Strabonis illustrissimi scriptoris Geographia decem et septem libros cōtinens E greco In latinū a Gregorio Typhernate et Guarino Veronēse cōuersa Cum Indice haud quaq̄ aspnando: propter meliorē litterarū ordinē seruatū.

Venundantur parisius in vico diui iacobi ab Oliuierio Senant

Theobaldus pigenatus Celeberrimo poetę oratoriq;
et philosopho Hieronymo Aleandro doctori suo. S.

HOui quantam concipiant animi oleticiam tui omnes nō solum discipuli: sed & alii bonarū litterarū sectatores:
dū tuę eruditionis amplitudinē. Ita honorifice ab oībus audiunt prędicari: vt in admirationē veniatur. qui
Musonius Gelianus nō verbis dicit: sed silētio indigere. Gloriamur .n. tale doctrinarū specimē sapiētięq; fa
cundia ꝑ ditū habere ꝓceptorē. In quo orbis ille disciplinarū quā gręci εγκυκλοπαιδειαν dictitarūt,
q̄quaq; perfectus suspiciatur. Ad hec adcedit tāta virtutū multitudo vt vere dixeri perinde ac in numeroso
cantu ad constitutionē pfectioris harmonię concentus vari confluunt: Ita quidquid hoiem laudis & glorię nūeris pōt
absoluere: ad parenti concursu in te elucescere His dubio procul omnibus verā tibi immortalitatē cōparas. Siquidem
ea sunt vnde (vt bucolici carminis delicię: & norma Theocritus noster ait αγαθον κλεοσ ερχεται ανθρωποις
Cui nemo recta cōscientia fretus possit detrahere Nolim tū miclu vitio dent quod in pręsentia illorū desiderio non re
spōdeā Tametsi opportunitas oblata videbatur. vel qui a mine te istius laudis cupidū sciā: vel qđ ne nostra futili loquē
tia deteratur satius obuoluendā quodā velamine silētii fuerit. Thimātis egregii pictoris exemplo Qui cū in Iphige
nię sacrificio agamēnonis vultū nō satis ꝓ acerbitate sūmi meroris pictura exprimeret velauit: vt qđ moris eiꝰ fuit mul
to plura relinqueret intuentibus ęstimanda quā pictura ostenderet Qualis eiusdē immanis cyclops in parua tabella dor
miens Cuius satyri colludentes nodos digitorū thyrsis metiebantur. Sic cū mihi persuadeā videāq; oia in te eo vsq;
a damussim facta. vt thyrsi quātūuis magni ne minimā qdē tuorū articulorū ptē adtingāt: alius Itidē cōsiderādū reliquo
Agnouit eni antea te Italia. Agnoscit nūc Gallia neq; aliū literarū Expectat vindicē & ad sertorē Qui latinis Iam mul
tos annos pene extinctū splendorē reiecto situ restituat cuiusue ductu & beneficio gręcę penitus emortuę reuiuiscant
Spera igitur sacratissime musarū ātistes Galliā ꝑpetuo tui nois ac officii memorē. Neq; nō merito: si retinebis quā de
te cōcitasti opinionē Id qđ vere facis & eo maiore cura atq; studio Quo alacriores pendere nos vides. ex tuis & grecis
& latinis pręlectionibꝰ tā multiplici eruditione: tāq; varia vi eloquētię scatētibus: vt vera sint animorū pabula: & literis ca
dētibus pręsidia. Spōte etiānū exarsisti ad igenia benigne fouēda: dū breuiarū diligēti solertia (vt spero nō sine succes
su) excogitatū pasti: Quo facilꝰ iter hn̄t: q fōtē lrārū sacrosanctū flagrāti cupiditate sitirēt. Sed nihil hoc isiq hec oma
mēta nō aliter refugiūt q̄ serpēs fraxinū. Sciāt itaq; tuo iussu quę i latinis sūt adprime necessaria patiora siliter fcā esse
Quippe cū superiore anno post varios gręcosq; & latinos cū oratores tū poetas a te publice pręlectos cosmographiam
in honestissimo cōsessu amplissimoq; auditorio vniuersę academię precibꝰ profitereris ea ars tantā auctoritatē apđ nos
adepta est vt magna oim adprobatione cū cęteris lectionibꝰ per vtilis tū amoenitatibus poetarū oēs philosophię partes
inuolucris obtexētiū necessaria fuerit iudicata. Neq; id immerito Nō eī solū locorū sitꝰ a nobis habitatos ignorare vt
turpe ita miserū ducimꝰ verū ēt qui hac sciā ignorata poetas interpretādos suscipiūt. Varia & portētosa mōstra confin
gere & qđ dr̄ andabatarū more digladiari scimꝰ Quo factū ē vt statim cogitare ceperint bibliopolę de parādo strabone
& multarum rerū gnaro & id genꝰ doctrinę diligēti admodū scriptore Qui cū iā imprimeret ad finē hāc mihi prouinciā
iniūxisti vt ꝑ ordinē literarū in margine notata in indicē redigerē: hoc q; pacto cōsulturum ēt parū studiosis Quā ꝓfecto
suscepissem per inuitꝰ nec me huic oneri imparē negauerim Qm̄ deprehēdi codices ēt venetiis impressos multis in lo
cis deprauatos ac in locorū & vrbiū noibꝰ: quę magis ꝑsequimur aliqn̄ inter se dr̄ntes Quę neq; debēt neq; pn̄t cōmode
innouari aut re[illegible] sine venerāda gręci voluminis inuētu rari auctoritate: sʒ volui vt intellegeres me eo inte esse aio vt
quę possim nō solū [illegible] tibi quę nō possim debere putē. Maiestas ꝓterea latina parū sui fidēs. nō adeo manifestā & cer
tā hʒ orthographię rationē vt quidpiā maxie in his immutare audeat: imo magnopere cōtēderi vt in pluribꝰ alius mācā
nisi a gręcis trahat arma[illegible]bꝰ fulciat: velit nolit admittere, quorū multo plꝰ i hac pte caligat animꝰ quā oculi: vt merito
iuxta veterē poeta[illegible] sint [illegible]ωφοι τατ ωτα τουτε νουν τατ ομματα quidam tumidi & triuiales magistelluli suā
aperte ostentantes temerita[illegible]quāq; vesana sint mente: dū querūtur & tēpris & ętatis iacturā: qđ animū i hęc studia: vnā
pulcherrima quęq̄ fluxerūt couertimꝰ: tāq̄ seueriora tractēt: dū nihil agūt: aut ex phātastica chimerarū illusiōe quomō lac
gallinaceū sint adsecuturi imaginātur: & nūq̄ legerit catonē iā senio grauescētē: & crassū iā cōsulē ob similia ab historicis
adprie laudatos. sʒ qđ ii ꝑuicacit[illegible] ita i dānāda heresi obdurauerit. vt duobꝰ oratorū luibꝰ. M. tullio & F. Quītiliano in ne
gocii huiꝰ iudicio nō credāt: nihil cū illis agēdū. Vtinā tū q eis vtūtur ꝓceptoribꝰ aliqn̄ resipiscāt: dolebūtq; se miseris in
literis bōas horas ꝑdidisse: & mītis execrationibꝰ detestabūtur tales ακριτομυθουσ και αμετροεπεισ qui suā
inscitię cōscii veritatē ideo supprimūt: qa ꝓspiciūt quo dedecore quaue ifamia sese inurerēt. Qnomō ei ꝓfessi satis ipu
dēter se sūmos vnā lōgissime absūt i latinis doctores: gręcas literas q̄rū prorsus sūt exptes: sine maxīo rubore latinas ne
cessarias faterētur: aut mīta eē q̄ itellegi nequeāt. Sed de his ne sim fastidio finē facimꝰ: & tibi Hieronyme literarū ꝓfes
cuiꝰ vt nomē venerādū qđ sacrū: ita cętera oia: minimū laborē nr̄m offerre non erubesco Quod sciam non minus deos
mola salsa litantibus quā thure propicios: imo sępe nūero placatiores: Tuo etiam nomine publicandum putaui. vt qui
buscūq; profuerimus sibi habeant gratiā. Benigne vt in aliis solēt errata impressorum negligētię iputantes. Si vero cul
pa in nos aliqua reijciatur: & nonnulla fuerint in ordine perperam reposita: cogitent velim dum festinātię librariorum
satageremus: nos in exemplaria ęque acipsi falsa incidisse. Ideo bona venia: quibus hoc fuerit compertū: in suum locum
restituenda

Vale Ex Parisiis 3 nonas Februa.

A ii

B

I

M

FINIS.

¶ Christophori Nigri carmē ad Jo. Frācīscum Dandulum de miseria vite secularis.

Dandule dza tanto qui te cognomine dignum:
Auxiliū vati spōte ferēdo pium:
Qui colis ꝛ coleris velut alter cinna disertis.
Et cui vix similē Tusca Minerua fouet:
Quid iuuat in fluxis spē firmam ponere rebꝫ?
Atqꝫ aurum putri querere turpe luto?
Quid iuuat indubia tantum statione morari?
Cum portus fidi te magis aura vocet
An prestat tenuis: fragili te credere cymba:
Quam terre remo radere dulce latus:
Leniter arua ferens. toties decepit euntem:
Deceptum toties: decepit aura ferēs.
Aphricus imo furens: ꝛ ponere nescius auster
Et boreas gelido quantus ab axe ruit:
Ut quod tantillus lynter fluuialis arabat:
Montibus acrisis: iam petat astra fretum
Et tu reste putas motus eludere: quantos
Anchora trux morsu vix ferat. vlla pari:
Dum vacat ad litꝰ: pereūtem flecte carinam:
Ne fias auido preda cibusqꝫ mari:
Heu que vincla tenent que te tam dira catena:
Que mens: que ratio: spesue: fidesue boni?
Si labor est cause: merces labor estqꝫ laboris:
Credita sit leuitas: non sapienter agis.
Sin te vita fugax: ꝛ mobilis hora moratur:
Uita probo mors est: que velut vmbra perit.
Falx metit vna oēs: cōcludit singula finis:
Sis quodcūqꝫ velis: sic quoqꝫ puluis eris.
Non robur non lingua: truci sapientia: non te
Faucibus eripiet forma genusue lupe.
Quem semel aspexit toruo ꝓserpina vultu:
Cerberus vt fetu seuior visa rapit.
Dic vbi Aristarchus: sapiēsqꝫ Platonis alūnꝰ?
Discipulusqꝫ potens: arbiter orbis vbi est?
Absalon: ꝛ Charites vincebat ꝛ ore Dionen:
Hunc tamen in primo florē iuuenta fugit.
Clarꝰ erat Cesar: diues Mida: fortꝫ Achilles:
Non minus hos finis: morsqꝫ subegit atrox
Sed quid prisca decet: cum sint externa tueri:
Et pateat numūsicbile mortis opus.
Barbarus Hermoleos doctrina clarꝰ in omni
Occidit: estqꝫ olidis vermibus esca datus.
Pone capellus abit: romana orator in vrbe:
Uisere: dum patriam consiliator auet.
Si numerare velis turbam sine fine cadētum:
Succūbet numero syrtis arena tuo.
Uiuere ꝑterea: qđ plebs miseranda vocamus:
Mors est: ꝛ si quid durius esse potest.
Hic gemit orbatū dilecta coniuge lectum:
Ast amon fieri: corniger ille dolet.
Prole carere bona: mors est suprema parentū:
Nec minor est cuidā sustinuisse malam.
Hūc domꝰ viget inops: hūc auri trudit in equor
Alta sitis: plures arcta catena trahit.
Mille nouercantis nature pono trophea:
Aspice nunc ꝓprias: ꝛ miserare vices.
Pulcher es: ast aliqđ sensim tibi deterit etas
Et color vsqꝫ sui damna nitoris habet.
Nūc hilaris nunc tristis adest: ꝛ mixta vicissim
Fortunā: vulgus: quā vocat atra dea.
Alba sit illa tamen: votisqꝫ aspiret abunde:
Nil minus: hoc semꝑ non rediturus abis.
Sitqꝫ quod incertū est: seris vt tempora cania
Septa geras: curis morteue liber ages?
Cum bis ephebus eris: penitꝰ cum fiet amarū
Quod fuit exacto tempore dulce nimis.
Cum nihil efficiea quod non fecisse pigebit:
Diffugietqꝫ placens hinc sopor inde cibus.
Ad summā status est nobis ꝛ fluctibus idem:
Quos certa videas raro quiete frui.
I nunc florenti fidas generose iuuente:
Artibus: atqꝫ auro Dandule fide tuo.
Quid faciam dicis non imo fune ligatus.
Incidas: que non: soluere vincla potes.
Et cruce suspensi: qua nos a morte redemit:
Arripe signa celer sanguine picta dei.
Sanguine quo possent o: bemitescere tygres:
Sanguine: quē luxit sol: mare: terra: lapis.
Serta caput placidū: quotiens vigētia cernes
Transfixasqꝫ manus: ꝛ latus atqꝫ pedes:
Pro dolor ꝛ corpus lurida vibice notatum:
Nil cupies: ꝛ nil quod verearis erit.
Et quotiens mitis flexu ceruice figure.
Deflebis speciem: gaudia mille feres.
Leticiam dolor hic: luctū dant gaudia mundi
Me miserum iuuat hic: hec sine more necāt.
Sit tibi qua gelidis caleat neptunus in vndis
Sponsa venusta: ferax: clara: diserta ꝓba.
Et sic Aristippi: porciqꝫ libido neronis.
Interior flamma: delitijsqꝫ tuis:
Sis demū Salomon: sis alter Sardanapalus:
Ore fouet: cauda: scorpius iste necat.
Nil nisi diuinū stabile est. res nostra fugaci.
Ocyus amne fugam dissimulante fugit.
Ergo age pelle moras iam sat superqꝫ moratus
Dumqꝫ licet sacri sis comes oro gregis:
O te felicem: si sunt ductore sub isto
Milicie ficntis sumere mite iugum.
Celum cella dabit: pullos mutabit amictus
Candidior niuea lactea lena niue.
Utere luce breui: ꝑsensqꝫ amplectere tempus:
Non erit hora sequens forsitan ista tibi.
Ah quot: qui pylium sperant superare senectā
Corripit ad stygios mors inopina lacus.
Qui modo si possent tristi remeare palude:
Quam flerent facinus nocte dieqꝫ suum.
Nāqꝫ ibi supplicijs semꝑ pereundo peribunt
Nixqꝫ ignis requies: ꝛ niuis ignis erit.
Ignis ꝛ hic specie nostro non distat ab igni
Lignorum quāuis nesciat esse vice..
Sed tamen hic adeo nostro est crudelior igne:
Ut noster possit dicier vnda tepens.
Et ne forte animas angi ratione carere
Quisqꝫ putet: qua vi posset id esse: nota.
Pauca tamen dicam: nam non est dicere quedā
Credere que mauult ꝙ numerare fides
Cum lapis ascendit: cum findit ligna bipennis
Uiribus id cuius dextera tractat inest.
Hac vel aristoteles celum ratione moueri:
Uidit: si ratio tam videt vlla procul.
Sic quoqꝫ corporeas labes animasqꝫ rebelles:
Sic inquam christi robore flamma petit.

Confessas q̄ pia:que sic meruere piari.
At scelere elatas qualibet arte premit.
Iure quidē ⁊ merito:nam qui sine fine perēnē
Lederet:hunc fas est ⁊ sine fine premi.
Idq̄ vident pauci secli pellacis ad auras:
Est pudor in tenebras cernere maior erit.
Sublustres tenebras a sole auersio gignit:
Rea ꝓpter quam fit tormina seua facit.
Sublustres inq̄ cernens impurus ab ipsum:
Unde nephas traxit quo magis ipse gemat.
Ergo igitur ꝓpere nexus disrumpe tenaces
Dumq̄ vacat lacrimas da velut imber aquā.
Irridet quisquis veniam peccando requirit.
Uiuit adhuc radix que reuirere solet.
Quid mirum si vitica rosas:si lilia vepres:
Si non fert aquilam noctua solis inops.
Nec firmum glacies admittit lubrica gressum:
Nec stabiles cursus cinnosygeus habet.
Hincq̄ mihi crebro quo nunc tibi lazare dico:
Exi iam fetes quatriduane foras.
En tuba ceu tonitru reserat clāgore sepultos:
Cum ioue ceruleo tartara surda tremunt.
Ecce velut fulgur bacchatur flamma per orbē
Cernis quem crepitū fumus in astra vomit?
Tu vmbra feralis resupino corpore taxi
Permulsus:somnos mox periture capis.
Iāq̄ vale ⁊ vernā fratris te corde monentem
Ne spernas malis ni tua damna sequi.

Ad clariss. Aristocratie venete cēsorē. D. Antonium Boldu. equitem au. Poetāq̄ ac orato. precipuum.

O per quem leges:decretaq̄ sacra lycurgi
Uiuūt ⁊ summus cum Cicerone Maro:
Sic mihi dij tribuant tanto defendier ore
Et per te voti spes mea compos erat.
Quod mallē alcinoi:massyllaq̄ mittere poma
Ortos at nostros non nisi phebus amat.
Cetera dum propero:noster deus intulit ista:
Ora manusq̄ mouens vt leuis ira facit.
Tune paras:vatū vates peregrine monarchā
Carmine vix latio:visere tu ne paras.
Nonne vides iuuenē q̄ sit censura senilis:
Cesar ⁊ occiduus:cui det equestre decus
Lyntre caue modica magnoq̄ miserrime velo:
Uix tutam validis nauibus ire viam.
Magnū parue petis:doctū male docte reqris
Quid mare sit nescis:nauita dulcis aque.
Uersus Antoni:tibi dat qui Bolde diserte:
Corsica mosopijs mella dat ille fauis.
Hyble dat frondes:donatq̄ rosaria pesto:
Uina Maroneis massiliana cadis.
Datq̄ pedes Lede:pēnas tibi Dedale iungit.
Teq̄ tuo pingit terra cylissa croco.
His licet in nostros:bilem rationibus ausus
Fuderit:atq̄ animum fregerit ille meum.
Non tamen hec nimium:mea rustica musa vocetur,
Quod te muneribus:dono poeta tuis.
Exuuias mauors:templo sua dona lyeus.
Accipit:⁊ cereri spicea serta damus.
Quin etiā phebus:numeros quicunq̄ dicant.
Aspicit:⁊ pueri si que dedere legit.

Ad Berardinum Anconitanū. Christophorus.

HAnc niger ille tibi dat Berardine salutē
Quoi non plebeius te mō vinxit amor.
Qua me sacrasti Uarronis epla visa est.
Mox plynij:mox est indice nota tua.
Miror tantorum seu numen scripta virorum:
Mirari nequeo te quoq̄ amice satis.
Ingenium precor grauitas comitatur anilis
Que pudet (at dicam) vix tibi fronto fuit.
Sensibus argenteis vernāt prepinguia verba:
Et nihil a prisca est sedulitate procul.
Quid q̄ plectra tibi donarūt cuncta sorores
Umbria que vellet bilbilis atq̄ sua:
Queq̄ latent multos diuini sensa Platonis:
Discipulisq̄ strophas q̄s magis alter habet
Doctoresve pios adeo quis lance solerti
Pensat ⁊ ad Scoti se meditata refert?
Adde quod exemplo es Cicerone disertior ipō
Iudicio tucca es Uarrue ⁊ ipse graui.
Felix o latium:felicia menia dorum:
Et nimium partus astra benigna tui.
Plus felix:per quem crudelia fata reponis:
Dasq̄ linō patri regius iste puer.
Dignus es vnde colat quem sic cornelia tenta
Ut non postremos inter habere velit.
Dignus es argento:fuluoq̄ dignior auro:
Et nihil est quo non dignus in orbe sies.
Nam si virtuti terramq̄ polumq̄ rependas:
Palmā virtuti terra polusq̄ dabunt.
Omnia virtuti parent:virtute reguntur:
Omnia seu terris seu dominentur aquis.
Uirtus alma viros: virtus facit inclyta diuos
Estq̄ deus virtus maximus ille deum.
Fortunate nimis qui tanti numinis aram
Cetera adire magis quam pia turba soles
Perge ergo ⁊ nobis cumea redde senecta
Hermoleon:quem nūc plorat vtrūq̄ sophos
Meq̄ sula vernis musarum phebus ⁊ alter
Fac precor annumeret nursius atq̄ Uale.

Ad prestabilem Iureconsultum Michaelem Bēpensum.

AUrea que sacre cinxeruut baltea leges.
Et quoivix similem curia maior habet.
Siue quater denos:triplici vocat ordie cēsor
Siue cupit patres:⁊ ducis ora cliens:
Tam placet Antonij ⁊ nostre pia cura Thalie
Quā vetus eloquij cedit honore nouo.
Et magis hoc ipso quod te laudāt e probatur:
Cui sophiam pallas donat Apollo chelym.
Sed laudare parū est:vult hoc Iunonius ales
Poscit opem vates:fer precor ore potes.
Necsperes nummos. nūmati obiere poete.
Ex quo Roma suas non bene sensit opes.
Nec dabimus nummos:cum sis nūmosior ipse:
Maior erit merces:asseruisse pium.

Ad paulũ secundũ Ponti. maximũ: Johãnis andree Aleriẽsis Episcopi epistola: In qua inuehitur in Georgiũ Trabezontiũ: quẽ Cenotimonẽ. i. nouũ Timonem appellat.

Geographiam multos scripsisse nouimus pater beatissime Paule. ij. Venete Pont. Maxime: temporum nostroꝝ felicitas ⁊ gloria: cum eiusmodi sit doctrine opus qđ oib⁹ gratũ: a pluribusq; tractatuz virum ꝙ̃ tamen ad plenũ: vel apprehẽsum vel explicatũ esse censeat: dũ nũc celi: nunc mariũ: nunc situũ ceteroꝝ ratiõe aliquid priorum scriptis adijci posse perspicit: tanta cõsequẽte lectionis huius studiosos vtilitate: vt indoctus nemo videri sanĩ⁹ possit: q̃ vel exactã mẽbratim: vel in summam collectã rõnẽ reddere patriaꝝ queat. Illũ sane Reges maxie honore ꝓsequuti sũt: illũ ingẽtes sũt exercit⁹ admirati: illũ ductores legionũ tanꝙ̃ celestẽ ducẽ sunt sequuti: illũ miro amore oẽs mortales sunt exosculati: quẽ regionũ peritiã callere didicerũt. Obeã rẽ diuino ingenio atq; eruditione viri Hipparch⁹: Eudoxus: Eratosthenes: Hippias: Sebosus: Bion Xenophõ: Lãpsacenus: Beron: Timeus: Dionysius: Et artis toti⁹ splẽdor ⁊ cõstãs artifex Ptolemeus: ⁊ ante illũ Plinius ac Mella: Augustiq; tẽporibus Strabo: alijq; ꝑ plures: nũꝙ̃ satis laudati: prodiere. Absq; id gen⁹ viris nulla ab Impatorib⁹ ac regibus vnꝙ̃ expeditio est suscepta. ad christianitatis princeps: ac sedis tue Romane eccl'esie sanctissimi antistites recte intelligẽtes: ⁊ ante oẽs: Põtificum maximorũ splẽdor ingẽs Nicola⁹. v. ꝑdecessor: haud dudũ tuus pater sancte: miro studio egerunt: vt Ptolemeus: Straboq; Cretẽsis: nõ minus historicus quã Geograph⁹ atq; philosophus ⁊ homerice maiestatis illustris expositor: Romanis vocib⁹ audirentur. demandata rei mire difficilis prouincia multi nois viro: Jacobo angelo Florẽtino in mathematicis doctissimo a b Alexãdro. v. transferẽdi in latinum Ptolemei: Strabonis vero a Nicolao itẽ. v. Guarino Veronensi: ⁊ Gregorio Tifernati. Quorũ ego in manib⁹ sumptis exẽplarib⁹ ex gregorij archetypis Asiã atq; Africam describi feci. Guarini autẽ Europa plecta ꝙ in ea multa deerant fragmẽtis: vt puto grecoꝝ: illi⁹ exemplariũ: amicorũ ope: addi omnia procuraui. In quo Theodoro meo gaze: atq; Andronico lãpo: itẽ Birago grece latineq; doctissimis viris: non exigua grã est hñda. Equidẽ strabonẽ scio: lectionis varietate: copiaq; ac summa rerũ plurimarũ esse eruditione singularẽ: multoq; in sua ꝙ̃ in nostra lingua magnificentiorẽ: in qua etiã si non est verior: aliquãto tamẽ futurus est clarior. Latinis hoibus incredibiliter placiturũ: de quo pro viri merito: atq; amplitudine: nihil dici nimiũ põt. Sed ab optimo homine Cretẽsi ad ineptissimũ tabulã: bonos oẽs calũniantem pater sancte cũ tua bona venia vertẽda est epistola. Illi⁹ eñ maledicẽtia irritat: tẽ diu tacui qđ locũ in quo insigniter eũ effigerẽ: oibus spectandũ: nõ q̃ tamdiu mihi silendũ: foret: expectabã. Feret igitur Cretẽsis illustris: consulanũ suũ: ꝑ totũ orbem obscurissimũ: q̃ sanctis laboribus meis: vtilibusq; cõmuni studiosorum Reip. medius irruit importune: vt seua in fruges calamitas: vtq; in armenta lues: Erinnys verissime in ꝓba quietoꝝ. Huc q̃m amarulẽto quõdã Timoni: mortales oẽs odio isequẽti: simillimus est: nõ alio ꝙ̃ Cenotimonis: id est noui Timonis noie: cũ honoris prefatiõe doctis oibus iuste mihi ignoscentibus appellabo ita vt si inter vlcerosi illũ tergi (vt dicit plagas) tetigero: responsum sciat: non dictũ prius: nec deinceps vsq; adeo fiat preceps in conuiciãdo ne dicendo qđ velit: qđ nolit cogatur audire. Ignoscam eñ illi in ꝑsentia pene oia: q̃ si irritabit crabrones secundũ hanc pregustationez ꝓfundent. Nam tanꝙ̃ ois docte casteq; scribendi occupatus locus oino foret: nec vlla supeẽt materia sapiẽtie: in terrã penit⁹ ac cadauerosam totũ sese conuiciandi demersit feditatẽ vt nostra iustior fiat iracũdia. Que eñ (ꝓ pudor) intẽperies: que larue: que nisi extrema dementia hos impulit in Platonẽ? Quem quidẽ nos humanitatis ꝯtutisq; dulcedie ac laboꝝ: quos maximos atq; vtilissimos in studijs ꝯtulit ad posterosq; trãsmisit: nõ vllis ꝯtentionũ ꝯtrib⁹: ab huius ꝓ virili turpitudine vendicam⁹. Nõ ignari satis supq; esse in Platonica defensione illũ ab integerrimo ⁊ doctissimo: ⁊ philosopho ⁊ theologo scriptore defensum. Q̃ñ igit cogor (qđ minime expectabã) cõuicijs rñdere: quid mihi de his ꝑstigijs videat: ac epistola lectores intelligãt. Gorgiã Leontinũ ferunt primũ aureã statuã ⁊ solidã Delphis sibi in tẽplo posuisse ꝙ summus illi docẽde oratorie artis q̃stus foret huc emulaturus: sed male Cenotimõ iste insignis Rhetor: vt ipsius ad Turcũ lactat in epistola impia: atq; gloriosa: vt Christiani docti oẽs intelligũt: scoria: sordesq;: nõ imagines aureas: nõ plũbeas saltẽ ꝑsonas: aut luteas: sed ꝯuiciosas sibi in philosophie quodã tẽplo ac candore Platonico laruas ⁊ intẽperies collocauit: plenas sane argẽto viuo sui stulti loquij: qđ rebus oib⁹ est venenũ: per quas se rigore ac fuligine in perpetuũ indelebili deformauit. Nec cõtentus tã inopis cerebri errore: immo scelere inaudito: mugit per plateas: ⁊ in triuijs nõ stridet: sz boat in me qui nemini hominũ vnquã maledixi: ⁊ ei sepe auditor fui: non cessans oblatrare: nisi si est ignoscendũ e cõpotatiõe nõ cõuiuio madido (vt fieri solet) ꝓuẽti. Platonẽ diuinitatis secretariũ a me parcissime dictũ: tanꝙ̃ nefas atq; facinus impium sto

machar homo religiosissimus: atq; egre fert:
diffamatq; christianissim⁹ q̄m etiā phuosophie
sacrariū:immo philosophoꝝ deuina sūmis vi=
ris scriptū:tātis fuit sēper amplissimi uiri illi⁹
amor:tam ingēs apud doctissimos admiratio
ꝛ si obliuiosissimus est.ꝛ minime pudēs non ne
gabit. Te q; pater sancte cōuiciationis sue vin
dicē flagitat: ignorās mis̄ q virge baculiq; tui
cēsura magna esse noscitur percussi cōsolatio.
Secretariu tu diuinitatis homo formosissime:
atq; doctissime Cenotimō Platonē dici ueras
ac grauissime vt uefas accusas? irridere hoc
debui:nō rescribere:nec tibi in plateis cātilāti
(qui nemini ōnino parcis)respōdere: Sed ne
nimiū tibi sapere videare non cacebo. Tu ne
sol⁹ bone uir:tu ne quid secretarius sit:cū tan=
diu volueris secretari⁹ dici non nosti? Taber=
narius quid sit(nō enim dicā cauponari⁹) ne
cōuiciādo imiter q̄nem cōuicij accuso:e taber=
na vt scrib; cōuiuali:immo cōbibali nup egres
sus:aut vsuarius:nā feneratoriū.nomē propter
decoctionē perhorrescis: aut carcerari⁹:si me
ministi frequens tuū diuersoriū.neq; enim hec
in te sūt cōuicia:que ipse predicas:queq; sūt ō=
nibus magis q̄ tibi propter obliuiosū ingeniū
tuū cognitissima:quare nō itē quid sit secreta=
ri⁹ propter nominū ꝑportionē tenes? Ut enim
illi a taberna:vsura ꝛ carcere ;sic iste deflectit
a secreto:quēadmod igit qui tabernis vacat
operaturq; tabernarius:qui item vsuris vsura
rius:qui carceri carcerari⁹:nōne pari lege qui
secretis dicetur secretarius? Deus quidē qui s
nam aut quid sit:si vis me credere te nescire:
negāti facile assentier.nō enim potes cōuicijs
simul ꝛ deo querēdo induigere:ꝛ in ceno occu=
pato maledicentie:neccessario nulla est de ce=
lestib⁹ cura.verū te ego pietatis gratia:ne me
criminādi.nō docēdi tui causa rescripsisse pu=
tes:paucis aduerte docebo: Ita enim cui re
studueris:quid assidue mediteris me quoque
nosse tibi ostēdero. Deuicario tu quidē dei iu=
giter cogitasti:nec desinis(vti mea ē opinio)
cogitare merito sane:merito inq̄: fuisti eni si=
ne vero adhuc:ignosce hoc mihi:id equidē nes
cio:illius secretarius. Idcirco tu quoq; diuini
tatis poteras:nō iniuria:nō mēdatio secretari
us dici. Nā si deus(vti est)ipsa veritas est:ꝛ vi
carius dei cathedrā veritatis tenet; quisquis
huius amplissimi vicarij verus est secretari⁹:
idest qui partē aliquā principis huius sui se=
cretoꝝ nouit.quādo quidē is princeps est dei
vicarius eiusmodi vir iure est diuinitatis secre
tarius. Sed heus diuine secretarie: ꝛ si ego te
nūq̄ illi⁹ maiestatis nosse vllū omnino secretū
certus sū:tamē asserēti tibi de tuo te principe
cogitare nō negabo. Cogitasti tu quidē lepi=
dū caput de Christi vicario ceterū ōnis tua co
gitatio:immo furiosa mētis agitatio:ꝛ scelero
sa insania fuit:quō illū:quid illū dixi? quomodo
cū illo:sactū populū cristianū: Turco per epis
tolas tuas:licet stultas tamē venenosissimas
simul traderes infideli. Audi. Cenotimō audi:
ꝛ si quis pudor est late ac publicā:si Christia=
nus est vis publici facinoꝝ:age penitudinem:
quis preter te insinē pōtificiū secretariū: Tur
cū impissimū Christianoꝝ sāguine rorātē: Im
peratorē vnq; appellauit vniuersi? Quis illi se
christianitatē proditurꝝ scripsit? Hec q̄dem a me
tacerētur si esset oculta. Hortatur delirus bar=
barꝝ impissimū:vt sese ad eū cū listis ꝛ pecunia
accersat:vias se illi aperturū:ac cōsilia quib⁹
iugo infidelitatis Christianitatē subiciat:quo
populū a cōfusione vt dicit insan⁹: a collusiōe
regētiū in libertatē vēdicet. Suum diuinū prin
cipē. Christi vicariū ꝛ reges oēs:ac pricipes ca
tholicos tali dedecore impetit: Atq; cōtaminat
quasi de omnib⁹ malemeritis. Huc usq; nō ego
sed indignatio iustissima:ꝛ fidei zelus. ꝛ mēte
capti huius sceleris horror me ad non tacēdū
impulit. Iā me hominē esse episcopūq; cōside
rans ad humanitatē redeo atq; miserationem
Inops cōsilii homo:ꝛ multū multūq; lugende
que te nostra iniuria ad excors facinus inaudi
tūq; irritauit? Non te hominē aduenā:egētē ad
nostros principes venisse olim recordabare ?
nō tu libaralitate pōtificū grādē cogitabas te
aliq̄n fecisse pecuniā quorū principū nulla inu
ria:sed spōte ate fenoribus obligatā:si ōnē tur
pissime amisisti propter vsurarū auidū ingeniū
tuū:debuisti ne propterea factus amēte aliens
tam nefario te scelere obligare? pudet miseret
q; tū ceteroꝝ tuorum tuiq;: tū veteris schole:
in qua loquentiā forsitā:certe nullā sapientiam
didicisti:loquax es fact⁹ absq; ōni modestia:ꝛ tut
tātū te periculo cōscelerasti. Modo etiā quis
de te in mea epistola loquebatur? Tu te illum
esse profiteri nō erubuisti:qui sis cōuiciatus in
Platonē :prodidisti subscriptor magnifice sol⁹
tāte criminationis inuētor:Ego tamē tibi ōni
tēpore nomē sacri fōtis pie cōdonabo. Sed re
uertor ad secretariū vnde discesserā. siue igit
Deus est ipsa sapiētia:siue virtus:siue ens ip=
sum:siue maximū ipsū quo maius cogitari etiā
queat nichil:horū omniū si quicq̄ Plato sciuit
scisse autem multa preter te diffitetur nemo
diuinitatis secretarius:citra omnem iniuriam
reprehēsionēq; potest appellari: q̄ppe quo gē
tiliū scriptorū nemo sapiētior:castior ꝛ verior le
gitur. Tāq; secreta ꝛ secrete ōnia scribit:vt de
cidētib⁹ sibi etiā(vt in eadē epistola scribit) ꝑ
prijs tabellis :nō possit tamē:nisi a diuinis ho
minibus lectus atq; perlectus intelligi. Ecce
iterū Cenotimō insurgit:ꝛ in mediū profetas
profert. Item apostolos atque sācte doctores
ecclesie.quic quid potes veritatis Christiane:
vt in ceno Platonē conuoluat. Aurita imago
hominis:ꝛ eius quidē deformis vmbra: q̄s ita
loquitur de Platone:vt de christiano? Scimus
gētilem fuisse philosophū. Scimus illi multa
de fuisse homini necessaria batizato de fide cer
tissimi ꝛ cōstantissimi doctrinā diligim⁹ in Pla
tone. Boetius pueris nostris in schola Plato
nem facit admirādū:nisi etiā Boetium pari er=
rore insaniaq; cōdemnas: Diuus Augustinus
mirablē predicat in ecclesia:quod maxime mi
rū pote st uideri: cum tot ea tēpestate florerēt
infideles : quocirca se ipsum vir sanctissimus
quodam loco digne est retractando interpre=

tatus. Sed impetu detrahendi: in spurco ore
nascentia vba ꝓfundis. Igitur cū sanctis Pla
tonem vt antistitem quendā philosophie admi
ramur: Cōsciūq ex maxima parte nature. Gra
tiam nobis christus dominus beneficentissime
struit. Illi natura dux fuit virum bonum cre-
do fuisse Platonem doctissimumq: ac summuꝫ
quantum gentilis homo assequi valuit: theolo
gum: et a nostris inclytis theologis magna ex
parte mirifice commendatum: ꝛ in quo quidem
tu maxime dissimilis est: summe fuisse verecū-
dum: ideo diuinitatis: id est summe virtutis cō
sciū atq; secretariuꝫ. Expectas vt tibi Cenoti-
mon respondeam: ꝙ me ex gurgustio prodijsse
oblatrasti? Hoc ego ingenue fateor mā cōmu-
nem habuisse cum sanctis humilibus mansio-
nem: pro qua cū vicinis meis non esset mihi fu-
tura certatio: immo ne gurgustium quidēꝫ ip-
sum vnde ꝓdirem ante Pauli. ii. Veneti pon-
tificatū felicissimum habui: prius fui acciensis
episcopus: ex qua ecclesia: post quadriennium
potest quattuor cornuū verulxonus expectari.
Nunc modeste illius mei diuini principis bene
ficio collocatus sum in sancta ꝛ quieta Marien
si ecclesia: quia fui omnes laudando illi carus:
non vt tu conuitiando rabiosus. Sed ego a te
rex palatiorū peto: gurgustio ne carcerē quo-
q; anteponis: Ego bonarum fui (vt ais) artiuꝫ
studiosus: tu mea sententia aliquāto magister
excellens. Sed tua recentia opera neq; doctri
nam sapiunt: neq; modestiam: ꝛ tamē vetera nō
probo. Non te miserabilis pudet loqui de do-
ctrina: qui doctrinarū arcem: vt gigantes celuꝫ
oppugnasti? que est munimento adamante om
ni firmiore: plusquā cētuplici muro cincta illa il
lustri defensione Platonis. Pictus es ibi pict⁹
magister eius generis coloribus: atq; pigmen
tis: que omnis mundi aqua non possit abluere
Multa tibi ꝛ ego ꝛ ceteri condonamus quos
immundo ore contaminas: aut potius ornas: q:
deliroꝝ (vt aiunt) conuitia: sapientū sūt pre-
conia didicisse miser ab illustri terraruꝫ situs
scriptore Strabone pudorem: qui tantū glorie
laudādo promeruit. In eius ego te fronte spe
ctandū iccirco constitui: vt patrie cōmunis ca
ritate te secreto alloquutū moneret: tandē ali-
quando resipiscere. Diceretq; se orbē diligen-
tissime lustrasse terrarum: neq; vsq; tibi simile
monstrū inuenisse. Platonis laudatores omes
vbiq; reperisse: quippe te non feris modo: ser-
pētibusq; sed antrhopophagis ēt eē tetriorē.
Illos humana carne vesci te mortuorum post
duo ꝓpe annorū milia cadauera deuorare. Im
mo vero in animis oīm hominū sapientū viuen
tes discerpere: ꝛ nulla penitus eoꝝ laceratione
saturari. Tu solus restabas Cenotimon addē
dus nostro operi: ne quicq; esset omnino in ter
rarū orbe monstruosum quod nō in Strabone
possemus inuenire. Ceterum indocti homines
scio q̄ sint ad carpendū propensi. Si potes cuꝫ
tuis ꝯbibonibus ac mandonib⁹ philosophis
intelligere: docebo vos equidem humanius in
quo lacerandi rabidi queatis absq; calūnia di-
uersari errores meos q̄rite et corrigite: sed ti-
metis scio me docere. Verū ignoscant oēs ne-
cessitati mee: ꝛ per te pater sancte ante alios
vir cultissim⁹ atq; elegantissim⁹ Pōtremulēsis
Nicodem⁹ ad tuā sanctitatem Ducalis orator
Mediolanēsis ornatissim⁹. Nā ꝙ illū inter cete
ros amicos meos veteres synceros: ac vetustis
simos magna rōne plurimū veneror ac obser-
uo: timeo ne ego illi etiā lacessit⁹ iniuria ꝛ iuste
irat⁹ videar nō quidē nimiū: sed ꝑter meū morē
exarsisse. Strabonē sane ei scio mirifice placi-
turū. Nā ille vt q̄ optime intelligit: quiq; supra
modū cultiorib⁹ studijs delectat: hāc ꝑcipue scri
endi partē auide ꝯplectit: situs oēs in quibus
fuit optime tenens: ceteros ad quos illi ire nō
ꝯtigit: ꝑdiscit ex libris studiose. Et tempestatū
singularū viros excellentes in proprijs quos-
q; patrijs: nō magis perquirit ad laudandū q̄
ad imitādū atq; assidue (quod facit) superādū.
Illū quidē reor Cenotimoni huic miserabili ꝛ
importuno multa hūanitate vt resipiscat suasuꝝ.
vt tu pater beatissime etiā atq; etiam obsecro:
ignosce necessitati huius ep̄le: q̄ oīno est ꝯtraria
studijs mee voluntatis. Vale semꝑ felicissime:
sanctissimeq; ac placidissime pontifex.

¶ Ad Nico. v. pōti. maximū Guarini Veronē
sis in Strabonis traductionē epistola.

Quarū plerūq; rerū cōtēplatione adduct⁹
beatissime pater in eā venire soleo cōten
tionē plus ne tibi litterarū ꝛ bonaꝝ artiū stu-
dia an tu illis debeas: quippe cū illarū in te: tuiq;
in illas vltro citroq; singularia extent merita.
Ille quidē tibi fructū famā decusq; pepererūt:
ꝛ ingeniū multis ꝛ magnis rebus ad ornatum
reddiderūt. Tu vero ꝯtra illis splēdorē digni-
tatē gloriāq; ꝯparasti: q̄ maiestatis sedē ꝛ pōti
ficale nacte fastigiū: sibi ipsis triūphare: ꝛ vere
in celū (vt dicit) ascendisse vident. Quid enim
splendidius: magnificētius: aut gloriosius vē-
dicare possūt discipline: ꝛ hec humanitatis stu
dia: q̄ vt Ro. pontifici ꝛ christiani nois ductori
assistere se cognoscāt ꝛ lacteant? Tantū nāq; ar
tes extollunt: ꝛ tāti fiunt: quanti earū cultores
ꝓfessoresq; memorant ꝛ celebrant: vnde multa
rē disciplinā iuris ciuilis scientiā: philosophiā:
ceterasq; id genus vel hinc maxime cōmenda-
mus: ꝓbam⁹: admiramur: q: generosos hoies
clarissimos principes inclytos reges in eis ver
sari solitos dicim⁹: eisq; operam dedisse testamur
Quocirca memorie ꝓditū est Alexādrū illum
magnū: cū ad currēdi certamē olympie inuitā-
retur: id libenter ꝛ strenue se facturū rñdisse: si
reges emulos habiturus eēt in stadio. Vt aūt
dñm nostrū iesum christū ꝛ hac imiteris in par
te: cuius vicari⁹ vestigia fere sectaris in reliqs
absūptos iā morte scriptores: vt ille lazaꝝ ꝛ ali
os ꝑmultos: ad vitā reuocas: ꝛ mersos in tene
bris in lucē retrahis: labētesq; ꝑ etatē aucto-
res q̄si putrescētia cadauera i iuuenil'e ānos re
nouas. Hic factū ē vt illi te patrē recreatorēq;
cognoscāt: ꝓciosissima bibliotheca quasi pre-

clarissima suppellectile Romanum locupletaturū ecclesiam. Que tanto reliquis vasis potiora sunt: quanto argentea vasa vel aurea aliorum vsus ⁊ quidem multos expectant. Codices aūt ad sapientiam ad religionem informandam loquentia sunt instrumenta. Eos tua cura vigilātia: sumptibus magnis ad christianam presertim religionem pertinentes e greca lingua in romanū cōuersos eloquiū esse fama est. In quibus tue pariter maiestatis nomen in dies germinare ac florere posteritas aspiciet: eo quidē amplius quo magnificentius ipsum beneficiū minores intelligentia intellectū amabunt: amato fruentur. Et sanctorū namqꝫ virorū libus lucubrationibus: ⁊ diuinorū mandatorum lectionibus datum est nobis: vt ad humane fragilitatis auxiliū intercessores inuitem⁹ angelos: demonea propulsemus: peccata deleamus: vite sanctitatem exoremus: regni celestis beatitudinem fruendā fide ipsa pollicente speremus: ⁊ quod summū ⁊ amplissimū est: ipsa interprete lectione dei veri fruamur alloquio. Pro quib⁹ quidē maximus ⁊ immortalib⁹ tue sanctitatis meritis oīs etas tibi laudes: tibi gratias: tibi honorem: nō minus ꝙ̄ Ptolomeo philadelpho secundo alexandrie regi decantabit: ⁊ ꝑsoluet: qui diuinarū secreta scripturarum per septuaginta interpretes ex hebrea lingua conuertenda curauit: ⁊ ante incarnati Verbi mysterium annis ducentis ⁊ octoginta in lucem eduxit: et posteris manifesta reliquit atqꝫ legauit. Postremo cū memoria teneas domini dei nostri verbū a patribus antiquis in te legitima serie deriuatum: quicquid ligaueris super terram ligatum erit et in celis: vt ꝙ̄ late pateat diuinitus attributa pontificali solio potestas ostenderes: terre ac maris ambitū: cuius imperiū penes te eē voluit: per singulas descriptum regiones mortalibus cognitum esse voluisti. quāquā per nostros quoqꝫ homines mundi formā cōpertam haberemus: grecum etiā testē adhibere instituisti Strabonē: scilicet virum doctissimum et magnarum rerū cognitione peritissimū: qui vel omissas: vel neglectas: aut vetustate oblitas orbis partes ad vnguem restituit: ⁊ diligentissime designauit: populos: nationes: res gestas flumina: mōtes: maria: terminos ante oculos ponens. Cum tue sanctitatis tractatus imperio: in latinū vertere conatus sum: nō tam meo id est tenui ingenio: ꝙ̄ mandatis grauitate fretus. More autem maiorū qui preclaras actiones consulari nomine insigniebant: hunc in codicis fronte titulum insculpendū esse cēsui. Strabo recte ⁊ acute perspiciens mundi designator acutissimus: atqꝫ solertissim⁹: vt ex latinis peragrādi orbis viam cōmonstraret. Guarini veronensis interpretamento Italis quoqꝫ se aperuit pontificante Nicolao quinto: eodēqꝫ mandante.

¶ Eiusdē Guarini in absolutionē Strabonis inchoati prohemiū alterū ad insignē ac patriciū equestris ordinis virū. d. Jacobū Antoniū Marcellum Venetum.

Veteres illi quorū auctoritas cū sapientia ad posteros vsqꝫ ꝑuecta est: memorie prodiderūt Athlantē virum illustrem regēqꝫ potētissimū late quondam terris imperitasse. De cuius magnitudine cū alia permulta: tum illū celū fulsisse predicant. Ceterū longo aliquādo labore fessum cum deficeret Herculem Joue (vt aiunt) natum ⁊ rerū gestarū gloria: ea tempestate celeberrimū inuocasse: qui tantū subiret onus: ⁊ robustum hominis munus impleret. Idem meo de Strabone in presentia dicendū offertur: quod quidē opus arduū ⁊ celeste volumen: cū sancte memorie Nicolao pape quinto terras celumqꝫ regenti destinassem: cū de illius maiestate ac potentia veritas ipsa loquetur quicquid ligaueris ⁊ solueris super terrā: ligatū ⁊ solutum erit ⁊ in celis: et inuidia viris bonis: ⁊ hominibus doctissimis fortuna ipsum literarū ductorē benignissimū intercepit: ⁊ spes nostras abrupit. Interea circūspicienti mihi: ⁊ animo cūcta lustrāti amplitudinis tue splēdore ⁊ digno immortalitatis nomine quasi hercules alter occurristi: qui deficientis onus subires: ⁊ arduū munus impleres. Nā cū nobilitatem tuā: sapientiam: resqꝫ tuas domi ac militie fortiter prudentissime ac prospere administratas contēplor ⁊ mente reuoluo: quid tibi ad summum glorie cumulū desit nequaquā intelligo: siue genus: siue tua gesta perpendo. Considerās nāqꝫ ⁊ ipse ponderas quanta tibi sit indita necessitas e tot terrarū regina patria: ⁊ e Marcellorū ꝓsapia ortū esse. Quid cū M. ille Marcellus letis offertur auribus: qui primus Hannibalē superari docuit. Cuius memoria cū tibi ante oculos versatur: ad sublimia: ad magnifica ad miranda totus accenderis: vt in tāto nomine degenerasse videaris. Nā si antiquis annalibus: ⁊ auditis fides abroganda non est: numerosam Marcellorū familiam Romana candente Republica quattuor ingentib⁹ onerariis nauibus Venetias aduentasse fama est: que immensis opibus referte fuerant. Quarū auxilio speciosissimas edes condidisse marmorib⁹: ⁊ aliis ornamētis instructas: tante nobilitatis vestigia: ⁊ antiquitatis documenta cōstantissima. Ipse mecū obstupescere videntur littere: cū preclara tua facinora non minus fortiter ꝙ̄ sapienter ac magnifice administrata predicare instituunt. Venit in mentē Casale maius: cuius prefectus cum esses eo bello quod Philippus Maria Mediolani dux aduersus Venetū gerebat imperiū. Ita defendisti: vt nullo capi consilio ac robore siueris: cum eius potiundi auidissimus hostis esset. Et erat quidē obsidio robore militū ad triginta milia: ⁊ omni machinamentorū genere apparata: ⁊ ductorib⁹ cunctis sub imperatore Picinino florentibus: qui omne validissimū oppidum populaturi primo videbantur impetu. Multa quidē ingentia de te sese offerunt. Que ꝓlogorū cōpendio ⁊ breuitate potius ꝙ̄ pro dignitati memorari dolēt: ⁊ cōqueri videntur: cum grande ex illis confici corpus ⁊ possit ⁊ debeat. Que aliis post memoriā-

da relinquo. Quedā tamen pre illorū nobilita-
te reticere non possum spreta proemiorum for-
mula. Malo enī ipse superuacua verborū copia
damnari ꝙ meis ꝓ viribus tuorum te laborū ⁊
laude fraudare. Prestatq; vt potius redundās
ꝙ ingrata notetur oratio. Cum bello quod su-
pra commemoraui eo res deducta esset vt in
Brixie captiuitate aut defensione terrestris ⁊
Veneti pondus vergeret imperij: hostilibꝰ co-
pijs ⁊ ingenti exercitu ciuitatis vigebatur ob
sidio. Spes quidem hostibus Venetis autem
desperatio crescebat in dies: fames ⁊ inopia pre-
mebat obsessos: nec spes opis vlla dabat. Tam
pue enim tractus montanus in hostiū potesta
te ita tenebatur: vt nulla adeūde vrbis via pre
staretur: nec inclusi pro paucitate cōtra tot mi
lia auderent erūpere. Tu igitur Marcelle vir
sapientissime ad tanta pericula propulsanda: ⁊
malorum remedia excogitanda missus per syl
uestria loca ⁊ rupes iniquissimas transuolans
ex insperato vrbem intrasti: ciuesq; ac milites
adeo animasti: vt te duce obsessum per id tem-
pus vehementer ab hoste Roatū castellū ciui-
tatis vere clauem: ⁊ Brixie columen ex hostiū
faucibus eripuerint. Subinde ciuitatē firma-
tam munitāq; dimittens vt more vir impatiēs:
assumpto militum circiter triginta exercitu ma-
iore ex parte inutili quippe qui commeatꝰ ab-
sumeret: ⁊ cū hoste qui maiores copias ⁊ vires
reparauerat: congredi longe impotens esset ꝑ
inascēsa rupium cacumina colles q; tristissimos
inuictus velut Hannibal alter per alpes cursi
tans in agrum Veronensem reuertisti. Eo sa-
ne aduentu exercitū ipsum cui breui intra me-
nia pereundum erat: incolumen seruasti ac tra
ctum omnē eis iunctū dubiū firmasti: debilem
roborasti: ruiturū substentasti: donec illo ingen
ti exercitu subsidia maxime attulisti. Quibus
quidē fortiter ac sapientissime gestis: cum ve-
hementius hostem aduersus Brixiam exaspe
rasses quoddā humanis viribus maius et vix
posteritati credibile facinus inuasisti. Quod
vnū ꝓ sua magnitudine ⁊ admiratione ne omit
tatur exposcit: ⁊ quod Xersis persarū regis fa
cto non modo conferre: sed anteferre non du-
bitauerim. Ipsum inquā regem potentia ⁊ au-
dacia nobilitatū sic nauibus hellespontū stra-
uisse: et in mari pontē construxisse fama canit:
vt exercitui permeabile pedibus mare confice
ret. Opulentissimo regi facile fuit iactis inter
vndas ancoris: instratis tabulatis: salua rerū
natura conficere. Tu vero animi magnitudine
mentis acumine: ingenio perspicaci terrestre
iter strauisti nauibus ⁊ loca per asperrima mō
tanosq; tramites in Benacum Veronēsia agri
lacū non mediocrem sane classem myoparonū
biremium: triremium: ⁊ alia varij generis naui
gia induxisti. Cū interim picenninus aduersus
repugnatur apparatibus a te fusus ꝓfligatus
q; profugerit. Dedalum nō tam mirarētur ho-
mines prepetibus pennis ausum se credere ce
lo ꝙ istum tuum inuentum laudibus ⁊ admira
tione prosequuntur. Nemini dubium est ea via
ꝯsilio ⁊ industria soluende Brixie quaqua ver-
sum obsesse aditū patuisse commeatu: pecunia
armis abunde suppeditatis: eiusq; liberationē
tuo acceptā beneficio referri debere. Et quo-
niā pre tuarū cupiditate laudū cepi verecundie
fines transire non verebor bene et grauiter im
pudens esse: ꝙ preclarū factum illud: ꝙ rei Ve
nete perutile: q cū Nicolaus Picenninus redin-
tegratis instar hydre viribus Veronenses fi-
nes maximo cū imperij veneti discrimine occu
passet: ⁊ Vicentinū nōnihil agrum: ⁊ ingenti cō
tra Comitem Franciscum Sfortiā fossa ⁊ mu-
nimentis se cinxisse: ⁊ apparatu instructus ma-
ximo subsidio liberande Verone aduentabat.
Nec vllus Comiti Francisco transitus presta-
retur tu veluti Verone dictator vi redactis in
potestatē montibus ab hoste possessis per in-
uia loca rupesq; vastissimas Comitem ipsum
Franciscum ⁊ militum quadraginta miliū mul
titudinem incolumen perduxisti. Tantūq; pice
nino terroris incussisti: vt qui timendus antea
fuerat: nūc deniq; timidus traiecto athesi salu-
tem fuga cōpararit. Atq; eo momento omnis
citra trāsq; Mincium res Veneta ab omni me
tu periculoq; liberata est. An vero quisquā hu-
ius etatis est qui nesciat cū vrbe Verona fur-
tim potitus hostis esset: ⁊ intra menia cuncta
in potestate preter arces teneret armis: ad ex
trudendos hostes imperatorē vestrū tua ope:
consilio et celeritate vsum reparasse. Illum au
tem in tue virtutis testimoniū dixisse memorie
proditum est Marcelle tua non minus opera
Veronam ꝙ virtute nostra recepimus. Testis
est etiam insula padi tuo ductu: ⁊ auspicio. In
ea fusum ꝓfligatumq; exercitū fuisse. Qua cla-
de non sane mediocri nobilitata est. Nouissime
traiecto Addua fluuio qui finis ē imperij: cū ad
uersas ripas aduersariorum copie ꝓ statione
tenerent: tantus est iniectus terror: vt popula
tionibus: incendijs vastitati incustoditus re-
linqueretur ager. Unde inclyta illa ⁊ semper
imperiosa Mediolanū suis in portis Venetoꝝ
affigi vexilla spectauerit. Quo preclaro ⁊ me-
morando facinore tuo aurate militie: ⁊ eque-
stris ordinis insignia magnanimitatis ⁊ forti-
tudinis tue monumentū meruisti: ⁊ approban-
te exercitu adeptus es. Dux igitur Philippus
tanta rerū permutatione cōmotus: vt qui alt-
ia antea bellū inferre longius soleret: nunc ad
portas bellū feruere cerneret mentem dolore
saucius: ex egritudine morbū cōtraxit: ⁊ pau-
cos intra dies mortē obijt. Itaq; cum gemitu
fugit indignata sub vmbra. Mox vbiq; popula
tiōes facte: Laudū ⁊ placētia sub Venetū ve-
nit imperiū. Et vt fama ꝯstans ⁊ vna omniū lin
gua testatur: nisi liuor emulorū: ⁊ felicitatis co
mes semper inuidia: ⁊ hostis va framēta ne tu
is sapientissimis consilijs senatus Venetus fi
dem adhiberet per insidias obstitisset: Medio
lanum ipsum sub venetorum iuga peruenisset:
atq; inde illi vniuerse terre mariq; imperassent
illud tua de continentia: integritate innocentia
occurrit seculis omnibus celebrandum: Fabu

tiis:curiis:Aemiliis Catonibus sane conferē dum:q in tanta opum auri:⁊ spoliorum faculta te:atq licentia:cũ tui locupletandi occasio:ni= hilo ditior domũ reuertisti. Quin pecunie pu blice parcus ac sobrius ⁊ ministrator maiorem in cõtinenda q̃ in adipiscēda pecunia gloriam collocasti. Nihil enim tam angusti animi esse q̃ amare diuitias. Nihil tam fortissimi q̃ illas ad liberalitatē munificentiãq cõuertere cõstitui sti:his ipsis de causis. Strabo e grecia in Ita liam nup aduentãs triũphaturus est tã illustrē nactus hospitē:presertim quia certior factus est te orbe peragrato:maria:terras:portus: in sulas:littora:mõtes:latus:flumina: de quibus dicturus est noscitare:⁊ proinde eas tibi grati as habiturum:vt quocumq iter ⁊ cursus aget nomen tuũ disseminet:maxime cum tatũ opus: quod pontifex inchoarat maneũ imperfectũq reliquerat:Magnanimus eques Jacobus an tonius Marcellus cõfectũ ⁊ absolutũ sua ope ra ⁊ cura reddidit. Unde litterarii ordinis ho= mines:⁊ studiorũ ac latine eruditionis profes= sores perpetuo sibi etiã atq etiam deuinxit of ficio.

SUmmatim extra philosophiã non est ipsa de situ orbis tractatio q̃ vtilis. Et qui an ctores attigerunt de Geographia: quod Ho= merus passim suo in carmine orbis descriptio= ne sit vsus:cui et oceanus sit cognitus: ⁊ mare mediterraneũ Alios post Homerum auctores fuisse de situ orbis scribētes:⁊ locorũ cognitio perutilis:⁊ priuatim ⁊ publice ad peritiã ⁊ pru dentiã cõparandã:⁊ que ad illa dicere sint ne= cessaria Auctorē ipsum non esse accusandum si de iis scribat:de quibus alii priores:cũ poste rius multa ad notitiã peruenerint: que priori= bus erant incognita. Contra Eratosthenē: de poetis mala sentientem: ⁊ laus magna poetice precipue de poesi Homeri q̃ varia sit vtilitas: quanta locorum noticia ⁊ ventorũ. Contra falso vel incõposite sentiētes:vel inter se discordes probationes ⁊ argumenta:quibus auctor veri similiter indicat:q̃ multis in partibus terra ⁊ mare inuicem permutate atq trãsposite sunt.

¶ Strabonis Gnosij Amasini scriptoris celeberrimi de situ orbis libri .xvij. e greco Traducti Gregorio Typhernate: ac Guarino Veronense interpretibus.

SI ad Philosophũ alia pertineat vlla tractatio: ⁊ hanc quã hoc tp̃e de situ orbis delegimus cõsiderandã illi eẽ putamus. Qđ aũt nr̃a minime vilipendẽda sit estiatio ꝑmulta declarãt. Nã qui eaꝫ ꝑmi attingere conati fuerant tales extitere. Homerus. Anaximander. Milesius: Hecateus cõciuis eius vt inqt Eratosthenes: Democritus: Eudoxus: Dicearchus: Ephorus. Aliiq; ꝯplures. Post hos etiã Eratosthenes: Polybius: Posidoni⁹ viri philosophi. Multa vero disciplina pꝫ ad hoc op⁹ ꝑducinri põt: nullius alterius est nisi ei⁹ qui diuina ⁊ humana valeat intueri. Quoꝝ scientiã philosophiã esse debent. Eodẽ modo varia est vtilitas q̃dã ad res vrbanas actionesq; principũ. Nõnulla ad celestiũ terrestriũ reꝝq; maritimaꝝ scientiã: aĩaliũ: plantarũ fructuũ: ⁊ alioꝝ q̃ penes vniuersos cernere fas est. Hec eundẽ designat hominẽ: qui artes vite ac beatitudinem cura ⁊ cogitatione cõplectitur. Ex iis aũt q̃ dicta sunt: vnũquodq; assumentes magis adhuc ꝯsideremus. In primis quia ⁊ nos ⁊ maiores nr̃i recte sum⁹ arbitrati. Ex quib⁹ Hipparchus est qui Homerũ huius ꝑtie primariũ auctorẽ esse tradidit. Is nõ solũ vniuersos priores ac posteriores ꝟtute poetica supauit. Sꝫ etiã ipa ferme reꝝ ciuiliũ: q̃ ad vitã spectant experientia. Ex qua nõ mõ singulare ad res gerẽdas studiũ adhibuit: vt plurimas cognosceret: cognitasq; posteris traderet: verũ etiã ⁊ singularũ partiũ locos: ⁊ qui ꝑ cunctũ orbẽ: terrã videlicet habitabilẽ: ac mare sunt. Nõ enim ad extremos vsq; ipsius terminos ꝑuenisset memoria circũlustrãs: Nec ipsam primũ quidẽ ab oceano allutã (sicut est) demõstrasset: deinde pleraq; loca nolatim expressit. Nõnulla vero signis quibusdã occult⁹ insinuauit. Africã ⁊ Ethiopiã: ⁊ Sydonios ⁊ Erẽbos: quos arabes Trogloditas: hoc est cauernarũ incolas iure dixeris ꝟbis eloquutus est. Qui vero ad ortus ⁊ occasus ꝑtinerent obscurius significauit: qui alluant oceano. ab hoc eñi oriẽtẽ solẽ ⁊ in hũc occidentem facit pariter ⁊ stellas.

Homeri laus

Troglodite

Inde recens: radijs iam sol percusserat arua.
Oceani lentas alti ꝑfugerat vndas.
Incidit oceano lux fulgentissima solis.
Nigrantẽ noctẽ ⁊ madidantia sydera ducens.

Ex oceano videlicet dicit. Eoꝝ etiã qui occasũ incolũt: mortaliũ felicitatẽ ostẽdit ⁊ aeris temperiẽ. Cũ (vt videt̃) Hispanie nauigationẽ intellexisset: quo ⁊ hercules: ⁊ posterius phenices exercituꝫ ductarũt: ⁊ late imperiũ tenuere post quos ⁊ Romani. Hic eñi ⁊ Fauonius spirat: hic ⁊ elysiũ campũ esse poeta decantat. In quẽ a deis mittendum esse Menelaum asserit.

Elysium ad campũ: summas telluris ad oras: Elysij
Numia te mittẽt: flauẽt vbi nũc Rhadamãth⁹.
Vict⁹ vbi est facilis: nõ nix hibernaue multa.
Oceanus zephiri suaues exuscitat auras.

Fortunate etiã insule ꝯtra Mauritanie finem ad occidentẽ sunt. Quãquidẽ ad partẽ ⁊ hispanie termin⁹ ꝯcurrit. Ex ipo aũt noie manifestũ est qm̃ ⁊ has ipsas felices existimabãt: quia huiusmodi locis ꝓpinque forent. Sed eñi Ethiopes ad oceanũ extremos esse manifestat: qđ extremi quidẽ Ethiopes bifariã partiti sint hominũ extremi. Nec vero inaniter dictũ est. bifariã partitos esse: sicut posterius demõstrabit̃ Quod autẽ ad oceanum ait.

Fortunate insule

Ethiopes

Juppiter oceanũ atq; epulas pietate proboꝝ
Ethyopum hesternus petiit.

Quod aũt ⁊ septẽtrionalis ad vrsas ora extrema: sit ad oceanum hoc pacto. sub velamine de vrsa loq̃ns: si aliud agens inquit.

Oceani sola est vndaruꝫ atq; equoris expers. Arctos Plaustruꝫ

Nãq; ꝑ vrsam ⁊ palustriꝫ polũ demõstrat arcticũ. Nõ eñi cũ vno in loco semꝑ apparenti: tot circũuoluant̃ astra. solã vndaꝝ atq; equoris dixisset expꝫtem adeo illũ imperitie minime damnãt: perinde ac ꝓ duab⁹ vrsis: vnã tm̃ nouerit: haud eñi par est: alteram inter stellas nõdum collocatã extitisse. Veꝝ ex quo phenices annotauerunt: ⁊ ad nauigationẽ eis vtebant̃: hanc quoq; distantiã ad Grecos accessisse: queadmodũ ⁊ Berices Cesariẽ ⁊ Canobũ: cuius nomẽ hesterno die aut ꝑdie vulgatũ est. Cõplures etiã hoc tp̃e absq; noie: vt inquit Aratus sunt. Crates igit̃ nõ recte scribit: sol⁹ equoris expꝫs. Nõ fugiẽda fugiens. Melius Heraclit⁹ ⁊ magis Homero cõsonãs q̃ ꝓ circulo arctico arctõ. i. vrsam nominant. Auroie eñi ⁊ vespere termini fit vrsa: ⁊ ꝓ vrsa sereni iouis terminus Nã nõ arctos sed arcticus ipsius ortus ⁊ occasus est terminus. Per vrsam eñi quã ⁊ plaustrũ nũcupat: ⁊ Orionẽ seruare dicit arcti consane declarat. Per oceanum autẽ horizontẽ in quẽ ⁊ a quo ipsos occasus ortusq; cõficit. Cũ vero illic verti: ⁊ oceani prorsus expꝫteꝫ esse diceret ad signũ horizontis: qui maxime accedit ad arctõ: circulum esse nouit articũ. Consequenter autẽ huic illud poete applicantes: id horizontẽ accipere debemus qđ in terra ꝓpinquius ẽ oceano. Ipsum vero circulũ arcticũ qui terrã attingit propinquitatis signum: velut ad sensum secũdum propinquissimam portionem ad arcton. Quocirca ⁊ eam partem terre oceanus per seipsum inundat. ⁊ septentrionales maxime agnouit homines: quos nominatim quidẽ haud sane cõmonstrat. Nec dum enim hac etiam etate commune illis nomen vniuersis inditum est. Ceterum a viuendi ritu illos eloquitur Nomadas. i. in pascendo pecore assuetos ⁊ eos nobiles equas mulgentes: lacte vescentes: ⁊ locupletes describens. Alioquin oceanũ terras circuire demonstrat: cum Juno hunc inquit in modum.

Horizon

Nomades

Ibo vt telluris alme confinia spectem.
Oceanumq; deum genitorem. Oceanum

Terminũ eñi cunctis assuetuz obseruari dicit oceanũ: nouissima vero ambitꝰ circũcingit: ꝛ in fabricandis Achillis armis ꝛ Clypeo: circa eius oras ponit oceanum. Eodẽ etiã ꝑtinet diligẽs illa inquisitio: ꝙ euntis ꝛ redeuntis oceani estuaria nequaq̃ ignorauit. Ut modo campos inundet: modo nudet arescentes: quũ refluum memorat oceanum.

Oceani fluxus

Terq̃ die scandit refluens: ter surripit vndas

Et enim si nõ ter sed bis accidit: ex accidente forsitan historia: aut aberrante descriptione. Ceterũ eiusmodi fuit institutio: ꝛ illud oceani lentas dicens vndas: quandã inundationis hꝫ expressionẽ: que accessum quidẽ lenem: nõ fluxũ oĩno vehementẽ habeat. Posidonius cum scopulos interdũ tectos: interdũ nudatos dicat ꝛ flumen appellet oceanũ: eius fluxum ꝛ inundationes demõstrari suspicatur. Primũ quidẽ recte: secundũ vero nulla cũ ratione dictum est nõ eñi ipsa inundationis accessio fluuiatili cursui cõparanda est: lõge magis nequaq̃ talis est ipsa regressio. Qđ Crates ait: quippiaz verisimilius docet. Altifluũ eñi ac refluũ. Eodẽ ꝙ modo totũ oceanũ flumẽ appellat. Flumen etiã partẽ aliquã dicit oceani ꝛ fluminis fluxũ non quidem totius sed partis: quum hunc inquit in modum.

Oceani fluxum fluuij cum cymba reliquit

Atq̃ vagi late maris aduentauerat vndam.

Non vniuersum: sed fluminis fluxum in oceano dixit partẽ oceani existentẽ: quã refusionẽ quãdã: sinũq̃ ab hyemali tropico in australẽ polũ ꝓcedentẽ: Crates dixit hunc sane relinquens aliquis: in oceano adhuc esse posset. At vero totũ relinquẽs vt in toto adhuc sit fieri minime potest. Sic autẽ inquit Ho.

Deseruit fluuij cursum: maris iuit ad vndam.

Terra est insula.

Quod certe aliud: ꝙ̃ oceanus nõ erat. Itaq̃ si aliter accipias: efficitur vt oceanũ egressus in Oceanũ veniat. Uerũ hec lõgioris indigerent immorationis ꝙ autẽ habitabilis terra sit insula: primũ a sensu atq̃ experientia capienduz est. Nã quocũq̃ accedere mortalibus ad terre nouissima possibile factum est: mare obuenit: qđ Oceanum appellamus: vbi vero sensu percipere nõ obtigit ratio ipsa demõstrat. Latus nanq̃ ab oriente: qđ ad indos ꝑtinet: ꝛ ab occasu qđ ad hispanos: ꝛ Mauritanos: vt plurimũ ab australi parte: ac boreali nauigationibꝰ ambitur. Reliquũ ad hanc vsq̃ tẽpestatem: nobis eã ob rationẽ innauigabile: quia qui circũnauigent: ꝛ inter se obuiam cõmisceantur nulli admodũ sunt. Nõ multũ est si quis ex mutuis eoꝝ distantijs cõponat: ad quos ꝑmeare nobis licet.

Athlãticũ pelagus isthmos

Nec vero pelagus Athlanticũ bimare esse putandũ est: qđ ꝓminentibꝰ anguste distinguitur frontibus: sic eñi Isthmos vocauit: quibus nauigationis ambitꝰ ꝓhibeat. Sed in vnũ potius ꝯtinuatũ cõfluit. Nã qui nauigijs circuire conati sunt cũ inde reuertissent: haud vllã sibi terram cõtinentẽ occurrisse ꝓhibent: qua viteriorẽ impediente nauigationẽ: sese rejectos fuisse dicerent. Verũ ꝑ ambiguitatẽ indigentiã: ꝛ solitudinẽ: cũ nihilominus cursum haberet: ac transitũ: perq̃ occeano accidẽt ea casus vndarũ scꝫ accessus atq̃ recessus amplo cõfessum est: idẽ igitur ꝑmutationũ vbiq̃ modus existit: incremẽtorũ inq̃ ꝛ diminutionũ vel non multum varians. Perinde ac vno ex mari causa vna: ꝛ motꝰ vnus edat. Hipparcho fides habenda nõ est: qui huic opinioni contradicit: vt Oceano similia prorsus nõ accidant neq̃ si detur cõcedatur istud: sequat illud: vt Athlanticũ pelagus vniuersum circumcirca ꝯfluẽs sit ad hoc ne similia accidant. Seleuco Babylonio teste vtitur. Nos aũt maiorẽ de Oceano ex inundationibꝰ rõnẽ Posidonio ꝛ Athenodoro reponimus: qui factas hisce de rebus disputatiões abunde ꝑuicere. Impñtiarũ autez tantũ dicimus ꝙ ad accidentiũ similitudinem sic existimare satius sit: ꝙ celestia melius exhalatiõis hinc teneant: si amplius circũfusus humor existat. Sicut autẽ extrema vel terrarũ ambitũ poeta nouit: ꝛ apte disserit: sic et mare internũ.

Oceani partes

Hoc aũt a colũnis incipiẽs Africa cõtinet: ꝛ Egyptus ꝛ Phenice. Deinde ipsam ambiẽs Cyprũ Inde Solymi. Lycij. Cares. Post hos vero inter Micalen: ꝛ Troadis littus: et adiacentes insule. Quarũ mentionẽ facit oĩm Indũ earũq̃ circa Propontidẽ. Tum euxini vsq̃ in Colcorũ agrũ: ꝛ Iasonis expeditionis. Et item Bosphoꝝ Cimmeriũ agnouit.

Cimmerij

Cũ ꝛ Cimmerios sciuerit: non vtiq̃ Cimmeriorũ cognitũ habẽs nomen: ipsos ignorauit qui eius etate: vel pauloante illũ: totã e Bosphoro ad Ioniã vsq̃ terrã discursarunt. Eoꝝ igit̃ agri clima insinuans attingit. Quod tenebrosum est: ꝛ sic memorat. Aere ac nebula coopti sunt.

Illis sol nunq̃ phaeton sua lumina spargit

Perniciosa super nox semper tenditur istis.

Thracia

Notũ facit ꝛ Istrũ. Thrasiã Mysorũ gentem memorens: que penes Istrum habitat. Inde maritimam totam que Thracia est: orã vsq̃ ad peneũ. Penes etiã nominat: ꝛ Athon: ꝛ Axium ꝛ vicinas illis insulas Deinceps est ora Grecoꝝ maritima vsq̃ ad Thesprotas: cuius vniuerse mentionẽ facit.

Peontes Italia

Et italie ꝓmontoria nouit: eã mediã vocãs. Scit etiã Siculos ꝛ Hispanie ꝓmõtoria: eiusq̃ felicitatẽ: quã nuꝑ diximus Siqua vero interdicendũ videbunt̃ omissa ignoscendum erit. Nã qui terre descriptionẽ te vera exponit: si multa ꝑticulatim omittit: venia cõcedẽda ei est. Sicq̃ ꝑ historiã: doctrinãq̃ differendis fabulamenta nõnulla implicẽtur. Absint autẽ querele ꝛ icusatio.

Poetica quid

Haud eñi illud Eratosthenis verũ est. Poetas oĩs nõ docendi: sed oblectandi gr̃a cõiecturis egere. Cõtra vero sapiẽtissimi qui de poeticis quicquã eloquuti sunt: primã quandã philosophiã poeticã esse asserũt. Sed aduersus Eratosthenẽ lõgiore sermone denuo disserendũ erit. in quo ꝛ de poeta rursus habebitur oratio. Nunc que de partibus descriptionis terrarũ Homerus ortus est dicere memorata sufficiant. Manifestũ est: eos qui illũ sequuti sunt: eximia dignitate viros: ꝛ philosophie intime deditos extitisse.

Ex q̃bus post Homerũ duos tradit Eratosthenes: Anaximandrũ Thaletis familiarem ⁊ cõciuem: ⁊ Hecateũ milesium. Illũ quidem prius de situ orbis descriptam edidisse tabulam Hecateum vero codicem reliquisse. Sic em̃ ex alia eius scriptura ab eo scriptũ fuisse traditur. Uerum enimuero: ꝙ ad hec multiplici opus disciplina sit: frequentes auctores. Bene ⁊ hipparchus in ijs que ad Eratosthenẽ scribit edocet quod vnicuiq; tum priuato: tum doctrinarum cupido: cum terrene descriptionis notitia pertineat eam capessere sit impossibile absq; rerũ celestium ⁊ Eclipticarum obseruationum discretione. Sicut Alexandria egypti dep̄hẽdi nequit: vtrum magis q̃ babilonia in septentrionem: q̃ in austrum sit exposita: nec quanta sit earum distantia sine climatum consideratione Simili modo vrbes ad orientem ⁊ ad occasum magis minusve accedentes: nullus diligenter sane dignosceret: nisi ꝑ eclipticas solis et lune comparationes vbi ⁊ hec dicit. Quicumq; locorum ꝓprietates edisserere nituntur propriẽ rẽ attingunt quum celestiũ terrestriũq; mensurarumq; figuras ⁊ magnitudines: ⁊ interualla et climata: ⁊ calores: ⁊ frigora ⁊ simpliciter aeris naturam manifestant. Quandoquidẽ ⁊ qui domicilium apparat edificator: et qui oppidum cõstruit architectus: hec ipsa ꝓuideat nedum qui vniuersum terrarum situm homo animo versat. Huic enim longe magis attineat. Nam exiguis in locis siue ad septentriones: siue ad austrum vergant non multa habetur permutatio. In toto autem orbis ambitu: quod ad septentriones vsq; ad extrema est: vel ad Scythiam: vel ad galliam ꝑtinet. Que vero ad austrum: vsq; ad ethiopum vltima: hoc autem differentiam habet plurimam: pari etiam modo ad Indos ⁊ ad hispanos habitatio: e quibus illos ad orientem maxime: hos autem ad occasum inclinari scimus omnes. Sic ⁊ antipodas inter se quodammodo esse nescij non sumꝰ. Tale autem hoc totum ex solis: reliquorum syderum motu ortum habens: ⁊ adhuc agitationis ad medium: vel celum suscipiendi necessitatem habet: ⁊ ad ea que in celo vnicuiq; nostrum appareant. In his autem ingentes habitationũ varietates cernuntur. Quis igitur locorũ differentias exponens bene ac sufficienter edoceat: nullam aut ne tantillam quidem illis curam adhibens? Et enim si vniuersa pro huiusmodi materia diligenter rimari nequeam: cum ea magis ac magis ciuilis existat: tantum saltem ꝓsequi: quantum ciuili pertinere queat homini iure conueniret vtiq;. Qui enim in sublime sic cogitationem extollit nequaq̃ a tota absens est terra. Ridiculum nanq; videtur: si quis orbem terrarum explanare dilucide cupiens celi res attingere: ⁊ eas ad doctrinam vsurpare studeat: terram autem totam cuius quod habitat vna pars est: nec quanta nec qualis sit: nec in quo totius mundi loco sita sit: exponere curet: Neq; si vna tantummodo parte quo ad nos seu pluribus habitetur: et quanta pari modo q̃ multa illius inculta est portio: qualisq;: ⁊ quã obrem. Hec igitur Geographie species cuidã rerum sublimium et geometrice tractationi videtur esse coniuncta: que sic terrena cum celestibus in vnum coniungit: vt propinqua maxime existentia. Sed non longinquitate tantum distent: quantum a tellure celum absit: Ea tante discendorum multitudini terrenam apponã disciplinam sicut animantium: plantarum: ⁊ ceterorum quicquid vtile et inutile terra gignit ⁊ mare. Nam planius atq; euidentius fieri posse quod dixerim arbitror: quod quisquis talem perceperit notitiam: ei non mediocris afferetur vtilitas. Id cum ex vetusta memoria· tum ex oratione ac ratione manifestatur. Poete igitur heroas illos singulari preditos sapientia fuisse declarant: qui ad multa peregrinãtes loca longis vagabantur erroribus. In amplissimo enim ponunt: multorum mortalium vrbes vidisse: et prudentiã agnouisse. Nestor ipse gloriatur quoniam inter Lapithas versatus fuerit. Aduentans longinqua ex tellure: vocatus venerat ipse ⁊ enim vocitantibus illis. Itidem ⁊ menelaus.

Anaximander Hecateus

Alexãdria Babylon

Geographi.

Indi hispani antipodes

Geographia

Heroes.

Atq; vagans Cyprũ: phenicem egyptiaq; arua
Ethiopesq; adij: tum Sidonios: ⁊ Erembos:
Et libyen: vbi sunt longis cum cornibus agni.
Adiecit ⁊ agri propriam vbertatem.
Ter pecudum fretus largũ funduntur in annũ
Et in egyptijs thebis inquit et illud
Plurima frugiferũ donat cultoribus aruum.
Has centum claudũt porte. tum q̃q; ducentis
Porta viris seruatur: equis vectantur ⁊ altis.
Curribus. Omnia enim huiusmodi magnum ad capessendam prudentiam comparant adiumentum: quum regionis ingentium animalium ⁊ plantarũ forme ac species perdiscuntur. Maritima etiam apponi licet. Gemino nanq; quendam in modum constamus ex victu: nec terrarum magis sumus q̃ maris incole. Herculem quoq; per multam peritiam et perspicientiam appellari licet ingentium ꝑspectorẽ: ⁊ cognitorem operum: ⁊ sane vetusta iam ex memoria: atq; sermone nostro ab initio dicta testant̃. Egregie vero ille ad presens institutum sermo mihi videtur adduci: ꝙ situs orbis descriptio est ad ciuiles vsus maiori ex parte conducens. Rerũ nanq; gerendarum campum mare explicat: prestat ⁊ terra: quum incolimus Exiguarum quidem exigua. Magnarũ vero magna. Maxima rum autem vniuersa: quam habitabilem vocamus: aut orbẽ: vt amplissimarũ quidẽ actionũ hic ipse sit locus. Excellẽtissimos autem imperatores illos extitisse cõstat: qui terre ac mari imperiũ adepti: nationes ac ciuitates sub vnã potẽtiã gubernationẽq; ciuilẽ cogere valuerũt Haud igit̃ dubitãdũ est terre descriptiõis notitiã: quã Geogradhia dicimꝰ oẽs ad imꝑatorias actiões adducere in terra ꝑtinẽti cuncta digerentẽ: atq; maritimis: ⁊ q̃ intra orbẽ: ⁊ q̃ exterius existunt. Preterea q; ijs vtilẽ eius dispositionẽ quoq; interest nosse: hoc sese hr̃e mõ vel aliter cognitione posse aut nõ posse dep̄hẽdi

Agni libyci

Libyce oues

Thebe Egyptie

Geographie bona

Orbis sits vtilis est

Imperatores excellẽtissimi

Geographia quid.

Singula enī iſ melius ꝑtractarēt: qui quanta ſit regio: quonāmodo iaceat cognouiſſet: quaſ ꝗ celi differentias: ⁊ quas in ſeipſa ꝯtineat: cū aliis alij in partibus valeant: ⁊ alia de cauſa: atq̧ primordio res ante gerēdas aggrediant. ⁊ imperij magnitudinē extendant: nec ratione pari aut illis cuncta pernoſcere licet aut ipſis terrā pingentibꝰ. Ceterū multomagis aut minus in ambobus hiſce ꝯſpicitur. Uix enī cuiq̧ equali modo cuncta manifeſta eſſe cōtingerēt ⁊ ſi orbis vniuerſus vnū ſub imperiū ſtatumq̧ ciuilē ſubducaꝛ. Sed ne hoc quidē pacto eueniret: quin ꝓpinquiora notiora fierent. Hec tñ pluribus exprimere cōueniret: vt nota eſſent. Iſta vero ꝓpe vſum ac neceſſitatē magis ſūt. Itaq̧ minime mirādū eſſet ſi alius loci deſcriptor. Indis attineat: alius Ethiopibꝰ: aliꝰ grecis: alius Romanis. Nā quid attineat indie deſcriptori ſic Boetice partis eloqui: ſicut Homerus inquit Quiq̧ colunt Hyriā lapidoſam ꝗ Aulida: Choenōq̧ Aeſcolō. Nobis autē conuenit: que vero apud ludos ſūt: queue apd̄ ſingulos: nō etiā vtriq̧ conuenit. Haud enim vſus adducitur ⁊ vtilitas Nam maxime talis experiētia mēſura efficitur hoc ⁊ in puſillis manifeſtum eſt: quēadmodū in venationibꝰ. Etenī qui ſyluā qualis ⁊ quāta ſit noſcitat: melius venationes inſtruit. Et in loco bene caſtra locaret. Inſidias poneret: et iter faceret is qui locos intelligit. id aūt ⁊ in magnis longe dilucidius eſt quāto maiora ſūt peritie ꝓmia ⁊ imperitia defectus. Agamennonis exercitus cū Myſiā. velut agrū Troianū populatus eſſet: magna cū ignominia retro curſū egit. Perſi aūt ⁊ affri traiectus aquarū quoſdā de freta: velut nauigationis anguſtias eſſe ſuſpicati parū abfuit: quin magna incurrerent pericula. Ignorantie ꝗ ſic reliqrūt trophea. Illi quidē Salganei monumētū penes Chalcidis Euripū: quē per ſe ideo iugularunt tanꝗ ex Malea ad Euripū ſue claſſis curſum improbe direxiſſet: hi vero Pelori ſepulchrū quē ⁊ ipſum ſimilem ob cauſam necauere. Naufragijs etiā a Xerxis exercitu Grecia referta eſt. Bolicoꝝ ⁊ Ionicorum Colonia ꝗ plura huius generis errata prebuit: ⁊ res itidē ꝓſpere geſtas: vbi ꝑ locorū peritiā illuſtria cōplura geſſiſſe facinora contigit. Sicut ephialtes ad anguſtias Thermopylarū leonide cōmilitones Perſarū manibꝰ tradiſſe fertur: ⁊ Barbaros intra Thermopylas accepiſſe: cū hoſtibꝰ ꝑ montana ſemitā oſte[n]diſſet. Omittens vero antiquitatis exempla. Romanū hoc tēpore aduerſus parthos exercitū idoneū ſatis harū rerū documentum eſſe arbitror. Simili modo ⁊ expeditionē in germanos atq̧ gallos: cū intra paludes: ⁊ difficiles acceſſu ſyluas ⁊ loca deſerta: Barbaries illa belli geraſſet. ⁊ que erant ꝓpinqua: longinqua locorū ignorantia faceret: viaſq̧ occultaret: ⁊ cōmeatuū: ⁊ ceterarū reꝝ copiā. Et hoc quidē quod amplius eſt: vt diximus: ad Imperatorum vitas vſumq̧ conducit. Inſuꝑ maior moralis ⁊ ciuilis philoſophie portio: circa principum verſaꝛ. Cuius rei ſignū eſt: ꝙ rerū vrbanarū differētias a principibꝰ diſcernimus. Aliū quidē Monarchie principatū ponētes: quem regiū vocamus. Aliū optimatiū potentatum id eſt ariſtocratiam. Tertiū regimē populare id eſt democratiam. Tot ciuilium reꝝ moderamina cēſemus eſſe. iiſdē vocabulis nominātes: vt. ab illis faciende ſpeciei principiū habētia. Alia enī lex eſt regis iuſſio. Alia vero optimatium. ⁊ alia deniq̧ popularis. Rei vero ciuilis forma ⁊ figura lex eſt. Quāobrē iuſtum nonnulli aſſeruere: potentioris eſſe commoditatē Quod ſi ciuilis philoſophia vt plurimū circa principes verſatur. Eſt autē Geographia circa principales vſus: ac neceſſitates. ⁊ ipſa quāpiam ad hoc ꝓrogatiuam haberet. Et iſta quidem ꝓrogatiua ad actiōes eſt: habet autē contēplationem profecto nō vilem ipſa tractatio Aliquam quidē arte: diſciplina: natura: captabilē. Alteram vero in hiſtoria fabuliſq̧ poſitā nihil ad actiōes exiſtentē. Ueluti ſi quis Ulyſſis: ad Menelai: aut Iaſonis errores enarrauerit ad prudentiam nullū ſane conferre videatur adiumentum. Qd̄ agens ipſe ꝑquirit. niſi eoꝝ que facta ſunt: neceſſarioꝝ vtilia ꝑmiſceantur exempla. Inſtitutionē exēpla haud illiberalē fecerint ei: qui ad locos applicet. fabuloſa figmenta ꝓbentes. ⁊ enim qui actionibus glorie: aut voluptatis cauſa intēdunt: hoc perquirunt. Ceteꝝ non ꝑ multum Maiore nanq̧ (vt par eſt) maior huius: ꝗ illoꝝ vtilitatis ſtudio tenentur. Quocirca ei qui terrarum deſcriptor eſt maior huius: ꝗ illoꝝ cura ſuſcipienda eſt. Similiter ⁊ de hiſtoria ⁊ de diſciplinis ſeſe res habet. Ex his enim qd̄ vtile magiſq̧ credibile ſit: ante omnia capeſſendum eſt. Maxime aut tali materie Geometria: ⁊ aſtronomia (vt dictum eſt) opus eſſe videtur. Et reuera opus eſt. Nam figure climata: magnitudines: ⁊ alia huiuſcemodi ꝓpria ſine illarū ſcientia deprehendi nequeunt. Sed quemadmodum ad totius terre menſuram ꝑtinentia in alijs demonſtrantur hic vero ſupponenda ſunt ⁊ credenda: que illic demonſtrata fuerint. Supponendū ⁊ mundi formā eſſe rotundam: ⁊ rotundā terre ſuperficiem. Id etiā ante iſta: corpoꝝ. ſ. curſum ad mediū deferri. hoc ſolum in ſenſu eſt qui cōmuniū animi cōceptionū ꝓpinquus eſt. Siquidem ea deſignanti ſummatim ꝓcul parua ſubmonitio eſt. Sicuti ꝙ terra rotunda eſt ex motu. Nam ad mediū veluti etiā vnūquodq̧ corpus ad idoneam eius conſeruationē inclinat. Ex iis autē que ꝑ maria ⁊ celum apparēt ꝓpe. Senſus enī teſtimonio eſſe poteſt ꝯceptioq̧ cōmunis. Nauigantibus autē manifeſte incuruatio maris intercurrit vt lōge lucentibus que pariter elōgātur: iis viſum. applicare non poſſis. Amplius autē ſupra viſum eleuatā apparuerunt: nō nihil ab eo magis diſtantia. Similiter ⁊ ipſe altius eleuatus: ea que prius occulta fuerant aſpicit: quod ⁊ poeta declarat. Nam illud tale eſt: Fluctibus elatus viſu ꝓſpexit acuto. Ad nauigantibus etiā ſemper magis: ac magis partes

Monarchia
Ariſtocratia.
Democratia.
Lex.
Geographie bona
Geometria
Aſtronomia.
Mundi forma
Terre forma

terrarū enudantur ⁊ que ab initio humilia vi=
debātur: magis extollunt. ipsa etiā cælestium
cō uersio: cū alioquin manifesta sit: ex ipsis quo
q̃ gnomonicis patet. Ex iis enim cogitatio sta
tim intendit. Nam si radicata in infinitū terra
esset: non vtiq̃ talis circuncursio contingeret.
Et quæ ad climata pertinēt: ꝑ habitatiōes de=
monstrant. Nunc vero in ꝓm ꝑtu nōnulla ca=
ptanda sunt. Et hæc quidē quæcūq̃ ciuili: ⁊ ex
ercituum ductori conducūt. Nec em̄ si cœli par
tes ⁊ terræ situm ignorare oportet: vt cū aliqua
multio apparere in cœlis solita: ꝓ locis permu
tata fuerint: ꝑturbatiōe teneat: ⁊ talia loquat.
Me latæt o socij tenebræ locus aut vbi eous:
Aut vbi sol terras subeat dans lumina mūdo.
Aut vbi conscendat. Nec adeo accurate rimari
vt omnimodis passim coniunctim ortus: coniun
ctim ⁊ occasus: coniunctim ⁊ medios cœli mea
tus ⁊ polorum eleuationes agnoscat: ⁊ quæ ad
verticē signa sint: ⁊ quæcunq̃ huiusmodi secun=
dū Horizontis transmutatiōes pariter ⁊ septē
trionis varietates. Hæc vniuersa nota habere:
quæ partim aspectu partim natura pateāt. Ve
rum aliqua nec omnino curanda: nisi philoso=
phiæ contēplationis gratia. Quibusdamq̃ fi=
des adhibenda: licet ꝓpter q̃d intueri nō pōt.
Hoc em̄ est solius philosophantis officiū. Ciui
li autē homini tale nō impertitur ocium. Aut
non omni tēpore. Eum tamen qui in hac descri
ptione versatur: neq̃ adeo simplicem rudemue
neq̃ adeo inertem esse velim: vt neq̃ sphæram
intueatur: neq̃ illius circulos: quosdam paral=
lelos ⁊ inter se mutuo distātes. Aliquos ex ip
sis rectos: aliquos obliquos: neq̃ tropicorum:
neq̃ æquinoctialiū: nec signiferi situm: per quē
solis cursus vertit. Doceteq̃ climatū ⁊ ventorū
varietates. Hæc enim ⁊ quæ ad Horizontas at=
tinēt: ⁊ ad arcticos ⁊ reliqua: q̃cūq̃ in prima di=
sciplinarū introductione tradunt. Si quis ali=
ter intelligit quonam modo ea: q̃ hic dicuntur
assequitur? Qui neq̃ rectam lineam: neq̃ cur=
uam: neq̃ circulū nouerit: neq̃ sphæralem sup=
ficiem: nec planam: nec in cœlo septem maiora
Ursæ stellas: nec aliqua talia omnino ꝑdoctus
is vel huius minime tractationis indigeat vel
nequaq̃ hoc in tēpore. In illis autē prius ob=
Geogra=phia vtilis est seruatus sit: sine quibus huic terræ descriptio=
ni familiaris esse non poterit. Simpliciter hoc
volumē publicū: ciuile ac passim vtile putamus
Ciuilis hō sicut ⁊ historiæ descriptionē. Illū enim ciuilē ho
minē dicimus non quidē prorsus indoctum: sed
qui circularē disciplinę ac homini libero: ac stu
dioso consuetę partem attingit. Nec em̄ lauda=
re nec vituperare: nec res gestas memoratu di
gnas dijudicare posset is: cui virtutis ac pru=
dentię earūq̃ rationū cura nulla extitit. Eodez
modo qui circa portus et nauigandi ambitus
negocium suscepere: imperfectam facere con=
siderationem nisi ⁊ doctrinarum mathematica
rum: ⁊ cælestium partes adiecerint quas appli
care conuenit. Itaq̃ cum historiarum commē
taria cōfecerimus ad moralē ⁊ ciuilem philoso
phiā (vt arbitramur) non inutilia ⁊ hāc addere

cōpilationē decreuimus. Hæc em̄ eiusdē gene=
ris est ⁊ ad eosdē viros attinet: maximeq̃ in fa
stigio collocatos: ⁊ hic itidē et illic. Quæ enim
ad clarissimos in vita hoīes inscribunt: memo
riæ ꝯmendationē assequunt. Quæ autē exigua
⁊ ignobilia sunt: relicta iacent: hinc etiā pusilla:
obscura ⁊ claritatis experitia omittentur. In
his autem immorabimur in quibus negocium
ipsum cōmemorationis iucunditatem affert:
cū ⁊ magnitudīe excelluerit ⁊ gloria. Qualiter
in statuis contingit arduis: in quibus non em̄
cta: particulatim diligenter inquirim⁹: sed ope
ri magis intendimus vniuerso: q̃ singulis par
tibus: q̃ bene sint expressę. Sic ⁊ in his facien=
dū est iudiciū. Hęc si quidem ⁊ quędam statuæ
fabricatio est: quę magna quonam mō ⁊ in toto
se habeant eloquitur. Nisi negociosum homi=
nē ⁊ sciendi cupidū: quippi ī ex illis mouere va
leat: q̃ꝰ ꝓpositum opus sapientiæ indagatorē
⁊ studiosum deceat hominē. Hęc ita dicta sint.
Si vero ante nos cōpluribus æloquutis ⁊ ipsi
eisdē de reb⁹ dicere aggrediamur: ab sint quæ
relęcū non oīa eundem in modum differamus
Ceteros enim quicquid aliud recte effecerint:
aliam non paruam operis partē omisisse puta
mus: ad quos quum paululū addere possimus
non inepta sane conatus nostri videbitur occa
sio. Nam e Romanoꝝ ⁊ Parthoꝝ potentia ma
gnam huius experientię portionem hominib⁹
ętatis nostrę prębitit. Sicut et posteritati illa
Alexandri magni expeditio (vt ait Eratosthe
nes) Alexander em̄ magnā Asię partem nobis Alexāder
aperuit: ⁊ boreę incolas om̄is Europę: vsq̃ ad
Istri ripas Romani vero quę ab occasum ver
gunt. Europæ singula vsq̃ ad flumen Albin: q̃
duo ī spatia Germaniā diuidit: q̃q̃ trans Istrū Albis fluuius
vsq̃ ad amnē tyrā. At ꝓo vlteriora: vsq̃ ad Me Germania
otidē: ⁊ nouissimā Cholcoꝝ maritimā Mitrida Eupator
tes cognomento Eupator: cognita fecit: eiusq̃
ꝑfecti. Parthi aūt Hyrcanos: ⁊ Bactranos et
vltra eos Scythas notiores nobis reddiderūt:
cū ātea maiorib⁹ nr̄a min⁹ noti fuissent. Ita vt
q̃cq̃d amplius: q̃ superiori ętate nouerat me=
moriæ mandaremus hoc maxime videre licet
ex his voluminibus: quæ ad veteres scripta re
liquere. liquidem q̃ prisci minus aberrauere
præcipue post Eratosthenem. Et ille ipse qui
quo maiore fuerant eruditione præditi: eo dif=
ficilius a posterioribus increpari potuerunt: si
quid dicendo peccauere. Quod si eis quos cæ=
teris rebus maxime sequimur necessario con=
tradicendum erit: concedenda nobis venia fu=
erit. Haud enim omnibus contradicere insti=
tui. At ij omittendi: quos vt sectemur arbitra
mur indignos. De illis faciendum est iudiciū:
quos maxima ex parte rectissime scripsisse no=
uimus. Quandoquidē nō in omni sapientię stu Qui n̄ re
dio certare dignū est: sed aduersus Eratosthe= ꝑhendētia
nem: Posidonium Hypparchū: Polybiū ⁊ ali= Eratosthe
os hui⁹ generis honestū est. Consideremus in nes
primis Eratosthenē: ⁊ simul aduers⁹ illū Hyp=
parchi descriptionē adijciētes Nō adeo discur
ri facilis est Eratosthenes: vt nō Athenas illū

vidisse d'cat. Quod polemo demonstrare nitit. Nec ipsi tm̄ fidei habendū est: vt plerisq₃ accept⁹ est: licet (vt ipse inquit) inter bonos viros plurimosq₃ versat⁹ esset. Hęc em̄ ętate inquit: sicut alias vnq₃ vnū intra septū vnāq₃ vrbem florentes extitere philosophi Aristonis ęquales

Arcesilae
Ariston
Appelles
Bion

z Arcesile. Hoc vero minime satis esse arbitror: Sed ꝙ eos bene iudicet: quib⁹ accedendū est. Is autē Arcesilan z aristonē oīm qui eius ętate floruerunt principatū vindicasse ponit. Cui z Apelles multus est: z Bion: quē philosophiam quandā primū cōplexum esse ait. Attamen sæpenumero quādam ad hoc ipsum dixisse: qualem ipsam exptusa lacerna Bion. In hisce nanq₃ sententiis sufficientē debilitatē ingenij eius satis ostendit: qui zenoni Citięo notus Athenis est factus. Eoꝝ vero qui ei successerunt meminit neminē. Illi autē aduersantes cōplures: quoꝝ uq₃ successio nulla seruatur: Ipsos ea tempestate floruisse dicit. Manifestatq₃ is etiā: quē de bonis ędid z tractatus: z declamationes. Et si qua alia talia huius doctrinā: qđ inter philosophari volentē: z hanc professionē formidantē medius tergiuersatus est ad ostentationē quādam vsq₃ dūtaxat ꝓgressus: seu transgressionē hanc ab Circularijs alijs adeptus: ad institutionē: aut ad disciplinam. In cęteris item quodā modo talis est. At missa faciamus illa. Impresentiarū entendū est pro viribus: vt terrę descriptionē emēdemus. Ac primū quod a nobis nuper suppositum est. Poetam inquit: non quidem docēdi cęterū delectandi gratia: oīa coniecturis assequi. Antiqui vero cōtra qui poeticā primā philosophiā quandā esse perhibent: quæ ab ineunte nos ętate ad viuendi rationes adducit: quæ mores: q̄ affectiones edoceat: quę res

Poetica
quid

gerendas cū iucunditate precipiat. Posteriores vero solum poetā ipsum sapientē esse asseruerunt. Quāobrem Grecoꝝ ciuitates ab ipso primordio eoꝝ liberos in poetica erudierunt: non vndę vtiq₃ voluptatis: sed castę moderationis gratia. A qua quidē ipsi musici cantus: z lyrę z Tibiarū modos edocentes hanc sibi virtutem vendicant. Seq₃ morū magistros z emēdatores esse ꝓfitentur. Hęc ipsa non modo a Pythagoricis audire licet. Verū etiam Aristoxenus huius est sententię. Et Homerus Cantatores castigatores appellauit: sicuti Clytemnestræ custodem illum.

Poeta

Clytemnestra

Cum troiā peteret: cui plurima mādat atrides
Tutari thalami sotiam.

aegisthus

Nec vero Aegisthus prius illam superare valuit: ꝙ̄ cantorē abigēs deserto in littore liquit
Assensamq₃ volens ipsas perduxit ad ædes.

Præter hoc Eratosthenes sibijpsi repugnat. Nam pauloante ꝙ̄ suā eloquat sentētiā: prima de geographia verba inchoans. Omnes inquit initio gloriari: vt de rebus huiusmodi suā in medium afferant ꝑceptionem. Igit Homerū quicunq₃ de Aethiopib⁹ didicisset: in poeticę suæ volumine collocasse. Et itē de ægypto: z Africa. Quę vero per Grēciā: z loca maritima perceperat: accurate vehementer extulisse: cū diceret Frequentes fert Thesba colūbas. Et herbosamq₃ aliartō: z extremā Anthedonē Lileamq₃ Ciphessi fontem: Nec adiectionem vllam inaniter locis apposuisse. Utrum igitur vates qui ista canit: delectare an docere velle videt: z docere per Iouē. Verū ea hunc in modum ille tradidit. Illa vero q̄ extra sensum sunt z hic ipse: z alij monstrosis impleuere fabulamentis. Hoc itaq₃ modo dicendum erat ꝙ quisq₃ poeta alia ad oblectandū animū soli: alia vero ad erudiendum profert. Is aūt intulit non quidē eruditionis: sed voluptatis causa solū. Insuper et alijs operosius adiecit: percōtatus quidnā ad poetę virtutem conferri pōt: qui locoꝝ cōpluriū peritiā continet vel militaris disciplinę: vel rei rusticę: vel artis dicen. i. vel qualia nonnulli illi vendicare z attribuere voluerūt. Omnia itaq₃ illi vendicanda querere: ament. s ostentationē z iactantiā potueris. Veluti siquis (vt inquit Hypparchus) eresionem. i. ramalia obiurget attica pendentibus qua quauersum oīa generis pomis z q̄ mala z pyra nequeūt ꝓducere sic oēm illi⁹ disciplinā carpat omneq₃ artificiū: hoc sane recte dixeris o Eratosthenes. illa vero non recte: ꝙ tantam ab eo rerum notitiā auferas: z poeticā anile quoddā fabulamentū esse definias. Cui quodcunq₃ censuerit voluptatis causa fingere ꝓpriū est. Nunquid z poetarum auditoribus nihil confert ad virtutem: vt locorū multorū z militię z agriculturę z Rhetoricę gnari existant: q̄ ipsa audientis maxime precep-tio vendicat. Verum hęc tamen omnia Ulyssi poeta tribuit: quem ante omnis omni in genere virtutum ornatum esse cecinit.

Poeta delectare

Poetica
quid
Poetices
bona
Ulyssis
laus

Oppida multa adijt: fuit huic sapientia nota.
Hic etiam ille est.
Consiliū: variosq₃ dolos qui nouit z artes.

Hic est quē vrbiū populatorem semper appellat: qui cōsilijs Ilion z arte, z astutia z facūdia cepit. hic est quo sequente ardentis more incendij refugim⁹ ambo, vt Diomedes ait. Qui quidem. in agricultura tantopere gloriatur in messe: in herba curuam tenerem falcem: z frumentum haberes et in oratione spectes longū scindens cum ducere sulcum. Nec vero Homerus hisce de rebus sentit: z non reliqui doctrina prediti: eo poeta rectissime dictante teste vtuntur vt pote huiu modi peritia ad prudentiam tendente maxime. Illa vero eloquentia vtiq₃ in orādo versatur: quā in omni poesi ostendit Ulysses in tentandis animis in rogationibus in legatione: in qua illud vates eloquitur.

Ulyssis eloquentia

Quū vero ingentē misit de pectore vocem:
Instar erant hymbris fluitantia verba niualis
Mortalis nemo contenderet alter vlyssi.

Quis igit poetam qui alios oratores: alios imperatores: alios reliqua virtutis opera demōstrantes decenter inducat: nugatorē quēpiam z histrionē eē putet: q̄ auditorē magnificis tm̄ miraculis afficere: z assentationib⁹ demulcere valeat: cū nihil afferre queat adiumēti. Nū poete virtutē aliā dixerimus ꝙ̄ q̄ verbis ad imitādam viuendi rationē excitaret. Quonam vero

modo is imitaretur qui viuendi rationis imperitus ꝛ insipiens foret? Non eni͂ sicuti vel fabrorū vel ædificatorū: ita ꝛ poetarū virtutē eē memoramus. Sed hanc quidē nihil boni: nihil honesti continere. ipsa vero poete virtus ꝛ hominis bono coniuncta est. Nec vero poetam bonum esse posse nisi prius vir bon⁹ existat. Qui autem oratoriam dicendi vim poetis eripit: nobis non modo eam minime cōcedere: sed ꝛ nobis nos haud quaq̄ idulgere videtur. Nā quid æque oratoriū est atqꝫ æloquutio. Quid porro tam poeticū. Quis Homero prestantior ad eloquendū. Medius fidius. Verū Alia est poetica loquutio: ꝛ vtiqꝫ priuatim: ac prope dicēdo: atqꝫ in ipsa quidem poetica Tragica continetur. ꝛ Comica: ꝛ in oratione soluta hist〈or〉ia iudicia lisqꝫ disceptatio. Nunquid nō genus est oratio cuius species sunt metrica: atqꝫ soluta. vel oratio quidē generalis est. Verū Rhetorica oratio generalis non est: ꝛ æloquutio ꝛ orationis

Orationis species

virtus (vt autē sic dixer〈i〉m) sermo pedester apparatus ipsius poeticę imitatio est. Primū ante omnia apparatio ipsa poetica ꝓcessit in mediū: ꝛ approbata cō placuit: dehinc illam imitati cū metrum soluissent: reliquis poeticę seruatis partibus rem scriptis cōmendarunt: Cadmus videlicet ꝛ pherecydes: ꝛ Hecateus. Qui deinde post illos fuere: cū semper aliquid ex talibus adimerent ad eū qui nunc vsurpat modū veluti ab ipso fastigio: ad inferiora reduxere: quemadmodū si quis Comediam ab ipsa Tragoedia consistentiā suscepisse diceret. Et ab illis autiloquentia ad hoc humile sermonis genus declinatam. Accedit ad idē argumentū: quod ꝓ æloqui: canere olim posuere maiores. Quoniam æloquutionis ornatus: apparatusqꝫ Rhetorice fons ꝛ origo fuit ipsa poetica. Ipsa enim ad demonstrationes vsa est. cātibus hoc enim erat Oda: sermo scilicet modulat⁹. Vn̄ ꝛ rapsodiam ꝛ Tragoediā: ꝛ Comoediā veteres dictitarunt. Quo circa cū priscis temporibus æloqui dicerent ꝓ cæloquutione poetica: hoc autē dicerent cū modulatiōe. Idem erat apud eos canere quod eloqui. Cū autē alterū ꝛ in oratione soluta vsurparent: ad alterum quoqꝫ transgressa est abusio. Cū vero pedestris: id est absqꝫ metro dicatur oratio: id manifestat: vt si ab excelsiore loco ꝛ vehiculo sane decurrat in planum. Ceterū non modo propinqua ꝛ grecanica (vt inquit Eratosthenes) sed etiam longius remota: et quidē accurare commemorat Homerus: magisqꝫ q̄ posteriores fabulamenta enarrat. Nec in monstrorum rationem omnia: sed interdū ad doctrinā occulte atqꝫ per allegorias pergit vel preparat vel populariter inducit: ꝛ alias ꝛ itē in Vlyssis errore: de q̄ et ip̄e Eratosthenes per multū aberrat: ꝛ eius expositores ꝛ poetam ipsum garrulos esse manifestans. De quibus dignū est pluribus dicere: Primū quidem q̄ non modo poetę: sed etiā ciuitates longe prius fabulas delegerūt. Nec non ipsi legum latores publicę vtilitatis gratia cū rationantis animantis intuerentur ingeniū. homo enim cogni

poetica prima
Cadmus
pherecydes
Hecateus
Tragoedia
Comoedia
Eloqui
Canere
rhetorice
Poetica
Oda
Rapsodia

Fabulæ

tionis auiditate ducitur. huius autē via prima fabularū studium est: hinc pueri audire incipiunt: ꝛ ad cōmunicanda studia vltro proficiunt. Causa est quia nouū quoddam est studium fabulatio: quę nō res consistentes: sed alia quædam expōit. Dulcis quidē est nouitas: ꝛ id quidem quod nemini prius est cognitū. Hoc autē ipsum est: quod oblectationis auiditatem ingenerat. Cū autem admiratio adsit ꝛ monstra: intenditur oblectatio: quę discendi illecebra est. Ab ipso igitur primordio: hoc pacto inescandi sunt. ætate vero ꝓvectiore ad rerū disciplinam perducendi corroborata iam cogitatione: cum adulationis amplius nequaquā indigeāt. Omnes idiotę ꝛ doctrinarū expartes quodammodo pueri appellandi sunt: ꝛ pariter fabularum auidi. Similiter ꝛ qui mediocriter instructi sūt Isti autē haud multum ratione valent. Adde etiam vsqꝫ ab infantia consuetudinē. Quando autem quę monstrosa sunt: ꝛ amœnitatē ꝛ terrorē afferunt vtriusqꝫ generis: ꝛ pueris: ꝛ in ętate productioribus necessitate adhibenda sunt. Pueris nāqꝫ iucūdas efferimus fabulas vt promoueantur. Terrificas vero vt amoueantur. Lamia fabula est: ꝛ Gorgon ꝛ Incubus: ꝛ larua. Plerīqꝫ eorū qui vrbes inhabitant fabularū iucunditate promouentur: quū in poetas virorum probitates fabulis inuolutas innarrātes audiunt. Qualia sunt Herculis ꝛ Thesei certamina. Seu tributos ab deis honores: seu mediussfidius cū picturas: aut imagines aut simulacra spectant: quę fabulosam quandā denotāt additionem. Auertuntur autem: quando irrogata a deis supplicia vel pauores vel minas ꝓ verba: aut inuisibiles quasdā formas expectāt: aut aliquos in illa incidisse credant. Non enim turbę fœminarū: aut vniuersæ confusæ multitudini philosophię rationes induci possunt Nec ad religionē sanctitatemqꝫ ac fidem facile inuitari. Ac numinū timore opus est. Id autē non sine fabularū ac miraculorū figmentis agitur. Nam ꝛ fulmen ꝛ ægidem ꝛ tridentem: et taces: ꝛ draconea: ꝛ thyrsorum hastas: arma deorum: fabulæ: ꝛ vniuersa priscorum theologia se fert. Hec ab illis accepta fuere: qui rerū publicarū institutionem facientes aduersus nonnullos: qui infantiam redolebant instar laruarum esse rebant. Ceterum cum huiusmodi fabulosa foret effictio: quę ad ciuilis vite cōmunicationē: formamqꝫ ꝛ rerum cognitionem versaretur: veteres puerilem educationem vsqꝫ ad ætatum perfectionem conseruarunt: et omnem ætatē satis castigare instrui posse per poeticam arbitrati sunt. Posterioribus inde temporibus historiarum descriptio: ꝛ huius ætatis philosophia processit in mediū. Et ea quidem ad paucos: poetica autem vulgo fructuosior: ꝛ ad cōplenda specula potentior ꝛ homerica precipue Prisci quoqꝫ historici atqꝫ physici per fabulas scripta sua reliquere. Cæterum poeta perinde ac fabulas ad docendi genus referat: ad multas veritatis partes curam suscepit: ꝛ falsitatem interposuit. Illā quidem acceptauis: hanc

Fabulositas
Nouitas
delectatio

Indocti

Numina

poeticę pueri studebant
Historia

vero ad perducendã multitudinẽ populariter:
et militariter inserẽs. Sicuti quispiã argento
circũfũdit aurũ: sic ⁊ poeta veris cõtẽplatio-
nibus fabellas apponit: quibus eloquutionẽ ⁊
dulcedine cõciliat ⁊ ornatu. Eundẽ quẽ ⁊ histo
ricus in enarrandis reb⁹ finẽ aspiciẽs: hoc pa-
cto bellũ troianũ vti gestum est assumens illud
fabulosis figmẽtis adornauit. Sic ⁊ Ulyssis er
rores. At eñ nulla ex veritate noua annectere
ꝓdigia nequaq̃ homericũ ẽ. Hoc eñ modo vt
aliquis verisimilia mentiatur. Uere contingit
si qua vera ꝑmisceat. Qđ et polybi⁹ de Ulyssis
errore enixe asserit. Ei⁹ generis illud est ꝓlera
q̃ confert per figmenta cum simillima veris fu
Aeolus issent haud omnia sed multa: quandoquidem
Cyclopes minime erãt veris consona. Nã ab historia sum
lestrigões psit exordia: æolũ enim adiacentibus Lipare
insulis imperasse tradit. Uicina itidem Aetnę
loca: ⁊ Leontinis: Cyclopas: ⁊ Lestrigonas im
manes quosdã homines tenuisse. Jccirco fre-
tũ ipsum illi⁹ tẽpestatis mortales nequaq̃ adi
Cimmerij re ausos. Charybdim: ⁊ Scyllã a ꝑdonibus oc
cupatas. sic ⁊ alios de locis ab homero dictis
legimus historicos: sic ⁊ Cimmerios: Cimme-
riũ bosphorũ ad boreã et tenebrosa incolentes
loca nõ ignarus ad finitimas inferno ⁊ obscu-
ras regiones ꝓpɫe traduxit q̃ ad fabulamen-
ta de errore plurimũ conducebant: q̃ homero
nõ ignoti fuerint: per eos manifestũ est qui ra
tiones tẽpoꝝ scriptis ꝓdiderũt: vel paulo an-
te illius ętatẽ: vel eo viuente: ⁊ ad Cimmerios
accessum extitisse. Similiter nouit ⁊ Colchos.
⁊ Jasonis ad Eam nauigationem. Neq̃ circe ac
medea fabulis: ⁊ historijs cõmendata. De be-
neficijs ⁊ simillimoꝝ tractatu. Eorũq̃ cogna-
Jason's tiones cõfirmauit: qui in Ponti recessu: quiq̃
errores in Jtalia diuersi habitarũt: ⁊ vtriusq̃ fo tuitã
in oceanũ egressionẽ. Et Jasonis ad italiam vs
q̃ erroiẽ. Quedã eñ ⁊ circa Ceraunios mõtes
⁊ circa Adriam signa ostenduntur: ⁊ in Posido
niate sinu. Jtemq̃ circa hetruscoꝝ insulas er-
Cyanee rantiũ argonautarũ monstrãtur indicia. Addi
Symple- derũt aliqui ⁊ Cyaneas: quas simplegadas pe
gades tras vocauere nõnulli: q̃ p Bizãtiatoris angu
stias asprimũ nauigãtib⁹ facere transitũ: adeo
vt ab Eade: ⁊ ab Symplegadibus plecte. i. er-
rabiles dicte sint. Jtaq̃ iasonis nauigatio per
illas verisimilis apparuit. Penes Scyllam au
tẽ: ⁊ charybdim per scopulos agitata videtur
excursio. Neu autẽ illius hoĩes simpliciter põ
ticũ pelagus: vti quendã Oceanũ arbitrati sũt
Pontus Quiq̃ eo vsq̃ adnauigabant nõ aliter in exte-
Homerus riora ingredi maria credebant: q̃ qui extra co
Solymi lumnas lõgius ꝓducti fuerãt. Etenim inter ea
quę nos admiramur id maximũ æstimabatur.
Quo circa per excellentiã ꝓpɫe pontum ap-
pellauere. Sicuti per poetã Homerũ intelligi
mus: forsan ⁊ ob hanc causam ex ponto ad oce
anũ vocabulum trãstulit sicut facile acceptabi
lius ꝓpter eã quã tenuit opinionẽ. Etiã cũ soly
mi excelsos Tauri vertices circa Lyciam vsq̃
Pisidiã tenuerint. Cũq̃ intra Taurũ habitanti
bus: ꝑsertim circa pontum: excessus a meridie

clarissimos ꝓbuerint: similitudine quadã ⁊ hos
ipsos in oceanũ egressos fuisse reor. Etenĩ Jlliũ
in rate nauigantem sic inducit.
Aethyopum ex oris redijt neptunus: ⁊ illum
Montibus e solymis longe prospexit.
Forte ⁊ luscos quoq̃ ciclopas de scythica trã- Cyclopes arismaspi
tulit historia. Eius nanq̃ generis: Arismaspos
fuisse memorant: quos Aristeas ꝓcõnesius in
arismaspio carmine edidit. hisce ꝑsuppositꝫ cõ
siderare oportet: quid illi dicant: qui vlyssis er-
rorẽ circa Siciliã aut Jtaliã secundũ Homerũ
aut fuisse: aut non fuisse memorant. Est eñ verũ
q̃ vel melius vel deterius suscipere. Meli⁹ qui
dem cum sic accipiat: q̃ Ulyssis errorem illic fu
isse credens veram hanc materiam suscipiat: et
poetico more eam instruxerit. Hoc enim pro-
prie de illo dici posset. Nec de talia solũ: sed etiã
vsq̃ in vltimis. Hispanię finib⁹ illi⁹ erroris ve- Inferna monstra
stigia reperiuntur: ⁊ plura alia. deterius autem
si quis illius cõmentum: tanq̃ historiam acci-
piat. Jllic scilicet esse Oceanum: infernum so-
lis boues: dearum hospitia: Transformatiões:
Cyclopum proceritates: e Lestrigonum. Scyl
læ formam nauigationis internalla: aliaq̃ hu-
iusmodi plurima: vt monstra aperte scribente
minime contradicendum est. Perinde ac con-
tra poetã apertis mendacijs contradicat. Quẽ
admodum si hoc modo Ulyssem Jthacam re-
uertisse neget: ⁊ procorum occidionem. Nec in
agro constitutam aduersus villum Jthacensiũ
pugnam fuisse. Nec aduersus accipientem illa
proprie manum cõserere iustum est. Eratosthe
nes vero vtriusq̃ sententijs aduersatur: haud
recte sane. Ad secundum quidem quoniam plu
ribus criminari conatur mendacia manifesta:
cum mentione indigna sint. Ad primam vero cũ
in omnibus poetam garrulum esse declarat. Et
neq̃ locorum noticiam habere: nec vllas ad vir
tutem artes intendere putat. Et in locis non fi
ctis fabulas diuulgatas non tenere. Sicut in
Jlio: in Jda: in Pelio. Fabulas vero in locis
fictis: sicut in ijs in quibus Gorgones: vel Ge-
riones: huius formę eas esse dicit: quę de Ulys
sis errore dicuntur. quę ab eo nequaq̃ fictę fu-
erint: sed subsistant: ex hoc falsi arguuntur (vt
aiunt) q̃ minime concordãt. Jtaq̃ sunt qui Sy Syrenes
renes in tractu peloro ponant. Alij ad Sire-
nussas insulas: quę plus q̃ duo milia absint sta
diorum. Jllas autem triuerticem esse scopulũ
qui Cumanum a Posidoniate sinum dirimat.
Uerum scopulus ille nequaquam triuertex est.
Nec omnino in sublime tollitur. Ceterum cu-
bitus quidem longus: ⁊ angustus deducta ad
Caprearum fretum locis extenditur. altero ex
montis latere Sirenum sacellum habens. Ex
altero autem ad posidoniatem sinũ paruę tres Syrenusę Athenei
adiacent insulæ desertæ petrosæ: quas Sire-
nussas vocãt. Super eodem freto extat Athe
neum pari quo cubitus ipse nomine. Quod si
qui locorum historiam tradiderunt discrepant:
haud continuo vniuersa eijcienda est historia.
Ceterum vniuersum potius fides habeatur
interdum. Tale quid dico. Jnquiras si ad Sta

ciliā ⁊ Italiā error ille fuit: Sirenesue eo in lo=
co vspiam fuisse dicant. Qui in tractu Peloro
dixerat ab eo: q̄ in Sirenusis inquit discrepat.
Ambo vero ab eo: qui ad Siciliā ⁊ Italiā dixit
minime discrepant. At maiorē adhibēt fidem.
quoniā licet eundē locū nō afferant: tamen ab
Ital e ac Sicilie loco nō discesserunt. Si quis
Parthe= nope Sirenusę Neapolis autē adiecerit q̄ Neapoli Parthenopes vni9
ex Sirenibus monumentū ostēditur: adhuc fi
dei plus adiungitur: licet tertius dictus sit lo=
cus. Quod aūt hoc in sinu: quē Cumanū appel
lauit Eratosthenes: quem Syrenusę efficiunt
ædificata est Neapolis: firmius his in locis si
renas extitisse credim9. Haud enī poetā ad vn=
guem singula pdidicisse remur. Nec nos ipi ab
eorum diligētiā exqrim9. Verūnamē haud ita
suspicari possumus: vt cū nihil de ipsius errore
perceperit: qualis et vbi fuerit: suo exposuerit
carmine. Eratosthenes quidē Hesiodū de Vlis
sis errore audisse cōiectur; assequitur: quid ad
Italiā ⁊ Siciliā fuerit. Et huic opinioni creden
tem: nō modo dictorum ab Homero mentionem
fecisse: sed etiā Aetnę ⁊ ortigyeę siracusis adia
Ortigia cētis insulę: ac Etruscorum. Homerum autē illorum
prorsus ignarū: ignotisq; in locis errorē facere
voluisse. Vtrū igitur Aetna ⁊ thuscia cognita:
Scylla vero Charybdis Circeū Sirenusæ nō
admodū? Nunquid Hesiodū nō garrire: sed in
ualescentes opiniones sectari decebat? Home
rū aūt quicquid obtinenerat diserta resonare lin
gua. Praeterea q̄ de locorum cōuenientes home=
ro fabulatione dicta sunt: ipsa etiā scriptorum
illa diuulgantiū multitudo: ⁊ vagata p locos fa
ma documēto esse posset q̄ ea minime sunt vel
poetarum: vel scriptorum figmenta: sed ⁊ personarū
⁊ rerū gestarum vestigia. Et polybius recte de
Aeolus errore cogitat. Aeolus enim in ipsius freti lo=
rex? tis: per quę cursus ⁊ recursus est: ⁊ nauigatio=
Chaldeis nis asperitas p fluxus atq; refluxus aggredie
di signa pmōstrat. Itaq; ventorū custodē: atq;
regē creditū fuisse refert. Sicuti Danaū in ar=
gis inundationes ostentantē. Atreū aduersū
cœlo solis cursum vates ⁊ auspices reges de=
mōstrari. Sacerdotes egyptiorum Chaldeorum et
magos aliqua sapientia ceteris excellētes: pri
cipatū ⁊ honorē apud maiores nostros cōpa=
rasse. Sic ⁊ vnūquemq; deorū commoditatis ali
cuius reptorē honoribus celebratū fuisse hæc
pręmonere faciens: Aeolum in fabulamenti forma
prorsus accipi: ⁊ sentiri non sinit. Nec totū Vlys
sis errorem. At pauca fabulantē adiecisse: quē
admodū de Troiano bello. Totum autem cir=
ca Siciliā poetice fictum esse a poeta reliquisq;
scriptoribus: qui adiacentia loca dixerunt Ita
liæ atq; siciliæ non sane probat: nec huiusmodi
Eratosthenis sententiam laudat: quoniā quæ=
dā inquit reperisse errauerit. Vlysses cū corio
rū sutorem inuenisset: qui ventorū vtrem consu
isset: hoc autē propriē de illis dictū esse: qui ad
Scylla Sciliā aduentāt: ⁊ ibi Galeotarū piscationem
Thynnus tractent: illic circa Scillā et eius Scopulum
piscosum delphinorum canumq; indagatrix: ⁊ si
qua apud grecos maior est balena. Thunni enī
cū gregatim pter Italiam acti elabuntur: ⁊ Si
ciliā attingere prohibentur: in maiores incur=
runt bęluas: vt puta Delphinos Canes: aliasq;
q̄ balenis similes. E quorū venatione canes: et
galeotas pinguescere. Quod xiphias id ē gla Xiphis
dios appellari ferunt. Idem enī hoc in loco cō
tingere ⁊ in Nili incrementis aquarūq; cetera
rumq;: quod in igne ⁊ in ardētibus syluis. Con
gregatas enim feras: cum ignē aut aquam ef=
fugiant: a valentioribus deuorari. Hęc eloqu
tus galeotarū venationem exponit: quę circa
Scyllæum tractum instituitur. Manentibus
enim in statione frequentibus remorum duo=
rum scaphis: speculator quidam cōmunis sup=
ne instat. Duos singulę scaphę tenēt. Alter re
migat: alter hastam habēs manet in prora. Cū
primū vero speculator supereminentiam gale=
otę signo indicat: belue vero supra mare pars
tertia eminens fertur: scapha propius appelli
tur. Deinde iacto manu tęlo vulnus incutit.
Tum euulsa sine cuspide de corpore hasta: q̄d
tęlum sane est hamatum vt educi facile queat.
Apteq; infixo ei funiculo appēsum sauciatę ac
clinant bęlue donec agitata suffugiensq; lasse=
tur. Tunc in terram subducunt: aut intra sca=
pham accipiunt: nisi prorsus immēsum corpus
existat. q̄ si in mare tęlum exciderit haud sane
perit. Est namq; vel e quercu: vel ex abiete com
pactum: adeo vt quernā grauitate demersum:
deinde in sublime relatum facile possit appre=
hēdi. Contingit autem interdum ⁊ remigem in
scapha per magnum galeotarum gladium vul
nerari: ⁊ cum instar apri bęlue vigeat impetus
asperrime fit ipsa venatio. Talibus ex rebus
quadam cōiectura colligi posse inquit Vlyssis
errorem circa Siciliam secundum Homerum
fuisse: quoniam huiusmodi venationem Scyl=
lę coniunxit quę Scylleo tractui vsitata est. Et
ex iis quę de charibdi memorant: quę freti illi=
us periculis similia sūt. Quod ter quidem pro
bis iaceat scriptorum vel potius historici pec
catum est. Dicta quoq; in Meninge Lotopha
gorum rumori similia sunt. Sin vero aliqua dis=
sonant mutationes causari oportet: vel inscitię
am vel poeticam licentiam quę ex historia ⁊ dis
positione cōstant ⁊ fabula. Historię finis est ve
ritas. Sicut in nauium dinumeratione poeta
omnibus obuenientia loca explicat. Aliā qui
dem lapidosam vrbem. Aliam vero extremam
hanc columnis refertam. Illam maris vicinā. Poetica
Finis autem dispositionis expressio ⁊ efficacia ex quibus
quemadmodum prœliātibus introducēdis. Fa historię
bulę delectatio ⁊ stupescentia: Cuncta vero fin finis
gere neq; cōsentaneum est: nec Homero cōue= Homeri
niens. Illius enī poesin sapiētię studium esse: poesia q̄d.
ac philosophiam vniuersi ęstimāt nō vt inquit
Eratosthenes: qui ad intelligētiam ⁊ mentem
poemata iudicari non debere iubet. Nec vllam
ex poetis historiam esse petendam. Verisimili=
us esse illud.
Atq; die hinc nona me flamina dira ferebāt.
breui in spacio accipe. Nā dira flamina: hoc est
cursus obliqui: q̄m Oceanum penetrare per=

inde ac assidue vētis a puppe surgētibus. Interuallū aūt a Malea ad columnas cōponens stadiorum vigintiduo milia ⁊ quingenta cōperiret. Si hoc aūt ponamus dieb⁹ nouē equali celeritate cōfectū esse: singulis dieb⁹ cursus euenit: stadiorū duorū milium ⁊ quingētorū. Qui senam tradidit aliquē e Lycia seu rhodo ad alexandriam biduo aduectū esse: cū quattuor milium stadiorū spaciū intersit. Percontant nōnulli quo pacto cū ter Ulixes in siciliā aduenerit: ne semel quidē ꝑ fretum ipsum nauigarit. Respondetur quoniā ⁊ posteri oēs eam effugerūt nauigationē hecquidē ab eo dicta sunt. Sunt ⁊ alia que recte ab illo dicantur. Cū vero in oceanū excursionē preparat: ⁊ dierū nauigationem diligenter admensuras adduxit. ⁊ spacia discrepantie excessuum minime reliquit.

Simul enim poete versus addit.

Atq₃ dic hinc nona me flamina dira ferebant.

Simul ⁊ occultat: et enī₃ hec ipsiua poete sunt vt illud,

Oceani fluxum finiuij mox cymba reliqt. ⁊ illud

Ogygia Insula in Ogygia qua ponti vmblic⁹ inheret.

Quodq₃ in eo loco Athlantis filia domicilium habet. Et illud de pheacibus.

Littora: fluctisoni colimas suprema remoti,

Nemoq₃ mortalis nobis confinia miscet.

Hec enī omnia in Atlantico pelago ficta manifeste declarantur. Ea vero ille occultans que manifesta dicunt tollit. Hoc autem non sane recte. At circa Siciliam ⁊ Italiā errorē factū esse recte: ⁊ ab ipso poeta ꝯfirmatur. Quandoquidē quisnam aut poeta aut scriptor Neapolitanis sirenis. Parthenopes sepulchrū nūcupare suasisset. Incolas ante Cumas ⁊ dicearchie id est

Dicearchia Puteoli puteolorū ⁊ Uesubij ignitum phegetoutem: et Acherusiam paludē, ⁊ mortuorum vaticinium: Auernū ⁊ Baias ⁊ Misenū: Ulyxis quosdā socios: Sic ⁊ que apud Sirenussas: ⁊ que sūt ad angustias freti: ⁊ Scillā ⁊ charibdim: ⁊ eolum hec quippe nec ad anguē perscrutāda sūt. Nec absq₃ radice: nec absq₃ fundamēto prorsus omittenda: cum nec veritatem nec historie attingāt vtilitatē. Hoc cū intelligat Eratosthenes. Suspicetur aliquis inquit: poetam voluisse Ulyssis errorem ad occidentis loca facere: ⁊ a ꝓposito desistere: cū quidam non diligenter hausisset ⁊ quedā hunc in modū non elegisset sed ad id qđ terribilius ⁊ mōstrosius est educere cuncta voluisse. hoc quidē ipsum bene. Illud autē cuius gratia hoc faciebat male assumēs: non enī garriendi gratia: sed vt prodesset: Quapropter rationē subire iure debet: ⁊ huiusmodi rei: ⁊ illius ꝙ eu₃ iccirco remotissima mōstra cecinisse maluit: vt facilior ei mentiendi prestaretur occasio Quota est enim pars remotissime de monstris dicta pre ijs q̄ in grecia ⁊ in locis grecie ꝓpinquis decantant. Sicut herculis ⁊ thesei certamina: ⁊ de Crete ac Sicilie fabulis scripta. Similiter ⁊ in reliquis insulis: ⁊ ad Citheronem: ⁊ Heliconē: ⁊ Pernasum: et Pelium: et Atticā: et vniuersam Peloponesum. Nec vllus est qui ex fabulis fabulatoris ignorantiā criminetur,

Rursus cū nequaq₃ omnia fabulentur: sed plura fabulis adiungant presertum Homerus inquirens: quidam veteres fabulis addiderunt: nec inquirit si fabularū additamēta vel fuerint: vel sint. sed magis de illis veritatem inquirit locis ac personis: ad q̄ fabulatur. Sicuti si Ulyssis errori fuerit. aut vbi. Totū autem ipsum nequaq₃ bene: Homeri poesin cum aliorū poetarū poesi in vnum adducere: cū ad aliam: tū vero ad ꝓpositā de orbis situ materiam, ⁊ nullū ei tribuere principatu₃: Etenī si nihil aliud vel Sophoclis Triptolemum: vel bacchas prologum Euripidis: si percurras ⁊ Homeri diligentia₃: ex hisce potissimū rebus ipse cōparaueris: facile fuerit comparationē ac differētiam ponere. Nam vbi locorum quos meminit ordinem necessitas exigit ordinē seruat. Similiter Grecorū: similiter ⁊ longe positorum.

Ponere certabāt properantes ossan olympo,

Pelion inde osse frondosum: ⁊ illud.

At preceps iuno celere₃ linquebat olympum:

Pieriam occidēs dehinc: ⁊ mathiamq₃ beatam

Fertur ⁊ ad Thracas equites rupesq₃ niuales

Hinc ab Atho pontum petit.

In dinumerandis vero auxilijs vrbes quidem haud ordinem seruans eloquitur. Nō enim necessarium erat.

Ordine vero gentes explicat. Similimodo et de remotis.

Cypriū Phenicē: ⁊ egyptios errabundus.

Aethiopasq₃ adij: tum sidonios ⁊ erembos.

Ac Lybien. quod Hipparchus quoq₃ annotauit. Reliqui vero ea in quibus ordo exigitur: hic liberum patrē gentes adeuntē inquiens.

Alter vt Triptolemus terras disseminat: que longe disiuncta sunt cōiungunt. ⁊ cōtinuata separant. Linquens inquit auriferoa lydorū sulcos: et phrygum ac persarū vrbes sole percussas, Menia Bactrianin: hybernāq₃ medorū tellurē accedēs: ⁊ felicem arabiam. huiusmodi sane Triptolemus agit: permultā vero ad climata: ⁊ ventos doctrinā: qđ ad Geographiam attinet: in locorum descriptionibus Homerus ostēdit. hec ⁊ cōpluribꝰ in locis asserit. Bactra

Hec humilis iacet ad tenebras: multū cōtra supra

Hec secus aurorā spectant. solisq₃ nitorem.

Due vero illi sunt fortes: q̄dam ad aquilonem: quedam rursus ad austrū: seu ad dexteram pergant ad auroram: atq₃ solē: seu ad leua₃ versus tenebras. At qui harum rerū ignorantiam omnimodā rerū oīm ꝯfusionem arbitratur.

Me latet o socij tenebre locus: aut vbi eous:

Aut vbi sol terras subeat.

Cumq₃ poeta hec bene dixerit: Boreas et zephirus qui e Thracia spirant: is male aspiciēs criminat eum: qui zephirum vniuerso tempore ⁊ omnino spirare e Thracia dixerit cum is minime spirare omnino dixerit. Ceterū cū per mare Thraciū: ad nigrū sinum ingruant: cū Aegei pars maris existat. Conuersionē enī recipit ad austrū Thracia quasi ꝓmontoriū sit: vbi Macedonie adiunguntur: ⁊ pelagus incurrens flantes hinc zephiros ostendit ijs qui ad Thasum Boreas zephirus Thracia

zephiri Schiro. Lauri

z lemnū: z Imbrum: z Samothraciā: z iis vicinum mare pertinent. Sicut z in attica zephiri quia Schyronis petris flant: schyrones appellant: z potissimum Lauri. Quod Eratosthenes nequaquā intellexit. Tamē suspicatus est Ipse igitur regionis conuersionem: quā dico narrat. q igitur vniuersaliter spiret is capit. Postmodū poete imperitiam criminatur: q cū zephirus ab occidente z hispania efflet illorsū minime ptendit Thracia. Nunquid ab occidēte spirantem ignorat zephyrum? At vero cum hunc dicat in modum proprium eius obseruat ordinē. Una eurus notusq cadunt: zephyrusq fremiscens: et boreas.

Uenti quattuor Thracia

An thraciā ignorauit vltra peonios: z Thessalicos montes nō excurrentē? Sed et huius: q porro ad Thraces attinet gnarus ac minime nuncupans: partē quidez maritimā: partemq mediterraneā. Magnetas quosdam z Malies Reliquosq deinceps grecos dinumerat vsq ad Thesprotas. Pariterq etiam Peonibus finitimos Dolopas: z sellos ad Dodonem vsq ad acheloum Thraces vltra nō meminit. Ad finitimū autem: sibiq notissimū pelagus facile fertur. Sicuti quū ita ꝯmemorat. Concitatur ba fuit longe velut equoris vnde: Icareo in ponto.

Dolopes Selli

Uenti Aquilo Auster Eurus subsolāus Fauonius Laurus

Sunt quidā qui primarios duos esse vētos asserant. Aquilonē scilicet atq austrū. Reliquos vero modica quadā acclinatione differre ab ortu quidem estiuo eurū. A brumali subsolanum Ab occasu vero estiuo Fauoniū. A brumali autem Laurum. Duos vero esse testar ventos z thrasyalcē: z poetā ipsum aiunt: quum austro Laurum attribuit. Dicās Laurū austro. zephirum id est fauonium aquiloni: quuz dixit a quilo: z Fauonius qui duo spirant e Thracia. Ceterum ex iis quos nouimus tantopere de hisce tradidit nemo: teste Possidonio: atq aristoteles: timosthenes: z Bion astrologus. Ab estiuo ortu Ceciam cui ab occasu brumali ad lineam Africus opponitur: Rursus ab oriente hyberno eurus opponitur: cōtrarius caurus est. Medios esse subsolanū z fauonium. Poeta quidem illū violenter spirantem inquit Fauonium: quē nos Laurū appellamus. Africū flantem fauonium qui z a nobis Fauonius siue zephirus. Laurum vero austrum Leuconotum id est album austrum. hic enim paucas creat nebulas: quū reliquus totus auster quodammodo sit eurus.

Cecias Zephyrus Laurus Fauonius Leuconotus Auster

Dissipat vt zephyr⁹ nubes: grauibusq ꝑcellis Lauri austri pulsant.

Nunc enim violenter spirantē zephyrum dicit: quia Leuconotos congregat dissipare consueuit: quū illa debilia existant: vbi adiectiui loco austri Lauri dixit. Hec cū ab Eratosthene i primo de Geographia in initio dicātur: talē quādam habent emendationē. Porro Homeri dictis falso deprehensis insistens: z hæc ait. Nili ostia plura existentia ignorasse: eiusq nomina. At ea nouit Hesiodus: quippe z qui mentionē facit. Uerum enimvero eius nomen illius etate: necdum nūcupatū fuisse credibile sit. Ostia vero tum obscura: tū modicis cognita. Quod vero nō vnum sed plura fuissent facile persuaderi potest. Sin autē inter res ægyptias celeberrimū: z q admirabile z super oīa memoria simul et cognitione dignissimum flumen z fuit et est: pariterq z incrementa: z eius oīa: quia sibi nunciantes nequaquā sciuisse suspicetur? qui flumen simul z agrum ægyptium z thebas ægyptias z Pharū cognitum fecerit. Cognoscentes vero ipsum nequaq dixisse: nisi rerum celebritate ac nobilitate subticuissent? Adhuc incredibilius videtur: si de æthiopia: de sidoniis de Erembis: de exteriori mari: de bipartitis æthiopū populis verba faciebat: de ꝓpinquis autem z perspectis tacit⁹ erat. Qui si horum memoriā nullā egit: id haud ignorantie ꝓpterea signum est. Etenī nec proprie mentionē patrie: nec aliorū cōplurium reliquit. Quum ea que admodū nota patent: memoratu digna nō videri ad scientes potissimum diceret aliquis. Nec bene illud obiiciūt Homero: perinde ac per ignorantiā differenti: q insulam Phariam ambitā pelago dixerit. Contra enim nihil eoꝝ q nuper de ægypto diximus: ignotū fuisse poete testimonio vti possimus. Dignosceres aūt inde: q̄ arrogans est: quisquis potius eius errorem asserit. Menelaus ad æthiopas vsq cōscendens incremēta. Nili discere potuisset. Et limum quē agris infert: z eum qui ē ante ostia transitum: quātū sane ad cōtinentē accumulās adiecit. Itaq ægyptus vniuersa sub Herodoto fluuii munus appellari iure potuit. Et si nō vniuersa: ea saltem que sub agro est inferiore: qui Delta nuncupatur. Pharuz etiam priscis annis ambitā pelago tradidit. Ita pelago ambitam esse mentitus non est: licet pelago nunc amplius ambita non sit. hæc qui sic instruxit poeta fuit: quibus ex rebus z ipsum incrementa nosse simul: z Nili ostia cōiecturis putare licet. Idem etiā delictū esset: z agrum inter ægyptum pelagus z arabicū sinum interiacentem ignorasse. Et extremos hominū æthiopes: bipartitos falso dici. Nam cū is hoc bene dixerit posteriori ætate venientes repehēdere nō recte ausi sunt. Improbe sane Homeruz enī hos ignorasse agros tm̄ a veritate lōgi⁹ abest: quā tum nō modo nō ignorasse: sed aperte patefecisse dixerim. Ipsi quoq Grammatici: ab Aristarcho z Crate eius artis principibus: q̄uis eo tacēte sane sentiūt. Quoniam cum vates ipse dicat. extremi hominum æthiopes bipartiti sunt: de sequēti versu discrepāt. Nam scribit Aristarchus quidē ita. Solis ad occasum quidam: quidā sed ad ortum. Crates vero ita.

Menelaus

Delta Pharos

Hæc sane occasum solis: hæc illius ortum.

Cum nihil intersit ad vtriusq materiam: siue hoc siue illo modo scribatur. Ille enī Mathematicoꝝ dicta sequutus: torridā ab oceano detineri zonam inquit: ad ambas autē partes huius temperatā esse z ad nos z ad latus alterū. Sic ut igitur æthiopes ad nos versi illi dicuntur: qui ad orbē vniuersum in meridiē inclinati

aliorū postremi oceanū iuxta incoluntː etiā non
nullos item trans oceanum ęthiopes intelligi
e pottere existimātː aliorū vltimos ī altera tem
perataː qui iuxta eūdē hūc Oceanū inhabitāt.
Geminos autē esseː ⁊ ab oceano bipartito di-
uidi. Adiectum aūt illud.
Solis ad occasum quidamː quidā sed. ad ortū.
Hæc sane occasum solisː illius ortum.
Cum zodiacus semper supra verticē sitː ad ter
restrē zodiacū. Hic cū semp extra ambos obli-
quitate nō excedat. Aethiopes ols solis mea-
tus intra latitudinē istā necessario intelligitur
⁊ alioa aliis ortusː et occasus secūdū aliaː ⁊ alia
signa cōtingere. Sic autē magis per astrono-
morū sententiā loquutū putant. Dicere autem
simplicius erat illudː saluātē biptitos sic ęthy-
opes esseː sicut dictū est qđ ab oriente sole vsqꝫ
ad occasum æthiopea oceanū vtrobiqꝫ inhabi
tāt. Quid aūt ad hūc differt intellectūː vel sic di
cereː vt scribit illeː aut vt Aristarchus?
Solis ad occasum quidāː quidā sed ad ortum.
Etenim hoc est ⁊ ad occasum ⁊ ad ortūː ad ocea
ni latus vtrūqꝫ inhabitare. At Aristarchꝰ cām
hanc abiicit. Dupliciter aūt diuisos ęthyopea
existimat dici oporteretː secundū nos videlicetː
⁊ eos qui ad meridiē positis Grecis vltimi sūt
Quos quidem non ita diuidi putatː vt due sint
æthiopię. Una quidē ad oriētēː altera vero ad
occidentē. Uerū vnā tantū ad meridiem iacen-
tē Grecisː sitā vero ad ægyptū. Hoc autē poe-
tam ignorasse. Sicut et pleraqꝫ alia ab Apol-
lodoro dictaː de nauiū dinumeratione in secun
do volumine de locis quę non erant ementitū
Aduersus Cratē vero longiore opus est ora-
tione quę forsan impresentiarū nihil attinet. ari
starchū in hoc approbamusː ꝙ omissa Cratis
materiaː que cōplures accipit instātiasː de no-
stra ęthiopia sermonē factū esse suspicatur. Cę
tera consideremus. ante oīa quod de ipsa incas
sum descriptiōe exiliter ratiocinatur. Etei si ali
ter describaturː suis aptari cogitacionibꝰ po-
test. Quid eñi differt dicere vel sic duo quo ad
nos æthiopes sunt. hi quidē ad ortumː illi autē
ad occasumː vel sic. Etenim ad ortum ⁊ ad occa
sum. Deinde quia fallaci instat opinioniː eta po
etam ignorasse interiacentē agrūː æthiopiā ve
ro ęgypto vicinā meminisseː quum dicit biparti
toa æthiopes. Quonammodo nō sic biparti-
tos? sed ignarū sic dixisse poetam. Utrum ne-
qꝫ ægyptusː nec ægyptii ab initio Deltæ vsqꝫ
ad Sirenēː a Nilo bipartiti sunt aliqui ad occi-
dētem solē. aliqui ad surgentē. Quid autē ali-
ud ęgyptus estː ꝙ insula fluuiatilisː quā inun-
dat aqua? Hęc aūt ad vtrāqꝫ fluminis partē ad
ortūː ⁊ ad occasum iacet. Et vtiqꝫ æthiopia re-
cte opponit ægyptoː ⁊ ad Nilūː ⁊ ad locorum in
geniūː pari modo esse habens. Etenim ipsa et
angusta ⁊ oblonga estː et irrigatur. Que vero
extra inundationē sunt desertaː ⁊ aquarū exper
tiaː ⁊ raro habitabilia. Pleraqꝫ ad aurorā. Nō-
nulla ad occasum vergencia. Quonam igit mo
do nō bifariā diuisa estː vt qui Asiam ab Afri
ca separāt. Nilus iis idoneus visus est terminꝰ

aethiopes dupliciter diuisi

Aegyptꝰ insula est æthiopia.

Nili longitudo

Cuius lōgitudo ad meridiēː plusquā decē mi-
lia stadiorū protēditur Latitudo vero tātaː vt
insulas admittatː quas decē hominū milia inco
lant. Quarū maxima est Meroeː Regia ⁊ Me
tropolis æthiopū. Hāc ipsam vero æthyopiā
bifariā diuidere nō fuit idoneus. Attamen qui
eos redarguūt qui adiunctas fluuii terras di-
uidūtː vehementissimū illis peccatū obiectantː
qđ ægyptū ⁊ ęthyopiā distrahūt. Et vnā quidē
vtriusqꝫ earū partē asiaticāː alteram vero afri-
canā faciūt. Uel si hoc quidē noluntː aut terras
nō diuidūtː aut nō cū flumine. Preterea alio pa
cto diuidi potest ęthyopia. Omnes eñi qui per
oceanū in africam adnauigarūtː ⁊ qui a mari ru
broː ⁊ ꝗ a colūnis herculeis vsqꝫ ad magnū pro
gressi spaciūː inde cū multarꝫ impedimento mo
lestiarū reuersi sunt Unde vulgo credulitatē
reliquerūtː quod quę intermedia tellure distī-
giturː atqꝫ mare athlāticūː ꝑsertim ad meridiē
spectās totū alluēs iis oēs extrema locaː ad quę
nauigātes aduētarūtː æthyopica vocauerūtː ⁊
hūc in modū renūciauere. Quidnam igitur ab-
surdū estː si talibus auditis sermonibus addu
ctus Homerus quoqꝫ bifariam partitus est? ⁊
quosdā ad orientēː quosdā ad occidētem asse-
ruit. Cum alii qui in medio positi sunt prorsus
ignoti fuerintː siue sintː siue non sint. Ephorus
tamen aliā quidē ꝑuetustā narrat historiāː quā
⁊ Homerū legisse nō rōne caret. Rumor est in-
quit apud Tartessios ꝙ ęthyopes Africā vsqꝫ
ad occasum ingressi sint. Partimqꝫ ibidē mansis
se. Partim vero etiā maritimā magno spacio
occupasse/ facit aūt cōiecturāː eo ꝙ Homerus
dixerit extremos hominū æthyopias biparti-
tos fuisse. Nec in Aristarchū eiusqꝫ sectatores
dicat aliquis. Alia hisce modestioraː quibus a
poeta multā aufert insciciā. Dico eñi ꝑ priscorꝫ
opinione Grecorꝫ sicuti nobiliores ad aquilo-
nē partesː vni ovocabulo scytas vel Nomadas
appellabantː vt inquit Homerus. Posteriori-
bus autem annis notiores ad occasum. Celte
et Hiberiː vel mixto nomine celtiberiː et Cel-
toscytę vocabantː cum gentes omnes sub vno
vocabulo per ignorantiā instituerentː sic ⁊ ex-
posita in meridiē oīa æthyopiā ad oceanū vo-
cari. Testimonio aūt ⁊ hmōi sūt. Nā ⁊ Aeschy
lus in stagnūː quod omnino æthyopas aliːvbi
spectans oīa sol immortale corpus ⁊ equorū la-
borē per feruidas aquę mollis effusiones quie
ti reddit Ad totū eñi meridianū clima hūc ad so
lem vsumː ⁊ ad ęthyopasː eorꝫqꝫ sitū oceanꝰ ha
bere videt. Et euripides in Phaetonte. Tradi
tā esse clymenā Meropiː ⁊ terre eius imperium
habere dicit Quā primā tellurem; Sol quadri
gis exoriens aurea flāma percutit. Eā vero fi-
nitimi facie nigri hoīesː idest Melambrot i la
centē aurorā. ⁊ solarium equorꝫ stationes voci
tant. Nunc quidam cōes ⁊ aurore ⁊ solis ipsas
equorꝫ stationes vocitant. Nunc quidē cōmu-
nes ⁊ aurore ⁊ solis ipsas equorū stationes fa-
cit. Deinceps in sequentibus vicinas Mero-
pis habitaculo dicat esse. Et in toto ipsius tra-
gœdię opere hoc ipsum applicat. Quippe cū

Meroe

Aethyopica loca

Scythe
Nomades
Celtę
Iberi
Celtiberi
Celtiberi
Celtoscythę
Climene
Merops
melābroti

nō adiacētis ęgypto ęthyopię ꝓprium sit: sed
maritime magis: quę meridianū clima totum
attingit. Ephorus etiā antiquam de æthiopia
manifestat opinionē: sicut ait in libro de Euro-
pa. Et cœlestiū ac terrestriū locorū: qui quatu
or in partes diuisi sūt. Eamq3 sub solanū spectat
Indi ethyopes Indos habitare. Ad austrum vero ęthyopas.
Galli Ad occidentē Gallos ad aquilonē3 Scythas.
Scytæ Addit etiam ꝙ æthyopia ꝙ̄ scythia maior est.
Ithaca Ait enī ęthyopū nationē ab ortu brumali vsq3
ad occasus extendi. Scythia vero huic e regio
ne opponitur. Poetā aūt hisce concordare: vt
hinc constat: ꝙ Ithaca ad tenebram id est ar-
cton iacet.
Hæcq3 sub auroræ lucē: solemue seorsum.
Sic vniuersum australe latus appellās. Item
cum dicit.
Dextera siue adeant aurorā: et lumina solis.
Siue petent leuam: tenebrasq3 sub aeris illi.
Et rursus.
Nelatet o socij tenebrę: locus: aut vbi eous:
Aut vbi sol terras subeat mortalia lustrās.
Aut vbi conscendat.
De quibus in sermōe de Ithaca manifest9 dis
seritur: cū item inquit.
Juppiter oceanū atq3 epulas pietate ꝓborum
Aethyopū hesternus petijt. Cōmunius dicen
dum est: oceanū ꝛ ad vniuersum meridianū cli-
ma ꝛ ad ęthyopas institui.
Cuicūq3 enī huius climatis loco mentē appo-
nas: ad oceanū existes: ꝛ ęthiopiam.
Sic ꝛ illud inquit.
Aethyopū ex oris rediēs neptunus et illum.
Montibus e solymis longe ꝓspexit.
Tantūdem dicēs a meridianis locis. Ut si so-
lymos dicat: nō quidē Pisidiam habitantes:
Pisidia sed (vt ante dixi) finxisse quosdā nominis eiuf-
dem: qui consimili ratione sese ad eū in rate na
uigantem haberent. Et meridianos illos: sicut
æthyopas: quēadmodū Pisidici: ꝛ supra pon-
tum: ꝛ supra eos ęthyopas qui ęgypto adiacēt
Grues Sic ꝛ gruum mētionē cōmunem faciēs ait.
Postq̄ hyemem fugitant: nimij quoq3 frigoris
hymbrem:
Oceani aduolitāt refluos clāgoribus ęstus
Cędem pigmęis populis cladēq3 ferentes.
Non enim ꝓ grecię quidē loca grus ad meridiē
delata spectatur. In italia vero: ꝛ hispania nul
lo modo vel Caspia: vel Bactriana. Ad meri-
dianā igitur oram maritimā cunctā extendēte
se oceano: ab vniuersa fugitantes hyemē: ꝛ tra
Pigmei ditos in fabulis pigmęos admittere oportet.
ethyopes Quod si posterioris ętatis homīes ęthyopas
ad eos: qui iuxta ęgyptū habitāt solos tradu-
xerunt. Sic etiā Pigmęorū sermones nihil ad
antiqua pertinent. Etenim arguos: ꝛ achęos
nō cunctos dicim9 qui aduersus Iliū expedi-
tionem suscipere. Homerus aūt oēs appellat.
Simile ꝛ quod loquor est de bipartitis ęthyo
pibus. Oēs accipiendi sunt ad oceani oras ex-
tenti incolūt: ab oriēte vsq3 ad occidentē solē.
Nā qui sic appellant ęthyopes bipartiti natu-
raliter sunt sinu arabico sicut instar fluminis:
meridiani circuli partitione nō contēnenda: lō
gitudine ferme stadiorū supra quindecim milia
Latitudine nō multo maiore ꝙ̄ mille: vbi maxi
ma est. Insuper ꝛ lō gitudini illud adest: istius
sinus secessum a pelusiaco mari tribus vl̄ qua- Isthmos
tuor diebus distare: ꝙ terra ipsa interiacens id
est isthmos continet. Sicut igitur qui eruditi-
ores Asiam ab Africa diuidunt: hunc esse natu
tura cōmodiorem arbitrantur terminū vtriuf-
q3 terrę finium siue Nilum. Illū nāq3 omniformi
ter fere a mari ad mare peruenire. Nilū autem
multipliciter ab oceano distare: ita vt minime
asiam omnē ab africa diuidat. Hūc in modū et
ego poetam ipsum puto oīs meridianas par
tes hoc ipso sinu ꝓ totū terrarū orbem biparti
ri iure cogitasse. Quonā enī mō terrā ipsam in-
termediā. i. isthmō ignoraret: quā ad ægyptiū
pelagus ipse facit: Etenim penitus absurdū est
Thebe si ęgyptias Thebas plane nouit quæ a nostro
mari paulominus stadijs quinq3 milib9 distāt:
recessum autem sinus arabici minime nouerit:
nec mediam ipsi9 latitudinis tellurem: quę non
plusq̄ mille stadiorū latitudinem habet. Multo
aūt absurdius videtur: si ab eodē cognito Nilo
qui tantę regionis idem assecutus est nomen:
eius quidē causam non inspiciebat. Precipue
vero illud ab Herodoto dictū incidit. Cur re-
gio donū erat fluminis: ꝛ ob eam causam meri-
to idem assequebatur nomen. Alioqui ex ijs:
quę apud omnes gentes ꝓpria habētur: ea no
tissima sunt: quę admirationē quandā habent:
ꝛ in aperto cunctis extant. Tale ꝛ Nili incre-
mentum est: ꝛ exaggeratio pelagi. Sicut et ad
egyptū delati: nihil prius de regione ipsa ꝑscru
tantur: ꝙ̄ Nili naturā. Cū indigenę nihil hisce
maioris nouitatis ad hospites narrandū habe
ant. Nec vllas rerum suarum illustriores. Nam
scrutāti de flumine manifesta fit regio qualis
tota sit. Ita ꝛ qui longe audiunt nihil antiqui9
habent: ꝙ̄ vt hoc ipsum inquirant: ad hoc et il-
lud adijcitur: quāto ꝛ ipse poeta discēdi studio
ꝛ peregrinādi cupiditate teneretur. Quarum
rerū testimonio sunt: tum vitę suę scriptores: tū
exempla plurima suis de poematibus desum-
pta. Hic igit̄ ex multis potissimū arguitur: ꝛ cō
probatur: cum dicenda eloquenter exponat. Et
admodū vulgata silentio prętereat: vt per epi
theta. i. adiectiua dicat. Aegyptios aūt ꝛ syros
ad quos noster nūc sermo est mirari oportet: ꝙ
eo disserēte: nec suę quidē gentis: ꝛ agri res in
telligant. Sed ex inscitiā hoīs incusent: cui ob-
noxios illos esse ratio ipsa demōstrat. Simpli
citer autē non iccirco ignorantię signū est: qua
non elōgat aliquis. Nec enī Euripi mutatiōes
nec Termopylas: nec alia complura inter grę
cos celeberrima cōmemorat: haud tamē igno
rasse dixerī. Quod ijs minime videtur: qui spō
te sua surdas occludāt aures. Qui quidem ve-
hementer accusandi veniunt. Poeta sane per
rapida ꝛ incita flumina nūcupat: non torrentes
solum: verū oīa cōmuniter: quoniā hymbribus
aquę pluuię oīa complentur: at (quod cōe est)
excellētioribus peculiare fit. Aliter enī torrentē

aliter perpetuū fluentū a ioue incitatum audi-
rea: hic nāq; aliquo modo cōduplicatur exces-
sus. Et sicut nōnulli super excessibus excessus
sunt: vt illud. Leuiorē subire vmbram. Et illud:
formido losiorem lepore: Phrygam. Et illud.
Agerminiorē tellurē habet: quā epistola laco-
nica. Sic excessus super excessum cōcurrit. cur
incitus a Ioue Nilus dicit. nā rapiditas torrē
tis cætera superat flumina; vsq; adeo incitus
p̄cipitatur. At Nilus ipse etiā torrētes excellit
in tantā vim magnitudinis: tēpibusq; repletus.
Itaq; quādo ipsi poetæ cognitus illi erat euē
tus vt fabulati sumus: etiam de illo tale vsur-
pauit adiectiuū. Quod nec alio quā diximus pa-
cto accipiendū est. Pluribus aūt erupere ostija
quia etiā cōmune pluriū est: propterea mētiōe
dignū nequaq; suspicatus est. Et eo magis quia
ad scientes loquebatur. Sicut et Alcæua sese
in ægyptū peruenisse profatus. Exaggeratiōes
aūt & incrementa: & ex ijs facile possunt intelli-
Pharos gi qui de Pharo tradidit. Is .n. de Pharo sua
tēpa posteritati cōmēdans: magis q̄ fama cō-
munis dixit. Quippe quod a cōtinenti tantum
abesset: quātū per diem nauis cursus est: haud
sane falso vulgatum erat: incremēta & exagge-
rationes tales extitisse. Communiter illū au-
diuisse crediderim. Ex quibus poeta in vnum
conferens; Insulā plus a terra continenti de-
stitisse: quū Menelaus aderat: q̄ tunc suo tem
pore fabulamenti gratia: longe maius adiecit
interuallū. Fabulosæ vero fictiones nō igno-
rātiæ causa fiunt. Signa em̄ profecto sunt neq;
de proteo scripta siue Pymeis; neq; ipse vene-
ficiorum potestates; neq; siquid huius generis
tale fingitur a poetis. Haud .n. per locorū igno
rantiam: sed per oblectamenta et letitiam di
cuntur.
Quoniam igit pacto aquarū expertem: aquas
habere dicit?
Commodus est portus bene structas vnde ca-
rinas.
Post haustas lymphas pōto īducere natātes
Sed neq; Scaturiginē defecisse īposibile: neq;
aq̄tionē ex insula fuisse inquit: sed adductionē
solam propter portus ipsius virtutem. Aquaz
vero exulteriore continente haurire facultas
erat profitente quodammodo per ui simuatio-
nem poeta: quod non ad veritatem: sed ad ex-
cessum figmentumq; poeticū pelago dixit am-
bitam. Quando quidem de Menelai errore di
cta: locorū illorū ignorantiæ adiumentum vidē-
tur afferre. Forte satius: vt in versibus quæ-
sita exponētes hæc ipsa præcidamus & de poe-
ta clariorē suscipiamus defensionē. Thelema-
chum regiorū tectorum ornamenta mirantē sic
Menelaus alloquitur.
Menelai errores Multa quidē passus: multisq; erroribus actus:
Nauibus octauo veni puectus in anno.
Cyprum et Phœnicē ægyptia pulsus ad arua.
Aethio pasq; vagans: & sidonios & etembos
Et libyen adij.
Quęrūt autem qui osnaz ad æthiopas nauigās
ab ægypto profectus fuerit; quoniā maris no

stra multi ethiopes incolunt. Neq; per decensus
Nili præcipuos: idest cataractas vllus est naui
bus trāsitus. Et qui Sidonij sint non enim illi
sunt qui in phœnice habitant. Cum enim gen
ante posuisset: speciē nequaq; addidisset. Quiq;
Erēbi: nouū nāq; est vocabulum. Aristonicus Aristonicus grammaticus
quidē ætate nostra Grāmaticus in libris: quos
de Menelai errore ædidit complurium virorū
sentētias circa omnia ibidē occurrentia capi-
ta conscripsit: Satis erit nobis: si lōgiora præ-
cidētes eos tantum differemus ex ijs qui eius
nauigationem ad æthiopam narrāt: Nonnulli
circunductū per gades cursum tenuisse ad in-
dicā vsq; regionē inducūt. Simul errori et tē-
pus accomodant cum dicitur.
Nauibus octauo veni puectus in anno.
Quidam per Isthmū .i. per intermediā terrā:
& sinū arabicum. Alij per fossarum aliquam.
Circūductus aūt cursus minime est necessarius:
quē Crates introduxit sic īpossibile esse. Etenī
vlyssis error impossibilis. Cæterum ad Ma-
teriā Mathematicam minime vtilis: neq; ad
erroris tempus. Innutæ nāq; moræ: & nauiga-
tionis incōmoditates eum detinuerunt: cum
dicat: quod e nauibus sexagintaquinq; reliquæ
superfuerant et quidem spōtaneæ colligendæ
pecuniæ gratia loquitur. .n. Nestor.
Ille vbi p̄multū cogēs cēsum: haud minus auri
Nauibus errabat phœnicen inde cyprumq;:
Aegyptumq; vagans
Ipsa quidem nauigatio per Isthmum .i. ter-
ram intermediā: aut per fossas acta: enarrata
quidem: in fabulæ formam audienda erat. Nō
enarrata autem superuacue & incredibiliter
introduceretur vtiq; incredibiliter inquam
q̄ ante Troiana tēpora ne vna quidem fossa
erat. Qui autē facere conatus est. Sesostrin
fuisse aiūt. Cæterū iccirco destitisse q: maris
summitatē sublimiorē esse deprehēderat. ter
ra etiā ipsa intermedia haud vllo nauigari pa
cto poterat. Eratosthenes haud rectaz in eo
facit cōiecturam: q̄ ad colūnas vt irēt urnōdū
fracta tellus erat: vt huic interiori cōtinuaret
exterius pelagus: ne cum sublimius: esset ter
ram operiret intermediam. Diruptione vero
facta humilius esse deprehēsum & Casij et pe-
lusij agrū et rubrū vsq; mare detexisse. Quam
igitur de eruptione ista habemus historiā: quod
ante Troiana tēpora nō extitisset? Forassis
pariter Vlyssem hac in occeanū enauigasse fe-
cit diruptione iam peracta. Pariter aūt Me
nelaū ad mare rubrū ab ægypto classe trāsisse:
diruptione necdū facta. Sed enim et Proteū
sic illi dicentem introducit.
Te vero elysiū ad campū: vel ad vltima terræ.
Celestes mittent.
Quæ nam igitur et quod occidentalem hunc
extremum locum dicit.
Adiunctus zephyrus declarat et vltima terræ:
Ast late zephyri stridentis flamina: semper
Oceanus fundit.
Hæc ābigui plena sermonis: & enigmatis. Si
igitur medium hunc agrū poeta: et consiiuum

quādoq̧ extitisse tradidisset: quanto maiorē ad id fidē haberemꝰ: bipartitos æthiopas fuisse: tant maris interiectione disiunctos? Quę pe-cuniaꝝ collectio ⁊ quæstus ab exterio ribus ⁊ Oceanū colentibus æthiopibus Atqui Thelemachus regaliū ornamētorū magnitudinem admiratur.

Electri atq̧ auri argenti simul: atq̧ elephanti.

Verū nulla horū præter q̄ elephanti facultas illis adest. Plurimi .n. et imprimis Nomadea pastores rerū omniū medi ufidius mendacissimi sunt. Adiacet Arabia vsq̧ ad Indiaꝫ. Ex iis sola ex omnibꝰ altera fœlix vocatur. Alterā et si talē non nominat putāt tamē: ⁊ fœlicissimam esse scribunt. Indicā quidem ignorauit Homerus. Quam si nouisset profecto et meminisset. Arabia quæ hac tēpestate fœlix appellatur illis temporibꝰ minime locuples erat. Quin et ipsa admodum erat egena. Cuius ciuitas fuit hominum in tentorijs degentiū. Scenicorum scilicet. Pars ipsius rara ferens aromata. vnde regio vocabulum cōsequuta eū. Quia taliū penes nos rerum pōdus et rarum: ⁊ p̄ciosum est. Hac quidē ętate vbertatem habent: et ditescūt: cū frequēs: ⁊ copiosa mercatura fctā sit Lic autē minime credibile. Ipsoꝝ gratia aromatum et odoramētoꝝ negociatori pariter: et camelario taliū rerū facilis copia est. Menelao vero principalibus spolijs simul: et regum muneribꝰ opꝰ erat: qui et haberēt quod erogarēt: ⁊ libēter cuperēt propter viri claritatē et gloriam. Igitur ægyptii æthyopesq̧ propinqui: et arabes nec omnino inopes erant. Nec atridaꝝ fama illoꝝ aures effugerat. Præsertim ob res in bello troiano magnifice gestas. Vt capessendæ ab illis vtilitatis spes oriretur. Sicuti de Agamenonis Thorace fertur. Quem signū hospitij cynires donauerit olim

Maxima cypilacas volitarat gloria in oras.

Maius nāq̧ erroris spacium in Phoenice. Syria ægypto: et Africa fuisse dicendum est: ⁊ Cypri locis: ⁊ summatim per maritimā nostram et insulas. Etenim cum ab hijs munera cōparasset et ab inuitis discursando prædas vendicasse. Potissimum ab ijs troiani belli socij fuerunt: hinc factum est. Qui vero exterius ⁊ longinqui fuerant barbari nullam eius generis spē ostētabāt. Menelaus igitur in æthiopiā venisse dicitur. Non quod adusq̧ terminos ægypti venerit. Forsan enim propinquiores thebis erāt ea tēpestate termini. Cæterum ⁊ qui nunc ad Syenen: ⁊ Philas pertinēt termini propinqui sunt. Quoꝝ illa quidem ad ægyptum est: Pilæ vero æthiopum: ⁊ ægyptiorum cōmune domicilium est. Cum igitur ad Thebas profectū licet: vel ad vsq̧ terminos: vel vltra æthiopas: ⁊ eo amplius: q̄ regali fretus esset hospitio: haud vllū inconueniens. Sic ⁊ Vlysses se ad Cyclopū terram peruenisse inquit: e mari ad speluncā vsq̧ profectuꝫ. Etenim vspiam in extremo cōsistere ait: ⁊ in æoliꝫ quidē: ⁊ ad Lestrygonas: et alioꝝ sum: vbicūq̧ stetit in anchoris: eo p̄uenisse dixerit. Eodē modo Menelaus in æthiopiam. Sic etiā in Affricam: q̄ alicubi ad ea loca applicuit Ex quo ⁊ Ardanię portꝰ supra Paretoniū: Menelaus vocatur. Quod si phoenices ⁊ Sidonios interloquendum: idem eoꝝ Metropolin nominat: consueta: vtitur figura. Sicut Troas adit: simul hectora naui. et illud

Magnanimi nec erat proles tunc œneos vlla.
Ia nec erat. meleager obit sub funere flāmis.

et illud.

Idam adeunt ⁊ gargaron et illud.
Euboeamq̧ tenent cum chalcide. eretriamq̧:

Et sapphon.

Seu te cyprus hꝫ: seu te paphus: atq̧ panormꝰ

Et p̄terea loci alij superant. Atqui ⁊ cum iam phoenicis meminisset: proprie ⁊ Sidonē cōnumerasset. Denuo inquit: quod nōnulli inquirūt: ad cōnumerandas eni ordine gentes satis erat hunc in modum dixisse.

Cyprum ⁊ phoenicē: ęgyptia littora oberraus.
Aethiopasq̧ adij.

Vt autem et Sydonios peragrasse: ⁊ eam amplius peregrinationē exprimat: eorum fœlicitatē laudibus manifestat: siue repeteret: siue assumeret ex artis bonitate se v n̄ habere. Et Helenam cum Alexandro hospitaliter acceptā ab eius loci hominibus.

Quocirca ⁊ Alexandro multa eius generis adsistere dicit.

Vestia erat varia: quam perfecere marite
Sidoniæ. sidone vehit quas nauibus ipse
Pulcher Alexander.

Nam quo ꝓ p quam subuerit Helenam: ⁊ apud Menelaū exponit. Telemacū eni alloquēs ait.

Extructum c atera dabo: est argenteus omīs.
Labra micant auro p̄tecta: est mulciber autor.
Sidonius tribuit rex nunc clarissimus heros.
Illuc me placida protexerat æde reuersum.

Ad excellentiā dictū accipe oportet. Est Mulciber autor. Sicut etiam pulchra opera Mineruæ dictitantur: ⁊ gratiarum et musarū: cū quod hoīes ipsi ornatissimis artibus celebrati essent Homerus Craterem laudibus extollens ostēdat. Quē Euneus ꝓ lycaone tradiderat. ait em̄

Ipse decor reliquos toto vincebat in orbe.
Sidonij ingenijs varijs atq̧ arte crearunt.
Attuleranto; viri phoenices.

Multus etiam de Erembis factus est sermo. Lōge verisimiliꝰ dixere: q̄ eos Arabes eē putāt Noster autem zeno hoc modo scribit.

Aethiopesq̧ adij cum sidonijs arabasq̧.

Scripta quidem cum peruetusta sint: mouēda non sunt. Satius est vocabuli mutationē accusare quę per multa: ⁊ cunctis ingentibus vulgata extitit. Quippe nōnulli variata litteris ipm fecere nomē. Optime ⁊ ī hoc loco dixisse visus est Posidonius: qui ab gentiū cognatione ⁊ cōmunione veram nominis rationē id est Ethimologiam explicat. Nam Armenioꝝ: Syrorum: ⁊ Arabum natio magnā præ se fert generis coniunctionē: seu linguam: seu viuendi ritus: siue corporis liniamenta consideres: cum maxime finitimi sint. Indicio est Mesopotamia ex hisce tribus constituta gentibus. Præcipue ex ijs

Margin notes: Arabia — Menelai errores — Syene/philæ — Vlyssis errores — Ardania Menelaus portus — Mulciber opera — Mineruæ opera — Gratiarum opera — Erembi — Armenij — Syri — Arabes — Mesopotamia

similitudo manifesta est: q̄ si qua sane fit trans
climata differētia ea vt plurimū fit inter septē-
trionales: et meridionales populos: & cum iis
inter illos præcipue qui regionis incolunt ter
minos medios. Sed quod cōmune est obtinet.

Arimani Arammei.

Assyrii quidem et arimani: & armenii quodam-
modo pariter se habent: et ad hos & ad se inui
cem. Harum vero gētium appellationes inter
se q̄ similes esse iectur. Ipsi enim Syri: quos
Syros nos ipsi vocamus: Armenios & aram-
meos vocant. huic autem viceri armenios et
arabas: et Erembos græcis fortasse ipsis hoc
modo arabas vocantibus. Simul & ad id vera
vocabuli significatione: id est Etymologia ad-

Troglodytæ.

iuuante. Quia enim terrā subeant: id est antra:
multi troglodytas quasi antricolas: quos su-
scipientes posteri vulgo per nominis etymolo
giam apertius troglodytas dixere. Ibi ex ara-
bibus sunt qui ad alteram sinus arabici partē
vergunt ad ægyptum & æthiopiā. horum meminis
se poetā: et ad eos Menelai profectionē dixis-
se credibile est: & eo ad æthiopiā quem dixi mo
do. Etenim hi quoq; Thebaidi propinqui sunt:
similiter non operandi: aut lucrandi gratia no-
minati: haud enim hoc multū esset: verum pere
grinationis longinquitate: et celebritate. Cele
berrimum est namq; tam remota peragrasse lo-
ca. Tale et illud est.
Hic hominū multas vrbis et pectora nouit.
Plurima perpessus multisq; erroribus actus.

Arabus Hermaon.

Hesiodus in catalogo inquit: Arabi puellam
quā Hermaon genuit: & Beli solio digna puel-
la regis: vt ait Stesichorus: Credendū igitur
est: q̄ ab isto Arabia iam tum noīabatur. Heroū
vero annis nondū fortasse. Qui autē Erembos
fingunt: propriū vnū Aethiopiæ genus: & aliud
Cephenorum: et tertiū Pygmæorum & alia innu-
merabilia minus credulitatis cōsequerentur:
cū præter hoc quod haud fide digna proferāt:
quandā poeticæ et historicæ figuræ confusio-
nem demōstrant. Similesq; illis sunt qui Sido
nios in mari Persico: aut alibi ad oceanū ferāt:
et Menelai errorē: & Phoenicis extra oceanum
ponentes. Huius autē incredulitatis causa est
non minima: q̄ sibiipsis dicendo inuicē aduer-

phoenices Sydonii

santur. Quidā enim phoenicas: et Sidonios: q̄
nobis ppinquiores sunt ex oceano in Colonias
deductos esse tradunt. Et q̄ amari rubro sunt
Phoenices. i. rubros vocatos fuisse adiiciunt.
Nōnulli illos ab istis esse dicūt. Sunt etiā qui
æthiopiam in nostrā Phoenicē traducant. Et

Andromeda

res de Andromeda gestas in lope ptigisse aiūt.
Non quidem per locorum aut rerū quæ dicuntur
ignorantiā: Sed fabulæ potius figura. Sicut
penes Hesiodum: atq; alios quę profert: Apol
lodorus nesciens profecto quem in modū ista
Homeri rebus apponit. Res enim Homeri ad
Pontū & Aegyptum apponit inscitiā causatus:
quod cum existentia cōmemorare velit: nō ta-
men existentia cōmemoraret. Sed non existen
tia: velut existentia per ignorantiā. Hesiodū ne
mo vtiq; inscitiæ criminaretur qui semicanes:
et lōga ferentes capita dicit: & Pygmæos. Hæc

enī haud Homeri sunt fabulosa fingētis. Quo
rum e numero & isti existunt Pygmei. Neq; alc-
manis qui digitos interiectos alios pedum di
gitis scribit. Nec Aeschylus: qui canino capite: &
oculatis pectoribus: & monoculos. Quibus in
rebus nec ipsis qui pedestri sermone historiæ
formam conscribunt mentē in multis adhibebi
mus: nisi fabulamēta sese conscribere profitea
tur. Namq; initio statī clarū est: eos fabulas spō
te sua contexere: non per rerum ignorantiā: sed
impossibiliū figmento admirationis: & volupta
tis gratia. At per ignorantiā putantur: quū ma
xime & credibiliter talia de occultis & ignoratis
per fabulamenta conscribunt. Cæterū Theo-
pompus interdicendū sese fabulas in historia
narraturū confitetur. Melius quam Herodo-
tus: & Ctesias: & Hellanicus: et cæteri: qui res
Indiæ litteris prodiderunt. Verum de obtin-
gentibus Oceano: in fabulę modū cōmemora-
tum est. Nam de illo coniectura poetæ faciēda
est. Ab aquarū enim siccitatibus: et alluuioni-
bus de charybdi fabulas ipse confecit. Cum ta

Charybdis.

men illa penitus Homeri fabulatio nequaquā
existat. Sed ex iis quę de freto Siculo ab hi-
storia traduntur ante cōparata. Nam cum bis
fiat die noctuq; recursus: si ter ille sic dixerit.
Terq; die reuomit: ter sorbet unde refluxus.
Haud per historiarū ignorantiā hoc fieri suspi-
candū est: sed per miseriā ac terrorem: quē inter
loquendū Circe permultum adiecit auertendi
gratia: vt ipsis in versibus mēdacium misceret
quum ea dixit hunc in modum.
Terq; die reuomit: ter sorbet: deinde refluxus.
Terrificum est: ibi ne fueris sorbēte charibdi.
Te neq; ab hac peste seruauerit ennogiseus.
Atqui eam in sorbitionem incidit Vlysses: nec
tamen (vt inquit ipsemet) extinctus est.
Illa quidem falsos sorbebat ab ęquore fluctus.
Ast ego tollebar caprifici in vertice summe.
Cui steteram fixus ceu vespertilio.

Ter p latino

Tolerans inde naufragia: et ab eis rursus in-
terceptus saluus euasit. Vñ Circe mētita est: &
sicut hoc sic et illū. Terq; die reuomit: p bisq;
die reuomit: cum huiusmodi suplatio ab oībus
vsurpetur. Unde ter beatos: & ter infœlices di-
ctant: & poeta ipse. Ter beati danai: et ter beni-
gna ter exorabilis. Et terq; quaterq;. Forte ali
quis ex loco signum faceret: q̄ aliquo modo ve-
ritatē sub velamine dicat. Ad id enim quod bis
in vtroq; diei ac noctis tempore fiat refluxus:
magis cōuenit: q̄ ad id qđ tanto tēpore ter di-
mersa maneāt naufragia. Tarde vero reiici cū
optaret: et assidue ramis detineretur.
Continue specto reuomit. dū ex æquore retro.
Carbasa vel proram: sed spea tardissima venit.
Quando e consilio vir cœnæ ad fercula surgit.
Atq; fori lites diiudicat ordine multas.
Tēpore in hoc resonās mihi pandit dona cha-
rybdis. Cuncta hæc: notabilia cuiusdā tēporis
indiciū exhibent. Præsertim cum vesperā intē
disse: ne cōmuniter quidē inquit. Quādo iudex
exurgit. Sed quādo lites multas diiudicat: vt
ita vel lōgiorem quādā morā protrahat. Alio-

quin haud credibilē naufragio liberationē subiecisset: si prius ꝙ̄ extraheret: confestim multo retro refluxus ipse recideret. Reprehendit autem Apollodorus Callimachū assentiens. Eratosthenii: quoniā licet esset grammaticus vltra Homericā materiam: ⁊ exteriorē per oceani locos cursum circa quem errorē asserit. Caunum nominat: et Corcyrā. Quod si nullibi quidē error extitit: quin totū Homeri figmētū est recte fit increpatio. Sin autē extitit: verum alia circū loca confestim illa dicenda sunt: et illius corrigenda est ignorantia. Totū autē esse figmentū nequaꝙ̄ verisimile dicit: quēadmodū ostēdimus. Nec aliorꝫ locorū prout maior demonstratorum est fides. Et a criminatione liberari Callimachus posset. Nec enim probe Scepsius Demetrius: qui quorundā Apollodoro delictorꝫ causa extitit aduersus Cyzicenū Neanthem: ambitiose contradicēs. Neanthes eni dixerat: ꝙ argonautæ ad Phasin nauigātes: Homeri ⁊ cæterorū dictis sup navigatione cōcordans. Ideæ matris sacra apud Cizicū collocarant in ea regione principē. Nequaꝙ̄ vero exploratā Iasonis peregrinationē ad Phasin Homerum habuisse: hoc non modo cantatis ab Homero: sed etiā suisipsius dictis repugnat. Homerus enim Achillē: ⁊ lesbū: et alia loca populatum a Lēno cæterisqꝫ propinquis insulis sese cōtinuisse dicit

Euneus Iasonis filius.

propter Iasonis: eiusqꝫ filij Eunei cognationē ea tēpestate insulæ imperiū obtinētis. Quonā igit pacto id poeta quidē sciuit: qđ vel genere vel gēte: vel vicinitate: vel quouis modo necessarij fuerat: ⁊ Achilles ⁊ Iason: ⁊ nō aliunde sane: nisi ꝙ ambos Thessalos fuisse contigerat.

Iolcus Pythia

Hūc quidē ex Iolco: Achillē ꝓ e Pythia achiua. Id autem ignorabat vnde euenisset Iasoni Thessalo: et Iolco existēti: qđ is sibi in natali solo successorē ⁊ hæredē neminē reliquisset. Filium vero in Lemni ditiōe cōstituisset: Peliaqꝫ et Peliæ filias: ⁊ earum pꝛęstantissimā: et eiusqꝫ filium nouerat Eumelium.

Eumelius Alcestis

Quem parit admeto matrona alcestis honora.
Quæ peliæ natas formas superauerat omnis.

At Iasonis casus ⁊ Argo: ⁊ argonautas vulgo manifestos: ne audierat quidē. Aetæ vero navigationē ꝑ Oceanū fingebat nullū ab historia captans exordium. Nā ꝙ nauigatio ad Phasin primū (vt oēs asserunt) fidē habet mittēte Pelia: et reditus ipse: ⁊ internauigandū: ꝙ insulas occuparit: ⁊ ꝙ sicut Vlyssi ac Menelao amplius medius fidius factus est error: hac etiā mōstrat et credit ætate: et ex Homeri carmine. Etenim

Aeea vrbs aeta.

Aeea circa Phasin vrbs ostēditur ⁊ regionis Colchidis imperiū Aeta tenuisse credit. Et indigenis hoc ipsum gētile nomē illic est. Et Medeam veneficā extitisse memoriæ tradit. Et regionis eius opes: ⁊ auri et argēti: et ferri metallis: iustam quandā in ea loca expeditiōis subalegant occasionē. Quo Phyxum antea ꝑ mare transmisisse ferunt: ⁊ amborꝫ militiæ monumēta extant. Phyxium eni in Colchidis: ⁊ hiberię confinibus est: Et Iasonia multis in locis: et Armeniæ: et Medię finitimis ostentantur.

Phyxium Iasonia Iasonis nauigationes

Atqui ⁊ circa Sinopē: eiusqꝫ maritimā orā et Propōtidem: ⁊ Hellespōtum vsqꝫ Lemnum: cōplura rerum ab Iasone ac Phyxo ea in militia gestarum ferunt indicia. Colchorū ꝓ Iasonē insectantiū vsqꝫ in Cretā: et Italiā: ⁊ Adriā. Quorꝫ nonnulla quoqꝫ designat Callimachus. Tunc quidē Aegleten linquēs ⁊ Anaphē: vicinas Lacedæmonię Thęre inchoat: ⁊ ab Aeeta Cytheo rursus ad antiquā semidei hermionē nauigauit. Cum de Colchis ait. Hi in traiectu illirico amissis remigijs apud flauæ armeniæ anguem oppidū condiderūt. Quod quidē cū e profugis quidā Græcos asseruisset: at eorꝫ lingua Polas noīauit. Quidā maximā Istri partē Iasonē annauigasse cōmemorāt. Aliqui autem vsqꝫ ad sinū adriaticū. Quidā sane ꝑ locorꝫ inscitiā. Alij per fluuiū Istrū dicunt: qui ab magno inchoans Istro effundit in adriā. Hæc ꝓbabiliter: ac nō incredibiliter dicta sunt. Poeta igit tales nactus occasiones quædā historicis cōuenientia: minimeqꝫ discrepātia dicit. In his etiā seruato more suo: ⁊ cōi fabulas immiscet. Minime autē discrepat: quō æetā noīatim explicat. et Iasonē ⁊ argo dicit: ⁊ præter Aeean effingit: ⁊ Euneū in Lemno cōstituit. et Achilli dilectā facit insulā. Et pꝛęter Medeā Circē veneficā perniciosi Aetæ sororē facit. Adijcit vero fabulose extra per Oceanū occurrētes errores: ea in nauigatione cum suppositis istis illud apte dicat. Curę existens oībus argo. Perinde ac cognitis in locis ac populosis nauigatione futura. Quod si quēadmodū Scepsius inquit: Mimnermū testem accipiēs: domiciliū Aeetæ in oceanū ad orientē faceret. Exterius iasonem missum a Pelia esse: ⁊ pellē reportasse: nulla ratione credibiliter ea ad pellē trāmissio diceret ad ignotos obscurosqꝫ locos. Nec ipsa nauigatio per deserta et inculta peregrinans vsqꝫ adeo gloriosa: ⁊ omnibus curiosa fuisset.

Pole vrbs Ister

Circe

Nec vero ad pellem quo tēpore scandit Iason:
Mœstum de terris ipse profectus iter.
Tristia crudeli peliæ certamina patrans.
Oceani refluas tum petijsset aquas. et illud.
Tunc radijs alte sol splendidus actus in vrbē:
Aeetæ auratis emicat in thalamis.
Littore ab oceani diuus veniebat Iason.

Neqꝫ probe illud Eratosthenes: qđ de hoībus nulla dignis memoria amplius mentionē facit. Quorꝫ nōnulla redarguit: nōnulla credit: et testes illos vsurpat Sicut Damasten: ⁊ alios generis eiusdē. Quoniā ⁊ si qđ veri prædicāt: non in eo testibus illis vti oportet. Nec ob eā causam fides est eis habēda. At dignis ⁊ grauibus tantūmodo viris sic vtendū est: qui quidē ꝑmulta bene disseruerunt. Multa vero omisere: vel nō satꝫ plene explicuere. Nec vero falso teste vtitur Damaste: nec quicꝙ̄ differt: si testē vocaret Bergeum vel Messeniū Euemerū: et reliquos quos ille nominat: eorꝫ ambages accusans. Ipse horꝫ vnum deliramentum cōmemorat: quod Arabicum sinum lacum esse censent. Diotimen quoqꝫ Stromibichi filium legatiōes Athenēsium enarrantem e Cilicia per Cydnū in Cho-

Choaspes fluuius. Susa. Cydnus fluuius.

aspen flumen adnauigasse: qui præter Susa defluit. Et quadragesimodemũ die ad Susa peruenisse. Hæc sibi narrasse Diotimen, indemiratur si possibile fuit. Cydnũ itercisco Euphrate atq; Tygri in Choaspen irrũpere. Aliqs nõ modo hoc annotauerit: sed & alia: qđ de locis sua nõ dũ ætate cognita singula exquisita digeste esse dicat. iubensq; ne leuiter quibuscũq; fidẽ adhibeamus: et causas pluribus reddens: propter quas haud ita nobis fides præstanda quibusuis sit. Sicuti de Ponto: & de Adria: ipse tamẽ nescio quibus credidit.

Issicus sinus Dyoscuriade.

igitur Issicũ sinũ lõge magis ad Orientẽ expositũ q̃ mare nostrũ putauit. Signũ cum orienti vicinior tribus ferme stadiorũ milibus sit: quam Dyoscuriade quæ in secessu Ponti est. Et scđm ipsum ex stadiorum mensura: quã de adria dicit & septẽtrionalia: et alia nomiatim loca extrema exponẽs a nulla tẽperat fabulatione: fidẽ quoq; præterea habuit de exterioribus colũnis Herculis pluribus fabulamẽtis: & insulã Cernen: & alia nominans loca: quę hisce tẽporibus nusquã monstrantur: de quibus memoriã postea faciemus. Vetustissimos inquit: aut piraticã: aut mercaturã exercẽtes eo nauigasse: non in pelagus quidẽ egressos: sed Iasonis modo præter littora permeasse. Quẽ quidẽ in Mediã vsq; & Armeniã & Colchos nauibus omissis bellũ intulisse. Postremo dictitat ãtiquis tẽporibus neminẽ aut mare euxinum: aut præter Lybiã Ciriã Ciliciã nauigijs adire ausum. q si antiquos eos dicit qui nostrã ante fuere memoriã de illis seu nauigarint seu non: nulla mihi sane cura est. Sin eos inquit qui memoriæ produntur nullus eloqui sane torpesceret aut vereret: qđ veteres & maritima & terrestria longinquius emensi fuerint itinera q̃ posteriores videãtur: si animos ad ea quę de illis posteritati scriptis cõmẽdata sunt adhibuerimus. Sicuti Liber pater Hercules et Iason ipse quidẽ. Illi etiã de quibus poeta cecinit. Vlysses Menelaus Theseus Perithous: q longinquas subiere militias: vt fama fert vt imortalia de se monumenta relinquerent: vt etiã ad iferos vsq; penetrarent.

Castor Pollux

Castorẽ & Pollucem maris curã suscepisse: & nauigantiũ saluti præesse. Minoem maris imperium tenuisse. Phœnicũ item nauigationẽ: qui etiã extra columnas herculeas egressi fuere: & ibi vrbes cõdidere: & ad mediterranea Africę oramq; maritimã paulopost Troiana tẽpora. Aeneã & Anthenorẽ & Henotos: & simpliciter omnes qui e Troiano bello in vniuersum terrarum orbem pererrarunt: dignum est nequaq̃ iter vetustos homines recẽseri. Cum autẽ græci similiter et barbari ob longiora militię tempora domestica bona et facultates bello partas amisissent: obuenit vtrisq; vt euerso ilio victores per egestatẽ ad latrocinandũ verterentur. Et victi bello superstites multomagis: a quibus & oppida plurima condita per omnia littora extra Gręciam feruntur: et ad nonnullos mediterraneæ locos. Ipse autem æloquutus quousq; habitabilis ad cognitionem post Alexandrum: & eiętatem perlata sit ad faciendum iam de forma sermonem transijt: non tantum de ipsa dico habitabili: quod quidem de illa sermoni proprium magis esset: sed vniuersa de terra. Huius autẽ facienda quoq; est memoria. Modo ne præter ordinem. Profat⁹ itaq; q tota rotunda existat: non quidẽ vt tornatilis: cũ inęqualitates quasdam habeat iducit q globi illius particulares sint transfigurationes: quę aquis & igne & terrę motibus: et exhalationib⁹: & alijs generis eiusdem contingunt. Neq; hac in parte rerum seruans ordinem. Nanq; rotunditas totam terraz ab ipsa totius vertigine pueniit: tales pro trãsformationes totam minime terram permutãt. Eteni in magnis quæ sic parua sunt euanescũt. alias vero atq; alias terræ dispositiones efficiunt. Aliasq; ac alias propinquas habẽt causas. Præcipuam vero quæstionẽ præbuisse dicit: quonã modo fiat vt duobus tribusq; stadiorum milibus longe a mari intra mediterraneã frequẽtibus in locis concharum & Ostreorum et Cheranydũ magna cernatur multitudo: & falsi lacus: sicut circa templum Ammonis: & viam qua itur ad illud trium milium stadiorũ esse dicunt. Per multã enim ostreorũ effusionem extare. Non parum etiã hac tempestate salis inueniri. Maris præterea exhalationes in sublime reijci. Prope ipsum etiã maritimarũ fragmenta nauium ostentari: quę hiãtibus e terris scaturiuisse tradunt. Super columellas incubare delphinas hanc inscriptionem habentes Cyrenensium spectatorũ. Hæc effatus Stratonis Physici cõmendat opinionem. & Xanthi Lydi qui regnante Artaxerxe ingentẽ adeo fuisse siccitatem ait: vt flumina lacus putei defecerit.

Siccitas ingens

Eumq; ipsum multis in locis a mari longinquius vidisse lapidibus inherentes conchulas: pectines et testarũ formas. Salsumq; lacũ in Armenijs et in Matienis: & inferiore Phrygia: quas ob causas persuasum habere campos illos mare aliquãdo fuisse. Strato antẽ causas et rationes magis attingit: quoniã existimare se dixit. Euxinũ initio ad Byzantiũ os nequaq̃ habere. Flumina vero in ipsum irrũpentia violenter aperuisse. Deinde aquas in Propontidem et Hellespontum excidisse. Idemq; in nostrum euenisse mare ibi enim ad columnas cuz mare omnibus impleretur effractũ esse transitũ. E quorũ effluentia quę coenosa prius fuerãt: patefacta sunt loca. Causam vero affert. Primum quidẽ quod exterioris & interioris maris aliud fundũ et alia sedes ima est. Deinde quia vitta quædã sub aquis ex Europa in Africam protenditur: quasi antea interius & exteri⁹ mare vnũ esset: & fundũ esse in Ponto breuissimum

Creticum mare Siculum mare Sardoum mare Ponticum mare

Creticum vero: & Siculum & Sardoũ pelagus profundum esse vehementer. Amnibus eni plurimis: & maximis septẽtrione & oriente labentibus illa limo repleri: & alia profunda manere. Quocirca Ponticũ mare dulcissimũ esse: fluere vero ad locos: vbi magis fundũ inclinat. Videri et Pontũ ipsum humum altiorem tollere posse posterius: si tales permaneãt influentiæ.

Nam et sinistras ponti partes nunc oceano in=
Salmydes sus crescere. Salmydessum videlicet: et ea quæ nau
tæ vocāt pectora ad Istrum et Scytharū deser
Ammonis templum ta. Utiqȝ et ipsum Ammonis templū superiori=
bus annis mari propinquum: ob effluentiam
hoc tempore in mediterraneam iacere. Ipsum
etiam oraculū cum mare vicinū esset eo celebri
tatis et noticię peruenisse iure quidē suspicaē.
Tantamqȝ loci a mari disiunctionē haud sane
nominis claritatē et gloriā verisimiliter hac ęta
te posse facere Aegyptum etiā priscis tēporib⁹
ad pelusias vsqȝ paludes: et montē Casiū lacūqȝ
Casi⁹ mōs Sarbonis lacus. Sarbonidem maris inundationibus opertam
fuisse. Nunc quoqȝ dum per ægyptū huiusmodi
effoditur salsedo: etiam sub arena salsa: refertę
conchyliis foueæ reperiuntur. Perinde ac a=
gro maris aquis inundato. Locus etiā omnis
ad Casiū et ad scuta (sic enim appellāt) palu=
stre limū habebat: vt maris rubri summū at=
tingeret. Mari autem cedente detectū extitis
se: et lacū Sarbonidē mãsisse. Inde: et hunc ef=
fractum: et palustrē factū. Similiter et salsi lac⁹:
ripas maris magis quā fluminis videri. Icoir
co magnā cōtinentis partē quibusdā tempori=
bus inundatā: et rursus detectā extitisse conce=
deres. Eundem in modū inęquale profundum
terrā tunc totā esse sub mari. Sicut mediussi=
dius: et quæ emersit quā incolimus: quę tot p=
mutationes admittit: quot verbis prosequut⁹
est. Eratosthenes. eas ob res aduersus Xāthi
dicta nihil absurdū profecto proferas. In st ra
tonem autē dici potest: q eum multæ causę ad
sint: illis omissis quæ non sunt criminatur. Pri
mam etenim inquit causam. qȝ exteriores et in=
teriores maris non idem pauimentū ac fundū
est. Ad hoc enim quod altius tollitur: aut ima
declinat: aut aliquos inundat locos: et ab illis
refugit: hāc ipsam minime causam esse. Alia ve
ro et alia esse pauimenta: et hæc quidē esse hu=
miliora hęc autē eminentiora. Verū ipsa quoqȝ
pauimenta nunc quidē in sublime scandere: nūc
autē in ima esse deducta. Simulqȝ et pelag⁹ tol
lere et inclinare. Altius quidē elatum inunda=
re. Decessus vero in pristinum recurrere statū:
quod si sic est: opus erit repentino maris incre
mento inundationē euenire: sicut crescentibus
vndis et fluuiorū ascēsibus interdum altera ex
parte aqua infertur: interdū rursus exaugetur
neqȝ vero incrementa aggerata et repentina fi
unt: nec inundationes tēpore tāto pmanēt: nec
inordinatę sunt: nec in alterū inundāt mare: nec
vbi euentus tulit. Reliquum igitur est: vt in pa
uimentū causa ponatur: aut in eo qȝ mari sub
iectum est: aut quod inundat. Immo vero qȝ
sub vndis est. Humidū nanqȝ valde mobili⁹ est:
et permutationes celerius suscipere pōt. Etei
horum omniū causa spirabilitas. hoc magis in
loco: verū (vt dixi) hinc talia fiunt accidētia qȝ
fundū: et ipsa pauimenta interdum extolluntur
interdū resident: nō autē q aliqua sublimia sint
aliqua vero minus. Is autē assumit hoc quum
id mari obuenire putat: qȝ et fluuiis accidit q
ab altis locis fluētia sint: haud enim fluxionis
ad Byzantium causam diceret e fundo esse: qȝ Propōtis
Euxini alueum altiorem esse dicat: qȝ vel in Pro
pontide: vel in reliquo deinceps pelago simul et
causam apponens. Nam ex limo e fluminib⁹ de=
lato fundū repleri ac breuius fieri. Quāobrem
ad exteriora elabi. Eandem vero rationē in ma
re nostrū vniuersum: traducit ad exterius: vt
hoc altiora efficiat fundamenta: quā quę Atlā
tico: subiecta sunt pelago. Eteni hoc quoqȝ ex
pluribus impletur amnibus: et desecationē li=
mi pro sua quātitate decolandi suscipit. Irrū=
perem igitur per colūnas: et Calpen fluxū et Calpe
qui ad Byzantiū est simulē fieri opus erat. At
istud quidē omitto. Etenim hoc ibidē contin=
gere decet. Distrahi vero circa æstuaria et inun=
dationes: et occultari. Istud interrogo quidnā
prohiberet priusqȝ Byzantios aperiretur. Cū
Euxini fundum Propontide: et reliquo deinceps Euxinus
mari sit humilius: fluminibus impleri: seu ma=
re fuisset antea: seu Meotidis palus amplior.
Nā si hoc concedatur: et illud interrogabo. Nū
illius: et Propontidis superficies aque non ita
se habebat: vt quoad vsqȝ ea erat ad effunden=
dum nequaqȝ impelleretur: propter aduersam
ex ęquo resistentiā et oppicisionē. Postea vo
qȝ internum mare superabundauit: quod vbe=
rius erat euidentius fluxum reppulit. Qua ex
re interius et exterius in vnum cōfluxere pe=
lagus. Et eandem cū illo mari faciem accepere
siue marina: siue palustris prius erat. Postea
vero marina facta propter permixtionē et inua
lescentiā. Si enim hoc dabunt fluxus qui nunc
est haud sane impediretur. Nō a superiore fun
do: neqȝ decliui quod ratus est Strato. Ista ve
ro: et ad nostrum mare totū: et ad exterius trās
ferre non in fundis: aut eorū inundationib⁹ ef=
fluentię causam ponētes: sed in fluminibus ip=
sis. Quandoquidē non incredibile est scilȝ eos
etiā: et si totū mare nostrum antea paludē fuis
se contigeret: quod a fluuiis impletū superun=
dans p angustias columnarū excideret: quasi
per cataracten assidue crescēs: et magis in vnū
confluens mare effectū temporis diuturnita=
te: et vnā in faciem concurrisse: ac propter inua
lescentē potentiā in marinas euasisse aquas.
Non autē omnino naturale fluuiis cōparasse
pelagus. Illi enim per decliua allabēdo ferun
tur. hoc vero indecliue perstat freta vero itra
terras agitantur alio quodā modo: non secun=
dum limi ex fluminibus prolapsum altitudinē
pelagi reddentē. Nanqȝ aggeratio circa ipa flu
uiorū ostia consistit. Sicut in Istro ea quæ pe=
ctora dicuntur: et in Scytharum solitudine et
in Salmydesso aliis etiā ad hoc torrentib⁹ opē Phasidis
afferentibus. Ad Phasin vero Colchicū littus littus
est arenosum et depressum ac molle. Ad Ter=
modontē autem et ad Irin tota themiscyta to=
tusqȝ campus amazonū: et maior Sidenæ pars.
Sic enim et in aliis. Omnes nanqȝ Nilum imitā
tur: ante ipsos meatum existentē in terram cō
tinentē redigentes nonnulli plus nōnulli mi=
nus. Minus quidē qui non multū deferūt limū.
Plus vero q pmultū: et mollē transeunt agrū.

Torrentesq̃ plurimos accipiũt. A quibus est
Pyramus torrens. Pyramus: qui magnam Ciliciæ partem adiecit
de quo tale est æditum oraculum.
Tunc erit indisonus late cum pyramus olim.
Littora perfundens cyprum labetur in almam
In Medijs enim Cataoniæ Campis nauiga=
bilis delatus: ⁊ per angustias Tauri in Ciliciã
elabens ad oppositũ huic ⁊ Cypro transitũ erũ
pit: ne aũt delata a fluminibus terra in pelag⁹
deueniat: causa est: quia mare natura ipsa re=
fluens eam reuerberat. Animãtibus enim simi
le est: ac sicut illę spiritum assidue admittunt ⁊
Mare cur mouetur remittunt: sic mare semꝑ in se ⁊ ex se recurrenti
quadam agitatione mouetur. Id autẽ perstan
ti in littore indicat fluctuatio: pariter enim pe=
des aluuntur ⁊ nudãtur: et rursus aluuntur: et
istud assidue: ⁊ fluctui superincurrit quoq̃ vn=
da: ⁊ si tranquillũ sit vim quandã maiorẽ habet:
vt omnia aliena eijciat in terrã: magnũ indiciũ
est e mari alga per multa in litt⁹ ꝓiecta: hoc
magis spirante vento contingit. Cæterum ⁊ in
malicia ⁊ terrestribus flatibus, nihil enim mi=
nus fluctus ipse in terrã fertur contra reflante
vento, sicuti proprio quodã maris motu cũ eo
pariter agitato. Tale et istud est.
Fluctus in extremis curuans attollitur altus.
Sordentemq̃ vomit spumã et illud.
Littora iam reboant: foras eructat aquæ vis.
Igitur ipse vndarũ impetus ad aliena propul
sanda vim quandã habet. Et hanc maris pur=
gationẽ quã piam esse ferunt: per quã et cada=
uera: ⁊ naufragia vnda expellente ad terras ex
Mare vñ. truduntur. Nec ipsa tantã vim habet reuersio:
vt vel defunctũ corpus vel lignũ. vel suber a flu
ctu reijciatur in terrã. Sic et vicina mari loca
subter captante vnda ruunt in pelagus. Sic ⁊
terram ⁊ turbulentã secum aquã exundare cõ
tingit. Et adiuuãte simul pondere: priusq̃ vltra
in pelagus erumpat onus ad terrã inferius de
fertur. Nam ⁊ fluminis vis ipsa quiescit: cũ ab
ore paulisper fuerit egressa. Hũc igitur in mo=
dum possibile fit vt pelagus omne ab ipsis in=
choans littoribus cœnũ obducat: si assidui am
nes affluant. Id obueniret vtiq̃ si pontũ Sar
donico pelago profundiorẽ esse supposuerim⁹.
Sardonum mare pontus. Quod super mensurata mille passibus profun
dissimũ esse aiunt: vt autor est Posidonius. Ta
lem igitur causarum ratiocinationẽ quidã mi=
nus admitteret. Ex manifestioribus ⁊ quotidie
quodãmodo perspectis potius applicãdus est
sermo. Nam diluuia ⁊ terrarum motus: ⁊ exha
lationes et tumescentiæ mersæ mari telluris
sublime tollunt mare. Illud autẽ subsidentiæ
humile reddunt. Haud enim laminæ fluitãtes
quidẽ: aut pusillæ quædam insulę sursum affer
ri valent. magnæ vero nequaq̃ neq̃ insulę qui=
dẽ. Continentes autẽ terrę minime. Similiter
et cõmixtiones ⁊ paruæ et magnę fiant. Siq̃=
dem locoꝝ hiatus ⁊ absorbitiones domicilioꝝ:
Bura Byzona Sicilia quemadmodũ Buræ et Bizonæ: aliarũq̃ plu=
rium ex terræmotu factas fuisse perhibent. Et
Siciliã nihil magis q̃ abscisum ab Italia frag
mentum esse putaret aliquis. Vel abetnæ incẽ
dio: e fundo reiectam coniunctam permansisse.
Sicut etiam Liparæorum insulas atq̃ Pithe=
cusas. Is vero adeo iocundus est: vt cum ma=
thematicus non sit: nec Archimedis opinionẽ
cõfirmet. Ille enim in libro de ijs quæ vehunt
ait: ευτοισ μερι τον οχουμενων. Cuiusli
bet humidi modo consitet: et permaneat super Humide sup̃ficies
ficiem esse rotundam et sphæricam: cum sphæ
ra idem cum terra centrum habeat. Hanc om=
nes admittunt opinionẽ: qui mathematica mo
do aliquo attigerunt. Ille vero mare interius:
et si vnum sit (vt asserit) sub vna superficie con
structum esse non æstimat: sed nec etiã propin=
quis in locis. Et talis inscitiæ testes facit nõ=
nullos architectos: cum Mathematici archi=
tectonicam portionem esse quandam Mathe=
maticæ declarẽt. Ait eni et Demetriũ Isthmũ
Peloponnesiacũ perfringere conatum: vt clas
sibus nauigationis transitum præberet. Ab ar
chitectis autem prohibitum: qui cũ metarẽtur
renunciauerunt. Sinus Corinthi mare altius
esse: q̃ quod ad Cenchreas esset. Itaq̃ interme=
dium si incideret locum: vniuersum ad Eginam
transitum: cum ipsa pariter. Egina ⁊ proximas
insulas demersum iri. Nec ipsum nauigationis
vtilem fore meatum ob eam rationem: q̃ istar
Euripi omnes fluxiles forent. Præsertim ve=
ro veluti Siculum fretum est: quod eadem cũ Siculi fre et fluxus.
Oceani æstuarijs pati dicitur. Quolibet enim
die ac nocte bis fluxum alternat. Sicuti ⁊ Oce
anus bis inundat: totiensq̃ recidit. Itaq̃ ⁊ in=
undatio Tyrrheni maris in siculum delata cõ=
fitendum est q̃ ex altiore superficie descendẽs
nominatur. Ei rei adstipulatur id quod etiã eo
dem tẽpore incipit et quiescit: quo ipsæ inunda
tiones. Incipit enim circa exorientem lunã: et
occidentem: desinit autem cum vtiq̃ cœli me=
dio et super terram ⁊ subter terram adiungit:
et decrescentię quidem contrarium excuntẽvo
cari vtrisq̃ per cœlum medijs sitibus lunę in=
cipientem: sicut ipse ex crescentię. Inundantiæ
vero coniunctionibus ad ortum: ⁊ octasum de=
sinentem. De fluxibus sane et refluxibus Po
sidonius: et Anthenodorus satis commode lo
quuti sunt. At ꝓ de fluxibus: ⁊ refluxibus cir
ca freta: qui ipsi quoq̃ maiorem præsenti mate
ria naturę rationem habent tantum dixisse suf
ficiat: quod ea fluxilia esse: non vnus specialis
est modus. Non enim Siculum fretum bis die
et nocte (vt ille inquit) alternat. Calchid' cum
vero septies. Byzantium autem neq̃ ꝑmutat:
sed dũtaxat excursionem tantum perdurat eã: Aequoꝝ fluxus
abiens e Pontico pelago in Propõtidem. Ut
vero tradit. Hypparchus ⁊ mãsiones quãdoq̃
faciebat. Nec si vnus quidem modus esset hãc
habere posset causam: quam dicit Eratosthe=
nes: q̃ vtrobiq̃ mare aliam atq̃ aliam superfi=
ciem habet. Hoc enim in fluuijs quoq̃ minime
fieret: nisi cataractas haberent. Quod si habe
ant quidam cursum haud retro flectunt: sed ad
ima semper deferuntur. Id vero contingit q̃
decliuis est: et fluxus et ei⁹ superficies. Quia
autem pelagi decliuem diceret esse superficiẽ

Marimeqꝫ secundum materiam quę rotunda
facit illa quatuor corpora: quę vocamus elemē
ta. Adeo vt nedum non refluant: sed neqꝫ consi
stant quidem neqꝫ permaneant: cum in ipsis sit
cōfluxus: nec vna superficies: sed vna quidē al
tior: alia vero humilior. Nō enim sicut terra se
cundum habitum stabilis formata est adeo: vt
permanētes cōcauitates et substentacula ha-
beat. Sic ⁊ aqua: sed ipsa ponderis inclinatio-
ne vecturam facit in terra: ⁊ talem accipit sup-
ficiem: qualē refert Archimedes. Ad dicta ve
ro de Ammone: ⁊ Aegypto adijcit: vt æstimet
Casium montem ⁊ locum omnem mari demer
gi: vbi nunc sunt etiam quę scuta vocantur. Et
palustria esse cuncta rubri maris sinui cōtigua.
Cocūte vero mari detegi. Palustrem autē lo
cum: dictū esse rubri maris sinui cōtiguum am
biguū est. Quoniā esse contiguum significat: ⁊
prope esse: et cōtingere. Ut si aquę forent alte-
rum cum altero cōfluerēt. Ego quidem igitur
ita accipio cōtigua fuisse palustria mari rubro:
donec columnarū obice adhuc fuerāt occlusa.
Quibus abscissis secessionē extitisse mari no-
stro propter columnarū effluentiam depresso.
Hypparchus autem capiens cōtiguū idē esse
qđ vna cōfluere mare nostrū tum rubro: ꝓpter
expletionē causam affert. Quidnam igitur no-
strum mare ꝙ illuc transmittebat. Nunquid ꝑ
columnarū effluentiā in mare rubrū transmit-
tit: cum quo prius cōfluebat? et in eadem supfi
cie haud humilius factum permansit? Nā seci
dum ipm Eratosthenem exterius mare vniuer
sum vna confluum esse: adeo vt Hispanū mare
atqꝫ rubrū foret vnum. Quod quidē eloquutus
id quod sequitur infert. Eandē ⁊ exterius ma-
re et rubrū altitudinē habere. Itaqꝫ quod ibi-
dem est confluum esse. Sed hoc dixisse negat
Eratosthenes: in vnum confluere per expletio
nem ad mare rubrū: sed propie esse tantū: nec
sequitur ꝙ vnum ⁊ continuū mare eandē altitu
dinē ⁊ eādem superficiē habeat. Sicut et quod
penes nos est: et mediusfidius qđ est ad Lecheū:
et quod ad Cenchias. Qđ ⁊ Hypparchus ipse
in libello ad eum scripto significat. Eius itaqꝫ
talem opinionē nequaꝗ̄ ignorās quicqđ dicat
ad illū neqꝫ id apparatus suscipiat: quippe qui
exterius mare vnū dixit vnam quoqꝫ illius esse
superficiē cōfiteatur. Mendacē ꝟo inscriptio-
nem esse dicens: quę in delphinibus est Cyre-
nēsiū spectatorꝝ: haud credibilē reddit causam
ꝙ Cyrene ædificatio in celebratis tēporibus
fertur. Nemo autē oraculi meminit apud mare
vnꝗ̄ existentis. Quid eni si nullus scriptis ꝓ-
didit. Ex signis vero quibus suspicamur locum
aliquo tēpore maritimū extitisse: ⁊ delphinum
inscriptio: de Cyreneis spectatoribus extitit.
Cōceditqꝫ de latitudine fundi: simul ⁊ altiꝰ ma- Ammonis templum
re creuisse: quod proxima oraculo loca demer-
sit: a mari distātia vltra tria stadiorꝝ milia. Ne-
ꝗ̄ cōcedit tantā altitudinem: vt pharū totā: et
complures ęgypti oras operuerit: ꝓinde ac tā-
ta sublimitas ad hæc demergenda nō satis ex-
titerit. Cumqꝫ dixerit ꝙ ū mare nostrum in tan
tum esset expletum priusꝗ̄ columnarū dirupto
fieret quantū dixit. Eratosthenes oportere: et
Africā vniuersam: ⁊ per multā Europæ partē:
atqꝫ Asiæ submersam esse. Subinfert ꝙ ponti
ad loca quędā cum Adriatico pariter cōflueret:
tanꝗ̄ Istro ab vicinis Ponto locis diuiso: ⁊ in
vtrūqꝫ mare defluente propter ipsius loci sitū.
At Ister a propinqꝗ̄s Pōto partibus nequaꝗ̄ Ister
habet originem. Sed contra montibus supra
Adriaticū. Neqꝫ in vtrūqꝫ mare defluit. Uerum
in pontū duntaxat: ⁊ in ipsis solū diuidit ostijs.
Communē is quidē cum non nullis ante illum
ignorantiā istam ignorauit: quiꝗ̄ uniū quendam
istro cognominem esse arbitrati sunt: qui ab eo
diuisus irrūpat in Adriam: a quo ⁊ natio Istra Istra
per quam defertur appellationē assumpsit: Et
Jasonem a Colchis reuertentē hanc nauiga-
tionē fecisse. Permutationū vero talium nulla
sit admiratio. Inundationū taliumqꝫ casiū cau
sa e esse diximus: vt circa Siciliā ⁊ æolias insu
las ⁊ Pithecusas dictum est. Dignum est ⁊ alia
cōplura apponere: quæ reliquis in locis simi-
lia his sunt fuerūtqꝫ. Huius enim generis exē
pla ante oculos coniunctim posita præsentem
sedare stuporē poterunt. Si autē veritas sen-
sum ꝑturbat rerū natura cōtingentium imperi
tiam: ⁊ vitæ totius demōstrat. Quemadmodū Thera
siquis adiacentes Theræ ⁊ Therasiæ isulas Therasia.
inter Cretam et Cyrenas transeūtibus consti
tutas dixerit: quarum Thera inter Cyrenas
vrbes primaria est Aegyptumqꝫ: et per multas
eius generis Græcię partes. Nāqꝫ inter The
ram et Therasiā e pelago prorupere flammæ:
quæ per dies quatuor mare totū æstuans: atqꝫ
ardens reddiderūt. Tum educta altius sensim
velut machinis insula: ⁊ ex fluitantibus terris
composita exhalauerūt: quę duodecim stadio-
rum circuitū cōtinet. Inde cessante casu Tum
imperantes mari Rhodij primū capta fiducia
ad locū nauigantes templum tutori Neptuno Neptuni
in insula ędificarunt. In Phœnice quoqꝫ fctō templum
terręmotu oppidū super Sidonē situm absor- Sidon
ptum fuisse. Posidonius autor est: ⁊ Sidonis di
midietatē ferme corruisse non vno quidē ictu.
Unde nō magnā mortaliū perniciem factā esse.
Idem in Syriam totā extentū est malum. At
vero mediocriter penetrauit: et in insulas quas
dam Cycladas ⁊ in Euboeā: adeo vt Arethusę Arethusa
qui in Chalcide fons est occæcatus fuerit or-
tus. Permultis post diebus alio scaturisse ore:
nec ante cōquassari desiuisse multaa insulę par
tes: ꝗ̄ in Lelanto campo aperto telluris hiatu Lelantus
ignitum fluuiū euomuerit. Cum multa sint au- campus
tem quę tales conductus efficiant: satis erit ea
quę a scepsio Demetrio proprie congregantur
apponere.
Cum enim versuum illorum meminerit.
Nā duplices currunt formoso margine fontes
Altera quas calidas fert exundāte scamādro.
Grādinibꝰ similē reliquū grauis extulit ęstas.
Admirari autem non sinit: si hoc tempore fri-
gidarum quidem fons aquarum permanet: ca-
lidarum vero nusꝗ̄ perspiciatur. Causam enim

dicere oportet inquit: calidæ aquæ exclusionē.
Dicta quoq; ad hæc ab Democle memoria re=
petit qui ingentes quosdam olim circa Lydiā
et Joniā vsq; Troadē factos terræmotus scri
Sypelus bit. A quibus & vici sunt absorpti. Et Sypelus
submersa regnāte Tantalo. Et e paludibus la
Pharus cus facti. Et troiā fluctibus immersam. Pha
rusq; ægypti quæ olim erat in pelago: nunc cer
Tyrus to quodāmodo peninsula facta est. Similiter
Clazōene Tyrus et Clazomene. Et nos cum apud Ale=
xandriā ęgypti peregrinaremur: elatum altius
Casi⁹ mōs pelagus circa Pelusium et Casium montē: sic
terrā immersit vt montē in insulę formam fece
rit. Et via quæ præter Casium ducit in Phoe=
nicem nauigaretur. nihil igitur mirandū si quā
doq; media tellus: id est Jsthmus vel sedē infe
riorē capiens: quę ægyptium mare a rubro ma
Porthmō ri separat: porthmon: id est medias in terris a=
quas manifestat: & in vnū cōfluere faciet mare
exterius cū interiore: sicut in angustijs ad her
culeas columnas obtigit. Nonnulla huius ge=
neris in ipsius tractatus exordio d'cta sunt: q̃=
bus (ita enim oportet) vnum sub aspectū col=
latis parandus est validus ad credendum ani
Pyræum. mus: et de naturæ operibus: & de reliquis ali=
ter factis permutationibus. Sicuti Piræū ali
quādo insulæ formā tenuisse: & quia trāsitus lit
toris erat: id nomē vendicasse dicit. Cōtra Leu
cadem superioribus annis littus extitisse: quū
Jsthmum Corinthij abscidissent.
Ea insula effecta est.
De ista Laerten dixisse aiunt.
Neritos Munitam solue vt cœpi neriton vrbem:
Littus erat terræ.
Hoc quidē in loco manufractæ excisiones exti
terunt. Alibi vero exaggerationes: aut iunctę
Syracusæ pōtibus ripæ: sicuti de apposita Syracusis in
sula: quæ cum hoc tēpore ponte cōtinuetur ad
Logeus terram prius quidē aggererat: Logeo (vt inqt
Lapis Jbycus) ex lapide: quem Electū vocat. Bura
Bura vero et Elice: vna quidē hiatu: altera vero est
Elice fluctibus penitus delcta. Tellus est apd Me=
Methonę thonem in sinu hermionico in altitudinem sta=
tellus. diorū septem ędita: quę flammarū vapore facto
interdiu quidem propter calorem & sulphuris
odorem inaccessibilis: noctu autē odoris sua=
uitate longe lucescens: atq; calescens. Vnde ma=
ris aqua ad stadia quinq; æstuat. Turbulenta
vero ad stadia re vsq; vigiti. Effractis etiā pe=
tris ad turrium magnitudinē aggerata ad Co
Arna vrbe paidem lacū Arna & Medea sunt absorptæ q̃s
Medea in diuumerandis auxilijs Poeta nominatim
vrbs expressit.
Quiq; colunt medeam & fœlicē vitibus amen.
Nonnulla Thracū oppida a Bistonide lacu: et
Treri ab Aphnetide demersa videtur. Sicut & Tre=
rorū qui Thracibus finitimi sunt. Jnter Echi=
Artemeta. nadas insulas Artemeta fuerat antea. Nūc in=
continenti est. Alias paruas in Acheloo insu=
las idem pati dicunt fluuiū aggerante pelago.
Sic & reliquę (vt autor est Hesiodus) aggeran
tur. Sunt et Etolicæ quædā porrectæ linguæ:
quas insulas prius videbat sæculum. Asteria
quoq; trāsmutata est. Quam Asteridem poeta
nuncupat. Saxea nunc medio supereminet in=
sula ponto.
Asteris haud ingēs port⁹ dās puppib⁹ aptos. Asteria Astoris
Quos subeant hinc atq; hinc.
Nunc autem nec ad anchorę quidē tactū pror=
sus idonea. in Jthaca quoq; nullū tale antrum
est. Nec nympharum domicilium quale cōme=
morat Homerus. Præstat rerum permutatio=
ni causam assignare: q̃ inscitiæ vel locorum fig
mento de more fabularum. Hoc autem incer=
tū in cōmune animaduertendū relinquo. Antis Antissa
sa olim fuit insula: vt Myrsilus ait. Cum antea Lesbus
Lesbus Jssa vocaretur: & insulā Antissam ap= Jssa
pellari contigit. Ea vero nunc Lesbi oppidum
est. Sunt qui Lesbum ab Jda abruptam fuisse Prochyta
crediderunt: sicut a Miseno Prochytā & Py Pithecusa
thecusam: & ab Atheneo capreas: et ab Regio Capreæ
Siciliā: & Ossam ab olympo. Jnde & tales trās= Ossa
mutationes extitere. Jn Archadia Ladon ali Ladon
quando fluentū retinuit. Duris autor est: Me=
diæ Rhagadas id est effractas ideo nomiatas Rhagades
esse: quoniā ad Caspias portas terræmotu tel=
lus fracta sit. Unde & vrbes plurimę: ac vici sub
uersi: & flumina cursus variauere. Jonq; de Eu
boea inquit: q̃ vel tenuis Euripi tēpestas Sa= Satyrises
tyrensium in Euboea agrum ad Omphalem a Omphale.
Boetiæ littore segregauit: cum apud Cretam
fretum appellatū abscinderet. Demetrius ve=
ro Callatianus terræmotus vniuersæ græciæ
explicans: & Lichades insulas: & magnam Ce=
nei partem demersas inquit: et aquas inde cali
das in Edepso: & ad Thermopylas triduo re= Edepsus
tētas rursus effluxisse. in Edepso & alijs in vr=
bib⁹ fontes erupisse. Mœnia Orei quæ ad ma Oreus
re pertinent simul et septingētas corruisse do=
mos. Magnā echini: et Phalarorū: & Heraclię Echinus
et Trachinis partem cecidisse. Phalari ꝓo mu Phalari
ros a fundamētis solo æquatos: Jdē & Larien Heraclia
sib⁹ & Lariceis obtigit. Scarphiāq; abimis fun Trachin
damētis humi delectā septingētis ac mille nō Scarphia
minus corporibus oppressis. Thronijsq; supra Tronium.
dimidiū hoṛ numerū. Fluctus quidē trifariam
elatus est: partim in Scaphen & Throniū: par
tim ad Thermopylas: parti in campū vsq; ad
Phocidis laureū. Amnesq; a fontib⁹ ad dies
quosdā exaruisse. Sperchiū alueo mutato vias Sperchi⁹.
nauigijs meabiles fecisse. Boagriū ꝑ aliā de= Boagrius
currisse vallem. Alopēq; & Cynū & Opuntē mul
tis in partibus detrimētis effectas. Oeū pau Oeus
lo superius situm castellū totū subuersum eē.
Elatiæ murum magna ex parte discissum. Ad Elatia
Algonū cū Thesmophoria celebrarēt: q̃nq; ac Algonus
vigiti ꝟgines cū in turri cōcurrissent līmenio=
rū spectaculo ruēte turri in pelagus ipsas deci=
disse Mediā q̃: Atalāte partē ad Euboeā naui
gātibus trāsitū præbuisse ob factā in ea scissu=
rā. Quidā cāpi ad stadia vsq; vigīti stagnasse fe
runtur: & triremis quędā e naualibus electa su
per murū decidit. Cū autē rationes: ne amplius
admiremur cōparare velint: vti Democritus &
reliqui cantant philosophi: transmigrationū mu
tationes adducunt. Jd enī securitati ac tranqͥl=

litati incũbit:⁊ ne quis obstupescat:sicut He-
sperioꝝ quidẽ Hiberoꝝ ad regiones ⁊ Colchi
dis deducte colonię. Quos Choaraxes de q̃
dicit Apollodorus ab armenia dist rmiat. Cy
rus aũt magis ⁊ Moschoꝝ mõtes ⁊ ægyptio-
rũ:⁊ æthyopes cũ Colchis:Enetoꝛumq; ⁊ Pa
phlagonia ad sinũ adriaticũ. Quæ ⁊ de gentibꝰ
Græcis ꝯtigerunt. vt sunt Jones Doꝛij Achi-
Perebi ui Aeoles Enianes: nũc Etoles finitimi :circa
datiũ habitabãt:⁊ Ossam cũ perebis: ⁊ ipsi qui
dem Perebi transmigrarũt: Taliũ exemploꝛũ
presens refertus est tractatus. Quędam vero
in ꝓmptu multis sunt. Ille ꝓo migratiões nõ
eodẽ mõ cũctis in ꝓpatulo sũt. Craroꝝ scilicet
Treroꝛũq; ⁊ Teucroꝝ:⁊ galloꝝ:simul ⁊ eaꝝ du
ces longius traducẽtes. Madys Scyta The
archo æthyops Colũbꝰ Tros. Sesostris: et
Cimmerij Psammitichus ægyptij. Cyrus ⁊ Xerses Per
Treroniæ sæ. Cimmerij ⁊ quos Treronias nominãt: vel
Mydas eoꝝ gens aliqua sæpenumero dexteriores põ
ti locos incursarunt viciniamq; suã. Nunc qui-
dem Paphlagonas:nunc vero Phrigas inua-
dẽtes. Cũ Midaa tauri cruoꝛe epoto aduersu
rã faciendã vsq; adijt. Ligdamus vero suos du
Lygdamus citãs in Diã vsq; ⁊ Joniã adequitauit: ⁊ poti-
Madyes tus est Sardibꝰ:⁊ in Cilicia extinctus est. Cim
Hyperborei merij autẽ ac Treres sępenumero eiꝰ generis
Auster incursatiões effecere.. Treras autẽ et Cobum
postremo a Madye Cimmerioꝝ rege eiectos
fuisse tradit. Hęc quidẽ historiã ꝑriã cõtinen-
tia cõiter de toto terrę ambitu relata sint. Re-
deamꝰ ad reliqua vnde digressi sumꝰ. Autoꝛ est
Herodotus nullos esse hyꝑboreos. Neq; sup-
australes esse diceret:cuiꝰ demõstrationem eẽ
ait. Et Eratosthenes similẽ huiusmodi captio-
so vtens argumẽto. Si quia nullos malo super
gaudẽtes diceret:neq; itẽ bono supgaudẽtes.
Forteq; superaustrales esse. Per ęthyopiam et
enim Austrũ non flare:sed interius. Mirandũ
est si per vnũquodq; clima flante vento ⁊ vbiq;
a meridie vocetur auster aliqua existat habita
tio in qua hoc ipsum nõ ꝯtingat. Contrariũ eñ
nõ solũ ęthyopia flantem apud nos haberet au
strum:sed ⁊ loca superioꝛ vsq; ad æquinoctialẽ
q si Herodoti oportuerat hanc esse causam
vt Hyꝑboreos dici putauerit:apud quos Bo-
reas nõ spirat. Etenim si poetę fabulosius hoc
pacto loquũtur:expositores autẽ sanius facile
audirentur:qui Hyperboreos Borez cõiunctis
Boreales simos dici aiunt. Terminus quidem Boꝛealiũ
polus est. Australium vero æquinoctialis. Et
ventoꝝ quoq; idem est terminus. Inde aduer
suseos qui palã ficta ⁊ impossibilia dicũt ⁊ lo-
quũtur quędã in fabulæ:q̃dã in historiæ forma,
de quibus mentio dignę facienda nõ est. Neq;
illũ in tali materia nugas considerare opoꝛtue
rat. Suoꝝ igitur cõmentarioꝛum discursio pri
ma talis est. Secunda vero de terrę situ quan-
dam correctionẽ facere conatur. Et suas expli-
cat cogitationẽs: ad quas rursus si qua est mẽ
Terre mensura dacio afferre eã conãdũ est. Mathematicas ꝑ-
fecto naturalesq; materias adducere bene dici
tur:⁊ q rotunda sit terra:sicut et mundus circũ

habitatur ⁊ alia generis huius. Si vero talis:
quantã ipse ait:non sane confitentur. Posterio
res autẽ mensurã collaudant. Hipparchus ta
men ad eoꝛũ designationẽ:q̃ ad singulas habi-
tationes apparent:illis vtitur distantijs dicẽs
meridianũ per Meroen ⁊ Alexandriã ⁊ Bory
sthenẽ parũ ꝓter veritatẽ variare. Et de forma
in ijs q̃ deinceps sunt ꝑ plura dicit. Et ostẽdẽs
q globosa terra humida cũ natura ⁊ cœlũ ẽ ser
monem alterare videtur. Sufficit enim quo ad
paucũ. Deinceps vero oꝛbis qui incolitur lati Meroe
tudinẽ definiens ait:q a Meroe quidẽ ab eius Alexãdria
meridiano vsq; ad Alexãdriã decem milia sta- Hellespon
dium sint. Hincq; ad Hellespontũ circiter octo tus
milia ⁊ centum. Inde ad Borysthenem quinq; Borysthe
milia. Postea ad Circulũ per Thulem quã Py nes
theas inquit. A Britannia vero dierum sex na Thulæ
uigationẽ ad arcton abesse dicit. Prope vero eẽ Mare gla
mare glaciale. Alia item decem milia ⁊ quingẽ ciale
ta siquidem superaddiderimus supꝛa Meroen taprobane
alia item tria milia ⁊ quadringenta:vt etiã ęgy Britãnia
ptioꝛũ insulam habeamus ⁊ terrã cinnami fera
cem:⁊ Tabrobanem stadia erunt triginta octo
milia. Reliquę sane distantiæ concedantur illi.
Satis enim confessum est:circulũ a Borysthe-
ne ad Thulem:siquis campos metiri daret. Cũ
eñ Pytheas mẽdacissimus homo Thulẽ per
scrutatus:⁊ ec qui Britannicã Iberniam vident
nihil de Thulæ dicunt alias differentes circa
Britanniam insulas paruas. Ipsa vero Britã
nia longitudine quodammodo ęqualis est Gal
lię. protensa non maioꝛ quinq; milibus stadium
⁊ e regione iacentibus pꝛomontoꝛijs definita.
Inuicem eius opponuntur oꝛientales extre-
mitates oꝛientalibus. Et quę ab occasu simili-
ter occiduis. Et quę ab oꝛiẽte inter se ꝓpinquę
sunt vsq; ad ꝓspectum Cantiũ ⁊ Rheni excursi
ones. Ille autẽ supꝛa viginti milia insulę longi
tudinẽ iudicat ⁊ Cantiũ a Gallia distare dierũ Cantium
quoꝛundam nauigationẽ:⁊ de Ostideis ⁊ trans
Rhenum vsq; ad Scythiam omnia mentitus
est. Qui igitur de cognitis vsq; adeo locis mẽ-
titus est:vix quidẽ de ignotis vnicuiq; vera pro
ferre valeat. Hipparchus et reliqui eundẽ per
Borysthenem: et per Britanniam parallelum
esse arbitrantur ea ratione: quia Bizantij pa-
rallelus ⁊ Massilię ad vnguem par sit. Nam ip-
sam rationẽ esse lineæ in Massilia ad vmbram
dixit. Eandem ⁊ Hipparchus ad similis nomi-
nis tempus inuenisse Bizantij refert. E Massi Bizãtium
lia vero ad mediã Britanniã non vltra quinq; Massylia
stadium milia sunt. At enim e media Britãnia Ibernia
nõ plus quatuoꝛ milibus ꝓgrediens:alio quo
dam modo habitabile reperies. Hoc autẽ esset
circa Iberniã:vt vltra ea ad quę Thulẽ elon-
gat:haud amplius habitabilia sint. Qua vero
coniectura dicat spaciũ qđ est a Thulę vsq; Bo
rysthenen vndecim miliũ ⁊ quingentum non vi-
deo. Aberrans autem in latitudine:⁊ male cõie
ctasse de longitudine coactus est. Quandoqui
dẽ cognita longitudo: plusq; cognita latitudo
dimidio est. Cõsentiũt etiã posterioꝛes:⁊ et ali
is doctrinã pꝛęstantissimi ab extremis inquam

Indię ad extrema hispanię circuli æthyopum vsq; ad Ibernię circulũ. Terminans vero dictã latitudinẽ ab nouissimis ęthyopũ vsq; ad Thulen plus extendit iam longitudinẽ: vt plusq; dimidiam eã efficiat dicta latitudine. Ait igitur terrę spaciũ Indicę vsq; ad flumen Indũ angustissimũ sedecim miliũ stadiũ.

India

Spacium eẽ qđ ad ꝓmontoria modo ꝓtenditur minus tribus milibus esse. Hinc aũt ad Caspias portas miliũ quatuordecim esse. Postea ad Euphratẽ decẽ milium. ab Euphrate ad Nilum quinq; milium Alia mille ⁊ quingenta vsq; ad Canopi ostium. Inde vsq; carthaginem tredecim milia quingenta.

Carthago

Postea vsq; ad columnas octo milia saltem. Supascendit sane septuaginta milia octingenta. Adiicienda est etiã Europę curuatura extra colũnas herculeas. Hispanię quidẽ opposita. Ad occasum autem vergens nõ minus stad. tribus milibus: ⁊ ꝓmontoria partim alia: partim vero Ostidãnia. Appellatur autẽ Calbion ⁊ huic adiacentes insulę: ex quibus nouissima Vxisama per triũ dierũ (vt ait Pytheas) nauigationẽ abest. Hęc postremo loquutus nõ nulla de ꝓmontoriis ⁊ de Ostidãniis: ⁊ de Vxisama: ⁊ de dictis ab eo insulis ad longitudinem ꝯtendẽtia adiungit.

Calbion
Vxisama
ostidãnia

Omnia hęc enim ad septẽtrionẽ ⁊ ad Galliam: non autẽ ad Hispaniã pertinere inquit. Immo vero vt supra dimidietatem longitudinis latitudinẽ esse saluet figmenta Pythęę ad dictas longitudinis distantias: alia duo stadiũ milia ad occidẽtẽ: ⁊ totidẽ item ad orientem adiungit. Exhortatus etiã amplius: quia secundũ naturam est dicere maiorẽ ab oriente ad occidentem esse distantiã. Secundũ naturã inquit esse ab aurora ad vesperã longiorẽ esse habitabilẽ: sicuti diximus: vt Mathematici dicunt: cõiungere circulũ ipsam sibiipsi consertã. Itaq; nisi maris athlãtici magnitudo vetaret: per eundẽ parallelum ex Hispania ad Indiã nauigare possem⁹. Reliquã partẽ vltra prędictã distantiã supra tertiã esse totius circuli partẽ. Siquidẽ is per littora ducẽtis milib⁹ minor est vbi prędictã stadioꝝ dinumerationẽ ab India in Hispaniã fecimus: Nec igitur hæc bene dicit: Namq; ratio istaꝑ tẽperatã zonã q; nostram secundũ Mathematicos dici posset. Cuius pars habitabilis est.

zona habitabilis

Cęterũ de habitabili Vocamus eẽ habitabilẽ quã incolimus: ⁊ notam habemus. Fas autẽ est in eadẽ temperata zona habitabiles duas eẽ: vel etiam plures. Si sit maxime ꝓpe circulũ per littora: qđ ꝑ athlãticũ pelagus describitur. Rursum persistens in ea demonstratione q̃ terrę forma sit rotunda: eandẽ assequeretur increpationẽ. Similiter et aduersus Homerũ de eisdẽ disceptare non cessat. Deinceps cum dicat multum de terris continentibus sermonem extitisse. Nonnullosq; ipsas diuidere fluuiis insulas Nilo riquã ⁊ Tanai declarãtes. Aliosq; aũt isthmis: id est inter maria terris: q̃ sunt int̃ Caspiũ ⁊ põticũ et rubrum mare ⁊ abscissam terrã: alios autem Cheronesos eas dicere: haud intueri dicit: quonammodo hęc ipsa quęstio in molestias conuertat. Sed eorum tantũ esse: qui magis litem diiudicant: vt inquit Democritus. Nam cũ accurati nequaq; sint termini: sicut Colytti ⁊ melitę: quẽadmodũ columnarum ⁊ septorum hoc habere dicere nos. Hoc quidem est Colyttus: hoc aũt est Melita: terminos habere non posse dicere Ideo de locis aut agris quibusdam iudicia sæpe contingere: sicut argiuis et lacedemoniis de Thyrea. Athenensib⁹ ⁊ Boetiis de oropo.

Colyttus
Melita
Thyrea
Oropus
Caria
Iones

Alioquin Græcos tres continentes nominasse terras non ad habitabilem respicientes: sed ad suam et contra se positã Cariam: in qua nunc Iones ⁊ qui deinceps. Tempore autem amplius progressos semper: et pluribus ad noticiam peruenientibus locis in hoc cõuersa diuisio est. Utrum igitur pmi qui tres illas diuiserunt: vt ab extremis incipiamus litem diiudicantes non secundũ Democritum: sed secundũ ipsum hi pmi fuere suam ab contraposita Caria determinare quęrentes. Uel isti quidem solam intelligebant Gręciam ⁊ Cariam ⁊ paucã conciguam. Nec Europam: nec Asiam. Similiter nec Africam. Reliqui vero accedentes describere idonei orbis cognitionẽ: hi sunt qui in tria partiti sunt.

Asia
Aphrica
Europa

Quonã igitur modo terrę diuisionẽ minime faciebant; Quis autem partes tres pręfatus: ⁊ terram continentẽ vocans vnã quamq; partiũ non ante totum intelligit: cuius partitionẽ facit? Quod si intelligit: non quidẽ orbẽ: cæterũ partis alicuius suę diuisionẽ facit. Cuius partis mundi partẽ diceret aliquis Asiam: aut Europam prorsus continentẽ. Hęc eẽ crasso dicta sunt modo. Adhuc crassius illud ẽ eum qui loquitur non intueri: ad quam quidem istarũ actionũ partem conuertat confinium inquisitionem: cum apponat Colyttum et Melitam. Deinde ad contraria subuertere. Si enim de Tyrea atq; Oropo bella ob confinium ignorationem obtigerũt: ad perturbationẽ aliquid ꝯuerterunt. Quod est loca ipsa diligẽter disterminare: vel hoc dicit: quod de locis: et medius fidius de gentibus: ad singula negocium est accurate disterminare. In continentibus autem terris superuacuũ. Et tali de re in his nihil minus. In his enim et amplissimis ducibus certamen ac disceptatio fieri potest. Uni quidem qui Asiam haberet: alteri vero qui Africam diuidẽti vtrius sit Aegyptus: ager videlicet ęgypti: qui inferior dicitur Catanas autem quispiam hoc propter raritatem est. Alio modo dicẽdum est: continentes ipsas diuidi secundũ magnam diuisionẽ: ⁊ quę ad totũ orbem referatur secundum quẽ nec hęc de re curandũ est: si per flumina fines apponentes loca quędam indefinita omiserunt: cum flumina ipsa ad Oceanum vsq; minime perueniant. Et insulas re vera delinquant continentes. In fine autem cõmẽtariis eos minime collaudans: qui omnem hominum multitudinem bifariã partiuerunt: in Græcos ⁊ Barbaros: ⁊ qui Alexandrum commonefaciebant: vt Gręcis quidẽ sicut amicis: Barbaris autẽ sicut hostibus vteretur. Satius esse inq̃t hæc virtute atq; malicia diuidi. Cõplures eẽ

Greci Barbari

Grecos malos eē: ꝛ Barbaros vrbanos: sicut In_os ꝛ Arianos Romanos ēt ꝛ Carthaginē ses Respublicas permirifice tractātes. Quapropter Alexandrū neglectis monitoribꝰ: qꝺ sicuit viros spectatos acceptos habuisse. Eosqꝫ beneficiis ornasse: sicut ob quicꝗ aliud hoc modo diuidentibus: ꝛ alios in vituperio: alios in laude ponentibus. Uel quia per illos viuit equitas ꝛ respublica ꝛ disciplinar ꝛ studiorū coniunctio. Per alios vero ꝯtraria: et Alexander igitur nō neglectis monitoribus: sed sententiā mentemqꝫ suscipiens: que quidem consequebātur nō contraria faciebat scribentium cogitationes animaduertens.

¶ Commentario secundo hec insunt. Proponens ad verbū Eratosthenis dicta diiudicat et arguit quecūqꝫ non recte dicta vel diuisa vel descripta sunt: Cōplura Hipparchi meminit reprehendens. In fine ꝑciosa expositio: ꝛ quodāmodo sub vnū aspectū tractatus vniuersus de orbis situ: seu cognitione Geographica.

Terre descriptio.

In tertio de terre descriptione tabulā de orbis situ instituens. Lineā quadā ab occasu ad ortū bifariam dispartitur. Parallelo: linea æquinoctiali. Ab occasu quidē eius terminos columnas locat herculeas. Ad ortū vero summos et extremos montes: qui Indie latus ꝛ septētrionē terminant. Describit autē lineā a columnis per fretū Siculū et extremitates meridianas: ꝛ Peloponnesi: ꝛ atticē vsqꝫ Rhodum ꝛ sinum Issicum hucusqꝫ per mare ꝛ adiacentes continentes p̄dicta lineam esse dicit. Etenim totum mare nostrū vsqꝫ in Ciliciam: sic in longum protendi. postmodū recte quodāmodo eiici ad omnia tauri montana vsqꝫ in Indiam. Taurum eñ recte a colūnis

Taurus mons

mari extensum bifariā in longū totā diuidere Asiā. Unā quidē eius partē in boreā: reliquam vero in austrū facientē vt ꝛ ipsum similiter in ri parū parallelor a colūnis hucusqꝫ mare locari attingat. Hec eloquutus p̄isca de terre descriptione tabulā emēdari oportere puta. Secūdū ipsum eñ montiū ab oriente partes ad septētrionē variare: simul ꝛ Indicā ad septētrionē magis trahi. Huius fidē talē affert: ꝙ extrema Indie ad meridiē ꝓpinquissima multorꝫ cōsensu locis Meroes opponūt ab aere cælestibusqꝫ signis cōtectantiū. Hinc vero ad viciniora septētrionali Indie loca ad caucaseas rupes attinētia stadia esse quindecim millia testat Patrocles: cui

Patrocles

ꝓpter hominis dignitatē singularēqꝫ Geographie peritiā ꝑcipua iure fides adhibenda est. Uerūtamē a Meroe ad littora parallelū tantū esse aqlonanē Indie plagā caucaseis rupibus attinentē: in hunc ipsum terminari circulū constat. Aliā quoqꝫ huiusmodi fidē affert: ꝙ in exuallū ab Issico sinu ad mare pōticum circa stadiū tria millia est ad aquilonē ꝓgredienti ꝛ ad Amisi vel Sinopis loca quāta montiū esse latitudo dicitur ab Amiso ad orientē equinoctialem ꝓcedenti. Prima cholcorꝫ regio est. Dein

Amisus
Sinopis
Colchi
Meroe
Hellespontus

de suo Hyrcanū mare excessus: et deinceps ab Bactra: ꝛ vlteriꝰ ad Scythas via dextrorsum mōtes habēti. Hec ipsa aūt ꝑ Amisum ad occidentē: per Propontidē ad Hellespontū deducta est linea. A Meroe autē ad Hellespontum non plura ꝙ decem ꝛ octo milia stadium: quot a meridionali latere Indie ad Bactrianam plagam: adiunctis ad milia quindecim tribꝰ milibus quorū aliqua latitudinis montium erant: aliqua vero Indie. Quā quidē ad declarationē Hipparchus contradicit: probationes accusans. Nam patroclem ꝓbabilem non esse: cum duo in illum contraria ferant testimonia. Deimachus atqꝫ Megasthenes: qui quosdam ad locos distantiam esse dicunt stadiū viginti milium ad meridiem maris: ad quosdam autē triginta Talia hos dissererer: ꝛ antiquas hisce tabulas concordare haud verisimile sane arbitratur huic soli patrocli oportere fidem adhibere eos omittendo qui eidē tantū attestantur. Et in hoc ipso antiquas emēdari tabulas. Sed nō sic permittere donec de ipsis quicꝗ probabiliꝰ nouerimus. Hūc sermonē per multas inquisitiones habere censeo. Primū quidē: ꝙ cū multis ille testimoniis vtatur: vno patroclis seipm vti dicit. Quinam igitur fuere dicentes meridianas Indie extremitates locis Meroes opponi. Qui etiam tantam asserentes Meroes distātiā vsqꝫ ad riparū parallelum: Qui rursus montiū latitudinem: vel ex Cilicia ad Amisum eandem cum isto dicant: Quive dicant ex Amiso per Colchos et Hyrcaniam vsqꝫ ad Bactra et pertinentes vlterius ad orientis mare: directe ad equinoctiales ortus: ꝛ ad montes eorum qui dextrorsum illos habent: Uel rursus in occasum directe per hāc lineā: quia per Propontidem ꝛ Hellespontū est: Hec eñ omnia coepit Eratosthenes perinde ac ab iis testata: qui in locis constiterunt. Et cōplura incidens in commētaria: quorum ei est copia talem hīs Bibliothecā qualē ipsi inquit Hipparchus. Hec aūt Patroclis fides ex multis ꝯfecta est testimoniis regū: q̄ talē ei credidere principatū: sectatorꝫ suorꝫ ꝯtra opinantiū vt ꝛ ipse Hipparchus noiatim explicat. Ipsa eñ aduersus illos argumēta rerū ab eo dictarū euidētie sūt. Nec illud parū ꝓbabile Patroclis argumentū: qꝺ cō milites Alexādri oīa cursum spectasse dicit. Ipsum etiā Alexādrū diligēter inspexisse: cū hoies peritissimi totā ad eum regionē descripsissent. Quoniā quidē descriptionē sibi posterius traditā fuisse a Xenocle asserit: qui regiæ gazæ cu-

Xenocles

stos erat. Quoniā inquit Hipparchus in secūdo commētario ipsum Eratosthenē Patroclis credulitatem calumniari: ꝓpter suam in Megasthenē discrepantiam de longitudine Indiæ quæ ad latus Aquilonis ē. Cū Megasthenes asserat stadiū quindecim milium: Patrocles vero mille adimat. A quadā eñ stationum discrepatione motum nonnullis propter discrepantiam non credere. Illi vero animū nō adhibere.

Si igitur ꝓpter discrepantiā hinc Patrocles
fidē nō habet: cū differentia circa stadia mille
sit: quāto magis negāda sit: in quibꝰ differētia
circa octo milia stadiū existat. Et quod est am=
plius aduersus duos inuicē consonantes: his
quidē asserentibus Inde latitudinē stadiū vi=
ginti miliū esse. Illo autē miliū duodecim. Ce=
terū dicemus ꝙ non nudā causatus est dissonā
tiam: sed consensionē cōparans: ac fidei digni=
tatem de stationū discrepatione. Haud sane ve
ro mirādū est: si credibili quoqꝫ fiat aliquid cre
dibilius. Et si eidē in alijs quidē credimus: in
alijs vero credere negamus: cū firmius quispi
am aliquid adiecerit. Est enī ridiculū si putes
ꝓ multā admodū dissonantiā id efficere vt ipsi
dissonantes minus ac minus fidei consequant.
Cōtrarium enī in eo quod circa paululū conue
niāt hoc magis videtur. Nāqꝫ error ad paululū
nō pusillis tantū: sed eis qui plus cęteris sapi=
ant obuenit. In ijs vero circa quę ꝓ multū ille
quidē qui forte ducit oberraret: qui aūt sciētia
instructior est minus hoc perpetrat. Ideo et ci
Indię scriptores — tius creditur. Uniuersi vtiqꝫ Indię scriptores
vt plurimum falsa loquuti fuere. Egregio vero
Deimachꝰ: secūdaqꝫ dicit Megasthenes: One
scritus autē & Nearchus et alij eiusmodi iam
ferme balbutiūt. Nobis quoqꝫ hęc amplꝰ per=
ficere obtigit: res gestas Alexādri ꝓ cōmenta
ria rimantibꝰ. Eximie vero Deimacho et Me=
gastheni fides abroganda est. Hi sunt qui ho=
mines in aure cubātes & ore & naris expertes
scriptis cōmendant. Simul & Monoculos & ti
Pigmei — bijs ꝓceros & digitis retro inuersis. Innoua=
Formicę — rūt etiā Pigmęorū aduersus grues decantata
aurū effo- — pridē ab Homero pręlia. Triū etiā palmorū ho=
dientes — mines aiūt. Isti pterea formicas aurū effodiē
Serpētes — tes: & Panas cuneato capite: serpētes qui bo=
maximi — ues & ceruos vna cū cornibꝰ deglutiāt. De qui=
bus vnus alterū redarguit. Vt Eratosthenes
ꝯmemorat. Nā missi fuerūt ad Palimbotra le=
gati: Megasthenes quidē ad Andracotū. Deima
chus vero ad Allitrochadē eiꝰ filiū. Ea de pere
grinatiōe eiꝰ generis ꝯmētaria reliqrūt. Qua
de causa olim ꝓducti fuere. Uerū patrocles mi
nime talis. Et reliqui testes haud sane faciles:
qbꝰ vsus est Eratosthenes. Nā si meridianus ꝑ
Rhodū & bizantiū recte dephēsus est: & per Ci
liciam vsqꝫ ad Amisum recte dephensus esset.
Mutua nāqꝫ distantia. i. parallelū ex multis ap
paret: quādo neutra in parte coincidētia coar=
guatur. Quādo nauigatio ex amiso in colchidē
quia est ad orientē ęquinoctialem: etiā ventis
arguitur. & anni tēporibus & fructibꝰ: & eosdem
per ortus. Eodē modo & ad Caspiā plagā trans
gressio. Et vt deinceps vsqꝫ ad bactra. Pluribꝰ
enim in partibus euidentia est. Quodqꝫ ex om
nibus consonat instrumento fidelius est. Quā
do quidē idem Hipparchus ipsam a columnis
vsqꝫ ad Ciliceam lineā haud totā per instrumē
ta: vt Geometrię regulas apphēdit: quia per
directam est: & ortū ęquinoctialem. Uerū totam
ex columnis vsqꝫ ad fretum nauigantibus cre=
dit. Quo fit vt neqꝫ ille benedicat. Quandoqui
dem neqꝫ dici maxime ad breuissimā rationem
dicere habemus: nec Gnomonica adumbratio=
nes id montana radice ex Cilicia vsqꝫ in Indiā
Neqꝫ si in mutuo distante linea: id est parallela
obliquatio est dicere habemus. Sed si indire=
ctam lineā obseruantes: sicut vetustę continēt
tabulę. Primū quidē enim non habet edicere
idem est quod cohibere. Qui cohibet neutram
vergit in partem. Qui antem (vt antiqui) illor
sum vergere iubet: magis quod consequens est
obseruaret: si consiliū daret: neqꝫ omnino terrę
formā describeret. Neqꝫ enim cęterorum mon=
tium situa: sicut alpium et Pyrenei & Thracio
rum neqꝫ Illiricorū: neqꝫ Germanicorum hoc
modo dicere habemus. Quia vero maiorē an=
tiquis ꝙ posteris fidem habendam esse duce=
ret: qui tantopere in tabularū descriptione ab
errarunt: quātū haud accusauit Eratosthenes
quorum nulli cōtraxit. Hipparchus. Alia de=
inceps magis referta dubitationibus sunt per
spice enim si quisqꝫ hoc non moueat. Extrema
Indię meridiana oppōni partibꝰ Meroes ne=
qꝫ Meroes distantia ad hos Bizantij quod est
circiter stadium milia octo ad decē. Faceret au
tem eam quę a meridianis Indis vsqꝫ ad mon
tes milium triginta: quot euenirent absurda.
Primo quidem ait: idem est parallelus: qui est
per Bizantiū: & qui Massilię: quemadmodum
Hipparchus Pyteę credens inquit. Idem au
tem est etiam meridianus per Bizantium & bo
rysthenem: quod & ipse Hipparchus approbat
& distantiam quoqꝫ approbat a Bizātio in Bo=
rysthenem stadiū esse tribus milibus & septin
gentis: tantundem ex Massilia ad borysthenis
parallelum esset: qui per maritimā Gallię exi=
steret. Tot enim quodāmodo percurrētes cō
iungunt oceano Rursus quādoquidē Cinnami — Cinnamifera plaga
feram plagā postremā ad meridię habitatam
nouimus & secūdū ipsum Hipparchū ꝑ eā paral
lelus tēperatę atqꝫ habitabilis initiū est & ab
ęquinoctiali distat stadiū circiter milia octo et
octingēta: Post ꝙ igit dixit ab ęquinoctiali per
Borysthenē circulū distare stadiū milia trigin
taquatuor: reliqua ab Orizonte terminātē tor
ridā & tēperatā ad Borysthenis plagā: & Gal=
lię maritimā: stadiū vigintiquinqꝫ milia ducen=
ta essent Nauigatio autē a Gallia septētrionē
versus postrema esse dicit a nostri sęculi homi
nibꝰ: vsqꝫ in hiberniā. Nā vlteriorē Britannia — Britannia
iacentē regionē difficulter ꝓpter frigus habi=
tabilē esse: vt vlterius etiam posita censeātur
iure minime est habitata. A Gallia vero hiber
niam nō amplius quā quinqꝫ millibus distare
dicūt. Unde circiter milia trigīta: vel paulo plu
ra essent omnia: quibus orbis latitudo definit.
Eam iā oppositā Cinnamiferę in eodē paralle
lo ad ortū iacentem iubeamus. Hec vero est cir
ca Taprobanem. Ipsa vero Taprobane In= — Taprobane
dię obiecta esse vehementer est credita insula in
pelago ꝑ magna ad austrū sita. Porrigit aūt in
Aethyopiam supra stad. milia quinqꝫ (vt fama
est) e qua multum eboris ad Indorum nundi=
nas et testudines: et reliqua huiusmodi onera

subuehi. Huic insulæ latitudo ad ꝓportionem
adijcit longitudini. Eleuatio ex India in ipsam
stad. triũmilliũ: nõ minorẽ efficeret distantiam:
ꝙ quantus erat termin⁹ orbis habitabilis in
Meroem. Siquidẽ extrema Indię opponi de
bent Meroe. Verisimilius autem est plura tri
bus millibus ponere. Si quis hoc adijciat
ad millia triginta: ꝗ Deimach⁹ ait: vsqꝫ ad ex=
cessum in Bactrianos et sogdianos. Hæ gen=
tes oẽs extra habitabilẽ ⁊ tẽperatã exciderẽt
Quis igitur hęc dicere ausit: cũ ⁊ priscos: ⁊ ęta
tis nostrę hoĩes audiat: qui ⁊ tẽperiẽ: ⁊ fructu=
um fertilitatẽ posteritati ꝓdidere: primũ qui=
Bactriani dẽ depositis ad Aquilonẽ Indis Postmodum
Sogdiani de Hyrcania ⁊ Aria: et deinceps Margiana et
Aria Bactriana. Oẽs eñ hę extentę sunt ad septen
Margiana trionale Tauri latus: ⁊ Bactriana quidem ad
Hyrcaniæ excedentẽ in Indos plagã appropinquat. Cã
Fertilitas ta vero fœlicitate fruuntur: vt ab inhabitabili
Martiana ꝗplurimũ absint. In Hyrcania vitem vini Me
Aracina tretam ferre dicũt: ficulneã f. coꝝ modios sexa
Arbores in= ginta. Triticũ de lapso e culmis fructu denuo
gentes renasci: in arboribus opes operari: et mella de
frondibus fluere. Idqꝫ in Martiana Medię: ⁊
in Sacasina ⁊ ĩ Araxina armenię fieri. Verũ in
hisce haud sane tantopere mirãdũ est: si magis
ꝗ Hyrcania spectãt ad austrũ. Et maior earum
ꝗ alio in loco temperies. In margiana vero vi
tem sępius inueniri asserũt: cuius stipitem du
orũ vix hominũ vlnę ꝯplectant. Racemũ duorũ
cubitoꝝ longitudinẽ implere. Parem et Ariã
Racemi esse dicunt. Vini autẽ vbertate superare In ea
maximi ⁊ vinũ ad tres hoĩes ętates. i. nonagesimũ an=
Vini ætas num perdurare. Idqꝫ in vasis minime picatis.
Bactrianã quoqꝫ Arię ꝓximã rerum etiã om=
nium: oleo dũtaxat excepto fertilem esse. Nec
vero mirari oportet si harũ regiouum partes
q̃ excelsę et montanę sunt frigidæ sint. Etenĩ
meridiana climata montes habẽt frigidos: et
passim fundamẽta sublimia: licet cãpestria sint.
Cappadocię igitur regio ad Euxinũ vergens:
cęteris tauro appositis magis ac magis ad aq
lonem spectat. Ait enim Bagadiana campus in
Bagadiana gens inter Argeum montẽ ac Taurũ interci=
Argeus dens perraro sicubi fructuosam gignit arborẽ
mons ꝗꝗ ad austrũ magis ꝗ mare ponticum tribus
Sinopis millibus stad. tendit. Sinopis autẽ ⁊ Amisi et
Amisi Phanarię anteriora arua vt plurimũ olineta
Phanariæ gignunt. Oxum autẽ qui Bactrianã ⁊ Sogdia
Oxus flu= nam disterminat: adeo nauigatu cõmodũ eẽ di
uius cunt: vt transportata ab India in ipsum onera
in Hyrcaniam facile deuehantur. Idẽ porro de
locis reliquis ꝑ fluuios vsqꝫ in pontũ fit. Quã
igitur talẽ circa borysthenẽ et maritimã Galliã
reperies fœlicitatẽ: vbi ne vitis quidem nasci
tur: aut nata minime ꝑficit. In iis autẽ q̃ ma=
gis ad austrum vergunt: ⁊ magis maritimis: ⁊
Bosphoreis cũcta ꝓducta perficit: sed in ipsa
fructuũ paucitate hyberno tẽpore defodiunt.
Crustę vero glaciei tales apud eos quędã sũt
Meotidis In ore quidẽ paludis Meoticæ tanta glaciei
glacies vis est: vt quo in loco missus ab Mitridate im=
perator eqstri pugna Barbaros ĩ glacie hyeme

superauerat: illos eosdẽ nauali prælio: soluto p
ęstatẽ gelu vicerit. Eratosthenes ⁊ cuiusmodi
sit scriptũ illud in Aesculapij tẽplo Pãticapen=
siũ ꝓfert: de hydria ereaꝝ glaciẽ discissa: si quis
mortaliũ qualia penes nos gerant minime cre
dit: hac inspecta noscat hydria: quã non vt pul=
chrũ oblatũ deo munus: Cęteꝝ vt ingẽtis hye=
mis indiciũ stratius sacerdos posuit. Ubi sane
neqꝫ cũ Bosphoranis facienda est ꝯparatio de
dinumeratis antea locis: neqꝫ de Amiso atqꝫ si
nope. Etenim tẽperatiores ꝗ illi sunt quispiã
dixerit. Nã Borystenenses ⁊ gallos extremos
missos facile faciãt. Quippe cũ pœne vergẽtes
sint in idẽ ad Amisum: ⁊ Sinopẽ ⁊ Bizantium
⁊ Massiliã; qui viciniores austro Borysthenen
ses ⁊ Galli tribus stad. millibus ⁊ septingẽtis
vno ore dicunt. Deimachus autẽ millibus tri=
ginta ait. Siquidẽ assumpserint Taprobanis
spaciũ: ⁊ toride limites: quos nõ minus millib⁹
quatuor posuerunt: ꝗ exterius locant ⁊ bactria
⁊ Ariam ad locus ab torrida distãtes stad. mil
lib⁹ trigĩtaquatuor: quot ab ęqnoctiali ab bo=
rysthenẽ dicit Hypparchus esse. Excident vlte
rius ꝯd ꝓpinquiores aquiloni locos ꝗ Borysthe
nes ⁊ Gallia stad. millibus octo ⁊ octingentis
Quot quidẽ stadija ꝓpior ad austrũ ęquinocti
alis est: ꝗ circulus q̃ torridã tẽperatãqꝫ termi=
nat. Quẽ ꝑ cinnamiferã Indie partẽ maxime
describi dicimus. Nos vtiqꝫ sup Gallias plagã
vsqꝫ ad hyberniã vix habitabilẽ esse demõstra
mus: q̃ non plus ꝗ quinqꝫ millũ est. Hęc ratio
circulũ quẽdã habitabilẽ esse declarat: ꝗꝗ hy
bernia stadijs tribus millibus octingentis ma
Bactra gis ad Aquilonẽ exponit. Suntqꝫ Bactra ⁊ ca
spij maris siue hyrcanij ostiũ ad modũ oĩno se=
ptẽtrionaliora. Quod quidẽ ab sinu Caspij ma
ris ⁊ armenijs ⁊ Medicis montib⁹ distat circi=
ter stad: sex millib⁹ ⁊ eius maritimę signum ma
gis ad aquilonẽ tendẽs vsqꝫ ad Indiã videtur
esse: circũflexe ab India nauigationis cursum
habere possibilem. Sicut eorum locorum pręfe
ctus patrocles tradit. Regio etiam Bactriana
mille ad aquilonẽ stadijs extenditur. Scythia
agrum longe ampliorẽ vlterius pascitur: et ad
septentrionale mare finit. licet pastoralẽ ducãt
victũ. Quonã igit modo si bactra ipsa quoqꝫ in=
cidunt ab habitabili: tametsi distãtia e caucaso
vsqꝫ ad septẽtrionale pelagus paulo supra mil
lia q̃tuor ꝑ bactrianã lineã esset hęc ad stad. di=
numerationẽ adiuncta quę ab hybernia ad aq=
lonem cõputatur cõficit summatim distantiam
per inhabitabilẽ supra stadiorũ numerũ: per hy
berniã stad. septẽ milliũ ⁊ octingentũ? Si quis
vero millia quatuor stad. omittat: eæ ꝑtes qui=
dem bactrianę Caucaso ꝓpinqꝫ hyberniæ pla=
ga viciniores erũt aquilonij stadijs trib⁹ milli
bus ⁊ octingentis. Plus autẽ ꝗ Gallica ⁊ bo=
rystenica millib⁹ octo ⁊ octingẽtis. Dicit autẽ
Borysthene gallia hipparch⁹ ad borysthenen ⁊ galliã totis ęsti=
uis noctib⁹ solis splẽdorẽ ab occasu ad ortum
ambientẽ illucessere. Solstitijs autẽ hybernis
ad plurimũ solẽ leuari nouẽ cubitis. In distan
tibus aũt a Massilia sex millib⁹ ⁊ trecẽt: quos

ille quidẽ adhuc gallos arbitrat. Ego vero bri
Britannia tãnos aquilonii ꝓpinquiores arbitror quã Gal
lia stad. duobus milib⁹ ꝛ quingentis. Idipsũq
iis multo magis quidẽ obuenire censeo: hyber
nia vero diebus sol eleuatur sex cubitis. Quat
tuor aũt distantibus a Massilia stad. nouẽ mi-
libus ꝛ cẽtum. Ulterioribus autẽ minus q̃ tri
bus. Qui nostra etiã ratione viciniores essent
aquiloni q̃ hybernia. Hic aũt Pytheę credẽs
hanc habitationẽ ad partes Britannię ad au-
strum magis spectãtes locat. Atq longissimũ
hoc in loco diẽ esse horaꝝ ęquinoctialiũ decem
ꝛ nouem. Uerũ decem ꝛ octo vbi sol quaternis
Dies ho rarũ. xix. elevatur cubitis: quos ab Massilia distare in-
quit stad. nouem milib⁹ ac centũ. Adeo vt Bri
tãni maxime ad austrũ vergunt. magis ad se-
ptentrionẽ q̃ isti accedunt. Uel igitur in eodẽ
parallelo sunt cũ Bactrianis ad Caucasũ: vel
in aliquo ꝓpinquo. Dictũ enĩ est secundum Dei
machũ bactrianos ad Caucasum ꝓpiores esse
Aquiloni q̃ Hybernia stad. trib⁹ milib⁹ ꝛ octin
gentis. His aũt adiũctis illis: quę sũt ab Mas
silia ad Hiberniam efficiuntur milia duodecim
ꝛ quingenta. Quis igitur scripsit illa in locis.
Dico autẽ bactrianis: hanc maximoꝝ dierũ lõ
gitudinẽ: vel solis eleuationẽ medij coeli tẽpo-
re in hyemalibus solstitijs. Hæc nanq omnia
oculis visa vel ignaro nulla Geometrica indi-
gent designatione: sicut antiquoꝝ permulti cõ
scripserunt: ꝛ qui res Persicas litteris cõmen
darunt: ꝛ posterioꝝ ad nostrã vsq ętatẽ. Quo-
nammodo tanta locoꝝ fœlicitas sermone vul-
gata: talibus confessa fuisset ex coelo ꝯparenti
bus? Ex dictis autẽ manifestũ est: quod ꝛ sapi
enter demonstrationi ꝯtradicit: q̃ pariter quę-
sita valeãt: ꝛ quęsitum ad demonstrationẽ susci
piat. Insuper cũ ille Deimachũ ignarũ ostẽde-
re velit: talibusq carentẽ et vacuũ. Censere enĩ
India Indiã inter autũnale et æquinoctiũ ꝛ hyemalẽ
Tropicũ iacere: ꝛ Megasthenĩ contradicere: q̃
in australibus Indię partibus visas occultari
ꝛ contrarias vmbras cadere dicit: quoniã hoꝝ
neutrũ in vllis Indię partibus contingit. Cuꝫ
hęc dicat imperite dicuntur. Putare enim au-
tũnalem avernali differre secundũ distantiam
ad Tropicos indocti est: eodẽ existente circu-
lo ꝛ ortu et distantia: Tropici in terra ab ęqui-
noctiali: in quoꝝ medio ille indiã ponit: cum in
ipsa dimensione multo minus demonstratũ sit
stad. viginti milibus: obtigisse autẽ secundũ il-
lum ipsum id q̃d ipse estimat: nõ quod ille. Nã
quũ viginti: vel etiã triginta milib⁹ cõstet In-
dia: non tantã sane distantiam intercidere pos-
se quantã ille asseruit. Eiusdem autem ignora-
tionis esse: dicere nullis in locis Indiæ visas
occultari: neq ꝯtrarias vmbras cadere: q̃d ꝓ-
gredienti recte ab Alexandria milibus quinq
statim obtingere incipit. Eos vero qui hęc di-
xerunt rursus Hipparchus nõ bene profecto
corrigit. Primũ ab hyemali Tropico æstiuum
assumens: Postea nõ existimans. vti oportere
teste mathematicaꝝ rerũ: homine astrologiæ
ignaro: sicut Eratosthene illius pręcipue testi

monio iudicante. Nec more quodã communi ad
uersus vaniloquos vtente. Unum enim quod
dam ex argumentis est contra vaniloquentes:
cum illoꝝ sententiam qualiscunq sit nobis cõ
sonantẽ demonstramus. Nunc igitur supponẽ
tes partes. Indię: maxime in austrũ spectãtes
ad Meroen opponi: quod permulti ꝛ dixerũt
ꝛ crediderunt: quę inconuenientia ꝯueniãt de-
monstrauimus. Post q̃ Hipparchus nihil hu
ic suppositioni nunc ꝯtradicens. Postmodum in
secundo commentario minime cõcedit. Et hęc
consideranda est ratio. Inquit igitur: cũ in eo-
dem parallelo circulo iacẽtes inuicem oppo-
nantur: quando quidẽ magna intersit distantia
hoc ipsum cognosci nõ posse: quod loca sub eo
dem parallelo sint sine climatũ comparatione:
quę per alterũ locoꝝ est. Philon igitur qui na
uigationẽ in ęthyopiã scripsit: solẽ ad Meroes
clima ante quintã ꝛ quadragesimã ęstiui tropi
ci diem ad verticẽ esse tradit. Umbilici quoq:
quẽ gnomonẽ vocant: rationẽ afferere. Ad tro
picas aũt et æquinoctiales vmbras ipsum Era- Gnomon
tosthenem ꝓpe Philoni cõcordare. Ipsum au
tem Indię clima cum a nullo: tum vero neq ab
ipso Eratosthene tractari. Quod si vtraq illic
versa (vt censent) occultatur: cũ Nearcho cre-
dit non fieri posse: vt Meroe: ꝛ ipsę Indię ex-
tremitates sub eodẽ iaceant parallelo. Quod
si de duabus visis disparentib⁹ Eratosthenes
pariter cũ id dicentibus declarat: quonã modo
de ipso Indiæ climate neq Eratosthenes nec
vllus demonstrat? Hęc enĩ de climate ratio est
Si autẽ nõ simul declarat discedat a causa: Sꝫ
non vtiq simul declarat. Uerũ cuꝫ Deimachus
in nulla indię parte visas occultari: neq contra
rias vmbras cadere dicat: quæ suspicatus est
Megasthenes imperitiam eius damnat impli
citũ id putans mendacium. In quo et secundũ
ipsum Hipparchum manifeste. At qui contra-
rias cadere vmbras mendaciũ implicauit. Et-
enim nisi ipse Meroe oppõitur extrema indię
magis q̃ Syene ad austrũ exponi: concedere
videtur. Et in sequẽtibus quidem de eisdem cũ
conatur: vel eadẽ redargutis a nobis dicit. vel
falsia vtitur suppositionibus: vel q̃d nequaq̃ ẽ
ꝯseq̃na infert. Nec ei a Babylone ad Thapsa-
cum quattuor milia stad. ꝛ octingẽta esse. Hinc
vero versus septẽtrionẽ ad armenios montes
mille ac centũ. Sequitur vt ex Babylone p ip
sius meridianum ad montes articos plura sex
milibus sint. Nec a Thapsaco ad mõtes mille Thapsacus
ac centũ: Eratosthenes ait: sed reliquũ esse im
mensuratũ. Itaq intentio ex non data suppositi
tione nõ concludit: neq vsquequaq Eratosthe
nes Thapsacũ declarauit a Babylõe ad septẽ
trionem plusq̃ milibus quattuor et quingẽtis
stad. iacere. Dehinc antiquis consonans tabu-
lis nõ ea quę ab Eratosthene dicuntur profert
de sigillo tertio: sed sibi ad gratiã declarationẽ
fingit ad ingeniosam subuersionem. Ille nanq
pręditã sequens positionẽ. Tauri ꝛ maris. ex.
colũnis hac linea orbẽ duas in partes diuidẽs
ꝛ vnã quidẽ Borealem: alteram vero australẽ

partē appellās. Et harū iterū vtrāq3 in portio-
nes possibiles partire nitit. Eas vero sigilla vo
cat. Et austrinę quidē partis primū dicens si-
gillū Indiam: secundū aūt Arianā: quę descri-
ptionē habēt facilē: ambarū longitudinē ac la-
titudinē reddere valuit. Modo vero quodam ꝛ
figura velut scientia prędit⁹ geometrica. Ter-
ram em̄ indicā ex lata in acutā speciē porrigi: ꝛ
rhōboidē esse: quia latera partim a mari alu-
untur ꝛ austrino et orientali: cu sinuosa minime
ripas agat. Reliqua autē partim mōte: partim
fluuio. Hic etiā forma per lineā rectā: aliqua in
parte seruata. Arianā vero tria montiū haben
tem latera: quę ad perducendā per mutuę di-
stantiæ parallelas inter se lineas figurā cōmo-
dissima sunt. Cum autē occidentalem signis de
finire nō habeat: quia gentes inea quadā inui
cem se mutant. tamē a Caspijs portis ad extre
mitatē Carmaniæ finiente ꝯtiguas partes ad
sinū persicū manifestat hoc vero lat⁹ vocat oc-
cidentale. Versus autē Indū orientale. Inuicē
autē distantia id est parallela: reliqua nō dicit:
nec quod monte: nec qđ mari: sed vnū quod aq-
lonare: alterū vero austrinū: hunc in modū per-
fecta q̄dā forma ſm reddēs sigillū: pfectius ter
tiū sigillū plures reddit ob causas. Primā qui
dem dictā: quoniā quę a Caspijs portis vsq3 in
Carmaniā extat: nō aperte difinita est: quæ ter
tio ad sigillū secūdū lateri cōis est. Deinde quia
sinus persicus in austrinū latus incidit: qđ qui-
dem et ipse dicit. Itaq3 necessario inductus est
ipsam e Babylone lineā perinde ac rectā quan
dā per Susa ac persepolin: vsq3 ad Carmaniæ:
ꝛ persidis terminos capere: qua emēsam repe
rire viā poterat quę tota paulo pluriū: q̄3 stad.
nouies miliū extat. qđ quidē australe latus vo
cat. Ceterū parallelū id est mutuo a septētrio-
nali distans nō vtiq3 dicit. Certū aūt est ꝙ nec
euphrates quo latus desinit occiduū per rectā
simul lineā ꝓpe est. Verū e montib⁹ in meridiē
deinde per ortū: et rursus in austrū deflectitur
qđ erūpat in mare. Non rectū aūt amnis osten
dit meatum: cū Mesopotamię situm eloquitur:
quē Tigris ꝛ Euphrates in vnū coeūtes effici
unt nauigio simile: vt inquit. At qui neq3 totum
Mesopotamia — occidētale latus a Thapsaco vsq3 in armeniā
dimensum habet: quod Euphrates ipse dister-
minat. Sed quāta sit pars ab Armenia ꝛ mōti
bus arcticis habere se negat: cū nondū mensu
rata fuerit. Quas ob res tertiā se particulam
in figurę modū ędidisse refert. Etenim interual
la ex multis stationes quasdā tractantib⁹ ag-
gregasse dicit. Quas sine inscriptiōe exīstētes
nominat. Ingratę mētis Hipparchus esse vi-
detur: cū ad hāc perfectā rationē via quadā ge
ometrica ꝯtradicat: in qua ijs habēda est gra-
tia: qui locoꝝ ingenia quoquis modo posteritati
ꝓdiderunt. Quādo igitur ex ijs quę ille cōme-
morat geometricas minime capit materias: s3
sibimet fingēs ambitiosum aptius explicat ani
mū. Ille quidem tertiam hoc pacto particulam
in figurę modū ędidisse refert: decē miliū stad. a
portis Caspijs ad Euphratem. Particulatim
vero diuidens tanq3 descriptā reptu facilem di
mensionē: sic iterū ab euphrate initiū ponit. Et
transitū eius p Thapsacū faciens vsq3 ad Ti-
gridē quidē: qua traiecit Alexāder mille ꝛ qua
dringenta stadia scribit. Hinc vero ad succedē
tes inde locos p Gaugamela ꝛ Lycū ꝛ Arbe-
la ꝛ Ecbatana: qua Darius e gaugamelis fuga
subrept⁹ est: vsq3 ad portas Caspias decem mi
lia explet: trecēta tantū abūdātius addēs. La-
tus quidē aqlonare hūc metit i modū nō ęqua
li mōtib⁹ distātia. hoc est parallelū id collocās
Nec ipsa quidē p colūnas ꝛ Athenas ꝛ Rhodū
linea. Nā Thapsacus multū distat a mōtibus.
Mōs vero ꝛ a Thapsaco via ad Caspias por
tas quo incidūt. Hęc aūt partes montis ad se-
ptētrionē expositę sunt. Sic aquilonare latus
edēs: hoc quidē austrinū inquit ad mare cape-
re nō licet: q̄ Persicus intercidat sinus. At a
Babylone p Susa ꝛ psepolin ꝛ Persidis ꝯfinia
ꝛ Carmania stad. esse nouē milia ꝛ ducēta. Au
strinū q̄dē dicēs. Neq3 septētrionali parallelū
dicēs austrinū. Discrepātiam vero lōgitudinis
euenire. ideo inqt de septētrionali ꝛ austrino la
tere posito: quia euphrates vsq3 ad quoddam
spaciū in meridiē ꝓfluens multū inclinat ad or
tū. Verū ex maritimis laterib⁹ occidētale pri-
mū dicere: de q̄ vnū ne an duo sint: in medio cō-
siderari licet. A trāsitu em̄ ad Thapsacū p̄ter
Euphratē ad babylonē stad. inquit esse quatu-
or milia ꝛ octingēta. Hinc aūt ad euphratꝫ eru-
ptiones ꝛ oppidū teredonē tria milia octingē-
ta. a Thapsaco ad aqlonē vsq3 ad portas Arme
nias dimēsa interualla ad mille ad centū existe
re. Per Gortyneos aūt ꝛ Armos nō amplius
ideo is omisit. Lateris vero ad oriētē pars ips
per Persicā secūdū lōgitudinē a mari rubro ad
Medos ꝛ Arctos nō minus octo milib⁹ videt
esse. A pmōtorijs vero nōnullis vltra milia no
uem. Reliquū Paretanicā ꝛ Mediā ꝛ caspias
portas circiter tria milia. Tigrin aūt fluuium ꝛ
Euphratē ex Armenia in meridiē labētes: cum — Tigris Euphrates
Gortineos mōtes pfluxerint magnū circūple-
ctētes ambitū: per multūq3 intra se circūeūtes
agri: ipsam inq3 Mesopotamiā in hybernū ortū
ac meridiē vertere. Et ampli⁹ quidē Euphratē
ex Armenia in meridiē labētes. Hūc aūt ꝓpius
semp Tigrin ꝯstitutū ad semiramidis murū: et
vicū noīe opin: a quo circiter stad. ducenta di-
stantē: ꝛ per Babylonē labētē in persicū elabe
re sinū: forma vero inquit Mesopotamię: ac ba
bylonię similis fit nauigatio. Talia quidē tra-
dit Eratosthenes. De tertio vero sigillo ꝛ talia
quidē cōmittit errata: de quib⁹ cōsiderabimus
Quę aūt Hipparchus illi obijcit non admodū — Opis vic⁹
q̄ vero dicit ꝯsiderem⁹. Cōfirmare em̄ volens
ab initio dictū ꝙ India nequaq3 ad austrū trāſ
ponēda sit sicut arbitrat Eratosthenes: hoc ex
ijs liq̄re inquit maxime: q̄ ille ipse obijcit. Ter
tiā em̄ inqens pticulā ad aqlonare latus ab li-
nea de portis Caspijs ad Euphratē determina
ri. q̄ sit stad. decē miliū. Post hæc affert lat⁹ au
strale a babylone ad Carmanię fines paulo pl⁹
esse miliū nouē: lat⁹ ꝓo ad occasū a Thapsaco

ad euphratē esse ad Babylonē miliū quattuor
⁊ octingētū stad. Et deinceps ad eruptiōes triū
miliū. Spaciū ad septētrionē a Thapsaco: cuꝫ
quidē mēsurat vsqꝫ ad mille ac cētum. Reliqua
ꝟo nō amplius. Cū igit dicat Boreale lat⁹ ter
re particule vt miliū viginti: hoꝝ aūt paralle-
la a Babylone recta vsqꝫ ad oriētis lat⁹ ꝯputa
tū est paulo pluribꝰ nouē milibꝰ patet ꝙ baby
lon multoplus ꝙ̄ stadiis mille ad oriētē est ex
posita: ꝙ̄ trāsitus Thapsaci. Dicemus aūt ꝙ si
quidē in eadē meridionali recta exacte Caspie
porte caperent: ⁊ Carmanie ac Persidis fines
in rectasqꝫ decurrerent a prædicta meridionali
recta: ꝗ̄ ad Thapsacū ⁊ ꝗ̄ ad Babylonē ē hoc
accideret. Nāqꝫ eis erit par etiā foret ad sensū ei
ꝗ̄ ꝑ babylonē ducitur vsqꝫ ad meridianā rectā
ad thapsacū Sup eā ꝟo ꝗ̄ est a Caspiis portis
ad Thapsacū extendit: adeo vt ꝑ excessum ba
bylon ad orientē inclina tior est: ꝙ̄ Thapsacus
ꝗ̄to excedit illa quæ est de Caspiis portis ad
Thapsacū: ꝙ̄ illa ꝗ̄ de Carmaniis montibꝰ ad
Babylonē: sed linea ꝗ̄ occidui latus distermi-
nat Arianę ad meridianū iacēs minime cōme-
morauit Eratosthenes. Nec illā quę a Caspiis
portis ad thapsacū ad rectas ei ꝗ̄ per Caspias
portas meridianā: sed eā potius ꝗ̄ ⁊ monte de-
scribit Ad quā illa ad Thapsacū ab eodē signo
deducta a quo ⁊ mōtis linea angulū efficit. Ne
qꝫ alia babylonē a Carmania ducta parallela
cōmemorata est cū ea ꝗ̄ ad Thapsacū ducitur.
Nec si parallela sit: nō directā vero per caspias
portas meridianā: nihil amplius ad cōputatio
nē efficeret. Is autē hęc ex apparatu capiens:
ostēdēsqꝫ vt existimat babylonē ſm Eratosthe
nē magis ꝙ̄ Thapsacū ad ortū expositā paulo
plus ꝙ̄ stadiis mille. Rursus alio pacto fingit
sibiipsi suppositū ad reliquā demōstrationē et
ait si intelligat recta a Thapsaco ad meridiem
ducta: ⁊ a Babylone ad hāc perpēdiculā trian
gulū angulis rectis fore constitutū ab linea ex
Thapsaco in Babylonē extento latere: et ex
ꝑpendiculo a Babylone ad lineā meridianam
in Thapsacū ducta ipsam ꝑ thapsacū meridia-
na. Huius aūt trianguli extentā recte a Thap-
saco in babylone locat quā quattuor miliū octin
gentorū esse dicit. Meridianā vero e babylone
ꝑ Thapsacū lineā ꝑpendicularē paulo plus ꝙ̄
mille. Quot erat excessus illius: ꝗ̄ ad thapsacum
adeandē vsqꝫ Babylonē ꝓcedēdo. At vero ex
his ⁊ reliquā ꝯputat earū: quę ad rectā ꝓminet
ꝗ̄ lōge amplior extitit: ꝙ̄ quę ad perpēdiculum
dicta est. Huic autē addit illā quę a Thapsaco
ad vrsam efficitur ad Armenios vsqꝫ mōtes: cu
ius mēsuratā esse partē inquit Eratosthenes:
et esse mile ad centū. Quod vero mēsuratū non
est ꝓrsus omittit. Iste aūt ad minus mille sup-
ponit: adeo vt ab ambobus simul duo milia ac
centū efficiant. Quod adiiciēs ad latus i rectā
trianguli vsqꝫ ad ꝑpendiculū Babylonis ꝑ mul
ta milia distantiā cōputat: ꝗ̄ ab Armeniis mon
tibus parallelo ꝑ Athenas: vsqꝫ ad babylonis
ꝑpendiculū: qd in babylonis parallelo cōstitui
tur. A parallelo autē ꝑ Athenas ad babylonē
nō minus stadiis duobꝰ milibus ⁊ quadringen
tis cū totū meridianū supponat tot stadiis ꝗ̄t
inquit Eratosthenes: qd si hoc ita est nequaꝙ̄
forēt Armenię montes ⁊ Tauri in parallelo ꝑ
Athenas vt censet Eratosthenes. Sed multis
stad. milibꝰ septētrioni viciniores ſm eundem
ipsū. Hinc ad vsurpandū suppositionis appara-
tionē ad rectū anguli in triāgulo ordinē: ⁊ hoc
capit ad id qd nō cōcedit: vt a Thapsaco linea
ad rectū angulū extenta recta sit: vsqꝫ Babylo
nem in stad. quattuor milibus octingentis. Pe
nes Euphratē enī hāc eē viā inquit Eratosthe
nes: ⁊ ad Mesapotamiā cū Babylonia ingenti
circulo ꝯtineri dicēs sub Euphrate ac Tigride
Maiorē aūt ambitionis partē de Euphrate di
cit euenire. Recta igit a Thapsaco ad Babylo
nē cū penes Euphratē existat: nequaꝙ̄ tot sta-
dioꝝ existeret neqꝫ ꝑe. Subuertit itaqꝫ Sillo
gismꝰ siue ratiotinatio. At qui dictū est duabus
datis lineis fieri non posse vt a Caspiis portis
deducant: vna quidē ad Thapsacū: altera vero
ad mōtes armenios inuicē distantes a Thap-
saco ꝗ̄ absunt a thapsaco saltē (vt inqt Hippar
chus ipse) duobꝰ milibꝰ ⁊ centū stad. vtrāqꝫ pa
rallelā esse. ⁊ iter se: ⁊ cū ea ꝗ̄ ꝑ babylonē. Quā
latus australe appellauit Eratosthenes. Ille
quidē cū ad mōtes viā mēsuratā dicere neqret:
eā tñ ꝗ̄ est a Thapsaco ad portas Caspias asse
ruit: adiecitqꝫ id quandā formę rationē dixisse.
Alioquin si quis longitudinē dicere velit eius
loci ꝗ̄ post Arianā vsqꝫ ad euphratē existit: non
multū refert. hāc ne ad illā dimetiat. Qui vero
vt parallelas. i. mutuo distātes dici audiat: pue
rilē pꝫitꝰ hoīes iperitiā cognitu⁊ dāna turisqꝫ
videret: Hæc aūt perinde ac puerilia sunt omit
tēda. Quæ vero quispiā. ab Eratosthene dicta
caperet: huius generis sunt. Per membra ꝯci
das an ꝑ partes alioquin interest. Quippe ꝗ̄ ꝑ
partes est facta ꝯcisio circūscriptionē accipit:
cū naturalē hēat directiōe ꝗdā formaqꝫ signatā
vnde ⁊ hoc dictū est illū ꝑ mēbra ꝯcidit. Illa ꝟo
tale nihil habet: ꝓpterea ꝟo optimum vtriusqꝫ tēpus
necessitatēqꝫ ꝯsiderātes. hoc pacto in terrę de
scriptione partiū quidē ꝯcisiōes facere oportet
ad singula ꝑminētes. Imitari ꝟo ꝯcisiones: quę
ꝑ mēbra. fiunt potius ꝙ̄ obtingentes ꝓut sors
tulit. Id enī cui adsunt signa frequētia: quidqꝫ
facile terminabile est: etiā ex eo suscipe est cuꝰ
necessitatē Geographus. i. orbis descriptor hꝫ
Terminatū vero facile cū fluuiis vel mōtibus
aut mari possibile est. Gēte ꝟo aut gētibꝰ ⁊ ma
gnitudine aliquāta ⁊ forma: vbi hoc fieri neqat
Quaquersum aūt ꝓ geometrica doctrina sim-
pliciter ⁊ ꝑfecte sufficiēs. Magnitudo quidem
igitur sufficiens est si maximā longitudinē lati
tudinēqꝫ dixeris quēadmodū si orbis lōgitudo
septuaginta miliū obtigerit latitudo aūt paulo
minor ꝙ̄ lōgitudinis medietas: figurā vero cui
dā geometricarū figurarū ꝯparares: forte Si-
ciliā triangulo: vel alteri cognitę cuipiā assimi-
lās: sicut Corio Hispaniā: ⁊ Peloponesum pla
tani folio. Quāto ꝟo maius est qd ꝯcidet: tan
to ampliores fieri portiones decet. Terra igit

Sicilia
Hispania
Pelopō-
nesus

habitabilis dupliciter diuidit: ⁊ Tauro ⁊ eo qđ
est ad colũnas mari beñe: ⁊ australi de pte et in
dica quidā a multis quaquauersum terminat.
Nā ex mõte ⁊ fluuio ⁊ freto ⁊ noie vno: vt gẽtis
vnꝰ gẽs. Vñ ⁊ quadri latera ⁊ Rhõbo aut tur
bim recte similis appellat. Ariana ꝟo minoiẽ
circũscribẽdi facultatẽ hȝ cũ occidentale latus
ꝯfusum sit tñ tribus lateribꝰ vt rectis definit:
⁊ noie perinde ac gẽtis vnius. Tertiũ aũt sigil
lũ omnino circũscriptũ non est: necdũ determi-
natũ. Latus eñ cõe: ⁊ ipsi et Arianę (vt ꝑdictũ
est) confusum est. Et australe latus carũissime
dephensũ est. Nõ eñ sigillũ circũscribit ꝑ mediã
ipsius incedẽs: ⁊ multas ad austrũ ꝑtes omit-
tens maximã longitudinẽ minime circũscribit.
Nāq̄ ꝗlonare latus maius est: neq̄ Euphrates
occidẽtale latus est; neq̄ si in rectũ flueret: cum
ẽius extrema in eodẽ meridiano minime iacẽt
quippe qđ aliquãto magis occidentale vel au-
strale est. Preterea cũ reliqua ad mare modi-
ca existat Ciliciã ⁊ Syriacã huiusq̄ duarũ si-
gillũ nõ ꝓducere probabile non est: quæ semi-
ramidis ⁊ Nini Siroꝝ dicunt. Ex q̄bus illius
q̄dẽ babylon ędificiũ ⁊ Regia. Huiꝰ aũt Ninus
Metropolis Syrię manẽte hãc vsq̄ i ętatẽ ea
dẽ lingua: ⁊ iis q̄ extra Euphratẽ: ⁊ iis q̄ interi
ns icolũt. Vbi tali diuisiõe notissimã nationẽ
distingere: ⁊ aliis atq̄ aliis gẽtibꝰ ꝑtes ꝯiũgere
minime facile ꝯuenit: neq̄ ob magnitudinẽ sese
coactũ esse diceret. nã ipsũ vsq̄ ad mare spaciũ
Indicę regioni minime par fieret: neq̄ itẽ Ari
anę: ẽt si assumat tractꝰ ipe vsq̄ ad fœlicẽ Ara
biã ⁊ ægyptũ. Pręstabat itaq̄ hactenꝰ ad ter-
tiũ ꝓcedẽdo sigillũ dicere cũ hoc additamento
ad mare vsq̄ Syrũ australe q̄dẽ latꝰ qđ est mi
nime dixit habẽs: neq̄ directo: sed a Carmania
statim dextrã maritimã. Jntra sinũ eñ Persicũ
nauigãti vsq̄ ad Euphratis eruptionẽ: ⁊ post-
ea ad Mesenę limites: ac Babylonis ꝯiũctio
nẽ. Qđ initiũ Jsthmi ẽ fœlicẽ Arabiã ⁊ alterã
ꝯtinentẽ disterminãtis. Postea deinceps hunc
ipsum dextrũ ꝯuenientẽ vsq̄ ad intima sinꝰ ara
bici ⁊ Pelusiũ ⁊ Canobicũ nili ostiũ hoc q̄dem
australe latꝰ: reliquũ vero occidẽtale totam ab
canobico ostio vsq̄ ad Cilicię maritimam. Hoc
aũt q̄rtũ sigillũ est: ⁊ ex arabia fœlice ꝯstãs ⁊ si
nu arabico ⁊ ęgypto vniuersa ⁊ ęthyopia. Huiꝰ
ꝟo ꝑticulę lõgitudo erit a duobus meridianis
terminata. Vnꝰ quidẽ ꝑ ꝯiunctissimũ occasui si
gnũ sup ea describit: alt aũt ꝑ ꝓximũ oriẽti. La-
titudo aũt q̄ inter duos ẽ parallelos quoꝝ vnꝰ
ꝑ signũ aq̄loni ꝓpinq̄ssimũ describit: alter vero
ꝑ austro ꝓpinq̄ssimũ. Per ineq̄les eñ figuras
in q̄rũ lateribꝰ neq̄ lõgitudo, neq̄ latitudo ter-
minari põt: huc in modũ quãtitas definiẽda est
Generaliter aũt definiẽdũ: ꝙ nõ eodẽ mõ in to
to ⁊ in ꝑte lõgitudo ⁊ latitudo dicit. Sed in to-
to q̄dẽ maior distãtia appellat lõgitudo: minor
aũt latitudo. Jn ꝑte aũt lõgitudo q̄dẽ paralle
lũ ad totiꝰ lõgitudinem illiꝰ portio vtracũq̄ sit
maior: tametsi capta in latitudine distãtia ma-
ioꝝ sit q̄ capta in lõgitudine distãtia. Jdeo ⁊ or
be ipso terraꝝ ab ortu ⁊ occasus in longũ ꝓdu

cto. Ab septẽtrione vero in austrũ in latũ extẽ-
so. Cũq̄ lõgitudo in aliq̄ parallelo ad ęquino-
ctialẽ describat: latitudo aũt ad meridiẽ partiũ
q̄q̄ capere nõ opus est. Lõgitudines q̄dẽ ad lõgi
tudine parallela ꝑtes eiꝰ: latitudines ꝟo ⁊ ipsa
ad latitudinẽ. Sic eñ meliꝰ describeret: primũ
q̄dẽ orbis terraꝝ totiꝰ quãtitas. Dehic dispo-
sitio ⁊ ꝑtiũ forma ad aliq̄ q̄dẽ deficere: ad aliqua
ꝟo supabũdare. tali ex oppositiõe apparẽtibꝰ
Eratosthenes aũt ipsã orbis terraꝝ lõgitudi-
nẽ capit in linea ꝑ columnas ⁊ caspias portas ⁊
caucasũ ꝑinde ac directa. Tertiæ ꝟo ꝑticulę in
linea ꝑ caspias portas ⁊ thapsacũ. At q̄rte ꝑti-
culę longitudinẽ in linea ꝑ thapsacũ ⁊ vrbẽ he-
roũ: vsq̄ ad illã q̄ inter Nili ostia ẽ necessariũ ẽ
ad Canobi ⁊ Alexãdrię loca reuerti: hic est eñ
vltimũ ostiũ: qđ canobicũ heracleoticũq̄ vocãt
Siue igit ꝑ directã lõgitudinẽ inuicẽ ponãt: si-
ue vt angulũ faciẽtes ad Thapsacũ: sed ꝙ neu-
trũ sit ad orbis terrę lõgitudinem parallelũ ex
iis q̄ dixit ipse liquet. Mũdi eñ lõgitudinẽ per
taurũ ⁊ mare vsq̄ ad colũnas ꝑ rectitudinẽ ꝟm
lineã ꝑ Caucasũ ⁊ Rhodũ ⁊ Athenas scribit. A
Rhodo aũt in Alexãdriã ꝟm ipsarũ meridianũ
multo minꝰ q̄ milia quatuor stað. esse dicit. Vñ
tñ distarẽt inuicẽ illarũ parallelí: q̄. s. ꝑ Rhodũ
est quiq̄ ꝑ Alexãdriã. Jdẽ aũt q̄dam õ est huic
q̄ ẽ ꝑ heroũ oppidũ: vel hoc ipo australior adeo
vt coincidẽs huic linea parallelo: ⁊ illi q̄ ꝑ Rho
dum ⁊ Caspias portas siue recta siue fracta ad
neutrã parallela esset. Haud igit longitudines
bñ ꝯphẽdunt: neq̄ itẽ septẽtrionales ꝑticulæ
ꝯphendunt. Ceteꝝ ad Hipparchũ egrediẽtes
reliq̄ deinceps videamꝰ. sibi ipsi q̄dã assũpta rur
sus effingẽs. Jlla q̄ ab illo figuraliter dicũt rõi
bꝰ geometricis ꝯfutat. Ait eñ eũ dicere spaciũ
ex Babylone ad portas Caspias sex miliũ se-
ptigẽtoꝝ stað. Ad ꝯfinia ꝟo Carmanię ac per
sidis plus q̄ nouẽ miliũ. Qđ i linea ad ęquinocti
ales ortus recta deducta iacet hãc aũt ꝑpẽdi-
culare fieri ad cõe secundi ac tertii sigilli latus.
Jtaq̄ in ipm ꝯstituit: ãgulũ angulis rectis re-
ctã hñtẽ ad Carmanię terminos ⁊ extentã mi-
norẽ esse vna illarum q̄ rectã habeat. Oportere
itaq̄ Persidẽ secundi sigilli facere. Ad hęc di-
ctũ est lineã etiã q̄ ex Babylone in Carmaniã i
parallelo non ꝯphendi: neq̄ rectã q̄ sigilla disti
guit meridianã dici. Jtaq̄ nihil in ipm dictũ est
neq̄ qđ ifert. Nã cũ dixerit a Caspiis portis ad
ipsã q̄dẽ babylonẽ stadia esse q̄ dicta sũt. Ad su
sa ꝟo stað. milia q̄tuor nõgẽta: a Babylone ꝟo
tria milia q̄dringẽta. Denuo ab eisdẽ ꝯcitatus
causis obtusis angulis triangulũ cõstituit dicit
ad Caspias portas: ⁊ ad Susa ⁊ Babylonẽ ob
tusum angulũ habentẽ ad Susa. Lõgitudines
vero laterũ eiectas. postea colligit qđ ꝟm has
causas eueniat: linea q̄ est per Caspias portas
meridianã in parallelo ꝑ babylonẽ: ⁊ susa ad oc
casum adiunctiõẽ habere cõem incisionẽ cõis
incisionis eiusdẽ paralleli ⁊ rectitudinis a Ca-
spiis portis ad terminos ꝑtinẽtis Carmanię: ⁊
persidis pluribus milibus quatuor ⁊ quadrin-
gentis. Ferme aũt ad lineã ꝑ Caspias portas

meridianā dimidiā recte facere angulū qui est
p Caspias portas: ꝛ terminos Carmanię ꝛ per
sidis. ꝛ inclinare illū ad mediā meridiei ꝛ æqno
ctialis ortus. huic ꝺo parallelū esse indū amnē
Et qꝺ iste a mōtibꝰ nō in meridiē fluat (vt inqͭt
Eratosthenes) sed inter hāc ꝛ ęqnoctialē ortū
quēadmodū in vetustis scriptū ē tabulis. Quis
igiꝛ ꝯcedet ꝯstitutū nūc triangulū obtuso eē an
gulo: cū nō ꝯcedat rectū angulū esse: qui illū am
plectiꝛ? Quis vero in parallelo iacentē a Ba-
bylone in Susa: vnā obtusam ex ijs ꝯplectētibꝰ
vniuersam qui nō ꝯcedat illā vsqꝫ i Carmaniā?
Quis autē indo parallelā illā esse quę est a Ca
spijs portis ad Carmanię terminos: sine quibꝰ
inanis esset Sillogismus ꝛ ratiocinatio. Præ-
ter hęc autē ꝛ is dixit ꝙ ad trochi formā est In
dię figura. Et sicut orientale latus multū ad or
tū circūflectiꝛ: pręsertimqꝫ ꝓmontorio vltimo:
qꝺ in meridiē vltra littus reliquū ꝓminet: ꝛ la-
tus ad Indū. Hæc aūt oīa dicit nō geometrica
ratione arguēs nō verisimiliter. Hęc vero ꝛ ip
se inse offerēs absoluiꝛ dicēs. Siquidē ad pu-
silla interualla existeret argumentū dāda esset
venia. Cū ad aūt stadioꝝ milia videꝛ excidens
pati nō cōuenire. Atqꝫ illum vtiqꝫ vltra stadia
quadringenta sensibiles indicare ꝑmutatiōes
vt p littorū parallelū atqꝫ Rhodi. Est autem id
non simplex qꝺ ad sensum est: Sed tū in maiore
latitudine tū in minore. Maiore quidā in eo ip
so: cū creditur oculo vel fructibꝰ: vel aeria tem
periei ad climatū tēperiē. Minore vero p instru
mēta gnomonica: aut ad speculandū ꝑtinentia.
Parallelus igiꝛ p littora gnomonis rōne acce
ꝑtus: ꝛ ijs ꝙ p Rhodū est ꝛ Cariam in tot stadi
ia sensibilē iure efficit differentiā. Ille autē in
latitudine stadiū triū miliū: in longitudine vero
miliū quadringentū terminos: pelagi vero mili
um triginta capiēs lineā ab occidēte ad ęqno-
ctiales ortus ꝛ ad vtranqꝫ partē: quędā austra
lia nūcupās: quędam septētrionalia: et lateres
hęc appellās ꝛ sigilla cogitet quonāmō ꝛ hæc
dicat: ꝛ latera ꝗdā quidē septētrionalia: quædā
vero australia: ꝛ quonāmodo alia sane occiden
talia: alia aūt orientalia? et id qꝺ ꝑmultū aber-
rat negligens rōnem subeat. Iustum est enim.
Quod aūt ad paululū est neqꝫ omittens redar-
gui pōt. Hic aūt neutro modo vllum ei adduciꝛ
argumētū. Haud eñ coꝝ quę in hac latitudine
sunt vlla geometrica valere pōt demonstratio.
Neqꝫ vbi nitiꝛ geometrice differere: manifestis
vtitur acceptionibꝰ: sed sibi ipsi fingēs. Pręstat
igiꝛ de quarta dicere particula. Adijcit eñ ꝛ de
philetio: ꝛ de Menōte eisdē de causis vel simi-
libꝰ. hoc autē recte increpat: ꝙ huius particu-
lę longitudinē noīat lineā a Thapsaco vsqꝫ ad
ægyptū. Quēadmodū si quis descripti p paral
lelas lineas spacij lōgitudinē diametrū esse di-
cat. nō eñ eodē in parallelo iacet Thapsacus
et ora ægypti maritima: sed in multū a se inuicē
distantibus. Intermedia vero duciꝛ quodāmo
do angularis ꝛ obliꝗ linea a Thapsaco ad ægy
ptū. Ausus est autē dicere se mirari spaciū sex
miliū stad. a Pelusio ad Thapsacū: cum plura
sint septē milibus. Haud sane recte: nā cū p de-
mōstrationē accipiat: ꝙ parallelus p Pelusiū
magis ꝙ̄ parallelus Babylonis est australis
vltra stad. duo milia ꝛ quingēta: sed ꝟm Erato-
sthenē qui existimat parallelū p Thapsacū ma
gis ꝙ̄ babylonis parallelus ꝓpinquiorem esse.
Aquilone stad. milibꝰ quatuor octingētis: cōci
dit inquit plus ꝙ̄ milibꝰ septē. Quonā igiꝛ mo-
do ꝟm Eratosthenē tāta paralleli distantia de
mōstraꝛ p Babylonē a Thapsaco cū scrutareꝛ
Qꝺ quidē eñ a Thapsaco ad Babylonē tantū
interest: ille inquit. Qꝺ aūt p vtriusqꝫ parallelū
ad alterutrū nequaꝙ̄ dixit: neqꝫ ꝙ in eodē meri
diano sint Thapsacus ꝛ babylon: cōtraria eñ
Hipparchus esse demōstrauit ꝟm Eratosthenē
plusqꝫ stad. duobꝰ milibꝰ ad orientē Babylonē
ꝙ̄ Thapsacum cōtingere esse ꝓpinquiorē. Nos
sūt demōstratiōes. Eratosthenis opponimus:
in quibꝰ Tigrin ꝛ Euphratē Mesopotamiam
ꝛ Babyloniā ambire: ꝛ maiorē ambitꝰ ꝑtē Eu-
phratē efficere: Qui ꝗdē cū ad septētrionē flu-
at in meridiē: ad orientē flectiꝛ. In meridiē aūt
excidit. A septētrione igiꝛ eius in meridiē cur
sus cuiusdā quasi meridiani est. Ipsa vero ad
ortū inflexio ꝛ ad babylonem inclinatio a meri-
diano est. Neqꝫ p directā ob iā dictū circuitū. Viā
aūt ait milibꝰ quatuor ꝛ octingētis stadijs ad
Babylonē a Thapsaco ꝑter Euphratē adijci-
ens: quasi dedita opa nullā rectā ipsam suscipe
ac mensurā interualli duoꝝ paralleloꝝ. hoc au
tem nō dato inane est ꝛ qꝺ demōstrare videtur
qm̄ cōstante rectis angulis triāgulo penes pe
lusiū ꝛ Thapsacū ꝛ sectioni paralleli p Thap-
sacū ꝛ meridiani p Pelusiū. Vna earū quę ē cir-
ca rectā meridiano: maior erit ea quę circa re-
ctā a thapsaco in pelusiū. Inane autē qꝺ huic
adiungitur a nō cōcesso pręsupposito cōpara-
tū. haud eñ daꝛ a babylone ad Caspiarū porta
rū meridianū interuallū esse stad. miliū quatu-
or octingentoꝝ. A nobis eñ argutū est a nō cō
cessis ab Eratosthene: hoc quidē Hipparchū
cōfirmasse: vt vero sit inualidū qꝺ datur ab illo
cū capiat plus nouē milibꝰ esse lineā sic ductā
a Babylone ad portas Caspias (vt iquit ille)
ad Carmanię cōfinia idē ostendebat. Hoc igiꝛ
in Eratosthenē minime dicendū: sed qꝺ magni
tudinū ꝛ formarū: quę in latitudinē dicunꝛ aliꝗ
oportet esse mensurā: ꝛ quod alicubi amplius:
alicubi minus cōcedendū est. Capta eñ latitu-
dine finiū ad ęquinoctiales ortus extētorū: triū
miliū stad. ꝛ similiter itē maris vsqꝫ ad colūnas
quispiā magis cōcederet: vt in vna linea inqui-
ratur quę sunt ad illā parallelę in eadē latitudi
ne conductę: ꝙ̄ quę coincidāt in illa ipsa latitu
dine coincidentiā habentiū: vel ꝗ exterius co-
dē modo ꝛ distātes vsqꝫ ad nō exeūtes de lati-
tudine: ꝛ exeuntes: ꝛ quę in maiori longitudine
magis ꝙ̄ quę in minori. Etenim inęqualitas lō
gitudinū magis occultaretur: ꝛ formarū dissimi
litudo: velut in totius Tauri latitudine: ꝛ ma-
ris vsqꝫ ad colūnas subiectis stad. tribus mili-
bus. Intelligitur locus etiā lineas habēns pa
rallelas circūscriptus: atqꝫ modos vniuersus

et mare p̄dictū. Si igitur in pluris inuicē pa
rallelas partes partias lõgitudinē: ⁊ diametrū
huius totius capias ⁊ partiū facile totꝰ diame
tri eadē cõputaret parallela ⁊ ęqualia ad ipsū
lõgitudinis latue: quę in partibꝰ. Et quãto qui
dē minus sit q̃ inuicē parallelā hab et lineam:
q̃ in parte capitur: tanto magis hoc cõtinge=
ret: nã ⁊ diametri obliq̃tas minꝰ arguit: ⁊ longi
tudinis inęqualitas in magnis. Itaq; in ipsis
formę lõgitudinis diametrū appellare ne vtiq;
dubitaueris. Si igitur diametrū amplius obli
quaueris: vt extra latera vel vtrunq; vel alterꝫ
durū excidat nõ sane eodē modo etiã hęc eue=
nirēt. Tale quidē aliquid dico, ipsam. s. eoꝝ quę
in latitudine dicunt mensurã. Is autē a portis
Caspijs: vnã quidē ꝑ ipsos mõtes capiēs: vti ꝑ
eundē parallelū vsq; ad colũnas deductã. Alte
rã vero ad Thapsacū declinantē statim multū
extra mõtes. Ac rursum aliã a Thapsaco edu
cēs vsq; ad ęgyptū: quę tantã capiat latitudinē
Deinde huius lõgitudine loci lõgitudinem di=
metiēs quadrãguli diametrū dimetiri: quadrã
guli, lõgitudo videret. Qñ aũt diameter nõ ad
sit sed linea fracta: lõge magis peccare videret
Fracta enĩ ea est q̃ a Caspijs portis ꝑ Thapsa
cū ad nilū deducit. Hęc quidē in Eratosthenem
illud, autē ⁊ in Hipparchū oportebat: sic ab eo
dictoꝝ accusationē fecerat: sic ⁊ erratorū emē=
dationē aliquã facere: q̃ nos facimus. Ille ta
metsi hoc sapiat vspiã vt priscoꝝ tabulis mētē
adhibeamꝰ sane iubet: quę maioris etiam atq;
etiã q̃ Eratosthenis tabula emēdatiõis indi=
gēt. Et allatū argumētū eodē vitio detinet: vnũ
enĩ capit p̄suppositũ ex non ꝯcessis ꝯfutatū (vt
dosipsi coarguimꝰ) ꝙ Babylon ad orientē ma=
gis q̃ Thapsacus supra stad. mille exposita ē.
Quo circa licet ad modū inferat: eã ꝓpiorē ori=
tur eē stad. duobꝰ milibꝰ q̃dringentis ex dictis
Eratosthenis: q̃ ad Tigridis transitū: q̃ traie
cit Alexãder a Thapsaco ꝯpēdiosiꝰ ē stad. mi=
libꝰ duobꝰ q̃dringētis. Tigris aũt ⁊ Euphra= Tigris Euphrates
tes Mesopotamiã circũdãtes interi in orientē
labunt: inde in austrũ versi: tũc inuicē ꝓpinq̃ sũt
⁊ babyloni nihil dictis euenit obsonũ. Errat au
tē in argumētatiõe seq̃nti: in qua ꝯcludere vult
ꝙ via a Thapsaco ad portas Caspias: quã Era
tosthenes stad. decē miliũ esse dixit: haud quã=
q̃ indirecto est mēsurata: ꝑinde ac in recto tra
dat: cũ recta lõge minor existat. Sibi vero in=
gressio talis est. Ait esse ⁊ ſm Eratosthenē eũ=
dē meridianũ ⁊ q̃ est ꝑ ostiũ Canobicũ: ⁊ q̃ est ꝑ
Cyaneas. Hũc vero distare ab eo q̃ ꝑ Thapsa=
cũ stad. milibꝰ sex ⁊ trecentis: Cyaneas vero a
mõte Caspio stad. sex milibꝰ ⁊ sexcētis: qui ad
excessũ ad mare Caspiũ e Colchide iacet: adeo
ad stad. trecenta. Aequalē esse distantiã a meri
diano ad Cyaneas et ad Caspiũ ⁊ ad Thapsa=
cũ. Quodã aũt modo ⁊ Thapsacũ et Caspiũ in
eodē iacere meridiano. Hinc vero ꝯsequēs esse
portas Caspias pariter distare a Thapsaco
vero ⁊ Caspio multo minꝰ abesse milibus. x. q̃t
inquit Eratosthenes a Thapsaco distare. Cer
te multo minus q̃ decē milibꝰ distare ꝑ rectã.

Ambitũ ꝓfecto esse decē miliũ ratiocinatur ille
ꝑ rectã ad Thapsacũ ex portis Caspijs. Ad ip
sum vero dicemus: ꝙ cũ Eratosthenes rectã in
latitudine capiat: q̃ geographię ꝓpriũ est: in
latitudine vero ⁊ meridianas ⁊ eas quę ad ori
entalē meridianã sunt: ille arte geometrica ipm
dirigit. Et sicut aliq̃s per instrumenta: caperet
vnũquodq; hoꝝ: ipse nequaq; per instrumēta:
sed per cõiecturã potius accipiens. quodq; per
rectas: quodq; ꝑ parallela. Unũ quidē hoc pec=
catũ est. Alterũ vero est vt nec ab illis iacentia
interualla ipse ponat: nec ad illa adducat argu
mentũ: sed ad ea quę ipse confingat. Ea propter
primũ quidem: cũ ille ab ostio ad Phasin stad.
octo milia interuallũ esse dicat adiũgatq; illa: q̃
vsq; ad Dioscuriadē sunt: indeq; sexcenta: ⁊ eam
quę ab Dioscuriade ad Caspiũ est additionem
dierũ quin q;: Si quispiam sane secundũ ipsum
Hipparchum existimat dici oportere ad stad.
mille. Unde vniuersam summatim computari
ſm Eratosthenem milibus nouē sexcentis. Ip
se igitur partitus est et ait ex Cyaneis ⁊ Pha Cyaneæ Phasis
sin milia quinq; et sexcēta esse: hincq; ad Caspi
um alia mille ita ꝙ ſm Eratosthenem non ꝯtin
geret ⁊ Caspium et Thapsacum in eodem esse
meridiano: sed secũdũ ipsum. Ea igitur secun=
dum Eratosthenē. Quonam igitur modo huic
ꝯsequitur: vt a Cassio ad portas Caspias ęqua
lem esse: ad aliam ad Thapsaco ad idem signũ.
Cæterum in secundo rursus commētario resu
mens eandem quęstionē de montibꝰ circa Tau
rum de quibus diximus satis: transit ad septē=
trionales orbis terrarũ partes. Dehinc dicta
exponit ab Eratosthene de adiacentibus pon
to locis quando quidē tria inquit ꝓmontoria a
septētrione descendere. Unũ quidē: a quo Pe=
loponnesus. secundum vero italicũ tertiũ autē
Ligusticum. A quibꝰ sinus deprehēdi ⁊ Adria
ticum ⁊ Tyrrhenũ. His quidē expositis vniuer
saliter singula de illis dicta nititur redarguere
ꝑ rationes magis geometricas: q̃ per orbis de
scriptiones. Tãta vero est erratorum in eis ab
Eratosthene multitudo: ⁊ in Timosthenis in
portum descriptione: quē ille super cęteros col
laudat. Discordans autē in eũ plurimũ arguit:
vt diiudicare indignũ arbiter illos tantopere
de rebus aberrantes ⁊ Hipparchũ. Etenim ille
nonnulla quidem omittit errata. quędam vero
non emendat: sed tantũ arguit: quoniã falso vel
repugnanter dictum est. Hoc ⁊ fortasse quispiã
accusandũ duxerit: ꝙ tria Europę dicit esse pro
montoria: vnũ quidē cõstituens in quo est Pe=
loponnesus: etenĩ aliquid habet in multas diui
dendũ partes. Nã ⁊ Suniũ ad promontoriũ in=
clinat sicut et Laconica: cum sit non multo mi=
nus q̃ Maleũ ad meridiē vergens. Et sinũ mi=
nime paruipendum accipit. Et Cherronesus.
Thracia ad Sunium: ⁊ Melena id est nigrum
sinum assumit: et deinceps Macedonicos. Q̃
si hoc quidem omittamus: et ex interuallis plu
rima manifesta falsitate descripta egregiam lo
corum imperitiam arguunt: quæ geometricis
argumentis nequaq; indigent: cum aperta sint

suapte natura: et testificari valeant: sicuti et ex Epidano ad sinum Thermeū excessus est sup duo milia stad. is autē nongentū affirmat. Ex Alexandria vero ad Carthag nem supra milia tredecim: cū nouē milia non excedant. Siquidē in eodē meridiano est secundū hunc Alexādria
Alexādria Carthago Porthm⁹ Caria et Rhodus. Ad Carthaginē vero Porthmus id est interiacens mare. Omnes autē sane cōsentiunt e Caria ad porthmū nauigationē esse plus quinq milia stad. cū meridianus in magno quodā captus interuallo idem esse cōsideretur cū illo qui tanto in occidentē inclinatior est: ad aliū magis in orientē. inspectantem: quāto Carthago in occidentē magis ꝙ porthmus existat. In tribus autē stad. milibus manifestā habet redargutionē. Is autē Romam in eodē meridiano ponens tanto in occasum vicinorem ꝙ Carthago: excellentiam imperitię non reliquit locorum et horum et aliorum qui per eundē tractū ad occidentē vsq ad colūnas existunt. Hipparcho igitur non orbis situm describēdi: sed Eratosthenis dicta ꝯ geographia exactas explorandi ꝓpriū fuit singula corrigē da magis emendare. At nos in quibus recte in quit: cū longe plus sit in quo peccet: ꝓpriū vniuscuiusq rei sermonē adducendū esse putauimus nōnulla emēdātes. In quibus autē allatas a b Hipparcho causas dissoluemus: et ipsum simul Hipparchū rimantes erimus: vbi per cōtentionē quippiā disseruit: in his aūt eā omnino delirantē intuentes cū illum iure maiter. Satis esse cogitamus: si qua in ipsa geographia insūt dicentes illā corrigamus. In quibus eñ freqntes exterius sunt errores præstat ne mentionē quidē facere: nisi rarum aliquid in vniuersum ē qꝺ singillatim efficere conabimur. In p̄sentia dictum sit: ꝙ Timosthenes et eratosthenes: et adhuc illis priores. Hispaniēsia et Gallica prorsus ignorarunt: innumerabiliter autē amplius Germanica: sitūq Britannię: pariter autem et Getarū et Bastarnoꝝ. Ad multā quoq ignorationis partē de Italia de adria de ponto: et de reliquis septētrionis partibus ꝑuenerunt: tametsi huiuscemodi verba contentiosorum forte dicerent. Nā cū Eratostheues ea quæ de longe distantibus tradita sunt dicturū se asserat: nec illa confirmet: sed accepisse se dicat: opponatq alicubi: quæ per rectā magis minusue sint: non oportet accuratū afferri argumentū ad nō cōfessa inuicem interualla: quod facere conatur Hipparchus. Sed in antedictis ex tractu Hyrcanię vsq ad Bactra: et de vlterioribus nationibus distātias exponit. Et ex Colchide ad Hyrcanū mare: haud eñ simili modo in hisce illum exquirere oporteret in littoribus rursus: ac reliquis vsq adeo cognitis locis. Sed neq in his ratione geometrica (vt dixi) magis vero more orbis situm describentium. Quędam igitur de æthiopia carpens in fine secundi commentarij de factis in Eratosthenis geographiā in tertio inquit maiorē contemplationē fore mathematicā. Ad aliquantū autem et geographic⁹. Nec tamen ad aliquantū geographicam fecisse mihi videtur: sed totā mathematicā: cum Eratosthenes talem p̄beat occasionē. Nam cōpluribus in locis ad ampliorē excidit scientiā: ꝙ proposita exigat noticia. Elapsus aūt nō diligētes sed generales quasdā efficit declarationes: et quodāmodo in geographicis mathematicū: in mathematicis autē geographicū sese gerens. Itaq cōtra differentib⁹: vtrobiq causas p̄bet. In hoc autē cōmentario etiam iustas et iste et Timosthenes. Quocirca nec nobis qdē simul ꝯsiderādi facultas requirit. Sed de iis quę ab Hipparcho dicta satis habem⁹. Cęterū et Posidoniū in iis quę de oceano disserit intueamur Ubi plæraq more geographi explicare videt: tum peculiariter: tū supra mathematicū: haud igitur absurdum est nōnulla quoq huius dicta iudicare. Et quędam quidē nunc: quędā vero et in his quę singillatim dicenda erunt quēadmodum et obuenerit: modeste tamen. Unum igitur ex iis quę ad geographiā propria sunt vniuersam terrā esse rotundā supponi: sicut et mundū: et reliqua assumere: quę ad hanc dispositionem consequantur. Ex iis illud est eam zonis quinq continēri. Huius in zonas quinq partitiōis zonę quinq
auctorē Parmenidē extitisse. Posidonius tradit. Cum vero demonstrare Toridam: duplo fere latiorem ea: quę inter vtrunq tropicum exterius et ad temperatas superexcidit. Aristotelem autē illam appellare temperatam: quę inter tropicos et septētriones est. ambos vero iure increpat. Toridā enim vocari eam quę per æstum inusta habitari nō potest. Cæterum eius quæ inter tropicos est latitudo plusꝙ dimidia habitabilis est facta. De æthyopib⁹ supra Ęgyptum cōiectura. Siquidem totius latitudinis medietas est: quam vtrinq diuidit æquinoctialis. Huius spatium a Syene quę æstiui tropici terminus est ad Meroen decē milia sunt. Spatium vero hinc vsq ad parallelū Cinnamiferæ: qꝺ est initium Toridæ miliū trium. Hoc igit interuallū vniuersū mēsurari potest: nā et nauigat et peragrat. Qꝺ autē deinceps est dico vsq ad æquinoctialē demonstrat: sm Eratosthenis dimensionē terrę: etiā stad. octo miliū octingētū. Quā supputationē habēt milia tredecim ad octo milia octingenta: hanc haberet tropicorū interuallū ad latitudinē toridę. Quod si nouarum dimensionū ea introducat: quę minimā efficit terram: qualem Posidonius indicat circiter octingenta miliū existentē circa dimidiū manifestat toridam eius quę est inter tropicos: vel paulo maiorē ꝙ mediū. Aequalem vero et eādē nullo pacto ad septētriones: neq penes omnes existentē neq eisdē vbicūq. Quisnā temperatas q̄ immutabiles sūt diuideret: Cum igit nō penes vniuersos sit septētrionales esse nihil efferet ad argumētū. Si eñ penes hītatores tēpatę oēs: ad quos dr solos tēpata nō vbiq eodē mō: sed mutari bene ꝯphensum est. Ipse aūt in zonas partiēs quinq ad coelestia qdē vtiles eē asserit. Ex his duas circūstātes subter polos vsq ad eas q̄ septētrionales habent tropicos: diuersaꝝ vmbrarū eē: ab aliis duab⁹ q̄ deinceps

sunt vsq; ad habitãtes sub polis. Que vero inter
tropicos est vtrinq; vmbras habere. Ad hũana
vero has ⁊ alias duas ãgustas sub tropicis: ad
quas mense quodã modo dimidio: sol supra ver
ticẽ est bipartito diuisa sub tropicis. Has nãq;
zonas propriũ quidẽ habere: ꝙ squalide sint ꝑ
prie: ꝙ aride: ꝙ in foecunde: ꝙ fabulose: ꝑte ꝗ
Balsami: ⁊ quorũdã fructuũ callidissimorũ mu
storũ. Montes enĩ minime ꝓpinquos esse: vt in
gruẽtia nubila hymbres efficiant nec flumini
bus ꝓfundi. Quocirca ⁊ crispos ⁊ reflexis cor
nibus: et ꝓiectis labris ⁊ latis naribus gigni
Ichthyophagi Eorũ enĩ extrema contrahi: ⁊ has zonas Ichthyo
phagos: id est victũ ex piscibus captãtes inco
lere. Nõ autẽ hec zonarũ ꝓpria sint: hinc demõ
strari dicit: ꝙ ꝗ magis ad austrũ spectãt: aerem
tẽperatiorẽ habeãt ⁊ fructuosiorẽ agrũ: ⁊ aqua
zone sex. rũ abundãtiorẽ. Ceterũ Polybius sex zonas fa
cit duas quidẽ ad Arctos subiacẽtes: duas au
tem inter has ⁊ Tropicos et equinoctialẽ. Facta
igitur in quinq; diuisio et ẽm naturã ⁊ ẽm ter
re descriptionẽ dicta esse videt. Natura quidẽ
et ad celestia ⁊ ad aeris temperantiã. Ad cele
stia qđ hoc pacto eos: ꝗ alterubi: quiq; vtrinq;
vmbras habent disterminatos optime distin
guit. Et ad astrorũ aspectũ integra quadã par
titione cõmutationẽ suscipientiũ. Ceterum ad
aeris temperiẽ: que cum ad solẽ iudicet: gene
ralissime sunt differẽtie: ꝗ contendunt ad animã
tes: ad plantas et ad alia semina contracta sub
aere. Et in eo ipso caloris excessus ⁊ defectio ⁊
mediocritas. Hec aũt ob zonarũ partitionẽ ꝓ
priã suscipit discretionẽ. Due enĩ frigide calo
ris defectionẽ enunciant in vnã aeris naturã cõ
ducte: ⁊ tẽperate in vnã quandã mediocritatẽ
similiter adducunt. In reliquã vna reliqua Tor
rida. Hanc vero ⁊ recte geographie diuisionẽ
esse manifestũ est. Terre nãq; descriptio quer
it: vt alterius temperatarũ partẽ a nobis ha
bitatã disterminet quidẽ et oriente a mari sunt
termini. Ad austrũ aũt ⁊ aquilonẽ aer terminat.
Medius quidẽ cum plantis ⁊ animãtibus tem
peratus est. Utrinq; vero intẽperatus ⁊ exces
su et defectu caloris. Ad has tres differẽtias
in quinq; zonas partitiõe opus fuit. Orbis enĩ
terre per equinoctialẽ bipartitus: ⁊ in hemisphe
rium aqlonare: in quo nos sumus: ⁊ in australe
has ipsas tres describit differẽtias. Que enim
ad aequinoctialẽ vergunt ⁊ perustã zonã ꝓpter
vaporẽ inhabitabilia sunt. Que vero ad polum
spectant ꝓpter frigus. Media tẽperata habi
tabilia sunt. Is vero adijciens istas ad tropi
cos ꝓportionẽ ad has quinq; non reddit: neq; si
mili vtẽtes differentia: sed ꝗ ꝑ gentiũ differen
tias zonas demõstrauerit: aliã quidẽ Aethiopi
cam: aliã aũt Scythicam ⁊ Gallicã: tertiam vo
ꝑ mediũ. Polybius ꝑfecto haud recte facit zo
nas quasdã aqlonaribus distictas: duas quidẽ
sub illas iacentes: duas aũt inter has ⁊ tropi
cos. Dictũ est enĩ ꝙ per signa trãsmigrantia ea
que nõ mutãtur terminare non oportet: neq; ꝑ
tropicos torride zone terminis vtendũ: etenim
hoc dictũ est. Uerũtamen cũ torridam duas in

partes diuidit: in cogitationẽ haud sane contẽ
nendã motus esse videt: ad quã vniuersam in
dustriose terrã partimur: ⁊ ĩ boreale hemisphe
riũ ⁊ australe cũ aequinoctiali. Patet. n. hac eã
partitione diuidi. Et ipsa torrida quandã efficit
cõmoditatẽ. Itaq; vtrũq; hemispheriũ ex tri
bus ex zonis conficit: que similẽ alterutro spe
ciẽ habẽt. Talis igit partitio in sex zonas diui
sionẽ suscipit: reliqua vero nõ admodũ. Siue igi
tur eo ꝙ est ꝑ vrbes duplicit partiaris orbẽ ter
re: haud sane cõuenienter vtrũq; hemispheriũ:
occidẽtale dico ⁊ oriẽtale sex in zonas icideres:
sed in quinq; satis esset diuisio. Ambarũ. n. partiũ
similitudo torride: quã aequinoctialis efficit: cõti
nuaq; cõiunctio supuacaneã ⁊ curiosam cõcisio
nẽ ostẽdit: cũ ⁊ tẽperate ⁊ frigide eiusdẽ sint spe
ciei: nec ꝯtigue sint. Sic igit vniuersam talibus
ex hemispherijs itellectã sat; sufficiẽter ĩ quinq;
diuideres. Si vero (vt inqt Eratosthenes) ⁊ sup
posita q̃ aequinoctiali tẽperata est: ⁊ idem sentit
Polybius: hic aut addit cũ q̃dez altissima sit vn
de ⁊ hymbrib⁹ irrigat cũ septẽtrionalia nubila
ꝑ Etesias illic alti⁹ pluria incũbant: multo ẽ me
lior tertiã tẽpatã hanc efficere quandã angustã
ꝗ ꝗ sub Tropicis sunt itroducere. His ⁊ talia
ꝯsonant ꝗ Posidonius meminit: trãsmutatiões
sez eas que trãsuersa celeriores esse. Sil ⁊ so
lis ab oriẽte ab occasum. Celeriores nãq; sunt
motiones ꝑ maximũ circulũ: ꝗ que eiusdẽ velo
citatis sunt. Ceterũ Polybio Posidoni⁹ instat:
qm habitationẽ inquit sub aequinoctiali eminẽ
tissimã esse. Haud quaq; enĩ esse ẽm sphericam
supficiẽ eminentiã vllã ꝑ equalitatẽ. Neq; item
eã que sub aequinoctiali est montanã esse sed cam
pestrẽ: que quodãmõ ipsi maris supficiei equa
lis est. Hymbres aũt ꝗ Nilũ explent ex aethiopi
cis manare mõtibus: cũ hoc in loco ista dixerit
alibi cõcedit dicẽs: cogitare se sub aequinoctiali
mõtes esse. Utriq; aũt ex ambab⁹ tẽperatis ca
dentes nebulas pluuias facere: hec aũt dissen
sio manifesta est. Sed si cõcederet ꝙ sub aequino
ctiali regio mõtana sit: alia quedã recũbere vi
deret. Idẽ enĩ oceanũ cõfluentẽ esse aiũt. Quo
nã igit mõ mõtes in ipsius medijs collocant: nisi
si insulas quasdã dicere velint? Qualiter autez
hoc geographice particule se habeat exteri⁹
cadit. Proponẽti vero ipsam de oceano tracta
tionẽ: hec indagãda fortasse ꝑhibeant. Memo
rãte eorũ qui Africã nauibus circuisse tradunt
Herodotũ existimare inquit missos nõnullos a
Dario circuitionẽ illã maris ꝑfecisse. Heracli
dẽ vero Ponticũ in dialogo facere Magũ quẽ
dã ad Gelonẽ ꝓfectũ: ꝗ circũnauigasse asserat:
hec quidẽ testibus carere dicit. et Eudoxũ quẽ
dam Cyzicenũ ludorũ spectatorẽ ⁊ sacrorũ dela
torẽ in proserpinaliũ certamine in Aegyptũ ꝑ
uenisse scribit tẽpibus secundi Ptolemei Euer
gete. Regi autem eiusq; familiaribus astitisse
et maxime de superioribus Nili nauigationi
bus admirabilẽ: de loco ⁊ proprietatibus simul
et nequaq; indoctum. Contigisse autem Indũ
quẽpiã Regi ab custodibus sinus Arabici de
portatum asserentibus solum semimortuũ naui

adductum offendisse. Quisnã esset ⁊ vnde ig no
rare cum eius linguã nequaq̃ intelligerẽt: eum
aũt q̃busdã tradidisse qui grecã linguã instrue
rent: quã cũ ꝑdidicisset narrasse: q̄ cũ et Indis
nauigaret in errorẽ incidẽs has ad hoꝛas ico-
lumis delat⁹ esset amissis fame comitibus: reli
ctũ aũt polliceri vt expeditis ⁊ ꝓ̃ptis Regis
edicto nauigationẽ ad Indos regeret: e q̃bus
Eudox⁹ extitit. Cũ autẽ magnis cũ muneribus
enauisset remeasse egregijs inuicẽ muneribus
reuect⁊ ⁊ aromatũ ⁊ lapidũ ꝓciosissimoꝝ: q̃ par
tim fluminibus cũ calculis deferunt: nõnullos
effossos reperiũt humore ↄ̄strictos: quẽadmo
dũ apud nos crystallina: spe ꝟo deceptũ fuisse.
Totũ eñi onus ꝓtolemęũ Euergetẽ intercepis
se: quo vita defuncto vxoꝛẽ Cleopatrã in regno
successisse. Rursum igit̃ ab ea maioꝛe cũ appara
tu missum Eudoxũ q̄ reuertẽs ventoꝝ ip̃etu su
per æthiopiã delat⁹ est. Ad quędã vero appul-
sum loca hoĩes ad familiaritatẽ allexisse tũ ci-
boꝝ tũ vini participatione: tũ caricarũ massis:
quoꝝ illis inopia gẽtibus erat. Pro q̃bus qui-
dẽ rebus pręcepta sanitatis assequutũ ⁊ viarũ
deductiones: ⁊ verba nõnulla descripsisse: sum-
mũ autẽ proꝛæ lignũ e naufragio cõparasse in
quo equus erat insculpt⁹ audisse naufragiũ il-
lud fuisse hoĩm ab occidẽte nauigantiũ. Reuer
tentẽ id suã ad nauigationẽ detulisse: incolumẽ
in Aegyptũ regressum: nõ quidẽ ampli⁹ regnã-
te Cleopatra: sed eius filio oĩbus spoliatũ exti
tisse: copulata eñi subripuisse deprehẽsum. Sũ
mũ aũt illud proꝛę lignũ cũ in foꝝ ꝑtulisset nau
cler⁊ ostẽdisse: gaditanoꝝ fuisse cognitũ ex his
negociatores q̃dẽ naues igẽtes emittere: pau
peres ꝟo paruas q̃s equos appellauit ob im-
posita proꝛis insignia: hos vsq̃ ad lixũ fluuiũ na
uigare circa Mauritaniã piscantes: naucleros
ꝟo quosdã lignũ illud noscitasse. Extiterat aũt
Lixus fluuius cuiuspiã qui lõgius vltra Lixũ fluuiũ nauigans
perierat. Quibus ex rebus cõiectura intelligẽ
tẽ Eudoxũq̄ nauigari circũcirca posse Africa
domũ reuersum oẽs deponentẽ foꝛtunas ena-
uigasse: ac p̃mũ q̃dẽ in agrũ Puteolanũ: dein
de Massiliã: ⁊ deinceps ad eã maritimã vsq̃ ga-
des profectũ vbiq̃ locoꝝ hęc diuulgantẽ: quæ-
stuq̃ aucto ingẽtẽ cõparasse nauẽ ⁊ nauiculas
duas piraticis lembis haud dissimiles. Impo
suisse puellos symphoniacos et medicos ⁊ ali-
os artifices. Dehinc inita in Indiã nauigatiõe
ꝑpetuis zephyris conscendisse. Aegrotãtibus
aũt nauigatiõe comitib⁹ scdis in terrã vẽtis ap
plicuisse inundatiões marisq̃ recursus foꝛmi-
dantẽ. Qđ aũt verebat̃ accidit. Nãq̃ nauis ter
ræ incidẽs fuit: adeo vt sensim nõ aũt simul sol
ueret̃. Cęterũ p̃mus in terrã on⁹ ⁊ lignoꝝ pars
maxima in colũnia ꝑuecta sunt: e quibus tertiũ
lembũ cõpactũ remoꝝ quinquagita Myopa-
roni ferme parẽ. Inde nauigasse quoad ad ho
mines eandẽ vocẽ ⁊ verba sonãtes applicaret:
quę antea descripserat. Simul id itellexisse: qđ
indigenę illi Aethiopũ cognati foꝛẽt: ⁊ Regi Bo
go subditoꝝ similes. Omissa igit̃ indię nauiga
tione reuertisse: itẽ nauigandũq̃ cũ vidisset in-
sulam optimis scatentẽ aquis ⁊ pulchris viren
tẽ arboꝛibus desertã annotasse. Sospitẽ ꝟo in
Mauritaniã delatũ collocatis lẽbis terræstri
itinere ad Bogũ aduentasse. Cui consiliũ dedis
se vt eã nauigationẽ susciperet. Cõtra vero fa-
miliares valuisse: cũ metũ intenderẽt ne regio
nẽ facile patere insidijs eueniret cum externis
militare volentibus ostenderetur incursio: qđ
vbi itellexit verbo quidẽ sese missum ad cõmo-
stratã nauigationẽ: Re autẽ in desertã quãpiã
insulã expositũ iri in Romanoꝝ prouinciã effu-
gisse: illũ vero in Hispaniam discessisse: denuoq̃
nauẽ rotundã ⁊ longã remoꝝ quinquagita con
stantẽ apparasse: vt illa quidẽ altũ secare: hac
autẽ terrã tentare posset. Impositis autẽ agri
culturæ instrumẽtis ⁊ seminibus: ⁊ ædificandi
peritis ad circunducendã eandẽ nauigationeꝫ
mare ingressum. Cogitarat eñi si tardius naui-
gare cõtigisset in præmeditata hybernare in-
sulã. Ac satione facta decerptisq̃ fructibus ꝑ-
spectã antea ⁊ cognitã absoluere nauigationẽ.
Ego quidẽ inquit vsq̃ ad Eudoxi tẽpoꝛa ad hi-
stoꝛiã ꝑuenio. Quicquid posterius euenit Ga-
ditanos et Hispanos nouisse ꝓbabile videtur:
Ex his oĩbus ait demõstratur terrarũ oꝛbem
Oceano quaquauersum circunfundi.
Haud equidẽ vinculũ terrę circũfluit oꝛbem.
ου γαρ μιν Δεσ μοσ περιβαλλεται
ηπειροιο.
Ast imẽsa fluit nec quicq̃ effunditur ipsum.
αλλεσ απηρεσ ινυκε χυται τομιν ουτι
μιαιμειν.
Mirãdus profecto in oĩbus est: q̃ pactu circul
tã. Magi nauigationẽ: de qua dixit Heraclides
testib⁹ carentẽ existimãs et de missis a Dario
qđ tradit Herodotus: Bergeũ autẽ interuallũ
istud icredibilitat⁊ parte ↄ̄stituẽs: seu ab eo ip
so quidẽ fictũ: siue fingẽtibus alijs. Nã rei cre
dit⁊ ꝑsuasio est: p̃mũ quidẽ de circuitiõe ꝑ In-
dũ. Sinus eñi Arabicus fluminis instar angu- Arabicus sinus.
stus est atq̃ plixus vsq̃ ad stad. decẽ milia vsq̃
ad ostiũ eo proꝛsus angusto existẽte. Credibile
autẽ nõ est: neq̃ foꝛas aliquũ nauigationẽ ha-
bere in sinũ indos ipulsos ꝑ erroꝛẽ. Angustiæ
eñ ab Ostio erroꝛẽ demõstraturę fuerãt. Neq̃
in sinũ dedita opa intrãtibus erroꝛis præterea
aut ventoꝝ inconstantiũ vlla erat occasio. In-
ediaq̃ cũcti quonã se semõ ꝑeuntes neglexissẽt
vno dũtaxat excepto? Supst esq̃ vnus tantum
quonã mõ ad nauigiũ haud sene pusillũ regen-
dũ satis esset? Quo tãta trãsmittere maria po-
tuisse? Quęnã ꝟo tãta ad ꝑdiscendã liguã cele-
ritas: qua Regi ꝑsuadere fact⁹ sit idoneus: vt
ducẽdi nauigij viã p̃ęstaret? Quęnã demũ Pto
lemæo Euergete de talib⁹ ducibus erat iopia?
Cũ iã eo in tractu multis mare notũ esset Sa-
cerdos aũt ipe ⁊ augur cyzicenoꝝ q̃ pacto omis
sa patria nauigauit ad indos? Quonã mõ eñi il
li creditũ est negotiũ? Quomõ itẽ reuersus oĩ
bus ex insꝑato iterceptis: ⁊ ignominia affectus
ãphoꝛe nũerũ apparatu sibi cõmẽdato? Reme
ans autẽ ⁊ delat⁹ in Aethiopiã quã ab oĩm vel
linguã descripsit vel summũ illud proꝛæ lignum

episcatoria nauicula excidisse:vnde dicerat? Nã
didicisse ꝙ ab occasu in nauigantium id fuerat
naufragium nullius futurũ erat indiciũ: cũ ⁊ ip
se ab occasu ſm reuersionẽ nauigaturus erat.
Itaqꝫ profectus Alexandriã in multoꝝ furto
depræhensus:quonãmodo supplicio affect⁹ nõ
est? Sed naucleros sciscitãs ob ambulabat si-
mul lignũ illud ostẽtans. Is autem qui noscita
bat nunqd admirationi fuit? Qui vero fidẽ ad
hibuit nunqd maioris admirationis? Tali de-
hinc spe reuersus in patriã: ⁊ ab ea trãsmigrãs
postmodũ extra columnas:cũ absqꝫ edicto nõ li-
ceret ex Alexãdria mare ingredi. Et eo magis:
hominu regias antea surripiẽti pecunias. Clã
vero enauigare possibile nõ erat cũ tanta por-
tuũ custodia. cæterosqꝫ exitus clauderet: quã-
tã ⁊ hac tẽpestate ꝑmanentẽ ipsi nouimus diu
tius Alexandriã incolẽtes. Cæterũ in pꝛæsentia
Romanis obtinẽtib⁹ remissius agiť. Regiæ ꝟo
custodiæ lõge ferorabiliores erãt. Postqꝫ ꝟo
cõscendit ad Gades ⁊ edificata naue regaliter
enauigauit:etiã dissoluta eatpsa naui quonã pa
cto in desertis terris tertiũ exædificauit lem-
bũ? Qualiter ꝟo rursus nauigãs: æthiopiasqꝫ
ab occasu:⁊ ab ortu eiusdẽ linguæ cõsonantes
offendẽs nauigationẽ deinceps absoluere non
cõcupiuit:cũ adeo ad libenter peregrinandũ fa
cilis esset ⁊ parũ esse speraret: qđ restaret inco
gnitũ? Uerum hec omittẽs ꝑ Bogũ nauigatio
nem cõcupiuit. Quonã vero modo cõstructas
in seipsum insidias agnouit? Quid autẽ Bogo
amplius cõparabat ipsius hoĩs interitus? cũ
alio in foras emittere liceret:vt vero nouit in-
sidias quomõ ad tuta sese loca fuga proripuit.
Hoꝝ vnumqđqꝫ cũ impossibile quidẽ nõ sit dif
ficile sane fuit et factu perrarũ fortunæ cuiusdẽ
opa:huic vero ꝓspera semꝑ fortuna cõtigit in-
ter assidua constituto discrimina. A Bogo aũt
fugitans quonã modo in Africã rursus naui-
gare nõ formidauit eo pꝛæsertim apparatu insu
lam habitare instituens. Hæc quidẽ nõ multũ
a Pytheæ ⁊ Euemeri ⁊ Antiphanis vanitatib⁹
absunt. Cæterũ dãda illis est venia:qui hoc ip-
sum dedita opera more præstigiatoꝝ exercent.
Uiro autẽ demõstrationũ et sapiẽtiæ studioso ⁊
pꝛimis fere de partibus certãti:quisnã veniam
præstare dignũ esse censebit? Hæc quidẽ igitur
non bene. Illud autẽ terrã interdũ extimi ⁊ ses-
siones suscipere ⁊ mutatiões ex terræmotibus
et reliquis hmõi:qđ dinumerauimus etiã nos:
ipsi sane illi recte permanet. Ad qđ illud Pla-
tonis bene adijcit:qđ fieri potest:⁊ figmẽtũ nõ
sit de Atlantide insula:de qua ille Salonẽ tra-
didisse refert ab ægyptijs audisse sacerdotib⁹:
vt cum quodã tẽpore extitisse euanuerit. cuius
magnitudo non minor Epiro. Hoc autẽ dicere
melius esse existimat ꝙ prout ipse qui quã fin-
xit eã deleuit:sicuti poeta murũ Acheoꝝ. Con
iecturã aũt facit de Cymbroꝝ ⁊ ꝓpinquoꝝ trãs
migratione ex natali solo facta ꝓpter inundan
tis maris incursum nõ vno cõtingentẽ impetu.
Suspicať quoqꝫ orbis terrarũ longitudinẽ se-
ptuaginta milia stad. esse: dimidiũ totius habi
tus ſm quẽ deprehensus est:vt dicat ab occasu
euro nauigantẽ in tot milibus ad Indos puē
nire posse. Conatus est autẽ eos accusare qui
hocmodo cõtinẽtes terras distinxerũt. Nõ aũt
per parallelos ad æqͥnoctialẽ qbus diuersita-
tes demõstraturi erant:⁊ animaliũ:⁊ arboꝝ:et
aeriarũ partiũ quarundã frigidã cõtinentium:
quarundã exustã et ꝑinde ac zonas esse cõtinẽ
tes terras. Rursus destruit:⁊ vt in resolutione
efficiť. denuo collaudãs existentẽ diuisionẽ po
sitiuã faciẽs questionẽ nullã ad rem vtiliť. Ta-
les eñi ordinationes ex ꝓuidẽtia nequaqꝫ cõsi-
ciuntur:sicut neqꝫ gentiũ differẽtiæ:neqꝫ linguæ:
sed a casu ⁊ fortuna ⁊ artes qꝫ et facultates et
exercitationes:vt plurimũ nõnullos inchoãtes
obtinẽt: quæcũqꝫ in climate. Aliqđ etiã præter
ipsa climata adeo vt nõnulla locis qbusdã at-
tributa:quedã ex impositione:aliquaqꝫ ex exerci-
tatione. Haud eñi Athemẽses natura studioꝝ
cupidi: Lacedæmonij ꝟo nequaqꝫ:et adhuc ꝓ-
piores Thebani:sed consuetudine magis. Sic
neqꝫ Babylonij ⁊ Aegyptij natura sapiẽtiæ stu
diosi:sed vsu ⁊ opatiõe:itẽqꝫ equoꝝ boũqꝫ ac cæ
terarũ animantiũ præstantiæ:nõ solis ex locis:
sed exercitatiõe cõparantur: ille ꝟo ista cõfun
dit. Talẽ autẽ laudans terrarũ diuisionẽ qua-
lia hoc tpe sunt exẽplo vtiť: ꝙ indi ab æthiopi
bus differũt ꝗ in Aphuca sunt. Nã robustiores
esse ⁊ aeris siccitate minus coctos. Iccirco Ho
merũ cũ oẽs dicat æthiopas bipartito diuidi
hos quidẽ ad occidentẽ:alios ad ascendentem
solẽ esse introducentẽqꝫ orbẽ terrarũ aliũ quẽ
minime nouit Homerus suppositioni seruire:⁊
sic describere opoꝛtebat inquit. Nõnulli rece-
dente sole veluti a merdiano declinãte. Pꝛimũ
quidẽ propinqui ægypto æthiopes ⁊ ipsi dupli
citer diuidunť. Quidã enim in Asia sunt:qdã ve
ro in Africa iter se nihilo diuersi. Postmodum
Homerus nõ iccirco partiť æthiopas: ꝙ idos
quoqꝫ talibus cognorat esse corporibus. Neqꝫ
eñi ab initio indos Homero cognitos fuisse ꝓ-
babile est: vbi nec Euergetes ipse ꝑ illã eudori
fabulã res nouit indicas: nec ad Indiã nauigã
di modũ:sed potius ꝑ dictã a nobis antea diui-
sionẽ. Illic autẽ de Cratetis descriptione iudi
cauimus:quia vel hoc pacto vel illo describere
nihil interest. Ipse autẽ hoc quidẽ interesse di
cit:melius autẽ esse hunc in modũ trãsmutare:
illi quidẽ discedẽte. Quid igitur hoc differt ab
hoc:illi aũt occidẽte. Nã totũ spatiũ a meridia- Occidens
no ad occidentẽ occidens vocať: sicut ⁊ orizon-
tis semicirculus. Qđ etiã Arat⁹ annotat dicẽs
Qua quidẽ extrema miscentur occasus ⁊ ortus
inter se. Si vtiqꝫ in pictura Cratetis sic melius
esse dicat aliqs: et in Aristarchi pictura opor-
tere. Hæc ⁊ in Posidoniũ. Nam ⁊ in singulariter
dictis per multa sua conuenienter asseruntur
ad ꝓpositã institutionẽ: quot ad terræ descri
ptionẽ attinẽt. Quæ autẽ magis physica:et ad
naturalem historiam pertinent in alijs consi-
deranda sunt vel vtiqꝫ negligenda. Multa eñi
apud eum causarum expositio et Aristotelis
imitatio: quod nostri deuitant: cum tantopere

causæ ipsæ lateāt. Polybius Europę regiones
describens priscos illos omittere se dicit. Eoꝝ
autē reprehensiones inquirere. Dicearchū scilꝫ ac
Eratosthenē nouissimū describēdi orbis terrę
tractorē: ꝛ Pytheā a quo pleriqꝫ refutati sunt.
Britannia Nā cum totā ꝑmeabilem se accessisse dicat Bri
tanniā: cuius ambitū insulę supra quadraginta
millia esse tradit. Insuꝑ et de Thule asseruit ꝛ
locis illis in quibus nec adhuc terra ꝑ sese ade=
rat: nec mare: nec aer: nec cōcret⁹ quidā ex his
aceruus maritimo pulmoni silis: in quo terrā
atqꝫ mare ac vniuersa i sublime tolli dicit: ꝛ hūc
perinde ac cunctorū nodū esse: neqꝫ ꝑmeabilē:
neqꝫ nauigabilē existentē. Illud quidē vt pulmo=
ni similia sit vidisse quidē seipm inquit. Cetera
vero dicta audisse: hęc quidē Pytheæ. Atqꝫ hic
reuersus cunctā Oceano vicinā regionē adie=
rit Europe a Gadib⁹ vsqꝫ ad Tanaim. Polybi=
us ꝓfecto ꝛ incredibile hocipm inquit. Quonā
modo enim priuato ac pauperi homini tāta ꝑ=
agratu ꝛ nauigatu spatia facilia forēt? Erato=
sthenē vero dubitātem nūquid hisce fides: habē
da sit: tū de Britānia credidisse ꝛ de Gaditanis
ꝛ Hispanis fidē messemo adhibere q̄ huic præ
stat. Ille quidez vno in loco Pancheā adnauigas
se dicit. Alter autē vel vsqꝫ ad mundi terminos
spectasse omnē septētrionalē Europā: quā nec
Hermę dicenti quis crederet. Eratosthenē Eue
merū Bergeū appellare: Pytheæ aūt credere.
Et quod amplius est Dicearcho minime credēte.
Hoc igit nec Dicearcho quidem credente ridicu
lū sane. tanq̄ illo sicuti regula vti cōueniat: ad=
uersus quē ipse tot argumēta ꝛ reprehensiones
obijcit. Cæterū eratosthenis de occidētalibus
et septētrionalibus: Europę dicta est ignoran=
tia: sed illi quidē ac Dicearcho parcēdū est: qui
loca illa nequaq̄ aspexerat. Quis autem Po=
lybio ꝛ Posidonio veniā tribueret? Atq̄ Poly
bius est: q opinabiles oīno appellās demōstra
tiones: quas de locoꝝ illoꝝ facit interuallis: et
plerisqꝫ in alijs: sed nec in eis in quibus illos re=
darguit purgans. Dicearchus igit cū dicat ex
Peloponneso ad colūnas stad. milia decē int=
esse. Plura vero his esse ea quę sunt vsqꝫ ad Adri
am ad sinū intimū quoqꝫ ad colūnas est spatium
vsqꝫ ad fretū. i. porthmū tria stad. milia ꝯdat: ita
vt residuū a freto ad colūnas esset miliū septē.
Tria quidē milia omittere inquit: siue quidem
bene deprehēdunt: siue non. Septē autē milia
neutra in parte: neqꝫ littus neqꝫ pelagi mediū
mettendi. Maritimā quidē cuidā obtuso angu
lo ꝑsimilē esse procedenti per fretū ad colūnas
habēti verticē Narbonē vt triangulū consistat:
basim habēs rectā ꝑ pelagus: latera vero dictū
angulū facientia: quorū vnū quod est a freto vsqꝫ
narbonē plus est q̄ decem miliū et ducentū su=
pra mille: reliquū deinceps minus q̄ octo miliū
Atqui plurimū quidē ab Europa in Africā in=
teruallū per Tyrrhenū pelagus constare non
plus quā stad. triū miliū. In Sardonio vero ma
ri angustā formā suscipere. Cæterū esto inquit
ꝛ illud triū miliū. Antea vero in his excipiatur
duum miliū stad. sinus ipsius ꝓfunditas ꝑ Nar

bonē: sicut a vertice ad basim ipsius obtusi an=
guli perpendiculo. Patere igitur dicit ex com=
mensuratione doctrinali: q cuncta maritima a Tyrrheni maris latitudo.
freto proxime in colūnas excedit rectā quę est
per pelagus stadijs prope quingentis. Apposi
tis autem tribus milibus ex Peloponneso ad
fretū omnia in vnū stadia per directā plura erūt
q̄ dupla ijs quę Dicearchus inquit. Plura aūt
his ad sinū Adriaticū ponere: ꝑm illum oporte=
bit inquit. Verū amice Polybi diceret aliquis:
sicut huius mendacij dilucidū tuis ex dictis ar
gumētum ipsa cōstituit experientia. Ex Pelo=
ponneso quidē ad Leucadē septingēta: hinc to
tidem in Corcyrā: ꝛ hinc denuo totidem ad Ce
raunia: et dextrorsum in Apuliā. Ex Ceraunijs
quidem ad maritimā Illyricā stad. sex milia cē
tum quinquaginta. Sic ambo illa sunt menda=
cia. et Dicearchus a freto ad colūnas stad. se=
ptem miliū interuallum esse dicit: et quod ipse vi=
deris demōstrasse. Confitetur enim ꝛ qui pluri
mum asserunt ꝑ pelagus spatium: miliū duode
cim esse. Concordat autē hocipm, demōstratio
ni quoqꝫ de longitudine orbis terrę: maritimam
enim esse inquit septuaginta miliū. Huius autē
spatiū occidentale ab sinu Issico vsqꝫ ad Hispa
niæ intima quæ magis ad occasum iacent pau
lo minus milibus triginta. Hunc autē in modū
cōponunt: ab Issico sinu vsqꝫ ad Rhodiā milia
quinqꝫ: vsqꝫ ad Salmonium Cretæ: quod quidē Salmoni
ad orientem spectans promontorium est mille:
ipsius autem Cretæ longitudo ad Arietis frō
tem supra milia duo: hinc ad Siciliæ Pachy=
num milia quatuor ꝛ quingenta: a Pachyno ad
fretum plusq̄ mille. Postmodum interuallum
a freto ad columnas milium tredecim. a colum
nis ad extrema sacri promontorij Hispaniæ ad
milia tria. Et perpendiculū non bene deprehen
sum est. Siquidem Narbo in eodem fere paral
lelo constituta est cum Massilia. Hęc autem in
linea per Byzātium vt sibi persuadet Hippar
chus. Quę autem per pelagus in eodē est cum
freto ꝛ Rhodia. A rhodia in Byzantium: sicuti
in eodem meridiano vtrisqꝫ iacentibus circiter
stad. milia quinqꝫ: vt traditur. Tot vtiqꝫ forent
et stadia dicti perpendiculi. Quandoquidē ma
ximū huius maris spatium ab Europa in Afri
cam milium quinqꝫ stad. esse dicunt: ab intimo
sinus Gallici: hoc mihi per errorē dici videtur.
vel Africam hac in parte multum ad septētrio
nem vergere: et parallelo per columnas adiun
gi. Et hoc haud bene dicitur dictum perpendi
culum prope Sardiniam terminari. Non enim
prope: sed hoc ipsum Sardiniæ spatium multo
magis ad occasum spectare. Quippe totum fer
me intercipiens Ligusticum, pelagus ꝓpe Sar
donicum: maritimę prolixitas amplius excur=
rit. Verūtamen non tantum vtiqꝫ. Deinde Era=
tosthenis dicta corrigit: nōnulla quidem bene:
quædam vero longe q̄ ille deterius. Nam cum
ex Ithaca ad Corcyram trecenta ille dixerit:
supra nongenta esse asserit. Ab Epidamno ve=
ro Thessalonicam vsqꝫ nongenta dicente il=
lo vltra milia duo inquit: hæc quidem bene.

Cū a Massilia ad colūnas millia ĩs septē dicat:
a pyrene aūt millia sex: ipse peius inq̄t: ab Ma-
silia plusq̄ȝ millia nouē: a Pyrene paulominꝰ q̄ȝ
millia octo. Ille nāqȝ ꝑprius verꝰ tradit. Hu-
ius eni ætatis hoies cōfitent: q̄ sicq̄ȝ inæquali-
tates viaꝝ absciderent vniuersam Hispaniā ex
Pyrene ad latus occiduum haud prolixiorē ha-
bere longitudinē quā millia sex stad. Ipse vero
amnē Tagū longitudinis milliū octo ꝯstituit a
fonte ad eruptiones vsqȝ nec vtiqȝ obliq̄tatibꝰ
q̄busdā cōputatis: nec eni hoc ad terrę descri-
ptionē attinet: sed ad directū eloquens spaciū.
Atqui Tagi fontes ex Pyrene supra stad. mil
le distant. Rursus hoc teste declarat q̄ Hispa-
niæ res ignoratę sint Eratostheni: qm̄ ꝛ inter-
dū de illa repugnātia demōstret. Qui cū Gal-
los exterius circū incolere vsqȝ Gades dicat: si
quidē Europę partes in occidentem spectātes
vsqȝ Gades habent illi hoꝝ immemor in ipso Hi-
spanię circuitu nullo in loco Galloꝝ mentionē
facit: q̄ Europæ longitudo minor est q̄ȝ simul
vtraqȝ iuncta Africa sciƺ ꝛ Asia nō recte cōpa-
rationē exponit. Ostiū nāqȝ ad colūnas ad ęq̄-
noctialē occasum esse inquit. Tanaim vero ab
æstiuo fluere dicit ortu. Diminuit autē ab vtri-
usqȝ lōgitudine quæ inter æstiuū ortū: ꝛ æq̄no-
ctialē occasum est: hanc ꝟo ꝑoccupat Asia ad
ęquinoctialē ortū semicirculo ad septētrionem
vergens. Nā pręterq̄ȝ in rebus quarū reddi cā
potest de ambitu laterū mentit: q̄ Tanais æsti-
uo fluat ab ortu. Cuncti nāqȝ regionū peritiam
habentes a septētrione in Meotin labi affir-
mant: adeo vt fluminis ostia ꝛ Meotidis ꝛ flu-
uius ipse quoad noscibilis est sub eodē meri-
diano iaceāt. Nec vero digni de q̄bus ꝟba fiāt:
qui illū ex istri regionibus originē ducere dixe-
rūt: ꝛ ab occasu aut animaduertētes q̄ eo inter-
uallo Tyras ꝛ Borysthenes ꝛ Hypanis ingē-
tia in pontū excurrunt flumina. Cū ille quidem
pari spatio distet ab istro: alij autē ab Tanai.
Nec Tyre fontibus aut Borysthenis aut Hy-
panis prorsus īspectis: Suntqȝ illoꝝ cursus ma-
gis ac magis ignoti: cū magis ad septentrionē
tendant. Itaqȝ ꝑ illos in Meotin Tanaim ꝑdu-
cit: deinde reflectit in illā. Nam eruptiones in
septētrionalibus paludis partibus manifesti-
us ostendunt. Istis autē ad orientē magis ac
magis ꝑtinentibus fictus ꝛ īfinitus est sermo.
Cōmenticius similiter ꝛ infinitus illius est ser-
mo: qui ꝑ Caucasum ad septētrione fluere di-
xit: dehinc in Meotin cursum circūflectere. Nā
et hoc dictū est. Ab ortu autē fluenta illius ne-
mo tradidit. Nā si eo modo laberet nō sane e re-
gione Nili cōtra flueret: nec etiā quodāmodo
ad diametrū currere illū excellētiores ostēdis-
sent. Perinde ac veriusqȝ fluminis cursu ad incū-
bentē meridianū existēte. Et ipsa lōgitudinis
terrę dimēsio ęqualit ad meridianū distās est:
cūqȝ ista sic in lōgitudine extendit: vt cuiusqȝ lō-
gitudinē cōtinētis eodē modo cape oporteat:
quæ iter duos iacet meridianos: ꝛ longitudinū
mēsurę stationū enumerationes sunt: quas ve-
nantur: vel ꝑ illos eundo: vel ꝑ parallelas vias
vel meatus. Verū ille hunc omittēs modū no-
uum introducit qui æstiui ortus et ęq̄noctialis
mediꝰ est: quadā septētrionalis semicirculi par-
ticula. Nemo aūt ad imutabilia mēsuris ꝛ regu-
lis mutabilibꝰ vtit: nec iis quę alio atqȝ alio di-
cunt habitu ad seipa nullā hītia differētiā. Lō-
gitudo q̄dē imutabilis ꝛ ꝑ seipam dicit. Aeq̄no-
ctialis autē ortꝰ ꝛ occasus sit: æstiuus ꝛ hyber-
nus nō ꝑ seipm̄: sed quo ad nos. Nobis ꝟo iter-
dū alio trāsmeātibus interdū alia oriēdi ꝛ occi-
dēdi. loca sunt: et ęq̄noctialia ꝛ Tropica. Cōti-
nentis aūt terrę eadē ꝑmanet longitudo. Ta-
naim igit ꝛ Nilū nō sine loco exitū facere. Aesti-
uū autē ortū æq̄noctialē nouū. Quū autē Euro-
pa pluribꝰ ꝑmōtoriis ꝑcidat melius q̄ȝ Erato-
sthenes de ipsis dixit iste: ad nondū satis suffi-
ciēter: nā ille tria inq̄t. Unū ad colūnas ꝑtinēs
in quo Hispania alterū ad fretū in q̄ est Italia:
tertiū ad Maleā in q̄ quę īter Adriā ꝛ euxinum
gētes oēs atqȝ Tanaim sunt. Iste ꝟo duo ꝑma
pari mō exponit: tertiū ꝟo ad maleā ꝛ Suniū:
in q̄ Grecia est vniuersa ꝛ tractꝰ Illyrcus: itēqȝ
nōnulla Thracię. Quartū in q̄ uo est ad Thra-
ciā Chersonesus: in qua Sesti ꝛ Abydi sunt an-
gustię: eā Thraces habēt. Quītū ad Cimmeri-
cū bosphorō ꝛ ostiū Meotidis. Prima igit duo
cōcedamus: simplicibꝰ nāqȝ sinibus circūdant.
vnū quidē inter Calpen ꝛ sacrū ꝑmōtoriū: In q̄ Gades
Gades: ꝛ pelago inter colūnas ꝛ Siciliā medio
Alterū ꝛ hoc ꝛ adriatico. Atq̄ Iapygiū ꝑmon-
toriū supincidit biuerticē efficiēs Italiā: habet
autē quandā ecōtra manifestationem. Reliqua
varia q̄dē liquidius et multas ī partes disticta
aliā exigūt partitionē. Ipsa etiā sexpartita por-
tionibꝰ diuisio parit hƺ similē ꝯsequēter instā-
tiā ꝑ ꝑmōtoria disticta. Verūenimuero nos in
cūctis particulari ꝛ hoꝝ ꝛ alioꝝ: ꝑut attinebit
emendationē faciemꝰ: quantū ꝛ in Europa et in
Africę ambitu erratū est. Hęc aduersus antiq̄o-
res nūc dicta satis erunt: quot adiectos testio-
nio nobis eē putanimꝰ: q̄d iustis de causis hoc
idē opus ipsi delegimꝰ: q̄d tātę emendatiōis: ꝛ
additamēti prorsus idigebat. Postq̄ȝ ꝟo ad no-
stra ꝯtra illos ꝟba est cōtiguę nrę pollicitatio-
nis aggressio alterū captātes initiū: dicimꝰ ei q̄
locoꝝ descriptionē aggredit necessariū esse vt
plęrasqȝ rerū naturaliū ꝛ mathematicaꝝ dispu-
tata supponat ꝛ ad illoꝝ itelligentiā ꝛ fidē coꝝ
quę ordie sequunt tractatū absoluat. Eteni ser-
mone vulgatū est: ne ædiū cōstructorē: nec Ar- Architectus.
chitectū aut domiciliū aut oppidū ędificare pos-
se absqȝ climatum caelestium partium cognitio-
ne: nisi etiam formas magnitudinesqȝ didicerit:
caloresqȝ et frigora: cæterasqȝ generis eiusdem:
et nisi totum orbis terræ situm locaqȝ propo-
suerit. Ipsa eni in plano ꝑducta descriptio ꝛ su-
perficies vna et eadē ad Hispaniensia ꝛ indica ꝛ
his interiacētia ꝛ nihilominꝰ oriētis solis ꝛ oc-
cidētis ꝛ cœli mediū tenendi designata termina-
tio ꝑinde ac oībus cōis. Hæc quidē cui fuerit
intellecta et cœli dispositio ac motus ꝛ reuera
rotunda terræ superficies ꝑcepta erit. Ad aspe-
ctum autem plana formatur. Geographicam

Tanais

traditionē habet. Alio aūt modo nō vtiq̃ Geographicā: haud enim omnia vel ante vel retro vel ex transuerso plana assistunt: sicuti per ingētem euntibus planiciem perinde ac Babylonios per campos aut æquora. Nec vllam ad res coeli demonstrationē exhibēt. Non ad solis motiones: nō ad habitudines ad nos syderum reliquorū. Ita et terrarū pictoribus similia semper assistere necesse est. Nam qui pelagi cursū aut per camporꝫ locos viam tenet cōmunibus quibusdam phantasijs imaginibusq̃ ducit̃: quibus ⁊ imperitus et ciuilis homo hęc ipsa operatur rerum cælestiū inexpertus existens: ⁊ cōtrarias in hęc demonstrationes prorsus ignorās. Solem enim oriētē et occidentē: ⁊ mediū coeli spatium tenentē aspicit. Quonā vero modo nō speculatur: non enim illi commodū ad ꝓpositum: sicut neq̃ æqualiter distare: id est parallelum esse ad rem assistentē aut non. Forsan autē aliquid speculatur. Apparebit ꝟo in mathematice disputatis sicut idigenæ: nam locus talia habet incidentia. Orbis vero descriptor nō indigenæ vtiq̃ describit aut ciuili eius generis: qui nullam curam suscipit: siquid ꝓpue de disciplinis dicat. nec enī messori aut fossori: sed et qui ꝑsuasionē capere valeat: taliter se terrā omnē habere. sicut Mathematici dicunt: et alia quę ad huiusmodi materiā attinēt. Accedētibusq̃ mādat: vt cum illa priora meminerit succedētia deinde ꝑspiciant. illis enim cōsequētia dicturū. Unde qui in hæc inciderint eos tutiorem rerum traditarū vsum facturos: si ex Mathematica ratione audierint. Qui secus habent eis orbem describere sese negat. Scriptorem ꝑfecto orbis de ipsa quæ sibi incipiendi ordinē habeant. Geometris fidē adhibere oportet: qui terrā vniuersam dimensi sunt: hos autē astronomis: ipsos vero physicis: Physica vero virtus quædā est: at enim ꝟtutes nequaq̃ suppositiōes habere dicūt: ex seipsis in pendētes et in sese ipsis principia ⁊ de oībus fidē habentes. Quę autē a physicis demonstrātur huius generis sunt. Mūdi formam esse rotundā: atq̃ coeli: grauium in mediū esse momentum. Circa hoc rotundæ figuræ terra cōsistit eodem quo coelum cētro ⁊ ipsa permanet. Perq̃ ipsam ac coeli medium axis extendit̃: ⁊ circa illā atq̃ axē ab ortu in occasum coelum circūagit̃. Cūq̃ illo minime errātes stellæ. quę pari celeritate cum polo sunt. Stellæ igitur erroris expertes per circulos parallelos deferūtur. Cæterū circuli paralleli notissimi sunt æq̄noctialis. Tropici duo et septētrionales. Uerū errones stellæ ⁊ sol et luna ꝑ quosdā obliquos ordines cōstitutos in zodiaco: his q̄dē vel oībus vel plærisq̃ fidē adhibētes astronomi: deinceps reliqua ꝑtractāt motus ambitus defectus ⁊ magnitudines: ⁊ distantias: ⁊ infinita cętera. Eodē modo Geometre totius terrę mēsurā captātes: Physicorꝫ ⁊ astronomorꝫ sentētijs adhærent. Rursus scriptores terræ oēs geometricas cōplectunt̃ opiniones. Coeliū enī quinq̃ cōstare zonis ꝑsupponendū est: quinq̃ etiā zonis terrā cōponi. Eius- Axis

dē esse nois quę in imis ⁊ quę in superiorib⁹ sunt. Diuisiōis quidē in zonas causas rettulim⁹. Zonæ vero ꝑ circulos ad ęquinoctialē parallelos distingui possunt ex vtraq̃ illius parte descriptos. Duos quidē torridā plagā capiētes: ⁊ duos post istos. Qui quidē ad torridā duas efficiunt tēperatas. Penes tēperatas autē duas frigidas apponūt. Unicuiq̃ autē ex cęlestibus circulo eiusdē vocabuli terræstris subiacet et zonæ zona sic. Tēperatas esse dicūt quę habitari possunt: reliquas autē inhabitabiles. Unā quidē ob incendiū: reliquas ꝟo ꝓpter frigora. Eodē modo ⁊ de Tropicis ⁊ de septētrionalibus: apud quos sunt Arctici. Superiorib⁹ terrestres pari appellatione distinguūt ⁊ vnicuiq̃ suppositos. Cū autē æquinoctialis totū duas in partes coelū secet: ⁊ terram diuidi necesse est ex incumbēte sibi ęquinoctiali. Hemispheriorꝫ autē vtrūq̃ ⁊ cęleste ⁊ terrestre vnū quidē Boreale: alterū vero australe vocat̃. Sic ⁊ de torrida sub eodē circulo bipartito diuisa: vna quidē eius pars Borealis: altera vero erit australis. Cōstat itē ⁊ tēperatarū zonarū vnā quidē Borealem: alterā vero australē fore: cum eiusdē sit appellationis cū hemispherio in quo est. Nuncupat̃ autē boreale illud hemisperiū: qđ eā circūdat tēperatā in qua siq̃s ab oriente ꝑspectet in occasum et polus est ad dextrā: a sinistra vero ęq̄noctialis: vel in quo spectātibus in meridiē dexter est occidēs: sinister aūt oriēs: australe ꝟo ecōtra se habēs. Quocirca nos in alterutro esse hemispherio boreali vtiq̃ manifestum est: in ambobus aūt impossibile. Nā ingētes in medio sunt fluuij: Oceanus in primis: postea Torrida. Nec oceanus q̄dē in nostrę habitabilis medio totā scindens terrā: nec locus extust: nec illius pars cōtra dicta climata sese habens reperit̃ in boreali tēperata. His acceptis geometra gnomonica visus ⁊ reliq̄s ab astronomico demōstratis: in q̄bus paralleli ad ęq̄noctialē ꝑ quālibet habitationē cōperiunt̃: ⁊ qui ꝑ rectas hos secāt. Designati ꝟo ꝑ polos mēsurat habitabilē quidē ingrediēs. Reliquā autē ꝑ distātiarꝫ rōnē hoc pacto q̄ntū ab ęq̄noctiali vsq̃ ad polū intersit inueniret. Quę maximi terrę circuli portio quarta est hoc q̄ hꝫ quadruplā q̄z illius partē habꝫ. Hic est aūt diameter terrę mēsurā cōplectens. Sicut igit̃ qui terrā metit̃ ab astronomię perito sumpsit exordia. Astronom⁹ aūt a Physico: eodē modo ⁊ orbis scriptorē ab eo q̄ terrā dimēsus est totā incitatū: isti credere oportꝫ ⁊ ijs q̄bus hic fidē ꝑstitit. Tū primū nr̄i mūdi sitū exponere quāt⁹ est. Quali figura: q̄li natura est. Et quonā modo ad vniuersam terrā sese habeat. hoc enī terrę scriptoris ꝓpriū ē officiū. Postea ad terrarꝫ singula atq̃ maris ꝑut attinet accōmodare sermonē. Cūq̃ significauerit quascūq̃ nr̄i maiores nō satꝫ idonee disseruerint ad ea quę optime credita fuerint assistere. Zonæ quinque

Jn tertio Cōmētario cōtinet̃ orbis terrarū in partes diuisio: ⁊ vniuersę Hispanię regio ab Herculis colūnis vsq̃ ad Pyreneū montē.

Subiectum ergo sit rotundā vna cū
mari terrā esse:vnāqꝫ et eandē cum
æquoribus supficiē habere. In tā=
ta eni mole ipsa terræ cōtegeretur
eminentia cū pusilla sit et occultari
valeat. In istis itaqꝫ rotunditatem
non instar torni nec geometræ more ad rationē
dicimus: sed ad sensum et hoc ipso crassiorem.
Quinqꝫ igit̃ cōtenta zonis intelligat̃: ⁊ æquino
ctialis in ea circulus locat᷒: ⁊ alter parallelus
huic frigidam in boreali hemispherio distermi
nans ⁊ quidā ꝑ polos ad rectas istos secās. Cū
ergo septētrionale hemispherium duas terræ
quartas cōplectat̃ portiōes quas efficit æquino
ctialis ad circulū per polos trāseūtē. In horū
vtroqꝫ quatuor laterū locus intercipit̃ cui᷒ bo=
reale latus dimidiū est paralleli q̄ ad polū pti=
net:australe vero æquinoctialis est dimidiū. Re=
liqua vero latera partes sunt eius quę ꝑ polos
ducit̃ inuicē opposita pari lōgitudine. In alte=
ra igitur istoꝝ quadrilaterū locoꝝ vter aūt sit
nihil interesse videbit̃:nostrā habitabilē locatā
esse dicimus:quā insulę similē mare circūalluit.
Hoc autē ⁊ ratione ⁊ sensu demōstrari diximus
ꝙ si qs huic rationi fidē abnegat ad terræ de=
scriptionē deficeret vtiqꝫ : nec insulā facere vel
huic qđ experimento cōprehendimus cōcedēs
Quādo quidē ⁊ ab aurois vtriqꝫ nauigatio cir
cūagit̃ ⁊ ab occasu paucis in medio locis exce=
ptis. Hæc aūt pelagone an solo ihabitabili ter
minentur nequaqꝫ interest. Orbis nanqꝫ descri
ptor partes mundi cognitas differere cogitat:
ignotas autē omittit. Sicut ⁊ quæ extra illam
posita sunt. Rectā autē cōiungentibus lineam
ad extrema circūductæ vtrinqꝫ nauigatiōis si=
gna sufficit totā dictæ insulę figurā explere: in
eo autē iam dicto quadrato ipsa procūbat insu
la. Eius autē quæ appareat capienda est ma=
gnitudo: auferat̃ ab tota quidē terrę magnitu
dine hemispheriū nostrū. Et ab hoc medietas
rursum:ab hoc itē quadratū ipsum rursus in q̄
habitabilē iacere dicimus. suscipe autē op᷒ est
et de figura ꝓportionē id qđ apparet subiectis
adaptando. Postq̄ vero eius qđ inter æquino
ctialē ⁊ interceptū parallelū. Huic ad polū par
tis Borealis hemispherij spondilus est figura
Ille autē ꝑ polū bipartito secās hemispheriū.
etiā bipartito secat spondilū ⁊ quadratū facit.
Manifestū erit ꝙ spondili superficie minus est
quadratū illud cui Atlanticū pelagus imminet.
Ipsa vero habitabilis in hoc insula:clamydis:
formā gerens minor q̄ dimidiū quadrati pars
extitit hoc ex geometria ⁊ circūfusi maris q̄nti=
tate apparet ꝙ terrarū extremitates operiens
vtriqꝫ cōducit inuenī ad minoris extremitatis fi
guræ:⁊ tertiæ partis lōgitudinis ⁊ latitudinis
maxime. Ex q̄bus vnū est stađ.milliū septuagin
ta vtplurimū a mari finitū:qđ mare vltra naui=
gari nequit ꝓpter magnitudinē ac solitudinē.
Alterū minus miliū triginta terminatū ab iha
bitabili ꝓpter calorem vel frigus. Hoc eni ꝓ=
pter calorē inhabitabile quadrati latitudinem
quidē habēs stađ.milia octo ⁊ octingēta:lōgi=
tudinē aūt maximā miliū centū viginti sex:quā=
ta est e᷑noctialis medietas reliquū plus esset:
istis Hipparchi dicta quodāmodo cōsonāt. Il=
le eni inquit terræ magnitudinē supponēs quā
Eratosthenes dixit. Hic mundi exceptione fieri
oportet:haud eni multum differre ad ea quę de
cęlestibus apparent scđm habitationem quāli
bet habere dimensionē:vel sicut posteri tradi=
dere. Existente igitur secundū Eratosthenē cir
culo æquinoctiali stađ.mili.ducentis quinqua=
ginta et duobus quarta pars esset milia sexa=
ginta ⁊ trium. hoc autē est ab æquinoctiali ad
polum quindecim sexagesima sicut æquinoctia
li est sexaginta. Ab æquinoctiali vero ad æsti=
uum tropicū quatuor. Hic per Syenem descri Syene
ptus parallelus ratiocinatur et computat pro
qualibet distantia et apparentibus mensuris.
Tropicum enim ad Syenem iacere cōtingere
q̄m hic secundū æstiuas cōuersiones meridiei
gnomon nullas reddit vmbras. Meridianꝰ au
tem ꝑ Syenem maxime describitur per fluen=
ta Nili:sicut a Meroe vsqꝫ Alexandriā. Hęc au
tem stadia sunt circiter milia decē. Per mediū
vero interuallum Syenem cōsistere cōtingit:⁊
hinc ad Meroē milia quinqꝫ recte progredienti
ad stađ.tria milia in meridie. Reliqua nō vltra
sunt ꝓpter feruorem habitabilia. Unde ꝑ hęc
loca parallelum qui idē est qui per cinamiferā
trāsit terminū ⁊ initium poni oportet nostrę ha
bitabilis ad meridiem. Cum igitur stađ.milia
quinqꝫ a Syene sint ad Meroen:alia vero tria
supaddantur a Syene ad æquinoctialē essent
omnino milia octo ad habitabilis terminos. A
Syene vero ad æquinoctialem milia sedecim ⁊
octingenta totidē enim sunt ex quatuor sexage
nis:cum vnaquęqꝫ miliū quatuor ⁊ ducentorum
ponat̃. Quocirca reliqua existerent a terminis
habitabilis ad æquinoctialem milia octo ⁊ octin
genta. Rursus ab Alexandria ꝑ rectam ad Nili
fluenta omnes ad Rhodiā nauigationē cōstitē
tur. Hinc autem Carias et Ioniæ annauigatio
nem vsqꝫ Troadē Byzantiūqꝫ et Borysthenē.
Capientes igitur interualla notissima quæ na
uigātur considerant distantiā quæ est a Bory=
sthene per rectā in hac linea quousqꝫ habitabi
lia sunt ⁊ terminant partes habitabilis:quę ad
septentrionē spectant:sup Borysthenē vero in
colunt Rhoxolani cognitorꝫ nouissimi Scytha Rhoxola=ni.
rum:magis in austrū positi q̄ ij qui supra Bri=
tanniā incidentes vltimi omniū cognoscuntur.
Ultra vero ꝓpter frigus ihabitabilia sunt his
autē propinquiores austro sunt supra Meoti=
dem incolentes Sauromatę ⁊ Scythę vsqꝫ ad
orientales Scythas. Pytheas vero Massilien
sis partes Thules aq̄lonis ꝓpinquissimas ma=
gis q̄ Britānia extremas esse perhibet:penes
quos idē est cū Arctico circulus tropicus æsti
uus:ab aliis q̄dem nihil cōpertorꝫ nec ꝙ Thule Thule
insula quędā est:neqꝫ si ad ea vsqꝫ loca habitabi
lia sunt:vbi æstiuus tropicus ad septētrionem
spectās efficit̃: hunc autē habitabilis terminū
multo magis ad austrū accedere arbitror q̄ ad
aquilonē propinquat. Qui eni hoc tpe scribunt

ultra hiberniam nihil habentes qđ dicant:quę
ad septentrionē ante Britanniā iacet:silvestri-
bus prorsus hoībus maligne ꝓpter frigora ha
bitātibus. Itaq; finē hic ponendū esse arbitror
paralleli aūt ꝑ Byzantiū ⁊ quodāmodo ꝑ Ma-
siliā trāseūtis:vt Pytheæ credēs inqt Hippar
chus. Eandē eñ ait gnomonis ratione Byzan
tii ad umbrā quā Massilia: Pytheas dixerat.
Circuli autē ꝑ Borysthenē ab hoc distantis cir
citer milia tria ⁊ octingēta. Esset autē ex distā-
tia ab Massilia ad Britanniā hic incidens ipse
ꝑ Borysthenē circulus vbicunq;. Multis autē
in locis hoīes refellens Pytheæ ⁊ illic mēti-
tus est. Nam ductā a columnis lineā ad freti ⁊
Athenarū ⁊ Rhodi loca in eodē iacere paralle
lo a multis cōfessum est. Cōstat ⁊ lineā ꝑ mediū
quodā modo pelagus a columnis in fretū esse.
Quiq; maximū navigāt tractū a Gallia in Afri
cam e sinu Gallico stad. quinq; milia esse:⁊ hac
amplissimā esse latitudinē pelagi. Quocirca a
dicta linea ad intimū sinū stad. duo milia quin-
genta:ad Massiliā vero pauciora. Massiliā eñ
magis q̄ intimū sinū ad austrum procūbere. e
Rhodos Byzantiū — Rhodo autē Byzantiū vsq; stad. esse milia qua-
tuor nongētā:vt ipendio magis sane ad septe-
trionē spectet lo:qui ꝑ Byzantiū est eo qui per
Massiliā. At ea intercapedo quæ inde est vsq;
ad Britanniā cū illa potest cōsonare quæ est a
Byzantio ad Borysthenē. Illinc vero quousq;
ad hyberniā incognitū est quantū poni possit.
Neq; si vlterius habitabiles partes sunt ad su
perius dicta curandū est. Satis eñ ad cogno-
scendū est capere sicut in australibus regioni-
bus:q supra Meroen ad tria milia stad. ꝑgre
diētes terræ habitabilis ponere conueniebant.
Non pinde ac finis iste diligētissime positus est
sed prime ad diligentiā. sic ⁊ illic nō plura his
aut paulo plura supra Britanniā ponenda sunt
ex milia quatuor. Etiā ad principiū necessitates
nullā sit prærogatiua hmōi regiones vel earuz
incolas cognitos facere. præserti si tales iha-
bitent insulas:q nec neq; nos infestare:neq; com
moditates afferre queāt ꝓpter earū disiunctio
nē. Nā cū Romani Britāniæ ditionē habere vo
luissent neglexerūt nullū ex ea terrorē oriri pos
se cernētes: haud eñ tanta illis facultas adest
vt nostra icursare possint. Nec vlla tanta vtili-
tas si ea potiti forent. Amplius enim ex vecti-
galibus nunc videt afferri:q̄ tributū absolue-
re posset:cū ipsa in copias militares impēsa in
sulæ præsidiū et tributoꝝ exactiones auferat.
Plurima etiā accederet ex adiacētibus insulis
cōmoditas. Qđ si ad internallū ex Rhodia ad
Borysthenem illud apponatur spaciū: quod a
Borysthene ad septētriones est miliū stad. q̄-
tuor totū internallum fit duodecim milia stad.
ac septingentū. Terminus autē ex Rhodia in
Australe habitabilis est miliū sedecim sexcēta
Terrae latitudo — stadia. Unde vniuersa latitudo orbis terraꝝ mi
nor esset milia triginta ab Austro in septētrio-
Terrę lōgitudo — nē. Longitudo autē milia septuaginta esse tra
ditur. Hoc autē ab occasu in ortū est ab extre-
mis Hispaniæ ad extrema Indiæ. hoc ipsum tū
itineribus tū nauigatiōibus mensuratum est.
Quod autē infra dictū quadratū hęc ipsa lon-
gitudo sit ex ratione paralleloꝝ æquinoctialē
spectātiū manifestū est vt plusq; dupla supra la
titudinē longitudo sit. Ferū: autē ad clamydis
speciē formā ipsam esse. Multa eñ latitudinis
congregatio ad extremitates inuenit:præserti
in occidentalibus ad singula accidētib9 nobis.
Nunc quidē igitur locū in spherica sup̄ficie de-
scripsimus: in quo situm esse terrarū orbē dici-
mus et sane oportet ꝑ diuisas habitatiōes ve-
ritatē imitantē prime terrā spheram efficere:
vti Crates instituit suscepto in ea quadrato in
tra illud de situ orbis locare tabulā. Cæterum
cum magna opus sit sphera:vt dicta pars eius
ex paruimis sit partibus satis fiat ad captādas
dilucide mūdi portiones:vt attente propriū spe
ctantibus exhibeāt aspectū. Ei quidē qui talez
possit istituere sic factu melius est sic aūt vt nō
maiorē pedibus decē habeat diametrū:q vero
minime talē vel non multo hac iferiorē struere
possit describat oportet in plana tabula pedū
saltē septenū:paululū enim intererit in contra-
rio circuloꝝ paralleloꝝ ⁊ meridianoꝝ: ꝑ quos
et climata ⁊ ventos ⁊ cęteras differētias dilu-
cidas facimus ⁊ partiū terræ situs inuicē ⁊ ad
cęlestia rectos describimus. Cū paralleloꝝ pa
rallelos ⁊ rectarū rectas ad illas intellectus ip
se facile traducere valeat figurā ac magnitudi-
nem quā aspectus intuetur in plano ac sup̄ficie
ad rotundā ac sphericā proportionē de obliqs
et rectis circulis dicimus. Meridiani vero ad
singulas poli partes descripti oēs ad vnum in
sphera signū inclināt. Sed in plana tabula par-
uas rectas solūmodo meridianas facere nihil re
feret. Haud eñ in hoc necessariū pluribus in lo
cis est nec sicut circūferentia apparet. Eodem
modo ⁊ inclinatio eū descriptionem transferant
in tabulā planā:⁊ lineę rectę describātur. Itaq;
ipsam deceptu rationē tanq; in plana tabula pi
ctura cōtecta exponemus. Loquemur itaq; cū
terræ partē ipsi peragrauerimus:⁊ maris qua
dacez narrātibus ⁊ scriptoribus fidem adhibe
amus. Peruenimus aūt ex armenia in occasuz
vsq; ad Sardiniā tractus Tyrrheni ⁊ in meri-
diem quidē ab Euxino vsq; ad æthiopię termi-
nos. Ex cęteris terræ scriptoribus nullū facile
reperies qui amplius q̄ nos dicta ꝑmeauerit
interualla. Qui vero occidētis regionia mare
adierint:orientis loca nequaq̄ eñ attigerunt.
Qui autē contra in occidētalibus defecerunt:
de austro quoq; ⁊ septētrione similiter se habet
Atqui ⁊ illi ⁊ nos auditu plura ꝑcipientes com
ꝑhemus formā ac magnitudinē reliquāq; natu
rā qualis ⁊ quāta sit eo quidē modo quo ex sen
sibilibus intellectualia itellectus cōponit. Co-
lorē eñ ⁊ figurā ⁊ magnitudinē pomiq; odorem
quoq; ⁊ tactū ⁊ succū sensus ipsi renūciāt. Ex iis
intellectus cōponit pomi cognitionē ⁊ magna
rū quidē formarū ipsarum partes sensus intue
tur. Totū vero rebus ex visis itellectus ponit.
Sic q̄dē ⁊ viri docilea spectatoribus:⁊ loca (ꝑut
casus tulit) uagantibus:sicuti sensibus credē

tes p diuersas terræ partes in vnā construunt
descriptionē vniuersi orbis terrarū aspectū: cū
et exercituum ductores oīa quidē ipsi cōficiūt:
sed vbiqꝫ nequaq̄ adsunt. Quinimo p alios plu
rima gerunt fide nuncijs adhibita: et pro audi
tis accōmodate mādata dimittunt. Qui autem
solos vidētes cognoscere existimat auris iudi
ciū peremit: quę ad scientiā capessendā lōge p̄=
stantior est oculo. Maxime autē huius ætatis
hoīes dicere aliq̄d de Britānis possent: de Ger=
manisqꝫ et intra ꝛ extra Danubiū habitātibus:
de Getis: de Tyrregetis de Bastarnis. Item
Albani Hiberi de Caucasum incolētibus: vt Albanis ꝛ Hibe=
ris. Renunciatū vero est nobis a rerū q̄z Par=
thicarū scriptoribus in quibus est Artemisius
Apollodorus quę illi amplius q̄ꝫ multi supaue
runt ꝛ Hyrcaniā ꝛ Bactrianā: ꝛ Romanis nup
fœlicē Arabiam intrantibus: cuius imperator
erat vir insignis amicitia ꝛ cōsuetudine nobis
Helius Gallus deuinctus Helius gallus: ꝛ ab Alexādriæ mer
catoribus: q̄ classe per Nilū et p Adriaticū sinū
vsqꝫ in Indiā nauigarunt. Quę oīa longe mag=
his a ceteris mortalibus q̄ꝫ maioribus nostris
cognita sunt. Cū Gallus igitur Aegypti præfe
ctus esset: ꝛ viarū comites ad Syenem ꝛ termi
nos æthiopiæ vsqꝫ ascēderint: accepimꝰ naues
centū ac viginti ex Muris portu ad Indiæ tra
ctus enauigasse. Cū ab initio pauci Ptolemai=
dis Reges nauigare prorsus auderēt: nec mer
catoria Indiæ vectare onera. Prima igiꝭ ꝛ ma=
xime peculiaria sunt ꝛ ad scientiā ꝛ ad vrbanas
necessitates formā ꝛ magnitudinē simpliciter:
et vt sic dicā illud imponere: q̄ꝺ quidē ad orbis
describendi tabulā incidens: simul ꝛ qualis est:
et quota totius terrę pars demōstrat. Hoc enī
proprium orbis scriptori est. De tota vero ter=
ræ accurate tractare: ꝛ de illius zonæ quā dici-
mus omni spōdylo vel dorso cuiusdam alterius
est disciplinæ. Sicuti si habitatur ꝛ fm alteram
partē quartā ipse spōdylus. Etenim si hoc sese
modo habeat haud sane a nostris habitaꝭ inco
lis. Sed ille aliꝰ ponēdus est terrarū orbis: q̄ꝺ
profecto credibile est. Hæc autē quę in ipa sunt
dici a nobis debēt: mundi vero habitabilis for
ma clamydis speciē præ se fert: cuius latitudi=
nem maximā linea p Nilū describit principiū ab
cīnamifero parallelo capiens ꝛ ab insula exulū
ægyptiorꝫ vsqꝫ ad eū qui est p hybernia paralle
lū. Longitudo aūt huius est linea ad rectitudi
nē ab occasu p colūnas: ꝛ p fretū Siculū vsqꝫ ad
Rhodiā ꝛ sinū issicū penes Taurū pgressa: qui
Asiā p zonas distinguit in orientale vergens pe
lagus iter indos ꝛ eos q̄ vltra Bactrianā sunt
Scythas. Intelligaꝭ oportet igiꝭ spaciū aliq̄ꝺ
parallela designatū linea: in quo figurę clamy=
dis facies descripta eo modo sit q̄ longitudini
lōgitudo cōsentiat: ꝛ pari æqualitate sit maxi=
Orbis terræ figura mūræ latitudini latitudo. Figura itaqꝫ ad cla=
mydis speciē habitabilis orbis est. Latitudinē
nāqꝫ ipsius terminant dicimꝰ p ipsa paralleli la=
tera vltima: q̄ partē eius habitabilē inhabita=
bilēqꝫ vtriqꝫ distinguit. Hæc quidē fuere vnū ad
septētrionē p hyberniā: alterū ad torridā p cin=
namiferā. Hæc aūt ad ortū ꝛ occasum ex porre=
cta vsqꝫ cōtra insurgentes orbis terræ partes
quoddā efficiēt mutuis line s spaciū ad casti=
fas quæ p septentrionē adiunctæ sunt. In hoc
autē habitabilē esse cōstat ex eo: q̄ maxima ip
sius latitudinis pars extra id non excidit neqꝫ
lōgitudo. Mō vero ipsius forma clamydis spe=
ciem hꝫ q̄ extremitates lōgitudinē minoribus
vtrinqꝫ finiāt terminis. Maris aūt inundatio la
titudinis partes adimat. Id sane vero pspicuū
est ex ipsis q̄ ꝛ orientis ꝛ occidētis tractus vtro
bique nauigatiōibus circuierūt. Nā insulā quam
vocamus Taprobanen in austrū longe magis Taprobāa
q̄ꝫ Indiā spectantē ostendūt ꝛ habitari ꝛ cōtra
Aegyptiorꝫ insulā ꝛ terras cinnamiferas atto=
li. Aeris enī æqualē esse temperiē Ostiū quoqꝫ
maris Hyrcani magis ad septētrionē vergere
q̄ꝫ extrema vltra indos Scythiæ: ꝛ adhuc am=
plius tractus Hybernię. Pariter aūt ꝛ de pla
ga trās colūnas memoraꝭ. Signū enī orbis oc=
casui ppinquissimū esse: Hispanorꝫ pmontoriū
q̄ꝺ sacrū vocant. Subijciꝭ autē quodāmodo li= Sacrū promōtoriū
neæque p Gades ꝛ colūnas duciꝭ ꝛ p fretū Si Horoscopia.
culū ꝛ p Rhodiā. Cōsonare enī ꝛ Horoscopia. i.
horarū aspectus: ꝛ vētos vtroqꝫ versum feren=
tes: ꝛ dierū ꝛ noctiū maximarū plixitates aiūt
Horarū enī quatuordecim dies ac noctes æqui
noctiales ꝛ in Gaditana ꝛ in Hispaniæ mariti=
mis spectare lꝫ iterdū. Posidonius refert ab ex
celso quodā domicilio in vrbē: quę ab hisce lo=
cis quadringēta distat stadia stellam se vidisse
quā Canobum ipm suspicaꝭ. Ex hoc paululū ex Canobus stella
Hispania pgressos i meridiē ipam spectare cō
fiteri: ꝛ ex ipsa in Gnido historia atqꝫ pspectu.
Speculā enī Eudoxi non multo alijs habitacu Eudoxi specula
lis altiorē esse. Hoc ex loco eum stellā Canobū
intueri solitū ꝺi. In Rhodiaco ꝟo climate Gn=
dū existere: in quo gades ꝛ huiꝰ maritimā: hinc
ad australes partes nauigātibus iacet Africa:
huius ꝟo occidētalis maris tractus: pars par
ua ante Gades magis pcumbit. Dehinc extre
mitatē cū fecit angustā ad ortum recedit ꝛ au=
strū. Ac dilataꝭ paulatim quoad ad Ethericos: Etherici
æthiopas applicat. Hic autem Carthaginēsis
regionis vltimi iacēt cinnamiferorꝫ lineā attin
gētes. Cōtra ꝟo a sacro nauigātibꝰ pmōtorio
vsqꝫ ad nūcupatos Artabros in septētrionē est Artabri
nauigatio dextra lusitaniam habentibus. Reli
qua ad ortū tota obtusum efficiēs angulū vsqꝫ
ad pyrenes extrema quę ad Oceanū terminaꝭ.
His occidētales Britāniæ partes e regiōe ad
iacēt ad aqlonē. Eodē etiā modo Artabros eē
a septētrione. His opponunꝭ insulę quas Cassi
teridas appellāt: a pelago quodāmodo in Bri Cassiterides
tānico climate cōstitutę. Liquet igiꝭ quantū ex
tremitates orbis terrarū p longitudinē ex cir=
cūfuso pelago in angustū cogunꝭ. Cū vero talis
forma existat in vniuersum duas rectas suscipe
cōmodū esse videꝭ: quę se inuicē secātes i rectū
vna p longitudinē totius maximi: altera p lati=
tudinē peruenient. Et vna quidē parallelorꝫ: alte
ra meridianorꝫ erit. Deīde istis parallelas itel
ligētes in vtrāqꝫ partiri terrā ac mare: quo nos

vel contigit. Forma em̄ quā diximus magis manifesta fieret: ꝛ linearū magnitudo alias atq̄ aliis mēsuras habentiū: ꝛ longitudinis ꝛ latitudinis. Climata q̄z magis ad oriente vel occasum spectātia melius fiēt dilucida: pariter ꝛ quæ ad austrū vel ad aq̄lonē vergunt. Postq̄ ꝟo has ipsas rectas ꝑ cognita loca suscipe opꝫ: quędā iam susceptæ sunt. Dico autē medias duas alterā de lōgitudine: ꝛ alterā de latitudine iā antes dictas. Reliquę vero ꝑ has facile dignoscerētur. Quodā em̄ modo dirutētes elemētꝫ partes inuicē se habētes colligemꝰ: ꝛ cęteras habitādi habiendles in terrā vel i cœlū spectātes. Cęterꝫ mare plurimū terrā designat ac format: et sinus ac pelaga: ꝛ freta cōficit plurimū: isthmos siſt ac penisulas: ꝛ promōtoria. Assumūt et ex hocipō fluuii: ꝛ mōtes. Per talia nāq̄ ipse cōtinētes ꝛ gentes ꝛ oppidoꝝ situa natura bene cōpositi itelligunt: ꝛ cęterę varietates q̄bus referta est designatrix locoꝝ tabula. In q̄bus quidē est ꝛ insularū multitudo pelago dispsa: ac in littoribus oībus. In aliis alias ꝟtutes ac vitia ꝛ varios ipsarū vsus abusus q̄ ostēdentibus: hos quidē natura: has ꝟo apparatu: quas natura dici cōuenit ꝑdurant em̄. Adiecta ꝟo ꝑmutationes accipiunt. Harū q̄z quasdā diutius ꝑdurare valētes declarare necesse est. Quę q̄dē nō diu: aliq̄n ꝟo illust. ē claritatē quāpiā: tenētes ꝛ gloriā: vel quę in tēpus posterū ꝑmanens modū quendā locis cognatū efficit: ꝛ apparitionē haud amplius existentē. Ea ꝓpter ꝛ hęc memoria teneri opoitere cōstat. Permultę nanq̄ sunt vrbes de q̄bus hoc dici cōtingit. q̄ꝺ ꝛ Demosthenes ipse de adiacētibus Olyntho commemorauit. Quas sic claruisse inq̄t vt si q̄a aduēret illas nunq̄ habitatas fuisse itelligat. Ad hæc tñ ꝛ alia libenter loca ꝓficiscunt tam celeberrimoꝝ operū vestigia contēplari cupientes sicut ꝛ illustriū viroꝝ sepulchra: sic ꝛ iure institutarū rerū: publicarū recordationē vsurpamꝰ: quę illis i locis iam extinctę sunt. Cū eodē nos modo inuitet vtilitas quoꝝ res gestę. Id enim aut imitationis aut talium euitationis grā sit. Primā itaq̄ designationē repetētes dicimꝰ habitabilē terrā nostrā circūfluā existentē: ab exteriore mari multos i seipam ab Oceano sinus admittere. Quatuor autē amplissimos: e quibꝰ

Caspiū mare
Hyrcanū mare.
Persicum mare
Arabicum mare

aq̄lonaris q̄dē mare Caspiū vocatur: q̄ꝺ plerīq̄ nuncupāt Hyrcanū. Persicus autē ꝛ Arabicus ab australi mari effunduntur: vnus q̄dē aduersus maxime Caspio: reliquus pōtico. Quartꝰ hos magnitudine admodū superat: quē mare nr̄m q̄ꝺ interius appellamus efficit: initiū ab occasu et freto ꝑ Herculeas colūnas accipiens: et ad orientis regiones alia latitudīe lōge porrectū: deinde diuisum ꝛ duos in sinus diffusioris pelagi terminatū. Vnū quidē a sinistra quē Euxinū pontū appellamꝰ: alterū autē cōstantē ex Aegyptio pelago ꝛ Pāphilio ꝛ Issico. Cæterum vniuersi quos cōmemorauimꝰ sinus ab extimo mari angusto influūt æstu. Amplius aūt sinus arabicus ꝛ Gaditanus ꝑ colūnas: reliqua vero minus. Terra sane quę illos icludit trifariā parti-

Euxinus

ta est queēadmodū dictū est. Europa facile plurimas cunctarū formas iduit. Africæ cōtra euenit. Asia media quodāmodo ambarū dispositionē habet. Oēs autem ex littoribus itestinis vt multiformes sint aut nō cām hñt. Exterior aūt exceptis iam dictis sinibus simplex est istar clamydis: vt dixi. Ñā reliquas in exiguo differentias omittamus. In magnis em̄ q̄ꝺ pusillū sit nihil iterest. Rursus in geographica sciētia nō modo formas ꝛ locoꝝ magnitudies inq̄rimus: sed etiā mutuas inter se cōtinentias vt diximꝰ. Et hic interiora littora maiorē q̄ exteriora varietatē exhibēt. Maior quoq̄ noticia atq̄ tēperies ꝛ in vrbibus ꝛ in nationibus ꝑ bona gubernatia istituta in his magꝭ q̄ in illis versat. Ista vero magis nosse ꝯcupiscimus: in q̄bus plures traduntur actiones: plures artes: plura regēdaꝝ ciuitatū instituta: aliaq̄ quę ad comparandam prudentiā cooperant: ꝛ necessariis rerū vsus ad illa nos cōducunt quę quoad ꝑueniri pōt implicitas secū habent cōicationes. Hæ sunt quæ habitātur: imo ꝟo recte habitant. Ad oia hmōi (vt dixi) nostrū mare magnā habet excellentiā. Hinc ergo exponēdi ambitus suscipienda sunt primordia. Huius sinus initiū esse a columnarū freto dictū est. Latitudo eius āgustissima stad. circiter septuaginta tradit. Circūcirca ꝟo angustias nauigāti stad. centū ꝛ vigiti. Distantiā littora ipsa capiūt: sinistrū vero magis. Et aspectus ipē ingētis cuiusdā pelagi apparentiā p̄ se fert. E dextro quidē latere terminos hꝫ littus Africanū Carthaginē vsq̄. Ex altero ꝟo littoribus terminat Hispano ꝛ Gallico ad Narbonē ꝛ massiliā. Dehic Ligustico: postremo ꝟo Italico vsq̄ in fretū Siculū. Latus aūt pelagi ad ortū spectās Sicilia est: ꝛ vtriusq̄ iacētia eius freta e q̄bus vnū ad italiā pertinēs stad. septē patet. Quod autē Carthaginē spectat stad. mille et quingentis. Cæterū a colūna in fretū q̄ꝺ septē stad. dixi ducta linea: pars illiꝰ est quę ad Rhodū ꝛ Taurū ducta mediū iam dictū pelagus incidit: fert autē stad. mil. duodecies: hæc quidē pelagi longitudo. Sed maris latitudo ad stad.

Ligusticum mare
Tyrrhenū mare.

quinq̄ mil. e sinu Gallico inter Massiliā ꝛ narbonē ad regionē Africę oppositā. Huius autē maris partē vniuersam Africanū vocāt pelagꝰ. Q̄ꝺ autē terræ opponit partim Hispanū: partim Ligusticū: partim Sardonicū: vltimū vero vsq̄ ad Siciliā Tyrrhenū mare nuncupat. Ad littoreā vero plagā Tyrrhenā vsq̄ ad Ligusticā crebræ extāt isulę. Maxime aūt Sardinia et Corsica post Siciliā: quæ q̄dē ꝛ bonitate ꝛ magnitudine cęteras nr̄as supat. Multo aūt his iferiores longius in mari sitæ Pādria ꝛ Pātia. At terræ ꝓpiores Athalia: Planasia aliaq̄ et Pythecusæ Prochyta capreæ Leucosia: ꝛ reliquę generis huius. Alia ex parte oræ Ligusticæ ante reliquam ripā vsq̄ ad colūnas nō multæ: E quibꝰ est Gymnesia ꝛ Brsus. Ante Africā quoq̄ atq̄ Siciliā non multæ: quarum est Cosura ꝛ Egimurus ꝛ Lipareone: quas appellant quidā Aeolias. Post Siciliā ꝛ vtrūq̄ fretum alia cōtinenter adiacent maria. Vnū ante

Sardinia
Corsica
Sicilia
Pandria
Pantia
Athalia
Planasia
Pythecusæ
Prochyta
Capreæ
Leucosia
Gymnesia
Brsus
Cosura
Egimurus
Lipareone
Aeolias

Syrtes et Cyrenaicū et Syrtes ipse Alterum
olim quidē Ausoniū: nunc vero Siculum voci-
tatū in illud confluens atq; contiguū. Qđ igit
Syrtibus prætendit ⁊ regioni Cyrenarū Lybi
cum siue Africanū appellat: ⁊ in ægyptum fini
tur pelagus. et Syrtibus mino: quidem stađ.
mil. ⁊ sexcentū habet ambitū. Ostiū vtriq; adia
cētes hʒ insulas. Menix ac Cercina vocātur.
Eratosthenes tradit maioris Syrtis circuituʒ
mil. quinq; esse. Profundū vero mille ⁊ octingē-
tum: ab hesperidū agro ad Automala: ⁊ Cyre-
narū cōfinia: ad reliquā terrā Lybiā quæ in eo
tractu est. Alij nauigatiōis ambitū stađ. qua-
tuor mil. esse referūt. Profundū aūt mille ⁊ q̄n-
gentum: quāta est oris latitudo. Cæterū Sicu
lum pelagus Siciliæ: ⁊ Italiæ ad oriētē oppo
nitur: et itē interiacenti transitui inter Reginū
agrum vsq; locros: atq; Messanā vsq; Syracu-
sas ⁊ Pachynū. Crescit autē ad oriētis partem
vsq; ad Cretæ ꝓmontoria: ⁊ plurimā Pelopō-
nesi partē alluit: ⁊ sinū quem Corynthiacū vo-
cāt implet. Ad Aquilonē vero vel vltima Iapy-
giæ ⁊ Jonij sinus os ⁊ Epiri partes in austrum
spectātes vsq; ad sinum ambraciū: littusq; cōti-
guū: qđ sinum Corynthiacū ad Pelopōnesum
efficit. Sinus autē Jonius eius pars est: quod
Adriaticū hoc tpe dicit. At huius positū a dex
tra latus regio facit Illyrica: sinistrū vero Ita-
lia vsq; ad intimos Aquileiæ recessus. Est autē
ad septētrionē ⁊ ad occasum ꝓtendens Angu-
stus ⁊ prolixus. Longitudo quidē stađ. sex mil.
latitudo vero amplissima stađ. ducentum supra
mille. In eo sane tractu frequētes solę sunt in-
sulæ ad terrā Illyricā: ⁊ absyrtides ⁊ Cerycti-
ca et Liburnice: Issa etiā ⁊ Traguriū ⁊ Melli-
na ⁊ Corcyra ⁊ Pharus. Ad italiā vero Diome
deæ: a Pachino aūt in Cretā Siculi maris in-
teruallū stađ. quatuor mil. ⁊ quinqentū esse tra-
dunt: Tantūdem ad Tenarū Laconicum. Ab
extrema vero Iapygia ad iteriora sinus Corin-
thiaci minus q̄ stađ. triū mil. interest. Ab eadē
autē Iapygia extrema in Africam plus q̄ mil.
quatuor. In eo aūt tractu insulæ sunt Corcyra
et Sybota ante epirum. Deiceps vero ante si-
num Corinthiacū Cephallenia Ithaca zacyn-
tus Echinades. Siculo aūt Creticū coniungit
pelagus ⁊ Sardonium ⁊ Myrthoum: qđ inter
Cretā et Argiā atticāq; iacet. Qđ latitudinem
maximā hʒ ab attica ad stađ. mil. ducēta. Lon-
gitudo minor q̄ dupla. In hoc vero sunt insulę
Cythera Caluaria ⁊ quæ Aeginā cingūt ⁊ Sa-
laminē: et ex Cycladibus plæraq;. Quod vero
contiguū est iam Aegeū existit cū sinu melane
id est nigro atq; Hellespōto. Est ⁊ icariū: ⁊ Car
pathiū vsq; Rhodū Cretāq; ac Cyprū ⁊ primas
partes. Cæterū ad Asiā pertinēt insulæ Cycla
des. et Sporades ⁊ quæ Cariæ ⁊ Ionæ: ⁊ æoliæ
vsq; Troadē adiacēt. Cū in quā ⁊ Samū ⁊ chiū
et Lesbum ⁊ Tenedū. Eodē etiā modo quę an-
te Græciā iacent vsq; in Macedoniā sibiq; con
terminā Thraciā Euboea ⁊ Scyrus ⁊ Pepere
thus ⁊ Lemnus ⁊ Thasus ⁊ Imbrus ⁊ Samo
thracia ⁊ cæteræ complures: de quibus singu-

Ausonium mare. Siculum. Lybicū mare. Africanū mare. Syrtis. Menix. Cercyna. Corinthiacus sinus. Adriat. cus sinus. Illyris. Absyrtides. Cercytica. Liburnice. Issa. Traguriū. Mellina. Corcyra. Pharus. Diomedeę. Pachynus. Sybota. Cephallenia. Ithaca. Zacinthus. Echinades. Creticum mare. Myrthoū mare. Cythera. Caluaria. Aegina. Salamin. Aegeum mare. Icarium mare. Carpathium mare. Cydades. Sporades. Samos. Chius. Lesbos. Tenedos. Euboea. Scyrus. Pepethus. Lemnus. Thasus. Imbrus. Samo. Thracia.

lis aperiemus. Huius aūt tractus mare longi
tudinem habet mil. circiter quatuor aut paulo
plus. Latitudinē vero ad mil. duo. Cōtinet au-
tem a prædictis asiæ partibus ⁊ maritimo spa-
cio e Sunio vsq; sinum Thermeū: qua in septē
trionem nauigatio agitur: ⁊ a Macedoniæ fini
bus vsq; in Cheronnesum thraciā. Apud hanc
adiacet septē stađ. fretū ad Sestum et Abydū:
per quod Ageum et Hellespontus in aliud ad
septētrionē effluit mare quod Propontidē ap
pellāt: ⁊ illud in aliud qđ Euxinum pontū nomi
nant. Hunc quodāmodo bimarem dicimus. ad
medium nāq; duo procumbūt promōtoria. Unū
quidem ab Europa partibusq; borealibus: alte
rum ex Asia huic oppositū. Unde trāsitus ipse
coarctatur intermedius: ⁊ ingentia duo efficiū
tur maria. Europæ quidē promontoriū Crium
id est arietis frontem appellāt: alterū asię Ca-
rābin: distant autē inuicē circiter stađ. duo mil.
et quingenta. Spectans igitur in occasum pe-
lagus e Byzatio vsq; in Borysthenis eruptio-
nes longitudinē habet stađ. triū mil. octuigen-
tum: latitudinē vero duū miliū: in quo leuca. id
est alba iacet insula. In orientē vero spectans
parem cōtinet longitudinē: ⁊ in angustum finit
recessum: qui ad Dioscuridem ptinet ad stađ.
mil. q̄nq; aut paulo plura: latitudo ad stađ. mil.
tria patet. Ambitus vero totius pelagi stađ.
mil. vigintiquinq;. Huius autē ambitus figurā
arcui Scythico: dū intēdit plærīq; cōparāt.
Neruum dexterioribus pōti partibus similem
exhibent: hæc est autē ab ostio vsq; ad Dioscu
ridis agri recessum ad nauigatio. Nam excepta
Carābe reliquū omne littus parum aut promi
net aut recedit adeo vt rectum videatur. Reli-
quæ parti ipsius arcus cornu simile est qđ ge-
minas curuatiōes hʒ: quę quidē superne est ro
tundiorē tenet: quæ vero inferior rectiorē sic il
lam geminos sinus efficere: ⁊ quibus qui spe-
ctat in occasum lōge altero rotundior est supra
sinum aūt ad ortū vergentē Meotis palus iacet
ad aquilonē stađ. nouē mil. aut paulo pluriū cir
cuitū habens: hæc penes Bosphoꝝ: quē Cim-
mericū appellāt in pontū effluit. iste ꝑ Thraciū
in propontidem excurrit. Ea enim Byzātiacū
Thracium Bosphorum vocant: quod stađ. qua
tuor existit at Propontis stađ. mil. ⁊ quingen-
tum in longitudinem protendi perhibetur ex
Troade Byzātium vsq;. par vero quodammo-
do extat ipsius latitudo. hic Cyzicenorum con
sistit insula. Et circa eam pusillæ quædam insu-
læ Aegei enim maris ad aquilonē talis est re-
fluxio et tanta: rursusq; e Rhodia ægyptū pe-
lagus efficiens ⁊ pamphylium et Issicum. In
orientem nāq; ⁊ Ciliciæ partes pariter exten-
duntur vsq; ad stađ. mil. quinq; trans Lyciam ⁊
Pamphyliam et vniuersum Ciliciū littus: hinc
Syria ⁊ Phœnice et ægyptus ad austrum et
occasum mare circundant vsq; Alexandriā. In
sinu autem Issico et Pamphylio Cyprum ia-
cere contingit (quæ pelago contigua est) ægy
ptio. Est autem e Rhodo Alexandriā interual-
lum ab aquilonia regione stađ. puta mil. q̄tuor.

Abydis fretum. Propōtis. Euxinus. Crium ꝓmontoriū. Carābis. Leuca insula. Meotis. Bosphorꝰ. Cyricenī. Syria. Phœnice. Cyprius.

Nauigationis vero circuitus duplicaт.hãc nau
tarum æstimationẽ esse de maris spacio perhi
bet Eratosthenes cum quidã esse sic dicãt alij
vero mil.stad.quinqꝫ asserere non dubitent. Ip
se autem vmbrarũ per inuestigatorẽ Gnomonẽ
stad.mil.tria septingẽta: quinquaginta inuenis
se ait. Huius quidẽ maris partes Cilicia ⁊ Pã
phylia:⁊ Ponticæ regiones dextrę nuncupatę:
simul et Propontidis:⁊ deinceps vsqꝫ in Pam=
phyliã extenta littora ingentẽ quandã efficiunt
peninsulam:seu Cheronnesum ⁊ magnam quan
dã fluctibus ambitã terrã id est isthmũ ex tar=
Themiscyra
sensi pelago ad oppidũ Amisum: ⁊ Themiscy=
ram campũ amazonũ. Regio enim hæc intra li=
neã ipsam consistens vsqꝫ in Cariam ⁊ Ioniam:
et gẽtes itra Alyn habitãtes tota ab ægeo pe
Asia
lago ⁊ iam dicti maris partibus vtrinqꝫ circũ=
aluitur. Et hãc quidẽ ꝓprie eodem quo vniuer
sam nomine Asiã vocamus. Ut autẽ summatim
dicamus: nostri maris signum maxime i austrũ
exiens magnę Syrtis sinus est. post hunc Ale
xandria: ægypti:⁊ Nili fluenta. Aquiloni ꝓxi=
ximus Borysthenes est: Si quis tandẽ Meo=
tin quoqꝫ pelago adiunxerit. Est enim perinde
ac Tanais pars. Occasui aũt propius est colũ
narum fretũ. cõiunctissimus vero oriẽti est quẽ
dixi ante recessus ad Dioscuriadẽ: haud recte
sane sinũ Issicum dixit Eratosthenes. Ipse enĩ
in eodẽ meridiano quo ⁊ Amisus ⁊ Themiscy=
ra situs est. Qd si velis assume ⁊ Sydenam vsqꝫ
Pharnaciã. Ab hisce partibus directa in orien
tẽ nauigatione cursus est quidẽ ad Dioscuria=
dem supra stad.mil.tria: sicut in parte magis ex
circuitione manifestabitur. Nostrum igiт mare
huius generis est. Terras autẽ nunc: quę illd
amplectuntur subscribere necesse est. Ab iisdẽ
vero regionibus primordiũ capiamus: a qbus
maris ipsius designationẽ scribẽtes accepim⁹.
Interius igitur per colũnarũ fretum nauigãti
bus. In dextra qdẽ est africa vsqꝫ ad Nili fluẽta:
in sinistra vero ad oppositũ fretum vsqꝫ ad Ta
nain Europa. Terminãtur autẽ vtręqꝫ in asiã.
Europæ laudes
Ab europa est igiт inchoandũ. Quãdoquidẽ et
multiformis in primis est: et ad viroꝝ virtutem
ingenue disposita: ciuiumqꝫ ⁊ domesticarum ad
alios rerum transfusiua. est enĩ tota habitabi=
lis: in exigua tantũmodo parte: ꝓpter frigoris
vim inhabitabilis quæ finitima Tanaidis et
Meotidis incolis: Borysthenensibusqꝫ in cur=
ribus degentibus. Habitabilis autẽ regionis
id qd est algidũ ⁊ montosũ natura laboriose ha
bitatur. Curatores autẽ probos suscipiẽtia lo=
ca etiã praue habitata ⁊ per latrocinia mitigã=
tur. Quẽadmodũ obtinentes Gręcimontes pe
trasqꝫ incoluerunt pulchre ob prouindentiã cir
ca ciuilia artesqꝫ ⁊ reliquũ ad vitam sensum. Ro
mani quoqꝫ multas gentes accipientes: quę na
tura inhumanæ erant ex ipsis locis asperis im
portuosisqꝫ et frigidis: causave alia male habi=
tatis insociabiles homĩes inter se: multis alijs
admixtis connexuerunt. Et ciuiliter quidem vi
uere agrestiores: durioresqꝫ docuerũt. Quantũ
ꝟo Europę ipsius est in plano: naturalẽqꝫ habet
temperiem multũ adiuuat ad ista. Quandoqui
dem id qd est infœlici regione pacificũ oĩe est.
Et quod in tristi pugnax ⁊ virile: accipiuntqꝫ hę
gentes aliqua inter se beneficia: aliæ enĩ opem
armis ferunt: aliæ fructibus ⁊ artibus moribꝫ
doctrina. Manifesta autẽ sunt etiam non auxi=
liantiũ inuicem detrimẽta. Habet autẽ super⁹
quiddã vis arma tenentiũ: nisi ca ipsa multitudi
ne superetur: adestqꝫ terræ isti etiam vltra hoc
quiddã naturale bonũ quod ea sane omni plani
cie montibusqꝫ distinguitur. Ita vt vsquequaqꝫ
descriptibile et ciuile pugnaxqꝫ subiaceat. Plus
q̃ esse alterum id.s.qd est pacis familiare ita vt
hoc vincat adiuuantibus etiam ducibus. Græ
corum prius Macedonũ vero Romanorumqꝫ
posterius. Ex hoc autẽ ad pacẽ ⁊ ad bellum suf
ficiẽtissima est sibi. Etenĩ multitudinẽ pugnacẽ
abunde habet: ⁊ quæ agros colat: ⁊ quæ vrbes
quoqꝫ cõtineat. Excellit autẽ hæc etiã fructus
efferens optimos vitęqꝫ necessarios: ⁊ metalla
quęcũqꝫ sunt vsui. Odores ꝟo ad sacrificia: nec
nõ multi sumptus lapillos ipsa extrinsecus pe
tit. Quarũ etiam rerũ inopibus nihilo deterior
q̃ abundãtibus est vita. Similiterqꝫ pecudum
exibens initium multarũ copiã: at bestiarũ ha=
bet ferarũ raritatẽ. Ac talis quidem est natura
terra ipsa in vniuersum. Particularis aũt pars
Hispaniæ figura
prima est omniũ ab occasu Hispania Corio bu
bulo similis: cuius pars tanqꝫ in colum extensa
superuenit in finitimam Celticam. Sunt enim
ista quæ ad ortum. Hincqꝫ abscinditur laterali
fine ea quæ dicta est Pyrene. Est autẽ regio ip
sa mari circũflua. Pars quidem australis mari
nostro vsqꝫ ad columnas: Reliqua vero athlãti
co vsqꝫ ad septẽtrionale Pyrenes cacumẽ Oce
ano. Lõgitudo autẽ regionis huius quæ q̃ ma
xima est circiter sex miliũ stad. latitudoqꝫ qnqꝫ
Celtica.
milium. Post hanc est Celtica ipsa ad orientem
solem vsqꝫ ad flumen rhenum: cuius latus se=
ptentrionale britanico alluitur freto omni. Est
enim æqualiter insula ipsa opposita omnis om
ni: longitudinem quinqꝫ milium ferme cõtinẽs
stadiorum. Quod autem ad orientẽ versum est
rheno flumine circũscribitur parallelum habẽ
tem riuũ Pyrene: Australe vero id quod a rhe=
Gallicus sinus.
no alpibus. Reliqua pars mari nostro: quo lo=
co ia qui sinus vocaт Gallicus diffunditur. In=
Massilia Narbo
que eo Massilia ⁊ Narbo sunt sitæ vrbes claris
simæ. Est autem oppositus huic sinui ex aduer
so sinus alter illi cognominis: vocatus quidẽ ⁊
ipse Gallicus spectans ad septentriones atqꝫ
Britannicam regionem. Angustissimãqꝫ habet
illic latitudinem terra Celtica. Cogitur enĩ in
isthmum paucioꝝ quidem stad. q̃ trium miliũ
Cemenus mons.
plurium vero q̃ duorum. Medium autem est
dorsum montanum ad erectiones Pyrenes. Cẽ
menus mons vocatus. Desinitqꝫ hic maxime in
Alpes
medios Celtarum campos. Alpibus autez qui
sunt montes altissimi facientibus circũferentẽ
lineam id quod est gibberosum ad supradictos
torquetur Celtarum campos et ad Cemme=
num montem. Cauum vero ad Ligusticam et
Italiam. Gentesqꝫ continet mons iste multas

Celticas preter Lygures. Hi em̄ aliẽ sunt gen
tes: primi vero vita. Incoluntqꝫ partē alpium
cōnexam Apennini mōtibus partē quẽ etiā ob
Apēninus
tinent Apenninorum montium. Sunt enim isti
montanū dorsum per lōgitudinē totius Italiæ
Italia partes
innatā a septētrionib⁹ ad meridiem desinensqꝫ
ad fretū siculū: Italiẽ aūt partes primẽ sūt sub
iecti alpibus cāpi vsqꝫ ad sinum maris adriatici
primorūqꝫ locoꝝ. Quæ vero dehinc cacumina
angusta ꝛ lōga pœninsultātia. Perqꝫ ipsam (vt
dixi) Italiā in longitudinē extēdit mōs Apen
ninus ad septem vsqꝫ stad. milia. Latitudo vero
eius est inequalis. Facit aūt Italiā pœninsulā
Tyrrhenū mare incipiens a Ligustico ꝛ Auso
nium et adriaticū. Post Italiam autē quæ ad
Ister fluuius
ortum reliqua sunt Europẽ bifariā diuiduntur
Istro flumine. Fertur em̄ hic ab occasu in ortū
ꝛ in Euxinū pontū a sinistra relinquens Germa
niam omnē incipientē in Rheno. Geticū quẽ to
tum: ꝛ qđ est Tyrrẽgentarū ꝛ Bastarnorū atqꝫ
Sauromatarum vsqꝫ ad flumen Tanain: Lacū
qꝫ Meotidem. A dextra vero Thraciam omnē
ꝛ Illiricum reliquāqꝫ vltimam Greciā. Preia-
cent autē Europæ insulæ quas diximus: extra
Gades Cassiterides Britannia
Columnas quidem Gades et Cassiterides et
Britannicæ. Intra columnas vero Gymnesie
Gymnesiẽ
aliẽqꝫ Phœnicum insulẽ aliẽqꝫ Massiliensium
ꝛ Ligurum pretraqꝫ Italiam vsqꝫ ad insulas Ae-
oli. Et quẽcunqꝫ circa Epiroticam regionem et
Greciam vsqꝫ ad Macedoniam: ꝛ Thraciā che
ronnesum. A Tanaide autē atqꝫ Meotide sunt
quẽ intra Taurum continentur. Postea quæ
Taurus
deinceps hẽc quẽ exterius. Diuisa em̄ ea bifa-
Scytẽ
riam per Taurum montem extensum a Iugis
Pamphyliẽ ad orientale mare ſm Indos: ꝛ qui
ibi sunt Scytas ea quẽ ad septētriones vergit
pars terrẽ est quā Greci vocant intra Taurū.
Quẽ vero ad Meridiem est qua extra nuncu-
pant. At quæ Meotide Tanaideqꝫ continen-
tur partes sunt intra Taurum. Harum autem
partes primẽ sunt quẽ inter mare Caspiū ꝛ eu
xinū pontū ex parte quidē in Tanain Oceanū
Imeus mons
qꝫ finiētes: ꝛ id qđ extra ꝛ id qđ maria est Hyr-
Sauromatẽ
canij: ex parte vero ad Isthmum vbi primus
Achei
est a secessu ponti ad Caspium. Deinde q̄ intra
zygi
Taurū ea sunt supra Hyrcaniā vsqꝫ ad indos et
Heniochi
Scythas eos q̄ sūt ad idē mare: ꝛ ad Imeū mō
Parthi
tē. Hẽc aūt habēt. Alia qđē Meote Sauroma
Colchis
te: ꝛ q̄ inter Hyrcaniā ꝛ pōtū vsqꝫ ad Caucasū ꝛ
Cappadocia
Iberes: ꝛ Albāos Sauromatẽ ꝛ scythẽ ꝛ schei
Tibarānẽ
ꝛ zigi ꝛ Heniochi. Quẽ vero supra mare Hyrca
Paphlagone
nū Scythẽ Hyrcaniqꝫ ꝛ parthi ꝛ Bactriani et
Bithyni
Sogdiani: ꝛ aliẽ supiacētes Indorū partes ad
Mysii
septētrionē. ad austrum aūt maris Hyrcani ex
phrygia
parte ꝛ oīs Isthmi qui huius est maris medi⁹
Troas
ꝛ pōti ꝛ armeniẽ quẽ iacet plurima Colchisqꝫ
Aeolis
ꝛ Cappadocia oīs vsqꝫ ad Euxinū pōtū ꝛ Tiba
Ionia
rāicas gētes. Adhuc autē quẽ intra Alyn du-
Caria
citur regio cōplectēs quidē: ad pontū ꝛ Ponti
Lycia
dem paphlagonas ꝛ Bithynios et Myssos: et
quæ super Hellespōtū dicitur phrygiam. Cu-
ius pars est Troas. Ad Egeum aūt sequensqꝫ
mare æolidem et Ioniam ꝛ Cariam ꝛ Lyciam

In mediterraneaqꝫ regione Phrygiā: cui⁹ pa Gallogrẽci
est ea: quẽ Gallogrẽcoꝝ dicit galacia: ꝛ quẽ ac-
Gallacia
quisita est Lycaonesqꝫ ꝛ Lydi. Deincepsqꝫ eius
Lycaonea
quẽ intra Taurū ij qui mōtes obtinēt Paro-
Lydi
pamisades: ꝛ quẽ Parthoꝝ sunt et Medorum
Pisidæ
ꝛ Armenioꝝ Ciliciūqꝫ gentes ꝛ Lycaones ꝛ pi
Indica
sidẽ. Post mōtana vero sunt q̄ intra Taurum
Prima autē harū indica gens omniū maxima ꝛ
fœlicissima finiēs ad oriētale mare atqꝫ Atlan-
ticū australe. Inqꝫ australissimo mari præiacet
Indica insula minime minor Britānica Tapro
Taprobanẽ
bane. postqꝫ Indicam regionē ad occidentalia
declinantibus habētibusqꝫ a dextra mōtes. Re
gio est magna maleqꝫ ob tristiciam suam habi-
tata ab hominibus omninoqꝫ barbaris nec vna
Ariani
gente. Vocāt autē Arianos qui se extendunt a
Gedrosia
mōtibus vsqꝫ ad Gedrosiam ꝛ Carmaniā. De-
Carmania
incepsqꝫ sunt mare versus quidē Persẽ ꝛ Su-
Persæ
sij ꝛ Babylonij descēdentes ad mare persicum
Susii
circūqꝫ hos habitātes gentes paruẽ ad mōtes
Babylonij
autē vel in eis Parthi Mediqꝫ ꝛ Armenij: ꝛ q̄
Armenij
his finitimæ sunt gentes, atqꝫ Mesopotamia
Mesopotamia
Postqꝫ eam q̄ intra Euphratē hẽc sunt Arabia
foelix omnis difusa sinu arabico omniqꝫ ꝛ per-
Arabia
sico. Et quantā quidē Scenitẽ atqꝫ Philarchi
Scenitẽ
obtinent ad Euphraten descendentes. Siue q̄
Philarchi
trās sinum Arabicum vsqꝫ ad Nilum Aethyo
Cilices
pesqꝫ ꝛ Arabes: ꝛ q̄ post hos sūt ægyptij Syri
Aphrice situs
qꝫ ꝛ Cilices alijqꝫ. Et qui trachiotẽ appellātur:
vltimiqꝫ Pamphylij: Post Asiam vero est Afri
æthyopes
ca pūcta ipsa ægyptoqꝫ et æthyopia: litt⁹ hūa
europẽ aduersum directū fere vsqꝫ ad colūnas
Ab alexādria incipiēs preter Syrtes: ꝛ si quis
alicubi est sinus alius conuersione mediocri: ꝛ
quæ eiusmodi fit promontoriū eminētia. Littus
aūt ſm Oceanū ad æthyopia vsqꝫ ad quidam
tanqꝫ parallelum ipsum priori. Postqꝫ ista coa-
ctā habet ab australis partibus in acutū sum-
mitatē parum extra columnas procedentē fa-
cientēqꝫ quodāmodo figurā mēsalē. Est em̄ (si-
cut alij q̄qꝫ declarāt: ꝛ Cn. piso dux existēs re-
giōis eius nobis enarrauit) Pātherẽ sīlis distin-
cta domib⁹: vt punctis cōprehensis arida ꝛ de-
serta terra. Vocāt aūt huiusmodi habitationes
ægyptij auases. Talis aūt existēs habet quas-
dā alias differētias trifariā diuisas. Nā a mari
tima regione ſm mare nostrū valde foelix ē plu
rima: maximeqꝫ Cyrenea. Et quẽ circū Cartha
ginē Maurorū Colūnarumqꝫ Herculearū. Ha
bitatur aūt mediocriter ea quoqꝫ quẽ est oce-
nalis: media vero immaniter: ea quidē blattas
ferens deserta plurima ꝛ aspa vel arenosa. Idē
autem passa est ea quẽ in rectum ad hanc extē
ditur per ẽthyopiam vadens ꝛ Troglodyciam
Arabicā ꝛ Gedrosiā eam quẽ est Ichthyopha
gorū. i. pisci comedonū. Incolūt aūt Africā gē-
tes ignotẽ plurimẽ. Nō em̄ multam peragrari
eam contingit exercitibus neqꝫ alienigenis ho
minib⁹. Indigenẽ vero ipsi pauci ad nos adue
niunt e longinquo: neqꝫ illi sane credibilia neqꝫ
omnia referentes. Ea tamen quẽ dicuntur sunt
huiusmodi. Eos quidē qui sunt meridionalissi-
mi ẽthyopas appellāt. Qui vero sub astris pluri

Garamantes
Arusii
Nigrite
Getuli
Marmaride
Psalli
Nasamões
Asynthe
Byzacii
Numide
Masilies
Mauri

mi sunt Garamãtes ⁊ Arusios ⁊ Nigritas: ⁊ q̃
adhuc sub iis Getulos. Mari aũt ꝓinquos vl
etiã ipsum tãgẽtes egyptũ versus: Marmari-
das vsq; ad Cyreneã: Supra hãc autem supraq;
syrtes Psallos atq; Nasamones: atq; Getulo
rũ aliq̃s. Deinde Asynthas ⁊ Byzatios vsq; ad
Carthaginẽsem regionẽ: ea enĩ est multa. Cõ-
nectunt q; eidẽ Numidę. Horũ autẽ notissimos
alios quidẽ Massilies: alios vero Menesylios
appellãt: postremi vero sunt Mauri. Ois aũt a
Carthagine vsq; ad colũnas fœlix ẽ regio: sed
ferarũ immanitũ nutrix: sicut etiã mediterranea
omnis. Non improbabile est aũt horum etiam
aliquos dici Numidas nequeuntes antiquitus
ob multitudinẽ ferarũ agrum colere. Qui nunc
peritia venandi excellentes simulq; in hoc adiu
ti, etiã a Romanis ꝓpter studiũ bestiarũ pugnę
vtrorũq; sunt ꝑpotentes bestiarũ ⁊ agriculturę
Talia q; de terris dicimus: reliquũ aũt est de cli
matib9 dicere. Qđ ⁊ ipsum vniuersalẽ descripti
onẽ formationẽq; habet. Incipientib9 ex illis
lineis quas vocauim9 clemẽta. Dico autẽ eius
q̃ definit longitudinẽ plurimũ: atq; eius q̃ lati-
tudinẽ: maxime aũt eius q̃ latitudinẽ. Qui etiã
astronomicis hoc amplius faciendum est: sicut
Hipparchus fecit. descripsit enĩ (vt ipse ait) eas
q̃ in cœlis fiũt differẽtias ſm quelibet locũ ter
rę locũ eorũ qui sunt in nostro orbe quartarum
partiũ ꝯstituti. Dico aũt ab ęquinoctiali ad se-
ptẽtrionalẽ polũ. Cæterũ descriptorib9 terrarũ
Neq; eorũ quę sunt extra orbẽ nostrũ habenda
est cura: neq; in orbis ipsius partib9. Tales tã
teq; suscipiẽdę sunt differentię ciuili viro. Sunt
enĩ ancipites. Sed sufficit eas q̃ sunt insignio-
res atq; simpliciores eorũ quę sunt ab eo dicen
da exponere supponẽtib9: vt ⁊ ille esse terrę ma
gnitudinẽ ducẽties ⁊ quinquagesies millena sta
dia: duoq; milia stađ. sicut etiam Eratosthenes
tradit. Nõ enĩ magna erit ab hoc differentia: ⁊
apparentia in distãtiis habitationum mediis.
Si quis igitur in trecẽtas ⁊ sexaginta sectiões
diuidat maximũ terrę circuitũ septingentorum
stadiorũ erit vna queq; sectio. Hac enĩ mensura
vtit ad distãtias in eo qđ dictũ est per Meroẽ
meridionali caplẽdo. Incipit enĩ ipse ab iis qui
ad meridiẽ habitãt. Sẽpq; relinquẽs ꝑ septin-
genta stadia ꝯsequẽtes habitatiões suꝑgredi
ens ſm dictum meridionalẽ conat dicere: apud
quosq; apparẽtia. Nobisq; rursus hinc est inci-
piendũ. Etenĩ si habitabilia sunt hęc etiã: vt qui
dam putant: ꝓpria q̃dã habitata ipsa est ꝑ me-
diã inhabitatã ꝓpter calorẽ angustia: extensa
nõ existẽs habitati nostri pars. Descriptor aũt
terræ ꝯsiderat hanc solã partẽ: easq; distinguit
terminis. Australi q̃dẽ eo qui est per cinnami-
ferã regionẽ parallelo. Septẽtrionali autẽ per
Hyberniã. Neq; enĩ tãtas habitatiões ꝑcurrẽ
dũ est: quãtas dictat ea quę dicta est media di
stãtia: neq; oĩa ponẽda sunt apparentia iis qui
meminerint descriptionis terrarũ figurę. In-
cipiendũ est aũt (sicut Hipparchus fecit) a par
tibus australib9. Ait igit habitantib9 in eo qui
est ꝑ cinnamiferã parallelo: qui abest a Meroe

Syene
Meroe
Dierũ inæqualitas
Berenice
Coele

trib9 milib9 stadiorũ ad austrũ. Ab hocq; abest
æquinoctialis octo milib9 ⁊ octingẽtis esse ha
bitationẽ ꝓximã mediã ęq̃noctialis atq; ęstiui
Tropici a eius q̃ est per Syenen. Abesse enim
Syenen ipsam quinq; millibus a Meroe. Apđ
hos aũt primos minorẽ visam totã in septẽtri
onali cõtineri sempq; apparere. Stellã enĩ quę
in summa est cauda illustrẽ australissimã existẽ
tem: suꝑ ipso collocatã esse septẽtrionali circu-
lo. ita vt attingat Orizontẽ. Meridionali vero
dicto: parallelus quodãmõ mane adiacet Ara
bicus sinus. Cuius egressus est in Oceanũ. Ea
est Cinnamifera in qua olim fiebat venatio ele
phantorũ. Decidit aũt parallelus iste. Hic q̃dẽ
suꝑ australiore pauco Taprobane: vel suꝑ vlti-
mos habitãtes: illuc đo suꝑ australissimã Afri
cę. Is aũt qui sunt ſm Meroen ⁊ Ptolemaidẽ
eam quę est in Troglodytica regiõe dies maxi
mus est horarũ ęquinoctialiũ tredecim. Est aũt
habitatio ipsa media quodãmodo æquinoctia
lis. Et eius qui ꝑ Alexandriã circiter mille ⁊ cẽ
tũ exuberantes ad ęquinoctialem. Transit aũt
is ꝑ Meroen parallelus: hinc quidẽ per notas
partes: illinc vero per Indicæ regionis culmi
na. In Syene autem ⁊ Berenice ea quę in sinu
Arabico ⁊ in Troglodytica ad ęstiuas cõuer-
siones sol fit in vertice. Dies aũt longissima est
horarum solstitionalium tredecim cũ dimidia.
In septẽtrionali aũt apparet visa maior ferme
tota pręter crura ⁊ summum caudę. Vnamq; ex
iis stellis quę sunt in latere. Per Syenẽ autẽ
parallelus: hinc quidẽ ꝑ Ichthyophagorũ regi
onẽ ſm Gedrosiã ⁊ indicam ꝑgit: illinc vero per
australiores a Cyrene quidẽ quinq; stadiorum
milibus ad minus. Omnibus aũt in medio po-
sitis. Tropiciq; ⁊ ęquinoctialis circuli recidũt
vmbrę ad vtranq; partem. Septẽtrionesq; ⁊ ad
meridiẽ: Eis quidẽ qui sũt a Syene atq; ęstiuo
Tropico ad Septẽtriones cadunt vmbræ ſm
meridiẽ. Vocant aũt hi q̃dẽ biumbres. Alii aũt
alterumbres. Est ⁊ alia q̃dã differentia iis q ad
Tropicũ: quã in sermone de zonis ante diximus.
Est aũt ipsa arenosa ⁊ battifera ⁊ arida. Austra
liũ partiũ abũdãtiũ aquis fructuũq; fœcũdarũ
In australib9 aũt ꝑ Alexãdriã ⁊ ꝑ Cyrenen ad
quadragita stadia, vbi dies maxima est horarũ
solstitionaliũ quatuordecim; supra ꝓticẽ fit. Ar
cturus inclinãs paulũ ad austrum in alexãdria
autẽ Gnomon rationẽ habet ad æquinoctialẽ
vmbram eam quã habent quinq; ad septẽ. Sũt
enim australiores q̃ Carthago mille ⁊ trecen-
tis stadiis: atq; australiores alexandria. Siqui
dẽ in Carthagine Gnomõ rationem habet ad
ęquinoctialẽ vmbrã eã: quã habẽt vndecim ad
septẽ: peruadit aũt hic parallelus ꝑtim quidem
per Cyrenen ⁊ australiores partes Carthagi-
nis: nõgentis stadiis: vsq; ad mediã Maurita-
niã: partim vero ꝑ ægyptũ ⁊ ꝑ Coelen. i. depres
sam Syriã: perq; Syriã supiorẽ Babylonẽq; ⁊
Susiadẽ: Persidẽ: Carmaniã: ⁊ Gedrosiã su-
periorẽ vsq; ad Indicã. Circa ptolemaidẽ vero
eã q̃ i phœnice circaq; Sydonẽ ⁊ Tyrũ dies ma
xima est horarum solstitionalium quatuorde-

cim cū quarta horę partę. Sūt aūt isti septētri
onaliores ꝙ̄ Alexādria quidē fermę mille ⁊ sex
cētis stadijs. Quā Carthago aūt ferme septin
gētę. In Peloponneso aūt ⁊ circa media Rho-
dię ⁊ circa Xanthū Licię siue paulo australiora
⁊ adhuc Syracusis australiora quadringentis
stadijs. Ibi dies maxima est horaꝝ solstitiona
liū quattuordecim cū dimidia. Distāt autē hi lo
ci ab Alexādria qdē trib⁹ milib⁹ ⁊ sexcētis qua
draginta. Pergit hic parallelus ſm Eratosthe
nē ꝑ Cariā: Lycaoniā: Cataoniā: mediā: caspi
as portas. Indos eos qui ſm Caucasum. In
partibus autē circum Alexandriā troadis ſm
Amphipolim ⁊ Apolloniā eā quæ in Epyro: et
Apollonia eos qui sunt Roma australiores septētrionalio
resqꝫ Neapoli: dies maxima est horarū solstitio
nalium quindecim. Abest enim hic parallelus a
parallelo quidē Alexandrię ei⁹ quę in ęgypto
septē milibus ferme stadiorū ad septētriones. Ab
ęquinoctiali vero supra viginti octo milia sta-
diorū ⁊ octingenta stadia. Ab eo autē qui ē per
Rhodū tria milia ⁊ quadringenta. Ad austrum
vero Byzantio ⁊ Niceæ: ⁊ eis q̄ sunt circa Mas
siliā mille ⁊ quingenta. Est eñ paulo septētrio-
nalior is q̄ per Lysimachiā: quem dicit Erato-
sthenes esse per mysiaꝫ ⁊ Paphlagoniā: ⁊ per
ea quę sunt circa Sinopen: ⁊ Hyrcaniam ⁊ Ba
ctra. In eo vero qui est circa Byzātiū dies ma
xima est horaꝝ solstitionaliū quindecim cū par
te horę quarta gnomō aūt ad vmbrā habet ra-
tionē in æstiua conuersione eam: quā habet cē
tum ⁊ viginti ad quadraginta duo quinta defi-
ciente parte. Distant eñ hi loci a parallelo per
mediū Rhodiæ circiter quatuor milia ⁊ nonagi
ta stadia. Ab æquinoctiali autē circiter triginta
milia ⁊ trecēta. Nauigātibus aūt in Pōtū ⁊ ꝓ-
cedētib⁹ ad septētriones circiter mille ⁊ qdrin
gēta stadia: dies maxima fit horarū solstitiona
liū quindecim cū dimidia. Absunt eñ hi loci ex
ęquo a polo ⁊ ab ęquinoctiali circulo. Estqꝫ his
ſm verticē septētrionalis circulus: sup quo ia-
cet is q̄ est in collo Cassiepeę: is qui ē in cubito
dextro Persei paulo septētrionalior existens.
In his vo q̄ distāt Bizātio ad septētrionē cir
citer tria milia ⁊ octingēta stadia: dies maxima
est horaꝝ solstitionalium sedecim. Fertur itaqꝫ
Cassiepea in septentrionaliori. Sūt eñ loci isti
circa Borysthenē: ⁊ australia meotidis. Distāt
qꝫ ab ęquinoctiali circiter triginta quatuor mi
lia stadiorū: ⁊ cētum. Qui est autē secūdū Ursa
les locos Orizontis in oib⁹ fere ęstiuis nocti-
bus illuminat a sole ab occasu vsqꝫ ad ortū cir-
cūuertente se luce. Abest eñ ęstiuus Tropic⁹
Dies continui ab Orizōte: Iuxta zodiaco semis: ⁊ duodecimo.
Tantū igitur distat sol ab Orizonte ſm intem-
pestam noctē. Atqꝫ apud nos tantū distans ab
Orizonte ante diluculū et post vesperū iam illu
minat circa ortum aut circa occasum aerem. In
hybernis autem dieb⁹ sol extollitur vlnas plu-
rimū nouē. Dicit autem Eratosthenes eos qui
sunt Meroes distare paulo plus ꝙ̄ viginti tri-
bus milibus. Per Hellespontū eñ esse decem ⁊
octo milia. Deinde quinqꝫ milia ad Borysthe-
nem. In his aūt qui distāt Byzātio sta. ferme
sex milibus trecētis: septētrionalioribus ipsis
Meotide ſm hybernos dies sol attollitur vsqꝫ
ad sex plurimū vlnas. dies aūt est maxima ho-
rarū solstitionalium decē ⁊ septē. Ulteriora ve-
ro ꝓpinquantia iam inhabitato propter frigus
non amplius vsui sunt descriptori terræ. Si qs
autē hęc etiā velit discere ⁊ quęcūqꝫ alia cæle-
stium Hipparchus quidē dixit. Nos vero reli-
quimus: quia sunt expressiora ꝙ̄ proposit⁹ nūc
tractatus ab illo sumāt. Expressiora aūt sunt ēt
de circūumbrib⁹ ⁊ biumbrib⁹ ⁊ alterumbribus ea
quę Posidonius dicit. Tamen de ijs tantū com
memorandū fuit quātum satis esset ad excogi-
tationem declarandam: ⁊ partim vtile ad terra
rum descriptionē parti mōꝫ inutile. Ac quando
quidem sermo est de vmbris a sole. Sol autem
ad sensum ſm parallelum fertur: ſm quē mūd⁹
quoqꝫ oīs. A quibus quidē ex vnaquaqꝫ mundi
cōuersione dies sit et nox. Quādo eñ super ter
ram sol fertur: ab his sane ⁊ biumbres: excogi-
tātur ⁊ alterumbres. Biumbres quidē quicūqꝫ
ad meridiem. Quandoqꝫ eñ incidentes habēt
vmbras: cū a meridie sol ad gnomonem accedit
rectū ad subiacētem planum. Quādoqꝫ autē in
aduersum: cū sol in aduersum cōsistit. Hoc aūt
solis ijs contigit qui inter Tropicos habitant
alterumbres vero quibuscūqꝫ aut semꝑ vmbra
ad vrsam cadit: sicut nobis aut in australia sicut
eis qui in zona altera tēperata habitāt. Cōtin-
git autē hoc oībus ijs qui minorē habent Tro
pico septentrionalem: et quandoqꝫ eundē aut
maiorem principium esse circūbiū vsqꝫ ad habi
tantes sub polo. Sole eñ ſm omnem mūdi cō-
uersionē super terrā lato clarum est quod vm-
bra etiam circulariter circūferetur ad gnomo-
nē. Quā ob causam circūumbres eos appella-
rūt nihil ipsos ad descriptionē terræ pertinē-
tes. Neqꝫ eñ sūt hę ptes ꝓpter frigus habita-
tę: sicut in his q̄ ad Pytheā sermonib⁹ diximus:
ita vt nec magnitudinis inhabitati huius cura
sit habēda. Quoniā ꝑcipi pōt: qꝺ qui habēt se-
ptētrionalē tropicū subacciderūt: descripto cir
culo sub polo zodiaci ſm mundi ꝯuersionē sub-
iacēte distātia inter equinoctialem ⁊ tropicum
quartū sexagesimū maximi circuli. Cum primā
describendę terræ formam ædiderimus propri
us deinceps ad singula noster id educādus est
sermo. hunc enim in modum summa ante pollu-
citi. Recte autem tractatus iste diuisus hacte-
nus esse videtur. Rursus ab Europa eiusqꝫ par
tibus capiēdum est initium. Ab ijs inquam ip-
sis in quibus antea easdem ob causas. Cęterū
illius prima ab occasu pars extat Hispania hu Hispania
ius autem maxima ex parte incultus ⁊ squalid⁹
est ager. Nam rupes et saltus et loca syluestria
⁊ cāpi tenuissimæ telluris: neqꝫ huius plane ir-
rigua pars magna est. Quę spectat in aquilonē
ꝓpius frigida nimię insuꝑ asperitatis. ⁊ oceano
semꝑ obnoxia: nihil aliorū cōmixtū habēs sine
cōiunctū. Quo fit vt eo ex latere habitādi ma
lignitas excedat. Eius generis quidem ea re-
gio est. Quæ vero in austrum vergit vnius ersa

fere foelix eximie. Presertim que extra Columnas porrigitur. Describentibus vero nobis et figurã superius et magnitudinẽ aperta erit per singula declaratio. Quoniã ab occasu in ortum p lõgitudine pellis similitudinẽ reddit: et sm latitudinẽ que a polo arctico tendit in austrũ. Habet autem ipsa longitudo stad. simul milia sex. Latitudo aũt quinq maxima: Alicubi vero est minus q̃ triũ: maxime ad mõtes Pyreneos: q

Pyrenei montes

orientale latus efficiunt. Montes enĩ ipsi cõtinentes ab austro tendentes in Boream ab Hispania Galliã terminant. Cũ vero Gallie latitudo inequalis prorsus existat et Hispanie: vbi ambarũ angustissima ẽ latitudo: a mari nostro in oceanũ spatiũ extẽditur. Pyreneis adherẽs maxime montibus. ad vtranq illius partem sinus quidã sunt ad Oceanũ. Quidã ad mare nostrũ e quibus maiores sunt Gallici: qui angustiorem ad Hispanum pelagus tellurẽ habent Hispanie latus ad oriẽtẽ vergẽs pyrene facit Australe vero nostrũ a Pyrene vsq in herculeas colũnas mare. Et exterius cõtinenter ad

Hierõ promõtorium Sacrũ promõtorium Artabria mons ierna nõs.

ditũ vsq ad promontoriũ: quod Hieron id est sacrũ vocant. Tertiũ ab occasu est Hispanie latus parallelũ aliquo pacto Pyreneae regiõe equaliter distans a sacro promõtorio vsq ad Artabriam mõtẽ quã et iernam appellant. Quartum ex hoc loco vsq ad promontoria Pyrenes: que Boreã spectant. Redeuntes igitur singula explicemus sumentes a sacro promontorio primordiũ. Hoc enĩ nõ Europe modo: sed orbis vniuersi in occidentẽ remotissimũ signum terminatur. Etenim duabus ex continẽtibus mundus finitur ad occasũ Europae atq Africae vltimis Quas tũ Hispani, tum Mauritani tenent. Hispanie quidẽ extrema ad sta d. mille et quingenta prominent ad ipsum qd diximus promontoriũ. Contiguũ huic agrum cuneũ latini vocitãt Sphena id est cuneum volentes significare. Id autẽ promontorium in mare procũbens Artemidorus nauigio equiparat. Sic enim eũ in locum profectus eloquitur. Cui quidem figure tres exiguas assumit insulas. E quibus vnam naualis instar rostri: alteras in modũ aurium eminentia habentes tigna. Eo in tractu tẽplũ Herculi dedicatũ monstrari. Qua in re mentitum Ephorũ: nec aram illi nec deorũ cuipiã: sed accumulatos passim lapides ternos et quaternos: quos aduene de regionis cõsuetudine aduoluunt: eos itaq migrantes mentientes. Sacrificia vero facere vlla moris non esse. Nec locũ nocturnis inambulare temporibus: que tũc ab diis possideri asserant. Atqui ad spectaculũ venientes in proximo vico pernoctẽt. Interdiu vero aquã infundant propter aquarũ inopiã: hec hunc in modũ se habere cõstans indigenarum opinio est: quibus et credi opus est. Que aũt vulgo et tenuioribus similiter dixit minime. Posi-

Solis strepitus in occasu

donius enĩ vulgo dici tradidit solem infinitis Oceani littoribus maiorẽ occidere ingẽti cum strepitu proinde ac eo in profundũ incidente in illo restinguendo pelagus efferuescat. Hoc quoq mendacium esse: et illud noctẽ post occasum e vestigio subseq. Haud enĩ e vestigio verũ sensim postea: sicut et apud alia maria magna. Nã vbi sol ad montea occidat amplius post occasũ diei tps obuenire ob diffusam circũcirca lucis claritatẽ. Ibi aũt neq plus neq e vestigio assequitur: aut adiungit obscuritas: quẽadmodum et in cãpis solet ingẽtibus. Apparentem vero magnitudinis imaginẽ augeri in ortu: similiter et in occasu in maribus. Causa est quia plures et humidis sursum vapores eleuãtur: p quos sicut p fistulas fractus intuitus latiores suscipit imagines: veluti p aridã tenuẽq nebulã occidentẽ vel orientẽ solẽ siue lunã aspiciat qñ et rubiculũ sydus apparet. Falsitatẽ vero cõuicisse inqt: cũ dies. xxx. Gadibus obuersatus ipsos obseruasset occasus. Artemidorus aũt solẽ centies ampliorẽ occidere asserit. Cõtinuoq noctẽ occupare: vt ipse q̃dẽ perspexit. Hoc in sacro promontorio deprehẽdi nõ põt: si quis sententie eius mentẽ intẽdat. Ait enim noctu inãbulare neminẽ. Ita neq sole occidente vllus sane inambularet mox: vt nox occupat. Qd quidẽ nullo alio in loco littoris Oceani euenit. Nã Gades ad oceanũ sũt. Cõtra vero Posidonius et alii cõplures testimonio sũt. Cõtinẽtẽ aũt ad sacrũ promõtoriũ maritime hec quidẽ principiũ est Hispanie lateris occidui vsq ad Tagi fluminis eruptionem. Alis autem lateris initium ad alium vsq fluuiũ Anam et eius egressum. Ab orientalibus vterq partibus defert. Alter q̃dẽ retro in occasum cursu elabit altero lõge maior. Verũ Anas sese flectit in austrũ media inter amnes regione disterminãs: quã Celte maiori ex parte incolũt: et Lusitanorũ plerique q̃s ex vlteriore tagi regione in Co-

Anas fluuius Celte

loniã Romani traduxere. In superioribus aũt partibus Carpetani Oretaniq et Vettonũ freqntes

carpetani Oretani

habitãt Ager iste mediocrẽ feracitatẽ habet. Reliquus ad oriẽtẽ et meridiẽ iacẽs: si ad vniuersũ cõferat orbẽ: excellẽtissimus est ob eorũ virtutẽ bonorũ: q terra creat et pelagus. Hic est quẽ flumẽ Betis alluit: iisdẽ ex locis nascẽs ex quibus Anas et Tagus medie inter vtrũq magnitudi-

Betis fluuius

nis existẽs ab sui primordio: sicut Anas in occasum fluitãs: inde in austrũ deflectẽs in idẽ littus excurrit. Reg o ipsa a flumine Betica vocitatur. Ab incolis aũt Turdetania. Incole vero ipsi Turdetani et Turduli appellant. Sũt q

Betica Turdetania Turduli

eosdẽ arbitrant esse: sunt q diuersos. E quibus est Polybius qui Turdetanis Turdulos finitimos ad septẽtrionẽ esse dicit. Hoc aũt in tpe nulla inter eos apparẽt cõfinia. Hi inter Hispaniae populos sapiẽtia putant excellere: Et litterarũ studiis vtunt. Et memorande volumina vetustatis habent. Vatum Codices: Leges quoq versibus conscriptas e sex annorum milibus vt aiunt. Ceteri etiam hispani vsum habent litterarum: nõ vno quidem genere: haud enim vna ligua est. hec aũtẽ plaga intra Anã ad ortũ qdẽ vsq ad Oretaniã protẽdit. A meridie vero ab eius eruptiõe vsq ad Ane maritimũ tractũ: et vsq ad colũnas. De ipsa latiore explicandũ est oratiõe Et de propinquioribus locis quãtũ ad perdiscenda regionis ingenia; feracitatemq conducit.

Mauritania
Bastitani
Bastuli
Calpe

In hāc maritime partē ꝛ Betis ꝛ Anas erumpunt. huic nouissima Mauritaniæ plaga inter Atlanticū incidēs pelag⁹ fretū ad colūnas efficit. Quo extrariū cū mediterraneo mare cōiungitur. hinc et eā hispaniæ partē quā Bastitani seu Bastuli vocat. incolunt. Calpe mōs est: circuitu quidē nō magn⁹ admodū: altitudine vero ingēs ꝛ arrectus: adeo vt lōginquis insulę forma pferat. E nostro igit ad exteri⁹ nauigātib⁹ mare hic ipse dextero offert. A cui⁹ radicib⁹ sita est vrbs. Calpe stad. xl. vetustū: ꝛ haud abiectū sane oppidū. Id superiorib⁹ annis hispanorum nauale fuit. Plerięꝫ: e quib⁹ Timosthenes hāc ab Hercule ędificatā tradidere. Qui eā cognomine heracleā superiori tēpore dicit. Ostentari magnum etiam murum in circuitu ꝛ naualia. Inde Menlaria optima habens salsamenta.

Menlaria
Belo
Tingis

Postea esse Belonē ꝛ vrbē ꝛ fluuiū. hinc enauigationes sunt. Maxime ad Mauritanię Tingin et mercatura ꝛ cōdiendoꝝ piscū freq̄ntia. Fuit ꝛ zelis vrbs Tingi finitima. hanc ad viteriorē ripā Romani coloniā traduxere: quibusdam ex Tinge assumptis accolis: ꝛ habitatoribus Roma eo dimissis: ꝛ vrbi ipsi Iuliæ Iozæ nomē indidere.

Zelis
Iulia
Gades

Postea gades augusto discreta freto insula distās a Turdetania Calpe stad. circiter. dcc. ꝛ. l. seu. dccc. vt alij ꝑhibēt. hęc ipsa insula nihil ab alijs cęteris reb⁹ differt. Incolarū vero in nauigando strenuitate. Et Romani populi caritate eo fœlicitatis incremēti peruenit. vt licet i extremo sita orbe terraꝝ: vniuersas tñ nois celebritate excellat. Cæterū de hac ipsa tūc dicēdū erit: quū de alijs ꝯmemorabim⁹ Deinde Menesthei cognomine port⁹ ē. Et ad Astā ꝛ Nabrasin ęstuaria. Dicunt aūt ęstuaria refertę marinis aq̄s ꝯualles inūdatiōib⁹ pelagi ꝑ q̄s i mediterranea istar fluuioꝝ nauigātes ascēdūt: ad vicina ꝑsertim oppida. Paulo post Betis bifariā partit⁹ erūpit. Inter cuius ostia intercepta isula stad. c. siue (vt plerisqꝫ placet) plurib⁹ a maritima separat. Ibi Menesthei ex istis oraculū. Et Capionis turris ꝯsistit i petra: quā circūcirca pelagus alluit. Ea sicut Phar⁹ mirū in modū ad nauigantiū salutē ędificata ē. Nā cū eiect⁹ ab amne limus vadosū reddat profundū: ꝛ latētib⁹ sub aqua saxis locus ipse ꝑmineat: clarū aliquod inędificandū fuit signū.

Menesthe
us portus
Astas
Nabrasis
Betis flu
uius
menesthei
oraculum
Capionis
turris

Ebura

His superior est Betis nauigatio. et Ebura oppidū Et Luciferi tēplū qd̄ lucē dubiā appellāt. Deinceps sunt cęteroꝝ ęstuarioꝝ enauigationes: ꝛ cū reliquis duo Anę fluminis ostia. E quibus sursum nauigatio adhibet. Inde nouissimū est sacrū ꝑmōtoriū: a Gadibus minus duob⁹ milibus stadiū distās. Nōnulli ad Anę ostiū a Gadibus ꝑmōtorio milliaria. lx. ꝑhibēt. hinc ad Becro ꝑmōtorio millia. lx. ꝑhibēt. hinc ad Betis ostiū centū. Deinde ad Gades. lxx. Turdetaniam igit supra littus qd̄ intra flumē Anā est iacere contingit. Eā aūt Betis fluuius diuidit: quā amnis Anas ad septētrionē ꝛ occasum terminat. Ad ortū aūt nōnulli calpetanoꝝ ꝛ Oretani. Ad meridiē vero ex Bastetanis qui intra Calpē ꝛ Gades littus angustū incolūt. Deinceps mare vsqꝫ ad Anā et Astetani quos agro Turdetanoꝝ adiacere dixi. Et qui extra Anam habitāt: ꝛ finitimoꝝ cōplures. Huius regionis spatiū in lōgitudinē ꝛ latitudinē duo stadiū millia nō excedit. Oppidoꝝ ingens est numerus. Nam ducēta esse ꝑdicāt.

Sacrū pro
montoriū

Turdetania
Calpetani
Oretani
Bastetani

Fama quidē celeberrima sunt: quę sup amnes ędificata sunt: aut ęstuarijs mariqꝫ ꝓxima ꝓpter rerū cōmoditatem. Corduba Marcelli ędificium eo magnitudinis creuit vt nois celebritate ꝛ potētia polleat. Ibidem ꝛ Gaditana ciuitas. Altera quidē nauigationis gratia ꝛ cōciliata cū Romanis societate Altera vero agri virtut e ꝛ magnitudine opitulante magna ex parte Bete flumine. Eā sane initio habitauere ꝛ Romanoꝝ ꝛ indigenarum viri delecti. Nā ꝑma hęc istos ad locos a Romano populo est dimissa Colonia: Postqꝫ ꝛ Gaditana. Ispalis quidē insignis: ꝛ hæc Romana Colonia. Hoc aūt tēpore manet emporiū. Cęterū honore ꝛ deductis nup in Coloniam Cęsarianis militib⁹ ciuitas Betis excellit: tametsi nō admodū splēdide habitata. Post has Italica ꝛ Ilipa sup Beti. Lōgius vero est Astina ꝛ Carmo ꝛ Obulco. Sunt et in quib⁹ Pōpei liberi debellati sunt Munda ꝛ Atetua ꝛ Urso et Tuccis ꝛ Iulia ꝛ Egua. Hæ autē oēs nō lōge distant a Corduba. Quodā autē modo ei⁹ regionis primaria vrbs est munda id est Metropolis. Distatqꝫ a Carteia munda stadiū sex milib⁹ ꝛ. cccc. Quo victus Cneus cōfugit. Inde nauidilapsus cū ad incumbentē pelago rupē excessisset obtrūcatus est. Eius autem frater Sextus a Corduba salutē fuga cōparans: Tracto paululū temporis inter Hispanos bello: demū Siciliā ad rebellandū sollicitauit. Postea in Asiā e Sicilia effugiens captus ab Autonianis ducatoribus militi occisus est. in Celtis Constorsis vrbs est nobilissima.

Corduba
Gaditana
ciuitas

Betis ciui
tas
Italica
Ilipa
Astina
Carmo
Obulco
Munda
Atetua
Urso
Tuccis
Iulia
Egua
Carteia
Sextus
Pōpeius
Constorsis

Sup ęstuaria vero masta est: in quā cōuentus est Tungaditanorum. Quę potissimū sup insulę nauale stad. nō pluribus. c. imminet. Beti quidē plurimi assistūt incolę: q a mari stad. ferme mille ac. cc. vsqꝫ Cordubam: paruū etiā vltra flumine nauigat aduerso. Uicina ripis arua: et in ipso flumine paruę insulæ diligētissime colūtur. Accedit spectādi amœnitas: tū villarū tum arborū ordine consitarū et agroꝝ exquisitiore cura laboratorū. Igitur vsqꝫ Ispalin nauigijs grauiorib⁹: per stadia non multo minus q̄. d. aduerso nauigat amne. Ad superiora vero oppida vsqꝫ Ilipam minoribus vsqꝫ Cordubā aūt fluuiatilib⁹ scaphis iter hoc est quidē tempore compactis antiquiorib⁹ vero seculis cauatis arbore lintribus. id est monoxilis. Supra clastonē vero non est nauigatu facilis. Quidāqꝫ dorsorū instar distāt a flumine montes magis minus ve admoti in Boreā: metallis referti. In locis siquidē ad Ilipam spectantib⁹ maxima vis est argēti. Nec nō ad Sisaponē. sic eni ꝛ hac ꝛ antiqua vocat ętate. Cæterū ad Cotinas (ita eni appellant) æs vna gignit ꝛ aurū subuectis ꝑ amnē leuorsum hi montes occurrūt. Dextrorsum aūt planities imensa ꝛ excelsa iacet: fructuosa: magnisqꝫ consita arboribus et ad pascua late patens. Aduersa

Masta
Tungaditani
Betis flu
uius
Ilipa

Sisapo
Cotinæ

hæc nauigatio neq̃ talib⁹ scaphis: neq̃ ad tãtũ
tractũ ripas habet: superiore aũt in plaga mon
tes extãt auri ⁊ argẽti habẽtes indaginẽ: quã
metalleã nnncupãt. Ea ad Tagũ pertinẽt. Lo-
ca igit̃ metallica ⁊ aspera ⁊ tenuia esse oportet:
qualia Carpitania ꝯtigua sũt. ⁊ Celtiberis am
plius. Talis est ⁊ Beturia campos habẽs ad
Turdetania — Anã accedẽtes siccitatis immensæ. At eñ ipa
Turdetania mirifica rerũ copia læta est. Cũq̃
oĩm ferax sit: tum etiã plurimã eorum copiã p̃ꝫ
se fert. Duplicat̃ aũt ea fructuum feracitas ex-
portatione. Superuacanea eñ frugũ vbertas na
uigantiũ multitudine facile venundatur. Id au
tem ⁊ flumina ⁊ aquarũ (vt dixi) efficit infusio
fluminibus perq̃ similis: et ex mari pariter re
dundãs: quȩ nõ modo paruis: sed etiã magnis
nauibus codẽ modo ad mediterraneas vrbes
sursum nauigandi facultatẽ suppeditant. Per
multũ spatiũ eñ supra littus inter sacrũ ꝓmon
toriũ ⁊ colũnas Herculeas vniuersa planicies
est. Multis hic in locis a mari ad partes medi
terraneas superiores valles sunt fossis medio
cribus ⁊ fluuiatilib⁹ alueis cõparãdȩ: ⁊ cõplu-
ra ad stadia extensæ. Has maris ascẽsus ⁊ ȩstu
antes aquȩ: nõ deterius: imo vero cõmodius q̃
flumina nauigabiles p̃ꝫstãt. Cũq̃ nihil obstet
pelagusq̃ secũdos cursus p̃ ȩstũ in fluminis mo
dũ exhibeat p̃ fluuiũ labi videatis. hoc in loco
maiora q̃ in reliquis incrementa sunt. Nã cũ ex
ingenti pelago vnda angustũ agitetur in mea-
tum: quȩ in Hispaniã Mauritania cõficit rep-
cussionẽ accipit. Et ad cedẽtes terrȩ partes fa
cile defertur. Ex huiusmodi aũt vallib⁹ plerȩq̃
p̃ inundationes exhauriunt̃. Quasdã vero non
penitus aqua destituit: aliquæ intra se insulas
accipiũt. Huius itaq̃ generis effusiões sunt in
ter sacrũ ꝓmontoriũ: Herculeasq̃ colũnas ve-
hementius q̃ ceteris in locis excrescẽtes. Ta-
lis aũt excrȩscentia ad nauigãtiũ vsus excellen
tem habet cõmoditatẽ. Plures nãq̃ sȩpius et
maiores habet excursiones: vt ad stad. viii. ad
uersa augeat̃ nauigatio. Adeo vt quodãmodo
totã terrã ⁊ q̃dẽ nauigabilẽ facile p̃ꝫbeat ⁊ ad
exportãda ⁊ ad importãda inuicẽ onera. At ve-
ro molestũ quippiã ĩ hoc habet. Fluuiatiles nã
q̃ nauigatiões ingruente vehemẽtius vndarũ
excessu: ⁊ aduersus fluuiorũ cursum fortius re-
flante. Nõ paruũ naut's discrimen important:
idẽtidẽ siue deferãtur: siue referantur. In his
vero accessibus siue recessibus etiã detrimẽta
sunt. pari enim ratione cõcitant̃. celeriterq̃ mo
uentur. Crebro nãq̃ nauigia in sicca tellure de
stituta sunt. Pecora nanq̃ quæ ante q̃ effundã
tur aquȩ in ꝓximas fluuijs insulas tralecerint
interdũ inundant̃ interdũ relinquunt̃. Redire
aũt coacta cũ nequeãt ꝓsus intereunt. Iuuen
cas aiunt obseruare solitas qđ ingruit: redeun
tes spectare aquas. Et ad continẽtes remeare
Asta — terras. Igitur boĩes cũ locoꝝ natura p̃cepta
Nabrissa — inundationes amnib⁹ subseruire similiter valẽ
Onoba — tes perdidissent vrbes in illis ⁊ alia quȩdã ha-
Sonoba — bitacula: sicuti penes fluuios cõdiderũt. E qui-
Menoba — bus est Asta Nabrissa Onoba Sonoba Meno

ba ⁊ alij plures. Excipiũt ⁊ fossæ nõnullis in lo
cis cõfectȩ: vt multis ex locis et multos ad lo-
cos: et inter se ⁊ externos rerũ cõportatio sup-
peditari queat. Adiumento quoq̃ pariter con
fluentiȩ sunt ad inundãtias: quas p̃meare quæ
dam inhibẽt telluris eminẽtiȩ ⁊ nauigandi fa-
cultatẽ operant̃: vt ex fluminib⁹ in increscẽtes
maris ȩstus ⁊ ex illis in flumina ad inuehenda
onera: aquarũ ꝯmoditas sane subseruiat. Uni-
uersa vero mercatura in Italiam atq̃ Romam
est columnas vsq̃ cõmodũ habẽs nauigãdi cur
sum: excepto dũtaxat siqua circa Euripi ipsius
angustias difficultas adest. Et ad nostri maris
tractũ. Per tranquillum nãq̃ clima cursus ipsi
conficiunt̃. Illi p̃ꝫsertim qui per altũ mare ver
satur. Id aũt onerarijs nauigijs mercatoriam
factitantibus cõducit admodũ. Marini quoq̃
venti suũ habent ordinẽ. Adest ⁊ pacis ipsa trã
quillitas: extinctis hac tempestate latrocinijs.
Unde ijs qui nũc versãtur in pelago vniuersum
adest ociũ. Facilis ast securitas. Peculiarie sa
ne quidã obseruandũ est: vt Posidonius inquit.
Quũ ex Hispania retro nauigatio habẽda est:
qđ in eo mari vsq̃ ad Sinũ Sardiniensem ven-
ti spirant: Subsolani: id est Euri qui et Etesiȩ — Subsolani Euri Etesiæ
dicuntur. Quapropter cũ circa Gymnesias in- — Gymnesiȩ insulæ
sulas circaq̃ Sardiniã ⁊ alias Africæ partes
ꝯtra ipsas dispulsus errasset. Tandẽ tertio vix
mense transmisit in Italiã. Exportatur autem
Turdetania vinũ: magna vis tritici: oleũ nõ mo — Turdetaniæ
do vbertate: sed etiam bonitate p̃cipuũ. Euehi — Ubertas
tur insuper cȩra mel pix ⁊ grana purpurȩ ⁊ mi- — Grana purpuræ
niũ: sinopica terra nõ deterius. Ligna cumulãt. — Minium
ibi naualia ex indigena materia. Itidẽ etiã sal
multis effodit̃. nõ pauca quoq̃ salsa sunt codẽ
in tractu fluenta. Nõ pauca etiã ad testas salsa
menta cõdiunt̃: nõ solũ ex ea regione: sed etiam
ex alio extra columnas littore: quȩ ponticis ne
quaq̃ inferiora dixerim. Frequens inde p̃rimũ
vestis veniebat. Nunc vero coraxorũ amplius — Coraxorũ
Laniciũ excellẽtissimȩ pulchritudinis: vnde ad — Lanitium
missarij talento arietes emuntur. Telarũ exu-
perans tenuitas: atq̃ copia: quas Saltiatȩ cõ — Saltiatȩ
struũt. Pecorũ omnis generis abundantia: nec
minor venationũ. Perniciosarũ raritas beluaꝝ
p̃ꝫter q̃ effodientiũ terras cuniculorum: quos
plerīq̃ lepusculos appellant. Plantis eñ vasti — Cuniculo-
tatẽ inferunt: ⁊ satorũ radices esitant: ⁊ hoc per — rum copia
totã ferme obueniens Hispaniã: Massiliã vsq̃
prorogatur: quin ⁊ ipsas p̃turbat insulas. Gym — Gymnesiȩ
nesiarũ aũt insularũ incolȩ missis aliquãdo Ro — insulæ
mã legatis terras petijsse dicuntur. Ab istis ei
eiectari bestijs: quibus ꝓpter multitudinẽ obsi
stere nequirent. Ad tantũ igitur pariter bellũ:
qđ perpetuo nequaq̃ ingruit cȩterum eruptio
nẽ pestilentia quadã importat: veluti serpentũ
muriũq̃ agrestiũ tanti forsitan necessitas est au
xilij. Ubi vero mediocritas adsit plures reper
tȩ sunt venationes. Itaq̃ de industria catellas
agrestes afferũt: quas educat Africa: quas qui
dẽ funiculis capistratas intra foramina dimit-
tunt. Eæ vero quos capiũt vnguib⁹ extrahunt:
aut in summa telluris effugere cogũt. Egressis

autē venatores incūbūt capessuntq;. Quāta ve
Turdetanæ naues ro rerū ex Turdetania exportandarum copia
sit: maxime declarat nauigiorū magnitudo ⁊ nu
merus. Ingentes enī naues onerarię istinc pu
teolos nauigāt ⁊ ostiam Romanoꝝ nauale per
meant. Insup multitudo Africanis ferme ęq-
paranda tantū est incrementū. Cū aūt huiusmo
di sit mediterranea Turdetanię copia: ęquē-
etiā maritimā ex pelagi bonis īuenies. Ostrea
nāq; ⁊ cōchilia oīa ⁊ multitudine ⁊ amplitudīe
omni ex parte exterius mare superat: pręcipue
cū fluxus ac refluxꝰ hic augeant: qui cā (vt par
est) magnitudinis ac multitudinis ꝓpter exuda
tiōes existūt. Eundē se habet in modū circa ce
Oryges phalenæ physeteræ taria genera. Oryges phalenas Physeteras:
qbus reflantibꝰ nebulosę cuiusdā colūnæ visio
lōge cernētibꝰ offert. Quid Cōgri: quid Mu
renę: quāto nostris maiores capiuntur? Aliaq;
Carteia ꝗ̄plura huius generis edulia? In Carteia ve
ro cerycas.i. murices ⁊ purpuras librarū.x. In
exterioribꝰ aūt locis Murenā ⁊ congrū minaꝝ
supra octingenta. Polypū talenti pōdo. Duorū
aūt sepias cubitorum ⁊ similia. Frequens vero
Thynnꝰ e vetusto feruore ingēti pinguis arui
na horsum impellit. Querna vero quadā glāde
Glādes in mari saginat: quę ad mare nascit humilis admodum
at fertilē ingetēq; impēdio ꝓducēs fructū: quę
quidē copiosa in ipsa etiā terra generātur Hi-
spania. Ingētes sane radices perinde ac integrę
quercus habēs: quę profecto ab humili radice
tollitur minus. Tantū vero fructum affert: vt
post maturitatē littora ⁊ extra colūnas ⁊ intra
glāde referta sint: quā ęstus aquarū eiectat. Cę
terū intra colūnas semꝑ minus ac minus repe
ritur. Vt autē autor est Polybius: vsq; latinam
ipse glādes emittunt: nisi Sardinia ꝗ̄q; inqt: et
huic vicinia regio ferat. Verū Thynni ipsi quo
magis colūnis ꝓpinquāt ab exteriore delati pe
lago: eo amplius esca deficiēte macerant. Hæc
in mari belua semꝑ adest plurimum glāde gau
dēs: cuius cibo eximie pinguescit. Cūq; glandi
um fuerit vbertas: ⁊ thynnoꝝ fit vbertas. Cuz
vero ꝓdicta regio tot bonis exhiberet effodiē
dorū sane metallorū ingeniū admirareris. To-
ta enī talibꝰ plenissima est hispania. Nō tota ta
men ꝓcreandis fructibꝰ facilis: nec tota ferax
eundē in modū: pręsertim quę metallis abundat.
Turdetanię metalla Rarū enī est vtriusq; rei fortunari cōmoditate.
Rarū et eandē diuersis paruo inloco abūdari
metallis. at Turdetania agerq; cōiunctus nul
lam in hoc virtutis genere rationē cōmendare
volentibus abesse sinit. Nā aurū argentum æs
ferrū nullibi terrarū neq; tantū neq; tā ꝓbatuz
gn̄ari hactenꝰ ꝯpertū est. Aurū enī non solū ex
metallis effodit: verū etiā fluit. Flumina nanq;
torrētesq; aureā deferunt arenā: quę passim ⁊ ꝑ
loca aquarū indiga existēs cognoscit. Ceterum
cū illic quidē minus appareat ꝑ aquatilia ꝗ̄dā
aurei elucēt grumuli. Quod si quibus a natura
negatę sint aquę: illatis rigātes aquis: dehinc
splendescentē efficiunt grumulū. Puteos quo
q; effodientes et alia per solertiam tractantes
artificia lauandis arenis aurū excerpunt. Plu
resq; hac ętate sunt qui auꝝ eruāt ꝗ̄ qui aurū
effodiāt. Unde ⁊ chrysoplysia: id est auri laua- Chrysoplysia
cra sunt appellata. Galli quidem digniora esse
sua ꝓdicāt metalla: quę in Cimmerio monte sūt Cimmerii mons
pręsertim quę ad Pyrenen vergūt. Veꝝ enim
uero quod iis e locis educitur magis probatū
est. Inter auri micas autē quādoq; dimidiæ li-
brę grūmos quas pilas vocāt: repertos fuisse me
morię traditū est: q̄ paruę admodū purgatiōis
indigeāt. Traditū etiam est scissis lapidibꝰ gle
bulas quasdam papillis māmarū similes inue-
niri. Ex auro aūt excocto ⁊ tenaci quadā Creta
repurgato purgamētū electū est. Rursus hoc
excoquit cōmixtionē auri atq; argēti habens.
Argentū quidē exurit: cęteꝝ auꝝ ipsum rema-
net. Forma enim facile fusilis ⁊ lapidosa. Eaꝓ-
pter paleis auꝝ potiꝰ liquefit: quoniā cū flāma
mollis existat ad illud sese pariter metit: quod
⁊ facile cedit facileq; diffundit. Carbo aūt calo
ris vehemētia liq̄faciēs ⁊ sublimis tollēs ma-
gis ac magis absumit. In Erythris vero extra
hit. ⁊ ꝓpe lauat in alueolis: vel puteꝰ ipse mol-
lificat: limusq; hinc exhaustus eluit. Argētari-
as autē fornaces excelsas efficiūt: vt fumosa il
la glebaꝝ euaporatio tollat in altum. Grauis
enī est ꝑniciosa. Aerariæ q̄q; effodinę vocant et
aureæ. Ex quibus ꝑ cōiecturas licet agnosce-
re: auꝝ inde prius effodi solitū. Posidonius au
tem cū effodiēdi locos multitudineq; laudibꝰ
extollat: ⁊ eorū virtutē absolutam minime se a ab
stinet eloquētia. Veꝝ diuino quodam afflatus
spiritu per ipsos agitat excessus. Haud enī fi-
dem inquit abnego fabulę: q̄ syluis aliquādo ꝑ
incēdia absumptis terra ipsa auri atq; argenti
feracissima per noua quædā in supficiē ⁊ in su-
periorem telluris faciē gemina efferbuit. Mon
tes enī oēs: ⁊ oēm tumulū materiē esse monetę
quā quędā foelicitatis abundantia cumulauit.
Nā si quis regionē ipsam inspectet inquit ef-
fluētia vbiq; ꝑpetuo naturę thesauros ⁊ impa
toriæ cuiusdā maiestatis nequaq̄ deficiēs ęra
riū esse dicat. Nō enim diues tātummodo. sed ⁊
diuitias sufficiēs ⁊ suggerens est inquit regio.
Penesq; illos (vt vere dicam) subterraneum lo
cū nō infernus: sed Pluton. i. Dis ipse opulētiæ Pluto
deus inhabitat. Talia quidem speciosa quadā
figura de hisce loquutus est: ꝑinde ac et ipse ex
metallis copiosa vsus oratione. Effodiētiū ve-
ro solertiā ꝯmemorans scitū illud. Phalerij ad
iungit qui in argenti fodinis agri attici sic intē
te atq; acriter hoīs effodere asserit: vt in supto
ra Plutonē ipsum adducēdū esse pręstolentur.
Horū igitur stadiū ac sedulitatē ęgyptijs ęqua
lem esse declarat obliquas ac ꝓfundas ꝯciden
tiū fistulas: in q̄bus sæpenumero in flumina in
cidunt. Huc autē dolū nō eundē esse ⁊ Atticis:
sed illis quidē enigmati similē esse scrutādi me
talla rationē. Nā quotcūq; ait assumpsere nō sū
psere. Quot aūt habebāt amiserunt. His vero
magis atq; magis fructuosum est: quoniā ęs fa
cientes quartā educūt terrę partē. s. æs ipsum.
At priuatim argentū effodientes diebus tribꝰ
Euboicū talentū eximunt. Stagnū in supficie

nequaꝗ̃ repiri asserit vt historici vulgant: verū
effodi. Generari aūt in barbaris supra Lusita
nos: ⁊ in Cassiteriis insulis. Et e Britānis mas
siliā deferri. In Artabrio vero, qui Lusitaniæ
Artabri postremi ad septētrionē ⁊ occasum sunt terram
argēto stagno auro albicāti egerminare fama
est: nā argento mixtū est. Hāc aūt terrā amnes
ipsos deferre: quā mulieres sarculis euellētes
abluere pāno implicito: ταλαστηρ. Ipse q̄=
dē talia de metallis scripta reliquit. Polybius
aūt effodiēdi locos argēti: quia circa nouā Car
thaginē sunt memorās maximos esse dicit. Di
stare vero ab vrbe stad. circiter. xx. In circuitu
stad. cccc. Quo in loco quatuor hoim cēturias
operatoꝝ manere. Qui tūc populo Ro. xx. drach
marū milia ꝑ dies singulos referebāt. Reliquā
operationē omitto. Lōgior ēm sermocinatio
nis est. Ductilē glebā argēteā (vt ait) cōterūt
Cribris inde ꝑ aq̄s suspensam agitāt. Rursus q̄
subsistūt ꝯterūt. Iterū liq̄ta diffusis aq̄s cōte=
rūt. Quintā deinde subsistētiam digestā effuso
plūbo parū argētū educūt. Hūc etiā sūt argēta
riæ nō quidē publicæ: neq̄ hic nec aliis in locis:
sed in priuatoꝝ possessiones dem grarūt. Aura
riæ v° otres fisci habent vt plurimū. Hic aūt cū
Castaon aliis in locis tū vero Castaone: peculiaris est
effodiēdi plūbi natura ⁊ metallū. Huic etiā ar=
gēti pars parua immixta est. Nō adeo vt ei° vti=
lis sit expurgatio. Nō ꝓcul aūt a castaone mōs
Betis est: e quo Betis effluit quē argētū noīant: cum
origo in eo sint argētariæ. Autor vero est Polibius ⁊
hūc ⁊ Anā e Celtiberia nasci. q̄ noningētis di=
stāt int̄ se stad. Cū ēm Celtiberi plurimā fortu
næ ac dignitatis accessionē vēdicasset: finit mā
totā regionē eodē noiatā vocabulo reddidert
Tartessus videt̄ sane priscos illos betim noiasse Tartessū
Gades v° o isulasq̄ vicinas Erythiā. ideo Ste
Turduli sicoꝝ de Gerionis armento sic cecinisse existi=
Erythia māt: vt e regiōe illustris Erythiæ ꝓgenitū fue
rit penes argēteos imensi Tartessi fontes oc
cultasq̄ petras. Cū aūt fluuiis duobus erūpat
ostiis oppidū inter ipsius cursū quōdā habi=
tatū fuisse ꝯstat: qđ Tartessū eodē q̄ fluui° no=
mine appellatū est extitetit: agrūq̄ Tartessiū
quē Turduli hac ætate pascunt. Eratosthenes
q̄ꝫ ꝯtiguā Calpe terrā Tartessiā vocitari phi=
bet: ⁊ Erythiā eximiæ fœlicitatis insulā. aduer=
sus quē Artemidorus scribēs: ⁊ hæc ab eo falso
ꝯmemorari tradit: sicut ⁊ de distātia a Gadib°
ad sacrū ꝓmōtoriū: qđ abesse dierū quinq̄ naui=
gatiōe dicit: cū nō plura q̄ mille ⁊. dcc. stad. esse
cōstet: ⁊ maris æstuaria hucusq̄ transmitti: cū
hoc quaquauersū circū orbē terrarū eueniat et
Hispaniæ ꝑtes ad aq̄lonē vergētes faciliorem
ad Gallias habere meatū: q̄ q̄ ꝑ oceanū naui=
gationem agūt. Et q̄cūq̄ alia tradidit Pithea.
verbis ꝑ arrogantiā inductꝰ. Poeta v° o grādilo
quus atq̄ peritissim° occasiōes suppeditauit ad
cognoscēdū vt eoꝝ locorū minime fuerit igna=
rus: qui suas nō fugerit aures: si recte q̄s vtrū=
q̄ ratiocinari voluerit. Et quæ de ipsis deteri°
disserantur: ⁊ quæ melius vtrinsq̄. Deteri° qui=
dem q̄ ad occasum extrema audierat istæc vbi
quemadmodū idem inquit.

Oceanū irrūpunt splendentia lumina solis
Almæ telluri noctē qui ducit opacam.

Noctē vero diri oīs ⁊ inferno ꝓpinquam esse li=
Tartarus quet. At infernū cū quo audiat tartaro: Tarta
rus aūt Tartesso: deriuata illinc denoīatione
ꝯparari pōt quē subterraneoꝝ vltimū locū esse
putauerim°. Adiecit ⁊ fabulā poeticū seruans
officiū quēadmodū cū Cimmerios ad septētri
Cimmerii onē ⁊ occasū habitātes nosset in locis ad Bos=
phoꝝ sitis: eos ad infernū ꝯstituit. Forsan ꝓpt
cōem aliquē ritū Ionū ad hāc gentē: ætate ēm
Homeri vel paulo ante: accessum ad Cimerios
factū fuisse ꝯmemorāt ad Aeoliā vsq̄ ⁊ Ioniā.
Cyanæ Eodē modo ⁊ de Cyaneis insulis: q̄s vagas et
errabūdas cecinit: fabulas ex aliq̄ semꝑ intro=
Symple- ducēs historia. Difficiles nāq̄ petras aliquas
gades fabulose describit: sicuti Cyaneas. vñ ⁊ Sym=
plegades id est inuicē se ꝯcutiētes nomē asse=
quutæ sūt. Unde ⁊ ꝑ illas Iasonē cursum tenu=
isse posuit: Colūnarūq̄ ⁊ Siciliæ fretū ꝓ ipsarū
rōne Cyaneaꝝ: quas errabūdas appellāt insi=
nuatū ab eo ex fabulamento quidē Tartari ad
locoꝝ Tartessi mētionē obscurioris sermonis
genere: id est ænigmate ad peiora q̄s aīo tradu
xerit: ad meliora vero ex his ꝯsiderabis. Cū ēm
Herculis exercit° ad hæc vsq̄ loca phœniciāq̄
ꝓfect° esset: illoꝝ hoim diuitias ociosamq̄ vitā
descripsit. Hi nanq̄ tantopere a Phœnicibus
subiugatiq̄ fuere: vt plures Turdetaniæ vrbes
cōfinesq̄ loci ab eis his habitent amnis. Ulys=
sis etiā exercit° in istis ꝯstitut° regionibus et
ab illo cognitus occasionē præstitisse mihi vide
tur: vt ad describēdā Ulyssis sicut ⁊ Troiæ ma=
teriā: ex rerū euētu poetico de more animū tra=
duxerit. Nō solū enim Italiæ ac Siciliæ loca: et
aliæ res quædā taliū signa præ se ferunt atq̄ de=
Ulyssea vrbs scribūt. Sed etiam in Hispania vrbs Ulyssea ⁊
Mineruæ tēplū: ⁊ cætera pene vestigia infinita
illius errorē ⁊ Troianū indicāt bellū fuisse. Pa
riterq̄ ⁊ expugnatoꝝ ⁊ expugnantiū calamita
tes vastitatēq̄ ꝯmōstrāt. his nāq̄ vt Cadmeā
victoriā assequerent obuenit. Uastatisq̄ eorum
domibus ⁊ paucis in singulos accidētib° exu=
uiis cū eis q̄ fuere supstites fides nulla habe=
retur: ex periculis ad piraticā cōuersi sunt. Et
Græci tū spoliati tū dedecore infamati tādiu si
ne suis māsisse ignominiā putabāt. Tū vero ad
illos inanē se redire quisq̄ turpe esse ducebat.
Rursus error Aeneæ ⁊ Anthenoris ⁊ Heneto=
rum similiter ⁊ Diomedis ⁊ Menelai ⁊ Ulyssis
memoriæ ꝓdit° est. aliorūq̄ cōplurium. Poeta
igit̄ tot militiarū ⁊ ad vltima Hispaniæ gnarus
opesq̄ et alias virtutes intelligēs: hoc ēm phœ
Elysii nices indicant eo in loco pioꝝ regionē ⁊ Elysi
um campum esse finxit. Quo Proteus Mene=
laum transmissurum esse dicit.

Elysium in cāpū terrarūq̄ vltima tandem
Dii te transmittēt: stat flauus vbi Rhadamāt°
Existitq̄ viris vbi vita facillima durans.
Nō hyemis vis mira: niues: nō ingruit hymber.
Stridula sed semꝑ zephyroꝝ flamina mittit
Ingēs oceanus seniumina grata virorum:

Aeria eni salubritas ⁊ suauis zephyri spiritus eius regionis peculiaria est que in occasū vergēs nūq̄ tp̄e caret. Tū vero terre termin⁹: vbi poetā infernū cē fabulatū esse dixim⁹. Adiect⁹ etiā Rhadamātus: primū Minoi locum descri

Minos

bit: de quo hunc in modum loquitur.
Hic minos Jouis clarum de sanguine v'di.
Qui aurea sceptra tenēs dat iura rigētia fuct⁊
Posteriores Inde poete vulgare cœperunt ⁊ expeditionem in Gerione boues. Itidemq̄ in hesperidū aurea mala. Noiatimq̄ insulas quas dā fortunatas celebrāt: q̄s impresentiaꝝ ꝯmon

Fortunate insule

stratas nouim⁹ nō longe admodū a Mauritanie ꝓmōtorijs disiūctas: que Gadib⁹ opposita sunt. Phœnices ⁊ hispanie ⁊ Africe nuncios asfero. Optimā isti regionē ante Homeri etatem occuparūt. Locosq̄ tādiu ditione tenuerūt: quo ad Romani suū soluerūt imperiū. Hispanarum quidē opū hec testimonia sūt. Carthaginēses ductore Barca aduersus Hispanos ductantes exercitū eos (vti scriptores ꝓdidere) argēteis in Turdetania presepibus ⁊ dolijs vtētes ipo testatē redegert. Cōiecturā facere q̄spiā e plurima eoꝝ fœlicitate hoies co tractu i lōgeuos appellari: principes maxime. Ob hanc causam Anacreontē hūc in modū dixisse. Equidē Amalthee cornu noluim neq̄ annorū .c.⁊.l. imperiū tenuisse Tartessi. Ceterū Herodotū regē ipsum noiatim descripsisse ⁊ arganthoniū vocitasse: vl' eni sic accipi pōt. Vl' huic dicto parit' illud anacreōtis vel cōius. Nolim multo tp̄e tartessi te

Tartessus
Carteia

nere regnū. Nōnulli tartessū hui⁹ tp̄is Carteiā appellāt. Verū ad regiōis fœlicitatē mansuetudo sil' ⁊ vrbāitas accedit. Turdetanis ⁊ Gallis pp̄ vicinitatē cognationēq̄ vt testis ē Polyb⁹: Ceterū illis minor: vt plurimū eni vicatim habitāt ⁊ viuūt. Nā Turdetani presertim qui circa Betim loca tenēt in Romanos penit⁹ ritus trāsformati sunt. Nec ꝓprie memoriā lingue seruant amplius. Plurimiq̄ latini facti secū accolas accepere Romanos. Itaq̄ parū abest quin vniuersi Romani sint: ⁊ nūc habitate vrbes: ⁊ in Gallia pax Augusta: ⁊ aliæ in Turdulis augu ste merita: ⁊ in Celtiberis Cesaraugusta: ⁊ alie

Cesaraugusta
Celtiberi

Colonie q̄dā ꝑmutatos dictarū ciuitatū ritus demōstrant. Hispani quoq̄ qui hoc institutōis genus seruāt: stolati vel togati dicunt': in q̄bus sūt ⁊ Celtiberi: qui quōdā oīa immanitate supe rare credebant'. De his quidem hacten⁹. Ab sacro ꝓmōtorio rursus ad alterum littoris latus

Tagus

initiū capiūt q̄d spectat ad Tagū sinus est. Deinde ꝓmōtoriū barbarū ⁊ eruptiones Tagi in quas recti nauiū cursus. Sūt aūt stad. decem. Hoc in loco ⁊ maris infusiones ingruunt. E quibus vna vltra stadia .cccc. extēdit' ab turri tam dicta. Ea in parte aquantur εισουλα κεια. Tagus ad ostiū latitudinē habet stad. xx. altitudinē vero p magnā: adeo vt a nauigijs milia decē vectātib⁹ nauigari facile possit. Supioribus aūt in cāpis cū estus fit due inundationes diffundunt': vt ad stad. c.⁊.l. facies extet pelagi. Reddatq̄ planicies tota nauigabilis. In supiore vo inundatiōe insula quedā circūplectit' lōgitudinis stad. xxx. Latitudinis aūt paulo minoris fertilis ⁊ virib⁹ optimis cōsita. Ea in monte flumini ꝓxima iacet distās a mari stad. circiter d. ager circūcirca bonitate cōspicuus: habens aduersis aq̄s nauigatiōes admodum faciles etiā grādiorib⁹ magnū ad spatiū nauib⁹. Reliquū vero ad cursum fluuiaticis lembis Supra

Moron vrbs

Moronē etiā plurior est nauigatio. Brutus cognomēto callec⁹ hac vrbe ad faciēdas excursiones vsus belligerauit in Lusitanos. Eosq̄ deniq̄ expugnauit. Ad quoꝝ vastationē fluminis inundationib⁹ adortus est vt liberas nauigationes ⁊ cōmeatuū importatiōes haberet. Vicina vero Tago ceteroꝝ opulētissima sunt oppida. Amnis quidē pisciū feracissimus est ostreorūq̄ redūdans. Ex celtiberis aūt originē habēs per Vettiones ⁊ Carpetanos ⁊ Lusitanos in equinoctialē labitur ad occasum: aliquātisp spatio pari ab Ana ⁊ Beti fluuij distās. Postea semouet' ab illis ad littus australe declinantibus: supra mōtes aūt quos diximus. Oretani maxime vergūt in meridiē ꝓueniētes vsq̄ ad maritimā aliqua ex parte itra Colūnas. Post quos Carpetani declinant ad aquilonē. Inde Vettiones ⁊ Vaccei: p quos Durias labit' ad Conciā vrbē Vacceorū transitū habēs. Callaeci aūt nouissimi' mōtana habitantes: vt plurimū: vnde ⁊ bellacissimi ⁊ subiugatu difficillimi: etiā ei qui Lusitanos supauit cognomē ꝓstit erunt. ⁊ p hosce annos maxima Lusitanoꝝ pars: vt Callaeci vocitent' cōparati sunt. Excellētissima igitur Horitaniæ ciuitas est Cetulum ⁊ Hora. Tagi vero regio ad aquilonē spectās Lusitania est iut' hispanos gēs amplissima: ⁊ amnis plurimis romanoꝝ armis oppugnata. huius regionis lat⁹ australe Tagus cingit. Ab occasu vero ⁊ septētrione Oceanus. Ab aurora carpetani Vettiones Vaccei ⁊ Callaeci fame maioris populi. Reliqui sunt indigni de q̄bus vba fiāt ꝓpter humilitatē ⁊ ignobilitatē. Cōtra vero nōnulli ⁊ hos Lusitanos noiant. Ab ortu finitimi sunt Callaeci quidē Asturioꝝ genti ac Iberis. Reliq̄ Celtiber s: lōgitudo quidē stad. miliū. iiij. Latitudo vero minor admodū que ad oppositā maris ripā oriētale latus efficit. Oriētale quidē est altum atq̄ asperū. Subiecta inde ora tota ad marevsq̄ lata planicies patet: paucis dūtaxat mōtib⁹ exceptis: nec sane magnis. Posidoni⁹ Aristotelem haud recte sensisse ait: qui litt⁹ ⁊ mauritaniā inundantiū ac decrescentiū aquaꝝ causam esse refert. Maris eni refluxū fieri dixisse ꝓpter alta et rigida ꝓmōtoria: que cū nudas durius accipiant in hispaniam ꝯtra refundāt. Cōtraria eni sunt plurima: arenosa videlicet littora atq̄ humilia. Recte igit' dixit. Regio itaq̄ de qua sermo est fœlicitate prestat amnib⁹ paruis ⁊ magnis irrigua: qui oīs tago ab ortu pariter disiuncti sūt: ⁊ maiori ex parte nauigabiles: atq̄ auri grūmulis abundātes. Deinceps post Tagū nobilissima flumina sunt: Muliadas paruas habēs nauigationes. Itidē vacua fluui⁹: post q̄s Durius lōgo fluens cursu penes Numātiā et alias ꝯpluris Celtiberoꝝ ⁊ Vacceorū habi-

Oretani

Carpetani
Vettiones
Vaccei
Durias fluuius
Concia
Callaeci

Cetulum
Hora
Lusitania
Asturij
Iberi

Muliadas
Vacua fluuius
Durius

tatas terras. Magnis hi nauigijs ꝑmeabiles ad stad. tere. ccc. Alia porro flumina post q̄ꝫ ꝛ
Lethe Lethe qḋ a plerisqꝫ Essemea vocitat̃. Ab alijs
Essemea belion: ꝛ hoc a Celtiberis ꝛ vacceis labit̃. Postea
Belion Benio vel (vt alij aiūt) Minius ōis Lusitanie flu
Benis uios magnitudine superās. Et hic ipse ad stad.
Minius ccc. nauigabilis. Posidoni⁹ ꝛ hūc e Cantabris
Nerium fluere dicit: ante cuius eruptionē ꝓcūbit insula
Linea fluuius ꝛ instar vnguiū scopuli duo portus habētes flu
uiorū. Digne laudari pōt nature ingeniū: quo-
niā adeo imminētes extāt ripe. vt intra ipsorū
alueos maris inundatiōes satis excipiant: nec
excedant: nec cāpis stagnent. Hic igit̃ picture
Bruti terminus est. Alia q̄ꝫ plura flumina vl-
Artabri teri⁹ sunt p̄dictis equali distātia ꝯtigua. Extre
Arotebre mi Artabri incolut: circa Nerium ꝓmontoriū: qḋ
occidētalis ꝛ aqlonaris finis est lateris. Circū
habitāt Galli q̄ colētes anā fluuiū cognatione
cōtingunt. Nā cū ij pariter atqꝫ Turduli socius
eo armis ꝑuenissent seditionē egisse ferūt: post
ea q̄ꝫ Lineā fluuiū traiecerūt. Ceterū post sedi-
tionē eorum. amisso duce pallantes ac dissipati
ea e regione decederūt. Hāc ob causā flume Le
thes. i. obliuionis appellatum. Habēt Artabri
freq̄ntes vrbes in sinu pariter habitatas. Quē
naute ꝛ q̄ eis in locis v̄sant: Artabrorū portum
appellāt. Nostre hoies ętatis artabros arote
bras vocitant. Gētes igit̃ circiter. xxx. tractum
int̃ Artabros ꝛ tagū inhabitāt. Cū fertilissima
sit regio ꝛ fructuū ꝛ pecoris ꝛ auri: ꝛ argēti mul
torūqꝫ similiū. Ex his ꝯplures: omissis agrorum
culti b⁹: in marinis latrocinijs vitā agitātes vł
assiduis inter se bellis disceptāt: vel traiecto ta
go finitimos armis infectant̃ donec Romāi ho
mines humiliora sapere cogētes ꝛ cōpulerunt: et
plurimis eorū redactis in vicos vrbib⁹ pleraqꝫ
māsuetius ipsi incoluerunt. Huius impietatis
initiū a mōtanis (vti par est) ortū fuit. Sterilez
nāqꝫ colētes agrū ꝛ paucorū pędiorū possessio-
nes tenētes alienorū auiditate trahebant̃. Qui
vero illos ꝓpulsare conabant̃: operū suorū dño
priuati: ea in necessitate ꝯstituebant̃: vt ꝓ agri-
colatione bellis implicarent̃. Euenit. igit̃ vt ne
glect⁹ ager innatis priuatus bonis a latronib⁹
Lusitan habitaret̃. Lusitanos itaqꝫ insidiosos scrutato
res veloces agiles versatiles eē fama est Scu
tū duū pedū ad latitudinē gestāt curuū ad an-
teriora ꝓspectās loris dependēs: cui neqꝫ fibu
la neqꝫ ansa vlla est. Gladiolus aut pugio late-
ri adheret. Plurimi lineos Thoraces habent
Perpauci loricis vtunt̃ aut cristatis cassidibus
Nōnulli neruatis galeis. Peditibus ocreę ad-
sunt: vnusqsqꝫ plura fert iacula. Quidā vtuntur
ꝛ hastilib⁹: cuspides sunt ęreę. Aliquos Durio
vicinos amni Spartano ritu degere tradūt du
obus vtentes vnguētis: Ad calefaciēdūqꝫ igni
tis vtunt̃ lapidib⁹ ꝛ frigida lauant̃. Unicus il-
lis est cibus mūdus quidē ac simplex: sacri fici
is dediti exta ꝓspiciūt: nihilqꝫ concidūt. Inspe-
ctāt ex lateris fibras. Et cōtrectantes vētura
cōiectant. Ex intestinis quoqꝫ hominū: maxime
captiuorū: diuinatōes captāt sagis velātes. In
de vbi plaga infligit̃ ab intestinis sub haruspi-
ce primū ad hois casum vaticinātur. Abscissas
captiuorū dextras dijs offerūt. Oēs mōtiū ha-
bitatores victu simplici vtunt̃. Aquarū potores
humi cubitores: lōgas vt fœminę infer⁹ diffū
dunt comas: mitratis frōtibus pugnas ineūt:
hirco maxime vescunt̃: quē ꝛ Marti immolant:
sicut ꝛ captiuos ꝛ equos. Faciūt etiā Hecatom Hecatombæ
bas. i. cētenario numero sacrificia quolibet ex
genere ritu grecanico. Et (vt inquit Pindar⁹)
oia cētena immolāt gymnica etiā cōficiūt certa
mina: Armis exercēt ludos. ꝛ equis ꝛ cestibus
ꝛ cursibus ꝛ tumultuaria pugna et instructo ꝑ
cohortes prelio. Mōtani hoies duab⁹ anni ꝑti
bus querna vescunt̃ glāde: quā cum siccauerint
frāgūt: molūt: panes ꝯficiūt: ꝛ ad tēp⁹ reponūt
Hordeatio vtunt̃ vino: nā e vite inopia summa
laborāt Idqꝫ ita ꝯfectū: e vestigio absumūt con
uiuia inter ꝯsanguineos celebrātes. Pro oleo
butyrū vsurpāt: sedentes cœnitāt ędificatos in
pariete hemicyclos habētes. Primus sedēdi
locus cœnātib⁹ in orbē ętati p̄statur ꝛ honori
Interpotandū ducto ad tibiā vel tubā choro
saltāt inflexis exultātes pollicib⁹. In Basteta Bastetani
nis mulieres inuicē manib⁹ ꝓmiscue inectunt̃:
oēs fere pullis amicti vestib⁹ ꝛ sagis: in q̄b⁹ in-
uoluti ꝑ strāmēta cubāt. Cerea illis vt Gallis:
in vsu sūt vasa. Mulieres in roseis degūt orna-
mētis. Ibi loco numerorū graui admodū sarcina
rū ꝑmutatiōe vtunt̃: vel excīsi argēti lamie fru
stū abscissū exhibēt. Destinatos neci lapidib⁹
obruūt: parricidas extra mōtiū ꝯfinia vel vltra
flumina eiectos saxis opprimunt. Cōiugia de
more grecorū contrahūt. ægrotos vetusto ritu Aegrotis in
egyptiorū in plateis deponūt. vt q̄ eo morbi ge plateis
nere tētati sūt ꝯmonefacere eos valeāt. Pelli
ceri vsqꝫ ad bruti aduentū nauiculis vtebant̃ ꝑ
inundātes aq̄s ꝛ stagna. His aūt annis lintres
vno cauatas ex ligno: monoxyla vocāt vsurpāt:
ꝛ q̄dē raro. Sal colore prius purpureo: simul ac
terit̃ albescit. Hic est mōtanis viuēdi rit⁹ quē Monoxyla
ꝯmemoraui: eis inqꝫ q̄ boreale Hispanię latus
termināt Callecis Austrib⁹ Cantabris vsqꝫ ad
Uascones ꝛ Pyrenen. Cūctis em̄ eadē est viuē
di formula. Uereor aūt explicādis abūdare no
minib⁹: ne iniucunda reddat̃ ipsa descriptio: nisi
cuipiā voluptati loco fiat cū ad aures ꝑueniāt
Pleutauri Bardyetę Allotriges: cęteriqꝫ de Pleutauri, Bardyetę Allotriges
teriores ꝛ deformioris appellatiōis homines.
Agrestis aūt eorū immanitas nō solum ex ipso
bellandi vsu: verū etiā ex auia locorū lōginq̄ta-
te ꝑuenit: lōginq̄ em̄ ad eos est nauigatio: lon-
ginq̄ etiā itinera. Cūqꝫ nullis ꝯmisceant̃ adue-
nis q̄ int̃ hoies cōis sūt abiecere: ꝛ oēm exuēre
humanitatē. Quę tn̄ ꝑ hoc tēpus minus minus
qꝫ patiunt̃ cū vigēte pace ad illos Romani pro
ficiscant̃. Quib⁹ v̄o id minus obuenit ĩportune
ores sūt ꝛ ritu beluarū feriores. Talis cū adsit
illis locorū sterilitas: ꝛ quibusdā mōtana duri-
cies ei⁹ generis incōmoditatē intēdi credibile
est. Cæterū bella oia hac tēpestate desierūt: vt Cātabri
dixi. Nam Cātabros ꝛ vicinas illis gētes: quæ
adhuc latrocinia retinēt Cęsar augustus opp̄s
sit. Et q̄ Romanorū sociorū prędones erāt nunc

Coniaci
Turi
p romanis rei militari seruiūt. Coniaci videli=
cet z q̄ Iberi amnis fōtes incolūt: pręter Tur=
sos. Cui Tiberius succedēs tribus militū ordini=
bus impositis locos ipsos et Augusti Cęsaris
instituto nō modo pacatos: verū etiā vrbanis
pditos moribus effecit. Reliquus Hispanię tra=
ctus est nostrū a colūnis vsq ad Pyreneos mō
tes littus: z huic incūbēs regio tota mediterra
nea. Latitudo q̄dē inęqlis: cęterū lōgitudo pau
lo plurium q̄ stad. mille quaternum. Spatia vero
maritimę supra stad mille duo dicta sūt. Ferūt
Calpe
Carthago
noua
aūt a Calpe primo colūnis mōte ad Carthagi
nē nouā duo stad. mille z.cc. Hoc vero littus a
Bastetani
Bastuli
Oretani
Bastetanis: q̄ z Bastuli dicunt: z ab Oretanis
partim habitari tradit. Hinc habēt alię ferme
totidē vsq ad Iberū: z Heletani. Intra Iberū
Heletani
Indiceti
autē vsq ad mōtē Pyreneū z Pōpeiana Tro
phea stad. mille z.dc. habitare paruā Heletano
rū partē. Reliqua Indicetos (sic enim appellan=
tur) quadrifariam diuisos inchoantibus vero a
Calpe: dorsum in parte quoddā mōtanū est ad
Bastetanā z Oretanos ptinēs nemorosū pce
ris arboribus maritimā mediterranea orā sepa=
rās. Hoc in tractu z auri z cęterorū effosiones
multa p loca sūt. In hoc littore primariū extat
Malaca
oppidū Malaca: quo tanto a Calpe quāto Ga
des distungit interuallo. In vlteriore tra Em=
poriū est ingētia habēs salsamētaria. Id ipsum
Menace
nōnulli Menacē opinant: quā Phocēsiū vltimā
vrbē pcepimus: quę ad occasum vergit. Ceterū
ea nequaq̄ est. Sed enim illa longinquis distans
a Calpe a fundamētis effossa iacet: gręcę vrbis
vestigia seruās. Malaca vero Phoenicię ciuita
Exitani
tis compositionis tenet formā. Deinde exitanorū
ciuitas ē: aqua salsamētaria pcipuū nomē ad=
Abdera
epta sunt. Dehinc abdera Phoenicū ipsa etiam
edificiū Superiora regionis mōtanę loca Vlys
seam ostētant: in qua est Minervę tēplū vt an=
Asclepia=
des
Minervę
templum
tea est Posidonius z Artemidorus z Asclepia=
des Myrleanus: q̄ in Turdetania litterarij lu
di magister extitit: qui de regionis illius gēti=
bus exponēdis librū ędidit. Is monumēta quę=
dā de Vlyssis errore in Minervę tēplo esse cō=
memorat. Parmas suspēsas Apiustria rostraq
naualia in Callecis aūt quosdā ex Teucri com
militonibus habitasse: ibiq oppida fuisse: e qui=
Hellenes
Amphilo=
chi vrbs
bus vnū Hellenes. i. gręci: alterū Amphilochi
nominatū est: sicut Amphilochus eo in loco diē
suū obijt: z comites in mediterranea errabūdi
fuere. Sic etiā nōnullos Herculis socios. Scri
ptores etiā aliq̄s tradidisse refert Coloniam.
e Messana in hispaniā esse deductam. Lacones
Obsicel la
Lacrisma
etiā Cātabrię ptē tenuisse: z hic ipse z alius te=
stis est scriptor:. Illic z Obsicellā esse: qđ z La=
crisma vocāt vrbē Anthenoris et sociorū eiusq
filiorū: quū in Italiā cursū tenuerūt. In Africa
quoq crediderer nōnulli Gaditanorū mercatorū
fidē sequuti: sicut artemidorus scriptū reliquit:
Lotopha=
gi
quoniā ęthiopes Mauritanię accolę in occasū
spectātes Lotophagi vocitant loti cibus car=
pētes. Gramē ac radicē quādā nullo indigētes
potu. Nec facultatē eius pter aquarū penuriā ha
bētes. Horū natio vsq ad Cyrenorū loca extēdi

tur: Alij rursus Lotophagi nolant alterā inha
Meningē
bitātes e regione paruę Sirtis insulam Menin
gē. Haud sane mirādū ē poetā hoc pacto erro=
rē Vlyssis fabulose descripsisse: vt multa de vlys
sis rebus mēorię pditis extra colūnas in Atlan
tico pelago disposuerit. Quę enim ab historicis
tradunt nō multū absunt. Sic de locis: sic de re
liq̄s ab eo p figmēta enarratis: vnde nō lōge a
fide poetę: cū figmentū erat. Nec si q̄ hisce credē
tes historijs z multimodę varia ipsius cognitiōi
homericā poesin ad cognatas scitiae ac peritiae
materias cōuerterūt: quēadmodū a Crate mola
ta: z alijs q̄busdā factitatū est. Quidā vero adeo
rustice talē aggrediēdi operę rationē admiserūt
vt Vatē ipsum nō solū cuiusdā fossoris aut mes
soris instar ex oi eius generis sciētia extruxerit:
verū etiā eos q̄ tale negociū attigerint furijs
agitatos fuisse cēseāt. Patrociniū aūt castiga=
tionē ve aut tale aliq̄d in eorū maledicta cōferre
ex ijs ausus ē nemo q̄ grāmaticā aut mathema
ticorū acumina tenere pfiteat: Quia eximius: at
q̄ aduersus multa eorū maledicta z patrociniū
z erroris emēdationē adducere fieri posse mi=
hi videt: in ea pręsertim q̄ Pytheas quosdā sibi
credētes frustratus est: qđ p locorū occidētaliū z
a q̄lonariū ignoratiōnē z Oceani cōtingit. Cęte
rū hęc ip pręsentiarū missa faciamus: q̄ peculiari ser
mone plurius disserēda forent. Gręcos sūt ad
barbaras natōes errabūdos pagrasse: hāc cau
sam habuit q: pluas in portiōes dissipati fuerāt
cū iperia p elationē atq cōtumaciā inuicē mini=
me coalescerent z cōspirationē inter se nequaq̄
haberēt. Vn̄ cōtra externas iuadētiū opes im=
bellici facti sūt: hoc vero p elatos spūs. Qđ q̄dē
in hispanos maxime latius extēdit: cū ad versu
tū natura ingeniū: subdolā q̄q mētē adiūgerēt:
Nā iuasores z pdones effecti vitā degebāt. Ad
parua primū audaces: nec dū igētia aggrediebā
tur: facinora: cū magnas nōdū vires aut socie=
tates cōparassēt. Si enim sese mutuo tutari volu
issēt: neq Carthaginēsibus: neq prius Tyrijs plu
rimā eorū regionē p maiorē potētiā incursātibus
destruēdi fuisset occasio. Neq Celtis q̄ nūc ap
Celtę
Celtyberi
Berones
pellant Celtiberi atq Berones: neq pirateę vi
riastho: neq Sertorio postea. neq si alij plerīq
amplificādę potentię auiditate ducebant: z Ro
manus pplus augēdę potētię gratia aduersus
hispanos ptīculatimq cōtra singulas ciuitates
bellū multos ptraxit ad annos: nūc hos nūc il
los delēs: donec ad annū fere ducētesimū atq
amplius vniuersos in potestatē redegerit. Ad in
stitutā igit orbis enarrationē redeamus. Post
Abdera
Carthago
noua
ea igit loca Abdera ē z carthago noua: quā ędi
ficauit Asdrubal: is q̄ Barcę Hānibalis geni=
tori successit. Ea sane est cūctarū eo in tractu vr=
biū potētissima. nam z munimine z murorū stru
ctura atq pulchritudine z portuū cōmoditate et
lacus amoenitate ornatissima ē: nec minus argē
ti effossionibus: de q̄bus ante diximus. Hic z in pxi
q̄a locis freq̄ntissima sunt salsamēta. Hoc etiā
amplissimū est Emporiū: siue de rebus e mari ad
mediterraneā importādis siue ex ipsa regione
foras ad omneis exportādia. hęc vero pars ma

Sucro flu rētima. Hinc vsq; ad Iberū in medio quodāmo
uius do interuallo Sucronē habet fluuiū ⁊ eius ex
cursū: ⁊ eiusdē nois vrbē. Labit aūt e mōte. q icū
bēti cōtiguus est dorso: ⁊ e Malaca ⁊ ex immīe-
tib⁹ Carthagini locis pedestri vadabilis: vndi
q; ab Ibero ęqualit distās: paululū a Cartha-
gine atq; Ibero disiunct⁹ inter Sucronē ⁊ car
Hemero thaginē tria massiliēsiū sunt oppidula haud ꝓ-
scopeum cul a flumine. Ex iis celeberrimū est Hemero-
scopeū. i. diurna specula in extremitate Dianæ
Ephesię sacellū habens frequēti religione cul-
tū: quo Sertorius ad res maritimas vsus est re
ceptaculo. Nā munitissimū est: ad rē piraticam
itē ꝑ cōmodū: nauigantibusq; lōginquū pstans
Artemisiū ꝓspectū. Vocat aūt Artemisiū tanq; Dianium:
Planesia ferrarias habens effossiones feraces ex ꝓpinq̄
Plūbaria pusillas etiā insulas Planesiā Plūbariā ⁊ Lino
Linotha- thalassam imminētē: q̄ in circuitu est stad. cccc.
lassa Dehinc Herculis insula est ad Carthaginem
Scombria spectās: quā a scōbroꝝ multitudine captoꝝ scō
Garum briā vocant. Ex q̄bus Garū (optimū hoc salsa-
menti gen⁹ est) cōditur. Abest aūt a Carthagi
ne stad. iiii. ⁊ xx. Rursus altero Sucronis ex la
tere ad Iberi exitum ꝑgenti Saguntus occur
rit a zacynthiis ꝯdita: quā Hannibal ꝯtra Ro-
Sagūtus mani populi fœdera diruēs: belli punici secūdi
suscitauit incendiū. Proximę vrbes sunt Che-
Olcatrum ronnesus Oleatruz Cartalia. In ipsoq; Iberi
Cartalia trāsitu Dertossa Colonia. Labitur autē Iber⁹
Dertossa a Cātabris e meridie ortū habēs ꝑ magnū cā-
Iberus poꝝ spaciū pari semꝑ interuallo a Pyreneis di
fluuius stās mōtib⁹. Inter Iberi vero deflexiōes ⁊ ex
tremas Pyrenei partes: a q̄bus Pōpei monu
Taraco mēta fixa cernunt prima est vrbs Taraco por-
Pōpei tro tu carens in sinu quodā sita Cæterū in reliquis
phea idoneę ꝯparata nō minus hac tēpestate q̄ car
Metropo thago viris probis ornata. Ad excipiendas eni
lis principū ꝑegrinatiōes ęgregie nata ⁊ non itra
Iberū modo sed etiaz extra late Metropolis
Gymnesię id est ciuitatū mater est. Gymnesię etiā insulæ
insulæ contra non longe iacentes ⁊ Ebosus dignitate
Ebosus pręstantes opportunū vrbi sitū ostendūt Erato
sthenes aūt et statione esse affirmat iaciendis
anchoris nō admodū cōmodā: sicuti cōtra disse
rens Artemidorus inquit. Uniuersa ab colum
nis huc vsq; maritima importuosa est. Deinceps
Leetani aūt hoc ex loco ꝯmodis ornata portub⁹. Ager
Lartolee- quoq; bonitate pręcellēs Leetanorū et Larto-
tæ leetarū aliorūq; talium vsq; ad Emporiū. Illud
eni est a Massiliensib⁹ ædificatum a Pyreneis
mōtibus stad. mil. iiii. interuallo ⁊ hispanię fini
bus ad Galliam distans. Hic est autem vniuer
sus tractus agrorum et portuum commodita-
te pręstans. Eo in loco Rhodope opidulum est
Rhodope Emporiensium: quod plerique ab Rhodiis con-
oppidum ditū fuisse tradūt. Et hic ⁊ in Emporio vrbe Dia
nam Ephesiam eximia veneratione colunt. In
rebus Massiliensibus causam aperiemus: ha-
Emporię- bitabant autē prius Emporienses pusillā quan
ses dam oppositam insulam. Quā nunc Paleanpo
Paleāpo- lin. i. vrbem veterem nominant: hoc vero tēpore
lis incontinenti habitacula posuere. Diopolis est
Diopolis quā murus diuidit vicinos ātea quosdā ex In-

dicetis habēs inquilinos. Qui et si per se suam
agerent rēpublicā: cōia tamen habere mœnia
cū Gręcis tutelę gratia voluerūt: hęc autē du-
plicata sunt medio dirimente muro. Tempo-
re inde ꝓcedente in eadē ciuitatis gubernacu-
la cōuenerunt. Quod et in aliis multis euenit:
barbaris ⁊ Gręcis legibus. mixtum tēperatis.
Pręterfluit ꝓo amnis ex Pyrene exoriens: cu-
ius quidē egressi Emporiensibus portū efficit.
Emporiēses egregie circa colligēda lina opus
agūt. Interiorē agrū: cū aliaruz rerū tum vero
sparti feracem habēt. Qui vero inutilior est ac
tenuis iuncū ꝓducit: vt etiā iuncariū cāpum ap
pellēt. Plerique vltimas Pyrenei mōtis partes
vsq; ad pompeii trophea tenēt. Per quę ex Ita
lia ad interiorē hispaniā ꝑgētib⁹ iter est mari-
me ad Beticā. hęc via nunc quidē mari ꝓxima
nūc aūt longinq̄ redditur: pręsertim vbi spectat
occasum. Ducit aūt Taraconē a Pompeianis
monumētis ꝑ iuncariū cāpum ⁊ Betterones: ⁊ Bettero-
Marathoniū. i. fœnicularium: quē a nascētib⁹ la- nes
te fœniculis: sic latina lingua vocitant. Dehinc Maratho
ex Taracone ad traiectū Iberi amnis ꝑ ciuita nium
tē Dertossam hinc ꝑ Saguntū perducta ⁊ vrbē Setabis
Setabin sensim a mari discedit: ⁊ Spartario cā Spartari⁹
po: qui sicut ⁊ alter iuncarius: ita ⁊ ipse Sparta campus
rius appellatur: sese applicat. Hic aūt ⁊ spatio Spartum
sus ⁊ aquarū indigēs implicatū sparto iuncum
ꝓcreat: qd ad oēs oras potissimū in Italiā de-
uehit. Antea mediū ꝑ cāpuz atq; Egelastas viā
ipsam ⁊ longinquā ⁊ asperam esse contingebat.
Nunc aūt ad maritimā facta est iuncariū tantū
modo attingēs campū: ad idēq; pertēdes quo
prior illa: ad Clastonē scilicet ⁊ Obulconē: per Clasto
q̄s ⁊ ad Cordubā et ad Gades via ꝓducit: quę Obulco
duo amplissīa sūt Emporia. Distat aūt a Cordu
ba Obulco stad. circiter. xxx. Ab rerū sane scri
ptorib⁹ traditū est. Cæsarē e Roma Obulconē
vii. ac. xx. die ꝑuenisse in castra. Illa ibidem eo
tpe fuerāt: quo ad Mundā martē conserturus
erat. Tota q̄ eo tempore fuerat a columnis ad
hispaniæ Galliæq; terminos maritima huius
generis est. Super hanc vero situs mediterra
neus ager: is inquā qui inter Pyreneos mon- Satyri
tes: latusq; septētrionale vsq; ad satyros ex du-
ob⁹ maxime fini mōtib⁹. E quib⁹ vnus ęquali
ter a Pyrene distās ꝓducit a Cantabris exori Idubeda
ens. In nostro aūt finitur pelago Idubeda vo
citatus. Reliquus a medio in occasum ꝑmeat:
deflexus quidē in austrum ⁊ littus a columnis
protendēs Hic vero nudus ac tenuis ab initio
est tummulus: per Spartariū excurrens cam
pum. Applicatur autē sylue sup Carthaginem
⁊ Orospeda nominatur. Inter Pyreneum et Orospeda
Idubedam Iberus fluuius labitur ab ambo-
bus ex ęquo disiunctus montibus et fluentib⁹
hic amnib⁹: ac reliquis refert⁹ aquis. Ad Ibe- Augusta-
rū vrbs extat. Augusta cæsaria vocitata: ⁊ Co- cæsaria
lonia quędā celsa habēs pontis lapidei trāsitū Lacetani
Ora compluribus habitatur gētib⁹: e quib⁹ no- Ilerda
bilissima lacetana: dicitur hæc a Pyreneis ra- Ileosca
dicibus inchoans in campos vsq; latius exten Ilergetæ
ditur: et Ilerdæ ac Ileosce Ilergetarū locis

adiungitur nõ procul ab Ibero. Quibus in op
pidis Sertonus pugnas gessit extremas: z in
Calagurriũ Vasconũ vrbe Calagurio z Maritima Taraco
Sertonius nis z Hemeroscopio cũ e Celtiberis fuisset eie
ctus: vbi aduersa captus valitudine diem suum
obijt. Ad Ilerdã ṽo posterioribus annis Afra
nius z Petreius Põpeiani ductores ab diuo Cæ
sare debellati fuere. Distat Ilerda ab ibero tẽ
Ilerda dẽtibus in occasum stad. c. z. lx. A Tarracone au
tẽ ad Austrũ circiter stad. cccc. z. lx. Ad aqlonẽ
ṽo Iisca stad. d. z. xl. Per hosce mõtes ex Tara
Iisca cone ad postremos ad Oceanum Vasconeo ad
Vascones Põpelonẽ z Oedasunẽ vicinã Oceano vrbẽ via
Põpelon. est stad. mille duobus z. cccc. ad Aqtaniç z hispa
Oedasune niç ꝯfinia: Iaccetani sunt i qbus ea tẽpestate Ser
Iaccetani tonius cũ Põpeio belligerabat. Postea vero
Põpeij filius Sextus aduersus Cęsaris prę
fectos. Supra Iaccetanos ad Septẽtrionem
gẽs incolit Vasconũ. In qua Põpelon sita est:
Pyrenes veluti Põpelopolis: Pyrenes ṽo ipsius lat9 in
latera hispaniã vergẽs cõsitũ est varijs arboribus ma
teriç multitudine: z quæ semp virens germiet.
Alterũ aũt Galliã spectans: nudũ oĩno. Media
vero loca cõ ualles cõtinent: quas frequentes
cultores habitãt. Quas quã maxima hispaniæ
Cerretani. natiõis portio Cerretani tenẽt: a quibus mul
tifariã Pernç cõdiuntur Cantabricis p qnã si
miles prouentũ non mediocrẽ hoĩbus exhiben
tes. Vbi vero Indubedã transieris: e vestigio
Celtiberia Celtiberia frequẽs dispar occurirt. Magna il
lius pars inculta z aspera: z fluuialibus inunda
tionibus vasta: q per hos Anas defertur: z Ta
gus: z deinceps flumia plurima: quç in occasũ
irrumpũt oceanũ: originẽ ex Iberis agris ha
Durias bentia. Quoꝝ durias pter Numantiam: oramq3
Numantia Seguntiã currit. Cæterũ Betis ex Orospeda
Seguntia. oriens: per agrũ Oretanũ fluit in Beticã. E re
Betis ori9 gione aũt septẽtrionis Berones Celtiberiç p
Berones ximi. z Cãtabris Coniscis habitãt: z ipsi e Gal
Conisci lica trãsmigratione orti. Horũ vrbs est varia ad
Bardyeti Iberi transitũ sita. Cõiuncti sunt z Bardyitis:
Bardyuli. qui nũc Bardyuli vocãtur. Ab occasu Astures
Astures quidã sunt: z ex Callecis aliq atq3 Vacceis: vet
Callaeci tonibusq3 z Carpẽtanis. Ab austro vero Ore
Vaccei tani: z ex Bastetanis quicunq3 Orospedam in
Celtibero colunt: et ex Dittanis: Ad orientem autem Iu
rum parte. beda. Cumq3 Celtiberi ipsi quadrifariam par
titi sint. Fortissimi ad ortũ ac Meridiem sunt:
Vraci Vraci ad carpentanos pertinẽtes: fontesq3 Ta
Carpẽtani gi. Eorum nobilissima ciuitas est Numãtia: quç
Numantia in bello Celtiberico: quod aduersus Ro. popu
Celtiberi lum gestum est virtutem propriam ostentauit.
cũ bellum Quod vicesimũ perdurauit ad annum. Cõplu
res eñi exercitus imperatoribus ad iternitio
nẽ detracti. Nouissime aũt Numãtini obsidione
cincti: diuturna patiẽtia tolerarũt. Paucis dũ
Lusones taxat exceptis: q cedentes murum dediderũt.
Aruaci Sũt z Lusones: q ad ortũ spectãtes: z ipi ad Ta
Segeda gi fontes pertinẽt. Oppidũ est Aruacoꝝ Se
Pallantia geda z Pallantia. Numãtia ab Augusta Cęsa
Segobri rea: quã sup Iberum sitã esse diximus abest ad
ca. st od. dccc. Celtiberorum etiã vrbes extãt. Se
Bilbilis gobrica: z Bilbilis: circa qs Sertori9 z Metel

lus proelium cõmiserunt. Polybius ṽo: cũ Vac
ceoꝝ: z Celtiberoꝝ poplos dinumeret: cũ alijs
ciuitatibus z Sagesamã: z Intercatiã colligit Sagesama
Posidonius auctor est. M. Marcellũ tributũ Intcatia
ex Celtiberia exegisse talentũ. dc. Ex quo cõie
cturã facere lz: q Celtiberoꝝ natio frequẽtissi
ma fuerat: z auri atq3 argenti copia excellẽs: tã
etsi agrũ incolẽtes sterilẽ. Polybi9. ccc. vrbes
illoꝝ: a Tiberio Gracco subuersas esse memo
riæ prodidit qd ritu Comico: Tib. Gracci grã:
dictũ est ab eo: qui turres vrbis appellat. Ut in
triũphalibus põpis fieri mos est. Qd ab re ne
quaq3 dictũ esse crediderim. Nã impatores z re
rũ gestarũ Scriptores: vt ornatiora efficiãt ne Scriptoris
gocia: ad hoc mẽtiendi genus efferunt. Cã etiã mendacia
qui vrbes. Hispanoꝝ supra mille fuisse pdicant:
huc deduci michi videant: vt ingẽtes vici oppi
da noientur. Haud eñi agri illius ingeniũ tam
multas capere valet vrbes: tũ qd sterilis sit: et
alienus a morib9 nrĩs: z imansuetus: Tum qd
eoꝝ victus z actiones longe a litt oribus nrĩs:
ad tale aliquid non edoceat. Nã qui per vicos
habitãt: agrestes sunt: cuiusmõi magna ex par
te sunt Hispani. Ciuitates aũt comitate z man
suetudine cõdiunt incolas. Nec tñ id facile po
tissimũ cũ ad vicinoꝝ detrimentũ syluç materiã
occasionẽq3 suppeditẽt. Post Celtiberos: ad au
strũ sunt mõtani: Orospedã habitãtes: z spectã Orospeda
tẽ ad Sucronẽ regionẽ: Sidetani vsq3 Cartha Sidetani
ginẽ: z Bastetani: z Oretani: ferme vsq3 z Mala Bastetani
cã. Iberos aũt vniuersos: sicut et de Lusitanis Oretani
diximus: peltas gestasse ꝯstat: z armaturis agi Iberoꝝ ar
les: pter latrocinia iaculo: funda z gladio vte ma.
bantur. Inter pedites eqtatũ imiscere ꝯsueue
rant: eqs ad cõscendẽdos mõtes edoctis: nec Equi silue
minus ad curuanda leuiter genua quotiẽs ius stres
si fuerit: vbi vsus exigit. Producit capreas Hi
spania: equosq3 siluestres affatim. Quibusdã in
locis: Lacus icremẽta suscipiũt. Cygni z ei9 ge
neris aues plurimç: Silr z Otides ãnes pcreãt Otides
et Castoras. Et Castoreũ qdẽ: nõ eã quã Ponti Castores.
cũ hz vim. Põtico. n. ppriũ est: vt venenosũ sit:
vt z alijs pmultis. Cũ Posidonius dicat solũ ex
ære Cyprio lapidẽ Cadmiã gigni: z Vitreolũ z Cadmia la
Spodiũ. Peculiare ṽo Hispaniæ esse Posido pis
nius asserit: vt nigræ ibibẽ sint Cornices. Cũq3 Spodium
Celtiberoꝝ eq subalbi sint: si in exteriorem tra Celtibero
ducant Hispaniã: colorẽ pmutãt. Sũt aũt Par rum equi
thicoꝝ similes. Nã z agilitate: z currẽdi dexte
ritate: reliquos ãte ire. Radicũ ad tincturã ido
nearũ copia pmaxima Oliua: vite: ficulnea: ar
boribusq3 similibus. Hispanũ ad nos spectans
littus abũdat. Et exterius frequẽs est. Quib9
oceani pars: Aqlonaris maxime: pter frigus
indiget. Reliqua ṽo amplius: pter hoĩm incu
riã: cũ nulla educatiõe istitutio sed necessitatis
magis z brutarũ animantiũ affectione: z depra
uatis morib9 vitã agãt. Nisi quispiã ad educa
tionẽ bonã: eos vitã degere existimet: q ex lo
tio: diutius itra cloacas seruato: lauacra sibi ꝯfi
ciãt. Quiq3 sibi suisq3 vxorib9: itritis purgamen
tis dẽtes abstergãt: quẽadmodũ Cãtabros: cõ
finesq3 illis factitare fama est. Humi dormitare

Cotium Iberorum cubatio. Gallorum cubatio. Vettones

Iberis Gallisq; cõe. Callecis deū nullū esse q̄=
dā aiunt Celtiberi ⁊ vicini sui in Boreā habitā
tes: cuipiā deo cuius nomen nō extat: rotunda
luna tp̄e nocturno ante fores: p̄ omnis domos
pernoctant saltus agitātes. Vettones cum pri
mum Romanoꝝ castra intuentes: quosdā cētu
riones deambulationis causa: deflectere viaꝝ
cernerēt: insanire holea suspicati sunt. Itaq; eis
p̄cedentes viā ad tabernacula cōmonstrabāt:
perinde ac: aut fixos p̄ quietē manere aut pu=
gnare: necessariū arbitrarētur. Quis autē mu=
lierū nōnullarū mundū: inter barbaricā non po
nat formā: de quo mētionē fecit Artemidorus.
Eas eni monilia ferrea: collo circūdata gestare
refert: supra verticē coruos incuruos habētia:
et ante frontē longius incumbētes. Hos vero
ad coruos velum: cū velint attrahunt: vt exten=
tum faciei p̄beant vmbraculū. Hocq; magnum
ducūt ornamentū. Quadā in parte tympanulū
circūducit: ad posterioresq; in occipite neruos
capiti: vsq; ad auriculas adstrictum: in altū la=
tumq; paulatim supinatur. Alias sinciput expi
latum enudare: adeo vt amplius q̄ frons ipsa
pateat. Aliquas impositū ad pedis mensurā in
sublime stilū erigere. Cui Cæsariē circūtexūt.
Deinde pileo nigranti exornaut. Multa re ve=
ra perspecta sermonem de omnibus diuulgant
Hispaniæ gentibus: potissimū de iacētibus ad
Boreā. Nec solum de illarū fortitudine: sed etiā
Matrum seuitia
crudelitate: ⁊ amentia ritu beluarū. Matres in
bello Cantabrico filios: prius q̄ in hostiū ma=
Filii seuitia.
nus capti peruenirēt necauerūt. Puer quidam
cū parentes ac germani captiui: vinculis adstri
cti iacerēt: eos ois neci tradidit. Ita eni pater
iusserat: attributo in p̄rātem ferro. Idem fecit
mulier quędā de iis: qui secū capti fuerāt. Qui=
dā intra vinosoꝝ conuiuiū inuitat: supra rogum
sese cōiecit. Hęc cum Gallis Thracibusq; cōia
cōueniunt: ⁊ gente Scythica. Viroꝝ mulierūq;
cōmunis est vtilitas. Rem ipsę rusticam exer=
Puerperę opera.
cent. Puerperęq; viris ministerium exhibent.
Quos illę earum vice accumbere iubent. In=
teragendūq; ipse lauant. Ipsæ ad aliquē flumi
nis alueum accūbentes: īfantē pannis inuoluūt
Posidonius tradit hospitem suū Charmoleū
ei cōmemorasse: virum quendā genere Massi=
liēsem: viros ac fœminas in agro Ligustico: ra
ta mercede ad agri fossionē vna cōduxisse. Vnā
aūt vt pariendi dolores eā vexare cœperūt: nō
procul ab opere discessisse. Enixamq; confestim
opus repetisse: ne mercedē amitteret. Ipse ve
ro cū eam difficulter cum doloribus operantē
intueretur causę prius ignarus demū edidicit.
Infantis lauatio.
Itaq; mercedē exhibens: ipsam abire siuit. Ela
tum igit tollens infantem fonticuli cuiuspiā la
uit aquula. Et pannis quos habuit inuoluens
saluum baiulauit ad edicula. Nec illud Hispa=
nis est p̄priū: vt duo pariter vno vehant equo.
Cæterū interpellandū alter pedester certamē
init. Nec illis est peculiaris ingēs murū multi=
tudo. Vnde pestilētes sæpenumero secuti sunt
Murū copia
morbi. Hoc aduersus Romanos aduenit in Cā
tabria: vt essent qui accepta mercede: mures ve
narentur: ⁊ quātitate designata: salutē vix asse=
querētur. Eos autē tum rerū aliarū: tum vero
tritici deprehēderet inopia: ex Aquitania ma=
gno cū labore ac difficultate: p̄pter locoꝝ aspe
ritates frumētabant. Hoc etiā de Cantabroꝝ
Cātabrorum cantus.
diuulgat amētia quod nōnulli cū in manus ho
stium venissent crucibus deinde suffixi: lętitiæ
poena canebant. Huius quidē generis mores
agrestis cuiusdā ferocitatis exempla sint. Ta=
lia vero cum minus ciuilia sint: non tn̄ beluarū
vitam referūt. Quēadmodū apud Cantabros:
Dos dat vxoribus.
viros vxoribus dotes tradere: ⁊ filias hęredes
designari: a quibus fratres earū vxoribus exhi
bētur. Hoc quidē cū nō ad modū ciuile sit: mu=
Hispanorum toxicum
liebrē quandā habet tēperantiā. Hispanū ⁊ illu
est: vt de more toxicum apponatur: qđ ex olere:
apio cōsimili conficiunt: nullū afferens dolorē:
vt si qđ afferat inuitis: improptu illud habeāt.
Illud etiā eorūdē est: vt sese pro iis: q̄bus cōci=
liētur immolent: ⁊ p̄ eis morti se deuoueāt. Qui=
dā igit hanc regionē duas in partes diuisam es
se tradūt. Sicut ⁊ ipsi diximus. Alii p̄o q̄nq; par=
titā asserūt. Nec certū in hisce exponi pōt: ⁊ p̄=
pter permutationes: ⁊ locoꝝ ignobilitates. In
notissimis eni partib; ⁊ fama celeberrimis: va=
rietates noticia illustrant: ⁊ agri partiōes: ⁊ vo
cabuloꝝ transformatiōes ⁊ si qđ eius generis
est. A multis eni diuulgatū est: a Græcis maxi=
me: q̄ omniū facundissimi fuere: verū quecūq; et
Barbara: ⁊ longinqua ⁊ exiguos cōtinentia lo=
cos ⁊ dissipati sita sunt: de iis cōmētaria nec tu
ta nec admodū multa fuerūt. Adeo vt quotcūq;
a Græcis remota sunt: ignorationē intendant.
Latini scriptores
Cæterū Latini quidē Scriptores Græcos ipos
sane imitant. At vero nō multū. Nā quæ illi me=
morię cōmendarunt: a Græcis accepta cōuer=
terunt. Ex seipsis p̄o non lōge suę nationis stu
diū dilatauere. Vnde si q̄ ex illis diminutio defe
ctusq; fiat: nō multa ab aliis supplemēta parā=
tur. Alioqui ipis Gręcoꝝ nosbus: claritate plu
rima excellētibus. Cū igit tract; vniuersus ex=
tra Rhodanū terrāq; intra Gallicos sinus arctā
Iberia dicto.
ta: a priscis illis vocitet Iberia. Nostri sæculi
homines ipsius cōfinia Pyreneos mōtes ponūt.
Pyrenei montes
Eādēq; iberiā ⁊ Hispaniā nolant: q̄ intra Iberū
Igletæ
cōtinet. Vetustiores aūt hos ip̄os Igletas ap=
pellāt: nō multū pascētes agrū: sicut auctor est
Asclepiades Myrleanus. Romani p̄o totā eodē
mō nolant Iberiā: ⁊ Hispaniā. Partē quidē vnā
exteriorē: Alterā p̄o iteriorē dictarūt. Alio aūt
in tp̄e: alio q̄z pacto: p̄ reipublice magistratib;
diuiserūt cū p̄uincię nunc plebi ⁊ Senatuiq; desi=
gnētur. Nūc duci Romano. Betica plebi attri=
Betica
buit. Ad quā p̄ętor mittit: qui Legatū habet ⁊
questorē. Ei; terminū ad ortū vsq; Castaonē cō
stituerunt. Reliqua Cæsaris est: q̄ duos mittit
Legatos. p̄ętoriū: ⁊ cōsularē. P̄ętoris quidē
secū legatū habet: q̄ Lusitanis ius dicit vicinis
Beticę: Extendūturq; vsq; ad Amnē Durium ⁊
eius ostium. Hūc eni agrū sic appellāt: p̄prio in
Augusta Emerita
hunc diē nole. Eo in loco sita est Augusta Eme
rita reliq̄. Hęc aūt est plurima iberię pars. P̄ę
tori subdita est Cōsulari. Haud idignū habēti

exercitum: tribus instructũ ordinibus: ac lega-
tis tribus. E qbus vnus duos secũ ducẽs ordi-
nes: tractũ trãs Durium seruat vniuersum: ad
Arctos: quẽ antea qdã Lusitanos appellabãt.
Lusitani Callaeci
Alij vero nunc Callecos vocãt. Quis aũt aspe-
ctãtes ad Septẽtrionẽ mõtes ppinqui sunt cũ
Asturibus: & Cantabris. Per Astures sane de-
Melsus Astures Noega
fluit Melsus amnis: pauloq3 remotus est Noe
ga oppidũ. Prope aũt est Oceani refusio Astu
res a Cantabris separãs. De hinc montiũ sunt
radices vsq3 ad Pyrenem. Secundus Legatus
cũ altero adest ordine. Tertius aũt interna cu-
stodit. Cõtinet autem gentes dictas in pacis &
mãsuetudinis morẽ. Italicãq3 formulã: cũ toga
tã subinde vestẽ induãt. Hi aũt sunt Celtiberi:
quiq3 vtranq3 Ibero ppinquã regionẽ: vsq3 ad
maritima incolunt. Ipse vero imperator in oris
maritimis: maxime ad Carthaginẽ: & Tarraco
nem iurisditionẽ agitãs: ducit hyberna. Aesti-
uis autẽ diebus aliqua semp obit: intuens quę
emẽdationis indigeãt. Adsunt & Cęsaris pcu-
ratores Eqstris: ordinis viri: q̃ militibus advi-
ctus sui dispẽsatione pecunias distribuũt. E re
gione Hispaniæ insulę iacẽt. Duæ qdẽ Situsę.
Duæ vo Gymnesię: quę Balearea appellant:
quas inter Tarraconis & Sucronia maritimã
esse sitas cõtingit. Sup hanc cõditũ est Sagũ-
Pityusæ Baleares. Saguntũ Ebusus Ophiusa Pallama Potentia.
tũ. Pityusæ longius in bello existẽtes: magis q̃
Gymnesyę: declinant in occasum. E quibus vna
qdem vocat Ebusus: vrbẽ eiusdẽ nois cõtinẽt.
Circuitus insulę stad. cccc. Latitudo inęqualis
vt etiã lõgitudo. Prope iacet insula Ophiusa:
lõge ac minor deserta. Gymnesiaꝝ vna qdẽ ma
ior duas habet vrbes: Pallamã atq3 Potentiã.
Hęc ad ortũ sita est. Pallama vo ad occasum.
Insulę lõgitudo stad. paulominus. dc. latitudo
cc. Artemidorus aũt longitudinẽ: latitudinẽq3
duplicauit. Minor aũt altera a potẽtia stad. cir
citer. lxx. distat. Multo q̃ altera iferior magni-
tudine minor est. Virtute vo ea nihilo iferior.
Fertiles eñ ambę: & portuũ bonitate pstantes:
licet ostia latẽtes sub aquis petras frequẽtes
habeãt: vt subeũtibus attẽtiore cura opus sit.
Locoꝝ aũt virtus paci deditos efficit incolas:
quẽadmodũ & Ebusi cultores. Quũ autẽ pauci
qdã improbi: aduersus mariũ pdones: cõis emo
lumẽti grã cõspirassent: crimie vniuersis i spar-
so. Metellus cognomẽto Balearicus: eos iua
Baleares funditores Landaux.
sit. Qui etiã ciuitates mœnibꝰ circũ sepsit: eaſ-
dẽ ob vtutẽ: alioꝝ isidijs obnoxij: & studio pa-
cis inertes: & funditores optimi vocitãtur: q vt
fama est: ex quo Phœnices insulaꝝ potiti sunt:
egregie exercuerũt. Hi primi mortales lacula-
uum iduisse ferunt. Ad pugnas discicti erũpũt:
manu scutũ gestãtes: & pustũ iaculũ raro ferra-
tæ cuspidis hastã. Ternas circũ caput fundas:
Malancre næ fundaꝝ materia
e iuncis cõpactas gestant: quos Melãcrenas
appellant: e qbus funes texũtur. Unde & Phile
tas in libro interpretationũ: Hirta iquit vestis
sordida: rarus limbus iuoluit: & iunceũ ornamẽ
tũ: perinde ac iuncis circũcinctis: fundas vero
aut iunceas: aut setis cõtextas: aut neruis ge-
stant: vel longioribꝰ habenis: vel breuioribꝰ: vel
mediocribus: ad remotiores iactus vel ppin-
quiores vl medios. A puerilibus hoc pacto ad
fundas exercebant ãnis: vt alioqui ne panis q-
dẽ pueris exhiberet: nisi funda quicq3 prius at
tingerẽt. Quo circa Metellus propius isulas
adnauigans: pelles nauium tectis prætẽdit: vt
aduersus fundarũ iactus tegmina essent. Dein
de ex Iberia tria romanoꝝ milia itroduxit ad-
colas. Præter agri vo feracitatẽ: & illud hisce in
locis cõmoditatis adest: vt vllum noxiũ animal
Cuniculorum mala.
nõ facile reperias. Nam cuniculos nequaq3 in-
digenas esse asserũt. Quinimo cũ ex ppiqua in-
sula: quidã marem ac fœminã attulisset tãta ab
initio facta eoꝝ est pcreatio: vt ex subterraneis
cuniculis domicilia subuerterent: & arbores: et
(vt superius cõmemoraui) hoies ad imploran
dã populi Romani opem: cõfugere coacti sint.
Nunc aũt cũ ad tractandã eoꝝ venationẽ aptis
simi facti sint: nulla inalescere sibi damna pmit-
tũt. Verũ possessores magnã ex terræ fructibꝰ
vtilitatẽ assequunt. Hæ quidez iuxta colũnas:
quas Herculeas vocãt existũt. Iuxta has par
uæ duę adiacent insulę. Quaꝝ altera Iunonis
noiatur insula. Quidã sane & has vocauere co-
Gades
lũnas. Extra colũnas Gades sunt: de qbus tan
tum solũmodo diximus: q a Calpe stad. dcc. & l.
iteruallo disiungunt. Prope aũt erũpentẽ Be-
tim sitæ sunt: de qbus plura disseminat oratio.
Hi etenĩ sunt viri: q & plurima: & ingentia emit-
tetes nauigia: nrm & exterius mare nauigãt: cũ
neq3 magnã habitent insulam neq3 multũ e cõti
nente fructũ legãt: neq3 aliarũ vbertate fruant
insularũ: sed magis pelagus inhabitẽt. Pauci
admodũ rem domesticã curãt: vel romę moram
ducũt. Nam incolarũ magnitudine: nullis extra
Romã positis: gẽs esset iferior. Igit accepi in
vno ætatis nostræ cẽsu: equestris ordinis Ga-
ditanos viros qngẽtos esse censos: quot in nul
la italicarũ vrbiũ pręter Patauinos obuenere.
Tot aũt numero cũ sint: Insulã habitãt nõ lon
giorẽ stad. c. cũ latitudo vspiã stad. vnũ nõ exce
dat. Oppiddum initio inhabitabãt sane pusillũ
Neapolis: Didyma
Balbus vero Gaditanus vir triũphalis: aliud
isup illis ædificauit: qd Neapolin vocãt Ex am
babus deducta est Didyms: nõ vltra stad. xx. cõ
plexa: nec ea quidem anguste habitata: quippe
cũ modici sint eis cultores. Cum maiore ex par
te maritimas nauigationes oẽs exerceãt: par-
tim etiã cõtinentẽ incolãt: pręsertim vicini quã
dam insulã: pter ipsius fertilitatẽ: quã velut
æmulã Didyme fecere ciuitatem: tanta est loci
delectatio. Pauci in illius comparatione: & hic
habitacula tenẽt: illius etiã naualis grã: qd q-
dẽ nauale illis in opposita cõtinente Balbus
extruxit. Ciuitas ad occiduas insulę partes ia
cet. Ipsi quoq3 insulæ proximũ in extremis est
Cronium Heracliũ
Cronium. Ad alterã partem ad ortũ cõuersum
est Heracliũ: quo ex loco maxime continenti cõ
iungitur insula: ad stadij latitudinem: medio in
teriacente pelago semota. Templum ab vrbe
duodecim milia passuum abesse ferunt: quan-
tum certaminum: tantũ et miliarioꝝ numerum
faciẽtes. Malus autẽ est ferme tanto: quãta est

insulę longitudo. Est aũt insulæ ab occasu in ortũ magnitudinis spaciũ. Pherecydes aũt
Gades Erythia Geryones — Gades. Erythiã videt̃ appellasse. In qua ea quæ de Geryone vulgant̃ fabulis insinuant. Alij v̾o adiectã huic vrbi Insulã quam stad. intervallo Euripus iterlabẽs segregat. Letitiã aũt pabuli videt̃: q̃ pascentiũ ibi pecudũ: lac serũ nõ efficit. Caseũq; multũ immiscentes aquã ꝯficiũt: tantũ exuberat pingue. Tricesimo die aial suffocat̃: nisi q̃cq̃ cruoris exhauriat̃. Herba vero quã pascunt̃ oues: sicca quidẽ est: sed incredibilem gignit aruinã: Quibus ex rebus tabulã: de Geryonis armẽtis cõfictã esse cõiecturas faciũt. Littus aũt vniuersum cõe frequẽtibus habitatoribus est.
Gadium origo — De Gadiũ vero ædificatione: Gaditani talis memoriæ mãdauere. Tirijs datũ esse oraculũ: quo ad Herculis colũnas coloniã mittere iuberent̃. Qui speculãdi gratia missi fuerãt: vbi ad fretũ & ad Calpes angustias ꝑuenere: orbis terminos esse rati & ibi Herculeę expeditionis finem: & has ab Oraculo colũnas noiari: intra angustias: quendã ad locũ cõstitere-
Axitani — runt: in q̃ nũc Axitanoꝝ ciuitas est. Ibi factõ sacrificio: cũ leta nequaq̃ hostię ꝓtenderẽt: retro flexere rursum. Post tp̃is iteruallũ missi: extra fretũ stad. mille & d. ꝓgressi: in Insulã Herculi
Noba — cõsecratã ꝑuenere: q̃ ad Nobã Iberię vrbẽ iacet. Existimãtes hic esse colũnas Herculis: deo sacrificiũ istituisse. Nõ portẽdẽtibꝫ leta rursus hostijs domũ repetisse. Tertio cũ classe missos Gades cõdidisse & phanũ: ad spectãtes ad orientẽ insulę partes ædificasse. Vrbẽ aũt ad Occasum. Quãobrẽ nõnullis angusti ipsius freti vltima. Colũnas videri Quibusdã v̾o gades. Alijs longius a gadibꝫ foris iacere. Aliq̃ columnas
Calpe Abilix — Calpen: & abilycẽ opinati sunt: montẽ ex Africa ꝓcumbentẽ. Quẽ eratosthenes i Metagonio: Numidarũ gẽte sitũ asserit. Quidã aũt exiguas ꝓpe vtrãq; Insulas: e qbꝫ alterã Junonis insulã nũcupãt. Ceterũ artemidorus: iunonis q̃dẽ Insulã: illius templũ appellat. Atq; aliã quãdã esse inquit. Neq; montẽ Abilyca: neq; Metagoniũ gentẽ esse. Errabundos autẽ scopulos: atq; Symplegades: horsum nõnulli trãsferunt: eas esse colũnas opinati: quas Pindarꝫ portas Gaderidas vocat: ad has nouissimas Herculẽ ꝓfectũ esse dictitans. Verũenimuero Diccarchus: Eratosthenes: Polybius: & Grecoꝝ plurimi ad Euripi angustias: colũnas esse manifeste demõstrat. Hispani aũt & afri: apđ Gades eẽ inquiũt. Ex iis. n. q̃ circa fretũ illud existãt: nihil esse colũnis sile. At quidã alij colũnas dici illas aiunt
Herculis columnę — q̃ itra Herculis ædẽ in Gadibus existãt. Sunt aũt ex ære: cubitoꝝ. viij. In qbus ꝯstruendi tẽpli sumptus inscriptꝫ est. Ad quas cũ ꝑueniãt: q̃ nauigationẽ absoluerit: Herculi sacra ferentes: s deo se iuuari instruunt̃. Hic maris & terrę finẽ esse. Hinc v̾o similiorẽ esse sermonẽ: etiam Posidonius arbitrat̃: q̃ de oraculo: deq; legatis dicta mendaciũ: de Phoenicũ more putat eẽ. De legatis sane quis cõtra fidẽ aut argumentum: neutrã in partẽ incredibile affirmare susit? Illud autẽ quippiã habet itelligẽtiæ: non paruas

quasdã Insulas aut mõtes: pro colũnis videri dicere: sed iuestigare: quę nã proprie colũnę dicãtur. Qui sunt mũdi: & habitabilis terrę: vł expeditiõis Herculeę termini. Veteribus enĩ hic mos affuit: huius generis cõfinia ponere: quẽadmodũ Regini columellã: turrim quãdam exilem: sup freto locauerũt. Et huic columellæ turris: quã Pelori nuncupat: e regione sita est: et quę Philenoꝝ dicũtur aræ: in medis quodãmodo Syrtium tellure sunt. In ipso quoq; Corin- Philenoꝝ aræ.
thiaco Isthmo: columnam quãdã locatã fuisse: memoriæ proditũ est. Quã Iones dũ atticũ: et Megarẽsem occupassent agrũ cõstituere cõiter. Simul et q̃ electis illis e Peloponeso: Peloponesum in ꝑtãtem redegerunt. E parte quæ Megara spectat: hoc inscribentes pacto. Hac nõ q̃dẽ peloponesus est: verũ Ionia. Ex altera Columna confinium.
aũt parte: Hac Peloponesus: nõ Ionia est. Alexãder v̾o indicæ militiæ fines posuit: in ijs videlicet locis aras: ad quos in oriẽtẽ ꝑuenit: ad indoꝝ extremos Herculẽ ac Liberũ patrẽ imitatus. Iste q̃dẽ mos extitit. Ceterũ locos ipsos titulos ꝑmutare credẽdũ est. Maximeq; equũ tp̃s locatos absumit termios. Haud enĩ hac tẽpestate Philenoꝝ ꝑdurãt aræ. Sed locus alia assumpsit vocabula. Nec v̾o in terra indica: villas Herculis stãtes: aut liberi patris colũnas spectatas fuisse memorat̃. At locis q̃busdã indicatis: Macedones illos colũnas esse credidisse dicimus. In q̃bus signũ aliq̃d offenderũt. de rebus gestis Herculis: aut liberi patris: quas historiarũ scriptores posteritati cõmendarũt. Hic etiã haud incredibile est: priores illos fabricatis manu finibus vsos esse. Altaribꝫ. s. aut Aræ finiũ.
turribus aut columellis: eos apđ locos: ad q̃rũ vltimos illustres viri ꝑuenerũt. Illustria v̾o sunt hm̃oi freta incũbentes mõtes: minores insulæ: vt regionũ primos: aut postremos designemus limites. Quõ autẽ manu cõstructa: defecere monumẽta in locos ipsa traducta sunt nomina: siue isulas siue ꝓmõtoria dicere maluerĩs qbus fretũ ipm̃ efficit̃. Hoc v̾o iã definire arduũ est: vtris cognomẽtum applices: cũ vtrisq; sites esse colũnę videant̃. Dico aũt similes esse: qm̃ in eius generis locis cõstitutę sunt: q̃ aperte vltima denominãt: ꝓ quo & fretũ os dicit̃: et hoc ipm̃ & alia cõplura. Ipius os quidẽ itronauigãtibus: initiũ est. Foras aũt & nauigãtibus: exitꝫ & extremũ. Itaq; isulę in ore ꝑexiguę: quæ descriptionẽ facilẽ & insignẽ hñt: nõ tenuiter colũnis eq̃parari pñt. Pariter & iminentes freto mõtes: q̃ eminẽtiã quãdã eiusmõi ostendãt: sicut columellę vel colũnę. Recte ꝓinde Pindarus portas dixit Gaditanas: si in ostio colũnę itelli- Gaditanæ portæ.
gant̃. Ora nãq; sĩlia portis habent̃. Gades aũt talibꝫ in locis nõ cõsistunt: vt extremitatẽ ostẽdãt. Sed in magni medio littoris: multũ isignio finibus iacẽt. Ipsas v̾o columnas Herculeas: ad ipm̃ referre littus: minus ꝓfecto par est: minoris q; vt cẽseo rationis. Nõ enim credibile dixerim huius nominis gloriã a negociatoribꝫ potius: q̃ principibus atq; ductoribꝫ: accepisse primordium: & simul inualuisse memoria: sicut & de

indicia columnis. Cui quidem rationi: alioqui
testimoniũ ipsa affert iscriptio: quæ vt ille inqt:
non tēpli ædificationē: sed impensæ summā in=
dicat. Etsi Herculis colūnas nō Phœnicū im
pensæ sed illius magnificētiæ monumentū exta
re. Polybius autē scriptū reliquit quendā Ga
Gadium fons. Herculis fons. dibus: in Herculis templo fontē esse: gradibus
modicis ad aquā descensum habentē: quæ po=
tionibus idonea est. Et cōtraria maris fluxib⁹
obuenire. Quomodo eñ illud augetur: hic ipse
deficit. Quū vero refluit complet. Causam au=
tem allegat: qđ spiritus qui e fundo in supficiē
et supernas terræ partes excurrit: dū terra ip
sa operitur ab vndis: scđm maris accessum: co=
hibetur ab propriis huiusmodi egressibus. Ad
interna vero reuersus fontis meatus obdurat:
et aquæ defectū efficit. Savero iterum nudata:
directos meatus agens spiritus: fontis venas
liberat vsq3 adeo vt facile z vbertī scateat. Ar=
temidorus huic cōtradicens: quādam a se cām
ponit. Silaniq3 opinionem memorās historici:
nulla mihi memoratu digna videt afferre. Per=
inde ac ipse cū Silano prorsus ad hæc imperi=
tus. Verūposidonius mendacē hanc historiam
esse asserens: duos in Herculis æde puteos es=
Herculis putei. se ait. Tertium in vrbe. Ex iis qui in Herculis
templo sunt. Alterum paruū assidue aquis ex=
hauriri: z eadē hora destitutū aspici. Cumq3 a=
quari desierint: impleri denuo. Maiorē alterū p
diem vniuersum aquationē exhibere. Alioꝝ tñ
more puteoꝝ ad minutū: noctu impleri cū aqua
tores desiuerint. Cum autē in ipso repletionis
tēpore crebro recursus aquaꝝ simul obueniat:
et esse cōtrarium maris refluxū: inaniter arbi=
trati sunt indigenæ. Quod igitur historię fides
adhibita fuit: z hic ipse dixit: etiā nos inter ad=
miranda vulgatum accepimus. Puteos quoq3
tum ante oppidū in hortis: tum interius esse au
diuimus. Verū propter aquarū vitium: cloacas
per vrbem: aquę fossatilis inundare. Si tamē z
hoꝝ quisq3 puteoꝝ vllam reciprocationis suspi
tionem ostētat: haud sane nouimus. Qđ si hæc
accidāt ipsas inter difficilia causas accipi opor
tet. Nam eo modo: quo Polybius inquit: sese
habere verisimile est. Credibile etiā est: vena=
rum aliquas fontanarū exterius humectatas
lassari: z aquis in obliquū effusionē magis pręs=
stare: quā per pristinū alueum in fontē retūde=
re humectari autē inundāte fluctu necessariū
est. Deinde sicut athenodorus inquit: quod cir
ca aquarū incrementū: aut decrescentiam obue
nit inspirationi: aut expiration: perq3 simile vi=
detur. Si aliquę fluētes aquę: per alios quidē
meatus effundunt effluxionē: scđm naturam in su
perficiem: aquarū ora fontis appellamus. Per
alios vero meatus: ad maris fundū cōtrahunt:
illud simul extollētes vt inundet. Quando vo
ipsa expiratio fiat vt propriū: nunc destituat nūc
repetat alueū: cum z illud reuersionē accipiat.
Nescio autē quonāmodo Posidonius cū Phœ
nices cęteris in rebus idoneos esse demōstret:
hoc loco eoꝝ fatuitatē potius q̄ acumē dānat.
Nam dies ac noꝝ p solis mēsuratur ambitū: in=
terdum sub tellure: interdum supra tellurē ap=
parentis. Oceani vero motū ait syderis subire Oceani accessio.
circuitum. Quendā quidē diurnū. Quendā men
struum. Quendā annuū: vt lunæ cōtingit. Quo
enim tēpore ista z zodiaci magnitudinē excedit
orizontis: mare terrā ascēdere incipit: sensu te=
ste: quoad in cęli mediū ascēderit. Ubi vero de=
clinare sydus ipm cœperit: sensim rursus pela=
gus reuertit: donec occidēti signū Luna exape
rat. Deinde tāto eadē in cōstantia tēpore ma=
net: quāto Luna ad ipm cōiungit: z adhuc tāto
magis: quāto sub terrā mota: signū ab Orizōte
distet. Postea rursus ascēdere: quoad sub tel
lurē in cæli medio sit. Deide regredi quoad in
ortū luna sit procedens: ac signū distat ab Ori=
zōte. Cōsistere vo vsq3 quo signū supra terram
eleuat: z rursus ascendere. Hanc diurnā quidē
esse circuitionē asserit. Mēstruā vero qm maxi
mi circa cōiunctiones reflexus efficiūtur. Dei=
de vsq3 ad dimidiā minuūtur. Iterum augētur
vsq3 ad rotūdā lunę formā. Diminuūtur vsq3 ad
dimidiā decrescentē. Postmodū vsq3 ad cōiun=
ctiones incremēta fiunt. Tempore autē z velo
citate crescētias abūdare. Annuos vo a Gadi
tanis pdidicisse refert. Hi quidē aiunt: vt circa
tropicū æstiuū maxime crescāt z recessus z ac=
cessus. Ipse autē a Tropico vsq3 ad æqnoctia=
lem: diminui existimat. At crescere vsq3 ad hye=
malē tropicū. Deinde ad vernū æquinoctiū de=
crescere. Porro crescere ad tropicū æstiuum.
Itaq3 cū circuitiones istę die noctuq3 fiant: in
vtriusq3 simul tpe mare bis accedat: atq3 bis di
scedat: et diurni tēporis atq3 nocturni ordo ser
uetur. Quonāmodo putei repletiones: p ma=
ris incremētis: multotiēs euenire patant? Nō
autē sæpe aquarū defectiones: vel multotiens
quidem: nō autem paribus vicibus vel etiā pa
ribus vicibus? Gaditanos vero ad hęc obser=
uanda minime idoneos extitisse: quę quotidia=
na fiant. Cęterū quę quotidiana fiant: obseruas
se ex iis: quę semel quotannis eueniāt: p circui
tiones annuas. Quibus eum tamē fidē adhibe
re liquet. Ex q̄bus diminutiones z accessiones
fieri supplicat: e tropico in alterum tropicum:
et inde reuersiones denuo. Atqui nec illud cre
dibile sit: quod cū ad obseruandū accurati sint:
euenientia non viderint: non eueniētibus autē
crediderit. Itaq3 Seleucū quēdam a rubro ma
ri profectum ait: quādam in his æqualitatē in=
æqualitatemq3 scđm signoꝝ differentias referre.
Cum enim in æquinoctialibus signis Luna cō
sistat: æqualia fieri quæ accidant. In tropicis
autem inæqualitatem z multitudine: z celerita
te prorsus existere. Ex reliquis vero ad singula
secum iam appropinquationes proportionem
effici. Ipse autem se dicit: cū rotunda circa tro
picum æstiuum Luna: in Herculis templo Ga
dibus versaretur dies complures: annuas d f
ferētias intelligere nequiuisse. Circa mensis il=
lius autem coniunctionem: magnā in Ilipa an
notasse permutationē: præter superioris tēpo
ris fluminis Betis refusionis. In q̄bus nec ad
medietatē ripae irrigabat. Per id vo tps: adea

superfusas inundasse aquas: vt eodē in loco mi-
Ilipa lites aquarent. Ilipa vero a mari stad. dcc. ab-
est. Finitimosq pelago cāpos ad stad. xxx. alti-
tudinē: ex inundatione demersos. Ita vt insulę
deprehenderētur. ⁊ fundamentoꝝ Herculei tē-
pli sublimitas ⁊ ipsius aggeris q̄ ante portum
Gadibus procūbit. Qui ab eo mensuris quæsi-
tus vt asserit: decem etiā cubitis cooperiri vix
possit. Qđ si qs factas aliquo in tēpore acces-
siones duplicatas adiecerit: sic magnitudinē in-
undatiōis in campis manifestissime exhiberet.
Hoc cōmuniter accidere traditur ꝑ vniuersam
circūiacentē. Oceano plagā. At nouum quiddā
Iberi am- de Ibero amne. eiq peculiare iste cōmemorat.
ctus Siqu dē eum inquit nōnullis i locis absq hym
bribus: absq niuibus inundationibus late spar
gi: vbi ab Aquilone venti frequētes ingruant.
Cuius rei causam esse asserit lacū per quē ela-
bitur. Cū illo enim lacus aqua: impellentibus
Gadium vētis extrudit. De arbore quoq Gadibus exi-
arbor stente scriptis prodidit: quæ ramos humū vsq
in curuatos habeat: frondes sępissime mucro-
nis speciem gestantes: quarū ad cubitū lōgitu-
do est. Latitudo vero digitoꝝ quatuor. Circa
nouam Carthaginē arborem esse: quę de spina
corticē emittat: ex quo telæ pulcherrimę confi-
ciantur. Huic quidē Gaditanæ nos in ægypto:
in ipsa ramoꝝ curuatura similez perspeximus.
Cæterū fronde dissimilē ac infructuosissimam.
Hanc autē fructū ferre dicit. In Cappadocia
quoq e spinis collecta texuntur. Arbor aūt nul
Arborum la spinas affert: e quibus cortex extet. Verū hu-
telæ mi serpēs herba. Gaditanæ vero arbori ⁊ illud
Arboꝝ lac ninatū esse traditur: qđ vno fracto ramo lac ef-
Arborum fluit. Quod si radicem absciderit minij humor
minium. exudat. De gadibus hactenꝰ. Cassiterides au-
Cassiteri- tem insulæ decē numero sunt inter se ꝓpinquę:
des. ad Aquilone iacentes: in pelagus expositæ ab
Artabroꝝ portu. Earum vna deserta est. Reli-
quas habitāt hōies colore fusco: talares induē-
tes tunicas. Cingula pectoribus gestantes: cū
baculis deambulant. Tragicarū perq̄similes
furiarū. Victus illis vt plurimū ex armētis no-
madice. i. ritu pastorali. Stagni ac plumbi me-
talla. i. occultas sub terra venas habēt: ꝓ qui-
bus simul ⁊ pellibus tegulas permutant: ⁊ sa-
les cum negociatoribus. Nec minus æres vasa.
Hanc negociandi viam soli antea Phœnices e
Gadibus missi aggrediebātur. Cū interim cur
sum istū cunctos mortales ipsi celerant. At eni
Romani vt emporia illa noscitarent: quendam
eōꝝ sectati sunt nauclerū: qui per inuidiā sponte
limosos in locos illisa naui: eandē in cladē secta-
tores inducēs: ab naufragio euasit incolumis.
Quo ex facto amissi oneris preciū publice re-
stitutū accepit. Romani tamē facientes crebro
periculū: cursum illū nauigatione frequēti ꝑdi-
dicere. Postea vero quā. P. Crassus aduersus
eos trāsmittens metalla: paruæ altitudinis ef-
fosa cognouit: et mortales ipsos pacis studio:
maritimis omnino deditos actionibus: hanc
optātibus industriā aperuit: licet amplius hoc
ipsum mare sit: q̄ quod inter Britanniā interia-

cet insulam. De Hispania quidē: ⁊ de adiacēti-
bus insulis hactenus.

Libri quarti hæc sunt capitula.
Quę ad Galliam: ⁊ Hispaniam pertinent.
Quantum intra se Italię alpes continent.
In his ⁊ Britannia: ⁊ nonnullę in Oceano insu-
læ: quot earum habitari videntur.
De Barbarorum plaga.
Quę gentes vlteriora Istri habitant.

DEinceps Trāsalpina Gallia Gallię par-
existit. Cuiꝰ forma prius ad- tes
umbratione quadam descri-
pta est: pariter et magnitu-
do. Nūc singula dicēda sunt.
Quidā eā tris in partes di-
uisere. Aquitanos: Belgas: Aquitani
Celtasq: noiati appellātes.
Aquitanos nō modo lingua: sed etiā corporibꝰ
ꝑmutatos. Hispanis magis q̄ Gallis similes.
Reliquos ꝟo Gallica sane facie. Verū eadē nō
vsquequaq lingua oēs. Sed plerosq paululum
variata. Rerum publicarū moderationes: ⁊ vi-
uendi formulæ paulisper imutatæ. Aquitanos
et Celtas eos appellabant: quos Pyrene mō- Celtæ
ti adiacētes: Cēmenus mons disterminat. Mō- Cēmenus.
tes siquidē Pyrenæi hanc Galliæ partē ab oc- Pyrenæi
casu terminare dicūtur mare: vtroq ex latere ꝑ-
tingentes: ⁊ internū ⁊ externū. Ab ortu Rhenꝰ: Rhenus
qui ęquali a Pyrenęis mōtibus spatio: ad lineā
distat. Ab aqlone ⁊ Meridie sic iacet: vt ab se-
ptētrionalibus promōtorijs Pyrenea inchoās
Oceanus ambiat: vsq ad Rheni eruptiones. E
regione autē Massiliēse: ac Narbonēse pelagꝰ.
Subinde alpes: ab ora incipientes Ligustica: Alpes
vsq ad rheni fontes. Cēmenus ꝟo mōs in Py- Cēmenus
renen: medios ꝑ campos recta perducit: et in
medio desinit ꝓpe Lugdunū: ad stad. milia duo Lugdunū
prolixus. Aqtanos igitur nuncupabant: qui ad Aquitani
septētrionalē Pyrenes partem: ⁊ Cemmenū
habitāt: vsq ad oceanū ⁊ itra Garumnā fluuiū. Garumna
At Celtas q̄ ad alterā pertinēt plagā: ad Mas- Celtæ
siliæ: ac Narbonis mare: qui rupes alpiū aliqua
ex parte attingūt. Belgas ꝟo nomiabant reli-
quos oceano cōfines: vsq ad ostia Rheni: ⁊ nō-
nullos rheni: ⁊ Alpiuz vicinos icolas. Sic nāq
et diuus Cæsar in cōmētarijs scriptā reliquit.
At eni Cæsar augustus quadrifariā partiens:
Celtes quidem Narbonēsis prouincię defint.
Aquitanos ꝟo: quos ⁊ ille sane extollēe: insup
decē adicei gētes: ex ijs quæ inter Garumnā: ⁊
Ligirin fluuiū colūt. Reliquā dupliciter parti- Ligiris.
uit: vnā quidē Lugduno applicās: vsq ad supe
riorē rheni plagā. Alterā vero Belgis. Quæ- Belgæ
cūq igitur ſm naturæ partes distincta sunt or-
bis descriptori dicēda sunt: ⁊ quæ ſm gentiū ha
bitationes: quicqd mētione dignū est. Quęcūq
vero pricipes reipublicæ tēporibus obsequē-
tes: varijs modis instituūt: summatim comme-
morasse satis est. Diligētia vero cæteris cōce-
dēda. Hæc igiꝰ plaga: oīni ex parte fluuijs spar
gitur. Cū alij ex alpibus: Alij ex Cēmeno: ⁊ Py
renæ deferant. Nōnulli etiā in Oceanū: Aliqui

in nostrū pelagus erumpant. Loca vero p quæ
diffluūt: vt plurimū cāpestria sunt: tumulisq̧ p̄ç
dita: ſ ſentisq̧ nauigabilibꝰ a cōmoda. Sic au
tē naturæ bonitate: inuicē ſeſe amnes habent:
vt ab vtroq̧ in vtrūq̧ mare facile sarcinæ de=
portent: pusillo terræstris itineris spatio: cum
plurimū p amnes: ast aduersos subuehāt: ast
secandos deuehātur: Eā ad rem nōnihil excel=
lit Rhodanus. Nā multis ex locis aquæ in illū
Rhodanꝰ. confluūt: veluti dictū est. Jsq̧ nostro adiungit
mari: qđ externo melius est: fœlicissimos q̃z p
agros huius regionis diffluens. Narbonensis
Narbonensis ora. em̄ ora: eosdē qsos ꝛ italia fructus pducit. Qđ
si proficiscaris ad arctos montēq̧ Cēmenū: oli
ueta ficiq̧ deficiunt. Alia ꝟo procreant. Vlteri
us vero progrediēs: nō facile vitē: vuas ad ma
turitatē cōficere pspicies. Alia vniversa frumē
ta: miliū: glādem: vbertim gignit: ꝛ ols generis
pecora. Nulla ipsius pars īculta iacet. excepto
dūtaxat ſi qđ paludea: ac syluæ coli phibeant.
Atqui longe magis hominū frequētia: q̃ cura
incolitur: ast diligētia. Etem̄ mulieres quidem
fœcunditate: ꝛ edscādi studio optime. Viri au=
tem belloꝝ magis: q̃ agricolendi studiosi. Hac
autē ætate terrarū cultionē: depositis armis
cogunt amplecti. Jsta quidē de tota exteriore
Gallia: cōmunia dicimus. De quadrifaria vero
sic facta diuisione: singulas repetētes partes:
in figuræ modū disseramus: ꝛ de Narbonēsi pri
mo. Huius forma distātibus quodāmodo inter
se ad Pyrenē lineis: ab occasu describitur. Ab
septētrione aūt ad Cēmenū. Ex reliqs aūt: aliā
sane ad austrū mare conficit: qđ inter Pyrenē.
Massiliāq̧ iacet. Ab oriēte ꝟo partim Alpes ꝛ
internallū: qđ inter alpes p rectā intercipit: et
radices Cēmeni: ad Rhodanū vsq̧ ptinētes. A
quibꝰ ad prædictā Alpiū rectā: directus effi=
citur angulus. Ad Australe autē latꝰ: ad di=
ctam figurā deinceps maritima iacet: qsam te=
Massilienses nēt Massiliēses: ꝛ Sallyi vsq̧ in Ligures. Jta=
liā versus: ꝛ flumē Varū. Hinc facile est vt ātea
Sallyi diximus: primꝰ Narbonēsis ore finis ꝛ Jtaliç.
Varus fluuius Aestiuo qdē tēpore: sane perigūus: Hyeme ꝟo
ad stađ. vsq̧. vii. latius expādit. Hinc igit littus
Pompei vsq̧ ad Pyreneæ Veneris templū extēdit. Hic
est ꝛ huius puinciæ: ꝛ Hispaniensis terminus.
Trophæa Quidā vero hunc tractū: in quo Pompeij Tro
Narbo phæa sunt: Hispaniæ ꝛ Galliç cōfinia declarāt.
Remausuz Huc ex loco vsq̧ Narbonē. lxvii. miliaria sunt.
At hic Remausum. lxxxviii. E Remausoq̧ per
Vgernū atq̧ Tarasconē: ad calidas aqsas q̃s
Sextiæ aquæ Sextia noiant: pde Massiliā: sunt milia. iii. ꝛ. l.
Hinc ꝟo ad Antipolin: ꝛ Varū flumē mil. lxxiii.
Aphrodisium Vt sint mil. fiāt. cc. lxxvij. Quidā sane ab aphro
disio: id est venerio: vsq̧ ad Varū stađ. esse milia
Vocontij ii. ꝛ. dc. scripserūt. Aliq ꝟo. cc. adiecerūt. Hasd
Cottium em̄ de iteruallis cōcordāt. Per viā aūtē alterā
Gernum p Vocōtios: ꝛ Cottiū: vsq̧ Gernū: ꝛ Tarasconē
Tarasco cōis est trāsitus ab Nemauso. Hinc ad Vocon=
Druentia. tioꝝ fines: ad initiū ɔscendēdarū alpiū: p Druē
Cabballio tiā: ꝛ Cabbalionē: miliaria lxiii. Rursus hinc ad
Epebrodunum alteros Vocontioꝝ fines: ad Cottiū mil. c. vno
minus: Ad vicum Epebrodunū. Jnde totidem
per Vrigantū vicum: et ex Cingomagoꝝ trāsi= Brigātesꝰ
tione alpium: ad Ocelū: vbi terra Cotti finem Ocelum
habet: ꝛ ab Cingomago iam Jtalia noiat. Hic Cingomagus
autē ad Ocelū mil. sunt. xxvii. Phocensiū vero
ædificium est Massilia: petroso in loco sita. Cui Massilia
quidē portꝰ subiacet. Saxū videlicet in Thea=
tri forma: ad Austrū spectans. Vrbs vniuersa
pulcherrimis circūcincta mœnibus: magnitu=
dine eximia. Jn cuiꝰ arcæ Ephesium: ꝛ apolli
ni Delphici templum cōditū est. Hoc quidē no
mini Jonico omni cōmune est. Ephesium autē
Ephesiæ Dianæ sedes sacra est: Nam cū Pho=
censes a natali solo discederēt: sermonē excidiſ
se traditur nauigationis pricipi atq̧ duci: vt ab
Diana Ephesia cursus initiū auspicarent. Jgit
Ephesum appulsos percōtari: qsonāmodo ex
dea imperatū asseqsserētur. Porro Aristarchas
matronæ admodsm honoratç: deam in somnis
astitisse imperantē: vt accepto quodaz: a sacris
simulachris: vna cum Phocēsibus nauigatio=
nē Aristarcha subiret: Eo autē confecto: vt pri Aristarcha
mū Colonia cursum expleuit: ꝛ Phanū edifica
tum esse: ꝛ Aristarchā eximia veneratione ha=
bitā templiq̧ sacerdotē designatā. Subinde in
ciuitatibꝰ p colonias deductis: deā hanc vbiq̧
honorē in primis asseqsutā. Et eundem diuinæ
statuæ ordinē: et reliqua eodē ritu seruari: quæ
in ipsa Metropoli cōsueuere. Cæterū Massi=
lienses rem vrbanā p Optimates: ꝛ Aristocra=
tiā regētes: oēs legū eqtate superant: cōsilium
dc. ex viris instituētes: q̃ quo ad vita supsit: id
honoris genus habēt. Quos Timitos. i. hono=
rificos appellant. Quindecim vero senatꝰ sunt
principes: quibꝰ quç ad manus prōpta obue
niunt. moderari ac regere datū est. Rursum ex
hisce qsindecim: tres sunt præsides: quibꝰ plu=
rimū potestatis attribuitsr. Verū ex his nemo
Timitꝰs creat: qui liberos nō habet. Neue de Timitus
cisiū sanguine: tertiā p generationem ortus sit.
Eoꝝ leges Jonico de more: sunt psblicç ppo=
sitæ. Jpsoꝝ ager oliuetis ac vinetis natura cul
tꝰs ferendis autē frumētis ob asperitatē sane
tenuior ac sterilis. Ea propter mari magis q̃ tel
luri fiduciā habētes: nauigationē pro eoꝝ inge
nio delegerūt. Postmodum tū viroꝝ fortitudīe
valentes qsosdā vicinoꝝ campos occuparunt:
eodē sane robore quo ꝛ vrbes condiderūt: non=
nullas inter hispanos: qbus: ꝛ Dianæ ephesiæ
sacra: more patrio tradiderūt: vt grecanicis ri=
tibus imolarēt. Amnis Rhodani cursꝰs nō pa
rū cōmoditatis Barbaris affert accolis. Est ꝛ
Taurētiū: ꝛ Olbia: ꝛ Antipolis: ꝛ Nicea: ad Sal Taurētiū. Olbia
lyoꝝ gentē pertinēs: ꝛ ad Ligures alpium inco Antipolis.
las. Jis adsunt naualia: ꝛ armamētaria. Supe Nicea
riori vero tpe magna nauiū facultas ꝛ armoꝝ.
Jnstrumēta quoq̧ tū ad nauigandi vsum: tum
obsidendis vrbibus idonea. Quibus ꝛ aduer=
sus Barbaros obsistere valuerunt: et Romani
populi amicitiā conciliarunt. Qui cū illis primul
tū vtiles existerent: magnū ex ipsis sssceperūt Sallyū
incrementū. Sextius potissimū redactis in po Sextiç aq̃
testatē Sallyis: nō longe a Massilia: sui nomi=
nis ædificauit oppidum. Suaq̧ appellationis

aquas dixit calidas: quartã partē in frigidas p̄=
mutatã esse ferunt. Ibi romanorum præsidiũ col
locans: Barbaros ex ea repræssit littoribus:
quæ ex Massilia ducũt in Italiã: cũ eos penit⁹
cohibēdi: Massiliēsibus vires deessent. Nec ip
se plus valeret. q̃ quantũ p portuosa loca ex ma
ri: aduersus Barbaros per stad. xii. incursaret.
Per Thiaconē vero stad. viii. Relictã autē ab
iis regionē Massiliēsibus attribuit. Cõplures
in oppido suspēsę ostendunt exuuiæ: quas ab il
lis rapuerãt: qui omni tēpe maria crudeliter ve=
xãtes: bellis naualibus superati fuerãt. Priorib⁹
ribus quidē annis: cũ cęteris in rebus tum ve=
ro ex Romani populi amicitia eximia fœlicita=
te florebãt: de qua p̄multa quis capesseret indi
cia Romani Auentinæ Dianæ simulachiũ eo=
dē modo disponētes: apud Massilienses collo
cauerũt. In Põpeiana vero aduersus Cæsarē
seditione: cum victę parti sese addixissent. ma=
gnã suæ fœlicitatis iacturã fecere. Tamen pe=
nes illos: nõ pauca pristinę beatitudinis vesti=
gia relinquunt. Maxime circa machinarum fa
bricã: apparatus nauales. Cum autem cõfines
iuxta Barbari mitiorē quot annis victum acci=
piant. Et ab rerũ bellicarũ cogitatione: ad ciui
les tam institutiones: terrarũq; cultũ: ppter ro
manorum victoriã: sese cõuertant: nec iis ipsis tñ
circa prædicta studiũ amplius obuenit. inditio
sunt res ipsę vt hoc tēpe cõstitutę sunt. Nã pri=
mores vrbis ad eloquētiæ: ⁊ philosophandi ar
tes vertũtur. Adeo vt cũ ciuitas ipsa paulo an=
te Barbaris discēdi refugio remitteret: ⁊ Gal
los Græcis familiares cõparasset doctrina in=
gēs Massilię: etiã cõtractus gręca oratiõe scri
berētur. Hac sane tempestate nobilissimos Ro
manos: pro attica peregrinatione eo ad capes=
sendas disciplinas aduētare suasit: qui bonarũ
artium cupiditate capiãtur. Hos igitur galli vi=
dentes simul in pace degentes: ad tales viuen=
di ritus eorum ocia: pronis disposuerunt animis.
Idq; non modo p viros singulos: sed etiã p cõ=
munia cõmoda. Nã ⁊ priuatim ⁊ publice sapien
tes suscipiũt p̄ceptores mercede collata: vt de
medicis mos est. Frugalis autē victus atq; mo
Massiliensium dos — destię. Massiliensiũ nõ minimũ quispiã illud si=
gnũ poneret. Dos enĩ illis amplissima centũ au
Massiliēsiũ vestis. — ri sunt. Ad vestē quinq;. Ad mundũ aureũ qnq;.
Amplius vero nullo pacto licet. Cæsar autē: ⁊
succedētes porro p̄m illũ imperatores: aduer=
sus patrata in bello delicta: modestius sese ha
buere: antiquę memores amicitiæ. Suoq; iure
viuendi potestatē seruare quã ab vrbis cõditæ
primordio ciuitas habuerat. Adeo vt missus in
prouinciã Pictoribus: non ciuitas ipsa: nõ sub
diti parere necessum habeant. Hæc quidem de
Sallyi — Massilia. Iuxta mõtana Sallyorum regio est: ab
occasu ad septētrionē amplius vergens ⁊ pau=
latim absistēs a mari. Maritima inclinat ad oc
casum: modicũ a Massiliensium vrbe progressa:
circa stad. c. ad promontoriũ ingens admodum
vsq; ad quasdã lapidũ excisiones id est latomi=
Aphrodisium. — as. Hinc in sinũ curuari incipit: ⁊ Gallicũ sinum
efficere ad Aphrodisium hoc est veneris pro=
montorium Pyrenes. Sunt qui massiliense nũ
cupant. Est vero sinus duplex. In eadem enim
circũscriptione mons excurrit Sigius: duos di — Sigius
sterminans sinus: ⁊ Blasconē prope sitam assu — Blasco
mens insulã. His e sinibus: maior quidem pro= — Rhodanus
prie Gallicus iterũ appellatur: In quē Rhoda
ni ostiũ euomit. Minor autem ad Narbonē spe=
ctãs: vsq; ad pyrenen est. Narbo nãq; amplissi= — Narbo
mum eius regionis Emporiũ: supra exitũ Ata= — Atax
cis fluminis. Narbonēsemq; lacũ iacet Rhoda
no aũt adiacet oppidũ. Emporiũq; non paruum
Arelate. hæc ipsa pari ⁊ inter se interuallo Em — Arelate.
poria distãt: ⁊ a memoratis promontoriis. Nar
bo quidē ab Aphrodisio: Arelate vero ab Mas=
silia. Vtrinq; autē circa Narbonem labuntur am=
nes alii. Nonulli de Cēmenis mõtibus. Alteriq;
autem a Pyrenęis habētes oppida: in que nõ
longa est aduersis fluuiis nauigatio: paruis q=
busdã nauiculis. E Pyrene quidem Rhusceno. — Rhusceno
Et Illibirris amnes exeunt. E q̃bus vterq; eius — Illibirris
dem nominis vrbē habet. Iuxta Rhuscenonē
lacus est: Et ager quem alluit: exigu⁹ supra ma
re refertus salinis. Habet ⁊ effossiles Cestrias — Cestrias
pisces. Nam si quis duo aut tris fodiat pedes:
et in limosam aquã fuscinã demiserit piscē exi=
miæ magnitudinis fixum penetrat. Limo autē
instar anguillarũ aliter. Hęc quidem flumina e
Pyrenæo monte inter Narbonē: ⁊ Aphrodisiũ:
ex vtraq; Narbonis parte: ac etiã ex Cemmeno
monte ferũtur in mare: quo ex mõte ⁊ Atax ori — Atax
tur ⁊ Obus ⁊ Rhauraris. Sup altero quidem — Obus
ciuitas admodũ munita: apud Narbonē sita est — Rhauraris
Blittera. Sup altero autē Agatha: a Massiliē — Blittera.
sibus ædificata maritima quã dixi regio: vnum — Agatha
illud de effossilibus mirandũ habet piscib⁹: Al
terũ lõge fere mirabilius q̃d dicã. Nã in medio
Massilię ⁊ Rhodani vbi erũpit spatio campus
est: a mari centena distans stadia. Tanta enĩ ip
sius diametros existit: cũ forma cõstet circuli.
Ab eo vero q̃d accidit petrosus appellatur: lapi=
dibus q̃ manus impleant plenissimus. Sub q̃=
bus gramē exoritur: a quo pecoribus pabuli sup
peditatur vbertas. In medio salsę scatēt aquę:
Salisq; vis magna. Uniuersa circũadiacēs ora:
ventis exposita est. Egregie autē campũ hunc
Melãboriũ: ventus vehemēs terribilis ⁊ vio= — Melanborium
lentissimus procellis infestat. Quædã igitur sa
xa distrahi ꝓsariq; tradũt. Et mortales e curri
bus fractos euolui: Ipsosq; vētorum violentia: ⁊
vestibus ⁊ armis nudari. Dicit igitur Aristote
les: lapides a terramotibus: quos Brastoa id — Brasti
est ebullientes appellant: electos in plana: ⁊ ad
curua loca prolapsos fuisse. Posidonius vero la=
cũ eum existentē fluctuatione congelatũ fuisse
inquit: quapropter in plurimis dispartitum esse
lapides: sicuti fluuiatilē glareã: littoricosq; lapil
los: leues quidē: ⁊ magnitudine pares. Cãmq;
reddit vterq;: ⁊ verisimilis amborum est sermo: Ita
enim aggregatos esse lapides: non per seipsos
consistere necesse est: vel ex humiditate compa
ctos ingentibus e saxis per tot fragmenta di=
scretos extitisse. Eschylus vero: difficilem red=
ditu rationē gdiscens: vel ab alio suscipiens: in

fabulæ locum exposuit. Promotheus nanq̄ in
exponendis Herculi vijs: quæ ad Hesperidas
e Caucaso ducunt: apud illū sic loquit. Ad forte
Ligurū et timore inscium aduētabis exercitū:
Ubi aperte scio: nullo de prælio: aut Clypeo la
menta emittere in transcēdo. Nā vt tela te desti
tuāt: in fatoꝝ lege datū est. Ibi ne lapidē qui=
dem vllū e terra captandū habebis: cū tot⁹ mol
lis locus existat. Spectans ꝟo te opis egentē
Juppiter miserebit: ⁊ nebulā intēdens: ⁊ rotū=
darū hymbrē petrarū infundēs solum inunda=
bit. Quarū ope cōgressus: facile Ligusticū va=
stabis exercitū. Posidonius igitur ꝑinde ac ip=
sos Liguribus iniecisse ⁊ accumulasse lapides:
melius esset ꝙ Herculem tot indiguisse lapidi=
bus dixit: tāta vero illoꝝ multitudo innumerabi
li turbæ necessaria fuit. Unde qui fabulā cōscri
psit: ꝙ qui fabulā abnegat: verisimiliora dixisse
visus est. Verū cū poeta reliqua fatoꝝ lege da=
ta esse dixerit: de rei causa indagantē: lamētari
non ꝑmittit. Nā in ipsis de ꝓuidētia ⁊ fato ser=
monibus: talia rerū humanarū: ⁊ natura facta=
rū permulta cōperies: vt de ipsis dicere liceat:
hoc quā illud: lōge ꝓstantius factum est. Sicut
hymbribus abundare Aegyptū. Sed terram
ethiopiā non irrigare. Parin quoq̄ dū in Spar
tā nauigat: adisse naufragiū. Verū cum Helenā
rapuisset: violati iuris nō luisse supplicia: cū tā=
tā Græcoꝝ ⁊ Barbaroꝝ cladem ediderit: qd in
Jouē retulit Euripides. Pater inquit Juppi
ter Troianis quidem mala: Græcie vero cladē
Rhodan⁹. inferri cupiēs: hæc sane decreuit. De rhodani
fluminis ostijs Polybius Timæū increpat. Eū
nō quinq̄ sed duo habere dicēs ostia. Artemi=
dorus autē tria inqt. Timęus vero postea ob=
tusa cernēs ostia accedēte: ⁊ accumulato limo:
ingressuq̄ difficiles: nouā incidit fossam: q̄ maxi
mā amnis partē excipiēs: Massiliēsibus victo=
Ambrones Toygeni riā attribuit: eo ex bello: qd aduersus Ambro=
nes ⁊ Toygenos gerebatur. Ex quo immēsas
opes cōpararūt: dū abeuntibus ⁊ redeuntibus
per fluuiū: vectigalia exigūt. Nunc tamē intrā=
di manet ĩportunitas: ꝓpter fluminis impetū:
aggeratumq̄ limū: ⁊ locoꝝ humilitatē: vnde ne
ꝓpinquātes quidē: iatentē sub aqua terrā de=
spiciāt. Quāobrē Massiliēses: vt quauis ratiōe
locū hospitalē efficerēt: pro signis turres altas
ædificauerūt. Itaq̄ ⁊ ibidē Dianę ephesię tēplū
ꝯdiderūt: sumpto loco quē fluminis ostia efficiūt
Insulā. Supra Rhodani vero eruptiōes: lacus
maris iacet. Lacū autē ostiū appellāt. Ostrea
sane cōtinet innumerabilia quidē: ⁊ alioqui aspe
ctu pulchra hūc plerīq̄ ostijs annumerāt Rho
dani: ꝓsertimq̄ ij qui illum septē ꝯstare ostijs
asserūt. Neq̄ hoc neq̄ illud recte dicētes. Mōs
nanq̄ medius est: qui ab amne lacū arceat. A py
Turoētiū. reneo igit iuxta Massiliā: maritima regio talis:
Olbia et tanta quędā est. Alia vero ad Varum fluuiū
Antipolis Liguresq̄ vicinas vrbes Massiliensium habet
Nicea Turoentiū: ⁊ Olbiā: ⁊ Antipolin: ⁊ Niceā: ⁊ na=
Foꝝ Julij uale Cæsaris augusti: qd forum Julij vocant.
Uarus flu uius Hoc autē inter Olbiā ⁊ Antipolin constructū
est: distans a Massilia stad. vi. millibus. Cæteꝝ
varus Antipolis ⁊ Niceæ medius est. Hinc q̄=
dem. xx. stad. Inde vero. lx. distans. Adeo vt Ni
cea: ꝑm huius temporis terminū designatū ad
Italiā ꝑtineat: licet in Massiliensiū iure sit. Mas
silienses enim hæc aduersus: instātes Barba=
ros: ædificarunt oppida: liberū esse mare cupiē
tes: cum in eoꝝ potestate ꝓuincia foret: quę va
lida ⁊ mōtana est. Qua quidē Massiliā spectat
latitudinē campestrium locoꝝ mediocrem reli
quit: versus orientē vero euntibus præruptam
omnino ad mare viā: vixq̄ permeabilem habet.
Prima quidē Sallyes occupāt: vltima ꝟo Ita
liæ coniuncti Ligures: de quibus deinceps ha
bendus est sermo. Impręsentia autē tantū adij
ciam: qd cum Antipolis in Narbonēsibus iacet
partibus: ⁊ Nicea in Italicis. Nicea quidem in
Massiliensiū iure ꝑmanet. Et prouinciæ numerū
existit. Antipolis vero inter Italicas annume
ratur: cū Massiliensibus iudicio cōtendens: ab
eoꝝ mādatis libera facta est: hisce locoꝝ angu
stijs: cum Massiliensibus inchoatis: Insulæ
Stoechades incumbunt. Tres quidē digna sa Stoechades
tis amplitudine. Sed duæ perexigue eas exer
cent Massiliēses opere rustico. Quo in loco et
impositum antiquitus ꝓsidiū cōtra pyratarū
impetū habebāt: ob egregiam portū facultatē.
Post Stoechades Planasia: ⁊ Lero sunt: colo= Planasia Lero
nias habentes. In Lerone phanum est Lero=
nis. E regione Antipolis hæc ipsa iacet. Sunt
et alię perilles insulæ: haud memoratu dignæ:
partim ante Massiliā: partim ad reliquūtam di
ctū litus. Portus vnus ad nauiū stationē: ma
gnitudinis eximiæ. Mediocres vero reliq̄ ex
ijs vn⁹ est: quē a Liguribus Oxybijs: Oxybiū Oxybium.
cognomento nuncupant. Hęc quidē de mariti=
ma regione. Supra illā vero loca ipsa talem ha
bent descriptionē: ⁊ ad circūiacentis mōtes: et
ad flumina præcipue Rhodanū. Is eīn amplis=
simus cōpluribusq̄ intro fluētibus auct⁹ aq̄s:
longissimā aduerso flumine nauigationē habet
De his igit deinceps disserendū est. a Massilia
itaq̄ initio capto: ⁊ ducto per mediū agrū inter
alpes ⁊ Rhodanū cursu vsq̄ ad Druentiā amnē:
ꝑ stadia quingenta: Sallyes incolunt. Ubi naui Sallyes
gio traieceris ad oppidū Caballionē: tota dein Caballio
ceps regio Quoꝝ est vsq̄ ad Isaris ⁊ Rhoda=
ni coitiones: hoc in loco Lemmenus Rhodano Lēmenus
applicat. Hucusq̄ a Druentia longitudo stad.
quingentoꝝ est. His in locis ⁊ cāpestria ⁊ mon
tana superne Sallyes habitāt Sup Quaros: Quari
Vocontij: ⁊ Tricorij: ⁊ Iconij: ⁊ Medylli man= Vocontij
siones habēt. At inter Druentiā ⁊ Isarem: alij Tricorij
quinq̄ fluunt amnes ex alpibus in rhodanum. Iconij
Duo quidē. Quaroꝝ ⁊ Varorum oppida circū= Medylli
fluunt: cōmunibus in Rhodanum cursibus ir=
rumpentes. Tertius vero Sulgas: ad vrbem Sulgas
vndalū Rhodano cōmiscetur: vbi Cn. Enobar= Undalum
dus ingenti prœlio: cōplura Galloꝝ milia ver=
tit in fugā. Sūt medio in spatio vrbes Auenio: Auenio
Arausio: et Aeria. Quæ sic appellata est: teste Arausio
Artemidoro: quia in sublimi sit ædificata cacu
mine. Reliqua tota est planicies: fertilisq̄ mini=
strat pabulum. Transitus vero Aeriæ ad Du= Aeria

rionē:nemorosas locoꝝ habet angustias. Quo
Isar Fabius Aemilian⁹ in loco Isar ⁊ Rhodanus ad Cemensi mōtem
confluunt: vbi. Qu. Fabius maximus Aemilia
nus.xxx.vix militū milibus: ducenta Gallorum
milia ad internitionē dedit. Et de lapide cādi=
do ibidē Tropheū crexit. Ac tēpla duo: Mar=
ti quidē vnum: Herculi vero alterum. Ab Isa=
Allobroges re vero ad Allobrogū Metropolim: Viennam:
Rhodano adiacente stad. sunt.ccc.atq;.xx. Pro
Vienna pe Viennā sitū supra est Lugdunū, ex quo Arar
Arar vna: Rhodanusq; miscētur. Ad ipsum autē pe=
Rhodan⁹ destri per allobroges itinere stad. sunt circiter
Lugdunū cc. Caeterum sursum nauigātibus: paulo plura
sunt. Allobroges quidē superioribus annis mi
litandi studio: multis mortaliū milibus tenebā
tur. Hac autem aetate: Rei rusticę dediti: cam=
pos ⁊ alpiuas valles arāt. Reliqui sane vicatim
aetatē agunt. Clarissimi vero Viennā: prius q̄=
dē vicum habitātes: Gentis tamen Metropo
lim appellatā: in ciuitatis formā appararūt. Si=
ta est ad Rhodanū: q̄ sup alpes tātus tāq; im=
petuosus fertur: vt p magnū egressus lacū: ad
multa stadia: manifestū ostēdat cursum. Ad pla
nos deinde Allobrogum: ⁊ Engosiauoꝝ descen
Engosiaui dens agros: penes Lugdunensem Engasiauo=
rum vrbem: Ararim influit. Verum Arar qui=
Squani dem ex alpibus labiẗ. Sequanos ⁊ Heduos et
Hedui Lincasios discernēs: ⁊ Dubin postmodum assu
Lincasij mens. Iisdē e montibus nauigabilē delatum:
Dubis victorq; nomine factus: ex ambobusq; Arar ef=
fectus: Rhodano cōmiscetur: Rursus autē su=
perans rhodanus Viennam defertur. Tribus
his fluuijs euenit vt initio in Aquilonē: dehinc
in occidentē deferātur. Iamq; in vnū tandē am
nem cōfluens: in Austrū iterū curuatus excur=
rit: quoad erumpat: alijs acceptis fluminibus.
Et hinc reliquū in mare cursum pficit. Ipsa igiẗ
inter alpes ⁊ rhodanū talis est regio. Vlterio=
res fluuij partes volcae: quos Arecomiscos ap
pellant maximū incolunt spatium: quoꝝ portus
et nauiū receptaculū Narbo diciẗ. Iustius siq̄=
dem ⁊ reliquae Galliae diceretẗ: cum p tam mul=
Volcae tos annos tanto excellat Emporio. Volcę igiẗ
Arecomisci vicini sunt Rhodano: contra Sallyes: in altera
manentes vlteriore ripa: simul ⁊ Cataros. Ob=
Narbo tinet autē Cataroꝝ nomen. Sic enim cunctos
Sallyes eius loci incolas appellant Barbaros. Qui ta
Catari mē nequaq̄ amplius Barbari sunt. Sed vt plu
rimū in romanoꝝ ritum transmutanẗ: lingua et
viuendi cōsuetudine. Pleriq; etiā rerū publica=
rum istitutione. Aliae etiā circū Aremiscos ad=
iacēt gentes: paruę sane atq; ignobiles: vsq; in
Pyrenaeum montē. Arecomiscoꝝ ꝟo Metro=
Nemausus polis Nemausus extat. Alienigena quidē ple=
be: et mercatoꝝ numero: longe Narbone infe=
rior. Caeterū regendę ciuitatis forma superior.
Quatuor eñi ⁊ viginti eiusdē nationis vicos ha
bet subditos: viroꝝ fortitudie excellētissimos:
Illi tributa cōferentes: ⁊ Latij ius habentes.
Adeo vt qui aedilitatis: Questuraeq; dignitatē
assecuti sunt romani: nemausi adsint. Quāobrē
huic nationi nullū cū veniētibus e Roma prae=
toribus: negociū est. Situ autē hoc oppidū est

in via: qua ex Hispania itur in Italiā. Pergsta
tē quidē ad pmeandū facili: Caeterum hyberno
tēpore: ac verno coenosa: fluminibusq; demer=
sa. Quędā igiẗ fluenta nauigijs traijciunẗ: non=
nulla pontibus: partim ligneis partim lapideis.
Hasce autē aquarū difficultates torrētes effi=
ciunt: vsq; ad aestatem: ex Alpibus decurrētes:
quū niues calore liquunẗ. Viae praedictae pars
cōpendiosa: statim p Vocōtios perducit ad al= Vocontij
pes vt diximus. Altera p Massiliēse littus atq; li
gusticum. Ea plixior quidē est. Caeterū facilio=
res in italiā habet ascēsus: cū ibi iam humilio=
res facti sint mōtes. Abest autē a rhodano ne=
mausus cētena circiter stad. Quo in tractu vl=
teriore Tarusco exiguū extat oppidulū. a Nar Tarusco
bone vero.dcc.⁊.xx.distat: prope montē Ceme
nū: Australe latus accipiētē: vsq; ad pmōtoria.
Et alij quidē dicti Tectosages: de volcis habi Tectosages
tant De reliq̄s quidē postea dicemus. Tecto=
sages (sic enim appellātur) Pyrenaeis ppinqui
sunt mōtibus. Paululum etiā Cemmenū attin=
gūt ex Aquilonis latere: Auriferāq; colunt ter=
ram. Potētia ꝟo ⁊ hominū robore: quondā va=
luisse videnẗ. Adeo vt incidēte seditiōe: magnū
e suis numerū domo eiecerint: ad coꝝ vero for
tunas cōmunicādas: alij alijs ex gentibus con
uenere: e q̄bus ij sunt: qui finitimā Cappado=
ciae ⁊ Paphlagoniae Phrygiā occupauerunt.
Huius autē rei argumentū habemus: q̄d hac
etiā aetate Tectosages appellanẗ. Nā cū ternę
gentes existāt: vna quidē circa vrbē Angytā ha Angyta
bitans: Tectosagū dicitur: Reliquae duae sunt:
Trocini. s. ac Toclistobosgij. Hos autē e Cel= Trocini Toclistobosgij
ticis digressos fuisse: significat iuncta cum Te=
ctosagibus cognatio. Quibus autē ex locis cō
citati fuerint explicare non possumus. Nūc eñi
Trocinos: aut Toclistobosgios vllos: vspiam
habitare nequaq̄ intelleximus: nec itra alpes:
nec extra: nec ipsis in alpib⁹. Eos autē loca de=
seruisse: ppter crebras hominum expulsiones
credendum est. Sicuti multis alijs obuenit: vt
Brenno q̄ delphos incursauit. Quē Prausum Brēnus Prausus
quidā appellant. At enim neq; Prausos ipsos:
quas terras prius habitarint dicere possum⁹.
Ipsos quoq; Tectosages in expeditiōis socie
tatē: contra Delphos venisse memorant. The=
sauros etiā penes illos ab imperatore Ro. Sci
pione: reptos in vrbe Tolossa: deprehēsos ex Tolossa Scipionis miseria
eis esse pecunijs: partē memorię tradiẗ. Hoīes
autē ipsos: et ex domesticis fortunis adiecisse:
q̄bus cōsecratis deū propiciū sibi conciliarent:
eas autē q̄ Scipio attigisse ausus fuerat: tot
aduersis casibus eiectum e patria: vitā subuer
tisse creditū: pinde ac sacrilegio cōtaminatū et
turpiter interijsse: ⁊ in bonoꝝ successionē reli=
ctos filios: inter scorta, obscoene ea abligurisse
et turpiter interijsse: secuti testis est Timage=
nes. Quę a Posidonio tradita sunt: verisimilio
ra dixerim Repertas Tolossę pecunias circiẗ
xv. milium talentū fuisse. E quibus partē in se=
cretis templi sedibus depositam. Partē in cō
secratis lacubus: nullos apparatus habētem.
Sed aurū atq; argentū inelaboratū. Templum

Delphicū templum autē Delphicū iam per id tēpus exinanitū fuis-
se: talibus ornamētis a Phocēsibus ante spo-
liatū. Quo tēpore sacrū cōmissum est bellum.
Qd̄ si qd relictū fuerat: ꝑ multos dispartitum
extitisse. Nec incolumes domū remeasse credi-
derim: tā miserabiliter digressos: postq̄ē Del-
phis discesserēt in diuersa dispersos: ⁊ seditio-
ne discordes abiisse. Cæterū et hoc ipso ⁊ aliis
ꝑmultis ita asserētibus: cū regio late auro exu
beret: ⁊ hoīes supstitiosi tenuem vitam agant: e
Gallia passim thesauros habuit. Maxime ꝓ
lacus ipsi tutos a prædonib⁹ locos exhibebāt:
ad quos auri ⁊ argenti pōdera dimiserāt. Igit
Romani locoꝝ potiti: lacus publice venum de-
derāt. Pleriq̄ dehinc emptores fabrefactas ex
argento molas inuenerunt. Erat autē Tolosæ
magnæ sanctitatis templū: qd̄ finitimi eximia
admodū veneratione colebāt. Quāobrem offe
rentibus plurimis: preciosis muneribus abū-
dabat: et attingere ea audēte nullo. Sita vero
Tolossa Tolossa est ad angustissimū terræ limitem: hoc
est Isthmum: qui a Narbonensi mari submouet
oceanū tribus stad. milibus minorem: Posido-
nio teste. Rursuz p̄ omnibus annotatu dignū
est: quod etiā in superioribus diximus: regio-
nis cōfessionē ad fluuios ⁊ mare exterius: simi
liter ⁊ interius. Insistēs enim aliquis nō mini-
mā hanc partē inueniret virtutis locorū. Dico
vtiq̄ vitæ facultates amplecti: cum vniuersoꝝ
ocio ad omnes et cōmunes vtilitates reici: ac
præcipue tempestate: cum vacationē: ab armis
agentes attentissima cura agroꝝ culturæ inui
gilant: ⁊ ciuiles vitæ ritus instituūt. Adeo vt in
talibus ipsius prouidētiæ opus testari: qs pos
se videat. Non quidā fortuito: sed cum ratione
Rhodani quadā locis institutis. Rhodanus igitur ꝑmul
tam habet nauigationem aduersam: ⁊ magnis
oneribus: et ad multas regionis partes: quia
qui in eum intrant fluuii nauigabiles: cum onu
stis quoq̄ sunt nauib⁹. Accipit ⁊ Ararin ⁊ Du-
bin: intrantē in hūc amnē. Inde vsq̄ ad Sequa
nā fluui'ū vadatur. Hinc iam defertur in Ocea-
Lexobii Hyadeti num: ⁊ Lexobios: ⁊ Hyadetos: Ab his in Britā
niā minor q̄ diurnus est cursus. Cū autē Rho-
danus sit præceps: ⁊ vix aduersa naugeт aqua:
nōnulla hinc onera plaustris pedestri transpor
tantur itinere: quę ad Aruernos flumenq̄ Li-
gerin ferenda sunt: licet iis quadā ex parte ꝓ-
pior sit Rhodanus. Verum cū via per campo-
rum planiciem haud multo supra stad. dccc. pan
datur: ne aduersa nauigatiōe vtant: facilior ter
Liger ræ meatus adigit. Hoc ex loco Liger vberius
excipit: e Cēmenis mōtibus in oceanū effluēs.
a Narbone autē ꝑ Atacem paululū sursum fit
nauigatio. Longius vero terrestre ad Garum
[illegible]na nā vsq̄ fluuiū iter agitur: et hoc stad. dccc. Ga-
rumna autē excurrit in Oceanū hæc quidē de
iis qui Narbonensem regionē colunt cōmemo
ramus: quos antea Celtas nominabāt. Ab iis
vniuersos a Græcis: Gallos: Celtas appella-
tos opinor: ob eoꝝ claritatē. Seu massiliensi-
ans ad hoc ob eoꝝ viciniā assumētibus. Dein-
ceps de Aquitanis: ⁊ de attributis illis genti-
bus Gallicis numero quatuordecim: dicendū
est quæ inter Garumnā ⁊ Ligerin habitāt. Ex
quibus nōnullæ Rhodani amnis assumunt re-
gionem: camposq̄ Narbonēses. Ut enim simpli
citer dicam: Aquitani a natione Gallica: corpo Aquitani
ris habitu ⁊ lingua differunt: magis Hispanis
similes. Discernunt autē Garumna flumie: in-
ter hunc ⁊ Pyrenē montem habitātes aquita-
nicæ vero gentes plures q̄ .xx. sunt: exiles q̄-
dem: ⁊ ignobiles. Et iis quędā oceano vicinæ:
Alię ad mediterranea ⁊ Cemmenoꝝ montium
extrema: vsq̄ ad Tectosages porrigunt. Quā-
do quidē pusilla tātula hæc erat portio. Quic-
quid inter Garumnā Ligerimq̄ continet: adle-
ctum est. Hi nanq̄ fluuii paribus a Pyrenæ di-
stantes interuallis quasi diductis: ⁊ pariter di-
stantibus inuicem lineis: duo conficiunt loca.
Aliis finita lateribus: oceano. s. montibusq̄ Cē-
menis. Duobus autē stad. milibus vtriusq̄ flu
minis est nauigatio. Garūnas autē tribus am
plificat⁹: amnibus: ꝑ Bituriges quos Loscos Biturigeſ Losci
nomināt: ⁊ Santones: Gallicam vtrāq̄ effluit. Santones
Nāq̄ hi Bituriges sola inter Aquitanos gens
alienigena cōsistit: nequaq̄ illis confœderata.
Habet autē Burdigalliā emporium: cuidā ma Burdigallia
rino incūbens lacui: quē fluminis eruptiones
faciūt. Liger vero inter pictones: ⁊ Namnitas Pictones. Namnitæ.
excurrit. Super hunc prius fluuiū Emporium Corbilo
aderat Corbilo. de qua Polybius mentionē fe
cit: cū Pytheæ fabulamētoꝝ memoriā faceret.
Qd̄ cōgredientibus quidē. Scipioni Massiliē
sibus nemo rem vllam memoratu dignā: cum a
Scipione interrogaret referre potuit: neq̄ de
Britānia: neq̄ de Narbone: neq̄ de Corbilone:
quę omniū eo in tractu vrbium celeberrimę fue
rant. Tanta sane Pytheas mentiri ausus est.
Urbs est Santonū Mediolanum: ad Oceanuz Mediolanum
vergēs. Inter aquitanas maxima ex parte are
nosa: et agro tenui. Ex milio alimoniā captans.
Reliquis quoq̄ fructibus sterilis. Hoc in loco
autem sinus est in Narbonensi littore Isthmū
efficiens: ⁊ sinū Gallicū eodē quo ille cognomi-
ne. Sinum hunc habent Tarbelli: apud quos Tarbelli
effodiendi auri summū inter oīs studium est. E
scrobibus enim paululū defossis: ad manꝰ men
surā: crustæ auri repertūtur: paruę interdū pur
gationis indigētes. In reliqs autem frustra et Conuenæ
glebulę: haud magnū hñtes opificuz. Interior Syncly[illegible]
autē ⁊ montana tellus est longe p̄stantior. Nā Onesii
ad Pyrenē Conuenoꝝ Synclydo est vbi oppi- Plauscii
dū Lugdunū ⁊ Onesioꝝ aquæ calidæ ad potan Elui
dum optimæ. Bona est etiā Plauscioꝝ aq̄. In- Vellai
ter Garumnā vero ⁊ Ligerin adiacent gentes Aruerni
quædā Aquitanis: Elui quidē ab Rhodano in- Lemothu-
choātes. Post quos Vellai aliquādo Aruernis ces.
cōmixti. Nunc sibiipsis adstricti. Dehinc aruer Petroc[orii]
ni ⁊ Lemothuces ⁊ Petrocorii. Post hos autē Nitiobri-
Nitiobriges ⁊ Cadurci ⁊ Bituriges qui Cubi ges
nuncupant. Ad oceanum vero spectātes San- Cadurci
toni sunt ⁊ Pictones. Hi quidē (vt diximꝰ) Ga- Bitu[riges]
rumne accolæ. Alii autē Ligeris: Rhuteni aūt Cubi
et Gabales: Narbonensi terræ primi. In Pe Rhuten[i]
trocoriis igit: ⁊ Cubis Bituribus: Ferrarię in Gabales

oppidis sunt fabileæ. In Cadurcis vero Lini-
tiariæ. In Rhuteno autẽ argẽtariæ vigent ar
tes: necnon & Gabalensibus. His pro & plerisq;
Ansci aquitanorũ romani ius latij tribuerũt: sicut et
Memosum Ausciis & cõuenis. Aruerni sup Ligeri siti Me-
Emenabõ tropolim Memosum sup amne positum habẽt.
Hic penes Emenabon: qd Carnutũ Emporiũ
Aruerni est. labit ad mediã nauigationẽ habitatũ. Fluit
q; in oceanũ. Pristini pro roboris Aruerni in-
gens exhibẽt indiciũ qd frequẽtia aduersus ro
manos bella gesserũt: Antea quidẽ milib' bel-
latorũ ducẽtis. Deide duplicatis. Tot eñ cõtra
diuũ Cæsarẽ milibus cũ Vercingetorige prœ-
lium cõmiserũt. Cũ prius aduersus maximum
Aemilianum & Domitiũ Enobarbũ: etiã .cc. ho
minũ milibus cõflixissent. Contra Cæsarẽ qdẽ
Gergonia circa Gergoniam: Aruernorũ vrbem in excelso
mõte sitã: collatũ est prœliũ. Postea Vercinge
Allesia torix occurrit: & pugna ad Allesiã: Mandibulæ
Mãdibuli gentis oppidũ: Aruernis finitimæ. hoc etiã in
sublimi locatũ est tumulo: cingẽtibus mõtib'
et fluuijs duobus. Ubi redacto in potestatẽ im
peratore finitũ est bellũ. Aduersus maximum.
Aemilianũ autem cõflictatũ est vbi coitus est
Tisaris Tisaris & Rhodani. Ubi Cẽmeni etiã montes
rhodano propius accedunt. At vero in Domi-
Sulga tium adhuc ad iferiora: vbi Sulga rhodanusq;
cõmiscẽtur. Cæterũ vsq; Narbonẽ finesq; Mas
Aruerni siliæ: aruernorũ propagabat imperiũ Subiuga
tisq; itẽ vsq; ad Pyrenæos mõtes gẽtibus: ad
Bititus oceanum: atq; rhenũ. Bitito qui cum maximo &
Domitio belligerauit: pater fuit Luerius: qui
tãtis opibus & lauticia: excelluisse celebrat' est:
vt cũ aliquando familiaribus facultatũ ostẽta-
tionẽ faceret: curru vectus p campum: nũmos
aureos & argẽteos: huc & illuc dispgeret: quos
sectantes illi colligerent. Post aquitanicã vero
partẽ ac Narbonẽsem: alia deinceps est ab Li-
gere fluuio ac rhodano: vsq; ad rhenũ. Eo dela-
tus a fonte ad Lugdunũ: Rhodanus Ligeri cõ
iungitur. Huius autẽ regionis partes supernę
ad rhenũ ac rhodani fontes: vsq; ad mediũ fer-
me camporũ: Lugdunensiũ ditioni additæ sunt.
Reliqua vero & que ad oceanũ vergunt: alteri
Belgæ adduntur particulæ: quã incolunt Belgę. Nos
autẽ singula cõmuni magia expositione decla-
Lugduuũ. rabimus. Lugdunũ igitur incolle cõditum: vbi
Arar amnis rhodano cõmiscetur. Romano te-
netur imperio. Amplior quoq; supra reliquas:
excepta Narbone: ciuitatis floret virorũ ordine
Nã et vsui magno est illis emporiũ. Monetã ar
genteã atq; aureã: eo in loco romani signant du
ces. Templũ etiã ab vniuersis Gallis cõmuni
designatũ impensa: ex augusto Cæsari dicatũ:
ante hãc vrbẽ ædificatũ est: vbi fluuiorũ est coi-
tio. Adest & ara dignitatis eximię gentiũ .lx. nu-
mero: inscriptũ habens titulum. Earũq; singu-
larũ statua vna. Alia subinde ingens locata est
Segosiani era. Hanc vrbẽ genti Segosianorũ pręsidere cõ
stat. Quæ i rhodani & Dubidis fluuiorũ medio
iacet. Reliquę dehic gentes: vergẽtes ad rhe-
nũ: partim a Dubidæ: partim ab arare discernũ
tur. Hi nãq; (vt superius dictũ est) amnes ab al

pibus delati: deinde vnum in alueũ cõfluentes
delabunt in Rhodanum. Alter est fluuius simi
liter in alpibus ortũ habẽs: Sequana noĩe. Ef-
fluit autẽ in Oceanũ: parallela separatus a rhe Sequana
no distãtia: per eiusdẽ appellationis gentẽ. Ab
oriente quidẽ rheno propinquior. Ab occasu ve
ro arari. Quo ex loco præstãtissima suillarũ car
niũ salsamẽtaria Romã deportãtur. Inter Du
bidem atq; ararim Eluorũ gens inhabitat: oppi Elui
dum penes Ararim Cabyllinum habẽtinm. Ar Cabyllinũ
cẽq; Bibractem. Cæterũ Hedui romanis sese Bibractes
cõsanguinitate cõiunctos asserũt. Primiq; eius Hedui
regionis homines in eorum amicitiam societa
temq; cõuenerunt. Trans ararim domicilia te-
nent Sequani: et Romanis et Heduis dudum Sequani
aduersantes. Germanis eñ sæpius adherebãt
Eorumq; in italiã impetus inuitabãt. Roburq;
nõ mediocre ostẽtabant. Adeo vt illis cõmuni
ter quidem immixti eorũ vires amplificarent.
Desistentes autem diminuerẽt. Aduersus he-
duos et hæ sane causæ & fluminis cõtẽtio inimi
citias auxit: qui gentem vtrãq; dirimit: quæ si-
bi proprium vendicat Ararim. Sibiq; vectiga-
lia pertinere certat. Hac vero tempestate cun-
cta romano subiacẽt imperio rheno autem vi-
cina omnium primi colũt Etuatij: quibus flumi Etuatij
nis origo vicina est: in Diaduella mõte: hic al- Diaduella
pium pars est. A quo aduas fluuius in contra- aduas
rium fluit: ad interiorem Galliam: Lacum im-
plens Larium: Cui proximum cõditum est Co Larius
mum. Dehinc in padum cõfluit: de quibus po- Comum
stea dicemus. Rhenus quoq; magnas in palu- Cereti
des: Lacumq; magnum effunditur: quem Cere Vindoligi.
ti: & Vindoligi propius attingunt. Alpinorũ plę
riq; & Transalpinorũ nonnulli. Huius loci lon-
gitudinem stad. sex milium esse Asinius asserit.
Quod nõ ita est: sed recto cursu paulo plus di-
midio est. At enim mille ppter anfractus addi
ta satis haberẽt. Nã & celerrimus est. Quo cir-
ca nec pontibus iungi licet: et a montibus de-
fluens supinus: reliquũ cursum per plana agit.
Quonã igit pacto pmanere põt: celer atq; vio-
lentus si supinę illius eleuationi lõgos multos
anfract' adiunxerimus? Et aũt duo tradit ostia
eos accusans q̃ plura dicãt. Iste quidẽ simul et
seq̃na aliqd pfecto: nõ tñ tãtundẽ telluris am-
biũt. Uterquę aũt in septẽtrionẽ ab austro labi
tur. Ipsisq; occurrit Britãniã: Rheno quidẽ p-
plus. Adeo vt Cantiũ ei' Insulę orientale pro- Cantium
montoriũ aspectet. Lõgi' aũt paulisper Seqna.
Hoc sane in loco diu' Cęsar Britãniã: ad naui-
gatur' insulã: classe ędificauit. Sequanę spatiũ
qd nauigatiõi patet: ad onera capiẽda: ex quo
arar igredit: paulo min' est q̃ Ligeris atq; Ga
rũnę. a Lugduno aũt vsq; ad sequanã: spatiũ est Lugdunũ
mille stad. Ab igressu rhodani pro vsq; lugdunũ Sequana
min' q̃ bis tñ iterest. Eluetios magnã aurium Eluetij
possidere tradit. Qui cũ Cimbrorũ opes cernãt
nihilomin' ad latrocinandũ studia cõuerterũt.
E qbus cũ tres natiões existerẽt duę p militiã
deletę sunt. E reliquis tñ locis: quãta pgnatorũ
fuerit multitudo: bellũ aduersus diuũ Cęsarem
gestũ maxime declarauit. In q̃ circiter hominũ

cccc. milia interfecerunt. Reliq̃s ad milia. viij. sal-
uos emisit: ne germanis finitimis desertū agrū
fineret. Post Eluetios Sequani: & mediomatri
ci Rhenū incolūt. In q̄b⁹ Tribocchi natōe ger
mani. relicto natali solo: Rhenoq̧ traiecto se-
des posuerūt. In Sequanis vero mōs ē. Ieu
rasius. Eluetios: Seq̄nosq̧ discernēs. Sup El-
uetios: & Sequanos: & hędui: & Lingones: ī oc-
casum vergētes: habitāt. Sup mediomatricos
Leuci: & q̄dā Lingonū portio. inter Ligeri & Se
quanā fluuiū trās Rhodanū: atq̧ Ararim gētes
ad septētrionē adiacēt allobrogib⁹: & Lugduni
incolis vicini. Hoꝝ illustrissimi sūt Aruerni: et
Carnuti. Per vtrosq̧ delatus Liger amnis in
Oceanū effluit. A Gallię fluminib⁹: ad insulā:
Britānā vicenū: ac tercētū stad. Nā q̄ p maris
reflexū a vespa refunduntᷓ: post ridię octauā ad
horā ad insulā applicāt. Post Mediomatricos
eutez. atq̧ Tribocchos. Triuisgri: Rheno adia
cēt: apud q̊s Romani imꝑatores ꝯtra Germa-
nos belligerātes: hac tēpestate pōtē ędificant.
Loca hęc trās Rhenū incolebant Vbij: q̊s ad
interiorē Rheni ripā traduxit Agrippa: nec lō-
ngos quidē Cōtigui Triuisgris sunt Neruij: &
hi q̧q̧ natio germanica Nouissimi ad vtrāq̧ flu
minis ripā habitāt Menapij: his p paludes &
Nemora domus sunt. Nō ꝓcerę q̄dē materię
sed dēsę & dumosę. Secūdū istos Sugābri: ger
mani ꝯsistūt. Hinc fluuiatili regioni toti supe-
minēt Germani al. eri: q̊s Sueuos appellāt: q̄
potētia: & hoīm freq̄ntia: relīq̊s antecellūt. A q̄
bus electi in interiorē nūc Rheni partē ꝯfugē-
rūt. Alij q̧q̧ p alia loca: potētatu valentes ma-
nent: belloꝝ incēdia excipiētes sēp: cū primi in
ꝑnicię tracti sint. Extreui: r aūt: & Neruijs: seno
nes & Rheni sīna ī occasū hn̄t domicilia. Insup: &
Attrebati: & Leburones: Cęteꝝ Menapijs ad
mare primi sūt Morini: & Belloaci: & Ambiani
& Suesiōes: & Caleti: vsq̧ ad Sequanę amnis
exitū. Morinoꝝ ager: & attrebāoꝝ: & leburonū:
& Menapioꝝ ē perq̄ silūs. Sylua eī est sane ꝓ-
ceraꝝ arboꝝ ꝑmagnū q̄dē vero haud magnitu
dine tāta: quātā reꝝ scriptores tradidere: stad.
milib⁹ q̄ternis. Eā ꝓo Arduennā vocitat. At
cōtra belloꝝ īpet⁹: spinosos dumoꝝ ramos in-
uicē texētes: irruptiōes occludūt: nonnullis in
locis ēt vallos defigētes. in interiora sese ipsi
excipiūt: ꝓfunda passim inhabitātes nemora: p
paludes quasdā paruas tenēt insulas Abūdāti
bus itaq̧ hymbrib⁹: tutissima habebāt recepta
cula. A rescētib⁹ vero locis in ditionē facile re-
digebantᷓ. Ceteꝝ his amnis oēs ītra Rhenū in
colētes p pacis ociū Romano obediūt imperio
Circa Sequanā fluuiū sūt & Parisij: q̄ in ipo flu
uio Insulā hn̄t: vrbēq̧ Lucotociā & Meldi Le-
xouij: Oceāo vicini. Sup oīs aūt ei⁹ tract⁹ īco
las: Rhemi dignitate ꝓcellūt. Ipsoꝝ Metropo
lis Duricortora freq̄ntissima habēt ciuitatē: ro
manos accipiētes ductores. Post iam dictos
populos, reliq̄ Belgaꝝ est natio ad Oceanum
Eōb⁹ Veneti sūt: q̄ aduersus cęsarē nauali cer
tamine ꝯtēderunt. Ij eīn emporio freti: parati
erāt Cęsaris cursum in Britānā interrūpere:

quos haud difficulter supauit: nō vtiq̧ rostratę
vsis nauib⁹. Eoꝝ nāq̧ naues lignoꝝ crassitudi-
ne erāt ꝯfectę. Sed vētoꝝ impetu in sedclatas
Romani milites excipiebāt: falcatis hastis car
basa diuellētes. Obuētoꝝ eīn violētiā: ex alutę
cōsuta erāt. Pro rudētib⁹ quoq̧ cathenas intē
derāt. Lata vero faciunt tabulata. Proras pu-
pesq̧: celsas e querna materia: Cuius abūdās
illis est copia. Id aūt ꝑꝑ maris ęstuaria. Quo
circa tabulaꝝ iuncturas stricti nō ꝯserūt. Sed
rarius hiātes dimittūt: quas inde algis consti-
pāt: ne ligna caloribus ī ter remulcādū aperiantᷓ
Sūt eīn algę natura humidiores. Quercus au
tē arida: oī carēs pinguedine. Hos ego Vene-
tos esse opinoꝝ: a q̄bus Veneti sinum colentes
Adriaticū in coloniā deducti sunt. Reliq̄ eīn fe
re oēs in Italia Galli: e transalpina Galiia cō-
migrarūt: sicuti Boij: & Senones. Verū ꝓpter
nominis similitudinem. Paphlagonas esse di-
ctant. Hęc autē nō affirmauerim. De huius eīn
generis rebus ipsa satis est coniectura. Sismij
inde sunt: quos Pytheas Timios nominat. Hi
ꝓcūbens admodū in Oceanū ꝓmontoriū habi
tant. Non tantū tamē quātū: & ille & illius sequu
ti fidē tradidere. Quę locū aūt inter Sequanā:
& Ligerim gētes tenēt: eę partim sequanis: par
tim Aruernis ꝓpinquę sūt. Vniuersa vero natio
quā hęc ętas Gallicā vel Gallaticam nominat:
martis studio: & animoꝝū ardet impetu: conserē
dę pugnę alacritate impigra. Alioqui simplex
& nulla moꝝū malignitate degēs. Ea ꝓpter siq̄s
eos irritet: adunati pugnas pariter ineunt. Ap
ti quidē: nihilq̧ pręmeditati. vnde contra se mi-
litare volentibus: mansueti atq̧ tractabiles fi
unt. Nam quo in tempore: et quo in loco quaq̧
ex occasiōe: quispiam illos lacesserit: eos in dis-
crimen paratos habuit: pręter vim et audaciā
nullū ad pręlia ferentes adiumentum. At eniz
persuasione adducti: vtilitati facile cedunt: vn-
de ad studia et disciplinas animos applicāt. Ex
corpo: um autez magnitudine: ipsa vis inest. Ex
gentium vero multitudine: in vnum ex facili fre
quentes conueniunt: simplicitate atq̧ rigore at
tracti: propinquis maxime condolentes: quos
per iniuriam violatos viderint. Hoc vero tem-
pore cuncti: pacem agitant subiecti & ad Roma
norum edita viuentes: a quibus in potestatem
redacti sunt. Ceterum antiquis ex temporib⁹
hęc de Gallis accepimus: ex permanētib⁹ ad-
huc cōfiniū Germanoꝝ legibus. Natura eīn &
ciuib⁹ institutis: ij ꝯsimiles & cognatione inter
se cōiuncti: vicinū colūt agrum: quem Rhenus
amnis separat: paria maxima ex parte cuncta
ferentē. Sed Germania magis ad arctō expo-
nitur. Si australes ad australes partes: & septē
trionales ad septētrionales iudicaueris. Quā
obrē eoꝝ facili⁹ desolatiōes ꝯtingit euenire cō
gregatim inferantᷓ & totus simul exercit⁹: & vni
uersis pori⁹ excitetᷓ hitaculis: cū ab alijs validi
orib⁹ eijciantᷓ. hos romani minori negocio: q̄ his
panos subiugarūt. His cū antea bellū inferre
incipiētes nouissime finierūt. Illos aūt medio
in tpe cūctos debellauere penit⁹: q̄ intra Rhe-

Mediomatrici
Tribocchi
Ieurasius
Lingones
Hedui
Leuci
Aruerni
Carnuti
Liger
Triuisgri
Vbij
Neruij
Menapij
Sugābri
Sueui
Treuiri
Senones
Attrebati
Leburōes
Morini
Belloaci
Ambiani
Suessiones
Caleti
Arduēna
Parisij
Lucotocia
Meldi
Lexouij
Duricortora
Belgę

Algę natura
Veneti vnde
Boij
Senones
Paphlagones
Sismij
Timij
Gallici
Gallaitici

nū. Pyreneosq̈ mõtes iacent. Nā qui gregatim
totis copiis irruebāt: gregatim simul debella-
banť. Hispani vero ꝑlia partiti: vires vti deposi
tū seruabāt. Alij alio rge alijsq̈ in ptib⁹: latro-
cinādi more belligerātes. Sūt igiť oēs natura
bellaces: equitatu q̄ peditatu lõge ꝑstātiores.
Ab hisce Romanis optim⁹ adest eqtat⁹. Sēp
q̈ spectantes in Boreā: atq̈ Oceano ꝑiores.
Belgæ
ꝯserēdis pugnis audaciores. E quib⁹ summos
Belgas asserūt esse: ꝑgētes quindecim diuisos
intra Rhenū ac Ligerim vergētes: in Oceanū
domos habētes. Solos tamē aduersus Cim-
broꝝ ꝛ Teutonū impetū Germanoꝝ obsistere
Belloaci
Uessiones
neq̄untes. Belgaꝝ fortissimos Belloacos esse
dicūt. Post istos Uessiões. Quā vero numero-
sa mortaliū frequentia sit: vel eo patet indicio.
Ex belgis ei qui ferre arma prius poterāt .ccc.
milia cēseri dicebanť. Dicta est ꝛ Eluetioꝝ ꝛ ar
uernoꝝ ꝛ Sotiorū multitudo. E quibus ingēs
Galloꝝ
habitus
Lenæ
mortaliū vis apparet. Et mulieꝝ virt⁹ ad pcre-
andos: educādosq̈ filios. Sagis vestiunť. Co-
masq̈ nutriūt. Prolixis vtunť fœminalib⁹. Pro
tunicis vero: scissos gerūt cū manicis amictus
vix pudēda naresq̈ velātes. Lana quidē aspera
cæteroꝝ oblõgis villis. Unde ꝛ hirsuta texunt
sagula: quę lenę vocanť. Ueritamē Romani in-
Meris
spectantib⁹ ad septētrionē regionibus: greges
vrbanę admodū lanę in pelle nutriūt. Armatu
ra ꝑ corpoꝝ ꝑceritate equalis. Gladius lõg⁹
s dextro depēdens latere. Clipeus lõgus: Ha-
stę ad ꝑportionē: ꝛ Meris pelte gen⁹ c.i. iaculi.
arcub⁹ ēt plerīq̈ vtunť ꝛ fundis. Est ꝛ illis Spa
ro similis fustis. Quēnõ e falarica: sed e manu
iaculātur: cū telo certiorē infligat ictū. Quo in
aucupijs potissimū vtunť. Hāc ēt in ętatē vul-
go humi cubāt. Cœnitātes in stramēte assidēt
Plurima cū lacte illis ęsca. Carnibusq̈ multifa
riā prefertim suillis: ꝛ recētibus ꝛ salitis. Sues
sūt in agris ꝑsanť ꝛ ꝑceritate ꝛ robore ꝛ cele-
ritate ꝑstantes. Adeo vt insueto cuipiā accedē
ti: nõ minus q̄ lupoꝝ periculū ingruat. Domi-
cilia ꝛ plateis ꝛ cratib⁹: ad testudinē habēt. Et
q̄dē ꝑmagna: multis impositis lacunarib⁹. Tā
copiosi illis: ꝛ ouiū ꝛ porcoꝝ greges sunt, vt hic
ꝛ sagoꝝ ꝛ salsamētoꝝ abūdātia: nõ solū Romę:
sed etiā pluribus Italię partib⁹ suppeditetur.
Plurimas ciuitatū primores gubernāt: ducem
vnū primis tēporib⁹ ad ānū diligētes. Sicut et
in bello: vnus a multitudine designabať Impe
rator. Nūc vero vt plurimū Romanorū edictis
parēt. Illud in eorū ꝯciliis peculiare obuenit.
Si quis alio ꝯcionāte: vel tumultu eť: vł obstre
pat: minister stricto occurrit ense: ꝛ minitabun-
dus silentiū imperat. Qui si nõ desierit: secun-
do ac tertio idē factitat. Deniq̈ tm̄ abscindit e
Sagulo: vt q̄d residuū est: reddať inutile. Alijs
Cõcionan
tum tumul
tus
quoq̈ ꝑmult̨ est cõe Barbar̨: vt viroꝝ ac mu
lierū ꝯtraria nr̄is ꝑmutēt opa. Apud oēs tres
passim nationes: eximio in honore sanť Bardi:
Bardi
Uaties
Druidę
Uaties Druidę: Bardi q̄dē laudatiõib⁹ rebus-
q̈ poeticis studēt. Uaties aūt sacrificiorū natu
raliūq̈ causarū curę dediti. Druidę ꝑter causa-
rū naturaliū studia: moralē disciplinā exercent.

Iustissimi aūt oīm opinione cū sint: priuata et
publica iudicia eoꝝ fidei mandanť: adeo vt rem
etiā bellicā antea iudicarēt. Ita vt Martē col
laturi: illis iubētib⁹ desisterēt. Capit̨ quoq̈ iu
dicia hoꝝ sententię ꝑmittebanť. Cūq̈ hoꝝ sit
abūdantia. ꝛ agri fertilitatē fore existimāt. Im
mortales aīas ꝛ mundū: ꝛ hi ꝛ alij esse asserunt.
Ignē et aquā aliquādo superaturos. Simplici
tati atq̈ animositati: multū inesse impudentię
simul: ꝛ supbię ꝛ ornamētoꝝ studiū. Ex enim au
rea illis sunt gestamina. Collo quidē torques:
Manibus aūt ꝛ lacertis: Armille dignitat̨ ho
nores: tinctas gestāt vestes: ꝛ auro pictas. qua
ex leuitate victores quidem: intolerabiles fūt.
Uicti aūt stupidi videnť. Armētię quoq̈ Barba
rici mores adsunt. Et quod Borealibus pluri-
mū gentibus accidit: suapte nationis ignoratio
E ꝑlio decedētes ceruicibus equoꝝ hostiū ca-
pita suspēdunt. Eaq̈ domū delata: vt sint specta
culo vestib⁹ affigūt. Posidonius aūt scriptū re
liquit: cū hęc primū multis spectaret i locis: ob
rerū insolētiā obriguisse. Postmodū ex assuetu
dine: ęquiore tulisse animo. Illustriū aūt viroꝝ
capita cedrinis ꝯdientes odoribus: peregrinis
ostētāt. Nec tantidē auri redimi dignabāt. Ab
hisce vero rerū obscœnitatib⁹: fœdisq̈ sacrifica
oiū ꝛ diuinationū ritibus mori nostro cõtrarijs
Romani prorsus eos auerterūt. Nā hominē di-
uinationi destinatum in tergo ferientes: ex ipso
impatientię afflictandiq̈ modo: vaticiniū capie
bant. Immolabant autē Druidis nequaq̄ ab-
sentibus. Alia quoq̈ humanorū sacrificiorum
genera traduntur. Quosdam em̄ sagittis cõfi-
gebant. Et intra sacras ędes patibulo suffige-
bant. Magnāq̈ e fœno chorto statuā apparan
tes. Eiq̈ lignū iniectātes: pecoraq̈ ꝛ varias imi
tātes bęluas: atq̈ hoīes holocaustū faciebant.
In oceano aūt insulam paruam nõ longe in pe
lago in exitu Ligeris amnis pręiacentē esse in-
Sānitarū
mulieres
quit. Eam inhabitare. Sānitarū mulieres Bac
chi numine afflatas. Ipsas quidē deū istū pro-
pitiantes: ꝛ festis ritibus et alijs sacrorum for
mis exorantes. Uirum nullum Insulam uiscen
dere. Cæterum mulieres ipsas traijcientes vi
ris commisceri. Rursusq̈ reuerti: Annui moris
esse: vt templum eodē die detegāt: denuoq̈ te-
gant: ante solis occasum vnaquęq̈ pondus afe
rente. Cuius vero pondus exciderit: eā ab reli
quis dilacerari. Particulas autē baiulātes: nõ
ante cessare: q̄ rabies ipa cessauerit. Sēp autē
euenire: vt aliq̄ id passura cadat. Multo autem
fabulosius id: q̄d Artemidorus asserit q̄dē: de
coruis accidēs est. Portū em̄ quēdā in Oceani
littorib⁹ esse scribit: quē duoꝝ coruoꝝ vulgo no
Coruos
portus
mināt. In eo q̄dē duos apparere coruos: dextrę
albicātes alio. Qui igiť villa de re ꝯtrouersanť:
illuc accedere i sublimi loco positi tabella verū
q̈ seorsū in ipsa lagana collocare. Ipsas dehinc
aduolātes alites: ꝑtim ꝯmāducare ꝑtī dissipa
re. Cui⁹ aūt lagana dissipenť: illū victorē euade
re. Hęc q̄dē fabulosius memorat. De cerere ve
ro atq̈ Proserpina verisimiliora dicit. Insulam
Britānię ꝑximam in qua similia. Samothraci-

bus. Ceteri ꝛ ꝓserpinę sacrificia fiũt. Huic etiã
fides est adhibẽda. Arborem in Gallia nasci:
fico simillimã: fructũ corno similẽ gignere: vn-
de pharetrę fabricant. Eã si incidas: loetalẽ suc
cũ effũdere: adinũgẽdas sagittas vtilẽ. Illud et
diuulgatũ est: Gallos oẽs ꝓtẽtiõis auidos esse
Penes eos de ve⁹ nõ esse putat: cũ adolescen-
tes vigẽtib⁹ ãnis minime parcũt. Ephorus tã
late Gallię magnitudinem excedere tradit: vt
quã nũc vocamus Iberiã plurima illius spatia
Gallię ma Gallis vsq; gades attribuat. Hoies ĩpos Græ
gnitudo ci nois amatores declarat. Multa de illis pecu
liariter asserit: ꝙ hui⁹ tẽpestatis hoib⁹: haud fa
ne rñdent. Hoc etiã illoꝝ est ꝓpriũ vt laborib⁹
agitent: cũ macilenti sint: ventresq; minime pro
pendeãt. Quisq; itẽ iuuenis zonę mẽsurã exce
dat mulctari. Ii ecquidẽ õ Trãsalpina Gallia.
Complexi Britãnię forma: triãgula est. Eius latus vbi ad
Britannię lõgitudinẽ maximũ est. Gallię e regione oppo
forma nitur: neq; minus neq; ꝓducti⁹. Est ei stad. circi
ter. iiij. miliũ. ꝛ. ccc. aut. cccc. Latus vtrũq; ꝛ gal
licũ: ab Rhem eruptiõe: vsq; ad arctica Pyre-
nei mõtis: excurrẽtia saxa ad Aquitaniã: ꝛ Can
tij ꝛ Rheni ostijs oppositi. At quidẽ orientem
maxime solẽ ꝓspectãs Britannię signũ. vsq; ad
extremas insulę rupes: in occasum cõtra Aqui
taniã: mõtẽq; Pyrenęũ est. Hęc quidẽ a Pyre
neis mõtibus ad Rhenum minima distãtia est.
Quãdo quidẽ maxima dicta est stad. v. milium.
Ad acclinationẽ quãdã esse a parallela fluminu
locatiõe credẽdũ est: ex vtraq; ad montẽ pte in
flexiõe quadã facta ad extrema in Oceanũ ver
gentia. Quattuor vero quib⁹ ex cõtinenti ass-
due in insulã vtunt: interualla sũt: quę ab egres
sibus amniũ extant. Rheni videlicet ac Sequa
næ. Ligerisq; ꝛ Garũnę. Illa aũt qui vicina lo
ca tenẽt: ascẽsuris ex ꝯfinib⁹ Menapioꝝ Mo-
rinis: nõ aũt ex eius ostio enauigatio est. Qui-
bus quidẽ Itium vicinũ est: quo nauali vsus ẽ
Itium diuus Cæsar: cũ in insulã cursum soluit. Inten
dentibus aũt iam tenebris ascendens postridie
ei⁹ diei: horã circiter quartã: applicuit stad. ccc
ac. xx cursum cõficiẽs. Frumẽta vero depẽhẽdit
ꝑ rura. Maxima plane pars insulę cãpis ꝯstat
ꝛ arbustis. Sũt etiã nõnulli ꝑ agrũ tumuli. Tel
lus frugifera: pecore abundãs: auro: argento: ꝛ
ferro. Hęc ex ipsa efferunt Insula. Pellesq;
atq; mãcipia. Canes etiã ad venandũ aptissimi
Galli his quidẽ indigentis ad belligerandũ plu
rimũ vtunt. Viroꝝ quidẽ statura: supra gallos
ꝓcera. Sed non adeo flauente coma. Corpora
vero laxiora. Quod aũt ꝓceritatis indiciũ est.
Vidimus nos Romę puberes lõgissimi corpo-
ris indigẽtis semipede celsiores: ligua balbutiẽ
tes. In cæteris nõ pulchris admodũ lineamen
tis in cõsistẽdo. Moribusq; partim Gallis simi
les: partim simpliciores magisq; barbaris. qui
dã igit lactis abũdãtes ꝯficiẽdi casei: per impe
ritiã prorsus sunt ignari. Colendoꝝ hortorũ ex
ternis operũ imperiti. Potentatus habẽt inter
se. Et instar Galloꝝ quondã in gerendis bellis
immanes vt plurimũ. Eorũ vrbes sunt nemora.
Latissios ei Circos: delect; obstruũt arborib⁹
Ubi ꝯstructis Tuguriis: ꝛ ipsi pariter ꝛ armen
ta stabulant. Nec multũ quidẽ ad tẽpus Hym-
brferum acrem magis ꝙ niualem esse constat.
Per serenitatea aũt nebula late obtinet. Adeo
vt die tota: trib⁹ tantũ aut quattuor horis circa
meridiẽ ipsum Solem aspiciant. Hoc idẽ Mo- Morini
rinis ꝛ Massipijs: eorũq; finitimis cõtingit. Di Massipij
uum Cæsarem bis in Britanniam transisse cõ
stat. Unde re nulla quidẽ magnifice gesta: eue
stigio reuenit. Nec lõgius introgressus insulã;
cũ inter barbaros in Gallia milites; suos ortę
seditiones essent. Accessit etiam magna classis
amissio: vehemẽtibus aquarũ inundationibus
ꝛ decrementis rotunda Luna. Duabus aũt vi-
ctorijs ꝯtra Britannos re benegesta: cum du-
os tantũ militum ordines traiecisset: acceptis
obsidibus: magnum seruorũ numerũ ingentẽq;
prędam reportauit. Hoc tñ tpe: quidã eius loci
principea legationibus ꝛ obseruantijs: Augu-
sti Cæsaris amicitiã cõparantes. In capitolio
dona deis obtulerũt: et vniuersam fere Insulã
Romania ꝓpriã: familiareq; instruxerũt. Uecti-
galia grauia tolerãt: siue hinc res in Galliã im-
portent: siue illuc exportẽt. Hęc aũt sunt ebur-
nea vasa: forfices: mõilia. Et ex electro: ꝛ vitrea
suppellex. Et alia huius generis mercimonia.
Adeo vt ad Insulę custodiam: nullo iam opus
sit ꝓsidio. Nõ eñ plus ordine vno militum: vel
equitatu aliquo indigent. Adeo vt ab ipsis tri
buta redigant. Aequaliter eñ est impositũ ve-
ctigal. vniuersa vo impẽsa: collectis inde pecu-
nijs: ꝑ exercitui ꝯstituit. Tributoꝝ nãq; solu
tionẽ impositoꝝ cõminui necesse est. Simul et
periculis occurrẽdũ est nõnullis: si adacta sitvi
olẽtia. Sũt ꝛ alię circa Britãniã Insulę quędã Ibernia
paruę qdẽ. Ceterũ ei annexa magna ẽ Ibernia
ad Septẽtrionẽ exposita ꝓlixa. Sed amplissi-
mã latitudinẽ hñs de ꝙ nihil dicere manifestu;
hẽm⁹ hoc dũtaxat excepto: qđ lõge mag; ꝙ bri
tãni: syluestres illi⁹ sũt incolę. Anthropophagi Anthropo
id est hoim carne vescẽtes. Mãduconesq; ma- phagi
gni. Defunctos etiã parẽtes esse: in eximia ho- Parentib⁹
nestatę parte ponũt. Nec minus alienis in ꝓpa- vescuntur
tulo vxorib⁹ immisceri: matrib⁹ etiã atq; sorori
bus. Horũ ẽt quę cõmemoram⁹: dignos fide te
stes: nõ sane hẽmus. At ꝙ cõmãducãdoꝝ morẽ
hoim Scythaꝝ esse tradit. In obsidiõalib⁹ ꝗq;
necessitatib⁹: idẽ factitasse Galli ꝛ Hispani aliq;
ꝙ ꝯplures dicũtur. De Thule itẽ obscura ẽ hi- Thule
storia: ꝓp ei⁹ in vltima loca remotionẽ; hanc si
quidẽ super omnis fama vulgatas: magis atq;
mag; ad Septẽtrionẽ expositã locant. Cæterũ
ea quæ de hac ipsa deq; vicinis illis locis Py-
theas scripta reliquit figmẽta esse per celeber
rimas regiones: nobisq; notissimas: ꝯstat. Plu
rima eñ (vt superius dixim⁹) mẽtit⁹ est. Itaq;
de remotiorib⁹ mag; mentit⁹ apparet. Uerũta
mẽ iis: q̃ ad coeli rationẽ: ꝛ Mathematicã specu
lationẽ attinẽt: satis ꝯmode vsus videt. De re-
bus potissimũ frigidę zonę ꝓpinquis: de fructi-
bus: deq; animalibus mansuetis partim omni-
modã sterilitatẽ: ꝑtim raritatẽ exponẽs. Mi-
lio reliquisq; caulibus ꝛ fructib⁹: atq; radicib⁹

ali.apud aliquos frumēta nasci. Meliq̃ꝫ ꝑduci:
ꝛ hinc potū sumere. Triticū aūt. quia soles pu=
ros nō habēt: intra laxas domos: congestis eo
spicis triturare. Areas cū sole careāt: ꝛ pluuię
inundēt: reddi ꝑsus inutiles. Postq̃ꝫ de Trās
alpina Gallia: deq̃ꝫ tenentib⁹ eā regionē genti=
bus: scriptū est de ipsis iam alpibus. Deq̃ꝫ earū
habitatorib⁹: deinde de vniuersa dicendū ē Ita
Alpes lia. Eūdē igit̃ me describēdo seruāt ordinē: quē
ipsa locorum natura suppeditat. Alpes ꝑfecto
ipse: nō quidē a Monoechi portu (vt plęriq̃ꝫ re
Genua ferūt) sed iisdē ex locis a q̄b⁹ Apennini mōtes
Apēninus icipiūt. Ad genuā Ligusticū Emporiū: ꝛ Saba
Sabatij tia Uada nūcupata: q̄ paludes sunt. Apennin⁹
albingau= quidē a Genua. Alpes vero a Sabatiis initiū
nus capiūt. Inter Genuā vero ꝛ Sabatios ducen=
Monoe= ta ac sexaginta stad. intersunt. Inde post. ccc. ꝛ
chus lxx. stad. Albingaunus est oppidū: cui⁹ incolæ
Ingauni Ligures Ingauni appellantur. Ex hoc loco ad
Albion Monoechi portū stad. cccc. ꝛ lxxx. Quo in me=
Intemelij dio vrbs ingēs est Albiō Intemeliū: cui⁹ habi
Alpia tatores Intemelii vocant̃. Ab hisce noīb⁹ indi
ciū ponūt: q̄d a Sabatiis Alpes primordiū ha
Japodes bēt. Alpia. eñ ꝑorib⁹ sęculis: vocabat̃ Alpia.
Quēadmodū ꝛ Alpionia. Nāq̃ꝫ hoc tp̃e in iapo
Albium des mōs excelsus haꝝ vltima attigēs: ꝛ alpes
Ligures ipsas Albiū noīant: perinde ac eousq̃ꝫ extēdāt
Alpes. Cū igit̃ Ligures: partim Ingaunii par
tim Intemelii sint. Eoꝝ colonię ad mare dedu=
ctę: vna quidē Albiū Intemeliū: q̄si alpiū: alte=
ra vero diuisi magis Albingaunū vocatur. Hi=
Oxybii sce duabus nationibus Ligurū: quas ante dixi:
Deceitori Polybius vnā Oxibiorū: ꝛ alterā Deceitorū ad
iūgit. Hoc littus vniuersum a Monoechi por=
tu vsq̃ꝫ Thusciā cōtinuū oīno sine portubus est
exceptis paruis q̄busdā stationib⁹ ad iactādas
Anchoras minus ineptis. Imminēt immanes
rupes atq̃ꝫ ꝑcipites: q̄ iuxta mare angustos re=
linquūt trāsitus. Qui Liguriā habitāt: vt pluri
mū, ex pecore victū agitāt: lacte ordeaceaq̃ꝫ po
tione: maritimis ex locis: ac montanis pastum
Arborum quęritātes. Materiā vero ædificādis nauibus
ampl.tudo frequētissimā: hinc mōtes habēt: arboresq̃ꝫ ma
ximas: adeo vt in q̄busdā crassitudinis diame=
ter octonis inueniatur pedibus. Plurims etiā
ad varios vsus: ꝛ fabricanda mortaria. Nec ꝓo
ad ꝯficiēdas mēsas deteriora. Quę oīa ad Em
poriū Genuā ꝯportant̃. Pecora item Pellesq̃ꝫ ꝛ
mella. Cōtra vero oleū ꝛ vinū Italicū exportāt
Qd̄ quidē illis modicū: ac picatuꝫ ꝛ austrū est.
Gygenij Hinc equi ꝛ muli nascunt̃: quos gygenios voci=
tāt. Hinc Ligusticę tunicæ: hinc sagula. Abun=
Lyngurius dat etiā apud eos Lyngurīū: q̄d electrū quidaꝫ
appellant. Nō multi admodū equo militāt. Pe
dites vero: in tumultuariis præsertim pugnis
optimi. Aereis aūt vtētes parmis ꝯiecturā de
dere: sese origine gręcos esse. Monoechus pręe
terea portus statio quedā est: nō magnaruꝫ nō
multarū capax nauiū. Tēplū habens herculis:
cognomēto Monoechi: q̄si is in eo habitet so
lus. Porro Massiliensis nauigatio: ipso ex noīe
hucusq̃ꝫ videt̃ extendi. Ab antipoli vero: pau=
lo plus stad. cc. abest. Hoc ex loco Massiliā vsq̃ꝫ

ꝛ paulo vlterius gēs Salyoꝝ incūbētes tenet Salyi
alpes. ꝛ nōnullas ipsi⁹ littoris rupes: cū gręcis
ꝯmiscue. Prisci aūt gręci Sallyos ipsos Ligu= Ligures
res vocāt Regionēq̃ꝫ Ligusticā: quā Massilien
ses habitāt. Posteri vero galli Ligures vocaue
rūt planiciē ipsaꝫ vsq̃ꝫ Luerionē atq̃ꝫ Rhodanū
Ex qua ipsi incolę: nō mō peditatū: verū etiam
equitatū mittere solebāt: in denas diuisi ꝑtes.
Priores hos ex trāsalpinis gallis in potestatē
redegere Romani ꝯtra istos: cōtraq̃ꝫ Ligures
bellū diuturnū ꝑtrahētes: cū ipsis transitum in
Hispaniā occludere conarent̃: qui ꝑ littus ha=
bendus esset. Nā terra mariq̃ꝫ frequētissima il=
loꝝ fuere latrocinia. Tātoq̃ꝫ valebāt robore: vt
vix adductus etiā magnis exercitib⁹: tutū trās
euntibus iter extiterit. Octogesimū vero cum
eis belligerātes ad annū difficulter effecerūt:
vt publice ꝑmeātib⁹: via ad stad. xii. latitudinē
laxaret̃. Tamē postea fractis vniuersis: ipsi ter
rore incusso: gubernandi formulas imposuere.
Post Sallyos tenēt Albiēses: ꝛ Albieci: ꝛ Uo Albienses
cunti i: mōtana in Septētrionē vergētia. Uocū Albieci
tiorū regio ad Allūbrogas vsq̃ꝫ ꝑtendit̃. Ii pro Uocuntij
fundas: in mōtanis valles habēt: memorabiles
quidē: neq̃ꝫ vlla ex ꝑte vallibus quas tenent illi
deteriores. Allobroges itaq̃ꝫ sub Prætoribus Allobro=
in Narbonēsem ꝑficiscentibus agrū insti ruunt. ges
Uocuntii aūt: vti Uolcas diximus: ad Nemau=
sum iure suo instructi tenentur. Cæterum qui
inter Uarum: ꝛ Genuā incolunt Ligures. Idē Ligures
in Italicorum numero sūt ad mare pertinētes
Ad mōtanos a ūt quidā ꝑfectus equitū sicut et
ad reliquos omnino Barbaros mittitur. Post
Uocuntios Siconii sunt: ꝛ Tricorii deīde Me Siconij
dualli: excelsos habētes vertices. Eorū igit̃ re= Tricorij
ctissimum in sublime cacumen stad. cētum ascē Medualli
sum habere tradit̃. Rursum hinc ad Italię ter
minos: descensum patere aiunt. Supra vero nō
nullis in locis admodū cauis: lacus est ingens
ꝛ fontes duo: nō multū inter se distātes. Ex alte
ro amnis effundit̃ Daruētius noīe: ꝑ ꝯfragosa Daruētius
sese in Rhodanū loca pręcipitās. Cōtraria ve= Durias
ro de parte Durias: sese immiscet Pado: ꝑ Sa Padi ori.
lassos: intra alpes illabēs Galliæ Ex altero lō
ge humilior ipse: padus: per hos locos editur:
multus ac celer: ꝑgressus aūt maior: molliorq̃ꝫ
efficit̃. Nā multis ex amnib⁹ incremētū excipit
potissimū quomodo ad plana fuerit: ꝛ lati⁹ ex=
tendit̃. Diffusus igitur circūflectit: ꝛ cursum se=
gnem reddit. Iamq̃ꝫ amplissimus: Adriaticum
irrumpit pelagus: cūctos Europę fluuios: pręe Medulli
ter Istrum: magnitudine exuperans. Adiacēt Taurini
Medulli: maxime vbi Rhodanus: ꝛ Isar cōflu Ideoni
unt. Ad alterā vero vergentem in Italiam par Cottij
tem: ex montibus dictis. Taurini: gens Ligu= Salassi
stica: Reliquiq̃ꝫ Ligures tenent. Horum ager Leutrões
est: quē Ideoni: ꝛ Cottii dicūt. Post istos ꝛ pa catoriges
dū Salassi sunt. Sup quos quidē in cacumine Varagri
Leutrones: ꝛ Catoriges: ꝛ Uaragri: ꝛ Nātuatę Nātuatæ
Lacusq̃ꝫ Pelemena. Per quē Rhodanus effer= Peleme=
tur: ꝛ fluminis ipsius fontes. Non longe autem na
ab istis sunt Rheni fontes: et mōs Adualla: ex Rhenus
quo in septentrionem Rhenus excurrit. Et Adualla

Adua diuersa ex parte Adua: in lacū Lariū iuxta co-
Rheti mū intrans supra comū ad Alpiū radicē. Rheti
Vennones iacēt: ⁊ Vennones: ad oriente versi. Alia ex par
Lepontij te Lepōtij: ⁊ Tridētini: ⁊ Stoni: ⁊ alij ꝯplures
Tridētini populi parui. Italiā tenētes ꝗ supiorībꝰ annis
Stoni inopes latrocinabant. Hac aūt ętate: aut dele-
ti sunt: aut māsuetiores facti penitꝰ: vt cū antea
trāscēsus ꝑ eorū mōtes pauci ⁊ difficiles eēnt.
Nūc multis ex locis ꝑ eos mortales: ⁊ tuti ⁊ trā
situ faciles ꝓpter eorū apparatū habeant. Au-
gustus eñi Cæsar ad latronū delēdas insidias:
magnū ꝗtū licuit: viarū apparatū apposuit. nō
eñi ꝓpter vastissima petrarū ingētiū p̄cipitia
vbiqʒ naturā violare fas fuerat: cū hic quidē su
pra vias imminerēt: hinc aūt ruerent. Adeo vt
ꝑ parua ab ingredientibꝰ euitari discrimina ne-
queāt: incūbētibus in tam ꝓfundas fauces casi
bus. Ibi vero aliq̄a ad partes: adeo limes an-
gustus est: vt ⁊ viatoribꝰ ⁊ iumentis. p̄sertim
insuetis: vertiginē oculorū afferat sinu aūt indi
genę tuto gestentur. His igit nulla p̄stare licet
remedia: neqʒ glacialibꝰ crustis: quę supne ⁊ q̄-
dē lubrice illabētes vniuersam occupāt semitā
⁊ in subiacētes extrudūt valles. Freq̄ns eñi sup
glaciē glacies: inuicē incūbit ingruētibꝰ maxi-
me niuibus: anteqʒ in sup̄ficie omnino solibus
Salassi dissoluant. Salassorū q̄dē regio magna est: ꝓfū
dam vtrinqʒ vallem: agrūqʒ claudētibus rupibꝰ
Eorū etiā pars in superiora extendit cacumina.
Illis itaqʒ qui ex Italia supra mōtes positi sūt
vna ꝑ vallē iam memoratā via est. Inde bifariā
diuiditur. Vna quidē per Pœninū (sic eñi dici-
tur): ducit per alpiū summitates: iumentis in-
accessibilis. altera ꝑ Ceutrones ꝓlixior. Tel-
lus salassorū aurifodinas habet. Quas Salassi
cū olim potentia valerent possidebant. Sicut ⁊
ingrediendi dominiū obtinebāt. Magnā quidez
illis opem ad effossiones ærarias: aurumqʒ di-
luendum. Duria fluuius afferebat. Quo circa
multis in locis aquæ ductus ꝑtientes cōmunē
alueum exinanibāt. Quod cū ipsis ad auri venā
di conquisitionem cōduceret reliquos sua colē
tes arua: rigationibus destitutos cōtristabāt.
Cū fluuius tantis suppeditare terris potū ne
quiret: quia super dextrum haberet alueum.
Eam ob causam assidua inuicem prœlia gens
vtraqʒ cōserebat. Potitis inde rerū romanis:
Salassi quidē ⁊ aurificiū simul ⁊ agrū amiserūt.
Verū montiū iura tenētes: adhuc aquā publi-
canis ⁊ aurifodinas capessentibus venūdabāt.
Aduersus istos vero ꝓpter publicorū vectiga-
liū auariciā: assiduæ disceptationes gerebātur
Hoc pacto Romanis qui p̄tores aut locorum
p̄fecti mittebant: occasiones semꝑ abūde p̄ę
stabant: quibus bella susciperent. Postremo ad
hæc vsqʒ tēpora nūc impugnati: nūc soluto bel-
lo Romanis cōciliati: potentes tamē erant. Et
multis damnis ab ipsis latrocinantibus affecti
sunt: q̄ ꝑ eorū montes traiecerūt. Quippe a qui
bus Decimus Brutus: ⁊ Mutina fugiēs: data
viritim Drachma: sese redemerit. Messala quo
qʒ: cū iuxta illos hyemaret pro raptis ad cōbu
rendum lignis. Itemqʒ ad hastilia Tironibus
exercēdis vlmis: p̄ęcium pendere coactus est.
Hi quoqʒ mortales quādoqʒ Cæsaris pecuni-
as diripuerūt. Factisqʒ semitis: aut iunctis pon
te fluuijs: p̄ęcipites exercitibꝰ rupes cōmodi
tatē apponebant. Posterius Cæsar augustus
eos funditus deleuit ⁊ vniuersos sub corona ve
nūdedit: ad Eporediā: Romanorū coloniam de- Eporedia
portatos. Quā ideo inhabitandā curauerūt: vt
Salassis p̄ęsidium esset. Paulisper autē obsi
stere ibidem potuere. Quoad extincta eorū na
tio est. Cæterorum quidem corporum milia sex
et triginta cēsa sunt. Qui autem ferre arma po
terant: octo milia impleuere. Terentius Var-
ro Imperator cunctos illos acie victos sub ha
sta vendidit. Tribus Romanorum milibus cæ
sar Augustus missis vrbē Augustam habitan- Augusta
dam tradidit. Quo in loco Varro Castra iā ha vrbs
buerat. Nūc aūt finitima regio: vsqʒ ad summa
montiū cacumina pacata viuit. Vniuersa dein-
ceps montana pars: in orientem et in austrum
vergēs: a Rhetis: Vindelicisqʒ tenetur: Boijs Vindelici
Eluetijsqʒ continibus. Nam eorū campis immi Boij
nent. Cæterū Rheti ad Italiā vsqʒ pertinent q̄ Eluetij
supra Veronam ⁊ Comum est. Vinum Rheticū
inter Italica: ęgregie cōmendata: non sane in-
ferius: in mōtanis illorū radicibus nascit. Ipsi
aūt ad ea vsqʒ loca: quę Rhenus secat extendū-
tur. Huius autē nationis sunt Lepuntij: ⁊ Ca-
muli: atqʒ Vindelici: ⁊ Norici: ⁊ montana exteri Lepuntij
ora tenēt maiori ex parte cū Brencis: ⁊ Tēna- Camuli
tis: horum iam Illyricorū. Isti finitimas Ita- Vindelici
lię partes omni tēpore: ⁊ Eluetiorū: ⁊ Sequano Norici
rū: ⁊ Boiorū: ⁊ Germanorū incursabant. Etēni Brenci
ferocissimi inter Vindelicos Licatij: ⁊ Claute- Tennanti
natij: ⁊ Vēnones censebant. rhetorū aūt rhucan Licatij
tij: ⁊ coruātij. Estiones vero: ⁊ Bugātij ad vin clauteātij
delicos ꝑtinēt. Eorū oppidū est Bicantiū: ⁊ can Vennones
dobuniū: ⁊ Licantiorū: ueluti arx quędā Dama- Rhucantij
sia. De horum ipsorū seuitia Latronū in Italos Coruantij
tate quiddā memorię ꝓditur. cū vicū aut vrbez Estiones
quādā i ditionē traxerit: nō mō puberes. Verū Bugantij
etiā Infantes mares trucidāt: nec ī hisce ꝯq̄e- Bicātium
scūt: verū etiā p̄ęgnātes mactāt mulieres: q̄s Candobu
cūqʒ illorū vates marē concepisse dicerēt. Post num
illos propiores sinum Adriaticum ad Aquileiā Damasia
nōnulli Norici: carniqʒ tenēt. In Noricis ⁊ Tau Norici
risci sunt. Horum omnium impudentissimas in- Carni
cursationes rep̄ęssit Tiberius: et eius frater Taurisci
Drusus æstate vna. Vnde annus agitur tertius
et tricesimus: ex quo quieti ordinatim tributa
pendunt. Per tota Alpium ipsarum montana:
quidam terrarum extant tumuli: qui commode
coli valeant: vallesqʒ bene cōditę. Maiorem ta-
men partem. præsertim ad vertices: vbi latro-
nes consistebant incultam et infructuosam fuis
se constat. Idqʒ tum propter illorum arces: tuz
propter telluris asperitatem. Ex victus igitur:
et rerum cæterarum inopia: illis interdum par
cebant hominibus: qui campos habitabāt: vt
q̄ eis cibū suppeditarēt haberēt. Et ꝯtra illi re
sinā: picē: Tedā: Cærā: Caseum Mel retribue
bāt: quorū quidē eis copia supererat. Sup car-
nos vero Apenninus mōs incūbit: lacū habēs Apēninus

in amnē Isarā cōfluentē. Qui rapto sagū ata-
Atages ge altero flumine efferť in adriaticū sinū. Eodē
Atesinus aūt ex lacu fluuius alter in Istruz labiť: quem
atesinū vocant. Ister eñi ab hisce mōtibus in
multa diuisus capita sumit originē. Excelsa eñi
alpiū capita cōtinua hactenus extenduntur: ⁊
vnius mōtis faciē exhibuerūt. Remissa īde ⁊ in
clinata: plures in partes ⁊ plures in vertices
attollunť. Primū est horū trās Rhenū ⁊ lacum
Istri fontes in orientē vergēs mediocriter sublime dorsum.
Quo in loco Istri fontes iuxta Sueuos: ⁊ her
Tullum cyniā syluā sunt carmina in Illyricū atq; Adria
phlygadia ticū sinū ꝯuersa. E q̄bus est iam dict⁹ mōs apē-
Dura ninus: ⁊ Tullū: ⁊ Phlygadia: q̄b⁹ subiacent Vin
Clanis delici A quib⁹ Dura Clanisq; ⁊ alij ꝯplures: ꝑ
Iapides valles excurrētes fluuij in Istri alueū intrant
Porro Iapides circa hos habitāt locos. Gens
Illyricis Gallisq; ꝯmixta. Et penes istos ē sub
limitas: Iapides igiť viroꝝ florētes robore an-
tea: ⁊ vtroq; ex mōtiz latere domicilia habētes
ab Augusto tādē Cesare: sūmo cū labore debel
lati sunt: cū late latrocinijs inualescerēt. Ipso-
Metulum rū aūt oppida Metulū: Arupeni: Monetium:
Arupeni Vendū. Post hoc vrbs Segestica: in plano sita
Monetiū iuxta illā Rhenus ipse ꝑterlabiť: in Istrū influ
Vendum ens. Vrbs ipsa aduersus Dacarū bellū oportu
Segestia vrbs ne sita est. Ocra vero humillima ꝓsus Alpiū
pars est: vbi Carnis adiūgiť. Qua ex aquileia
Ocra onera plaustris: ad Pamportū (sic eñi appel-
Pāport⁹ lant) deuehunť: stad. nō vltra. cccc. iter est. In-
de ꝑ fluuios ad Istrū vsq; vectanť Locaq; hu-
ic vicina. Pamportus eñi amnis ex Illyrijs na
Saus uigabilis deferť. Intrat aūt Saū: vt facile in se
gestanā horā: ⁊ Pānoniā: ⁊ Tauriscos delabať
Ogdolapis At vero in Saū irrūpit Ogdolapis ad vrbem:
ambo sane nauigabiles: ex Alpibus fluentes.
Habēt aūt alpes eq̄s agrestes: et boues: Vtq;
memorie tradidit Polybius peculiaris forme
beluā gignūt: habitu q̄dē ad ceruū staturā collo
dūtaxat excepto ⁊ villis: in quib⁹ apro ꝓq; simi-
lis ē: Geritq; submento carcis globū: ad palmi
magnitudinē capillosum crassitudinē ꝑ equini
Lugdunū pulli cauda hñtē. Vbi ꝟo ex Italia supra ꝯscen
deris: via in exteriorē Galliā: ⁊ ad septētriones
est. Que per Salasios ducit Lugdunū. Ea vero
Bifariā est. Altera q̄dē ꝓlixior plaustro ꝑmea
bilis ꝑ Ceutrones. Altera vero recta: ⁊ angu-
sta: ꝯpēdiariaq; ꝑ Poeninū. Ceterꝝ Lugdunū in
medio: instar arcis: scitū est. Cū ibi amnes ꝯflu
ant: ⁊ partib⁹ oīb⁹ ꝓpinquū sit. Ea ꝓpter Agrip
pa hoc ex loco petitus est vias: vnā q̄ per Ceme
nos mōtes vsq; ad antones: ⁊ aquitaniā. Aliam
ad Rhenū. Tertiā ad oceanū: ⁊ ballacos ⁊ amia
nos. Quarta ducit in agrū Narbonēsem. Litt⁹
q; Massiliēse. Omissa aūt sinistra in pte Lugdu
no: terrisq; in ipso iminētib⁹ Poenino rursus est
Lemānus lacus ꝯuersio: cū Rhodanū traiecerīs: lacūue Lemā-
nū in Eluetioꝝ cāpos. Hincq; trāsitus est ad se
Iura mōs quanos: ꝑ Iurā mōtem: ⁊ ad Lingones. Perq;
Lingones hos ad vtrūq;: ⁊ ad Rhenū: et ad Oceanū biuiū
scindiť. Polybius scriptū reliq̄t: suis tꝑib⁹ auri
fodinas in Tauriscis Noricis: Maximeq; pe-
nes aquileiā inuentas: adeo natura optimas: vt
cū a superficie terre: duos ad pedes solū detraxe
ris: fossile cōtestim aurū inuenias. Effossam aūt
nō vltra pedes. xv. esse. Aurū ipsum ꝑ se partim
purū ee: ad fabe aut lupini magnitudinē. Octa
ua tantū pte decocta. Partim ꝟo maioris indi-
gere digestionis Valdeq; vtilissime. Adiutanti
bus aūt Barbaros Italis: bimestri tpe: euesti
gio auri ꝓciū tertia pte carius venisse: totā per
Italiā. Qd quidē vbi Taurisci senserūt: electis
adiutorib⁹ soli venūdedere. Hac ꝟo tēpestate:
vniuersas auri fodinas in Romanoꝝ esse pote
state. Ceterū hoc in tractu: sicut ⁊ in Hispania:
fluuij aurea ferunt grana: vltra fossile: haud tñ
tantū. Hic idē vir cū de alpium magnitudine: et Alpes
sublimitate dissereret: maximos Greci mōtes
cōparat. Taygetū. Lyceū. parnasum. Olympū.
Pelion. Ossam. Thracie vero Emū Rhodopē.
Dunacē. Quoꝝ singulos inq̄t die i vni⁹ itinere:
expeditis facile viatoribus ascendi posse: ⁊ vno
circuiri die alpes aūt: ne die quinto quidē ascen
di posse. Lōgitudo aūt est stad. milib⁹ duob⁹ et
cc. qd ad cāpos attinet. Trāsitū eā ꝟo tantum
quatuor noiat. Vnā quidē ꝑ Ligures. Tyrrhe
no mari ꝓximā. Aliā deinde ꝑ Taurinos: qua
transmisit annibal. Tertiam deinde ꝑ salassos.
Quartā ꝑ Rhetos. Oēs ꝑruptas atq; pre-
cipites. Lacus cū altius ꝑmultos in mōtib⁹ ee:
Tū vero tris ingētes exponit. Ex quib⁹ Bena Benacus
cus stad quingentū lōgitudinē habet. Latitu-
dinē vero. xxx. De quo Mintius amnis effluit. Mintius
Subinde alter verbanus lōgitudinis quidem Verbanus
stad. cccc. Latitudo vero angustior q̄ prioris.
Emittitq; fluuiū aduā. Tertius est Larius: Lō Adua
gitudinis fere stad. ccc. Latitudinis. xxx. amnē Larius
eijcit Ticinū sane grādē. Oēs aūt in padū in- Ticinus
fluūt. Haec quidē de mōtib⁹ alpinis dicēda tñ
hēmus. Ex radicib⁹ aūt alpiū iā incipit Italia.

¶ Quinto volumini hæc insunt. Que ab alpiū
radicib⁹ ad Italiā ꝑtinēt: vsq; ad fretū Siculū:
Sinūq; Tarentinū: ac Posidoniatē: atq; Pesta
nū appellāt In his he regiones sunt. Venetia.
Liguria. Picenū. Lucania. Thuscia. Roma. cā
pania. Apulia. Sequitur liber quintus. Capi-
tulū p̄mū. De Italia in vniuerso.

POst infimas alpiū radices: ei⁹ quā
hac etate Italiā vocāt initiū est. Nā Italia
q; maiores Italiam que ab Siculo
freto. vsq; in sinū Tarentinū ⁊ Posi
doniatē ꝓgressa est: Oenotriam ap Oenotria
pellabant. Romē aūt obtinens vsq;
ad alpiū radices ꝓcessit. Assumpsit etiā ab o-
ra Ligustica. Vari fluminis confinia marisq; ꝓ-
xima a Thuscie finibus: Istriq; vsq; Polam.
Opinari vero cupiā licet priscos Italoꝝ feli-
citate florentes: in cōloniē deuocasse finitimos
Hūc in modū auctis deinde viribus: in Roma-
notū Imperiū ꝑuenisse. Tandē vero quandoq;
ex quo Romani in regni societatē: ⁊ in ciuitatē Italici Romani
Italos vocauere. decretū est ⁊ Gallis Cisalpi
nis: ⁊ venetis idē honoris impartire. Vniuersosq;
Italos romanosq; vocare: Permultas insuper

colonias ꝓtĩ priorib⁹ ãnia partim posteriorib⁹
emittere. Quibus meliores alias nõ facile di-
xerim. Una igit forma Italiã omnẽ geometri-
Italie forma ca rõne ꝯplecti: haud in proclivi est. Atqui ex-
tremitates illius in Austrũ ⁊ Hibernos ortus
excurrẽtes: triangulas esse ꝯmemorãt ei⁹ ver-
ticẽ ad Euripũ Siculũ ꝓduci. Basin aũt alpes
hr̃e. Cõcedere vero latus alterꝫ in freto finiri si
culo: ⁊ Tyrrheno allui pelago. Cæterũ formaꝫ
rectis descriptã lineis ꝓpũe triãgulã appellãt.
Hic aũt Bases ⁊ Latera rotũda sũt. Nõ si con
cedẽdũ esse dixerim: lineę circularis formã esse
ponẽdũ ẽ: Basin inꝗ̃ ⁊ latera ꝯcedat ⁊ Lateris
huius obliquitas: ꝗ vergit in ortũ. Reliqua mi
nus apte dixerũt: cũ lat⁹ vnũ a sinu Adriatico
vsq̃ in fretũ ꝓsupponãt. Latus aũt absq̃ angu-
lo lineã appellamus. Absq̃ angulo vero est cũ
partes aut inuicẽ nõ vergũt: aut nõ multũ. Ue
rũ ab Arimino ad Iapygiã extremitatẽ: et ab
Siculo freto ipso: ad extremitatẽ eandẽ: ꝑmul
tũ inclinãt. Eũdẽ in modũ se hr̃e arbitror ⁊ sinus
adriatici Latus ⁊ Iapygię: Cũ enĩ inuicem ꝯci
dant ad Arimini ⁊ Rauẽnæ locos: angulũ effici
unt. Sin aũt nequaꝗ̃ angulũ efficiũt Circũferẽ
tiã saltẽ efficiũt nõ exilẽ. Quaproṗt si hoc vnũ
latus existit: haud sane recta est e sinu ad Iapy
giã nauigatio. Reliquũ ꝟo hĩa ex locis ad fre-
tũ latus alterũ describit: ne hoc quidẽ rectũ. Sic
quadrãgulã poti⁹ ꝗ̃ triãgulã figurã esse dice-
res. Cęterũ nullo pacto triãgulã: nisi velis abu
ti. Ucrũ ꝯiteri p̃stat: q̃ figurarũ ꝗ geometri
ca rõne mẽsurari neꝗ̃ant: non facile circũscribi
traditio põt. Particulatim vero hũc in moduꝫ
Alpes dicere possumus: q̃ inferior alpiũ ꝑs curua ⁊ si
nuosa ẽ cõcauitates in Italiã ꝟsas hñs. Ipsi⁹
aũt sinus ꝑtea medię ad Salassos existũt. Ex-
tremitates ꝟo ꝯuersionẽ hñt. Hic q̃dẽ vsq̃ ad si
nus Adriatici vltimas oras. Hic vero ad mari
timã Ligurũ regionẽ: vsq̃ ad Genuã Ligusticã
emporiũ: vbi rupes Apẽnini alpib⁹ copulãtur.
Cõtinuo aũt subiacet nõ mediocris q̃dẽ cãpus
latitudine ac lõgitudine sane ꝑ stad. c. duũq̃ mi
liũ. Latus ei⁹ in meridiẽ spectãs: ⁊ Uenetoꝝ lit
tore clauditur: ⁊ mõtib⁹ apẽninis: Ariminũ ⁊ an-
conẽ ꝑuenientib⁹. Ii enĩ a Liguria inchoãtes: in
Thusciã irrũpũt: ãgusta dimittẽtes littora. De
hinc vbi paulatim mediterraneã in regionẽ suc
cesserint: cũ ad Pisanũ ꝯsistat agrũ in ortũ. adri
aticũ sinũ ꝯuertunt vsq̃ ad Arimini ⁊ Anconis
loca ꝑ lineã rectã: venetoꝝ sese littorib⁹ appli-
Gallia Cisalpina cãtes. Cisalpina igit Gallia hi ce terminis inclu
dit. Littoris q̃dẽ longitudo ad. ccc. stad. ⁊ milia
sex ipsię cũ mõtib⁹. Latitudo vero paulo min⁹
stad. mille. Reliqua Italia Angusta q̃dẽ ⁊ ob-
lõga: in duos excurrit ꝟtices. Hinc q̃dẽ in Si-
culũ fretũ. Hinc aũt ad Iapygiã. Utrinq̃ vero
stringit: ⁊ ab Adriatico sinu: ⁊ a Tyrrheno mari.
Adriaticus sinus Est aũt Adriatici sinus forma ipsi Italię ꝑ ꝗ̃ si
milis magnitudine. Quã Apẽnini montes ter-
minãt: ⁊ vtrũq̃ mare: vsq̃ ad Iapygiã. Terrãq̃
sinu Tarẽtino: ⁊ Posidomate circũdatã. Maxi
ma enĩ vtriusq̃ latitudo stad. est circiter mille
ac. ccc. lõgitudo vero nõ multominus sex mili-
bus. Reliquũ est ꝗ̃tũ Brutij ⁊ plerisq̃ Lucano
rũ obtinẽt. Polibi⁹ refert maritimã ipsam ex Ia Iapygia
pygia vsq̃ in fretũ Itinere q̃dem pedestri staꝫ.
trib⁹ milibus esse ⁊ Siculo pelago allui. Cursu
vero maritimo quingẽtis stad. minus. Mõtes
aũt Apẽnini vbi Arimini ⁊ Anconis loca atti-
gerũt: Iapygię latitudinẽ a mari ad mare ter-
minare. Rursus deflexionẽ accipientes: totã in
longũ regionẽ secare. Iã vsq̃ in picẽtes ⁊ Lu-
canos: nõ multũ ab adriatico sinu distare. Cum
vero lucanis ꝓpinquãt: ad alterũ mare inclinan
tur. Dehinc vero ꝑ Lucanos ⁊ Brutios: excur
rũt ad Leucopetrã agri Rhegini terminantes. Leucopetra
Hęc igit de vniuersa hui⁹ ętatis Italia talem
in formã dicta sunt. Denuo aũt singula suscipien
tes: dicere particulatim conabimur. Ante oĩa ꝺ
subiecta Alpib⁹ regione dicemus. Est aũt fœ-
lix admodũ cãpus ⁊ fructuosis collib⁹ varius.
Hũc mediũ fere padus diuidit. Eaq̃ regio: hinc Cispadana regio
Cispadana: hinc Trãspadana dicit. Cispadana
quidẽ mõtibus adiacet atq̃ Liguriæ. Reliqua
vero Trãspadana est. Ea vero loca tũ Ligurũ:
tũ Galloꝝ gẽtes inhabitãt: tũ in montib⁹: tum
in cãpis cõmorantiũ. Hinc Galloꝝ: hinc Uene-
toꝝ. Galli quidẽ hi Trãsalpinis cognati ⁊ ꝯsã-
guinei sũt. Cæterũ de Uenetis duplex ẽ sermo:
Quidã enĩ eos a Gallis eiusdẽ appellationis: Ueneti vnde
Oceani accolis colonos esse: memoriæ ꝓdide-
rũt. Nonulli e Uenetis: ꝗ post bellũ Troianum
cũ Antenore salutẽ assecuti. cursum huc e Pa-
phlagonia tenuere: descendisse affirmant: hoc
vsi testimonio: sua in alẽdis eq̃s industria: quæ
hoc omnino tẽpore defecit. Antea vero summo
apud illos in honore fuerat: ab illoꝝ imitatiõe
qui ad creãdos ex equab⁹ mulos studiũ agita-
bãt. Cuius rei meminit Homerus.
Mularũ genus e Uenetis quę robore p̃stent
Dionysius quoq̃ Sicilię Tyrãnus hinc alẽdo
rũ semẽ equoꝝ ꝯstituit: quos ad equestre certa
men tollebant. Adeo vt ꝑ Gręcos equinę ꝓlis
Uenetę nobilitas maneret: ⁊ ad lõga tẽpora ꝓ-
pago ipsa famã vendicaret. Tota igit regio flu
minib⁹ atq̃ paludib⁹ maxime Uenetia referta
est. Huic adest ⁊ maris ꝯditio. Nam solę partes
istæ ex nostro fere mari similes. Oceano casus
habẽt: ⁊ pares illi crescendi ⁊ decrescendi vices
gerũt. Unde maior campi pars maris aquis
plena stagnat fossisq̃ ⁊ aggeribus: sicut ægypt⁹
inferior: deductis irrigat riuis: ac partim exic-
catur: ⁊ rusticorũ cultu fructuosa est: partim na
uigationibus cõmoda: Urbiũ vero plæreq̃ in-
sularũ modo cinguntur. Alię quadã ex parte al
luunt. Quę supra stagna mediterraneæ iacent:
mirificã ex fluuijs nauigãdi cõmoditatẽ sursũ
habent. Ex quibus imprimis Padus est. Maxi
mus enĩ sæpenumero hymbribus crescit ac ni- Padus
uibus: Is multas diffusus in partes: eruptio-
nibus occultã efficit hostiũ: haud ingressu faci
lis: At peritia mortalium vel difficillima supat.
Priscis igit: vt dixi tẽporib⁹ plurimæ Galloꝝ
gentes fluuium incolebãt. E quibus amplissi- Boij
mi fuerãt Boij: Insubres: ⁊ qui olim cũ Gesa- Insubres
ris Senones Romana per impetũ potiti sunt Senones

vrbe. Hos Romani posterioribus annis fundi-
tus deletos perdiderũt. Boios vero e finibus
eiecerũt: Inde migrãtes circũiacẽtes Istro lo
cos cũ Tauriscis habitarũt bellũ assidue cõtra
Dacos gerẽtes: donec ea gens funditus extin
cta est. Agrũ vero q̃ ad Illyriũ pertinet: pascẽ
Mediolanum dis ouibus idoneũ: vicinis reliq̃rũt. Insubres
hac etiã ętate sunt. qui Mediolanũ Metropo
lin habuere. Ea quidem pridem vicus erat oẽs
eñ vicatim habitabãt. Hac vero tẽpestate exi-
mię dignitatis trans padũ ciuitas est: quodam
Verona modo Alpibus finitima. Et ꝓpinqua verona est
Brixia amplissima & hęc ciuitas. His inferiores Brixia
Mantua ac Mãtua: & Regiũ & Comum. Hęc mediocris
Regium erat colonia. Cæterũ Pompeius Strabo: Põ
Comum peij magni pater colonos in eã restituit. Quã
incũbentes Rhetij vastauerãt. Inde. C. Scipio
tria hominũ milia insuꝑ adiecit. Postmodũ di-
uus Cæsar quinq̃ Inquilinorũ milia ad inha-
bitandũ deduxit. E quibus quingenti illustrissi
mi fuere gręci. Hos etiã ciuitate donatos: inha
bitatorꝝ numero descripsit. Haud tñ ibidẽ do-
Nouocomenses miciliũ habuere. Sed oppido nomẽ relinquen-
tes: & nouũ comũ appellãtes. Nouocomẽses op
pidanos vocauere. Huic finitimus loco Lari9
lacus est. Quem addua fluuius auget. Inde am
nem padũ ingrediẽs: Fontẽ vero in Adua mõ
te habet: vbi & Rhenus: hęc supra paludes lon-
Patauiũ ge habitata sunt. Patauiũ aũt ꝓpinquũ est: Cun
ctas eius regionis vrbes excellẽs. Nuꝑ quidez
in ea censi sunt quingẽti equestris ordinis viri.
Antiquis aũt annis. c. & xx. militũ milia misisse
cõstat. Quã vero ciuitas ipsa & virorꝝ ꝓbitate:
& artiũ bonitate floruerit magnitudo: cũ aliarũ
rerũ maximo apparatu Romã missarũ: tũ vero
pannorꝝ et vestimentorũ omnifariã mercatura
declarat. A mari sursum habet nauigationem:
fluuio ꝑ paludes delato. cc. et. l. a magno portu
Medoacus stad. portus aũt ipse: eodẽ quo fluuius noĩe: vo
Rauenna catur Medoacus. Intra paludes vrbs maxia
Rauẽna posita est. Tota ligneis cõpacta ædi-
ficijs: aquis diffusa: põtibusq̃ ac lẽbis pagrata
Cũ a mari fiunt inundatiões. nõ mediocre acci
pit maris partem adeo vt vniuersa coenositas:
hinc fluctu marino: hinc fluminib9 alluentibus
tetrũ mediceatur odorẽ. Hoc pacto igit salu ber
rimus cõperitur locus. Unde gladiatorib9 edu
cãdis: ac exercitatione erudiẽdis: hunc idoneũ
magistri locũ designauerũt. Inter cætera eius
loci mirabilia illud est: q̃d palustribus in locis
aer innoxius est. Quẽadmodũ ad Alexãdriam
ægypti paludis vitiũ ęstate ꝓpulsat. ꝓpter ãnis
incrementũ: simul etiã euanescẽte coeno. Quid
quod vitibus euenit q̃ admirabile? Eas palus
creat: celeriter ꝑficit: et multũ fructũ edit. An-
Altinũ nis vero quatuor aut quinq̃ corrũpunt. Altinũ
Butrium quoq̃ in palude est: similẽ Rauẽnæ sitũ habẽs.
Spina Quo interuallo Butriũ Rauẽnæ castellũ est et
Spina. Hoc q̃dẽ nũc viculus. At quondã græca
ciuitas & quidẽ celebris in delphis Spinensiuz
thesaurus cõmõstrat. Aliaq̃ de ipsis memoriæ
mãdata sũt apud q̃s maris erat imperiũ. Eã (vt
traditur) vnda maris alluerat. Nũc locus. xc. a

mari stad. distãs in mediterranea iacet. Rauẽ-
na a Thessalis cõdita ꝑhibetur. Cũ aũt Thu-
scorꝝ iniurias ferre nequirẽt: vmbros quosdam
vltro assumpserũt: q̃ & hoc tpe vrbẽ inhabitant.
Ipsi vero domũ rediere. Hęc aũt maiori ex par
te paludib9 ita ꝯtinent: vt inundatiões habeãt
epiterpũ: ordia: adria: & lucetia: & alia hui9 gene Epiterpũ
ris oppidula. Quę cũ minus a paludib9 vexẽtur: Ordia
modicis sursum nauigatiõibus mari vicina sũt. Adria
Adriã quidẽ inclitã ciuitatẽ fuisse memoriæ ꝓ- Lucetia
ditũ est. A cuius noĩe modica transpositione sũ
ptam sinus appellatus est Adriaticus. Aqleia Aquileia
simul ꝓxima a Romanis condita est. incũbenti-
bus imposita barbaris. Ad eã flumine aduerso
onerarijs nauigatur nauibus: per Natisonẽ flu Natiso
uium plus stad. lx. Gẽtes ad Istrũ Illyricę ad
ipsum subuehunt Emporiũ. Cõuectant autem
res hi sane maritimas vinũ ligneis dolijs: quæ
palustris imponũt oleũ ꝓterea Illi aũt manci-
pia: decora: pelles. Extra Venetiæ quidẽ fines
Aquileia est. Flumina vero ab alpibus descen
dente disterminant: per q̃d sursum nauigat stad. Noreia
mille & cc. ad vrbẽ vsq̃ Noreiã. Ubi. Cn. Carbo:
collatis aduersus Cimbros signis: re infecta dis
cessit. Locus aũt est ad purgandũ aurũ natura
idoneus. Nec minus ad ferri fabricas. In ipso
q̃ sinu Diomedis est templũ: opus sane memo Timauus
rabile: & Timauus portus: & Lucus miro deco
re. Septẽ adsunt fluuiatilis aquę fontes: mare
mox irrũpentes: lato & ꝓfundo sane fluuio. Re-
liquos vno dũtaxat excepto: salsas habere a-
quas. Polybius auctor est. locũq̃ ipsum maris
fontẽ: et matrẽ ab indigenis vocari. Timauus
(vt ait Posidonius) e montibus delatus: deci
dit in ꝓfundũ. Deinde infra terram absorptus
stad. circiter. c. & xxx. erũpit in mare. De diome-
dis aũt potentatu hoc in mari: & Diomedeę te-
stantur insulę: & quę in Daunia gẽte & circa eq-
stre agros memorię ꝓdita sunt: de quib9 quo-
ad historię vtile futurũ est: scriptis aperiemus
Reliqua vero permulta fabulis vulgata: vel fi-
cta aliũ in modũ absint. Sicuti quę ad Phaethon
tontẽ & sorores Heliades: in populos cõuersas
arbores: circa amnem Eridanũ: q̃ nullibi ter-
rarũ existit: cũ vicinus pado dicatur. Itẽq̃ ferẽ Eridanus
tes electras insulas: ante amnẽ Padũ iacentes
in quibus & Meleagridea sint. Horũ enim nihil
in locis ipsis extat. In Venetis sane quidã Di- Diomedi equus
omedi insignes existunt honores. Nã candidus
illi immolat equus. Duo prætereea luci mõstran
tur: alter Iunoni Argiuę: alter Dianę Etoliæ
dicatu. Insuꝑ fabulant: In hisce lucis feras ita
mansuescere: vt cerui lupis aggregent. Aduen
tantiũq̃ hominũ eas manus demulcẽtes pati.
Quod si quas canes insectentur: vbi huc ꝯfu-
gerint: ab insectatione cessare. Fama vero est:
celebrem admodũ fuisse quẽpiã: qui in faciẽdis
vadimonijs studio nõ mediocri teneret. quã ex
re ei horum iocis carperet. Is igit̃ in venatores
fertur incidisse: q̃ irretitũ haberẽt Lupũ. Et il- Lupi fera equa
lis ꝓ iocũ rogitãtib9 vellet ne ꝓ lupo vadẽ se cõ
stitueret vt illata ab eo damna ꝑsoluerent. Sic e
retib9 beluã dimissuros. Fidem here sese ꝯfes-

fus est. Emissum deinde Lupū p magnū equarū
armētū agitantē: nullo notatū cauterio ad fide
missonis stabulū adduxisse. Cū recepta gr̃a: eq̄b⁹
lupi notā iussisse: ⁊ inde lupiferas noiasse: velo-
citate magis ꝙ̄ pulchritudine p̄stātes. Cuius
successores ⁊ signū ⁊ nomē: equaꝝ generi seruas
se. Atq3 solis eis stirps ip̄a legitime ꝑduraret:
fœminā nullā alienare ꝯsuesse. Equinā hic p̄ci-
puę celebritatis ꝓgeniē extitisse. Hac ꝯo tēpe
state (vt diximus) ois hm̃oi rei defecit exercita-
Istri po- / pulit — tio. post Timauū: Istrorum vsq3 polā: littus est
q̄ Italię adiacet. In medioq3 Tergeste castel-
Tergeste — lū est ab aq̄leia. clxxx. distās stad. Cęteꝝ Pola
pola — in sinu: portus formā hn̄te sita est. Paruas q̄dē
veꝝ fructuosas ⁊ portuosas: p̄ę se ferente insu
las. Priscū aūt est id Colchoꝝ ædificiū q̄ aduer
sus Medē immissi fuerāt. Ii votoꝝ ipotes: ⁊ fu
gę desp̄atiōe solliciti: Grecoꝝ q̄dē lingua exulū
Colchoꝝ ꝯo sermone Polā appellauere locū:
vti Callimachus ꝯmemorat. Regionē igiꝭ trās
Veneti — padanā incolūt, Veneti ⁊ alij vsq3 Polā. Supve
Carni — netos. Carni ⁊ Cenomāi ⁊ Medoaci ⁊ Symbrij:
Cenomani — e q̄bus nomini Romano hostes extiterūt aliq̄.
Medoaci — Veꝝ Cenomani Venetiq3 socia iūxerūt armar:
Symbrij — ante Annibalis expeditionē: q̄ tue Boios ⁊ in
subres bello p̄seq̄bant: ⁊ ānis posteriorib⁹. Cis-
padanā vero obtinēs plagā vniuersā alij quātā
mōtes Apēnini ad Alpes circūdāt: vsq3 Genuā
⁊ Sabatios. Plurimum aūt Boij ⁊ Ligures ⁊
Gesatę — Senones ⁊ Gesatę possidebāt. At electis inde
Boijs deletisq3 Gesatis atq3 Senonib⁹: Ligu-
rū natio restat: ⁊ Romanoꝝ coloniæ: Romanis
aūt ⁊ Umbroꝝ īmixta gēs est: ⁊ aliq̄b⁹ in locis
Thusci. Utraq3 eñ hoꝝ gēs: p̄ꝰq3 Romanoꝝ
amplificareꝭ imperiū: inuicē de p̄riorīs loci di-
gnitate decertabāt. Et mediū inter vtrosq3 Ti-
ber iflutiū in seip̄os facile traijciebāt. Ꝗ sicu
bi vllas belloꝝ incursiōes alteri in alteros ge-
rebāt reliq̄s certamē erat ne eadē ad loca egre
diētes desisterāt. Igiꝭ Thuscis aduersus inco
las Padi barbaros exercitū emittētib⁹: ac re
benegesta: cū nō lōge quidē post quandā molli
ciē rursus fusi effugissent: Alteri aduersus eie
ctores exercitū ductitarūt. Post ea de locorum
imꝑio p successionē quādā ꝓpugnātes: multas
Placentia — colonias pti Thuscoꝝ parti Umbroꝝ effeceꝭ
Cremona — plures tñ Umbroꝝ. Nā ij ꝑiores erāt. Rē in-
Parma — de Romani suscipiētes: missis passim colonijs:
Mutina — ⁊ priora coloniaꝝ genera ꝯseruaꝭ: ⁊ nūc vniuer
Bononia — si romani sūt. Nec minus aūt Umbri q̄dā dīr et
Acara — Thusci. Quēadmodū Veneti Ligures ⁊ Insu
Rhegium — bres. Cis padū ꝯo: circūq3 padū celeberrimas
Lepidum — sūt ciuitates: Placētia: ⁊ Cremona: media in re
Macri — giōe ꝓinq̄ssimę. Inter has ⁊ Ariminū sūt par
Campi — ma: Mutina: Bononia: Prope Rauēnā in hap
Cluerna — medio exigua q̄dā iacēt oppida: p quę iter ē ro
Forum — mā: Acara: rhegiū: lepidū: Macri: Cāpi: vbi quo
Cornelium — tānis foꝝ ꝯficiꝭ. Cluerna foꝝ Corneliū: Fauē-
Fauentia — tia: Cesena: Isapi fluuio ꝓinq̄ ⁊ Rubiconi. hęc
Cesena
Isapis — ꝓxima sunt Arimino. Est aūt Ariminū vmbro
Rubicon — rū colonia: sicut ⁊ Rauenna. Verū vtraq3 roma-
Ariminū — nos accepit inq̄linos. Habet āt ariminū portū:
et eiusdem nois Amnē. E placentia Ariminum

stad. sunt mille ⁊ ccc. Supra placētiam vero ad
Cottute confinia: intra miliaria sex ⁊ xxx. vrbs
Ticinū est: et simili vocabulo p̄terfluēs Amnis — Ticinum
padū ingrediēs. Habet et tract⁹ ille Clastidiū: — Clastidiū
atq3 Darthonē ⁊ aquę distāti pusillū in transitu — Dartho
recta vero ad Ocelū via p̄ter Padū: ad Du-
riam flumē est magna ex parte limosa: cōpluri
mis alios habēs fluuios. Quoꝝ Druentia mi- — Druentia
liaria circiꝭ. lx. habēs. Hinc alpes iam et ager
Gallicus. Ad mōtes aūt Lunę incūbētes vrbs — Luca
est Luca: vbi pleriq3 vicatim habitāt. Regio ta
men ꝓbitate viroꝝ floret. ⁊ robur militare hic
magnū educiꝭ. Et equitū multitudo: ex quibus
senatus militarea capit ordines. Est aūt Dar-
tho ciuitas insignis: ⁊ mētiōe digna: medio in-
ter placentiā ⁊ Genuā itinere iacens ab vtraq3 — Custodia
cccc. distās stad. Hac in via est Custodia ⁊ Le- — Lelia
lia. Ex placētia vero ariminū distātia dicta est.
Sed rauēnam per padum nauigatio est dierū
duoꝝ noctiūq3 totidē. Magna intra padū pars
paludibus obtinebaꝭ: p quas annibal magnis
difficultatibus iter fecit in Thusciā. Cęterum
Scaurus deductis ex pado vsq3 in parmensiū
agrū fossis nauigationibus ꝯmodis ipsas palu
ludes exiccauit e cāpis: per placētia siquidē ar — Trebla
ua Trebla padū influēs: aliq3 itē cōplures aū
fluit: vltra modū plenius stagnāt. Hic ille scau
rus est q̄ p Pisas ⁊ Lunā vsq3 Sabatios viam — aemilia via
strauit Aemiliā: ⁊ hinc p Darthonē. alia vero ē — Flaminia
aemilia: quę p Flaminiā excipit. Eodē eñ in cō — via
sulatu. M. Lepidus: ⁊ C. Flaminius collegę fu
erunt. Victores aūt Ligurū strauere. Hic q̄dē
Flaminiā e roma p Thusciā et Umbriā vsq3 ari
minū: alter reliquā porro vsq3 Bononiā: ⁊ ex ea
in aq̄leiā: ꝓpe alpiū radices: ducto p gyrū circa
paludes ope. Huius regionis terminus mon-
stratus est. Quā Cisalpinā nūcupam⁹ Galliam
ad reliquā Italiā ⁊ mōtes apēnini Thuscię im
minētes: ⁊ Esis amnis: ⁊ postremo rubicō: veri
q3 adriaticū intrātes pelagus. Hoꝝ virtutē lo
coꝝ: tū ip̄sa hoim ꝓbitas testaꝭ: tum oppidoꝝ
magnitudo: tū vero diuitiarū amplitudo. Qui-
bus oib⁹ huius regionis habitatores romani:
cęteris antecellunt italis. Nāq3 telluri isti⁹ cul-
tura immodicos ac diuersos inducit fruct⁹. Et
Nemora tantū habēt glādiū: vt educādis hinc
porcoꝝ gregib⁹: maxima ex pte Romanus alaꝭ
populus. Egregie vero ferendo milio: ob fera-
cium aquarū abundātia frugifera est. Ꝗ famis
remediū est ꝑmaximū. Cōtra tēpestates enim
vniuersas aerisq3 malignitatē resistiꝭ. Et nullo
deficere potest in tēpore: licet frugū cęterarū
sterilitas inualescat. Quid de pice: q̄ admiran
da ꝓductio? Quāta vero vini sit vbertas: vasa
ip̄sa ꝓnunciāt. E lignis nāq3 fabricata: domicili
oꝝ magnitudinē excedūt. Suppeditat eñ in-
gens illa pacis copia: Loci aūt Mutinenses ⁊
Scitanę adiacētes fluuio: mollia ⁊ longe alijs — Vellera
oib⁹ p̄stātiora ferūt vellera. Ligures aūt ⁊ in
subres aspa. E q̄b⁹ magna Italię ps domesticę
indumenta ꝯficit: Mediocria vero patauini. E
quib⁹ p̄ciosi tapetes: ⁊ gausapa texunꭲ. Et hoc
stragulę vestis genus vtrinq3 villos eminētes

habētis:vel vnā tm̄ e supficie. Hisce in locis:nō
cadē nūc quę olim metallorꝝ studia ꝛ cura: for-
te quia in maius ꝛ trāsalpinis gallis ꝛ hispanis
lucra puenūt. Superiorib⁹ vero annis opera
Vercellæ
dabat:cū Vercellę aurifodinā haberēt:ꝛ in ictu
Ictumuli
mulorū vico:ꝛ alio huic vicino. Vterqꝫ vero pla
centię finitimus est. Hęc quidem prima Italiæ
particula hactenus circuitus dictus est. Secū
Ligurię descriptio
da exponat Liguria:in ipsis Apēninis mōtib⁹:
inter galliā sic eñ vocat hoc tpe:atqꝫ Etruriaꝫ
sita:nihil descriptione dignū habēs nisi qꝺ vica
tim vitā agūt terrā arātes asprimā fatigātesqꝫ
Thuscię finis
ligonib⁹. Immovero saxa incidētes:vt posido
nius indt. Tertij sūt hisce ptinētes Thusci cā
Tyberis
pos vsqꝫ ad amnē Tyberim possidētes. Quos
Situs
ad solis ortū maxime fluuius alluit:donec pela
gus intret. Patre aūt ex altera:Tyrrheno at-
qꝫ Sardonico mari sunt pfines. Ex Apenninis
aūt mōtib⁹ Tyberis effluit. Plurib⁹ vero au-
getur amnib⁹,partimqꝫ p ipsam excurrit Etru-
riam. Deinceps aūt ipsam disterminās: primuꝫ
quidē ab ea diuidit Vmbriam:posteo ꝓo Sabi
nos ꝛ Latinos Romę ad littus vsqꝫ finitimos.
Adiacēt aūt mō qsodā ipsi fluuio:ꝛ Thuscis in
lōgitudine ꝛ latitudine:inter se pares. Ad apē-
ninū vero adriatico vicinū pelago sese hñt: pri-
mi quidē Vmbri:post eos Sabini,postremi la-
tiuū habitātes:cū oēs a flumine initiū capiāt.
Latinus tractus
Latinus igit tractus inter ostię littus: ꝛ Sinu
Ostia
essam vrbē ꝛ Sabiniā iacet. Est aūt Ostia vrbis
Sabinia
romanę naualę. Quo tyberis erūpit: eā præter
Vestini
labēs. Extēdit aūt in lōgū:vsqꝫ in Cāpanū agrū
pelligni
ꝛ Sānitū mōtes. Sabinia vero inter Latinos
Marsi
Vmbrosqꝫ iacet. Extēdit ꝛ ipsa ad Sānitum mō
Vmbri
tes. Propinquior Apēnino ad vestinos. Peli-
Thusci
gnos:ꝛ Marsos. Cęterum in Sabinię ac Thu
scię medio vmbri iacēt. Mōtesqꝫ trāsgressi:vsqꝫ
Ariminū rauēnāqꝫ pcedunt. Tuscorꝫ finis sub
ipsis est mōtib⁹:q̄ ex Liguria in Adriaticū si-
nū eos quaquauersū includūt. A ꝓrio aūt ma-
ri capiunt initiū:atqꝫ Tyberi. Ab his igit ipsis
sūpto primordio:quęcūqꝫ Singillatim percurra-
Tyrrheni
mus. Tyrrhenos itaqꝫ romani etruscos appel-
Etrusci
lāt atqꝫ Thuscos. Gręci vero hoc eos noīe no-
Atys
minarūt a Tyrrheno Atys filio:q̄ ex Lydia co
lonos hāc ī regionē:sicuti tradit dimisit Atys
eñ ex pgnatis herculis:ꝛ Omphales vnus cū
sterilitate ac fame populū emittere cogeretur.
E duob⁹ filijs forte iacta. Lydū quidem regni
Lydus
successorē tenuit. Tyrrheno aūt maiorē appli-
cās populū:foras abire iussit. Hāc ille tandē in
gressus orā:de suo vocauit noīe Tyrrheniam.
Tarcon
Cūqꝫ ędificādis vrbib⁹ Tarcōtē pfecisset:a q̄
Tarquinij
Tarquinij cognomē accepit. Ciuitates.xij. cō
didit,hūc ab ineūte pueritia indolis gratia: ca
nescentē fuisse fabulant. Tāta iā tū in eo efflore
scebat sapiētia. Ea igit tēpestate:cū vno sub du
ce instructi essent:magna ipsorꝫ erat potentia.
Postremis inde tēporib⁹ ꝯcordem illū regēdi
statū dissolutū fuisse:qs nō suspicet? Et ciuita-
tes ipsas diuulsas:sic finitimorꝫ virib⁹ cessisse.
Haud eñ tantā agrorꝫ beatitudinē omittētes:
maritimas latrocinādo artes inuasissent:alius

ad alia cōuersi maria. Quādo qdē si cōcorditer
ꝯspirassent:nō modo incursantes ꝓpulsare ho-
stes satis valuissent. Sed etiā vltro inferre ipe
tus:ꝛ lōginqs expeditiōes factitare. post vrbē
romā vero ꝯditā: Demaratus aduētat: frequē
Demaratus
tē e Corintho adducēs populū. Qui a Tarqni
Lucumon
ensib⁹ acceptus:ex indigena vxore Lucumonē
ꝓcreat. Is dehinc Anco Marco regi romano
amicitia deuinctus:adeptus est imperium. Et
Tarquinius Priscus
mutato noīe. L. Tarqnius priscus vocatus est
Hic igit ꝛ pater prius Thusciā magnis insigni
uerūt ornamētis. Ille quidē artificū facultate
et copia qui hoīem domo subsequuti sunt. Hic
aūt pstitę a Romana ciuitate opportunitatib⁹.
Nāqꝫ memorię ꝓditū est:vt triūphalia ornamē
Triūphalia ornamēta
ta:insigniaqꝫ cōsularia:et simpliciter magistra-
tuū decora in romanā vrbē a Tarquinijs trāsla
ta sunt:ꝛ virgę ꝛ secures ꝛ tubę ꝛ sacrorꝫ facien
dorū ritus:vt auguria ꝛ musica:quā romani ad
res publicas vsurpāt. Huius filius Tarquinius
Tarqnius superbus
secūdus extitit:cognomēto supbus. Qui regū
extremus:eiectus est e regno. Quē Clusij rex
Porsena
Porsena:ea Thusca erat ciuitas armis reduce
Clusium
re conatus est. Qꝺ ibi efficere fas nō fuit. pace
facta in amicitiā populi romani summis rece-
pt⁹ honorib⁹:donisqꝫ magnificētissimis abscesse-
sit. Hęc quidē de Thuscorꝫ claritate. Quid insu
Ceretani
per Ceretanorꝫ gesta? Nā ꝛ capta vrbe Roma
redeūtes Gallos in Sabinis aggressi: bello ar
misqꝫ fuderūt ac debellarūt:ꝛ q̄ illi ab libētibus
acceperāt spolia romanis:ab inuitis ipsi irripu
erāt. Pręterea eos q̄ ad se capta roma cōfuge-
rāt:saluos ꝓtexerūt. Simul ꝛ æternū:ac in ex-
tinctū ignē. Sacerdotesqꝫ Vestales. romani igi
tur ꝓpter malignos reipu. Gubernatores nō sa
tis illis gratię memoriā tenuisse vident. Nā da-
ta ciuitate minime illos inter ciues scriptos re
tulere. Alios quinimmo qb⁹ ius ipsū ęquabile
cōicatū nō erat:ad Ceretanorꝫ exterminabant
tabulas. Hęc aūt ciuitas magna inter græcos
gloria:cū hoīm fortitudine:tū vero iusticia cla-
ruit. Nā cū potētissima esset:ab latrocinijs pror
sus abstinuit. In pythij Apollinis tēplo agil-
linorꝫ nominato:positus est Thesaurus. Nā q̄
nūc Cere dr̄:quondā noiabatur Agilla. Eaqꝫ a
Cere
pelasgis e Thessalia pfectis ꝯdita fert. Cęterꝫ
Agilla
Lydis quos mutato vocabulo Tyrrhenos no
Lydi
minabāt:aduersus agillinos belligerātib⁹: mu
Tyrrheni
rē subiēs:q̄dā vrbis nomē pcōtabat. Cui e mu-
rū Thessalus quidā p responso: Salutē renūci-
Chere
ans Chere.i.salue inquit. Thusci bonū hoc ac-
cipiētes omen:captā vrbē:submutato vocaue-
re noīe. Verū tam splēdida:tāqꝫ gloriosa quōdā
ciuitas. Vix dū hac ætate vrbis vestigia seruat
Vicina sane magis fulgēt balnea: meliorꝫ ꝓbi-
Ceretana balnea
tate hoīm:quæ vulgo Ceretana vocant: ꝓpter
eos q̄ ad ea:curādę valitudinis grā pficiscunt.
Pelasgos origo
Enimuero Pelasgos gētē vetustissimā p vni-
uersam gręciam:psertim aeolicā: Thessaliæ ex
celluisse:cuncti ferme cōfitent. Eos originē ab
Arcadib⁹ ducentes vitā militarē delegisse: au-
ctor est Ephorus. Ad quā vitæ institutionē cū
p multos ꝯuertissent idē oīb⁹ vocabulū īpetisse.

Uñ ꝛ apud grecos ꝛ apud alios: quoscūqꝫ adiisse ꝯtigit ingentē cōsecuti sunt gloriā. Nā ꝛ homero teste Crete coloni fuere. Ulyxes em̄ Penelopē alloq̄ns alia inquit alioꝝ ꝑmixta lingua est. Sūt Achei. Sūt Cretēses magnanimi. Sūt Cydones trifariā genus Doricūꝗ diuiqꝫ pelasgi.
Argos pelasgicum — Argos quoqꝫ pelasgicū: thessalia dr̄. Inter eruptiōes Penei ꝛ Thermopylas: vsqꝫ ad mōtanū Pindi tractū. Quoniā ꝛ istoꝝ locorū Pelasgi extitit. Ioue Dodoneū quoqꝫ ipse poeta pelasgicū noīat. Rex o Iuppiter Dodonee pelasgice: pleriqꝫ gētes Epiroticas appellauere pelasgicas: tanq̄ illuc vsqꝫ extantes. Heroū quoqꝫ nominib⁹ posteriores ꝑmultos pelasgos nuncupātes: ab illis frequētia gētib⁹ indidere vocabula. Nā ꝛ Lesbon appellauere Pelasgiā. Et habitātib⁹ Troadē Cilicib⁹: finitimos pelasgos nuncupauit Homerus.
Dodōeus Iuppiter

Egit Hippothous saeuos ꝑ Tela pelasgos.
Qui larisse habitāt letas nimis vbere glebas.

Ephoro aūt auctor initio fuit Hesiodus gentē hāc ex Arcadia originē duxisse. Qui diuino e Lycaone gnatos extitisse ait. Quē olim pelasgua ꝓcreauit. Aeschylus aūt i ancillis: siue Danaidib⁹: eoꝝ gēs ex argis Mycenaꝝ extitisse ꝓdidit. Pelopōnesū ēt pelasgiā vocitatā fuisse: testis ē Ephorus euripidesqꝫ in archelao Danaū illū filiaꝝ q̄nq̄ginta genitorē argos venientem Inachi vrbē inhabitasse ꝯmemorat. Quiqꝫ antea pelasgi nolarent: vt danai dehīc vocarent: lege greca sanxisse. Anticlides q̄qꝫ scriptū reliq̄t primo eos Lēnū: Imbrūqꝫ ꝯdidisse. Eoꝝqꝫ non nullos, cū Tyrrheno Atydis filio: in Italiā comites annauigasse. Reꝝ q̄qꝫ scriptores atticaꝝ de pelasgis tradidere. Athenis fuisse pelasgos Qui tū ista autē quo fors vocaret: huc atqꝫ illuc errabūdi ꝯmearēt: ꝑ pelasgis pelargi. i. Ciconie vocarent ab Atheniēsib⁹. Cęteꝝ Thuscię lōgitudinē maximā: a Luna vsqꝫ Ostiā ꝑ littus stad. milib⁹ duob⁹ ꝛ q̄ngētis eē dicit. Latitudinē ꝑ mōtana minus dimidio. E Luna ꝟo pisas. vltra stad. cccc. eē. Hic volaterras: stad. cc. lxxx. Rursus hic populoniam stad. cc. lxx. E populonia ad Cōsam ferme. dccc. Alij. dc. dicūt. Polybius ꝟo nō oia mille. cccc. xxx. inq̄t. Hoꝝ Luna q̄dē ciuitas ꝛ port⁹ est. Grȩci aūt ꝛ portū ꝛ vrbē Selenes: id est Lunȩ appellāt. Urbs q̄dē haud sane magna. Maxim⁹ ꝟo ꝛ pulcherrim⁹ portus est multos itra se port⁹ amplectēs: magnȩ ꝓfūditatis vniuersos vsqꝫ adeo vt oim: q̄ maris tenuēt ipiū: facile fieret receptaculū: tā late patē tis pelasgi multos ꝑ annos. Celsis ꝟo mōtib⁹ portua ipse circūcludit: q̄ ꝓspectū lōge pelagi ꝑbeāt. Nā ꝛ sardinȩ: ꝛ magna littoris vtriusqꝫ ps cernit. Tāta vero cādidi ꝛ varij lapidis lucidissimi ac talis effossio est: vt vnico integrȩ saxo tabulȩ atqꝫ colūnȩ ꝑbeant. Atqꝫ insignia romanȩ ciuitates opa: vrbiūqꝫ reliquarū maxia ex pte his ex locis copiā habeāt. Nā cū mari vicina incūbat effossio: facile lapides euehunt: q̄s e pelago subuehendos: Tyberis excipit. Aedificijs quoqꝫ materiā. Laq̄aria. s. directa: ꝛ ꝓcera Thuscia abūde suppeditat. Quā confestim e montibus fluuius deducit. Inter Lunā ꝛ Pisas Macrȩ tract⁹ est quo Thuscię atqꝫ Ligurię termino: pleriqꝫ scriptores vsi sunt. Pisȩ ab ijs ꝯditae sunt pisanis: q̄ e pelopōneso cū Nestore aduersus Iliū militarūt. Renauigātes aūt errore disiecti: Hi q̄dē Metapōtū: alij ꝟo pisanū tenuert agrū. Cūcti pylij vocati. Duos aūt iter amnes sitȩ sunt: in ipsoꝝ cōgressione: Arni. s. atqꝫ Esarȩ quoꝝ alter ex arretio multus delabit: nō tamē integer: sed trifariā diuisus. Alius ex Apēnino Cōfluentib⁹ aūt illis vnū in alueū: adeo mutuo tollunt altius impetu: vt q̄ in amboꝝ ripis extent: inuicem inspicere sese neq̄ant. Quo fit vt e mari aduersis nauigari fluminib⁹ necessario nō possint. Spatiū aūt aduersȩ nauigatiōis stad. est circiter. xx. Traditū est in fabulis: tū primū hi amnes e mōtib⁹ ferri cœperūt: Cū ab indigenis vetarent: ne in vnū ꝯfluentes agros demergerēt: pollicitos esse regionē minime demersuros: fidēqꝫ seruasse. Ciuitas aūt ipa foelix quondā fuisse videt. Hoc aūt tpe: nō sane ignobilis: aut obscura est: ꝓpter frugū copiā: saxoꝝ opa: naualē materiā: qua priscis annis ad maritima vtebant discrimina. Et eni inter Etruscos belli gl'ia excellebāt. Iritabant eos improbi vicini Ligures: lateri semꝑ inhȩrētes. Nūc vero plura in aedificādis romȩ domib⁹: villarūqꝫ magnificētija ꝯsumit: quib⁹ regiȩ ritu ꝑsarū apparāt. Volaterranus ager mari alluit. Hoc aūt modo ȩdificatū est oppidum. In ꝓfunda valle sublimis e prȩceps vndiqꝫ collis extat. Cui⁹ in vertice planicies est in qua sita ipsi⁹ sunt vrbis moenia. Ad quā stad. xv. ascēsus est. E cui⁹ basi rupes tota ardua atqꝫ difficilis est. Hic e Tyrrhenia pleriqꝫ ꝯstiterūt. Et ex ꝓscriptis a Sylla: q̄ quatuor militū ꝯplent ordines biennio: ꝑ obsidionē ꝑssi: tādē ꝑ inducias discedētes locū illū reliq̄rūt. at populonia in sublimi locata ꝓmōtorio: in mare prupto: Cherōnesi faciē habet. Iisdē tꝑibus ꝛ ipsa obsidi onē sccipiēs. Oppidulū ipsum totū ꝑter sacras ȩdes desertū: ꝛ domos modicas. verū nauale ipsum freq̄ntiores habet incolas: ad ipsius mōtis radicē exiguū portū habēs: ꝛ nauigioꝝ domicilia. Quocirca sola: haec Thuscis ex vrbibus: antiq̄t⁹ ad mare fundata mihi videtur. Cui⁹ rei causa est: quia tract⁹ regionis ei⁹ iportuosus est. Eā ob rē ꝯditores vrbiū maritimas fugitabāt oras. Uel añ illas tuta iacebant ꝓpugnacula: ne illi incursātib⁹ ꝑdonū nauigijs in ꝓmptu iacerēt: exitiūqꝫ illoꝝ fierēt. sub vertice q̄qꝫ Thyrno: annotantiū specula ē. Ex vrbe aūt ꝓcul: egre tñ Sardinia cernit. ꝓius ꝟo Corsica: q̄ a Sardinia: lx. stad. ꝓcul est. Littoriqꝫ ꝓpinq̄or ē. Ethalia: q̄. ccc. abest stad. Quātū etiā distat a Corsica. Hic aūt ꝯmodissim⁹ ad soluendū in mare: in tris iā dictas insulas locus ē. has ꝛ ipsi vidim⁹: cū populoniā ꝯscēderem⁹ nauigaturi: vbi nōnullas adhuc effossiōes restare ꝑspexim⁹. Ferrū quoqꝫ laborari vidim⁹: q̄d ex ipsa deuehebat Ethalia. Qd̄ si in ei⁹ insulȩ fornacib⁹ cōcoq̄t: in massā ꝯpingi nō pōt. Mox igit ab effossorib⁹ defert incōtinentē. Hoc admiratiōe dignū habet Insula: vt exhausta effossiōi-

Margin notes (left column): Argos pelasgicum; Dodōeus Iuppiter; Lycaon pelasgus; Danaus; Danai; Lemnus; Imbros; Pelargus; Thuscie; Lōgitudo; Luna vrbs; Pisȩ; Uolaterrȩ; populonia; Cosa; Selene; Lunense marmor.

Margin notes (right column): Macra; Pisȩ; Metapontum; Pylij; Arnus; Esaris; Ualaterrȩ; populonia; Corsica; Sardinia; Ethalia.

bus loca:tpib9 rursus repleta cernāt. Sicut de
Rhodi platamōib9:& de peri insulę marmore p
ditū est. Idē apud Indos de sale Clitarchus
asserit. Nō ergo recte dixit. Eratosthenes qui e
ↄtinente neq; Corsicā:neq; sardiniā cerni posse
ait neq; Artemidor9 q̄ eas lōge in pelago:vtrā
q; mille ac.cc.abesse stad. inq̄t. Quoniā si q̄bus
aliis ne nobis sane spectabiles extitisset:q̄ tam
pcul abessent vt manifeste cernerētur:& p̄ser
tim Corsica. Extat autē in Ethalia portus noīe
argous:ab argonaui dictus vt phibēt. Nā cū
Medea Circē visere ↄcupisset Iasonē: illi9 do
micilia q̄ritasse ferūt pmanere adhuc etiā q̄sdā
minutiarū abrasap varietates:q̄s Argonautę
fecerant & in vnum cōpactę calculi sunt in ripa
Hmōi vero fabulamētop fictiōes eop q̄ a no-
bis narrant indicia sūt:vt homerus ipse nō oīa
p se finxerit. Sed cū talium vulgatos rumores
audiret:iis:lōgas addebat distantias locorūq;
digressiones:sicut & Vlixē in oceanū exisse fecit
Siliter & Iasonē:cū huic & illi errores obtiene-
rint. Velut & Menelao. De Ethalia q̄dē tm̄ di-
xeri. Corsica xo quā greci Cirnū appellat.mali
gne colit:aspa:& plurimis in ptib9 pris9 l acces
sibilis. Adeo vt q̄ ei9 mōtes hītāt:ex latrocini-
is vitā degētes superēt ipas imanitate beluas
Cū ergo romani impatores in eos irruāt psop
q; castella irrūpant magnūq; seruop gregē ca-
ptū aduchāt romę cernere est simul & mirari q̄
agrestis videat effigies:q̄q; bestiap appareat
diritas faciesq; truculētā. Aut eni vitā tolerare
nō pñt:aut p socordiā:& ignauiā insensati dños
ↄterūt. Itaq; licet p eis paululū exponāt p̄cij
tm̄ pœnitētia torquent. Habitabilia tm̄ nōnulla
sunt castella: Blesini: Carax: Enicon̄ię: Vapa-
nes:locorū scriptores insulę hui9 lōg'tudinem
asserūt miliaria.c.&.lx.eē latitudinē xo.lxx. sar-
dinię aūt lōgitudo.cc.&.xx.latitudo.xcviii. Se-
cundū alios ābitus Corsicę:circiter tria milia &
cc.stad. Sardinię aūt quatuor milia est. Ei9 ps
nō modica est aspa:minimeq; tranq̄lla. Magna
quoq; ps agrū habet reb9 oībus fœlicē:pcipue
tritico plerasq; vero vrbes ↄtinet. Ex q̄bus di-
gniores sunt Calaris & Sulchi. Locoruz quoq;
virtuti malignitas q̄dā obstat. Insula eni esti-
uo tpe morbosa est:in locis maxime fœcundis.
Hęc aūt ipsa mōtani populant incolę. Et quidē
frequēter:q̄ Diagesbei vocant. Cū ārea Iolen
ses nolarent. Memoriæ eni pditū est. Iolaum
plerosq; adducentē Herculis filios huc applu-
cuisse. Et cū insulæ accolis barbaris cohabitas
se:q̄ natiōe Thusci erāt. pœni post modū e car
thagine delati: Impiū obtinuerūt: cūq; iis ad-
uersum romanos bellū gerebāt. His aūt delet;
rerū oīm potiti sūt romeni. Mōtanop vero qui
terni sunt populi. Parati: Sossinati: Balarii:
Aconites: Speluncasq; ihabitāt. Neq; agri quip
piā habēt seminarii. Et quē habēt: tm̄ segniter
serūt. Sed alios accurate colētes spoliāt:ptim
indigenas:ptī trās eq̄ra nauib9 inuadētes. pre
sertim Pisanos Missi eo p̄tores quædā cohi-
bēt. Alia fessi omittunt. Cū pestilētib9 in locis
exercitū assidue nutrire:minime ↄducat. Reli-

quū est aūt illis Impatoribus:vt exercitū ductēt
artibus q̄buspiā. Et q̄dē Barbarop morē ob-
seruātes. Nā ii post latrocinādum:dies ↄpluri-
mos p̄dē nūdinas celebrāt. Tūc icursant:mul
tosq; mortales in manus retrahūt. Has in insu
lae nascunt arietes:q̄ p lana pilū caprinū pere
ant:q̄s Musmones vocitāt. Corū sese pelli bus
thoracis modo muniūt. pelta vtunt et pugione
A media iter populoniā & pisas regiōe sat; cer
nunt insulę. Oblōgę aūt sunt:pariterq; a seipis
distātes. Hę eres in Austrū Africāq; conuersæ.
Ethalia multo cęteris minor est. Ex Africa xo
in Sardiniā vbi plus est distātiā miliariū.ccc.
esse locop descriptores pdidere. post populo-
niā Cosse paulo supra mare oppidū extat. In si
nu tumulus sublimis est:in q̄ ędificatū est oppi
dū:sub q̄ Herculi portus iacet. Et lacus ex ma
ri salsus ppinquus. Ad sinusq; ipsi9 vltima Tyn
norū pspect9 est. Tynnus eni nō modo glādes
verū et purpuras psequtur pe terrā. Ab exteri
ore pelago vsq; in Siciliam inchoās. A Cossis
Ostiā nauigātib9 exiguę occurrūt vrbes. Gra-
uiscę: Pyrgi: Halliū: Fregena. Ad Grauiscas
ccc.sunt stad. Inter hęc locus est quem Regis
villā vocāt. Hāc Maleoti Pelasgi regiā fuisse:
scriptis mandatū est. Quē cū finitimis pelasgis
in his locis magna excellētē potentia:inde di-
gressum. Athenas petiisse. Ex hac natiōe sunt
etiā ii q̄ Angyalā habitauere. A Grauiscis xo
ad Pyrgos paulominus.c.et octoginta stad.
A stad.inde.xxx. Ceretanop est Emporiū. Ha-
betq; Lucinę templū a pelasgis cōstructū: quō
dam opulentissimū. Ipsum autē Sicilię Tyrā
nus Dionysius depeculatus est:in cursu ad c
sicā. A Pyrgis Ostiam.cc.lx.stad. In medio ē
Halliū & Fregena. Et de Tyrrheni quidē ma-
ris littore hęc dicēda visa sunt. Cęterū in medi-
terranea p̄ter iā dictas vrbes extāt Arretium:
Perusia: Vulsinii: Sutriū. Vlteri9 oppidula cō
plura Blerate: Ferentenū: Falerii: Faliscū: Ne
pita: Statonia:aliaq; ↄplura Nōnulla ab initio
quidē ↄsistebāt. Alia velę Romanop sunt colo
nię:vel depssa: sicut sępius finitimi expugnati
sunt:vt Fidene. Aliq̄ sane Faleros in Thuscię
regione minime locādo eē aiūt: sed Faliscos p
se gētē. Quidā etiā Faliscos ppii sermōie ciui
tatē posuere. Aliq̄ Aeaci Synfaliscū appellāt:
in via Flaminia iacentē inter Ochecilū & romā
Sub mōte aūt Soractevrbe est Feronia. Quo
noīe & dea quędā nūcupat. quā finitimi miro di
gnāt honore:quo in loco ipsius templū est:mi-
rificū sacri genus habens. Nam qui eius numi-
ne afflantur:nudis pedibus pruinas: & copiosū
inambulāt sub hac demone:nulla lesiōe cīnerē:
Eo ingens multitudo mortaliū cōueuit:& cele-
britatis ipsius:quę quotānis celebrat gr̄a: pa-
riter & spectaculi qd̄ dico. In mediterranea ve
ro maxime ad mōtana extat Arretiū: mille ac
cc.a Roma distās stad. Clusiū vero.dccc. pe est
& Perusia. Ad agri bītudinem accedūt & lacus
magni & pmulti. q̄ & nauigariōib9 patēt & pmul
tis mēse nutriūt obsonia & palustres auiculas
Non modicū etiā cremiū. papyrusq; & vlua co-

Margin notes (left): Parius lapis; Ethalia portus argous; Corsica Cirnos; Blesini Carax Eniconiæ Vapanes Sardinia; Calaris Sulchi; Diagesbei Iolenses Iolaus; Parati Sossinati Balarij Aconites

Margin notes (right): Musmes; Ethalia; Cossa; Tynni; Grauisce Pyrgi Hallium Fregena; Angyala; Perusia Vulsinij Sutrium Bleratę Ferētenū Falerij Faliscum Nepita Statonia Fidenę Symphali Ochecula Feronia; Soracte Arretium Clusium Perusia

Ciminius
Volsiniorũ
lacus
Sabata
Pasmenna
Umbro
Sarsina
Ariminum
Sena
Camarinũ
Esis

prosa Ramã p fluuios conuectatur: q̃ vsq; in tiberim e lacubus effluũt. E q̃bus est Ciminius & circa Volsinios et clusiũ et ppe roma: ad mõtẽ ad mare Sabata. Longissime aũt terra Pasumẽna Arretiũ vicina per q̃ ex galliã in Tusciã exercitus incursãt. Qua visus est Annibal cũ duce pateret vie. Hec scilicet & arimini p vmbriã. Merito; Arimino. Ibi. n. satis humiles montes fiunt. Ceterũ cum hic ipse transitus statione teneretur accuratiuus: asperiorem diligere coactus. Est tñ compos euasit: supato magnas per pugnas flaminio. Thuscia quoq; vbi rome propinquior ẽ vbertatẽ calidarũ habet aquarũ. Nec minus abũdant q̃ Baie q̃ reliquas oĩa nobilitate pcellunt. Thuscie applicat: ex parte orientis vmbria. Que ab apennino incipit & vltra et vsq; ad sinũ adriaticũ. Hi. n. a Rhauẽna inchoãtes: propiora deinceps tenẽt. Sarsinã Ariminũ Senã: Camarinũ: Ibi & esis fluuius ẽ: & mõs Ciguus & Sẽtinũ. Amnisq; Metaurus: & fanũ fortune. In hisce nãq; locis priores fuere Italie terminiatq; galie: ad quãdã maris eius partẽ. Licet impatores sepẽumero trãsposuerint Antea q̃dẽ Esim flumẽ terminũ faciebãt. Rursus rhubiconẽ fluuiũ. Esis inter anconẽ labit et Senegalliã. Ad rhubicon inter ariminũ & rhauẽnam Uterq; in Adriaticũ excurrit pelagus. Nunc vniuersa vsq; alpes italia demõstrata est. hos igit omittamus terminos. Redeamus vero ab vmbriã Quã vsq; rhauẽnã extẽdi ɔsentiũt oẽs. Hinc. n. vsq; Ariminũ. ccc. eẽ asserũt. Ex arimino. n. inter romam p fluminiã viam facienti per vmbriam vsq; Ocriculos & tiberim. stad. l. & . ccc. supra mille. Hec q̃dã lõgitudo ẽ. Ceterũ latitudo impar. Intra mõtes vero Apẽninos he sunt vrbes dignitate pcellẽtes. Ad ipsã q̃dem viã flaminiam Ocriculi tiberi ppinqui: Caroloni: Narnia: per q̃ Nar ãnis labitur Tiberim influẽs paulo super Ocriculo exiguis nauigabilis nauigijs. Dehinc carsuli & Meuania: pter q̃ labit Teneas: & hic ipse puulis Scaphis collectos ex agro fructus deuehit i tiberim. Sũt & alie Vicane habitatiões: porius vie gratia: q̃ vllo ciuili coetu cõgregate. Forũ Flaminij Nuceria vbi vasa lignea fabricãt. Forũ sẽpronij: ex ocriculis aũt Ariminiũ p meãti: via dextra interãno occurrit & spoletum & Esium & i ipsis Mõt. bus picẽtinorũ cõfinibus ad mõtana Camertes. Altera ex pte Ameria et Tuder clara ciuitas: & ipsallũ & Iturũ. Prope hoc sane mõtis excessus ẽ. Uniuersa regio fertilissima ẽ. Mõtana aliquãto magis: q̃ silligine potius q̃ tritico mortalibus victũ suppeditat. Et mõtana sabina est: ordine huic adiecta sicut illa Thuscie: & q̃ his ppinqua sunt: & Apẽnino longe magis q̃ latium asperiora. He q̃dem gentes decẽ initiũ a tiberi: ac thuscia ducẽtes: ad Apẽninũ et adriaticũ mare ptrahunt: ex obliquo incecte. At vmbria vsq; ad mare varias (vt dictum est) porrigit. De qua satis expositũ sit. Sabini angustũ incolunt agrũ: in lõgitudinẽ ptensuma tiberi: vsq; Nomentũ oppidũ: stad mille: vsq; ad Uestinos. Paucas q̃dem ac tenues habent vrbes: bellorũ assiduitate vastatas. Amiternũ & in

Lingunus
Galie termini
Rhubicõ
Esis

Ocriculi
Caroloni
Narnia
Nar
Carsuli
Meuania
Teneas
Flouum
Nuceria
Flaminij
Forum sẽpronij
Interãna
Spoletum
Esium
Camertes
Ameria
Tuder
Ispellũ
Iturum
Sabini
Nomentũ
Interocrea

terocleã vicũ: Reati finitimũ. In Cotiscolijs frigide aque sunt. Quarũ potus & insessio morbos curant. Sabinorũ quoq; sunt Foruli: petre ad rebellãdũ: q̃ ad habitãdũ aptiores. Cures vrbs quodã insignis: nũc aũt viculus: e q̃ exciti sunt. T. Tatius & Numa põpilius Rome qñq; regnantes. Hinc Quirites appellare solent romanos q̃ orationẽ habent ad populũ. Treburaq; & Eretũ: & tales habitãdi sedes alie: Uici potius q̃ vrbes censeri debent. Ager eorũ egregie oliuetis & vinetis preditus est. Glãdesq; passim pducit maxime gregibus & armẽtis studẽt. Rheatinorũ vero mulorum genus mirum in modũ nobile. Ut autẽ sũmatim dicam. Italia cuncta pecorũ & frugũ prestantissima nutrix est. Cetere partes alijs atq; alijs in rebus pricipatũ adipiscũtur. Sabini vero gẽs antiq̃ssima est. Indigene & aborigines. Ab his Picẽtini: Sãnitesq; in colonias deducti. Horum autẽ Lucani. Horũ vero Brutij: Ex eorũ vetustate fortitudinis documẽtũ quis fecerit: ceterẽq; virtutis: cuius opes aduersarijs in hanc vsq; etatẽ obstitere. Rerũ scriptor Fabius auctor est: Romanos tũ primum diuitiarũ sensum accepisse: cum huius potiti fuere gentis. Per ipsos via Salaria: nõ magne longitudinis strata est. In quã & Nomentana incidit: apud Heretum sabinorũ vicũ supra tiberim iacentẽ. ex eadẽ Collina porta inchoans: Dehinc Latiũ iacet. In q̃ & vrbs roma. Que etiã multas ex nõ latina prius collegit. Equi enim. Volsci: Hernici Aborigines: rome appositi. Et Rutuli priscã habentes Ardeam. Alijq; cõuentus maiores et minores: circa priscã illam Romã habitantes: cũ initio condita vrbs fuit. E quibus nõnullos vicatim sua legibus etatẽ ducere obueniebat: cũ nulla sub gente censerentur. Aeneam vna cũ anchise patre: et ascanio filio Laurentũ applicuisse: memorie pditum est. Ad litus prope. Ostiã ac tiberim paulum a mari supra: circiter quatuor & . xx. stad. oppidulum edificasse. Adiunctam deinde Latinum regem Aboriginum: qui tunc loca: vbi nunc Roma est incolebant: cum enea societatem inisse aduersus finitimos rutulos: qui ardeam per id temporis tenebant. Distat autem ab ardea Roma stad. c. & lx. Victorem vero a lauinia filia prorie vero vrbem cognomine edificasse. Denuo conferentibus pugnã Rutulis: Latinum cecidisse: at eneã re feliciter gesta imperium adeptum suos etiã latinos appellasse. Hoc etiam & genitore: humanis ex rebus excedente. ascanius in albano mõte qui quantũ et ardea tantum distat a roma albã posuit. Eo in loco romani pariter ac Latini ex vniuerso regno Ioui immolant. Instante sacri tpe pfectus instituitur e nobilioribus vnus iuuenibus. Post autem annis. cccc. amulij ac Numitoris facta sunt: vt memorie mandatum est: partim fabulosa partim ppius fidẽ. ambo enim ab ascanij prognatis per successionem albe regnũ acceperunt: quod vsque ad tiberim dilatatum erat. Ceterum iunior amulius natu: Maiore supplantato: regnum inuaserat. Uerum cum Numitori filius adesset: Ac filia: Filium qui

Reate
Cotiscoli
Foruli
Cures
Tatius
Numa p
Quirites

Trebura
Eretum
italie laus
aborigines
Picentini
Sãnites
Lucani
Brutij

salaria via
Latium
Equi
Uolsci
Hernici
aborigines
Rutuli
Ardea
enea
Laurentũ
Latinus rex
Roma
Lauinium
Latini troiani
alba
Amulius
Numinor

dem interuenandum insidiis obtruncat. Filiam vero (vt spe plis interciperet) veste sacerdotē cōstituit: seruandę virginitatis gratia. Eam rheā siluiā vocitāt. Corruptā postea deprehendēs: gemellis ptu æditis. Siluiā q̄dē cōtecit in carcerē fratri gratiā tribuēs. Puellos vero ritu patria exposuit i tiberi: Eos āt marte genitos fabulā ē, licū a Lupa catulo⁊ instar: lactari inspectarētur: Faustul⁹ loci illius Subulc⁹ subiatos enutriit infantes: Coniectari licet: subditū q̄ndā amulio locupletē: acceptos educasse. Et alte⁊ q̄dē Romulū Alterū aūt Remū nominasse. Hi ergo cū adoleuissent: ipetu in Amuliū facū stirpēq; ei⁹ delesse. Quib⁹ extinctis ⁊ restituto in regnū Numitore domū reuersos romā cōdidisse i loc⁊: nō q̄dā arbitrio delectis ⁊ idoneis sed necessitate oblat⁊. Solū. n. neq; munitū: neq; agrū circunadiacentē: alendę ciuitati satis fertilem habet. Neq; mortales ad habitandū abunde cōuenientes. Qui. n. aderāt: seorsū habitabāt: urbis ędificādę moenib⁹ ppinq̄. Nec albano⁊ imperio subiecti. Erāt āt collatia. Antēnæ Fidenę: Lauiniū: Aliæq; huius generis vrbes. Tūc q̄dē oppidula: nunc āt vici. Priuataq; quo rūdā ędifica lōge a roma: stad. xxx. distātia. itra quītum igit̄ sextum lapidē: sic eni miliaria designabāt. Locus erat festi appellat⁹: vbi romani tūc termin⁹ mōstrabant agri Sacro⁊ psulesq; hic ⁊ aliis in locis pinde ac in finib⁹: eadē die sacrificiū absoluūt: quod ābaruale vocāt. Orta igit̄ inter eos seditiona: inter ędificāda moenia Remū occisum fuisse tradit̄. Urbe deide cōdita. Romul⁹ mortales cōuenas aggregat: sacrū q̄n dam locū Asylū apiens. inter collē ⁊ capitolium Quo pfugiētes finitimos ciuitate donatos designat. Eis cū adipisci cōnubia neq̄ret: Neptūo cōsecratū eq̄stre vulgat certamē. Quod ⁊ hac ipsa cōficit̄ ętate. Conuenietib⁹ pmultis maxia expte sabinis edicit: vt celibe o cūcti: virgines eo pfectas rapiāt. Rex ergo curium. T. Tati⁹ iniuriā vindicatur⁹ armis: in regni societatē: ⁊ ciuitatis cū romulo cōuenit. Ceso aūt pdoliū Tatio: Lauinii: sol⁹ nō iuitis Quiritib⁹: Romulus tenuit iperiū. Post romulum Numa pōpili⁹. T. Tatio cōterrane⁹ regnū suscepit: ita iubentib⁹ subditis. Hec q̄dē vrbis Romę creatio est quæ maxie fidē venditat. Prior quędā ac fabulosa altera Coloniā ex arcadibus deductū ab Euādro eē cōmemorat. Huic eni hospicio iunctū Herculē fama ē Geryōe boues agitātē. Euāder a Nicostrata matre: quę viticinādi noticia pollebat intellexerat: i fatis eē, Herculē post cōsumata certamina. deo⁊ numero adscitum iri. Quibus herculi renunciatis: sacrā ędem apte posuisse. ⁊ Gręcanico ritu imolasse. Quē⁊ hęc ętas Herculi seruat. Qua ex causa Cecilius re⁊ romanorū scriptor signū ponit: Romā origine gręcā eē vrbē: qđ penes eā more patrio: Sacrificiū græcū Herculi dicatū existat: ⁊ roman⁹ populus Euādri matrē Nympha⁊ vnā existimantes pcipuis venerent̄ honoribus: trāsmutato pro nicostrata noīe: eam carmentā appellātes. Itaq; latini cū a primordio pauci essent: nec romano subessent imperio postea virtutis admiratione obstupescētes: ⁊ romulo ⁊ cęteris adhinc regibus subiecti fuere oēs. Fusisq; eq̄s ⁊ volscis ⁊ hernicis: priusq; rutulis et abouginib⁹: insup ⁊ resis: ⁊ argyruscis: ⁊ priuernatib⁹: cuncta istorum plaga latino⁊ vocitata est. Volsco⁊ autē Pometio⁊ū agri finitimi latinis erant. Sic etiā oppidum ē Epiola qđ Tarquinius prisc⁹ a fundamētis diruit. Equo⁊ q̄q; curib⁹ ⁊ vicino⁊ū hic idē vrbes direptas extitit ei⁹ fil. ⁹ Volscorū Metropolin Suessam in potestatē redegit. Hernici vero ⁊ lauinio: et albę vicini erāt: ac ipsi romę. Nō longe autē distat aricia Tellenę et antiū. Cęterum Albani Romanis initio in vnū conspirabāt Cū et latini ⁊ eiusdē linguę simul essent. Vterq; vero p se suum obtinebat imperium. Nec min⁹ tamē connubia: sacraq; cōmunia erant: et reliq iura ciuilia posteriori deinde tempore: conflato inter eos bello. Alba diruta ē: tēplo dumtaxat excepto. Albani vero Romana ciuitate donati sunt. Alię vero circūstantes ciuitates: parti deletę: partim cū rebelles essent depssę sunt Nōnullę pro romano⁊ amicitia in ampliorē statum floruere. Nunc quidē maritima ipsa: ad vrbem vsq; sinuessam: ab Ostia latina dicit̄. Antea q̄ppe vsq; circeium extendebatur. Et in mediterraneā quidē prius non sane multa. Postea vero vsq; in cāpaniā ⁊ Sāniū et pelignos et alios in colaa apēnini porrecta ē: tota opulētissima ⁊ fertilissima pter littoralia pauca: q palustria sūt atq; morbosa: veluti Ardeates: et qui inter antium lauiniūq; vsq; pometiā: ⁊ Setina q̄dā loca ⁊ terracinā atq; Circeium. Et siqua montana: ⁊ petrosa sunt. Quę tamen ipsa neq; omnino inculta vel infructuosa sunt. Sed lęta pabula prestant: vel materiam vel palustres mōtanosq; prouentus. Cecubum quidē licet paludib⁹ adiaceat. vineta tamen vini feracissima: pręcipuis enutrit arboribus. Extant aūt maritimę latino⁊ vrbes Ostia importuosa quidē propter limum: quem Tiberis multis refert⁹ āmibus aggregat. Non paruo igitur discrimine agitata salo: stant in anchoris nauigia. Attamen vincit vtilitas. Namq; ministrantium copia scapharum. quibus eximuntur et imponuntur onera: impigram efficit nauigādi facultatem: ante q̄ flumen adtingant Sunt et quę ex parte leuatis oneribus amnem intrant: et penes Romam stad. c. et. lxxxx. aduersa producantur aqua. ostiam quę tale oppidum est: Ancus Marcus condidit: Dehinc Antium est: et ipsa quidam portu carens ciuitas. Sita est in rupe: lōge ab Ostia ad stad. cc. et. lx. Nunc ad ocium: rerumq; vrbanarum vacationem principibus concessa est: vbi tempus nacti sunt. Quocirca frequentes: et quidem magnifice in ea vrbe ad huiuscemodi peregrinationes: edificatæ sunt ædes. Superioribus annis naues habebant: quibus cum Etruscis latrocinādi societatem inibāt. Licet iā romano subiecti imperio. Eas ob causas ⁊ alexander antea ⁊ Demetri⁹ postea: missis q̄ prędones in potestatē redigeret: eos romāis reddidit: incusatiōe simul adiūcta. Gratis quidē inq̄t eis se do=

Silula — Romulus, Remum, Faustulus, roma — Collatia, antennæ, Fidenæ, Lauinium — Milliariorum lapides, Ambaruale, Asylum — sabinarum raptus, tatius, Numa — Euander, Hercules — Nicostrata — carmentes, Latini

Volsci — Pometij, Epiola, Eque populi — Suessa, Hernici, Aricia, Tellenę, Antium, Alba, Latium — Cecubum — Ostia — Antium

Castoris templum
nare corpora: propter antiquā cū græcis neces-
situdinem. Indignū aūt esse: ipsos viros qui re-
gnū italie vendicarent: latrocinia simul emitte-
re. Cūq in foro Castoris et pollucis tēplū ædi-
ficatū: tantis venerent honoribꝰ quos vniuersi
cōseruatores appellēt q grecia illoꝝ patria po
pulētur imitere. Romani deīde illos: ab eiꝰ ge-
neris exercitatione repꝑsserūt. In hax vrbiū me
dio locatū est Lauinū: latinio noi cōmune Ve-
Lauinium Laurentū Ardea
neris tēplū habēs. Eius curam a maioribꝰ ac-
ceptā. Ardeates tuētur inde Laurentū supꝑ hec
extat Ardea Rutuloꝝ colonia. stad. lxx. a mari
distās. Cui propinqua est Veneris ædea: vbi la
tinoꝝ celebritas est atq cōuentus. Populāti-
bus vero loca Sānitibꝰ: vetustissimoꝝ reliquia
extant oppidoꝝ vestigia. Illustria sane ꝓpter
aduētantē eodē Aeneā: et eiꝰ sacra ex illa tēpe-
state posteris cōmēdata. Post Antiū Circeiū ē
Circeium
stad. cc. distās z lxxx. Mōs mari et paludibus
instar habēs isule. Quē copiosis germinare ra
dicibus fama est. Obea fortasse, que Circe con
uenientia: fabule vulgāt. Habet et castellū: z cir-
ces Sacellū: z minerue arā. Mōstrāt aūt z quā
dā Vlixis paterā: In medioq Storas est fluuiꝰ
Storas hyphoriꝰ
z ꝓpe illū hyphoriꝰ. Dehinc cōtiguum litus
portubꝰ destitutū. Viciꝰ tantūmodo Circeio
perigusꝰ portꝰ adiacet. In mediterranea vero:
Pometius ager iminet. Huic primi ausōlꝫ priꝰ
Pometia Ausonię Osci Ausonium mare
incolebāt. qui q̄dē z cāpaniā tenebāt. Post eos
Osci: q z ipsi cāpanię partē obtinebāt. Hoc aūt
tpe: cūcta vsq sinuessā latini tenent vt diximus
Nuppiā vero Oscis: z ausonię gēti ꝓpriū ob-
tigit. Nā cū Oscorū gens defecerit: eoꝝ lingua
Rōanis salua manet: vt more quodā patrio scri
pta poetica in scenicū certamē ꝓueniāt. Histrio
nesq ꝓnūciēt. Ceterū cū ausonij mare Siculum
ne semel q̄dē icoluerint. Siculū tñ pelagꝰ auso-
niū appellat. Deiceps Circeio ꝓxia intra stad. c
Terracina Trachina
Terracina ē Antea Trachina. i. aspera vocata
ex eo q̄d ei obtigit eidēq obiecta Palꝰ ingēs ē
Quā duo amnes efficiūt. E qbꝰ maiorē Auphi-
Auphidus Appia via
dū appellāt. Hoc in loco mari adiungit Appia
via strata hęc Roma vsq Brūdusiū: ac plurimū
pagrata. E maritimis vrbibꝰ hęc solū attingunt.
Formij Miturnæ
Terracina z quę deinceps Formij: Miturnæ.
Sinuessa z extrema Tarētū: z brūdusiū. Penes
terracinā vero romā iter faciēti: fossa ad appiā
viā apponit: z q̄dē multis i locis: q̄ et palustres
z fluuiatiles iplēt aq. Per eā nocturna maxie fit
Sinuessa Tarētum brundusiū Formię Hormę Caieta Miturnę Lyris Clanis
nauigatio. Vt q priꝰ inscēdēt tribus, oriēte sole
egressi viæ Appię reliquū euadāt. Et interdiu
tradētibꝰ nullis: remulco perābulēt. Subinde
Formij: quos cōdidere lacōes: quas priꝰ Hor-
mias a statonis. i. Hormi bonitate appellabāt.
In medio positū sinū illi Caietā nominarūt cur
ua. n. ola caietas appellauere Lacōes. Plerique
sinū: psū et Aeneæ nutrice cognomē duxisse fe-
rūt stad aūt. c. lōgitudinē habet: a terracina vsq
in eiusdē nois ꝓmōtoriū inchoans. Ingentes
hic speluncæ pādūt. domicilia magna sūptuosaq
cōtinētes. Hoc ex loco Formios vsq stad sunt
cccc. Inter hāc et sinuessā miturnę sunt: vtrinq
ad stad. lxxx. distātes. Interfluit aūt Lyris amis

Quē ātea clanin vocauere Labiturq superne
de Apēninis collibꝰ: z agro vestino: ꝓter vicum
fregellas: clarissimā oli vrbē. Excurrit aūt in lu
cū sacrū: quē magnis honoribꝰ Miturnēses ce-
Fregellę Pandaria Pontia
lebrāt oppido icūbētē. in ipso speluncaꝝ ꝓspectu
iacēt insulę duę ꝓcul i pelago pādaria et pōtia.
exiguę q̄dē ceteꝝ habitaculis frequētes: inter
se nō admodū disiūctę. Verū a litore stad. cc. et
l. se more. Sinui vero caietano cōtiguū ē Cecu-
bū cui adiacet vrbs Fūdi in appia via. Tota hęc
ora ꝓcipua adeo vina generat. Veꝝ Cecubū et
Fūdanū z settinū: sicuti Falernū z albanū z sta-
ganū: inter nobilia numerat. Sinuessa i Setano
Cecubum Fundi Vina optima Sinuessa
sita ē sinu: a q nomē vēdicat. Ei ꝓxię calidę sunt
balneę ad egritudines q̄sdā accōmodatissimæ.
Hæ q̄dā vrbes latinoꝝ maritimę. At ꝓria supra
ostiā in mediterranea Roma ē: z sola supꝑ tiberi
iacet. De q iā dictū est: eā nō delectu: sed necessi
tate cōditā eē. Addamꝰ z illud: quod q ēt dein-
de ędificia: quadā ex pte addiderūt: nō sane po-
tiora sua i potestate habuere. Veꝝ iactis antea
fūdamētis seruierūt: Prisci nāq Capitoliū z pa
latiū Colleq quirinalē sic munire muris: vt ve
niētibꝰ aliūde exteriꝰ facilis foret ascēsu. Adeo
ut. T. Taciꝰ primo aduētans incursu locoꝝ po
titꝰ sit cū raptaꝝ virginū vlcisceret iniuriā. An
cus ētiā Marcꝰ mōtē coeliū: z auētinū z iacētē in-
ter hos cāpū assumēs inuicē disiunctos: z a ba-
lijs ante muro cinctis ędificijs: vrgente necessi
tate prioribꝰ copulauit. Colles. n. adeo muni-
tos extra muros illis ꝑmittere: q incūbentia su
pernę castella cuperent: nequaq recte se habe-
bat. Totū etiā explere circuitū: vsq in quirina-
lē minime valuit. Quē q̄dē locoꝝ defectū Ser-
uiꝰ redarguit. Nā suppleuit ipse: adiecto Esqui
lio colle z viminali. Ea vero loca aduētātibꝰ ho
stibus leuiter captari poterant. Quo circa pro
fūdiore exteriꝰ ducta fossa: z accepto solo stad:
vi. aggerē porrexerūt supꝑ fossę supercilio Interiore
Murūq cū turribꝰ. e collina porta: vsq ad Esq-
linā imposuerūt. In aggere aūt medio tertia ē
porta. eiusdē nois cū colle viminali: vrbis ipsius
igit munimētū. alijs indigēs munimētis: huius
generis est. Priscos sane illos eandē de se ipsis
et de posteris: cogitationē suscepisse arbitror:
Qm̄ nō a locoꝝ munitionibus: sed a armis: in-
Roma Romani montes
nataq virtute: tutelā z ceteraꝝ reꝝ facultatem
habere Romanoꝝ ē: Nā vtiq q̄dē moenia: sed
viros moenibꝰ ꝓpugnacula putabāt. Cū igitur
solū ipsū in circuitu bonū: ac ꝑmultū esset initio
vrbis aūt sedes ad hostiles facile pateret incur
sus: nulla ꝓfecto sors locoꝝ beata futura fuit.
Cūq virtute atq labore terrā ꝓpriā vendicas-
sent: q̄dā bonoꝝ n cursus ad fluxisse: visus est: q
oēm naturę bonitatē antecelleret. Quā obcau
sā adeo ciuitas creuit: vt cū cōmeatu: tū lignis z
lapidibꝰ: ad ędificia ꝑduret quę sine fine facti-
tant. Cū tot casꝰ tot incēdia tot ꝑmutatiōes in
cidāt: nullo deficiētes tpe Nā ꝑmutarę ędificioꝝ
figurę spōtanei q̄dā casꝰ existūt: cū aliꝰ alia: ex
alijs trāspōūt et ędificiū ex ędificio: ꝓ cupiditā
te nouat. Quas q̄dē ad res. z ipsa metalloꝝ co-
pia z materia: z deuectātes āmes mirificā quā-

Anio dã pſtãt abũdãtiã. Primꝰ quidẽ Anio: ex alba
latina vrbs decurrẽs: pter latinã mar ſoꝛũ vrbẽ: ⁊ ꝓpinquũ
Nar illi: cãpũ quouſqꝫ Tiberi itret. Inde Nar ⁊ Te-
tenas naas ⁊ alij: ꝗ ꝑ vm bͥã labũt fluuij: eidẽ miſcẽtur
Tiberi verũ ꝑ Thuſciã: agrũqꝫ Cluſinũ Clanis
Auguſtus igitur ceſar. ad vrbanos eiꝰ generis
elania defectꝰ: pcipuã curã adhibuit: inſtitutis e Li-
bertinoꝝ numero militibꝰ: ꝗ aduerſua incẽdia
ferrẽt opẽ. Cõtra ruinas vero nouoꝝ altitudi-
nes edificoꝝ depoſuit. Et neqꝫ ſupra pedes. lxx
ſublimꝰ ædificaret inhibuit in publicarũ vici-
nitate viarũ. Attamẽ niſi ⁊ metalla: ⁊ materia ⁊
poꝛtoꝝ recte inſtitutũ obſiſteret: recte introdu-
cta pceptio defeciſſet. Hos qdẽ proſperos re
rũ eventꝰ ipſa regionis naturꝰ pbet. Adiecit ei
Romane Romanꝰ populꝰ qcq̃d ex prouidẽtia cõſulẽdũ
cloacæ erat. nã cũ in cõdẽdis ædificijs Greci acuti ma
xie. ac ſolertes fuiſſe videanẽ: cũ pulchꝛitudinẽ
⁊ munitũ igenioſe ꝓſpiterẽt: poꝛtuſqꝫ ⁊ agri fe
racitatẽ: hi ea maxie aiaduerterũt: quę illi pui-
fecerũt. Stratavia: Aquęductꝰ: Cloacas: qbꝰ
aqueductꝰ ciuitatis ſoꝛdes i Tiberi eluerẽt. Cernere licet
ſtratas i agro vias excisis ad hæc collibus: ex-
aggeratis vallibꝰ: vnde nauigioꝛum onera pa-
luſtrꝫ exciperẽt. Cloacæ duro cameratę lapide
ꝑuias carris ſtramentoꝝ ſemitas reliquerunt.
Tanta aũt ꝑ aquę ductus aquarũ vbertas in-
fluit: vt ꝑ vrbẽ: atqꝫ cloacas ãnes inũdare vide-
aut. Et vniuerſe ꝓpe modũ ædes ſubterraneos
meatus. Siphones ac fiſtulas vndoſas habeãt
Quoꝝ accuratiſſimã diligentiam. M. Agrippa
egit. Qui vrbẽ pluribꝰ alijs monumẽtis adoꝛ-
agrippa nauit. Ut aũt ſic dixerim: veteres illi romani vr
bis pulchꝛitudinẽ cõtẽpſere: cũ maioꝛibus ma-
giſqꝫ neceſſarijs animũ adiecisſent. Poſteri vero
⁊ ij pſertim ꝗ nr̃is fuere tẽpoꝛibꝰ: haud quaqꝫ
hac i re ceſſiſſe videẽ. Sed innumerabilibꝰ: ⁊ pę-
clariſſimis vrbẽ Romanã ipleuerũt inſignibus.
Põpeius naqꝫ ⁊ diuus Ceſar ⁊ Octauius ⁊ eiꝰ
filij ⁊ familiares ⁊ vxoꝛ ⁊ ſoꝛoꝛ: cunctoꝛũ ſtudiũ
ſimul ⁊ ipenſas: ad ꝑpanda decoꝛa ſuperarunt
Maximã aũt hoꝝ partẽ Martiꝰ Cãpus habet
pter natiuã locoꝝ amœnitatẽ: artis ⁊ ſolertię
Martius exoꝛnatiões admittẽs. Cãpi. n. admirabilis ma
campius gnitudo. Et curriles pariter curſus ⁊ alia eq-
ſtria certamina expedita ſuppediat. Nec minꝰ
tã multis pilã: circulũ: paleſtram: exercitatione
tractãtibꝰ. Aliaqꝫ incũbẽtia ſimul opera. Quid
perẽnes ſolo herbæ: coꝛonatoſqꝫ vſqꝫ ad flu-
minis alueũ colles. Scenicarũ oſtẽtatio pictu-
raꝝ: eius generꝫ ſpectacula pſtãt: vt difficulẽ
⁊ inuitus abſcedas. Huic primus cãpo et alter
adiacet cãpus: ⁊ innumerabiles circũcirca poꝛ-
ticꝰ. hoꝛti nemoꝛoſi. Theatra tria ſimul: ⁊ ãphi
theatrũ. Tẽpla magnificentiſſima: inter ſe con-
tigua: vt quaſi aliud agẽtia: reliquã vrbis venu
ſtatẽ oſtẽtare videaẽ. Ea ꝓp cũ locũ iſtũ religio
ſiſſimũ eẽ cogitaſſent: clariſſimoꝝ viroꝝ ac fœ-
minaꝝ monumẽta in eo cõſtruxerũt. Cõmemo-
ratione digniſſimũ eſt: quod Mauſoleũ appel-
Mauſoleũ lant: in excelſis fundatũ molibꝰ: lapide niueo: ⁊
ꝑpetuę viri ditatis arboꝛibꝰ coopertũ. In ſummũ
vſqꝫ verticẽ ad fluminis ripã exaggeratũ. In ſũ
mo aũt poſitũ ẽ Ceſaris auguſti ſimulachꝛũ: ex
ęre fabricatũ ſub aggere ipſe ſũt eiꝰ loculi ⁊ co-
gnatoꝝ ⁊ neceſſarioꝝ. A tergo vero lucus ẽ mi
rifica cõtinẽs ambulacra. In medio aũt Cãpi
ſpatio ſui buſti extat ãbitus. Et hic ipſe mũeo
ꝑfectus lapide: ferreos in circuitu cãcellos ha-
bens Et plãtatas interius: ꝑ ſe ferẽs populos
Ruꝛſus ſi priſcũ ingrediaris forũ aliud ex alio
ſpectabis appoſitum. Quid regales poꝛticus:
ædeſqꝫ ſacras? Quid capitoliũ? ⁊ i ipſo: ⁊ i pala-
tio opera? ⁊ in liuiæ poꝛticu? quę ſingula cõtẽ-
plãs: alia facile exterioꝛa obliuiõe delebis. Ta
lis eſt Roma. Aliaꝝ vero in latina ciuitatũ: quę-
dã alijs inſignibꝰ: quędã nobiliſſimis diſcernunẽ Appia via
vijs: quę ꝑ latinã ſtratæ vi ſuntur. Pręclariſſimæ Latina via
ſunt vię appia: Latina Ualeria Una q̃dẽ ad ma- valeria via
re: Latine ꝑtes ſepãs: vſqꝫ Sinueſſã ꝓtendiẽ
Altera in Sabinã: vſqꝫ ad Marſoa. Inter has
media latina eſt ad Caſinũ oppidum coniungiẽ
Appię: ab capua decẽ ⁊ nouẽ diſtãs ſtadijs. Ap
pię vię principiũ ex ipſa ſiniſtroꝛſũ eſt ꝓpe Ro-
mã deflectẽs. Dehinc ꝑ Thuſculanos trãſiens
mõtes: inter oppidũ thuſculũ ⁊ Albanos ducẽ Thuſculũ
mõtes: ad oppidulũ deſcẽdẽs Algidũ: ⁊ pictas
ꝑ Pãdochiã. Poꝛro i vnũ cadit Labicana. A poꝛ algidium
ta q̃dẽ Eſq̃lina incipiens: a qua ⁊ pꝛeneſtina. a ſi Pãdochia
niſtra vero: ⁊ hãc ⁊ Eſq̃linũ omittens cãpũ. vltra Picte
c. ⁊. xx. ſtad ꝑgit. Cũ aũt labico. vetuſto ſane op Labicum
pido cętex diſiecto: ⁊ in ſublimi ſito ꝓpinquat. ⁊
hoc ⁊ thuſculũ relinq̃t a dextera: ad pictas ve-
ro ⁊ Latinã finẽ accipit. Hic locus ſtadijs ducẽ-
tis ⁊ decẽ diſtat a roma. Poſtmodũ deinceps i
ipſa Latina inſignes ſunt ędes vrbeſqꝫ Ferẽti-
nũ. ⁊ Fruſino. iuxta quã Coſas labitur flumen
Fabiateria iuxta ꝗ Trerus amnis fluit. aqui-
nũ magna ciuitas eſt. iuxta ꝗ Melpis flumen Ferentinũ
labiẽ. ingens ad interamnẽ: inter duos cõfluen- Fruſino
tes in vnũ fluuios iacentẽ Lirin ⁊ alteꝝ Caſinũ Coſas
Pręclara ⁊ hęc ciuitas eſt latinoꝛũ nouiſſima. Melpis
Teanũ. n. quod Sidicinum vocant: oꝛdine dein Caſinum
deſitum ex impoſito vocabulo. Sidicinoꝝ eſſe Teanum
demõſtraẽ ꝗ quide ex Oſcoꝝ gẽte Cãpana re-
ſtant. adeo vt ⁊ hęc cãpanię ciuitas dicereẽ: ma Sidicinũ
xima inter latinas vrbes inde Calenũ: vrbs im-
primis eximia: adiũcta et ipſa Caſilino. Utroqꝫ
aũt ex latinę latere dextroꝛſũ inter illã et appiã Calenum
Setia ⁊ Sigma ſunt vini feraces: altera quidẽ Caſilinum
ꝑcioſiſſimi. alterius vinũ eſt: quod aluũ ſiſtit quod Setia
Signinũ voctãt. ante hanc priuernũ eſt: ⁊ Co- Signia
ra ⁊ Syes ⁊ puſilla quędã pręfectura. Velitre- Priuernũ
qꝫ ⁊ alatrium. Sũt ⁊ fregellę: quas pꝛeterfluit Li Coꝛa
ris qui ad Minturnas erumpit. Qui hoc qui- Syes
dem tempoꝛe vicus eſt: et olim vrbs magni fa- Velitre
cienda: ⁊ quę complures ex iam dictis circũha- Alatrium
bitatiões adiacentes contineret. His aũt an- Fregellas
nis conuenitũt: vt ludos et ſacrificia in ea perfi- Gabij
ciant. Ea vero Cum a Romanis defeciſſet. fun- Pꝛeneſte
ditus eſt diruta. Plurimę antem ſunt ⁊ hoꝛum Hernica
et eoꝛũ ꝗ in latina ⁊ coꝝ poſt ꝗ poſt illos ſũt: in
Equis ⁊ Hernicis ⁊ Uolſcis ciuitates conſtru-
ctæ. Sunt et Romanoꝛũ oppida ſiniſtra. Lati-
ne: inter eam et Ualeriam: Gabij ſane extant in
Prænestina via ſiti: vbi Latomiæ ſunt: pluſqꝫ

reliquæ lapides Romæ suppeditantes: distan=
tes Roma & Præneste ex equo ad stadia centũ.
Inde Præneste de q̃ mox verba faciemus. De
hic supra mõtes pręnestinos Hernicoꝝ oppidu
lũ: & pitulũ: & anagnia vrbs isignis: & cereate: & so
ra. apud q̃ eladẽs Liris Fregellas affluit atq̃
Minturnas. Dehinc aliæ quędã et Venafrum
Venafrum Unde Oleu optimũ. Oppidulum quidem ipsũ
m vertice situ ẽ est. Preter cuius radicem Vul=
Vulturnus turnus excurrit. Qui iuxta Casilinum delatus:
Eserna in eiusdem nominis vrbẽ erumpit. Eserna po=
allife ro et Allife: Samnitica iam sunt oppida. Alteꝝ
valeria via bello Marsico deletum: alterum superstes ad=
Corfinium huc Ceterũ Valeriaa Tiburtina capiens ini=
Carseoli tium: et Marsos et Corfinium pelignorũ Me=
alba tropolim ducit. In ea latine vrbes sunt Valle=
Luculum ria & Carseoli et alba: Prope est Luculũ oppi=
dulũ. In Romę vero cõspectu sunt Tibur: prę=
neste et Tusculũ. Tibur quidem Herculeũ est
et Cataracta idest descensus est: q̃ facit Anio
Tibur vbi nauigabilis esse incipit: cũ e sublimi profun
dam in vallem pręceps defertur. Et p vrbi ipsi
vicina nemora. Hoc ex loco mira est fructuum
abũdantia: preter lapidis effosiones: qui tibur=
tinus dicitur & alterius Gabiorum: et eius qui
rubeus dicitur. Adeo vt eorum ex metallis ex
portatio et subuectio facillima fiat: ad plurima
opera Romę cõficiẽda. In hac planitie Anio
fluit: et quas nuncupant Albulas: aquas frigi=
das multis e fontibus edẽtes varios ad mor=
bos salutares cũ potu: cum incessionibus ad=
missas. Talia sunt etiam Labana: nõ longe ab
istis: in agro nomentano: et circa Ereti locos.
Habet Pręneste Fortunę templũ illustre: vnde
Præneste certa edunt Oracula. Istę duæ vrbes in eadem
Tusculum montana regione sitę sunt distãtes inuicẽ: stad.
Albulæ c. E Roma vero bis tot Præneste. At minꝰ ti=
Fortune bur abest. Gręcã vero vtranq̃ esse cõmemorãt
templum Pręneste enim quõdã polystephanũ id est mul=
Præneste tarum coronarũ appellatã. Valida aũt nunc est
vtraq̃: sed pręneste amplius. Nam super vrbem
quidẽ: montẽ habet excelsum. A tergoq̃ conti=
nui montis collo disiunctũ duobus stad. arduũ
ascensu. Ad tã validam vero munitionẽ etiã fo=
ueis occultis quaquauersũ: vsq̃ ad plana pfo=
ratꝰ est: & aquatiõis gratia: & clãdestinę fugæ.
In quaꝝ vna Mariꝰ obsidione opssus oppetijt
Reliq̃s sane vrbibꝰ cõmoditati sunt murorum
munimina. Pręnestinis aũt cladi: ppter Roma=
noꝝ seditiones. Cõfugiẽtibꝰ. n. eo seditiosis: et
p obsidionem dephensis: & vrbẽ vastari: & agrũ
alienari contigit. ad insõtes culpa relata. Fluit
aũt p agrũ Verestis fluuius. Ex orientali autẽ
romæ regiõe dictę vrbes extant: interius vero
ad mõtanũ illarũ tractũ: alterũ tergũ est vallẽ
Verestis in medio relinquẽs ad algedũ: sublime sane ad
fluuius Albanũ vsq̃ collẽ sup eo quidẽ situ est Thuscu
Thusculum lũ: ciuitas egregijs ornamentis insignis: eã vi=
neta coronãt: tectaq̃ magnifica. Ex ea pręserti
regiõe: quę in Romanoꝝ descendit aspectũ isto
in loco Thusculanũ ẽ iugũ irriguũ & terris fer
tile: quieto surgens ascẽsu. Videre licet villas:
varijs decoratas apparatibus: cõtigua est Al=
bano proxima mõtiora eiusdẽ virtutis: appara=
tusq̃ pulchros habẽs. Dehic planities est: ple=
raq̃ Rome proxima suburbanisq̃ eius: pleraq̃
mari vicina minus vero salubus. Reliqua ductu
facilis: pribusq̃ spectabilis ornamẽtis. Post al=
banũ mõtem: vrbs est Aricia in. Appia via: stad.
c. & lx. Roma distãs. Curuus aũt cum sit locus: Aricia
habet tñ munitã summitatẽ. Cui quidẽ sup in= Lanuuium
cidet Lanuuiũ. Romanoꝝ ciuitas in Appię viæ artemisiũ
dextera a qua pspectus est maris: & antij. Est &
dianę lucus idest Artemisiũ (sic enĩ vocãt) e si=
nistra vię regione: ex Aritia ad Aricinam viam
conscendentibus: quod tẽplum nominãt ædi fi=
ciũ Tauricę. Nã barbaricus quidã: Scytarũq̃
circa tẽplum mos obtinet. Qui. n. victimę ma=
ctator prius extiterit: sacerdos instituitur: fu=
gitiuus quidã vir gladium tenens: et insultus
semper circũspectans: ad tutandum strenue est
paratus. Templum aũt silua circũdat Cui lacꝰ
instar pelagi fluctuãs adiacet. Circũcirca mõ= Lacus dia
tanũ imminet supercilium continenter: vnumq̃ næ
Præaltum Caua inde regio templum a quamq̃
excipit. Fontes spectare licet: e q̃bꝰ lacꝰ exple=
tur Horum sacra sub cuiusdam demonis appel
latione habentur. Hoc in loco Scaturigines
obscuræ sunt. lõgius autem exterius ad super=
ficem eminentes ostenduntur His ce locis pro= Albanus
ximus est mons albanus multum vltra artemi mons
sium porrectus Et illiꝰ supercilia: licet in rectũ Albanus
sufficienter ardua. Continet aũt hic lacum lon= lacus
ge ampliorem alio: qui ad Artemisium montem
iacet. Vltra hęc dictæ prius vrbes latinæ viæ
sunt: e quibꝰ in mediterraneam maxime latinas
inter vrbes: sita est Alba marsis finitima: in ex= Alba
celso locata saxo. Prope Fucinus est lacus lon Fucinus
gitudie par pelago. Is Marsis & vicinis mariti=
me oibꝰ vsui ẽe. Memoriæ pditũ ẽ illũ nõnunq̃
vsq̃ ad mõtana crescere Interdũ aũt decrescere
vt mersa piꝰ lacu loca desiccẽt: & agri colationẽ
rusticis exhibeant: quæ subterranei humoris
transitione occulta quadã ratione sparsim effi=
ciuntur. Denuo autem in vnũ fontes confluunt
aut omnino deficiunt: aut rursum confligunt.
Quẽadmodum de Amenano p catanã defluen= amenanus
tẽ tradit. Quidẽ ãnos cõplures euanescẽs iterũ Martia
excurrit Ceterũ de Fucino lacu Martiæ aquę aqua alba
fõtes emanare scriptis mãdatũ ẽ: quę rigatiões
Romę propinãt: quęq̃ reliquas sup aquas pro
bentur. Alba vero multoties ad noxiorũ custo=
diã vsi sunt Romani: cũ excubias tẽpus postu=
lat: cum ager ipse in pfundo locatus sit: & quasi
vallo circũseptus: i ea carcerandos includẽtes
Qñ qdẽ a vicinis Alpiũ: & Apẽnini gẽtibus ex=
ordiũ sũpsimus: & inde trãsgressi: oẽm intra ma=
re Tyrrhenũ: & Apẽninos mõtes regionẽ pua=
gati sumꝰ ad adriaticũ sinũ declinatã: vsq̃ ad sã=
nites atq̃ cãpanos. Nũc regrediẽtes mõtanos
epiamꝰ incolas: & ad radices habitantes: & q̃ ex
terius: ad littus vsq̃ Adriaticum: et qui inte=
rius immorantur. A Gallicis autem inchoan=
dum est rursus montibus Picenum igitur post
Vmbriæ ciuitates: quę inter ariminũ Anconẽq̃
iacẽt extendit Profecti sunt aũt Picẽtes sabinoꝝ

terra. Qui cũ ductu ꝛ Auspicio pici iter ineũti=
bus auctoribus proficiscerentur: nomẽ deinde
nacti fuere. Auem enim istam Marti dicatã: ver
opimo est. E mõtibus aũt vsq; in plana: ꝛ pela=
gus eorũ incipiũt domicilia. Quorũ ager i lon=
gum: magis q̃ in latum excrescit: bonus ad oĩa
Cęterũ lignariis q̃ frumẽtariis fructibus lon=
ge præstãtior. Eius latitudo ex montibꝰ ad mare
Esis patet spatiis inæqualis. Longitudo aũt ab Esi
Leastrum, fluuio nauigabilis vsq; ad Leastrum stad. dccc.
Ancon Urbes vero habet ex quibꝰ Ancon Græca ci=
uitas est a Syracusania cõdita. Dionysii ty=
rãnidem fugitãtibus Sitaque est in promõto=
rio inclusum cõplectẽte portũ: dum ad Septẽ=
triones circũflectitur. Uim aũt ac frugũ ancon
vberrima. Prope illam vero paululũ supra ma=
Auximum re Auximũ est. Inde septẽpeda: et pneuẽtia: ꝛ
septẽpeda potentia. Et firmũ piceni. Eius aũt Emporium
Pneuẽtia Catellũ est. Porro vero Cypræ tẽplum sitũ est.
Potentia Tuscorũ ædificium. Nã illi iunonem Cyprã no=
Firmum minãt. Deinceps diuentũ flumen et eiusdẽ no=
Catellum minis oppidũ. Dehinc Trunoũ et Homatrinꝰ
Cypræ tẽ= fluuius: ab adrianorũ vrbe fluẽs. Emporium a=
plum driæ eiusdẽ appellationis habens. in mediter=
Druẽtum ranea vero et ipsa est: ꝛ asculũ picenum. Locus
Trunoum munimine prævalidus. Cui et murus ꝛ circun=
Homatri= stantes mõtes supereminẽt: nullis penetrabi=
nus les exercitibus. Ultra picenũ aũt Uestini sunt:
asculum et Marsi: ꝛ Peligni: et Marrhycini: ꝛ Feretãi:
Uestini Sãnites populi regionem montanã possiden=
Marsi tes: et mari non admodũ proximi. Hæc autem
Peligni natio exigua est quidã: cæterũ fortitudine con=
Marrhu= spicua: ostentata Romanis eorũ sæpissime vir=
cini. tute. Primum quidẽ: cum aduersus eos bellum
Feretani gerebant. Secundo vero: cũ ipsorũ militiæ so=
Sãnites cietatem inibant. Tertio: cũ ꝛ libertatem: ꝛ ci=
uitatis cõmunionẽ assequi volentes: repulsam
passi desciuerunt. Unde marsicum exarsit bellũ
Corfinium Corfinũ pelignorũ metropolim: cõem vniuer=
Italica sis Italis ciuitatẽ demonstrantes: eamq; trãs=
lato nomie Italicam appellantes: cõtra po pu=
pulũ romanũ receptaculum: propugnaculumq;
constituerũt: adunatisq; cõplicibus imperato=
res creauere. Biẽnio igitur bellum protraxere
donec perfectũ est: vt in ciuitatẽ cõmuniter vo=
carent: cuius rei gratia tm̃ belli cõflatum fue=
Marsicũ rat incẽdiũ. Marsicum aũt ideo nominatum est
bellum bellum: qm̃ a marsis rebellãdi suscitatum fue=
Põpedius rat initium: præsertim a pompedo Cũ autem a=
lioquin per vicos ætatẽ degant: habent vrbes
Sulmo supra mare Corfinium: atq; sulmonẽ: et Maru=
Maruuiũ uium: Tegeatẽ: Marrhucinorum Metropo=
Tegeates lin. Ad ipsũ autem mare et Auternum: Piceno
Auternum conterminũ quo nomine: et fluuiꝰ est Uestinos
Marrhucinosq; disterminãs post Amiternium
enim fluens agrum Uestinosq; a dextera relin=
quens Marruchinos supra Pelignos iacẽtes
Põte traiicitur. Oppidulum vero pari vocatũ
nomine: Uestinorum est: cæterum et Peligni: et
Marrhucini eo cõmuni Emporio pariter vtũ=
Amiternũ tur. Abest pons ipse a Corfinio: stad. iii. et. xx.
Buca Post Amiternum quod ꝛ Ferentanorũ Empo=
Ferentanũ rium est Buca: et Ferentanum ipsum: Theano

Apulo propinquũ manet. Ortoniũ est in feren=
tanis. Petrã piratarũ esse constat. Qui domi=
cilia sua ex naufragiis cõstruũt Et i reliqua vi=
ta immanitate bæluas imitari feruntur. Inter
Ortoniũ autẽ et Amiternum: medius Sagrus
excurrit amnis: Ferentanos a Peligins sepa= Ortonium
rans. Ex Piceno in apuliã: quam græci Dauniã Sagrus
vocãt maritimus cursus est: stad. cccc. et. l. De= Apulia
inceps post latinã Cãpania est: ad mare perti= Daunia
nens. Supra quam in mediterranea Samnium campania
est: vsque ad Ferentanos et Apulos: deinde et Samnium
et ipsi Apuli: et gentes aliæ: vsq; ad fretum:
Siculũ: Primum aũt de Cãpania dicendum est Sinuessa
E Sinuessa quidem ad reliquum deinceps lit=
tus vsque Misenũ quidam nõ exiguæ magni= Misinum
tudinis sinꝰ est. Alterque ab eo: multo q̃ prior
ille maior est quem Cratera vocant. A Miseno Atheneũ
vsque ad Atheneũ: cũ duobus coeuntibus pro= Crater
montoriis sinuet. Sup has ripas tota est sita
Cãpania. Cãpus oẽs foelicitate superans. In
eius circuitu vero iacent tumuli: mirifica fru=
ctuum vbertate conspicui: Montesque Sãni=
tum: pariter et Oscurum Antiochus sane reli=
quit scriptum: hanc olim ab Opicis regionẽ ha=
bitatam fuisse. istos aũt Ausonios appellatos
Cæterum Polybius duos hos fuisse populos
ostendit falsa ductus opinione. Nã Opicos et
Ausonios: agrũ circa cratera icoluisse: memo=
riæ prodidit. Alii vero asserunt Opicos prius: Osci
et Ausones habitasse. Quidã gentem Oscam Ausonii
illos posteriore tẽpore subiugasse. Hanc ipsam Opici
a Cumanis electã: illos ab Thuscis expulsos
Cãpestria. n. illa: propter loci virtutẽ: per aui=
ditatẽ bella concitasse. Cum aũt vrbes duode= Capua
cim populosæ forẽt. Capuam perinde ac illarũ
coput nominarunt. Cum aũt per voluptatẽ ad
lauticiam emolliti sese cõuertissent. Sicut hæc
circumpadana fugati demigrarant: sic ꝛ ex hoc
agro cessere Sãnitibus. Hos aũt ipsos eiece=
re Romani. Quodq; magnæ vbertatꝫ documẽ=
tum est: Far omni Oriza præstantius paruo in
tpe triticiam superat alimoniã. Scriptis sane
mandatum est in nonnullis eorũ aruis: bis an= zea
no zeam seri: genus id frumenti est. Tertio pa=
nicum: Aliquo semine vero quarto oleribus se=
minari. Atqui vina optima hinc Romam adue= Falerna
hi. Falerna: Setina: atq; Calena: quibus Su= Setina
rentina contendunt: facto nuper eorũ periculo Calena
quoniã longuã accipiunt vetustatẽ. Pari mo= Surẽtina
do laudẽ habet olei totꝰ maxime. Uenafranus Uenafrum
ager planis finitimus aruis. Prope mare post Liternum
Sinuessam. Liternum est opidum: vbi prioris Ulturnus
Scipionis: cognomento: Africani: sepulchrum
iacet. ibi enim extremã cõsumpsit ætatẽ: omis= Cumæ
sis (propter aliquorũ simultatem) reipublicæ
negociis. Præterfluit aũt eodem quo ciuitas
nomine flumen. Sic et Ulturnus: pari cũ vrbe
appellatiõe deinceps sita. Labitur que iste per
Uenafrum: mediamq; Campaniã. Dehinc ordi=
ne post has Cumæ sunt: vetustissimum Chalci=
densium: et cumeorũ ædificiũ. Antiquitate eni
cunctas et Siciliæ et Italiæ vrbes antecellit.
ipsiꝰ aũt classis ductores: Hippocles: Cumeus

et Megasthenes Chalcidēsia: inter se pepige
re: vt hoꝝ: q̄dē colonia fieret: hoꝝ aūt appella=
tione noiaret: Qua ex re hac sane ętate Lumæ
nūcupāt. A chalcidētib⁹ tñ ɔditū putat oppidū.
phlegreus Suplorib⁹ annis Fortunat⁹ erat: ꝛ cāpus noīe
campus Phlegreus: in q̄ res agitātib⁹ gestas fabulæ
diuulgāt: nullā aliā ob causam (vt credi fas ē)
q̄ꝫ qꝺ terra ipsa suapte virtute ṗlioꝝ ɔcitatrix
est. Posterius vero potiti vrbis cāpani: multis
ꝑ ɔtumeliā: hoīes iniurijs afficiētes: etiā eoꝝ
sese vxorib⁹ cōmiscebāt. Tñ adhuc multa gręci
ritus: ꝛ ornamēti vestigia seruant: tū legū tum
sacroꝝ. Nōnulli cumas ob cymata id est fluct⁹
Cumæ nomē duxisse memorāt. Littus em̄ ꝓximū fre=
quētib⁹ abūdat tergorib⁹: q̄bus: illesę ferūt vn
de. Pręstantissima ꝟo sunt ꝛ ipsis ostrea. Hoc
q̄ in sinu fructicosis virgultis freq̄ns: ꝛ arbori=
bus sylua est: multis porrecta stadijs aquarum
Gallinaria indiga. Ceteꝝ fabulosa: quā Gallinariā vocāt
sylua sylua. Hic sex. Pompeij classia ṗfecti: piratica
struxere nauigia. Qua tēpestate. Siciliā ab ro
mano desciscere fecit Impio. Proximū Cumis
Misenum est Misenū ꝓmōtoriū. In medioq̄ꝫ palus ache
acherusia rusia q̄dā sane a mari refusio: alto cœno referta
Ubi Misenū circūflectētī: stati ab rupe lac⁹ ob
uiat. Deinde reductū ꝓfundū litt⁹ i sinū Baias
Baiæ aperit. Aquasq̄ꝫ callidas ꝛ ad voluptatē ꝛ ad sa=
nādos morbos accōmodissimas. Lōtiguus ba
Lucrinus ijs Lucrinus adest sinus. Intra quē Auernus
Auernus est: q̄ ɔṗhēsam vsq̄ꝫ Misenū tellurē: Cherōnesū
Cherōne= id est manualē efficit insulā: a maris spatio iter
sus ipm atq̄ꝫ Cumas Exigu⁹ ei est reliqu⁹ Isthm⁹
Isthmus id est circūdarū pelago: paucoꝝ sane stadiorū
defunctoꝝ solū: ꝑ fossā q̄ Cumas itur: ꝛ ad mare ipsū. In
vaticinia auerno aūt maiores nrī Homerica defunctorū
vaticinia fuisse: fabulę edidere. Ibiq̄ꝫ cū oracu
lū extitisse traditū sit: Ulyxem eo nauigasse. Est
Auernus aūt Auernus: ꝛ fundo ꝛ ostio: sinus cōmodus et
Lucrinus magnitudine ꝛ natura portum ɔtinēs: vsum tñ
portus nequaq̄ꝫ ṗbēs: qm̄ ante illū Lucrin⁹ por
tus iaceat. Supcilia q̄dā ardua auernū vndiq̄ꝫ
circūcludūt: ṗter Ostium. Hoc q̄dē in tpe amoe
nis culta modis: olim autē agrestibus referta
nemorib⁹: ꝛ ꝓceris arborib⁹ in via: q̄ supstitiōe
quadā vmbris obscurū sinū reddebant. Rumor
erat indigenaꝝ supuolātes aues q̄s teter exha
lās odor examinaret: in ipsas aq̄s decidere: si=
cut in locis ad Plutonē deferētib⁹. Hūc aūt lo=
coꝝ partē: plutoni dicatā opinabātur. Hic etiā
Cimmerij Cimmerios dici: placatisq̄ꝫ ṗri⁹ ꝑ sacrificia dijs
manib⁹ illuc intrari. Aderāt em̄ q̄ talib⁹ expo=
nēdis ductores essent sacerdotes: locoꝝ fruct⁹
ꝓcipiētes. Fōs vero ibi fluuialib⁹ scatens aq̄s
excurrit in mare. Ab ei⁹ vsu abstinebāt oēs sty
Styx gias opinātes esse aquas. Eo in loco ɔstructū ē
Phlegetō oraculū. Ex aq̄rūq̄ꝫ feruore vicinaꝝ Phlegetō
Argillæ tē esse: cōiecturam factitabant: ꝛ ex Acherusia.
Ephorus aūt quidā vicinus Cimmerijs habi=
tans: in subterraneis eos habitare domicilijs:
q̄s Argillas appellāt ɔmemorantes: eosq̄ꝫ ꝑ fos=
sas quasdā inter sese ɔmeare. Et aduenas intra
oraculū venietes excipe: maxima ex ṗte sub ter
ra cōditū. Uictū vero ex metalloꝝ effossione q̄=
ritare: ꝛ ex diuinationū mercede: atq̄ꝫ ꝓuētibus
ab rege designatis. Patriū esse latrocinātibus
morē: vt nemo solē aspiciat. Noctu aūt extra tel
luris hiatus egredi. Quo circa de ipsis dixisse
poetā: eos sol phetō nullo intuet in tpe. Hoīes
ipsos postea quodā a rege deletos: cū illi neq̄ꝫ
successerit oraculi fides. Nūc aūt edes ipā diui
na in aliū trāslata locū ꝑmanet. Huius generis
apud maiores nr̄os extitere fabulamēta. Mis Auerni
aūt āīs cū Auerni lucū succiderit Agrippa: lo Lucus
cis ꝑpulchra adornatis ædificia: ɔcisaq̄ꝫ deide Agrippa
vsq̄ꝫ Cumas subterranea fossa omnia illa fabulæ Cocceius
appuerūt. Cocceiū eā quidē cōdidisse fossā me= Dicear=
morię ꝓditū est: ꝛ eā q̄ ex dicearchia. i. Puteo= chia
lis extat Neapolim ad Baias: quodāmodo eū Puteoli
sequutus sermonē: q̄ ꝓxime de Cimmerijs ex=
plicatus est. Forsan ꝛ huic loco morē patriū eē
cogitauit: vias fieri ꝑ fossas. Lucrinusq̄ꝫ sinus Lucrinus
vsq̄ꝫ Baias latitudinē pandit. Qui ex exteriori sinus
pelago: ꝑ aggerē lōgitudinis stad. viij. Latitu= Baiæ
dinis aūt vnius orbitæ arcet. Illū aūt ab Her=
cule: traducēdaꝝ Gerione boū causa aggera=
tū fuisse ꝓhibent. Quē cū pedibus ꝑambulari:
ꝓpter fluctus ingruentes ꝑ hyemes supne vix
posset: Agrippa exornatū melius cōstruxit. Le
uiorib⁹ em̄ lembis ṗstat ingressum: stātib⁹ in an Ostrea
chora ꝓsus incōmodus. Captādis vero Ostre
is vberrimus. Quidā hūc Acherusiq̄ꝫ stagnum
esse asserūt. At artemidorus ipsum Auernum:
Baias aūt ab Ulyxis socio Boia noīe vocabu=
lū traxisse ferunt atq̄ꝫ Misenum. Deinceps pu
teolanū littus extat: ꝛ oppidū ipsum qꝺ antea
quidē Cumanoꝝ fuerat Emporiū quodā in su=
ꝑcilio cōstructū. Bello aūt qꝺ ductu ꝛ auspicio
gerebat Annibalis Romani freq̄ntib⁹ accolis
habitatū reddiderūt: ꝛ noīe e Dicearchia ꝑmu
tato: a puteoꝝ freq̄ntia Puteolos appellaue= Puteoli
re: Sūt etiā qui ab aquaꝝ putore: qui ꝑ totū il= vnde
lū ꝛ Batarū ꝛ Cumarum tractum existit: vbi et
sulphuris ꝛ ignis ꝛ aquarū calidarū plena sunt
oīa. quidā aūt phlegrā ob causā Cumanū agrū
vocarū opinant: Talibus ignis ꝛ aquę ꝓ fluui phlegra
is gigantū vulnera: fulminib⁹ deiectoꝝ attribu
unt. Urbs autē amplissimū factū est Emporiū:
manufactos Cotones ꝛ stationes habēs. quas
ad res cōmodū ɔducit Arenarū ingenium: quę
calcis q̄ꝫ simillime ɔpacte validissimū ɔglutinā=
tur in modū. Unde cōmixta sabulo glarea: ag=
geres ꝓiectant in pelagus. Ripasq̄ꝫ patentes
sinuosos in recessus redigunt: sic ingētes one=
rarię naues iactis ibi cōq̄escūt anchoris. Sup
vrbē vero statim. Uulcaniū foꝝ imminet: cāpus
ardētibus inclusus supcilijs: q̄ velut a fornaci= vulcanium
bus exhalatōes magno cū fremitu passim h̄nt. forum
Campus aūt tracto plenus est sulphure. Post
Dicearchiā quidē Neapolis est Cumanorum.
postea vero ꝛ Chalcidenses incoluerūt: ꝛ ex pi Neapolis
thecusis Atheniēsq̄ꝫ venietes. Unde et noua ci=
uitas. i. Neapolis appellata fuit: vbi partheno=
pes vnius e Serenib⁹ sepulchrū ostēditur. Et Parthe=
Gymnicū agonē: iubēte oraculo celebrant. Or= nope
ta deide seditiōe: quosdā inquilinos admiscere
Cāpanos ꝛ inimicissimus ꝑinde ac cōmenciu=

mis vel coacti sunt: q̄ quidē cōiunctos alienatos haberēt. Res q̄dē Cāpanoꝝ initio grecas fuisse: deinde grecis ꝑmixtas: documento sunt ꝑfectoꝝ vrbis noīa. Ritus ⁊ educatiōis grecorū hoc in loco plurima seruant adhuc vestigia. Gymnasia. .f. puberum cœtus ⁊ greca vocabula tametsi Romana ibidē adsit multitudo. Apud eos vero nūc quinquēnalis sacer ille musicꝰ: et gymnicus: ꝑplures ꝑ dies celebrat Agon: illis emulus q̄ ꝑ greciā clarissima celebritate geruntur.

Spelunca quædam — Extat ⁊ his in locis intra mōtē effossa spelūca: in Dicearchie Neapolisq̧ medio: sicut altera Cumas tēdēs facta: in qua via obuiis curribꝰ ꝑuia: multis pādit stadiis. Et supna sane mōtis ꝑte: excisis multifariā fenestris: lumē in profunditatē infundit. Habet ⁊ Neapolis calidarū aquarū scatebras: ⁊ apparatissima balnea: nulla ex ꝑte Baianis inferiora: numero aūt ⁊ multitudine cedentia. Alia em̄ ibi vrbs condita est. Imꝑatore alio sup aliū magnificētius: q̄ puteolis edificāte. Plurimi vero e Roma Neapoli secessum faciētes: victū grecanico ritu ꝑducūt: aut q̄etis atq̧ ocii grā. Presertim q̄ eruditioni dāt operā aut remissiōis vitę desiderio: maxie q̄s senectꝰ affligit: vel aduersa valitudo. Pleriq̧ etiā romani eodē viuēdi gñe delectati: cū tātā moꝛtaliū multitudinē in simili degentē instituto: ipsa in ciuitate versari ꝯtemplent: studiose ac libēter vrbē incolūt: ibi ducētes etatē.

Heraclea — Proximū est oppidū heraclea: incūbēs mari ꝑmōtoriū: habēs mirū in modū vento afflatū Africo: adeo vt saluberrima ipa addat habitatio.

Osci, Sarnus fluuius, Nola, Nuceria, Vesuuius — Hāc quoq̧ tenuerūt Osci: ⁊ deīceps pōpeios: quos Sarnus ānis alluit: Postmodū Thusci ⁊ pelasgi deinde Samnites: Ii etiā his locis eiecti fuere. Nolę vero: ⁊ Nucerię ⁊ Ancheraꝝ Emporiū est. eiusdē noīs colonię: q̄ circa Creonē est: qđ ad Sarnū flumē fit onera excipiētē: ⁊ emittētē. Hisce locis incūbit mōs Vesuuiꝰ: amœnissimis habitatꝰ agris: excepto cacumie. Id magna ex parte planiciē habet: fructū nulluz oino ferentē: ⁊ cineres in ꝑspectu habēs Cauernosaq̧ mōstrat antra cōbustia ex petris: vt coloꝛ indicat: vt pote quas ignis abroserit. quare cōiecturis assequare plagā istā pꝛiꝰbꝰ annis ardere solitā ⁊ ignis habere crateras: Restinctā aūt esse: cessante materia. Forte hāc fertilitatē q̄ circa locū est cām dixeris: sicut de Catana ꝑditū est.

Catana — Eiectū ab Etneis ignibus cinerē ea ex ꝑte letā vinetis tellurē effecisse. Excoctas em̄ igne glebas pingue aliq̄d habere qđ vberioris fructus afferat. vapoꝛe nāq̧ ipso magis vliginis habūdātes cōmodioꝛes fieri quēadmodū ⁊ sulphureæ oēs: Humectarę deīde ⁊ exustis cineribus restinctę frugū ꝑcreationē ꝑmutationem induerūt. Pōpeiis cōtiguū est Cāpanoꝝ Syrreū:

Syrreum, Atheneū, Prenussū — Unde Atheneū. i. Mineruiū iminet: qđ quidā ꝑnussum uocant Promontoriū. Extat aūt in extremo eiꝰ Minerue sacellū: qđ Ulyxes edificauit. Hic ad Capreas insulā: cursus est vndis breuissimus. Circū flectēti vero ꝑmōtoriū: exigue quædā occurrūt insule: Saxosæ quidē atq̧

Syrenæ insule — desertę: q̄s Syrenas appellāt. Ex ea q̄ Surrētū aspicit regione: quædā sacra monstrat edes: vetustissima ostēdens munera: q̄ accolæ loci veneratiōe freq̄ntes obtulerāt.

Crater sinus — Hactenus terminat sinus quē Craterē: appellant duobꝰ diuisis ꝑmōtoriis meridiē spectātibꝰ: Misenū videlꝫ ⁊ atheneo. Totꝰ ꝓo ornamētis insignit. tū iam dictis vrbibus: tū edificiis arbustisq̧ cōspicuus. Que cū inter media ꝯtinenter poꝛrigant: vnius ciuitatis aspectū offerūt.

Prochyta, Pithecusæ — ante Misenū ꝑchyta iacet insula: a Pithecusis q̄q̧ diuulsa. Eretrienses aūt simul ⁊ Chalcidēses Pithecusas habitarūt. Qui cū terrę frugibus: ⁊ auri fossionibus beatissimi forēt: coorta seditiōe insulā reliquere. Postremoq̧ terremotibꝰ expulsi: ⁊ exhalātibꝰ ignibꝰ inualescēte mari ⁊ aquarū feruoꝛibus excessere. Huius em̄ gñis eructatiōes habet Insula. Ob quas missi ab Hierone Tyranno Syracusanoꝝ: paratū iā a se murū deserere coacti sunt: simul ⁊ insulā: Accedētes postea Neapolitani locū occupauere.

Typhon — Quā ob causam nata est fabula: quę Typhonē ea in insula sepultū asserat. Cūq̧ is latus vertat: euapoꝛare flāmas ⁊ aquas. Quādoq̧ aūt ꝯtingit: vt minoꝛes insulæ efferuescētem aquā habeāt. Verisimiliora quidē sunt q̄ Pindarus dixit: ex iis q̄ cernuntur cōmotus. Qđ oīs iste tractus: si a cumis incipias: vsq̧ in Siciliam ignitus est: et ꝓfundas quasdā: i vnū coeūtes habet cauernas: ⁊ in greciā ⁊ ꝯtinētes in terrā expectātes.

Ignita loca, Aetna, liparēses — Inde oq̧ Aetna ⁊ Liparēses insulę: ⁊ puteolanus ager ⁊ Neapolitanus ⁊ Baianus ⁊ pithecusæ talē habent cuncti scriptū relinq̄re naturā. Quę cū intelligeret Pindarus: cūctis sub his locis sepultū iacere Typhonē cecinit. Timeus quoq̧ priscos illos: multas de pithecusis fabulas ædidisse ait

Epomeum — pauloante illū collē Epomeum in insulæ medio situ: ꝑ q̄sdā terręmotus: incēdia euomuisse tradit. Et terrā intermediā in pelagus: ignes non paucos eiectasse. Quodq̧ telluris redactū est in cinerē: cū sublimiꝰ exhalet. Typhōis. i. ardoris: rursus vt flumē recidat in insulā. Quę cū in pelagus ad tria excurrisset stađ. nō multo post regressa est. Inde recursum maris insulā imersisse. Et ita insulę ignē restinctum esse. Quo ex fragoꝛe qui cōtinentē habitāt: relicto littoꝛe in supioꝛē effugisse. Cāpaniā. Calidę locoꝝ istoꝝ aquę laboꝛātes lapide sanare credunt.

Capreæ — Capreaꝝ duo antiq̄tꝰ fuerāt oppidula. Nūc vero vnū qđ Neapolitani occupauere. Ii amissas bello Pithecusas recepere: denuo Augusto Cesare illis donāte. Is Capꝛeæ magnificentissimis ibi structis edificiis: peculiare sibi fecit receptaculū. Hæc quidē sunt maritimę Campanoꝝ ciuitates: ⁊ adiacētes huiusmodi insulæ.

Capua, Teanum, Sidicinū, Callateria, Calidium, Beneuentū, Casilinum — Intra mediterraneā aūt vrbiū mr. i. Metropolis: ⁊ ꝓ vocabuli etymologia: vere caput est Capua. Reliq̄s em̄ si ei ꝯpares castellaq̄ dā censeas p̄ter Teanū Sidicinū. Hæc em̄ dignitate p̄stans: in Appia via iacet. Et quę ab ea Brundusium ducunt Callateria ⁊ Calidium ⁊ Beneuentū. Romam versus aūt Casilinum situ est ad flumē Vulturnum. In quo p̄nestini milites. xl. ⁊ quingenti: aduersus Annibalē variis instructū copiis: tādiu

obsidionē ꝑtulere:vt inualescēte fame:modius
drachmis.cc.venūdaref. Et venditor q̄dē mor=
tē oppetierit:emptor autē incolumis euaserit.
Cū aūt Annibal eos rapas ꝓpe murū seminas=
se cōspiceret tantā animoꝝ tolerantiā admira=
tiōe ꝓsecutus est q̄ hoies tādiu obsistere pos
se sperarēt:quo ad rapæ maturescerent. Itaq̄
paucis exceptis mortales illi victores extitere
oēs:nisi quos aut fames ꝯfecit aut ꝑlia. Ultra
iā dictas sunt hē quoq̄ Cāpaniæ ciuitates.qua
rū mētionē superius fecimus: Calce ⁊ Teanū
Calce Sidicinū. Quas duē fortūē ędes separāt:vtro
Suessula q̄ ex latere ꝯstructē latinæ viē. Itē Suessula ⁊
Atella Atella ⁊ Nola ⁊ Nuceria ⁊ Acerrē ⁊ Auella:et
Nola aliē his minores habitatæ. E quibus aliquas
Nuceria Sāniticas esse aiunt. Prioribus sane annis Sā
Acerrae nites vsq̄ ad latinā ⁊ ardeā excursiones facien
Auella tes: postmodū ⁊ Cāpaniā populātes:late impe
Sānites riū obtinebāt. Alioquin etenim imperiose do=
minātibus parere discētes·statim edictis ob=
tēperabāt. Nūc aūt cū ab alijs: tū vero a Sylla
dominatu Romanos obtinēte:peracta res est.
qui postq̄ Italoꝝ rebelliones multis dissipa=
uit ꝑlijs:hos ferme solos cōsistētes: ⁊ in vnum
aduersus Romā cōspirātes ꝯspicatus:ante il=
loꝝ mœnia castris locatis eos in pugna obtrū
cauit nullis vitā impartiens captis. Alios ve=
ro qui arma ꝓiecerāt ad milia tria velut vt alij
quatuor in cāpo Martio ad Nuilia coactos im
Nuilla missis militibus triduo iugulauit. Factis inde
ꝓscriptiōib⁹ nō antea destitit q̄ Sānitū nomē
deleuerit. Aut ex italiæ finib⁹ oēs eiecerit. Cū
aūt de tāta incusaref iracūdia:respōdebat ma=
gistra sese experiētia didicisse:ne vnū quidē Ro
manū pacē ꝓducturū:quoad ꝑ se Samnites ip
si cōsisterent. Itaq̄ ꝑ vicos ꝯstitutē fuere ciui
Boianum tates. Aliq̄ vero radicitus defecere. Boianum
Esernina Esernina: Panna Telesia Uenafro coniuncta.
Panna Et aliē tales:quarū ne vnā q̄dē ꝓ dignitate cē=
Telesia sueris ciuitatē. Nos aūt ꝓ Italiē potētia: ⁊ cla
Beneuētū ritate:quātū satis est ꝑcurrimus. Tn̄ Beneuē
Uenusia tū ⁊ Uenusia ꝓpe ac feliciter cōsistebāt. De Sā
Samnites nitib⁹ hmōi vulgatus est sermo. Sabinos q̄dē
Sabini aduersus Umbros:diutino certātes bello: quo
rūdā more grēcoꝝ votū fecisse: vt eo nata anno
immolarēt. Re igif benegesta:reuersi nata par
tim sacrificarūt:partim consecrarūt. Cæterum
facta sterilitate:vulgatū est a q̄busdā opoitere
⁊ liberos ꝯsectari: q̄ ⁊ patrauerūt. Siq̄dē ędi
tos in lucē pueros Marti ꝯsecratos adclama
uerūt. Eos tamē virilē ingressos ętatē in colo=
niā emiserūt: q̄bus dux factus est Taurus. In
Taurus dux opicoꝝ aūt agro cubantes: q̄ vicatim vitā age
bāt eos eijciūt. Electisq̄ illis: sedes ibi locarūt
⁊ de Augurū sententia: Marti Taurū macta=
Opici uerūt:qui ducē illis Taurū exhibuerat. Quā=
Sabelli obrē eos diminutiuo vocabulo a parētib⁹: Sa
vnde bellos appellatos fuisse crediderim. Sabinos
aūt ob aliā causam:quos grēci Samnitas nū=
cupāt. Aliq̄ vero Laconas eos sibi socios ha=
bitādi fecisse memoriē tradidere. Eaꝓpter illos
Pithana- grēcos beniuolētia ꝯpletos fuisse:pleriq̄ illos
tes Pithenatas appellāt. Existimāt aūt ex Tarē

tinis eos originē ducere: q̄ finitimos ⁊ homies
potētia pręualidos blādimētis alliciāt: ⁊ cari=
tate deuinciāt. Quippe qui pedestris: exercit⁹
lxxx.milia: ⁊ equites octo milia aliquādo domo
omiserūt. Legē honestā quidē: ⁊ quē ad virtutē
vehemēter excitet: Sānitib⁹ extare ferūt. haud
eñ filias suas quib⁹ collibuerit.nuptū dare fas
est. Uerū quotānis decē pręstātes decerni vir=
gines: ac optimos totidem adolescētes. Ex ijs
primā primo locari: Secundā secūdo: ⁊ ita dein
ceps. Hoc pacto q̄ si ijs q̄ primā accepit: hone
stā institutionē mutauerint in deterius: habit⁹
cōtēptui ꝑ ignominiā est: ⁊ ei locata adimitur.
Ordine dehinc sunt Hirpini: ⁊ ipsi Sānitiçē gē Hirpini
tis. Qui quidē ex Lupo nomen adepti fuerunt:
q̄ eis in deducēda colonia dux oblatus est. Sā
nites eñ Lupū vocāt Hirpū. Cōfines ijs aūt Lu
canis adiūgunt: qui in mediterraneis habitant
De Sānitib⁹ quidē hēc: At Campanis: ob loci Campani
vbertatē idē bonoꝝ maloꝝ vsus euenit Ad tm̄
eñ deliciaꝝ ꝓuecti sunt: vt ad Gladiatoꝝ pa=
ria depugnatoꝝ ꝯuiuas inuitarēt ad cœnā. Nu
merū q̄dē eoꝝ ꝓ cœnaꝝ dignitate definientes.
Cū vero Annibali sese dedidissent: exercitū ei⁹
ad hyberna suscipiētes: adeo voluptatū illece=
bris hoies demolitos effœminarūt: vt Annibal
ipse dixerit. Uictor ipse ꝑiclitor ne hostilis ꝓda
fiā. Quippe q̄ milites: viros dederim: fœminas
recipiā. Illis aūt potiti nouissime Romani: per
multis eos calamitatib⁹ castigatos reddidere:
Ad extremūq̄ agrū eoꝝ sorte diuiserūt. Uerū=
tamē hoc tpe fœlicem ducūt ętatē cū finitimis
cōcordiā habētes: priscāq̄ seruātes dignitatē:
et ciuitatis amplitudine: et flore viroꝝ. post
Campaniam vero ⁊ terram Samnitum: vsq̄ ad
Ferētanos: ad mare Tyrrhenū: Picētinorum Picētini
natio colit. Eoꝝ ꝑs modica picētinoꝝ: q̄ adr ā
inhabitāt. Quos q̄dē Romani Posidoniatē in Posidoni
sinū colonos traduxere. Hoc vo tpe sinus ipse ates
Pestan⁹ nuncupatur. Uerū vrbs ipsa Posido Pestanus
nia Pestum vocaf: medio in sinu locata. Porro sinus
Sybaritē ad mare vrbē posuere. Ipse q̄ppe an posidonia
te eos habitātes alios extruserāt: Ipsos poste Pestum
rioꝛ tpe Lucani eiecerūt. Lucanis inde Romāi Sybaritae
oppidū intercepe: q̄ insalubre facit ānis diffu
sus in paludes vicin⁹ oppido. Inter Sirenusas
vero ⁊ pestū Marcinna ē: Thuscoꝝ ędificiū: cę Marcinna
terū ab Sānitib⁹ habitatū. Hic pōpeios ꝑ Nu
ceriā Isthm⁹ iacet nō vltra stadia cētū ⁊ vigit.
Picētes aūt vsq̄ Sylarin ꝑuenūt flumē: q̄ ab Picētes
hoc agro veterē separat Cāpaniā. Cui q̄dē flu Sylaris
uio ꝓpriū illud inesse tradif: vt in ei⁹ aquas de= Campania
missa virgulta saxificenf: forma tm̄ coloreq̄ ser= vetus
nato: Picentum vero metropolis erat Picētia Picentia
Nūc vero ꝑ vicos vitā agunt: ab Romanis ex=
pulsi: ꝓpter initā cū Annibale societatē. Quo q̄
dem in tpe: ꝓ militari officio vt viatoris publici
aut tabellarij operam explerēt: assignati sunt.
Quēadmodū ⁊ Lucani ⁊ Brutij easdē ob cās.
Paulū aūt supra mare Romani Salernū custo=
diæ gratia in eos munierunt. Cæterū e Syre= Salernum
nussis ad Silarin stad.cc.⁊.lx.intersunt. Syrenussē

Strabonis geographi liber sextus.

Lucania

Post Silaris sūt ostiū Lucania est: & Junonis argiuę tēplū: qđ ab Jasone ꝯstructum fuit. Proximaq; ad stad. quinquaginta Posidonia.

posidonia
Leucosia

hic cū nauigaueris: Leucosia occurrit insula: paruū ad ꝯtinētē hn̄s cursū: nomē e Sirenū vna sortita: q hoc in loco iecta periit: cū in ꝓfundū (vt fabulę tradūt) sese abiecissent.

Syrenusse

E regione Syrenusaꝝ ꝓmōtoriū adiacet Posidoniatē sinū efficiens. Alius itē flectēti cōtiguus sinus offert. Ubi vrbs ab ędificatoribꝰ Phocēsibꝰ Hyela noiata est: cū eā quidē Helā a fonte quodam noiarint.

Hyela
Hela
Elea
parmenides
zeno

Nostra vero ætas Eleā dicit: e q̄ Parmenides: atq; zeno ducunt originē: Pithagoricę sectę viri. Eā p illos prioribus etiā annis: legibus & institutis bene formatā extitisse arbitror. Quo circa & aduersū Lucanos obsistere. Cōtraq; posidoniates; valiores euasere: licet & agro: & hoim multitudie cederēt. Igitur ob sterilis terrę tenuitatē: magnam rebus marinis operam dare coguntur: e piscium condimenta conficere: & operationes eiusmodi reliquas Antiochus scriptū ędidit: capta phocide: ab ductore Cyri Harpago: qui naues cū familia ipsoꝝ tota cōscendere potuere: primū eos ad Cyronē cursum tenuisse atq; massiliam Creontiada duce. Inde reiectos Eleam

Elea

cōdidisse. Quidā ab Elete fluuio nomē inditū esse tradunt. Ciuitas aūt a Posidonia stad. ad ducēta distat: post illāq; ꝓmōtoriū: extat Palinurus.

Palinurus

Ante agrū vero Eleæ duæ cū statione iacent insulæ, Oenotriæ dictæ.

Oenotrie
Pyxuntis
ꝓmōtoriū
Micytus

Dehinc post palinurū Pyxuntis ꝓmōtoriū ꝓminet: & portus & amnis. Tria eīm vno cōtenta sunt noie. Eo habitatores induxit Micytus Messanę Siculæ princeps: Qui rursus inde: paucis relictis ꝯmigrarūt. Secūdū Pyxuntē sinus est Talaus:

Talaus
Lucania

et amnis Talaus et vrbs Lucanię postrema: paulū a mari semota Sabaritaꝝ colonia. Ad quā ab Hela. cccc. intersunt stad. Uniuersus Lucanię nauigationis t. actꝰ: stad. dc. & quinq̄ginta ē

Draconis
sacellum

Juxtaq; sacellū Draconis est qui comitū Ulyxis vnus extitit. De quo illud Italis vulgatum est oraculum.

Olim Laio cadet heu plebs multa draconi.

Ibi eīm Gręci qui in Italia erāt ppli: adunato exercitu: re malegesta a Lucanis deleti sūt: ab isto decepti oraculo. Hęc sunt ad Tyrrhenū littus Lucanoꝝ loca: qui initio quidē: alterū neq̄ attigerāt mare. Uerū oia grecoꝝ tenebātur imperio qui Tarentinū habet sinum. Nec dum vlli ante grecoꝝ aduentū: vsq; Lucani versabantur.

Chones
Oenotri

Cæterū Chones & Oenotri locis ipsis pascebant. Cū aūt res Samnitica eo magnitudinis creuisset: vt & Chones & Oenotros eiecissent. Lucanos eā in partē colonos samnites deduxerūt. Cūq; gręci vtrunq; simul littus: ad fretū vsq; tenerēt inter Gręcos & Barbaros: diutinū cōflatū est bellū. Sicilię vero tyrani: & postmodo Carthaginenses: nūc quidem cōtra Romanos de Sicilię imperio decertātes: nūc aūt de Italię regno oēs eoꝝ locoꝝ incolas vastarunt. Post Gręcos etiā magnā mediterraneæ partē interceperūt: a Troianis orsi tpibus. Jā eīm tantopere res Gręca amplificata fuerat: vt & hāc & Siciliā Magnā græciā appellarēt.

Magna grecia

hoc aūt tpe pręter Tarētum Regiūq; & Neapolim: oēs in Barbaros transisse mores obuenit. Et alia sub Lucanoꝝ: alia sub Brutioꝝ ditiōe tenent: aut Cāpanoꝝ. Cāpanos qdē noie. Uere autem Romanos dico: Nā ipsi romani facti sunt: sed terrę ambitu tractanti: & quę hoc tpe sint: & nōnulla superioris ętatis dicenda sunt. Pręsertim cum gloria nobilitata fuerint. De Lucanis

Lucani

quidē: qui Thuscum littus attingunt dictū est. Qui vero mediterraneam plagam tenēt: supra Tarentinum sinum incolunt. Adeo aūt funditꝰ ipsi & Brutij: & eoꝝ auctores generis samnites deleti sunt vt eorum domicilia distinguere: ac terminare difficillimū sit.

Brutij
Samnites

Quoꝝ quidē causa est: quoniā nulla gentiū singularum vlla in sede cōmunis existit multitudo: nō sermonis proprij ritus: nō armaturę: non indumentoꝝ: nō similium rerum consuetudo: quę omnino defecit Alioquin singulorum habitacula penitus ignobilia sunt. Quæ vero de illis accepimus: ipsorū communem sermonem faciemꝰ. Neq; eos qui interius incolunt: ad hoc sgimus. Lucanos. s. & iis ꝓpinquos Samnites.

Petilia

Petilia quidē Lucanorum Metropolis putatur. satis ad hoc tempus incolarum habēs. Hāc philoctetes e Meliboea per seditionē ꝓfugus ędificauit. Egregiis munimētis validā Adeo vt samnites eam quādoq; castellis exædificatis corroborarint. Circa loca ipsa philoctetes: & vetustam ꝯdidit Crimissam. Apollodorus quidē in expositione nauium philoctetæ mētionem inserens: non nullos dixisse aitvt philoctetes ad Crotoniatarum agrum profectus: promōtorium Crimissam habitari fecerit.

Crimissa

Et supra illud oppidū chonin: a quo Chones incolę dicti. Ab eo vero qdā in Siciliam: ad Ericem missi: vna cum Troiano egesta: Egestę moenia fecisse: Et pumentū item & Uertinę interius & Calaserna & exigui quidā alij vici: vsq; Uenusiā vrbē celebrē extant.

Chones
Egesta
Pumētū
Uertinæ
Calaserna

Hāc sane & reliquas: ordine deinde sitas: quā Cāpaniam petas: Sānitias esse arbitror: sup Thurios autē: & regio patet: quā Thurianā vocant

Thurij
Lucani

Lucani quidē ab samnitibus genus ducūt. qui superatis bello posidoniatis: & eoꝝ socijs: eoꝝ potiti sunt vrbiū. Hi aūt cum alio tpe populari statu regerētur: ingruentibus bellis: Regē magistratus ipsi diligebant. Nunc gens tota Romana est. positam deinde maritimam plagam: ad Euripū vsq; Siculū: Brutij possident: stad. spatio mille trecētorum & quīquaginta.

Brutij

Antiochus in cōscripto ab eo de Italia volumie: hāc vocari solitā Italiā asserit.

Italia prīa
Oenotria

Deq; illa sese cōscribere: quā prisci Oenotriā appellauere: eius terminū ostendit: quē e Tyrrheno quidē mari brutię terrę diximus: Laum flumen. E siculo autē Metapontinum.

Laus flumius

Tarētina vero q̄ Metapōtino confinis est: terram extra Italiam: nominatim explicat: quam Iapygiam vocat.

Iapygia

Itē antiquitus Oenotros: & Italos solos appellatos fuisse dicit: qui intra Isthmū ad fretū vergunt.

siculū. Est aūt Isthmus ipse.l. inclusa terra pe⁼
lago stad. cētū ⁊ sexaginta intra sinus geminos
Hipponiates sinus — Hipponiatē.s. quē Antiochus: Napitinū dixit:
Napitinus sinus — ⁊ Scyllaticū alterū. Nauigationis autē ipsius
Scyllaticus sinus — ambitus: ⁊ spatiū terre cōprehensum: ad interi
orē euripū: duū miliū stad. est: hucusq; vero inqt
Sirtides — Italiæ: ⁊ Oenotriæ nomē extenditur: ad Me⁼
Chones — tapōtinos ⁊ Siritides videlicet hanc regionē
Chonia — Chones: gentē Oenotriā: ⁊ quidē insignē ha⁼
Lucaniæ sinus — bitasse: ⁊ terrā nominasse Chonā. Hic quidem
Brutij — modo quodā simpliciore: atq; vetustiore disse⁼
ruit: nulla Lucanoꝝ ac Bruttiorum facta distin
ctione. Est vero Lucania inter Tyrrhenū sicu⁼
lumq; littus interiacens. Hinc quidē a Sylaris
vsq; Laum. Hinc autem a Metaponto: vsq; ad
Cerilli — Thurios. Ad ipsam vero cōtinentē: e samniti⁼
bus vsq; ad Isthmū: qui a Thurijs i Cerillos
extenditur prope Laum. stadia aūt sunt ipsius
Isthmi.ccc. supraq; hos Brutij Cheronnesum
habitant. Et in hoc sane alia cōprehendit Che
rōnesus Isthmū habēs: q a Scyllatio ad hip
poniatem sinum porrigitur. Eis aūt hoc a Lu⁼
canis nomē inditum est. Brutios eñi Lucani re
belles fugitiuosq; vocant. Antea nāq; Brutij
Lucanorum pastores fuerant: a quib⁹ trāsfuge
runt. Dehinc remissi in libertate vitam exege⁼
runt: qua tēpestate Dion aduersus Dionysium
exercitu ducto: cūcta in cunctos ꝑturbata effe
cit. Hæc quidē tam de Lucanis q de Brutijs:
inuniuersum dicta conscribimus. Ab Lao sane
Temesa — prima vrbs Brutię extat Temesa: Quā Auso
Tempsa — nij cōdiderūt. Nostrę aūt ætatis hoīes Tēpsā
eam vocitāt. Post illos eam habuerunt Tho
antis comites Etoli: quos eiecere Brutij. Bru
tios dehinc ⁊ Annibal: ⁊ Romani funditus exti
xere: Prope Temesam Sacellū est: oleastris
Polytes — circūseptū: Polyte Vlyxis socio dicatū. Quem
Barbaroꝝ fraude trucidatū: graues excitasse
iras tradunt. Ad eosq; extare ꝓuerbium: He⁼
roē Temese ingruere sibi dicat nemo. Locren
sibus autē Epyzephyrijs ipsa vrbe potitis Eu
thymū fabulantur pugilē: postq ad eū descen⁼
disset: victorē euasisse pugna. Atq; vt finitimos
ab eo tributo absolueret coegisse. Huiusq; Te
mese poetam meminisse aiunt: Nō autē illius q
in Cypro est Temese. Nā vtroq; modo dicitur
quod ad Temesam ærarium est. Et ærifodina
rū locus ostēdit. Quę hisce defecere ānis. huic
Terina — ꝓxima Terina est: quam cum Annibal Tutari
posse desperaret: solo æquauit: Qua tēpestate
in ipsam confugerat terram Brutiam. Postea
Cosentia — Brutioꝝ Metropolis est Cosentia. Supra illā
Pandosia — pauluū Pandosia est: validū ꝓpugnaculū: vbi
Molossoꝝ rex Alexander trucidatus est: Do⁼
Acheron — doneo deceptus oraculo Acheronte: atq; Pan
Pandosia — dosiam cauere iubēte: cū similis appellationis
loca in Thesprocio mōstrent agro. Triuertex
autē ipsum est ꝓpugnaculum: cui Acheron am⁼
nis præterfluit. Aliud insup fraudauit oraculū.
Pandosia perdes populū quādoq; Triuertex
Credidit eñi hostiū: nō suoꝝ cladē ostētari. Oe
notrioꝝ quoq; regiā fuisse Pādosiam: memorię
Hipponiū — ꝓditū est. post Cosentiā Hipponiū est: Locroꝝ

ędificiū. Qd Brutijs obtinētib⁹ eripuere Ro⁼
Vibona Valentia — mani. Et mutato deide vocabulo: Vibonā Valē
tiā appellauere. Ad hęc ꝙo loca Proserpinā e
Proserpinæ flores — Sicilia aduentasse: legendos ad flores: credide
re veteres. Quoniā florentissimę regionis a⁼
mœnissima prata esse constat. Hinc matronis
vsus inualuit: vt collectis ex floribus coronas
texant: Cū per dies festos empta gestare serta
vitio illis detur. Habet Emporiū: qđ olim aga⁼
thocles Sicilię Tyrannus: ea potitus vrbe in⁼
Herculis portus — stituit. Inde cū ad Herculis portū nauiges: ex
trema Italię circūflectēs: quę ad fretū iacentia
in occasum spectant. In quo nauigationis tra⁼
Medama — ctu locroꝝ ciuitas Medama est Nec lōge eiuſ
metaurus — dem nomina fons magnus: cū Emporio nobili
ꝓpeq; fluuius est Metaurus: et eiusdē nominis
Lyparēses Aeoliæ — statio. Ante littus hoc: Liparensiū iacēt insulę:
longę ab Euripo stad. cc. Quidā Aeolias vocat
ab Aeolo: cui⁹ in Odyssea poeta meminit. Sūt
aūt numero septē: cūctoꝝ ꝓspectui patētes: si⁼
ue ab Sicilia: siue a cōtinente ꝓpe Medamam
ꝯspectēt: de quibus tunc disseremus. cū de Sici
Metaurū — lia sermonē habebimus. post fluuium Metau⁼
Scylleum saxum — rum: Metaurus alter occurrit. Inde Scylleū
excipit sublime saxum. qđ humilē a tergo tellu
rem: alluentibus vndis habeat: in Cherronesi
faciē. Quam Rheginoꝝ tyrannus Anaxilaus
ędificata muniuit muro: vt Thuscis nauale stru
eret. Et prędonib⁹ nauigādi ꝑ Euripū faculta
Lenys — tem interciperet. Finitima eñi Lenys est: a Me
Pelorus — dama stad. cc. ⁊ l. distās. Ea vltimas ꝯficit oras:
⁊ angustias freti: ad prominens Sicilię ꝓmōto
riū peloꝝ. Hoc tribus vnū est quæ triangulam
efficiunt insulam. Hoc in ęstiuos vergit ortus
sicut Lenys in occasum: cū mutuā inter sese fa⁼
ciant inflexionē. A Leny de vsq; in posidonium
recessum: ⁊ rheginā columellā: ad Euripū: angu
stus ꝓuenit meatus: ad stad. sex vbi minim⁹ tra
Rhegiū — iectus paulo maior est. Ab ipsa vero columel⁼
la Rhegiū stad. c. Cū ꝓdeuntibus in exterius
⁊ orientale pelagus: quod Siculum appellatur
latior extēdatur Euripus. Cæterū Chalciden⁼
ses cōdidere Rhegiū. Qui cū ex oraculo Apol
lini: ꝓpter sterilitatē decumatim oblati fuissent
postremo e Delphis eo coloniā deduxisse tra⁼
dunt. ⁊ alijs secū assumptis e domo. Ut autē au
ctor est antiochus: zāclei Chalcidēses ad se ac
cersiuere: ⁊ struēdæ coloniæ principē Antine⁼
stum cōstituerunt. In eius colonię parte: ⁊ mes⁼
senioꝝ e pelopōneso exules fuerūt. Hi ꝑ seditti⁼
tionē ab ijs qui dare pœnas recusabāt expulsi
erant. Missas eñi a Lacedęmonijs: ad faciēda
sacra virgines ꝑ vim corruperāt: ad Limnas ⁊
auxilio subeūtes occiderant. Exules igitur ad
Macistū sese recipiētes. Ad Apollinē querimo
niā facturos legant. Et ad Dianā: Sit eius gene
ris mercedē assequant: pro allato dijs ipsis sub
sidio subinde rogitātes. Quonā pacto ex corū
erūna salutē cōpararēt? Quibus rńdit Apollo
vt vna cū Chalcidēsibus Rhegiū cōmigrarēt:
suæq; sorori gratias haberēt. Nō eñi ꝑ erūnam
perijsse: sed ꝯseruatos esse. Haud eñi vna cū pa
tria deletū iri: quę nō lōgę post in Spartiatarū

captiuitatē trahēda foret. Illi aūt paruerunt.
Quocirca Rheginoꝝ principes vsq; ad Anaxi-
lai tēpora: semꝑ e Messenioꝝ stirpe ꝯstituti fu
ere. Verū Antiochus locū hunc vniuersum ab
siculis antiq̄tus habitatū: simul ꝛ a Morgātijs
Morgātij — fuisse tradit. Qui deinde ab Oenotrijs electi
in Siciliam traiecere. Sūt q̄ Morgantium ab
hisce nomē duxisse scribant. Ingens vero olim
Rheginę ciuitat; potētia fuit: validis: quaqua
uersum castellis munita. ꝓpugnaculum assiduę
imunēs habēs insulę: ꝛ priscis āni ꝛ ętate nr̄a:
Rhegium vnde Sicilia — Cū sollicitātē Sex. pōpeio Sicilia desciuit a ro
manis. Cæterū casu quodā Rhegio nomē indi-
tū est. Qui huic obuenit regioni Aeschylo te-
ste. Nāq; Siciliā ab cōtinēte in terręmotū auul
sam fuisse: ꝛ ille ꝛ alij memorię ꝓdiderūt. Ex q̄ e
Rhagene id est a frangēdo nomē assequutum.
Ex iis aūt quę circa Aetnā: ꝛ alias Sicilię ptes
ꝛ Liparā: ꝛ circūiacētes insulas acciderūt: cōie
cturas faciūt. Quid de Pithecusis ꝛ trā fioca-
tis terris vniuersis? Haud sane lōge a verisīli
hoc fuisse: ꝛ hoc obtigisse quis dixerit. Nūc hi-
sce reseratis oib⁹: per quę ignis respirat: ꝛ igni
ti lapides ꝛ aquę effluunt: raro vicinā freto tel
lurē motib⁹ quassari. Eo autē tēpore: cū oēs ad
supficiem meatus occluderent: in subterraneis
ꝯcauitatibus: ardētes ignes: ꝛ spūs vehemen
tes: terręmotus efficiebāt. Agitati vero vento
rū violētia loci cessere: ꝛ abscissi vtrinq; mare: ꝛ
hoc ꝛ aliud: inter insulas iacēs admiserūt. Nam
Prochyta Pithecusę Capreæ Leucosia Syrenes Oenotriæ Rhegium — Prochyta ꝛ Pithecusę auulsę de terra partes
sunt. Eodē modo ꝛ Capreę ꝛ Leucosia ꝛ Syre-
nes ꝛ Oenotrię. Nōnullæ quidem ex ipso emer
gētes extitere pelago. Sicuti ꝯplurib⁹ in locis
hoc etiā in tēpore euenire cōstat. Nā quę in me
dio iacēt mari: e fundo in altū ęlatas esse credi
bilius est. Quę vero ante ꝓmōtoria iacēt: ꝑ an
gustū disiunctas esse fretū: ꝛ illinc auulsas vide
ri: rationabilius censeri habet. Verūtamē siue
ob eā causam nomē ciuitati factū est: siue ꝓpter
illius claritatē, considerari licet: vtro veritas se
modo habeat: cū Samnites latino sermone: re
giā illā appellarint. Et prisci eoꝝ auctores: re-
gēdis ciuitatibus: cōmunia cum Romanis in-
stituta seruarint: ac plurimā latinā linguā vsur-
parint. Illustrē autē vrbē extitisse: ꝛ in pleraq;
oppida colonias ꝯstat deduxisse: ꝛ ꝑ multos ce
leberrimos ędidisse viros: seu gubernādæ rei-
publicę virtutē: seu doctrinę magnitudinē ꝓ
fheris. Eā Dionysius solo ęquauit. Illa cōmo-
t⁹ causa. Nā cū ex ea ciuitate puellā in matrimo
nium petisset: Rhegini serui publici: siue Licto
ris filiā ei ꝓtenderūt. Eius filius quandā vrbis
Phoebia — partē acceptā instaurans Pyrrhi ætate phoe-
biam nominauit. Inde Campanoꝝ præsidium
Rheginos: qui fidifragi apparuerant: maxima
ex parte deleuit. Terræmotibus quoq; paulo
ante bellū Marsicū vrbis pars magna corruit.
Postea Cęsar augustus fugato ex Sicilia pō
peio cū desolatam hoibus vrbem cerneret: ac
ceptos e classe ꝑmultos ei dedit accolas. Nunc
autem bona satis est ciuitas. E Rhegio ad ori
entem nauiganti: promontorium occurrit: qđ a

colore Leucopetrā id est saxū albū appellant: ꝑ — Leucopetra
stadia .l. Vbi mōtis Apēnini finē adesse aiunt. — Apēninus
hinc Herculeū ꝓmōtoriū extremū ad meridiē
inclinatur. Nā cū deflexeris: statim vēto nauigā
dū est Africo: vsq; in Iapygiā. Postea in septē
trionē semꝑ: ꝛ magis in occasum vergit in sinū — Herculeū Promōtorium
Ioniū. Post Herculeū: Locri agri ꝓmōtoriū
offert: quod zephyriū appellat: portū habēs ve
mentib⁹ ab occasu vētis cōmodū. Qua ex cau- — zephyrium
sa ꝛ nomē assequitur. Deinceps Locri Epyze-
phyrij vrbs insignis. Quoniā e Locris Cresoū
habitātib⁹ sinū: coloni huc ꝓfecti sunt. Euāthe
ductore, paulo post conditā Crotonē atq; Sy
racusas. Qua in re fallit Ephorus: Eos ab Lo — Locri
cris Opontijs descēdisse inquiēs triennio aut
q̄driēnio cū zephyriū incolerēt. Postmodū vr- — Epizephyrij
bē trāstulerūt: opē ferētibus Syracusanis vna
cū iis: apud q̄s est lacus Lucrinus: vbi Lucri i — Lucrinus
expeditionē ꝓfecti fuerāt. Nā e Rhegio vsq; lo
cros .dc. interſunt stad. Situ est ante oppidum
in quodā mōtis supcilio: qđ Esopis vocat. Eos — Esopis
aūt primos legib⁹ scriptis vsos esse opinio est.
Et plurimū tēporis rēpublicā optimis rexisse
institutis. At Dionysius eiect; a Syracusis fla — Dionysius
gitiosissime oim abusus est. Quippe ornat; spō
salib⁹ puellas cubicula ꝛ thalamos irrūpēs vi
tiabat. Formosas ꝓ ꝛ maturas viro ꝟgines in
vnū ꝯgregabat. Deh inc dimissas integris alijs
colūbas in cōuiuio illas nudas in circuitu quę-
ritare ꝛ captare videbat. Nō nullas q; scādala so
luta calciātes: partim supinę: partim infimę se-
ctari dicebat: dedecoris causa. De q̄b⁹ pœnas
dedit postmodū: cū recupaturus imperiū rur
sus in Siciliā regressus esset. Locri ei cęso Di
onysij p̄sidio: primo q̄dē in libertatē sese vēdica
rūt. Dehinc vxorē illius: ac liberos in potesta-
tē suā redegerūt. Erāt aūt filię quidē duę: Filii⁹
vero vnus minor natu: sed iā ad adolescētiā pue — Apollocrates
niens. Alter eni: Apollocrates noīe vna cū pa-
tre in expeditionē comes reuersionis in regnū
cā ꝓfect⁹ fuerat. Cū aūt Dionysius pariter ac
ꝓ eo Tarētini multis eos fatigarēt precib⁹ vt
corpora redderēt redēptiōe quęcūq; collibuis-
set accepta nullo pacto restituerūt. At obsidio
nis incōmoda: agroꝛ; populationē poti⁹ tole
rarūt. Et iracūdiā furoreq; oēs: i filias euomu-
erūt. Eas nāq; pari m ꝯstupratas demū strāgu
larūt: corpa deīde ꝯcremauerūt. Ossaq; cū molē
do attriuissent: in mare dissipauerūt. Ephor⁹ de
scribēdis Locroꝝ legib⁹ mēoriā faciens: q̄s ex
Cretēsib⁹ ꝛ Spartanis ꝛ Areopagitaꝝ istitu-
tis zaleuch⁹ ꝯscripsit: Inq̄t illud ī primis nouū
induxisse zaleuchū: vt cū pristinę leges definien — zaleuchus
daꝝ ꝯdēnationū in singulis delictis modū iudi
cib⁹ ipsis cōcederēt: ille ꝑ leges ipsas termina
uit. Putauit eni iudices ipsos haud eādē: eadē
de re habituros esse sentētiā. Oportere autem
easdē approbare. Et de ꝯtractib⁹ iisdē simplici
ori quodā modo instituere. Thurios postea cū
ꝓpter Locros acurius explicare voluissent: ce
lebriores quidem cæterum deteriores euasisse.
Bonos quippe legum latores esse non qui om
nia accusatorum acta cauerint: sed qui in sim-

plicit̃ latis ꝓsistãt. Hoc ⁊ a Platone dictũ est. Quib⁹ leges adsunt plurimæ ac pœne plurime ijs ⁊ viuendi ritus depiauatos eẽ. Sicut qbus plures adsunt medici: ijs ⁊ egritudines ꝑmultas adesse ꝓbabile ẽ. Cũ fluui⁹ Alex Rheginũ a Locrẽsi disterminet agro q ꝑ vallẽ ꝓfundam cursũ habet Peculiare quidã Cicadis obuenit. Quæ enĩ in Locroꝝ ripa versant̃ sonãtius stridẽt. Illis alijs vox nulla cõtingit. ei⁹ rei causam suspicant̃ esse. Nã cũ ijs oĩno vmbrosa regio sit: vnde roscidas alarũ pelliculas minime pãdãt. Illis sole feruida ẽ: q̃ aridas ⁊ vti corneas habeat. Unde apte stridor emittit̃. Apd̃ Locros: Eunomi Citharedi statua ostendit̃: q̃ insidentẽ citharæ cicadã habet. Timæus posteri scriptũ reliqt: In Pythioꝝ quodã certamĩe Eunomũ. et Rheginũ Aristonẽ aliquãdo in cõtentionẽ venisse: vter ꝑmiũ sortiret̃. Aristonẽ fusis ꝑcibus: Apollinẽ inuocasse Delphicũ vt sibi adiutor afforet. Maiores enĩ suos deo ipi cõsecratos fuisse ⁊ a Delphis Rhegiũ missã esse coloniã. Eunomũ aũt dixisse: illis nũquã de musica ab eoꝝ primordio fuisse certamia. Cũ qdẽ apd̃ eos Cicadæ: cũctoꝝ aialiũ cãtu suauissimæ: omni sono destitutæ sint. Nihilomin⁹ Aristonẽ ad laudẽ cõparandã ipigrũ. Speq; victoriã iã cõplecti. Tamẽ Eunomũ victorẽ declaratũ statuã quã diximus. in patria posuisse. Nã cũ intercertandum chorda vna fracta defecisset: Cicada supuolãs adstitit: q̃ supplemẽta vocis faceret. Sup has vrbes Brutij mediterraneã occupãt: vbi Mamertiũ sitũ est oppidũ nobile. Et sylua picis ferax optiæ: quã Brutianã vocãt. Proceris arboribus ⁊ aquis referta: ad stadia. dcc. lõgitudinis. post Locros Sagra fluui⁹ labit̃: quẽ fœmininæ nominãt. In cui⁹ ripa Castoris ⁊ Pollucis aræ sitæ sunt. Ad quas decẽ Locroꝝ milia: vna cum Rheginis: aduersus Crotoniatas: nũero centũ et triginta milia: marte collato victores euaserunt. Quo ex negocio: ortũ est aduersus icredulos puerbiũ αληθέστερα τῶν ἐπὶ σάγρᾳ .i. Hoc re apd̃ Sagrã gesta: veri⁹ ẽ. Addidere pleriq;: quo die certamẽ initũ est: ad Olympia existẽtibus ille nũciatus est euẽtus belli: ⁊ tãta celeritate nũciatæ pugnæ veritas cõperta est. Hãc ipsam vero cladẽ Crotoniatis: ne magno vlterius ꝑdurarẽt tpe cãm extitisse mẽoriæ ꝓditũ ẽ. Tãta qdẽ mortaliũ occisoꝝ fuerat multitudo. Post Sacrã Caulonia extat. Prius Aulonia: q̃si vallonia: a vicina cõualle noiata: ab Achiuis ædificata. Nũc aũt vacua est. Qui. n. eã habitabãt: e Sicilia a Barbaris electi: illã ędificauere Cauloniã. post hãc est Scylletiũ Athenẽsium colonia. Qui Mnestei comites fuere. Hoc tpe σκυλλάκιον. scyllaciũ vocat̃. Tenẽtibus ãt Crotoniatis: dionysius Locris terminũ statuit Ab vrbeq; sinus ipse Scylleticus nomen accepit. Qui ad Hipponiatẽ sinũ Isthmũ: quẽ diximus efficit. Conat⁹ est ãt dionysi⁹ Isthmũ illũ menib⁹ mũire: in ea expeditiõe: quã contra Lucanos suscepit verbo qdẽ vt intra Isthmũ habitantes redderet aduersus Barbaros tutiores. Re ãt vera: vt cõmunẽ Græcoꝝ inimicem cõcordiã dissolueret: ⁊ securius interiores suo subderet imꝑio. Uerũ exteriores incursatione facta vetuerũt. Post Scylletiũ Crotoniatarum fines sunt: ⁊ Iapygũ terna ꝓmõtoria. Deinde Laciniũ Iunonis templũ: supiori ætate locupletissimũ: donisq; frequẽtissimis plenũ. Interualla qdẽ nõ iudicatu: nõ dictu facilia. Uerũ tamẽ a freto vsq; ad Laciniũ templũ: interuallum esse stad̃ duũ miliũ ⁊ trecẽtoꝝ Polybius tradidit. Hic itẽ spatiũ ad Iapygiæ vltima: stad̃. dcc. Hoc Tarẽtini sinus os eẽ ferũt. Sinus aũt ipse nauigatiõis circuitũ ita rõne cõprehensum habet: ad miliaria ducẽta ⁊ quadragita. Ut aũt regionis descriptor: Artemidorus ait. ccc. ⁊. lxxx. expedito viatori. Tot aũt stadijs latitudo ipsius ostij sinus omissa ẽ. Ad hybernos vero ort⁹ eius aspectus vergit. Ipsius aũt initiũ est Laciniũ Stati. n. vbi fr exena: vrbes Græce fuerãt: que nunc nullæ sunt: excepto Tarẽto. Cæteꝝ ꝓp q̃rũdã claritatẽ: ampli⁹ de illis repetẽda mẽoria est. Pria Croto ẽ: a lacinio. c. ⁊. l. distãs stad̃. Est et Esarus fluui⁹ ⁊ portus ⁊ fluui⁹ alter Neeth⁹ noĩe quoꝝ cognomina casu ꝓuenisse dicit̃. nã in Achiuoꝝ errore: quosdã ab Iliaca classe appulsis: ad locoꝝ explorationẽ egressos. Troianas vero mulieres nauigatiõis comites tã lõgi ꝑtesas pelagi cursus naues incẽdisse: quas viris desertas eẽ nouerãt. qua ex cã illi mãsisse coacti sunt: ꝓsertim cũ terrarũ virtutẽ cernerent. Eue stigioq; plurimis alios aduentãtes ⁊ ꝓ sanguinis necessitudine ipsos imitãtes: multas habitãdi effecisse sedes. E qbus plures Troianorũ similẽ appellationẽ: assecuti sunt. neethos ẽt ãnis ex maloꝝ euentu vocabulũ vendicauit. Ut vero auctor ẽ Antioch⁹ cũ Achiui adeo oraculum cepissent: vt Crotonẽ cõderẽt: Myscellus ad considerandũ locũ accessit. q̃ cũ iã ædificatã cerneret: Sybarim: a vicino flumine cognomen habentẽ: hanc ꝓstantiorẽ esse iudicauit. Ea ꝓpt reuersum ad oraculũ: denuo rogasse: Nunquid hanc pro illa condere datum esset. Cui de⁹ has reddidit voces. Erat autẽ gibbus Myscellus.

Cerga breuis Myscelle tuo de pectore omitte
Cætera ꝑquirens frustra: en venaris iniqua.
At rectum quodcũq; datur: tu laude probato.
μυσκελλε βραχύνωθε παρὲς σέθεν ἄλλο ματεύων
κλάσματα θηρεύεις ὀρθὸν δ' ὅ τις δῶτις ἐπαίνει

Reuersus igit̃ Crotonẽ cõstruxit: Archia auxilio: q Syracusas cõdidit. cũ forte ãnauigasset: q̃ tpe Syracusaꝝ domicilia cõstituebãt. Antea siquidem Iapyges Crotonẽ: Ephoro teste icalebant. Fuit ãt citas rei bellicę ꝑitissima. Nec paruã exercẽdis Athletis opã dedit. In vni⁹ igit̃ Olympiadis ludis: septẽ viri q̃ cęteros studio superarunt. Crotoniate fuere oẽs. Iure itaq; dici visuz ẽ: q̃ Crotoniatoꝝ postrem⁹ ẽ: is reliq̃ꝝ grecoꝝ prim⁹ ẽ. Uetẽq; ꝓuerbiũ alteꝝ: Crotõe salubri⁹ affert. Qd̃ ide ortũ eẽ aiũt: q̃a loc⁹ ipe ad salubritatẽ ⁊ bonas hitudines ꝓp Athletaꝝ multitudinẽ plurimũ ferat. Plurimos igit̃ ad Olympia victores. i. olympiõicas habuit. Licet haud tpe

multo habitata: cum tantus viroꝝ numerus ad
Milo. Sagrā ad internitionē ceciderit. Ad eı⁹ gloriā
Athleta. accessit ingēs. Pythagoreorum cetus. Necnon
Pythagoras. Athletaꝝ celeberrimus. Milo: ꝛ Pythagoreꝫ di
scipulus: q̄ ea i vrbe multū cōtriuit tp̄is. Fama
est. Colūna quādoqꝫ: ī philosophoꝝ cōtubernio
laborāte: Milonē subeuntem: saluos reddidisse
vniuersos: deideqꝫ seipm̄ extraxisse. quo mēbro
rū robore fretū: vitę subuersionē offēdisse: haud
incredibile dixeri: de q̄ scriptores q̄dā tradide=
re. Ferūt igit̄ cū pfundā densāqꝫ p syluā iter fa=
ceret: lōge a trāite deuiasse. Trūcū deide ingē=
tem: adactis cū eis iuenītē: īsertis manib⁹ pari
ter ac pedib⁹ i scissurā eı⁹ hiantē: vt penit⁹ disci
deret eē conatū. Tm̄ aūt solūmō valuisse: vt exi
lirēt cunei. Ligni vero ptib⁹: stati in se coeūtib⁹
derelictū i gn̄is laqueo: a feris deuoratū fuisse.
Sybaris. Deiceps ab Achiuis cōditū oppidū. Sybaris
Crathis. est. cc. distās stad̄. Inter duos sitū fluuios. Cra
thidē ꝛ Sybaridē. Eius aūt cōdēde auctor est.
Iselicc⁹. Eo aūt excellētię ꝛ foelicitatis ea ciui=
tas excreuit: vt q̄ternas pꝛias reterit gentes.
Et quiqꝫ ac vigīti vrbes: suo subdiderit ipio. Et
cōtra Crotoniatas. ccc. hominū miliū exercitū
duxerit. Sup Crathide vero domicilia haben=
tes. L in circuitu stad̄. Totā aūt hāc foelicitatē
īfra dies. lxx. Crotoniate illis īterceperūt: adeo
delicijs ꝛ luxuria intēperātes defluebāt. Urbe
eni potiti: iducto fluuio cūcta demerserūt. Pau=
ci ea ex clade supstites adunati cohabitabant.
Quos tpis iteruallo Athenīēses: alijqꝫ Græci
prorsus extinxerūt: nā i societatē ciuitatis pue
niētes: eos p cōtemptū habitos trucidarūt. Et
Thurij. vrbē aliū i locū pꝛe trāspositā ædificarūt: ꝛ eos
Sybaris Thurios ducto de fonte vocabulo nūcuparūt.
equi. Si equidē Sybaridæ biberit: sternutamētis a
Cratis co gitari cōstat. Quāobiē ab eı⁹ potu greges amo
lor. uēt. Cratis aūt hoies i eo lotos cæsarie candi=
dos et flauos efficit: ac multis medet̄ morbis.
Thurij cū diuti⁹ beatā durissent ætatē: Tādē
in Lucanoꝝ seruitutē tracti sūt. Cūqꝫ illos Ta
rentini destruerēt ad Romanoꝝ tutelā cōfuge
runt. Qui q̄dē mittētes pꝛ viroꝝ paucitate acco
las: mutato noie ciuitatē copias: appellauere.
Copiæ Post Thurios Lagaria est: castellū ab Epeo ꝛ
Lagaria Phocēsib⁹ ædificatū. Unde ꝛ Lagaritanū vinū
Thurinū dulce ac molle: ꝛ a medicis mirifice cōmēdatū.
vinum. Thurinū quoqꝫ iter vina nobilissimū est. postea
Heracleopolis Heracleopolis supra mare paululū: ꝛ nauigabi
les amnes duo. Acris ꝛ Siris. Sup quo eiusdē
Acyris nois est ciuitas Troiana: a q̄ pcedēte tp̄e dedu
Syris cti a Tarētinis Coloni: Heracleam tenuerunt
Heraclea Hæc ipa Heracliēsiū fuit Emporiū. Distabat au
Palladium tē ab Heraclea quattuor ꝛ vigīti stad̄. A Thu
ris āt: tricentū ꝛ triginta: Troianæ vero ciuita
tis cōiecturam faciunt: Iliacę Palladis simula
chrū ibidē collocatū. Quod cū capta ab Ionib⁹
vrbe: cōfugiētes ad illud supplices auulsissent:
labia: ꝛ palpebras agitasse rumor est. Hos eni
cū Lydoꝝ dn̄atū fugerēt: eo habitatores aduē
tasse. Captoqꝫ p vim oppido: q̄s indigenaꝝ erat
aboriginū seu Chonoꝝ: illud eos appellasse Po
liō. Nocturno etiā tp̄e mouentē labia ꝛ palpe

bras Palladis imaginem cōmonstrari. Inve=
recundi fortassis ꝛ cōfidentis est: huiusmodi ia
ctare sermones. Cū quibusdā id minime factū
esse appareat: Sicut ꝛ in illo cū Cassandra vio=
laret: sese auertisse Palladium: Oculosqꝫ ꝛ ora
aparuisse monstrari. At. n. longe inuerecundius Cassandra raptus
est: talia facere deletas ex Ilio imagines. quot
et quāta posteris rerū scriptores pdidere. Nā
et Romæ ꝛ Lauinij ꝛ Luceriæ ꝛ Siritide: Tro
iana Pallas vocat̄. Perinde ac inde portata. Et
audax ipm̄ mulieꝝ factū Troianoꝝ: passim dis=
seminatum vulgat̄. et incredibile vr̄: licet factu Pallas
possibile sit. Plerīqꝫ autē ꝛ Syritin: Et sitā sup Troiana
Theutrāte Sybarin: Rhodiorum opus esse af Syris
firmāt. Antilochus inquit Tarentinos bellum Sybaris
Thuris ꝛ Cleandrie Imperatori: e Sparta p
fugo inferētes: de Siritides vendicatione con=
uenisse: ꝛ cōmuniter habitasse. Tamen Tarēti
norum coloniam iudicari. Postea vero Hera=
cleam vocari: ꝛ noie ꝛ loco transmutato. Dein= Heraclea.
ceps quidē est Metapontus: ad quā ab Empo= Metapōtus.
rio Heraclee stad̄. sunt. c. ꝛ. xl. Id oppidū a Py
lijs: qui a Troia cū Nestore nauigarāt: ædifica
tum esse dicit̄. Eos tm̄ felicitatis e re rustica: et
agricolatione cōsecutos fuisse fama est: vt Del
phis donū obtulerint aureā æstatem. Aedifica
tionis aūt signū faciūt in serias: quas Neleidas
appellant. Cæterū a Sānitibus deleta fuit. Lo
cum vero ipsum destitutū habitauere quidam
Achei: quos ad Sybaridis cultores Achei trās
miserunt: vt auctor est Anthiochus. Trāsmisis
se aūt pꝛter simultatē: quā ipi eiecti e Laceda
monia Achei aduersus Tarētinos exercebāt:
ne vicini Tarētini loco insultarēt. Cū vero duæ
Metaponti ciuitates essent: Tarēto pꝛiores: Metaponti duæ.
Sybarite aduenis suaserunt: vt Metapontum
occuparent. Nā cum hunc tenerēt: facile ꝛ Siri
tin habituros. Qui si Siritin verterētur: Me=
tapontū Tarentinis ad iuncturos: qui a latere
consisterent. Implicitos deinde bello cum Ta
rentinis: ꝛ impositis sibi Oenotris in parte al=
tera distingi. Ubi tunc Italiæ terminis erat ꝛ
Iapygiæ. Hic sane de Metapōto ꝛ Menalip=
pa: i viculis cōiecta: ꝛ eı⁹ nato Boeotho multa Menalippa.
fabulant̄. Anthioch⁹ ciuitatē Metapontū: pri⁹ Boeotus.
dicturū postea ī Metabū nomē trāsmutasse exi Metabus
stimat. Et Menalippā: nō ad hūc: sed ad Diūde
portatā Argumēto esse: ꝛ sacrā ædem Metabi.
Et poetā Asiū: q̄ Boeothū inq̄t speciosa Mena
lippā in Dij regia peperit. Auctor est Ephorus
Daulium Crisæ Delphis finitime Tyrannū Me
tapontū condidisse. Rumor ēt est: Leucippū ab
Acheis ad ciuitatē habitandā sociū legatū fuis
se. Qui cū locū a Tarētinis in vsum: ad diē no=
ctemqꝫ petitū: repetētibus nō redderet: inter=
diu reposcētibus hactenus semp sese ad noctē
deinceps petijsse respōdebat ꝛ accepisse. At no
ctu ad diē sequētē: referebat. Deiceps q̄dē Ta Tarētum
rentū ꝛ Iapygia est: de q̄bus explicabimus. Cū Iapygia.
antea p nostro ab exordio instituto adiacentes
Italiæ insulas lustrauerimus. Nam cū hacten⁹
semp singulis gentibus vicinas dinumeraueri=
mus Insulas: ꝛ nunc tandē vsqꝫ in finē ad Oe=

Sicilia
Trinacris
Pelorus
pachynus
Lilybeus

notriam peruenerimꝰ: quā solam italiā nominauere prisci: Iure eundē seruabimus ordinē: ⁊ in siciliam ⁊ proximas siciliȩ insulas accedemus. Est aūt Sicilia tribus formata angulis. Idcircoque primis sęculis Trinacria: posterius: Trinacris appellata est translato consonantiorem in vocē vocabulo. Figurā vero eiꝰ tria terminant promontoria. Ora quidē pelori ad faucem: ⁊ columellam: ⁊ rheginos agros augustū facit euripum. pachynus ad oriētē vergit. Siculoque alluitur. pelago: in pelopōnesum: cursumq̄ Cretēsem spectās. Tertius est in libyam extentus angulus. Lilybeū scilicet hanc simul. ⁊ hybernū ꝓspectans occasum. E lateribus aūt: quę his tribus finiuntur promontoriis: duo quidē paulisꝑ cōcaua sunt. Tertiū vero a Lilybeo in pelorum proueniēs curuū quod q̄dē magnitudine superans: mille ac septigētorū ac.xx. stadijs ē: vt ait posidonius. Reliquoꝝ autē: id quod est e Lilybeo in pachynū: altero maius ē. At enim latus freto ⁊ italiȩ proximū: minimū est. E peloro ad pachynū: q̄stadꝰ mille ⁊.c.⁊.xxx. numeraꝫ. Ipsa in circuitu nauigatio: posidonio teste: stadijs q̄ter.mil.⁊.cccc. definiꝫ. Apud ipsū vero loci descriptorem interualla particulatī diuisa: ꝑ milia ria maiora traduntur. A peloro sane ad Mylas

Mylæ
Tyndaris
Agathyrsum
Alesa
Cephaloedum
Imera
panormꝰ
Egestani
Agrigētū
Camarina
Syracusæ
Catana
Tauromitum
Messana
Pelorus

quinq; ac.xx. Ex mylis ad Tyndaridem: totidē. inde ad Agathyrsum.xxx. Paria sunt ad alesam Et rursum totidem ad Cephaloediū. Hęc quidem sunt oppidula. ad Amnem vero Imeram per mediā fluentem siciliam.x.⁊.viii. Post modum ad Panormū.v.⁊.xxx. Duo autem atq;.xxx ad Egestanorū emporiū. At reliq̄ ad Lilyboeū viii.⁊.xxx. Hic cum ad cōtiguū latus deflexeris ad heracleā q̄dē.lxxv. ad Agrigentinū vero emporium.xx.⁊ alia.xx. ad Camarinam. Postea ad Pachynū.l. Hinc denuo ad tertiū latus: ad syracusas.vi.⁊.xxx. ad Catanam.lx: ad Tauromniū xxxiii. Inde ad Messanam.xxx. Terrestre vero iterfacientiꝰ a Pachyno ad Pelorum.c.lxviii. E Messana q; ad Lilyboeū per valeriā viam.v.ac xxx. Plerisq; in q̄bus Ephorus simplicius ꝓdidere. Nauigandi.n. circuitionē dieꝝ ac noctium quinq;. Posidoniꝰ a climaū aspectu insulā definiens: Peloꝝ quidē ad septentrionē locat. Lilybœū autē ad Austrum. ad ortū vero pachynum Necesse est aūt: cū climata in paralleloꝝ lineaꝝ forma diuiseris: mari cōq; quęcūq; scalena: id est tribus lateribus imparia: ⁊ quoꝝ latus nuuū de figura: ꝑ parallelę lineas ducta cōueniat. discrepanter se habere ad climata. pp ipsā obliquitatē. Tamen i siciliȩ situ ad italiā: ad austrum, vergentem benediceretur quod pelorus magis q̄ alij anguli: ad septentrionē spectat. Adiunctum igitur ab eo ad pachynū ad oriētē latus excurrere dicimus: ad arctū spectans. Latus autem ēt ad Euripū efficiet. Capienda vero quędā parua ē inflexio ad ortus hybernos. Sic.n. littus illud inclinat: si a Catana syracusas versus: ad pachynū ꝓcesseris. Interuallū est aūt a pachyno

Alpheus
Amnis

ad Alphei ostiū: stadꝰ.iiii.mil. Ceteꝝ Artemidorus a pachyno ad Tenaꝝ. iiii.mil.⁊.c. esse dicit Ab Alpheo vero ad amisū.mil.c.xxx. Qua ex re

Lilybeus

rationē mihi adhibere videꝫ: vt ab eo discrepet q.iiii.mil: ad Alpheū a pachyno eē dixerit Quid a Pachyno ad Lilyboeū? Is magis q̄ Pelorꝰ ad occasū expositꝰ satis ē. Ipse etiā a meridionali signo ad occasū satꝫ appereret. Spectaret etꝑiter ad ortū ⁊ ad austrū. Hinc q̄dē a mari Siculo aspsus. Hinc āt a Libyco: quod a carthaginiēsi pelago ꝑuenit ad Syrtes. Est āt a Lilyboeo ad africā minimū interuallū mille ⁊ quinquaginta stadꝰ circa Carthaginē: q̄ q̄dē ad rem q̄dā memoraꝫ insigne. Quēdā ꝓspectus acuti cū i speculā ascendisset: naues carthaginis portū egredientes Lilyboetāis numero renūciasse A Lilyboeo aūt in peloꝝ latus in ortū obliquari necesse ē. Et inter occasū ⁊ Septētrionē spectare: Ad septentrionē quidē habens italiā. At in occasum mare Tyrrhenū: ⁊ eolias insulas: vrbes vero extant: Ad latus Euripū efficiens. ꝑrimū Messana: deide Taurmoniū ⁊ Catana ⁊ Syracusę. Que aūt inter Catanā ⁊ Syracusas fuerant defecere. Naxus et megara: vbi cunctorū eruptiones amniū occurrunt: q̄ in ostia portuosa ex aetna delabanꝫ. Hoc sane in loco Xiphōie ꝓmontoriū ē. Has primas in sicilia vrbes: origine gręcas constitutas fuisse Ephorus cōmemorat. Post res Troianas: priscos enim illos Thuscorū latrocinia formidantes: et ea in habitantium loca crudelitatē Barbaroꝝ: ne ad mercaturā quidē eo nauigare audere. Theoclē vero Athenienſē ventis agitatum. Siciliam contemplatū fuisse. Intellectaq; mortaliū solitudine: ⁊ terrę virtute remeasse. Is cū Athenienses inducere nequiret acceptis Chalcidensibꝰ Euboee: magno numero ionibusq; nōnullis: ⁊ Doriensibꝰ magna ex ꝑte Megarensibꝰ eo nauigauit. Ex his igiꝫ Calcidēses Naxum condiderūt

Aeolias
Messana
Tauromitnium

Catana
Syracusæ
Naxus

Dorienses vero Megara: cū prius Hybla vocaretur. Et eæ ꝓfecto ciuitates euanuere. Hyblę vero nomē: propter hyblei nois pręstantiam remanet. Ex remanentibus quidē adhuc vrbibus in eo quod diximus latere: Messana in pelori sinu iacet: vbi is ad orientem magis magisq; flectitur: ⁊ faucē quādā efficit. Distat aūt a Rhegio stadꝰ.lx. iteruallo. A columella vero multo minꝰ: Eā cōdidere messenij: q̄ peloponesū hitāt A q̄bus ⁊ nomē permutauit. Nāq; prius zancle vocabaꝫ: cū curua essent loca. Nā curua zanclia vocitabant. Antea Naxioꝝ ędificiū fuerat. qui Catane finitimi sūt. Posteriꝰ Mamertini natio Cāpana habitatores induxerūt. Eo romani aduersꝰ carthaginiēses: i bello Siculo vsi sūt receptaculo. Post hęc sex. Pōpeiꝰ eo in loco classem Cęsari augusto bellū inferēs cōstituit. Hic etiā fugā fecit: cū ab insula fugatꝰ abijsset. Ante vrbē paululū i traiectu Charybdis ostēdiꝫ: profūdū q̄dem imensum. quo inundationes freti: miꝝ in modum nauigia detrahūt: magnas per circuductiōes ⁊ vortices ꝓcipitata. Quibꝰ absorptę ac dissolutis: naufragiorum fragmta ad Tauromintanū littus attrahuntur: quod ab huiusmodi casibus Copriā.i. fimū appellāt. Tantū aūt i Messanis inualuere Mamertini: vt in eoꝝ manu citas cōsisteret Potiusq; mamertinos: q̄ messa

Megara
Xiphonia
Theocles
Naxus
Megara
Hybla
Messana
Rhegium
zancle
Mamertini
charybdis
Copria
Mamertinū vinum
Tauromitnium

Mamerti nium mvinũ nuncupãt. Quod cõtra italica cũcta: z quidem
pstantissima emulatione certat. Ciuitas aũt fre
quentiores: ꝙ catana habet accolas nã et habi
tatores admisit romãos plurimos. Pauciores
Tauromi-num tamẽ ꝙ vtraqꝫ habet Taurominũ. Cũqꝫ catana
sit Naxiorum ędificiũ: tauro minũ condiderunt
ex Hybla zanclei. Catana sane priscos illos ami
sit incolas: cum syracusanorum Tyrannus Hie
Catana ron alios habitatores adduxerit: eãqꝫ ꝓ cata-
na appellauit aetnã. Huius conditorẽ Hieronẽ
pidarus: fuisse inquit. Hospes tibi dico diuino-
rum sacrorũqꝫ par nomẽ gestans pater condi-
tor Aetnę. Post hieronis obitum redeuntes ca
Hieron aetna tanenses: inquilinos expulerunt. Et ipsius tyrã
ni tumulũ solo ęquarunt. Aetnei vero exceden
tes inuelã (Sic enim mõtanã aetnę orã vocãt)
Habitandam tenuerunt: et locum aetnã appel-
larunt: que a catana .lxxx. stad abest: Et eius au
ctorẽ habitandę Hieronẽ diuulgarunt. Super
catanã vero Aetnã iminet maxime et plurima
q̃ crateres habent cõmunia illi obueniunt. Nã z
riui in agrũ catanensiũ proxie deferũtur. Queqꝫ
de filioꝝ in parentes pietate fama disseminat.
Amphinomi z anapię: hic gesta sunt. Hi cũ cla-
Amphino-mus des ipsa portaret (sic eni Neptũno visum erat)
pẽtes humeris baiulãtes: illos icolumes z sal-
Anapias uos eduxerũt. Proni catanẽsiũ colles alto exũ-
dant cinere. Qui aliquãdo magno illos afficiẽs
Catanę agri merore: posterioribꝰ ãnis magnũ terris attulit
beneficiũ. Quippe tã leta reddidit illis vinera
z singulari bonitate fructuosa: vt reliqua nulla
vini nobilitate eis cõperabilis existat: Loca ip
sa cinere ꝑmixta radices educũt. Inde pecudes
tanta exuberare pinguedine tradũt: vt inde suf
focent: nisi cruor quatuor aut quinqꝫ ꝑ dies ab
auribus eximatur. hoc idem et in Erithia pro-
uenire diximus. Fluxus aũt ille ad soliditatem
permutãs terrę supficiẽ: ad magnã profundita
tem saxificat: adeo vt pristinã volentibꝰ detege
re supficiẽ: lapides excidere sit necesse. Liques
cente. n. in ipsis crateribꝰ petra: deinde ipsa hu-
mor supververticem diffusus ingrescit in limum:
e monte defluẽs. Dein de duriciẽ assumẽs: lapis
molarius efficitur. Queqꝫ defluẽs colorẽ habe
bat: eundẽ: deinde cõseruat. Fitqꝫ cinis crema-
tis ex lapidibus: quẽadmodũ cõbustis ex lignis
fieri solet. Sicut igitur ex lignoꝝ cinere ruta
fouetur: Sic Etneũ cinerẽ quadã affinitatẽ cum
vitibꝰ habere: verisimile dixerim Syracusas q̃
dẽ archias e corintho nauigans condidit. Qui-
bꝰ tẽporibꝰ z Naxus z Megara: habitari cœpe
Syracusæ Archias rũt. Simulqꝫ Myscellũ z Archiã Delphos: vt
deũ consulerent petisse: vtrũ opes an salubrita-
tẽ deligerẽt. Archiã itaqꝫ opes: Myscellũ vero
salubritatẽ eligisse. Cõcessũ igiẽ alteri. vt syracu
sas: alteri vt Crotonẽ cõderẽt. Euenit igiẽ Cro
Croto tõiatas vrbẽ tã salubrẽ coluisse vt diximꝰ. Syra
cusas vero ad tãtũ diuitiaꝝ cũulum euasisse: vt
tã in ꝓuerbio disseminetẽ: cũ ad locupletes ac sũ
ptuosos loquimur: Vobis ne decima quidẽ Sy
racusorum adest. Cęterũ cum archias in Sici-
liam nauigaret Chersicratem ex Heraclidaꝝ
genere procreatũ: cũ patre copiarum reliquit.

Qui ad deducẽdos Corcyrã accolas: Sic. n. nũc Corcyra
appellatur: que prius Scherea fotius esset. Is Scherea
igitur expulsis liburnis locum habitantibus:
insulam habitatorũ frequentia referSit. Archi-
as vero potitus insulę: zephyrium spectantes
Dorienses aliquos nactus eo profectos: e Sici
lia eos ab Megarorũ conditoribus accepit. Et
eorũ pariter ope Syracusas ędificauit. Itaqꝫ
ciuitas et agri felicitate: z naturali portuu com Syracusa-rum
moditate: tantum accepit incrementi. Viri quo ædificatio
qꝫ principali dignitate insignes extiterũt. Ob-
uenitqꝫ syracusano populo: vt subdominatu con
stituti: reliquos sue ditioni subiugarẽt: ac liber
tatem adepti: Alios barbarorum seruitute op-
pressos in libertatẽ vendicarent. Erant aũt bar
bari quidam inquilini: Quidã vero e transma-
rinis terris aduecti. Verum maritimas nulli ri
pas prohibentibus Gręcis attingere audebãt
A mediterraneis vero locis prorsus excludere
minime valebãt. Hactenus facile cultores per-
durarunt: Siculi: Siccãi: Morgetes Aliiqꝫ nõ-
nulli. E quibus et iberi sunt: qui primi Siciliam morgetes
habitasse dicuntur e Barbaris: sicut auctor est
Ephorus. Enim vero morgantium e Morgeti- Iberi
bus habitari cœptã verisimile fit: Ea vrbs quõ Morgantium
dam fuit. Que nunc nulla est. Aduentantes ve-
ro inde Cartaginenses: et hos et Gręcos cla-
dibus afficere nunquã desticerunt: Syracusani
tamen obstitere. Postea romani Cartaginen-
ses eiecerunt. et Syracusarum per obsidionem
potiti sunt. Cum autem Põpeius ętate nostra
et reliquas ciuitates: et Syracusas vastasset. Syracusarum
Cęsar augustus eo missa colonia magnã vetusti ruina
oppidi parcẽ restituit. Nã quinqꝫ cõstabat vrbi
bꝰ oli. Mœnia stad .c. z .lxxx. cõtinens. Totũ q̃
dẽ ambitũ explere non oportuit. Partem vero
quę insulam aspectans Ortygiam colitur: habi
tatoribus implere satius esse censuit: cum haud
contẽnendum haberet vrbis spatiũ. Ortygiam
pons terrę coniungit. Ea fontẽ habet Arethu- Ortygia
sam: in pelagus fluuiũ statim emittentẽ. Hunc Arethusa
ipsũ alpheũ esse: traditum est in fabulis. Qui cũ
in peloponeso sumat originem: per mare subter Alpheus
ram: vsqꝫ ad arethusam fluenta perducat. Dein
de hoc ex loco emergẽtem rursus excurrere in
pelagus Talibus autem de rebus coniecturã
faciunt: poculũ quoddã olympię in amnẽ ipsum
decidẽs: hoc in fonte demũ emersisse. Sacroꝝ
qꝫ in olympia factorũ: sordibus turbulentum fie
ri fluuium. Hęc sequutus pindarus: Venerabi-
le inquit flumen alphei fontes: Syracusas ger
men Ortygię. Eadẽ timeus philosophus Pin-
daro adstipulatur. Siquidẽ alpheus anteq̃ pe
lagꝰ attingat: inquẽpiã dilaberetur hiatũ: Cre-
di posset hic subter humũ: vsqꝫ i Siciliã: nequa-
q̃ marinis fluctibꝰ admixtas pferre aquas po
tuitqꝫ placidas. Postq̃ vero os ipsũ fluminis pa-
lã mare manifestũ irrũpit. Nichil aũt alueo vici
nũ ẽ: qđ fluminis aq̃s absorbeat. licet nec sic dul
cis ꝑmaneret aq̃: si fluxꝰ ipse supne innatãs: aut
ifra terrã iret: prsus ẽ ipossibile. Cõtra. n. are-
thusę testatẽ aq̃: potionicõ modo z ipsius alphei
fluentiũ: nequaq̃ mari cõfusũ tãto incursu ꝑma-

nēs: quod in alueū victū incidat: At res oīno fa
Rhodan⁹ bulosa ē. Vir.n. hoc de Rhodāo credimus: cu⁹
aqua ꝑ lacū diffluēs adeo ꝑmaneat: vt manife=
stā oculis seruet excursionē. Ceterū id quidem
exiguū interuallū ē. Nec vndas agitante lacu.
Hic aūt cum ingētes tēpestates ꝛ inundatiōes
fiant: nullius ꝑsuasionis aut credulitatis: affinē
Inachus Lachinus ꝑmittunt esse sermonē. Appositū vero poculū
magis ac magis mendacium auget. Id.n. haud
credibile est: cum eo mō et talibus terminis de
latū eē dicatur. Verumenimuero multi subter=
ranei labsnur amnes: variosqꝫ ꝑ locos. At nō tā
tum ꝑ spacium. Quod si possibile sit: ea q̄ dixi=
mus oīa impossibilia: queqꝫ de inacho tradunt
fabulis per qꝫ similia. Fluit enim de pindi verti
Sophoclis ce: vt auctor est Sophocles: ꝛ Lachino de per=
rhebis in amphilocos ꝛ acarnanes ꝛ Acheloi
cōmiscetur aquis. Et hinc gradiens Argos vn
das abscindens ad iti populum peruenit lyrcij
Dilatant aūt monstrosum hunc sermonē: non=
nulli q̄ Choninopū ex nilo Delum transmittunt
Zoilus orator in tenediorum collaudatione. Al=
Asopus pheum e Tenedo effluere dixit. Is est qui Ho
Inachus merum. vti fabularū scriptorem vituperat. Ibi
cus vero sicyoniorū amnē Asopum e phrigia la=
bentem asserit. Melus ꝗꝫ Hecateus: qui inachū
amphilochorum flumen: ex lachino fluens scri=
bit. A quo: et eas erumpit: alterum ab argolico
esse: ꝛ ab amphiloco nomen assumpsit: qui ꝛ vr=
bem Argos amphilochium appellauit. Iste il=
lum quidem in acheloum irrumpētem affirmat
Neaīē vero in occasum: apolloniā versus fluere
Ex vtroqꝫ autē insule latere: portus sunt magni
E quibus maior est stad. lxxx. Hanc vrbē vero
ꝛ Catanam refecit Cesar augustus: sicut ꝛ cen=
Aeas torīpa. Cum illa ad pōpeij destructionem plu=
rimum attulisset adiumenti. Supra catanā ꝛ nō
centorīpa centorīpa iacent: Etneis propinqua montibus
Flsminiqꝫ Symeto: agrum cataneū influenti.
Symetus camarina E reliquis sicilie lateribus ora ipsa: que a Pa=
chyno in Lilybeum extenditur: tota relicta est.
Priscarum tm̄ habitationum vestigia seruans. E
quibus Camarina syracusanorum colonia fuit.
Verū agrigentum ionicum: ꝛ emporium ꝛ Lily=
beū adhuc permanet. Nā cum he partes agro
subiaceant carthaginiensi: longa ꝛ diutius per
durantia bella maxima ex parte plagam hanc
extinxerūt. Reliquū vero latus: ingēs sane licet
ratꝫ teneat mortalib⁹: satꝫ tamē accolarꝫ habet
Nā ꝛ alesa ꝛ Tyndaris ꝛ Egestanorū emporiū: ꝛ
cephaloedium: exigua sane sunt oppidula. At
Agrigētum Panormus romanā habet coloniam. Egesteā
ab amphiloctete comitibus conditam esse me=
morie proditum est qui Crotonē cōmigrarant
Quos philoctetaꝫ na cū egesta troiano transmi
serat in siciliam: sicut in rebus italicis a me ex=
plicatū est. Intra insulā est Enna: modicis qui=
dem possessa inquilinis. super collē iacens, in q̄
Alesa sacra Cereris edes est. Ea montanas amplectit
Tyndaris planicies totas arabiles. Eun⁹ cū fugitiuis ob
Panorm⁹ sidione pressus: illā precipuis affecit cladibus.
Egestes Vtroqꝫ tandē a romanis euulsi sunt Eadē mala
Enna perpessi Cataneēses: et Tauromitani alij qꝫ
q̄ plures. Eryx quoqꝫ collis excelsus habitatur Eryx
In q̄ veneris tēplū locatū est: quod singulari ve Veneris
neratiōe colit. Antiqtus mulierū frequentia re templum
fertū: illi⁹ ministerio dicatarꝫ: quas ꝛ e sicilia et
Exteri⁹ ex regiōib⁹ multi vocarant. Hac vero
tēpestate: sicut ꝛ ipsa colonia viduata colonis ē
Sic ꝛ tēplū desolatū: ꝛ factarꝫ hominū copia de
fecit. Est ꝛ rome ante portā collinā: dee huius
edificiū: quod veneris erycine tēplū dicitāt Cui
cū ede sacra insignis adiacet portic⁹. Reliquam
Himera vero coloniā: maiorēqꝫ mediterranee plagā pa
Gela stores possidēt. Haud eni Himerā habitatam
callipolis plius nouim⁹. Nō gelā: nō callipolin: nō selenun
tē: nō euboeā: neqꝫ alias plures. Ex his zanclei Selenūtes
mylarꝫ incole Himerā cōdiderunt. Naxij vero Euboea
Callipolin. Selenūtē Megarēses indigene Eu
boeā leontini. Barbaricarꝫ quoqꝫ ꝑmulte fūt de zanclei
lete: sicut comici mēorāt: Cocali regia apud q̄m Cocalu⁹
Minos dolose necat⁹ tradit. Itaqꝫ romani loci Minos
potiti cognita solitudine: mōtes ꝛ cāpestria plu
rimis equorum pastorib⁹: Bubulcis ꝛ vpilioni=
bus fruēda ꝑebuerūt. A q̄b⁹ insula sepenume=
ro in maxima rerum discrimina cōstituta fuit. Pu
mū quidē pastores ipsi ad latrocinia spsim ver=
tebant. Inde coadunatis in vnū copijs: vicos
populabant. Quomō quādo cunus aetnā occu
pauit. Nup etiam etate nostra selurus q̄dā: qui
sese Aetne filiū predicabat: exercit⁹ ductor: cū
diuti⁹ circūcirca. Aetnā loca ꝑdator discurraret.
missus ē romā. Vbi in foro gladiatorꝫ certamine Selurus
constituto: beluarꝫ eum morsib⁹ discerpi: laniari Aetna
ꝯspectauim⁹. In sublimi nāqꝫ ad id cōpacto po
sit⁹ edificio: ꝑinde ac in aetna: cū derepente dis=
solutū vna cōcidisset: Is in solutiles beluarꝫ ca=
ueas: ad hoc ipsū preparatas precipitat⁹ est. Qui Sicilie
vulgatā ab oībus locorꝫ virtutē predicēt. Quā laus
nulla ex ꝑte inferiorē italia demōstrāt Suꝑiorē
vero diceres frumento: Melle: croco: alijsque
permultis. Adde locorū propinquitatē. Insula
enim veluti q̄dam italie pars est. Rome quoqꝫ
singula tanqꝫ ex ipsis italie predijs facile: nullo
qꝫ cū labore suppeditat. Itaqꝫ rome horreū Si
ciliam vocauere. Huc enī omnia ibidem nata cō
portant: paucis exceptis q̄ incolarꝫ vsus absu= Syracusa
mit. Hec aūt sunt non fructus modo: sed etiam
pecora: pelles: lane. Ceteraque eius generis.
Duae aūt perinde ac maris arces Posidonius
sitas eē describit Syracusas videlicet: ꝛ erycē
Mediā vero inter vtrūqꝫ aetnā iminere circūstā
tibus cāpis. Vastat⁹ vero ē Leontinorum ager Eryx
vniuersus quos Naxij: ꝛ quidē indigene cōdide
runt. Eosꝛ enim res syracusanorꝫ aduersas cō=
munes semꝑ suscepisse cōstat. Secūdas aūt nō
sēp. Cētoripis aūt ꝑpinquū ē exile sane oppidū
vocatū aetna. Ea montē cōscēsuros accipit atqꝫ Aetna
trāsmittit. Hic.n. prim⁹ mōtis ascēsus inchoat
Loca suꝑiora tū nuda: tū cinerosa sūt: ꝛ ꝑ hyemē Cētoripis
niuibus referta. Ceterū inferiora: siluis ꝛ varijs
arborꝫ consitionib⁹ partita. Ipsa vero mōtis ca Aetne
cumina multas suscipiūt mutatiōes: vescētib⁹ i ignes
cendijs. Nūc quidē vnū in craterem collabente
igne: nunc diuiso effluēte nunc igniti emittūtur
riui: nunc flāme fumose ve fuligines. Nūc ardē=

tes exhalat lapides. Necesse namq; est meatus
ipsos subterraneos cū his pariter accedentib⁹
variari. Et ora ipsa quādoq; secundū circunstan
tem superficiem plura eē. Pluriq; nuper qui eo as
cenderant nobis enarrabāt. Cāpum sese depre
hendisse sugne plenissimū ad stadia. xx. in ambi
tu. Qui cineroso quodā includebatur supercilio
parietis altitudinē habente. Ut q intra campū
illū penetrare vellent: eis trāsilire fuerit opus
In medio cinerosū fuisse tumulū eo colore: quo
cāpi superficies cernebat. Supra tumulū rectam
in sublime cōsurrexisse nebulā. Ad pedes vero
cc. quiescentē. Fuisse. n. malaciā. Illa vero instar
erat fumi. Duos aūt in campū progredi ausos:
cū ferventiores: altioresq; calcassent pedibus a=
renas: retulisse gradū: cū nil amplius explicādū
haberent: q̄ quod longe intuentibus apparuis
set. Quo ex aspectu videri: vt multaꝝ fabulatio
Empedo= num nascatur occasio. Qualia psertim de em
pedocle dixere qdam quod in Craterē insiluit.
Et illius casus reliquit vestigia: e calceis Alte=
rum quos ferreos gestebat. Quā quidē paulo
a crateris labio longius repertū: ipsa ignis vio
lentia eiecisset. Nā locum ipsum neq̄ aditu: neq̄
aspectu facilē. Suspicariq̄ nihil i eo deiici posse
Cū cōtrarii e ꝓfundo spirantes venti ac vapo=
res obsistant. Quos longe prius occurrere ve=
risimile fit: q̄ ad crateris applicet. Quod si de=
iectū sit prius corrūpatur: q̄ eiectū rursus exi=
stat qualecunq̄ relinquatur antea. Deficere aūt
⁊ spiritus ipsos: et ignem cū materia deficiat:
non ratione caret. Nō tamē vsq; adeo: vt ꝓ tan=
ta violentia appropinquare liceat homini. Im
minet autē Etna magis Euripo ⁊ littori catenē
si. Quia Tyrrheno pelago quoq;: ⁊ Lipitanis
Aetnę ignes insulis. Per noctē quidē lucet ⁊ splēdens appa
ret e cacumine. Interdiu autē fumo ⁊ caligine
obsidetur. Etnę qdam e regione mōtes Neruo
si obsistunt. Humiliores sane. Ceterū latitudine
admodū pretereuntes. Insula tota cauernosa
sub terra est fluuiis ⁊ igne plenissima. Sicuti de
mari tyrrhēo vsq; cumas diximus. Calidarum
Selenūcię Egestanę aquæ igitur aquaꝝ scaturigines habet insula multis
in locis. Equibus selenuntię ad Himeram salsę
sunt. Egestanę vero potabiles. Ad Agrigentū
vero lacus sunt: gustum quidē maris habentes
naturā aūt discrepantem. Iis enim quę nequa=
quā natabilia sūt nullo pacto demergi cōtingit.
Quin imo in lignoꝝ modū supernę fluitāt. Ita=
lici sane quosdā habent crateras: qui turbulen
tam exhalantē eiectant aquā. Ac rursum eundē
in sinū recipiunt. Spelūca vero penes Metau=
Metaur⁹ rum est amplissimā intus habens fistulā per q̄
occultus elabitur āmis ⁊ magno quidā interual
lo. Dehinc in superficiē emergēs sicut horōtes i
Horontes Syria hiatū: inter apameā: ⁊ antiochiā irrum
charybdis pens: quē charibdin appellant. Et intra. xl. rur=
Tigris sum excurrens stadia. Similiter ⁊ tigris in me
sopotamia: ⁊ nilus in africa: paululū ante fōtes
Stympha lus Ad stymphalum vero aqua ducentis sub terra
stadiis delata: in Argiuo dehinc agro Erasinū
Erasinus effundit amnē. Penesq; abiā archadiæ rursus
Abia aquā vt sub terrā impulsa: tarde postea emittit

Eurotā ⁊ alpheū adeo vt vulgatum fabulosum Eurotas Alpheus
quidā fidem assequatur. Siquis vtriq; coronas
in cōmunē proiectas aquā vtriq; dictas cōmen æolię
dauerit: prout dixerit vterq; proprio in flumine thermessa
suā ostendit: Illud ēt de timeo verbum dictum Liparis
est: sororia iis sunt q̄ ad siciliā: quę ad lipareas Meligūis
insulas accidere ferunt: ⁊ ad ipsā Liparā osten=
duntur. Sūt aūt numero septē. Equibus maxia
Liparis: in q̄ Gnidii coloniā deduxere. Sicilię
proxima iacens: post thermessā. Eam prisci qui=
dem melinguni appellant. Duces classibus ha
buit: diutius aduersus thuscoꝝ incursiōes ob=
sistēs. Eius subiectas imperio habuit Lipareo
rum nunc insulas appellatas: quas plerique Aeo
lias vocāt. Apollinisq; oraculū Delphici: multo
tiēs suis primitiis adorauit. Fertilissimā tellu=
rem habet. Et magni prouētus: Aluminis effos
sionem. Calidas ēt aquas ⁊ euaporātes ignes.
Inter hanc. Siciliāq; ea iacet: quā Uulcano sa= Uulcani insula
crā vocant. Saxosa tota: ⁊ deserte: ⁊ ignita. Tri
fariūq; quasi ternis ex crateribus efflat. E quoꝝ
sane maximo: Laminas flāmę eructant: quæ ma=
gna ex parte meatū referserunt. E longua vero
creditum ē obseruatiōe flāmas ipsas flatibus
cōcitari: tū hic tū in etna. Quibus cessantibus Uenti in Etna
cessant et flāme. Nec vero id ratione caret. Uen
ti. n. e marinis exhalationib⁹ captātes originē
⁊ generantur. ⁊ nutriuntur. Adeo vt de cognata
materia accidentiq;: ignis incēsus spectatores
ipsos mirari nō sinit alio quodā modo talia. Ex
tribus illis caracteribus vnum ꝑtim effluxisse.
Polybius asserit. Alios vero ꝑmanere. at ma=
ximo labiū adesse rotūdū: ad stadia quinq;. In ma
gnitudinemq; paulatim cōduci: ad pedū. l: Dia=
metrū. Cuius qdem profunditatē: vsq; ad mare
stad spacio esse. Sicut in ventorū lāgore licet in
tueri. Quod si hęc ipsa credibilia censueris: for
te fidem nō abrogaueris ad ea quę de empedo
cle vulgo fabulātur. Igitur si spiraturus ē au= Auster
ster nebulosā circum insulā effundi caliginē di= Boreas
cit. adeo vt longe sicilia cerni nequeat: Flāte ve zephyrus
ro borea: puras flāmas ex eo quem dixi cratere
altius extolli ac maiores emitti strepit⁹. zephy
rū autē mediū quēdā tenere ordinē. Reliquosq;
crateras eiusdē quidē esse generis. Exhalatio=
num vero minores habere impetus. Exq; fra=
goꝝ differentia: ⁊ quo ex loco exhalationes in=
choent: ⁊ flāmę ⁊ fumus annotari. Et tertiū rur
sus in diem qs spiraturus sit ventus. Omni igi
tur lāguente spiritu: alios ex Liparitanis faltē
futurum pdicere vētum ait nec id quidē falso
Qua ex re quod a poeta fabulosissimū dici vi=
sum est: haud ianiter dictū appet. Sed occulta
quadā ratione veritatem insinuasse. Cum dicat æolus
æolū ventorū esse custodē. De quo in superiori=
bus facta a nobis est mentio. Quoniā satis ex=
pressa est noticia euidentię huius: dicat quispiā
vtraq; enim ęquali adsunt dispositione: et euidē
tia. atq; āboꝝ cōmunis est voluptas. Redeam⁹
ad eaꝝ reꝝ a quib⁹ regressi sumus: ordinē. De
Lipara nēpe: ⁊ de thermessa dictum a nobis est
aliā Onostrongylā a figura: idest totundā vo= Onostrōgyla
cant. Est ex hęc ipsa ignibus scatens. Flāmarū

quidē y minor. Lumine vero maior. In hac Eoli domiciliū fuisse: memoriæ ꝓditū est. Quarta est: quā a forma quoq; Didymā id est gemellam vocarūt. Ceteris ericussam: & Phœnicussam ab arbustis vocauere, ad pascua vero proximis omissæ fuere. Septima vero in mare magis exposita est. Euonyma idē sinistra vocata: & solitaria est. Sic aūt appellata est: qm̄ e Lipara in siciliā nauigātib⁹ sinistra maxime offert. Multotiens sane in maris Insulis ꝓpinqui: supꝑficie excurrētes: flāmæ ꝯspecte sunt. Cū e ꝓfundis cō cauitatib⁹ reclusus quidā ignū meatus est. Et ille ad exteriora violentior erūpit. Posidonius se meminisse inquit. æstiuo solstitio: illuscēte aurora inter Hierā: & Euonymā pelagus mirandū in modū in sublime cōscēdēs apparuisse. Et aliquo tp̄is spatio pmāsisse assiduis erectū flatibus deinde sinisse. Quosdā aūt annauigasse illuc ausos examinatos vidisse pisces: quos fluxus ꝯgeret. Quosdā vero vapore & odore malo percussos fugā captasse. Unāq; e nauiculis ꝓpius admotā nonnullo amisso. Reliquos Liparā vix incolumes reportasse. Qui nūc quidē instar eorū qui Comitiali morbo captāt desiperēt. Nūc ad ꝓprios sensus resipiscerent. Pluribus post diebus visum esse Cœnū mari suꝑne germinās & multis ex locis flāmas et fumū & caliginē erūpentes. Postremo cōgelatū: & molarib⁹ lapidibus similē glaciē extitisse. Quā quidē rē cū Siciliæ. Pictor. T. Flaminius Senatui declarasset senatus q̄dē mandauit: vt et in ipsa insula: & in Lipara Dijs manibus: & maris: facto sacrificio litaret. Ipse locoꝝ descriptor ab Ericussa: ad Phœnicussam. x. Hinc ad Dimā. xxx. Ab ea ad Liparā: ad septētrionem. ix. ac. xx. Ab hac in Siciliā. xix. Ab Strōgila vero. xvi. Imminet aūt Pachyno Melita de qua catelli portant: quos meliteos vocāt: & Gaudos. Absunt inter se ambe milib⁹ passuū. viij. & lxxx. Ante Lilybeū iacet cossura: & ante aspidē. i. clipeum. Ea vero carthaginēsiū ciuitas est: quā clipeā vocāt. Inter ambas sita: & eo q̄d diximus ab vtraq; interuallo dis iuncta. Est & ante siciliā & Africā egimurus: & aliæ quedā exiles insulæ. De insulis quidē hactenus. Quādo antique Italię vsq; Metapōtū loca sumus emēsi ꝯtinenter adiuncta deīde explicemus. Cōtigua vero est Iapygia: quā & Messapiā greci vocāt: Indigenę aūt partim salentinos circa vltimā Iapygiā noīant partim calabros. Post hos ad Boreā sunt peucetij & Audanij sermone greco noīati. accole vero tractū omnē post calabros apuliā vocāt. Eoꝝ pleriq; Pœdicli dicunt. Et Peucetij maxime. est ꝓo Messapia in Peninsulæ forma a Brūdusio vsq; Tarentū Isthmo inclusa stad. x. atq; ccc. annauigatio vero circa vltimā Iapygiā stad. est. cccc. Distat a Metapōto stad. circa. cc. & ad eū quidem maris iter ad oriente est. Tarentini sinus pars maxima importuosa est. ibi maximus atq; pulcherrim⁹ magno includit ponte. Circuitus vero est stad. cētū. Eque sinus interiora parte Isthmū efficit: exterı⁹ ꝓspectātē pelag⁹ adeo vt vrbs ipsa in cherōneso iaceat: vt ꝑ ipsam facile nauigia ꝓtrahātur. Cū vtroq; ex littore humile collū existat. cūq; oppidi depressum solū sit qua tñ arx ędificata est paululū altius attollit. antiquus sane murus ingentē circuitū habeat. Nūc aūt q̄ ꝓspectat Isthmum plurima defecit ex parte: at ea: quę portu oīi vicinior applicat: qua arx ꝑdurat nō mediocris vrbis magnitudinē explet stadiū habet ornatissimum & foꝝ amplissimū: vbi situs est iouis colossus: ex ære fabrefact⁹: eximie. post Rhodū magnitudinis. inter foꝝ aūt: atq; ipsius portus os: arx ipsa extollit ꝑ paucas veterū ornamētoꝝ reliquas & statuarū cōtinēs quoꝝ cū magna copia foret vrbe potiti carthaginēses: pleraq; vastauere. aliqua ēt Romani capto ꝑ vim oppido vt spolia vēdicarūt. E quibus Herculis imago sublimis ex ęre in capitolio fixa ē. Opus Lysippi Quā a Fabio maximo oblatū est domū. Qui vrbē ceperat. de huius vrbis origine hęc ab anthiocho mādata sunt litteris. Q̄d cōflato inter Lacedęmonios & Messenios bello: qui Lacedęmonioꝝ in eius cōmunicationē vocati sunt: serui sunt iudicati. Quos Elotes noīabāt. Ea quoq; durante militia: quotcūq; in lucē ꝓducti sunt pueri in fames ignobilesq; iudicatos Parthenias vocarūt. q̄d cū minime ferrent ęquo animo: erāt aūt plurimi insidias struxere popularib⁹. Qui cū intellexissent: clā aliquos submisere: qui amicitię simulatione modū insidiarū renunciarent. Hoꝝ e numero & Phalātus erat qui pręfectus eorum videbatur esse. Minime vero simpliciter ijs qui participes erant vocati placebat. Conuenerat autē vt in Hyacinthioꝝ celebritate: quādo certamē in Amycleo ꝯficeret. Ie locus ē Cū phalanthus capitileum imponeret: fieret insultus Populares aūtē a Cesariæ noscitabant. Phalanti vero sodales cū signū renunciassent consistente certamine præco in medium procedens Phalanto ne pileum capiti imponeret inhibuit. Quod cōiurati sentientes apertis iam palā insidijs partim fugitant partim supplices aduentant. Iussi aūt bene sperare conijciuntur in vincula. Phalantus vero ad Apollinē de colonia deducēda cōsulturus mittitur. Cui deus huiusmodi insit oraculum.

Satyreū & pinguē populū tibi trado tarenti.
Incolere. Et late cædē ꝑ iapygas ædes.

Una igitur cū phalanto parthenię ꝓfecti sunt. Quos Barbari & Cretēses: qui prius locū occupauerāt hospitaliter accipere. Eos fuisse tradunt: qui vna cū Minoe in Siciliam nauigarūt: post cuius Joetū in camicis apud cocalum in Sicilia pelagus intrātes huc appulsi fuerunt. E quibus posterius quidā pedestri itineri sinū adriaticum: vsq; in Macedoniam peragrantes Buget sunt appellati: Iapyges autē vniuersos vsq; ad dauniā: cognomē e q̄dā duxisse Iapyge. Quē Dædalus a cretensi muliere suscepisse dicitur. ducēq; cretensibus extitisse. Tarentū aūt ab Heroe quodā nomē accepisse: litteris ꝓditum est. At enim Ephorus de ipsius ędificatione: hunc in modum scriptum reliquit: Lacedęmonij aduersus Messenios belligerabant. Ii

Margin notes: Didyma; Ericussa; Fœnicussa; Euonyma; Aeoliarū distantia inter se; Melita; Catelli melitei; Gaudos; Cossura; Clypea; egimurus; Japygia; Mesapia; Salētum; Calabri; Peucetij; Audanij; Apulia; Pedicli; Tarētini sinus; Jouis colossus; Hercules æreus in capitolio; Tarenti origo; Elotes; Parthēię; phalātus; Buget; Japyges; Tarētum vnde

Liber

namq; regem Teleclum eo sacrorū causa pfectū
Teleclus netauere. Illi vero iuramēto sese obstrinxere:
non ante domū reuersuros: q̄ Messanā solo ad
equassent: Aut oēs certe occumbere morti. Ur
bis vero suæ custodiā ⁊ iunioribus et natu grā
diorib⁹ in militiam proferri reliquere. Decimo
postmodum belli anno. Lacedemonioꝝ matro
nas cōciliū ineuntes: nuncios ad viros emisisse
querētes haud pari sane cōditione cōtra Mes
senios bellū illud geri. Hos namq; cōmorantes
in patria in dies sobolem pcreare. Lacedemo-
nios vero positis in hostili terra castris: vxo-
res dimisisse viduas: quas ex re periculum im-
pendere: ne patria virili destituta stirpe deleat.
At illi simul sacramenti fide seruata: ⁊ mulierū
verba figētes animo: eos ab exercitu mittunt:
qui robore firmissimi ⁊ iuuenta florentissimi fu
erant. Eos namq; minime iuramenti cōmunione
teneri nouerant: cū pueribus adhuc cōsisten-
tes in annis cū natu grādiorib⁹ ad bellū exierāt
Iusseruntq; vt cuncti virginibus cunctis cōmi
scerentur: rati hoc pacto copiosiorem procrea-
Partheniæ tum iri sobolem. Quæ cū ita facta fuissent. nati
Messena ipsi Partheniæ nominati sunt. Messena tandē
anno. xix. expugnata in potestatemq; redacta
est. Sicut Tyrteus ipse cecinit.
Nos duo magnanimos animis armisq; vigētes
Perpetuo nonus decim⁹ quoq; viderat annus
Cōfertos bello: vicenus venerat hostis
Pingue solū fugitās: montisq; reliquit Ithome.
Itaq; cū Messeniū diuisissent agrū: reuenientes
in patriā. Parthenias nequaq; cū alijs pari ho
nore dignabant. Perinde ac matrimonio mini
me pgenitos. itaq; ipsi cum seruis cōspirātes.
Elotibus Spartanis insidias ordiebant. Con-
uenit vt signū in foro cū adoriendum esset: tolle
rent pileum Laconicū. Qua re p seruos quosdā
Elotes patefacta: ptra impetū ferre factu diffi
cile esse cognouerunt. Magna enī erat hominū
multitudo. Et quod maximū erat: vna eademq;
mens oībus: quippe qui sese inuicē germanos
esse cogitarēt. Qui aūt signū tollere debuerāt:
e foro pcedere iussi fuere. Qui rem gerendā in-
dicatā esse senserant: sese cōtinebant. Alij p eo-
rū partes psuadebāt: vt foras in coloniā exce-
derent. Qd si satis idoneū cœpissent locū pma-
nerēt: Sin cōtra redirēt: quintā Messeniæ ter-
ræ partē sortituros: Tū missi Achiuos contra
Barbaros bellū gerētes offenderūt. In partē
Tarenti potentia igitur periculorū assumpti Tarentū ædificant.
Cæterū amplissime Tarētinoꝝ opes aliquan-
do fuere: rem suā ciuilē populari potestate ge-
rētes Democratia. Nā classe maxima cunctos
superarūt accolas pedites q; ad milia. xxx. in ex
peditiones emisere. Equitū vero tria mil. Du-
ctores aūt equitū mille. Pythagoricam quoq;
Archytas philosophiā amplexati sunt. In primis Archy
Acalāder tas singulariter: qui diutius eius ciuitatis prin
fluuius ceps eminuit. Inde posterioribus annis illece
brosę inualuere delitię: pter fortunas nimium
secūdas: adeo vt plures totī⁹ ppli ludos: festasq;
q; celebritates quotānis agerēt: q̄ reliquos an
ni dies. eā ob rem in deterius vrbanū regimen
ferebat. Cuius flagitioꝝ vnū illud documentū
est. qd externis vti imperatorib⁹ coacti sūt. Cō
tra Messapios enī ⁊ Lucanos: Alexādrū Mo-
lossorū regē accersierunt. Antea quoq; Archi-
damū Agesilai filiū. postea Cleonymū ⁊ Agato
clē. Deinde Pyrrhū quo tpe aduersus Roma-
nos bellū cōflauere. Nec vero illis obtēperare
valuerūt: quos inuocarāt. Quin etia infensi ini-
micitiā ptraxere. Alexāder itaq; publicū Græ
coꝝ conuētū tractus illius: eoꝝ cōpulsus odio
ad Thuriorꝝ agrū traducere conat⁹ est: cū in
Herculea Tarentinę telluris æde illū celebra-
turus esset. iubebatq; ad Acalandrū amnē lo-
cū ædificari: vbi pcilia forent. Unde ⁊ rē illi ma
legestā: pp ingratos eoꝝ mores obuenisse fert.
in eosq; Annibalis tēpestate redūdasse: liberta
te spoliatos. Posterius vero admissa Ro. colo
nia: solito melius trāqllo degunt in ocio. Bellū
aūt cōtra Messapios Heraclię causa suscepe
re Dauniorꝝ: ⁊ Peucetiorū Reges socios ⁊ ad
iutores habētes. Terra deinceps Iapygia: non Iapygia
sine admiratione cōmoda oppido est. Nā cū in
supino tergo aspera videat vbi aratris pāditur
altioris fertilitatꝫ glebas inuenies. Cūq; aqua
rū indiga est nihilominus læta suppeditat pa-
scua ⁊ arborib⁹ referta spectat. Hęc etiā oīs re
gio aliquādo copiosa admodū mortaliū multi-
tudine floruit: ⁊ tredecim vrbes habuit. Nunc
autē excepto Tarēto atq; Brundusio: cætera
exigua sunt oppidula. Adeo absūpte sunt vires
Salentinos Cretēsiū fuisse Coloniā memoriæ Salentini
pditū est. Hoc in loco Mineruę fanū est: quod Iapygia
aliquādo locupletissimū extitisse cōstat. Extat vltima
⁊ scopul⁹: quē vltimā Iapygiā appellāt: multis
in pelagus ⁊ ortū hybernū pminēs. Paulatim
q; sese cōuertēs ad Lacinium flectitur. in quo ab
ab occasu sese attollit: ⁊ ad ipsum Tarētini si-
nus os claudit. Similiter ad ipsum sinus Ioni
ora Ceraunijs claudunt a mōtibus. Ab eo ad
mōtes Ceraunios: ⁊ ad Laciniū: stad. circiter.
dcc: interuallū est. E Tarēto aūt ad Brundusiū
nauigationis circuitio est: ad Barin seu Bore Baris
tū: vt nūc vocāt: vt autē antea: Baretē vrbē ex-
guā: stad. sex cētoꝝ est. iacet vero in Salētinoꝝ
finibus: ad quā pedestri magis: quā maritimo
itinere a Tarento facile puenitur. Hinc ad Leu
ca (ea enī vrbs nō grādis est) stad. dccc. sunt. ibi Leucos
odoris aquā fetidi fons effundēs aspicit. Fabu
lę tradunt reliquos Gigātes e vicina Cāpanię
Phlegra: cū Hercules pulsos exagitaret: voca
bantur aūt Leuternij ad ea fugitasse loca: con-
tractosq; subisse terrā ⁊ ex eoꝝ cruore: talē effu Leuternij
sionē ptinere fontē. Eā ob rē ⁊ littus illud Leu
ternīū appellari. Ex leucꝫ qdē ad Hydruntē vs-
q; oppidulū stad. cl. Hinc Brūdusiū. xl. stad. sunt. To
tidē ad Sasonē insulā. Quę ipsi⁹ interualli: qd Hydrus
inter Epyrū ⁊ Brūdusiū interiacet: media sita ē Leuca
Ea pp qui rectū nauigādo tenere cursū nequeūt Brundusiū
A Sasone ad Hydruntē: leuorsum iter faciunt. Sason
Hinc obseruato ferēte vēto: Brūdusinis ppin-
quāt portubus. Et egressi Rhodias vrbē græ Rhodię
cā: pedestres ocius aduētant. Cuius oriundus Ennius
Ennius poeta fuit. Locus igit nauigatione cir

eundādus. E Tarēto Brundusiū: Cheroneso ꝑ
quāsimilis est. E Brundusio autē Tarentū via
expedito viatori vno nauata die eius quā dixi
Messapia Cheronesi Isthmū efficit eam ꝛ Messapiam ꝛ
Iapygia Iapygiā: ꝛ Calabriā: ꝛ Salentinā cōplures cō-
Calabria mum appellatione nuncupāt. At quidā (vt an-
Salentina tea diximus) diuidūt. Exigua que preter naui-
gantibꝰ obuiāt oppida cōmemorata sunt. Cæ-
Lupiæ terū in mediterranea regiōe Rhodię sunt: ꝛ Lu-
Salepia piæ. Et paululū e mari semota Salepia. At me-
Thyrreæ dio in Isthmo Thyrreæ vbi potentiū cuiusdā
regię mōstrant ędes. Cū aūt dicat Herodotus
vria in Iapygia esse: quā Cretēses ędificauere
e Minois classe i Siciliā nauigātes errabūdi. aut
hanc ipsam accipiamus oportet. Aut veretum
Vria Brundusiū. Cretēses habitasse: memorię pdi-
Brūdusiū tum est. q e Cnosso cū Theseo discesserūt, post
portus ea alios e Sicilia cum Iapigiæ digressos: nam
vtroqꝫ modo fama est: cū vna permanere nollēt
in Bottieā discessisse: tpe aūt posteriori: ciuitas
regia potestate gubernata: non paruā agri por-
tionē ab Phalanti ac Lacedęmoniorū violen-
tia perdit. Eum tñ electū a Tarento Brundusi-
ni acceperūt. Ac eum deinde vita functū eximię
honore sepulturę decorauerūt. Terrā aūt Ta-
rentina meliorē habēt. illa enī tenus quidē: cæ-
terū fructuū bonitate pręcellens. Nā ꝛ mel eiꝰ
ꝛ vellera vehementer laudant imprimis etiam
Brundusij portus sua excellētia pręstat. Mul-
ti enī ore vno portus includunt qui nulla fluctu-
um agitatiōe turbant. Cū interni sinus excipi-
ant: vt forma ipsa cerui cornibus simillima sit:
vnde ꝛ nomē inditum sit. Locus enī cū vrbe cer-
uino capiti maxime est cōparandus. Nā lingua
Messapiorū Brundusiū cerui caput noiat. Cæ-
Brūdusiū terū Tarētinis portus nō omnino vndarū mo-
Tarenti tibus caret: Cū sese pandat: ꝛ interius occulta
portus sub vndis saxa quędā cōtineat. E gręcia pręter-
ea nauigātibꝰ atqꝫ Asia longe rectior Brūdusiū
est nauigatio. Itaqꝫ oēs qbus ꝓpositū est iter
Romam: huc applicant. Duę aūt viæ sunt. Vna
quidem mulis vectabilis per Peucetios, Qui
Poedicli Poedicli vocant: ꝛ Daunios ꝛ Samnites vsqꝫ
Egnatia Beneuentum: In qua via est Egnatia ciuitas.
Celia Post eā Celia ꝛ Netium ꝛ Canusium ꝛ Cerdo-
Netium nia. Altera ꝑ Tarentū paulisper ad leuam. Et
Canusium si quāta est diei vnius circuitionem feceris: via
Cerdonia Appia offertur plaustris cōmodior. In ea vrbs
Vria est Vria ꝛ Venusia. Hæc quidem Tarenti atqꝫ
Venusia Brundusij media. Illa vero in Samnitū ꝛ Lu-
Appia via canorū cōfinibus. Coeūt ambę ad Beneuentū
atqꝫ Cāpaniā ex Brundusio. Hinciam vsqꝫ ro-
mā via vocat Appia: per Claudiū per Saluriā
per Capuā ꝛ Casilinū vsqꝫ Venusiā. Quę dehic
sunt diximus. Tota vero ex Roma Brūdusium
ccc. ꝛ lx. miliaria cōtinet. Tertia e regione per
Brutios ꝛ Lucanos ꝛ Sānitū ad Cāpaniā ꝓ-
pię iungitur. Cęterū longior: q e Brūdusio tri-
bus diebus aut quatuor ꝑ Appianos montes.
At enī Brundusio in trāsmarinā ripam nauiga-
tio est vna quidē ad Ceraunia: littusqꝫ deinceps
Ceraunia reliquū ꝛ Epiri ꝛ Grecię. Altera Epidānū quā
Epidānus prima longior. Nā mille ꝛ .dccc. stad. est. Trita ꝛ

hęc est: cū vrbs ipsa cōmode ꝛ ad gētes Illyri-
cas ꝛ Macedonicas sita est. E Brundusio vero
littus Adriaticum pręternauiganti Stegnatia Stegnatia
occurrit ciuitas cōe ꝛ nauigantibꝰ: ꝛ terrestre
iter faciētibꝰ ad Barū diuersoriū. At vsqꝫ peu-
cestium mari vento nauigatur austro. Per ter-
rā autē vsqꝫ Siluiū. Tota vero ꝛ mōtana ꝛ aspe-
ra magnā Apēninorū mōtium cōmunicationem Barium
habēs. Eaqꝫ colonos Arcadas accepisse putat
E Brūdusio Barū. dcc. stad. spatiū e. Pariter Sauni
fere distat ab vtraqꝫ: Cōtiguū quidē pascuntur Apuli
agrū Sauni. Dehinc Apuli vsqꝫ ad Ferētanos Ferentani
vt necessitudo sit vsqꝫ ad Peucetios ꝛ Dauni- Peucetij
os: quos nec accolę omnino ita vocitant: pręter
q antiquioribus annis: omnis quidē huius re-
gionis quā Apuliam nūcupant: haud accurate
sane terminos explicemꝰ harū gētiū: Quocir-
ca nec nobis, valde affirmandū est. E Bario ad Apulia
amnē Aufidū: ad quē Cānusiorū est emporium: Aufidus
stad. sunt. cccc. Ad emporiū aūt superior naui-
gatio stad. xc. Proxima est Salapia: Argyripa-
norū Emporiū. Haud enī multū a mari duę: Ita-
licarū vrbium maxime quondā in plano sitę sūt:
sicut documēto sunt circuitus earū: Canusium Salapia
videlicet et Argyripa. Cæterū his ānis mino- Cānusium
res sunt. A primordio quidē vocabat Argyro- Argyripa
hippium. deinde Argyrippa. Porro aūt Arpi arpi
nūc vocata est. Vtraqꝫ in præsentia sane deletę:
a Diomede ꝯditę dicunt: his in locis ꝛ cāpus: ꝛ
alia cōplura Diomedia potētatū ostentāt. In
Mineruę quidē fano, quę Lucerię est prisca do- Luceria
na ꝛ ipsum vetus oppidū Dauniorū extitit: nūc
vero depressa iacet. In ꝓpinquo mari iacēt duę
insulæ quas Diomedeas appellāt. Ex quibus Diomedeę
habitatores habet altera: Reliquā desertā esse insulæ
dicunt: in qua Diomedem disparuisse quidā fa-
bulant. Comitesqꝫ in aues ꝯuersos esse. Eas ēt
hac ætate mansuescere: ꝛ humanā quodāmodo
vitam agere: ꝛ viuendi ordine: ꝛ erga benignos
mansuetudine. A malignis autē ꝛ sceleratis: fu-
ga ꝛ euitatione. De hoc ipso Heroe: cū alia per-
multa ꝑ Venetos: tū soliti vulgantur honores. Sypus
Creditur ꝛ Sipuntē ędificiū esse Diomedis
a Salapia stad. c. ꝛ l. interuallo distantē. Græci
vero eam Sepiuntē nūcupāt: ab electę e fluctu
sepiis. Inter Salapiā atqꝫ Sipontē fluuius ē
nauigationi satis accōmodus. Et lacus ingen-
tis ostiū: per vtrosqꝫ autē nascentes e Siponte
fructus deuehūtur frumēta pręcipue. In agro
Saunio circa tumulū: quē Drion nominat: Ba-
silicæ monstrant: vna quidē Calchātis in sūmo Calchas
vertice: cui petētes oracula nigrātem immolāt
arietem: ꝛ strata in pelle dormiunt. altera Po- Podalirius
dalirij in infima montis radice posita. Abest a
mari stad. circit. c. Ex ea riuulus manat: ad oīs
pecorū morbos salutaris. Ante signū hūc ꝓmō-
toriū procūbēs: ad stad. ccc. ꝓtenditur in pela-
gus: orientē ꝓspectās Garganū appellāt. Cū-
qꝫ vltima circūflexeris: vrbs ex ijs offertur noīe garganus
Vreum. E promōtorij regione Diomedeæ ia- Vreum
cent insulæ. Ager iste cum omnis generis fru-
ctus: tum vero copiosos ꝓducit. Equis ꝛ ouibꝰ
aptissimus. Lana q Tarentina longę mollior:

minus vero cādida: regio ipsa ꝓpter cāpoꝝ cō
Diomedes ualles trāqlla. plerique Diomedē fossam ad ma
re usque ꝓscindere aggressum memorāt. Cæterū
cū domū exercitus esset: z hāc z alias res imꝑ
fectas omisisse: z ibi e vita excessisse. Hic quidē
de illo vnus vulgatus est sermo: secundus autē
eis in locis tādiu ꝑmāsisse: donec vitā cōuertit:
Tertius fabulosus quē ante dixi: in ipsa insula
disparuisse. Quartus exponi posset: quē Vene=
ti dissemināt. Illi em̄ vitē illius cōuersionē: ne=
scio quo pacto: penes se factā esse asserūt: quā
in deoꝝ numerū relationē vocant. Hęc igiꝰ ꝑm
Artemidoꝝ interualla iacēt. Secūdū vero lo=
coꝝ descriptorē: e Brundusio ad Garganū mi=
liaria. c. lxv. Ea vero Artemidorus auget. Cęte
rū hoc ex loco Anconē usque mil. ccliiij. ille ait. et
Ancon Artemidorus ad mille. cc. z. xc. fere Anconis di
stantias stad. mil. pas. ccl. esse refert: multo mi=
Syla nus ꝙ ille. Polybius vero illa ab Japygia emē
sa fuisse tradit: z mil. pas. dlxij. ad vrbem Sylam
edisserit. Hinc aūt Aquileiā. clxxviij. Haud sa=
ne ꝯcordant cū eo: quod littoris Illyrici affert
interuallo: e mōtibꝰ Ceraunijs ad sinū Adria=
tici maris intimū: cū hunc supra. vj. mil. esse de=
mōstrent: z eū maiorē illo esse cōstituāt: qui mi
nor multo sit. Et oēs cū oibus inter sese inter=
uallis dissentiūt: sicuti sæpenumero a nobis dr.
At nos vbi diiudicari licet: nostrā efferimꝰ sen=
tentiam: vbi sane illorum dicta in medio ponere
oportere minime putamꝰ. Qđ si nec ab illis ha
beamus: haud mirandū est si nos etiā in huius=
modi materia aliqđ omisimus. Ex magnis qui
dem rebus nolla ꝓfecto omitteremꝰ. At parua
si cognita fuerint: parū vtilitatis afferūt: sin o=
missa latuerint toto ex opere: aut nihil aut non
multū absciderit. Statim vero a Gargano si=
nus medius ꝓfundus quidē excipit: cui adiacē
Appuli tes accolę Appuli ꝓprie noiant. Ipsique z Dau=
Daunij nij z Peucetij eandē vsurpant linguam. Nec in
Peucetij cęteris in hoc usque tēpus discrepant. Antiquis
vero tēporibꝰ discrepasse: simile veri est. Unde
z diuersa in oībus inualuisse nomia. Priori tpe
vniuersæ huius terrę secūda fortuna florebat.
Postea vero z Annibal z sequētia bella deser=
tam illam reddiderūt. His in locis clades illa
Cānensis Cānensis obtigit: in qua tot z Romanoꝝ et so=
Clades cioꝝ corpora occidioni data sūt. In ipso sinu la
Teanum cus est: supra quē in mediterranea Teanum est
appulum Appulū: eodē quo Sidicinū noie. Qua in par=
te Italię latitudo nō parum ꝯtrahi videt. Ubi
sunt puteoli a mari ad mare: minus stad. mille
Isthmus relinquitur. Post lacū aūt ad Feren=
Bucanus tanos z Bucanū pręternauigādi commoditas
est. Utraque ex lacus ripa ad Bucanū z Garga=
nū stad. sunt. cc. Quę deinde Bucano cōiuncta
sint: in superioribus dictū est. Huius generis z
magnitudinis Italia est. Cū multa a nobis dis
putata sint. nūc amplissima significabimꝰ. Qui=
bus hoc tpe ad tantū maiestatis fastigium res
Romana ꝯscenderit. Unū quidē qđ instar insu=
lę: tuta in circuitu maria custodiant: paucis ex
ceptis partibꝰ: quę tamen in accessis vti muro
montibus vallatę sunt. Secundū est maxime ex

parte ipsius importuositas. Et qđ sicubi portus
existūt: magnitudine z excellētia mirabiles: ad
stant aduersus externoꝝ impetus cōmodi. Nec
minus ad inferēdas excursiōes: z ad ipsam mer
caturę cōmoditatē z abundantiā. Tertiū aeris
vniuersi tēperies: cui subiacet. Ad quā varieta
tem animalia: arbores: z (vt paucis simpliciter
dicā) cuncta quibus vtilissimus mortalibꝰ vict
suppeditat. plurimā diuersitatē habent: siue bo
nū siue malū dixeris. Ipsius lōgitudo a septē=
trione in meridiē vt plurimū extendit. Cuius Italię longitudo
longitudini additamentū est. Sicilia talis z tō Italię laus
ta perinde ac eius pars. Aeris tēperies z in=
tēperātia: ꝓ caloris z frigoris z horū mediocri
tatis ꝯditione diiudicat. Itaque cū tanta lōgitu
dine: quę nūc est Italia: ea in amboꝝ excessuum
medio iacētē plurimā tēperare ꝯditionē conti=
nere necesse est modisque plurimis. Id etiā alio
illi pacto cōtigit. Nā cū mōtes Apennini ꝑpe=
tua lōgitudine porrigant: cūque latus vtrūque cā=
pos z colles frugiferos emittat: nulla pars ex=
tat: cui nō mōtanis z cāpestribꝰ bonis frui con
tingat. Adde fluuioꝝ z lacuū magnitudinē z co
piam. Ad hæc z frigidaꝝ z calidarū scaturigi=
nes aquaꝝ: quas ad mortaliū salutē parens na
tura ꝯpluribꝰ in locis ꝯparauit. Quid diuerso=
rum facultates metalloꝝ? Quid materiā atque
escas hoībus ac pecoribus attributas? Quis
fructuū vbertatē atque bonitatē ꝓ dignitate dis
serat? Inter gētes quidē amplissimas z Grę ciam
ipsam z excellētissimas asię partes media cōsi=
stens virtutis pręstantia z amplitudine: ad cir=
cūstantibꝰ imperandū nata est ex vicinitate sub
iugandoꝝ facultatē nacta. Qđ si ad susceptam
de Italia orationem: z de Romano ppło: cuius
ditioni subiecta est: summatim quędā adiiciēda
sit ratio qñ ipsam Romani ad vniuersi orbis im
periū perfugiū struxerunt ac ꝓpugnaculū: assu
mant z hęc qđ post Romā cōditā Romani per=
petuo multas hominū ætates sub regio princi
patu: integre castęque dixerūt. Postea cū Tarq
niū: qui regū vltimus: impio be flagitioseque im=
peritabat eiecissent: atque vrbanā sic mixtā cōsti
tuere: vt singularis principatus z optimates re
gerent: accersitis in regni cōmunicationē atque
vsum Sabinis Latinisque. Quos cū ingratos fi=
cet z alios finitimos assidue deprehendissent:
eoꝝ strage suū amplificare quodāmodo coacti
sont imperiū. Hoc pacto paulatim ad incremē
tum ꝓgredientibus illis euenit: vt ciuitatē re=
pēte præter spē omniū amitterēt: pręterque spez
reciperēt: Hoc aūt nono ac decimo post cōmis=
sam naualem pugnā ad Capię fluuium anno ge
stum est: sicuti Polybius memorię ꝓdidit. post
ꝙ factā cū antialcide pacē. Romani cū istos ꝓ=
pulsassent: Latinos primū ois subiugarunt. de=
inde Thuscos z Gallos circūpadanos: ab imme
recūdia quadā licentia represserunt: postea Sā
nites: post quos Tarētinos ac Pyrrhū debel=
larūt: reliquaque nostrę ætatis Italiæ: pręter cir
cūpadanā regionē. Ea nāque adhuc belligerente
in Siciliā transmigrarūt: qua exclusis Cartha=
ginēsibꝰ: ꝓ adem Gallosque repetierūt. Ubi cons

sistente adhuc bello: ecce Annibal irrupit Ita-
liam: hocq; secundũ bellũ incidit punicũ. Nec lõ
ge post tertiũ: in quo deleta Carthago fuit: ex
Romani potiti sunt Africa & hispania: quãtum
Carthaginẽsibus eripuere. Græci vero & Ma-
cedones & Asiæ intra Taurũ & alyn fluuiũ inco
læ: nouãdis rebus cũ Carthaginẽsibus cõspi-
rarunt. Hos etiã vt simul in potestatẽ redige-
rent ꝓgressi sunt. E quibus Antiochũ regem &
Philippum & Persen: & Illyrios Thracesq; fi
nitimos: Græcisq; ac Macedonibus aduersus
romãos belligerẽdi primordia eripuere. Et do
nec vniuersos in stragẽ darẽt: qui intra Istrum
atq; Alyn incolũt, perpetuo dimicare prexerũt.
Eadẽ & Hispani et Galli sunt perpessi: cæteriq;
oẽs qui romano parẽt imperio. Ab subiugãda
enĩ hispania nunq; ab armis cessatũ est: donec
vniuersam illatis stragibus occuparẽt. Capte
deinde Numãtinis & Arectho: nouissimeq; Ser
torio mactato, vltimisq; vastatis Catabris ab
Cæsare augusto exteriorẽ & interiorẽ Galliam
totã cũ Liguria. primũ quidẽ particulatim ad-
epti sunt. Postea diuus Cæsar: dehinc Augu-
stus cõi bello parit cœperũt. Hoc ꝓ tp̃e ad-
uersus Germanos belligerant: ab hisce ꝓpin-
quis incitati locis. Unde quibusdã iã triũphis
decoratã fecere patriã. Nam Africæ nisi quæ
Carthaginensib⁹ subiecta ẽ: Regib⁹ & illa q̃dẽ
subditis ꝯmiserunt. Qui cũ desciuere extincti
Juba sunt. Nunc sub Jubæ regno ꝯstitit: & Maurita
nia & cęteręLibyæ ptes plurimę: pp illius in ro
manũ populũ beniuolẽtiã & amicitia. Sic & de
Asia ꝯtigere. Siquidẽ initio p reges: romanis
obediẽtes gubernabat. Postmodũ cũ illi defe
cissent: vt reges attalici Syri paphlagões: cap
padoces & ægyptij rebellãtes: ac postea destru
cti: quẽadmodũ & de mytridate eupatore casus
tulit: & de ægypti regina Cleopatra cũcta sane
intra Phasin & Euphratẽ pręter Arabes aliq̃s
romanũ possit & imperiũ & ab eis reges designa
ti. Armenij vero & vltra Colchos iacẽtes Alba
ni & Iberi sola ducũ præsentia indigentes bene
quidẽ sese cõtinent. Cæterũ cũ Romani varijs
implicent negocijs rebus studẽt nouis. Quali
ter & ij qui trans Istrũ & Euxinũ pontũ acco-
Nomades lunt pręter Bosphoranos & Nomades ritu pa
storũ vagos q̃ partim obtẽperãt: partim ad om
nem vitę cõl... sunt prorsus inutiles pręsidijs
tñ indigentes. Reliquã plagam tenẽt pastores
& qui sub tentorijs vitam agitãt longe seorsum
habitãtes. Parthi vero finitimi tam immensis
valentes opib⁹: romanis tñ & ætatis nostrę pri
Parthi cipibus subdidere colla: & imperatorꝫ maiesta-
ti cessere: Itaq; nõ modo trophea: quę quondã
de romanorꝫ cladib⁹ erexerãt Romani transmi
Phraates sere: sed etiã Phraates rex Cæsari augusto fi-
lios credidit: & natorꝫ natos obsides exhibuit:
vt obseruandã coleret amicitiã. Illis enim his
annis ambiunt quẽpiam qui eis imperet a ro-
mis sępenumero flagitãtes. Et ferme ꝓpius ad-
sunt vt vniuersum eorꝫ potentatũ Romano sub
ijciãt imperio. Ipsam quoq; Italiã seditionib⁹
sępius agitatã ex quo in romanã ditionẽ reda-
cta est. Quum & Romã ipsam ciuilis moderatio-
nis: & imperatorꝫ virtus continuit: & ne ad maio
rem delictorꝫ & vastationis cumulum ꝓlaberet
inhibuit. Arduũ sane atq; difficile est alio pacto
tale regere imperiũ q̃ si vni perinde ac parenti
ꝓcuratio demãdet. Nunq; igit tanta paucis fa-
cultas: tãtaq; bonorꝫ copia romanis & eis socie
tate fœderatis affuit: quantã Cæsar suppedita
uit Augustus. Ex quo perfectam & absolutam
dignitatis potestatem accepit. et hoc tempore
successor eius filius pręstat Tiberius. Illũ sibi
gubernandi: & edictorꝫ normã exẽplarq; cõstitu
ens. Nec minus eũ ipsius filij germanicus: dru
susq; suam genitori nauantes operam.

¶ Septimus liber reliquas Europę partes ex
plicat. Sunt aũt quę orientẽ spectant vltra rhe
num vsq; Tanain & Meotidis paludis ostium.
Quę inter sinũ Adriaticũ: & sinistras maris põ
tici partes Ister accipit: ad Austrũ vsq; in Grę
ciam atq; Propontidẽ. In his tota Macedo-
nia continetur.

CUm a nobis de Hispania deq; Gal
licis Italicisq; gentibus: cũ vicinis
insulis dictũ sit. Deinceps reliquæ
partes europæ vident enarrãdæ:
quo se mõ facultas obtulerit ptiẽ
do: Restãt aũt quę ad orientẽ trãs
Rhenũ vsq; Tanain loca spectãt: & Meoticę pa
ludis ostiũ. Quęq; inter Adriaticũ sinum: & sini
stras pontici maris oras: Ister capit in Austrũ
vsq; in gręciã: atq; ꝓpontidem. Ister enĩ duas in Ister
partes ꝓxime terra p̃dictã diuidit vniuersam
cunctos Europę fluuios magnitudine supans.
A primordio sui in Austrũ labitur. Inde ab oc
cidente statim ad orientẽ curuat in pontũ. Ori-
tur aũt ab extremis Germanię ptib⁹ ab occa-
su ꝓpe sinũ Adriaticũ: ꝓcul ab illo stad. circiter
mille. Finitur aũt in põto: nõ longe admodũ ab Tyre
Tyre ac Borysthenis eruptionib⁹: paululum Borysthe-
in septẽtrionẽ vergẽs. Spectãtes q̃dẽ in septẽ nes
trionẽ Istri ptes: sunt trãs Rhenũ regiões: et
Gallię: q̃ sunt gallicę gentes & germanicæ: vsq;
ad Bastarnas & Tyrrhengetas & Borysthenis
adiacẽtes orę: quę inter hunc & Tanain: & palu-
dis ostiũ Meotidis locant. itaq; mediterraneã
ad oceanũ extẽdit. Et mari alluit põtico. in au-
strum vergẽtia sunt Illyrica & Thracia: & quę
cũq; de gallicis istis admixta sũt: seu de plerisq;
alijs vsq; ad oras Gręcię. De tractu igit extra
Istrũ primũ dicamus. Multo enĩ q̃ cętere: quę
ad alterutrã partẽ iacẽt simpliciora sunt. Stati
igit regionẽ trans rhenũ ad ortũ vergentẽ ger
mani colũt: nationẽ Gallicam paulisper imitan
tes: & feritatis abũdantia: & ꝓceritate corporũ
& colore flauo: cũ reliq̃s in reb⁹: & forma: & mori-
bus: & viuẽdi ritib⁹ pares existãt: quales gallos
diximus. ideo Romani hoc illis nomẽ iure indi
disse mihi vident. Perinde ac eos fratres legi-
timos sane Gallis eloqui voluerint. Legitimi
nãq; fratres Romano sermone Germani intel-
ligunt. Primę huius regiõis ptes sũt rheno pxi- Germani
mę: ab ipsi⁹ fere fontis initio: quoad i pelagus

infundit. Et hec est occidētalis plage latitudo
vniuersa: quā flumē alluit. Eius aūt portionem
quādā ad Galliā traducere Romani. Quedam
vero in ꝓfundā regionē trāsmigrās puenit: si-
cut ⁊ Marsi. Ceteri pauci sunt: ⁊ Sugābrorum
portio. Post vicinos aūt amni accolas: et aliæ
gentes sunt: inter Rhenū ⁊ Albin fluuiū: q̄ vbi-
q̧ pariter ab eo distans fluit in Oceanū: nō mi-
norē illo plabēs agrū. interfluūt ⁊ amnes: alij na
uigijs permeabiles. E quibus est hamasia. In
quo Drusus Bructeros nauali prœlio supauit
hi similiter ab Austro ad Aqlonē in Oceanū
elabunt. Regio hęc ꝟsus Austrū extēsa: quod
dā cōtinēs. alpibꝰ dorsum efficit ad oriētē pro-
tensum: quasi q̄dā alpiū particula existat: plęri-
q̧ aūt hūc in modū ostēderunt: ⁊ pp̄ situ antedi
ctū: ⁊ cū eandē efferat materiam. Huius tñ tra
ctus ptes nequaq̄ in tam sublime extollunt. in
hoc tractu sita est Hercinia sylua: ⁊ Sueuorum
natio. Ex q̄bus nōnulli intra alij extra syluam
habitāt: sicut ⁊ Colduoꝝ plęriq̧ in q̄bus: ⁊ bu-
biemū Marobudi regia. Quē in locū ipse cū ali
os pluris traduceret incolas: suos ꝯterraneos
Marcōmānos adegit. is eñ ex humiliori gra-
du maiores ad res cōstitutus fu it: postq̄ e ro-
ma regressus est. Nā a iuuenilibꝰ annis hic ver
sabat: vbi ab augusto Cæsare magna beneficia
cōparauit. Reueniēs aūt magnam adeptus est
potētatum. Et pręter eos quos ante dixi popu
los. Luios etiā vendicauit: gentē sane pmagnā:
⁊ zumos: ⁊ Butones: ⁊ Mugilones: ⁊ Sabinos
⁊ ipsoꝝ Sueuoꝝ nationē amplissimā. Senones
Sueuorū natio: vt superius dixi: partim intra:
partim extra syluā habitāt. Getarū cōtermina
gēti: Sueuoꝝ quidē gens amplissima e Rhe-
no siquidē vsq̧ ad Albin puenit fluuiū. Eorum
portio etiā trās albin loca depascitur: quēadmo
dū Eumōdori ⁊ Lācosargi. Hūc aūt isti trās flu
uiū in fugā cōpulsi exciderūt. Cōe aūt est oibꝰ
qui hūc tractū incolūt: vt alio facile migrent: ⁊
ꝓpter victus tenuitatē: ⁊ pp̄ agroꝝ ignauiā co-
lendoꝝ: et pp̄ inopiā pecuniaꝝ. Cūq̧ in Tugu
rijs habitēt in diē hūt suppellectilē. Plurimā e
pecoribꝰ trahūt alimoniā: sicut ⁊ Nomades. eo
rūq̧ instar domesticū in carris tollentes instru
mentū: quocūq̧ fors tulit: ⁊ opinio: suis cū armē
tis puertunt. Hi aūt Alij germanię ppl̄i indigē
tia laborant. Cherusci: Catti: Gamabriui chat
tuarij. Ad oceanū pręteres ptinētes Sugābri:
Chaubi: Bucteri: Cimbri: Cauci: Caulci: Cāpsi
ani. Cęteriq̧ ꝯplures. Bisurgis. ⁊ Lupias āmis
in vnū ad Amasiā deferunt stad. dc. a rheno se-
motus. p Bructeros minores labēs. Est ⁊ Sa-
las fluuius: inter quē: ⁊ Rhenū: cū Drusus ger-
manicus belligeraret: domitis hostibus victor
oppetijt. Nec eñ plurimas in potestatē gētes
redegit: sed etiā iacētes in medio nauigatiōis
cursu: vicit insulas Quaꝝ Byrchanē obsidio-
ne ꝯplexā cœpit. Hęc natio pp̄ susceptā ꝯ roma
nos bella nobilitatē adepta est. Postea cū i de
ditionem venerit: rursumq̧ defecerit: hita tā si-
q̧ terras reliq̄rit nomē assequuta ē. Tāetsi fa-
mę maioꝛs extitisset. Cęsar augustus flumē

Sugābri albis
Hamasia Bructeri
Hercinia sylua
Sueui
Colduí
Bubiemū
Marcōmani
Drusus
Luij
zumi
Butones
Mugilones
Sabini
Senones
Getæ
Sueui
Cherusci
Catti
Gamabriui
Chartuarij
Sugābri
Chaubi
Bucteri
Cimbri
Cauci
Caulci
Cāpsiani
Bisurgis
Lupias
Salas
Drusi mors
Byrchane

Albin trāsire ductoribꝰ suis ꝯcessisset: ⁊ illic re
bellātes adoriri. Modo aūt facultatē militandi
vtā in eo q̄d in manibꝰ ꝟsat bello suspicatus ē:
si ab isis q̄ extra flumē Albin q̄etē agitant sese
ꝯtineret. Nec eos ad inimicitiaꝝ cōtionē vltro la
cesseret. Cęteꝝ Sugābri vicini Rheni āmis ac-
colæ: belli exordia factitarūt. Cū Melonē belli
ductorē haberēt. Et exinde alius alia regni po
tētes diffiderēt ⁊ bellū pace soluerēt. ac denuo
defecuerint ꝓdita obsidibꝰ ⁊ Calcata fide. ad-
uersus illos ꝓ fidia magne fuit vtilitati. Quibꝰ
aūt fides adhibita fuerat: ij magnas clades in-
tulerūt sicuti Cherusci: ⁊ eoꝝ ditioni subiecti. in
q̄bꝰ tres romanoꝝ ordines militū cū imꝑatore
Quintilio varro fœderibꝰ fractis ꝑ insidias ob
trūcati sunt. pœnas ꝟo luerūt vniuersi ⁊ Ger-
manico iuniori clarissimū: prębuere triumphū.
In q̄ Illustriū viroꝝ ducta sunt corpa. simul ⁊
fœminaꝝ. Semiguntus Segesti filius Cheru
scoꝝ ductor ⁊ soror eius: Vxor aūt Armenij cu-
ius ductu ⁊ auspicio in Cheruscis cōflatum est
bellū in fœderū fractione ꝯ Quintiliū instituta
Qui nūc etiā bellū ipsum ꝯtinet. Eius fœminæ
nomē est Thosnelda. Secū erat filius trimus
Tumelicus noie. Itē Sesithacus Egimeri fi
lius cheruscoꝝ ductoris. eiusq̧ vxor Rhamis
veromiri filia: Battorū principis Deudorixq̧
Betoritis filius Melōis fratris. Sugāber cui
altera soror nupserat. Egestus quoq̧ socer Ar-
menij: ab eo dissentiēs inchoāte bello obseruā
to tpe. trāsfuga ad romanos trāsiuit. Et tradu
ctis in triūpho cognatis patris aderat. honorifi
ce ipse inducēdo habitꝰ in ipsa pōpa incedebat
⁊ Libes Cattoꝝ sacerdos. Alijq̧ mortales ex
direptis gētibꝰ ꝯtrahebāt. Cathisci. Ampsani.
Chenisci Chattuarij: Lādi. Subattij. Distat
ꝟo ab Albi Rhenus ad tria stad. milia. Si q̄s ꝑ
vias rectas cursum tenere possit. Nūc aūt ꝓpter
paludū syluarūq̧ difficultates: iter in gyrū sus-
cipiēdū est. At Hercynia sylua ꝓceris frequēs
est arboribꝰ ⁊ munitissimis in locis ingētē ad-
mittēs ambitū. In cuiꝰ medio sita ē ora ad ha-
bitādū accōmoda: de q̄ sermonem fecimus. Cui
quidē ⁊ istri ⁊ rheni fontes ꝓximi sunt. Inter
vtrūq̧ lacus ⁊ effusæ de rheno paludes. ipsius
aūt lacus pimetros est supra trecēta stad. spa-
tiū vero circa ducēta. Is habet insulam qua ve
lut arce ad inuadēdos vindelicos ꝯmodissime
vsus in naualibꝰ pugnis Tiberius. Hęc aūt si
mul ⁊ Hercinia sylua magis q̄ Istri fōtes i au
strū vergit. Adeo vt e Gallia in hercyniā syluā
tēdēti: prius lacū trāsire opus sit. Deīde Istrū
Postea iā ꝑ faciliora loca: mōtanasq̧ planicies
ad hercinā sunt accessus. Cæterū Tiberius a
lacu vnius diei ꝓgressus: inter istri fōtes aspe-
xit. Ad eū lacū rhetij paululū adsunt. Amplius
Heluetij ⁊ Vindelici. Et deserta Boioꝝ regio:
vsq̧ ad pānonios. Magis aūt Luetij: ⁊ vindeli-
ci in mōtibꝰ cāpos habitāt. Rhetij ꝟo ⁊ Norici
vsq̧ ad alpiū summa tenēt: Et Italiā versus in
clinant: hinc insubribus: inde carnis ꝓpinqui: et
Aqleiæ tractui. Alia aūt ⁊ in Sueuis illis syl-
ua Gabreta noie ingēs iacet. vltra ꝟo hercynia

Sugābri
Cherusci
Quintilius
Germanicus
Semiguntus
Segestus
Tumelicus
Rhamis
Libes
Cathisci
Ampsani
Chenisci
Chattuari
Landi
Subattij
Rhenus
Hercinia sylua
Perimetros
rhetij
Heluetij
Vindelici
Boij
Luetij
Norici
gabreta sylua

est. q̄ 7 ab istis tenet de Cimbris sane nōnulla ma
le disserunt. Quædā vero mediocriter credibi-
lia. Haud enī huius generis cām admiseris: vt
inde errabūdi facti sint: ac latrocinia q̄ cōuersi
quia pœninsulā habitātes: ingēti quadā inun-
datione cōpulsi natalia loca deseruerint. Nam
consuetā prioribus annis nunc regionē inhabi-
tant. Augusto quoq̄ cæsari lebetē plurima sibi
sanctitate cōsecrata dono miserunt. Eius amici
tiam postulātes: vt iniurias: quę prius subierāt
obliuione delerent. Cōpotesq̄ votoꝝ facti re-
mearunt. Dicti ꝑfecto ridiculū est: vt homines
ad euentus: quos perpetuo natura efficit: per
dies singulos bis accidētes: indignati e patrio
solo digrederētur. Res aūt ficta esse videt: q̄ð
ingens adeo æstus obuenerit aliquando: vt re-
liquos excesserit. Incrementa quidem recipit
Oceanus: ac decremēta. Cæterū ad casus hu-
iuscemodi: ordie istituta: atq̄ definita. Minime
Cimbri. vero bene: 7 qui ait: cimbros aduersus inunda-
ti nes arma sumpsisse. 7 qui dixit: Gallos intre
pidos esse: ac neglīgētes. Mergi domicilia to-
lerat. Dehinc ea ædificantes instaurāt. Quod-
q̄ maior illis ex aquis q̄ ex armis vastitas ac-
cidit: vt ephorus ꝓhibet. Ipsa enim estuarioꝝ
series: 7 vulgata regionis immersio: tales exhi
bere absurditates non debuit. Cū enim die quo
liber hoc ipsum bis eueniat: ne semel quidē sen
tire id refluentiæ munus a natura esse 7 quidē
innoxiū: hic Cimbris solis: sed cunctis Oceani
accolis quonīmodo incredibile non est. Nec ve
ro bene Clitarchus: qui equis insidentes ait: cū
maris cernant impetū equoꝝ cursibus refuge
re. Interq̄ fugiendum prope esse: vt depræhen
dantur aquis. Accessum ipsumque accolis dosi
citur: neq̄ tanta celeritate fieri nouimus.
Cum sensim et latenter ipsum mare ꝓpinquet:
Neq̄ quod in dies efficit: 7 vicinis orbus inso-
nat: anteq̄ spectet tm̄ terroris debet incutere:
vt fuga pinde ac ex inspato irrūpat: capessenda
sit. Hæc sunt q̄ de rerū scriptoribus a Posido-
nio: iure quidē ac merito rephendūtur. Nec ma
le ꝑfecto cōiectura facit: q̄ð latrocināndo in cer
tis errabūdi sedib⁹ Cibu ad paludē vsq̄ Meo
tin militiam agitarint. Ab eis enim Cimeri⁹ vo
Cimerius catus ē Bosphorus: quasi Cibricus. Cū Græ-
Bosphor⁹ coꝝ lingua Cimerios Cibros nominet. Boios
Boij vero prius Hercyniā habitasse syluā asserit. Et
Scordici cimbros agmie facto: hūc inuasisse locū A Bo-
Teuristæ. iis q̄ electos. Istrū 7 Scordicos gentē Gallicā
Thaurisci appetētes descēdisse: porro Teuristas 7 Tau-
Luetrij. riscos: 7 hos natiōis Gallicę: Deide Luetrios
Tigyreni. adiisse viros q̄dē plurio locupletes auro. Cæ
Torgeni terū i pace vitā agētes. Cūq̄ cōsiatas latroci-
Cymbroꝝ niis opes lōge suis āpliores eē viderēt: i Helue
nos. tios sese cōtulisse. Et ex eis pcipue Tigyrenos
et Torgenos. Eosq̄ secū sollicitasse. Uniuersos
vero delevere Romani: 7 cimbros: et alios tāti
motus socios: partim in Alpium transitu In
Italiam. Partim extra alpes. Huiusmodi autem
cimbroꝝ morē fuisse: scriptores cōmemorant.
Eorū vxoribus in militandi societate cōiūctis
Cōsequētes nōnulli diuinatiōis perite Sacer
dotes subsequebāt. Earū canus capillus erat. Al
ba vestis. lintea e Carbaso subter tunica fibu-
lis annexa. Ahenis incincte zonis: pedes nudę
Captiuis ꝑ castra strictis occurrebāt ensibus
Quos sternētes humi: ad ereū ꝑtrahebāt cra-
terē: viginti capacē amphorarū. Habebāt 7 pul
pitū: quo agiliter ascēso: tollētes in sublime ca
ptiuum: sup lebete iugulabāt. Cū ꝓfuso in cra
terē sanguie. Inde cū stillaret. vaticinium ede
bant. Alię vero scisso vētre: in testina speculabā
tur: suis victoriā clamitātes. In ipsis vero cer
taminibus: extentas ad carroꝝ velamina pel-
les: tantis pulsabāt ictibus: vt ingenti cū horro
re fragor efficeret. Ea vero Germanoꝝ regio:
quæ ad Aquilonē vergit vt dixi ad Oceanū ꝑti
net. cogniti sunt autē qui ab exitu rheni: vsq̄ ad
Albin intrāt capiū: e quibus celeberrimi sunt
Sugābri: Cimbriq̄. Illa vero plaga: q̄ trās Al Sugābri
bin Oceanū spectat: nobis prorsus est incogni- Cimbri.
ta. Nullū.n. prioꝝ ad orientē: vsq̄ ad caspij ma-
ris ostiū: hāc ꝑegisse nauigationē accepim⁹: Ne
q̄ Romani Albin ipsum trāscenderūt. Nec illi
similiter iter pedestre suscepere. Quod aūt per
longitudinē ad ortū tendētibus: Borysthenis:
et Boreæ ꝑtes: 7 ponti regio tota offert: mani-
festū est quidē ipsis ex climatibus: 7 parallelo-
rum interuallis. Uerū.n. vero. quid vltra Ger-
maniā existat: 7 quid de aliis ex ordine positis:
siue Bastarnas appellare oporteat: vt plures
arbitrātur: siue alios intermedios: seu Iazygas Bastarnæ
seu Rhaxnalos: seu quoslibet alios: ex iis qui ꝑ Iazyges.
tecto carris vtūtur: non facile ꝓtulerim. Neq̄ Rhaxnali.
vtrū tota lōgitudine: ad Oceanū vsq̄ ꝑtineant.
Uel si aliq̄d ob frigoris rigorē cāniue al'ā: inha
bitatū sit. vel si aliud etiā mortaliū genus inter
mare orietālesq̄ Germanos sitū: succedat: hoc
sane ipsum incognitū. Et de cæteris Ad aquilo
nem ordine iacentibus: diceret. Nec.n. Bastar-
nas: nec Sauromatas 7 gñaliter eos supra pō
tum habitātes nouimus. Nec quantū ab Atlā-
tico remoti sint pelago: Neq̄ si ad illud ꝓpiqui
sunt. Australis vero pars Germaniæ trās Al-
bin fluuiū: quæ quidē cōtigua est a Sueuis ad
huc tenet. Deinde Getarū mox terra copulat. Sueui
Pricipio quidē angusta ad Istrū porrecta. qua Getæ.
plagā spectat australē. Contra vero e regione
ad montanā Hercyniæ siluæ radicē: pars mon-
tium in ea continetur. Postmodū extendit la-
tius ad Aquilonē vsq̄ ad Tyrregetas. certos
vero terminos proferre non possumus. Uerum
ꝓpter istoꝝ ignorationē locorū: qui Rhipheos tyrregetæ
montes: 7 Hyperboreos fabulando narrauere
digni quoꝝ sermones admitterētur: habiti fue
re. Illi autē omittantur: simul 7 Pytheas Mas
siliensis: in quibus de Oceani littore mentitus
est: quodam vsus prætextu: inquisitione videli-
cet rerum cælestium: atq̄ Mathematicarum.
Et si qua Sophocles in Tragico carmie de O
rithia cecinit: vt a Borea rapta: super omnem
pontū ad telluris extima transportaretur. No- Orithia.
ctique fontis: et cœli vertices ac vetustum.
Phœbi ortum: nihil quidem ad præsens insti-
tutum. Sed omittantur: vt in phedro ait So-

crates verum quæ ex antiquorum monumen-
Getæ. tis: et huius ætatis accepimus in medium pro-
Thraces. feramus Getas igitur Græci Thraces opina
Mysi ti sunt: qui quidem vtrunq; Istri latus incole-
Phryges bant: vt et Mysi. Thraces sane vtriq;. Et quos
Bryges. nunc Mysos nūcupant: A quibus Mysi quoq;
Mygdōes educti sunt illi: qui inter Lydos et Phrygas et
Bebryces troas habitant. Et ipsi etiam Phryges Thra-
Medoby cium genus sunt Bryges dicti. Sicut et Myg-
thyni. dones: et Bebryces: et Medobithyni: et bithyni:
mariādini. et Thyni. Reor etiā ipsos Maryandinos. Isti
Mysi. omnes Europā omnino deseruere. At mysi vna
permansere. Recte Homerus mea simul et Po-
sidonij sententia: opinari visus est. Europæ cul
tores Mysos nomiare. Eos inquā qui in Thra
cia sunt: cum dicit.

Hic vero rursus splendentia luminis vertit.
Præsertimq; equitum Thracum speculatus in agros.
Mysorum ensiferum: pugnantum cominus armis.

Quoniam siquis positos in asia Mysos acci-
piat: alienus et disiunctus sermo foret. Aspectū
enim ab Troianis ad Thraciam terram con-
uertentem: et eidem annumerare. Mysorum a-
grum. non seorsum existētium: sed finitimorum
Troicæ oræ. et post illam locatorum: atq; adeo
vtroq; ex latere: quos disiungit latior Hellespō
tus: hominis esset littora confundētis: et loqu-
tionis modum minime intelligentis. Nam cum
dicit: rursus vertitur: maxime retro intelligen-
dum est: qui autem ab oris Troum visum trans
fert non ad eos qui aut post illos: aut ex trans-
uerso consistunt vlterius quidem traducit non
autem ad posteriora multum: Affertur inde ip
sius testimonium: quod equas mulgētes: et La-
ctiphagos: et abios: hoc est victus efferati acco
las illis adiungit: qui pro domo plaustris vten
tes: sunt Scythæ: ac Sarmatæ. Hæ enim natio
Scythæ. nes Thracibus hac tempestate pmiscuæ sunt
Sarmatæ et Bastarnicæ magis iis qui extra Istrum: et in
bastarnice tra Istrum sunt. Cunq; his miscentur Gallicæ
Scordisci. gentes et Boij: et Scordisci et Thaurisci. Sed
Taurisci. Scordiscos quidam scordicas vocant. Tauris-
Ligyrisci scos vero quidam Ligyriscos et Tauricas vo-
Mysi pij cant. Scribit autem Posidonius Mysos reli-
gioni indulgentes: ab animantibus abstinere.
Et eam ob causam pecus omne vitare. Melle
vero et lacte: et caseo vesci: Cunq; tranquillam ex
Capnoba- agitent vitam: ob deorum culturam: deicolæ: et
tæ. Capnobatæ: idest fumi consensores nominātur
Plærosq; item thraces esse: qui sine mulieribus
vitam ducitent. quos Ctistas idest creatores
nominant. Sanctificatosq; honoris gratia: om-
nimoda cum libertate victitare. Hos summa-
tim vniuersos poetam dixisse. Equarum mulso-
res: et lactiphagos insignes Abios idest mini-
me viuos homines iustitia præstātissimos. Præ
cipue autem minime viuos appellat: a mulieri
bus disiunctos. Vitam nanq; cælibē: ac sine cō-
iugibus dimidiatam esse putans: sicut et Pro-
thesilai domum: quia foret absq; coniuge semi-
perfectam fuisse protulit. De propinquo etiam
pugnaces Mysos dixit quos nemo populetur
sicuti bonos bellatores. Oportere in decimo li
bro inscribi. Mysorum de propinquo pugnan-
tium. Verum enim vero scriptura. iam tot per an-
nos approbatam mouere forte super vacaneū
esset: Multo enim verisimilius est initio Mysos
nominatos fuisse mutato autem subinde nomi-
ne: nunc etiam appellari. Abios autem coniu-
gum expertes potius q̄ sine lare: et carros pro
tecto colentes accipiendum est: Cum enim cir-
ca contractus: et pecuniarum precia conflari so
leant iniuriæ: qui adeo tenuem ex modicis vi-
ctum agitent: eos iure ac merito iustissimo ap
citemus. Quoniam philosophi proximam iusti
tiæ temperantiam collocantes vitam tenuita-
te satis contentam beatam imprimis dixere. Ex
quo plerisq; eorum rerum electiones ad sectam
compulere Cynicam: De eorum vero cælibatu
nullam tamen subscribit significationem. Præ
sertim apud Thraces et in iis Getas. Verum
quæ de ipsis Menander memorat inspice. Non
quidem fingens: vt decorum est. Verum ex ipsa
Menāder. memorans historia.

Thraces vniuersi nos præsertim Getæ.
Nam eorum indigenam esse me ipse glorior.

Non omniū continentiam nimis agimus: et pau
lulum infra. de ipsis in mulieres continentia po-
nit exempla. E nobis vxorem ducit nemo. Nec
vt plerisq; vndecim: duodecimq; et amplius. At
si quaternas: quinaue vxores ducere contigerit:
subuersio quædam est. Is hymenæi prorsus ex
pers: infoelix a nymphis inter ciues vulgatur
Ad hæc quidem et reliqui cōsentiunt. Et vna cō
fessione consonant. Nec sane decet: vt iidem mi
seram pariter esse vitam putēt inter plures nō
versari mulieres. Simul probum et æquum sine
vxoribus esse censeant. At eos religiosos deū
cultores arbitrari: et fumi consensores: quod fœ
minis careant: communibus admodū opinioni
bus aduersatur. Cuncti nanq; fœminas super-
stitionis duces: et autores esse existimant. Hæ
enim sunt: quæ viros ad deorum cultus ad dies
festos ad venerationes ad præces inuitent am
plius. Rarumq; est: vt vir quispiam sine vxori-
bus solus degens talis reperiatur. Eundē rur
sus poetam inspice et quæ loquitur. Introducit
enim tristem quendam mulierem fraudibus cir
ca sacrificia succensentem: hunc in modum dicē-
tem. Dei nos præcipue inquit qui vxores duxi-
mus: consumunt. Semper enim dies aliquis fe
stus necessario agendus est. Qui autem mulie
res prorsus est: hæc ipsa subincusat. In dies ve
ro quinquies immolabamus. Septem vero cir
cumcirca ancillæ cymbalis insonabant. Quædā
Getæ. vlulatus ædebant. Proinde vero Getas vxori-
bus carētes religiosos putādos declarat. Idq;
q̄ præter opinionem. Cæterum diuinarum re-
rum studium: ac ipsa in gente plurimū esse pos-
se. Ex iis quæ locutus est Posidonius: haud ab-
rogāda fides est. Nec enī ab animātiū esu absti-
nuisse religionis grat[illegible] nō negauerīt: sicut et re-
zamolxis liquis tradit historia. Proditū est enī mēoriæ ex
Getarū gente quempiā noie zamolxin seruisse

Pythagoræ:et cælestium rerum aliquas ab eo
vidicisse. Cunq; ad ægyptios vsq; peregrinatus
errasset quædam etiam illorum accepisse. cunq;
suam reuertisset in patriam magna in carita-
te ac studio apud principes nationesq; illā habi-
tum qd portenderēt signa præsagientē. Deniq; p-
suasum Regem animum induxisse:vt illum in re
gni societatem acciperet: vt qui ad deorum ar-
cana annuntianda foret idoneus. Et ab initio
quidem:eius quem maxime veneramur:dei sa-
cerdotem constitutum. Postea vero dei appel
lationem comparasse. Inde speluncam nactum
subterraneam cæteris quidem inaccessibilem:
eo in loco degere solitum: externis excepto re-
ge:Eiusq; ministris colloquia rara facientem.
Adiutasse etiam Regem:cū homines longe ma
gis q̃ prioribus annis:cerneret animo e illi at-
tentius adhibentes tanq̃ e deorum consilio e-
dicta efferenti. Hic quidem mos ad nostrā vsq;
perductus ætatem perseuerat. Ut semper ali-
quis eiusmodi preditus instituris inueniatur:
qui regi consiliarius assit. Et ipsos inter Getas
dei nomen assequat. Sacerq; relictus est mons
quem sic nominant. Nomen vero est illi Cogeo
Cogeonū. Byrebistas num. Quo vocabulo z amnem præla bentem vo
citant. Eoq; tempore Byrebistas Getarum te-
nebat imperium:aduersus quē diuus cæsar iam
instruxit exercitum. Deceneas hoc prædit⁹ e-
rat honore. Abstinere enim ab animantium esu
ex ipsius Pythagoræ institutis:ab zamolxi tra
ditis modo quodā permanet. Talia igitur ma-
le aliq̃s dubitauerit:de poetæ ipsi⁹ textu. Deq;
Mysis quos illustres z equarum mulsores ap-
pellat. Minimeq; asseruerim ea:quæ Appollo-
dorus in secundo de nauibus volumine præfa-
tus inquit. Eratosthenis enim sententiam ap-
probat:qui Homerum ait:reliquosq; scriptores
antiquos rerum quidem græcarum noticiā ha
buisse. Reliquarum autem longe positarū per-
multam imperitiam tenuisse. Longas enim il-
los ignorasse vias. Nullāq; nauticæ artis peri-
tiam accepisse. Quibus ad stipulatum dicit Ho
merum cum lapidosam vocat Aulidem quem-
Aulis. Thisbe. admodum z est Multarūq; tibiarum Ereo non
Columbisq; copiosam Thisbē. Herbosum Ha
liarum. Cæterum quæ procul disiuncta sunt:si
bi q; z aliis prorsus ignorata. Cunq; amnes cir-
citer quadraginta pontum infiant: ne celeberri
morum quidē mentionem vllam fecisse vt Istri
Canaidis Borysthenis Hypanidis Phasidis
Thermodontis Halidis: Etiā de Scythis nul
lam eum egisse memoriam cum vniuersos cla-
ros quosdam equarū mulsores: Lactiphagos
Paphlagones. Abiosq; idest absq; vita nuncupat. Paphlago-
nesq; mediterraneos ab eis nouisse. qui terre-
stribus propinqui sunt locis. Littora quoq; ac
maritimam plagam ignorasse iure id quidē. Ea
enim tempestate id mare nulli patuisse nauiga
Axenos tioni:z proinde Axenon idest inhospitalem Pō
tum appellari solitum propter tempestuosa:et
per hyemes interclusa loca z Accolarū imma-
nitatem maxime Scytharum hospites immo-
lare solitorum z humanis vescentium carnibus
Et pro pateris Caluarias vsurpantium. Noui∫
sime autem cum Iones in littora vrbes condi-
dissent. Euxinum:idest benignum hospitem vo- Euxinus.
cari cœptum. Pari modo z Aegypti plagam:et
Africæ ignoratam habuisse: sicut incrementa Ni
li z limosas ex pelago aggerationes. Quarum
nullam fecisse mentionem. Neque mediæ inter
mare rubrum z mare ægyptium telluris. Neq;
Arabicorum z æthiopicorum ad Oceanum p-
tinentium nisi zenoni philosopho mens magis
intendenda est:qui sic scriptum reliquit.
Aethiopasq; Arabasq; adij tunc Sidoniosq;.
Nec vero de Homero mirandum esse. Etenim
iuniores etiam illo:complura nesciisse: z mōstra
garrisse. Hesiodum semicanes dixisse homines
et in caput crescentes. Et Pygmæos idest sta- Pygmæi
tura cubitali: Almanem vero pedibus induti-
sis solidos. Aeschylum caninis capitibus: ro-
culatis pectoribus: et vnoculos in promerheo
Tragœdia et alia pene innumerabilia. Ab iis
vero transit ad Historicos qui Ripheos mon-
tes nuncupant. Et Ogyn montem: z Gorgonū
et Hesperidum domicilia. Penes Theopom-
pum terram Meropidem: penes Hecateum ve
ro vrbem Cimmeridem. Apud Euemerum rura
panchia. Apud Aristotelem lapides ex arenis
fluuiatiles indurescere qui ab hymbre liques-
cant. In Libya Liberi patris oppidum existe-
re:quod ab vno eodemq; bis reperiri nequeat.
Intendere etiam rebus circa Siciliam gestis:
et secundum Homerum Ulyssis errorem:oporte-
re illis in locis errorem fuisse dicere: cum poe-
ta fingendarum gratia fabularum exterius in
Oceanum fuisse canat. Reliquis quidem dan-
dum est veniam. Callimacho autem nequaq̃: q
Grammatici sibi nomen vendicat. Is eni Gau
dum Calypsonis insulam dicit. Corcyram quo-
q; Scheriam. Alios de Gerrinis mentitos ac- Gaudus
cusat atq; de Acacesib et de Ithacæ populo: et Pelethro
de Pelethronio in mōte Pelior de Glaucopio nium.
Athenis. His paruula quædam opponens ta- glaucopis
lia finem facit translatis ab Eratosthene pluri
mis cum quemadmodum antea diximus:nō be
ne dicta sint. Posteriores vero: q̃ priscos peri-
tiores extitisse:z Eratostheni z huic conceden-
dum est. Adeo autē immodeste producti: in Ho
merum præsertim iure optimo reprehendi pos
set. Et contraria dicere cum quæ ignorant ipsi;
ea poetæ exprobrant. Uerum enim vero: alia q̃
dem in singulis propriam quandam commemo
rationem assequuntur. Aliqua vero in vniuer-
sum. Nūc sane de Thracibus dicebamus My-
sisq; pugnantibus cominus et claris equarum
mulsoribus:z lactiphagis:z abiis inter morta-
les iustissimis. volentes quæ a nobis quæq; a
Posidonio. z quæ ab istis dicantur inuicem cō-
ferre. Primum quidem quod argumentationē
ppositionis facere contrariā: Proposuerat eni
doctorū sese car de rebus a Græcia longe se-
motis:maiori priscis illis q̃ iunioribus affuit i-
gnorantia. Oppositū vero demōstrauit. Nec lō
ginqua solū:sed etiā q̃ in ipsa sunt Græcia: verū
vt dixi reliqua omittant. Quæ vero in presen-

tia occurrunt: consyderemus: Scytharum & eius
mentionem nõ esse factam per ignorantiam in-
quit. Nec de eorũ crudelitate in hospites quos
immolãt & corporibus vescuntur & capitum os-
sibus poterarum vice vtũtur. Quorũ causa põ-
tus axenus: idest inhospitalis appellabatur. Fin-
Axenus. git autem claros quosdam equarum mulsores
lactiphagos: Abios atq; iustissimos: homines
qui nusq; terrarum existãt. Quonam igitur pa
cto inhospitalem nominassent nisi agrestem. Ef
feratãq; vitam nouissent. Neq; ipsos præcipue
qui tales essent sunt: nimirum isti Scythæ. An
tea vero non equarum mulsores qui vltra My-
sos: & Thraces atq; getas sunt. Neq; lactipha-
gi & Abij. Sed nunc carros habitant pro domi
bus & Nomades idest pastores vocantur qui e
Nomades. pecoribus lacteq; & caseo degunt præsertim eq
no. Thesaurizandi prorsus ignari & cauponãdi
prætereaq; onus pro onere. Qualiter aute poeta
Scythas ignorauit: cum homines equarũ mul
sores & lactiphagos appellarit. Quod vero il-
lius ætatis scriptores eos equarum mulsores
vocabant. testis est Hesiodus in versibus quos
de Eratosthene adiecit Ethiopasq; et ligustice
Scythas equarum mulsores. Quidnã vero mi
rum est si in magna rerum contractarum apud
nos copia: & ipsarũ iureiurãto iustissimos cla-
rosq; dixit eos qui minime in conuentis: & quæ-
stu vitam agunt quin cõmunia cuncta possideãt
Excepto ense dũtaxat & cyatho. In his & vxores
et liberos in primis: pro Platonis instituto cõ
munes habent. Æschylus ipse quoq; poetæ con
sonãs de Scythis inquit cõiuncte æquitatis ser-
uatores: Scytha. Ista & adhuc in Græcis opi
nio permanet. Eos enim simplicissimos cense-
mus esse: & ad mala minime pronos. Et nobis ip-
sis continẽtiores: & paucioribus contentos. No
ster sane victus ad omnia ferme peiora immuta
tus protenditur. Delicias voluptates malas ar
tes ad infinitas auaritiæ vias inducens: Talis
igitur malitiæ magnitudo cũ ad reliquos Bar
baros: tum ad Nomades irrupit. Nam mare at
tingentes deteriores effecti latrocinari cœpe-
runt. Mactare hospites. Quandoquidem mul
tis implicati in eorum luxuriam: & lucra sordida
societatem que auaritiæ cõmigrarũt. Quæ cũ
ad mansuetiorem vitam tendere videantur mo
res corrumpunt & pro simplicitate superius nu
per exposita in rerum varietatem adijt. Huius-
modi maiores nostri potissimum Homeri æta
ti propiores extitere. Talesq; apud Græcos pu
tabantur quales Homerus ipse loquitur. Aspi
ce quæ de Scytharum Rege dicit Herodotus
Aduersus quem Darius ductauit exercitũ vi-
de quæ ab illo scribũtur. Intuereq; quæ Chry
sippus de regibus Bosporanis circa Leuconẽ
scripta prodidit. Plene huius quam dico sim-
plicitatis Persicæ sũt epistolæ. Similiter & Aegy
ptiorum & Babyloniorum & Indorũ extent cõ-
mentaria. Hanc ob causam & anacharsis & aba-
ris & plerique alij generis eiusdem: e Græcia lau
dem comparunt quod gentile quoddam præ se
ferentes insigne: mitatam facilitatem lenitatem

iustitiamq; ostendant. Quid priscos illos com-
memorare oportet. Alexãder sane Philippi fi-
lius in ea expeditione quã aduersus Thracas
vltra Æmũ suscepit: cum triballorum gentem in
cursasset: vidit eos vsq; ad Istrum pertinẽtes. Triballi
In quo & peucẽ Insulam. Alteriora vero tenẽ- Peuce.
tes Getas: Eo vsq; profectus Insulam quidem Getæ.
ingredi nequiuit ob nauigiorũ penuria. Nã
cum in eam ipse Triballorum Rex Syrmus cõ
fugisset aduersus eius impetum obuiauit. Cæte
rum transgressus in Getas eorum vrbem in po
testatem redegit. Quibus subuersis accipiens
a gentibus illis & a Syrmo Rege munera e ve-
stigio remeauit ad suos. Vt aute Ptolemæus
Lahi perhibet. Ad Alexandrum Galli Artæui
cini amicitiæ & hospitalitatis gratia conuenere
Quos cum Rex ipse comiter accepisset. In cõ
uiuio percontatum: quidnam esset quod ij ma-
xime pertimescerent. Illo ratus sese ipsum re-
sponsuros. At eos respondisse nichil aliud præ
stantissime Rex quam ne supra ipsos cælũ ruat Ni-
chilominus tanti principis amicitiam plurimi
facere. Hæc sunt simplicitatis Barbarorum si-
gna. Qui cum descensum in Insulã minime con
senserint: missi muneribus amicitiam concilia-
rint. Neminem timere dixerint Ingentium vi-
rorum familiaritates maximi facientes Suc-
cessorum Alexandri temporibus Getis impe-
ritans Dromicheres Rex Lysimachum aduer
sus se belligerantem viuum cœperat. Cui cum Dromichetes. lysimachus.
suam gentis suæ commonstrasset inopiam simi
literq; contentos re sua homines ne talibus in Mare fugiendum.
quit mortalibus bellum infer. sed eis potius a-
micis vtere: his dictis donatũ hospitaliter Ly-
simachum & amicitia sibi deuinctum liberauit.
Plato etiam in libris de rep. fugiẽdum esse ma
re censet: perinde ac improbitatis magistrum.
Nam ab eo remotissimos optime administratu
ros remp. & iuxta illud minime habitaturos E-
phorus quidẽ i quarto Historiæ volumine: q̃d
de Europa inscribitur. Cum Europam vsq; ad
Scythas perlustrasset. In fine inquit dissimi-
les esse. Tum cæterorum Scytharum. tum ve-
ro Sauromatarum viuendi ritus. Quosdã enĩ
adeo seuos atq; morosos vt humana carne ve-
scantur. Aliquos & a bcæteris abstinere anima
libus. Alij quidem inquit ipsorum crudelitatẽ
eloquuntur quã nouere quoq; & grauitas & ad-
miratio obstupefacit. Grauitas aũt cum cõtra
ria dicat: etiã exẽplificat vt de illis verba faciat
quos iustitia p̃ditis vti moribus asserit. Esse ei
aliquos Scytharũ nomades q̃ equarũ lacte alã-
tur cunctas æquitate superantes quorũ poeta
mentionẽ faciat. Homerus quidẽ de lactipha-
gis Abijs. i. duri victus hoibus mortaliũ iustis
simis q̃ terrã intueãtur. Hesiodus vero in scri-
pto de terræ ambitu. Si. n. vocat. Pheneũ ab Pheneus.
Harpyis in terrã lactiphagorũ duci dixit. Cuius Lactiphagi.
deinde rei causam reddidit q̃m victu sobrio et
parco sunt. Nõ questuosi. Inter se sanctis vten-
tes legibus. Oĩa cõmunia habentes cũ reliqua
tum vxores ac filios vniuersamq; progeniã. exter
nis inexpugnabiles & inuicti: cũ nihil possideãt:

cuius rei gratia serui fiant. Uocant aūt Choerilum qu. in Darij transitu cū rate quā ipse construxit Opiliones appellat Sacas origie Scythas: Asiam incolentes frugiferā creati ex nomadibus homines & iustis domibus Ephorus etiam cum Anacharsim sapientem appellet ex hoc esse genere dicit. Unum e septem sapientibus censeri cum moderatione & prudentia perfecta & intellectu. Eiusq; inuēta profert exuscitatores ignis folles. Bicipitem anchoram. Rotam figularē. Hæc ipsa aūt loquor aperte haud ignarus: quod hic ipse nō omnia verissime pferat. Et illud præcipue de anacharside. Nā quomodo rota ipsa ex eius inuentione extat: quam Homerus antiquior illo nouerit? Ceu figulus cui dextra rotam quatit otius aptam & reliqua Cum aūt cōmuni quadā & veterū & posteritatis fama creditum sit: illos maxime nomadas seorsum ab alijs mortalibus habitantes lactiphagos & abios & iustissimos eē: nec homeri figmētum fieri voluit. Apollodorus illud significare Iure etiam rationem de Mysis in carmine ipso dictis subire eum oportuit: Putet ne etiam ficta de illis esse: cum poeta dixerit.

Sacæ.

Anacharsis. Follis. inuētor anchoræ biceps

Mysi.

Illustres mysos quis lac mulgetur equarum. Cominus ij pugnant.

Uel eos qui Asiam incolunt accipit. Qui si in Asia habitātes accipit: maligne poetam interpretatur vt prædiximus figmentū appellās. Cūq; in Thracia Mysi illi non vltra q̄ res ipsæ sint. Nostris itē annis Aelius Cato ex transistrana regione quinquaginta Getarū milia in Thraciam habitatura traduxit. Quæ gens eadē qua Thraces vtitur lingua qui hac etiā ætate ibidem habitāt. Mysiq; vocitātur. Uidelicet qui a et prius eo nūcupētur nomine: habitātū quoq; Asiam Mysorū translatum secū est nomē: quia affine nomē est magis ipsius poetæ historiæ: & eorum declarationi Mysoꝝ qui Thraciā incolant sic prius vocatoꝝ. De his quidē satis Redeo deinceps ad institutam ordine descriptionē De Getis sane vetuste illa omittātur. Quæ vero nostra sentit ætas huiusmodi fuere. Boerebistas vir natione Geta cum gentis eius præfecturæ insisteret: homines frequentia belloꝝ et cladibus afflictos reficiendos esse curauit. Eosq; eo magnitudinis extulit nūc exercitatione corporum nunc victus sobrietate nūc eductorum obediētia vt intra paucos annos latū adeptus sit Imperium. Plurimosq; finitimorum. Getarum dition. subdiderit. Traiectoq; audacter Istro Thraciam diripiens vsq; in Macedoniam & Illyricum magnum Romanis terrorem incusserit. Deq; Gallia finitimis Thracibus & illyrijs prædas ingētes reportauit. Boios autem & subditos Critasiro populos funditus deleuit simul & Tauriscos. Ad nationis vero ipsius cōmoditatem adiutorem habuit Ceneum virum magicis deditum: qui Egypti oras peruagatum. Auguriorum peritum. Per quæ deorum responsa renūciabat: & paruo in tempore in deorum numero constituebatur quemadmodum de zamolxi narrauimus. Ingentis obedientiæ argumētum est quod eius suasione inducti vites exciderent: & sine vino vitam agitare cōsensere. Ipse autem Boerobistas insurgentib⁹ nōnullis prius perijt q̄ Romanus populus aduersus eum mitteret exercitum. Regniq; successores plures in partes diuisi sunt. Nūc cum cæsar Augustus contra eos quinquaginta millium misit exercitum: tūc quattuor in partes distincti erant. Huius aūt generis partitiōes ad tempus fiunt. Et aliæ alio in tēpore. Fuit & alia Regionis diuisio ex antiquis permanēs tēporibus. Alios enim Dacos: Alios getas appellant Getas quidem qui ad Pontum in orientē vergunt. Dacos autem qui in oppositū versus Germaniam & ad Istri fontes Quos olim Dauos vocatos esse reor. Ex quo apud Athenienses Dauorum & Getarum nomina seruilia plurimum abundabāt. Hoc sane credibilis est q̄ a Scytharum gēte deriuari quos Daas vocant. Longe enim illi prope hyrcaniam positi sunt. Nec eo ex loco Athenas mācipia deportari est putandum. Seruos enim: aut e populoꝝ nominibus vocabant a quibus vectabātur: vt lydum et Syrū Aut ijs maxime quæ in illis locis magis ac magis vsurpata erant vt Manē & Midā ex Phrygia Tibiumq; e Paphlagonia Genus inde: quæ Boerebistæ ductu in tantam consēderat amplitudinem demū ob domesticas seditiones: & ex Romanorum bellis depressa est. Tamen adhuc ad milia hominum quadraginta emittere aptevalent. Per ipsos autem Marisus fluuius Danubium influit per quē Romani milites vasa illis necessaria bellis deuehere solebant. Superiores enim fluminis partes versus fontes vsq; ad præcipites eius decursus quos Cataractas nominant. Danubium vocant. quæ maxime per Dacorum agrū delabuntur. Alias vero inferiores vsq; in pōtum per Getas Istrū vocitant. Cæterum idem Dacorum & Getarum sermo est Græcis vero Getæ notiores fiunt quia frequentius: ad vtranq; Istri ripam migrant. Accedit quod misis & thracib⁹ immixti versantur. Triballi quoq; Thracia talio sunt quibus idem obuenit vt transmigrationes patiātur cū finitimi aduersus inferiores insurgant quotiēs ex vlteriire ripa Scythæ: Bastarnæ: Sauromatæ victoriam & quidem sæpe referant vt cum in expulsos insultent vel in insulis vel in Thracia maneant aliqui Nonnulli vero electi ab alterius partis incolis præsertim illyricis valentioribus. Aucto igitur plurimum et Getarum et Dacorum imperio ad. cc. militum milia exercitum amplificarant. Hac vero tempestate ad milia. quadraginta ipsorum contracta potentia est Eoq; prope peruentum est vt Romano subdantur imperio. Necdum autem subiecti sunt Romanis omnino: pp quandā in Germanis positam fiduciam qui in eos hostilem gerunt spiritum inter mare ponticum ab istro ad Tyrā fluuium Getarum solitudo præiacet plana tota & aquarum indiga. Quo in campo Darius. Hystaspi filius destitutus cum traiecto istro expeditionem suscepit aduersus Scythas maximū

Getæ. Boerebistas.

Ceneus magus

Uites scis

Getæ. Daci. Daui.

Seruoꝝ nomina.

Marisus

Danubius Ister Getæ.

Triballi

Bastarnæ

Daci

Tyra. Getarum deserta.

inijt periculum:ne toto cum exercitu siti delere
tur: Qua re sero intellecta remeauit. Posterio-
lysimach⁹. ri tẽpore Lysimachus contra gentẽ Getarum
eorũq; regẽ Dromicheten exercitũ ductans nõ
solum discrimẽ adiuit:sed etiã viuus in potesta
tem pertractus est. Rursumq; salute donat⁹ be
nignum nactus Barbarũ: quemadmodũ prius
enarraui. Eruptioni vero fluminis magna pro-
Peuce piori est insula. Peuce nomine. Eam Basternæ
Peucini cum occupassent: Peucini sunt appellati. Sunt
Istri ostia et aliæ insulæ multo minores supra istam sitæ.
septem Et aliæ inferius mari proximæ. Cũq; septena di-
Hierostomum. stinguat in ostia maximũ est quod Hierostomũ
id est ostiũ sacrũ vocant:per quod supra nauiga
tio ad Peucẽ stad. c.ac.xx. patet. infra ipsam Da
reus pontẽ construxit:cũ et supra cõstruere va-
luisset. Hoc aũt ipsum ostiũ primũ intra põtum
nauiganti sinistrorsum occurrit. Eorũ quæ dein
ceps sunt ad Tyrã fluuiũ nauigãtibus in Orien
tem cursus capesitur. Ab coq; septimũ distat
ostium. ccc. circiter stad. Inter ipsorũ ostiorũ sa-
ne interuallum exiguæ quædã existunt insulæ.
Tria quidẽ aia post sacrum ostiũ exilia sunt or
dine sita. Reliqua aũt illo quidem minora: cæte
Istri ostia quinq; ris vero ãpliora existunt. Ephorus quinq; Istrũ
constare ostijs asserit. Hinc ad amnẽ Tyrã na-
uigabilem. dcccc. stad sunt. Admedio in spatio
duo ingẽtes lacus Quorũ vnus ita aperit:vt vi
ce portus eo vti liceat. Reliquus ore caret. In
Tyræ turris. tyræ vero fluminis ostio turris existit: quã neo
ptolemi vocant:et vicus Hermonactis appella-
Hermonactis. tus. Aduerso aũt flumine nauigãtibus per stad
c.et.xl. vtraq; ex ripa ciuitates occurrũt:hinc Ni
Niconia Ophiussa. conia hinc a Leua Ophiussa. Atqui fluuio pro-
pinqua tenẽt habitacula vrbem. c.et.xx. stadijs
ascendenti occurrere dicũt. Distat autem insula
Leuca ab ostio per. d. stad interuallũ intra pela
gus educta Achilli sacra deinde Borysthenes
fluuius ad stadia. dc. nauigationi cõmodus. Cui
alter amnis proximus est. Hypanis. Ante Bory
Borysthenes. sthenis ostium iacet insula portũ habens Cum
vero Borysthenem. cc. stad enauigaueris eius-
Hypanis dem nominis offertur oppidum. Eadẽq; vrbs.
Olbia. Olbia idest beata nominatur. Amplũ sane Em
porium quod condidere Milesij. Supra iacens
regio vniuersa inter Borysthenem et istrum pri
Tyrhegetæ. ma est Getarũ solitudo. Postea Tyrhegetæ.
Post quos sarmatæ cognomento Lazyges et qui
Lazyes. Basilei. Argi Basilei dicuntur et Argi. E quibus pars maxi-
ma nomadibus. i. pastoribus constat. Pauci a-
groium colendorũ studio tenẽtur. Hos vtranq;
Istri ripã incolere sæpe traditur. Intra terrã
Basternæ sunt Basternæ Thyrregetis vicini et Germa-
nis et ipsi fere ex Germanis originẽ ducẽtes et ip
Atmoni si plures i vicos natiõesq; diuisi. Nã Atmoni q
Sydones. dẽ dicũtur atq; Sydones. q vero Peucẽ Istri i
Rhoxani sulã habitãt peucini. Rhoxani pro magis ad Aq
lonem spectantes inter Tanain:et Borysthenẽ
campestria pascuntur vniuersus aũt aquilona-
ris et Germania, vsq; ad portas caspias tractus
cãpester est qui nostras ad aures cognitionẽ-
q; peruenit. Num qui vero supra Rhoxanos ha
bitent:ignotũ est nobis. Rhoxani quidẽ aduer

sus Mitridatis Eupatoris ductores belligera
runt quibus imperator erat Tasius aduenerat
autẽ Palaco Sciluro socij. Cunq; pugnacissimi
iudicarentur contra instructã egregie phalan-
gem et armis ornatã natio barbara omnis infir
ma prorsus apparuit et nuda fere. Illi igitur milli
bus quinquaginta consistentes aduersus mil-
lia. lx. militariter istructa ductu et auspicio Dio
phanti ducis Mitridatici resistere ac sufferre
nõ valentes imperium maxima ex parte truci-
dati sunt. Vtuntur aũt galeis ex crudis boũ co
rijs thoracijs et scutis. Ad percutiendũq; lan-
ceas habẽt arcusq; et gladios. Reliquæ fere, hu
ius generis plures. Nomades et enim tentorijs
vtuntur centonũ instar pilo contextis in plau- Nomades Centones.
stris vitam degentes. Circunq; tentoria pecora
comitantur a quibus victum captant. Et aluntur
lacte caseo carne. Pascua vero sectantur loca
semper hærbosa permutantes. Hybernis qui-
dem tẽporibus Meoticis versantur in paludi-
bus. Aestiuis vero per cãpestria vagantur. Re
gio vniuersa hyemes habet asperas vsq; ad vi-
cina mari loca: quæ inter Borysthenẽ et Meoti
dis paludis ostium iacent. Et ex maritimis sa-
ne quæ maxime ad aquilonẽ accedunt:et ad ipsum Meotidis regio.
Meotidis ac magis etiã Borysthenis ostium:
et interiora sinus Lamyraci et carpanieti:ad quẽ Lamyrac Carpanetus.
magnæ cherõnesi tellus angustis:idest isthmos
pertinet. Frigoris aũt documentũ est incolarũ
licet in cãpis habitãtium. Nam ne casinos alũt.
Est enim rigoris impatiens bestia. Boues sine
cornibus generãtur:et nõnullis lima desecãtur: Boues sine cornib⁹.
quoniam hæc particula frigus sufferre nequit.
Equi pusilli sunt. Pecudes magnæ: aereæ scin Frigora magna
duntur Hydriæ. Quæ vero intra sunt congelã- Panticapeus.
tur. Quid de ipsius gelu vehementia? Quid de
alijs ad Meotidis ora prouenientibus? Alueus Phanagoria.
nãq; e Panticapeo ad phanagoriã plaustris de
ambulatur:adeo vt cœnum via tota fiat. Desti
tuti vero in glacie pisces ligonibus effodiũtur
ad Gangamã:sic enim locum appellant. Preci- Gangama Antacei
pue que antacei delphinibus magnitudine pa-
res; memoriæ quidem proditum est Neoptolemũ
Mitridatis ducẽ eodem in cursu estate quidem
naualí pugna barbaros hyeme autẽ equestri
prælio superasse. Vites aũt in Bosporo hye-
mẽ terram infodi perhibent:cum multum agri
metant. Scriptis etiam mandatũ est vehemẽ-
tes ibidẽ estus effici: aut forte quia insueta sũt
corpora: aut quia per id temporis nullæ spirant
auræ: aut quia aeris crassitudo plus caloris cõ
cipit: quẽadmodum in nubilis solis agunt radij
cæterũ ateas latius in eius loci Barbaros re- Ateas.
gnum tenuisse creditur. is qui aduersus amyn
thæ filium philippũ bellum gessit. Post oppo-
sitã Borysthenis insulam: deinceps ad solẽ orien
tem nauigatio est ad promontoriũ vbi Achilleos
dromos: idest Achillis cursus dicitur. nudus q
dem locus est quẽ sacrum Achilli lucũ vocitant
Dehinc achilleos dromos:et inter mare porre-
cta: Cherõnesos. Est enim ad orientem spectãs
fascia quædam in stad mille producta longius:
latitudinis stad. duũ, minus iugeribus quater=

nis distans ex vtraq̃ ripa ceruicis illi⁹ stad. lx.
arenosa. Aquā tantum habēs fossilē. In medio
Tamyra=cum Isthmo collū est stad. ad. lx. Terminat̃ vero ad
ꝓmõtoriū qd̃ Tamyracū appellãt. Stationem
Carpineites hñs in ripā cõtinentē ꝓspectantē. Post illā si=
nus est Carpineites magnitudinis nõ modice
tendēs in Aqlonē stad. circiter mille. Sunt q̃
Taphis vsq̃ ad sinū stadia tria triplicãt. Hi aũt Taphis
noiant̃. Sinũq̃ eodē quo ꝓmõtoriũ noie voci=
Taurica insula tãt. Hic ille sinus est q̃ putrem (sic eñi dicunt) a
mari lacũ stad. lx. separat. Efficit etiã peninsulã
siue Cherõnesum quã Tauri cã siue Scyticam
dicũt. Cui⁹ Isthmus. ccc. ⁊. lx. dr̃. Putrē vo la=
cũ stad. quattuor millib⁹ ꝯtineri differt. Meoti=
disq̃ portio est q̃ ad occasum spectat. Magno
eñi illius ore occludit̃: Paludosa vehementer
est vixq̃ naviculis subtilib⁹ navigabilis vẽti nã
q̃ coenũ facile detegũt dehinc rursum opplent.
Adeo vt paludes ipsę maiorib⁹ Cymbis puiæ
nõ sint. Sinus ipse tris paruas quidem habet
insulas nõnullas cecis sub aqua saxis plenas
internauigandũ occurrẽtib⁹. Nauigãtib⁹ sini=
stra pusilla: quædã offert̃ vrbs. Et alter Cherõ
nesitaꝝ portus. Ingēs quoddã in meridiē por
rectũ extēditur ꝓmõtoriũ nauigãtib⁹. Id autē
totius Cherõnensi pars vna est vbi sita ciuitas
existit quã Heraclienses ponti accolæ: coloniã
Cherõnesus vrbs deduxerũt. Id ipsum Cheronnesus appellat̃ a
Tyra fluuio distãs stad. quater millibus ⁊. cccc.
cursum sris emetiẽdo In ea ỽginis Sacellum
est deę cuiusdã: cuius ⁊ nomē habet ꝓmõtoriũ
parthenium ante vrbē iacēs stad. c. Parthenium id est ỽgine
um appellatum. Deæq̃ illius ędem habet ⁊ sta
tuam. Inter vrbē ⁊ ꝓmõtoriũ tres iacent port⁹
Postea antiq̃ Cherõnesus excisus. Post eam
portus ois august. Ad eum maxime Tauri na
tio Scythica latronũ manus cõstituebãt impe
tu in eos facto. q̃ eo diuertissent. Vocat̃ autem
Pactorũ portus pactoꝝ portus. Ab hoc alter efficitur portus
Cenõtē vocant. Est vero. lx. stad. Isthmus. hic
Cherõnesus vrbs est Isthmus q̃ paruã Cherõnesũ quã diximus
magnę portione Cherõnesi hñtē occludit hũs
eodē noie ciuitatē Cherõnesum vocitatã. Hęc
antea libera ꝓpriis viuēs erat legib⁹. At deinde
a Barbaris direpta eo necessitatis adducta ē:
vt Eupatorē Mitridatē sibi ꝓsulem delegerit
aduersus Barbaros bellaturũ. qui sup isthmũ
vsq̃ Borysthenem tenẽt: atq̃ Adriã. Hęc ꝯ ro=
manos pręludia parabant̃. Ille igit̃ ꝑ has tan
tas spes in cherõnesum cũ misisset exercitũ: pa
riter ꝯtra Scythas arma intulit. Et Scilurꝝ ac
sciluri liberos circa palaciũ in captiuos hab uit
eos autē quinquaginta fuisse Posidonius scri=
bit: cũ Apollonides octoginta affirmet. Sic po
titus est Bosphoro accepta loci ditiõe a Peri=
sade vltro qui eũ pręfectus obtinebat. Eo ex tē
pore in hunc vsq̃ diem Cheronnesitarũ ciuitas
Bosphoranis regulis subiecta est. Crenunta
Crenus vrbs vrbē a Cherõnesitarũ oppido ⁊ pactorũ portu
ęquali distari liquet interuallo. Post hũc autē
Theodosia portũ vsq̃ ad Theodosiã vrbē taurica ripa per
stad. mille longitudinē aspera mõtanaq̃: ⁊ Aq̃=
lonibus ꝓcellosa ꝯsistit. Ante ipsam vero pro=
mõtoriũ in pelagus valde ꝓcubit in meridiem
versus paphlagoniã. Amastrũq̃ vrbē ꝓcubēs. Amastrũ
appellat̃ aũt Criu Metopon. Hoc est fons ari Criu Metopon
etis. Opponiturq̃ illi Carãbis Paphlagoniũ Carãbis
ꝓmõtoriũ quo pontus Euxinus geminũ diuidi
tur in pelagus. id vtrinq̃ angustat. Euripꝰ. Cę
terũ Carãbis a cherõnesitarũ vrbe stad. duo=
bus milib⁹ ⁊. d. abest. ab arietis aũt fronte nu=
mero valde minore: Cõplures ex iis q̃ ipsũ per
nauigarũt. Euripũ vtraq̃ simul spectasse ꝓmõ= Trapezus
toria nunciãt in rigore Tauroꝝ mõtana: ⁊ mon Tibarãia
tem esse Trapezõtē ferũt. Quo noie et ciuitas Cimmerius
appellabat̃ ad Tibarantã: ⁊ Colchidē pertinēs.
in eadē regione ⁊ Cimmerius est mons in quo
magnus fuerat Cimmeriorũ ad Bosphorũ po
tētatus vbi et sinus Cimmerius vocatur quod
cũq̃ paludis Meotidis ostiũ cõtinet. post iam theodosia
dictã mõtanã regionem Theodosia iacet ciui=
tas cãpos habēs vbertate pręstantes: ac por=
tũ vel centenis nauibus accõmodum. iste finis
antea ⁊ Bosporanorum ⁊ Tauroꝝ agro fuerat
adscriptus. Tellus alia deinceps fertilitate cõ Panticapeum
spicua est vsq̃ ad Panticapeũ Bosphoranoꝝ
Metropolim. Ea vero in ostio Meotidis sita ē
inter Theodosiã ⁊ Pãticapeũ stad. d. ac. xxx. in
teruallum est. Oĩa frumenti ferax: vicos habet Nympheũ
multos: ⁊ vrbē portus optimi: quã Nympheum
vocãt. Est vero Pãticapeũ tumulus frequẽtib⁹
circũpositis habitaculis insignis ad stad. xx. ad
ortũq̃ portũ habet ⁊ naualia ad naues. xxx. ha
bet ⁊ arcē a milesiis cõditã. Leuconis aũt ęta= Leucon
te Sagauri atq̃ parisadæ regali gubernabat̃
statu multos ꝑ annos: ⁊ oĩa hęc ⁊ finitimi oẽs
accolæ q̃ meotidis ostiũ vtroq̃ ex latere tenẽt.
Idq̃ vsq̃ ad Parisadę regnũ: qui Mithridati
tradidit imperiũ. hi vero licet æquitate ⁊ man=
suetudine plures ornati essent: tyrãni tñ vocabã
tur a parisade ac leucone sumpto principio Pa
risades etiã in deoꝝ numerũ relatu s est. Eius= Parisades
dem nois nouissimus Rex fuit: qui cũ exigẽtib⁹
solito magis tributũ barbaris resistere neq̃ret
Mithridati cognomine Eupatori regnũ tradi
dit Ex illo ad Romanos puenit imperiũ. Ma=
ior aũt illius ps in Europa est: cũ et in Asia ps Eupator
vna sit. Os ipsum Meotidis Bosphorus appel Bosphorus
latur Cimmerius. Eius vero initiũ ab amplio=
re latitudine ad stad. lxx. vbi ⁊ panticapeis lo= Cimerius
cis ad phanagoriã ꝓpinquissimã Asiæ ciuitatē Phanagoria
diuisionē inchoãt. Terminat̃ autē ad angusti
simũ Euripũ. Hæc vero angustia Asiam ab eu= Asia
ropa separat. Simul ⁊ Tanais fluuius ab ar= Europa
cto in paludē ⁊ eius ostium: ꝯ influēs/duobusq̃ Tanais
iis in paludem erũpit alueis ad stad. inter se. lx.
distantib⁹. Extat ⁊ ea qua flumē appellatiõe op
pidum amplissimũ sane Barbaris mercaturæ
diuersoriũ post Anticapeũ. Intra Cimmerium
vero Bosphorũ nauigãtib⁹ e sinistra Myrme=
cũ offertur oppidulum a Panticapeo stad. xx. Myrmecium
A myrmecio aũt stad. bis totidem vicus abest
partheniũ: qua ingressus est angustissim⁹ stad.
xx. Cui opponitur vicus Achilleius nominat⁹ achilleus
in Asia. Hoc ex loco rectus ad Tanain ⁊ insulã vicus
inter eruptiones iacētem cursus accipit̃ stad.

duobus millibus atq̃.cc. Hunc paulo sup ex=
cedit num erũ p̄ter Asiã nauigatio. Triplo ve
ro maior a leua vsq̃ ad Tanain nauigatio.i.qua
situs est Isthmus. Hęc ad Europam vniuersa
nauigatio solitaria est. A dextra vero minime
solitaria tota paludis circuitio stad.viij.milib⁹
ↄstare tradit. Magna vero Cherõnesus.i.pœ=
ninsula: ipsi Pelopõneso forma ⁊ magnitudine p
quã similis est: eã vero totã Bosphorani Prin=
cipes bellorũ assiduitate vastatã habẽt. Illam
ante Bosphoranorũ Tyranni paruã quidã me=
otidis oræ panticapeo adiacentẽ: vsq̃ Theo=
dosiam tenebãt, plurimã vero partẽ vsq̃ ad isth
mum: sinũq̃ Carpenitem Tauri habebant. Ea
Tauri Scythia parua — vero gẽs est Scythica. Hęc aũt oĩa tota: ⁊ aliq̃
extra Isthmũ vsq̃ ad Borysthenẽ parua Scy=
thia vocabat, ꝓpter transeuntiũ ꝓ Tyrã fluui
um ⁊ Isthmũ ⁊ eam terrã habitãtiũ: multitudi
nem huius etiam pars magna Scythia parua
nuncupata est. Cũ Thracea partẽ vi partẽ loci
malignitate (Est eñ plurima palustris) cõces=
serint. Cheronnesus sane in mare vergens vsq̃
Theodosiã: tota frugifera est in cãpis. Non sic
aũt mõtana frumẽto admodum beata. Ubicũq̃
forte fossore proscissa est.xxx.reddit. Mitridati
modiorũ.c.⁊.lxxx.milia: tributi noĩe soluebant.
Ducẽta vero argenti talẽta, cum Asianis locis
Sindicen circũadiacentibus. His ex locis: ad
grecos frumẽtarij commeatus erant. Sicut e
palude Salsamentaria. Traditũ vero est. Leu
conẽ regẽ decem ac ducẽtas modiorũ miriadas
e Theodosia Atheniensibus trãsmisisse. Est au
mirias q̃d — tem Mirias decẽ milia cõtinens numer⁹. Hos
ip̃os aũt peculiariter agricolas noĩabãt. Quia
Nomades — qui sup eos assistunt Nomades. id est pastores
cũ alius generis carnibus quidẽ tum equinis
aluntur. Et equarũ caseo: ⁊ lacte ⁊ acetoso lacte
qd̃ illi arte quadã cõdientes eximiũ habẽt ob=
sonium. Quã ob causam poeta omnes eius tra
ctus incolas lactiphagos appellabat: hi quidẽ
ipsi Nomades bellãdi magis q̃ latrocinãdi stu
dio tenent. Ipsi eñ ꝓ eorũ finibus bella suscipi
unt. Siqui colendæ telluris volũtate ducũtur:
ijs terrarũ vsum ↄcedunt quarũ causa libenter
tributa suscipiunt moderate quidẽ magis quã
ad nimiã auariciã imposita: nã diurna ⁊ necessa
ria vitæ iniungunt. Quod si nõ tribuant in eos
bella suscitant. Sic eos iustos pariter: ⁊ Abios
hos eosdẽ viros poeta nũcupauit. Cũ tributis
recte ꝑsolutis: nullo pacto bellaturi cõsisterẽt.
Cõtra vero nõ p̄esolutis armorũ virib⁹ cõfisi
insurgũt. Similiter ⁊ aduersus incursãtes aut
facile vindicaturi: aut impetũ ꝓpulsaturi. Quẽ=
admodũ Asandrum factitasse scribit Hypsicra
tea: qui ipsius Cherõnesi Isthmũ ductis mœ
nibus vallauit ad Meotidẽ.ccc.ac.lx.stad. spa=
tio ad singula stadia turres decẽ ędificans. cæ
terũ ipsius agri cultores magis ac magis com
munitate conditi: et ciuili consuetudine fama
ipsa p̄edicant. Qui vero questuosi sũt ⁊ mari=
timis obseruati actionibus ab latrocinãdi vix
abstinent iniurijs ⁊ auiditate lucrandi. In di=
numeratione aũt locorũ ipsius Cherõnesi ⁊ ca=
stellorũ multis astitit: duꝫ Scylurus eiusq̃ li= — Scylurus
beri cõdiderunt: quib⁹ ad discursatiões arcib⁹
vtebant. Aduersus Mithridatis duces Pala
tium ⁊ ⁊ Chabum. Erat ⁊ Neapolis ⁊ Eupato=
riũ ædificante Diophãte duce Mithridatico.
Est etiã ꝓmõtoriũ ab Cherõnesitarũ muro ad
xv. distans stad. ingentẽ sinũ efficiẽs ad oppi=
dum vergens supra quẽ salius incũbit lacus sa
Ctenus vrba — linã habẽs. Hic etiam Ctenus erat. vt igit hęc
duo regij ductores obtinerẽt in obsidionẽ iam
dicti ꝓmõtorij imposito p̄esidio locũ muro cir
cũuallarunt. Et illius sinus ostium vsq̃ ad oppi
dũ aggere ducto munierunt vt iter facile pede=
stre fieret: ⁊ ex ambabus vnã quodãmodo ciui
tatem efficerẽt: vnde facilius Scytharũ impe=
tũ excluderẽt. Postea vero q̃ murũ Isthmi spe
ctãtis Cenũrẽ inuaserũt: ⁊ iniecto calamo fossã
exaggerarunt quã interdiu põte cõstructo iun
xerunt. Regij milites noctu incẽderunt. Et quo
ad illos in potestatẽ redegerũt: obstinate per=
durarunt. At nunc oĩa sub Bosphoranis subie=
cta sunt regib⁹ quos populus Romanus insti=
tuerit. Scythicæ gẽtis ⁊ Sarmaticæ mos pro
prius est equos Eunuchos facere: vt mansue=
Equi eunuchi — tiores ad parendũ fiant. Parui eñ sunt at cele
res ⁊ acres atq̃ rebelles. Uenationes illis sunt
intra paludes q̃dẽ ceruorũ aprorũq̃. In cãpis
aũt onagrorũ ⁊ caprearũ. Hoc aũt locis illis pe
culiare est ne aquilam gignant. Inter quadru=
pedia bælua est quã Colon appellãt: magnitu=
Colos — dine inter ceruũ ⁊ arietẽ albicante corpore: exi=
mię sup hos leuitatis ad cursum: narib⁹ potãs
trahit ad caput: hinc postmodũ cõplures ad di
es seruans: adeo vt p carẽtes aquis agros fa=
cile pabuliũ carpat. Huius generis vniuersa ex
tra Danubiũ regio est in medio Rheni ⁊ Tanai
dis spatio iacẽs ad põticũ mare Meotidemq̃
Europæ pars — ꝓtensa paludẽ. De reliqua parte Europæ. Re=
liqua pars Europæ intra Istrũ est ⁊ maris cir
Grecia macedões Epirus — cultum. Huius initiũ ab Adriatico sinu vsq̃ ad
sacrũ Istri sumit ostiũ: in qua ⁊ Grecia ⁊ Ma=
cedonũ ⁊ Epiri gẽtes ↄp̄ehendant: et sup eos
ad Isthmũ ptinẽtia. Et ad vtriusq̃ littoris pe=
lagus Adriaticũ ac põticũ. Ad adriaticũ qui=
Illyricus tractus — dẽ Illyricus tractus est: ad alterũ vero vsq̃ ad
Propõtidẽ ⁊ Hellespontũ oĩa Thraciæ locata
est. Et siqui admiscent his Scythę vel galli. ab
istro aũt exordiũ ij capiant oportet: quibus tra
ctãdi sunt ordinatim loci situsq̃ dicẽdi. Hęc aũt
Italiã ⁊ alpes ⁊ Germanos ⁊ Dacos ⁊ Getas
attingunt. Hęc etiã bipartito ꝑcurras. Quodã
Grecia — enim modo vna ducta quasi linea parallela mõ
tes; Illyrici ⁊ Peonici ⁊ Thracij inter se distãt:
quæ ab Adriatico sinu in pontũ vsq̃ pueniat:
cuius ptes in Aquilonẽ spectãtes inter Istrũ
mõtesq̃ cõsistunt: In austrũ vero Græcia tel=
Hemus — lus: ⁊ vsq̃ in mõtanos tractus barbara. In põ
tũ quidẽ vergit mõs Emus cæteros eius spa=
tij magnitudine ac sublimitate superãs: mediã
q̃ Thraciã diuidẽs. E cuius vertice (vt autor
est Polybius) vtrũq̃ mare cernit. Minime ve=
ra dicẽs. Nã ingẽs interuallũ est ad Adriã ⁊ ob
scurantia permulta. Ad Adriaticum nãq̃ tota

Peonia ferme Ardea. In medio aūt peonia ꝛ hæc celsa
tota. E cuius latere vtroq; in Thraciā quidem
Rhodope Rhodope ꝓpinqua ꝛ sublimis sane mōs ē post
Emū. Altera ex parte ad septētrionē ora. Illy-
Illyrici rica: et Augaritarū regio ꝛ Dardanica. de Il-
lyricis igit̄ dicēdi sumam⁹ initiū: q̄ Istro sūt al
pibusq; ꝯtigua: interq; Italiā ꝛ germaniā iacē-
tia. Inchoāt aūt alacu vindelicoꝝ ꝛ rhetorum
ꝛ Loenioꝝ. Ipsius ꝑfecto oræ partē desolatā
fecere Daci superatis bello Boijs atq; Tauri
scis. Ea Gallica natio est Gretosiro subiecta.
Eam suæ ditiōi subiectā regionē asserēti tāctū
Parisus amnis disterminet qui e mōtib⁹ per
Parisus fluuius Scordiscos Galatas appellatos in Istrū influ
it. Etenim illi cū Illyricis ꝛ Thracib⁹ ꝓmiscue
habitabāt. Ceterū illos quidē Daci deleuerūt
Hos aūt crebro in belloꝝ vsum socios adiciue
runt. Reliquā plagā Pannonij obtinēt vsq; ad
Segesticā atq; Istrū ad septētrionē atq; orien
Pannonij Segestica tem. Ad reliquas vero partes amplius etiam
porriguntur. Ceterū Segestica vrbs est Pā-
nonioꝝ vbi fluuij plures cōfluunt. Omēs sane
nauigationib⁹ idonei. Arx in gerēdo cōtra Da
cos bello natura perutilis. Subiacet eñ alpi-
bus. Ad Iapides vsq; ꝓtendētib⁹ natione Gal-
Iapides licā simul ac Illyricā. Ex ipsa locꝯ plures labūt
amnes q̄b⁹ cū aliunde tum ex Italia multa cō
uehunt onera. Nā post ꝓmontoriū ex Aquileia
Naupōtus cōscendētib⁹ Naupōtū stad. sunt. ccc. l. Ad quā
rhedæ perducūtur. Ea vero est Tauriscoꝛū co-
lonia. quāq; nōnulli. d. esse dicant. Promōtoriū
illud: quædā est Alpiū pars humillima: quæ ex
rhetica vsq; ad Iapiges porrigunt. Hinc mon-
Tergesta tana attollitur denuo ad Iapides regio quam
Lugeus Alpiā vocāt. Pariter e Tergesta pago carnico
Corcoras trāsmisso est per ꝓmōtoriū ad paludē noīe Lu
Sabos geum. Naupōto ꝓrimus est fluuius Corcoras
Drabos qui onera excipit. Hic sane Sabō itrat. Sabus
Noarus q; in Drabō ingredit̄. Hic vero in Noarō penes
Calapis Segestā. Hinc Noarus augetur accepto Ca-
lapi qui ex Albio mōte fluens per Iapides Da-
nubiū illabit̄ ad Scordiscos. Hec ipsa nauiga-
tio magna ex parte ꝑ fluuios in aquilonem ex
Tergesta in Danubiū cursum habet: per stad.
Siscia circiter mille ac. cc. Penes Segesticā castellū
Sirmium est Siscia ꝛ Sirmiū ea in via sitū: quę in Italiā
Pannonij ducit. Pannonioꝝ gentes sunt Breuci Andize
Breuci tij Ditiones Pirustæ Mazei Desitiatæ quib⁹
Andizetij Baton imperauit. Et alij conuentus ignobiles
Pirustæ in Dalmatiam vsq; distenti. Sunt ꝛ Sardei ad
Mazei meridiē procedenti. Quoꝝ ab initio Adriæ si-
Desitiatę nu: regio montana ad Rhinocū sinū ꝓgrediens
Sardei agrūq; Sardieorū inter mare gētesq; Pānoni-
os cadit. Hoc ex loco de ꝯtinuo orbis circuitio
ne dicturio ferme faciendu; est initiū pauca de
superius dictis repetētib⁹. In ipso sane Italię
ābitu: diximus, primos Illyrici litoris Istros
Italiæ ter esse: Italiæ carnisq; vicinos ꝛ vsq; ad Polā ci-
mum uitatē Istrię. Huius tēporis imperatores ita
lię terminos extendere. Hi quidē ab intimo si-
nu stad. circiter. dccc. sunt. Totidēq; e ꝓmōto-
rio ante vrbes posito Anconē cōspectātes. Cū
dextrorsum habeas orā veneticā. Tota vero

Istriæ nauigationis lōgitudo. M. ac. ccc. ꝓdu
citur stad. Dehinc cursus Iapidicus stad. M.
cōtinetur. Iapides eñ in Albio mōte siti sunt Iapides
qui alpibus posterior est excelso admodū. Hic
quidē ad Pannonios istrumq; ꝑtinentes. Hinc
aūt ad adriaticū mare. Pugnaces quidē. Cæ-
terū ab Augusto Cæsare tādem expugnati ad
vnū. Eoꝝ oppida Metullum Arupinū Mone Metullis
tium. Vendonis vrbs. Loci aūt infœcūdi alica ꝛ Arupinū
miliū plurimū gentib⁹. Ritu gallico armātur Il- Monetiū
lyricoꝝ quoq; more ac Thracum stigmatici. Se Vendones
cundū Iapides in Liburnos est nauigatio p̄r Liburni
ore maior stad. in ipsa nauigatione fluuius oc-
currit aduersa cū onerib⁹ nauigādus aqua vsq; Scardo
in Dalmatas ꝛ Scardo oppidum Liburnicū. ad Absyrti-
orā vero oēm quā dixi maritimā insulæ sunt q̄s des
Absyrtidas vocant. Circa quas Media fratrē Absyrtus
absyrtū cū eam ꝑsequeret̄ necasse traditur. In Cyratica
de Cyratica est ad Iapidas pertinens. Postea
Liburnides: numero. xl. post illas alię insulę ia- Liburni-
cent. E quibus nobiliores pariter Tragurium des
ab Isseis cōditū. Pharos: quę ante Paros di Tragurių
cebatur a parijs ędificata: Huius oriundus fu Pharos
it Demetrius pharius. Dehinc Delmatarū lit Paros
tus ꝛ eoꝝ emporiū Salone. Ea gēs annos com Demetrīs
pluris aduersus Romanos bella gessit. Castel Dalmatas
la ad. l. habuerūt: dignitate pręstātia. In his et Salonæ
oppida quędā Salonas priamonē Miniam atq; Priamonas
Sinotium: ꝛ nouum et vetustum. Quæ Cæsar Minia
augustus vastauit incendio. Extat ꝛ andretriū Sinotim
munitus admodum locus. Dalmiūq; ampla andretriū
sane ciuitas a qua ꝛ cognomen gens illa vēdi- Dalminiū
cat. Eā Nasica exilem reddidit. Agrumq; deso-
latum pecoꝛis pascēdum tam improba incolaꝝ Dalmataꝝ
erat auaritia. Nā Dalmatarū mos ꝓprius est ꝑ tacito
octēniū ab inquilinis tributa exigere. Solent ꝛ adrius
illi nullo cū maritimis vti nūmo. Cū Barbaris mōs
cōmunitet vsurpāt. Mōs est adrius mediā di- Naro flu-
uidens Dalmatiā hinc ad mare hinc autem ad uius
terram reliquā. post Naro fluuius est cui adia- Daorizij
cent Daorizi: ardei: ꝛ plerei. Quibus ꝓpinqua ardei
est insula Melena quā Corcyram appellant. Et plerei
oppidum qd̄ cōdidere Gnidij. ardioꝛum est pri Melena
mo quidem paros: dehinc vero pharos dicta. Corcyra
Eam ædificauere parij. posteritas autē ardie- pharos
os vocauere Varalios. Veruꝫ relecerunt illos Varalij
romani in interiora terrę longius a mari cū la
trocinijs cūcta vastarēt. Et agris incūbere co-
lēdis cogere. asper sane ꝛ sterilis ager est ho-
minū minime culturę deditorum. adeo vt fundi
tus deleti ferme defecerint. Qd̄ et reliq̄s eius
ore mortalib⁹ obtigit. Nā q̄ prius potētia vale
bāt ad ima redacti euanuere. Sicut ex Gallis
Boij: ꝛ Scordiscæ. Ex Illyrijs vero autariatæ
ꝛ ardei ꝛ Dardanij. Ex Thracibus Triballi. hi
quidem principio inter se prœlia ꝯferētes: post Dardani
ea, vero Macedonicis armis: ꝛ Romanis debel Triballi
lati sunt. post ardieoꝝ ꝛ plereorū orām mariti- Rhizei
mam Rhizeoꝝ sinus est: ꝛ Rhizonis oppidū cū Rhizonis
quibusdam castellis. Et Drilo fluui⁹ cuius ad- Drilo
uerso flumine nauigatio ad orium vsq; ad Dar
danicos porrecta ꝓpinquat macedoniæ genti-
bus. propinquat ꝛ peonibus ad meridiem. sicut

et Autariatæ ⁊ Dasaretij. Cũ alij alijs ex locis
inuicẽ finitimi sint Ipsi ⁊ Autariatis Dardani
Galabrij — orũ sunt Galabrij apud quos ⁊ vrbis peruetu=
Thunatæ — sta ⁊ Thunatę ipsis Medis quæ gẽs Thracia
Dardanij — est: ad orientem vicini. Dardanij natio prorsus
Agrestis: adeo vt sub fimo speluncas defossas
incolãt. degãtq; Studio tamẽ capti musicæ Ti
bias ⁊ fides: ⁊ id genus instrumenta vsurpant.
Hi quidẽ mediterraneã habitãt. De ipsis po=
Lissi — sterius mẽtio faciẽda erit. Post sinũ vero Rhi=
Acrolissi — zicum Lissi oppidũ est et Acrolissi ⁊ Epidãnus
Epidãnus — quã Corcyrei ꝯdidere. hoc tpe dicta Dyrrachi
dyrrachiũ — um ab Cherõneso. vbi sita est: nacta vocabulũ:
Aspus — Dehĩc Aspus amnis ⁊ Aous: sup quo Apollo=
Aous — nia ciuitas extat optimis instituta legib⁹. Eam
Apollonia — Corynthij et Corcyrei ædificauere. A flumine
aeas — quidẽ stad. x. lõge abest. A mari vero. lx. Cete⸗
Aoum Aeantem heca teus appellat. Asseritq;
Inachus — eodẽ ex loco circa lacinũ: immo vero ex eodeꝫ
sinu. Inachũ quidẽ aduersus austrũ argos irrũ
pere: aeantẽ vero versus occasum in pelagus
adriaticũ. In ipsis aũt apolloniatarũ finib⁹ ce=
Nymphes — leber locus extat: quẽ Nympheũ vocitant: Ibi
vero ⁊ petra est ignẽ vomẽs: cui fontes subsũt:
qui aquas tepidas bitumenq; scatent dum ipsa
Bituminis petra (vti par ẽ) vrit. Prope vero
in tumulo eius metalli effossilis locus ẽ quod
excisum tpis spatio denuo replet. Cunq; tellus
intra fossas aggesta sit in bitumen transformat
Posidonio teste. Idẽ memorię ꝓdidit terrã vi
neis consitã bitumine refertã quę in Seleucia
pieria iacet: vineis esse remedio quę pediculo=
sæ sint. Eas em̃ si cũ oleo illã inunxeris bestio=
las: priusq; ad germina e radice ascẽderint neca
re. Eius gñis aliã Rhodi eo tpe fuisse repertam
Belliaca — quo ibi picturã administrabit. Sed oleo ampli
Orieum — us opus fuisse. Post Apolloniam Bellica est: ⁊
Panarm⁹ — Orieum eiusq; Emporiũ Panarmus id est cõ=
Ceraunia — moda cũctis statio. Iugaq; Ceraunia: Hic sin⁹
Ionisos — Ionisos. ⁊ adriæ capit initium. Os quidẽ ipsũ
[illegible]a vnde — vtriq; cõe est. Differt aũt Ioniũ. Idcirco primæ
huius maris parti adpellationẽ affert. adriæ ve
ro intestinũ mare: vsq; ad extremũ recessum no
mẽ accepit. Hoc aũt tpe etiã vniuersum. Horũ
noĩm alterum ab viro anare descendere. Theo
põpus autor est q̃ eoꝝ locoꝝ tenuit imperium
Unde ⁊ natio est. Adriã vero a flumine cogno=
mine idẽ assequutum. a Liburnis ad Ceraunia
stad. sũt paulo plura supra duo mil. Totã vo ab
intio recessu nauigatiõẽ dierũ sex Theopom=
pus diffiniuit. Tractus aũt Illyrici lõgitudinẽ
pediti: xxx. dierũ ait. at mihi amplius esse videt.
alia quoq; fide minime digna tradit. Maria ip=
sa ꝯmisceri. ideo q̃ in vrbe Narone tegula chia
[illegible]ro — ⁊ in hasia inueniat. Et vtraq; maria e mõte q̃dã
[illegible]ter — spectari. Et insulas Liburnas ita cõstituit vt
stad. d. circuitionem habeãt ⁊ Istrũ in adriati=
cũ pelagus vno irrũpere ostio. Talia ⁊ Erato=
sthenes scribit. Quędã aũt sunt e vulgi sermo=
nib⁹ audita quẽadmodũ polybius: ⁊ de illo ⁊ de
alijs scriptorib⁹ dixit. Uniuersus igit orę illyri=
cæ cursus maritimus portus habet optimos.
ita enim et ex perpetuo ipsius: ⁊ littore ⁊ ex ip=

sis ꝓpinquis insulis euenit. E cõtra vero Itali
cum littus Illyrico obiectũ se habet: q̃d impor
tuosum prorsus est. aprica itaq; regio similiter
frugifera bonisq; feracissima fructibus olivetis
vinetisq; speciosa nisi sicubi rara et aspera oino
rupes iacet. Talis cũ plaga esset illyrica mari=
tima presertim specta prius erat virtute locorũ
fortassis ignota: idq; vt plurimũ ꝓpter agrestes
hoim ritus gentẽq; piraticã. Sup hanc sita re=
gio tota mõtana frigida ⁊ niualis est amplius q;
in aquilonẽ spectat adeo vt raro vitem ferat. in
altioribus vero ⁊ amplioribus locis mõtanę sũt
planities quas pannonij tenẽt in austrum vsq;
Dalmatas ⁊ ardieos porrectæ ad septẽtrionẽ
istro terminante. ad orientẽ vero Scordiscis ꝓ
ximę: qua macedonũ Thraciumq; montes exi=
stunt. Fuerũt aũt autariate illyricoꝝ gens am=
plissima atq; optima: qui cũ ardieis assiduę bel
ligerabãt. Belloꝝ causa erat Sal: q̃d in eoꝝ fi=
nibus coagulat ex aqua quę e vase quodã ver=
no stillat tpe. Exhaurientib⁹ em̃ et deponenti=
bus sal ipsum die quinto coagulat. Cõuenerat
autẽ inter eos: vt per vicissitudinẽ cõgelato vo
vterent loco. Conuenta vero trangressi manus
conserebant. Ceterũ Autariatæ Triballos ab
agrianis vsq; ad Istrum pertinentes aliquan= — Autariatę Triballi
do deleuerunt. Erant autẽ dierum quindecim
iter ex alijs Thracibus ⁊ illyricis protensi. Ex
tincti vero prius a Scordicis fuerãt postea au
tem ab Romanis qui etiam Scordiscos diuti⁹
potentissimos debellarunt Enimuero ij penes — Scordisci
istrum habitarant: duas in partes diuisi. Nam
⁊ alij magni Scordisci appellati sunt. Alij vero
parui. Illi quidẽ duos inter fluuios habitabãt
Istrum illabentes. Alter Noarus appellatur
preter Segesticã fluens. alter Martus: vel vt
alij Bargus. Parui aũt vltra Istrũ incolebãt — Martus Bargus
Triballis ⁊ Misis finitimi. Quasdam etiã insu
las habebãt Scordisci. Ea autẽ magnitudinis
aucti sũt: vt vsq; Illyricos ⁊ Peonicos ⁊ thra=
cios ꝓuecti sint terminos. Cõplures igit iacẽ=
tes in istro Insulas occupauere. Ipsi ẽt vrbes
habuere Heortẽ: ⁊ Capedunũ. Post Scordisco — Heortes capedunũ
rũ agrũ ad istrũ quidẽ adiacet Triballoꝝ ⁊ my
soꝝ plaga. De quibus superius mẽtio a nobis
facta est. Et paludes Scythię intra Istrũ quã
minorẽ vocant. Et harũ meminimus superius.
Habitãt ⁊ isti ⁊ Crobizi ⁊ alij quos Troglodi= — Crobyzi
tas vocãt: ad loca quę ad Calatim ⁊ Tomeem
⁊ istrũ ꝑtinẽt. Dehinc caemi accolæ ⁊ qui vsq; in — Coralli
pontũ vergũt. Coralli ⁊ Bessi ⁊ medoꝝ quidã ⁊ — Bessi
Dantheletæ. Hęc vero vniuersa latronib⁹ re= — Danthele tæ
fertissima loca. Bessi magna ex parte montem
semũ incolũt: ⁊ ꝓpter latrocinandũ latrones vo
citant. Quidã Calybitę et Lyprobij: Rhodopę — Calybitę
ꝓpinqui atq; Peonib⁹ ⁊ autariatis ⁊ Dardani= — Lyprobij
is ad Illyricũ. In horũ medio: ⁊ ardicoꝝ Dasa — Dasaretij
retij iacent ⁊ Hybrianes ⁊ gentes aliæ obscu= — hybrianes
rę: quas cũ diriperent spoliarentq; Scordisci:
desolatum reddiderũt agrũ: ⁊ multoꝝ dierũ ne=
moribus inaccessis refererunt. Inter Istrum
⁊ montes ex vtroq; Peonię latere maritima — Peonia
ponti ora ꝓtenditur. ab ore sacro Istri ad mõ=

tanam usq̃ Emi plagã. Ostiũq̃ Bizãtico ꝓpin-
quũ queadmodũ littus Illyricum adeũtes usq̃
ad Ceraunios mõtes ꝑuenim⁹: q̃ extra tractũ
existũt Illyricũ: ꝓpiũ tamẽ q̃ndã hĩs terminũ.
Mediterraneas vero istis gẽtes terminauim⁹
cũ ad hmõi descriptionẽ isigniores fore tum ad
p̃sentia: tũ posteriora putarem⁹. Eodẽ modo
in ore huius loci maritima q̃ uia mõtanã egre
diat lineam: ad ꝓpiũ tamẽ aliquẽ terminũ finit
Ponti scilicet ostium ⁊ ad ea q̃ modo ⁊ ad ea q̃
deinceps agent. A sacro igit ostio Istri dextror
sum hãti litt⁹ ꝑpetuũ oppidulũ occurrit Ister

Ister op.
Tomis
Callatis
Apollonia

noie: ad stad. d. A milesijs ædificatũ. Inde To
mis oppidulũ alterũ: ad. cc. l. stad. Dehic vrbs
Callatis in stad. cc. ⁊. lxxx. ab Heracliensib⁹ de-
ducta colonia. Postea apollonia stad. M. ⁊. ccc.
Milesiorum colonia. Cuius maior muri portio

Apollinis
Colossus

quadã in exili condita insula est: vbi Apollinis
sacellũ existit. quo ex loco. M. Luculius Colos
sum extulit ⁊ in capitolio collocauit. Fuit autẽ
Apollinis statua. calamidis opus. in medio au

Bizone

tem Calatidis: ⁊ Apolloniæ spatio Bizona ia-
cet maxima ex parte sui terrẽmotib⁹ absorpta.

Crulis
Odessus
Naulochus
Aemus
Mesebria
Menebria
Menopolis
Bea
Selyos
Selymbria
Poltyobria
Anchiala
Ceterizis
Cyaneæ
Thinia
Pthinopolis
Andriaca
Salmydissus
Cyaneæ

Inde Crulis ⁊ Odessus milesioꝝ colonia. ⁊ nau
lochus: Mesembrianoꝝ castellũ. Postea mõs
Aem⁹: ab hoc usq̃ mare progrediẽs. Deide me
sembria Megarensiũ colonia: quã antea Mene
briã vocabãt. veluti Menopolis: id est Mene ci
uitas. Eius enĩ ædificator Menas appellabat.
Brea vero sermone Thracio ciuitas noiatur:
sicut ⁊ Selyos oppidũ Selymbria dicta est. Et
sic Enus quãdoq̃ Poltyobria noiata erat. De
inceps Anchiala castellũ ab Apolloniatis cõ-
ditum Aquæ ⁊ pollonia dicebat. Hoc in littore
Ceterizis ꝓmõtoriũ ꝓminet. Locus munimi-
ne validus quo aliquando Lysimachus opum
suarũ Thesauro: et ærario vsus est. Rursus ex
Apollonia ad Cyaneas insulas stad. sunt. M. ⁊
d. In eo aũt interuallo Thynia apolloniatarum
ager ⁊ Anchialia eoꝝdẽ ora ⁊ Pthinopolis ⁊
Andriaca ꝓpinq̃ Salmidisso. Littus vero hoc
desertũ est petrosum importuosum Ad Aqui-
lonis flamina late patens ⁊ ꝓpertũ. Ad Cyane
as usq̃ lõgitudo est stad. circiter. dcc. Ad quod
Naufragio electi: ab oppidanis spoliant. thra
cia gẽte suphabitãte. Cyaneę aũt duæ perexi-
guę extãt insulæ: Altera in Europam altera in
Asiã ꝟgẽs: Euripo disiunctæ latitudis stad. cir
citer xx. Tantundẽ a Byzãtinoꝝ: ⁊ Chalcedo-
nioꝝ tẽplo distãtea. Id Euxini maris angustis

Propontidis initium

simũ ostiũ est. Cũ hinc stad. x. ꝓmõtoriũ obuẽ
at fretũ quinq̃ stad. angustans. Deinde dilatat
amplius ⁊ Propõtidis initiũ efficit. Ex eo ꝓmõ
torio: qđ stad. quinq̃ angustũ efficit fretum: ad
portũ noie Ficulneũ stad. quinq̃ ⁊ triginta inter
sunt. Hinc ad Byzantioꝝ cornu quinq̃. Est aũt
cornu ad Byzantij mœnia ꝓpe spectãs sinus in
occasum extẽsus ad stad. lx. cornu ceruino per

Pelamides

quãsimilis: nam in plures sinus perinde ac ra-
mos quosdã scinditur in quos irruentes Pela
mydes. facile captant. Id autẽ cum earũ multi
tudine: Tum vi ⁊ impellentis fluxus impetu cũ
ꝓpter sinus angustissimos vel manib⁹ cõp̄hẽ

dant. Earũ generatio in Meoticis paludibus
fit. Inde vero paulatim erũpunt grege facto ꝑ
os ipsum ac ꝓpter littus asiaticũ usq̃ Trape-
zuntẽ ac Pharnaciã excurrũt. Hinc p̄mũ ea
rũ venatio existit nõ copiosa admodũ. Nõdum
enĩ ꝯuentẽs est multitudo. Ut vero sinope ꝓpi-
us accesserint: speciosior nimirũ earum est pisca
tio simul ⁊ salsamẽtaria: Postq̃ vero Cyaneas
transierint: ⁊ ex ripa Chalcedonia albicãs oc-
currerit petra quędã tantus bestijsq̃ ipsis ter
ror incutitur: vt e vestigio in vlteriorẽ cõuertã-
tur ripam. Quas cũ præceps aquarum cursus
corripiat ⁊ innata locoꝝ aptitudo maris fluxũ
ad Byzantiũ cornũq̃ Byzantij deflectat. Et eo
nature impetu propellat copiosũ Byzantinis
populoq̃ Romano suppeditat prouentum. At
enĩ Chalcedonij in vlteriore prope cõsistentes
littore in nullam eius vbertatis cõmunionẽ ac
cedunt. Quoniã ad eoꝝ portus ne vna quidem
pelamys sese applicat. Memoriæ ꝓditũ est: cũ
Byzantij ꝯditores post ędificatã a Megarẽsi
bus Chalcedonem apollinis oraculũ cõsulerẽt
eis mandasse vt cõtra cæcos habitationẽ loca
rent. Cæcos enĩ ideo Chalcedonios vocabat
quia cũ prius ad ea loca nauigassent: omissa ta ;
locuplete ripa tenuiorez accepissent. Iam usq̃
Byzantiũ ꝓgressi sumus. Illustrissimã sane ci-
uitatẽ ad nobiliorꝫ confinia propinquã: ⁊ Istri
ostio vicinam ab eo flumine nauigationẽ plane
demõstrantẽ. Supra Byzantiũ vero gẽs astro
rũ id est ciuituz iacet: in qua Calyba ciuitas est.
Eam Philippus amyntæ filius collectis de ex
ercitu ignauissimis habitandã cõstituit. Hę igi
tur nationes memoratu dignę sunt: quas Ister
⁊ mõtes Illyrici Thracijq̃ terminãt. Mariti-
mam Adriatici maris oram vniuersam ab ini-
tio sinu inchoatam tenentes et sinistram ponti
plagã ab Istro flumine usq̃ Byzantiuz. Reliq̃
sunt de religione dicta montana in austrũ spe-
ctantia. Quęq̃ his subiacent ordine loca: in qui
bus est gręcia: ⁊ cõtigua usq̃ in montes p̄otẽn
ta barbaries. Hecateus itaq̃ Milesius hęc de
Pelopõneso scripta ꝓdidit. Eam priusq̃ Gre
ci incolerẽt a Barbaris habitatã extitisse. Iti
dem fere ⁊ gręcia vniuersa priscis tpibus bar-
bararũ nationũ habitatio fuerat. In eam veru
ductus est rationẽ per ea quę memoriæ ꝓdita
fuerant. Pelopis quidẽ ex Phrygia ducto secũ
populo ab se Pelopõneso nomẽ indidit. Dana
us ab ęgypto ꝓfectus Dryopes ⁊ Caucones
⁊ Pelasgi ⁊ Leleges ⁊ alij id genus: terras intra
Isthmũ ⁊ extra ꝑtiuerunt. Agrũ Atticũ veniẽ
tes cũ eumolpo: Thraces tenuere: Aulidẽ ve-
ro terrę phocidis Terreus. Cadmeã sũt adue
cti cũ Cadmo Phenices: ipsam vero Bœotiam
Aones ac Tẽbices ⁊ Hyantes. pyndarus autẽ
att. Fuit tẽpus quo Hyas Bœotiã gentẽ gu-
bernabat. Ex aliquoꝝ quoq̃ vocabulis barba-
ricum ipsum manifestatur: vt sunt cecrops: Co-
drus erius cothis Drymas crinanus. Thra-
ces vero ⁊ illyrij et epirotæ ad hos usq̃ annos
in lateribus insidẽt: q̃q̃ lõge magis ãtea q̃ nũc
vbi cõtradicẽte nullo ⁊ imp̄sentia magnã grę

Trapezus
Pharnacia
Sinope

Chalcedonij cæci
Byzantiũ

Calyba.

Grecia
Pelops
Peloponnesus

Aulis
Tereus

Bœotia
Aones
Tẽbices
Hyantes
Hyas
Thraces

Thesproti / Asopei / amphilochi / Molossi / athamães / Leleges / Cares / Ionia / Troia

cie partẽ Barbaroꝝ natio habitat. Thraces
q̃dẽ macedoniã ꝛ pleraſq; Theſſalię ptes: acar
naniã vero ꝛ etoliã ſupiorẽ Theſproti: Aſopei:
Amphilochi: moloſſi. athamanes gẽtes epiro
ticę De pelaſgia igit̃ abũde dictũ eſt. Lelegea
vero ſunt nõnulli qui eoſdẽ illos ꝛ cares arbi-
trentur. Alij finitimos ſolũ cõciueſq; atq; cõmi
litones. Quocirca in Meleſioꝝ agro habitati-
ones quędã Lelegũ nominãtur. Frequẽtibuſq;
in locis Carię ꝛ ſepulchra Lelegũ ꝛ munimenta
deſerta: Lelegia appellata mõſtrantur. Quęq;
nunc ionia dicit̃ totã eam Carea ꝛ Leleges in-
colebãt. Quos cũ iones expuliſſent. ipſi regio-
nem occuparũt. Etiam veteres iliã qui Troiam
expugnauerũt. Lelegas e locis Side ꝛ pedaſo
ꝛ Satnioẽti fluuio vicinis eiecerunt. Q̃d autẽ
iſti Barbari fuerint. vel hinc ſignũ putãdũ eſt:
q̃d caribus pariter cõgregati fuere. Quod aũt
ꝛ cũ eis ꝛ per ſe errabũdi antiquis temporibus
fuerint: declarant ariſtotelis Politię. Nam in

Curetes / Leleges / Telebõę / Locros

Acarnanũ Politia. Quandã inquit acarnaniæ
partẽ Curetes habẽt ſpectantẽ vero in occaſũ
plagam Leleges tenẽt. Reliquã inde Teleboę
in etoloꝝ politia is nunc Locros lelegas vocãt
a quibus ꝛ Bœotiã occupatã fuiſſe dicit. Simi
liter ꝛ in Opontiorũ ꝛ Megarẽſiũ Politia te-
ſtatur. at enim in Leucadiorum. politia quẽpiam
indigenam ꝛ aborigine Lelegem nominat: cui⁹
ex filia nepotem nũcupat Teleboam. e quo du
os ꝛ. xx. liberos Teleboas procreatos inquit.
e quibus nõnulli Leucadẽ habitaſſe tradũtur.
Heſiodo maxime fidẽ adhibendã eſſe cõtende
rim: qui Lelegũ populorum ducẽ fuiſſe Locron
aſſerit. Quos Saturnius iuppiter immortalia
ſapiens cõſilia. e Deucalionis tellure delectos
vagos exhibuit. Vis enĩ ipſa vocabuli ſignifi-
care vt cenſeo videtur pleroſq; tribus antiquis
delectos pmiſcuos fuiſſe. cũ eoꝝ natio defice-
ret. Hæc ſane aliquis: ꝛ de cauconib⁹ dicere poſ
ſet. Qui cũ antea pluribus in locis habitarent
necubi nũc exiſtunt. Superioribus itaq; ſæcu-
lis cũ gẽtes permultę licet exiguę ꝛ ignobiles
eſſent: tamẽ vtroꝝ excellentia cũ per ſe ſua tene
rent imperia eaꝝ terminos diſtinguere: nõ ma
gnę pfecto difficultatis erat. Nũc aũt deſerto
ꝛ plurimũ vaſtato ſolo: viciſq; ꝛ vrbibus deletis
ſi oẽm p viribus adhibueris curã ac diligẽtiã
nihil ſane proficies propter locoꝝ ignobilitatẽ
ꝛ vaſtitatẽ quæ dudum inchoata: necdum hac
etiam ætate ceſſauit malitia in partibus pter
populorũ rebelliones: quibus Romani cũ exer
citibus incubuerunt: et habitatoribus ab illis
inſtituti ſunt domini. ſeptuaginta igitur epiro

Epirotarũ vrbes

tarum vrbes a Paulo aemilio imperatore fun-
ditus euerſas eſſe autor eſt polybius: victis ma
cedonib⁹ ꝛ perſe rege ſuperato. e quibus maxi
mũ numeꝝ iuxta moloſſorũ extitiſſe ꝛ mortaliũ.
c. ꝛ. l. milia in ſeruitutẽ redacta. attamẽ aggre-
diemur ꝛ q̃ad deſcriptioni ꝯuenit: ꝛ nobis adi-
re licet ſingula pcurrem⁹. ab oraq; ionij ſin⁹ ma
ritima captabim⁹ initiũ in quã quidẽ adriæ na

adriæ terminus

uigatio terminatur. Ei⁹ primę partes ſunt epi
dãnum ſiue Dyrrachium ꝛ apollonia. Ex apol-
lonia in macedoniam: egnatia in orientẽ via eſt
quã p milia paſſuũ menſi ſunt. Lapideaſq; colu-
mellas: vſq; cypſelũ ꝛ ebrũ amnẽ mil. paſ. d. atq;
xxxv. ꝯputat; vero p ſingula mil. ſtad. viij. ſtad.
ſũt mil. iiij. cc. ꝛ. lxxx. adiũgit Polybi⁹ vnicuiq;
ſtad. dipletrũ. i. iugera duo. Quę ſtad. pars ter
tia eſt. Unde adijciendã ſunt ſtad. clxxviij. ꝛ ter-
tia ſtad. pars miliarioꝝ numero. ꝑgit aũt ab
Apollõia ꝛ epidamno ſiue Dyrrachio pmotos
ex æquali diſtantia eandẽ in viã incidere. Tota
quidẽ vocat̃ egnatia: prior quidẽ excãdauia no-
minat̃ qui mõs eſt illyrici. p Lychnidũ vrbem:
ꝛ pylonis locũ q̃ in via ipſa Illyricũ macedoniã
q; diſterminat. Illinc vero ꝓpe Barnuntẽ p he
racleã atq; linceſtas: ꝛ eordos ad edeſam ꝛ pel
lam vſq; Theſſalonicã itur. Hec aũt vt Poly-
bius ſcribit) cclxvij. miliaria ſunt. Hãc pmeãti-
bus viã circa Dyrrachiũ vel epidãnũ ꝛ apollo-
niã dextrorſum iacẽt epyroticę quas mare ſicu
lum alluit vſq; ad ſinũ ambraciũ. a leua vero mõ
tes regionis illyricæ quos antea pcurrimus. ꝛ
gẽtes accolę quoad in macedoniã peoneſq; p-
uenerie. a ſinu deinceps ambracio plaga in oriẽ
tẽ vergẽs e regione pelopõneſi pacẽtes ad grę
ciã ptinet. Dehinc ægeũ excidit pelagus: dexte
ra ex pte totã relinquẽs pelopõneſum. Ab ma
cedonicarũ aut gentiũ atq; peonicarũ exordio:
vſq; ad ſtrymonẽ fluuiũ macedones: ac peones
habitãt: ꝛ thracũ mõtanoꝝ aliq̃ trãs amnẽ ſtry
monẽ vero vſq; ad põticũ oſtiũ ac ęmũ mõtẽ cũ
cta ſunt Thracũ excepto littore q̃d Græci te-
nẽt. Quidã ſane in ꝓpõtide ſiti pleriq; vero ad
Helleſpontũ aut ſinũ Melanen id eſt nigrũ. alij
vero ſup ęgeo pelago. cęteꝝ ęgeũ pelagus duo
alluit Gręcię latera: alteꝝ in oriẽtẽ pſpectãs
extẽſum vero a ſummo ad arctõ vſq; ad Ther-
meũ ſinũ: atq; theſſalonicã oppidũ Macedoni-
cũ quę ſupra cæteras huius ętatis vrbes exi-
mia ciuilitate floret. Alteꝝ vero macedonicũ a
Theſſalonica ad meridiẽ porrectũ vſq; ad ſtry-
monẽ. Pleriq; autẽ totã ab Strymone vſq; ad
Neſtũ plagã Macedonię attribuunt. Qm̃ phi-
lippus eximio captus eſt ſtudio: vt hęc ſibi lo-
ca vẽdicaret. Maximaq; ex metallis: ꝛ reliqua
locoꝝ vbertate vectigalia ꝯſtituit. E Sunnio
ꝓo vſq; ad pelopõneſum Myrtoũ ꝛ Creticũ et
Lybicũ pelagus eſt cũ finib⁹ vſq; ad ſiculũ. hoc
ꝓo ꝛ ambraciũ ꝛ Corinthiacũ ꝛ Criſeũ ſinũ com
plet. Theopõpus. xiiij. Epirotaꝝ gẽtes eſſe re
fert. E quib⁹ celebratiſſimę ſunt Chaones ꝛ mo
loſſi q̃ppe q̃ totius epiroticę terrę quãdoq; Re
gnũ tenuere. Prius quidẽ Chaões. poſterius
ꝓo Moloſſi qui q̃dẽ pp regnũ cognationẽ ma
gis ac magis amplificati fuerãt. Namex eaci-
dãrũ ſanguine prognati ſunt. Accedit q̃d pene
illos Dodonę vetus ac nobile vigebat oraculũ
Chaones igitur ac Theſproti deinde caſſopei
ſes qui et ipſi Theſproti ſunt ipſa a Ceraunijs
mõtib⁹ vſq; ad ſinũ Ambraciũ maritima fruun
tur ora. Agro ſane vbertate fœlice. Quod ſi na
uigare incipias a Chaonibus in oriẽtẽ ſolẽ ac
ſinũ ambraciũ atq; corinthiacũ adeo vt dextera
quidẽ auſonium habeas pelag⁹: leua aũt Epi-

Apollonia / Epidamnus / dyrrachiũ / Egnatia / cypſellus / Hebrus / excãdauia / Lichnidus / pylon / Barnus / ægeum / macedões / peones / Thraces / ægeum / ſummum / thermeus / Theſſalonica / Strymon / Myrtoum pel. / Creticum pel. / Lybicum pel. / Chaones / Moloſſi / Dodona / Caſſopeſſes / ambracius ſinus

rum cursus est stad mille ⁊.ccc.a montibus ce-
rauniis ad ambraciꝫ sinus os. In hoc quidē in-
teruallo Panormus est portus itra ceraunios
Panormus. Onchesmus.
montes amplissimus et post illum Onchesmus
portus alius ad quem promontoria corcyræ in
occasum vergentia opposita iacent:alius item
Cassiopa. phalacrū. posidium. Buthrotū.
Cassiopa ex quo Brundusium stad. intersunt
mille ⁊.dcc. Totidemqꝫ ab altero Cassiopæ p-
montorio in Austrum spectante vsqꝫ Tarētum
quod phalacrum idest caluum appellant. Post
Onchesmū autem extat Posidium ac Buthro-
tum in portus ore cōditum:quem coenosum ap-
pellant. Locus est pœninsula ⁊ Cheronnesi for-
mam habens Romanis frequens accolis. Sūt
Sybota. Leucima.
et Sybota insulæ perexiguæ paulisper ab con-
tinenti terra disiunctæ ad orientale promonto-
rium Corcyræ Leucimam sitæ. Sunt ⁊ aliæ pꝫ-
ternauigantibus insulæ perexiles haud memo-
Chemeriū. Acheron. thymauus.
ratu dignæ. Inde prominēs solum nomine che-
meri..m:dulci qꝫ portus:quem intrat amnis A-
cheron:ex acherusia palude pfluens: compluri-
basqꝫ suscipiens flumina:quibus sinus ipse dul-
cis efficitur. Prope labitur thymauus. Super
Cichyrus. ephyra. phœnice. Buchetiū. elatria. pandosia. Batie. Comarus. Nicopolis. Ambraciꝫ sinus.
hunc sinum iacet ciuitas nunc quidē Cichyrus
dicta quondam autem Ephyra: quā Thesproti
condidere. Penes Buthrotum vero est phœni-
ce. Non longe vero a cichyro pusilla ciuitas ia-
cet Buchetium. Cassopensium opus haud pro-
cul a mari ⁊ elatria ⁊ Pandosia ⁊ Batie in medi-
terranea. ceterum illarum ager vsqꝫ ad sinū p-
tinet. Secundum dulcem portum autem duo
alii deinceps portus existunt. Unus quidē pro-
pior ac minor nomine Comarus isthmū stad
sexaginta efficiens ad Ambracium sinum atqꝫ
Nicopolim:quam vrbem cesar augustus ędifi-
cauit. Alter procul magis ⁊ amplior ⁊ pstan-
tior prope sinus ipsius ostium distans a Nico-
poli.xii.stad interuallo. Deinceps est ostiū am-
braciꝫ sinus. Huius etenim sinus ostium ipsum
paulo q̄ stad.iiii.maius est. Circuit⁹ stad.ccc.
acarnanes. apollo actiꝫ.
amplectit. Optima omni ex parte eius statio.
Ingredientibus occurrunt a dextra habitātes
ex Græcis acarnanes ⁊ Apollinis Actiꝫ tēplū
quodam in tumulo ad hostiū eminens: cui cam-
pus subiacet Lucū habens. Sunt ⁊ naualia in
quibus cæsar vnde viginti naues decimaꝝ no-
mine reposuit: Ab vno remoꝝ ordine vsqꝫ deci-
Nicopolis. cassopeius sinus.
remes adiungens. Memoria quoqꝫ pditum est
et naues incendio prorsus extinctas esse. Sini-
stra vero nicopolis est et epirotarum colonia
Cassopei vsqꝫ ad intima sinus ambraciꝫ: cui su-
Arathus. Tolgus. Stymphes.
pereminet paulisper a sinu distans tolgus: cu-
ius memoriam Cypselus struxit: pꝫter eā la-
bitur arathus fluuius: per quem a mari ad ip-
sam Tolgum paucis admodum stad. aduersa
nauigatur aqua. Oritur autē ex monte. Stym-
pheo ab illius radice. Hæc autem ciuitas supe-
riori tempore eximia fortuna enituit. ex ea igi-
tur sinus ipse cognomen assecutus est Maxi-
mum ei Pyrrhus attulit adiumentum cum eo
loco pro regali sede vteretur. Macedones aūt
ac Romani postea ⁊ hanc ⁊ alias ob eorum re-
bellionem assiduis bellorum laboribus exhau-
serunt. Eam ob rem Cæsar augustus demū cī-
uitates admodum animaduerteret: cunctas
in eo sinu ad vnius habitationem congregauit
Eiqꝫ ipse vocabulū indidit. Nicopolin idest vi-
ctoriæ ciuitatem. Et suæ vici oriꝫ cognomē im-
posuit. In qua. M. Antonium ante sinus illius
ostium nauali prœlio simul et Egypti reginam
cleopatram superarat. Nam ⁊ ipsa huic certami-
ni pꝫsens interfuit. ipsa igitur Nicopolis egre- Nicopolis.
gia incolarum multitudine abundans amplifi-
catur in dies:latos fines habens et hostilibus
ornata spoliis. Habetqꝫ in oppido suburbio tē-
plum magnifice extructum. Est ⁊ Lucus Gym-
nasio stadioqꝫ ad quinquēnale ludorum certa-
men apparatus. Sacerqꝫ Luco superne tumu-
lus imminet dedicatus Apollini. instar autem Apollinis.
Olympiorum: Ludi Actiꝫ designantur Actio Ludi
Apollini consecrati. Eorum curæ Lacedæmo-
niꝫ præfecti sunt. Reliqui vici ⁊ circunhabitata
loca: nicopolis iuri attributa sunt. actia quoqꝫ
ipsi deo prius: ⁊ a finitimis agebantur. ⁊ certan-
tibus coronæ proponebantur. Hac autem ęta- argos am
te cæsar augustus honorificentius ædidit. Se- philochiū.
cundum Ambraciam argos extat Amphilo- Alcmeon
chium Quod alcmeon eiusqꝫ liberi condidere.
Constat enim alcmeonem (vt autor est Epho-
rus) post Epigonorum aduersus Thebas ex-
peditionem ab Diomede in Aetoliam ad eius
auxilium accersitum aduentasse. Et eius ope il-
lum hanc simul ⁊ acarnaniam in potestatem re-
degisse. cęterum cū postea illos ad bellum tro-
ianum agamēnon accerseret: ad id proficiscen-
te Diomede alcmeonem in acarnania mansisse
et argos ędificasse. ipsumqꝫ a fratris noīe Am- Inachus
philochum vocasse. Inachum etiam amnem p amphilo-
illius agrum fluentem in sinum: Argiuæ terre chus.
appellationem addidisse. Thucidides aūt scri-
ptum reliquit ipsum Amphilochum post eius
a bello Troiano reditum: cum esset arguis in-
uisus in acarnaniam secessisse. Et accepto a fra-
tre principatu. oppidum in sui nominis memo-
riam ędificasse. Epirote quoqꝫ sunt amphilochi
et qui superius incōlunt ⁊ qui sunt illyricis ad-
iuncti montibus rupes ⁊ asperum habitantes Molossi
agrum Molossi etiā ⁊ athamanes ⁊ ethices ⁊ athamāes
tymphei et Orestæ ⁊ parorei ⁊ atintanes quo- ethinces.
rum nonnulli Macedonibus magis applicant Tymphei.
aliqui vero ionico sinui. Memoriæ quoqꝫ tradi- Orestæ.
tum est. Orestiadem orā ab oreste quādoqꝫ oc- Parorei
cupatam fuisse. Cum cęsa matre exul pfugeret Atintanes
et sui regioni nomen reliquisse. Cunqꝫ oppidū Argos.
condidisset Argos Oresticū de suo vocasse no- Oresticum
mine. Huiusce vero gentes commiscentur Illyri- Brylliones
cęque ad mōtanam regionem Australi de par- Tayllatiꝫ.
te prospectant. Atqꝫ super Ionium sinum ia- Parthini.
cent. Super Epidānum enim siue Dyrrachiū Enchelei.
et Apolloniā sedes habent Brylliones ⁊ Tayl- Lyncestæ.
latiꝫ ⁊ Parthini et Phrygi vsqꝫ ad Ceraunios deuriopus
montes. Prope vero adsunt argenti fodinæ in tripolitis.
Damastio: vbi potentatum construere Per- pelagonia.
sadyes quos Encheleos et Sesaresios nomi- Leordi.
nant. Penes hos: Lyncestę: et Deuriopus: et Limia.
Tripolitis: Pelagonia: et leordi: et Limia:

Cratira. et Cratyra. Loca quidem hec quondam singu-
la magna valebant potentia. Quorum impe-
rium cadmi nepotes et Harmoniæ ad Gen-
chelias tenuere. Quæq; de illis fabulosa nomi
nantur is in locis ostendũtur. Harũ quidem na
tionum regnum: nequaq; indigenę capessebãt.
Cæterum Lycestæ sub Arrabeo fuere deducẽ
te a Bacchiadis originẽ. Huic nata est filia ne
Irrha ptis Philippi Amyntheæ filij Mater Eurydi
Molossi ces filij: Jerha vero filia. Epirotarũ gẽs Mo-
Pyrrhus lossi sub Pyrrho Neoptolemo fuere: quẽ Achil
les procreat: z sub eius successoribus Thesalici
sanguinis. Alij vero sub indigenarũ guberna-
culo regebãtur. Postea quibusdã semp obtinẽ-
tibus victoribus res ad Macedonũ regnũ tan
dem tota cõuersa est paucis dũtaxat exceptis
super ionio sinu sedentibus Jãq; Lyncestum: z
Pelagoniam: z Orestiadẽ: z Emiam superioris
Macedonię nomine cõprehendebant. Eamq;
Eleutera Posteriores Eleuterã. i. liberã dicebãt. Aliqui
macedõia. vero vniuersam vsq; ad corcyrã Macedoniam
appellãt. Eius rei rationẽ simul asserẽtes q; et
tonsura z lingua z chlamyde alijsq; talibus vtã
tur pariter oẽs. Plerique gemino sermone loquũ
tur ãt. Soluto Macedonũ regno cũcta i Roma
norũ ditionẽ concessere. Per has gentes Egna
tia via ex Dyrrachio z Apollonia pducitur. At
egnatiavia circa viã candauiæ lacus: ac paludes ad Lych-
Candauia. nidũtẽ extant vbi copiosa piscĩũ habentur sal-
Lychnid⁹. samentaria. Sunt z fluuij Joniũ irrũpentes si-
Inachus. num z in Austrũ vergentes: Inachus z Hora-
Horatous tous z Achelous z Euenus quẽ priores Lycor
Achelous mã vocitabãt. Ille quidẽ sinũ illabitur Ambra-
Euenus cium. alter vero in Acheloũ cæterũ Achelous
Licormas. et Euenus in mare fluunt. Ille quidẽ per acar-
eurigon. naniam labens hic vero per etoliã. Eurigon au
tem multis acceptis amnib⁹: ex illyricis mõti-
bus z alyncestis z Brigibus z Deuriopis alijs
q; cõpluribus in Axiũ irrumpit. In hisce genti
bus antiquis tẽporib⁹ ciuitates extabãt. Tri-
polites: Pelagonia cognomine. cuius z Azor⁹
erat. Superq; erigon ëvniuersæ ciuitates Deu
tripolites. riopoꝛum consistebant. e quibus bryanion et A
szoius lalcomenæ z stymbara. cæterũ cydriæ Bysarũ
Bryanion eginium vero Tympheorũ fuit. ethiciæ confi-
slalcõenæ ne atq; Triccæ. Propinqui vero iam z Macedo
stymbara. niæ: z Thessaliæ sunt ad montẽ Poeum z Pin-
cydriæ dum ethicos z Penei fontes. De qb⁹ z Thym-
Bysarum. phei z Thessali Pindi accolæ certant. iusq; sibi
eginium vendicãt: simul z vicina ioni fluuio Orynea ciui
Tymphei. tas: quæ a Tripolitano distat Azoro stad. c. et
ethicia. xx. Prope adsunt z Alalcomenæ z eginium et
Tricca. europus z Jonis in peneũ ingressio. ea tẽpesta
Poeum. te (vt dixi) licet aspera z montibus plena Ta-
pindus maro z Polyano alijsq; cõpluribus. egregiæ ta
peneus. men populosa Epirus tota erat et illyricum.
io. fluuius Hoc vero tempore magna ex parte solitudo te
Orynea net. Habitatur autẽ per pagos ruderumq; reli
europus quias. Dodoneũ autem oraculum (quẽadmo-
Tamarus dum z cætera) quodãmodo derelictum est. Il-
poliianus lud vero: autore ephoro: a Pelasgis constructũ
Dodoneũ fuit. Nam pelasgi inter potentissimos Græciæ
Oraculũ populos antiquissimi celebrãt. Quocirca poe

ta ita cecinit. Dodonę Rex pelasgice Juppiter
Hesiodusq; Dodona inter quærcus sedes pe-
lasgorum extitit. De pelasgis cũ thyrrhenã gẽ-
tem exponebamus satis a nobis dictũ fuit. cir-
ca Dodonam vero z templum habitantes bar-
baros extitisse. Homerus ipse declarat ex eorũ
viuendi norma: quos spurcipodas: z humi sta-
bulantes appellat. Utrum aũt illos Hellos vo
cari oporteat: sicuti pĩdarus ait an Sellos: quẽ
admodũ penes Homerũ iacere suspicãtur: tex-
tus: z scriptura nimirum ambigua confirmare
non sinit. philochorus autem ait circunstantem Hellopia
Dodonæ locum sicut euboeam Hellopiam vo-
cari: etenim hoc pacto dicere testaĩ hesiodum.
Floribus hellopia pratisq; decora nitescit.
Cuius in extrema dodone est cõdita campis.
Putant aũt (vt inquit apollodorus) a paludi-
bus templo circunfusis ita vocari. poetã quidẽ
ipsos hellos nominare existimant: hellas acci- Selleis.
pit hellos eos qui circa templũ sunt. adiecit et ephoras
templo vicinum amnẽ Seleentẽ noĩe fluere cũ
dixit. is pcul ex ephyræ seleẽte actus ab amne
in thesprotis aũt Ephoras: Sed hellensibus in
terius ibi. n. fluuium seleentẽ esse. in thesprotis
aũt atq; Molossia nullũ cæterũ q̃ de q̃rcu: z q̃
de colũbis fabulæ vulgãtur z alia huius gene-
ris sicut z de reb⁹ delphicis: partim poetici ma
gia sermonis z studij sunt partim huius de situ Dodona
orbis tractatus propria. Itaq; Dodona pristi Tomarus
nis sæculis sub Thesprotis erat. Similiter et Tmarus
mons Tomarus siue tmarus: nã vtroq; modo
dicitur: cui subiectũ est oraculũ. tragœdiarum
quoq; scriptores z pindarus Dodonẽ thespro-
ticam appellauere. posterior aũt ętas Molos-
sorum iuri attribuit. Uates autem iouis quos
poeta spurcipodas: z terrisonnes appellat a mõ
te ipso tomaro tomoros nuncupatos esse dicũt
Sic nonnulli in odyssea scribunt: quæ loquitur
amphilochus: qui consultum procis exhibet: ne
prius aduersus telemachum faciant impetum
q̃ iouem perscrutentur.
Fila iouis magni sic ducunt ordine parcę.
Aut tomon incutiã cędẽ p mẽbra cruentam.
Ast alios dare terga retro super ęquora cogã.
Sin deus auertat requiem captare iubeb o.
Melius enim esse tomoros. q̃ themistas scri-
bere. Nullo igitur pacto oracula themistas a
poeta dici: sed consilia z publicas institutiones
et legum sanctiones. Dici autem thomoros cõ
stitutos super tmaro quasi montis Tmari ad
templum custodes. Sane iuniores tomoros di
cunt. Simplitius autem Homero capiendum
oracula abusiue z consilia: ipsa diuinationis im
peria et cõsultationes. Ipsaq; vaticinia quem-
admodum decreta. Quale et illud est. Et hoc
ex quærcu alticoma Jouis consilium hausisse.
Ab ipso autem primordio mortales fuerãt p̃sa
gia p̃cinẽtes. Sub q̃bus z vaticinandi ministri
instituti erãt z hoc forsitã poeta ipse declarat de
ijs quos Hypopphetas vocabãt q̃bus pphetæ
imperabãt. Posteriore inde tpe tris designa-
rãt aniculas. Postq̃ z Joui Dione eiusdẽ tẽpli Suidas
comes dicata ẽ. Suidas i reb⁹ thessalic; fabu-

losa multa tradit ad gratiam loquutus. Illincq translatum fuisse templum inquit e Scotussa Thessaliæ. Est enim Scotussa vrbs thessaliæ. Pelasgice. Concomitate enim plurimæ sunt foeminæ quarum e stirpe progenitæ sunt: quæ hac tempestate prophetides diuinandi officium gerunt. Quo ex facto Pelasgicū vocari iouē iussu euisse. Cineas aūt longe maiores fabulas contexit.

[margin: Scotussa.]

¶ In octauo continetur pars Europæ in qua reliquum dicitur de Macedonia. Tota etiā exponitur Græcia in qua pertractāda diutius immoratur: propter multam rerum nobilitatem et locorum & neglectam & indiscreta penes historicos atq poetas diligenter aperteq describit. Ut sunt eius regionis vrbes tam in nauiū dinumeratione q per poesin multis in locis commemorata.

Ostq peragratis occiduis Europæ regionib⁹: q interno: & externo mari continentur: Barbaras etiā eius nationes: vsq Tanain vniuersas circuitimus: & græciæ partem nō magnā cū Macedonia: nunc Græciæ descriptionem reliquā absoluemus atq reddemus. Eam Homerus quidem prior: dehinc alij cōplures tractauere. Quidā peculiariter vel potius vel nauigationes vel circuitiones terrestres vel tale aliquid describentes in quibus & Græcanicæ partes continentur. Quidam vero in cōmuni historiarū cōscriptione seorsum littoraliūq locorum demonstratione litteris ostenderūt: quēadmodū Ephorus egit atq polibius. Aliqui autem ad naturæ locū etiā Mathematica quædam assumpserunt huius generis: sicuti Posidonius & Hipparchus. Cum igitur res aliorum recte iudicatæ sint Homeri dicta iudicantis animaduersionem postulant atq indigent cum poeticum in more dicat nec huius ætatis loca: sed & illa peruetusta de quibus permulta obscurauit ætas. Pro viribus igitur enitendum sumpto vbi desciuimus exordio. Nostra vero ab occasu: ac septētrione ad Epiroticas gentes ac Illiricas finiebatur oratio. Ab ortu autem ad Macedoniæ populos vsq Byzantium. Post Epiroticas gentes. itaq ac Illyricas Græcorum Acarnanes sunt & Etoli & Locri cognomine Ozolæ secundum istos Phocēses & Bœotij. His autem obiecto pelago medio: Peloponnesus contra respondet quæ intra medium sinum Corinthiacum accipit illi quidem formam exibens: & ab illo formam capiens. Post Macedoniam vero Thessala natio est vsq ad maleos: & alios tam intra Isthmum q extra. Super hos permultæ gentes fuere. Supra quidem tot sanæ sunt quot linguarum græciensium differentiæ nobis perceptæ sunt. Istas ipsas cum quattuor esse constet: Ionicam eandem quam priscam illam Atticam asserimus. Eius enim ætatis attici Iones vocabantur. Et ab eis Iones illi profecti sunt qui in Asiam colonias deduxerunt eam qua nunc loquūtur linguam vsurpantes Ionicam Doricam vero eā esse quam Aeolicam Omnes enim extra Isthmū habitantes exceptis Atheniensibus & Megarēsibus & Parnassi accolis Dorēsibus: hoc etiam tempore Eolici nuncupantur. Cūq Dorienses pauci forent agrumq durum incolerēt impermixtam perdurasse linguam: aliosq mores: verisimile fit vt in externos non coniuncti ipsi quondam genere pares. Hoc idem Atheniensibus obtigit qui tenuem admodū tellurē asperumq habitent agrum. Quam ob causam nullis afflictos populationibus: & ab origenes existimatos esse: testis est Thucydides: cū eandem omni tempore terram possiderent: a nullo prorsus electi: & eius cupiditate vendicādæ nemo teneretur. Hoc idem Alterandæ linguæ gētisq permutandæ causam extitisse crediderim: licet ipsorum paucitas foret: hoc modo cū Eolicorum extertius Isthmū inualesceret multitudo & qui interi⁹ pridē fuerant. Eolica gens erat Postea cū iones ex attica littus occupassent et Dorienses & Heraclide reduxissent q Megara condiderunt in vnū cōmixti sunt. Multa quoq in peloponneso ab illis ædificata sunt oppida Rursum Achei Eolica natio Ionas expulerūt Unde in Pelopōneso gētes duæ restitere. Aeolica videlicet ac Dorica: quicūq sane minus sese cū Doriensibus implicuerūt: vti Arcadibus et Eleis obtigit. Cū montani quidā omnino forent i sortē nequaq excidētes quidāq Olympio Ioui dicati censerētur per se diutinā pacē agētes cū alio qui Eolici generis essent & ad reducēdos heraclidas vna cū Oxilo militiā subijssent. Quicunq igitur tales sunt Eolico sermōe vtebant Alij vero mixtā ex ambobus habuere linguam Hi minus: hi amplius eolicis vtentes verbis. fermeq nunc etiā ciuitates alio & alio loquūtur modo. Sed oēs Dorice fari videtur propter aduenientē potentiā. Hæ quidē Græcorū nationes hunc in modū (vt forma quadam explanentur) distinctione terminatæ sunt. Repetentes igitur iam quōquoq ordine faciendum est dicere incipiamus. Ephorus quidem Græciæ principium ab occiduis partibus Acarnaniā dicit esse. Hanc enim Epiroticis finitimā esse populis. Nam sicut iste mari pro mensura vtens hinc facit exordium: vt ad locorum descriptiones mare tanq ducem esse iudicet: cum alio liceat pacto a Macedonum atq Thessalorum terra initium Græciæ demonstrare: sic & nobis locorum naturam sectantibus consiliariū mare facere conuenit. Illud autem e siculo freto incidens hinc quidem ad corinthiacum refunditur sinum. Hic magnā efficit pœninsulam: idest Cheronnesum. Ipsam videlicet Peloponnesum quæ angusto includitur isthmo. Duo autem hæc maxima sunt Græciæ confinia: interiora Isthmi et exteriora portarum idest. Thermopylarum quoadpeneus erumpat. Hoc autem est ad Thessaliam pertinens. Est vero fere maius et illustrius quod intra Isthmum continetur. Et totius arcem Græciæ Peloponnesum esse constat. Nam præter habitantium in ea gentium nobilitatem

[margin notes, left column: Acarnanes. Etoli. Locri. Ozolæ. Peloponnesus. Thessalia. Græcorum linguæ. ...nes.]

[margin notes, right column: Aeolici. Dorienses. — Megara — Græciæ situs. — Pelo ponnesus. Thermopylæ.]

atq; potentiam ipse locorum situs principatum designat et imperium. Multi eni sinus insunt. et promontoria Multæ insignes etiã et pmagnæ Cheronnesi in ipsa locorum varietate cum altera alteram successione quadã excipiat. Extat autẽ inter Cherõnesos: prima Pelopõnesus Isthmo. xl. stadiorum inclusa. Secũda est quæ hanc amplectitur cuius Isthmus est ex oĩbus Megarensibus ad Niscam Megarensium Emporium supra centum et. xx. stadia a mari ad mare. Tertia vero est: quæ et hanc amplectit cuius Isthmus est ab Secessu circa Criseũ sinũ vsq; ad Thermopylas quidẽ quæ linea prectũ intelligit ad quingenta. viij. stad. Que totã intus assumit Boeotiã: Phocidẽ vero et Locros cognomento Epiclemidios ex obliq; secat. Quarta quæ ab ambracio sinu per oetã montẽ agrũ q; Trachiniũ in sinũ Maliacũ Isthmũ habẽs atq; Thermopylas ad stad. dccc. Alius tãdem ex eodẽ sinu Ambracio est supra mille p Thessaliam: ac Macedoniã ad intimũ Thermeum ptinens recessum. Ea vero Cherõnesorum successio quendã non sane spernẽdum eloqui vĩ ordinem Cæterũ a minima quidẽ: verum illustrissima sumendũ est Exordium. est igit pelopõnesi forma platani folio simillima. Longitudie ac latitudine ferme par ab occasu in ortum Stad mille et. cccc. Hæc sũt est e Chelõata p Olympiã agrũ q; Megalopolitanum ad Isthmũ. Illa vero ab Austro in Septẽtrionẽ est e malea p arcadiam ad Egeũ perimetros vero ambitus omissis finibus stad est. iij. milliũ: vt Polybio placet Artemidorus. cccc. sup addit qd si sinus oĩs metieris plus q̃. dc. et. v. milliũ cõperies. At Isthmus ipse per tralectũ: qua e mari in alterũ mare nauigia transuehunt stad est. xl. vt supra diximus Huius sũt Cherõnesi latus in occasum pspectans. Elienses et Messenij. tenent. Quos pelagus Siculum alluit Assumũt aũt vtrinq; littus Elei sane in septẽtrionẽ vergens et Corinthiaci sinus initium vsq; ad Araxi pmontoriũ. Ad qd contra sunt mediãte. freto Acarnania et e regione iacentes insulæ zacinthus et Cephalenia: et Ithaca et Echinades. Quarũ numero est et Dulichium. Maior messeniæ pars ad austrũ Libycumq; pelagus pandit vsq; ad Thyridas. i. fenestras. Sic. n. appellant. ppe Tenarum. Deinceps autem post sinũ Sycionia terminat ora. Ex hoc loco Syciõ et Corinthus excipit vsq; ad isthmũ. ad secundũ Messeniã plagã Laconica terra est et Argiua et hæc ipsa vsq; ad isthmũ. Hoc in loco sinus extant aliqui Messenius et Laconicus Tertius argolicus. Quartus Hermonicus et Saronicus: quẽ nõnulli Salaminiacũ vocant. Quorum aliquos Libycũ aliquos Creticũ pelagus implet: atq; Myrroũ. Quidã et Saronicum transitum pelagus nolant. Media vero interest cunctis imminẽs Arcadia: cæterisq; vicina populis. Verũ Corinthiacus sinus ab Eueni erupitonibus capit initium. Aliqui ab Acheloi erutu: qui acarnanes. Etolosq; separat et Araxos: Hanc. n. in partẽ minime contẽnendã accumulationẽ vtrinq; inuicẽ ripæ capiunt. Amplius inde pgressæ ad Rhiũ et Antiriũ penitus cõfluũt mediã aquarũ latitudinẽ. i. Porthmũ ad stad. v. relinquentes. Est aũt Rhium in Achiuorum solũ ptensum lõgius pmontoriũ in falcis figurã interius curuatu: vnde et Drepanũ. i. falcẽ appellãt iacet aũt inter patras et Egiũ Neptuni templũ habens. At. n. Antiriũ in Etolorum locrorũq; finibus locatũ est. id aũt Molycreũ vocant. postea hinc denuo maritima paulisper vtraq; ex parte ora expandit. In Criseũ quidẽ pcedens sinum hic finẽ facit occidus Bœotiæ et Megarorum clausa terminis. Cæterũ corinthiacus sinus ab Eueno vsq; Araxũ amnẽ: suum et circuitũ hẽt stad duũ milliũ. cc. et. xxx. ab acheloo vero cẽteris augetur stad. ab acheloo sane ad Euenũ: acarnanes tenẽt. Dehinc ad antiriũ Etoli Isthmo tenus. Quod restat phocẽsium et Bœotiorum et tractus Megarẽsis: mil. c. et duode. xx. stad est. Mare aũt ab antirio adusq; Isthmũ: alcioniũ vocat Crissei sinus portio. ab Isthmo ad Araxũ stad xxx. supra distans. Ut ergo sic figura dixeri: pelopõnesi talis tãtusq; sinus est et telluris aquis apposita: sinu tenue et inter ambos sinus lacẽs talis. Dehinc sigillati cuncta explicabimus ab Eleo finibus facto primordio. Hoc quidẽ tempore totũ inter achiuos et Messenios littus Eleam orã minime nominãt extensum in mediterraneam arcadiæ ptensum ad pholoẽ et azanas atq; parrhasios. Hoc aũt antiquitus in plurias ditiones ptitũ erat. postea in duas tantũ: Epeorum. f. et Nestoris Nelei filij quomodo et Homerus posteris pdidit. Hanc vrbem quidẽ Epeorum nominatim dicens. Hanc vero ad alida diã vbi imperant Epei Nestoreamq; pylum p quã alpheum labi memorat.

Alpheus Pylios late perlabitur agron.
Sana pylon ipse poeta nouit oppidum.
Qui coluere pylon formosis moenibus vrbem.

Regis Nelei. alpheus aũt amnis neq; p illã vrbem neq; penes ipsam fluit. Verum preterlabitur alter quem alij Pamisum alij amathũ vocant. a cuius nomine pylos ipsa amathoesa videtur appellata. per agrum vero eleum alpheus amnis perlabitur. Elis vero quæ hac tempestate. oppidum est: Homeri ætate nondũ muris cincta erat Verum ager ipse per pagos habitabatur. Curuam autem Elidem: quia ei sic obtigit appellabãt. Nam maxima eius pars talis extitit et fertilitate prestans. Verum posterius secundum bella persica cum multi in vnũ populi cõuenissent. Eam quæ hoc tempore cernitur: Elim ciuitatem condidere. sic et reliquis ferme peloponnesi locis præter paucos euenit. Quos ipse poeta colligit: non ille quidem vrbes sed oras nominans. cum vnaquæq; populorum conuentus maiores haberet. E quibus nobiliores denique ciuitates habitare fuere. sicuti de arcadia factum est. Mantineã quidem populis. quinq;. habitandem argiui tradidere. Tegeam vero. ix. Totidem herben colendã tradidit Cleõbrotus et Cleonimus eodẽmõ Egeũ septẽ vel octo ppĺis i citatis formã redegere. patreas. vij. Dymã. viij. sic et elis ex circũcircã

Meneus pis.
tenentibus pagis: habitum ciuitatis accepit: ꝓ
cam aũt fluit Meneus amnis ꝓꝑ ipsius gym-
nasium. Hoc quidē multis post annis Elei facti
Olympia Triphylia Cauconia.
tarunt cum e locis Nestori subditis: multitudo
transmigraret. Haec aũt fuere pisa: cuius pars
Olympia est: ⁊ Triphylia: ⁊ cauconia. Triphi-
lij vero ideo vocati sunt q̃a illis obuenit: vt tria
illos phyla. i. nationes cōderent in vnũ cōgre-
gatæ. Principio quidē apeoꝝ deinde Minyarũ:
qui accolæ superaccesserunt: ⁊ postremo Eleo-
rum. qui victores loci cōpotes extiterunt. Sũt
Minyæ. pylos
qui ꝓ Minyis Arcades dicant Qui ꝓ loci vē-
dicatione sæpenumero bellica subiere certami
na. Unde ⁊ eadē Pylos Arcadica: ⁊ Triphylia
ca nuncupata est Uerũ enimvero Homerus to
tam hanc plagā: tenus Messena: eodē quo ciui
tatem noīe Pylon vocat. Quod aũt ⁊ Elis cur-
ua: ⁊ subdita Nestori loca: terminis dispartita
fuerint ipse nauiũ Catalogus indicat: per ducũ
et pagoꝝ nomina. quod quidē dixerim: et mo-
derna: ⁊ homerica scripta conferes. Hæc enim
cum illis inuicē examinanda sunt ꝓꝑ opinionē
poetę: nostrãq; cōmunicationē. Cum existimet
vnusquisq; ꝑsentem recte se habere rerũ ꝓposi
tarum tractationē: cum nullum incidat contra
rium ad eos sermones: qui iisdem de rebus tā
topere crediti fuerint. Igit ea quæ in præsen-
tiarum extant exponēda sunt. Et poetæ dicta:
quantum attinet adiicientes: cōsideranda. Est
quoddā Elidis ꝓmontoriũ: in Boreā spectans:
Arroxus. Dyma
Arroxus nimine: ab Dyma ciuitate Achaica:
stad. lx. distans. Hoc Elei littoris initium poni-
Cylene.
mus: at secundũ hoc in occasum ꝓgredientibus
Cyllene Eleoꝝ Emporiũ est: habens ad ext an-
tem hac ætate ciuitatē: stad. c. ⁊. xx. ascēsum Hu
ius Cyllenes mentio est apud Homerũ: ita di-
cētem. Epeoꝝ Boeotioꝝ Cylleniũ ductorem.
Nō enim ab Arcadiæ monte: Epeoꝝ ductorem
ostēdere debuit. Est enī vicus nō exiguus Escu
lapium habens Colotiopus. Aspectu sane mi
randum simulacrũ ex ebore factũ. post Cyllenē
Chelonatas est ꝓmontoriũ signũ tota ex Pe-
Colotiop⁹ Chelonas
loponeso maxime in occasum ꝓtensum: cui exi-
Elissa
les quædā adiacent Insulæ in Caue Elidis et
Fluuius
Pisæ terminis. Unde in Cephaleniā e Cyllene
Peneus
nauigātib⁹ stad sunt. lxxx. Illac Elisso siue E-
Selleis.
lissa flumen labit in eis quos dixi terminis. In
medio vero Chelōate ac Cyllene spatio pene⁹
effunditur: ⁊ alter quē Selleētem pocta nomi-
Ephyra.
nat: e pholoe elabitur. Sup his Ephyra oppi-
Lasso
dum est: alterũ a Thesprotico ⁊ Thessalico: et
Boeonoa.
Corinthio Ciuitas quarta: in via quæ Thalas-
Oenoa.
sionem ducit: posita. Ipsa eadem est Boeonoa
Nam Oenoam sic appellare cōsueuere illi pri
tlepolem⁹
mā. Distat autē ab elide stad. c. xx. ex ea dicta
videt esse tlepolemi mater: Herculis filij. Ibi
enim magis militantis Herculis gesta florere.
Quā et Ephyra duxit a flumine Selleēte. Ad
illas vero iā dictas nullus ꝓpinquus est fluui⁹
Megetes.
Selleis. Et de Megete: quē olim Phyleus ab
Ephyra duxit a flumine Seleente. Aqua ⁊ loe-
calia sunt venena. Ad Ephyrā nāq; ꝓfectũ inq̃t
vlyxē: toxicũ mortiferũ quæritantē. Et de Tele
macho ꝓcatores. Siue ad Ephyram terrā pin
guem proficisci velit: vt inde venena feralia de-
Auge⁹ rex
ferat. Nestor enim in cōmemoratione belli con-
tra Epeos gesti: Augei filiam epeoꝝ regis ve-
neficam introducit. Primus inquit solũ bella-
torem inuasi. qui Augei gener erat.
Natu autem maiorem filiam habebat.
Selleis.
Cognita cui fuerant: quot nutrit terra venena
ephyra
Est ⁊ Sicyoni ꝓpinquus Selleis fluuius et ei
agrea.
vicinus pagus Ephyra. ⁊ in Agrea Etholiæ vi
Perrhebi.
cus ephyra. Aqua ephyri dicti. et ad Perrhe-
Crānonij.
bos in Macedonia: ⁊ Crannonij: ⁊ Thesproti-
Thesproti ci.
ci ⁊ Cithyrei ab antiqua ephyra: Apollodorus
instruit quonā pacto poeta cognomenta restri
Cithyrei
gere soleat. Qualiter de Orchomeno Arcadi-
cum quidē ouibus refertum appellās, Boetiũ
vero non Minyeũ: ⁊ Sandon Threiciā coniun
git. Inter Samũ ⁊ Imbrũ: vt ab Ionica sepa-
ret: ita ⁊ ephyrā Thesproticā distrahit ꝓcula-
discernens vel fluuiũ Selleentē. Hæc quidē Sce-
psij Demetrij dictis minime consonant: a quo
Selleis.
plurima transfert. Nā ille Seleentē in Thespro
tia flumen esse negat. Sed in eleis ad ephyram
vt ante diximus. Hoc vero q̃ inquit considera-
tionis indiget. ⁊ de Oechalia cũ dicat nō vnam
esse: vnā euryti ciuitatē Oechalij esse. Manife
stum igitur Thessalicam dici de qua dicit.
Oechalia. eurytus
Oechaliãq; tenent euryti principis vrbem.
Thamiris
Quæ igitur ea est de qua cōmotum Thamyrin
Obuiæ arguto musæ destituere canoræ. Nāq;
a it Oechalia ab Oechalesio euryto venientem
Quod si Thessalica fuit: iterũ nō bene Scepsi⁹
Arcadiam quāpiam dicens: quā nunc Ardaniā
Ardania
vocant. Sin vero iste bene: ⁊ euryti ciuitas Ar
Meneus.
cadica dicta fuit eo modo non solũ vna erat: cũ
pylos
vnam ille asserat. Cæterum inter Menei ⁊ Sel
Scollius.
leentia egressiones pylos ad Scollium mon-
pylitres
tem colebatur. Hæc vero non quidē Nestorea
sed altera quædam Alpheo ꝓpiqua. Cuius ni-
chil est cōmune ad illā quæ pamisso siue Ama-
tho adiacet. Quidam violentius affirmant Ne
storis gloriam: ⁊ generis claritatem vendican-
tes. Tres enim pyli scriptis ꝓduntur in pelo-
pōneso: vnde ⁊ illud dicitur.
Est pylos ante pylum. Alia etiam pylos est: et
ab hac ⁊ a Leprea tica in Triphylia: ⁊ pysea o-
ra. Tertia messenia ad Coryphasium. Omnes
demonstrare nituntur: apud se pylon esse: quæ
ab emathoo emathoesa sit appellata. ⁊ eam esse
quæ Nestoris patria vocatur. Multi ⁊ scripto-
res ⁊ poetæ Nestoream esse aiunt: quæ ad vsq;
illorum salua perdurat ætatē Aliqui vero stu-
diosiores Homeri sectatores ipsius versus imi
tantes. eam Nestoris pylon esse asserunt. Cu-
ius per oram Alpheus elabitur. elabitur au-
tem per piscam et Triphyliam. Nonnulli ex eli
Alpheus.
de caua: ⁊ hanc suæ pylo: sibiq; propinqua ho-
Geranus.
norificentiam addidere. Insignesq; notas ostē
Gerontes
tant: locum videlicet Geranum Amnēq; Gerō
Gerenius.
tem ⁊ alium Gerenium. Deinde ab hisce cogno
minibus Nestorem Gerenium appellatum esse
suspicantur. Hoc idem ⁊ Messenij factitarunt.
et sane probabilius facere vident. Notiorē enĩ

Gerenasa. esse aiunt Gerenasam sibi finitimã. Urbẽq3 ali-
quando incolarũ frequẽtia egregie habitatam
Talia sunt quæ circa Elidem cauam hac tem-
pestate existunt poeta vero. iiij. in partes re-
gionem hanc diuidens.
Quattuor autem duces memorans: obscurius
edidit.
Buprasij Buprasiisq3 domos tenuere: ac elidis almæ.
Hyrmine Et quantũ Hyrmine: Myrsinos & vltĩa claudit.
Myrsino. Olenixq3 petræ: simul intus Alsion ambit.
Olenix. Quattuor hi ducibus suberant. Et quenq3 se-
Petræ. quuntur.
Alsion. Ueloces bisquinq3 rates comitantur Epei.
Epei. Cum enĩ ambos appellet Epeos. Buprasios vi
delicet & Eleos. Non etiã Eleos vocet Bupra-
sios. Quattuor in partes minime diuisisse vide
tur Eleam orã. Sed Epeoꝝ regionẽ: quam pri⁹
partiuit in duo. Neq3 pars Elidis Buprasium:
sed magis Epeoꝝ existeret. Quod enim Epeos
Buprasios appellet certũ est: Sicut cum regẽ
Amaryceũ in Buprasio habuerunt Epei. Quã
dam vero Elidis plagã esse Buprasium: & eodẽ
Amaryces habitari nomine nunc manifestũ est: cum & hæc
Elidis pars existat. Rursus in vnũ annumerãt
Buprasium: atq3 Elidẽ: altam: diãq3 vocitantes
Postea quaternas in particulas diuidẽtes: vt
cõmune indiceturꝑpas: & Buprasio: & Elidi sub
ditas faciunt. Fuit aũt vt videtur Buprasiũ lo-
cus Elidis frequentibus habitatũ inquilinis:
nõ sane ignobilis qui deletus est. Loci tantum
nunc vocabulũ est in via: quæ ex ea quæ nũc ex-
tat Elide ciuitate Dymam versus ducit. ꝑ enea
Buprasiũ. Elidẽ aũt Buprasium excellentia quadã noĩasse: sicut & Epeos apud illos suspicari licet. Tem
pore aũt posteriore ꝓ Epeis Elei vocitati sunt
Epei Et Elidis portio Buprasium fuerat. Et partem
Elei cum toto annũerare: poetica figura dicunt Ho
merũ: Sicut illud ꝑ Græciã Argosq3: Phthiãq3
Curetes dimicabat. & Etoli & ex Dulichio Echi
Dulichiũ. nadibusq3 sacris. Nã Dulichiũ vna Echinadum
est. Id quoq3 iuniores vsurpant. Nam Hyppo-
Amathusij nax & Cypriis inquit panẽ edentibus: Amathu
sijsq3 triticũ. Quoniã Amathusij Cyprij sunt.
Alcman quoq3 Cyprũ deserẽs amabilem: & Pa
Paphus phum fluctib⁹ illisam & Eschylus. Cypri Paphi
q3 sortem habens omnẽ. Quod si nõ Epeos di
xit Buprasios nec alia ꝓ rerũ multas dicemus.
Uerum hæc demonstratio nõ est: quod nõ fue-
rit: sed tantũ quod non dixerit. Hecateus autẽ
Milesius alios Eleos: & alios Epeos esse per-
hibet. Herculi siquidẽ aduersus Augeam mili
tantis socios expeditionis Epeos extitisse. Eos
q3 cũ Hercule & Elin: & Augeã destruxisse. Tra
Augea. ditq3 Dymẽ & Epeã & Acheã esse, multa quidem
Dyma. scriptores antiqui posteris ꝓdidere: quæ in re
rum natura minime fuerunt. Adeo ꝓpter fabu
losam scribendi genus mendacio fingendo fue
rant educati. Quo euenit: vt eisdem de reb⁹ in-
ter se minime cõcordent. Nimirũ a fide longe nõ
est. Si quando Epei cum Eleis controuersias
egerint: cũ aliæ nationis essent. Quin vnũ cor-
pus vnãq3 in potentiã coierint: & cõmuni quadã
regnãdi: & gubernãdaꝝ ciuitatũ forma vteren-
tur. Cunctasq3 Dymã suo subiecerant imperio
nam poeta nullã Dymæ fecit mentionẽ. Haud
ab sonum est eo tẽpore Dymã Epeorũ ditioni
paruisse: postea vero Ionibus: aut etiã neq3 il
lis subditos extitisse. Sed Achiuis poti⁹: qui
agrũ coꝝ possidebant. Quattuor aũt particula
rum: in quibus & Buprasium continetur: ipsa q
dem Hyrmina: & ipsa Myrsinus Eleæ regionis
est. Reliquas Pysæi iuris esse plerisq3 censent. Hyrmina.
Urbs quædã exilis fuit Hyrmina: cuius vesti- Myrsinus
gia nunc nõ extant. Uerũ ꝓpe Cyllenã mõs est
in mare ꝓtensus: quẽ Horminã vel Hyrminam
appellant Myrsinus vero hodie Myrtumnum Myrtũnũ.
nominatur: ad mare pertinens. Frequens ha-
bitatoribus vicus in ea quæ e Dyma Elidẽ du
cit via: ab Elida stad. lxx. distans. Olenĩã vero
petram eã esse coniectura quadã assequuntur:
quã modo Scollin aiunt. Nãq3 & locoꝝ: & nomi Scollis.
num mutatione facta: coniecturas ꝓferri neces
se est. Cum ille in multis nõ admodũ plane de-
scribat. Est autẽ rupes saxosa: Dymæis et Tri
taeis. Eleisq3 cõmunis alteri Arcadico Lampeę
sic enim montẽ vocãt: contigua Ab Elide centũ Lampea
ac. xxx. stad absens. Tritia vero centũ. Aequa- Tritia.
les vrbium Achiuarum alesium est: quod nunc Alesium.
Alesium vocant: locus ad Amphideidem pxi
mus: in qua omnibus mensibus accolæ forum
congregant. Iacet autẽ in via montana: qua ex
elide ad Olympiã cõmeatur. Prioribus autem
sæculis agri Pysæi ciuitas fuit: alias alio mo-
do variatis locoꝝ terminis ꝓpter Imperato-
rum permutationes. Ipsum aũt Alesium: alisij
etiam colonã poeta vocat: cũ inquit. In Bupra
sio fertili: & in Olenia petra incendimus equos
et in alesio: vbi colona vocata est. Transpositi-
uę enim accipiendum est: perinde ac dicatur: et
vbi alesij colona vocata est. Quidã alesium flu
men esse ostendunt. Cæterũ cum in Triphylia
quidam Caucones nominẽtur. Messeniã in ter
ram ꝓspectantes: Cũq3 Dyma Cauconia a ple Dyma
risq3 nuncupetur. et in agro Dymæo inter Dy- Cauconia.
mam & Tritiã fluat amnis: quẽ Cauconẽ foemi Caucõ flu
nino vocitẽt genere. De Caucomb⁹ multi quæ nius.
runt: nũquid duplices dicantur. Quidã ad Try
phyliam: quidã ad Dymã: & elin: & ad Cauconẽ
esse. Hic aũt in alterũ irrumpit: qui Teutheas
genere masculino vocatur. Cuius appellatiõis
exigua quædã vrbs: inter Dymæ vicinas habi
tatur. Nisi quod hæc adempta littera. S. vlti-
ma ꝓducta syllaba foeminine ꝓnũciãtur: in qua
ædes sacra nemidis Dianæ colitur. Uerũ Teu
theas acheloũ penes Dymã fluentem intrat. teutheas.
Quo nomine & achelous per acarnaniã labens achelous.
et epirum noiatur. Cæterũ cũ Hesiodus dicat.
Olenĩãq3 petram coluit: ꝓpe fluminis altas. Perus
Et latas Peri ripas. Multi porũ littera ꝑmuta Porus
ta dicunt. & quidẽ corrupte: de Cauconibus que
ri dicit. Nam in Odyssea Pallas. Mentoris su-
mens effigiem: sic Nestorem alloquitur.
Crastina cum nobis aurora retexerit orbem.
Magnanimos ad eã Caucõas. Ibi michi grãde
Debet dudũ argentũ: quãdo aduenit hospes.
Aedes istæ tuas: hunc curru mitte parato.

Caucones Adde etiā natū comitē. Quo in sermone signifi
cari vr̄ locus aliqs inter Epeos quē Caucones
inhabitēt: nō illi quidē q̄ in Triphylia. Sed q̄
vsq3 Dymā forte latius porrigunt. Haud em̄ o-
mittēdū est. Unde Dymā cauconiā dici ɔtingit
z vnde fluuius appellatus est Caucō. Cū z ipsi
Caucones q̄ nā existant questionē afferant. ad
quos pallas ipsa ad exigendū argenti debitum
Lepreum itură sese dicit. Nā nisi eos dici accipiamus: qui
ad Lepriū in Triphylia sunt quo pacto. pbabi-
lis sit sermo: prorsus ignoro. Quo circa nō aui-
li scribunt.
Magnanimos adeo Cauconas in elide grāde.
Debet dudū argentū. Quod clariorē habebit
noticiā. Cū quidē Piseam regionem atq3 Tri-
Piseum phyliam ordine sitam lustrauerimus vsq3 ad fi-
litus nes Messenios. Post Chelonatā Piseū littus
Pheas odest: ingēs sane in pmōtoriū Pheam nomie.
Iardanus Fuit z oppidulū Pheas ad fluēta Iardani. Fi-
nitimus em̄ est z amniculus. Sunt q̄ pisaci agri
principiū esse Pheam dicāt. Cōtra quā z insula
pusilla iaceat: z portus vnde ad Olympiā ppio
re a mari spatio stad. sunt cētū z.xx. Aliud mox
pmōtoriū lōge pminēs in occidēte: sicut z Che-
lonatas: ab illo ad Cephaleniā cētū z.xx.stad.
Alpheus intersunt. Dehinc erumpit Alpheus ab Chelo-
Eurotas nata distās stad. cclxxx. Ab artaxo autē.d. xlv.
Asia ex eisdē locis quib9 Eurotas effluēs. Uicus ip-
se ex agro megalopolitano. Asia vocat: duos vi-
cinos: inter se habēs fontes. E q̄b9 dicti efflu-
unt amnes. Ubi cū aliquot excurrerint stad. ab-
sorpti terra: rursus emergūt. Inde vnus Laco-
nicā: alter Pisæum pducitur in oram. Eurotas
qdē p Bleminatidē primo exoriēs: pter Spar-
Sparta tā labit: z longā p vallē discurrēs paludē effi-
Gythium cit. Cuius poeta meminit Demū inter Gythiū
Celadon Spartes Emporiū z Acree: mare ingredit. At
Erimanthus Alpheus assūpto Celadōte z Erimanto z aliis
Triphylis ignobilib9 fluuiis: p phrixeū ac pisæum: Triphi-
ager liū delatus agrū: pter ipsam olympiā in Siculū
Pitanes excurrit. pelagus: inter pheā z pitanē. Ad eius
Diana vero Ostium Dianæ Alpheonię lucus est. Ab
Olymp. Olympia stad. lxxx. distās. Huic deæ in Olym-
pia annaus ɔuentus celebrat: sicut z Elaphiæ:
ac Daphniç: id est Ceruariç atq3 Laureç. To-
ta regio tēplor diane: Ueneri ac Nymphis di-
catorū plenissima est. Adsunt z luci: z florida vi-
reta: pter abundantes aquarum fontis. Fre-
Cleāthes quentes inter eundum Mercurii ædea occur-
Aregontes runt. Littora vero Neptunia sacella passim
o stentāt. In Alpheoniæ dianę tēplo Cleāthis
z Aregōtis picturę visunt: hoim Corinthiorū
Alterius qdem Troię captiuitas: z Mineruæ
natalia. Alteri9 est Dianę in cunis deportatio:
opa laude plurima celebrata: Inde mōs ē Tri-
Macistia phyliç Macistiā ex Pisæo separās agro. post ea
Chalcis flumē aliud Chalcis noie z Crunoe fons: z pa-
Cruno e gus Chalcis. post q̄ Samicū est. Ubi sacellū ē
Samicum Neptuni: maxima veneratione cultū. Subest z
Lucus oleastro plenus. Eius curā gerebāt ma-
cistii: q̄ z inducias annūciabāt: q̄s Ecechiriā fa-
mi vocitāt. Et quidē sacello cūcti tribuli con-
Pylus ferūt Triphylii. secūdū hęc sacella Pylus ma

ri supincūbit. triphyliaca z Lepratica: quā ema-
thoēta poeta vocat: z Nestoris patria asserit.
sicut ex Homeri versibus suspicari qs pōt: ab
amne qui ad Aquilonē iuxta labit: qaē Ama-
thū appellabāt antea. Hodie vo Mamaū Ar- Amathus
cadiciq3 noiant: vt hinc Emathoenta vocabulū Mamaus
assumpserit. Siue z hic Pamisius dicat: eadē Pamisus
appellatione: qua duo alii in Messenia. Urbis
aūt nominis ratio: z etymologia incerta est. Nā
Amathodē: id est arenosum esse: vel fluuiū vel Scillus
locū mendacio df. palladis templū Scilluciç ad Pelo
Scillūtē inter illustria nūerat: nō lōge ab olym-
pia: penes pelonē. ad orientē versus pe Pylū Minthes
mōs est cognomine Minthes nobilis. Quam
plutonis pelicē extitisse tradunt fabulę. Eā cū
pserpina dolo circūuenisset: in ortensem mentā
trāsformasse: quā plerīq3 Hedyosmō vocāt. Ita-
q3 iuxta mōtē plutonis templū est frequēter a
Macistiis adoratū. Sup cāpā pyliacū lucus est
Cereris egregia fertilitate ɔspicuus. Qui ve-
ro mari adiungit: ad illud porrigit interuallum
qd inter Samicū z amnē Medā est: qui qdē fa- Nedas
bulosus z tenuis efficit mari proximus. At dubi- Emathois
tare ex hoc debeat nemo Emathoentē id est fa- Epana
bulosam appellari pylum. Finitima pylo ad aq- Typhana
lonē exilia fuere castella duo Triphylica Epa-
na atq3 Tiphana. E quibus vnū Elidis adiudi-
catū est accolis. alterū p more māsit. Duo q̄q3 Dalion
pe fluunt amnes Dalion z Acheron: Alpheū Acheron
intrantes Acheronti pter inferni pprietatē in-
ditū est vocabulū. Quoniā ea in ore Cereris et
proserpinę: ac plutonis tēpla magno in honore
sunt: fortasse pter loci ɔtrouersias vti Scepsi-
us inquit Demetrius. Nā cū egregios edat fru-
ctus: rubiginē frugib9 acmucū ac tribulos p-
ducit Triphylia. Quia pter p magna regiōis
fertilitate: z frequentes gigni sterilitates eue-
nit. Ad austrū autē pylus habet Lepreū. Fuit Lepreum
z hęc maritima ciuitas in stad. xl. Inter Lepre-
um z amniū Neptunii Samii Sacellū est stad. amnius
centum vtrinq3 distās. Hoc illud ē phanum: in
qao poeta dixit. Telemachū pylios ostendisse:
dum sacrificio darent operam.
Deuenere pylum Nelei turribus altam.
Hic maris ad ripā solennia sacra ferebant.
Mactabātq3 nigros neptūno ad littora tauros
Ipsi poeta: z quę nō sunt: fingere suppetit: vex
cū pōt z iis q̄ sunt: salua narratiōe versus ada-
ptat. Alioqui abstinere sese magis attinebat
Agrū fœlicē. Tegeatæ possidebāt: quibus vi- Tegeatæ
cini fuerāt Cyparissii. Horū vero amborū regio Cyparissii
Cauconibus subdita erat. Simul z Macistorū platanist9
ager quē nōnulli platanistuntē vocāt. Eodē no- Caucon
mine ager z oppidū. In terra aūt Leprea mo- Caucones
numentū Cauconis extare ferunt. siue vetusti
cuiusdā ɔditoris: siue alterius degente nomina-
ti. plurima quidē de Cauconibus memorantur.
Nam z arcadica vulgatur natio: sicut et pelas-
gica: z alioquin errabanda: sicut et illa. Scribit
em̄ poeta: z Troiania auxiliares socios ɔdae-
nisse. Unde vero: nihil sane pdidit. Reor autem
e paphlagonia. Illic em̄ quida Cauconii nomi- Marian-
nant: Mariandynis finitimi: cū z ipsi paphlago- dyni

nes existāt. De illis erit a nobis memoria faciē
da: cū eū ad locū descriptio ipsa ꝯsistet. Nūc aūt
de Cauconib⁹ scribendū etiā hoc est: q̄ Triphy
liā habitāt. Quidā enim totum Elidis tractū a
(Cauconia) Messenia usq; Dymā appellauere Cauconiam
Antimachus quidē ꝛ Epeos: ꝛ Caucones vni=
uersos appellat. Aliqui vero nequaq̄ eos cun=
cta tenuisse asserūt. Verū bifariā diuisos habi=
tasse. Alios quidē ad Messeniā terram: prope
Triphyliam. Alios quidē iuxta Dymā ad tra=
ctū Buprasiū. Elinq; curuam. Aristoteles vero
maxime eos hoc in loco sitos agnouit. Itaq; di=
(Nestor pylos) ctis ab Homero magis extrema ꝯcordat sentē
tia. Et questio ipsa priori solutionē accipit. Ne=
stor enī Triphyliacā incolit Pylum. Hæc autē
sunt ad austrū. Orientēq; spectantia ad Messe=
niū tractū Laconicūq; ptinētia: q̄ illi⁹ iuris sūt.
Tenēt vero Caucones. Adeo vt e Pylo Lacedæ
monē petētibus: ꝑ Cauconas iter facere neces
se sit. Samij vero Neptūni sacellū: ꝛ vicinua illi
portus: quem subijt Telemachus: ad occasum
vergit: ꝛ arctō q̄d si hac sola dūtaxat. Cauco=
nes habitāt. Quonā modo poete saluus est ser
mo In Odyssea nāq; Nestori Minerua mādat:
vt telemachū vna cū filio Lacedęmonē mittat
in curru: ad partes q̄ in orientē spectāt. Ipsa ve
ro naui sese iturā in occasum ꝛ in naui pnoctatu
rā. Et deinde rediturā. Et aurora lucescente
ad magnanimos Cauconas cursum habiturā:
ad debitū sibi argentū redimendū. Rursum ve=
ro venturā. Quisnā igitur modus iste? Licebat
enī sic Nestori ad eam verba facere Caucones
penes me sunt: ꝛ inter eūdū Lacedęmona. Eam
ob rē cur comes Telemacho rē abnuis? Sed
retro viā flectis? Erat etiā pprīū ad exationem
debiti ꝛ quidē ingētis: auro pręsertim ad mor=
tales Nestoris ditioni subditos: aliquid ab illo
opis implorare. Si q̄d ingratū (vt mos est) illi=
li de pactis referret. Qd minime peractu; est.
Si ergo hac in parte tantū Caucones habita=
rēt: absurda hęc oīa prouenissent. Verū cū diui=
si quidā ad Dyme: Atq; Elidis loca sint: illuc si
um tenere cursum Minerua diceret. Et nec ipa
nauis ingressio: nec comitatus abruptio: aliqd
in viā ꝯtrariū demōstrās haberet. pariter etiā
nata de pylo dubitatio cōueniens assēq̄ret iu=
dicū: cū paulo vlterius in loci descriptione vs=
q; Pylum Messeniā pgrederet. Nōnulli etiaz
(Paronatę) Paronatæ dicebant in Triphylia esse mōtana
circa Lepreū tenentes: ꝛ Macistū: ad mare vsq;
peruenientia: iuxta Neptuni Samiacū Sacellū
Sub his duo sunt ad littus antra. Vnum Nym
pharū Anigriadū. In altero monstrātur facta
(Alpes) de Atlantibus: ꝛ Dardani pcreatione. Hic ēt
(Ionia) sunt alpes Ionia: ꝛ Eurychidia. Samicum igit
(Eurychi-) arcis munimē est q̄ prius Samos appellabat
(dia) ciuitas pp altitudinē. Cū Samos cacumina vo
(Samos) citarēt. Forte ꝛ hęc vrbs Arenes fuerat arx: cu
(Samicum) ius i nautiū catalogo recordationē Poeta fecit.
(Arene) Qui coluere Pylon: ꝛ amādi collis Arenam
(Aniger) Nusq; enī aperte repientes: hac in pte maxime
(Minyæus) Arenā sitā esse: ꝯiectura assequunt: vbi adiacēs
(aniger) Aniger amnis: q̄ antea Minyæus appellabat;
nō paruū dat documentū. Poeta enim inquit.
Est fluuius pelagi Minyæus rumpit in vndas
Arenam pence.
Apud Antrū enī fons Nympharū Anigriadū
extat: ex quo suppositū ꝑpe solū ꝛ palustre: ꝛ ex
halatiões suadēs efficit. Excipit aūt plurimaz
aquarū ptē Aniger: ꝓfundus quidē: ipse q̄ adeo
supinās vt stagnet. Locus aūt cū arenosus sit:
e stad. viginti ꝓfundū littus exhibet. Piscesq;
ad vescēdū ineptos efficit. Quidā e fabula cau
sam enarrant: Cū centauri quidam Saucij hoc
in loco vulneribus Hydre virus eluissent. Alij
tradunt Melāpodē: vt Pretidas purgaret ab
insania his expiatiōis aquis vsum esse. Ex his
(Alpheus) irrigatio maculas albas: ꝛ impetigines sanat.
Qua ex causa Alpheū cū Alphos: id est macu=
las curet: nomē sortitū esse litteris proditū est.
postq; igitur Antri resupinatio: ꝛ maris refra=
ctiones manēdi magis q̄ effluēdi causam aqs
(Minyęus) tribuerūt. minyæū annis priorib⁹ noiatū fuisse
(Miterius) ꝓhibēt. postea quosdā vocabulū ꝯuertisse: ꝛ p
(Minyæ) Minyæo minterū vsurpasse. Habet aūt veri=
(Chlous) tas: ꝛ etymologia causas alias: vt minyę cū ne=
storis matre Chloride: ex Orchomeno minyęo
venerint. Qui ex argonautis pcreati: e Lemnō
expulsi Lacedęmonē ꝯfugerūt. Ex ea deinde se
se in Triphyliā recipiētes circa Arenā oppidū
(Hypesia) domicilia ꝯstruxerūt: ea in oia quā nunc Hype=
siā dicūt: quę tūc nulla minyarū tecta: ędificiaue
(Thera) continebat. Eorū nōnulli duce Thera Autesi=
onis filio: hic aūt e Polynice ꝓgnatus est: na=
uigātes ad insulā inter Cyreneas: Cretāq; sitā
(Callista) ꝑuenere. Eā prius Callistā id est pulcherrimā
posterius aūt Thera vocauere. teste Callima=
cho. Ibi Cyrenes metropolin ędificarūt Thę
ramq; noiauere. Et insulam eodē quo ciuitatē
noie insignitā reddiderūt. Inter anigrū: ꝛ mōtē
(Iardanus) ex quo Iardanus effluit: pratū ostendit ꝛ insi=
gnę sepulchrū: ꝛ achęę petrę: eius montes ru=
(Samos) pes abscisse. Sup quibus Samos (vt diximus)
ciuitas ꝯdita est. De qua nauigandi scriptores
nō admodū posteritati memoriam reliquerunt.
Forte vel quia iā dudū diuulsa est: vel q̄ in ob=
(Posidium) scuro sita sit. Posidiū siue Neptūniū lucus est:
sicut diximus ad mare positū: cui excelsum ca=
cumen incūbit: ante Samicū: sic enī modo voca
tur vbi Samos erat: adeo vt e mari cōspici ne
(Samicus) quiret. Ibidem campus est Samicus noiatus.
(campus) Ex quo maior fieri cōiectura pōt. aliquādo fa=
(Rhadina) mum vrbē extitisse. Est ꝛ Rhadina: in qua Ste=
(Stesicho-) sichorus poema scripsisse videt: cuius initium
(rus) est. age canora musa cātū incipe: laudesq; de fi=
lijs Samijs: resonāti amabiliter Lyra: hinc fi=
lios appellat. Rhadina enī Corinthi dedita Ty
ranno dicitur: e Samo flante zephyro nauigas
senō quidē ex Ionica Samo. Eius aūt fratrez
architheorū: eodē vēto delatū Delphos aduen
tasse ipsius etiā Rhadinę patruelem Erontem
ad eā curru prouectū esse corinthū. Tunc Ty=
rannus cū vtrūq; mactasset: cadauera curru ex
portanda curat: Inde poenitētia ductus reuo=
catos sepulturę mādat. ab hac Pylo: ꝛ Lepreo
ad messeniā pylum ꝛ coryphasiū arces incūben=

tes pelago.cccc.stad. internallū est: ⁊ ad insulā
Sphagia
Macistus
hercules
Iadon
Sphagiā illis adiacentē: ab alpheo stad. dcc.l.
achelonata mille ac triginta. in medio est Ma=
cisti Herculis sacellum ⁊ amnis Acidon: q̄ pręter Jardani sepulchrū labitur: atq; vrbē Chaan
Chaa
ephasius
campus
quę quōdā Lepreo vicina extiterat. Vbi Epha
sius cāpus iacet. Huius Chae causa bellū int
Archades ⁊ Pylios cō flatū plerią aiunt. Cu=
ius mentionē fecit Homerus: ⁊ scribendum ita
esse censent. Ea vtinā ætate pubescerē: qua ag=
gregati pylij ⁊ Arcades prœliū cōseruere: præ
cipitē ad Celadontē penes Chae mœnia. Nec
Celadon
scribendū est Phee: nec Celadōtē. Hūc eñ se=
pulchro primuz allabi Jardani. Et viciniorem
hūc Arcadibus locū esse: q̄ illū. Ad mare Tri=
Cyparissi=
a
pyrgi
Nedia
pyliacū Cyparissina est: ⁊ Pyrgi id est turres
⁊ fluuius Acidō Nedia flumen: nūc quidē Tri=
phylię: ⁊ Messenię terminus: impetu e Lycæo
arcadię mōte deplatū e fonte: quē Rhea cū Jo=
uem esset enixa. rupisse fertur in fabulis vt vn=
Phygalia
phygetæ
de lauaret: haberet. Disterfluit autē phygaliā
vbi phyrgetæ gēs Triphylior̄ extrema: Cypa
rissię Messenior̄ primis cōfinee sunt. Priscis
vero tēporib⁹ alij erant termini vt aliqui trans
Nediā subiecti Nestoris essent: ⁊ Cyparissentē
⁊ alia vlterius vti mare Pylium poeta ꝓtēdit:
vsq; ad vrbes. vij. q̄s Achilli spondet agamēnon
Cūctæ vero ꝓpe mare Amathonetis phyli ha=
bitant. Hoc est iuxta mare Pyliū. Post Cypa=
rissentē ad Messeniā Pylum ꝓpter Coryphas=
Erena
Arena
Platamo
des
Lenerium
siū nauiganti Erena occurrit: quā nōnulli Are=
nam prius vocari eodē quo Pyliaca noie: falso
arbitrant. Est ⁊ Platamodes aqua ad Chory=
phasiū ⁊ Pylum: sic eñ modo vocāt stad. c. sunt
Est ⁊ Leneriū: ⁊ in eo quoddā oppidulum eodē
vocabulo dictū. Nec vero tantopere prisca inda
ganda sunt. At vero satis esset: quonam modo
hac tēpestate singula sese habent proferre: nisi
nobis ab ineunte pueritia fama quędā de hisce
tradita foret. Cūq; alij alia memorent: indicare
necesse est. Cæterū ij quor̄ illustriora sunt no=
mina quiq; antiquitate præcellunt: plurimū si=
bi fidei vendicant: cum in experiund⁊ primarij
sint. Cūq; Homerus in hoc gñe vniuersos ante=
cellat: quęcūq; ab eo dicta sint: simul discutiēda
sunt: ⁊ ad pręsentia cōturrere oportet sicuti et
paulo antea dicebamus. Quę igitur ab Home
ro de Caua Elide: atq; Buprasio tradūtur: prius
a nobis examinata fuere. De illa vero quę Ne
storis subdebat imperio hūc ꝓfert in modum.
Qui coluere pylum: ⁊ amœnę mœnia Arenæ.
Jnde vadū Alphęi Thryon: altis turrib⁹ Epy:
Et Cyparissentē: simul amphigeneā habebāt.
Ac Helos: ⁊ Pteleon: tū Dorion: ast ibi musę
Threicio inciderāt Thamyri: resonoq; canore
thamyris
Priuauere virū: Oechalia tū forte ꝓfectum.
Regis ab Eurythi regno: Oechaliaq; creati.
Hæc igitur pylos: de qua inquisitio fit. De ipsa
vero mox perscrutabimur. De Arena diximus
Quā vero nunc vocat Thryō: alibi Thryoessā
Thryon
appellat.
Vrbs Thryoessa manet mōt; sublime cacumē
Thryoessa
Eminus Alphæo:

Alphæi vero vadū iccirco dicit quoniā eo in lo
co pediti trāsitu facilis esse videatur. Hodie ve
ro Epitaliū Mastice locus vocat. Cū aūt dicat
Epitalium
Epy
Margale
Altis turrib⁹ Epy. Quęrūt aliq̄ verū vtrius ad
iectiuū sit. Et quenā vrbs. Nunq̄d quę Marga
le. amphipolitæ terræ hoc tpe noiant. Hæ q̄dē
nullū natura munimē habent. alterū in Masti=
cia cōmonstrat: naturale munimē habens. Hoc
q̄dē intelligēs vrbis nomē Epy: hoc ē sublime
dixit: ex eo q̄ illi situ naturali obuenerat. sicut
Helos
egialum
Helos: id est paludē ⁊ Egialū hoc est littus: a=
liaq; ꝑmulta. Margalam: id est rubicūdā forte ꝑ
oppositū Thryon: ⁊ Thryoessam Epitaliū aiūt
Thryos
epy
appellatam: quia tota ea regio Thryo. i. iuncis
aut viuis passim referta est. Flumina pręsertim
amplius hoc ipsum apparet: ad loca fluminis
vadosa. Unde ⁊ Forsan Thryō trāsitū vad. iq;
dici aiunt. Epy vero altis munitū turrib⁹ Epita
lium inquit. Natura enim validum est oppidū.
Jn alijs itaq; Epeam Colonam: id est sublime
cacumen ait.
Vrbs Thryoessa manet mōt; sublime cacumē.
Eminus alphęo: postrema pyli amathoentis
Cyparisseis
Macistum
Cyparissia
Hypsoeis
pteleum
Cyparisseia est circa pristinā Macistiā: q̄ deser
ta est: sicut ⁊ macistū. alia est messeniaca Cypa=
rissia. Eiusdē similiter nois: vt illa dicit Cypa=
rissia numero singulari genere muliebri. amnis
vero Cyparisseis dr. Et amphigenea macistię
censetur circū Hypsoentē: vbi latone templum
est. Pteleū vero ab ijs qui e Thessalico pteleo
habitaturi venerunt. ędificatū est. Jbi eñ dicit
Pteleasi=
mum
Atq; antrona salo ꝓpinę: Pteleūq; virescens.
Etenim nemorosum est: ac minus habitabile:
q̄d pteleasimū vocitāt. Helos sunt q̄ orā quādā
penes alphęū esse dicāt. alij vrbē vti Laconicā.
Helos
Alorium
Dorius
Sicut dicit Helos maritimū oppidulū. Quidā
circa helos alonū: siue paludē vbi dianę Elaeæ
tēplū situ est: arcadię subiectū: Nā arcades eius
sacerdotiū gerebāt. Doriū: quidā montē: q̄dam
Olura
Oechalia
Andania
cāpū esse scribūt: cuius hoc tpe pars nulla mon
stratur. aliqui tñ Olurin nūc: seu Olurā in mes
sēia valle iacētē: Doriū vocāt. Jllic ꝓpe Oecha
lia euryti est: quę nunc Andania dicitur. Vrbs
arcadię tenuis: cuius nois est altera in Thessa
thamyris
lia: altera etiam in euboea. ex hac ꝓficiscentem
Thracē Thamyrin ad Doriū a Musis: musica
fuisse spoliatū poeta cōmemorat. ex his patet:
vt Nestori subiecta plaga ex vtraq; alphęi ripa
iaceat. Quā pylior̄ū omnē terrā nominat. Cæ=
terū alphæus nulla in parte neq; Messaniā: ne
q; curuā attingit Elin. qua in ora Nestoris ē pa=
Pyli
tria: quā Triphyliacam pylum appellamus: et
arcadicam ⁊ Lepreaticā. Etenim cæteræ Pyli
mare viciniores ostēduntur. Hæc autem amplius
stad. xxx. supra mare distat. Qđ ⁊ Homeri ver=
sus indicant. Nuntius enim ad Telemachi co=
mites mittitur ad nauem qui eos inuitet ad ho
spitium. Cū Telemachus in reditu e Sparta
ad vrbem currū agitare non sinit. Sed flectentē
ad nauigiū accelerare. Tanq̄ non eadē ad ciui=
tatē ⁊ ad portū via sit. Qñ retro fac. ēda Tele=
machi nauigatio: hoc modo ꝓpe dicitur.
Prælapsis crunos: ⁊ pulchras chalcidis vndas

Occiderat phœbꝰ: terrasq́ȝ inuoluerat vmbra.
Cymba pheas adijt: Jouis aspiratibꝰ Euris.
Elida dehinc diam: Late hic dn̄antur Epæi.
Huc vsq́ȝ sane in Septētrionē tēdit nauigatio.
Hinc ad ortū flectit cursus. rectū aūt iter omit
tit nauis: ꝛ qđ initio cœperat: ꝛ qđ Jthacā du=
cat. Quoniā ꝓroci pelagus inter Jthacam: et
Samum iacens: insidiantes occuparant. Hinc
Thoæ echinades
rursus insulis sese immisit Thois. Thoas aūt
acutas dixit. Hæ aūt insulæ sūt Echinades. pu
mis Corinthiaci sinus partibus simul ꝛ Ache=
loi ꝓruptionibꝰ ꝓximę. Flectens vero cursum
sb Jthaca: vt ad austrū cōsisteret: denuo ad su
um sese iter cōuertit in Carnanię ꝛ Jthacę me
dio: ꝛ ꝑ alterā insulæ partē reducit. Non autem
ꝑ mediū Cephaleniacū fretū: qđ proci ꝑ insidi=
as seruabant. Si quis igit Elæā pylum Nestori
subiectā existimet. Nō sane ꝓpe diceret. Nanē
præter Crunos hinc: atq́ȝ Chalcidē vsq́ȝ ad so=
lis occasum deferri. Dehinc noctu pheas adiss
sere tūc pręter Elæam oīā cucurrisse. Hęc nanq́ȝ
Phea Chalcis Cruni pylos Samicum
Elidis loca in austrū sunt spectātia. Primę qui
dē pheæ postea Chalcis. Dehinc Cruni. Dein
de pylon Triphyliaca ꝛ Samicū. Ex pylo igit
Elydis in austrū nauiganti: hic maritimus cur
sus eēt. Jn septētrionē aūt nauigāti vbi ē Jtha
ca: oīa hęc postea relinquunt. Hæc vero Elæa
plaga pręternauigāda erat: et quidē ante e solis
occasum. Js aūt post occasum inquit. Atq́ ite=
rū si quis Messeniacā: ꝛ Coryphasiā pylū initiū
nauigatiōis a Nestore capiendæ ponat: maius
esset interuallū: tpisq́ȝ longioris. Jpsum aūt ad
pylum Triphyliacā: ꝛ Samicū Neptunni tem
plū stađ. cccc. est. Nauigatio quoq́ȝ ꝑe Crunos
ꝛ Chalcidē ꝛ pheā circunducit: quę ignobilium
fluuiorū sūt vocabula: immo sane riuulorū. Sed
penes Nedā primum. Deinde Cydonē. Dehinc
Alphęum: ꝛ regiones inter hos positas. postre
mo si ꝛ illorū faciēda sit mētio. Etenī pręter illos
nauigatio agēda erat. Atqui Nestoris enarra=
tio: quā ad patroclū de bello pyliorū aduersus
Elæos digerit magno nobis est documēto: de
ijs quę explanare adgressi sumus: si quis ver=
sus ipos diligenter animaduertat: in q̄bus ait.
Neleus Nestor
Cū Hercules pyliā popularet oīā: ꝛ iuuētꝰ vni=
uersa defecisset: e filijs duodecīȝ: quos Neleus
tūc habebat solū Nestorē fuisse sup̄stitē: adole=
scentulū admodū. Quocirca Epæos Neleū se=
nio ꝛ orbitate obsitū floccifacientes supbe con
tumeliosēq́ȝ pylios cōculcasse. Cōtra illos igit
Nestorē: suis quoscūq́ȝ potuit adunatis. Elæū
inuasisse agrum: ꝛ multam inde pręda abegisse.
Quinquaginta boū armēta. Totidē ouiū. To=
tidē suū. Totidē capiarū greges. Equas pso
flauo. c. ꝛ. l. equinis fere cunctas pullis sectanti
bus. plurima inquit eadē nocte intra pyluȝ Ne
leiamq́ȝ vrbē impulimus: vt cū die quidē incursi
onē populationēq́ȝ fecerit. Et ferentes ꝯtra se
subsidiū fuderit: fugaritq́ȝ. Quo in tpe Jtymo=
Jtymones
neū trucidarit: noctu reuerterit. Jta vt noctur
nus ad vrbē accesserit. Jpsis autem circa distri
butionē: ꝛ sacrificiū occupatis: Epæi tertio post
die peditū ꝛ equitū multitudinē cōgregantes:
exercitū cōtra ductarūt. Ac Thryon super Al=
Thryon
phæo sitū circūlocatis castris obsederunt. Qđ
vbi statim intellexere pylij: ad ferendū opē con
citati sunt. Atq́ȝ circa Minyęum flumen: penes
Arenā vrbē: nocte acta inde mouerūt: ꝛ ad Al=
phæum meridiani peruenerūt. Dehinc dijs im
molantes iuxta flumē noctē ipsam transegere.
Jllicoq́ȝ erūpente aurora ꝓliū cōseruere. Edi=
ta vero splendide hostiū fuga: non ante sectan=
tes: occidentesq́ȝ cessauere q̄ Buprasium: pe=
tramq́ȝ Olenium: ꝛ Alesiū peruentū est: vbi co=
lonā vocāt. Quo ex loco pallas populū retro=
uertit. Et Achæi e Buprasio pylum celeres
equos agitarūt. Ex his igitur quonāmodo aut
Eleam: aut Messeniam dici quisq́ȝ pylum existi
met: eleam quidē: quę cū popularetur: simul et
Epęorū terra ab hercule populabat. Hęc autē
Elea est. Quo etiā pacto mutuas inter se popu
lationes passi: ꝛ finitimi talē supbiam: ꝛ talē cō
tumeliā capessere debuerant: ꝯtra illos: qui pa
ri affecti fuerant iniuria. Qualiter autē in oīam
ꝓpiā incursatione facta pręda agerent: Qua
Augeas Neleus
liter tandē eosdem simul populo Augeas ꝛ Ne
leus regno cōtinerent: cum mutuas inter se ini
micitias exercerent: Si grande Neleo debitū
in Elide clara debebat: quattuor victores equi
palmā referre soliti ipsis cum curribus qui de
Tripode cursum agitaturi erāt. hos ipsos sub
inde Rex hominū augeas retinuit: agitatore di
misso. Quod si hoc in loco Neleus habitabat: ꝛ
eo in loco Nestoris sedes erat: qua ratione Ele
orum ꝛ Buprasiorū quatuor ductores erant: et
ductorē quęq́ȝ sequuntur. Veloces bisquinq́ȝ ra
tes comitantur Epæi. Regio aūt. iiij. in ꝑtes di
Epæi
uisa erat. Quarū in nulla nestor erat. Qui colu=
ere pylon ꝛ amœnæ mœnia Arenæ: et reliqua
vsq́ȝ Messenā. Epęi vero aduersus pylios erum
pētes: quo mō ad Alphęū incitant: atq́ȝ Thryō
Aut quomodo ibi cōmisso prœlio in fugā versi
ad Buprasium sese recipiunt: Rursus si Hercu
les Messeniā populatus est pylon: quo modo
tanto disiuncti spatio in eos cōtumelias infere
bant ꝛ multa inter se ꝯuentis pactaq́ȝ seruabāt.
ꝛ qđ amplius est: abnegatis debitis bellū con=
traxerunt. Quē autē in moduȝ Nestor agrū in=
cursans: ꝛ tantū suū pecudūq́ȝ pręseugens præ=
dam. e quibus nulla nec celeriter ire: nec longā
facere viam valet. plus stađ. mille iter absoluit:
ad Pylon Coryphasio ꝓximam: Jlli autē ter=
tio die ad Thryoessam: ꝛ Alphæū amnē ꝑue=
niunt: oppidū ipsum obsessuri. Hęc autē loca q̄
ratione ipsis Messenę principibus attinent:
cōtinentibus ꝛ habentibꝰ Cauconibus: ꝛ Tri=
phylijs ꝛ Pysanis. sed ipsa Gerena siue Gere
Gerenia
nia: (vtroq́ȝ eī modo dicitur) quidā nominase=
re. Sic locū forsitan de industria quidam nuncu
parunt. Fortuito quoq́ȝ ita nomiari valuit. Uni
Messenia
uersa vero Messenia Menelai regno suberat:
Pamisus
cui ꝛ Laconica sicuti posterius patebit. Cū pa
Medon
misus per hanc effluat ꝛ Medon. Alphæus ve
ro nullo pacto qui tellurē Pyliā percurrit. Cui
Nestor imperitabat. Cui probabilis sermo ille
fuerit: q̄ virum alienum educit in regnū. Et an=

numeratas illi ciuitates adimit. Cunctasq; fuæ
subiecta ditioni facit. Restat de Olympia dice-
Olympia re. & de traductis ad Eleorum subiugationē reb⁹
oib⁹. Est in agro Pysano tēplū ab Elide stad.
minus trecētis absens. Ante illud vero lucus
agresti vestitus olea surgit: in q̄ stadiū. iacet:
Alpheus aūt alluit ex Arcadia labēs & triphy
Alpheus liacū intrās mare: inter occasum ac meridiem.
Olympia Initio q̄dē ex Olympij Iouis oraculo ingentē
ludi sibi claritatē vēdicauit: Locoq; deficiēte nihilo-
minus tēpli fama remāsit. Et quātū ipi nouim⁹
adaucta est: & celebritatis gra: & ludorum Olympi
corum cā: quos sacros & corona illustres: aliorum
oim maximos arbitrant. Magno illi ornamēto
fuere: tot oblata ex vniuersa Græcia munera.
Præcipuū extitit: solidū ex auro Iouis simula
chrū: a Cypselo Corinthiorum Tyrāno donatum
Phidias Ingētior his oib⁹ Iouis statua fuit. quā phi-
dias carmini Athenīēsis filius fabrefecit ex e-
bore. Opus magnitudine tāta: vt cū ędes sacra
sit amplissima: artifex ipse nō recte symmetriā
aut proportionē videt annotasse: sedētē effingēs:
tectū fere verticę ptingētē. Vñ apte demōstra
tur vt si erect⁹ exurgat: tectū tēpli deiiciēdū fu
isset. Statuę mēsurā inscripsere q̄dā. E quibus
Callimachus quodā carmine iambico extulit.
Pādenus Multum Phidiæ attulit adiumentū Pande-
nus: e sorore illius nepos. Operisq; suscipiendi
socius: tū ad statuā coloribus adornandā. Tum
vero ad amictū. Picturę quoq; plurimę mirabi
lesq; demōstrant in tēplo: illi⁹ opa. Unū de phi-
dia mēorię pditū est: ab eo Pādeno rursus: qui
cū Phidiā interrogaret. Quod nam ad exēplar
Iouis statuā facturus eēt: Ad Homeri rūdit
imaginē. Quā hisce versibus explicauit.
Atq; supercilijs Saturnius annuit atris.
Ambrosię fluxere comę de vertice regis
Aeterni. Ast nutu magnū ↄcussit Olympum.
Pulchre nimis dixisse visus est: cū alijs ex par-
tibus. Tum vero ex supcilijs. Quoniam poeta
mentē cogitationemq; puocat: vt summā quan
dā formā & magnā. Ac Ioue dignā potētiam de
nuo pingat. Sicut in Iunone. Ipsum pariter
in vtroq; decorum obseruans. inquit enim.
Sedcrat in solio: lōgumq; reuoluit Olympum.
In illa vero euenit: vt tota ↄmoueret. Cū tan-
tū annuēte Ioue supcilijs occurreret. Et aliqd
simul patiētię coma: lepide apteq; nimirū dictū
est. Qui deorum imagines vel solus videt: vel so-
lus ostendit. Digni vero pfecto sunt Elæi: q̄b⁹
magnificentię & honoris in Olympiæ templum
causa tribuatur. Troianis enī tēporibus: et ad
huc antiquioribus: nulla fœlicitatis parte flore
bāt. A pylijs primū: deinde ab Hercule in ima
Augeas depsi. Cū Augeas Rex illorum in pnicię tractus
est: Cuius quidē rei signū est: q̄m illi quidem ad
Troiam misere naues. xl. At pylij & Nestor. xc.
posterius aūt post Heraclidarū reductionē cō
tra obuenit. Aetoli enī simul cū Heraclidis: cū
oxylo redeūtes: & cum Epæis cohabitātes: co
Elis gnationis vetustate Curuā Elin ad dignitatis
amplitudinē extulere. Et pysanos magna agri
parte mulctauere. Et Olympia illorum iuri subdi-

ta fuit. Et Agonē ipsum Olympicū ab illis ex- Olympicus
cogitatū atq; inuentū fuisse ↄstat. Et Olympia- Agon
des primas: vt illi pariter celebrabāt. Antiqua
enī illa omittenda sunt: & de tēpli ędificatiōe: et
de ludorū institutione. Cū nōnulli asserāt Her-
culē vnū & ex idęis Dactylis: earum rerū autorem
extitisse. Alij Herculē Iouis & Alcmenę filiū.
Quē etiā primū ibi decertasse: & palmā ↄparas-
se tradūt. Hęc enī cū multifariā vulgent: nō mul
tū fidei cōsequuntur. At ppius vero est: qd ab
Olympiade pria: in q̄ Coroebus Eleus in cursu
victoriā adeptus est: vsq; ad. vi. &. xx. & ipsius tē-
pli: & ludorum pfecturā Elei obtinebāt. Troianis
vero tpib⁹ Agonis illius vel corona: vel gloria
nulla erat. Ex ijs autē q nūc illustres habentur
nec iste nec alius vllus fuerat. Quorum memoriā
nullā facit Homerus: nisi funebriū aliquorum. Tā
etsi quidā arbitrent illum Olympici meminisse.
Cū augeā inquit quatuor equos intercepisse in
certamine primos: qui ad ludorum pręmia vene-
rant. Referūtq; ideo pysanos troiani belli par-
ticipes minime fuisse: quia Ioui ↄsecrati cēse-
rent. Nec vero pysea tellus Augeę regno subie-
cta fuit: in q̄ Olympia est: sed Elæa solū. Nec in
Elea Olympicorum ludorum certamē agebatur. Ne Olympia
semel quidē: sed in Olympia semp. iste etiā agō:
qui nunc ppoitur in Elide factus apparet: in
qua debitū illud debebat. Nā debitū erat in eli-
de dia (vt poeta testat) quatuor victores sequi
& iste quidē nō erat corona insignit⁹. Nā cursus
sup Tripodis pmio futurus erat. ille aūt post
sextā &. xx. fuit Olympiadē. pysani igit recupa-
ta suorum possessione: Agonē ipsi cōficiebāt cum
tanta celebratū gloria intuerent. aliquot post
tēporib⁹ pysæa rursus plaga in Elęorū iura cō
cedente. Denuo ad eosdē cōcessit agonia: & lu-
dorum institutio. Lacedęmonij quoq; ad id suam
operā ↄtulerūt. Post vltimā Messeniorum de
structionē: ↄ quos ipsi socia arma cōiunxerant.
Quo in tpe nestoris nepotes & arcades p mes
senija bellū susceperant. adeoq; sociā illis naua Elęa oīa
runt operā: vt oīa vniuersam vsq; Messenios fi
nes eleam appellari ↄtigerit. Quę & in hoc vsq;
tēpus pdurat. pysanorum aūt & Triphyliorum et
Cautonū ne nomē quidē esse reliquum. ipsamq;
pylon amathoenta ad Lepreū cultorib⁹ imple-
runt: vt morem gererēt: & ipsis Lepreatis bello
victoribus gratificarent. aliosq; complures pa
gos distraxerunt: quos per se ac marte suo res
suas gerere volentes aspicerēt. a q̄bus & tribu
ta exegerūt. Tractus aūt ipse Pysæ plurimum Oenōaus
noīs ↄsequutus est. Imprimis pp principes ip Pelops
sos lōge lāteq; potētes. Oenomaū. s. eiusq; suc salmōeus
cessorē Pelopen. & illius filios ↄplures. Salmo
neus quoq; hoc in loco imperitasse tradit. Ita
q; pysana regione in vrbes octo diuisa: harū sal
mone vocat. Has ob res & Olympicū tēplum:
& regio magnopere per oīa virū: & oīm pręconia
volitat. Ea vero vis antiq̄ audiēdę sunt historię
vt eas inter se minime cōsonantes recognosca-
mus. iuniores enī repugnantia sępenumero re
ferre putant: sicuti Augeā pisanę plagæ regnū
tenuisse. Oenomaum vero & Salmoneū Elæꝫ.

Quidã autẽ gentes ipsas in vnũ cõiungunt. Se
quenda vero sunt magis quæ concordia fiant.
Pysana regio Pysa — Cum et ipsum pysæ nomen recta nequaq̃ rati-
one explanent. Aliqui enim ciuitatem pysam a
fonte pysa nomine: eodem quo fons vocabulo
appellari. Fõtem vero ideo pysam vocari: apti-
tuando vt quasi potricem intelligamus. Urbẽ
autem in sublimi ædificatã vertice monstrant:
Olympus — Duos inter montes Ossam & Olympum. Quo
nomine & alter in Thessalia nuncupatur. Non-
nulli ciuitatẽ nullam pysam fuisse contendunt.
Besa — Nã inter. viij. illas esse reperiretur. Cæterum
Cicysium — fontem dũtaxat affirmãt: qui nũc Besa vocatur
iuxta Cicysiũ. Ubi ex illis. viij. amplissima vna
est. Stesicorus regionẽq̃ pysa dicitur ciuitatẽ
vocari scribit. Ut poeta Lesbũ Macaris vrbẽ.
euripides quoq̃ in Joue Tragoedia: Euboea
inquit quędam Athenis vicina ciuitas est: & in
Rhadamantho: qui terrã inquit euboeam ha-
bitãt finitimã ciuitatez. Et Sophocles in My
Mysia — sis. Asia q̃dẽ tota vocat. O peregrine. Mysorũ
Salmone — ꝓo vrbs appellata Mysia. Uerũ Salmone fõte
Enipeus — sui nois vicini est. De quo fluit Enipeus alpheũ
Barnichius — ingrediẽs. Nũc vero Barnichius noiat. Huius
amore captũ fuisse Tyronem memorant.
Jlla nimis flagrans dilexit Enipea diuum.
Hoc enim in loco illius genitorẽ Salmoneum
imperasse aiunt: vt in eolo scribit Euripides. al
terũ sane in Thessalia Enipeũ scribunt. Qui ex
Othry oriẽs accipit Apidanũ e Pharsaia de-
labentem. Apud salmonẽ autẽ vrbs iacet He-
Apidanus Pharsalus Heraclea — raclea: ex illis. viij. & ipsa vna distãs ab olympia
Cytheriũ — stad. xl. penes Cytheriũ flumen posita. vbi Io
Ioniades — niades Nymphę sacellũ habẽt. De quibꝰ opi-
nio est: vt ęquis eam morbos sanitati restituãt.
Epina — iuxta Olympiã ↄsistit & Epina: & hęc ex. viij. vna
Parthenias — per quã parthenias excurrit amnis: vbi ad phe
Pherea — reã ascenderis. Est autẽ Pherea in arcadia su-
Dymea — pra Dymeam & Buprasium: & Elidem sita. Quę
ad arcton adiacent Pysanæ regioni. Jbidẽ est
Buprasiũ Cicysium — & Cicysiũ ex. viij. vna atq̃ dispontiũ: ea in parte:
Dispõtiũ — qua ex Elide itur olympiam. Jacet autẽ plano
in campo: deletumq̃ est omnino. Et incolę ma-
gna ex parte Epidãnum. i. Dyrachium & apollo
Pholoe — niã ↄmigrarũt. Pholoe quoq̃ olympię ꝓxima
iminet arcadię mõs. Adeo vt agri Pysei radix
existat. Sic vniuersa pysana regio & maior Tri
phyliæ tractus: arcadiæ confinis est. Hanc ob
causam loca ipsa pylia q̃ in catalogo describunt
maxima ex parte quibusdã iuris esse videntur
arcadici quod tamẽ periti negant. Ex ijs enim
Amarynthus — fluuijs qui labunt in alpheũ: amarinthũ esse: q̃
arcadiã terminet Extra illũ vero hęc sita eẽ lo-
Etholus — ca. Ephorus aũt tradit etolum cũ epęo & pisan-
Etholia — to ex elide a rege Salmone eiectũ: in etoliã sese
recipientẽ. Regioni nomẽ a se tribuisse. Et vrbi
bus illis habitatores imposuisse. Ab hoc ꝑ ge
Oxylus — neris successionẽ ꝓcreatũ oxylum Heraclidis
a Temeo ꝓgnatis familiaritate ac beniuolẽtia
ↄiunctũ: eis peloponesum repetẽtibꝰ ducẽ exti
tisse: & hostilẽ illis agrũ dispartisse. Aliaq̃ docu
menta supposuisse ad cõtinendã Regionis pos
sessionẽ. ꝓ quibus quidẽ meritis hãc accepisse

gratiã: vt in elęũ regnũ: q̃d ei fuerat auitũ redu
ceret. Adunato postmodũ ex Etolia exercitu: i
Epæos elidis occupatores aduẽtasse. Occur-
rẽtibusq̃ cũ armis epęis: postq̃ aduersarię vtri
q̃ ↄstiterãt copię ad singulare deuetusto greco
rũ more certamẽ ꝓcessere: Pyrechmes Etolus
& Degmenus: epęus. Degmenus q̃dẽ solo instru — Degmenus
ctus arcu: vt q̃ armis obitũ lõginquo sagittæ
tactu: facile foret superaturus. Pyrechmes autẽ — Pyrechmes
fundã tenẽs. lapidũq̃ sacculũ: intellecto aduer — Funda
sarij dolo. Aug aũt fũdę speciẽ ab Etolis reptã
Jtaq̃ cũ lõginquor fundæ iactꝰ fuisset: occidis-
se Degmenum. & victores etolos eiectis epęis
terrã occupatã tenuisse. Et sic Olympiaci curã
tẽpli suscepisse: quã prius habuerãt Achęi. ob
intimãq̃ oxyli erga Heraclydas beniuolentiã
cõuenisse facile cunctos adactos iureiurando:
vt Elęa terra Joui dicata & ↄsecrata foret. quis
quis ↄ locũ arma ferret. Quisq̃s etiã ↄ ferentẽ
nõ vlcisceret: & ꝓ viribus nõ succurreret: eũ ne
fariũ & abominabilẽ haberi. Qua ex causa: qui
posterius elidẽ ędificijs auxere: sine moenibus — Elis
nudã reliquere. Quiq̃ ꝑ agrũ exercitus ducta — Jphitus
rũt: arma tradidisse donec ea fines egressi reci- — Olympicus
perent. ab Jphito aũt olympicũ agonẽ institu — Agon
tũ cõstat: cũ elęi sacri forent. Talibus ex initijs
creuisse hoĩm dignitatẽ. Nã cum cęteri mutua
semꝑ bella inter se gererẽt solis istis longã ex-
titisse pacẽ. Nec sibi modo sed etiã externis ob
tigit. adeo vt plusq̃ reliqui oẽs hominũ frequẽ
tia viguerint. Jn quibus phedon origine deci-
mus a temeno oĩm ætatis suę potẽtissimus fu
it. Qua ex re effectũ est: vt cũ temeni stirpẽ plu
rimas in partes dispersam: sensim tabescere cõ
tingeret: eã recuperatã foueret. Hic mensuras — Phedon
excogitauit. a quo etiã phedonię vocitant: & põ — Mensuræ
dera & nũmũ: cũ aliũ: tũ argẽteũ signari docuit. — pondera
Jnuẽtas insuper ab Hercule ciuitates. addit̃ — Nummus
augere pplis. ipse etiã positos ab illo ludos: et
agonas ponere dignũ eẽ arbitratꝰ est. Jn q̃bꝰ
Olympiacũ esse voluit. Quẽ vi & potẽtia veni-
ens posuit. Cũ elæi nulla ꝓpter pacẽ haberent
arma: quibus phedonẽ inhiberẽt: & reliqua ho
minis potestate victi tenerent. Elęi tamẽ hanc
ipsam positionẽ inscribere minime voluere. sed
ob hoc iã ↄparatis armis sibi ipsis opem ferre
coeperũt. Quã quidẽ ad rẽ: manũ attulere atq̃
operã Lacedęmonij. Seu quia ꝓspere cedẽti-
bus ex pace rebus inuiderent: seu quia ad phę
donis destructionẽ eos adiutores habere cogi
tarent: a quo de peloponnesi principatu deiecti
forẽt: quẽ illi prius obtinebãt. sic res phedonis
delerę fuere. Qui tñ Pisacã terrã & Triphyliã — Elæus
Elęorũ iuri cõstruxerat. Tractus Elęus ętatis — tractus
huius nauigationis totius spatium habet: sini
bus nõ cõputatis. stad. mille ac. cc. Hęc quidez — Messenia
de Elidis ora Messenia ꝓo terra Elaeę ↄtigua
est: maiori ex parte ad Austrũ & Africanũ pela-
gus inclinãs. Hęc aũt Troianis tẽporibꝰ Me
nelai subdebatur imperio: cũ laconicę pars re-
gionis esset. Ora quidẽ ipsa Messena vocabat. — Messena
Eam vero quã hanc ętate Messenã vrbẽ nomi — Jthome
nãt: cuiꝰ arx fuerat ithome nõ dũ ędificatã esse

contigerat. Excedēte vero rebꝰ humanis Me
nelao. Postmodūq; iis qui Laconicę guberna=
cula susceperant ad impotentiā redactis Nelei
nepotes Messenię regnū occupauere. Quo tē
pore fuit Heraclidarū reuersio: facta regionis
diuisione. tūc Messenioꝝ regnū Melāthus ha
bebat: qui suis regerentur institutis. Cū antea
Menelai sceptro paruissent: cuius rei documē
tum est. E sinu enim messenio: ꝛ Asineo: illi pri
mo: qui sic ab Asina Messenia noiatur: septem
fuere oppida. Quę dotis noie Achilli pollice=
Asina cardamyla enope hira pheræ epea pedalus batur Agamennon: Cardamyla: Enope. Hira
herbosa: Pherę diuinę. Antea pratis cōspicua
pulchra Epęa: ꝛ inter vineta posita Pedalus.
Eas sane sic nec sibi nec fratri ptinuissēt nequa
q̄ spopōdissent. Cōmilitones ꝛ Pheris Mene
Corypha= sium laum comitatos: poeta manifestat: cum partim
Laconico cetui; partim Messenio annumeret si
cyparissa. nui. extat aūt Messena secundū Triphyliā. Est
ega.coa autem mona vtriq; cōmunis. Post quē ꝛ Co=
ryphasium et Cyparissi est: atq; inter stad. vii.
mons Egaleos: inter illum ꝛ mare incūbit. An
tiqua igitur Pylos Messenia sub Egalio ciui=
tas erat Eauero discerpta: quidā sub Corypha
sio habitauere. Eam vero secūdo reędificarūt
Athenienses: quo tēpore cum Eurymedōte ac
sphagia Stratocle in Siciliā nauigabāt. Ut aduersus
sphacteria Lacedęmonios murū interponerēt. Ibi est et
strofades. Cyparissa Messenia: et sphagia insula penes
Pylū adiacens. Quę eadē ꝛ Sphacteria nūcu=
patur. Ad quā Lacedęmonii. ccc. e suis viros a
miserunt: viuos in potestatē ab Atheniēsibus
per obsidionem redactos. Ad hāc maritimam
oram: duę Cyparissioꝝ extra in pelagus p̄ęia=
cent insulę. Quas Strophades appellāt. ab cō
Methone pedasus tinēti stad. cccc. absentes. ad Africanū atq; me
ridianū pelagus. Hanc Pylum messeniorum na
uale quondā fuisse: Thucidides autor est a spar
ta vero longe abest stad. cccc. Ordine deinceps
sita est Methone: hāc esse aiunt ex iis. vii. vrbiū
quē Agamēnon spopondit Achilli pedasum ap
Bogus. pellabant. eo i loco Agrippa Bogū Maurisio
rum Regem: Anonii partes secutū in Actia=
ca pugna: supplicio affecit. Locūq; inter nauigā
dum intercepit. Methone autē contiguus est
acritas. Acritas Messenii sinus initium. Dicitur q; etiā
asina Asineus ab vrbe Asina: primo ipsius sinus op
hermiōica pidulo. Cuius nois ꝛ alia est. Hermiōica. Hoc
fenestrę. quid enim sinus initiū ad occasum spectat. Ad or
tum autē sunt fenestrę: sic enim vulgo vocatur.
Cinędio ac Tenaro nūc Laconicis confines. a
fenestris vero inchoans inter mediā Pylū of
Betylus fendes quā Betylū pleriq; nominant inde Leu
Leutra. tra. Quę a Boeotiis Leuctris deducta fuit Co
cardamyla lonia. Dehinc in petra valido munimine sita est
pherę Cardamyla. Postea Pherę vrbi Thurię atq;
thuria. Gerenis finitimę. Quo ex loco Nestorē Gere=
Gerenę nium vocitari traditur: q̄m ibi salutem (vt dixi=
mus) cō parauit. Ostenditur quoq; in Gerenio
agrum sacellum Aesculapii Triceum cognomi
tricca. ne. quia venientes e Thessalica Tricca morta=
les illud condidere. Fama est leuctrū ꝛ Chara
dram ꝛ Thalamos nūc Boeotios vocatos: cul

toribus a Pelope ex Boeotia quibusdam intro Niobe
ductis habitatos: cū sororē eius Niobē nuptui Nedon.
locasset Amphioni. p̄ęter pheras aūt Nedon
Amnis p Laconicū labitur agrū: altera fluuio
Neda. Nedusię vero palladis cognomento in=
signe templū habet. est etiam in Pocassa Nude
się Palladis sacellū nobile a Nedonte loco no= Nedussa
men assequutę. A quo ductis habitatoribꝰ Te poeassa.
leclus Poeassam coluisse p̄ędicatur. Simul et ethęę.
Ethęas atq; Tragiū. ex prolatis: vii. vrbibus tragium
Achilli. de Cardamyla quidem ꝛ de Pheris ex enope.
plicauimus atq; pedaso cęterū Enopen quidā pelana
Pelana nominant. Aliqui vero locū quempiam Hira.
Cardamylę adiacentē. Quidā Gereniam terrā Megalo=
Hiran autem cōmonstrant in mōte: iuxta Me polis.
galopolin Arcadię ciuitatē: qua ad Ardaniam ardania.
iter habetur. Quā a poeta Oechaliā vocari an oechalia
te diximus Nōnulli Mesolam hoc nomine nūc Mesola
appellari asserunt. Quæ inter traiectū ꝛ Mes= epęa
senam ad sinū pertinet. at Epęa hoc tēpore thu Thuria
ria dicitur. Quā pheris cōterminā cōmemora= thuriates.
uimus. Sita vero est in excelso colle: vnde epęa sinus
idest celsa: nomē sortita est a Thuria vero sinꝰ Rhium.
Thoriathes: in quo ciuitas quędā fuerat rhiū antea.
nomine: e regione Tenari. anteā q̄dā sane thu= Methone.
riā ipsam esse aiunt. Nōnulli quoq; Epæam Me Asina.
thonē. Alii vero eā quæ inter asinā Messeniā Corona.
vrbē p̄prie piatosam nūcupatā: cuius vrbs est pedasus
Corona mari vicina: Et hanc nōnulli pedasum cardamyla
a poeta nominatā esse inquiūt. Oēs quidē pe= pherę.
lago p̄xie. Cardamyla q̄dē ad mare iacet. phe= pamisus
ræ vero a mari distāt. v. stad spatio. Illa q̄dem
æstiuā hēt statonē. Reliquæ vero maritimis in
æqualiter vtūtur interuallis. p̄pe coronā circa
se. e mediū sinū pamisus affluit amnis. Hanc et
reliquas ordine positas: dextrorsum hñs. Qua
rum nouissime in occasū spectātes sunt: pylus
et Cyparissia. Harū media est Erana. Quā nō=
nulli arenā falso quondā crediderū t. Thuriā ve
ro et pheras sinistrorsum. Hic inter oēs isthmi
fluuios magnitudine præcellit. Tametsi nō am
plius stad. c. a fonte p̄fluat: abundātes p Mes=
senū campū oræq; macariā: idest foelicē trahēs
aquas. Hic ipse fluuius a citate Messenia stad
cc. ꝛ. l. distat: Est ꝛ aliꝰ pamisus p valles serpēs
tenuis: circa Leuctrum laconicū De quo messe
nii aduersus lacedęmonios cōtrouersiam sub
philippo rege habuerūt. Quē (vt ātea diximꝰ)
quidā amathon appellauere. ephorus scriptis
p̄didit Cresphōtē: postq; Messenā terrā subiu
gauit: eam. v. in ciuitates diuisisse: sicuti in supe
rioribus exposuimus. Ita vt Stenicłarus i hu
ius regionis medio posita: regia illi sedea insti cyparissia
tueret. Inde Hamitem legatū pylūꝫ Rhiū mi e rana.
sisse: q̄ messenios oēs eodē: ꝛ paricū Doriensibꝰ macaria
iure faciet. Quare cū Doriēsibus indignatiōe steniclarꝰ.
cōcitati forēt: ipse pœnitētia ductus solā Ste= messena
niclarū ciuitatem censuit. Et ad hoc Dorienses ithome.
cunctos adegit. Verū messenioꝝ oppidū Corin acrocorin=
tho persq; simile est Mons. n. p̄ruptus p̄cepsq; thus.
incūbit vtriq; cōmuni muro cōpræhensus: vt in
arcia visu sit. Ille quidē Ithome. Hic autem A
crocorinthus: appellatur. Quo circa Demetrius

Phalerius Philippo cõmode dixisse visus est.
Quin has inquit vrbes ambas capesse:i adipi
scendæ peloponesi cupiditate duceris. Vtroq3
enĩ cornu bouẽ cõtinebis: Cornua quidẽ Ithô
mẽ: atq3 Acrocorinthũ Bouẽ vero Pelopõne
sum esse dictitãs. Hac igit opportunitate p vr
corinthus. aristocrates. bes istas concitata sepius esse bella. corinthũ
igitur a fundamẽtis esse deiectã: rursumq3 resti
tutã & Messenã a Lacedemonijs quidẽ esse de
structã, a Thebanis aũt instauratã: & a Philip
po Amyntę filio postea: verũ arces ipæ inhabi
catę mãsere. Dianæ vero palustrę templũ i la
conicę siue Messenię terrę finib⁹ est: vbi vtrius
q3 ppls cõe sacrificiũ: cõuentũq3 celebrabat. In
eo ꝑteccasseriatũ virgines Messenij ꝑcacirer
incestarũt. Cũ autẽ Messenij nullis violatores
poenis multassent: conflatũ est bellũ. Ab hac pa
lude Dianæ Templũ in Sparta cõstructũ est:
cognomẽto palustrę. Rebellãtibus aũt sepenu
mero Messenijs: frequẽter dimicatum est. Pri
mã igit coꝝ subiugationẽ a patruum patribus
fuisse: Tyrtheus in suo testat poemate. Secun
dam vero qua Eleos: & Argiuos: & Pyseos: so
cios assumentes desciuere. Cũ arcades aristo
cratẽ Regẽ Orchomeni: ducem exibuere belli.
Pysci vero Pãraleonẽ Omphaliõis filiũ. Quo
in tpe ipse illius belli Imperatorẽ sese lacedæ
pantaleo monioꝝ fuisse testat. in eo Elegoꝝ opere quod
Eunomia. i. bona inscribit istitutio. & paulo post
ipse. n. Saturnius coronatę Iunonis maritus
Iuppiter: hãc Heraclidis vrbẽ tradidit. Qui
bus cũ nos ventosam linquẽtes Erineũ: ad am
plissimũ ꝑuenimus Pelopõnesum. Dicũtur. n.
hęc Tyrtei quoꝝ quędã ꝑposita sũt. Itaq3 aut
tyrteus. ipsum carmẽ Elegiacũ autoritatẽ amiserit: aut
Philochoro negãda fides est: & Calistheni: alijs
q3 cõpluribus: q ex athenis & Aphidnis: illum
aduẽtasse memorãt: cũ lacedæmonij apollinis
respõsa flagitasset: q vt ducẽ ab atheniẽsib⁹ pe
terent edixit. Ductu igit & auspicio Tyrtei: se
cundũ gestũ est bellũ. Tertiũ subinde ac quar
tum cõstitisse bellũ ferũt: i quo Messenioꝝ rui
na cõsequuta est. Tota vero Messenij tractus
nauigatio: finibus cõputatis: ad stad. dccc. fo
ret. at. n. plus: q satis est: nostra diuertit oratio
dum loci noticiã ex historijs tractam sectamur.
Plurima tñ emittẽtes desolata regione Laco
nica: si ad vetusti status cõparationẽ reuocetur
Laconica quitã ꝑclari⁹ populi multitudine floruerat. Nã
Sparta. prʒter Spartã exilla quędã: nũero circiter. xxx.
hecatõpolis. restãt oppidula. Verũ. n. vero cum priscis annis
cẽtenis ꝑesset vrbibus Hecatonpolin vocitatã
hecatõbæ. memorię datũ est. inde quot annis p eos boues
centenos imolari consuetũ fuerat. Quod sacrũ
Hecatõbas appellabãt. Post sinum Messenia
cum deinceps subest laconicus: inter Maleas
et, Tænarũ: paulatim a meridie vergens in or
laconicus. tum. Centum autẽ ac. xxx. distant stad. a Tena
sinus ro Thyrides. i. fenestrę: Messeniaco existentes
Taygetũ. in sinu: quid confragosum & pręceps est fluentũ
Super has Taygetum imminet. Est vero mõs
super mare: non grandis admodũ. Ceterũ excel
sus & erectus. Ex aquilonis parte Arcadię ra

dices cõtingẽs. adeo vt in medio vallis relinqua
tur qua laconicę Messenia cõiũgat. Taygeto
aũt subijcit Sparta: & Amycle in regiõe medi
terranea: vbi Apollinis tẽpluũ: & pharis locata ẽ
ipsius vero vrbis solũ i cauo magis loco sedet Sparta.
licet i medio mõtes assumant. Nec vero p̃s vlla amycle
stagnat: cũ prisco tpe suburbiũ late stagnaret: & pharis.
proinde illud lacus vocaret. liberi quoq3 patris
delubrũ intra lacũ existebat qđ hodie ędificium
haber in arido. In ipo aũt littoris inflexu Tæ
narus: ripa erecta est: sacra Neptũni ędẽ cõstru
ctam cõtinẽs in luco. ꝑpinquaq3 spelũca est: per tenarus
quã Cerberũ ab inferis supius reductũ ab her cerberus
cule fabulę canũt. Ex eo loco ad ꝑmõtoriũ phy cyrenea.
conte: Austrũ interuallũ Cyrenęe est: stad. triũ
miliũ. Ad Sicilię vero ꝑmõtoriũ pachynũ: i oc
casum versus: quatuor miliũ. dc. Aliq stad mille
iiij. dicũt. ad Maleã vero i ortũ. dc. lxx. cũ sinu cõ Malea.
putant. Verũ ad faucẽ Asini depressam quandã
Cherõnesum iterius Maleã. d. & xx. Horsum ꝑ
minet itra stad. xl. Insula q̃dã Cythera: cõmo
dis instructa portub⁹: & eiusdẽ nois vrbe. Quã Cythera.
Eurycles ętate nr̃a lacedęmonioꝝ ductor i pe
culiaris iuris possessionẽ vẽdicauit. Circũcirca
pusillę q̃dã insulę: partim ꝑpiores: parti aliquã
to remotiores adiacẽt. ad Cretę sane ꝑmõto
riũ Corinthũ: nauigatio ꝑpiquissims stad. cc. et
l. post Tęnaꝝ: cũ ad Asini faucẽ Maleãq3 naui corinthum
gas amath⁹ occurrit vrbs. Inde asinę atq3 Cy amathus.
thium spartanoꝝ nauale nobile. Intra. cc. & xl. asinę.
stad ędificatũ. Haberãt: vt tradit nauiũ statio cythium
nem manu effossam. Deide fluuius Eurotas in eurotas
ter Cythiũ & acteos erũpit. Hactenus pter lit helos.
tus cõmode nauigat stad. cc. & iiij. postea palu helius
stris ora est: & vicus Helos. i. palus nomine.
Qui prioribus annis: Hõero teste citas extitit leuca.
Quiq3 Helos oppidulum pelagi: atq3 tenebat ciparissia
amyclas. asini faux
Helius vero psei filius: illud ędificasse pꝑhibetur bola
Est & cãpus noie leuca. unde ciuitas i Cherrõne malea.
so sita. Cyparissia cũ portu. dehic faux asini por asopus.
tũ cõtinens. dehic vrbs Bola. post Malea. ad messa.
quã ab Asini fauce stad sunt cẽtũ. l. in agro laco mesoam
nico citas est asop⁹ i cõfecto ab hõero Catalo crithis.
go. Messan qđẽ nusq̃ mõstrari dicũt & Messoã alcimus
Spartani agri partẽ eẽ negãt: sicut & lineũ. at q brithy.
dã sic messan admittũt vt p extremę abscissio briaron.
nẽ syllabę Messenã dictã cogitẽt. Qm̃ & hãc a syracus.
gro attinere laconico asserãt. ad qđ ipsius poe opsis
tę vtunt exẽplo: q Cri ꝑ Crithẽ. i. ordeũ: & Do. i. helon
doma ꝑ tecto visus sit: & alia alij sic posuere. Et crion.
etiã heros: Automedõq3: & Alcimus ꝑ alcime pedalia.
don. Et Hesiodus: q Brithy: & Briarõ Bri di
cit. Sophocles vero & Hyõ ꝑ Rhadio: Rha. Et
Epicharmus Li ꝑ liã. Et Syraco ꝑ Syracusas
et Simia: dodo ꝑ dodonã. apud Empedoclem
vero vna fit ex duabus syllabis. Ops ꝑ Opsis
i. facies & visus. & apud Antimachum. Ceteris
quidem Eleusinę sacra: ops ꝑ opsis. i. facies: et
Alphi pro Alphiton: Euphorum quoque Hel
pro Helon: idest clarum dicit apud philetem ve
ro Ancillæ quę in calathis: albam ferunt cri ꝑ
eriõ. i. lanã: & vellus. Inuẽtũq3 peda ꝑ pedalia.

Aratus inquit:hoc est gubernacula et clauos nauium. Ex aliis oppidis quę poeta meminit q̄dam dicta sunt. Nonulla prorsus deleta sunt. Aliquoꝝ adhuc vestigia restant. Quorundā permutata sunt vocabula:sicut Augiæ Egeæ. Nā in locrensi plaga nulla penitus supsunt. Lanon a castore ꝛ polluce ꝑ obsidionē expugnatā scriptis cōmendatū est. Inde illi Laperſæ appellati fuere.apud Sophoclem ꝑ Laperſas.i. Geminos iurat. Sic ꝛ per Spartanos ꝛ Argiuos deos iurat. Ephorus posteritati prodidit euristhenē ꝛ ꝓclē Heraclidas redactā in potestatē oram Laconicā sex in ꝑtes diuisisse. Ipsamq̧ inductis inquilinis ꝑ ciuitates ordinasse. Unā ita q̧ ꝑticulā eximiā Amyclas accepisse. Et ꝓdito ri tradidisse:q̄ laconicā illis regionem exibuit. Quiq̧ suasu suo ꝑfectū loci: vt tutus abiret: et cū achiuis in Ioniā cōmigraret induxit. Spartam vero regale sibi ipsis domiciliū declarauere. Ad reliquas singulos Reges dimisere: concedentes:vt cohabitatores admittere liceret: qui vellent aduenas:cū tot vbiq̧ mortales defetisse cernerēt:vsos aūt Laimeni opera finitimos vero cūctos:licet spartanis subiectos:paribus tamē legibus ac iure viuere in societatē ciuitatis adscitos cōmunionēq̧ magistratuū. Eos autem Helotas vocari.cęterū Agin Euristhenis filiū ius illud dignitatū æquabile ademisse. Mādasseq̧ vt sparte tributa conferrent. cæteros quidem paruisse. Helæos aūt qui Helos habitant rebellasse. Ipsos inde vi ꝛ armis bello superatos:in seruitutē ꝑpetuam damnatos:certis impositis cōditionibus dominis ipsorum nullo pacto licere:aut libertate donare: aut extra fines eos venūdare. Hoc illud bellū est:quod aduersus helotas vulgatur. Helotica etiā seruitus vsq̧ in Romanoꝝ ꝑdurans imperiū:supatāq̧ Laconicā:quā Rex agis demonstrauit. Illos quodāmodo lacedemonij publicos habebāt seruos:assignatis sibi quibusdam habitaculis:ꝛ contributis peculiariter ministeriis. De lacōica sane Relp.institutione eiusque mutatione:permulta forēt omittēda cū late cognita sint. Attamē pleraq̧ digna mēoratu sunt. Fama est eni Achæos Phthiotas vna cū Pelope Pelopōnesum ingressos:habitasse laconicā. Illos aūt adeo virtute pstantes excelluisse: vt cū peloponnesos ꝑmultos prius annos argos vocarēt ea tēpestate Argos achaicū nominari cœptū sit.nec sola Pelopōnesum:sed etiā ꝓpriæ laconicā eo modo appellatā.illud aūt poetæ, Ubi nam menelaus erat:nō quidē i achaico argo:sic accipiendū quidā arbitrātur: nō q̄dem erat in laconica post Heraclidaꝝ reditū: cum Philonomus regionē illam doriensibus ꝓdidisset:e laconica in ioniam migratū est. Ea est quam hodie achaiā nominant. De ipsis etiā in rebus achaicis explicandis amplius verba faciemus. Quod qui laconicam obtinebant: initio quidem viri modestia præditi fuerant. Postea vero q̄ reipublicæ gubernacula Lycurgo commendata sunt tantum cęteros antecesserūt vt e Græcis soli terræ ac maris adipiscerētur

Augia egeæ. Lanos Laperſæ Laconicæ. partes Amyclę Sparta.

Helotę. helæi.

Peloponnesus. argos. achaicū laconica achaia

lycurgus

imperiū:tanq̧ diu Græcoꝝ principatum tenuere:donec eis Thebani ducatū ademere. Et secundū illos cōtinuo Macedones. Neq̄ tn̄ nec illis oīno cessere. Sed suaꝝ legū institutione seruata:de prioris loci maiestate cōtentionē semꝑ habuerāt:ꝛ aduersus Græcos: ꝛ cōtra Macedoniæ Reges. Quibus ꝑ Romanoꝝ arma deletis:paulū quiddā missis ppl̄i Ro.ducibus obstiterūt. Tunc a Tyrānis:ꝛ iprobis reipublicę legibus oppressis:pristina nō nihil dignitate reparata:pcipuo i hōre fuerūt: ꝛ sua i libertate māserūt. Ut ꝑter amicoꝝ ministeria:aliud nihil tributi noīe ꝓferrēt.eis ꝙ o nuꝑ eurycles ꝑbationē ī portauit:cū malā in ꝑtē Cæsaris amicitia tretis immoderate:ꝛ vltra q̄ par ē:illoꝝ ꝑfectura vsus est. Desijt aūt cōfestim:ipsius dn̄atus:cū.ipse vt oportuit cōcessisset e vita:ꝛ eius filius talē oēz amicitiā auertisset. Euenit etiā:vt laconicę liberatores quendā gubernādæ ciuitatis ordinem capesserēt. Postq̧ finitimi primi Ro.adhęsert imperio. Et reliq̄ ꝛ Ilotes Tyrānis seruiēte spartis. Hellanicus autor est eurysthenē ꝛ Patroclē ciuitatis regimē ordinasse:at ephorus icrepat:cū ipm nullā ꝓrsus lycurgi mētionem fecisse dicat. Et illius actiōes aliis: ꝛ q̄bus nihil attineat ascribat. soli itaq̧ lycurgo lacellū esse factum:ꝛ annua fieri sacrificia. Illis aūt licet vrbi habitatores induxerit:ea nequaq̄ esse tributa. Ut ab eis eurysthenidae ꝛ Patroclidas vocari cōtingeret. at primos autores nequaq̄ ab agide euristhenis filio agidas cōputatos eē: q̄ď oībus vrbiū cōditoribus:ꝛ eaꝝ habitandaꝝ autoribꝰ attributū est. Eius rei cāmi asseri: q̄ holes suscipiētes aduenas:ꝑ illos potētatū vendicarunt. De hoꝝ natura locoꝝ:atq̧ Messenioꝝ hęc accipiēda sunt q̄ scribit Euripides: Laconicā quidem latū arādi cāpū habere. Cęterū cultu difficilem. Inter mōtes.n.curua circūeuntibus collibus dura:atq̧ aspa hostibꝰ ad incursandū minime patēs: Messeniā vero fructuosam: aquis irriguā:innumera bitibus plaustris ꝛ bobus refertam. pastoribus copiosa suppeditantem pascua. Nō Hybernis flatibus hyematu molestā Nec rursus plebæis quadrigis īmoderate feruidā:ꝛ infra e sortibus:quas de plaga ipsa fecerunt. Heraclidę primā Lacenę terrę fuisse: ꝛ primariā telluris nationē.secundā autē Messeniaoꝝ. Cuius maior est virtus:q̄ vlla explicare valeat oratio: Qualē ꝛ Tyrteus ipse prædicabat. Uerum cū ipse Laconicā ꝛ Messeniā pamiso disterminari asserat qui pelagus incitatior intrat cōcedi minime assentio:qui mediā quidē Messeniam ꝑlabitur. Uerū eam quę nūc laconico appellatur nequaq̄ attingit. Nec illud ab eo recte dicitur:quod cū Messenia atq̧ Laconica pariter mari sunt vicinę:ipsam longe a nauigatione abesse refert:sed et elin male terminat.cum vltra quidem processeris elis vicina Iouis flumē emittit. Nam siue quæ nunc terra vocatur elea dicere velit: quæ Messeniæ contermina est. Huic ne contiguus quidem est Pamisus: sicut Laconicæ.ipsum enim per mediam fluere Messeniā dixit:siue ipsā vetustā Curuā elin appella-

Lycurgi facellum

Laconicæ situs

Messenia. pamisus

tam intelligat:lōge magis a vero excidit. Post
Pamisi traiectum:magna est Messeniæ pars.
Inde tota Pherarū regio atq̧ Messeniorum
quā Triphyliam vocabant antea. Dein Pysa-
triphylia. na oīa ꝛ Olympia. Postmodum stad. ccc. inter
cetoessa. uallo elis. Cum scriptores quidā Lacedæmo-
nem ceroessam appellant:alij Cetaessam quę
runt:quā in partem adcipienda est: Cetoessa: si
ue a Cetis. idest balenis: Siue quia magnā in-
telligamus:qđ vero similius est. Subinde Cee
taessam quidā dici arbitrantur:quia herba Ca
lamintho:idest Nepita:vehementer est abun-
cęta speluñ- dans. Alij ad rimas appellari: quas terræmo-
ca. tus efficiunt qui Cæti vocātur. Laconicā vero
frequentibus terræmotibus agitari. Spelun-
ca etiam quedā pro carcere apud Lacedæmo-
nios est:quę Cetam nominant. Aliqui etiā ta-
les cauernas Cous dici malunt: vnde et feras
Orescoas. i. in speluñcis cubantes: poeta dixit.
Taygeti quoq̧ cacumina quedā abscissa fuisse:
memoriæ nōnulli ꝓdidere. Sunt ꝛ Latomiæ. i.
lapidicine ꝑciosoꝝ lapidum Tenarioꝝ:a Te-
naro multis iam seculis Nuper autem ingens
Taygeti patefacta est effossio impensas ad ea
Romana suppeditante luxuria. Urbē aūt ac re
gionem eodē Lacedęmonijs appellari vocabu
lo:vel Homero constat autore. Regionē autem
dico cū Messenia:cū de arcubus mentionem fa
cit. pulchros illi dedit Iphitus Eurytides ho-
spes in Lacedęmone occurrens. Tū subinfert:
ambo inuicem in Messena in Ortsilochi domo
colere. pherarū locū dicit. Cuius pars fuit mes
senia. Itaq̧ nichil differt illi dixisse cōmuniter:
dedit in Lacedęmone occurrens. Et ambo inui
cem colere. Nam pheras Ortsilochi domū fuis-
se liquet. Ad pheras venerant domum Diocl.
Ortsilochi filij: Telemachus atq̧ pisistratus.
pheræ autem ad Messenium agrum ꝑtinent.
pheræ Quando autem ex pheris discedentē inquit te
lemachū:die toto cogitasse iugū ait:dehinc ait.
Sol petit occasū:subeunt Lacedęmona magnā
Inque domos agitant.
Menelai vrbs tunc accipienda est. Quod si ita
nō sit:e Lacedęmone in lacedęmona ꝑuenisse vi
debit. Alioqui Menelai habitaculū in ipa spar
ta nō fuisse credendū erit. Cūq̧ ibi nō adsit. Te
lemachū dicere. Spartā pylūq̧ ꝓficiscor. Sic. n.
regionis ꝛ vrbis Epithera coincidere videbū-
tur:nisi forte hoc poeticę cōcedendū sit licētiæ
Cōtrariū. n. vt Messena cū Laconica pyloq̧ ne
st orea sit. Nec q̧ ꝑ seipsā instrui:in ipo nauiū cata
logo. Nec q̧ in parte cōiter venisse militię. post
Maleā aūt sinus excipit Argolicus:ac hermio
argolicus nicus. ille qđē vsq̧ ad Scylleū nauigātī:ad oriē
sinus. tem spectanti: ꝛ ad Cycladas. Alter magis ad
hermiōic⁹. ortū q̄ iste:vergit ad Eginā terrāq̧ epidauriā.
sinus. Sinus quidē argolici ꝑmas ꝑtes Lacōes ha
Lacones bent:reliq̄ tenēt Argiui. In q̄bus sunt ꝛ apolli
argiui. nis tēplū:Deliū Laconū:q̄ noīe ꝛ Bœotiū est. ꝛ
limera Minoa castellū quo vocabulo ē ꝛ Megaricū:ꝛ
Limera epidauria (vt inq̄t Artemidorus) scri-
bit aūt Apollodorus ipsam apđ Cythera esse.
Quę cū cōmodissima portu sit: breuiter ac ꝑci-
se Limerā:quasi limenerā. i. portuosam appella
tam esse noīe ꝑmutato. At ipsa laconicę nauiga
tio statim a Malea inchoans:vsq̧ longū in spa
tiū aspera fit. Tñ statiōes ꝛ portus habet:reli-
qua ripa bonis est ꝑdita portubus paruę q̄dā
illi adiacēt Insulę:haud sane memōrabiles. Argi
uæ sūt sunt prasię ac Temenū in quo humat⁹ prasię.
est temenus:ꝛ prior locus est:ꝑ que Lerna flu- Temenus.
uius eodē quo palus noīe fluit. In qua tantas Lerna
de Hydra poetę fabulas ędiderūt. ipm vero te herenm.
menū lōge ab Argo. vi. ꝛ. xx. stađ distat a mari: Mycenę
ab argo ad Hereū. xl hinc vsq̧ Mycenas decē. Nauplia
Secundū temenū Nauplia est: Argiuoꝝ naua-
le:sic ꝓpłe dicta:q eo naues nauigēt. Ab hoc
ficta esse de Nauplio:ꝛ filijs eı⁹ ab hisce iunio
ribus dicitur. Nec eñ illoꝝ immemor extitisset
Homerus Palamedis videlicet: cuius cāta sa-
pientia ꝛ intelligētia ostēdit: quē iniuste ac do-
lose necauere pelasgi. Nec Nauplij q̄ circa mon palāedes.
tem Caphareū:tantā hominū cladē cōmisit ac
funera. Ipsoꝝ genealogia ꝑter alia fabulis ple
na erroīe ꝑterit. Cōcedatur sane vt Neptūno ꝓ
creatus sit. Quonā vero modo ex amymōe ma
tre genitus sit:qui Troiani adhuc tēporib⁹ vi-
tam agebat:post Naupliā speluncę sunt:ꝛ in illis Nauplia.
Labyrinthoꝝ ędificia:eas vocant Cyclopeas. amymone.
Dehinc alia loca:ꝛ ordine sinus Hermionic⁹ si- hermoni-
nus ē:q̄ cū in egina locus ordinet: ipsa etiā cir- cus sinus
cuitionis ꝑtitio haud sane despicięda nobis in asina
dicauit eius initiū ab asina est oppidulo:dehinc Hermione
Hermione:atq̧ Troezen: in ipo maris cursu ꝑia troezen.
cet insula Calauria. xxx. stađ hñs ī circuitu:me Calauria
dio maris brachio stađ quattuor a cōtinēte se sinus
gregata. Sub inde sinus est Saronicus: q̄ ꝛ po- Saronic⁹
pōtus a q̄busdā vocat:ꝛ a nōnullis poros. i. trā poros.
situs. a quo ꝛ pelagus Saronicū dicit cunctus
iple transitus ꝓximus ab Hermionico mari:et
isthmico:ꝛ Myrtoo:atq̧ Cretico nomē assequi
tur. ad saronicū Epidaurus ꝑtinet ꝛ ꝓcūbēs in
sula aegia. Deide cēchree Corinthioꝝ nauale ad epidaurus
orientē spectās. ide Schoenūtis port⁹: cū stađ aegina
v. ac. xl. nauigaueris. a Malea vero in summam Cenchree.
collectis stađ mille ꝛ. dccc. ad Schoenūtē por- Schoen⁹.
tum angustissima isthmi tellus est qua nauigia argiua oīa
trāsuectant:vbi est Neptūni phanū isthmi. Sed argos mul
hęc in pręsentia omittant. Extra. n. argiuā terrā tiplex.
iacet. Repetētes sūt argiuā ꝑlustremus oīa. et argiui
ante oīa quotifariā apđ poetā dicit argos: et ꝑ Danai
se ꝛ addita epitheto. Cū vocet iterdū ꝑiscū:al's achiui.
iasum. Equestre qnādoq̧ vel pelasgicū vel equo Thessalia
rū alumnū. Nā ꝛ oppidū argos dicit. Sicut illđ achaia.
argosq̧ ꝛ sparta:ꝛ quiq̧ habitāt argos Tiryn-
thaq̧ ꝛ pelopōnesus ędibus in nostris in argo.
Nec. n. vrbs erat eius ędes ꝛ vniuersa Gręcia.
Unde oēs gręcos vocat argiuos: sicut ꝛ Dana-
os:ꝛ achiuos. Cognominatione igitur ꝑ Epi-
theta distinguit: Thessaliā quidē argos pelas-
gicum vocitans:vt quot pelasgicū argos habe
bant ꝛ pelopōnesum. sicuti Sin argos veniens
achaeum:vel ex argo nō erat achaeo: Signifi-
cans hic q achaei ꝓpriæ pelopōneses alia qua
dam significatione nominarentur. argos quoq̧
Iasum peloponnese dicit: sicuti si omēs achaei

argos interuerentur iasum ⁊ penelopẽ: vt plu-
ris ꝓcos acciperet. non enim ex vniuersa Græ-
cia ꝓcos capere verisimile sit. Sed ꝓpinquos.
Equestre vero ⁊ equoꝝ alũnum cõmuni quadã
ꝓprietate dicit. De Græcia vero deq; Græcis
et pangræcis cõtrouersia est. Thucydides. n.
poetam nullo in loco barbaros appellasse dicit
eam ob orationẽ: quia Græci nondũ in vnũ no-
men aduersariũ discernebãtur autoritate etiã
apollodori solos Thessaliæ incolas vocari Hel
Hellenes. Græci. lenes seu Græcos liquet. Nam Myrmidones
Græciq; id est Hellenes nũcupabãtur. Hesio-
dus sane ⁊ Archilochus ⁊ qui Græci ⁊ q̃ pan-
græci vocarentur: ꝑfecto oẽs nouere. Alter. n.
proetidas inquit. Pangræci petiere Græci. al
ter pangræcorum ait calamitas concurrit ad
Thasum. aliqui vero contra ponũt: quod poe-
tã ⁊ hos ⁊ barbaros nominauit. Carras Bar-
bari loquos appellans: ⁊ græcos oẽs. Græciã
adit vaga fama viri: mediũq; per Argos Argi
uorum vrbs magna ex parte planis in locis si-
ta est ꝓmontoriũ Larissam noie: habens collẽ
Larissa. valde septum: in quo Jouis ꝑhanũ est. Fluui-
Inachus. iuxta labit Inachus iter saxosas cõualles. Ori
Lyrcius. tur ex Lyrcio ad Cynuriam montem Arcadiæ.
Cynuria. Quæ de illius fontibus fabulosa vulgant: poe
tica sunt cõmenta. Argos quoq; aquis carere:
commenta sunt: cum dicitur.

Dij posuere Argos Lympharũ ꝑrius expers.

Cum regio curua sit amnibus rigua: paludes
et lacus exhibens. Oppidum quoq; plurimos
aquis vberrimos abundantes puteos cõtinet:
minimeq; profundos.

Accusant ⁊ fraudem illam multi.
Siti incaccessi reprobatis passibus Argos.

Hoc autẽ est: vel sane ꝓ eo quod est polypothe
ton hoc est scilicet vehementer optatum: vel
χτου. Δ. id est. D. littera adepta polypsion: vt
magnopere noxium. ⁊ perniciosum habitaculũ
Sic autem hanc pelopidarum domũ appellat
Sophocles. ꝑrapse enim ⁊ Japse ⁊ Japsasthe
cladem quandã importare significat: ⁊ damnũ:
vt quibusdam in locis ostendit Homerus.

Nunc tentare quidẽ: fœra natos lædet achiuũ.
Ac pulchrũ lędet corpus: dein merget auerno.
νυν μεν πειρατai ταχa Δι ψεται-
vιασ αχaιων.
κaτaκρoaκaλov ιaψει aιΔιπpoιa-
ψει.

Alioquin non vrbem notat Argos: cũ nequaq̃
illuc peruenturus erat. Sed in peloponnesum
nequaq̃ sitibundã. Unus quidẽ fluuius est Ina
Inachus. chus Arguam ꝑcurrens terrã. Alius etiam in
erasinus. Argiua est erasinus noie: Hic quidem e Stym
Stymphals. phalo nascitur in Arcadia: ⁊ e lacu quẽ Stym-
phalidem appellant. E quo aues vocatas stym
phalidas ab Hercule sagittis: ⁊ tympanis fu-
gatas poetæ finxere. Ipsum autem fluuiũ ab-
sorptum a terra: in arginam emergere: ⁊ cam-
pum irriguum reddere eum Erasium vocant ⁊
Arsinum. Simili alterum dictũ nomine ex Ar-
cadia in littus Burę labitur: Alius existit apd
Eretrios: ⁊ in Attica penes Bryutonem. iuxta

Lerna vero fons ostenditur Amymone. Ceteꝝ
Lerna ⁊ argiui ⁊ Mycenęi agri lacus est. i qua Lerna.
Hydram constitisse: scriptores tradunt. In il- amymone.
la cum facta sint purgamina: ꝓuerbium quod- Hydra
dam vulgo manauit. Lerna maloꝝ. Ipsam qui
dem regionem armis abundare concedunt. Ur
bem vero ipsam in loco iacere arido. In qua co
piam puteorum esse: quos Danaidum ascribãt
sollertiæ. Eos enim illas inuenisse. Quo ex fa-
cto versus ille vulgatur.

aρroσ aνυΔpoν εoν Δaνaaι θεσaν
aρ roσ εvυΔpoν.

Argos aquis vacuũ Danae struxere redũdãs.

Ex puteis aũt quattuor insignes habentur ⁊ sa-
cri: quos eximia veneratione colũt qui in aqua
rum penuria: aquarũ abundantiã inducũt. Argi
uorũ quidẽ arcẽ Danaus inhabitasse dicit. Is
adeo ꝓcedentes loci illius reges excelluisse fer-
tur: vt q̃ antea pelasgi nominabãtur: imposita Danaus
per Gręciã lege: Danai vocitarẽtur Euripidis Danai
poetę testimonio. Eius sepulchrũ in argiuo fo-
ro mediũ locatũ cernitur quod palynthũ appel-
lant. Mihi sane videtur: vt pelasgi ⁊ Danai: si- palinthum
cut ⁊ argiui nũcupentur: q̃ huius ciuitatis glo
ria ⁊ ceteros Gręcos a se denominãdos cõpa-
rarit. Sic ⁊ Jasiũ argos Jasidas appellari fe
cit. Sic ⁊ ex apia apidones moderni dixere. at iasium.
Homerus nõ quidẽ apidones appellat. apiam argos.
autẽ magis lõgiquã: quod ꝓpe peloponnesum apia
dicat argos: animaduerti vel hinc licet. argiuã
dicit Helenã. Et inde vrbs Ephiræ existit ipsi
in argos sinu. ⁊ hinc: est argos mediũ: et insulas
multas: ⁊ vniuersam argos regẽ. Juniores ⁊ cã
pum argos dicũt. et Homerus ne semel quidẽ.
pręcipue vero ⁊ Macedonicũ ⁊ Thessalicũ esse
arbitrãtur. Cũ vero Danai nepotes argiuũ ex
cepissent regnũ illis sese amythaonis imiscẽte
ꝓgenie. Epyseo agro atq; Triphylia ꝓficiscen
te: mirari nemo debet: si eaꝫ ꝓcreati stirpe hoc
modo regionẽ duo in regna diuisere. primo. vt
cũ duæ in illis vrbes essent: ipsas pricipatu emi-
nentes ostẽtarẽt ꝓsertim intra minus stad. l. in
ter se finitimas. argos videlicet: atq; Mycenas
et dicatũ iunoni templũ: iuxta Mycenas: amba
bus esse cõmune: in illo sunt policleti simulacra
artis laude oim ꝑstãtissima: sumptu ⁊ magni iunonis.
tudine phidię sane imaginibus cedẽtia. argos templum
quidẽ a primordio magis ac magis extitit potẽ argos.
tia primarũ. Subinde Mycenę ãpliora suscepe-
rũt icremẽta: ꝓp ꝯmigrãtes i illas pelopidas.
nã cũ oẽs ad atrei filios cõsisterẽt: agamẽnon
grãdior natu regnũ adeptꝰ: duce ꝟtute: ac pari
ter fortuna comite: regiõi a paternã possessionẽ
ampliauit: ⁊ mycenęo laconicũ adiecit ipsiũ verũ
Menelaꝰ Laconicę regimẽ tenuit. ac agamẽnõ
Mycenaꝝ vsq; Corithũ ac Sicyonẽ: et ionũ et Mycenæ.
eegialeoꝝ. Sic. n. ea vocabant ętate. Cũ poste- agamẽnon
rius achæi dicti sunt regnũ agamẽnõ suscepit. menelaus.
Ceteꝝ scdõ Troiana tꝑa: destructo agamẽno- achæi.
nis ipso res Mycenęa humilius attenuata est Mycenæ
ꝓcipue post restitutos heraclydas. Isti. n. occu
pata pelopõneso: priores dños eiecerũt: q̃ effectũ
est vt q̃ argos obtierẽt: Mycẽas q̃q; subiectas

in vnum conspirantes haberent. posteriori tem
pore eas argiui solo æquatas deleuerūt. adeo
vt nunc Mycenæi oppidi: ne vestigiū quidem
reperiatur. Cū talis Mycenis casus acciderit
quid mirari opus est: si q admirati sunt sub Ar
go populi hac ætate penitus euanuere: Ipse
autem catalogus hunc se habet in modum.
Qui tenuere Argos Tirynthaque mœnibus
altam.
Hermionē Asināq; sinu q amplexibus arctant.
Troezenen Eionas vineta Epidaurō ha bentē
Tiryns. Qui Maseta colunt iuuenes Aeginā Achaei.
Hæc quidē de Argo. Deinceps de reliquis ex-
plicandum. Tirynthen sane ad excursiones fa-
ciendas arcem vsurpasse Proetus videtur. Et
eam Cyclopū opera atq; arte mœnibus robo-
Cyclopes septem. rasse. Ii autē septē erant numero quos Gaste
rochiras idest ventrimanos appellabant: quo-
niam suo alebantur artificio. E Lycea vero vo-
catos aduētasse traditur. Et forte spelūcę apd
Naupliam & illarū opera: hoꝝ cognomen con-
traxere. Arx ipsa Licymna ab ædificatore Li-
Licymna Midea. cymnio dicta. Abest autē a Nauplia stad. xii. Et
ipsa vero & vicina Midea desertę sunt. Non illa
sane quę in bœotia est. Cum illa sit Midea: vt p
noea q prudentiam significat accentu in tertia
a fine seruato Hæc autē Midea vt Tegea est:
si penultima tenet accentum. Huic affinis est p
psymna. symna: habens in ipsa Iunonis templum. pluri
mas aūt cum rebellarent Argiui desolatas va
starunt. Habitatores autē e Tirynthe quidem
Epidaurum sese receperunt. ex Hermione aūt
ad Halies (sic enim vocantur) idest piscatorea
Asinaue ro terrę pagus Argiuę: penes Lace-
dęmoniam Naupliam. Ex ea inquilini in Mes-
asina senium cōmigrarūt agrū: eodē quo Asina oppi
dulum argolicū: vocabulo nuncupara. Nam cū
Lacedęmonii plurimū ex alienis agris vendi-
cassent: in hanc cultores dimittebant: quoscūq;
ad se confugientes excepissent: sicut auctor est
Theopōpus. Queq; e Nauplia fugerant eo se
cessere. At Hermione vrba haud ignobilis est
hermione. halies cuius littus tenent Halies idest piscatores ho
mines maritimis exerciti negotiis. Rumor est
vulgo apud hermionēses cōpendiosum esse in
ferorum descensum. Quocirca nullum ibidem
mortuis nauli imponunt. Dryopū domicilium
et asinam fuisse memorant qui ex vicinis Sper
dryopes chio locis extitere. Ubi (vt Aristoteles testis
est) Dryops arcas inhabitauerat. Eos autem
Hercules ex terra dorica Parnaso finitima ex-
scylleum. pulit. Scylleum quod in hermione est nomen a
scylla nisi filia Scylla cœpisse inquiunt. quę Minois
Nisea cupidine capta cū ei Niseam pditione tradidis
eiones set: ab eo in pfundum deiecta est. Et fluctibus
horsum agitata sepulturā obtinuit. Eiones au-
tem vicus quidē erat: quē electis incolis My-
cenei nauium receptaculum instituere. Eo inde
vastato nestatio quidē ipsa manet. Troezen sa
troezen. cra posidoni. i. Neptūno fuit. A quo & posidonia
possidonia. olim appellata. Ea stad. xv. a mari eminet: vrbs
Mentus. et ipsa insignis. Ipsius portui quem Mentum
Calauria vocant: paruz imminet Insula Calauria nomi-

ne Cuius ambitus est ad tricena stad. Hic Ne- asylum
ptūno dicatum fuit Asylum. Fama est hunc ip
sum deum cū Latona permutasse Celauriā: cu-
ius loco Delon impendit. Cū apolline vero Ta
naurum: p quo pythiā exhibuit. Ephorus autē
ipsum quoq; refert oraculum. Tu Delo inquit
hinc, Isoq; Calauriaq; frueris. pythiāq; sacrā
pulsatum & Tenaron Euris: Fuit quidem Am amphictiones.
phictionum conuentus: ex septē constans ciui-
tatibus: ad hoc faciēdum sacrificiū cōmune ha
bentibus officiū. Quæ fuerant hermione. Epi-
daurus: aegina: athenæ: prasium: Nauplia: Or-
chomenus: Minyus. p Naupliis argiui. pro pra
siis Lacedæmonii conferebant. Tantopere au
tem ipsius dei veneratio valuit apud Græcos
vt potiti etiam rerum Macedones huc vsq; ti
tum: securūq; loci perfugium: inuiolatūq; serua
rent. Lociq; supplices reuelli sint veriti qui ad
Calauriam ipsam confugerint. adeo vt archias
comitatu septua militum: Demosthenē violare
minime sit ausus. Cui iusserat antipater: vt eūz
viuum reliquosq; oratores similibus affines ac-
cusationibus inuentos ad se perduceret. Eum
verbis inducere conabatur. Cui tamē nō psua
sit. Sed sumpto prius veneno voluntariam si-
bi necem consciuit. Cæterum cum pelopis filii
Trozen atq; pitheus ex terra pfecti sint pysea
alter quidē suum vrbi nomen reliquit. pitheus
vero post eū successit in regno. anthes vero qui troezen.
prius obtinebat enauigans condidit Halicar- pitheus.
nasum. Epidaurus aūt antea Epitaurus voca- anthes.
batur. Eam cares aristotele teste occuparunt Halicarnasus.
sicut & Hermionem. Redeuntibus vero Hera- epidaurus
clidis Iones ex attica Tetrapoli. i. quaternas
vrbes continēte: eos ad argos comitātes: etiā
in vnis cohabitauere mœnibus. Hęc autē non
parum insignia est ciuitas: præsertim ex aescu-
lapii claritate nobilitata. Quē varia morborū
genera curasse somniati sunt homines. Erat ve aesculapii
ro templum ægrotantiū multitudine vsq;quaq; templum.
refertum. pendentibusq; tabellis: in quibus sa-
nati langores erant inscripti. Quēadmodum &
in Coa fiebat Insula pariter & trica. Sita vrbs
est in ipso Saronici sinus recessu intimo: stad.
xv. circuitum habens nauigationē. In æstiuos
prospectaus ortus. Excelsi vero vsq; ad mare:
quaquauersum montes includunt. Unde omni
ex parte naturale munimen habet. In medio
Troezenis: & Epidauri muniꝰ iacet locꝰ Me-
thana. Et Cherronesus eodem appellata noīe
Licet apud Thucydidem in quibusdam exem- Methone
plaribus. Methone dicatur: simili quo macedo Methone
nica nuncupata vocabulo. In cuius obsidione
philippus auulsum amisit oculuz. Quapropter
nonnulli decepti: vt Scepsius existimat Deme
trius: eam Methonē Troezenis arbitrati sūt.
Quam execrati feruntur agamennonis legati
deligendorum causa nautarum. Ut ab ædificā
dis mentibus nulla sib. quies præstaretur atq;
cessatio. Non his quidem sed Macedonibꝰ ab-
nuētibus: vti Theopōpus inquit. Istos enim
cum ppinqui sint rebelles extitisse: non fit veri
simile. aegina vero est etiam Epidauriæ terræ aegina

locus quidā. Et e regione huius ꝯtinētis est insula. Quā in appositis nup̄ v̄sib⁹ explicare vult poeta. Ubi em̄ poeta dixit. Quiq; aeginā habēt quidā ascribūt insulā ⁊ aeginan. p̄ eo q̄d est. Hi aūt habebant aeginan: vt noīa similitudinē distinguant. Quod aūt inter nobilissimas insulas vna est: quid verbis opus est? Hinc em̄ aeacus eiusq; posteri genus duxisse decantantur. Hæc est quæ maris aliq̄n tenuit imperiū. Hæc est q̄ ꝯtra atheniēsem populū in nauali ad Salamina prœlio: de principatu cōtēdere nō dubitauit Qua tēpestate persæ Græciā inuaserant. Eius ambitus insulæ centū. lxxx. stad. esse traditur. Eiusdem appellatiōis oppidū in ventū vergēs Africū habet. Illam Attica ⁊ Megarica coronat ora. Et Pelopōnesus vsq; Epidaurū cū cētū fere stad. singulæ ab illa distēt. ps aūt orientē Austrūq; ꝓspectās Myrtoo perfunditur pelago: Ac etiā Cretico. Paruulæ quidē circūiacēt insulæ ꝑmultæ in cōtinentē versæ. Belbina vero in pelagus vergens. Ager vero ipsius si altius fodias terreus est: cum supne lapidosus est: p̄cipue campestris ipsa planicies. Ideo nuda tota ordei ferax satis est. At Aeginenses Myrmidonas appellatos memorant Nō quomodo in fabulis canitur. vt ingēti inualescente pestilentia formicæ Aeaco precāte: in hoīes ꝯuersæ fuerint. Uerū quia formicarū more terrā fodiētes ad petras transportarent vt agricolādi materiā haberēt. Fossas quoq; incolerēt: vt nō expediētes latericiā agerent parsimoniam Oenona vero diutius duabus Atticæ tribus par noīe vocabatur. Una quę ad Eleutheras ꝓpe iacet: vt illud est. Cāpos Oenones habitare foenarios. Eleuthere vero vna de quadripoli ad Marathonem est. e qua narrāest prouerbiū Oenones vallis. Eam habitauere Argiui Cretenses Epidaurij et Douenses. Posteriori tpe: deinde sorte missis incolis: Atheniēses Insulā tenuere. Surreptā dehinc Atheniensib⁹ Insulā Lacedęmonij pristinis reddidere cultorib⁹. Cęterum Aeginenses Cydoniam Cretę vrbem colonos demisere. Nec minus in Umbriā. Ephorus scriptis ꝓdidit: primo Aeginę a phidone signari cœptū argentū. Emporium autē ideo effectū quia locus admodū sterilis erat cum homines illi maritima mercando negocia tractarent. Unde Rhopon multimodis rebus ꝯstantem quæstum Aegineā appellamus mercaturam. poeta sane ipse nōnulla loca ordine cōtinuo: put iacēt exponit: sicut ea in parte qui Hyriam pascebantur ⁊ Aulidē. Quiq; Argos tenuere Tirynthēq; Hermionēq; ac Asinā: troezenēq; et Eionas. alias autē nō quo se habent ordine vt Schoenum ⁊ Scolū: Thespiamq; Greamq;. Insulas quoq; Epiri cū alijs dicendo connumerat. Qui quidē tenebāt Ithacā ⁊ Crocylia depascebant nā Crocylea intra Acarnanes sunt. Sic ⁊ nunc Aeginæ Masetem adiūxit: qui locus ad Argolicū littus pertinet. Thyręas quidē Homerus nullibi nominari attigit: Alij vero frequēti sermone loquuntur. Quoꝝ causa Argiui ac Lacedæmonij certamen hostiliter ꝯtulerūt. In quo

Aegina
Aeacus
Belbina
Myrmidones
Oenona
Eleuthere
Argentum signatum
Schoenus
Scolus
Thespia
Grea
Crocylia
Masete
Thyreę

Lacedęmonij duce Othryada victoriam reportarūt. Locū aūt illū in Cynosuria esse: Thucidides scribit ad Argiui ac Lacedęmonis agri cōfinia. Sunt etiā Hysię argolicæ terrę ora celebris. Similiter ⁊ Cēchreę: quę in via e Tegea argos ducēte per Parthenū montē: ⁊ p Crecopolum sitæ sunt. Has ignorauit Homerus ⁊ lycurgiū ⁊ Orneas. Uici autem nunc sunt Argiui agri. Hęc quidē eodē quo mōs noīe: illas vero simili appellāt vocabulo: quo Orneas inter Corinthum ac Sicyonē positas. Inter Peloponnesi ciuitates argos ⁊ Sparta gloria pręcellūt in hanc etiā ętatē ꝓ quarū quidē claritate lōge lateq; disseminata: non sane longa suscipienda venit oratio. Ne ab omnibus de illis memorata recepisse videamur. priscis ꝓfecto sęculis argos amplius illustre nomen sparserat. postea vero Lacedęmonij gloria omnino superarunt perseu crantes suas leges: ac instituta conseruare nisi si quid paululum illos aberrare contigit. argiui pyrrhū quidē regē: non admiserunt: sed ante illoꝝ moenia mortē obijt: cum tegula ab anicula quadam (vt aiunt) in eius caput sup̄ne delecta fuisset. a lioꝝ aūt subditi fuerūt imperio. In societatem quoq; achęoꝝ cōiter ducti vna cū illis Romanoꝝ potentiā subiere. Et nūc ciuitas ipsa cōsistit secundū post Spartam dignitatis locum obtinens. Dehinc de locis Mycenis et Agamennoni suppositis explicemus. Quos in nauiū dinumeratiōe poeta memorat. Cuius versus hunc se habēt in modum.

Quiq; Mycenęā colit altis moenibus vrbem.
Cisq; Corinthus adest: ⁊ murę speciosa Cleone: ⁊
Orneae pascuntur: arethyream Sicyonaq;:
Hic primū fides sua sceptra tenebat adrastus.
Inde Hyperesiā: celsamq; in colle Gonessam.
Pallenemq; habitant: atq; Egion inde colebāt
Et littus totum: atq; helice latissima rura.

Mycenę quidē nunc extincte iacent. Eaꝝ vrbē a perseo cōditā esse cōstat. Cui Sthenelus successit in regno. Huic Euristheus. Hos eodē vero argos imperio tenuisse cōstans memoria est Cū autē Euristheus ad marathonē: aduersus Herculis filios: iolaumq; ductasset exercitum: auxiliū ferentibus atheniensibus: in ipso prœlio fertur occubuisse. Reliqua sane eius mēbra Gargeti sepulta esse. Caput aūt Corinthi seorsū: Quod ab Iolao circa fontem acariam: secus tramitem abscissum fuerat. Unde locus Euristei caput appellatur. Mycenæ aūt in pelopidarum regimen cecidere: e pysæo agro ꝓuenentium. Deinde ad Heraclidas peruenerunt: quibus ⁊ argos ipsum subiectū erat post cōmissuz vero in salamine prœlium nauale argiui: ⁊ Cleonei ac Tegeatæ Mycenarū vrbem inuadētes Mycenas radicitus excidere. agrumq; dispartiuere. Tragœdiarum quidam scriptores vrbem vtrāq; ꝓpter locoꝝ propinquitatē: cōmunem appellauere nomine. Eurypides in vna: ⁊ eadē Tragœdia: Mō Mycenas mō argos idem vocat oppidū: Sicut ⁊ in Ephigenia et Oreste Sūt aūt Cleonę mediocrę oppidū in via sita: q̄ ex agro Corinthum ducit. Et in tumulo frequē

Hysia
Cenchreæ
creepolus
Lycurgius
Orneæ
Argos
Sparta
Pyrrhi mors
Cleone
Sthenelus
Euristhei membra
Acaria
Mycenatę
Cleone

tibus habitato incolis muros perpulchros ha
bente. Quocirca poeta mihi ꝓprie dixisse videt
Mõtibus pulchris excellnisse Cleonas. Hic
Nemæa sylua surgit Nemea inter Cleonas & philuntẽ.
In qua argiui sacra celebrare consueuere. Ne
mea. Ibi quoq; quę de Nemæo Leone gesta fa
Belbinus bulie; ꝓdita sunt. Et Belbinus est pagus. Di=
stant aũt Cleonę ab argo quidẽ stad. centum &
xx. A Corintho vero stad. lxxx. Nos ꝟo ab acro
Corithus Coritho ędificiũ expectauim⁹ Sane Corinthũ
locupletissimã aiunt: cũ Isthmo immineat Em
poriũ locus negociatoribus frequentatus. Et
duoꝝ dñs portuũ existat. Quoꝝ alter quidem
Asię. Alter autem ꝓpinquus est Italię. Utroq;
ex loco faciles inuicem merciũ cõmutatiões fa
ciens. Tantũdẽ etiam remotis vtrinq; gentib⁹
Fuit autẽ & non tuta ꝑfecto nauigatio: qđ qui
dem antiquorib⁹ annis freto cõtigit siculo. Iti=
dem nec maria ipsa p̃sertim supra Maleam:
propter aduersos ventorũ flatus. Inde est na=
tum vulgo ꝓuerbium: cũ Maleam deflexeris:
domesticos obliuiscere. Asiaticis igitur: Ita=
lisq; mercatoribus gratissimum erat: omisso ad
Maleam cursu Corinthũ diuertere: aduectis
eo mercibus. Ubi & importatarũ & exportatarũ
e Peloponneso rerũ: vectigalia vendi cõtinge
bat. Hoc apud posteros omno permansit. post=
modũ maiora inueniebant additamenta. Illuc
enim in Isthmicoꝝ celebratione ludoꝝ multi=
Bacchiade tudo conuenarũ cõcurrebat. Ipsi quoq; Bac=
chiadę annis ferme. cc. vrbem ꝺ̃natione tenue
rant & Tyrãni locupletissimi: & numero pluri=
Cypsellus mi: & genere clari euadentes. Et Emporium ip=
sum adempto metu fructuosum possedere. Cy=
psellus autem hisce destructis Tyrannidẽ oc=
cupauit. Eiusq; domus diuitias oblatũ Olym=
pico templo Cypselidomũ testatur eximię ma=
gnitudinis simulachrũ: solido ex auro fabricatũ
& in tertiã vsq; generationẽ domus eius ꝑdura
Demaratus uit. Demaratus quoq; ex Corinthi potentissi=
mis vnus domesticas fugitans factiones: tot
Veneris templum. domo secũ opes tulit in Etruriam: vt vrbis quã
ciuitate donatus adiit princeps extiterit. Et fi
lius eius Romę potitus est regno. Veneris eti
am tẽpliũ adeo locupletatũ extitit: vt supra mil
le deæ prostitutas puellas caperet: quas vene
ri viri mulieresq; addixerant. Propter has igit
frequens in vrbẽ multitudo turbaq; conuenie=
bat: vnde ciuitas mirũ in modũ ditabat. Nautæ
ꝓuerbium etiam leuiter sumptus facitantes assumeban
tur. Hic vulgatur veteri sermone prouerbium.
Non oĩm est virorũ Corinthũ nauigatio. Igit
cuiusdam meretricis facetũ illud posteris vul=
gatum est respõsum. Nã cũ altera illi exprobra
ret inertiã: q; nulla operis teneretur industria:
nec lanas stringeret. Ego inq̃t talis in hoc bre
ui tẽpore ternas disposui telas. Ipsius vrbis si
tum talem esse cõtingit: & ex Hieronymi scriptę
Corinthi mons & Eudoxi & alioꝝ: & quantum ipsi cernere potui
mus: post restitutã nuper a Romãis vrbẽ mõs
Acrocorinthus excelsus est stad. triũ ac dimidiati altitudinem
habẽs ad ꝑpendiculũ. Ascensus ad stad. xxx. in
corinthus. acutum terminatur cacumẽ. Acrocorinthũ au=

tem eam nominant. Cuius quidẽ pars in aqui
lonem versa maxime in arduũ recta consurgit
Sub q̃ ad Acrocorinthi radicẽ in plano instar.
mẽsę loco iacet oppidũ. Ipse vrbis ãbit⁹ stad.
xl. erat. Ubi a mõte nuda fuerat vrbs: mœnib⁹
vallata fuit. In hoc aũt circuitu & mõs Acro=
corinthus ꝯtinebat: vbi murale tutamẽ admit
tere potuit. Nobis inter ascendendũ manifesta
ipsius tract⁹ erãt rudera. Et vniuersus circui=
tus stad. circit. lxxxv. cõficiebat. Aliis ex ꝑtib⁹
mõs ipse minus in rectũ ardu⁹ est. Hic ꝟo non
parũ dilatat in lõge: lateq; ꝓspectũ patẽs. Uer
tex ipse veneris sacrã habet ediculã. Infra ꝟti
cẽ Pyrenẽ fontẽ adesse ꝯtigit. haud affluẽtes Pyrene
aq̃s hñtẽ Cęteꝝ ꝑspicuas ad imũ: potuq; sua=
uissimas. Vulgo aũt memorãt. Tũ ex hoc. Tũ
ex subterraneis q̃busdã venulis expssũ fonticu
lũ: mõtis radici ꝓximũ in vrbẽ influere. vñ aquã
tur vberrim. Intra oppidũ q̃q; puteoꝝ copia ẽ
Nec min⁹ (vt aiũt) in Acrocorintho. Nõ tamen
ipsi vidim⁹. Cũ tñ Euripides dicat hoc pacto.
Venio ex Acrocorintho lymphis alluẽtib⁹ irri
guo: sacrũ veneris relinq̃ns tumulũ. Lymphis
alluẽtibus irriguo: ꝓfundo dici ꝯuenit: qñ pu=
tei & stillãtes ꝑ illũ humores abũde ꝓlabũtur.
Uel antiquus subintelligẽdus est meat⁹. At py
renæ ꝑ supficiẽ fluens: mõtẽ ipm redderet irri
guũ Fama est equũ pegasum cũ potaret hoc in Pegasus
loco a Bellorophõte deprehẽsum fuisse Alatum
inq; caballũ e Meduse ceruice. & de Gorgonis
execto gutture ꝓsilientẽ. Uulgatũ est etia Ca=
ballinũ in Heliconę fontẽ erupisse: cũ subiecta;
ibi rupẽ feriret vngula. Sub ipsam inde Pyre
nen Sysiphiũ iacet: siue sacellũ quoddã siue re Sysiphiũ
gale domiciliũ niueo ꝯstructũ lapide: in quo nõ
modica seruant adhuc rudera E summo sũt ca
cumine in Aqlone Parnasus aspicit & Helicon Parnasus
mõtes excelsi atq; niuales Crissaeusq; sin⁹ veri Helycon
q; suppositi⁹ quẽ phocis: & Bœotia: terraq; Me Crissęus
garẽsis & Sicyonia: & Corinthia ꝯplectit: q̃ pho sinus
cidi oppositas tenet aq̃s. Ad vesperã ꝟo oib⁹
istis Onij appellati mõtes imminent. Qui vsq; Onij
Bœotiã Heliconẽq; ꝓtendunt a saxis Sciro=
niis: a vicina illis via qua itur in Atticã. Utriusq;
q; quidẽ ripę principiũ est. alterius qdẽ Lechę Lechęum
um. alterius vero Cenchreę vicus & portus ab Cenchrea
vrbe stad. ad. lxx. lõginquus. Hoc qdem ex asia
nauigãtes vtunt. Lecheo aũt q̃ ex Italia ꝓfi=
ciscunt. Lechæũ sane sub oppido est: nõ multis
abũdãs habitaculis. Sicut crura ꝟo ꝯtrahũt
stad. circa. xij. ex vtroq; viæ latere ducentia ad
Lechęũ. Hinc littus extẽditur ad Pagas vsq; Page
Megarẽsis terrę oppidũ. alluit aũt a sinu Co= Acrea iuno
rinthiaco. Curuum aũt est & traiectũ & ambas
ripas efficit ad Schoenũtẽ Cẽchreis ꝓximum Holmia
Inter Lechęũ vero & pagas Iunoni acreę ex= Oenoa
tat oraculũ vetustũ admodũ. Extat & Holmię ꝓ schoenus
mõtoriũ: sinũ efficiẽs i quo & Oenoa est & pagę. Cromionia
Hę quidẽ Megarense castellum est. Oenoa ve
ro Corinthioꝝ: a Cenchreis Schoenus est: ad Saronicus sinus
quem ipsius traiectus locus angustissimus est.
Subinde ager est cromionius. ante hãc ripam Eleusinus
& Saronicus & Eleusin⁹ sinus iacet: vnus & idẽ sinus

quodãmodo Hermionico sane ↄtiguus. in isth
Neptunus isthmicus mo Neptunũ: quẽ isthmiũ vocãt tẽplũ meminet
picearũ arborũ luco circũclusum: vbi ludos isth
mios decertatos: corinthij celebrare soliti sũt.
at em̃ cromyon terrę quidem nũc est corinthię
Cromyon Calidonius Aper antea vero Megarensis: Ubi cromyomã ver=
satã fuisse porcã refertur in fabulis. Ex qua ca=
lidoniũ creatũ fuisse aprum memorant. interq̃
pręclara Thesei certamina: vnũ illud prodide=
runt hanc illius manibus occisam. plagę quoq̃
Teneus vicus corinthię Teneus vicus est. in quo templũ Te
neati ↄsistit Apollinis litteris ꝓditũ est: cũ Ar
Archias Syracusae chias Colonis Syracusas duceret: maximũ co
lonorũ numerũ ex hoc loco sequutũ ducẽ illum
fuisse. Eamq̃ coloniã sup alias postea pręcipua
foelicitate floruisse. Deniq̃ suis institutis rẽpu.
tenuisse. Cũq̃ a Corinthijs desciuissent adhę=
sisse Romanis & deleto funditus oppido ꝓmen
sisse Uulgo quoddã profertur oraculũ: Athano
cuidam redditũ. Illi nanq̃ interroganti vtrum
Corinthũ transmigrare prestantius foret. Ita
responsum est Foelicẽ quidẽ Corinthũ. Cęterũ
Teneates esse malem. Hoc in loco Polybius
Oedipũ enutrisse fert. Uidentur & Tenedij ho
Oedipus minibus istis quadã ↄsanguinitate ↄiuncti per
Tenũ Cygni filiũ: sicut Aristoteles: scribit. apud
vtrosq̃ Apollo simili veneratione colit: de qua
non parua signa exhibentur. Corinthij quidem
sub Philippi existẽtes Imperio: aduersus illũ
cõtẽtionem exercuerũt. Et cõtra Romanos in
solenter habuerũt. Adeo vt quidã Corinthij in
Corinthiorum stercus pretereuntes eorũ tecta legatos sordes infudisse
ꝓsumpserint. Pro hisce autẽ rebus: alijsq̃ deli
Mummius Sicyonij ctis euestigio poenas luerunt. Eo em̃ misso in=
genti exercitu Corinthus ab. L. Mummio solo
ęquata est. Et reliquus vsq̃ ad macedoniã tra=
ctus sub Romanũ cessit imperiũ. alijs alio cum
copijs missis ducib9. Maximã vero agri Corin
thij partẽ Sicyonij possessam occupauere. Po
lybium saneq̃ in vrbis captiuitate obuenerunt
in cõmiserationis partẽ colligens: iniuriã militũ
addit atq̃ ludibria: q̃ in artes & pręclara exercu
erũt opa: & dijs oblata dona. Ait enim pñte sese
abiectas in pauimẽta vidisse tabulas. Supq̃ il
las talis lusitasse milites. Easq̃ noiatim expli=
cat: q̃s Aristides de libero patre pinxerat. De
q̃ scitũ illud dici solere traditur: nihil ad Dioy=
sonicũ est Liberũ patrẽ. Herculẽ q̃q̃ sub Deia=
nirę tunica supatũ. Hũc q̃dẽ nosipsi minime vi
dim9. Liberũ ꝟo in Cereris phano repositũ ro
mę spectauim9: opus sane speciosissimũ. At in=
cẽso tẽplo: talis parit imago picta perijt. Plu
rima itẽ alia & aspectu suauissima tẽplis apposi
ta dona: hinc ꝑfecta sunt. Aliqua etiã vicinę ro
mę ciuitates habuerũt. Mũmius enim magis
Mũmius animi magnitudine excellens: q̃ ad huius gñis
artes cõteplandas studiosior (vt fama est) eas
Lucullus Fortuna ab se rogantib9 amicis facile largiebatur. Lu=
cullus sane cũ ędem fortunę ↄstruxisset: & porti=
cũ quãdã statuas q̃s Mũmi9 habebat: petiuit
in vsum vt ędẽ ornaturus ad ostẽtatione. Mox
deinde restituturus. Minime ꝟo restituit. Sed
eas vt dona deę posuit: capereq̃ q̃ sibi libitum

esset mãdauit. Qđ cũ Mũmius ęquo tulisset a=
nimo: oĩ prorsus abiecta cura: longe magis q̃ q̃
oblatas posuerat: gloria & lęticia extollebatur
Corinthus deser. Corinthus vero deserta diutius manẽs: ab di=
uo Cæsare denuo est restituta: ꝓpter bonũ ter
rę ipsius ingenium missis eo colonis freq̃ntib9
generis libertinorũ. Qui rudera sollicitantes &
sepulchra refodientes: plurima inueniebant fi=
ctilia ostraceaq̃ toreumata: ꝑmulta etiã ænea.
Ornata subinde mirati opera tã fabrefacta nul
lum indiscussum dimisere sepulchrũ. Unde inuẽ
tis talibus locupletati multoq̃ disponẽtes pię
Corinthiana cio vrbẽ Romã mortuis repleuere Corinthijs.
Sic em̃ de sepulchris exceptã pędã nominabãt.
Et pręsertim ostracea. Initio quidẽ magno in
honore fuit ꝓpter elaborata Corinthi æra. De
inde derelicta res est: cũ deficerent ostracea: ici
licet terra figularęq: plurima imperite facta vi
derent. Ciuitas ipsa Corinthiorũ amplissima vi
q̃ fuit & opulẽtissima: seu v.ros innumerabiles
ad ciuile regimẽ peritissimos: siue eximias opi
ficũ artes animo vertis. Hinc em̃ est Sicyone
eximie pictoria & plastice peruenit ad summum
& omne aliud huius generis opificiũ. Ager aũt
nõ admodũ telluris bonitate pollebat Quippe
quæ obliq̃ distorta foret & aspera. Unde supcili
osam corinthũ vocãt vniuersi: & cessit in vulga=
re ꝓuerbiũ corinthus supcilijs cauitatibusq̃
Ornea laborat Uerũ Orneæ pręter labẽtem fluuij no=
mẽ acceperũt. Hodie q̃dẽ desertę. At suprior ib9
Priapus annis incolarũ copia frequentes: sacellum Pria
pi habuerũt: magna veneratiõe cultũ. Uñ Eu=
phronius poeta res priapi ꝟsibus canẽs: deum
vocat Orneaten: sup Sicyoniã sitę sunt cãpum
Arethyrea Phliasia Agrũ vero eorũ occuparunt Argiui Arethyrea
vero est quã nũc Phliasiã dicũt. Quo aũt noie
ager eo & oppidũ appellatũ est ad mõtem celos
sam. Posteriore tp̃e illinc emigrantes ad stad.
Phlius Celossa xxx. vrbẽ condiderunt, quã Phliuntẽ vocarũt.
carneaten Uerum celosse pars Carneates est. Equo aso=
Asopus pus oriẽ ꝑter agrũ ꝑfluẽs Sicyoniũ: & Asopiam
Tanagra regionẽ efficiens q̃ Sicyoniæ pars vna est. Est
Prasopiorũ aũt Asopus etenus qui pręter Thebas & pla=
teas & Tanagram fluit. Est & alius in Heraclea
Tracinia labens apud Pagum: quẽ Prasopi
os noiant. Quartus est in Paro insula. Phliun
quidẽ in medio Sicyonię: Argiuę quæ & Cleo=
nes & Stimphali: circuitu ↄplexa iacet. Eximię
vero colitur in Phliunte ac Sicyone Dię. Sic
Hebe enim Heben vocãt Phanũ. Primis aũt tẽpo=
Mecona ribus. Sicyonẽ Meconam appellabãt. Adhuc
Egioli autẽ antiquis Egiolos vocabant. Eam reędifi=
catã ferunt: longe a mari stad. xx. Uel vt alij. xij
in valido tumulo: cęreri dicato. Uetus autẽ il=
Nemæa lius ędificiũ fuit Emporiũ cũ portu. Sicyoniæ
vero terrę atq̃ corinthię terminus est Nemęa
fluuius: pluribus annis sub Tyrannorũ ꝯsiliu
gubernata. Semp tamẽ mãsuetos viros Tyrã
nos habuit Imprimis clarissimũ Aratum: qui &
ciuitatẽ & libertatẽ reuocauit: & Acheorũ adę=
ptus est regnũ ab vltro offerentibus: etiam po
tentiã cõsequutus. Ipsumq̃ ↄstans imperium
auxit: adiecta illi patria alijsq̃ vicinis vrbibus:

Hyperesia Egialea — Hyperesiã vero:aliasq; a poeta dictas ordine ci
uitates:Egialũq; iam Achei subiectas esse cõ
tigit vsq; Dymas ꝛ Elææ orę terminos. Hunc
vero tractũ Jones antiquitus obtinebant:qui
ab Athenienſibus duxere genus. Quondã autẽ
Egialea vocabat:ꝛ incolę Egialenses. Poste-
Jonia — riori autẽ tẽpore ab illis Jonia denominata:quo
Hellenes — modo ꝛ Attica ab Jone Xuthi filio. Fama est
Phthia — Deucalionis filiũ Hellenẽ fuisse. Hũc autẽ cir
ca Phthiam Penei ꝛ Asopi mediam regnũ te-
nuisse. Et maximo natu filio imperiũ tradidisse.
Dorienses — Reliquosq; foras dimisisse:vt sedẽ sibi quisq; cõ
Xuthus — quireret. E quibus Dorus Dorienses Parnaso
Oenoa — affines habitatores cõstituit. Sibiq; suꝑstites
Marathõ — a se vocatos reliquit. Xuthus autẽ assumpta in
Probalin-thum — matrimoniũ Erechthei filia: colonos ad qua-
dripolin Atticę terrę induxit Oenoã:ꝛ Mara-
Tricorin-thum — thonẽ:Probalinthũ:ꝛ Tricorythũ. Ex huius fi
Achæus — lijs vnus Acheus noie cędẽ inuitus patrãs in-
oiam Lacedemoniã pfugus sese recepit. Et eiꝰ
loci accolas Acheos vocari cõstituit. Jon vero
superatis Eumolpi cõmilitonibus Thracibus
tantũ famę laudisq; cõsequutus est:vt Atheniẽ
ses illi reipublicę guberna cula ꝯmitterẽt. Qui
primũ quidẽ oim multitudinẽ quaternas diui-
sit in tribus. Dehinc in quattuor degendę vitæ
vias. Quosdã em̃ agricultores designauit. Ali-
os opifices:aliquos sacroꝝ faciendorum curæ
prefecit. Nõnullos ciuitatis custodes. Talibꝰ
quidẽ ab eo ordinatis amplius regionẽ sui no-
minis vocabula appellatã reliquit. Qua i dies
Jon — magis mortalibus referta: Athenienses intra
Jonia — Pelopõnesum ex Jonibus coloniã miserunt.
Egialẽses — Et plagã quam occupauerãt: p Egialia Joniã
nominarũt. Eodẽq; modo p Egialensibus Jo-
nes appellati:in ciuitates.xij.dispartiti. At em̃
post Heraclidarum reuersionem Ab Achæis
expulsi:denuo Athenas repetiere. Illinc vero
cum codri progenatis in Asiã Jonicam trans-
misere Coloniã Ibi in Lydiæ ꝛ Cariæ littore ci
Achei — uitates.xij.condidere:totidẽ in partes seipsos
diuidentes:quot antea Pelopõnesum occupan
tes. Achei genere quidẽ Phthiotæ fuerũt.do
Tisame-nes — micilia vero in Lacedemonia habuerũt. Hera-
clidis vero rerũ potitis:cũ fortunã pristinã du-
ctu Tisameni Orestis filij reparassent(vt supe
rius retulimus)aduersus Jones impetũ fece
rũt. Cũq; victores euasissent Jones eiecerunt
Ipsi autẽ agrũ vẽdicarũt.ꝛ ipsam Loci partitio
nẽ cõseruarũt:quã distributã acceperũt. Eo ve-
ro potẽtię puaserũt:vt cum reliqua Pelopõne
Achaia — sus Heraclidaꝝ subiugata foret imperio:a qui
bus Achiui ipsi desciuerãt; Cõtraq;.oẽs obsi-
stere valerẽt:oẽ ipsam Achaiam nominarunt.
igitur a Tisameno vsq; Ogyen sub regibꝰ sẽp
vixerunt. Dehinc populari gubernaculo vrbes
habitæ:adeo in regẽdis ciuitatibus famã ꝯps
rarũt vt Italicę gẽtes post susceptã aduersus
Pytagoricã sectã factionẽ:maximã legũ ꝛ insti-
tutionũ partẽ ab hisce transtulerunt. Post Leu
triacã vero pugnã: orta inter populos ꝯtrouer
sia eius iudiciũ Tebani hisce viris permisere.
Postea vero cũ rerũ vrbanaꝝ cõmunicationem
Macedones dissoluissent:eã rursus sensim re-
uocarũt. Quo aũt tẽpore Pyrrhus expeditio-
nem in Italiã susceperat quaternę ciuitates so — Patræ
ciæ principatũ obtinuerũt. E quarũ numero fu — Dymæ
ere Patræ atq; Dymæ. Dehinc e duodecim — Olenus
quasdã adsciuerũt:præter Olenũ atq; Helicen — Helice
Cũ altera nihil cõtribueret: Alterã fluctus de — panionia
lessent. Nã cũ terręmotus in sublimę pelagus — helycõius
extulisset ꝛ ipsam diluuij instar absorpsit: simul — Neptũnus
ꝛ Neptũni tẽplũ Heliconij. Quẽ ꝛ ætate nostra
Jones præcipuis honoribꝰ adorãt. Ibiq; sacri
ficiũ operant. Quõ ab vniuersis Jonibꝰ factum
Panionia vocãt. Huius sacrificij Homerũ me
minisse quidẽ referunt:cum inquit.
Ille animũ spirat:sic ructans taurus vt olim
Pertrahitur. Regis ructãs Helyconij ad aras
Poetãq; Jonica colonia iuniorẽ esse cõiectant — prienẽses
qui eius sacrificij panionia meminerit:quod in
Prienensiũ agro Jones communi celebritate
Neptuno ꝯficiunt Heliconio. Cũ ꝛ ipsi priene-
ses ab Helice originẽ duxisse ferant. Itaq; hu-
ic sacrificio holem prienensem iuuenili ætate
ingentẽ regẽ pficiũt. Qui rei diuinę curã susci-
piat. Ampliorẽ etiã faciunt cõiecturã:ob ipsum
de Tauro dictoꝝ a vate ꝓpositũ. Jones em̃ tũc
sese facto sacrificio litare arbitrant: quũ Tau-
rus inter immolandũ mugitus emittit. Qui ve
ro ꝯtra sentiunt.ad Helicen dicta illa ex conie- — Helice
ctura trãsferũt:deq; Tauro deq; ipsius immo-
latione.pinde ac eo in loco talis cõsuetudo ver
setur. Et ipse poeta de ijs quę ibi celebrent cõ-
paratione induxerit. Ceteꝝ Helice duobus an
te res Leuctricas annis destructa est. Erato-
sthenes locũ se vidisse asserit: ꝛ porthmẽses af
firmare:vt in traiectu Neptũnus ex ære subli-
mis adstabat aurigariã scuticã manu gestans:
piscatoribus discrimẽ importantẽ. Heraclides
aũt cõmemorat:ætate sua calamitatẽ illã noctu
incidisse. Urbẽq; ipsam:quę stad.xij. distabat a
mari:toto cũ loco fuisse obrutã. Hoies vero in-
de ad duo milia missos ab acheis: vt mortuos
eximerẽt re infecta redisse: finitimis autẽ agrũ
dispartisse. Eã vero cladẽ ob Neptũni iram ac- — Helice
cidisse. Jonas em̃ ex Helice ꝓfugos: missis le-
gatis Neptũni statuã ab Helicẽsibus petijsse.
Quã si nõ exorarẽt saltẽ ipsius templi sacra po
stularẽt. Quę cũ ab alijs non exhiberentur: ad
acheorũ ciuitatẽ cõmuniter miserũt. Quibꝰ de
cernẽtibꝰ:vt eoꝝ noie peterent denuo re infe-
cta rediere. ꝓxima dehinc hyeme cladẽ illam in
gruisse cõstat. postea vero achæos ionibus sa-
cra ipa tradidisse. alterius quoq; helice: quę ad
Thessaliã pertinet mẽtionem fecit hesiodus.
Quippe achei p annos assiduę viginti scribam
publicũ:ꝛ pretores duos annuos habuere. Cõ — Arnarion
mune quoq; cõsiliũ vna in curia cogebant:quod
Arnarion vocabant. in quo de republica sena-
tusconsulta edebant:ꝛ per istos ꝛ per iones an-
tea. postea decretũ est:vnũ tantũ pretorem crea
ri. aratus sane cũ exercitus dux esset:acrocorin
thum eripuit antigono. Urbẽ vero acheorũ iu-
ri subdidit:sicut et eius patriã Sicyonẽ. assum-
psit etiam Megarenses et omniũ Tyrannides

destruens: libertatem assequutos: acheorũ nomini annumerabat. Sic totã pelopõnesum breui ab Tyrãnorũ iugo solutam reddidit: adeo vt argos & Hermionẽ: & phliũtem & Megalopolin (megalopolis) que cũctarũ vrbiũ arcadicarũ amplissima ẽ acheis adsciuerit: cũ sane late plurimũ acheorũ successum esset imperiũ. Ea vero tẽpestas erat qua Romanus populus Carthaginẽses e Siciliæ possessione deturbarat. Et aduersus circũpadanos. Gallos expeditionẽ agitabat vsq; vero ad Philopoemenis preturã: in vnum cõmode permanentes Achæi paulatim corruerũt. Cũ iam Romanus populus Grẽciã vniuersam suo imperio subiugasset. Singuliq; nõ vnris in viuendo modis vtebant: cũq; nõnulli vna se cõtinerẽt Alij quidẽ dissoluere vnita cupiebãt. Inde causam explicat prolationis sermonum de Achæis. In eam illos amplitudinem peruenisse potentiæ: vt Lacedemonios quoq; supercelluerit: ne dignos quidẽ cognosci. Locorũ aũt quę incolebãt in duodecim partes distributa: ordo talis est. Secundõ Sycionẽ Pellena iacet. Dein Egira secũda. Tertia Egeę Neptũni tẽplum habẽtes. Quarta Bura. Post eã Helice. Ad eã Iones ab Achęis bello fracti: cõfugerũt tandẽ ex his ouis fugati. Post Helicen Egion ẽ & Rhypes: & Patrẽses & Pharẽses. Dein Olenos. præter hũc Melas: magnus amnis labit. postmodum Dyma & Triteenses. Iones igit domicilia per pagos habebãt. At vero Achę vrbes ędificarũt: in quibus partim habitarũt quasdã etiam ex alijs particulas. Sicut ad Egiram Egas: quarũ inquilini Egęi vocabantur. Olenã vero ad Dymam. Inter patras aũt & Dymã vetusti Olenorũ ędificij vestigia mõstrantur. Ubi & Aesculapij tẽplũ insigne: ab Dyma quidem stad. xl. A patris autẽ. lxxx. distãs. Egarũ quidẽ in Euboea existẽtiũ. Egæ istę par nomẽ habẽt. Olenũ vocũ altero in Etolia idẽ habet vocabulũ. Ipsius quoq; tm̃ seruata extãt vestigia. Poeta quidem Achaici nequaq; meminit Oleni. Sicut nec aliorũ cõpluriũ oppidorũ in ripa habitatorũ. Sed cõmunius pfert. Alpamq; omnem.

(Margin: Sycion, Pellena, Egyra, Ege, Bura, helice, Egion, Rhypes, patrẽses, pharẽses, Olena, Melas, Dyma, Triteẽses, Aegæ, Olenum)

Et iuxta Helicen longe lateq; patentem.

Cęterũ Etolicũ memorãs ait Pleuronẽq; meruit & Olenõ. Ambas etiã Egãs explicat. achaicas quidem hoc pacto.

Iniq; Helicen simul ac Ega sua dona ferebant.

Uerum cum Egas dixit.

In quis ędes celebres: in qua latus enitet altus Hic Neptũnus equos posuit. Melius est Euboicas Egas accipe: a quibus & Aegeum pelagus (aegeum pelagus) nomẽ assequi veri similius est. Ibi enim Neptũno fuisse negociũ fingit: qđ de troiano bello fuerat. Penes aegas achaicas Crathis (Crathis) amnis labitur: a duobus fluminibus incremẽta suscipiens. Sic a miscendis aquis appellat. a quo & Italicus vocatus est Crathis. Una quęq; particularum duodecim: e populis septem: octoq; constabat: tãta virorũ pręstãtia regionem florere cõtigit. Extat autem pellene sita stad. lx. supra iacẽs a mari (pellenę) castellũ sane validum. Est & vicus pellene: a quo pellenice Chlenæ vestes magonas victoribus premia ponebant. Ea inter Egas & pellenẽ iacet. Cæterũ pellana aliud ab his est oppidum (pellana) in Laconica sitũ. Locus ad Megalopolitanum vergẽs agrũ. Egira autẽ sup tumulo iacet. Bura (Egira, Bura) vero mari incũbit ad stad. xl. Quã per terræ motus freqntes absorberi cõtigit. Hic Sybarus (Sybarus) fons est: a quo Sibari Italico deriuatũ est nomẽ. aega seu aegę dicant: hoc tpe deserta incolis est: vrbẽ habẽt aeginẽses & aegiũ satis incolarũ habet. Isto in loco Iouem a capra lacte (aegium) alimẽta suscepisse scribunt. Sicut aratus prodidit. Diuaq; capra Ioui fama est: hic pbuit vber & subdit Oleniamq; Iouis vates dixere capellam. Locũ ostendẽs qr prima est Olenę. Ibidẽ (Olenia capra) & Ceraunia (Ceraunia) sublimi in petra locata: hęc aegiorum iuris est & helicen dicat. Iouis lucus euarius (Euarius) noie. In eo achæi de republica consultaturi cõuentũ agitare cõsueuerũt. per aegiorũ aũt agrũ amnis Selinus (Selinus) labit: eiusdẽ nois cum altero qui in Epheso pter Dianæ tẽplũ fluit. Et cũ alio qui p Eleam orã agellũ pręcurrit. Quem Dianæ Xenaphõ accepto eius oraculo emptũ dicit. alius est Selinus fluuius in Megarẽsium tractu Hyble vicinorũ quos eiecere poeni. Cæterarũ vrbiũ siue particularũ achaicarũ Rhypes (Rhypes) haud quaq; habitatę sunt. agrũ possidebant aegienses atq; pharẽses: quã Rhypidẽ vocabant De quibus sic aeschilus mentionẽ fecit. Buraq; sacrã Ceraunias: q; Rhypas. E Rhypibus sane oriundus fuit Mycellus (Mycellus) habitande Crotonis autor ab eisdẽ fuit & Leuctrũ (Leuctrum) pagus. Inde etiã patrę (patræ) sunt vrbis insignis. In medio aũt est Rhion (Rhion) & antirion (antirion) a patris. xl. distãs stad. In ea nuper Romanus populus post actiacã victoriã nobiliorẽ militũ partẽ locauit. Hodieq; pręclaris viget ciuibus: cũ Romana sit colonia: habet & mediocrẽ nauiũ stationẽ. Deinceps vero Dyma ciuitas est absq; portu. Inter oẽs in Dysin id est (Dyma) occasum magis exposita: vnde & nomen adepta est. annis superioribus stratos (Stratos) appellabat. Eam vero perlabit Larisus (Larisus) fluuius: ab Elæa p Buprasiũ descendens: e mõte defluens: quem alij Scolin (Scollis) vocãt. Homerus autẽ Oleniã petram. (Olenia petra) Cũ vero antimachus Dymã Cauconidem appellet: nõnulli sic approbãt a Cauconibus adiectũ nomẽ accipientes: ad hęc vsq; loca peruenientibus (vt superius a nobis dictũ est) alijs a Caucone fluuio dici placet. Sicut & Thebæ Dirceæ vel asopiæ: argos Inachiũ. Troia Simoentia paulo vero ante nostram ætatẽ Dyma suscepit accolas: Cõuenas hoies: atq; pmiscuos: Quos e numerosa piratarũ colluuie: perinde ac reliquias põpeius habuit: deleta prędonũ manu. Quorũ partẽ in Cilycie solis partem alijs in oris: & hoc in loco habitatores imposuit. phara Dymæo agro contermina est: a qua phariẽses dicuntur. Cũ e Messenia phara (phara) pharatæ nominent. In pharae finibus est Dircæ: (Dirce) eodẽ quo Thebana vocitata nomine. Olenus (Olenus) quidẽ medius inter patras Dymamq; iacet. Dymæi vero ipsum agrũ possident. Succedit inde aratus: Eleũ pmõtoriũ ab Isthmo stadiũ vnũ (artarus) distãs. arcadia (arcadia) cũ in medio peloponneso sita sit

pręcisam habet plurimā montanę regionis par-
Cyllene tem. In ea Cyllene mons est maximus. Eius al-
titudo ad perpendiculum (ut quidam dixere)
ad .xx. surgit stad. Alij .xv. aiunt. Gentes Arca-
dicę Gręcam nacionem vetustate pręstare cre-
Azanes parrhasij duntur. Azanes atq; Parrhasij: ⁊ ceteri gene-
ris eiusdem. At cū propter omnimodam regi-
onis vastationem: haud sane longior de illis fi-
et oratio. Oppida nāq; bellorum assiduitate de-
leta sunt funditus: quę superioribus seculis fa-
ma nobilitarat. Ex quibus temporibus agrorū
cultores defecerunt. Post quę plurimę civita-
tes Megalopolin habitatū confluxerunt. Cui
Megalopolis nūc illud a Comico dictū obuenit Megalopo-
lis id est ampla civitas ampla fit desolatio. Fer-
Equi arcadici tilia autem pecori fuere pascua pręsertim equis
atq; asinis equarum suppositoribus. Equorum
Asini arcadici sane genus excellit Arcadicum. Quemadmo-
dum et Argolicum et Epidauricum. Etolorum
Equi excellentes pręterea et Acarnanum solitudo: pascendis e-
quis est accommodata non minus q̄ Thessalia.
Mātinea Epaminundas quidē Mātineam: superatis se-
Orchomenus cunda pugna Lacedæmonijs illustrem reddi-
dit: in qua et ipse diem obijt. Hæc autem eva-
Erea nuit. Simul ⁊ Orchomenus: ⁊ Erea: ⁊ Clitor: et
Clitor Pheneus: ⁊ Stymphalus: ⁊ Menalus: ⁊ Me-
Pheneus thydrium: ⁊ Caphiæ: ⁊ Cynatha. Vel vix rata
Stymphalus ipsarum apparent vestigia: villave signa. At Te-
gea mediocri adhuc statu p̄manet: ⁊ Elaeę pal-
Menalus ladis phanum. Nonnihil venerantur item Lycęi
Methydrium Jouis templum in Lycæo monte locatum. De-
cantatas vero a poeta urbes Rhypam ⁊ Stra-
Caphyæ tiam: Euenti obnoxiam Enispē vix invenerit
Cynatha Invenitis autem nulla est prorsus utilitas. Tā-
Thegea ta est locorum solitudo. Insigniores autem mō-
Lycęus mons tes pręter Cyllenen. Pholoe: Lycæus: Mena-
lus: Parthenius: ex Tegea oia Argiam pro-
Rhypa spectans. Quod de Alphæo: ac Eurota mira-
Strata bile contigit expositum est. De Erasino quoq;
Enispe e Stymphalio crūpere lacu: nunc quidē in Ar-
Cyllene giuam terram: antea vero exitum non habente
Pholoe cum infima fundi quę Arcades zeretra vocant
Lycæus obtusa forēt ⁊ effluere p̄ide neq̄rēt. Itaq; urbs
Menalus ipsa Stymphallorū quę nūc a lacu quinquagin-
Parthenius ta stad. abest: ea ętate illius ripis incumbebat.
Erasinus Cōtra vero Ladoni evenit amni. Cuius fluen-
zeretra tum occluso quondam fonte detinebatur. Coin-
Stymphalis urbs cidentia enim circa Pheneum ima fundi terrę
motus viribus per quæ cursus illius erat flu-
Pheneū minis moram effecerunt: usq; ad ipsas fontis ve-
Auia nas in profundum: hunc in modum aliqui profe-
Ladon runt. Eratosthenes autem refert Auiam fluui-
Erasinus um circa Pheneum campum urbi vicinum sta-
Styx gnare ⁊ subter quędam ingredi foramina: quæ
zeretra nōiant. Quib⁹ obturatis īterdū sup̄ cā-
pos aquas effundi. Apertisq; rursus meatib⁹ vna
ↄgregatas e cāpis in Ladonē effluentes in Al-
pheū irrūpere. Unde ⁊ Olympia terra tēplo cir-
cūposita aliq̄ñ inundatione demersa fuerit: ⁊ la-
cus ipse ↄtractus decrevit. Erasinū vero circa
Stymphalū labentē: cū montē subintret in oia
Argiua rursum emergentē apparere. Eam ob
ob causam Iphicratē: cū Stymphalū obsidiōe

circūdedisset: infectis refrustrarei descēsum oc-
cludere conatum: numerabiles spongias adue-
xisse. Jouisq; auguris revocatū destitisse. Apud
pheneū sane Stygis aquę stāt. Sic enim vocāt.
Loetalis aquę stillicidiū. Quā sacrā hoim facit
opinio. De Arcadia tanta dicta sint. Cum vero
Polybius a Malea i septētrionē usq; ad Istrū
circiter .x. stad. milia esse disseruerit Artemidu-
rus hoc ipsiuz nō incongrue dirigit. Nā s̄m illū
vj. miliū ac quingētorū contigit esse. Huius rei
causa est: q: nō breviter ac pręcise lōgitudinem
mēsurat. Sed quā q̄spiam imperatorū p̄meauit
Haud absurdū fortasse fuerit ⁊ eos adijcere q̄
habitādę Peloponnesi autores extiterūt. Quos
retulit. Ephorus. Ipsos inq̄ qui s̄m Heraclida-
rū reversionē prædicant. corinthi q̄dē Aleten
Sicyōis phalcē. achaię tysamenū. Elidis Oxy-
lum. Messenę Cresphōtē. Lacedæmonijs Euri-
sthenem: ⁊ Proclem. Argi vero Temenū. Lit-
torei vero tractu a Agæū atq; Diephontem.

Nonus liber de Græcia Athenarū cū laude cōtinet expositionē: Boeotiāq; atq; Thessaliā cum ora maritima.

Absoluta Peloponnesi circu- Peloponnesus
itione: quā primā quidē. cæ-
terū minimā cheronesorum
id est ex poeninsulis esse di-
ximus. Græciā ↄponētib⁹
deinceps adeundę sunt con-
tiguę. Fuit aūt secunda: ea
quidē quę Peloponneso Me-
garensem applicat oiā. Tertia vero q̄ p̄ter hāc
Atticā assumit atq; Boeotiā ⁊ quādam Phoci-
dis partē: ⁊ locorū cognomēto Epidemidiorum
Adeo ut crōmyonis ager: nō quidē corinthijs:
sed Megarēsibus attineat. De his igit̄ impræ- Eudoxus
sentiarū sumendus est sermo. Refert aūt Eudo-
xus q̄ si quis mēte cōciperet rectā quādā line- Sunium
am: a Ceraunijs mōtib⁹ ad Suniū Atticę pro-
mōtoriū: in orientis partes protensam: dextra
quidē relinqueret Peloponnesum totā ad Au-
strū. Sinistra vero ⁊ Arctō ↄtinuā a ceraunijs
montibus maritimā ripam: ⁊ usq; ad sinū Cris-
seum ⁊ oram Megarensem: ⁊ Atticam univer-
sam: ⁊ ea quę deinceps sunt. Cū sic ⁊ Eudoxo di-
ctum sit: viro quidē Mathematico figurarūq;
atq; climatū peritissimo. Horūq; locorū scientis-
simo intelligere oportet hoc ipsum latus Atti-
cæ ab Sunio usq; Isthmum cū tractu Megari-
corum curuum quidem sed permixtum. In hoc au-
tem spatio ad mediam quodāmodo p̄dictam
lineam: Piræus consistit Athenarum portus
⁊ Emporiū. Abest vero a Schoenūte Isthmi
vicino ad stad. ccc.l. Ab Sunio aūt stad. xxx. su-
pra. ccc. Tm̄ fere intervallum est: quod a Piręo Pyræus
ad fontes quantū ad Schoenūtem interiacet.
Plus tamen esse stad. x. asserunt. cū Sunium aūt
circūflexeris ad Aq̄lonē quidem navigatio est
in occasum vergēs. Littus aūt circūpositi ma-
ris utrinq; initio p̄angustū ē. Postea i mediter

oropum

raneam dilatatur. Nihil autē minus inflexionē ad lunę figurā accipit: videlicet curuaturam: ad Oropū tellurii Bœotię: ad Pelagus habens hoc aūt secundū est latus atticę ī Oriente spe ctans. Reliquū est lat9 aquilonare ab Oropio agro ad occasum inclinās: vsq3 ad tractū Megaricū. Mōtanę Atticę plage multis insignita nominibus: Bœotiā disiungit ab attica. Quocirca (vt superius dixi) Bœotia mari vtrinq3 cōple

bœotia. acte actica.

xa Isthmoo tertiæ iā dictę pœninsulę siue cherronesi efficif. qui ꝓpinqua Pelopōneso loca: et Megaricā ac atticā comprehendit intertus. Ideoq3 apud veteres actē idest littum appellatam esse cōstat: ꝛ nomine deriuato: ꝑ attica atticam esse nuncupatā: qm̄ maxima illius pars ad mare est extenta ꝛ angusta. Oblōga vero satis et porrecta montibus vsq3 Suniū subijcif. Has igitur ꝑcurremus maritimam repetentes oras (vt pręmittimus) Post Crommyonē igif Scironides atticis finibus immunent petrę iuxta

scironides petrę. megara.

mare transitū nō relinquentes. Super eas aūt via est in atticam atq3 Megara ab Isthmo ducens. Adeo aūt magis ac magis via petris propinquat: vt in multis eius partibus pręcipitiū viatori minetur tam excelsus ꝛ transitu periculosus mons incumbit. Hoc in loco Scirōis res in monte gestę: latroniūq3 et flectentes ad terrā arbores pinus fabulis memorant: quas Theseus obtruncauit. Ab hisce locis extremis flan

sciron vēt sciron ventus. minoa rupes. nisea.

tem ꝑcellasq3 cientem seuum Taurum: atheniēsca Scironem appellant. Secundū Petras illas Scironides Minoa rupes ꝑrumpit in pelagum: niseæ portum efficiens. Est autem Nisea megarensium emporiū. xviij. ab vrbe stad. absens: duobus vtrinq3 cruribus ad ipsam cōplicatum. hoc aūt etiam Minoa vocabatur. Hanc olim sane regionē Iones obtinebant: qui ꝛ Atticam: cum nondum ędificata forent Megara. Qua ex re poeta horum ꝓprie locoꝝ nusquam meminit. Verū cunctos atticam incolētes athenīēses appellat. Et hos cōmuni cōprehendens nomine athenienses putat. Sicuti quum in Catalogo dicit.

attici atheniēses athenę megarenses. Ionia

Insigneq3 vrbē muris habitabat athenas

Accipiendi sunt ij etiam qui nunc Megarēses dicūtur: vt qui in cōmunem vocati essent militiā. Eius rei documento illud est: quod antiquis tēporibus atticam ꝛ Ioniam ꝛ Iadem vocabant. Et ipse poeta dicēs. Hic Bœotij ꝛ Iones athenienses inquit. Cuius portio ꝛ Megarica fuerat ora. Cūq3 de finibus Pelopōnēses ꝛ Iones sępissime disceptarent: in quibus ꝛ Crommyonia continebatur inter se pepigerunt vt colum

Colūna confiniorum. pandionis filij. aegeus. lycus pallas Nisus. Megara

nam sisterent in eo vbi ꝓfessi cōuenerant locorum qui circa Isthmū est. In qua hic inerat titulus in parte Pelopōnesum spectāte. Hęc Peloponnesus at nō Ionia. In parte vero Megara spectāte: hæc nō Pelopōnesus est sed Ionia. Qui igif orā descripserūt atticā: cū multis in reb9 discrepent: in eo cōsentiūt æstimatione digni: qđ cū Pādionis regis. filij. essent filij Egæus: Lyc9 Pallas: ꝛ quart9 Nisus ꝛ attica regio quatuor esset in partes diuisa: Niso Megara sorte obue

nysea andros.

nerunt: qui Nisea condidit. Philochorus sane eius principatū ex Isthmo vsq3 Pythiū ꝑueni re scriptū suis ꝓdidit. Andrō aūt vsq3 Eleusinē campūq3 Thriasiū. Ceteꝝ alijs de hac quadripartita diuisione vario modo loquētibus. Hęc ipsa a Sophocle suscepisse satis est. Apud quē loquif aegęus: Pater mihi vt ad huius terræ littora dicedere definiuit: ꝑ grādioꝛi ętate pręmia distribuēs Lyco aūt aduerso ex latere Euboeę hortū ꝓbuit. Verū niso tellurem eximit in

pallas vir

Scironis littore. At pallas Gigātes educans tellurē in austrū spectantē sorte capit. Vir imitis. Quod igif atticę pars Megaricū solū extiterit: hmōi signis vtūtur. Post reuersos Heraclidas diuisione ab eis eorūq3 comitibus Dorēsibus facta: multis vt terrā suā amitterēt euenit in atticā cōfugientibus. E quoꝝ nūero fuit

melanch9.

Messenioꝝ Rex Melāchus. Is ab atheniēsibus spōte rex factus est: cū de ꝓstrato singulari a se pugna Bœotioꝝ rege xantho victoriam reportasset. Cūq3 multis mortalibus referta esset attica: ꝓpter conuentū exulū. Heraclide iritātibus eos maxime Corinthijs ꝛ Messenijs timere cœperū: illis qdē ob locoꝝ viciniā: his

codrus. Megara.

aūt quia per id tēpus Melāthi filius Codrus Atticę rex erat: aduersus atticā hostilē ductarunt exercitū. Prœlio aūt victi aliā quidē amisere terram: Megaricam vero tenuere: ꝛ Megara vrbem mœnibus cinxere. Hominesq3 Dorienses pro Ionibus fecere Colūnā quoq3 Ionum: ꝛ Peloponnesum confinia habentē deleuere. Megarensium quidem ciuitas multa fortunę varietate perfuncta est: tamen in hanc ꝑdurat ętatē. Habuit ꝛ philosophoꝝ studia: quos appellauere Megaricos. Qui Euclidi Socratis auditori successere. Sicut ꝛ Phedonē Elęū Eleatę sectę successores excepere; Socratis et ipsum discipulum. E quibus extitit Pyrrhon. Sic ab Menedemo Eretriēsi deriuati sunt Eretrici. Est autem Megarensis ager sicut ꝛ atticus asper minimeq3 ferax: cuius partem ampliorem continent montes. Quos Oneos idest

Onei:

Asinarios vocāt. Dorsum quoddā a petris Scironisa lōge in Bœotiā Citheronēq3 ꝓtensum. Cęterū mare Nisęū: ab Crisse Archyonide: sic enim appellaf separans. Quū a Nisęa in Atticam nauigas quinq3 perexiguę ꝓcumbunt insulę. Dehinc Salamin stad. lxx. in longū porrecta

Salamis

Vel vt alij asserunt. lxxx. Habet aūt eiusdē nominis vrbem. Vrbemq3 aliam vetustam vacuāq3 in aeginam obuersam ad austrūq3. Quemadmodum et aeschylus ait. Ipsa aegina ad austri iacet flatus. Habet et alteram quę hodie iacet iu sinu: ad locum Isthmi faciem gerentem Atticę contiguum. Alio apud antiquos vocabātur nomine. Nam a quorundā vocabulis Heroum Sciras ꝛ cychria dicebatur. Vnde et Minerua Sciras appellatur. Et locus alter Atticæ Scira. Et episcirosc̄is: quondam sacrificandi genus Et mensis Scrophorion. Indę etiam et Cychrides serpens: de quo dicitur ab Hesiodo vt. ab Cychreo sit educatus. Dein ab Euryclo: qa insulā vastaret fuerit eiect9. postea ab cererę ad

Eleusinẽ confugientem hospitaliter exceptũ il
lius factum esse ministrũ. Nomẽ etiã ab arbore
Pytia: ptiusum adeptã. Eacidę quoq; insulã
nobilitarunt cuius aliquando ditionẽ obtine=
re. Praesertim Aiacille Telamonius. Accedit
quod circa insulam istã Greci xerxem navali p
lio psligarũt domũ timide fugientẽ. Eginetę
etiã nõ parua ex hoc certamine gloria cõmuni=
ter potiti sunt. Et finitimi facti & memorabilem
exhibentes pugne classem. Eleusinę aũt fluuis
bocalia, est: hodie quidẽ Bocalia. Fluuius aũt Bocarus
bocarus appellatus. Insulã hoc tẽpore possident Athe
nienses: de qua quondã extitit aduersus mega
renses nõ paruus cõtentio. Fama est pisistratũ
sine Solonẽ in nauiũ catalogo post versum il=
lum. Bis senas Salamine rates agit inclitus
Aiax, deinceps scriptũ hunc inseruisse.
Stabat agens acteę vbi cõsedere phalanges.
Ut teste poeta videretur: Insulam iuris Athe
niensium a primordio fuisse. Quod sane testimo
nium Critici nequaq; amplectunt cũ multa cõ=
tra illos carmina testimoniũ afferant. Nam cur
Aiax in locatur nauiũ statiõe nouissimus? Nõ
autem Atheniensibus adiunctus esse videtur:
At cũ subditis ptesilao Thessalis: vbi & aiacis
et protesilai naues consistebant: & Agamẽnõ in
circumeundo exercitũ. Inde Menestreum pe=
tei plem inuenit acrem.
Stant & Athenęi ppe docti Martis in armis
Ast iuxta steterat versutę mentis Ulyxes.
Atq; Cephalenũ ppter mãsere phalanges.
Uerum ad Aiacem & Salaminios rursum. Ue
nit ad Aiaces penes ipsos altero ex latere ido
neus. Non aũt Menesteus. Igitur Athenien=
ses tali apud Homerũ uti videtur testimonio.
At Megarenses cõtra hunc in modũ cecinisse.
E Salamine rates Aiax agit atq; Polichna.
Exque egirossa: Niseaq;: Tripodibusq;.
tripodes. Quę Megarica loca sunt e quibus Tripodes
hodie Tripodiscion appellantur: vbi nũc Me=
garensium forum iacet. Aliqui sane ex hoc aiũt
quia poliadis Minervę sacerdos caseum recẽ=
tem attingere phibita est cui externus tantũ
Salamin. offertur cum ea quidẽ & Salaminio veat. Eter=
nam Atticę Salaminẽ aiunt haud recte. Nam
qui ex alijs insulis manifeste vicinis atticę ve=
hitur: offertur cum illi qui huius ritus autores
extiterunt omnẽ qui e ponto longe aduehit ex
ternum intellexerint opinio est: Salaminẽ pri=
scis temporibus seorsum instructam p se fuisse
megara Megara vero atticę partẽ extitisse. In Sala=
eleusin miniaco aũt littore attici soli & Megarici confi
niam iacere contingit. Duos videlicet incolles
quos cornua vocant. Deinde Eleusin urbs: vbi
Eleusinę ceteris templũ extat & phanum My=
sticum quod Ictinus aparauit turbę theatra=
lis capacissimũ. is etiam virginibus Minervę
triasius. domicilium in arce condidit pericle operis prę
amphiala. fecto. Ciuitas quidem in ipsis cõnumeratur po
pulis dehinc Triasius campus patet: & eiusdẽ
vocabuli ripa & populus. Dein amphiala pmõ
torium: cui semper imminet Latomia. i. lapidũ
excidendorum locus & sinus freti ad Salaminẽ

ad stadia duo. Quem cũ xerxes iniecta terra ex= xerxes
aggerare conaret & poccupãte nauali plio: fugã
cũ persis capessere coactus fuit. In hoc tractu
duę sunt exiles Insulę Pharmacusse. E qui ha pharma=
maior sepulchrũ Circes ostentat. Sup ac ripa cusse
mons est: quẽ Corydallũ vocant. Et tribus vna circe
Corydalla. Post portus furũ & Psyttalia insula corydallus
deserta & saxosa: quã Piraei portum dixere qui= psittalia
dam vicina est atlanta. Quo noie alia est ad Eu atlanta.
boeam atq; locros, alia parua Insula Psytta= piraeus.
lię similis. inde Piraeus ipe in tribubus siue po munychia
pulis annumeratus. est & Munychia tumulus
eminens: in Cherrõnesi faciẽ. Cauernosus: tũ na
tura tũ opera dedita: magna ex parte vt habita
tiones admittat. ingressum angusto habet ore:
cui quidẽ portus terni subiacent. Quondã mu=
ro vallata Munychia erat: & iunctis domicilijs
referta: vt Rhodiorum ciuitas circuitu cõplectẽs
et Pirgęũ: & alios portus naualibus plenos. in q
bus & armamẽtariũ philonis opus. Statio ibi
na uiũ dignitate insignis. cccc. capax nauiũ: cum
nõ pauciores ab atheniẽsibus emitterẽtur. Hoc
sũt muro duo ex oppido ptracta cura: vrbem athenienses
Pirgeo cõiungũt. Ibi fuere lõgi muri stadiorum. xl. lon naues.
gitudine. at murũ istũ bella plurima diruerunt:
et Munychię munimentũ. pirgęũ quoq; portũ in
habitaculorum angustias cõtraxerũt: & ędẽ iouis pyrgeus.
saluatoris. Porticus ipa tẽpli admirabiles ha
bet tabulas: clarissimorum tẽpla artificum. impluuium
uium aũt spectabiles habet statuas. Ceterum
longi muri dissipati fuerũt. primũ quidẽ Lace=
demonijs amoliẽtibus. Postea vero Romanis
Qua tẽpestate Sylla & pirgęũ & oppidũ p obsi=
dionẽ expugnauit. Urbs ipsa saxũ est: in plano
quaquauersum habitato. Quo in saxo vetustũ
Minervę templũ poliadis surgit. in quo locis
inextinctę Lychnus est & virginũ domus quam
istinus cõdidit. Ubi paladũ est ex ebore pfectũ minerue
opus phidię: sed enĩ cũ tot & tãtę huius ciuita= templum.
tis lõge: lateq; decãtatę laudatiões occurrant
plura eloqui vereor ne institutę descriptiõis p
positũ egredi cõtingat. id nãq; michi eueniet: qd
Hegesias refert: cũ oculis subiectã cerneret: ar
cem: Tridẽtis ipse signũ aspicio. aspiciẽs Eleu
sinẽ diuinorum sacer vatcs ho. illud Leocoriũ. i. ce
sarũ a Leo patre puellarũ sacrariũ. Hoc The=
sei Phanum non licet explicare singula attica Leocoriũ
enim deorum est: loca ipsa possidentium. Et pa=
rentum heroum. Hic quidem vnius in arce si=
gni mentionem fecit. polemon autem scriptor
orbis de sacris donis in arce positis: quattuor
conscripsit volumina. Similis de reliquis vr=
bis partibus ratio contingit: et agro Eleusinẽ
praefatus: & ex populis seu tribubus centum et
lxx. addunt nonnulli quattuor. aliorum nullũ pror=
sus noiant: habẽt si nõ cuncti at plurimi fabu=
losos: et quidẽ cõplures sermones ac historias
Sicut aphiadna quidẽ Helenę rapinã: & The= aphiadna.
seo commissam Et eam a Castore atq; polluce. helenę
depopulatam receptamq; sororem. Marathon rapina
vero contra persas praelium. Rhamnus autem marathon.
Nemeseos statuam. Quod dio doti opus pleri rhamnus.
q; dicũt. aliqui vero agoracrati parij q̃ et magni Nemesis.

tudine ⁊ pulchritudine perfecta magis ac ma-
gis est ⁊ cū phidiæ operibus æmulatione con-
tendit. Eodēmodo ⁊ Decelea arx ⁊ receptacu-
lum peloponnesibus in bello Decelico. Phylæ
etiam per quā in Pirçum Trasibulus populū:
et ex pirço traduxit in vrbē: sic ⁊ de pluribus a
lijs est. Per mults etiā de Elaeis puellis facta
cōmemorat: ⁊ Thesei phano ⁊ quç Lyceum ha
bet ⁊ Olympica: quā semifactā Rex morte prç-
reptus dimisit. anteq̄ domū offerret. Similiter
et Academia ⁊ Philosophoꝝ hortí: ⁊ cantorum
receptaculū ⁊ porticus varia ⁊ templa per vrbē
quç oia artificium habebant opera. Amplior
aūt esset oratio siquis ędificādę vrbis autores
perscrutetur: accepto a Cecrope initio: nec enī
omnes eodē asserunt modo. Id autem ab eis
nominib⁹ manifestū est. Nam ab Acteone Acti
cam dicūt. Atthidem vero ⁊ atthicā ab atthide
Cranai filia. A quo ⁊ inquilini Cranai vocātur
Mosopiam vero a Mosopo. Ioniāq̄ a filio Xu
thi Ione Posidoniam siue Neptūniam: ⁊ athe-
nas a Posidone siue Neptūno et athena idest
Minerua appellationē deorū sortitā dictū est q̄
hoc in loco gens Pelasga videtur esse versata.
Quodq̄ pelasgi ab athemensibus pp̄ illoꝝ er-
rorem sint appellati. Quo vero maior est circa
res prçclaras honoris auiditas: quoq̄ plures
fuere qui eas scriptis cōmendauere: eo maior
est redargutio: nisi quicq̄ contineat histoirę. Si
cut in fluuioꝝ aggregatiōe ridere Callimach⁹
inquit: Siquis scribere audeat Athemēses vir
gines dulce ac purū Eridani haurire vinum a
quo ⁊ pecora se abstinerent. Sunt igit̄ lucentes
aquç potuiq̄ suauissimç fontes (vt aiunt) extra
portas quas Diocharis appellat iuxta Lycaeū
Antia copiose atq̄ pulcherrime fons aquç pro
pe egregio constructus ornamēto fuerat. Qui
si hodierno tēpore nusq̄ est quidnam esset: si pri
scis annis abundans; et lucida cū esset adeo vt
etiam annis fieret posteriori mutata sit ętate.
In tot igitur ac tantis imorari nō licet. Nec ve
ro silentio ita prçterire: vt quorundā saltē sum-
mā memoria nō complectar. Satis erit hec ad
iecisse quod (vt Philochor⁹ memorię pdidit)
cum regionē ipsam. Cares quidā a mari Bœo-
tij vero a terra populatiōibus vastabāt: quos
Aones vocitabant. Cecrops primū multitudi-
nem in ciuitates. xij. habitandas digessit. Qua
rum nomia Cecropia: Tetrapolis: Epatria: De
celea: Eleusis: Aphidna siue vt alij plurali nu-
mero Aphidne. Thoricus: Brauron: Cytherus
Sphettus: Cephesia: Phalerus: Theseus ve
ro postea duodecim illas in hanc vnā cum con-
gregasse ciuitatē denuo memorat. Athenēses
quidem regali prius gubernabātur Imperio.
In popularē postmodū transirę statū. inuadē
tibus inde Tyrānis Pisistrato eiusq̄ filijs: cū
demū paucoꝝ dñatus irrupisset: cccc. ⁊. xxx. Ty
rannoꝝ quos Lacedęmonij im posuerant: hos
quidē exturbauere facile. Et popularem poten
tiam tutati sunt: quod Romani ciuitatem po-
tentis sua possederunt. Nam si paruo quodā tē-
pore Macedonoꝝ. Regum vim infectā coacti
habuere: eandem tamen gubernādi formā inte
gram seruauere. Quidā sane tradunt ea tēpe-
state per annos decē illos optimo statu guber
nasse qua Macedonū principi paruere Casan-
dro. Hunc enim virū cum alijs in rebus vehe-
mentior. Tirānus esse videretur: certe in Athe
nienses benignā exercuisse mentem constat. Ex
quo parentē sibi ciuitatē accepit Demetriū nā
q̄ Phalerium ex ciuibus præfectum imposuit
Theophrasti philosophi familiarē q̄ non mo-
do popularem nō destruxit potentiā: sed etiam
melius rectiusq̄ restituit. Documento sunt illi⁹
viri Cōmentaria quç de ista repu. scripta reli-
quit. Verū tantū inuidia valuit: ⁊ i pauco a odiū
et inimicitia: vt post Casandri obitū in Aegy- casandrus.
ptum fugere coactus sit. Insurgētesq̄ statuas demetrius
eius plures. ccc. detractas conflauere: quodq̄ demetrij
est indignius adiacere quidā i matulas: Roma- statuæ
nus igitur Senatus eos popularē statum agē- ariston
tes accipiens: proprias ipsis leges instituitq̄
seruauit: ⁊ libertate donauit. Verū Mitridati-
co ingruēte bello Rex ipse quos voluit et Ty-
rannos instituit. At potentissimū Aristonē qui
ciuitatem ipsam violenter affixerat Sylla Ro
manoꝝ imperator expugnatū obsidione homi-
nem in potestatēq̄ redactū supplicio affecit et
ciuitati veniā tribuit. Quæ in hodiernū diēvsq̄
libertate fruitur: eamq̄ Romani magnis dignā
tur honoribus. Post Piræum aūt portū Pha-
lerius est populus in littore ppinquo. Dehinc
Halimusij: exonij Halēses siue piscatores Exo phalerius.
nij Anagyrasij. Inde Orei: Lamprei: aeginē- populus
ses: anaphistij: Azenēses. Hi quidē populi vsq̄ halimusij
ad Sunium pmōtorium sunt. Inter hos vero exonij.
quos dixi populos longū est pmontoriū. zoster halienses.
appellatum. Primum post Exonios. Dein aliud anagyrasij
post Thoreos: Astypala: Ante illud iacet insu orei.
la Fabia. Ante aliud Eleussa. Ad ipsos etiā exo lampyrei.
nios Hydrussa. ad anaphystios aūt panos tem aeginēses.
plum est: ⁊ aliud Veneris Coliadis. Quem ad anaphistij.
locum naufraga enatasse spolia ferunt e classe azenenses.
vltima Persarnm qui ad Salaminā nauali præ zoster.
lio decertarunt. De quibus ⁊ Apollinē oraculū astypala
ædidisse constat. Collades sane mulieres remi eleussa
gijs horrebunt. E regione aūt hoꝝ locoꝝ Bel- hydrusa.
bina iacet insula: nō admodū semota ⁊ vallum coliades.
Procli plurimæ vero hap. cultoribus sunt va- Belbina.
cuæ. Ubi aūt pmontoriū Sunij flexeris Suni⁹ proclus.
est populus dignitate pstās: Dehinc Thoric⁹. Sunius
Dein Potamus: idest fluuius ppls: sic enī ap- populus
pellat: vnde ⁊ incolę Potanij dicti. Post prasia: thoricus
Sterea: Braurō: vbi Brauroniæ Dianæ sacel potamus.
lū est Myrrhinusa: probalinthos: Marathon: prasia
vbi Milciades copias funditus dedit i stragē. Sterea.
quę ducē datim persicū sequute fuerāt nō expe Brauron.
ctatis Lacedęmonioꝝ auxilijs tardi⁹ ob rotū mirrinusa.
dam lunā pfectis. Hic vt poeticis tradit̄ fabu- pbalithos
lis Theseus Marathoniū macetauit taurū. Se marathon
cūdū maratonē ē Tricorith⁹. Dehinc Rhams
Nemeseos tēplū habēs. Dei Psaphis Oropio
rum. Hic situm ē Amphiarai oraculum quon-
dam venerabile. Ubi Amphiaraum fugitantē
(vt Sophocles inquit) scissa Thebana tellus

Margin (left column): Decelea arx. — athenarū. initium. cecrope. attica. cranai. Mosopia. ionia posidonia neptūnia — athe. — eridanus antia. — Aones cecrops cecropia tetrapolis epatria. decelea. eleusis aphidna thoricus Brauron Cytherus Sphettus cephesia Phalerus.

hausit:ipsis cũ armis curruqȝ quadriiugo. Oro
pus ꝑfecto sepenumero in cõtrouersiam certa
menqȝ puenit. in cõfinibus:n. Atticę ac Boeo=
tiæ situs est. Ante hoc littus aũt ad Thoricũ et
Suniũ iacet Helena Insula:aspera quidẽ ⁊ so=
litaria: ꝑlixa stad.lx.longitudine. Eius mentio
nem a poeta factã esse aiunt his i versibus: vbi
Alexander Helenam alloquitur.
Nec quum te rapiens ꝑmum e Lacedæmo=
ne pulchra.
Crana Pontiuagis ratibus Cranaom ein littore iũxi.
Hanc em̃ Insulã dicit Cranã: quæ hoc tẽpore
Helena vocat̃:quoniã in ea coleritur eoꝝ mix=
tio facta est. post helenam vero Euboea finiti=
mo accumbit littori lõga similiter ⁊ angusta. Et
ꝑ eius longitudine continenti apposita: Sicut
Helena A Sunio sane ad Australe Euboeę ꝑ=
montoriũ;quod littus album vocant:nauigatio
euboea. est stad.ccc.sed de Euboea in posterioribus di
cetur. populos vero Atticæ in agro mediterra
attici ppľi. neo explicare longũ esset:tanta eoꝝ multitudo
est. E montibus maxime nobiles. Hymettus ⁊
hymettus Brilessus ⁊ Licabettus ⁊ parnes ⁊ Corydallus
brylessus. Effossio aũt marmoꝝ pulcherrimoꝝ ex ora hy
lycabett⁹. mettia:⁊ Helice penes vrbẽ est. Hymettus qui
parnes. dem mel gignit optimũ. Argentifodinę sane re
corydallus gionis Atticę initio quidẽ existimatione dignę
helice. Hodie aũt defecerunt ipsi artifices veteres q̃s=
mel. quilias:⁊ spurciciã recoquentes:purgatũ ex il=
lis argentũ adhuc inueniebãt. Cũ antiquiores
illis imperite fornaculis vterent̃. Mel aũt atti
cum cuncta bonitate superat. Eo vero longe p̃=
stantius illud esse dicitur quod ad argentarias
gignitur. Quod quidẽ etiam Acapnitũ idest a
fumo purgatũ aiunt quodã apparatiõis modo
E potamoꝝ.i. fluuioꝝ numero Cephisus est:e
cephisus Trinemijs originẽ ducens:ꝑ plana vero fluẽs.
gephyra Ubi Gephyra.i.pons adest ⁊ Accolę Gephiris
mi ꝑꝑ di cacitates atqȝ cõuitia. Is ꝑcrura mu=
rorum in pircum vsqȝ ꝑducta phalerũ ingreditur
pelagus. Magnaqȝ ex ꝑte Torrentis instar la
bitur:æstiuo penitus diminutus tpe. Talis itẽ
Ilissus ẽst ex altera vrbis ꝑte currens ad litt⁹
.i.e locis sup Agram Et Lycæũ ac fontẽ quẽ in
ilissus. phedro plato collaudauit. De Attica q̃dẽ hec
boeotia. Deiceps est Boeotia de qua verba factuꝝ:gen
tibusqȝ finitimis repetere quẽdã oportet:quoꝝ
facta superius est mentio declarandarũ rerum
gratia. Dicimus autẽ ripã ipsam a Sunio vsqȝ
Thessolonicã in septentrionẽ porrigi:cum ma
re supernum in oriẽtẽ declinet loca vero quę su
pra in occasum iacent:vti fascias quasdã per to
tam oram inuicẽ extentas. E quibus prima est
in agro Megarensi quę orientalẽ instar fasciæ
ꝑtendit partẽ:e Sunio vsqȝ Oropũ ⁊ illius re=
gionis ripã. Oram aũt occidentalem atqȝ Isth
mũ ⁊ mare Halcyoniũ ad fontẽ vsqȝ Creusam.
halcyoniũ. Secunda boeotia est ab ortu in occasum ꝑfecta
mare fascia quędã ab euboico mari ad Crissei sinus
creusa fõs mare. Equalis quodãmodo longitudine ad At
ticam vel minor in longũ. Uerum agri virtute
etiam atqȝ etiam longe p̃stans. Ephorus sane ⁊
hoc in loco Boeotiã finitimis gentibus excel=
lentiorem esse demonstrat. Et quod sola triplici
alluitur pelago:⁊ pluribus:abundat portubus
In sinu quidem Crisseo et Corinthiaco delata
ex Italia ⁊ Sicilia ⁊ Africa mercimonia exci=
pit. E partibus. autem Euboeam spectãtibus
ad vtrunqȝ latus Euripi diuiso littore : hoc qui
dem ad Aulidẽ Agrumqȝ Tanagre vergit. Il=
lud autem ad Salganeum ⁊ anthedonem conti
nuum est mare:quod Aegyptum ⁊ Cyprũ ⁊ In
sulas expectat. Et illud quod Macedones ⁊ ꝑ
pontidem ⁊ Hellespontum ꝑspicit. Addit etiã
q̃ eius partem Euboeam quodãmodo Euripꝰ
efficit:sic angustus vt ipsi Boeotię põte ad duo
rum iugerum mensurã coniungatur. Huiusmo
di laudibus regionem ipsam extollit. Et ad im=
perandum natura quidem cõparatã esse. Edu=
catione vero ad disciplina nequaquam os illius
p̃sides:qui licet rem ꝓspere quandoqȝ gesse=
rint tamen ne parum quidem tẽporis perdura=
runt. Sicuti documento extitit. Epaminundas
Ubi enim ille mortem oppetijt:e vestigio prin=
cipatum amisere Thebani eo tantum degusta
to. Cuius rei causa fuit:quia consuetudinis ⁊ fa
miliaritatis cũ hominibus habendę rationẽ ne
glexerunt. Solius dũtaxat virtutis bellicę cu=
ram suspicere: Adijciendum etiam quã ob cau=
sam cum Grecis ea potissimum ratio vtilis est.
Quãdoquidẽ cũ barbaris violentia ipsa est af
fabilitate potentior. Enim vero Romani prior
bus seculis aduersus nationes agrestiores bel
ligerantes huiusmodi suauitatis disciplina ne=
quaqȝ indigebant. Ex quo autem aduersus mã
suetiores populos tractare bella coeperũt:huic
sese applicantes ritui moribusqȝ degẽdi cuncta
suo subdidere regno. Cum vero Boeotiam pri⁹
Barbarę gentes incolerent. Aones Temmi= Aones.
cesqȝ e Sunio ꝓfugę:vagiqȝ Leleges ⁊ Hyan= temmices
tes:deniqȝ Phoenices Cadmi comites regio= Leleges
nem tenuerunt:qui arcem Cadmeã muro valla hyantes
uit:⁊ regnum suis posteris ne potibusqȝ reliqt. Cadmea
Illi porro arci Cadmeæ Thebas muro contũ arx.
xerunt. Regnũqȝ conseruarũt: plurimoꝝ Boeo thebæ
tiorum Imperium adepti Quo ad Epigoni exer
citum induxerunt:horum ętate paruo deficien
tes tẽpore:rursus Thebas repetierunt. Simi
liter a Thracibus ⁊ pelasgis electi in Thessa=
lia regnum collocauere:cum Arneoꝝ multi tẽ=
poris societate: vnde Boeotici vocati sunt oẽs
postea in patriam restituti sunt:cũ Aeolica iam
parata classis esset ad Aulidẽ Boeotiã quam in
Asiam Orestis filij mittebant:⁊ Boeotiæ agrũ
Orchomeniũ adiunxissent. Nã prius nulla erãt
cõmunione coniuncti nec Homerus eos Boeo
tijs annumerauit. Sed Minyas seorsum nun=
cupat:hi cũ illis elecerũt q̃dã pelasgos itra A=
thenas. A q̃b⁹ ciuitatis portio pelasgica vocatur
sub hymetto sua collocãtes hitacula. Thraces
vero ad parnasũ. Hyãtes ꝟo phocẽsẽ vrbẽ hyã hyas.
icoluere:meonię ꝑdidit Ephor⁹. thracea factę
erga boeotios iducijs:noctu icursatiões egisse.
Cũqȝ securi⁹ ⁊ neglegẽti⁹ expeditionẽ agitarẽt
ꝑide ac pace iã fctã:eos ꝟo boeotij ꝑpulsassẽt:
quererentqȝ q̃d iducias violassent:illi; non vio=

Thracium commentum lasse respondherunt. Dies enim pepigisse: noctu autē incursasse. Unde vulgatū est puerbiū thracium cōmentū. Uerum durante adhuc bello abiisse Pelasgos: captandi oraculi gratia. Abiisse etiā Boeotios. Igitur redditū quidem Pelasgis oraculum: dicere inquit non posse: Ceterum Boeotijs. Eos ab ipsa occisa vate: z impietate foelices fore: z rem pspere gesturos. Eiectuos aūt existimasse vate Pelasgia generis pinquitate gratificatā. Nam z Phanū initio pelasgorum extitisse. Hunc in modū interpretatā corripientes mulierem in ignem iniecisse. Animo vertentes siue illa maliciose fecisset siue nō vtrāq; in partem recte se habere. Siquidem fallax edidisset oraculū eam supplicio affectā. Sin vero maliciose nihil edidisset: eos imperata patrasse. Pfectectos aūt pham: pperatores illos vt iniudicatos occiderēt: z quod amplius est in templo non approbasse. Remvero in iudicio cōstituisse: ad ipsasq; sacerdotes citasse. Ex autem pphetisse sunt q̄ e tribu a reliquę superant illis āt dicentibus nusq; legē eē: q̄ mulieres ius dicerēt: aut iudiciū facerēt electos ēt assumpsisse vt eos pari cū mulieribus nūero Uiros igit absoluisse: at mulieres damnasse. paribus autem suffragijs existētibus vicisse quę absoluerūt. Ex hoc autem apud Dodonen viros solis respōsa dare Boeotijs. Ipsas autem pphetissas oraculum interpretātes: contra quod deus ipse Boeotijs imperet disserere. Tripodas apud eos collectos ad Dodonā mittere quotānis: tāq; hoc efficere. Semper.n.ex suspensis. Tripodibus aliquem nocturno diripiētes tēpore: z vestibus occultantes: quasi clanculū tripodes afferre Dodonā. postea Aeolicę deducendę Colonię. penthilo auxiliū attulerunt. plurimos ex eorū numero simul emittentes: adeo vt Boeotia nuncuparet Colonia posterioribus annis bellū iuxta plateas gestū agrū eorū magna vastitate affixit. Suis inde rebus reparatis: iterū eo potētię cōscenderūt vt de Grecię pncipatu Thebana ciuitas decertaret: duobus pliis Lacedaemone supata. In ipsa vero pugna cadente Epaminunda: ea de spe falsi deciderunt. Tamen p grecis cōtra phocēses cōmunis templi spoliatores bellū suscepere. Uerū hoc ex bello contracta calamitate inuadentibus Grecia Macedonibus: ipsi p se vrbem funditus deletā amisere inde receptam moenibus recuperarūt. Ex eo tēpore rebus in peiora sublapsis ad hęc vsq; tempora: ne mediocris quidē pagi formam retinet. Reliquę etiā vrbes pari seseratiōe habent: pter Tanagrā atq; Thespias. Nam hę satis cōmodę pmanent p illorū cōparatione. Deinceps

Tanagra. Thespiae. sane de regionis situ faciēda est expositio. Initium ab Euboico littore sumentibus: quod attico solo cōtinens est. principiū aūt est Oropus:

Oropus portusq; sacer: quē Delphinū vocāt. Ad quem antiqua iacet Eretria: in Euboea nauigationē. lx. stad. habens. Secundū post Delphinium est

Delphinis. Eretria Oropus stad. intra. xx. Apud hunc vero est huius tpis Eretria. Nauigatio ad eā est stad. xl. Deinde Deliū Apollinis tēplū est qd e Delo p fecti cōdiderūt. Tanagreorūq; castellū est longe ab Aulide stad. xxx. Ubi proelio deprehensi Athenienses effusa fuga terga verterunt: inter fugitandū autem Socrates phūs miles pedester Xenophontē Gryli filiū conspicatus ex equo plapium: humiq; iacentē cum equus lōge abijsset ab oculis: eum sublatū humeris cō plura p stad. exportauit tutū in locū. Donec quiescente fuga salutem illi cōparauit. porro portus magnus quē pfundum vocant portū. Dein Aulis lapidosa sane ora z Tanagreorū vicus. portus sane est quinquaginta capiēs naues. Quocirca Grecorū classem magno in portu conscendisse simile veri dixeri. Euripus quoq; ille. Chalcidis ppe consistit ab Sunio stadia absens. lxx. Superq; illo pons duorū imminet iugerū (vt superius retuli) Utriq; aūt turris instat. Una quidem ex Chalcide. Altera vero ex Boeotia: ad ipsamq; fabrefacta fistula est. De ipso z enī Euripi refluxu: tantū solūmodo dicere satis est: qd die quolibet ac nocte septies cursum transmutat: causa vero alibi scrutanda est. ppe quidem locus est sublimis cognomēto Salganęus: ab Salganeo cognomentū assequutus ibi sepulto Is homo fuit origine Boeotius: qui sese nauigantibus e Malca hoc mare pris ducē pstitit. ipsum vero classis pfectus Metabates priusq; Euripum attingeret occidit. Suspicabatur eū pre malitia clauem eo fraude illu contecisse: et angustū in mare minime peruiū induxisse. Qua intellecta fraude Barbarus ille poenitētia ductus ipsum classis ductorē indigna cede peremptu. et nēns: honore sepulturę decorauit. Grea quoq; Oropo vicina est: z Amphiarai Sacellū et Narcissi eretriei monumentū: quod taciturnum vocant: quandoquide pterenntes silentia tenent. quidam ipsam aiunt esse Tanagrā. Eadem vero est paimoria: quę z Tanagrica. Tanagre: quoq; Gephyrei: idest pontani dicuntur. E Gnopia aūt Thebana hoc translatū Amphiarai templū est. Mycalessus etiam Tanagrę vicina est. Uicinus quidē vię Thebanę Chalcidē ducenti. Que lingua Boeotia Mycalettū vocant. Similiter harma. i. currus Tanagreiuris est pagus ad Mycalettū desolatus. Qui ab Amphiarai curru nomen adeptus est. Alter ab eo Harmate: qd quidē in Attica est. Tribus videlicet quędā ex atticae populo Tanagrae similis. hic vero ortu illud est puerbiū. Quādo per Harma. i. currū fulguraverit fulgur aliqd significantibus pythicis vatibus quasi ad ipsum intuētibus currū. Eoq; tpe sacrificiū delphos mittentibus: cū fulgura cernāt. Obseruabant. aūt ad menses tres: singulis mensibus tres dies: noctesq; totidē: e Iouis fulguralis foco qui est in muro inter pythiū z Olympiū. De Boeotio vero harmate siue curru. hic rumor est Aiunt quidem nōnulli corruēte de curru Amphiarao: currum ipsum inanē ad locū illū cognomen ipsi loco detractū esse: vbi nunc eius sacellum extat. Alij vero ferunt adrasto fugā capessente: currum eo in loco fuisse confractū. ipm aūt arionis ope salutem comparasse. pilocorus aūt refert.

Socrates miles. Xenophon. aulis.

Chalcis Euripus

Salganeus.

graea.

tanagra. gephyrei. mycalesus. Mycalettum harma.

ipsū a rusticantis seruatum euasisse. Quam ob causam eos ab Argiuis in ciuitatis societatē deuocatos. Cæterū tanagra Argos e Thebis descendētia leua sita est: Hyrthia vero a dextra

argos hyrrhia orion, hysiæ, erythiæ helcon, anthedon.

At Hyrrhia ipsa hoc tēpore agri Tanagrei est: Quæ prius Thebani soli fuerat. Ubi de Hyrrhieo fabulæ cōfictæ sunt: & de Orionis ꝑcreatiōe. Quæ (vt pindarus in Dithirābis cecinit) penes Aulidē iacet. Quibusdā sane hyrrhiam Hysias dici placet in Asopi vicina sub Lytherone penes Erythras in mediterranea. Quo hyrrhici Coloniā deduxerūt. Eam Antiope pater picteus ædificauit: In agro etiam argiuo sunt Hysiæ ab eo Hysiatæ dicti fuerunt. ab hac vero Erythrarum vrbe: Colonia sunt Erythræ in Ioniā deducta. Vicus etiam Tanagre Heleō a palude noīatus. Secundū Salganeū aūt vrbs est anthedō portu ꝑdita. Bœotij littoris in Buboeam spectantis extrema (sicuti poeta inquit) anthedonaq̄ inde supremā. ꝑgredienti præterea paululū dux Bœotioꝝ vrbes exiles occurrunt. E quibus est Larymna ꝑter quā Cephisus labitur. Ulteriusq̄ aliæ eo nomine: quo

Larymna. cephisus. aegæ.

Tribus Atticę. Ad tractus vero huius ripam Aegas iacere dicunt in Euboeam sitas. in quibus locatum est Aegei Neptūni templū. Cuius memoriā superius fecimus. Distant aūt ab Anthedone Aegę. c. & xx. stad. interuallo. ab aliis vero locis multo ac multo minus. Templā sane ipsum excelso in monte situm est: vbi etiam aliquando fuit ciuitas. iuxta Aegeas quidē Orybæ sunt. In anthedonis aūt ora mōs est Mesapius a duce Mesapo nomiatus. Qui aduētās in Iapygiam a se Mesapiam appellauit regionem. Hoc in loco facta dicuntur: quę de Anthedonis filio Glauco fabulę vulgauerunt. Quem in balenā transformatū aiunt. Non ꝑcul aūt ab anthedone locus est: sacrati signa: decorēq̄ seruans. Urbisq̄ vestigia retinens: quē Isium vocant prima correpta syllaba. Existimant vero q̄dam hunc in modum scribi oportere.

Orybæ. mesapius. mesapia Glaucus Isus.

Diuināq̄ Ison Anthedonaq̄ inde supremā.
Producētes syllabā primā poetice metri causa.

ισουτεξα θεηναυθηδονατεσ χαταωσαν.

Nysa Isos Creusa.

αντιτουνισαντεξαθεην.

Pro eo quod est Diuinā Nysam. Nysa. n. nullibi terrę Bœotiæ videtur: vt inquit Apollodorus in nauium expositione. Adeo nō esse nisi ipsam Nysam sic dixit. Isos enim ciuitas in Megarica terra fuit: illic deducta a Dronis hodie vero deleta. aliqui scribunt κρευσαν Creusan diuinam eam accipientes quę nūc κρεουσα. Creusa dicitur Thespiensium Emporiū in Crisseo positum sinu. Alij diuinasq̄ pharas. Est autē Tetraconię. i. quaternos habentis pagos illius quę circa Tanagrā est. Eleonē videlicet. Harma siue currū Hycalessum pharas. Nam & hoc scribunt diuinam. Nysam. Heliconus aūt vicus est Nysa. Ora quidem maritia ex aduerso Euboętalis est. Tractus vero deinceps mediterranę campestria: caua vndiq̄ omnibus alijs ex par-

hycalessus pharę.

tibus habet cum includunt mōtes. Ab austro quidem attici: ab aquilone vero phocenses. ab occasu autem in obliquo Litheron incidit: paululum supra Crisseum mare initium habet mōtibus Megaricis & atticis contiguū: inde in cāpos flectitur. Thebana desinens in ora campestris hęc Regio partim stagnat: ex infusis in eā fluuijs aut incurrentibus: & inde effluentibus. pars vero exiccatur: & multifariā colitur: ꝑꝑ agri fertilitatem. cū vero cauernosa & in ꝑfundū foraminosa terra sit: ingentes ꝑ sępe terręmotus efficiūtur: qui hic quidē meatus obstruxerunt: illic aperuerunt alios vsq̄ in superficiē alios per cuniculos. Contingit sane & aquis: vt alię quidem per subterraneas concauitates labentes perferantur. Alię per superficies: siue fluuiatiles sint siue lacunares. Aggestis aūt & obstrusis in ꝑfundo meatibus contingit: vt lacus vsq̄ ad habitabiles locos crescant. Unde & vrbes absorbentur & orę. Iisdem vero apertis vel alijs deteguntur. Eosdem quoq̄ locos quādoq̄ nauibus: quandoq̄ pedibus permeari. Et easdem vrbes nunc quidē lacubus vicinas: nūc autē ab illis remotas iacere: idq̄ dupliciter fit. Aut enim vrbes in monte permanent: quando aquarum incrementū inundatione: aquę superinfunditur amnis: ꝑꝑ habitaculoꝝ vel altitudinē vel distantiā. aut transmigrationē: et solitudinē quando appropinquante periculo liberationē capient timoris: multotiens loca transmutent: vel longe vel in excelsa. Sequitur illis hoc modo domicilia permutātibus: vt eadē conseruēt nomina: quę prius vere dicebantur: Interdum vero non habeant ꝑꝑ locoꝝ casum. plateas enī vrbem a latitudine remouī appellatā ꝑbabile fit: & plateenses & remigrationis quęstu victitātes. Cęterum hodie ꝑcul a lacu habitātes nequaq̄ adhuc ita ꝑprie possunt appellari: Helosq̄ & Heleum & Helesium ab Heleos. idest palude vocatę sunt vrbes: quoniā paludibus finitime sitę fuerant. Nunc autē nequaq̄ modo similiter sese oēs habent: vel seorsum positis domicilijs: vel lacu vehementer ad ima decrescente: effluentibus postmodū aquis: nam & hoc est possibile. indicio huic rei est Cephisus maxime lacum Copaidem implens. Nam quum Lacus ipse crescit: ne Cope vrbs demergātur ab ipse discrimen ingruit. Quod et poeta nominatim ait. Et ab ea ciuitate Lacus ipse nomē adipiscitur iuxta Lacū terrę hiatu facto penes Copas alueum sub terra ad stad. xxx. reserauit: quo receptus est fluuius inde in superficie perrupit ad Larymnam agri locrensis: de qua supra. Nā hęc altera est a Bœotia illa mari vicia: cui superiorem illam adiecere Romani Locus ipse anchoe vocatur: est & eiusdem nominis Lacus hinc autem Cephisus excurrit in mare. Tunc igitur cedente incremento quies incolis facta fuit: exceptis quas iā absorpserat aqua ciuitatibus. Occlusis vero inde rursus meatibus: metallorum crete scrutato chalcidensis homo obstrusa purgans: desinit cohorta inter Bœotias seditione: licet iam permulta exiccata fuissent (vt ipse

phocenses Litheron.

platee.

helos. helesium

Cephisus cope copas. lacus.

Larymna

anchoe.

ne: licet iam pmulta exiccata fuissent (vt ipse in Epistola ad Alexandrum asserit) in quibus antiquũ Orchomenon habitari putauerunt aliq̃. Aliq̃ vero Eleusinẽ: Athenas apud Tritonẽ fluuiũ: idq; regnãte cecrope. cũ Boeotiã ditiõe subactã haberet. Quę tempestate illa vocabat Ogygi. istas aũt inundatione postmodũ: ac diluuio extinctas esse fama est. Apud Orchomenon etiã aiunt ruptã terrã per hiatũ. Melanẽq; fluuium hausisse: q̃ per plagam Hallartiam labitur. in qua ab illo palus efficitur. arundines tibicinarias procreans. At hic omnino euanuit: seu chasma illum in occultos: diffuderit meatus seu Haliarti paludes atq; lacus ipsum absumãt. a quibus poeta herbosum vocauit agrũ. Herbosum dicẽs Hallartũ. Hi quidem amnes ex phocensibus descendunt mõtibus. E quibus cephisus e Lilea vrbe phocensi ortũ accipit: vt ab Homero quoq; dictũ est.

Orchomenos — Ogygia — Melanes — Haliartũ — Cephisus — Lilea

Quiq; Lileam habẽt Cephisi in fontibus almi

Ipse aũt p Elateam labit. Quę inter phocẽses vrbs est amplissima. Et per potamios & phanoteos etiam phocẽses ciuitates haud plane magnas. Dehinc in cheroneã terrę Boeotię progredit. postea Orchomeni & Coroniacũ solũ in Copaidẽ exijt lacũ. Permessus itẽ & Olmeus ex Helicone fluẽtes: in vnũq; pmixti in eundem Copaidẽ Lacũ penes haliartũ incurrũt. Permagnus est igitur stad. lxxx. & ccc. circuitũ hñs eius aũt eruptiões nusq; patent pter excipiẽs Cephisum Chasma atq; paludes interiacentia late prata Triphylia est: & Copais mẽtionẽ faciente Homero Quiq; habitabat Hylen: opibus studiosus hñdis. Et pior Lacui: quẽ dat cephisus mundans. Nec Copaidem lacũ dicere vult (vt nõnulli rentur) Sed quã accentu in extrema pnũciãt syllaba. Hylicẽ. vti Lyricen a pinquo vico quem Hylas sicut & Lyras & Thyras appellãt. Nec vero scribẽdũ est Hyden: quomõ quidã. Quiq; habitabat Hyden. Quę quidẽ in Lydia iacet: sub Tmolo niuali in pingui Hydę populo. Ad illa Boeotio in agro sita. Itaq; ad illud, & pior lacui: quẽ dat Cephisus iundans: subdit & penes alij habitabãt Boeotij. ille qdẽ magnus est: nec in Thebana plaga: & paruus. Illinc per vias subterraneas refertus: iacẽsq; in Thebarũ & Anthedonis medio. Homerus aũt singulari pfert numero: primam nõnunq; pducens syllabã: vt in nauiũ Catalogo. Atq; Hylen peteonemq; poetica licentia: quãdoq; vero breulans. Isq; habitabat Hylen.

Elatea — Potamus — Phanotus — Permessus — Olmeus — Helicon — Triphylia — Hyle — Hylice — Lyrice — Hyde — Hyle

Aiaci clypeũ Tychius construxerat olim.
Cultor Hyles: habitus cerdone peritior omni.

Aiacis Clypeus — Tychius

Ubi etiã nõnulli deprauate scribũt Cultos Hydes. Nõ em̃ Aiax e Lydia clypeum afferri sibi iusserat Lacus locorũq; ordinẽ deinceps inquit cõphẽdere manifeste est difficile. In totq; & obscuris plurimis ac mediterranea plaga nullibi e describendi ordine excidere. Littus profecto hãc prorogatiuã habet. Notiora quidẽ loca sunt: & mare locoꝝ seriẽ meli9 expõit. Idõ nos ide conamur explicare. Hic illud omittẽtes: dinumerationẽq; apponẽtes qd vtile sit nobis: ab illo pisus omissum. Inchoat em̃ & de Aulide de q̃bus diximus. Schoenus aũt ora est Thebana i via qua Anthedonẽ itur. Abestq; a Thebis. stad. l. p quã quidẽ schoenus fluuius labit. Scolus vero pagus est in ora asopia sub Citherone sedes in iucũda atq; aspera. Indeq; natum puerbiũ est: ad Scolõ neq; ipse vades: neq; alteri comes ibis. Ex eo quoq; loco deductũ Pentheũ discerptũ fuisse memoriæ pdit. Ex Olyntho ẽt vicinis vrbibus huic similis noie Scolus erat: vulgatũ etiã est: quod ad asopũ accolæ: & vicus quidã in Heraclea. Trachinia Scolus vocat. Quã pterfluit Asopus amnis: Quodq; in Sicyone alius asopus est: & finitima plaga asopia. p quã & alij labunt huius nois fluuij. Eteon9 aũt nomẽ suũ in scaphlas trãsmutauit. est & hic asopię terrę locus. Nã & ismenus & asopus de potnico Glauco fabulę vulgant: vt illũ potniades discerpserint eque nõ longe ab vrbe. Citheron itẽ pe Thebas finit: penes quẽ asopus currit: inferiora ei9 alluens & pasopios faciẽs accolas: in vicos cõpluris diuisos: Cũctosq; Thebanę ciuitati addictos. Alij aũt & Scolũ & Eteonum & Erythras in plateaꝝ solo esse dicunt: & reuera penes plateas & Tanagrã exeunt. In Thebanis quoq; finibus extant Therapnæ et Teumesus: quẽ multis versibus ornauit Antimachus cũ multas (quę illi quidẽ nequaq̃ adsunt) virtutes enumerarit. Est paruus quidã tumulus pulsatus ab auris & reliqua: notũ est carmẽ Thespia seu vt nunc Thespiæ: quando quidem multa sunt & noia qui vtroq; pferant modo: & pluratiuo & singulatiuo: sicut & genere virili & muliebri & neutrali. Est autẽ oppidũ Heliconi primũ. Sed eo magis australe. Crisseo sane imminens sinu: sicut & helicon. Thespiarũ vero Emporiũ est Creusa siue Creusia dicantur. in thespijs item est. ascra iuxta heliconis partẽ. hæc hesiodi poetę patria est ad helyconis sane ptẽ dextera ptinẽs: excelso in loco ac duro iacens. Longe quidẽ a Thespia stadia. xl. Quam & ipse redarguens improbauit: patri quod in Cyma Eolica remaneret.

Schoenus — Scolus — Citheron — Pentheus — Olynthus — Asopus — Scaphlæ — Glaucus — potniades — Citheron — Eteonus — Erythræ — plateæ — Tanagra — Therapnæ — teumesus — Thespię — Urbium nomina — Helicon — Creusia — Ascra — Hesiodus

Ascrã rus miserũ penes hic helicona colebat.
Hyberno dirũ triste æstu optabile nunquam

Helycõ autem phocidi est affinis. Ex aquilonis ptibus. Ea vero parua est: & ab occasu iuxta nouissimũ phocidis portũ. Quẽ quia refugisse obtigit: Mychon id est recessum vocant. ad hunc enim maxime sinus Crissei portum: & Helycõ & ascra: superimminẽt: & etiã Thespiæ: et earum Emporiũ Creusa. hęc etiam pars magnopere caua: ex Crisseo sinu putatur: & plane Corinthiaco. huius autẽ littoris longitudo a portu quẽ recessum diximus: ad Creusam stad. ptẽditur hinc vero ad pmontoriũ vocatum: stad. sunt. c. ac. xx. In cõcauissimo eius sinus loco iacere pagas: id est fontes cõtigit: & Oenonem de qua diximus. helicon igitur nõ procul a parnaso distans illi emulus est: & altitudine & circuitu. Uterq; enim niuibus pulsatur. et rupes amborũ saxea est. Non multa vero illos regio circũscribit. hoc autem in loco est pconsecrata

Helicon — Phocis — Mychos — Pagæ — Oenone — helicon

Libethudes musis ædes. Fonsq; Caballinus ꝛ Libethridus spelunca Nympharũ. Qua ex re suspicari licet eos q̃ ꝛ Helicona ꝛ pieriã ꝛ Libethrũ ꝛ pimpliã eisdẽ musis cõsecrarunt. Thraces extitisse. pieres antẽ vocabant. Quibus extinctis loca hec Macedones nũc possident. Dictũ etiã est hanc Bœotiã olim Thraces habitasse cũ eos viribus eiecissent. Tenuere etiã pelasgi: ꝛ alia barbaroꝝ natio. thespias pꝰ nobilitauit cupido: praxitelis opus suis sculptũ manibus. Donũ vero cõsecrauit Thespiensibus Glycerium meretrix: ab illis genus ducẽs: munus illud ab artifice consequuta. Nõnulli vero prius ipsum cõtemplaturi cupidinẽ: eo conscendebant ad spectaculũ: cũ alioquin locus ipse spectatu foret dignus. Hodie sane sola hec e Bœotiis vrbibus: ꝛ Tanagra cõsistit. Ceterarũ vero nomina tantũ ꝛ rudera: ꝑ reliquijs manent. Ad Thespias autẽ poeta Græam: ꝛ Mycalessum annumerat de quibus diximus: Sic et de alijs inquit. Qui penes harma coluntac Hylesũ vel Erythras: Hylenq; ꝛ Peteonẽ. peteon vero agri Thebani vicus est prope viã qua cõmeatur Anthedonem. Ocalea aũt Haliarti: ꝛ Alalcomeni media stat. Ab vtraq; xxx. stad. absens. Juxta eã fluit eiusdẽ nois amniculus. Medeon sane Phocensis quidẽ vnus in sinu Crisseo: lõge a Bœotia stad. c. ꝛ. lx. Alter est Bœotius: ab illo nominatus. Prope Onchestum autẽ iacet sub mõte phœnicio. ab quo phœnicis ipsa nomen assumpsit. De Thebano ꝛ hoc dicit. Peteon terre haliartiæ: ꝛ Medeon Ocale. Dein Copas ait. Eutrisinq; ꝛ Columbis refertã Thysben. De Copis quidẽ dictũ est. Ad Aquilonẽ autẽ spectãt ad Copaidem lacũ. Aliq; circunstant. Exq; sũt Phœnicis: Onchestus: Haliartus: Ocale: alalcomene: Thilphosion: Coronea. Et hoc quidẽ priscis annis nomẽ erat etiã lacui cõmune. Sed ad singulas habitationes ad ipsum illius nomẽ simile dicebatur. Copaidem a Copais dicebãt Haliartium vero ab Haliarto: ꝛ sic de reliquis. posterius aũt Copais vt vniuersus appellaret obtinuit: concauissimus et enim est locus iste. Pindarus sane ꝛ hunc Cephisidem vocat. Addit ꝛ Thilphossam fontẽ. sub Thilphossiũ mõtem labentẽ Haliarto ꝓximũ: ꝛ Alalcomenon apꝰ quã Thiresię sepulchrũ ꝯditũ est. Jbidẽ ꝛ tẽplum est Apollinis Thilphossij. Porro post Copas poeta Eutresin modicum Thespiensium pagum ponit. Hic Cethum ꝛ Amphionem anteq; Thebarũ regnũ tenuissent habitasse ferũt. Thisba vero tunc Thisbe nominant. Habitat autẽ paulo superius a mari locus Thebiensibus finitimus ꝛ Coroneis. Subiectusq; peruen itæ parte in austrum vergente: ad Heliconem spectans: Et ipse quoq; Emporium saxosum habet columbis abundans ex quo a poeta dictum est cũ multis Thisba columbis. hinc vero stad. c. ꝛ. lx. nauigatio est Sicyonẽ. Deinceps Coronea ꝛ haliartꝰ. Adiunguntur ꝛ plateæ ꝛ Glysãtis oppidũ. Enimuero Coronea heliconi affinis est in colle sita. Eam autem reuertentes ab Arne Thessalica Bœotij occupaue-re post bellũ Troianũ. Quo tempore ꝛ Orchomenõ obtinebãt. Jtaq; expugnata Coronea palladis Jonie tẽplũ ante vrbẽ in plano cõdidere. Eodem. quo Thessalicum cognomine: ꝛ preter fluentẽ fluuium Cuariũ: eodẽ quo illũ vocabulo appellauere. Alcęus sane illũ Coraliũ vocat: dicẽs ad coralij fluminis ripas. Jbi etiã pãbœotia sacra: cõcurrente Bœotia tota celebratur. Palladisq; simul ꝛ plutonis ędes cõstructa fuit: ob mysticã quandã (vt aiunt) cãm. Jpsi q̃dẽ in coronea Coronei vocantur. Qui autẽ sunt in messenia coronẽses. Haliartus autẽ nunc deleta est: in bello aduersus Persen: solo æquata. Ager concedentibꝰ Romanis in Atheniensium iura peruenit. Angusto vero iacebat in loco inter supereminentem vicinũ montẽ. Lacũq; copaidem: iuxta Permessum ꝛ holmiũ ꝛ helos. i. paludem: quã tibicinarios ꝓducere calamos diximus. Plateę sane quas numero poeta ꝓtulit singulari: sub Cithęrone sunt inter illum ac Thebas in via quę Athenas ducit ꝛ Megara in atticę ac Megarũ terminis. Nã Eleutrę ꝓpe stant quas aliqui. alij vero agri Bœotij esse asserunt. Rettulimus aũt vt preter Plateas asopus amnis currat. Eo in loco Græcorum copię Mardoniũ ducẽ cum. ccc. Persarũ milibus occidione deleuerunt. Tũc Eleutherio: id est Liberatori Ioui tẽplum cõstruxerunt. ꝛ certamẽ Gymnicũ coronatũ designauere. Eleutheria id est liberatoria ludos ipsos vocitãtes. Eorumq; qui in prœlio obierunt: sepulchrũ publice constructum cernitur. Etiã in Siconis agro populus est quã Plateas appellãt: culus quidem oriũdus fuit poeta Mnasalces. Mnasalceo Plateadali sepulchrũ. Glysantem aũt vicum in Hyparto monte dicit: qui ꝓpe Teumessum arcẽq; cadmæam i agro Thebaico iacet. Quẽ Geolophem: id est terrestrem tumulũ vocant. cadit in campũ domũ (sic eñ nominant) qui porrigitur ex hyparto monte qꝺ autem dicitur sic. Quiq; sub thebas habebãt. Quidã sane sic accipiunt oppidulum quodda subthebas nomie: alij vero Potnias. Derelictas eñ fuisse Thebas ꝓpter Epigonoꝝ expeditionẽ: cũ illę Troiani belli nequaq; participes extitissent. alij autem participes quidem illas fuisse asserunt ceterum sub Cadmæa tũc habitationes extitisse: planis in locis atq; campestribus: post Epigonorum incursionẽ: cuꝫ cadmęam ædificare ac restituere nequirent. Postq; vero Thebas cadmęam vocabãt: Poetã pro ijs q̃ tunc subcadmæa habitarẽt dixisse subthebas: ꝓ eo qꝺ ẽ sub cadmęa habitantes. Onchestus vero ibi est: vbi cõsiliũ amphictionũ in haliartia ora in vnum cogebat ad lacũ capaidem solumq; Tenericũ. Situs in ædito vertice nudus Neptũni phanũ habet: et ipsum quidem purum. at Poetę ad locorum ornamenta omnia templa lucos amœnos vocant tametsi nuda fuerint. Tale illud est Pindari de Phœbo dictum. Motus terrã adibat ꝛ pelagus: ꝛ ad magnas montiũ speluncas adstabat. Sinusq; repostos circũuolans adibat. Lucorũ fundamenta percutiẽs. Hele alceus sicut Eua

Marginal notes (left): Libethudes; Pieria; Pimpla; Thespiæ; Glyceriũ; Cupido; Tanagra; Græa; Mycalessus; Peteon; Ocalea; Alalcomene; Medeon; Onchestꝰ; Eutrisis; Thysbe; Ocale; Alalcomene; Thilphosion; Coronea; Copais; Cephisis; Thyresias; Eutresis; Cethus; Thisba; Glysantis; Coronea; Arna

Marginal notes (right): Cuarius; Coralius; Coronei; coronẽses; haliartus; Plateæ; Eleutra; Asopus; Mardoniꝰ; Eleutheria; Plateę; Mnasalces; Glysantis; Geolophea; Subthebæ; Potniæ; Cadmæa; onchestus

Charius Onchestus ri flaminis nomen permutauit: sic et Onchesti
mētitus est nomē:ad extremas Helicōis oras
Tenericus campus ponēs Onchestū:qui q̄dē lōge nō parū ab ipso
Pelia monte ꝯsistit. Tenericus autē cāpus a Tene=
ro nomē accepit:quē appollinis filium ex Me=
lia oraculi sui natꝫ fabulæ cōmemorāt ad ptoō
montē:quē idem poeta triuerticem esse refert.
Olim tricipitē ptoi cauernā tenuit:⁊ templū cu
stodē vatē q̄ Tenerū nomauit:vatis simile tenē
Ptous tem vocabulū.ptous autē mōs campo Tene=
Acrephiū rico lacuiꝙ copaidi ad acrephiū incūbit. Erat
aūt Thebanoꝝ mōs simul ⁊ oraculū. acrephiū
vero ipsum insublimi positū tacet. Quod arnen
a poeta vocari dicunt Qu noīe ⁊ arne Thes=
salica est. Memorant alij ⁊ arnen ⁊ mediam ab
Arne Ascra Laucu absorptas. cenodorus scribens: Quiꝙ
habitant largis fœcūdā vitibus ascrā.haud fa=
ne versus hesiodi legisse videt:quos sua de pa=
tria cecinit. Nec Eudorū lōge deteriora de ascra
vulgantē.Quonā mō talem a poeta dici fœcun
dam vitibus ascrā crederes? Nec illi recte qui
Arna Tarna pro arna Tarnā scribunt. haud eñ vna Tarna
in Bœotis ꝯmōstrat: apud Lydos sane sita est
Cuius mentionem ⁊ poeta fecit Homerus.
Idomeneus Phestum vita spoliauit ⁊ armis.
Fabio ortus Boro Tarnas veniebat ⁊ aruis.
Reliquē partim lacū accolunt:videlicet Alalco
Alalcome ne Thelphosium mene ⁊ Talphosiū. Partim autē seorsum Che
Cheronea ronea: Lebadia: Leuctra. De quibus dignum
Lebadia Leuctra est meminisse. Alalcomenarum poeta meminit.
Minerua Sed nō icatalogo Junonisꝙ Argiuē ⁊ Alalco
Junonis natale mentē Mineruē.Vetustū nāꝙ tēplū Mineruē
Argi habēt:eximia veneratiōe cultū.Ibiꝙ deā na=
tam esse aiunt: sicut ⁊ argis Junonē. pinde po
etam vtranꝙ per earū patrias nominatim ꝓtu
lisse.Quocirca fortasse in catalogo nullā horū
virorum mentionem fecerat. Qui viri cū diuini
tate donati sacri essent:ab ipsa in Troiana ex=
peditione missi facti erant. Hæc eñ ciuitates ip
sa ob oī populatiōe tuta ꝑmansit:cū nec ampla
esset:nec loco satis vallato:septa:sed in plano ia
ceret. Incolē vero cuncti deā pietate placātes
ab omni violētia ⁊ iniuria reddebātur illæsi: et
proinde sese hostes abstinebāt: Adeo vt Theba
Epigonis Thilphosius ni bell' gerantib' aduersus eos Epigonis vrbē
relīquere coacti: ad illos ꝯfugisse dicantur: ⁊ ad
Thilphosiū montē munitū ac validum illis in=
Thilphosa cumbentem. In quo et fons est Thilphosa: et
Thresias Tiresiē monumentū:vbi ꝓfugus diem suū obi
Cheronea it. Cheronea vero iuxta Orchomenum sita est
vbi Amyntē filius Philippus magno prœlio
victis Atheniēsibus ⁊ Bœotijs ⁊ Corinthijs:
Grecā suo subiugauit imperio. Ibi eaūt ⁊ eoꝝ
qui in pugna cecidere mortaliū publicū sepul=
chrum ostenditur. Eisdemꝙ in locis ⁊ Romani
Mithridatis copias miliū plurimoꝝ debella=
uere. Adeo vt preter paucos: q̄ fuga in naues
salutē ꝯpararunt: Reliqui aut ferro ceciderint:
Lebadea aut capti in hostiū potestatē venerint. Lebadea
Trophonius quidem est: vbi Trophonij Jouis cōstructum
est oraculū:hiatus subterranei descensum hñs.
Juppiter Eo autem descēdit suscepturus vaticinium. Ja
cet aūt Heliconis ⁊ Cherroneæ medium iuxta

Coroneam. Leuctra vero eo in tractu sunt: vbi Leuctrā
Epaminundas Lacedēmonios ingēti superās
prœlio:eoꝝ calamitatis ⁊ cladis initiū reperit.
ex eo eñ tpe Grēciē principatū vltra recupera
re nequiuerunt: quē prius adepti tenebant:pre
sertim posteaq̄ secundo apud Mantineam cō Mātinea
gressi:rem infœliciter gesserūt. Vnū tamē illis
q̄q̄ hunc in modū afflictis permāsit: vt nullorū
alioꝝ ditioni subiacti sint:vsꝙ ad Romanorum
imperiū. A quib' eis habitus ꝓdarat honor ꝓ
pter regendē ciuitatis ꝓbitatē. Mōstrat sane
locus ipse in via quē ex plateis ducit ad Thes=
pias. Deinceps quidē poeta Orchomeniorum Orchomenes
memoriā facit. Eos in catalogo a Bœotiorum
gente separās. Vocat aūt Miniarū Orchome= Miniæ
non a Minyarū natiōe. Hic vero colonos quos
daꝫ deductos ad locū ex Minyis dicit. Unde ar
gonautas Minyas dictos esse cōstat. Locuple
tissima aūt quōdā extitisse ciuitas videt ⁊ potē
tissima. Opū quidē testis est etiam Homerus.
Dinumeratis eñ locis opalentissimis ait nec
quāta in Orchomenō:Egyptiasue Thebas ag
geritur gaza. Potentiē vero quoniā Thebani
Orchomenijs tributa soluebāt: ⁊ Ergino Or= Erginus
chomenioꝝ Tyranno quē ab Hercule extinctū
ferunt. Ethocles quidē Orchomeniorū rex: q̄
primis gratiarū templū extruxit:vtriusꝙ rei et Gratiarū templum Ethocles
amplissimarū rerum ⁊ potentiē documento est.
Qui siue in accipiendis gratijs siue in erogan=
dis:siue in vtroꝙ pro virtutis officio recte pa=
gens has ipsas deas honoribus extulit. Neces
se est eñ eū ad beneficentiā:liberalitatēꝙ natu
ra pronum ac institutū fuisse:qui ad dearū istaꝝ
decus ac venerationem conficiendā tantopere
fuerit affectus:vt istā iam potentiam compara
uit. Verū ad hanc et argenti copia fuerat opus
Qui eñ nō multa possiderat:ne multa quidem
erogaret. Quiꝙ nō multa accipiat ne multa q̄=
dem haberet. Sin vtrunꝙ ꝯtineat: ⁊ referendi
quidem beneficij vicē habet. Quod enim exina Auari
nitur simul atꝙ repletur ad vsum ac necessitatē
repletū semꝑ est. Qui vero præstat nec recipit:
haud in vtranꝙ partem recto fungetur officio.
Nā eius desinit munificētia cū arca ærariumꝙ
defecerit. Cessabunt ergo donatores ei:qui tan
tūmodo accipiat nihil cōtra gratificari paratus:
Sic ne vna quidem ex parte hic ipse suum be=
ne nauabit officiū. Similia ⁊ de potētia dici que
unt. Cēterū absꝙ cōmuni cūctorū sermone: q̄d
pecunia plurimo in honore sit mortalibus: in=
terꝙ res humanas ea feruētissime polleat:idꝙ Pecunia.
e singulis ꝯsiderare licet. Reges eñ ipsos plu=
rimū posse dicimus. Ideoꝙ ipsos Dynastas id
est potentes nuncupamus. Quoniā quo velint
populos:aūt vi aut suasione ꝑducant. Per mu
nificentias igitur maxime persuasos efficiunt.
Non eñ orationem suadere regale:sed oratorū
est munus. Regiam vero suasionem tunc appel
lamus cū donationibus adducāt ferantꝙ quo
cupiant. Itaꝙ muneribus exhibendis persua=
dent. Armorum autem copijs violant ⁊ vrgent.
Ista vero ambo pecunia veneunt:cōparāturꝙ.
Nam ille magnū habet exercitum:cui et alendi

facultas suppetit. Et plurimas effundere largi
tiones is valet: cui amplissima possessio euenit
Fama tulit tractū ipsum q̄ nunc est subter Co-
paide Lacū siccā prius terrā fuisse. Et omni a-
gricolationis genere ab Orchomenijs cultum
extitisse: qui penes illū habitāt. Hoc igitur ma
Asplidon gnarū diuitiarū argumēta ponūt. Aspludonem
Spedon vero quidē prima dēpta syllaba Spedonē vo-
Eudeelesi cant. Posterius Eudeelum sub mutato noīe: ꝛ
vrbē ꝛ agrū d xere: id est bono pditam crepu
sculo: ꝓ vetustate fortasse matutini crepusculi cli
ma ipsum pioterendo ipsis incolis conuenientꝫ
præsertim in hyeme apricādo. Deelon nāqꝫ cre
pusculum designat. Quod cum duplex sit ꝛ diei
extremitates frigidꝫ lōge vespertinū matuti-
no frigidius est: cū illud nocti ꝓpinquius intēti
us agat in frigus. Hoc vero ab nocte discedēs
remissionē illius efficiat. Frigoris nāqꝫ curatio
ꝛ medicina fit a sole. In tempore igitur gelidis
simo tale fit apricissimum ꝛ hyberno in rigore
cōmodissimū redditur. Stad. autē. xx. distat ab
Melas Orchomeno. In medio autem fluuius Melas
Panopeus labitur. Sup orā vero Orchomenon Panope-
Hyāpolis us ciuitas phocensis iminet ꝛ Hyāpolis Qui-
opus bus cōtermina est ciuitas opus: locrorū Epic-
Orchome memorꝫ Metropolis scriptis sane est ꝓditum
nos Orchomenū superioribus annis cāpestri in re-
Acōtius gione habitatū. Stagnantibus inde aquis ad
Parapota Achontiū montē denuo ædificatū. Latius enī
mij patet ad stad. lx. vsqꝫ ad Parapotamios phoci-
dis. Historici quidem tradidere Ponti inquili
nos Achæos noiatos. Orchomeniorū esse colo
nos cū Jalmeno duce post Troiæ captiuitatē
eam in regionē actos erroribus. Est etiā ac Cs
ypsum Orchomenus alter. Bene enī talem no
bis subiecere materiaꝫ qui de nauibus scripta
Orchome reliquere: quos sequimur quū ꝓpriꝫ materie no
nos strꝫ cōducētia ꝓtulere. Post Bœotiā aūt ꝛ Or
Phocis chomenū: Phocis abest Bœotiæ apposita: in
Aquilonem similiter a mari: ad mare: tꝫe veiqꝫ
Daphnus ptisino Daphnūtē enī aliquādo terrꝫ Locren-
Locrensis sis fuisse cōstat: Locrensem in duo tractū scindē
tractus tem. Is sinus ipsius Opuntij: ꝛ Littoris Epic-
Epicmenij memoiꝫm medius ꝯstitutus est. Nunc ipsa Lo
croꝫ ora est. Ceterū vrbs tenuis sane solo ꝯqua
ta: dirutaqꝫ iacet. Itaqꝫ phocis nō amplius vs-
qꝫ ad Euboicū pelagus pertinere videtur. Cris
seo aūt cōtigua est sinui. Crissa enī ipsa Phoci-
Crissa dis est ad ipsum sita pelagus ꝛ Cyrrha ꝛ Anti-
Cyrrha cyra. Et aliꝫ sup eos in mediterranea frequen-
Anticyra tes orꝫ ad Parnasum spectātes. Delphi quidē
Delphi ꝛ Cirphis ꝛ Daulis: ꝛ Parnasus ipse qui ꝛ pho
Cirphis cidis est. ꝛ occiduū latꝰ terminās. Quo aūt mō
Daulis Bœotiꝫ Phocis accumbit: eo ꝛ Locris vtrinqꝫ.
parnasus Phocidi duplex nāqꝫ est a Parnaso partita bi-
fariā. Altera quidē ab occidua parte Parnaso
accumbens: ꝛ eius depascens portionē. Ad cri
seum vero sinum pertinens: altera in orientem
ad Euboicum finita pelagus. Uocātur autē hi
Locri quidē occidui Locri ꝛ Ozolæ. Habēt etiā in si-
Ozolæ gnatorio ciuitatis annulo stellam insculptam.
Hesperū. Reliqui item ꝛ ipsi bipartito quodam
Opūtis modo diuisi. Hi quidē Opūtij ab primaria illo

rū ciuitate Metropoli phocēsibus: ꝛ Bœotijs
finitimi. Hi autē Epicnemidij a mōte Cnemi- Epicnemi
de: Oeteos atqꝫ maliensēs attingentes. Inter dij
hos aute ambos occiduos inqꝫ ꝛ alteros: me-
dius sese parnasos attulit in Aquilonē ꝓtxus: Parnasus
ꝛ ab locis Delphicis vsqꝫ ad Oeteos montes
Etoliosqꝫ in vnū coeūtes. Doriēsesqꝫ inter me- Dorienses
dios rursus sicuti Locris ipsis existētes Pho
censibus apponitur sic: cū Etolia Etoli
ꝛ quibusdā intermedijs. Dorica tetrapoli vtri-
qꝫ Locridi ꝛ parnaso ꝛ Doriensibus. Sup istos
Etolorū para ad Arcton vergentes ꝛ Acarna-
nes e natione Epirotica ꝛ Macedonica inuiceꝫ
mutuo distantes: sicuti fascias quasdam (quod
antea diximus) ab occidēte ꝓductas ad septē-
triones intelligere ꝓdictas plagas. Uniuersus
autē parnasus ꝯsecratus existit: ꝛ antra ꝛ alia
loca honore ꝛ sanctitate digna ꝯtinēs. E quibꝰ Corycium
celeberrimū ꝛ formosissimū extat Corycium nym antrum
pharū antrū: ꝛ eodē quo in Ciliciū noīe nūcupa Locri
tum. E parnasi vero lateribus: vnū pascūtur Lo Ozolæ
cri: ꝛ Ozolꝫ ꝛ Doriensiū pars: ꝛ Etoli iuxta cor Corinus
inum. Sic enī mōtem Etolium appellāt. Altero mons
fruūtur Phocēses ꝛ Dorienses maiori ex parte
qui Tetrapolin hn̄t Parnaso appositā. Magꝫ
autē orientis ꝑtibus adherētē. Ipsa igit in lon
gū latera: ꝛ fascię locoꝫ pꝫdictoꝫ in longitudi
nem tēdunt: vna in Boreā spectās: altera in oc-
casum: Aliꝫ occiduꝫ haud partes sunt orientali
bus. Nec ripa vtraqꝫ ꝛ sinus Crissei vsqꝫ ad aq-
lonarē: ꝛ alters ꝯ Euboam vsqꝫ paral
lele inter se sunt. in qua gētea. Ceteꝫ sic accipi
endꝫ sunt taliū locorū figuræ: sicut in triangu-
lo. Linearū plurīū. Ipsa enī
parallela inter se erunt: ꝛ laters paral-
lela habebunt. Iste quidē. igitur integer Ty-
pus ac forma est reliqui deinceps de situ tra-
ctus. Singula dehinc ordinatim exponamus: Phocis
suscipientes a phocide pncipiū. In hac auteꝫ Delphi
duꝫ clarissimꝫ ciuitates eminēt. Delphi ꝛ Ela- Elates
tea. Delphi qdē ꝓp tēplū Apollinis Pythij et
oraculum vetustate insigne. Siquidē Agamen
nonem ab illo respōsum petijsse: memoriꝫ poe-
ta prodidit. Atqꝫ Cytharedus Ulyxis ꝛ regis
Pelidę rixam decātans introducitur.
Iurgia pelides. Ithacusqꝫ tulere feroces
Rexqꝫ Agamēno virū captabat gaudia mēte.
Hoc sibi ꝯsiliū cecinit nam phœbus apollo.
Pythius ex audito.
Ob hęc qdē Delphi celebres. Elateā vero cun
ctarū eo in tractu ciuitatū amplissimā: ꝛ oportu
nissimo esse in loco sitam: patet cū in angustijs
emineat. Et qui ea potitus sit in agrū phocen-
sem atqꝫ Bœotiū incursiones ꝯmode faciat. ru
pes enim instant Oetææ primū. Deinde Locrē
ses ꝛ phocēses incursantibus sane. E Thessa-
lia exercitibus nusqꝫ faciles aditus. Sed ingres
sus angustos quidē habet intra terminos loca
tos: quos finibus adiacentes vrbes tueantur.
quibus in hostiū potestatē redactis: ꝛ trāsitus
occupari cōtigit: quādoquidē Delphici templi
splēdor honore pꝫcellit. Sic ꝛ locis situs natu
ra ipsa principatū pꝫ se fert. Hęc enī sunt pho-

cidis partes: in occasum maxime vergentes: et
ab iis sumendū est initium Dictū est vt pnasus
vsq̧ ad occiduos phocidis montes locatus sit.
Eius latus in occasum ꝓspectās Locri ⁊ Ozo-
le possidēt. Australe vero Delphi: loc⁹ sane pe
trosus spectaculi formā habēs. in eius cacumi
ne templū surgit ⁊ opidū: in circuitu stadia. vi.
ac.x. ꝯplectēs Supra illud lycorica sita est. quo
Lycorica in loco antiquitus Delphi supra tēplum ꝯsiste-
Castalia bāt. Hoc aūt tpe circa ipsum affines castalię fō
Cirphia tis sua locarūt domicilia. Ante vrbē autē Cir-
phis ex Australi parte ꝓiacet Rupes sane pre
rupta fundosam relinq̄ns vallē: p quā plurimus
amnis dispgit. At sub Cirphin Rupē vrbs ve-
Cyrrha tusta iacet Cyrrha ad mare locata. Ab ea inci-
Crysa pit ad delphos ascēsio: stadia fere .lxxx. E regio
Anticyra ne vero Sicyonis posita est. Ante Cyrrhā aūt
Crissea planicies iacet. fertilitate fœlix. Porro
alia ciuitas adest Cryssa: q̄ similiter crisseo vocabu
lū ꝓbuit postea anticyra. Quo noīe ⁊ alia est ad
Elebōrus sinū iacēs Maliacū ⁊ Oetā mōtē. Illic Elebo-
rum seu Veratrū vrbanū nasci vulgant. Hic aūt
optime ꝓparat. Quo circa freq̄ntes huc adue-
ne ꝯfluunt: purgatiōis ⁊ curationis ergo: etenī
in Laconica pharmacū nasci quoddā: Setamo-
rū semini p q̄simile cui pmixtū preparāt Oete-
um Elleborū. Hęc quidē manet adhuc. At Cyr
rha Crissaq̧ dirutę iacent. Illa quidē prius ad
sinū Crisseū. Crissa vero post ea sub Eurilocho
Thessalo Crissei belli tēporib⁹. Crissei siqdē cū
secūdis reb⁹ florerēt pp Siculoꝝ ⁊ Italoꝝ ve-
ctigalia: acerbe ab his q̄ oraculū peterēt: exige
bāt ꝯ Amphictyonū edicta. Hęc eadē sane am
Amphissei phisseia aduersa venerūt. Hi locorū Ozolarum
iuri sunt. Isti eñ aduentantes reparata Crissa
cāpū ab Amphictyōib⁹ ꝯsecratū denuo arare:
⁊ serere cœperūt. Et in hospites externos ma-
iorē q̄ olim Crissei exercuere seuitiā. Quo cir-
ca eos Amphictyones pœnas dare cogentes:
deo ipsi gratiā reddiderūt. Hac itaq̧ tēpestate
neglectui datur nō nihil oraculū superioribus an
nis excellētissimo in honore habitū. documēto
sunt Thesauri. q̄s populi potentesq̧ principes
ibidē ꝯstruxerūt: ad quos ꝯsecratas offerebāt
Delphicū pecunias. Nec minus artificū ꝓstantissimorum
Oraculum opa: ⁊ ludi Pythici illic decertati: ⁊ innumera-
Delphica bilia tot ⁊ cōmendata scriptis oracula. Auto-
Spelunca res certi memorāt diuinū ipsum domiciliū: pfū
dā ⁊ curuā esse speluncam: nō ad modū lato ore
patentē. Unde aurā quidē referri sacro efflan-
Tripos te numine. Excelsum aūt ostio imunere Tripo-
dē: quē quū Pythia vates inscenderit hausto
diuinatiōis spiritu dei respōsa referre ⁊ metro
⁊ oratione soluta. Hęc vero poetas quosdā tem
Phemo-noe pli ministros in versus intēdere. At Phemo-
noen primā diuinātē Pythiā fuisse ferunt. Sic
et eñ vatē ipsam vocarā. Urbis quoq̧ vocabu-
lū ab pythesche id est interrogare: haud re di-
scere: inclinatum esse: priore ꝓducta Syllaba: ⁊
immortalis ⁊ indefessa ministra foret. Hęc igit
in ędificādis vrbib⁹ ⁊ venerādis tēplis cōmu-
nibus fuerat intētio. Et eñ cōuenientes in vnū
ciuitates: gētesq̧ natura in cōe cōgregabiles:

mutuę vtilitati pariter seruirent: ⁊ ad commu-
nia sacra cōcurrerent. Hisce d' causis ⁊ dies fe-
stos agebant: ⁊ conuentus frequentes celebra-
bant. Omnia eñ hęc ad conciliādos amore ho-
mines tendunt. Incipe primum a so dalibus et
sacrorum sociis ⁊ cōtectaneis. Quo autem ma-
ior conuentus et ex pluribus aduētaret: eo ma
ior putabatur vtilitas. Huic igitur templo ho
nor euenit amplior ꝓpter oraculum: quādo mi-
nus aliis omnibus fallax extitisse videatur. Eti
am quippiam ipse loci situs addidit. In medio
nanq̧ vniuersę quodāmodo Grecię ⁊ intra ⁊ ex
tra isthmum: immo ⁊ totius orbis cōsistere vi-
debatur. Unde et telluris vmbilicum appella-
bant. Fabulam addentes quā refert Pindar⁹
confingens ab Ioue duas dimissas Aquilas in
hoc coisse loco: vnam ab ortu reliquam ab occa
su. Quidam autem dixer e coruos: Cæterū quis
piam in templo monstratur vmbilicus: pendē-
tibus ornatus vittis cui duę fabulę argumento
incumbāt imagines aquilarum. Cum huiusmo
di sane commoditas Delphis adesset: eo facile Delphi
conueniebant pręcipuę finitimi. Ipsum etiā ex terrę
iis Amphictyonicum constitutum erat conci- vmbilicus
lium: et de rebus publicis cōsultuꝝum: deq̧ tē- adle iouis
plo cōmuniorem curam ac diligentiam habitu
rum: cum tantum pecuniarum tanq̧ sacra mu-
nera multa et in templo locata iacerent. Quib⁹
ingenti veneratione opus foret atq̧ custodia.
Uerum enimuero antiqua illa quidem incogni
ta in obscuro iacent. Inter eos qui memoria ce
lebrati sunt. Acrysius vero primus eorum qui Acrysius
memorantur Amphictyonas instituisse putat ⁊
ciuitates decreuisse quę in concilium commu-
niter accederent: ⁊ cuilibet dedisse suffragium.
Huic quidem per se. Illi vero cum aliis siue cū
pluribus. Declarasse etiam Amphictyonū iu-
risditiones quot ciuitatibus contra ciuitates
forent. Posterius autem alię complures factæ
sunt institutiones: donec ⁊ hæc ipsa destructa ē
ordinatio: sicut ⁊ Achæorum status. Primo qui
dem igitur duodecim conuenisse dicuntur ciui-
tates: singulęq̧ bis in anno ad conciliū Pylago
ram mittebant. Sic enim legatum illum voca- Pylagoras
bant Ueris initio ⁊ Autumni. postea vero plu-
res cōuenere ciuitates conuentum autē illum
vel Synodum pyleam nuncupabant. Uernam Pylea
scilicet ⁊ Autūnalem quoniam ad Pylas con- Pylæ
gregabantur: id est ad portas quas etiā Ther Thermo-
moprlas dicunt. cereri autem pylagoræ immo pylæ
labant. Initio quidem ⁊ hec et oraculū iis cōia
erant qui prope habitarent posterius etiam ii
qui procul distabant proficiscebantur: ⁊ oracu-
lo vtebantur: ⁊ dona mittebant: thesaurosq̧ pa
ratos locabant: sicuti croesus eiusq̧ pater Aly
ates ⁊ Italorum plęriq̧ ac Siculi. Cumq̧ inui
diosæ sint diuitiæ: laboriosa est earum custodia Diuitias
etiam si cuipiam numini attributę: cōsecrateq̧
fuerit. Hodie ꝑfecto sūma in mēdicitate delphi
cū ē oraculū: pp opes aūt ipsas: dona ipsa sacra Delphicū
ptim intercepta fuere: ptim magno in numero oraculum
ꝑmanēt. Uerū prioribus seculis tēplū ipsum erat
opulentissimū. Uel Homero testificāte.

ουδ οσ α λαινοσ ουδοσ αφητοροσ εντοσ εεργει.
Φοιβου απολλωνοσ πυθοιενιπετρι εστη.

Aphetor

Nec quot marmorea phœbi delubra caperent Vaticani vates seruat: quē Pythia i rupe quē ab cēdēdo osculis Aphetorē dicūt thesauros manifestāt: et tot repositarū opū aceruū: et tanta a Phocensibus patrata diuinorū vasorum populatio. Unde phocense sacrumq (ita enim vocant) bellū exarsit. Hec quidē direptio philippi Amynthe filij ætate patrata fuerat. Aliam rentur antiquā fuisse quæ decantatę ab Homero immensæ illæ opes fuerant exportatę. Nam apud posteros: ne vestigiū quidē vllum illarum seruari cernimus: cū Onomarchus et phaylus templum ipsum diripuerūt. Sic enim ab illo proditum est memorię nouiora illis esse dona: opusq genera: recōdita enī sunt in thesauris ex hostilibus capta spolijs: deoq oblatis: titulos seruantia et offerentiū inscripta nomina: vt Gygæ et Croesi. et Cybaritarū et Spinetarū Adrię incolarū: et sic de reliquis dona ac priscę in vnū commixtę sunt diuitię. Alia quoq loca significant q̄ viri isti ex illis adornarunt. Sunt qui Aphetorē thesaurū dici approbēt: et Aphetoris limen: defossos in tēplo thesauros sub terra opesq depositas asserant. Conatūq Onomarchū noctu thesauros illos effodere Magnis quidem in terra factis terręmotibus extra templū euolasse: et effossioni finem imposuisse. Alijs etiam ne talia tentarēt pauorē incussisse.

Aphetor

in fabularū ordie ponemus. Secūdū aūt Agamedes et Triphonij opus esse aiunt. Uerū q̄ nūc extāt Amphictyones instituerūt. Ostendit vero in tēplo Neoptolemi tumulus: q̄ iubēte oraculo cōstructus est: cū vir Delphicus Machereus mactasset illū. Petebat enī deus (vt fabulę tradunt) paternę cędis supplicium. Ut autē simile veri est tēplum inuasisse cōmotus est. At Macherei progenatus extitisse fert Branchus: delubri in Didymis psul Agonē quidē in Delphis: priscum illū citharedorū instituerūt. deo pæana canentium. Hūc aūt delphi Crisseo finito bello posuere. at porro Amphictyones: equestre certamē et gymnicū in Eurylochu ordinauere: coronarū quem pythia vocauerūt. At citharedos tibicines ac fidicines citharistasq adiunxerunt: sine carmine modulatiōes aliquas reddituros quod pythicus ritus vocat. Quinq vero eius generis particulę sunt: Anacēsis: Ampera: Cataceleusinus: Jābi et Dactyli Syringes. Modulatus est aūt Thimosthenes secūdi Ptolemei classis pręfectus q̄ de portubus decem volumina composuit. Uult aūt Apollineū agonē aduersus draconem depugnatū: diuinis efferre cātādo laudibus Anaceusin quidē pludiū esse demōstrās. Amperam aūt primā certādi experiētiā. cataceleusinū certamē ipm Jābū aūt ac Dactylū cantū pęanem: q̄ talibus efficit rhithmis victorię gratia: e quibus alter hymnis est aptius. Jābus aūt obliqs: vnde iābici. Syringes pro belluę deficiētis lāgorē

Machereus
Brāchus
Modulationes
Thimosthenes
Anaceusis
Ampera
Cataceleusinus
Jambus
Dactylus
Pæan
Syringes

imitātes ac efficientes: pinde ac de extrema cōuertat sese mortē: sibila. Cęterū Ephorus quo plurimū ad hęc tractanda vtimur pp hois diligētiā: quēadmodū et de illo testis est polibyus vir dignitatis eximię: ptrariamihi facere videt interdū ita electiōe instituēs: et ab exordijs pollicēs. Itaq scriptores historiarū increpans q fabulas studiosę scriptis inserāt: et veritate laudibus exornās: ad ipsius oraculi sermonē honestam quandā adiungit pmissionē: qd vbiq sane veritatē maximi ęstimat: pręsertim ad hāc ipsam materiā. Absurdū enī est inquit: si reliquis in rebus talē sectamur: veritatisq modū inquirimus. Cū aūt de ipso loqmur oraculo: qd sup oia verissimū est: adeo incredibilibus: et mendacibus vtimur verbis. His aūt dictis ptinuo subinfert q Phœbus et Themis nostro generi vtilitatē afferre cupientes: oraculū cōparare decreuerunt. Subinde cōmoditatem eloquitur: cū ad mansuetudinem vitę puocabat: moresq castigabat. Nōnullis responsa proloquens quędam p edicta mādans. Aliqua omnino phibēs: plerosq ne vllo quidē admittens pacto. Hæc autē alij disposuisse illū rentur inquit: cum deus ipse corporis assumpsit imaginē. Alij autē cū suę voluntatis mentē cognitionēq mortalibus tradidit. De ipsis deinde dicere Delphis ingressus: quinam forent explicat: antiquis tēporibus quosdam extitisse parnasios autochthonas vocitatos id est indigenas: et Aborigenes parnasum colentes. Quo quidē in tempore apollinem in terras aduentantē māsuefecisse hoies e syluestribus fructibus: et minuti viuendi ritu athenas egressum adijsse delphos: eā per viam qua nūc athenensis populus Pythiadē supplicationē cū pōpa pręmittit: ad Panopeā deinde cōsistentem vrbē. Tityū clade affecisse eius loci Tyrānum virum profecto violentum ac flagitiosum. postea cōiuactos illi parnasios: alio nunciasse hoiem esse noie Pythonē ac cognomine draconem: quo sane sagittis debellato: interadhortādum hic pæan clamitasse: vnde ęsuetudinē traditam. Ut qui cōsequuturi sunt aciem: sic pæanis celebrationē clamitent. Pythonis vero tabernaculū sic incendio tūc a Delphis assumptū Sicuti nunc quoq ac semp rerū ea ętate gestarum: ppetuā adhuc recordationē ac monumentū factitantibus. Quid aūt fabulosius fieri posset q̄ sagittas mittēs apollo et Tityos. Pythonasq mactās: et ex athenis delphos iter faciēs et terrā vniuersam permeās: q si hęc minime fabulamēta esse putabāt: qd oportebat themin in fabulis celebratā fœminā vocari fabulosumq draconē hominē: nisi si voluit historię fabularūq locos in vnū cōfusos conturbare. Idē enī his similia de aetolis protulit. Nā cum præfatus sit eos omni tēpore inuictos nunq̄ depopulatos quandoq aetoliam aeoles coluisse erectis regionis occupatoribus barbaris: quādoq aetolū cum Epeis ex Elide profectis. Hos autē mutuis victibus ab hostibus. Istos ab alcmeone ac Diomede. Sed ad phocenses reuocetur oratio. Initio enim in ripa post antę

Ephorus
Phœbus
Themis
Parnasij
apollo
Tityus
Pytho
Pæan
Phocēses

marathas pharygiū. citram Marathas parua subest vrbs. Secundū
cam inde Pharygium promontorium cum sta
tione. Deinde portus nouissimus recessus quia
sic illi obrigic appellatas sub helicone & sub As
cra iacens. Abe quoq non longe absant ab his
ambrisus. locis oraculam. neq Ambrysas quæ idē quod
daulis. Bœotia nomen tenet. In mediterranea vero se
tereus cundum delphos paulisper ad orientem Dau-
philomela lis est oppidulum. vbi Tereum thracem poten
progne tatum tenuisse aiant: quæq de philomela & pro
daulia. gne fabulis vulgata sunt: eo in loco patrata me
cyparissos. morant. Uerum Thucydides ad Megara scri
bit. Loco autem nomen a densitate arbustorū
inditum est: cum Daulos Densos appellant. ho
merus quidem daulida dixit: posteri vero Dau
liam: Illud vero qui Cyparisson habent: duo-
phanotes. bus accipiendum est modis. Nam secundum a-
speus. lios nomen accepit ab arbore. Alijs autem pla
tityus. cet vico ad Lycoream iacente Panopeus sane
elera. olim: nunc vero Phanoteus vicinus Lebadiæ
locis Epaei patria: quæ de Tityo tradita sunt
fabulis: hic gesta feruntur. Homerus quidem
refert vt Pheaces Rhadamantum in Euboeā
deduxerunt: vt Tityum expectaret telluris fi-
lium: et speluncam. Elara etiam ab Elara Tityi
matre nominatam. Monstratur etiam per In-
sulam Tityi sacellum cui honores quidem red
duntur iuxta lebadiam. Trachin quoq est ciui
trachin. tas Theteæ nomine similis phocēsi exiguis si
anemorea ne: eius ciues Trachini vocantur. At Anemo-
catopterio rea ab continenti nomen assequitur. Locus enī
Catopterius ventosas in illam trudit procel-
las: præceps quidam a Parnaso pueniens. hic
autem mons Delphorum et Phocensium ter-
minus erat. Qua tempestate Lacedemonij del
phos a Phocensium societate disiunxerant: et
per se rem suam vrbanam agitare permiserunt
anemolea. Eam plerique vocant Anemoleam: deinde hyam
hyāpolis. polis a nonnullis appellatur: In quam e Bœo
elatia tia Hyantea profugi seic receperunt. Ipsa ma
pyrrha xime in mediterranea est Parapotamiorum vi
paropota- cina: diuersa ab ea quæ in Parnaso Hyampolis
mij. nuncupatur. Elatia item inter Phocenses vr-
bes amplissima: Homero fuit prorsus ignota.
Citra enim illius ætatem noua condita oportu
no profecto sita est loco: aduersum maritimas
incursiones. Eius ingenium Demosthenes in-
dicat et opportunitatē: repentium commemo-
rans tumulum Athenis exortum. Postq̄ a pry
tanibus Elateam captam fuisse denunciatū est
Sunt autem Parapotamij idest affines fluuio
Pagus quidē penes Cephyssum habitās pha-
nocensibus vicinas & Cheronensibus: & Elateæ
Theopompus autē asserit: hanc locum ab che
ronea ad stadia quadraginta distare & distermi
nare Ambrysenses & Panopenses & Daulēses.
Iacere autem in ipso ingressu e Bœotia in col
le satis alto inter Parnasum & montem. Abesse
autem per stadia quinq ab terminis: diuidere-
q Cephyssum dantem angustam vtrinq trami
tem: principium quidem e Lilea captātem Pho
censi vrbe: sicut inquit Homerus. Et qui cephys
si pro fonte liliam habebāt. Copaidē vero his
lacum ingreditur. Daunius sane ad stadia sexa
ginta protenditur vsq ad Hyphanteum: cui incū
bit Orchomenus. Hesiodus quidem amplius
de flumine earum producit: & eius fluxu: vt totā
perlabatur Phocensem oram: sese serpentis
istar intorquens: vtq pene Panopidem: Secho
nemq munitam: & per Orchomenum se circun-
flectat. Angustiæ vero iuxta Paropotamios
pugnam concitarunt. Quam paropotamiā nun
cupent. Dicitur enim vtroq modo: et hanc vnū
quē habebant ingressum: Est & Cephyssus pho cephyssus.
censis et Atheniensis: & Salaminius: quartus epidānus
quintusq Sicyone et in schyro: sextus in argo Dyrachiū.
ducens originem e Lyricio. In Apollonia vero Daphnus.
vicina Epidāno idest Dyrachio fons est circa
Gymnasium quem Cephyssum vocitarit. Da-
phnus quoq cum olim phocensis esset vrbs: di
ruta iacet hoc tempore Euboicū attingens ma
re: diuidens a Epicnemides Locros. Hos quidē
in Bœotiam. Illos vero in phocidem a mari p
tinentes. Quippe signum est q ibi ea sacellū est
Schedieum quod Schedij sepulchrū esse me- Schedieū
morant. Ad vtranq partem Locrensem agrum Locridis
Satis de phocide a nobis dictum est. Deinde ora.
Locridis ora subest ordine. ideo de ipsa dicere opuntij.
aggrediamur: ea duas ī plagas diuiditur. Una Epicneme
quidem Locrorum est in Euboeam vergentiū dij.
qui ad vtrunque Daphuantis vrbis latus Ozolæ
discinduntur. Uocabantur autem vni qui- opus.
dem opuntij a ciuitate Metropoli. Alteri vero
Epicnemedij a Cnemede monte. Reliqua in oc
casum spectans occiduorum Locrorum appel-
latur: qui iidem et Ozolæ nominantur eos di-
stinguit ab Opuntijs et Epicnemidijs: et par-
nasus intermedius: & Doliensium Tetrapolis.
Exordiamur igitur ab Opuntijs. Secundū vr-
bes quidem alias in quas Bœotium littus ter
minatur e regione Euboeæ sinum iacere cōtin
git Opuntium. Opuntem autem Metropolim
esse constat: sicut illud indicat epigrāma quod
prima quinq colūnarum ad Thermopilas in
scriptum habet penes polyandrium i. publicū
sepulchrum. Sic autem se habet.
Quos p se in Medos morientes Græcia vidit.
Urbs pia locroꝝ nunc mater Opuntia claudit.
Ea vero abest a mari circa stadia quindecim. A
peneo autem sexaginta. Cynas quidem est em
porium: & promontorium Opantium terminās Cynus
sinum stadia circiter quadraginta. inter Cynū adepsum.
vero et Opuntem fertilis iacet planicies: ad deucalion.
Adepsum Euboeæ vergens: vbi herculis Bal pyrrha.
nea sunt. Intercurrit autem fretum stadia cen atalanta
tum et sexaginta. Enimuero Deucalion Cy- opuntij.
num habitabat (vt dicitur) vbi et pyrrhæ tu- patroclus.
mulus ostenditur: Deucalionis autem Athe-
nis. Abest autem Cynas a monte Cnemede ad
stadia quinquagita. Et Atalanta sane insula lo
cata est in Opuntē: eodē nomine qua altera cō
tra Atticā sita. Quinetiā quosdam in Elaea ora
Opuntios fama est esse: qui digni nō sunt de q-
bus verba fiant: nisi q cognationem quandam
renouant. Qua illis cū Opuntijs existit. Cæ-
terū ex Opontia terra natū esse patroclū testaī

Menoetius · aiax locrus · canen. · alope. · maliacus sinus · cnemedes. · cenęum. · Lichades.

Homerus qui cum cædem patrasset inuitus fuga se subtraxit ad peleũ. Menoetius vero eius pater mansit in patria: At enim achilles se Menoetio pollicitum: vt cum ex ea expeditione reuertisset se illum in patriam reducturum. Verũ non ille sed Aiax Locrus Opuntiorum regnũ obtinebat: quem a patria Arycogenitum ferũt Canen vero vocatum fuisse eum dicunt quẽ patroclus interemit: a quo & Sacellum canium: & eandem fontẽ ostendunt nominatũ. post Cynũ sane deinceps Alope sita est & Daphnus: quẽ dirutum ante diximus ibidem portus est a Cyno nonaginta distans stadia. Ab Elatea vero si terrestre iter subeas in mediterraneam cẽtum ac viginti. Iã vero ista sinus Maliaci sunt. Nã post sinum Opuntiũ hic ipse contiguus est. Ac secundum Daphnuntẽ Cnemedes sunt locus munitus ad stadia viginti si quis nauiget in quẽ ex Euboea Cenæũ e regione consistit promontorium in occidentem spectans sinumq; Maliacum freto disiunctum stadia ferme viginti. hæc autem iam Locrorum sunt Epicnemediorũ. hoc in tractu tres promittent insulæ lichades a licha nomen assecutæ, in iam dicto pelago & aliæ quidem insulæ sunt: quas libentes omittimus Cæterũ post stadia viginti a Cnemedibus portus occurrit. Supra illum vero totidẽ stadijs

Thronium. · Boagrius · Manes · Scarfęa · nicea. · Thermopyle · calliarus

Throniũ iacet in mediterranea. Dehinc Boagrius amnis effunditur Thronium præterlabens. Manem autem eum nuncupant. Est autẽ torrens vt interdum ne tinctis quidem ingrediare pedibus. Quãdoq; vero ad bina late fundatur iugera. Secundum hæc quidem Scarphæa iacet superius a mari stadijs decem ab Thronio vero triginta ꝓcul absens. postea vero Nicea est ac Thermopyle paulo pauciorib9 Aliarum profecto vrbium memoriam facere indignum est: nisi quas homerus meminit. Calliarus deserta linquitur. Dehinc campus nomine Bessa. i. arbustis refertus locus. Quem sic

Bessa. · nape. · lape · beseenses. · scarpha.

ideo vocari contingit: quia siluis est obsitus: geminoq; ss scribẽdum est. Similiter & Nape. idest collis arboribus circundatus in Metymnæ cãpo: quem hellanicus ignorans Lapen nominat Populus vero siue tribus attici agri besa vnico. s. scribitur. Aqua Beseenses tribules dicuntur. Scharpha quidem in excelso sita longe stadijs viginti distans: agrum & frugibus feracẽ & arboribus consitũ habet. Sic & ista a frequẽtia et densitate dicitur hodie pharyge vocant. Ibidem vero Iunonis Pharygæ phanum locatũ

pharygæ

est a Pharygis in argiua terra. Nam & argiuorum Colonia dicitur. Occidentalium quidẽ locrorum non vtiq; mentionem fecit Homerus. Aut non apertis quidẽ verbis: sed tantum vt illos ꝓ istis breuiter videatur attingere. De quibus nos locris diximus: qui trans Euboeã sacram incolunt perinde ac etiam alij existãt. Hi

amphissa. · naupactus · antirrhiũ.

sane ciuitates habuerunt Amphissam & Naupactum. quarum quidem naupactus ꝓpe Antirrhium permanet. Nomenq; inde accepit a pangendis. i. construendis nauibus. Siue illic Heraclidæ classem cõpegerunt. Siue loca pu9 cõpararunt: vt scribit Ephorus. Ea vero nunc Aetolis subiungit. Sic adiudicante philippo. Ibi et Chalcia est de qua memoriã poeta egit. Cũ Aetolas dinumerat paululum subter Calydonem: ibi est etiã collis Taphossus. In quo Nessi & aliorum Centaurorum tumulus locatus cernitur e quorum tabo deterrimus odor: sub montis radice ꝓfunditur: & humor crassioribus guttam manat quã quidem ob causam gentem illã

chalcis · taphossus · nesus. · centauri

Ozolas. i. odoris mali vocari. Adest & molycrea Antirrhio: aetolorum oppidulum Amphissa sane ad Crissei campi vertices posita est. Eam Amphictryones destruxerũt: sicut iam exposuimus aepolium Locris. Tota vero Locrensia nauigatio paulo stadijs ducentis maior extenditur Alapẽ item vrbem & hac in parte: & in Epicnemedijs & phthiotis norant. Enimuero ab epicnemedijs horum deducta Colonia & ab his zephyrij deriuati. Cæterum Locria occiduis cõtigui sũt aetoli. Sicut Epicnemedijs aenianes: qui hanc obtinent. Medij autem sunt Dorienses. Hi sunt qui quidem tetrapoli mentibus vallarunt: quam Doricæ nationis Metropolin eẽ asserunt. Vrbes autẽ obtinebant. Erineũ Boiũ Pindum: Cytinium. Imminet autẽ pindus erineo: iuxta quam cognominis illi fluuius decurrit in Cephissum exonerans non magno a illea interuallo. pindum autem vocant acyphantem aliqui. Eorum Rex aepalius cum e regno fuisset expulsus: Herculis ope atq; opera restitutus est: vti scriptores prodiderũt. In cuius be

ozolæ. · molicræa. · amphissa. · aepolium. · alape. · zephyrij · aenianes · dorienses · erineum · Boium. · pindum · cytinium · pindus. · aepalius. · acyphas.

hylus.

neficij memoriam: etiam rebus humanis circa oetam defuncto gratiã reddidit. Quippe hylũ inter eius filios natu maiorem adoptauit. Isq; regni successionem suscepit & nati natorũ: et qui ab eo ꝓgeniti fuere. Hinc in peloponnesum redeuntibus heraclidis primus fuit ĩpetus. Interea vrbes ipsæ suã nõ mediocrẽ obtinuere dignitatem: licet & exiles & agro fertiles forẽt: posterius neglectui datæ sunt. Cęterum in phocẽsi bello regnoq; Macedonico & aetolorũ: Athamanũq; potẽtatu sic actũ est vt eorũ vestigiũ ad

aeneas. · athamães

Romanorum imperiũ peruenisse dictu sit mirabile Hæc eadẽ aenesnes quoq; passi sũt. Istos enim aetoli & athamanes extinxerunt. aetoli. n. cũ acarnanibus belligerantes: & magnã adepti potentiam. athamanes vero Epirotarum postremi ad dignitatis fastigium deducti. Cæteris iam ob res fractas desperatis. Cũq; amynta rege ingentem adepti potentiã Hi vero Oetam montem possidebant Mons ipse a boriente ac Thermopylis in occidentẽ vsq; in sinũ ambraciũ extenditur. Quodam etiam modo per lineas rectas mons iste montanã scindit regionem a parnaso vsq; pindum Barbarisq; suprajacentibus. Istius pars vna vergens in Thermopylas Oeta vocatur: longitudinis ad stadia triginta asperitatis & celsitudinis non mediocris. Longe autẽ excellentissimus ad Ther

Oeta. · thermopylæ.

moppylarum tractum. Ibi enim cacumẽ attollit et in rupes acutas & pruptas ꝓcipitesq; finit. par uũq; & angustũ viatoribus: a littore locros petẽtibus: & ex Thessalia derelinq̃t trãsitũ. ipm qui

dem transitum pylas.i.portus ꝛ angustias vo-
citant atqꝫ Thermopylas. Sunt enim ibi pro-
pe Therme.i.calidę aquę magno in honore: vt
Herculi consecratæ. Supra sinus est mōs quē
Callidro-mus. Callidromū appellant attamen aliqui etiam re-
liquum per Etoliam acarnaniāqꝫ vsqꝫ sinum am
biacium progredientem Callidromum nominant.
Necęa Trachius. Heraclea. Rhodūtia. et Thermopylas sane intra angustias castella
sunt. Necaea quidem ad Locrorum mare. at Tra
chius ꝛ Heraclea super illam quæ prius Tra-
chin vocabatur: ab Lacedæmonijs condita. ab
antiqua vero Thracide stadijs circiter sex di-
stat heraclea Deinceps Rhodūtia est locus sa
ne munitus. Hæc autem locatum ab asperita-
te: tum aquarum abundantia redduntur ad in-
Sperchius Dyras Melas. cursandum difficilia ꝓpter fauces vallium: quas
perlabuntur. Quoniam præter Sperchiū qui
anticirrham præterfluit: etiam Dyras adest q
(vt fertur) Herculis rogum extinguere co-
nabatur. Simul ꝛ Melas alter: qui a Trachi-
Asopus. ne quinqꝫ stadijs abest. Vallem vero quandam
ad austrum esse scribit herodotus: qui asopus
aliorum iam dictorum nomine vocatus percur
Phœnix. rens pelagus inter Thermopylas ingreditur
assumitqꝫ phœnicem: e meridie sibi congredien
tem ꝛ herois nomē gestantem: cuius quoqꝫ mo
numentum iuxta ostēditur. ab asopo autem ad
Thermopylas stadia intersunt quindecim. Ea
igitur in tempestate maxima decorabantur ore
istæ gloria. Cum in earum potestate claustra ip
sa tenebantur angustiarum vicina. Et cū aduer
sus exteriores interni certamen de dignitatis
fastigio ꝛ principatu gerebāt: sicuti philippus
Chalcis. Corinthus. Chalcidem Corinthūqꝫ Græciæ pedicas vo-
cabant: ad Macedoniæ oppoitunitates respe-
ctans. Hęc autem posterius: et ea quæ sunt ad
Demetriadem vincula nominabantur. Hæc erāt
transmeandi domina: potensqꝫ erat: ad Tempe
cum pelion haberet ꝛ Ossam. annis vero poste
rioribus cum omnia vni subiecta sint imperio:
cunctorū exitus vnus adest ꝛ cuncta ad Ther-
Leonidas. mopylarum angustias aperte patēt. Leonidas
sane paucis adiunctis finitimis contra tot per
sarum milia: ope Locrorum obstitit: donec a-
lio per montana circūeuntes tramite Barba-
ri ipsius Leonidę cōmilitones conciderunt: et
nunc in cōmunem cunctorum tumulum eorum
Polyandrium adest: ꝛ insculpta in colūna Spar
tanorum late vulgata inscriptio.
Dic Lacedæmonijs hac hospes parte iacere.
Dum illorum rigidis legibus obsequimur.
Adest ꝛ ibi portus ingens ꝛ Cereris templum.
In quo in omni ibidem conuentu Amphictyo-
nea sacrificium conficiebant. A portu autem in
heracleam Trachinam terrestri itinere: qua-
draginta stadia intersunt. Cursu autem marino
ad Cenęum septuaginta Extra Thermopylas
statim Sperchi effunditur. Ab Euripo vero ad
Thermopylas stadia sunt quingēta ꝛ triginta.
Thessali. Locrensis hic quidē ora finitur. Extra vero tra
ctus Thessalorum vergit ad orientem: Sinūqꝫ
Maleę. Ad occasum autem Etoli: ꝛ Acarnanes
Athamanes autem ꝛ ipsi defecerunt. Maximū

vero ꝛ vetustissimum est Thessalicum nomen ꝛ
conuentus. E quibus partim Homerus inquit Etoli
partim alij plures Homerus quidam semper
Etolos vno dicit nomine. Ciuitates non autem
gentes sub illis constituens: præterqꝫ Curetes
quos in parte Etolorum ponere oportet. In-
choemus igitur ab Thessalis plura nimis anti
qua: et permixta fabulis: ꝛ inter se dissonantia
prorsus omittentes: sicut et in alijs quoqꝫ feci-
mus. Quæ nobis visa fuerint opportuna dicen
tes. Eius a mari ꝛ Thermopylis est littus vsqꝫ
ad Penei eruptionem: ꝛ extrema Pelij. Quod
quidem littus spectat ad Orientem: et ad vlti-
ma Euboeæ in Boream spectantia: partes q- Maliensés.
dem in Euboea ac Thermopylis tenent Ma- Phthiotæ.
lienses ꝛ Phthiothæ Achiui ad Pelium vero Magnetes.
Magnetes populi. Hoc quidem igitur Thessa
liæ latus orientale litusqꝫ appelletur. Alio au-
tem ex latere a pelio ac panæo i mediterraneū
adsistunt adhærētes Macedones vsqꝫ ad pæo
niam: gentesqꝫ Epiroticas. At ab Thermopy-
lis parallela idest inuicem ęqualiterqꝫ distantia
Macedonibus montana Oetæa et Etolica et
Dorensibus atqꝫ Parnaso contigua. Vocetur
autē propinquum Macedonibus latus Se-
ptentrionale. Alterum vero Australe. Reliquū
sane est occiduum: quod Etoli ꝛ Acarnanes in-
cludunt ꝛ Amphilochi ꝛ ex Epirotis. Acarna-
nes et Molossi: ꝛ terra Ethicorum: Sic enim
siquando vocabantur: ꝛ simpliciter ipsi Pin-
di accolæ præter pelcos ꝛ Osseos. Hęc quidē
satis extolluntur. Haud tamen multum circū-
plectitur agrum. Sed in campestria eius finis
est. Hæc est media Thessalię fœlicissima regio
ea excepta quam flumen alluit ꝛ inundat. Quo
niam Penæus per mediam labens compluri- Penæus
bus assumptis amnibus sępius effunditur. An
tiquis autem sæculis (vt fama est) totus cam-
pus stagnabat. Quē alijs ex partibus montes
coercebant. Cum etiam littus altiora campis
haberet loca. Terræ autem motibus factis ab
rupta sunt quæ nunc vocantur Tempe: et ab Tempe.
Olympo abscissa Ossa: et hac Peneus affluxit Olympus
in mare: ꝛ oram illam siccatam reddidit. Relin- Ossa
quitur tamen lacus Nesonius et quidē ingēs: Nesonius
et minor illo Bocheis littori propinquior. Cum
vero talis sit in quattuor partes diuiditur. Vo-
cabatur autem pars vna Phthiotia. Altera Phthiotia.
Estiæotia. Tertia Thalassiotia: idest Marina Estiæotia.
Quarta pelasgia. Cæterum Phthiotia: tractū
continet Australem: ad Oetā a sinu Maliaco ꝛ
Pylico vsqꝫ ad Dolopiam oramqꝫ Pindi protē
sum. in latitudinem vero porrectū vsqꝫ ad phar-
salium planaqꝫ Thessalica. Estiæotia autē par
tes continet occiduas ꝛ quę intra Pindū Ma
cedoniamque superiorem sunt. Reliqua vero
tenent: et qui sub Estiæotia planiciem pascun- Thessali.
tur Thessali nuncupati inferioribus contigui
Macedonibus: ꝛ qui maritimas explent oras.
Deinceps vsque Magnesiam. Qua quidem
in plaga erit illustrium nominum dinumera-
tio: et aliter per ipsa Homeri poetæ scripta
Cumqꝫ paucæ sint vrbes quæ patriam seruent

Larissa. dignitatem Larissa sane maxime continet. At
enim poeta vniuersam quam nunc Thessaliam
appellamus duodeci i partes potētatusq̧ ptik:
pleraq̧ Oetaeę Regionis: ꝛ Locrēsis assumēs
Nec non Macedonibus subiecta aliquid etiaz
cōmune: ꝛ toti orę consentiens scribit: ꝛ totum
et singula transmutando: ad ipsas dominantiū
potestates. Primos igitur achilli subiectos di
Achilli subiecti. numerat Australe Latus tenētes ꝛ Oetę Lo
crisq̧ Epicnemedijs adiacentes.
Quique pelasgicon Argos habebant.
Quiq̧ Allon ꝛ alopen: ꝛ qui trachina colebant.
Et phthiā ꝛ Grēciam speciosis matrib⁹ oram.
Myrmidones Grēci simul ꝛ vocitantur Achęi
Istis insuper copulat et phœnici subditos et
veriusq̧ classem comunē efficit. Cęterum Poe
ta Henna quidē in parte dolopem meminit mi
litem Troianū ad bellum. Nec enim ipsum du=
cem phœnicē ad Martis discrimina ducē fecit
egredientē sicuti Nestorē. Alij tñ memorāt ve=
luti Pindarus phœnicis meminit.
dolopes Audaces dolopum ducens in bella cateruas.
Fortiter atq̧ gerunt danaorꝫ in spicula fūdat.
Hoc aūt ꝛ secundū poetā (vt dicere solent grā=
matici) ex dicto tacitū subaudire oportet. Quo
niam ridiculū foret Regem ipsum in militię par
tem aduenire posteriora habitans phthię do
lopasq̧ gubernans. Sic enim ait Subditos p=
cul abesse. Necenim militandi socij viderentur
Achilli. Sed enim pręsses tantum est et dicendi
magister foret. Siue vtriq̧ consiliarius hoc enī
ipsi volūt indicare versus. Nam tale illud u poe
phœnix. ta scriptum pręceptor fandi foret: vtilis autor u
argos. gendi. Arg s ipsum pelasgicum plerīq̧ vrbem
pelasgicon Thessalicam opināur superiori tēpore Laris=
Larissa sę ppinqua. Quę hac ętate nullibi est. Alij non
phthis vrbem sane: sed Thessalorꝫ campū hoc vocabu
grēcia lo nuncupatum. Quod quidē nomen abbas ex
hellas Argo hęc ad loca migrans imposuit. Quidam
etiam phthiā eandē quā Helladē siue Græciā
et achaiam opināur esse. Hanc aūt alterā esse
partem australē diuisa Thessalia vniuersa cū
ipsi eam diuidant. Uerum poeta duo facere vi=
detur phthiam ꝛ Helladem seu Grēciam cum
hoc pacto dicat: Deinde seorsum latam p Græ
ciam phthiam vsq̧ peruenit: ꝛ illud frequentes
per Helladem seu Grēciam phthiāq̧ ciuitates
sunt. poeta igitur duo hæc efficit. Utrum autē
vrbes: an Regionem nequaquā indicat. Poste=
riores Helladē aut Grēciā Regionē asserētes
partim extendi Thebas Phthioticas aiunt a
prisca pharsalo. In hac aūt Regiōe: Thetidio
pharsalus Phanū est penes vtrāq̧ pharsalū vetustam. f. ę
præsentes. nouam. Quo ex phano ꝛ hanc orā achilli subie=
hyperea ctam fuisse suspicātur. Qui vero vrbem esse in=
pyrrha. quiunt: pharsalij quidē ostendūt longe ab eorꝫ
vrbe dirutū oppidū: quod Helladem vel Grę=
ciam fuisse crediderunt. Duosq̧ insuper fontes
propinquos: Messeidem ac Hypeream. Uerū
Melitenses procul ab vrbe sua stadijs decem
Helladem idest Græciam habitatam. Indicāt
trans Enipeum. Quo tēpore eorum vrbs pyr=
rha vocabatur. Cæterum ex Hellade seu Græ
cia humili in loco iacente. Græcos in vrbē suā
habitaturos commigrasse testimonio esse q̧ in
illorum foro editum sepulchrum Hellenos qui deucalio
Deucalionis ꝛ pyrrhe filius extitit. scriptis au enipeus
tem traditum est. Deucalionem phthiotiæ Re apidanus.
gnum tenuisse: ꝛ simpliciter Thessaliæ imperi= phthia.
tasse. At Enipeus ab Erythra præter pharsa=
lon currens in Apidanum elabitur. Apidanus
vero in penæū. De Hellenibus siue græcis hęc
phthios vero vocant achilli sub ditos a prote=
silao ꝛ philoctetæ: quorum testis ipse poeta est
Quippe in recensione siue Catalogo nauiū in=
quiens eos ita expressit: qui sub achille erant.
Hi vero habebant phthiam. In pugna autem
secus naues gesta eos in nauibus residentes:
cum Achille fecit quietos. Ac philoctete sub=
ditos pugnam exercere Medonem habentes:
gentemq̧ protesilai pinus. Deinde Neoptolemi
pedam velocitate valentem: de quibus cōmunē
fecit sermonem hoc modo.
Hinc ꝛ Boeotij: longoq̧ Iones amictu.
Locriq̧ ꝛ phthij famæq̧ insignis Epæi.
At peculiariter ait. Duxq̧ Medon phthijs Ne
optolemus: Alpieu idem. Hi quidē p phthiju
magnanimi nauigia turantes cum eis pugnam
inierunt. Forte ꝛ qui cum Eurypylo militabant
phthij nominabantur. illis confines. Tamen
hoc tempore in Magnesiæ iure censetur quæ magnesia
subdita fuit Eurypylo ꝛ oram totam ph locre= eurypylus
tæ subiectam: ꝛ Orchomeno vicinam et achilli antron
subiectam phthiam ab Dolopia et campestri
plaga: ad vsq̧ mare Magnesium: ꝛ vsq̧ ad An=
tronem vrbem protesilai: quam nunc pluratiuo
proferunt casu: Cæterum de hulo et de halope
ambigitur: ne non hos dicat locos q̇ in phthio
tico sensu ferantur. Sed in Locris cum hacit=
q̧ Achilles suum possederit imperium quem=
admodum tenus Trachinæ: Oræq̧ Oetea. Est halus.
autem et hulus ꝛ halum in Locrensi littore si= halius
cut et halope Sunt qui pro halope Halūtem halope.
ponant ꝛ huncin modum scribant. Quiq̧ ha= othrys.
lon atq̧ haliunta: ꝛ qui Trachina colebant. ha
lus autem phthioticus in Othrys transitu ia
cet: qui mons oræ phthioticæ ad Aquilonem phrestus
iacet: phresto proximus ac Dolopibus in de
protensus ad sinum Maliaco propinqua. halos
abitone stad ia circiter sexaginta distat: eū mas
culino seu muliebri proferas genere cum vtro=
q̧ modo. halus autem Athamantis fuit domi=
cilium: posterioribus deleta tēporib⁹ quę Cro
cio imminent campo. Cuius mœnia Amphri=
sus amnis alluit. Sub Crocio autem phthioti
cæ Thebæ sunt. Et halus quidem phthiotica
nuncupatur ora et Achaica: quæ coniuncta est athamas
Maliensibus sicut Ochiri ppodes: ꝛ sicut phy crocius.
laca protesilai oræ phthioticæ est Maliensib⁹ amphrysus
vicinæ: sic et halus. Abest autem Thebis sta= Thebæ
dia circiter centum. In medio vero est pharsa= phylace
li ꝛ phthiotarum. Tamen philippus eam phar
salijs attribuit phthiotis ademptam. Sic et
terminos et constitutiones nationum locorum
q̧ semper variari contingit: sicuti memorauī=
mus. Sic ꝛ Sophocles Trachinē phthioticā

nominauit. Artemidorus autem Halū sistit in
littore extra Maliacum sinum iacente, phthio
tin autem ꝓcedens enim hinc vsq ad peneum:
post antronem pteleū pon't. Mox Halū a pte
leo decem supra centū stadia interuallo distan=
tem. De Trachine sane iam qualis sit explana
tum est: ⁊ poeta nolati expomt. Cū aūt Sper=
Trachine. chium sæpenumero meminit: sicut amnē indi=
pteleus. genam e Timphresco Dryopico mōte nascen=
sperchius. tem iuxta Termopylū vero erumpentē. Inter
Timphre ipsum ⁊ Lamiā declarat: vt oia intra pylas quę
stus cunq sinus sunt Maliaci: ⁊ extra sub illoꝝ ditio
Lamia ne fuere. Cęteꝝ Sperchius a Lamia stadia tri
meneschꝰ. ginta distat. Quæ cuidā imminet cāpo ad Ma
liacū sinum ptinenti. Indigenā vero Spchiū eē
demonstrat: eo q illi cęsariē sese nutrire dicat ⁊
quendā pfectū suū Meneschiū Spchij ⁊ soro
ris achillis filium nominet. Vero aūt simile fit
Myrmidonas appellari cūctos: Achilli patro
cloq subiectos: qui ex aegina ꝓfugum peleum
Myrmido comitati sunt phthiotæ quoq oēs achæi voci
nes. tabātur. annumerant aūt ijs: qui phthiotici ma=
phthiotæ, ris sunt sub achillis regno ad Maliēsium ha=
achei. bitationes inchoātes plures quidē. in ipsis ve
echina ro Thebas phthioticas habere Echinam La
miā Circa quā Macedonibus ⁊ antipatro ad=
uersus athenienses Lamiacū conflatū est bellū
in q leosthenes dux atheniensiū ⁊ regis alexan
dri socius cecidit. Alterius sunt Erineū: Coro=
erineum. nea. Erineum quidem quo noie ⁊ altera vrbs in
coronæa. Bœotia est Melitea: Thaumacꝰ: perna: phar
melitea. salus. Eretria eodē noie quo Euboica parache
thaumacꝰ. loitę. ⁊ hos quoq eodē vocabulo quo sunt Eto
proerna. lici. Nā ⁊ hic flumen achelous est Lamię ꝓpin=
pharsalus quus: penes quē quidē sedes suas habēt para
eretria cheloitę: porrigit aūt ora ista ad aquilonē ad as
parache= clepiadaꝝ terrā: ⁊ occidentē spectantiū ⁊ Eury
loitæ. pyli ⁊ ꝓtesilai ciuitates in orientem vergentes
et in meridie vero ad orā Oetæam in populos
quattuordecim distributā: ⁊ in Heracleam pla=
gāq Dryopū terrapolin. i. quattuor ciuitates
aliquando sub se tenentē: quomodo ⁊ Doricam
cū illa Dryopum peloponnesum incolentiū: ca=
put vrbiū. i. metropolis censeret: ad Oetā sane
acyphas ptinet. acyphas quoq terraq parasopia ⁊ Oe=
parasopia. madæ gens et anticirrha quo noie altera est in
oemadę. locris occiduis. Hos aūt decē ordines dico qui
anticirrha non semp eodē sed vario mansere modo. Quæ
dolopes vero magis ac magis insignes sunt dignissime
phœnix. memorata veniunt. poetæ vero ipsius testimo=
nio Dolopes ad extrema phthię locantur: ⁊ qm
sub vno eodēq Imperatore peleo militāt ⁊ isti
et phthiotę. Nam vt ille inquit phthię extrema
coluntur: ⁊ ductor erat dolopum phœnix: ⁊ mutie=
re pelei. Tractus aūt ille plurimum pindo vici
Epirotæ. nus est: ⁊ locis propinquis qui maxima ex par=
Athama= te Thessalię plagæ sunt. Gloria namq Mace=
nes. donum Thessalorumq simul ⁊ potentia effici=
ethices. vt eorum vicini præsertim Epirotæ: partim spō
talares. te partim vero coacti sese in Thessalorum, aut
orestæ, Macedonum parte constituerint: quomodo a=
pelagones thamanes ⁊ Ethices ⁊ Talares Thessalorum.
æmiliotæ. At Orestæ ⁊ Pelagones et Aemiliotæ Mace

donum. pindus aūt mōs permagnus ad Arctō pindus.
Macedonum partem habet. Ad Occasum au
tem Perebos: homines metanastas. i. nugato= perebi
res continet. Ad meridiem vero Dolopas. Hęc dolopes
est autem Thessaliæ. In ipso autem Pindo ha talares.
bitationes habebant Talares: natio Molosso ismara
rum ab ijs deducta. qui Ismaram incolunt: et echites.
Echithes ad quos expulsos a Perithoo cen=
tauros fuisse poeta commemorat. Eos autem
omnino defecisse: scriptores aiunt. Quam qui=
dem defectionem duobus intelligēdam esse mo
dis accipimus autem enim mortales ipsos fun
ditus deletos. Illorum agro prorsus desolato.
aut ipsarum nomine gētium nusq amplius exi=
stente nec tali eorum conuentu perdurāte quo
niam ergo id quod restat etiam adunatum nul=
la prorsus mentione insignitur: nulla ipsum di=
gnum memoria ponimus. Non quidem id ipsuz
nō etiam nomine aut loco transmutatum: quod
si iustam commemorandi causam habeat trans
mutatio ipsa necessario explicanda est. Restat achilli
iam sane vt littoris ordinē dicamꝰ quod Achil= subdita.
li subditum erat sumpto a Thermopylis exor Thermo.
dio. Iam enim ⁊ Locrēse littus ⁊ alia diximus.
Itaq Thermopylę a Ceneo absunt freto sta=
dia septuaginta. Quodsi extra Pylas annaui=
ges a Sperchio stadia decem. Hic vero ad pha
laram stadia viginti. Supra Phalaram a mari phalara.
ora vrbium quindecim: stadia quinquaginta im
minet. Inde porro naviganti stadia. c. Euchinꝰ euchinus.
incumbit. Reliqui littoris agri mediterraneā Larissa.
Larissam pensilem habet a beo stadijs viginti
distantem. Hæc etiam ipsa pelasgia Larissa no
minatur. postea Myonnesus exilis insula post myōnesus.
Antron hæc protesilao suberat: tot sub achille
fuerant. Explicat autem poeta recensetq ordi=
ne illa quæ achilli parebant: ⁊ quæ item Prote=
silao. Hæ autē sunt quę deinceps sunt sub achil
le sane ora littoralis vsq Antronē. Quippe cū
Phylace quæ ꝓpe Thebas phthioticas est: et antron
ipsa sub protesilao foret: ⁊ Halus ⁊ Larissa pen phylaca
silis et demetreum sub illo cunctæ ad partem halus.
Othrys montis orientalem demetreum: Sub Larissa.
illo quidem omnes erant ad orientem solem spe demetreū.
ctantes: Othrys montis Demetreum videli= pyrasus
cet: Demetrios idest Cereris templum quod ⁊
Pyrasum nuncupauit. Erat autem Pyrasus
optimo munita portu ciuitas: duobus in sta=
dijs Cereris lucum ⁊ sacra habens statuam lō
ge a Thebis stadꝰ viginti. Supra Pyrasum
autem iacent Thebæ. Supra Thebas vero
in mediterranea Crocius campus: ad extre=
ma montis Othrys: per quem amnis Amphry thebæ
sus labitur. Super hunc extat. Iton: vbi Ito= crocius.
niæ templum est a quo dictum est: ⁊ alterum in campus
Bœotia ⁊ Cuarius fluuius de quo retulimus. amphris.
cum de Arna scriberemus in Bœotiæ re= Iton.
bus. Hæc quidem de Phthiotica plaga. Una cuarius.
ex quattuor Thessaliæ totius particulis: cu= phyllus
ius sunt et subditæ: Eurypylo terræ et Phyl= Ichna
lo: vbi apollinis Phyllei phanum est et Ichnę Cyerus
quo: in loco Ichnea Themis colitur ⁊ Cyerus athamania
cum ea censetur ⁊ Athamania. Ad atroneū vt= antron

ro munitum castellū est in transitu in Euboeam
pteleum. quod antronis asinum vocant: postea Pteleum
halus. et Halus: de hinc Cereris templū ꝛ Pyrasi ru=
pyrrha. dera deiecti; superq; ipm Thebe post Pyrrha
deucaliō ꝓmontoriū ac ꝓpe illud due Insule parue: qua
rum vna Pyrrha altera Deucaliō nomiat. Hic
phthioticæ partis finis est. Deinceps subditos
pherę. Eumelo populo annumerat: cōtiguamq; orā ma
pagasæ. ritimā. Inest iam supra Magnesiam terramq; pe
lasgicam. pherę quidē sunt pelasgicorum camporum
terminus ad Magnesiam: qui vsq; peliū stadia
centum ac sexaginta porriguntur. Emporiū autē
pherę habent Pagasas: ab eis nonaginta distās
iolcus. stadiis. Ad iolco autē viginti. Iolcus iam du=
argo dum diruta iacet. Quo ex loco Pelias Iasonē
aphetę ac nauē Argo foras emisit. Pagasas aūt ideo di
argonaute ctas esse aiunt: quia eo in loco nauē argo cōpe=
demetriaa gerit. Alii vero similius existimāt. Loco ipsi no
men impositū pp vicinos fontes. i. pagas: q̄ fre
quentes aquarū vbertatē effundūt. Iuxta quo
q; sunt aphetę ciuitas. i. emissa quia hinc emissi
fuerint argonautę. Supra demetriadē vero vr
bem Iolcus stadia septē ad mare iacet: quā De
metreus poliocreta. i. vrbium obsessor sui nois
monumento construxit. inter Neliā et pagasas
nelia ad mare ad eāq; exiguas quasdā vrbes commi
hormeniū. grare iussit Neliam scilicet pagasasq; ꝛ Horme
rhizus nium. Rhizuntē item Sepiadē: Olizonē: Boe=
sepias. ben. Iolcum. Qui hoc quidē tēpore Demetria
olizon. di addicti sunt pagi: ꝛ hoc sane ꝑ multos annos
boebe et naualę et Regia Macedonum regibus fuit.
iolcus. Tenebat ꝛ Tempe ꝛ vtrunq; iam dictū montē:
iolcus. Pelium scilicet atq; Ossam. Hac vero tēpesta=
pheræ te ad exiguum contracta est: cum cunctas Ma
gnesię ciuitates antecellat. Cęterum Boebei=
dem lacum pherarū vicinum esse constat: ad ex
tremā peleii ꝛ magnesię confinē. Boebe aūt lo
cus ipsi lacui adiacet. Verū sicut Iolcum ad in
crementa dignitatis ꝑuectam intestinę seditio
nes ꝛ amplius Tyrannorum violentiæ deleuerūt
Ita ꝛ pheras in sublimi quandoq; fastigio col=
locatas Tyranni funditus extinxerant. Apud
naurus Demetriadē vero Naurus amnis labitur. Cō=
tinuum aūt litus Iolcus appellatur. Hic etiā
pagaseus. pylaicos conuentus celebrabant. At enim arte
sinus midorus ꝑcula Demetriade sinū pagaseū po=
nit ad subdita philoctetæ loca. In sinu vero ci
cynetheum Insulā esse dicit: et eiusdē nominis
vrbem sdmodū pusillam. Deinceps possessæ a
philocteta ciuitates nūcupantur. Methonem
profecto alterā a Thracia philippus solo ęqua
uit. Alterius sane in pelopōneso sitæ: supra me
moriā fecimus. Cōtra Magnesios quidem fre
quētes incūbūt Insulæ. Nobiliores sunt Scia
thus ꝛ peparethus ꝛ Icus: ꝛ Alonesus ꝛ scyrꝰ
cum eiusdē nominis vrbibus. Clarissima vero
Scyrus est pp Lycomedis cū achille affinitatē
et achillis filium Neoptolemū ibi ꝓcreatum ꝛ
enutritum posterioribꝰ annis. Philippus am=
plificato Regno: cū mari imperitantes cerneret
athenienses: ꝛ illarū principatū adeptos: ꝛ harum
et aliarū ꝓpinqua a sibi p̄cipua fama nobiliores
reddidit. Nam cū ꝓ imperio decertaret: ante om=
nia vicinas inuasit: ꝛ quemadmodū maiorē Ma
gnesii agri tractū ꝛ Thraciæ. Reliquasq; circū
circa terras Macedoniæ iuri adiudicauit. Sic
et appositas magnesiæ Insulas ademit: ꝛ igno
tas prius nobilitauit: ꝛ bello potiundas efficit.
Itaq; de Scyro potissimū vetustatis sermo cō
stat: ꝛ alia per ora hominū rumificantur veluti
caprarum maxime Scyriarum virtutes. Lapidū=
q; Scyriorum opportunas indagines maxime va
rię veluti metalla ꝛ item Caristii marmoris et
Deucollii ꝛ synadici ꝛ hieropolitici spectare li=
cet in vrbe Romana integras scilicet columnas
lapideas ingentisq; magnitudinis tabulas tan
tæ varietatis saxorum quibus ipsa ciuitas ad=
ornatur abunde: ꝛ priuatim et publice. Ex quo
candidi lapidis præcia iam vilia facta sunt. poe
ta igitur hucusq; ꝓgressus superiorem repetit
Thessaliā: a Dolopum ꝛ pindi ora inchoans q̄
Triccē ꝛ Scaligerā pascuntur Ithomen. Hæc
quidē Istieorum telluris extitūt: qui superiori tē Tricce.
pore (vt aiunt) Dorici vocabantur. Cæterū cū ithome.
illam perrhebii occupassent: qui ꝛ Istieam Eu Dorici
boicam subuerterant: ꝛ eius Incolas in cōtinē Istiei.
tem abstraxerant: cū tanta sane esset inhabitan
tium Istieorum multitudo: ab illis hoc regiōi no
men imposuere. Appellant etiā Dolopiam infe Dolopia.
riorem Thessaliā oppositā recte macedoniæ si tricce.
cut ꝛ inferiorem inferiori. Est quidē Triccę: vbi ithome.
Aesculapii templū extat vetustissimū: ꝛ clarita=
te celeberrimū ꝛ Dolopibus ꝛ pindo adiacenti
bus locis confine. Ithome aūt eo quo Messe=
nia vrbs nomine dicitur: quā nō sic ꝓferri opor
tere contendunt: sed primā auferri syllabam sic
enim prius appellarā quæ nunc in Thamas vo
cabulum transmutauit locū munitū ꝛ validū: ve
req; Scaligerū inter quattuor castella sitū tāq̄
quaternia a lateribus iacentia Triccam ꝛ Me
tropolin ꝛ pellineū ꝛ Gōphos. Verum Ithome pellineus
Metropolis regioni addicta est. Ipsa vero me Gōphos.
tropolis prioribus annis tribus habitata erat ithome.
oppidulis ꝛ quidem obscuris postea plures as
sumptæ vrbes sunt e quibus vna fuit Ithome
Enimuero Callimachus in Iambico carmine
Veneres nuncupauit. Dea enim nō vna est: sed
castniensem reliquas superare cunctas. Vel eo
sapiendi genere: quod sola sues immolādos ac
ceptos admittit. Atq; siquis alius ipse peritis=
simus extitit ꝛ per omnem eius vitā) vt ipse in
quit) hæc fabulis tradere volens. posteri vero
ꝛ ad arguerūt nō vnam Venerem modo: sed plu
res hunc immolandi ritum approbantes admi
sisse. E quibus vnā esse in hac ipsa Metropoli.
Non vnam quoq; ex vrbibus additis: ad eā ha=
bitandis esse Omiriū hunc morem tradidisse. pharyca=
Est et Pharycadonis vrbs in Istieorum plaga donis.
per quos penæus fluit: atq; curalius: Curalius penęus.
quidem templū palladis Ithome ꝓpter iabēs curalius
peneum intrat. ipse vero penæus (vt diximus) atrax.
oritur ex pido a sinistra relinquens Triccen: et Larissa.
pellineum: pharycadonē. peneisq; atracē Laris= tempe.
samq; defertur. Acceptisq; Thessalicæ telluris oechalia.
amnibus: per Tempe ad erumpēdū ꝓgredit. euryt
Oechaliam vero vrbem q̄ Euryti dicitur: et in

hisce locis et in Euboea & in Arcadia esse: scri
ptores memorant & alio pacto nomē illius per=
mutant qđ in exponēdis Peloponesi rebus di=
ximus. Hos autē in questionē deducunt ꝑ sertim
quenā ea fuerit: q̄ ab Hercule capta est: & quam
scriptis declarat ille qui Oechaliç captiuitatē
versibus edidit. Hec nanq; loca Aesculapij fili=
is subiecta cecinit. porro Eurypylo terrā subdi
tam ait: Ormeniūq; colunt quos fons Hyperea te
nebat Asteriūq; habitant: fastigiaq; alba Tita=
ni. Ormeniū igit hodie vocat Orminiū: vicus
Ormeniū Orminium quidē sub monte pelio: ad sinū pagaseum sub il
lis urbibus: quas Demetriadi habitatas addi
tas esse ꝯmemorauimus. Boebeidē veru lacū
Boeba ꝓpe esse oportet quādoquidē Boeba ex circū=
adiacentib⁹ Demetriadi vrbibus vna fuit sic et
ipsum Ormeniū. Abest autē a Demetriade Or
meniū stadia septē ac viginti itinere terrestri.
Locus quidē Iolci muia situs: longea Deme=
triade stadia septem semotus est. Ab Armenio
aūt reliquis viginti. Scepsio autē teste: phoe=
Phoenix nix Ormenij ortus est: Indeq; patris cōspectū
Ormenius Amyntoris: Ormenide fugientē phthiā ad pe=
leū sese regē recepisse. Ormeniū vero Cercaphi
filiū Aeolo ꝓgnatū hunc ędificasse locū. Orme
Amyntor niū duos ꝓcreasse filios Amyntorem & Euemo
Euemon nem e quoꝝ altero phoenicē. Ex altero vero Eu
Eurypilus ripylum ortos esse. Successionem quidē cōem
Euripylo de patria egrediēte Phoenice: fuisse
seruatā. Sic eñ scrib & cū pr mū foecūdā omb⁹
Ormeniū līq ꝑ eo ꝙ est. Grecia omissa mihi fa
mosis plena puellis Ceterū Crates phocēsem
extitisse phoenicē asserit ductis ex Galea Me
getis cōiecturis: qua in nocturnis excubijs vly
Eleon xem poeta testat: ꝙ ex Eleone Amyntoris Or
Autolycus menide Autolic⁹ replēs vallatas ꝑforat ędes.
Eleonē eñ in parnaso oppidulum quoddā esse
Amyntorem vero Ormenidē nō alium dici nisi
phoenicis genitorē Autolycūq; parnasi incolā
res vicinorū furto surripuisse. Quod cuiuscun=
q; furis cōe officiū est non longinqua surripere
& Toechorychin id est parietes perforare. At
Neon eñ Scepsius ait nullū parnasi locū monstrari.
Eleonē appellatū sed Neonē: quam scilicet post
Troianū bellū habitatam fuisse refert. Nec ꝓ
vicinoꝝ parietes solū a furibus ꝑforari solere:
Multaq; pręterea sūt alia quę dici possent: sed
in hisce amplius immorari vereor. Alij Ercleo
nē scribūt. Ipsa ꝓ Tanagrę tellu is est. Illud
aūt argumēto est: rem absurde dici cū sic refe=
rat. Dehinc seorsum fugiēs ꝑ Grecia: phthiam
Hyperea ꝓfectus est fons vero ipse Hyperea in phere=
Metaleusa orū medio oppido Metalensa cōsistit. Titanus
Titanus autē id est calx ab eo qđ illi accidit nomen est
Asterium assequuta. Ager eñ albicās natura existit Ar=
ne proximus nec ꝓcul ab ijs Asteriū est. ibi quidē
huic parti affines esse dicuntur qui polypoetę
subditi sunt.
Quiq; Argissam habēt: Gyrtonē deīde colebāt
Perrhebi Orthen Elonāq; vrbē niueāq; Oloossonem.
Gyrton Hanc sane regionē primū coluerunt perrhebi
fruentes parte maritima & peneo vsq; ad illius
ostium & Gyrtonem in perrheborū plaga. Inde
Lapithę illos affligētes mediterraneā: flumi=
ni vicinam orā occupauerunt. Ixion: filiusq; pe Ixion
rithous qui pelium vi occupauit. Eius perse= perithous
quens occupatores cētauros. Durā sane agre Centauri
stemq; nationem. Eos igitur electos e Pelio
ad Ethicas cōpulit. Lapithis aūt cāpestria cō
cessit. Eorū aūt partē olympo ꝓpinquā Perrhe
bi tenuere. Nōnullis vero locis oēs ꝓmiscu=
as domos habuere. Igit Argissa q̄ nūc argusa Argissa
vocatur: Peneo adiacet. Cui supiminet Atrax Argusa
in stadia quadraginta: & ipsa fluuio ꝓxima Re= Atrax
gionē vero fluuiatilem mediam circūtenebant: Phalāns
Perrhebi. Ortam sane quidā Phalannęorum
arcam esse ferūt. Phalāna vero ciuitas perrhe
boꝝ iuris est. Apud Tēpe Peneo finitima. per
rhebi aūt cū Lapithaꝝ potētia facti essent ma
iori ex parte in montana ꝓfugerunt. Pindo vi
cina: & ad Athamanes & ad dolopes. argiui au
tē cęterosq; Perrhebos Larissei in suam diti
onē redegerūt iuxta peneū cōsidentes: Illorū=
q; vicini fertilissimā quidē pascentes agri partē
nisi si qua curua nimis vallis Nessonidi ꝓpinqua
lacui fiat: q̄ annis stagnans arādi facultatē La
risseis interciperet. Eam tamen iacturā postea
Larissei ꝯstructis aggeribus emēdauere. In=
terim igit isti Perrhebiā occupātes tenebant
& tributa exigebāt: donec Philippus locorū po
titus est. Larissa quoq; Ossae locus est: que pē Larissa
silis aut obliqua dicit a plerisq;. est & alia in Cre
ta ciuitas: quę hodie quoq; Hierapygię conf= Hierapy=
nis habitat: a qua subiectus cāpus Larissius gia
vocatur. Est & in peloponeso argiuorū arx La
rissa: Eleorū quoq; agrū Dimā s disterminans Larissus
Larissus fluuius est. In eadem quoq; Larissam fluuius
vrbē in cōfinibus esse: Theopōpus scriptis te Larissa
statur. Et in asia Larissa Phricomia est iuxta cy Hamaxitū
mā: & ad Troados Hamaxitū. Est & Ephesia et Ephesia
Ensyna Mityline ad stadia quinquaginta. La= Ensyna
rissę petrę sunt ad Methymnē via. In agro Mityline
quoq; attico larissa est. Trallibus quoq; vicus Larissa
est lōge distās triginta stadia: Supra oppidum
ad Caystri cāpū: qua ꝑ mediterraneam itur ad
Isodromę matris tēplū sitū habēs similem: lo
ciq; virtutē ipsi. quā diximus pensili Larissę. nā
& aquarū bonitate & vinetoꝝ specie pręstās est.
Forsitan aūt et Larissius Iuppiter hinc cogno
men assumpsit. Ad sinistras quoq; ponti ripas
pagus est Larissa nomine: extremis Haemi fi
nitimus Est & Olooss on ciuitas: que Leuca vo= Olooson
cat id est alba: cū in alba cōsistat Argila & Elo= Leuca
na: ambę perrheborū vrbes: & Gōnus. Et Elo= Elona
na quidē in Lemonē nomē ꝑmutauit hodie di= Gumnua
ruta iacens. Vtręq; vero sub Olympo iacēt: nō [illegible]
ꝓcul ab Euro a fluuio. Quem quidē poeta vo Titareus
cat Titaresiū. De isto & de perrhebis deinceps perrhebi
poeta cecinit quandiu dixit.
Viginti atq; duas Guneus cypho egerat alnos
Sunt Enienes et comites: foresq; perrhebi.
Dodonem hi sedes circūposuere niualem.
Armaq; iucunde Titaresi pulchra colebant.
Haec igitur loca dicit perrheborum ab Hestię=
orum ora in parte cōprehendentia. Subiecti
quoq; fuere polypoeto parsim. Perrhebica tamē

illa Lapithis attribuit cum promiscue habitarent: et plana tenerent a lapithis: et i hoc tractu natio perrhebica maiore ex pte illis subiecta foret. Mōtana vero in Olympū vergentia atq₃ tempe: ab ipsis Perrhebis incolerentur: sicuti Cyphus et Dodona: et plaga Titaresio finitima qui e monte Titaro olympi vicino labens: ad plagā tēpe ꝯtingentē perrhebię quodā mō ptinentem in Penæū effluit. penęi quidē placentes aquæ sunt. Titaresij ṽo crassę quadam ex materia. Qua ex re factū est: vt illi nō cōmisceantur: quin instar olei desuper fluat. Inde cum sic myxti cohabitent Simonides perrhebos et lapithas vniuersos pelasgicos appellat: in orientem vergentes: ad Gyrtonem et penæi ostia: ad Ossam et ad pelium: et quæ circa Demetriadem et quę in regione campestri sunt Larissam: crānonem: Scotussam: Mopsium: atracē et adiacētia Lacui Nesonidi et Boebeidi: de quibus paruam sane mentionem poeta fecit: quoniam alia quidē necdū habitabantur. Alia vilia quędam erant habitacula ꝓpter alia atq₃ alia varija in tēporibus inducta diluuia. Neq₃ nesonidē lacū meminit: sed Boebeidem tātū qui longe minor est. Hoc quidē solo manēte. Illo vero quemadmodum cōsentaneū est: non ita: cū modo exundet modo deficiat. Scotusæ vero recordationē fecimus: cū de dodona sermonē haberemus et de Thessaliæ oraculo: quia hoc in loco fuerat. In Scotusa aūt locus est: quem Cynos cephalas id est canis capita vocant. Ubi Romani ac Etoli duce. T. Flaminio: ingenti prœlio philippū Demetrij filiū: et Macedoniæ regem vicere. Tale quiddā et in Magnesijs accidit. Eorū enī locis cōpluribus dinumeratis: ne vnū quidē homerus Magnesium nominauit sed eos tantū qui Cece ac nulla nota cognitos indicat. Qui penęum inquit frondosumq₃ pelium incolebant. Sed tamen circa penæū atq₃ peliū habitabant et Gyrtonis incolæ: quos I numero ille collegit et Ormenij: alijq₃ ꝑmulti ꝓcul etiā a pelio. Tamen Magnesi erāt sumpto ab Eumelo primordio: secūdū posteriores homines. Assiduis igitur transmigrationibus: et rerum permutationibus vrbanarū: et inquilinorum permixtiones et nominum et gentiū cōfusiones obuenisse videtur. Ea ꝓpter aliquando exoritur ambiguitas: sicuti de Crānone ac Gyrtone hoc ipsum primo factum est. Antiquitus enī Gyrtonij phlegiæ vocabantur ab Ixionis fratre phlegia. Cānonios autē Ephyros dicebat. ex quo nata est dubitatio ob ipsius poetę carmen. Cumq₃ Ephyris ambo de thrace scuta gerebant. Seu post magnanimos phlegyas quosnam velit eloqui. Postea et hoc idem in perrhebis et Athamanibus obuenit Homerus namq₃ eos: vt inuicem finitimos cōiunxit. Etiam diutius Athamanum. sedes Dotio in cāpo locatas a posteris extitisse ferunt. Istud aūt ꝓpe dictā nuꝑ perrhebiā est atq₃ Ossam: Lacūq₃ Boebaidē in media quodāmodo Thessalia: propriis quidem inclusum collibus. De quo Hesiodus hunc in modū inquit.

Sola hitant Dotij Gemunis in collibus arui.

Permulta coram plantā sibi virgo seuera.

Boebaide in stagno lauit.

Athamanes igitur in petam montē expulsi a lapithis magna ex pte fuerūt. Hac autē in plaga magna imperitabāt potētia: cū quādā agri ptē Doricis et Maliēsibus ademissent vsq₃ Heracleā et Echinū. Pars ṽo eorū circa Cyphū perrhebor montē: vbi eodē quoq₃ est pagus noīe ꝑmāserūt. Quędam aūt Perrhebor multitudo ad Olympi tractū ꝓgressa in occasum spectātem simul illic cōtractas sedes habuerūt Macedonibus finitimas. Nō parua vero eorum manus ad Pindū et Athamanię mōtēs ꝯfugit. Nūc autem minimū aut nullū potius ipsor restat seruatū vestigiū. Eos vero magnetas q̄ a poeta in vltimo Thessalicorum catalogo dinumerantur existimauerim. Macedonibus pierijs vicinos q̄ intra Tēpe a Penęo atq₃ Ossa vsq₃ ad Peliam trans penęū loca habent maritenus. Illis igitur Homolium siue Homolin. Nā vtroq₃ modo dicitur: attribuemus. Interim autē Macedonicarū cōmemoratiōe diximus: penes Ossam et ad Penæi ortū p suū ad tempe cursum. Si aūt iuxta primū littus Homolio ꝓgrediere λογον εχει. ωστε τετουριζουντα Προσγε μειν και ερυμνασ ευτηνωπο φιλοκτητου παραλια κειμενασ sub Philoctete et sub Emuelo. Hoc ipsū igitur dubiū incertūq₃ relinquatur. Locor quoq₃ series deinceps ordie positorū: tenus Penęo nō certa dicitur. Cūq₃ loca ignobilia sint nec nos illa multifacere debemus: Cū ripā Sepiacā tragœdiarū scriptores vulgarunt: posteaq₃ collaudarant cū ibi Persarum classis interierit: et in nihilū oino redacta fuerit Ripa quidem ipsa saxosa est. Inter illā vero vicūq₃ Casthaneū sub pello locatum littus iacet In quo classis ipsa Xerxes: cū staret in anchoris: ingenti flante Euro partim in terrā elisa e vestigio dissoluta est. partim q̄dē ad Ipnuntē locū asperū inflicta circa Peliam: partim vero ad Meliboeū: partim denique ad Casthaneā orā perijt. Totū aūt nauigationis spatiū penęi stadia octoginta immane ac sęuū est. Tale est enī ac tantū Ossę interuallum. Intermedius autē sinus est stadia intra ducēta: in quo Meliboea sita est. Totus aūt a demetriade ad Penęum sinuatus est amplior stad. mille. Ad Euripum vero stad. duū miliū et octingentum. Rursus ab Euripo stad. trecentum et quinquaginta. Hieronymus quidē cāpestrē Thessalię ac Magnesię circuitū stadiū triū miliū esse demonstrat a pelasgis habitari solitum Expulsosq₃ inde illos in Etoliam a lapithis Cāpū aūt Pelasgicū modo nūcupatū existere in Larissa et Gyrtone et pheris. Ibiq₃ esse Mopsiū et Boebē et Ossam et homolen et Peliū et oram Magnesiā. Uocatum aūt Mopsiū nō a filio Tiresiæ Mopso vate: Sed a Mopso Lapitha Argonautarū nauigationis comite. Aliud itē Mopsius fuit: a quo Atticam appellauere Mopsopiā. Hęc quidē singulatim de Thessalia. ipsa q̄dē ois prius scilꝫ Pyrrhea ab Deucalionis vxore pyrrha noiabatur: et hemonia ab Hemone: a cuius filio Thessalo thes

Cyphus
Dodona
Titarus
Penęus
Scotusa
Gyrto
Phlegię
Cannonij
athamānes
Dotius
Cāpus
Boebais
lacus
Athamanes
Echinus
Cyphus
magnetes
Homolis
Sepiaca
Ripa
Casthaneus vicus
Ipnus
Penæi spatium
Meliboea
Mopsium
Boebe
Ossa
Homole
Pelion
Magnesia
Mopsius
mopsopia
Pyrrhea
Thessalia

salia vocata est. Quidã sane bifariã diuiserunt. Ipsam quidẽ partẽ in austrũ spectantẽ Deucalioni in sortẽ obuẽisse dicritãt eos. Ipsumq; a matris noie eam Pãdorã vocitasse. Reliquã vero Hemoniã: a quo Hemonia est dicta. Trãsmutato deinde noie. Hãc qdẽ Helladẽ siue Græciã ab Deucaliõis filio Hellene. Reliquã vero thessaliã ab Hemonis filio dici cœptã. Alij vero venientes ab Ephyra Thesprotidis Antyphum & Philippũ pnepotes Thessali Hercule geniti ab Thessalo eorum pgenitore: Regionẽ aiunt Thessaliã noiasse. Eam quoq; aliquãdo Aesonidẽ dixere quidã sicut et Lacũ, a filio Thessali Aesone.

Pandora — Hellas Græcia — Aeson

¶ Decimus Liber Etoliam continet & circũiacentes insulas. Cretã etiã omnẽ. In qua maxime immorat Ius ciuile illius edisserẽs: & Curetum & Ideoꝝ insup magistroꝝ in eadẽ genesin & honorificentiã & orgya pseques. Priuatã etiã psapiã suã Strabo ex Creta repetit: preterea po..tas circũ Cretã insulas multas numero in libro c.listetes. Inter quas & Sporades sunt: & de Cycladibus nõnulle.

Postq; Euboea ad hoc totũ littus opponitur: qd a Sunio tenus Thessalia ptendi tu.: exceptis extremis vtrinq; affine videtur. At ipsũ insule tractũ ad ea q̃ dicta sunt ptinenter adiungamus. postmodũ ad etolicã plagã: acarnanicãq; trãsire: que de Europæ partibus restãt. Igit insula a Ceneo ad Gerestũ mille ferme ducẽtis stad. oblõga porrigitur: eius latitudo haud sane equalis est. ad summũ vero ad centũ & quinquaginta extendit stadia. Itaq; Ceneũ quidẽ secundũ Thermopylas: eaq; q̃ extra Thermopylas sunt paulũ abest. At Gerestus atq; Petalia corã Sunio Atticæ igit atq; Bœotiæ: agroq; Locrẽsi medio Euripo: ptra rñdet & Moliẽsib⁹. Ceterum pter angustã eius formã lõgitudinẽq; p̃dictã maiores nostri quondã Macrin illã noiauere. Cũq; curua sit: a Chalcide maxime in cõtinentẽ applicat terrã: & Aulidẽ agri Bœotij locũ Euripũq; efficit. De quo lõgiorẽ pducimus orationem. Deq; locis fere inter se inuicẽ p freta diuisis & ad cõtinentẽ: & ad insulã contraiacentibus ex vtroq; Euripi latere: & intus & extra: quod si quid omissum fuerit: in præsentia apertius supplebimus. Ante omnia caua Euboeæ oræ esse pars dicitur: que inter Aulidem: Gerestũq; cõtinetur. Plaga nãq; maritima in sinus formam flectitur. Chalcid: vero pinqua curuatur. Iterum in ipsam spectans ptinentẽ. Cæterũ nõ tãtũ macris sed etiã Abãtis vocabat insula. Hoc eta igitur cũ in insulæ mentionẽ venit: nunq; Euboeenses: semper autẽ Abantes dictitat: Euboeamq; colũt spirantesq; robur Abantes: & illud pariter cõmorantur Abantes. Ut autem scriptis affirmat aristoteles: profecti de aba Phocidis ciuitate Thraces insulã incoluere. Unde illius inquilinos Abantes appellatos. Sunt q̃ ab heroe dicant nominari: sicut heroice indolis matronam Euboeam ei cognomen tradidisse. Fortasse item quemadmodum et in littore situm antrum quoddã in Aegeum vergens aula bouis vocatur: vbi Io. Epaphũ peperisse fertur: eademq; ex causa hoc nomen adepta fuit insula: quã etiã Ocham vocauere eodẽ quo mõs nomine. Qui ibi existentes reliquos magnitudine superat. Ipsa quoq; Hellopia noiata ẽ ab Iouis: filio Hellope: siue ab Aecli & Cothi fratre vt alij phibẽt: qui aliã etiam condidisse Hellopiam dicitur in ea quæ nominat Oria Istiæa terra iuxta montem Celetriũ & Istiæa adept⁹ esse Periademq; & Corinthum: & Edepsum et Orobias: vbi veracissimũ est oraculum. Fuit et Selenũtij Apollinis oraculum. Uerũ Hellopenses Istiæa transtulerũt: & vrbẽ amplissimã reddiderũt violẽt⁹ ingruẽte tyrãno Philistide post rẽ ad leuctra gestã. Cõstructũ aũt a Philippo Oretanorũ tyranno Philistide Demosthenes scribit. Sic eñ a posteriorib⁹ vocitari cœptos Istiæẽses: & vrbs ipsa p Istiæa Oreus appellata. Aliqui referunt Istiæam ab Istiæẽsi populo seu tribu translatã ab Atheniẽsibu.: sicut ob Eretrieis Eretriã. Theopõpus autẽ scriptis testat suis cum pericles insule potitus esset Istiæenses in Macedoniã. Ita eñ ex fœdere cõuenerat migrasse. Duo deinde Atheniensiũ millia Oreũ habitatũ aduentasse. Istiæensiũ sane antea ciuitatẽ extitisse. Eã vero sub Tetrio monte Drymo iacere insulam. Sic eñ vocatur iuxta callãtẽ fluuiũ excelsa in petra. Itaq; cum Hellopienses monta.. lessent: qui prius inhabitarant: hoc illi vrbi esse forsan nomen impositũ. Oros eñ montẽ indicat. Hoc etiam in loco educatus Orion nomẽ adeptus esse videtur. Sunt q̃ Oretanos: cũ ppriã ciuitatẽ haberẽt ab Hellopiensibus bello fugatos: ad Istiæenses trãsgressos: cũ eis socialit habitasse: cũq; vna vtriusq; ciuitas facta fuisset: ambobu. vsos eis. nominibus. sicuti Lacedæmon & Sparta eadẽ est. Antea dictũ est: vt Istiæensis multitudo Thessaliã habitãs ab eis qui hac ex ora diuisi fuere vocabulũ assequuti sunt. postq; vero Hellopia eo nos adduxit vt ab Istiæensib⁹ & ab oreo captaremus initium que deinceps locis ipsis finitima sunt exponam⁹. Est sane in hoc oreo Cleneũ pmõtoriũ affine. Sup illo que Diũ: quedã Athenarũ ciuitas Diades ab Atheniensibus edificate: que freto incũbũt ad Caunũ. Ab Dio vero cane Aeoli tractus frequẽtes habẽt habitatores. hec que ipsa loca Istiæe circumadiacent. Insup & Corinthus extile oppidulum mari pximu. penes vero est Budorus amnis cuius appellationis montẽ habet Salomini in Atticam pspectantem. In ripa item sub mõte Carystus cõsistit: cui vicina sunt Styra & Marmariũ. in qu. Carystiarũ columnaꝝ latomia id est lapidũ excisio est: ibi Apollinis mamarini tẽpluz est. Eo ex loco nauigatio ad Alas Araphenias habet. ad carystũ lapis nascit: quẽ pectũt / nẽt / texunt. inde mãtilia cõficiũtur egregie cõtexta Ea vbi sordescunt in flammã proiecta nõ secus

Euboea — Ceneus — Gerestus — Petalia — Macris — Aulis — Euboeæ pars — Abantis — Aba

Euboea mulier — Aula bouis io. — Epaphus — Ocha — Hellopia — Aeclis — Cothis — Oria — Istiæa — Celethris — Perias — Corithus — Edepsus — Orobias — Selenũtius apollo — Oreus — Istiæa — Eretria — Tetrius — Drymo — Callãtes — Oros — Orion — Oretani — Lacedæmon — Sparta — Clæneum — Dius — Diades — Caunus — corinthus — Budorus — Salomin — carystus — lapis — Marathõ — Styra

emundātur quasi maculas elueris: loca ista de
ductis a tetrapoli circa Marathonē et Styra
colonis habitata fuisse memorant. Euersa ve=
ro funditus Styra esse ab Atheniensium duce
Phedro: cōstat in Maliaco bello: locū quidem
Eretrij occupant. Laconica etiam carystus in
Arcadiam vergens locus Aegyis extat: a quo
vinū Carystium ab Alcmane poeta celebratur.
Nulla in nauiū catalogo Gerasti mētio fit. poe
ta tamē eius meminit illuc hospitio noctu ve=
nere Gerastum indicat autē quomodo ex Asia
in Atticam transmittentibus: Sunio primus
opportunus iacet locus. Templūq; habet Ne=
ptūni illa in regione celebratissimum: egregiaq;
Gerastos domic lia. Secundū Gerastū vero Eretria ciui
Eretria tas est totius Euboeę amplissima post Chal=
Chalcis cidem: dehinc insulę metropolis: Chalcis quo
dammodo sup ipso Euripo sita vtriusq; moenia
Aeclus Troianis tēporibus antiquiora posuisse dicun
tur Athenienses. Post res vero Troianas Ae
Cothus cius & Cothus ex Athenis profecti habitaue=
runt. ille quidē Eretriā: Cothus vero Chalci=
dem. Eolenses quoq; ex Penthili exercitu: in
insula magna ex parte manserunt. Priscis etiā
annis Arabes Cadmi comites eo traijcientes
habitarūt. istę igitur ciuitates eximijs amplifi
catę fortunis: insignes in Macedoniā emisere
Pallene colonias. Nā Eretria vrbes circum pallenem &
Athon montē Athon ędificauit. Chalcis autē attri=
butas Olyntho cōdidit: quas philippus diruit
Italia quoq; atq; Sicilia pleraq; a Chalcidensi
bus posita loca tenet. Hę autē Colonię tunc
missę fuerunt Aristotele teste. Cum hypobo=
tę in gubernanda ciuitate plurimū poterant. il
lius nanq; pręsules erant viri principes ex ma=
gnis censibus optimates habiti. Ea vero tēpe
state qua Alexander traiecit in Asiam: dila=
Canethus tato vrbis ambitu intra vrbes assumpsere Ca
Euripus nethum & Euripū: sup pontum turres portas
Lilandus murūq; cōstruentes. Chalcidis aūt vrbi cāpus
Chalcis quē Lilandū appellant adiacet: in quo calidarū
scaturigines aquarū erumpūt ad curādos mor
bos aptissimarū. Quibus Corin. Sylla Roma
noꝝ imperator est vsus. Aderat quoq; admira=
bile ęris ac ferri cōe metallum: quale nusq; per
uenire memorię proditur. Hoc tpe vtrūq; pror
sus euanuit. Tota vero Euboeę insula terrę=
motibus facile percutitur pręsertim in ora Eu
ripo vicina subterraneas ventoꝝ agitationes
admittens: qualiter & Boeotia & loca cętera de
quibus antea memoriā longiore fecimus ora=
tione. Ob talē casum etiā eo noīe quo insula op
pidū absorptū fuisse vulgatur. Cuius Aeschy=
lus in pōtio glauco meminit Euboicā curuatu
rā ad Cenei iouis ripam circa ipsam miserandi
lichę tūbā. Chalcis aūt eiusdē appellationis
in Etolia quoq; dicit Chalcida littoreā simul et
Calydona petrosam & sita Eleo nūc in agro pręę
tereūt crunos et Chalcida pone petrosam: qui
e Nestore cū Telemacho ꝓuiā reperebāt pa=
triam. Eretrienses sane ab Eretria quę e Ma
cysco Typhyliaca descendit deductos esse qui
dam scriptores affirmāt. Aliqui vero ab Athe

nienses ortę Eretria: q̄ nūc foꝝ est. Apud phar= Eretria
saium etiā alia est Eretria. in agro quidā Ere=
trico vrbs erat Tampię Apollini consecrata. Tampię
Cui ꝗdē ipsam sacrem (vt aiunt) Rex admetus Apollo
struxit penes quē phoebū mercede famulatum pastor
esse vulgat nō ꝓcul ab Euripo. Eretriam antea Melaneis
Melaneidē vocitatā fuisse ꝯstat: & Arotriā hu= Arotria
ius sane vicus est Amarinthus intra stadia se= Amarinthus
ptem a moenibus. vetustā igitur vrbē solo dele
cere persę instar sagenę incolas includētes: vt
Herodoti verbis vtar. Tanta Barbaroꝝ mul
titudo muro sese circūfuderat. adhucq; funda=
menta mōstrant: & antiquā vocant Eretriā. Ea Eretria
vero quę hoc extat tēpore postea supędificata
fuit: quantā autē superioribus annis potētiam
Eretrienses habuerūt: ea testimonio columna
est: quā in Dianę amarynthię tēplo aliquando
erexerant: cuius hęc est inscriptio tribus arma
torū milibus sexcētis equitib⁹: sexaginta curri
bus pompā factitarūt. andrios itē Teneiosq;
& Ceos insulasq; alias suę ditioni subiectas ha
buere. aduenas quoq; ab Elide incolas habue
runt. Unde & R. littera nō solum in exitu voca=
bulorū sed etiā in medijs crebro vsi fuere sylla=
bis sicut ab comoediarū scriptorib⁹ illuduntur.
Est etiā Oechalia Eretrici vicus agri: deleti ve Oechalia
ro ab Hercule: supsunt reliquę oppidi: hocq; ip
so vocatę sunt noīe Echalia apud Trachinē. al
tera penes Tricē. alia in arcadia quā posteri=
tas appellauit ardaniā. Una itē in Etolia iuxta
Eurytanas. Hic igitur tēpestate Chalcis ꝓcul ardania
dubio dignitatis principatū reportat: & Euboeę Chalcis
metropolis ipsa pędicatur. Secūdo vero i gra Eretria
du Eretria pręstat. Istę etiam ciuitates ad pa
cem belliq; gerendum ingenti dignitate antea
pollebant. adeo vt etiā philosophantib⁹ amoe=
nū tranquilliq; suppeditent diuersoꝝium. Te=
stis sane est eretricoꝝ philosophorum schola: q̄ Menede=
Menedemi ductu & autoritate eretrię cōstite= mus
rat: & prius etiam aristotelis secta qui ad Chal aristoteles
cidem versatus est: quoad vita functus est. Hę
vero ciuitates diu magis ac magis inter se cō=
cordes tenuerunt aīos. Orta autem subinde de
Lelanto cō trouersia: nō tamē sic in bello pror=
sus cōstituere: vt cuncta peruicaciter agerent.
quinimmo ea foedera ꝯtraxere: quibus vna cer
tamen sisterent. Illud etiam in amarynthio de
lubro colūna quędā indicat: ita ꝓloquens emi=
nus iactandis nequaq̄ vti: quoniam in bellicis
vsibus & armaturis: vnica neq; est neq; fuit cō=
suerudo. Uerum nōnulli longis vtuntur iactib⁹
sicuti sagittarij & funditores & iaculatores. aliq̄
sūt cominus pugnant: veluti qui gladium quiq;
spicula intendunt. Duplex enī hastarū est vsus.
Unus e manu: alter in manu veluti iacula qua=
liter & contus verūq; pręstant vsum. Nam & col=
lato gradu & emisso vtimur conto. Quā quidē
ad rem & sarissa valet & hyssum euboici & ad pu=
gnam statariā & ad iactū e manu agitandū bel=
latores optimi fuerunt. Hastis (vt inquit poe=
ta) nitētis vtebant porrectis alacres frangunt
tholaca s ahenos. Fraxineis hastis bellatores Pellas
varia forsan erāt iacula: qualē Peliadē achillis haste

id est fatineam fuisse:par est: vt est apud poetã
cõcutere hanc solus cognoiat Achilles. Adie
cit alius dicens hasta iaculoꝝ: quãtum ne alter
quidem sagitta ꝛ pugiles in singulari prœlio ia
culis vtentes prius cũ hastis introducunt:dein
de incursant ensibus. Pugnantes autẽ comin
lli dicuntur:qui nõ modo gladio:sed etiam ha
sta e manu cominus vtuntur vt idẽ ait ferratã
intorquẽs hastã sua mẽbra resoluit. Euboicos
igitur hũc in modũ hastis vtentes inducit. At
de locris ꝯtraria ꝯmemorat:nõ in statario ꝑlio
bellica curant opera sed arcubus certãt. Ora
culum etiam Euboicis redditum profertur.
Thessalicus sonipes prestat: mulierꝙ lacæna.
Quiꝙ Arethuseos haurit vir fonte liquores.
Chalcidenses explicãs vti viros prestãtissimos
Arethusa Ibi est enĩ Arethusa. Euboici autẽ amnes nũc
Cereus sunt Cereus ꝛ Neleus:e quoꝝ altero siqua pe
Neleus cus potauerit alba efficit. ab altero vero vel
lus atrum cõtrahit:ac hoc idẽ ꝛ ad Cratin flu
uium accidere fertur. Euboici e Troia redeun
tes domũ in Illyricos eiecti videlicet abãtes.
aliqui per Macedoniã penes Edessam substi
Edessa terunt:sumpto socialiter ꝑ eoꝝ hospitib⁹ bel
Euboea lo. Urbẽꝙ Euboeã cõdidere:cuius nois ꝛ alte
urbs ra in Sicilia fuit: quam Chalcidẽses indigenæ
ædificauerũt. Gelon vero rex expulsis eã inq
linis exinaniuit. Fuit ꝛ Syracusanoꝝ castellũ
ꝛ in Corcyra erat Euboea:ꝛ in Lẽno locus ꝛ in
argiua terra tumulus quidã. Quãdo quidẽ ae
Aetoli toli:ꝛ acarmanes ꝛ athamanes lota Thessalo
acarmanes rum:ꝛ oetæorũ in occasum vergentia tenent: si
ꝛ hi ipsi appellandi sunt Græci: de iis explica
re nobis restat: vt vniuersum Greciæ circuitũ
habeamus. adiiciamus etiam finitimas prefer
tim Grecie insulas quas incolunt Greci quot
necdũ oratione circuimus aetoli et acarnanes
igitur inuicem cõtermini sunt: Inter quos me
achelous dius est achelous ab Septentrione ꝛ Pindo in
agrei austrũ fluẽs:ꝛ ꝑ agreos gentẽ Etolicã ꝛ amphi
amphilo- lochos. Acarnanes sane ꝛ occidentẽ partẽ hñt
chi fluminis vsꝙ ad amphilochium sinũ ambraciũ:
ꝛ Actii apollinis tẽplũ. Etoli autẽ ad orientẽ te
nus Locris Ozolis:ꝛ Parnaso ꝛ Oetæis. In
mediterranea vero:partibusꝙ in Septẽtrionẽ
vergẽtibus supimminent. Ex acarnanibus q̃dẽ
amphilochi:ex his ipsis Dolopes ꝛ Pindi acco
Dolopes læ. Ex Etolis aũt perrhebi ꝛ athamanes ꝛ Eni
athamães anũ portio quedã Oetã habitantiũ. Australe
perrhebi sane latus ꝛ acarnanicũ similiter ꝛ etolicũ ipso
mari perfunditur:qd Corinthiacũ efficit sinum
achelous quẽ achelous amnis influit:qui ꝛ etoloꝝ ꝛ acar
Thoas nanũ littoris terminus est. Superiori vero tpe
Thoas appellabatur ipse achelous: vtꝙ di
ctum est. Alter itẽ eiusdem nois achelous est
apud Dymã ꝛ apud Lamiã. Huius ostium flu
minis Corinthiaci sinus initium efficit:vt aiunt
anactoriũ In acarnania vero vrbes sunt ꝛ anactoriũ i che
Nicopolis ronneso cõditum: penes actium ꝛ Nicopoleos
Stratus emporiũ etate nostra ædificatæ:ꝛ Stratus per
Aenea quã ad stadia supra ducenta aduersa nauigatio
est ꝑ acheloũ flumẽ:ꝛ aeneæ ipsa fluuio vicina.
antiqua quidẽ inhabitata est ꝛ deserta æquali

a mari Stratoꝙ distãs interuallo. altera autẽ
hoc habitata tpe ad septuaginta stadia supra il
lius ostium absens. Sũt ꝛ aliæ palerus scilicet Palerus
ꝛ alyzia ꝛ Leucas ꝛ argos amphilochium ꝛ am alyzia:
bracia:quę plurimæ immo vero cunctæ: Nico Leucas
poleos iuri attributę sunt habitationes. Me argos
dio aũt in itinere quo ex alyzia itur anactorium ambracia
Stratus iacet. Etoloꝝ vo ciuitates sunt Calydõ Stratus
ꝛ Pleuron:hoc tẽpore ad humilẽ deductæ for Calydon
tunã. Hę vero ꝑfecto quondã vrbes Grecię tu Pleuron
tamen erant. Iam sane bifariã diuisam fuisse cõ Etolia
tingebat Etoliam. Nam ꝛ antiquam ꝛ epicteron
id est post quęsitã dici: antiquã enĩ ab acheloo
vsꝙ ad Calydonis littus lõge intra mediterra
neã pertinentẽ planã ꝛ fructuosam vbi Strat⁹
est ac Trachiniũ optimã tellurẽ habẽs: Epicte trachiniũ
ton seu post quęsitã locris affinẽ vsꝙ Naupactũ Epicteton
ꝛ Eupaliũ asperam sane sterilemꝙ tenus Oetę Naupactũ
athamanibus ꝛ deinceps mõtibus atꝙ gẽtib⁹ eupalium
iam in arcton vergentibus. Ingentẽ vero cora
cem id est coruũ Oetæ ꝑximum: habet etolia ꝛ
cęteris in medio iacentibus μαλλον aracin aracithus
thum:ad quẽ nouã Pleuronẽ autore habitan
dam cõstituere omissa vetere penes Calidonẽ
posita cũ illa incõposita sit atꝙ frugifera. Qua
tẽpestate Demetri⁹ cognomine etolicus agrũ
diripuit. supra Molycriã Thaphiassus ꝛ chal Molycria
cis mõtes admodũ excelsi surgunt. In quib⁹ po Thaphias
sita sunt oppidula. Macyma ꝛ Chalcis ipã⁹ mõ sus
tis noie:quã ꝛ Hypochalcidẽ vocant. Curiũ ve Chalcis
ro penes antiquã Pleuronẽ est:a quo Pleuro Macyma
nii. Curetes (vt quibusdã visum eit) nominati Hypochal
fuere. Sed tenus fluuius e Bouteniibus inter cis
Ophientes gente etolica oritur qualiter ꝛ eu curium
rytanes ꝛ agrei ꝛ Curetes ꝛ alii. ab initio qui Curetes
dẽ minime ꝑ Curetica orã labitur:quę eadẽ est Tenius
ꝛ pleuronia. at eñ versus orientẽ potius pręter Bouteses
Chalcidẽ ꝛ calydonẽ currit. Inde ad cãpestria Ophietes
Pleuronis antiquę deflectẽs ꝛ in occasum ꝑmu eurytanes
tans:eruptiones in meridiem vertit. Olim aũt agrei
Lycernas vocabatur. Nesum hac in pte desi Lycernas
gnatũ portitorẽ fuisse:occisum ab hercule vul Nessus
gatur:cũ inter traiiciẽdũ Deyanirã:violare co Deianyra
naret. Poeta etiã Olenũ Pylenãꝙ vrbes eto Olenus
licas meminit. E quibus Olenus eodẽq achai Pylena
ca noie dicta: ab aeolicis est diruta nouæ pleu
roni finitima. De eius agro aũt certamẽ susce
perũt acarnanes. Trãslata inde Pylena in su
periora loca:nomẽ quoꝙ illi permutauerunt et
Proschiũ vocauere. Hellanicus aũt earum nõ Proschiũ
nouit historiã. Cęterum perinde ac antiquo ad
huc in statu existant mentionẽ facit illarũ. Quę
vero posterius ꝛ secundũ Heraclidarũ reditu͡ꝫ
cõdite fuerint:eas in vetustarũ numero cõpu
tat Macyniũ atꝙ Molicriã permultaꝫ in tota Macyniũ
fere volumine leuitatẽ ostentãs. Hęc quidẽ de Molicria
acarnanũ etoloꝛũꝙ regiõe summatim dicta sint
De ora vero maritima et adiacentibus insulis
hęc sunt etiam assumẽda. ab ostio nãꝙ ꝛ sinu in
choantib⁹ ambracio primus acarnanũ locus ẽ
actium eodẽꝙ vocabulo ꝛ apollinis tẽplũ ꝛ ꝑ
mõtoriũ nũcupatur:qd sinus ipsius ostium effi actium
cit ꝛ exterius portũ habet. a tẽplo autẽ stadia

anactoriũ quadraginta distat anactoriũ ipso in sinu ꝯditũ
Leucas Leuca aũt ducentis ꝛ quadraginta. Hęc vero
in acarnania plaga posita Cheronesus erat. Eã
sane littus in cõtinenti poeta vocat oiã e regio
Leucas ne Jthacę ac Cephallenię Epirũ id est cõtinen
Jthaca tem appellans. Hęc aũt acarnania est. Jdeo cũ
Epirus cõtinentis littus dicit: acarnanię ripã oportet
Leucas accipias. Leucadis autẽ ventoſæ quę Neritus
Neritus quoq; dicit: quã cepisse Laertis asserit dicẽs Ne
ritũ in potestatẽ redegi: bonis instructã mœni=
Crocyla bus vrbẽ: ripã Epiri id est ꝯtinẽtis Cephallenı
Egylipe bus imperitans quasq; in catalogo refert Crocy=
lam ꝛ Egilipẽ asperam eaa Corinthij a Gypselo
ꝛ Gargaso missi occuparũt pariter cum littore
etiam ad ambraciũ vsq; sinũ ꝓgressi ꝛ ambracia
ꝛ actoriũ inductis cultoribus habitatũ: ꝛ Che=
Neritos rõnesi terra angusta defossa. Leucadẽ in insulę
formã redegerũt: ꝛ in eũ locũ trãsportata. Neri
to: qui quondã fuerat Jsthmus. Nũc vero fre=
Leucas tũ ꝛ Euripus est: põte iugabilis mutato nomĩe
dixere Leucadẽ: sumpto vt reor a Leucate vo=
cabulo. Est enĩ albicanti colore petra in pelag⁹
cephalẽia ꝓiecta atq; Cephalenã ꝛ Leucadi adiacẽs ve
luti hinc accepto noĩe. Habet insup ꝛ apollinis
Sappho Leucatę phanũ. Jbi saltus fit qui ad sedandos
amores valere credit. Quo ĩ loco Sappho pri
ma dicitur. superbe ab excelsa se deiecisse petra
stimulante cupidine: sicuti Menãder autor est
ꝓrupta nacta in trãsitu petrã cupidis oestro
percita e summo ꝓceps ruit ex animi tui sen=
tentia Rex imperiose. Menander igitur primã
Cephalus saltasse Sappho inquit. antiquiores vero scripto
Ptarolę res ñ Sappho sed Cephalũ prius saltasse tra=
Leucadijs dunt: Pcarolæ captũ amorib⁹ Degonetı filiæ.
apollo Leucadijs vero mos erat patriis vt in apolli=
nis sacrificio: sontẽ quotannis aliquẽ auerten=
dę deoꝝ irregratia de mõtis specula deijcerẽt.
Ei quoq; applicitis pennis ꝛ auibus multimo
Volũs hõ dis quibus leuari posset saltus ipse: perinde ac
volatus efficeret: multosq; circũstãtes cadentẽ
prius excipere nauiculis: ꝛ ꝓ viribus cõserua=
tũ extra patrios fines emittere supstitẽ. At scri
Penelope ptor alcmeonidis e Penelopes genitore Jca=
Jcarius rio duos natos esse filios scriptis suis ꝓdidit
Alyzeus Alyzeũ atq; Leucadiũ: eosq; cũ pr̃e Acarnanię
leucadius regnũ tenuisse. Ab eis igitur ciuitates nomen
Cephalle= accepisse testatur Ephorus: Cephallenes ab
nia insula Cephalenia vocatos hoc aiunt tempore
Vlyxis re= Homerus aũt cũctos: Vlixi subditos appellat
gna e quib⁹ etiã Acarnanes existũt: cum inquit ipse
Jthaca Cephalenas secũ ducebat Vlyxes: Quiq; tenẽt
Neritos Jthacẽ syluis ꝛ Neritõ altis: qui mõs eo in lo=
Dulichiũ co illustris habet. At etiã e Dulichio Ethinadi
ethinades busq; sacris. Cũ inter Ethinades Dulichiũ con
sistat: ꝛ illud Quiq; Buprasiũ ꝛ Helidẽ habent:
cũ in Helide Buprasiũ existat: ꝛ qui Euboeam
habẽt ꝛ Chalcidẽ atq; Eretriã: his ipsis in Eu=
boea ꝯsistentibus: quẽadmodũ Troes ac Ly=
cij ꝛ Dardani: cum ꝛ ibi Troes sint. Pręterea
post Neritũ dicit ꝛ Crocylã colũt asperãq; Egy
lipen ꝛ zacinthũ ꝛ Samũ ꝛ Epirũ id est continẽ
tem. Epirũ aũt sine cõtinentẽ dicere vult terrã
e regione insularũ positam: simulq; cũ Leucade

ꝛ reliquã ꝯphẽdit Acarnaniã: de qua hũc in mo
dũ mẽtionẽ facit. Bissenos pecudumq; greges
Epirus habebat: cũ ipsa Epirus quõdam illuc
vsq; ꝓtendebatur ꝛ noĩe cõi sic nũcupabat Epi
rus. Samũ aũt nunc Caphaleniã esse cũ dicat.
Circa Jthacęq; Samiq; fretũ sub rupib⁹ aspis
Per ipsum enĩ Epithetũ nois paritatẽ distin=
xit: cũ nequaq; de vrbe sed de insula nomẽ posue
rit. Quoniã cũ insula sit Tetrapolis: id est qua
ternas ꝯtinet vrbes. Ex ijs vna est quę Samus
siue Same dicitur vtroq; vsitato vocabulo: ipsi Same, Samos
etiam insulæ cõmuni. Quando enim dixit: quot
cunq; optimates Jnsulis imperitabant. Duli=
lichioq; Samem appellans Jnsulam quam pri
mo Samum vocauit. Apollodorus aũt ait: per
adiectiuum distinctionem ab eo nominis fieri.
Nam cum Samum dicat asperam insulã dici.
Jnterdum vero ꝫ scribi oportere. Dulichio Sa
moq; nõ autẽ Sameq;. Unde manifestat Sa=
mũ Samẽq; pro vrbe ꝓferendum esse. Jnsulam
vero Samum tantũmodo. Quod enĩ vrbs Sa=
me dicitur haud sane dubium: cum e qualibet
vrbe procatores dinumeret. Eque Same viri
quatuor ac viginti fuere. Prætera e sermone
Crimenis: quam inquit ad Samem missam de=
dere. Hęc sermonis rationem habent. Non enĩ
distinctæ apteue poeta ædidit: neq; de Caphal
lenia neq; de Jthaca locisq; reliquis proprioꝛi=
bus. Ex quo est effectũ vt expositores ꝛ rerum
indagatores discrepent. Statim enĩ de Jthaca
cum inquit: quiq; habitam Jthacam ꝛ frondo=
sum Neriton inde: quod quidem Neritum mon
tem verbo dixit expresso. Apricamq; Jthacam
colo: mons vbi frondet opacus. Neritus fron=
dosus atq; decens. Siue vrbem enĩ siue insulã Jthaca Neritos
hoc in versu dicat Jthacẽ: in ambigua linqua=
tur. vt in eo quoq; Quiq; habitant Jthacẽ: aut
Neriton: haud certe declarat. Aliquis aũt pro
prie audiẽs ciuitatem intelligeret: sicut ꝛ Athe
nas siquis dicat ꝛ Lycabotrum sic ꝛ Rhodum:
si quis dicat ꝛ Atabyrin. Jtem Lacedæmonẽ
si Taygetum: poetice vero contra. Nam in eo
certe dicto: Apricãq; Jthacã colo: ꝛ in ea Neri
tum montẽ: qppe cum in insula nõ autẽ in vrbe
mõs sit. Quãdo vero. ita inquit: nos ex Jthaca
sub Neio venimus: siue enĩ Neritũ ꝛ Neiũ eũdẽ
esse dicat siue alterũ siue mõtẽ: siue locũ res ip= Neritos
sa liquet. At enĩ q̃ ꝓ Nerito Nericũ scribit: aut Neius
ecõuerso aberrat oĩno. Quoniã Neritũ montẽ Nericum
quidẽ frondosum poeta nũcupat: Nericũ autẽ
bene muratũ appellat oppidulũ ꝛ illũ quidẽ in
Jthaca: hoc aũt ꝯtinẽtis. i. Epiri littus esse ait.
Hoc etiã obiectionẽ quãpiã videt ostẽdere: tam
q̃ hũilis: q̃ sũma salo iacet ipsa sonãti. Humilis
nãq; ad ima spectat: q̃ sũma ꝓo celsa ꝛ alta: qua
lem plurifariã significãs asperã sterilẽq; vocat.
Viãq; ex ipso portu tramitẽ asperũ ac durũ: ait
incultũq; ꝛ absq; materia locũ: illud etiã. Nulla
enĩ insula semp Aprica: nec optimis ꝓdita por=
tubus appellat: etiã sup oẽs ithaca: hui⁹ gñis
igit expositiões habet elocutio. Explicãt autẽ
non male expositores: non enim humilem ad
ima depressam in hoc accipiunt loco: sed humo

et terræ cõtinẽti finitimã ac ꝓximã. Neqꝫ vero
summã celsam altãqꝫ intelligãt: sed sup oẽs ex-
tremã ad aquilonẽ conuersam. Hoc etiã dicere
vult ad tenebras. Cõtra vero ad austrũ: cũ aliis
ad austrũ vergẽtibꝰ z ab Epiro cõtinẽtiqꝫ seor-
sum ad aurorã z solis ortũ. ithaca sane ꝓpe ar-
cton accidit: qꝫ aũt sic australe vocat latus in hi
sce versibus manifestat.

ithaca Dextra siue adeant auroram z solis ad ortum.
Siue petant illi leuam: obscurasqꝫ tenebras.
In illo etiã longe magis. Nominus haud socii
tenebræ loca lucis z ortũ. Aut vbi sol nitidꝰ ter
ræ succedit ad ima. Aut vbi cõ scẽdit. Est.n. ac-
cipere quattuor climata: cũ aurorã australẽ ac-
cipias partẽ: z hoc quidẽ quandã habet expla-
nationẽ. Præstat aũt ipsum solũ solis ꝓcessum
intelligere. Aquilonari oppositũ regioni. Quã
dam.n. rerũ cœlestiũ mutationẽ: z quidẽ ꝑmultã
sermo ipse significare vult nõ nuda climatũ oc-
cultationẽ. Oportet.n. in oĩbus cõtinuationis
tẽpora: siue interdiu siue noctu cõtingãt cõseq̃
Cœlestia vero amplius mutãtur ex eo qꝫ nos ip
si in meridiẽ plus minusue secedamus q̃ econ-
tra. Hoc aũt nõ occasus z ortẽtis occultatiões
faciũt (z eni cũ serenitas adsit hoc cõtingit) sed
meridiei z Septentrionis efficit. Maxime eni
polus arcticus est: quo moto z interdũ ad ver-
ticẽ nobis interdũ sub terra existente: ipsi Se
ptentriones pariter ꝑmutãtur. Nõnunqꝫ z defi
ciunt secundũ tales discessiones: quo tamen fit
vt nõ ignoscas: quo in loco Septentrionale sit
clima: neqꝫ principiũ est. Si autẽ hoc est neqꝫ op
positũ agnosceres. ithaca sane ad stadia octogi
ithaca. ta in circuitu patet. De ithaca quidẽ hæc dicta
Cephallenia. sint. De Cephallenia vero quæ est Tetrapolis
.i. ciuitates quaternas cõtinet: neqꝫ huius tptis
noie dixit: neqꝫ vlla de citate: vna tñ excepta: si
Samos ue Same siue Samo: qđ oppidũ hodie deletũ ꝓr
sus ẽ. Ad mediũ ãt ithacæ fretũ ipsius vestigia
cõ mõstrant. Ab ea vero incolæ Samei nuncu-
pantur. Alia sunt adhuc his tẽporibus exilia q̃
dam oppidula: Pronesus z Cranii. Aetate ve-
ro nostra alteram, C. Antonius ædificauit. M.
Antonii patruus: cũ post consulatũ quẽ Colle-
pronesus ga Ciceronis oratoris gessit exul in Cephalle-
cranii. nia morã traxit: z vniuersam insulã sicuti pecu-
c antonius liare prædiũ subiectã habuit: quã tamẽ a se ha-
cephallenia. bitari z condi cœptã nõ absoluit. Sed ab exilio
reuocatus adhibita rebus amplioribus cura
functus est vita: nõ dubitauere plerique Cephal
leniam eandem z Dulichiũ appellare: et Tha-
Dulichiũ. phum alii z Thaphios Cephallenios eosdem
Thaphos dixere Teleboas: z aduersus illos amphitryo
Teleboes nem exercitũ ductitasse. Assumpto socio Deio-
cephalus nei filio Cephalo ex athenis ꝓfugo amphitryo
Cephallenes. nem dehinc insula potitũ: eã Cephalo tradidis-
Taphos se: ab illoqꝫ nomen assecutã esse insulã. Oppida
vero ab illius filiis sumpsisse cognia. Hæc qui-
dem minime sunt Homerica: quoniã Cephalle-
nes Vlyxis z Laerti subditi fuere imperio.
Taphos autẽ Mente ditioni paruit vnde.
Mentes Anchialo prognatus glorior esse.
At pelagi doctos Thaphios rex ipse guberno

Hac aũt tempestate Thaphus thaphius dicit
Nec vero Hellanicus Homero cõcordat: Duli Dulichiũ
chium cephalleniã nũcupãs. Illud.n. sub mege megetes
te fuisse ꝓhibet: sicut z Echinades reliquæ. Ex epæi
autem inquilini Epei sunt dicti ab elide ꝓfecti.
Quãobrẽ Otũ cyllenia de gẽte phylei socium
magnanimorꝫ ductorẽ epæorum vocat. Ast Vly
xes magnanimos duxit cephallenes. Itaqꝫ ne-
qꝫ in cephallenia Dulichiũ extitit: si Homerum
sequimur: neqꝫ cephalleniæ iuri attributũ: An-
drone teste. illud.n. tenuerũt epei. Totam vero
cephalleniã cephallenes sub Vlyxe. ipsos autẽ
Meges habuit. Atqui palenses Dulichios ap
pellauit Homerus: sicut pherecydes scriptis
ostendit. Is præcipue contradicit homero: qui cephallenia.
Cephalleniã z Dulichium vnum idemqꝫ pronũ
ciat. Siquidem ex ꝓcatoribus duo z quinqua- dulichium
ginta e Dulichio proficiscuntur. E Same vero ꝓcato.
quattuor z viginti. Haud enim hoc diceret ex
vniuersa tot. Ex vna vero de quattuor ad vnum
dimidios: quod siquis cõcedat interrogabimꝰ.
quænam fuerit Same quando ita inquit: Duli
chiumqꝫ Sameqꝫ z nemorosam zacinthum. Cæ
terum ad Acarnaniam Cephallenia sita est: e Cephallenia.
Leucata circiter quinquaginta distans stadia
vel quadraginta: vt alii dicunt. Ab Chelonata chelonata.
vero octoginta. Hæc vero ad stadia trecẽta cir
cuitum habet. In longum autem porrecta ten
dit in austrũ montana: maximus in ea sane mõs
extat. In quo Iouis Enesii templũ est: penes
illud angustissima ac durissima Insula Isthmũ enesius.
efficit humilem: quẽ fluctus sæpenumero e ma sup.
ri superundat in mare: Penes angustum autẽ cranii.
hunc locum in sinu sunt Cranii z Palenses. In palenses
ter Ithacam vero z Cephalleniam Insulã ia- asteria
cet asteria: quam poeta nominat Asteridem:
Quæ non qualem poeta loquitur talis perma-
net autore Scepsio: portus quidẽ insunt ad lo-
candanauigia vtroque ex latere profundi. At a
pollodorus adhuc eã manere dicit. In qua op-
pidulum esse inquit Allalcomenas nominatum allalcomenæ.
super ipso Isthmo iacens: a poeta quidem Sa
mum dictum et Thraciam: quam hoc tempore
Samothracem vocamus. Ionicam quidem no
uit vt par est. Nam Coloniam Ionicam nosse
videtur: nec dubie protulit illius appellationẽ:
cum de Samothrace verba facit nonnunqꝫ per samos
adiectiuum. Threiciæqꝫ Sami nemorose in ver samothrace.
tice summo: aliquando propinquarum coniun-
ctionem Insularum: in Samon ac Imbron: et imbros.
quæ planissima longis Est nucibus Lemnon. z
rursum. Inqꝫ Samiatqꝫ imbri sterilis medio.
Norat igitur: Verum illam minime nominauit.
Nec sane eodem quondam appellabatur no-
mine: sed Melamphyllus post ea Anthemnis: Melãphilus
Deinde Parthenia a flumine Parthenio: qui anthẽnis.
mutato vocabulo imbrasus vocatur. Quan- parthẽia.
do quidem igitur rerum Troianorum tempo- imbrasus
re Samus z Cephallenia z Samothracia no-
minabantur earum nomina a prĩscorꝫ aliquo il
lis inducta fuisse liquet: ex quibus z illud mani
festũ est qꝫ præter antiquã historiã qua colonos
post Ionicã Coloniã Tẽbrionisqꝫ præsentiã: e

Samo venisse fingūt et Samon Samothraciā
nominasse. Plañ ūinquā est Samios hoc eē cō
mētos gloriē causa. Uero aūt similius illi dicūt
(Samo thracia.) qui nomē insulæ ab altitudine īpositū aiūt. Sa
(Samos .i. summitas.) moe nāqꝫ summitas ꝛ altitudo vocaf. ex eo nāqꝫ
loco tota ꝓspectui patebat Ida: ꝛ Priamū ciui
tas ꝛ acheoꝝ naues ea cernebanf. Sūt qui a saijs
(Sai. sapei. sinti.) priscis Thracie cultoribus: ꝛ cōtinēti finitimā
habitabāt: Samū appellatā esse dicūt Seu illi
sint q̄ Sapei aut Sintias vocabātur: quos qui
poeta Sanitas nūcupat aut alij. Satoꝝ quidē
meminit Archilocꝰ: quispiā Satoꝝ clypeo ma-
ctarat q̄ē ad Thamanū sine ꝓbro nō spōte re
liquit: de ipsis Ulyxis ditioni subiectis Insulis
zacinthus explicāda restat: paulopluſqꝫ cephal
lenia ꝛ Pelopōnesus in occasum vergēs: eamqꝫ
magis attingens. zacinthi vero ambitas vltra
(zacinthus.) centū ꝛ saxaginta stadia est: abest aūt a cephal-
lenia ad stadia sexaginta. Nemorosa q̄dē vrbs
verū fructifera eiusdē nōis ciuitas est celebris.
Ab ea distās ad hesperidas aphricē stadia tria
milia trecēta. Inter hāc ꝛ Cephalleniā ad oriē
tem solem Echinades Insulæ iacent: e qaibus
Dulichiū est. Hodie vero Dolichā vocant: et q̄
(echinades dulichium dolicha. oxeæ araxus.) vocantur acutē .i. Oxeæ quas poeta celeres ap
pellat. Dolicha quidem iacet: ad Oeniadas et
ad acheloi ostiū. Distat aūt ab araxo elidis ꝓ-
montorio stadia centū. Reliquæ echinades plu
res extant cunctæ steriles ꝛ asperæ: e quibus q̄
lōgissime abest ante acheloi eruptionē stadijs
quindecim distat. Quæ vero ꝓpias stadia quin
qꝫ: cū prius pelago circūfluæ forent. Limus. n. q̄
frequens defertur quasdā illaꝝ in cōtinētis ter
ræ faciē redegit. Alias mox rediget qui etiam
Perachelon (sic eni finitimā fluuio plagam vo
(perachelo is) cant) effecit: quā amnis inundat. ea vero cū an-
tiquis tēporibus semper limites confunderet
(achelo fa- bula delanira) bella inter vicinos ciebat etolos: et acarnanes
terminos designās. cūqꝫ arbitri nulli essent ar-
mis vt iudicio decertabāt. Uictoriā vero repor
tabant qui plus virium vendicarāt. Qua ex cau
sa talis cōficta est fabula quasi debellāte ache
loum Hercule: cū victoriæ præmiū reportaret
Oenei filiæ De ianiræ nuptias adeptus est. eā
quidem tragoediarum scriptor Sophocles hoc
pacto loquentē introduxit. Procus sane michi
(amaltheæ. cornu.) amnis fuerat achelous. Qui tribus me formis
(achelous tauro. similis) a patre petijt manifestus incessit taurus: alias
torta s varias ꝑ notas draco aliquādo moleva
lida bouis pre se ferens frontē: addūt nōn nulli
amaltheæ cornu capræ idesse: quod Hercules
ab acheloi fronte effregit. Idqꝫ Oeneo marita
le munas dedit Hercules. Quibus e rebus ve
ram pleriqꝫ similitudine quadā alegoriā educē-
tes acheloū sicut flumina reliqua tauro compa
rant: ob sonos ipsos ꝛ alueoꝝ circumflexiones:
quas cornua vocant dracoui quoqꝫ ꝑꝑ obliqua
tam ipsius longitudinē: eadē est ꝛ bouinæ fron
tis causa. Herculē quoqꝫ olbas alioquin benefi
ciam mortalibus Oeneo affinitate cōiunctum
aggeribus: ꝛ aquarū ductibus fluuiū ꝑperam
et dānose labentē coercuisse. cūqꝫ is abundātia
ferref ingēti cursus aquarū ꝓpiquus acheloo

vastatis agris. Oenei gratia siccauit amnē. hoc
autē amaltheæ cornu esse. Troianis itaqꝫ tēpo
ribus Megetē echinadas ꝛ Oxeas ditiōe pos
sedisse Homerus dicit de quo addit. Hijs cas
genuit Phileus agitato iequorum Qui iā Du-
(meges phileus) lichium cōdit saccensus ab ira. In patrē. Fuit
(augeas. thaphij. thaphus) autem pater augeas elidis ꝛ epæoꝝ dominus.
Unde has insulas epæi tenuerunt: rage Phi-
lei ad dulichiū comites. Thaphioꝝ autem In
sulæ Teleboaꝝ prius extitere: quoꝝ fuit ꝛ tha
phus quam nunc Thaphiuntem vocant. Seor
sum ab ijs fuerunt nō quidē spatijs: sunt. n. pro
pinqꝫ sed alijs sub ducibus: Thaphijs. s. Tele-
boisqꝫ constitutæ. Primū igitur aphiteryon vna
cū cephalo Deionis filio et athenis ꝓfugo ad-
uersus illos ductans exercitū: ipsūs regem im-
(Cephalus telebog.) posuit cephalū at Homerus eos regis Mente
dominationi subditos dixit. ipsos latrones ap-
pellans sicut et Teleboas appellat vniuersos.
Hæc quidē de adiacentibus acarnaniæ insulis
dicenda occurrerūt. inter Leucadē vero ambra
ciumqꝫ sinum salsus est lacus Myrtūtius nōie
(myrtūtius paleras. alizia.) ab Leucade vero deinceps Paleru s: ꝛ alyzia a-
carnaniæ ciuitates sunt: e quibus alyzia lōge a
mari qaindecim distat stadijs: ad quā dicatus
Herculi portus est: et cū laco phanū Herculis
certamina cōtinens. E quo dux qaidā Lysippi
opera Romā transtulit: Herculis labores in lo
co ꝑꝑ solitudinē abiectos. Inde ꝓmontorium
Corinthota ꝛ Echides ꝛ vrbs Astacus eodem
(corinthota astacus. crithota oeniadæ achelous melita) nōie qao ꝛ alia Nicomediæ sinusqꝫ astacenꝰ sin-
gulari numero noiata. Est ꝛ Crithota quo voca
bulo oppidulū appellaf in Cheronneso Thra-
cia: quæ aūt in medio sita sunt. cuncta cōmodos
portus hñt. Dehinc sunt Oeniadæ ꝛ achelous
postes lacus ad Oeniadas ꝑtinens. Melita no
mine stadia quide triginta longitudine patens.
Latitudine aūt viginti. Est ꝛ lacus alius Cynia
longitudine ꝛ latitudine duplo maior. Tertius
itē nōie vria hisce lōge minor. Cynia q̄dē mare
(Cynia. Uria.) ingredif. Reliq̄ vero dimidio stadio supiacent.
(Euenus) Postea euenus ab actio stadijs sexcētis septua
(chalcis:) ginta remotꝰ. Post euenū mōs chalcis ē: quē
(pleuron) artemidorus Chalce appellat. Deide pleuron:
(Licyrna.) deide Licyrna pagus cui calydō inclibit stadia
(Calydon) trigita in mediterranea. Prope Calydonē vero
(Lathraei apollo) Lathræi Apollinis tēpluū extitit. postea mōs ta
phiasius post Macynia ciuitas. Deide Moly-
(Taphius. macynia molycria) crea. Iuxta eā est ꝓmōtoriū antyriū: Etoliæ fi-
(antyrium patræ.) nis ꝛ Locridis plagæ: ad quē ab Eueno stadia
sunt circiter centum ꝛ viginti. Hunc in modū de
mōte siue chalcide siue chalcia artemidorꝰ dis-
serit. Eā iter acheloū ꝛ pleuronē ꝯstituēs. apol
lodorus aūt (vti sapius a me dictū ē) sapia mo
lycreā ꝛ chalcidē ꝛ thaphiasam ꝛ calydonē iter
Pleuronē ꝛ chalcidē sitā eē affirmat: in forte a
lius iuxta pleuronē ponēdus est mōs quē chal
ciā: Alter aūt quē chalcidē vocitēt: q̄ q̄dē iaxta
Molycreā surgit. Quidā etiam penes Calydo
(eurysiches) nem lacus est magnus sane atqꝫ profundas ad
modum: quē patraram Incolæ Romani possi-
dent. Cæteram in mediterranea acarnaniæ gē
tem quandā Eurysicheā eē scribit apollodorus

cuius apud poetā. Alcmanē mētio fit. Neqꝫ in-
quit Eurisicheus Calydonisqꝫ sum pastor verū
in vertice Sardiniēsi in Etolia aūt fuit Olen⁹
vrbs prout in Etoloꝝ dinumeratione Homer⁹
meminit. Eius quidē tantūmodo vestigia reitāt
olenus lysimachia hyrra. arsinoe. conopa. pyliena ppe pleuronē Aracintho subiecta penes quo-
qꝫ erat Lysimachia humi ꝓstrata & ipsa ad lacū
adiacet: qui prius quidē hydra. Hoc vero tēpo
re Lysimachia nominabat: iter Pleuronē Arsi
noenqꝫ vrbē ante quidē vicus erat noie Cono-
pa. Aedificauit aūt illam Arsinoe secundi Pto-
lemæi soror simul & cōiunx cōmode ad Acheloi
transitū sitam. Simile quiddā & pyliena quod &
Olenus passa est. Cū vero sublimē inquit Caly
donē & Petrosam a loci natura capiendum est.
Fertur. n. vt bifariā ora diuisa: montanā quidē &
epictetū siue postea adeptā Calydoni attribue
rint. Tractū vero campestrē Pleuroni. Hac au
tem tēpestate fatiscens assiduis bellis & acar-
nania & Etolia concidisse: sicut & alij plerīqꝫ po
puli. Plurimos aūt ānos Acarnanes Etolis ad
iuncti aduersus Macedonas aliosqꝫ Græcos ꝑ
durauerunt. Postremis vero tēporibus contra
Romanos pro libertate decertantes. Quando
quidem igitur & Homerus & reliqui poetæ re-
rumqꝫ scriptores frequētes illoꝝ tradidere me
moriam: aliquā quidem insigniter ac manifeste
quædam aūt obscurius quod per iam dicta de
illis ostenditur. Assumamus et prisca nonnulla
ex iis quæ incipiendi ordinem habent: vel si du
bitationem afferant Statim de acarnania sane
ꝙ Laertes et Cephallenos ea potiti sint a no-
bis cōmemoratū est. Cū quidā illā occupassent
antea plerīqꝫ certe ea de re loquuti sunt. Cæte
rum ad illos qui dissona ꝓtulerunt & idipsum q
dem apertenō ab re diiudicādi nobis sermo re
acarnania. cephalus stat de ipsis. Uulgatū est prioribus sæculis A-
carnaniā a Taphiis & Teleboïs habitatā esse:
eorūqꝫ principē Cephalū ab Amphitryone do-
minum constitutū adiacentes Tapho Insulas
orāqꝫ maritimā imperio tenuisse. Hinc aūt vsita
tum ad Leucata saltum huic ipsi primo adscri-
ptam fuisse ferunt: vt in superioribus enarraui
mus. Postea vero ꝙ Taphii Acarnanibus an
te Cephallenū ac Laertæ aduentum imperitꝰ
rint: ne verbū quidem facit. Eos aūt Ithacensi
bus amicitia coniunctos fuisse asserit. Quocir
ca vel locorum ditionem nullo pacto illius tem
pore habuerunt vel sponte cesserunt: vel inha-
bitandi societate vsi erant. Quosdam vero e la
cedæmone qui cum Icaro Penelopes genito-
re venerunt Acarnaniā incoluisse opinio est. Nā
et hunc & Penelopes germanos vitam agere
in odyssea poeta tradidit.

Qui in tecta patris properāt habitare feroces
Icarij culus de semine filia pulchro.
Germanīqꝫ orti fratres: Tū primus illam.
Eurymacho pater & fratres nupsisse iubebant
Eos enim Lacedæmone habitasse: haud simile
veri est. Nam Telemachus etiā eo ꝓficiscens
nequaqꝫ Menelai domū reuertisset: nec illos a-
tyndarus Icarus. liam habitationē tenuisse diximus. Uerū Tyn
darum eiusqꝫ fratrem Icarū cū ipsos e patria

eiecisset. Hippocam ad Thestium Pleuronio hippoca
rum dominū sese recepisse: simulqꝫ multū trans thestius.
Acheloum plagam occupatam inter se parti- Leda.
uisse. Itaqꝫ Tyndarum accepta in vxorē The- Icarus.
stij filia Læda domū repetisse. At Icarū Acar polycasta
naniæ partem adeptum subsistisse: & ex Polyca penelope
sta Lygæi filia liberos ꝓcreasse Penelopē sci
licet fratresqꝫ Penelopes. Nos autem in nauiū
catalogo demonstrauimus acarnanes in susce-
pta aduersus Ilium expeditione & cōnumera-
tos & militiæ socios fuisse: in quibus nominati
dicebatur. Qui Epirum idest terram continen epiros
tem habitabant: & item quiqꝫ Epiron habēt cō Leucas
trariaqꝫ arua colebant. Nec dum sane acarna- acte
nia Epirus seu continēs nominabatur: nec leu
cas acte idest littus. At Ephor⁹ negat militiæ
socios fuisse. Alcmenonē enim Amphiarai fi-
lium vna cū Diomede: reliquisqꝫ Epigonis sus-
cepto contra Thebanos prœlio: reqꝫ bene ge-
sta cum Diomede societatem iniisse: et cū illo de
Oenei hostibus vltionem sumpsisse. Cuqꝫ illis
Etoliam tradidissent ipsum acarnaniam inuasis
se: eamqꝫ ꝓstratam subiugasse. Hoc in tempore
agamēnonē argiuos aggressum magna ex par
te Diomedis complices facile superasse. Paulo
post cū aduersus Ilium illa īcidisset expeditio
veritum ne Diomedes domū repetens propriū
vendicaret imperiū. Audiebat eni ingentes ad
ipsum conuerti copias: nā illum quidē adrasti:
hunc vero patris successorē & hæredē esse. Hæc
inqꝫ veritū & summo versantē illos ad capessan-
dum Argos & belli cōmunicationē et societatē
accivisse. Itaqꝫ Diomedē obsequutū in militię
partē accessisse: Indignatus aūt alcmeonē ne-
glexisse. Quāobrē solos Acarnanes in nullā cū
reliquis Græcis militiæ partē aduenisse. Has
sce rationes sequutos (vt par est) acarnanes.
Ro. postea callide induxisse vt expeditā ab eis
libertatem: & suū viuēdi morē assequerentur af
ferentes solos sese aduersus eoꝝ maiores & ge
neris autores nullā militiæ sortē subiisse. Nec
enim in Etoloꝝ cōspiratione auxiliisqꝫ dinume-
randis: neqꝫ seorsum ꝑ se memorarētur: nec om
nino istud ipsum nomē in Homerico carmine in
ferretur. Ephorus igitur ipsam acarnaniā ante
Troiana tēpora subditā iam alcmeoni faciens
Argos amphilochiū ab illo conditum fuisse de
mōstrat: & acarnaniæ nomē ab illius filio acar-
naniæ deriuari asserit: & ab illius fratre amphi-
locho: amphilochā gentē nūcupari: sic addicen argos.
das extra homericā excurrit historiā. verū thuci Amphilo-
dides & alij ꝓhibēt amphilochū a Troianis re- chium
uersum militia cū res argi nequaqꝫ ei aīo sede- acarnania
rent hāc habitasse terrā in fraterni potentatus vnde.
successionē venientē (vt qdā asserūt) qꝫqꝫ alij ali amphilo-
ter. Hæc qdē de acarnania peculiariter mēorā chi
da succurrūt. Cōmuniter aūt q̄ rebus īplicant.
Etolicis exponem⁹. Etoloꝝ deiceps gesta nar-
raturiqꝫ ꝓter iā dicta assumere decreuim⁹. Cū
igit curetes qdā ad acarnanes: qdā ad Etolos Curetes
adsciscāt & nōnulli a creta: aliqui ex euboea ge-
nus duxisse asseuerēt. Quippe cum Homerus
quoqꝫ ipsorū meminerit: quæ ille dicit ante oia

considerãda sunt. Nã cũ existimant potius. Ae
tolos dicere q̃ Acarnanes. Qui quidẽ Portha
onide fuerit Agri⁹ atq; Melas eques acer: terti
us Oeneus Pleuronẽ clarã ⁊ celsã Calydona
colebant: ambo aũt hæc Etolica fuerunt oppi=
da ⁊ in Etolo⁊ catalogo ferũtur: quocirca post
q̃ pleuronis habitatores suo aũt tẽpe Curetas
eẽ videãtur: nimirum Etoli forent. Qui vero ista
contradicunt eloquutionis modo adducuntur
quando dicit. Curetes pugnant: Etoliq; ense fe
roces: Mœnia sub Calydonis. Haud.n. sic pro
prie dixisset: Bœotij ac Thebani iter se pugnã
conserebant: Nec Argiui ac Pelopõneses: Ex
planatũ nãq; superius est hunc eloquendi Ho=
mericũ esse morem: ⁊ penes alios poetas tritũ
id esse sermonis genus: huic ergo facile respon
deri licet. Dicant aũt illi quonã modo si Pleuro
nij atq; Etolij neq; nationis eiusdẽ erant: eos in
ter Etolos numerat. Verũ Ephorus Etolos gẽ
tem esse: ac nunq̃ alienæ subiectos ditioni p̃fa=
tus. Cæterũ quoad respicere quidẽ hominum
memoria valet: inuiolato a populatione permã
sisse dicens: cũ pp locorũ asperitates: tum vero
rerum peritia bellicarũ: principio quidẽ Cure=
tes agrum cunctũ occupasse testat̃. At cum ex
Elidæ Endymionis filius venisset Etolus: ipsos
q; prœlio vicisset Curetes in Acarnaniã nũc ap
pellatã se recepisse. Etolos aũt cõiũctos Epeis
domũ reuertisse. Ibiq; vetustissimas Etoliæ ci
uitates decẽ cõdidisse. Posteriore dehinc eta=
te ab Oxylo Emonis filio qui ex Etolia trãsmi
grauit. Eli frequẽtibus itroductis colonis fuis
se habitatã. earũ rerũ testimonio adiecit epigrã
mata: Etoliæ quidem ad Thermopylas vbi eli
gẽdorum magistratuum mos patrius erat ad
Etoli statuam insculptum in basi.

Χωρησ οικιστηρα παραλφειου πο=
τεδινεσ.

τρεφεντασ αδιου γοιτου ολυμπια=
δοσ.

Hab itandæ telluris autorem ad Alphei verti
ces educatum Olympio vicinum stadio Endy=
mionis gnatũ Etolũ. Hoc aũt eu serunt Etoli:
vt ppriæ virtutis monumentũ spectaretur. Al
terum autem in Eleorum Etolorum foro ad O
xyli statuam inscriptum est.

Hanc olim Etolus linquens ab origine gentem
Curetum: terras hasce sudore parauit.
Idẽ annis decimus stirpis satus Emone forti.
Oxylus hanc veterẽ cõstruxit mœnibus vrbẽ.
Mutuam sane quidem Eleorũ ⁊ Etolorũ inuicẽ
cognationẽ per hæc epigrãmata recte signifi=
cat: quo fateantur vtriq; non modo cognacionẽ
sed etiam inter se auctores esse: ex quo eos mẽ
tiri arguit: qui nõ Eleorum Aetolos: sed Aeto
lorum Eleos esse colonos asserant. Scripturæ
autem ⁊ sententiæ dissonantiã: ⁊ hic eandẽ ostẽ=
disse videtur: quam nos in delphico apposuimus
oraculo. Quum enim inuiolatos a populatione
quoad respicere quidem hominum memoria va
let dicat: Etolos ⁊ Curetes principio hũc agrũ
occupasse: hoc vtiq; consequens dictis afferre
debebatur. Curetas tẽpus adusq; suum terrã
Etoliã possidẽtes permansisse. Sic enim inuio
lata a populatione ⁊ nunq̃ alienæ subiecta di=
tioni vocari debebat. Verum pmissi factus im
memor: non istud infert sed oppositum quod ab
Elide pficiscente Etolo ⁊ ipso⁊ facto per bella
victore: Curetes i Acarnaniã se recepere. Quæ
nam igitur est alia populationis proprietas: q̃
bello superari: agrũq; relinquere? Hocq; ipsum
apud Eleos epigrãma testat̃. Nam Etolus inq̃t
Curetum terras hasce sudore parauit. Fortas=
se dixerit quispiã ipsum inuiolatã a populatio=
ne Etoliam assereret: ex quo nomẽ istud adepta
sit: post Etoli præsentiã. Verũ intelligentiæ ra=
tionem abstulit: cum in sequentibus dicit pluri
mã populi partem in Etolis pmanentis: hanc
Epeorum esse inquiens: et cum postmodũ ipsis
cõmixti Aeoles fuerint: qui vna cum Bœotijs
e Thessalis cõmigrarunt cõmuniter cũ iis oiã
tenuisse. Nunquid igitur contingit alienũ inua=
dentes agrum pariter cũ possessoribus partiri
sine bello: quibus quidẽ nulla tali opus sit cõ=
munione: vel hoc quidẽ credibile nõ est: at cum
eis quos per arma deuiceris æqualẽ in sortem
cõuenire credibile. An quid igitur aliud est po
pulatio q̃ p arma superari? Apollodorus etiã
inquit Hyantes e Bœotia aduentãtes scriptũ
esse ⁊ Etolorũ accolas factos. Verum ipse per=
inde ac re bene recteq; confecta supaddit. Hæc
itaq; ac talia diligenter accurateq; tractare cõ
sueuimus cũ res aliqua vel in dubitationẽ affer
tur oĩno vel falsam habet opinionem. Ephorus
sane cũ talis existat: tamen reliquis antecellit:
eumq; Polybius ipse studiose collaudat. Ac de
rebus inquit Græcia Eudoxus quidẽ bene. Cæ
terum Ephorus optie exponẽs differit de ædi=
ficijs: de cognationibus: ⁊ transmigrationibus
de vrbiũ autoribus. Nos aũt inquit quæ impre
sentiarum sunt apertius declarabimus: ⁊ de lo
corũ situ ⁊ de interuallis. Hoc eni locoȝ descri
ptioni ppriissimũ est: Sed.n.o Polybi cũ aliorũ
sententijs ac opiniones de distantijs introdu=
cas: nõ solũ extra Græciã verũ etiã intra Græ=
ciam: ⁊ nunc quidem Posidonio: nunc Artemi=
doro alijsq; cõpluribus indicia distribuas: ⁊ no=
bis veniã pstes: minimeq; indigneris oportet
si ab talibus vitia historiã ingentẽ trãsferẽtes
aliqua in parte deficimus peccamusue. Verũ sa
tis habere si cæteris maiorẽ dicto⁊ partẽ me=
lius explicemus: aut p ignorationẽ omissa ap=
ponamus. De Curetibus aũt adhuc talia ferũ
tur. Quædã ppe Etolo⁊ scripturas ⁊ Acarna=
nũ: quædã sũt lõge. Prope quidẽ qualia ptuli
mus q regionẽ hoc tẽpore etoliã nũcupatã ha
bitauere Curetes. Aduẽtantes aũt Etolos cũ
Etolo ipsos i Acarnaniã expulisse. Talia etiaȝ
ferunt q pleuroniũ agrũ ab Curetibus habita
tũ: ⁊ pinde cureticũ vocitatũ Aeoles inuaden=
tes interceperũt: possessoribus eius eiectis. Ar
themathus aũt Euboeus curetas inq̃t Chalci
dem incoluisse. Assidue vero de Lelanto campo
bellum gerẽtes: cũ hostes anteriorẽ captarent
cæsarẽ: eosq; distraherẽt ab occipite capillatos

Marginal notes: pleuron / Calydon / etoli. — Etoli. / Oxylus. / Elis — Curetes. — Etolia — hyantes / ephorus. — Curetes. / pleuron / ager

Curetes unde.
extitisse a fronte detōsos. Unde ab Cura idest
tonsura Curetes.i.detonsos appellari: ꝛ in Eto
liam habitatū migrasse. Cum ꝗ Pleuronis loca
postmodum occupassent trans Achelonum orā
incoluisse. Ubi cum intonsa seruarent capita: A
acarnanes unde.
carnanes vocari cœpisse. Plerique vero ab heroe
quodam veranꝗ natione nomen tenuisse aiunt.
Curius. mons.
alij a monte quodā Curio Pleuroni imminenti
curetes unde.
Curetes nominatos. Hanc vero Etolicæ natio
nis tribum quandā esse liquet: sicut Ophiēses
ophienses agrei. emytanes.
Agreos ꝗ ꝛ Emytanes aliasꝗ cōplures. Etolia
etoliæ partes
autem bifariā (vt dictum est) diuisa Calydoniā
plagam Oeneo regnatā fuisse memorant. Pleu
calydon pleuron
roniam vero aliqua ex parte Patthaonidas ha
patthaoni des.
buisse. Agrij cōplices qui secundū poetā Pleu-
ronāꝗ colunt muro ꝛ Calydona præaltā. The
Testius althea.
stium tamē Pleuroniam tenuisse: qui curetum
ductor socer quidē fuerat Oenei. Altheæ vero
pater. Bello aūt aduersus Oeneū ꝛ Meleagrū
ab Thestiadis ingruente: ob suis caput ꝛ spo-
lium secundū apri fabulā si poetę credimus. Ut
autem ꝓbabilius fit ꝛ vulgatum est ꝑ regionis
parte. Nā sic dicitur Curetes ꝛ pugnaces Eto
li belli gerebant: hæc quidē ꝓpe: lōge autem et
extra materiam sunt quæ alioquin ꝑꝑ nominis
similitudinē: ad idem per historicos adducūtur
quæ quidē curetica ꝛ de Curetibꝰ eo modo di-
cuntur quo ꝛ de illis: qui Etoliā Acarnaniāꝗ co
luerunt. Ab illis quidem differunt: Similia ve-
ro magis sunt sermoni: qui de Satyris Sylenis
ꝗ ꝛ bacchis ꝛ Tityris habetur. Tales enim de
Satyri. sileni. bacchæ. tityri.
mones quosdā deorūue ministros Curetas vul
gant. Quidā vero res Cretenses ac phrygias
edidere: sacrificijs nōnullis implicitas: partim
mysticis partim aliquo pacto cōtentas: vti Io
uis infantiam in Creta educati matrisꝗ deorū
cerimonias: In phrygia ꝛ in Idæ troianæ lo-
cis celebrandas. Quibus sane in sermonibꝰ ma
Curetes.
gna varietas est: cū alij eosdem esse Curetas ꝛ
corybātes. caberi
Corybantes: ꝛ Caberos ꝛ Idæos dactylos et
idei dactyli.
Telchines ostendant. Alij cognatos inter se et
telchines.
pusillas quasdam ipsorū differentias: inter eos
esse distinguant. In hoc aūt vniuersi tradūt esse
quosdā spiritibus afflatos: ꝛ bacchicos inꝗ ar
morum agitatione tumultuosa: et cum strepitu
ac fragore tymbalisꝗ ac tympanis ꝛ armis. itē
etiam tibijs vociferationibus inter sacrifican-
dum stupefaciētes. Inꝗ ministrorū habitu: pu
blica modo quodā sacra factitantes. Hæc ꝛ Sa
mothracū esse ꝛ i Lemno ꝛ alia plura: quia iidē
ministri vocitētur. Uerū enim vero omis huius
generis theologicus est contēplationis modꝰ
nec ab philosophorū ꝑscrutatione alienus. post
ꝙ aūt nominis similitudine de curetibus histo
rici in vnum dissimilis coegerunt. Nec ipse am-
plius in digressionis parte de ipsis verba face-
re vereboꝛ. Physicam rationē historiæ familia
rem adijciens. Atꝗ nōnulli hæc illis coniunge
re volentes: quidā ꝓbabilitati forsan inhærent.
curetes unde. coræ.
Curetas.n. Etoliā habitantes nomen hoc ade
ptos esse ferunt: quia sicuti coræ hoc est puellæ
muliebres lōgas stolas induunt Huiusmodi nāꝗ
imitationē græcis esse. Et Iaones Traxistolos
dici Rumor est Leonide cōmilitones egressos
in prœlio multo comptos pectine: contemptui
ac ludibrio fuisse persis. Contra vero in ipsa pu
gna inuictos admirationi habitos Simpliciter
autem accurata quædā ars in tōsura ꝛ enutriē
da Cæsarie illorum capillis consistit. Utrūꝗ ve
ro puellarum puellorū ꝗ ꝓprium ꝛ consuetum
est: coros coras ꝗ vocari. Quo fit vt multifariam
noscendi nois rationē et ætymologiā Curetes
habere facile copioseꝗ videantur Credibilem
et armiferam illā saltationē: ab eis primus intro-
ductam. Qui circa comā atꝗ stolam exercitati
fuere qui Curetes vocarētur. Quod quidē ne-
gotium occasionem illis præbuisse crediderim:
vt fortiores in re militari cæteris euaderent et
versatam inde armis vitā haberēt. Itaꝗ eodē
insignitos noie. Curetas ipsos appellari. Qui
in Euboea sunt: quiꝗ i Etolia ꝛ Acarnania. Ho
merus autē etiā milites nouos hoc appellauit
noie decernens inquit. Præstātes inter acheos
Munera de celeri ditissima puppe referrent.
Quæ modo polliciti forti fueramus Achilli: et
rursus Munera portabant citius Curetes A
chęi. de curetum quidē ætymologia hæc hacte
nus. Armisona vero saltatio militari de more ꝛ
Hypericha ꝛ Pyrrhicus ipse indicio sunt ꝗ hu
iusmodi repertor exercitij ꝑ Iuuenibus ad mi
litarem pueritiā fuisse perhibetur. Quod autē
tot in vnū nomina referantur: ꝛ in ipsorum noti-
cia subsit theologia. Considerandū nunc videt
cōmunem ꝓfecto: tam Græcorū ꝙ barbarorū
est: sacrificia festiua cū animorū remissione agi-
tare: Aliqua quidē cum numinis afflatione quā
rem Syn Enthusiasmo appellant. Aliqua vero
absꝗ inspiratione tali. Præterea nō nulla cum
musica nō nulla sine: Quędā etiā occulta signifi
catione hoc est mystica: quæ dā alię aperta: hoc
autē sic ipsa natura insinuat. Nam ipsa remissio
mentē ab humanis negocijs abducit. Ac intel-
lectum reuera ad diuinitatē cōuertit: ꝛ ipse En-
Enthusiasmos.
thusiasmos hoc ē: numinis afflatio diuinā quā
dam inspirationē habere vr: ꝛ ad vaticinādi ge
nus ꝓxime accedere. Ipsa vero occulta sacrorū
significatio. i. mystica numē honestat: eius natu
ram imitans: nostrūꝗ sensum effugientē: Musi
ca quoꝗ circa saltationē ꝛ harmoniā cantumꝗ
versata oblectatione ꝛ artis pulchritudine: ad
deitatē nos ipsos tali de causa cōtinuat. Recte
enī illud dictū est: mortales tūc maxie deos imi
benefici felices
tari quādo benefici sint. Rectiꝰ quis dixerit: qñ
felices sint quod gaudere dicit ꝛ festos dies agere
et philosophari ꝛ musicā attingere. Nō.n. ad de
teriora siquis lapsus fiat ex musicis: ad volupta
tes: artificia cōuertentibus ꝛ cōuiuijs altaribꝰ:
scænis reliquisꝗ talibus. Negotium quidem ip
sum accusetur. Cæterū disciplinarū natura ex-
Philosophia musica
actus inquiratur hinc habēs initium. Quocir
ca Plato ꝛ ante illum pythagorici: philosophiā
musicam vocauere vniuersumꝗ mundum con-
musæ. apollo hymni.
centu et harmonia constare dixerunt. Omne
musicum genus deorum opus arbitrati: Sic
et deæ musæ et Apollo musarum dux et tota
poetica diuinorum cantuum quos hymnos ap-

pellant:celebrari ꝛ. Eodem modo ꝛ moralē apparatum musicæ attribuunt. Perinde ac omne rectum mētis officium penes deos existat. Plurimi igitur grǽcorum totū cerimoniale negotiū
orgia — quod orgia vocant: Bacchanaleq; ꝛ Choricum et sacrorū mysteria Libero patri attribuerunt et Apollini ꝛ Hecatæ ꝛ Mafis ꝛ cæteris. Iacchum autē vocant ꝛ Dionysium ꝛ cerealiū mysteriorum ducē dæmonē:arboruq; creatiōes. Choreę etiā sacroꝝ solemnia horū deoꝝ cōmu-
muse — nia sunt. Muse vero ꝛ Apollo illę quidē chorea-
apollo — rum prȩsides. Hic aūt ꝛ harū ꝛ diuinatiōis ma-
masarum — gister musarū autē ministri sunt:eruditiōes pri-
ministri. — ricesq; musici. Apollinis vero sunt ꝛ isti et vates
Vatea — vniuersi Cereris quidē sunt antistites tedifieri
Sileni — et sacroꝝ interpretes Liberi aūt Sileni Saty-
Satyri — ri Bacchæ Lenæ:ꝛ Thiæ ꝛ mimallones ꝛ Na-
Mimallo- — iades ꝛ Nymphæ:ꝛ quos Tityros vocant. Hęc
nes. — et ipsa Iouis sacra in Creta per sollēnem ceri-
Tityri — moniæ idest orgiasim ritum celebrātur ministris
Naiades. — q; talibus. Baccho aūt adsunt Satyri. Hos cu-
satyri — retas nominabant: Adolescentes quosdā armi-
Saturnus — sonam quandā cū saltibus agilitatē edentes: p-
Uxor. — ferentes quandā de Iouis origie fabulam. In
Rhea. — qua saturnum introducunt:mox filios yt in lu-
Iouis na- — cem æditi fuerint deuorantē: Rheam vero dolo-
tale. — res pariendi dissimulare conatā, natum infantē longe ablegantē:ꝛ ei salutem pviribus cōparātem. Quandoquidē ad rem adiutores curetas assumere. Illi cū tympanis taliq; strepitu:armisonātiq; chorea tumultuātes deam curiose circunsistant:vt Saturnus attonitus:ꝛ obliuione inuolutus:auulsum non agnoscat infantem. eadem autem cura studioq; ab ipsis nutriendi cōmēdari:curetes itaq; i. curatores. Vel quia nutrirent:vel quia Iouis chorum. i. alimoniā. Utrūq; enim dicitur:operati sint:appel-
curetes — lationem hanc sunt assequuti:quasi circa Iouē
vnde. — Satyri quidam extiterint: Tales igitur Grǽci
Berecyn- — ad Orgiorū operationes sunt. Berecyntes au-
tes. — tem natio quædā inter Phrygas est. Simplici-
phryges. — ter vero phryges. Troesq; ppe Idam habitā-
Troes. — tes Rheam præcipuo venerantur honore eius
Rhea — orgia frequentantes. Hanc quidē deorū matrē
vesta. — vocant ꝛ Vestam ꝛ deā Phrygiā magnā: a locis
Dindyme- — Idæam ꝛ Dindymenā ꝛ phyllenā: ꝛ Pessimun-
na. — tiam ꝛ Cybelen. Græci sane ministros eius nū-
phyllena. — cupant vno vocabulo curetes. Non ex eadē fa-
pessimūtia — bulatione:sed alteros quasi ministros Saturnis
Cybele. — in partem. Eosdem ꝛ corybantes nomināt. Ta-
curetes. — lium vero sensuum testes sunt poetæ. Pindarus
corybātes. — quidē in dithyrambo:cuius initium est. Anteq; serperet longiore tractu cantus Dithyrābo. recordatur aūt hymno slibero de patre:ꝛ priscos et nuperrimos:transgressus hinc inquit:tibi sane mater inchoat: Adrasti magni cymbalorum strepitus:ꝛ fax ardens flauas sub pinos:ꝛ reliqua cōmunia esse ꝛ grǽcis ꝛ phrygibus:quę ad Liberum patrē rite colendum pertinent: et ad deorum matrem mōstrata sunt. Euripides quoq; in Bacchorū tragoedia. Phrygibus: quę ad liberum Lydia conferens similia esse facit:ꝛ secundum Homerum.

Sed o mulieres meæ
Cetus meaq; iuuenta:quæ Tmolū Lydiæ castellum incolitis. Rursusq; — tmolus.
Beate qui vita fœlici sacris operaris measq; s magna orta Cybele cerimonias facis:vibransq; papinū colis edera coronatus. Item Bacchæ Bromiū deo natū:deum Dionysium deducunt a phrygiis mōtibus:ad Græcię terræ plateas. Cretensem etiam rem his tangit ad hunc modū. O sedes Curetū religiosiq; etiaz Iouis genitores: vbi tibiæ: vbi triplicea cristæ: vbi byrsa tensum orbē hunc mihi corybantes excogitarunt. Cornu quoq; Bacchico tono: Sonūq; Phrygiaꝝ tibiarū flatu:ad manū magnę matris posuerunt:sonoꝝ euantū Baccharum. Adsunt furentes Satyri matrēq; Rheam clamitarunt. Choreasq; addiderunt triēnales: quibus gaudet Bacchus. O mulieres chorus meas q̃ factibas Tmolū lustratis Lydiæ castellū ꝛ mea iuuenca reliqua ad saltationes adiecerūt:ꝛ trieterides quibus Bacchus oblectatur: ꝛ in palamede chorus loquēs inquit cū patre Libero lasciuiens: qui per Idam lætatur cars cū matre tympanorum sonitu:ꝛ cōgregantes in vnū Silenum ꝛ Marsyam ꝛ Olympum ꝛ tybiarū querētes repertores celebrantesq; rursus Bacchica et Phrygia simul conferunt: Idāq; sæpenumero ꝛ olympum confuse resonare faciunt. Colles
quidē quaterni sunt olympi noie vulgati. Idæ — Olympus
.i. ad antādri plagā. Est ꝛ Misyæ olympus: Idę quidē finitimus non tamen idem cum Ida Sophocles præfecto cum menelaum ab Troia sollicitum discessu faceret in pollicens paulisperq; Agamēnonem subsistentē placandæ Minerue gratia: Menelai sermonē inducit. Tu hic consistens ad Ideā tellurē:ex olympo greges adunans immola tibiæ sonitu ac fistula cymbalisq; ac tympanis et crotalis clamoribusq; ꝛ ouatio nibus pedūq; pulsibus:quibus ppria quædam
reperiunt nomina: per quæ ministros saltato- — caberi
resq;:ꝛ sacrorū cultores appellabant Caberos scilicet:ꝛ corybantes:ꝛ panes ꝛ Satyros ꝛ Ti-
tyros:ipsumq; deū bacchum. Item Rheam Cy- — cyben.
belem ꝛ Cyben ꝛ Dindymenā ꝛ loca ipsa ꝛ Sabazias Phrygiorum est ꝛ modo nescio quo ipse etiam qui matris puerū Liberi patris comiti-
bus tradit. Similia sunt ꝛ quæ apud Thraces — cotytia.
celebrantur. Quæ Cotytia et Mendidia apud — mendidia
quos ꝛ orphica initium habuerūt. Ipsam sane — cotys.
Cotyn quę apud Edomos colitur:ꝛ eius instrumenta memorat Aeschylus. Hic manibus bombicam tornatā tenēs digitis tactilem modulos complet sonū allectorem furoris. Ille æneis vrceolis tinnit. rursusq;. Modulus editur:mugitūs ex occulto taurisoni mimi grauis tympani sonitus:quasi tonitrū subterraneum fertur: monacaq; habentes instrumenta ministros Liberi patris mox indicat ꝛ tibias torno factas. Hæc enim Phrygiis similis vt par est. Quippe cum s Thracibus Phryges coloniā duxerint sacra pariter inde attulerunt. Liberū quoq; patrē et Edomū Lycurgū in vnū cōgregantes:mores in sacris similes insinuant. E cantu autem ꝛ sacris

monia instrumentisq̄ musica etiā tota Thra-
cia: Asineq̄ putata est. Nā manifestū id ex lo-
Musarū loca
cis in q̄bus culte sunt musæ. Nā pieris et Olym
Pieria Olympus Pimpla Libethrū
pus et pimpla et Libethrū quondā loca fuere
Thraciæ et mōtea: quos nūc Macedones pos
sidēt. Quiq̄ musis helicona cōsecrarūt. Thra-
Helycon
ces fuere Bœotię accolæ: vt ij q̄ libethriadum
Nympharū antrū ꝯsecrarūt et q̄ priscæ musæ cu
ram studiūq̄ dederūt Thraces fuisse ꝓhibent
Ephorus
Ephorus orpheus et museus et Thamyris. Ob
Museus thamyris
id etiā Emolpo inde nomē inditum est. i. cātori
Emolpus
optimo: Quiq̄ Bacchó totā Asiā tenus india
initiarūt: et ad eius cultū vendicarūt ij illinc ma
gnāq̄ musicæ portionē tradūt. Unde quidā Asi
Tibias
aticā inquit citharā ꝑcutiēs. Alius tibias Be-
recyntias vocat atq̄ phrygias. Instrumentorū
etiā quędā barbarū obtinēt vocabulū Nāblas
Barbitos
et Sābuca Barbitosq̄ et magades aliaq̄ ꝯplura
Magades
Athenienses aūt sicuti reliq̄s in rebus hospitū
et externorū studiosi ꝯstiterunt sic et in deis. Ex-
terna .n. multa suscepe sacra ita vt in cōmœdi-
is cōplura et Thracia et phrygia decantata sūt.
Platonāq̄ Bēdidiorū mētionē fecit. Phrygio
rū aūt Demosthenes ꝓbus eū infectās Eschi-
nis matrē parit et ipsum vt q̄ cū matre cōuine-
ret comicaret sacra colenti simulq̄ saltaret. In
terim crebro clamitās Euasame et Attalyes: q̄
quidē oīa Sebia lorū ritu prolata sunt et matre
perdocta. Hæc insup de diis istis eorumq̄ noīm
varietate reperies: quodq̄ nō modo deorū mini
stri vocēt sed etiā dei. Hesiodus q̄dē Hecatero
et phoronei filię q̄nq̄ filias extitisse dicit. E q̄bus
Oreadas. i. mōtes Nymphas deas fuisse. Ab-
lectorū quoq̄ stirpē Satyrorū et Ignauorū et Cu
retes deos lusores saltatores dici. Quiq̄ iterū
de Phoroneo volumē conscripsit Tibicines et
Phryges curetas asserit. Alij vero terrigenas
Calthaspi des
et Calthaspidas. i. ære scutatos. Alij autē nō cu
retas sed Corybātes phryges esse. Illos vero
Curetes
Cretenses atq̄ primos quidē in Euboea indu-
isse arma ærea. Unde et ipsos Chalcidenses di-
ctos. Alij Rheæ ab Titanibus tributos Co-
rybantes ministros armis instructos e Bactri
ena ꝓfectos. Quidam eū e Colchis aiunt. In
Cretensi vero historia Curetes Jouis educa-
tores nūcupant atq̄ Custodes e Phrygia trās-
missos in Cretā ab Rhea dicūt. Sūt qui memo
rent Telchines in Rhodo nouē fuisse Rheę co
Telchines
mites in Cretā Quia q̄m Jouis alendi curam
gesserūt Curetes nominati sane. Alterum vero
Pydna
horū Cyrbantē sacerdotē et Pydnæ vrbis cōdi
torē. Pissijs occasionē ꝓbuisse penes Rhodios
vt vulgarēt: Corybantes dæmones esse quosdā
Mineruę et solis filios: velut alij Saturni filios
Corybātes
Corybātes: alij Jouis et alliopes Corybantes
Quos q̄dē aiūt eosdē esse qui in Caberi. Abijs
Samothracia
se aūt istos in Samothraciā q̄ prius Melita di
Melita
cebat. Eorū vero actiones mysticas esse. Hęc q̄-
Caberus
dē minime approbans Scepsius istarū coadu-
nator fabularū. Cū nullū in Samothracia my-
stici verbū de Caberis ꝓferat. Apponit parit
et Stesimbroti thasij opinionē: q̄d i Samothra
cia Caberi sacra ꝓfecerūt eos sic vocari: autor

Alleest quodā ex monte q̄ in Berecyntia regiōe
Caberus vocitatur. Nōnulli sane Curetes He
Curetes
catæ ministros arbitrant: q̄ cū Corybātibꝰ ijdē
sūt. Rursum Scepsius affirmat Rheę honores
Rhea
in Creta nusq̄ vsurpari: nec ea in regione eum
morē esse Euripidis ꝟbis cōtradicens. At tātū
modo in Phrygia et Troade. Qui vero id di-
cant: fabulamētis magis vti q̄ historijs. Qui-
bus quidē a diumēto esse forte locorū similitudi
Ida mōs
nē. Mōs eīn Ida et Cretensis et Troicus est. ac
dicte et in agro Scepsio est locus: et in
Creta mōs. Collis vero Idę pytna est: a quo et
Pytna
vrbs Pythna sacra memoratur. Hippocorona
Adramyttine
itē et Adramyttinę orę: et Hippocoroniū in creta
Hippocoronium
est Samoniūq̄ insulæ ꝓmōtoriū in ortūvergēs
Samoniū
et cāpus Meandriæ terrę et Alexādrię Accusi-
Meandria terra
laus vero argiuus creatum Cabera et vulcano
Camillum refert: ex quo quidē tres nati sunt ca
cabérides
berie quibus Nymphę Caberides: Pherecy-
Cyrbātes
des aūt ex Apolline ac Rhetia nouē Coryban
Cabera
tes esse ꝓgenitos: Samothraciāq̄ incoluisse.
Ex cabera ꝓo Protei filia: et vulcano tres cabe
ros totidēq̄ Nymphas caberides ortas. Utris
q̄ sūt tēpla esse dicata. In Lemno vero pręser-
tim ac imbro caberos honori habitos cōtigisse
sed et in troia ꝑ vrbes. Ipsorū aūt noīa mystica
sunt. Herodoti quoq̄ testimōio apud Mēphim
etiā cabeorū sicut et Uulcani phana extitisse: ea
q̄ deleuisse cābisen. Ea vero loca dęmonū istorū
honore vacua ꝑsus esse: et corybātiū est tēplum
Amaxitis ora
in Amaxitia ora in Alexādreorū regione iuxta
corybyssa
Sminthiū et corybyssa in agro Scepsio ad flu-
Heurice
uiū Heurientē et vicū cognominem atq̄ etiam
torrentē   Uero autem
Curetes corybātes
inquit Scepsius similiusꝰ est eosdē esse curetes
vnde
et corybātes: q̄ in matris deorū sacrificijs arma-
ti saltātes: casti et pueri sunt assumpti. Ideo au
tē corybātes appellari: q̄a inter saltādū capita
Betarmones
iactēt q̄d coryptin dicitur: quos Betarmonas
vocant Homerus poeta. Euge age phæacum
Corybantiare
Betarmones egregij adsunt: hinc q̄ capita sal-
tādo iactāt: et numine spirant: et furijs agitant
Corybantiare dicimus. Sunt q̄ dicant. Ideos
dactylos eos appellari: primos sub Idæ radi-
ces habitatores. Nā pedes mōtiū ima radices
q̄ vocari: Summū vero ꝟtices. Omnes igitur
cybele
particularū extremitates circa Idam deorum
ferri inuentores
matri esse consecratas. Opinio itē Sophoclis
est quinq̄ primos mares mortuos esse qui fer-
Dactyli cur
rum excogitātes primū fabricauere: aliaq̄ per-
multa mortaliū vsui necessaria. Eorū quinq̄ etiā
extitisse sorores. Ab eo itaq̄ numero dactylos
id est digitos nuncupatos. Alij sane alio modo
fabulantur dubia dubijs accumulantes: varijs
ac differentibus noībꝰ ac numeris vtentes qui
bus Salaminē quendā nominant: et Dānaneum
et Heracleū et Acmonē. Quidā etiā eos indige-
nas Idę quidā vero inquilinos asserunt: et oēs
illos primos in Ida ferrum fabricasse narrant:
oēs magos ꝗ ꝓos et incantatores fuisse intelli-
guntur circa deorū matrem sedulos in Phrygia
Phrygia
affines. Idæ domos tenuisse. Phrygiam Tro
Troas
adē vocitantes. quia Phryges ꝓpinquos Troas

Curetes corybātes idęi dactyli cur populata victores occupassent. Existimēt autē
aō Ideis dactylis: Curetes ⁊ Corybātes fuisse
ꝓgnatos: primos etem̄ in Creta genitos viros
centū: Ideos dactylos nuncupatos. A quibus
quidē ꝓcreatos Curetas nouē extitisse. Horū
singulos viros decē genuisse: ex q̄ Ideos Da-
ctylos noīauere: ꝓducti q̄dē sumus vt hisce de
rebus ampliora a nobis sumeret̄ oratio: q̄q̄ fa
bulamētorū studio minime teneamur: q̄r hec ipa
negocia theologicū genus attingant. Omnis
aūt sermo de deis vetustas opiniōes fabulasq̄
scrutat̄: occultius insinuantes priscorū cogita-
tiones de rebus ipsis naturales: ⁊ inter differē
dū fabulā semꝑ exponētes. Uniuersa vero enig-
gmata diligenter soluere nequaq̄ facile. Expo-
sita vero in medio fabulosorū copia partim q̄dē
inter se concordantiū: partim vero aduersantiū
dare ecōtra facilius est. Quid nā ex ipsis veruꝫ
esse cōiectemus: quale est mōtanas euagatio-
nes ⁊ eorū esse qui diuinitati studēt: ⁊ ipsorū q̄q̄
deorū ⁊ ipsas numinis inspirationes iure fabu-
lant̄: eandē ob causam qua celestes arbitrātur
esse deos: ⁊ ad ꝓuidētiā aptos: tū ex ceteris tū
ex parte missis rerū significatiōibus. Mōtane
igitur vagationi inquisitio conuenit ac venatio
indagatrix eorū que ad vite vsum cognata esse
appareāt. Numinū em̄ afflatio ⁊ cultus religio
sus ac diuinatio aggregādi ⁊ allectendi vim ha
bet: ⁊ artis magice vicinitatē. Tale illud est stu
diosum ad artes Bacchanales exercitū: simul
⁊ Orphicas: sed de ipsis satis est. Postq̄ autē
de Pelopōnesi prius quidē alijs Insulis simul
etiā Corinthiaco sinu: ⁊ de adiacētibus ante il-
Creta lum discurrimus. Deinceps de Creta differēdū
est. Ipsa em̄ magis q̄ Pelopōnesus: supraq̄ cir
cūadiacētes Cretę insulas ad orientē spectat:
in istis ⁊ Cyclades ⁊ Sporades sunt: ille quidē
memoratu dignę: hę aūt parū insignes. Nūc sa
ne de Creta ante oīa edisseramus. Eudoxus
igitur ipsam in Aegęo sitam esse pelago tradit
Nō aūt sic dicere oportet: sed ipsam inter Cyre
neā ⁊ Gręciā eā dico q̄ a Sunio vsq̄ ad Laconi
cā locata est. In lōgitudinē hisce: ab oīs ęqua
liter disiunctā ab occasu in ortū. Ab septētrio-
ne quidē Aegęo ꝓfunditur pelago: simul ⁊ Cre
tico. Ab austro aūt Africano alluit̄ Aegyptiū
Phalasna attingere pelagus. E promōtorijs aūt illud oc
cidētale est vergens ad Phalasna latitudinem
habēs ad stad. ducēta: ⁊ in duo diuidit̄ ꝓmonto
Crui metopon ria. e q̄bus qđ spectat in Notū Crui Metopon
id est frons arietis appellatur: Arcticum vero
Cimarus Cimarus: Orientale aūt Samoniū est in ortum
Samoniū plus q̄ Suniū nō multo vergēs. Magnitudinē
quidē definit Sosicrates quā Apollodorus ex
acta diligētia Insulę tactū testat̄ explicare. Lō
gitudinē q̄dē supra stad duo milia ⁊ trecēta. La
titudinē vero ꝓ magnitudine. ita vt ambitꝰ se-
cundū hūc plus q̄ quinq̄ milia stadia patet. Ar-
temidorus aūt quatuor milia ⁊ centū esse refert
Hieronymus vero lōgitudinē duūmilium esse
profatus latitudinē inęqualē asserit. Circuituꝫ
autē plus q̄ quamū Artemidorus ad tertiā lō
gitudinis partē. Quod autē inde est Isthmus

extitit ad stadia cētū habitationē habet. Ad bo
reale quidē mare Amphapaliā: ad Australe ve Amphapalia
ro phoenicē Lāpeo. Est vero in medio latissima
rursus hinc ad austrū prioris coincidūt ad isth Minoa
mū ripę ad stad. sexaginta. Ab Minoa Lyctio- Hierapitna
nū ad Hierapitnā pelagus scꝫ libycū. In sinu q̄dē
ciuitas est: deinde ꝓtendit̄ ad acutū ꝓmōtoriū Samoniū
noīe Samoniū ad Aegyptum inclinās: insulasq̄
Rhodiorū. Insula sane densa ⁊ montana est; val
les habēs frugiferas. mōtes quidē in occasum
spectantes: leui hoc est albi vocitant̄ altitudi-
ne Taygeto nō inferiores. Lōgitudine autem
ad stadia trecētorū magnitudine extēsi: ⁊ dorsū
in angustias desinēs faciētes. In medio vbi la- Idęus
tissima pādit̄ insula. Mōs Idęus surgit creten mons
siū cūctorū celsissimus: quaquauersum circuitū
habens stad. sexcētorū ꝑ: istantissimus ille sane
oppidis instar coronę incolitur. Alij sunt Leu-
corū similes: partim in Austrū: partim in oriētē
desinentes. E Cyrenaica vero ad Crui Meto-
pon: hoc est arietis frontē dierū duorū est: nocti
umq̄ totidem nauigatio. A Cimaro aūt stadia Cythera
intersunt septingēta. In medioq̄ sunt cythera.
De Samonio quidē in Aegyptū dierū quater-
nū ac noctiū patet nauigatio. Secūdū quosdam
vero triū. hāc nōnulli stad. quinq̄ miliū esse re-
ferūt: aliqui etiā minus Eratosthenes quidem Cyrenaica
e Cyrenaica vsq̄ ad arietis frontē duo milia sta
dia indit: hic in Pelopōnesum minus. alij aliorū
lingua promiscua sunt vt poeta inquit. Insunt eteocretes
q̄dē Achiui: insunt Eteocretes magnanimi. In Cydones
sunt Cydones Doriensesq̄ trifariā ꝑtiti clariq̄ Doriēses
pelasgi. Ex his (vt ait Staphylus) Doriēsesq̄
orientalē orā incolūt: occidētalē Cydones: au-
stralē eteocretes quorū Prasum est pusillū sane Prasum
oppidū: vbi dictei Iouis phanū extat ceteros
potētes cāpestria magis habitasse loca. Eteo-
cretes igitur ⁊ cydones suis e locis originē du-
xisse ꝓbabilius est: quos Aborigenes vocāt. re
liquos aūt alīūde ꝯuenas: quos e thessalia ad
nectos testat̄ Andron. Quę quidē prius Dorē
sis: nūc vero est Eotica nūcupata. Ab ea ꝓmo
tos ait Parnasi habitatores Doriēses q̄ crineū crineum
⁊ Boeū ⁊ cytiniū ędificarūt: ex quo a poeta tri- Boeum cytinum
fariā diuisi Trichaices appellat̄. andronis sa- trichaices
ne dicta nō admodū a plerisq̄ approbant̄: cū tri
bū doricā quaternis cōstantē vrbibus. i. tetra-
polin. Tripolin. i. vrbes tris cōtinentē plane si-
gnificant Metropolim vero Doriensiū coloniā
Thessalorū. Trifariā vero dictos putant: vel ab
oīs triuertice: vel q̄r sint colles trichinij similes
cum aūt plurimę in creta ciuitates sint: amplissi
mę tamē tres ac illustrissimę ꝑcellunt Cnossos:
cortyna: cydonia. Eximie vero cnossum ꝑconijs Cnossos
extollit homerus: quā ingentē ⁊ Minois regiā cortyna
vocat: ⁊ ętate posteriore diutius perdurat pri- cydonia
mas dignitatis ꝑtes reportās. Inde ad ima de
tracta magna ex ꝑte instituta ⁊ leges amisit. di Lyctus
gnitas aūt ad cortynā Lyctūq̄ trāslata ꝑuenit.
Postmodū antiquū denuo reparauit habitū a me
tropolis auctoritate. Strabo Cnossus est i pla
no ambitū priscū triginta stad. habēs in Lyctię
atq̄ cortynię terrę medio stad. ducēt: ab ipsaq̄

Lycto quã Lyctũ poeta noiat stad. cẽtũ viginti
Lõge aũt a mari Arcton spectante Cnosos est
quinq; stad. ac viginti: Gortyna vero Africano
nonagita. Lyctus vero ⁊ ipsa quoq; e mari stri
cor stad. octoginta. Cnossus vsq; Emporium ha
bet Eracleũ. Fertur itẽ Minos Emporiũ vsur
passe Amnisum vbi positũ est Elethyie ꝑsidis
Cnossus Ceratus Minos — puerperij phanũ: priscis aũt tẽporib᷒ Cnossus
Ceratus appellabat a pterlabentis fluuij noie
litterisq; testatũ ẽ: Minoẽ solertissimũ legũla-
torẽ extitisse primumq; maris imperiũ vẽdicasse:
Qui cũ insulã trifariam partiuisset singulis
in ptib᷒ vrbẽ condidisse. Cnossum quidẽ e regi
one peloponesi: q̃ in Aquilonẽ spectat. Ut vero
autor Ephorus est Minos cuiuspiã antiquissi
Rhadamãthus Minos — mi Rhadamãthys imitator extitit: viri quondã
iusticia ⁊ equitate celeberrimi qua appellatione
Minois frater fuit. Ille q̃dẽ primus legib᷒ insu
lã ⁊ habitãdis vrbibus et ciuilib᷒ institutis ad
mãsuetiores ritus viuẽdi ꝑduxit. Is posita in
mediũ decreta singula ab Ioue ea ferre ꝯmen
tebat. Hũc igitur sectat᷒ Minos nouẽ ꝑ annos
(vt aiũt) Iouis antrũ ꝯscẽdebat. Ibiq; deniq;
immoratus descẽdebat ꝯstructa q̃dã tenẽs mã
data: q̃ cõsulta ⁊ sanctiones Iouis esse dissere-
ret: qua ex causa poetã dixisse hũc in modũ. hic
quondã Minos nonũ regnauerat annũ: excelsa
mãdata Iouis captans. Hec cũ ab eo dicta sint
veteres de illo rursum alios disseminauere ser-
mones ⁊ q̃dẽ ipsa aduersos vt Tyrãnis ⁊ violen
tia impotẽs ⁊ impie tributa colligens euaserit
Tragœdijs: Minotaurũ: Labyrinthũ: Thesei
q; ac Dedali casum tradẽtes: Hec sane quodã-
modo sese habeãt enarratu difficilia sunt. Alia
aũt de illo dicta ab his discrepãt. Nã sunt q̃ Mi
noẽ insulæ dicãt hospites. Sũt q̃ indigenã huic
autẽ secunde poeta magis assertor est fautorq;
sententie, cũ dicat Minoẽ crete regẽ esse eniꝯa
prioiẽ. De creta vero illud vniuerse cõsentiunt
gẽtes: q̃d priscis tpib᷒ optima esset instituta le
gibus: eiusq; emulos ⁊ sectatores fuisse Greco
rũ optimos atq; primarios declarant. Impri-
misq; Lacedemonios sicut in volumine de legi-
bus plato demõstrat: ⁊ Ephorus i libro de rep.
in Euripo scripsit. Postea ad deteriora pluri-
mũ mutata delapsa est. Nã post Tyrãnos q̃ nr̃a
populauere maria hi sunt q̃ latrocinia excepe-
rũt. Hos deniq; cilices postmodũ deuastauerũt.
Uniuersos aũt destruxere Romani. Cretã q̃dẽ
debellãtes ⁊ piratarũ cilicũ castella euertẽtes.
Cnossos — Hac vero tẽpestate Cnosson Romana possidet
colonia. Hec quidẽ de Cnosso vrbe quidẽ mini-
me nobis aliena. Verũ ꝓpter rerũ humanarũ va
rietates ac earũ cõditiones ⁊ ꝑmutatiões: euẽ
tusq; fortunæ defecerũt e fœdera erga ciuitatẽ:
⁊ quæ nobis affuerãt bona. Dorylaus rei peri-
tissimus militarie magna Mithridati euerge-
te cognomẽto beniuolẽtia ⁊ familiaritate deui
ctus erat. Hic ꝓpter bellandi scientiã externoꝝ
militũ ꝑfectus designatus freq̃uẽs in Grecia
freq̃uẽs in Thracia: frequens cũ hominibus e
Creta ꝓficiscentib᷒ erat: Quo tpe creta nondũ
in Romanoꝝ potestate fuerat: cũq; magna mer

cenarioꝝ aliorũq; militũ in Creta copia versare
tur: vnde latrocinia cõplebatur. Cumq; fortuito — Dorylaus
Dorylaus i patria moraret inter Cnossios atq;
Gortynios atrox bellũ cõflatum est: cuius im-
perator delectus Dorylaus remq; mature ac
ꝓspere gerens: ingẽtes adeptus est honores.
Paulopost euenit vt cũ familiares Euergetem — Sinope
in Sinope insidijs ⁊ dolose necassent. Regni suc
cessio ad vxorẽ liberosq; ꝑuenerit. Ibi ergo re-
bus desperatis Cnossi sese cõtinuit vbi ex vxo
re Mascetia gente: noie Sterrotha ꝓlem ꝑcre
at: filiã quidẽ vnã virilis autẽ sexus duos Lege
tam ⁊ Stratarchã: e quibus Stratarchã: e qui
bus Stratarchã extrema iã senectute cõfectũ
nos ipsi vidimus. Cũ aũt duo Mithridati sup- — Mithridates Eupator
stites essent filij: Mithridates cognomẽto Eu
pator regnũ successor accepit annos natus vn-
decim. Huic socius et vite cõsuetudine cõiun-
ctus erat Dorylaus Phileteri filius. Qui qui- — Dorylaus strabonis ꝓgenies
dẽ Phileterus militaris illius Dorylai frater
extitebat. Rex igitur in maiorẽ adultus etatem
tantopere cõuictu ⁊ cõsuetudine oblectat᷒ est
Dorylai: vt nõ modo ipsum ad amplissimos ꝑ-
uexerit honores: sed etiã cognatorũ curã p̃eci
puã susceperit: eosq; q̃ Cnossi etatẽ degebant ac-
cersierit. Erãt aũt Legetæ liberi vita iã functo
patre hi iã viriles vero inierant annos. Omis-
sis ergo Cnossi reb᷒ ad eũ sese cõtulerũt. Lege
te aũt filia mris meę mr̃ extitit. Eo igitur floẽ
te fortuna vso et hisce fœlicitate florere simul
euenit. Ipso autẽ deleto ⁊ horũ res extinctæ: et
ad ima sunt retracte. Ia nãq; depręhensus est ad
rebellandũ a Romanis subditos sollicitãs vt si-
bi regnũ restitueret: hic cnossorũ status ⁊ fœde
ra abiecta: ⁊ ipsi infinitis acceptis fortune vari
etatibus extincti. Huius sane generis de cnos-
so mẽrio est: Post hãc autẽ Gortynioꝝ ciuitas
secundũ potẽtię locũ tenuit. He nãq; mutua in-
ter se societate fœderate: reliquas oras sue di-
tioni subdidere. Seditione vero dissentientes:
⁊ reliquã insulã ad discordiã implicuere: Lydon
vero maximũ alterutrã fuit in partẽ additamẽ — Gortyna
tũ veri sese applicuisset Gortyna in cãpo, sita est — Lydon
olim quidẽ cincta muro: Homero teste mœnib᷒ — Gortyna
ambitus fuerat Gortynaq; muro circũdata po
sterius vero abiectis a fundamẽto murũ omni
tpe mœnibus viduata ꝑmãsit: donec Ptoleme
us philopator muros ad octoginta tantũ stad.
ducere cœpit. Subinde incolę circuitũ absolue
rũt opus egregiũ ad stad. quinquagita. Distat
aũt ipsa et ei᷒ emporiũ ab Africano mari stad.
nonaginta. Lebena uocatũ. Habet ⁊ aliud em- — Lebena
poriũ Metallũ noie stad. centũ ⁊ triginta ab il-
la distãs: eã ꝑlabitur totã Letheus amnis: hic — Letheus fluuius
vero ortũ traxit ex Lebena Leucocomas: itẽ ⁊
illius amator Euxyntheus de q̃b᷒ Theophra-
stus scriptis ꝓdidit in libro de amorib᷒ iusserat
Euxyntheo Leucocomas vt e Praso quendã si
bi canem adduceret: quẽ ex certaminũ p̃emijs
vnũ assecutus erat Euxyntheus. Finitimi vero
sunt illis Prasij a mari stad. distãtes sexaginta — Prasij
A Gortyna vero cẽtũ ⁊ octoginta. Inter Eteo
cretas ꝓ o annũerari dictũ est Prasios. In hoc

Dictei Prasus etiã tractu Dictei iouis tẽplũ esse: Nã dicte proxima est: nõ mõtis Idei vicina vt inqt Aratus. Nã dicte ab Ida ad oriẽtẽ solẽ mille abest stadiis a Samonio aũt cẽtũ. Prasus aũt inter samoniũ pœninsulãq; sita est supra mare stad. sexaginta. Eã aũt Hierapytni effossam vertere solo Nequaq; vero a Callimacho recte dici putant: qd cũ Britomartys Minois violentiã euasura

Dictynna Dicte Cydon
ex vrbe Dicte fugeret: intra dictya. i. retia piscatorũ siluerit: vñ Cychiniate locũ dictynã appellauerint. Dicte aũt mõs est: necem oino ex horũ locorũ vicinis Cydonia terra astat. Iacet aũt i

Tityrus
occasum spectãs ad extremitates Insule Cydonie sane plagẽ mõs est Tityrus: in quo phanũ est. Nõ quidẽ Dicteũ sed Dictineũ. Cydonia

cydonia terra Aptera Cisomon Polyrrhemy phalasarna
vero terra ad mare sita est in Laconicã spectãs. Abestq; pari ab vtraq; spatio Cnosso inq̃ & gortyna ad stad. lxxx. Ab aptera vero. lxxx. Ab hoc aũt mari. xl. Aptera qdẽ hz ẽporiũ Cisomõ Cydoniatẽ finitios hñt ab occasu polyrrhemios apudq; Dictynẽ tẽplũ ẽ. Absunt aũt a mari ad stadia trigĩta: a Phalasarna vero sexaginta. Superioribus sane annis vicatim habitabãt. postea Laconẽs & Achẽi cõuenietes habitauerũt: cuz locũ muro municissimũ vallassent in meridiẽ spectãtẽ. E trib a Minoe vrbib ẽdificatis. Phæ

Phæstus Metallus
stus restat. eã euertere Gortynij a Gortyne. lx stad. absentẽ a mari. xx. ab emporio Metallo. xl. Agrũ quidẽ possidẽt q illã euerterũt: Gortyni-

Rhitium Epimenes Olyssa Lyctus
is quoq; subiectũ est Rhitiũ cũ phẽsto: phæsto oriundũ expiatiões carminib facientem Epimenidẽ ferũt: q librũ de purgamentis versibus ẽdidit. Olyssa quoq; Phẽstiẽ oiẽ est. Lyctus de qua iã meminimus antea emporium habet: qd Cherõnesus siue pœninsula appellatur: vbi britomartys ẽdes sacra est. Annumerate quidem

Miletus Lycastus
quondã vrbes delete sunt Miletus scilicet & lycastus agrũ sibi diuisere: partim Lycitij partim Cnossij: euersa prius vrbe. Cũq; dicat poeta insulã nũc qdẽ centũ: nũc aũt nonaginta vrbes cõtinere. Ephorus sane posterius decem cõditas esse asserit ẽm Troiana tẽpora Ab althemene

Althemenes Cretæ vrbes
Arguo comitantib Doriensibus. Cretã sane qdẽ nonaginta cõtinentẽ vrbes: ab Vlyxe noiatam dicit. Hic pfecto pbabilius est sermo: alij aũt decẽ ab Idomenei inimicis vrbes euersas fuisse memorãt. Cæterũ poeta nõ Troianis tẽporibus sed potius ẽtate sua Cretã hecatõpolin. i. cẽtũ vrbibus instructã esse inqt. Ipse eni, e sua psona loqtur: qsi qs eius tpibus loqns introduceret: sicut in Odyssea cũ vrbes nonaginta refert: sic recte accipiẽda esset eloqutio: & sequẽs saluaret oratio. Neq; eñ durãte militia neq; post Idomenei reditũ ex Troia eius inimici pbabiliter decẽ vrbes destruxere. Nam eius rei testis est poeta hoc modo dicẽs.

Idomeneus cũctos Cretæ perduxit amicos.
E bello pfugos: põti nullũ abstulit vnde.

Hulus etiã iacturẽ mentionẽ fecisset: Haud eñ Vlyxes earũ vrbiũ destructionẽ nouerat: cuius nullũ ꝯuenisse grẽcũ neq; cũ erraret nec postea ꝯtigerat. Ille aũt & in expeditione socius Idomenei & simul incolumis euadens minime sciebat quid illi domi obuenisset dũ militaret et in suo a bello reditu: sed neq; post e bello reditum Nam si cunctis cũ socijs & amissis euasit incolumis: potẽs vtiq; reuersus est. Quocirca inimici nõ tantũ inualescere debuerũt vt decẽ illius vrbes interciperẽt. Talis est igit oiẽ cretensium circuitũ descriptio. Rei vero publicẽ quã Ephorus scriptis exposuit primarias pcurrere partes sufficiẽt. Maximũ aũt legũ lator inquit bonũ esse videt si ciuitates ad libertatẽ cõditẽ fue-

Libertas
rint. Hãc eñ solam esse: quẽ bona possidentium ppria esse facit. Bona vero quẽ in seruitute sũt nõ subditorũ sed imperantiũ esse: Qui vero ipsam habeant his necessariã esse custodiã. Itaq; cõcordiã seditioni altius excrescẽti aduersari: quẽ delitijs gignitur & auaritia. Quod si cuncti modeste tenuiterq; vitã degãt: eis nõ inuidiã nõ cõtumeliam: nõ odiũ deniq; obstare parib Ideoq; pueri ad cõuentus quos gregea appellabãt cõmeare videbant. Viri aute ẽtatis adultẽ ad cõuiuia quẽ virilia vocabant. Syssitia vt tenuiores ẽqualẽ cũ locupletibus portionem e publicis alimẽtis assequerent. Vt autẽ nõ formidinẽ sed fiduciã capesserẽt in armis ac laboribus ab ineunte pueritia cõsuefacere: vt calorem & frigus & viã asperã accliuẽq; & arduã despicarent. Inq; gymnasijs instructisq; pugnis plagas paruifacere. Eos vero arcubus & inter arma saltibus exercere. Quos principio Curetem illis ostẽdisse ferunt. Deinde instruxisse vt

Pyrrhica saltatio
saltationẽ quã Pyrrhycã appellauerit saltarẽt. Adeo vt nec ludus quidẽ bellicẽ fuerit vtilitatis expers. Similiter & rhythmis Cretẽsib modulationibus atq; cõcentibus vteretur qui ad cãtilenas tenorem haberẽt instantissimum: quos tales inuenissent ad quẽ vt repertorem & hymnos pæanas & alios gẽtis illius cãtus: magnãq; legũ partẽ reponunt & attribuunt. Prẽterea & sagalo & calceo vti militari. Eisq; arma in primis preciosissima fieri munera. Pleriq; tradũt

Cretensis mores
mores Cretẽses magna ex parte Laconicos cẽ at rei veritas habet: vt illorũ quidẽ inuẽta diligẽtius a Spartanis exposita fuerint: Cretẽses datos in peius ciuitates neglexere præsertim Cnossiorũ res bellicas abolẽtẽ. Quasdã vero institutiões legesue apud Lyttios atq; Gortynios aliasq; pusillas quaspiã vrbes potius q̃ apud illos esse. Etenĩ qui Laconica vetustiora esse indicãt Lyttiorũ leges testes faciũt: qm eorũ coloni quoq; sint suæ Metropolis mores ꝯsuetudĩnẽq; cõseruãt: quia stolidũ alioquin esset: eos q̃ in meliori vrbanẽ rei ꝯsistãt: deteriorũ se imitatores ostẽdere. Sed eñ hẽc haud recte dici. vetusta nãq; ex ijs quẽ modo cõsistunt in cõiecturam adduci minime ꝯuenit: cũ vtraq; in ꝯtrariã exciderũt paetẽ cõditionẽ. Cretẽses eñ prioribus annis nauigandi principatũ tenuisse. Vñ in veteris puerbij sermonẽ vulgatũ est. Si quis quẽ nouit se ignorare dissimulet Cretes nescit pelagus. Nũc autẽ rẽ amisere nauticã q̃ vero nõnulli Spartanorũ in creta ciuitatũ coloni fuerint: & in eorũ institutis pmanere coacti sint: licet cũ etiã pmultẽ coloniẽ leges patrias nõ obser-

uēt. Permulte etiā que colonie Cretēsiū nō sūt
eadē tenēt. Que ille colonie Lycurgū qdē spar
tanarū legislatorē Althemene q coloniam misit
in Cretā qnq etatibus iuniorē extitisse cōstat.
Cissus Hūc eni Cissi filiū q Argos edificauit. Quo tē
Argos pore patrocles Spartā cōdidit rex scriptores
Sparta asserūt. Lycurgū vero sextū secūdū Patroclem
Patrocles extitisse nemine discrepāte memorat. neq enim
Lycurgus imitationes exēplaribus esse priores: neq nouio
ra vetustis: saltationesq Lacedemonija consue
tā: r cōcētus Rhythmicos r peanes lege decāta
tos: r alia cōplura p ritu ab illis Cretica voca
ri. Quippe cū inde deducti sint nō negēt. Ex pri
scis aūt partim easdē hie gubernationes r reru
cognomina: sicuti seniorū magistratuū r equitū
vltra Cretēses equites r equos tenere ptigit.
Ex q argumētū faciūt vetustiorē esse equitū di
gnitatē q Cretēsiū. Verā eni eos adhuc appel
lationē pseruare. Ipsos aūt sicut in Creta alē
dorū equorū studiū nō habere. Ephoros vo ca=
dē q in Creta administrare munera: cēterū ali
is noiari vocabulis. Virilē aūt Syssitiā id ē cū=
Syssitia iunctū penes Cretēses in hācvsq tēpestatē ser
uare nomē apud Spartiatas: non eo durare q
prius appellatā noie. apud Alchmanem sane sic
manere: In virilibus vero coetibus vt Phinee
autorē ad pnuias decebat ichoare peana. Vul=
gatū quoq est inter Cretēses Lycurgū talē ob
Polydectes cām pegrinatū quādoq fuisse. Polydectes qdē
Lycurgi frater natu maior erat hic in exitu vite
pgnātē reliqt vxorē. Interim Lycurgus fratris
Lycurgus loco regni tenebat habenas. Edito aūt in lucē
Thales puero eū Lycurgus tutorio regebat officio: ad
quē regni erat dignitas pventura. Quidā vero
illū cōuicio mordens palā se scire dixit, Qua ex
cā ipse regnaturus esset. At ille capta inde su=
spitiōe vt ex hoc sermone insidiarū in puerū ca
lūnia vulgo caperet formidās ne siquo casu pu
er interiret: ipse illā ab inimicis culpam incurre
ret: carpsit iter in cretam. Hec peregrinationis
cā disseminatur. Eo pfectū Thaleti musico r iu
riscōsulto cōsuetudine sese deuixisse a quo do=
ctus fuit. quonāmodo primū quidē Rhadamā
tus. Deide Minos leges a Ioue ad mortales
ederet. Tū in ægypto versatū gētis illius iura
didicisse. Aduenientē eni deide Chiū cū Homero
sm quosdā colloquiū habuisse: rursum in patriā
redijsse. Ibiq ex Polydecte fratre carilobum
Carilobus nepotē impartē reppisse. Postea ad ordinan=
Lycurgi das leges incitatū. Apolinē delphicū adijsse: r
leges inde instituta deferentē Minoiū in morē e Io=
uis antro: magna ex parte similia pmulgasse.
Ephorus primaria in singulis talia pdidit. Ad
Cretēses einsdē etatis vxores capiēdas cuctos
compellūt: quos e puerorū grege deligunt. Nec
vo statim nuptas ad se puellas deducūt: sed cū
domestica gubernāda satis idonee fuerint: Do
tis magnitudo est. Siqdē frat est fraterne par
tis bonorū dimidiū: pueros qdē litteras discere
r ex legibus cātilenas r quasdā musicæ species in
struūt. Eos vero adhuc iuniores ad Syssitia p=
ducūt virorū: humi aūt sedētes inter sese degūt
vilibus tecti amiculis: ijsdēq seu hybernū tēpus
seu estas fuerit. Et sibiipsis r ad pugnā pferēti
bus viria ministeria faciūt. Eodēq ex cibo r sibi
inuicē r aduersus alterū ministrāt epulū. Cuilibet
virorū robusto pficit legum magister. Maiores
ad greges deducuntur. Clatiores inter pueros
ac potētiores greges adunāt: r singulis p eorū
viribus q plurimos aggregāt. Pater aūt aggre=
gatoris vt plurimū pfectus est: gregis autorq
est ad venatiōes educēdi currēdiq certamina
r rebellē quēpiā puniēdi. Etiā publicis educāt
alimētis. Certis aūt diebus grex aduersus gre
gē cū tibia r lyra: cum Rhythmis magnis ad pu
gnā cōferūt: sicuti in re consueuere bellica: pla=
gas vero inferūt. Aliqa qdē manutenus: qsdā
aūt armis ferreis. Propriua itē illie de amori=
bus mos est: vt nō suasu sed violētia r raptu a= Amorum
matū corripiāt. Amator triduo aut amplius fami raptus
liaribus pdicit faciēdā a se rapinā. Qui vero pue
rū aut occultēt aut statutā ire viā nō sināt tur=
pissimi iudicānt. Perinde ac puerū tali amato=
re indignū esse fateant. Si q tn sint vel æqualiū
vel etate puectiorū q ad honorē pueri alijs ra=
piāt: ij puenietes r in fugā eos solū puertētes
moderate obsistunt: legitimū adimplentes mu
nus. Alia vero pcedūt hylares. s. abducere: qd
si indignus sit auferūt. Extrema autē rei qdā est
ostētatio quoad puer ad raptoris etatis pueni
at. Amabilē aūt nō tā formosum putāt q robo=
re ac venustate pstantē r donis affectū abducit
puerū ab eo ad quē mauult locis ijs q adsunt ra
ptū cōcomitātibus. Ubi vero coena venatuq oēs
accepit e vestigio dimittit. Nō eni licet lōgiore
spatio puerū recurrere. Exinde ad vrbē reuer=
tūt: puerq cū muneribus ascēdit: tū abductū bi=
mestri tpe in vrbē reducūt muneribus r militari
stola r boue r patera donatū. hmōi eni ex lege
sanciunt dona alijsq pluribus pciosis vt amicos
pp ingētē impēsarū vim cōsortiat. Bouē igitur
Ioui imolat: facto inter redeūtes comitea cō=
uiuio. Postea oratio ad amantē habet: siue sit
oblectatus siue nō idipsum lege phibēte. Siqdē
qspiā vim illi fecerit: eo ipso i raptu ibidē se tor
turos abacturosq. Verū honestis formā species
decorē maiorūq gloriā: ne ament obstare q huc
in modū afficiātur. Qui qdē intersunt honestāt
sic eni raptos vocāt. Quippe q in ea etate atq
in curriculis amplissimos sortiant locos: nā pre
texta ceteris splēdidius ornātur q dono ab ama
toribus acceperūt: neq ea tm etate sed etiā ple=
ne adulti insigniore vtunt vestimento: quo qsq
habitu facile internoscitur: r Amasiū qdē clenō
id est illustrē: Amantē vo Philetora. i. ardentē
appellāt: hec r alia sunt de amatoribus Cretēsiū
legitima. Prefectos aūt decē eligūt: qbus ad ma
xima psiliarija vtunt: qs senes vocitāt. Hac ad
curiā cōstituunt: q ornamēto principatus digni
iudicant: ceterisq in rebus pbati. Cretensem eq
dē remp. dignā q scriptis mandaret ratus sum:
tū pp illius pruetatē: tū pter eorū opinionē atq
gloriā. Earū vero legū nō multo pdurāt sed plu
rima Romanis administrāt edictis: quēadmo
dū r in alijs puincijs euenit. Insule autē circa
Cretam sunt Thera Cyrenēsium metropolis Thera

Anaphe
Eglete

Spartana colonia. Apud eã iacet Anaphe in q̃ Egleti Apollinis templum extat. Dicit autem Callimachus: Nũc q̃dẽ hoc pacto Egletẽ Anaphẽq; Laconicę finitima Therę. Nũc ꝓ o therę mẽtionẽ faciẽs ait nr̃æ mater patrię quã eq̃tũ splẽdor illustrat. Est aũt oblõga thera ducẽtorũ in circuitu stadiorũ ad insulã Diã iacẽs Heracleo Cnossio ꝓpinquã. Distat aũt a Creta stadiis septingẽtis: cui ⁊ Anaphe ⁊ Therasia vicina est. Ab his singulis ius qua insula abest in q̃ poetã Homerũ sepultũ eẽ aiũt. Ex Io ꝓ o in occasum nauigãti Sicenus occurrit: ⁊ Lagusa et Pholegãdrus: quã aratus ferreã nũcupat ob eius duriciã ⁊ aspicatẽ. Hisq; finitimus est Cimolus aq̃ terra Cimolis nũcupat. Ab ea Siphn⁹ visui spectabilis est in q̃ Siphnũ astragallũ ob tenuitatẽ appellãt. ꝓpior itẽ est Cimolo ⁊ cretę Melos insula istis dignitate ꝓstãtior. Abestq; ab Sylleo ꝓmõtorio Hẽnonico stad. septingẽtis ⁊ fere totidẽ a Dictymneo ei⁹ incolas Athenẽses quõdã immisso exercitu vsq; ad puberes vniuersos fermę trucidarunt. Hę quidẽ Insulę in Cretẽsi iacẽt pelago.

Dia
Ius
Therasia
Homeri sepulcrum
Sicenus
Lagusa
Pholegãdrus
Cimolus
Siphnus
Melos

In Aegeo magis Delos eminet ⁊ circũstãtes illi Cyclades: ⁊ ipsis incũbẽtes Sporades. i. dispsæ: de q̃b⁹ illę sunt quas circa Cretã enarrauim⁹. delos igit vrbẽ habet in plano positã ⁊ Apollinis tẽplũ atq; latonæ: Cynthus aũt mõs sublimis ⁊ asper icũbit vrbi: amnisq; p insulã nõ sane magnus labit Inopus noie. Insula eñi parua est ipsa sane antiq̃t⁹ magno in honore fuit deorũ gr̃a: ab heroicis inchoans tp̃ib⁹. Fabulę nãq; tradiderũt Latona hoc in loco pariẽdi soluisse dolores. Apolline simul ⁊ Diana in lucẽ ędito. Antea q̃dẽ (vt ait Pindarus) intolerãda erat inter vndas variis vndiq; flatibus agitata. Sed cũ vicinas dolorib⁹ aduenit partus quatuor terrẽstrib⁹ e trũcis colũnæ dura in petra solido ex adamãte ꝯtinuerũt vbi fœlicẽ entra ẽ stirpẽ eã sane circũhabitatę gloriosam reddiderunt insulę: q̃a ꝓinde vocauere Cyclades: ⁊ honoris ac cultus gr̃a spectatores ⁊ sacra publice miserũt simul ⁊ virgineos coet⁹ ⁊ freq̃ntissimos cõuentus aggregabãt. Initio q̃dẽ duodecim fuisse ꝓhibent: pluresq; agnatæ sunt. Artemidorus aũt circa Helenã dinumeratis ab Thorico inquit vsq; Siniũ Macra adiacet ad stadia sexaginta lõgitudine. Ab hac eñi ait cyclades existunt. nominat aũt ceon Helene ꝓpinquissimã. Secundũ hãc Sythiũ ⁊ seryphũ ⁊ Melũ: ⁊ Syphum ⁊ cimolum ⁊ prępesinthũ ⁊ Oliaron. Post has parũ Naxũ Syrũ: Myconũ Tenũ Andrum Gyarũ: alias quidẽ ad duodecim attribuendas arbitror. Prępesinthũ quidẽ ⁊ Aliarũ Gyarũ minime. E q̃bus cũ ad gyarum iactis starẽ in anchoris quẽdã agnoui tũc viculũ quẽ piscatores incolerent. cũq; inde solueremus legarũ quẽdã a piscatorib⁹ ad Cęsarẽ missum assumpsimus. Erat aũt Cęsar Corinthi ad Actiacũ tendẽs triumphũ. Eo ille nauigãs vna ad pcõtantes rñdit: q̃d leuãdi gratia tributi legatiõe fungeret ad Cęsarẽ Drachmas eñi centum et quadraginta sese soluere: e quibus centenas magna cum difficultate pendere. Eorum etiam Aratus initiũ declarat inopiam.

Delos
Cyclades
Sporades
Cynthus
Inopus
Latonę partus
Cyclades
Coeos
Helene
Sythius
seryphus
Melus
Syphus
Cimolus
Prępesinthus
Olearos
Paros
Naxus
Syrus
Myconus
Tenos
Andros
Gyaros
Aliaros

Tu q̃dẽ o Latõa iu ferrea
ꝓmanes Pholegãdro miserãda vtiq; nunq; ad
Gyarũ illicet similẽ aduẽtabis.

Delũ igit hũc in modũ in magno glorię gradu ꝯstitutã. Corinthus etiã a Romanis euersa ampliorẽ in modũ accumulauit. Eo eñi negociatores ꝯmigrarũt. Præsertim cũ eos tẽpli immunitas accerseret: ⁊ ipsius portus inuitat occasio. Etenim ex Italia ⁊ e Grecia in Asiã nauigantibus cõmodissime iacet: cõuenientiũ quoq; freq̃ntia rei mercatoriæ cõducit. Inter cęteros maxime Romani in ea familiariter obseruabant etiã stante Corintho Et Athenienses redacta in potestatẽ insula et sacrorũ ⁊ negociatorũ curã suscepere præcipuã. Mithridatici vero duces eã inuadẽtes tyrannusq; illã ad desciscẽdũ impellẽs cũcta vastarũt cęterũ domũ rege regressio Romani denuo desertã recuparũt insulã: ⁊ adhoc vsq; tẽpus in suma ꝑdurat inopia Atheniensiũ ditioni subdita Rhenea tenus quędã ⁊ destituta extitit insula ab Delo quatuor distãs stad. in qua deliis sunt sepulchra. Haud eñi inter Delon mortuos aut sepelire aut cremare fas est: Canẽ etiã in Delo alere nephas. Eã prisci Ortygiã noiauere. coeos aũt quaternas cõtinens vrbes inde tetrapolis vocitata. Duę vero restãt carthea scilicet ⁊ quã Iulidẽ appellãt: ad quas reliquarũ habitatores cõcurrerũt. cartheã quidẽ a Poręessa Iulidẽ vero e Coeessa. Ex Iulide Simonides cõdẽdorũ autor carminũ duxit originẽ: necnõ illi⁹ ex fratre nepos Bacchylides et postea Erasistratus medicus insignis: ⁊ ex Peripateticorũ secta philosophorũ Aristo Byonis Borysthenẽsis æmulus: penes istos lex aliq̃n lata fuisse videt: cuius ⁊ Menander meminit. Bella inq̃t lex coeensiũ est phanma q̃ recte viuere neq; aũt turpit ne viuunto. Edixit eñi vt videt lex: maiores annis sexagīta natos aconito vitã finire: vt reliq̃s cibaria sufficerẽt. cũq; ab Atheniẽsibus obsidione vrgeret aliq̃n decreuisse memorãt: vt eis natu maximi morti dederẽtur definito annorũ numero. Eos aũt illi obsidere destiterũt. situ est in mõte oppidũ lõge a mari ad quinq; ⁊ vigĩti stad. Eius emporiũ locus est. In q̃ coeessa sita fuerat: ne vni⁹ q̃dẽ pagi vicus in q̃linos aut mãsiones habẽs. Penes coeessam vero Sminthei Apollinis situ est tẽpliũ: penesq; poeessam. Inter ędem sutẽ ⁊ poeesse parientina Medusię Mineruæ sacellũ est q̃d Nestor secundũ eius a Troia reditũ edificauit. Est ⁊ in Propõtide pariũ oppidũ. coeessa quoq; Helixũ habet amnẽ. Post hanc Naxus ⁊ Andrus haud memorabiles sane insulæ ⁊ Parus e qua natus est Archilochus poeta. Parii quidẽ Thasũ ędificauerũt Est ⁊ in ꝓpõtide Pariũ oppidũ: In hoc ꝑfecto ara esse dicit digna quã spectes latera ad vnius stadii mẽsurã habẽs. Parus lapidẽ ꝓducit quẽ parium appellãt ad marmoreas sculpturas aptissimum. Est enim Syrus priore producta Syllaba e qua Pherecydes Babius duxit originẽ.

Corinthus
Rhenea
Delior sepulcra
Canis in Delo
Ortygia
Coeos
Carthea
Iulis
Poręessa
Coeessa
Simõides carminũ autor
Bacchilides
Erasistratus
Aristo
aconitũ senibus
Thasus
Parius lapis
Syrus
Pherecydes

Atheneus Eo iunior est Atheneus huius mentionē poe-
Syria. insula ta fecisse videtur. Syriam illam appellans In-
sula quædā Syria Ortygię stat littore supra ex
tat & Myconus: sub qua gigantum nouissimos
ab Hercule mactatos iacere fabulantur. Equa
Myconus gigantes deriuatū est prouerbiū: Oia sub vnā Myconum:
quandoquidem quæ natura distinguuntur: sub
vnum titulū descriptionēqʒ dicūtur. Myconios
seriphus. etiam quidā caluos appellant: cū illud vitiū ea
passim exuberet in insula. Seriphus autem est
in qua ea facta vulgantur: quæ dicūtur in fabu
dictes. lis Dicten piscatorē arcā adduxisse retibus: in
danae. qua Perseus cū matre Danae positus tenebat
perseus. cū pater Danaes acrisius vtrumqʒ abiecisset in
mare ista in Insula educatū fuisse Perseum p-
ditur qui cū caput Gorgonis alatū Seriphijs
ostendisset: vniuersos mutasse fertur i lapides:
idqʒ in matris vltionē factitasse: quia illis adiu
toribus Seriphi rex Polydectes nuptijs inul
polyde. tam adegisse constituisset. Adeo aūt lapidosaʒ
tenos. esse Seriphū: vt qui conuitiātur id inspecta ob
uenisse Gorgone causentur: Tenos quoqʒ vrbē
non sane magnā habet; verum Neptūni phanū
ingens in luco extra muros spectatu dignū: in
eo capacissima discūbentiū conuiuarū ędificata
sunt triclinia: illud signū est abūdantē finitimo-
rum multitudinē eo conuenire solitam: qui vna
Neptūni sacrificia celebrarent. Est etiā Amor-
amorgus gus e sporadibus vna: e qua genitus est Simo
simōides. nides Iābor(ū) poeta & Lebinthus & Leria. hic
lebinthus. illud Phocylidæ Lerij malli: non vnus quidem
leria.. alter vero minime sed vniuersi: excepto Procle
mali eteni Procles Lerius. Cūa nāqʒ loci ho-
mines: vt improbi criminabantur. Apud illam
parmos Parmos est atqʒ Corassię ab occasu Icariæ p
corassiæ pius iacentes Icaria vero Samo. Icaria qui-
icaria. dem deserta manet: at egregia continet pascua
samos. quæ vsurpantur a samijs. Huius generis cum
icarium. sit tamen celeberrima est: & ab ea Icariū pela-
mare gus adiacens vocabulū adipiscitur: in quo & ip
cos. sa continetur & Samus: et Cos et modo dictæ
lerus Corassię & Parmos & Ler(us) celeber: In ea mōs
cerceteus. Cerceteus magis q̄ Ampelos: q̄ vrbi Samio
ampelos. rum incūbit: Icario mari Carpathiū coniungi
carpathiū. tur ex parte austri. Huic aūt Aegyptū ab occa
mare. su autem Creticum & Afritanum. Permultę ve
itericon. ro in Carpathio mari Sporades continentur.
rhodos. Insulę itericon presertim ac Rhodon atqʒ Cre
creta. tam quarū sunt astypalea & Telus & Chalcea &
astypalea. quas in nauium catalogo nominauit Homerus
telus Qui Nisirō habent celsam Carpathūqʒ Casū-
chalcea. qʒ. Eurypylīqʒ vrbē Con: ęquoreasqʒ Calydnas
nisiros Preter Con. n. ac Rhodon de quibus postea dis
carpathus serendū erit: alias inter Sporades ponimus et
casos hoc in loco eas meminimus: licet non in Euro-
cos. pa sed in asia cōputatę sint. quādoquidē vt vna
calydnæ cum Creta Cycladibusqʒ Sporades ipsas cō-
cyprus plecteremur quodā nos modo vrgebat oratio
samos serie sqʒ dicēdi. Cęterū in ipso asię situ circūscri
chios. bendo: cōtiguas illi asscribemus Insulas: pci-
lesbos pue quę digne (vt referātur) videbūtur: Cypriū
tenedos Rhodū Con: & quæ iacent ordinatim in littore
Samū Chium Lesbum Tenedū. Impręsentia

rum Sporades ipsas: q̄ digne relatu restant p
curremus. Astypalea igitur pcul satis extat in astypalea.
pelago: vnā habens ciuitatē. Talis aūt ad Cni
diam ptenditur oram Lōga: sublimis: angusta
circuitu ad quadragena et centena cōplectens
stadia: cui et statio nauiū adest: Chalcea quidē
stadia a telo octoginta abest. A Carpatho au chalcea.
tem quadringētis & ab Astypalea bis totidem nisyros.
habetqʒ vicū habitatum eiusdē vocabuli: & A-
pollinis delubrū & portū. Nisyrus quidē ab aqui
lone affinis est Telo. Ab ea stadia circiter sexa
ginta semota quantū & a quo disiungitur rotū-
da: celsa: saxosa: molēdinarijs abundans lapidi
bus. Finitimis igitur vrbibus ab ea maiorum
suppetit copia: sui quoqʒ nois habet oppidū et
portū aquarūqʒ scaturigines calidarū phanūqʒ
Neptūni: eius ābitus est stadia octoginta. sunt
et penes eā paruę quędā Insulę iuri Nisyrorū
adscitę. fama est Nisyrū fragmentū coæ Insulę
fuisse adijcitur fabulæ Neptūnū gigantū quem
piam persequentē: Polyboten ab Insula co a
tridente suo fructū auulsisse: Inqʒ illū iaculan-
tem fragmen ipsum proiectū Insulam mansisse
Appellatamqʒ Nisyrum Insulam: sepultum ibi
continens gigantem. Tametsi quidam asserant
sepulchrum eius in coo esse. carpathus autem
quē Homerus carpathū vocat excelsa est cir-
cuitum ducentum stad. habens. Fuitqʒ vrbib(us)
quattuor pollens: & nomen celebre consequuta carpathus
est: a qua pelago quoqʒ nomē est inditum. Una
vero vrbium ipsarū Nisyrus dicta est. cognomi
nis quidē Nisyrorū Insulę. iacet autē ab aphri
ca ad littus albū: quod ad stadia mille abest ab
Alexandria. Quattuor vero milibus a carpa- nisyrus.
tho. casos quidem ab hac stadijs septuaginta
distat. A Sāmio autem crete promontorio du-
centis & quinquaginta. Ambitus eius est octo
ginta stadijs. in ipsa ciuitas est eodem dicta no
mine. circū illam vero complures insulę sunt ca casos.
siorū nominatę. poeta calydnas (vt aiunt) spo- samonium.
radas appellat insulas. Quarū vnā esse calym- calydnæ
nam. Sicuti aūt Nisyrorū & casiorū vicinę ac sub sporadas
ditæ: ab eis nomen assequuntur insulæ. Sic et
circunstantes calymnas ab ea nominari: proba
bile fit quę ānis illis fortę calydna vocabatur.
Plerique sane duas esse calydnas asserunt: Lerū leros.
scilicet atqʒ calymnā: quas quidem etiam dice- calymna
re poetā dicere. Scepsius autē scriptis suis te
statur pluratiuo calymnas numero insulā nomi
natā: quēadmodū & athenas & Thebas. Opor
tet autē poetę dictū per hyperbaton accipere.
non enim insulas calydnas inquit. Alij vero sic
ęquoreas idest insulas qui Nisyron habent cel-
sam carpathonqʒ casumqʒ Eurypylīqʒ vrbē con
ęquoreasqʒ calydnas. Totū quidē insulare mel:
vt plurimū vrbanū & iucundū est: & æmulū atti-
co. at vero quod in hisce oritur insulis reliquum
antecellit: potissimū autē calymnium.

¶ Undecimus Liber asiā īcipit: quā Tanais in
superioribus Septētrionis ptibus nascēs dis-
iungit ab europa. cōtinet hic liber gētes tanai
dis ortui adiacētes orientē ac meridiē v(er)sus: itē

omnes Barbaras natiōes: quæ Caucasum mōtem accolunt: e quibus sunt Amazones: Massagetæ: Scythę: Albani: Iberes: Betriani: caspij: Medi: Persæ: armenię duæ vsq̄ in Mesopotamiā cōplectit̄ etiā Troglodytas ꝛ gentes eas q̄ honiochi dicunt̄: Itē Sceptuchos: choanos: Assyrios: Polyphagos: albanos: Syracos Tappyrus meminit Iasonis Medeæ: ꝛ vrbium quas cōdiderūt: meminit etiā Xerxis Mitridatis ꝛ Alexandri eius q̄ ex Philipponatus est.

asia.

Europę cōtinua est Asia ad Tanain flumē illi cōiuncta: de qua deinceps dicemus: et euidētiæ gratia naturalibꝰ quibusdā terminis loca oīa destinabimus. Ad itaq̄ eratosthenes fecit i toto terrarū orbe idē nobis asię faciēdū est. Nā Taurus mediam

taurus mons.

quodāmodo continentē hanc diuidit ab oriente in occidentē: cuius partem ad Aquilonē relinquit partem ad meridiem. Alteram Græci interiorem vocant: alteram exteriorem. Quæ ꝛ sia nobis ante dicta sunt: memoriæ tamen gratia repetantur. Mons hic multis in locis latitudinem habet stadiorum trium milium longitudinem quantum Asia: stadium circiter. xl. et quinq̄ milia a transmarina Rhodi ora vsq̄ ad Indię ac Scythię extrema Orientem versus. Idem in nomina ac partes multas diuidit̄ quarum alię maiores aliæ minores ambitus comprehendunt. Sed quoniā in tanta montis latitudine gentes quedā continētur alię obscuriores: alię oīno notę: vt Parthi Medi Armenij et cappadocū quidā: pręterea Cilices ꝛ Pisidæ quicunq̄ ad borealem plagam declinant: in borealibus ponēdi sunt. quicunq̄ ad australem in australibus qui in medio montium iacent: ij ꝓpter aeris similitudinem ad boream sunt collocandi: Nam frigidi sunt: australes vero calidi: porro flumina quæ hinc decurrunt omnia fere in contrarias labuntur partes: alia in boreales alia in australes ꝛ si nonnulla postea ad orientē vel occidentem conuertantur: et natura fertur montes eos pro confinijs habeant: quibus Asiam diximus in partes duas diuisam quemadmodum mare quod intra colūnas est quod cum maxia ex parte e directo sit ijs montibus duas efficit continentes Europā atq̄ Asiam quarū id apertissimū quoddam confinium est. Sed quoniam ijs qui ab Europa in Asiam transeunt borealia ex Asię diuisione prima sunt in geographia ab ijs incipiendum est. Horum autem ipsorum prima sunt quę Tanaidi adiacent: quem nos Europę atq̄ alię limitem posuimus. Hæc quasi pœninsulam quēdam efficiunt: quę ab occidente. Tanaide flumine et meotide ambitur vsq̄ in Bosphorum et maritimam euxini oram: quæ ad Colchos desinet a Septentrione occeano vsq̄ ad Caspij maris os: ab oriente hoc eodem mari vsq̄ ad Albanię ꝛ Armenię confinia: ꝛ

Cyrus arazes

vbi Cyrus ꝛ Arazes emittunt: quorū alter per armeniā cyrus per iberiam ꝛ albaniam fluit: ab austro autem terra quæ est ab ostio cyri vsq̄ in colchidem triū miliū fere stadiorum: a mari in mare per albanos ꝛ iberas: quapropter isthmi rationē obtinet: qui hunc isthmū tantum dixerunt quantū clitarchus: qui eum ab vtroq̄ pelago perfusum dicit nō sunt audiēdi: Possidonius putat eū mille ꝛ quingentū esse stadiorū quantū isthmū qui inter pelusium est atq̄ rubrū mare. Videtur inquit nec ab eo differre qui est a meotide in oceanū: sed ego nō video quomodo quis q̄ ei incerta credat de quibus veri similitudinē nullā afferre potest: cū de certis adeo dicat imprudenter: quanq̄ Pompeio familiaris fuerit: q̄ in iberas ꝛ albanos duxit exercitū vsq̄ ad vtrāq̄ ꝛ colchici ꝛ caspij maris partē. Tradūt enim Pompeiū cū ad piraticū bellū exiret: ꝛ mox contra Mithridatē esset exiturus Rhodū venisse: atq̄ disputanti possidonio affuisse. cui in discursu interroganti nunquid iuberet: respōdisse possidoniū ferunt. Se gereret clare atq̄ alios excelleret oēs. Huc accedit quod eius historiam scripsit. Unde oportuit diligentius eū veritatē exquirere. Secunda pars erit terra quæ vltra hyrcaniū pelagus iacet quod caspiū appellatur vsq̄ ad Scythas indis vicinos. Tertia erit ea quæ dicto isthmo continua est. Nā post hunc ꝛ caspias portas sequuntur loca Europæ proxima et ijs quę cis taurum sunt: vt Media: armenia: cappadocia: ꝛ quę interiacēt. Quarta pars erit regio quæ cis Halym est: et quæ in ipso tauro sunt ꝛ extra taurū quæcūq̄ in pœninsulam incidunt: quā isthmus efficit: qui ponticū mare dirimit a cilicio: Ex his quæ cis taurū sunt indiam ponimus ꝛ arianā vsq̄ ad gentes quæ ad Persicum mare ꝛ arabicū sinū ac Nilum vergunt aegyptum mare atq̄ issicum versus: His ita dispositis primā partem incolunt a Septentrionis ꝛ oceani partibus Scytharum quidam Nomades ꝛ in curribus degentes interius vero Sarmatæ atq̄ ij Scythæ: aorsi ꝛ Straci qui meridiem versus vsq̄ ad caucasi montes descendūt alij Nomades: alij in tabernaculis degentes: atque agrum colentes circum lacum Meotæ habitant. Bosphorum versus asiatica regio est ꝛ Sindita: post quam sunt achei Zygi Heniochi cercetæ Macropogones: vltra quos angustię sunt phthirophagorum. Post Heniochos colchis est sub caucasijs atque Moschicis montibus sita: sed cum Tanaim Europæ atque asiæ terminum fecerimus ab eo incipientes singula peragremus. Fertur itaq̄ Tanais a Septentrionis partibus Nilo contrarius: non tamen per Diametrum (vt quidam putant) sed orientalior originem vt ille incertam habens. Verū Nilus magna ex parte notus est: ac regionem percurrit totam accessibilem et longas habet nauigationes. Tanaidis vero hostia scimus. Nā duo sunt ad septentrionales Meotidis partes. ix. x. inter se stadijs distantia. supra ostia vero nihil pene notum est propter frigora ꝛ regionis difficultates quas indigenæ facile pferunt carnibus ꝛ lacte more Nomadum enutriti alienigenæ perferre non possunt. pręterea cum no-

possidonij seculum. hyrcanium mare caspium mare.

nomades sarmatæ aorsi straci. sindita regio. achei. Zygi. heniochi. cercetæ. macropogones. colchis. moschici montes.

mades difficulter aliis misceantur: ⁊ multitudine ⁊ viribus præstent: intercludunt ne qua ex parte regio permeetur ⁊ ne quas flumen nauigationes habeat. idcirco quidam existimant cũ fontes in caucasiis montibus habere cũ multus ad Septentrionem feratur. Postea cõuersum emittere in Meotim. His Theophanes Mitylenæus videtur assentiri. Quidam a superioribus Istri partibus eum deferri putãt. Iudicium autem tam longi cursus etiam ab aliis plagis nullum afferunt quasi de proximo ⁊ a septentrione id effici nõ possit ad Tanaim flumen ⁊ lacum vrbs sita est eodem nomine a græcis condita: qui Bosphorum habent: eam Polemo rex nuper depopulatus est cum minus ei obtemperaret ea cõmune emporium erat nomadum Asiæ atq; europæ ⁊ eorum qui e Bosphoro lacum nauigant: quorum alii vehunt mancipia pelles: et si quid aliud nomadicum est: alii onerant vestem vinum ac cætera quæ mitis vitæ sunt propria ad stad. centum. Ante emporiũ Insula iacet nomine Alipecia miscorum hominum domicilium. Sunt aliæ non procul in lacu paruæ Insulæ Tanais ab hostio Meotidis recta nauigantibus ad borealia: stad. abest duob⁹ milibus ⁊ .cc. Sed nec multo plurib⁹ terræstri itinere euntibus nauiganti secus terram: et ad octingenta stad. a tanaide progredienti: primũ est ipsa qui magnus Rhombites dicitur vbi piscatio multa est ⁊ condituræ aptæ: deinde aliorũ octingentorum stad. interuallo est minor rhõbites: quod promontorium non adeo piscibus abundat: maiores rhombitani insulas habent stationibus plenas. Qui vero minorem rhombitem incolunt Meotæ sunt homines operarii In tota. n. hac præternauigatione meotæ habitant agricultores non minus q̃ nomades bellicosi: ⁊ in gentes plurimas diuiduntur: quorum qui Tanaim accolunt agrestiores sunt qui vero Bosphoranis cohærent: mitiorem vitam degunt. A minore rhombite in anticoetam flumẽ et Tyrãbem stad. sunt. lx. hinc in vicũ Cibricum c. ac. xx. Unde soluunt qui nauigant. In hac præternauigatione quedam Clazomeniorum speculæ inueniuntur. Cimericum vrbs erat in Cheronneso sita quæ fossa ⁊ aggere Isthmum claudebat. Nam Cimmerii olim potentiam in bosphoro maximam habuere: vnde ⁊ Cimmericus Bosphorus appellatus est. Hi sunt qui ad ponti dextram mediterraneam regionem habitantes vsq; in Ioniam excurrebant. hos Scythæ ex his sedibus pepulerunt. Scythas autẽ græci qui Pãticapeum ⁊ alias in Bosphoro vrbes habitabant: hinc in vicum Achilleum sunt stadia. xx. in quo Achillis templum est. Hic est angustissimum hostii meotidis fretũ ad stad. xx. vel paulo plura: habẽs in vlteriore regiõe myrmecium vicum: ⁊ Parthenium Heracleo proximum: hinc ad Satyri monumentum stad. sunt. xc. i. in promontorio quodam positum hominis in bosphoro clarissimi ac potentissimi: proxim⁹ est vicus Patreus a quo ad vicum Corocondamẽ sunt stad. c. ac. xxx. Is finis est Bosphori

Marginalia: Tanais. — re. — Alipecia — rhombites — Meotæ — anticoeta. — tyrãbes. — cimmerii. — bosphorus — pãticapeũ. — achillis. vicus — myrmeus vicus — parthenius. vicus. — patreus vicus — corocondames

qui Cimmericus appellatur. Sic enim angustiæ vocantur ab ostio meotidis. i. ab Achillei ⁊ myrmecii angustio vsq; ad Corocondamẽ ⁊ oppositum et vicum Panticapensis agri nomine acrã q̃ . lxx. stad. freto disiungitur. Nam ⁊ huc vsq; glacies pertendit meotide: adeo frigore concreta vt pedibus permeent. Hæ angustiæ totæ sunt portuosæ supra Corocondamẽ lacus iacet: qui ab ea Corocondametis vocatur ⁊ . x. stad. a vico in mare emittit. para vero Anticoeti abrupta et in lacum influens Insulam efficit: quæ lacu hoc ⁊ meotide et flumine circuncirca abluitur. Hoc flumen nonnulli Hypanim vocant quẽadmodum i. i. quod est Borysthenis proximũ: et ad Corocondametim nauiganti est Phanagoria ciuitas memoratu digna: ⁊ Cepi ⁊ Hermonassa et Apaturum veneris fanum quarum Phanagoria ⁊ Cepi sunt in insula ad sinistra nauiganti. Aliæ vrbes sunt in Sindica vltra Hypanim a dextris. Item in Sindica regia est Sindorum mari proxima ⁊ Aboraca. Quicunq; Bosphori potentibus parent Bosphorani appellantur: Bosphoranorum metropolis qui sunt in europa Panticapeum est: Asianorum vero phanarium: sic. n. hæc ciuitas vocatur. Phanagoria em portum est earũ rerum q̃ ex meotide ⁊ vlteriore barbarorũ regione importantur. Earum vero q̃ mari aduehuntur Panticapeũ Phanagoriæ est insigne veneris apaturiæ templũ Id adiectiuũ interp̃tantur fabulam quandã afferẽtes: quod cum gigantes venerẽ adorirentur ille Hercule inuocato tam diu in latebris quibusdam latitauit: donec gigantes sigillatim exceptẽs dolo occidendos exhibuit. Ex meotis sunt Sindidandarii Toreatæ Agri Arrichi. Item Tarpetes Quidlacem Sittaceni Dosci: aliiq; complures e quibus sunt Aspungitani qui inter Phanagoriam Gorgopiãq; habitant quingentorum stadiorum spatio: quos cum Polemo Rex simulata amicitia adoriretur: nec id eos lateret sed cõtra instructi exire eum captus interemptusq; est. Ex omnibus Asianis meotis ii qui forum habebant quod ad Tanaim est parebant. Bosphorani vero frequẽter iugum detractabãt: Sæpe Bosphoranorũ duces ad Tanaim vsq; occupauerũt p̃sertim postremi pharnaces Cassander ac polemõ: Pharnaces quoq; hypani dãdariis olim p antiquã fossam dicit induxisse: qua purgata regionẽ totã diluit. Post Sindicã ⁊ Gorgopiã in Acheorũ ⁊ zygorũ: et Heniochorũ maritima: magna ex parte montosa et importuosa: cũ caucasi pars sit: ii ex. maritimis latrociniis viuunt. Lembos habent exiles Arctos: Leues. xxv. hominum capaces: rari. xxx. suscipiũt. Hos Lembos Græci Camaras vocant. Tradunt Phthiotas Acheos ex Iasonis exercitu Achaiam hanc habitasse. Laconas vero Heniochiam: quorum duces Rhecas ⁊ amphistratus fuerũt Castoris ⁊ Pollucis aurigæ: vnde heniochi (vt par est) ex iis sunt nominati. Ex his iis q; Lẽbis classem cõparãtes: ⁊ iterdũ ad naues onerarias: interdũ ad regionẽ vel vrbẽ aliquã nauigantes: mari dominãtur. Bosphoranũ eo⁊

Marginalia: acra — hypanis — phanagoria. — cepi — hermonassa. — apaturum — sindica — aboraca — bosphorani. — panticapeum. — phanariũ — sindidandarii — toreatæ — tarpetes. — sittaceni — dosci — aspũgitani — gorgopia — polemo. — rex. — phthiotæ. — rhecas — amphistratus. — Heniochi.

nonnunꝗ in stationibus accipiunt: ⁊ cõmeatus
et vendende prede copiã suppeditãt. Hi cũ do-
mum repetunt ⁊ vltra nauigare non possunt: lẽ
bos humeris impositos in siluam referunt: in q
bus habitantes tenue solum arant Rursum cũ
nauigandi tempus adest: eos in mare deferunt
idem faciunt in aliena. nam loca siluosa nota hu
bent: vbi absconditis lembis ipsi noctu nonnũ-
quã interdiu pedibus errant capiendorum ho-
minum gratia: quos cum ceperint facile redem
pticios faciunt. Nam inter redeũdum rem om
nem iis significant qui illos amiserũt. In locis
itaqꝫ quæ sunt principibus subdita qui iniuriã
accepere aliquod præsidium ab iis habent qui
sæpe illos isecuti Lembos atqꝫ piratas capiũt
Regio vero quæ sub Romanis est min⁹ habet
auxilij ꝓpter eorũ negligentiam qui mittuntur
Harum itaqꝫ gentium vita talis est quæ Sce-
ptuchis subditæ sunt. Sceptuchi autem regi-
sceptuchi. bus vel tyrannis Heniochi reges quattuor hu
bebant cum Mithridates Eupator e paterno
regno fugiens Bosphororũ regionem permea
uit: quæ quidem ipsi perуia fuit. zygorum vero
terram ꝓp locorũ difficultatem atqꝫ asperitatẽ
zygi accedere diffisus ægre maritima ora ꝓfectus
est sæpe mare ingressus quousqꝫ in Acheorum
agrũ peruenit: quibus adiutoribus iter ex pho
cide cõsumauit ad quattuor fere milia stad᷑ a co
rocõdame orientem versum recta nauigatio est
Hinc ad stad᷑. c. ⁊. xc. est Sindicus portus ⁊ ciui
Sindicus tas: dehinc ad. xl. stad᷑ sunt ea quæ bata nominã
Bata. tur vicus ⁊ portus ibi Sinope austrum versum
sinope. huic oræ plurimũ videtur opponi quemadmo-
dum Carambis fronti arietis vt ante dictũ est
auctor est Artemidorus a Batis oram esse, cer
cetarum octingẽtorum ⁊. l. fere stad᷑ quæ statio
nes ⁊ vicos habeat. Dehinc acheorũ regionem
stadiorum quingentorum: dehinc Heniochorũ
mille: dehinc magnũ Pytiuntẽ trecentorum fe
pytius re. lx. vsqꝫ Dioscuriadem qui Mithridatica con
dioscuria scripsere: nam iis maxime accedendum est pri⁹
cretenses acheorũ ponũt: deide zygos: deinde Heniochorũ
moschi deide Cretẽses ⁊ moschorũ ⁊ Colchos ⁊ phthi
colchi rophagorũ qui vltra hos sunt ⁊ Thoonas et a-
phthiro- lias circa caucasum paruas gentes. Ab initio
phagi igitur ora ad orientẽ tendit ⁊ ad austrũ spectat
thoones ab ipsis vero Batis paulatim detorquens re-
spicit occidentem ⁊ ad Pytiuntẽ et Dioscuria-
dem definit. Nã hæc Colchidis loca dictæ oræ
iuncta sunt. Post Dioscuriadem est reliqua Col
chorum ora cui Trapezus cõtinua flexum quẽ
dam admirabilem efficit: deinde in rectum la-
trapezus tum extẽditur: quod ponti dexteriora efficit ad
septentrionem spectãtia. Uniuersa vero acheo
rum ⁊ cæterorum ora vsqꝫ Dioscuriadem ⁊ loca
mediterranea austrum versus in rectum exeun
tia caucaso subiacent qui mons vtriqꝫ pelago
caucasus imminet ⁊ pontico ⁊ Caspio muniens isthmum
qui ea dirimit. Is austrum versus Albaniã ibe
riamqꝫ disterminat septentrionẽ versus sarma-
albania. ticos campos: arboribus ⁊ omnigena silua ple
iberia nus ea præcipue quæ fabricandis nauibus est
idonea: Eratosthenes ait Caucasum ab indige

nis Caspium vocitari a Caspiis fortasse cogno
minatum. ab eo quasi cubiti quidam ad meridiẽ
procurrunt qui iberiam complectentes Mos-
chicis ⁊ Armeniis montibus cõiungũtur. Itẽ
monti Scydissæ et Patyadræ. Hi omnes tauri
partes sunt: qui australe Armeniæ latum efficit scydissa.
et ab eo quodãmodo abrupti septentrionẽ ver patyadra
sus vsqꝫ ad Caucasum et maritimã cuxini oram taurus
percurrunt: quæ a Colchide in Temiscyrã ten temiscyra.
dit. Dioscurias itaqꝫ in hoc sinu posita ⁊ orien-
talissimum totius pelagi sinum obtinens eu-
xini recessum: ⁊ extrema nauigatio appellatur.
Unde illud quod in prouerbio dicitur i phasim
vbi cursus carinis vltimus sic intelligẽdum est
non ꝙ poeta qui iambicum fecit de flumine: di-
cat: nec de vrbe eiusdem nominis quæ ad flumẽ
sita est: sed de Colchide vt de parte quod recta
nauigatio a flumine ⁊ ab vrbe i recessum sit sex
centorum fere stad᷑: eadem Dioscurias Isthmi
initium est qui inter mare Caspium iacet atqꝫ dioscurias
pontum ⁊ cõmune forum earum gentium quæ
proxime sunt vlteriores. Dicunt itaqꝫ nonnulli
qui parum res animaduertunt. lxx. nõnulli. ccc.
gentes in eam conuenire atqꝫ omnes diuersarũ
linguarum: ꝓpterea quod sparsim ⁊ impermix
te ob asperitatem atqꝫ intractabilitatem habi-
tent: quorum pleraqꝫ pars Sarmatæ sunt: atqꝫ sarmatæ
omnes caucasij ac de Dioscuriade quidẽ hacte colchis.
nus. Reliqua vero quæ Colchis est magna ex phasis flu
parte ad mare pertendit. Hãc phasis illabitur mus
ingens flumen quod ortum ex Armenia ducẽs glaucus
Glaucum in se recipit atqꝫ Hippũ euicinis mõ fluuius.
tibus cadentes. Nauigatur autem vsqꝫ Sara- hippus.
panos quæ munitio vrbis habitatores recipe- fluuius.
re posset. Ex ea pedestri itinere curribus vecti sarapani
quatriduo in Cyrũ proficiscuntur. Ad phasim phasis
vrbs iacet eiusdẽ nominis Colchorum empo- vrbs
rium quod ex alia parte amni ꝓcingitur ex alia sinope.
lacu: ex alia mari. Hinc biduo triduoue amisũ
Sinopemqꝫ nauigatur. Hæc littora ⁊ fluminũ
ostia amœnissima sunt. Regio fructibus ⁊ om-
nibus quæ ad fabricandas naues pertinent op
portuna: nam multa producit ac fluminibus de
fert. Mel tamen frequentius amarum est sed
præcipue Linum Canabem Ceram ac picem gi
gnit. Linificium quidem vulgatum est: nam ⁊ in
peregrina exportatur loca. Unde quidam co-
gnationem Colchorum cum ægyptiis ostende
re volentes fidem ex iis captant. Secus hæc
flumina in Colchica regione est Leucotheæ fa
num quod Phryxus condidit: atqꝫ illius oracu
lum vbi arieu non mactatur id olim diues erat:
ætate autem nostra a Phanace paulopost a mi
thridate pergameno direptum est. Nam Læsa
regione etiam diuina ægre habent nec coli pos
sunt vt Euripides inquit. Quantam olim hæc
regio claritatem habuerit fabulæ declarant Ia
sonis exercitum innuentes qui ad Medos vsqꝫ
processit: ac prius etiam Phryxi expeditionem
postea cum reges succederent et regionem ha
berent in prouintias diuisam mediocriter a-
gebãt. Cũ vero mithrydatis Eupatoris poten-
tia vehemẽter crẽt adaucta tota ei regio puit:

quo semp aliquis ex amicis regionis præfectus
et administrator mittebat: e quibus fuit Mao
Maopher-nes. phernes matris nostræ patruus. Hinc multa
regi ad nauales res copia sed sublato mithri-
date regio ois quæ sub eo erat euersa est mul-
polemo. tisq; distributa. Postremo Polemo colchidem
pythodo-ris. habuit: quo mortuo vxor eius Pythodoris col
chorum & Trapezuntis & Pharnaciæ & vlterio
rum barbarorũ regnum tenet. Sed de his post
moschica modum dicemus: Moschica in qua fanum dixi
polichniũ. mus tripartita est. Nam partẽ habent cholchi
idessa. partem Iberes partem armenij: Polichnium
Rhiocha-res. Phryxi ciuitas est in Iberia: ea nũc Idessa di
citur locus optime munitus. In colchidis aũt
phthiro-phagoria finibus nõ pcul a Dioscuriade Rhiochares flu
Soanes men labitur ex gentibus quæ Dioscuriadẽ con
Velleris aurei fabula. ueniunt: est Phthirophagoria natio cui nomen
a sordibus ac fame datum est: his proximi sunt
Soanes nihilo tamẽ meliores: robore autẽ me
liores: nam vi ac potentia pene prestant. Hi gẽ
tibus circũuicinis dominãtur: caucasi extrema
obtinentes: q̃ Dioscuriadi imminẽt regẽ habẽt
et collegiũ viroꝝ.ccc.cc.hominũ milia cogũtur
in exercitum. Nam multitudo oĩs bellicosa est
quãq; inordinata. Apud eos torrentes dicũtur
aurũ deferre: quod barbari pforatis tabulis ac
lanosis pellibus excipiunt. Unde aurati velle-
ris fabula cõficta est: & fortasse Iberes eodem
noĩe vocantur quo occidentales ab auro quod
apud vtrosq; inuenit. Soanes veneno ad spicu-
la mirifice vtũtur q eos etiã qui nõ venenatis
Soanes albania. sagittis saucij sunt odore offendit. Aliæ gentes
iberia. proxime qui circa Caucasum sunt paruam & te
nuem regionem habitant. Albanæ vero & Ibe
ricæ gentes quæ dictum Isthmũ implent: ipsæ
etiam dicũtur Caucasiæ & foelicẽ etiã habitatu
regionẽ incolunt. Iberia.n.magna ex parte vr
bibus & habitatoribus plena est & tecta fictilia
et fabrefactas ędificiorũ structuras: & fora & a-
lia publica habet circunstans vero regio a Cau
casijs montibus circundatur: nam cubiti quidã
fertiles (vt dictum est) ad meridiem pcurrunt
qui vniuersam Iberiã cõprehendentes sese ad
armeniam & Colchidẽ cõiungunt: in medio pla
nicies est fluminibus irrigua præsertim Cyro
qui ortũ ex armenia trahens mox dictã planiciẽ
Cyrus fluuius. intrat: atq; aragũ amnẽ a Caucaso defluentẽ et
aragus. alias aquas recipiens per angustã fluminis re
gionẽ euadit in albaniã inter quã et armeniam
multis illatus p vberes campos cõplura in se
recipit flumina e quibus est alazonius & San-
dobanes & Lithaces & Chanes: qui oẽs naui-
gabiles facti in mare caspium erũpunt. Hoc flu
alazonius. men olim Corus vocabatur. Iberiæ cãpos a-
Sandobanes. gricolæ habitant: & homines ad pacẽ intenti ar
menico ac medio cultu: montanã vero regio-
cithaces nem pars eorum maxima atq; bellicosa Scy-
chanes. tharum more viuentes: quorum cognati sunt &
Corus fluuius. contermini. Setamen colendis agris dedunt: &
iberia. cũ tumultus ingruerit multa ex se atq; illis ho-
scythæ minum milia contrahunt: quattuor aditibus in
sarapani eam regionẽ itur: vno per medios Sarapanos
Colchorum castellum atq; eius angustias per

phasis quas Phasis.c.ac.xx.pontibus ptransitur: qui
pp flexiones asper ac violẽtus in colchidẽ de-
fertur cõuallijs torrentibus multo hymbri ad-
auctis. Is ex imminẽtibus montibus auctus
multis fontibus implet: ac postq; in campis ve
glaucus fluuius. nit: alia in se recipit flumina: e quibus est Glau
cus & Hippus. Auctus vero ac nauigabilis fa
hippus. fluuius. ctus exit in pontũ. Secus eum vrbs iacet eius
dem nominis & lacus nõ procul. aditus itaq; ex
Colchide in iberiã est huiusmodi petris muni-
tionibus fluminibus & cõuallibus clausus. Ex
Nomadibus autem septẽtrionem versus diffi-
cilis ingressus est triũ dierũ itinere. Dehinc an
gusta fluminis regio in arago flumine dierum
quattuor viæ finem murus inexpugnabilis mu
albania. nit. Ex albania primo ingressus est per petrã ex
cisam: dehinc per stagnũ quod amnis efficit ca-
dens ex Caucaso. Ex armenia vero angustiæ q̃
secus Cyrũ sunt atq; aragũ qui prius q; inuicem
concurrant vrbes natura munitas habent quę
armozica. saxis impositæ.xvi.inter se stad' absunt: pp Cy-
sensamora. rum armozicã: pp agrũ Sensamora: quibus in
gressibus prius Põpeius vsus est ex armenia
mouens: postea vero Canidius. Quattuor ho-
minum genera regionem hanc incolunt: primũ
ex quo reges duo deligũtur alter scilicet qui p
pinquitate & ętate antecedit. Alter qui iura det
et exercitum ducat. Secundũ est sacerdotũ qui
iura finitimaꝝ curant. Tertiũ militũ & agrico-
larum. Quartũ vulgi quod regibus seruit: & oĩa
quæ ad vitã ptinẽt ministrat. Hi oĩa p familias
cõmunia habẽt: Sed is imperat & rem tenet q
senior est. Iberes & eorum regio talis est. Alba
iberes albani. ni pastoraliores sunt & Nomadico generi proximi
præterq; quod non alienigenæ: vnde & medio-
criter sunt bellicosi. Hi inter iberas et caspium
mare habitant ab ortu solis mari coniuncti ab
occasu iberiæ finitimi: ex reliquis lateribus bo
reale caucasus montibus munit qui cãpis imi-
nentes & mari plurimũ coniuncti Ceraunij vo-
ceraunia cantur. Australe latus armenia pgrediens effi
cit: quæ partim campestris est partim mõtana
quẽadmodũ Cambysena: ad quã armenij simul
et iberiæ & albaniæ coniungũtur. Cyrus autem
cyrus fluuius. qui per albaniã fluit & alia flumina eũ augentia
terram foecundiorẽ exhibent: mare aũt confun-
dunt: nã limus plurimus occurrẽs exitum ob-
struit: ex quo adiacentes insulæ est. Hanc inæ-
qualitatẽ affluxuum retractiones exaugent: at
qui & ostia in ora.xij.dicũtur dispartiri: quorum
alia cæca alia oĩo fallentia stationem nullam re
linquunt. Quapropter cum vltra.lx.stad' littus
mari fluminibusq; abluat: locus omni ex parte
inaccessibilis fit: Limus ad quingenta stad' pro
grediẽs totũ littus efficit aggerosũ: ppe Ara-
araxes. xes emittit: asper ex armenia cadẽs: & quẽ ille li
mũ ppellit Alueũ peruiũ faciendo eũ Cyrus re
pellit. Hoc hominũ gens fortasse mari nõ eget
cum nec terra digne vtantur. Nam qui ibi mili-
tarunt: dicunt eos Cyclopicã vitã degere. Ter-
ra enim fructũ omnẽ etiam domesticum affert:
et stirpes oẽs & ea quæ semper virent: & cum ne
minimã quidẽ culturã habeat: tamen bona oĩa

sine satione ⁊ inarata gignit:multisq; in locis se
mel sata:bis terq; fructū affert. Ac primo qui=
dem modios quinquagenos idq; minime reno=
uata nec ferro ꝓscissa:sed ligneo aratro. Baby
lonius vero ⁊ Egyptius campus fluminibus at
q; aliis aquis totus irrigatur:quãobrē semper
herbidam faciem seruat:iccirco vberrimus est.
Adest illi pcipua aeris tēperies: vineæ manēt
inefossæ quinquēniis putant:in bimatu nouellæ
fructum ferunt:adultæ tantū reddunt:vt para
maxima in palmitibus relinquat. Pecora tum
mitia tum agrestia foetus edūt pulcherrimos:
homines sunt magnitudine ac pulchritudine ex
cellentes. Simplices non aūt cauponariis nūmi
sium maxima ex parte nō habent:numerum vl
tra cētenariū nō norunt:cōmertia inter se mer=
cibus faciunt in cæteris quæ ad vitā pertinent
inertes exquisitoꝝ ponderū ac mensurarū igna
ri ciuilitatis belli ⁊ agriculturæ prorsus impe=
riti pedestri ⁊ equestri apparatu decertant ex=
pediti et armati vt Armenii exercitū emittunt
maiorē ꝙ iberes. nam virorum ad.lx.milia:equi
tum ad.xxii.milia armãt:quot cōtra Pompeiū
periclitati sunt. Hos Nomades ab externis de
fendunt quēadmodū iberes iisdem de causis a
liter vero sæpe eos adoriūtur:⁊ quominꝰ agri=
culturā exerceant impediunt:iaculatores sunt:
et sagittarii clipeos ⁊ thoracas habent. Item
ferinas galeas quēadmodū iberes ex Albana
regione. Est etiam Caspiana eiusdem nominis
cum gente Caspia quæ nunc quidē obscura est
ad eam Caspium mare ptinet. ingressus ex ibe
ria in albaniā fit per Cambysenā regionē aspe=
ram atq; siccā ad flumen alazoniū ꝓpi ⁊ eoꝝ ca=
nes excellentes venatores sunt studio magis
ꝙ arte:reges.n.differunt:nam nūc vnus omniū
differat cum prius quæq; lingua suum haberet
eo,quod nō facile inuicē miscentur:linguas ha=
bent.xxvi.terra serpentia quædam letifera pro
gignit. Item Scorpios ⁊ araneas. Aranearum
quædam cogunt ridendo mori quædā flendo de
syderio suorum. Deos colunt:solem Iouem ac
araneaꝝ. morsus. lunam pcipue lunā:cuius templū iberiæ ꝓximū
est:⁊ sacerdos præficitur honore secūdus post
lunæ tem= plum regem:qui sacris seruis ⁊ sacræ regioni præest
quæ multa est ⁊ hominibus plena. E seruis mul
Serui. ti numine afflati diuinant qui plurimū numine
afflati. correptus est:solus per syluas errat hūc sacer
dos cōprehensum sacra cathena deuincit p an
num sumptuose alens:postea ad deæ sacrificiū
cum aliis hostiis mactandū ꝓducit:sacrificii ri
tus est huiusmodi. Quidā huius negotii gna=
rus sacrā hastam tenens qua mos est hominē
mactari:atq; ex multitudine ꝓcedens eā in cor
per latus vrget illo cadēte:quædā diuinatiōis
signa captant atq; in cōe ꝓferunt tum corpore
in locum quendā delato id oēs supergrediūtur
huiusmodi piaculo vtentes. Albani pcipue se=
albani. nectutem venerātur nō parentū modo: sed etiā
senectutis honor. cæterorum. mortuoꝝ curā habere aut meminis
se nephas est. Nam cū mortuis pecunias defo=
pecuniaꝝ. diunt. Iccirco pauperes viuunt cū patrimoniū
sepulchra. nullum habeant: ac de albanis quidē hæc tra=

dunt:Iasonē cū armenio Thessalo cū in Chol
cos nauigaret vsq; ad mare Caspiū profectū:in
iberiam albaniãq; ꝓcessisse:⁊ armeniæ ac Me=
diæ multū peragrasse:vt Iasonia ⁊ alia cōplura
monumēta testãtur. Armeniū vero ex armenio
fuisse quæ ciuitas Boebeidi lacui ꝓxima est in= armenium
ter pheras ⁊ Larissam atq; eam a atilesinã:⁊ Sy pheræ
spiretum habitasse:vsq; in calachanã ⁊ adiabenã Larissa.
atq; armeniã de suo noīe appellasse. In monti= atilesina
bus qui supra albaniã sunt amazonas dicūt ha= Gelæ
bitare:⁊ inter albanos ⁊ alazonas dicit gelas ⁊ Legæ.
Legas habitare inter hos ⁊ amazonas Mer= mermanda
mandalim flumē labi. Aliis vero e quibus est me lis.
trodorus Scepsius ⁊ Hippsicrates locorū nō gargarē
ignari dicunt eas Septētrionē versus Garga ses.
rensibus esse finitimas sub radicibus mōtium ceraunia
caucasiorum qui ceraunia vocãtur ⁊ carū alias amazones
operari:quæ ad arationē insitionēq; pertinent: mermo=
sed præcipuã pascendorū equorū curam habe= das.
re:robustiores vero in equis venationes ac bel
la exercere. Oēs ab infantia dextrã mamillam
exustas vt stabilius liberiusq; ad omnem vsum
brachio vti possint. Sed in primis ad iaculatio
nem vel arcu securi ⁊ pelta:e ferarum pellibus
conficere galeas subligacula ⁊ alia operimēta
menses duos veris eximios habere quibꝰ mō
tem ꝓximū conscendūt:qui eas disiungit a gar=
garensibus quo ⁊ illi more quodam peruetusto
conscendētes sacrificant:⁊ ꝓlis gratia cum mu
lieribus coeunt:idq; obscure inter tenebras in
quãcunq; inciderint:quas postq; pregnãtes fe=
cerint:remittūt illas si foeminã pepererint secū
retinent:si mares illos tollendos reddunt. Vn
de ꝑꝑ ignorantiã valde inter se affici contingit
cum quisq; quãq; sibi affinē existimet: Mermo
das e montibus descendens per amazonum re
gionem ⁊ Syracenã ⁊ loca intermedia quæ de=
serta sunt emittit in meotim. Tradunt Garga=
renses cum amazonibus ex themiscyra in hæc
loca conscendisse: postea ab illis discissos cum
thracibus ⁊ euboribus quibusdã errabūdis ad
uersum eos bellū gessisse:quo cōposito ipsi iter
se cōditionibus conuenisse:vt in filiorū prole cō
municarent. Viuerent autem vtriq; separatum.
Sed de amazonū fama ꝓprium quiddã euenit.
Nam cū fabula ab historia distinguatur. anti=
qua.n.⁊ falsa ⁊ miraculosa: fabulæ appellantur
historia siue antiqua sit siue noua veritatē po=
stulat.miracula vero aut nō habet aut perraro
De amazonibus quidē eadē nunc dicuntur quæ
olim:quanq; miraculosa sint ⁊ a fide plurimū di
stent. Quis.n.credat vt vel exercitus vel ciui=
tas vel gens vnq; ex solis constiterit mulieribꝰ
et non solū constiterit: verū etiã inuaserit alie=
na:⁊ non modo vicinis fuerit dominata adeo vt
vsq; in Ioniam processerit. Sed etiam exercitū
trans pontum miserit vsq; in atticam. Hoc per
inde est ac si quis dicat viros tunc mulieres fuis ephesus
se ⁊ mulieres viros:quin eadem nunc de eis ꝓ= Smyrna
dicantur:quã quidē rem adauget ⁊ facit vt ma= Cirma
gis antiqua credãtur ꝙ noua:quod vrbes quæ Myrina
dam ab illis conditæ ⁊ cognominatæ perhiben
tur:vt Ephesus Smyrna Cirma Myrina Pa=

Paphe / Themiscyra — phe: ꝛ alia ꝙ plurima monumēta. Themiscyrā
em̄ cāposq; Thermodōti ꝓximos ꝛ imminentes
mōtes amazonū dicūt: atq; eas indepulsas. vbi
aūt nūc sint ꝑpauci id q̄dē ꝛ sine demōstratione
Thalestria — tradūt quēadmodū de Thalestria amazonū re
gina: quā cū Alexādro in hyrcania ꝑmixtam fe
rūt ꝛ ꝓlis gratia cōgressam: q̄ ꝓfecto res nō sa
tis cōstat. Nā rerū scriptores q̄ maxime verita
tē curāt: ꝛ q̄b⁹ fidei plurimū adhibeť nihil tale
dixerūt: ꝛ si q̄ dixerūt inter se discordāt: Clitar
chus Thalestriā scribit a Caspijs portꝫ ꝛ ther
Caspiæ porte — modonte ꝓfectā ad Alexādrū venisse. Cū Ca
spiæ portꝫ supra sex milia stadioꝝ distēt a ther
Thermodon — modōte. Que vo ad famā vulgata sunt: ꝛ si ab
oībus cōcedāť: tn̄ q̄ ea finxere magis adulatio
ni inseruierūt ꝙ veritati: quēadmodū de Cau
caso in Indicos mōtes ꝛ in vicinum illis mare
trāslato ab vlteriorib⁹ Colchoꝝ ꝛ Euxini mon
tib⁹ quos Græci etiā Caucasum nominarunt.
Caucasus / Prometheus — cū Caucasus supra trigīta milia stadioꝝ dister
ab India atq; ibi de ꝓmetheo ꝛ ei⁹ vinculis fa
bulas ꝯfinxerūt. Eos em̄ tūc vltimos norāt. ori
entē versus Bacchi quidē atq; herculis exerci
tus qui in indiā ꝓfectus est posterius cōfictam
fabulā ōndit: quippe cuꝫ Hercules mille annis
post soluisse ꝓmetheū dicať: ꝛ p̄clarius q̄dē
erat Alexādrū vsq; ad Indicos montes ꝙ vsq;
in vlteriorē euxini ꝛ Caucasi recessum Asiā sub
egisse. Vn̄ ꝑꝑ mōtis famā ꝛ nomē ꝛ ꝓpterea qḋ
Iason videbať longissimā expeditionē ꝑegisse
vsq; ad loca Caucaso ꝓxima: ꝛ q2 ꝓmetheus in
extremis terræ etiā mōte Caucaso vinctus di
cebatur. Idcirco gratificari se regi putauerūt:
si mōtis nomē in Indiā trāstulissent. Altissimæ
veri Caucasi ꝑtes albaniā ꝛ Iberiā ꝛ Colchos
et Heniochos versus sunt Australes q̄ ab his
habitanť quos dioscuriadē diximus cōuenire.
Cōueniūt autē frequētius salis gratia. Ex his
alij mōtiū tenēt cacumina: alij in collibus habi
tant qui plurimū ex ferina carne ꝛ lacte ꝛ agre
stibus fructibus viuūt. Montiū ꝟtices hyeme
sunt inaccessibiles æstate ꝓpter glaciem acni
tes bubulas caligas in tympani modum latas
calciati ascendūt. Descēdunt autē cū oneribus
sup pelle delapsi: qḋ etiā circa Atropaciā Me
die ꝛ Masiū Harmenie monte fit. Ubi soleas
quasdā ligneas caligatas pedibus supponunt.
Sūma itaq; Caucasi talia sunt ad mōtis ima de
scendēti regio Septētrionalior est minor tamē
Syraci — Iam em̄ cū cāpis iūgiť Syracoꝝ. Insunt etiā
Troglodytæ — Troglodytę q̄dā q̄ ꝓpter frigora habitāt in ca
uernas. Iam hi pane abundāt. Post Troglo
Cheanitæ / Polyphagi — dytas sunt Cheanitę ꝛ quos Polyphagos vo
cant: ꝛ alioꝝ quorūdā vici agriculturæ patiētes
cū nō oīno Septētrioni subiaceant. Deinceps
Narani / Nabiani — sunt Nomades Narani ꝛ Nabiani q̄ inter Me
oti Caspiūq; habitāt: mox Siracoꝝ Aorsorūq;
Aorsi — nationes. Aorsi ac Siraces superiorū Aorsorū
Abeacus — exules vidēꝛur ꝛ magis ad Septētrionē expo
siti. Abeacus Siracorum Rex dū Pharnaces
Spanides — Bosphorū haberet equitū misit viginti milia.
Spanides Rex Aorsoꝝ totidem Superiores
Aorsi plura cū terrę plus haberent: ꝛ maxima

ex parte orę Caspię impitarēt. Vn̄ camelis iter
a gentes indicas: ꝛ Babylonias merces ab ar
menis Medisq; accipiebāt atq; ex opulētia au
rū gestabāt. Aorsi itaq; Tanai accolunt. Sira
Siraces / Ahcardeꝯ — ces aūt Achardeū: q̄ ex Caucaso fluēs emittiť
in Meotim. Secūda ꝑs incipit a mari Caspio:
vbi ꝛ prior desinit. Idē Hyrcanū appellať. De
mari hoc ꝛ gētib⁹ q̄ ipsum accolunt dicendū pri
us est. Sinus itaq; q̄ ab oceano meridiē versus
recedit: satis in initio arctus est in ꝓgressu aūt
dilatať: presertim in intimo recessu: ad quīq; fe
re milia stadioꝝ: Nauigatio vsq; in recessum q̄
iā ꝯtingit inhabitabilem paulo maior est. Scri
bit Eratosthenes mari huius circūnauigatio
nē Græcis cognitā secus albanos ꝛ Clusios q̄n
Clusij / Narisij / Mardi / Hyrcani / Oxus / Iaxartes / Scythæ / Sarmatæ — q; miliū ꝛ trecētorū esse stadioꝝ. secus Nariscos
Mardos ꝛ hyrcanos vsq; ad oxi fluminis ostia
quatuor miliū ꝛ octingentoꝝ. Hinc ad Iaxartē
flumen duū miliū ꝛ quadringētoꝝ. Verꝫ de his
q̄ in hac ꝑte hitāt ꝛ tā lōge sepositi sūt simplici⁹
dicendū est: maximeq; de interuallis: ad dextrā
itaq; nauigāti. Europæ cōtinui sunt Scythæ ꝛ
Sarmatę: qui inter Tanaim ꝛ mare hoc habi
tant magna ex parte Nomades ad Leuā sunt
Nomades / Seltoscytæ — Scythę qui ad Orientē spectāt: atq; hi Noma
des vsq; ad orientale Indoꝝ mare Græci scri
ptores vniuersos Septentrionales olim Scy
thas ꝛ Seltoscytas appellabāt. Qui vero eos
Hyperborei / Sauromatæ / Arimaspi / Sacæ / Massagetæ — prius distixere q̄ supra Euxinū ꝛ Histrū ꝛ adriā
habitant Hyperboreas ꝛ Sauromatas ꝛ Ari
maspos vocauerūt. Eos aūt qui vltra mare ca
spium sunt partim Sacas partim Massagetas
quāq; de ijs nihil exq̄site dixerunt: nec etiā qui
Cyri belliū aduersum Massagetas gestū cōscri
psere. Nā de ijs nihil omnino exacte dictum est.
Sed nec Persarū res gestę nec Medoꝝ nec Syro
roꝝ ꝑꝑ scriptoꝝ simplicitatē ac studiū fabulaꝝ
multū fidei sūt assecutę: nam cū eos viderēt ma
gnopere ꝓbari qḋ apte fabulas ꝯscriberēt ar
bitrati sunt scripturā suā iucūdiorē fore: si in hi
storię formā ea dicerent: quę nec ipsi vnq; vidis
sent: nec a scientib⁹ audiuissent. Et q̄a talia libē
ter audiunť: idcirco facilius Tragœdiaꝝ poe
tis ꝛ Hesiodo ꝛ Homero de heroibus ꝑdicādi
fides adhibeť: ꝙ Ctesię ꝛ Herodotor Hellani
corꝫ ac cæteris eius generis scriptoribus. Sed
Alexādri scriptores — nec multi facile ijs credūt q̄ de Alexandro con
scripsere. Hi em̄ ꝑꝑ Alexandri famā decipiunt:
ꝛ ꝓpterea qḋ exercitus in extremis Asię parti
bus ꝓcul a nobis militauit. Lōginq̄tas em̄ re
dargui nō facile pōt. At Romanoꝝ Parthorū
q; imperiū plura reregit ꝙ ea quæ olim tradita
fuere. Nā q̄ ꝛ gētes ꝛ loca ꝯscripserūt: in quib⁹
res gestę memoranť: eo fidelius dicūt ꝙ superi
ores quo plura ꝑspexere. Ad leuam itaq; mare
Nomades / Daæ / Sparni / Hyrcania — Caspiū nauigāti Nomades accolunt: eos iunio
res Daas appellant: q̄ etiā Sparni sūt noiati.
Dehinc deserta regio interiacet: deinde Hyrca
nia vbi iā mare in pelagus crescit: quousq; Me
doꝝ armeniorūq; mōtibus cōiungať. Hoꝝ figu
ra lunaris est ad ipsas mōtium radices quę ad
mare desinētes intimū Sinus recessum effici
unt. Has montiū radices ad summū vsq; a mari

Gele
Docusini
Amardi
Quitij
Anarice
Parasij
Anarici
Enianæ
Nabarca
Cadusij
Hyrcania
talabroca
Samariana
Carta
Tape
Matiana
sagagena
Araxena
Hyrcania
Nysea
Ochus
Oxus
Tanais

incipiēdo Albanoꝝ ꝛ armenioꝝ nōnulli quadā ex parte habitāt. Partē vero maximā Gele do cusini ꝛ Amardi ꝛ Quitij ꝛ Anarice: ꝓditum est etiā Pharasioꝝ quosdā cū Anaricis habitasse q adhuc Parasij noiant. Enianas quoqꝫ vrbem in vitia cōdidisse: q nūc dicit Eniana: vbi Greca ostenduntur arma: ꝛ ænea vasa: ꝛ sepulturę. hic etiā nabarca ciuitas est: in qua oraculū est eoꝝ qui ex insomniis respōdēt. Insunt etiā quędā alię gētes Latronicię: belli potius q̄ agri colēdi studiosę: id locoꝝ asperitas facit. Maximam circūmōtanę oræ ptē Cadusij tenent ad quinqꝫ milia stadioꝝ (vt patrocles ait) q pelagus hoc pōtico par existimat. Hęc loca tenuia sunt. hyrcania vero valde opulenta ꝛ multa ꝛ magna ex parte planicie ꝓclaris vrbibꝰ adornata: e qbꝰ est Talabroca ꝛ Samariana ꝛ Carta ꝛ regia Tape quā paulo supra mare sitū abesse dicūt a Caspiis portis ad stad. mille ꝛ quadringēta: oꝛ pulētię signū ducūt qđ vitis vini metretā affert ficus modios. lx. frumētū ex fructu nascit: q cadit ex culmo in arboribꝰ mellificatur. Ex foliis mel fluit qđ etiā in Matiana medię ꝛ in Sagagena armenię ꝛ in Araxena fit: nullā tñ in ea ex colēda diligētiā ponūt: nec in eiusdē nōis mari qđ ꝛ ociosum est ꝛ non nauigatur. Insunt in eo insulę quędā: vt habitentur idoneæ ꝛ (vt quidā dixere) auriferā terrā habēt. Causa est quia q in initio hyrcanis imperauere barbari fuerunt vt Medi Persę: ac postremo parthi superioribus deteriores. Cum vicina regio Nomadibus ac desertis plena tota latronibus patet: Macedones aūt paruo tpe imperauerunt ꝛ in bellis occupati lōginqua ꝓspicere nequiuere. Refert aristobolus Hyrcaniā syluosam esse ꝛ quercum ꝛ Pinū: ꝛ Abietē gignere: piceam vero minime. Indiā his abundare Nysea ꝛ Hyrcaniā ptinet nōnulli eā p sese ponūt. Hyrcania vsqꝫ ad mare Ocho ꝛ Oxo fluminibus irrigat: quoꝝ ochus p Nyseam fluit: quidā Ochū in Oxū dicūt emittere. Aristobolus ostendit ochū maximuz esse omniū fluminū quę ipse in Asia viderit pręter Indica: dicit eñ eū nauigabilem esse a Patrocle ita vt Eratosthenes accipiēs ꝛ multas Indiæ merces in hyrcanū mare p eū deuehi. hinc in Albaniā traiici: ac p Cyrum ad sequētia loca deferri in euxinū: quāqꝫ Ochus ab ātiquis scriptoribus nō multū noiatur Apollodorus Parthicarū rerū præscriptor quia Parthis ꝓxime labitur sępe eū noiauit. Sed multa mēdacia de mari hoc pp Alexandri ambitionē in opinionē adducta sunt. Nā cū inter oēs constet. Tanaim flumen Europā ab Asia disiūgere: iaceatqꝫ iter Tanaim ac mare maxima Asię pars: quę Macedonibus nō parebat. Certū est eā exercitum cōtraxisse: qua re Alexāder fama solum vr̄ partes eas obtinuisse. In vnū itaqꝫ coegerūt meotim lacū qui Tanaim recipit ꝛ Caspiū mare: qđ etiam lacū vocāt: ꝛ inter se dicunt ꝓmisceri: ꝛ alterū alterius partē esse. Polycletus fidē affert mare hoc lacū esse quia serpētes nutrit ꝛ dulce est: ꝛ qđ aliud nō sit a Meotide ex eo vr̄ coniectare qđ Tanais in id emittit. Ex iisdem enim

Iaxartes
Abies
Taurus mons
Gelæ
Cadusij
Amardi
margiani
Arij
Samus
Parachoatras
Bactriani
Sogdiani
Caucasus
Nomades
Scythæ
Daij
Massagetæ
sacę
asij
Pasiani
Tachari
sacarauli
aparni
Xantij
Pissuri

Indię mōtibꝰ fertur: ex qbus Ochus ꝛ Oxus Iaxartes ꝛ cōplures alij: atqꝫ ita in Caspiū pelagus immittit. quēadmodū illi ꝛ oim Septentrionalissimus est. Hūc itaqꝫ Tanaim nolauerunt ꝛ fidē adhibuerūt eū Tanaim esse quē dixit polycletus qđ rei gonē trans amnē abietem fert: ꝛ Scythæ q ibi sunt sagittis abiegnis vtūtur. idqꝫ indiuium est vlteriorē regionē ad europā nō ad Asiā ptinere. Asia nec superior nec orientalis gigni abietē: autor est Eratosthenes etiam in India eam nasci ꝛ inde classem ab Alexādro ędificatā. Eratosthenes qdē hmōi alia p multa refellere conat. Sed de his satꝫ sit dictū atqꝫ illud ex admirabilibꝰ est quę ab Eudoxo et ab aliis de hyrcania scripta sunt: qđ ripę quędā cauernosę: ante mare stant inter quas atqꝫ mare humile littus iacet. Ex superioribꝰ rupibus flumina decurrūt: tanta vi delata: vt cū ad ripā ꝑuenerint aquā in mare iaculent: sublectū littꝰ aspgine intactū relinquētia vt etiam exercitui vnda tecto ꝑuiū sit. Sæpe Indigenę eū locum descendunt epulādi ꝛ sacrificādi gratia: ꝛ interdum in antris discūbētes: interdū sub ipso fluctu apricantes: alij alio modo delectant. Cū sinui hinc mare pateat: hinc littus pp humorem herbidū floridūqꝫ cōspicatur ab Hyrcanio mari ad aurorā ꝓgredienti: ad dextrā sunt mōtes q vsqꝫ in Indicū mare ꝑtendūt: eos greci taurū vocant q a Pāphylia Ciliciaqꝫ incipientes: ꝛ ab occidēte ꝑpetui hucusqꝫ ꝓcedunt: cum alia atqꝫ alia noia sortiant. Septētrionales eius partes primo (vt dictū est) habitāt gelę: cadusij: amardi: ꝛ hyrcanoꝝ quidā postea parthoꝝ Margianoꝝ ꝛ Arioꝝ gētes. Tū deserta q Samus amnis separat ab hyrcania ad aurorā: atqꝫ Ochuz tendūt: qđ antē hucusqꝫ ptēdit: vel paulo minꝰ Parachoatras appellat a mari hyrcanio in ariōs sunt sex milia fere stad. Deinde est regio bactriana ꝛ Sogdiana. Ultimi sunt Scythæ nomades. Mōtes oēs qui post Arios sequuntur Macedones caucasum vocauerūt. Barbari veroꝝ summas ꝛ Boreales Paropamisi ptes et eoloos ꝛ Maonū ꝛ alia hmōi noia singulis partibus dederunt. Ad leuā hoꝝ sunt scytharū ac nomadū gentes q oē boreale lacus complent. Scythæ a Caspio mari icipiētes magna ex pte Daij appellant. q orientaliores sunt Massagetæ dicunt ꝛ Sacæ: alij cōiter scythæ: priuatim vero aliter atqꝫ aliter. Uniuersi frequētius Nomades vocant. Ex Nomadibus maxime innotuerunt. asij Pasiani. Tachari Sacarauli qui bactrianā grecis abstulere. Et q ex vlteriore iaxartis regione ꝓfecti sunt quę apud Sacas ꝛ Sogdianos est: ꝛ quā sacæ ipsi obtinebāt. Ex Daiis alij aparni: alij Xantij: alij Pissuri apppellant aparni hyrcanis ꝛ eoꝝ mari proxime adiacent. Reliqui vsqꝫ ad oppositā ariæ regionē extendūtur. Inter eos ꝛ Hyrcaniam ꝛ Parthos vsqꝫ ad arianā regio: vt multa est ita ꝛ deserta atqꝫ sicca: quā lōgis itineribꝰ ꝑmeātes: Hyrcaniā Isiam ꝛ parthoꝝ cāpos excurrebāt. Hi vero tributū illis ex pacto pēdebāt. Id erat ꝑmittere: vt statis tpibus regionē excurrerent: atqꝫ pdā

agerēt. Cū vero p̄ter cōuenta facerent: bellū
gerebat: rursumq̄ pax fiebat. Nomā etiā cęte-
rorum Nomadū vita erat: vt semp vicinos infesta
rent: rursumq̄ recōciliarent. Sacæ tales inua-
Sacæ Cimmerij Treres siones faciebāt: quales olim Cimmerij ac Tre
res interdū lōginquas: interdū ꝓpinquas. Nā ꝛ
bactrianā occupauere: ꝛ optimā armeniæ regi
Sacasina onē adepti sūt: quę ab ipsis postea Sacasina est
appellata: atq̄ vsq̄ ad Cappadocas ꝓcesserūt:
eos p̄sertim qui ad Euxinū vergūt: quos pon
ticos vocāt. Sed cū ex spolijs festa celebrarēt:
persarū imperatores eos noctu adorti: funditꝰ
deleuere. Ac petrā quādā in cāpo sitā: in mōtis
figurā: terra ex aggerātes: muro circūdederūt.
Amanus Anādatus zela atq̄ Anaitidis ꝛ sociorū deorū Amani ꝛ Anan-
dati qui sunt persarū numina: constructo delubro
annua ibi solēnia instituere: noie Saca: q̄ ab ijs
qui zela habitāt: adhuc celebrant. Sic enī locū
vocāt. Nā id opidū magna ex parte eorū est q̄ sa
cri serui appellant. pōpeius addita illi regioni
nō parua: eos qui in ea erant: intra mœnia de-
duxit habitatū. Una fuit ex claris ciuitatibus:
quas post sublatū Mithridatē ille cōstituisset:
ac de Sacis q̄dē nōnulli sic tradiderūt. nōnulli
vero q̄ Cyrus ducto aduersum eos exercitu:
prœlio supatus aufugit. Castrametatꝰ etiam
in eo loco vbi impedimēta reliq̄rat: bonis oībꝰ
instructa p̄sertim vino. Postq̄ exercitus pau
lulum quieuisset: relictis vesperi tabernaculis
fugitantibus discessit: progressusq̄ quantum si-
Sacæ bi cōmodū videbat conscendit. Sacæ ingruen-
tes et castra viris deserta ac rebus voluptuo-
sis plena compertātes immodice implebantur
Cyrus conuersus viuolētos atq̄ attonitos in-
uenit. Uñ alij somno ac stupore pressi obtrun-
cati sunt. alij saltātes bacchātes q̄: nudi in arma
hostiū inciderūt. Lætiq̄ breui oēs periere. Ille
ratus fœlicitatē hanc diuinitus esse: diē illū pa
triæ deæ ꝯsecrās. Saca noiauit. Atq̄ vbicunq̄
dee huius tēplū est: Sacarū festa celebrant po-
stea enī die ac nocte bacchanalibꝰ: viri simul ac
mulieres eo vsq̄ potāt: donec stupore ꝯp̄hendā
Massage-tæ tur. Massagetæ virtutē suā maxime in bello ad
uersum Cyrū ostēderūt. de q̄bꝰ ab ijs audiendū
est q̄ eos p̄dicāt. De ijs tñ hęc dicūt: q̄ alij mō
tes habitāt: alij cāpos: alij paludes: quas flumi
na efficiūt: alij insulas: q̄ in paludibꝰ sūt. sed p̄ę
cipue Aragū dicunt in ptes multas diuisum re
Aragus gionē hāc alluere: alijs ostijs in aliud mare exe
untē boreā versus. vno aut solo Hyrcaniū sinū
Sol deus versus. Tñmodo solē deū putāt: atq̄ illi equū
Equꝰ victima mactāt. singuli singulas vxores ducūt. Utuntur
enā vxoribus aliorū: idq̄ haud occulte. Nam q̄
mortuorū esca aliena ꝯgredit: pharetrā e curru suspēdens: in
ꝓpatulo coit. genus mortis apud eos optimū
Morbidi iudicat: vt senio cōfecti: in frusta cędant: ꝛ cum
ouilis carnibꝰ ꝓmiscuę edantur: Eos q̄ morbo
moriunt: vt impios abijciūt: ꝛ dignos q̄ a feris
deuorent. Equites ac pedites optimi sunt. Utū
tur arcu: gladio: thorace: ac securi ęnea. aureas
zonas h̄nt ꝛ diademata in gladijs. Aurea equo
rū frena: ꝛ aurea pectoralia. Argētū apud eos
nō est. ferri parū. Aere atq̄ auro abūdāt. Qui in

insulis habitāt cū semine careāt: herbarū radi-
ces edūt: ꝛ aggrestibꝰ fructibꝰ vtunt. Uestis est Cortex vestis
eis arborū cortex: pecudes enī non h̄nt. Expssa
arborū fructu bibunt. Qui paludes habitāt pi-
scibus vescunt Phocarū coria e mari ꝓdeūtiū
induūt. Mōtani agrestibꝰ fructibꝰ alunt. oues
h̄nt: nō tñ multas q̄s minime occidūt: lactis et
lanæ gr̄a pcētes. Uestes ifectorijs venenis tin
gunt: q̄ florē h̄nt indelebilē. Cāpestres etsi regi
onē h̄nt: eā tñ nō colūt. sed ex ouibus: piscibus-
q̄ Scytharū ac Nomadū more viuūt. Nā horū
oim cōis q̄dā victus est ijs: quę sæpe dico. Se-
pulturę quoq̄ ꝛ mores ꝛ vniuersa vita par: q̄ q̄
q̄ simplex sit sinistra tñ: bellica agrestisq̄ ē. In
cōtractādo aūt: nō versuta. Ex Massagetarū et
Sacarū gente sunt Atasij ꝛ Chorasmi: ad quos
Spitamenes ex Bactrianis ac Sogdiano cō- Atasij
fugit. Unus ex persis q̄ ab Alexādro aufuge- Chorasmi
rūt: quēadmodū Bessus ꝛ postea arsaces: q̄ cal Spitame-nes
limicū Seleucū fugiens: ad Aspasiatas secessit.
Eratosthenes dicit Arachoros ꝛ Massagetas Bessus
bactrijs occidētē versus adiacere ad Oxum sa arsaces
cas ꝛ Sogdianos toto solo indię opponi Ba- arachori
ctrios aliquāto: nā magna ex parte paropami- Massage-tæ
so adiacēt. Sacas a Sogdianis Jaxartē dirī-
mere. Sogdianos a bactrianis oxū. Inter hyr Sacæ
canos ꝛ arios: Tapyros habitare: post Hyrca- Sogdiani
nos circūcirca mare eē Amarnos: adriacas. ca- Tapyri
dusios: albanos. Caspios. Uitios: ꝛ nonnullos amarni
alios fortasse vsq̄ ad Scythas. Ex altera hyrca adriacæ
norū pte Derbicas. Cadusios vero sub Para- Cadusij
choathara. Mediā Matianāq̄ ꝯtingere. distā- Albani
tia sic dicit. A Caspio in Cyrum circiter mille ꝛ Caspij
octoginta stad. Hinc ad Caspias portas quinq̄ Uitij
milia ꝛ quingēta. Hinc vsq̄ Alexādriā: q̄ in aria Derbicæ
na sex milia ꝛ quadringenta. Hinc vsq̄ Bactra
q̄ ēt zariaspa noiat: tria milia ꝛ octigēta ad. lx. Bactra
Eas ēt sic colligit a Caspijs portis in Indiā vs zariaspa
q̄ Hecatompylon mille ꝛ nonaginta ad. lx. vsq̄
alexādriā: q̄ est in Ariana quatuor milia ꝛ quin-
gēta. ad. xxx. Hic vsq̄ Prothasiā: q̄ est in Drape
pe: mille ꝛ sexcēta: q̄dā. D. dicūt. Hinc vsq̄ ara- prothasia
choros ciuitatē q̄tuor milia accētū lūgit. Hic vs Drape
q̄ Ortospana ad Triuiū: q̄ ex bactris itur: duo arachori
milia. Hinc ad India confinia mille q̄ oia sunt. Ortospa-na
xv. milia ꝛ quingenta. Hęc distātia si in rectū in
telligat ꝯtinuo tractu. ab Indo ad mare orien- Triuium
tia: est Indię lōgitudo. Ac de sacis q̄dē hacte-
nus. Parthia nō multa est: quapropter Parthi
cū hyrcanis persice viuebāt. ēt multo post tpe Parthia
q̄ Macedones imperarēt. ad paruitatē acce-
dit: q̄ nemorosa est: mōtana atq̄ inops: q̄propter
reges eā cursu p̄teribāt. cū regio ne mini-
mā quidē exercitus ptē alere posset: nūc vero
aucta est. Nā Cameisena atq̄ Chorina et tota cameisena
fere regio vsq̄ ad Caspias portas: ꝛ arago ꝛ ta Chorina
pyros q̄ prius medorū erāt parthorū sunt. apa- apamia
nia ꝛ Heraclia vrbes sunt Rhagis vicinę. a Ca Heraclia
spijs portis Rhagas vsq̄ stad sunt (vt apollo- Rhagæ
nius vult) quingēta. vsq̄ Hecatōpylō q̄ est par Hecatōpylos
thorū regio. mille. cc. cc. ꝛ. lx. Rhagis nomē im-
positū dicit a terręmotibus. q̄ ibi frequēter fi-
unt a q̄bus multę vrbes (vt Possidonꝰ refert)

Tapyri ꝛ duo milia virorū euersa sunt. Inter Derbicas
ꝛ Hyrcanos Tapyri dicunt habitare. memorie
proditū est Tapyris morē esse: vt propias vxores
aliis vir ꝯ nuptui ꝯcedāt. cū duos tresue filios
ex eis susceperint: quēadmodū apud nos Cato
indigēti Hortēsio martiā ꝯcessit: secundū anti-
quā Romanoꝝ cōsuetudinē. Rebus extra tau-
rū innouatis: propterea ꝙ Syrie ac Medie reges
rerū eaꝝ dñi inter se dissidebant. Euthydamus
ꝗdē primo Bactrianā que ei cōmissa erat: atqꝫ
oēm finitimā regionē: ad defectionē perduxit.
Parni Postea Arsaces vir Scytha: cū ex dacis quos
dā haberet: qui Parni dicunt: Nomades ochū
accolētes: parthiā inuasit atqꝫ obtinuit. Sz ipse
ꝛ successores eius in īitio imbelliciles erāt. dū bel-
lū aduersum eos gererēt: ꝙ regionē abstulerūt
Postea vo ob ꝑclara belli facinora adeo pollu
erūt: semꝑ aliꝗd finitimis adimentes: vt totius
tandē regiōis ꝙ cis Euphratē est: potirētur: ac
vim Scythis afferētes: bactriane partē eis ab
stulerūt. sed prius etiā Eucratide. ꝛ nūc ꝗdē tā
te regioni ac populis dominant: vt propter impe-
rij magnitudinē cū Romanis quodāmodo cōtē
dant. Causa est eoꝝ vita: ac mores ꝙ cum valde
Xandij Barbari sint: ac Scythici ad imperādū tn̄ ꝛ ge
Parij rendū bellū plurimū valent. Tradunt parnos
Arsaces daas esse: ex Daijs profectos: ꝙ vltra Meotim
strabonis habitāt: quos Xandios siue parios dicūt. Sed
historia nō valde cōstat esse daas vllos ex Scythis qui
Parthoꝝ vltra Meotim sunt. Ab iis ortū Arsacē putant
collegia ꝗdā eū bactrianū dicūt. Is cū Diodoti incremē
tū fugeret: parthiā ad defectionē ꝑduxit. Nos
vero cū multa de Parthoꝝ morib⁹. in vj. histo-
riarum. li. dixerim⁹: qui secūdus est: Post Po
lybium: cetera omittemus: ne ea repetere vide
Aria amur. Hoc dicto dūtaxat: qꝺ parthoꝝ collegiū
Martiana (vt Possidonius refert) duplex est: nā alterum
Scenite affiniū est: alteꝝ Magoꝝ ac sapientium: e ꝗbus
Arius vtrisqꝫ reges fiunt. Aria et Martiana optima
Margus apud eos loca: partim mōtib⁹ clausa sunt: par-
Aria tim habitatiōes in cāpis habēt. Mōtana sce-
nete ꝗdā incolūt. Cāpi fluminibus sunt irrigui.
Diatiana Irrigant eos partim Arius partim Margus
Aria Bactriane cōtermina est: ꝛ monti subie-
cta: qui bartrianā habet. Ea distat ab hyrcania
aracosia vi. milibus fere stadioꝝ: cū ea erat etiā Diatia-
na: vsqꝫ in Carmaniā: pleraqꝫ ariꝫ ꝑs australib⁹
mōtiū partib⁹ subiacet: pars vero septētriona
libus proxima est: ꝙ iuxta ariā sunt. Nō lōge ab-
est Aracosia ꝙ Australib⁹ mōtiū partib⁹ subia
cet. ꝛ vsqꝫ ad Indū flumen extēdit. ea etiā Aria
artacagna ne pars est. Arie lōgitudo est ad duo milia sta-
alexādria diū. Campi latitudo. cc. Urbes Artacagna. ale-
Achaia xandria. Achaia a cōditorib⁹ appellata. Hec re
margiana gio optimi vini ferax est qꝺ in vasis nō picatis
ad generatiōes tris ꝑdurat. Similis est Mar
giana: cāpus desertis ambitur. quapropter An
tiochus Soter muro admiratus loci naturam
circūdedit: cuius ambitus mille ꝛ quingentum
antiochia erat stadioꝝ: atqꝫ vrbē Antiochiā condidit. Ea
Vitis ápla etiam vites optimas fert. quapropter tradunt
Racemi sæpe vitis truncū inueniri: quantū duo viri cō-
ingētes plecti queant. Racemū duoꝝ cubitoꝝ: quedam

Arie partes: septētrionē versus bactriæ adia-
cent. Sed pars maxima imminet ad auroram.
ea multa est ꝛ oim ferax pter oleū. Ob hui⁹ re-
gionis virtutē: adeo greci polluerūt: qui eā oc-
cupauere: vt Arianis ꝛ Indis fuerint dñati: vt
Apollonius Adramytinus refert ꝛ plures gē-
tes ꝙ Alexāder subegerūt precipue menāder ꝗ
ꝛ Hypanim ad oriente traiecit: ꝛ vsqꝫ ad Isamū
progressus est: partim ipse: partim Demetrius
Euthydami filius regis bactrioꝝ: ꝛ nō solū pat
talenā: sed etiā cęterā orā ꝙ Saraosti dicitur: et Pattalena
Sigerdidis regnū obtinuerūt. Insummā dicit Saraosti
totius Arianetutamē esse bactrianā. Inde vs-
qꝫ ad Seras ꝛ Phaunos imperiū ꝑtulerūt. vr-
bes habuere Bactra ꝙ etiā zarias appellata ē Bactra
ꝑ quā flumē eiusdē nois defluēs emittit in oxū. zarias
Itē ꝛ Darapsa ꝛ cōplures alias. Eoꝝ erat etiā Darapsa
Eucratidia ab impante cognoiata. Greci ꝗ eā eucratidia
tenuere Saerapias diuiserūt. e ꝗb⁹ Aspionā aspionia
ꝛ Turiuā: parthi Eucratide abstulerunt. Habu Turiua
ere etiā Sogdianā que bactrianæ imminet ad sogdiana
aurorā inter oxū qui bactrianā: ꝛ Sogdianā: et Iaxartes
Iaxartē qui Sogdios ꝛ Nomadas terminat.
Olim Sogdiani ꝛ bactriani vita ꝛ moribus nō
multum a Nomadibus differebāt bactriani ali
quanto erant mitiores. Verꝫ Onesicritus de iis
nō recte dicit: ꝙ qui iam senio morboue cōfecti
sint viui canib⁹ apponant. ad hoc ipsum de indu
stria enutritis: quos patria lígua sepulchrales
vocāt. Et qꝺ ea que extra Metropolis mœnia
sunt: mūda sint: interiora vero humanis ossib⁹
referta: ꝛ qꝺ alexāder legē suā sustulerit. Simi
lia fere de Caspiis scribūtur: ꝙ parentes inclu Caspij
sos fame necent: cū iam septuagesimū annū ex- parentum
cesserint. Hoc quidē tolerabili⁹ est ꝛ eoꝝ mori- fames
bus cōuenientius: cū scythicum sit. Sed multo
magis ad scythicū est: qꝺ faciūt bactriani ꝛ pro
fecto ꝯsiderare possumus cū alexāder talia ibi
cōperiret: qualia ea esse debebant: quæ apud pri
mos persas: atqꝫ ēt supiores ꝑsarū duces fuere:
qualia. s. credibile est apud eos fuisse consueta.
Tradūt Alexādrū octo vrbes ī Bactriana ꝛ so
gdiana ꝯdidisse: nōnullas etiā euertisse: e quib⁹
fuit Cariata in bactriana. vbi Callisthenes cō- Cariata
prehēsus est: ꝛ in vincula cōiectus. Paracanda Callisthe-
vero in Sogdiana ꝛ Cyra vltimū Cyri opus ad nes
Iaxartē flumē cōditū qꝺ persici impij cōfiniū Paracāda
erat. Id Alexāder ꝗꝗ Cyro amicus eēt: tamē Cyra
propter cōtinuas rebellatiōes euertit. petras ēt
munitissimas cœpit ꝑ proditionē: vt petrā sisimi sisimithia
thre in barthriana: in qua Rhoxanā Oxiartis Rhoxana
filiā habuit. Itē aliā in sogdiana ꝛ aliam secus
Oxum quā nōnulli Arimaze dicunt. sisimithri-
ce altitudinē scribūt stadioꝝ. xv. ambitū octo-
ginta. In superiore parte planā ꝛ feracē vt vi-
ros quingentos alere possit. In ea alexander ꝛ
hospitio sumptuose acceptus est: ꝛ Rhoxanam
Oxyartis filiā vxorem duxit. Que in sogdiana
erat: altitudine duplam dicunt. Circa hæc loca
Brāchidaꝝ vrbē sustulit: quos Xerses secū spō Brāchidæ
te e propria terra secutos: ibi collocarat: propterea
qꝺ dei pecunias: ac thesauros qui apud Di-
dima erāt ei tradidissent: alexāder eos sustulit:

pditionē & sacrilegiū exosus: ferunt amnē fuere Sogdianā quē Macedones pciosum reddiderūt quēadmodū & alia pmulta: qbus parti noia ab illis imposita sūt: partim innouata. Is cū regionē multā irrigauit: euadit in desertam & arenosam terrā atq; ibi absorbet. quemadmodū arius q p arios labit: iij pe Ochū effodientes: olei fontē inuenerūt: nā verisimile quidem est: vt nitrosa quedā: & aluminosa: & sulphurea & bituminosa: terrā pfluāt: itaq; pinguia inueniantur. Raritas eni efficit admirationē. Ochū alij p bactrianā labi dicūt: alij secus ea: alij ab oxo diuersum: vsq; ad ostia atq; australiorē: ambos in hyrcaniū mare decurrere: alij ab initio diuersum. Coire aūt in vnū cum oxi alueus multis in locis sex septēue stadijs latitudinē habeat Iaxartes ab initio vsq; in finē ab oxo diuersus est: & in idem mare desinit. Ostia inter se: vt Patrocles vult ad octoginta distāt Parasangas. persicū parasangā. alij. lx: stadiorū fecere: alij. ccc. et quadraginta. Nos cū Nilū nauigatemus alijs atq; alijs mēsuris vtebamur. quas Schoenos appellabāt ab vrbe in vrbē. vt idē Schoenorum numerus alibi maiorē: alibi minorē nauigationē ptineret: qd vt ab initio traditū est: ita adhuc obseruat. ab Hyrcania vsq; in Sogdianā ad oriētē solē cūti: gētes extra taurū habitātes primo Persis ac Macedonibus cognitæ fuerunt. Postea et Parthis. Que vero recto tractu sūt vlteriores: ex formæ similitudine: scythicæ esse intelligunt. Exercitū: quātū ego sciam: aduersū eos nemo duxit: quēadmodū nec aduersum nomadas q magis ad boreā vergūt: ad quos alexander expeditionē aggressus: cum Bessum ac spitamenē dimisit. Besso captiuo ad eum deducto: & spitamene a Barbaris interēpto. destitit ab inceptis. Nō aūt quisq; ab India circūnauigarit in Hyrcaniā. Id nō satis ꝯstat: q̄q̄ Patrocles id effici posse arbitrat. Dicūt et vltimā tauri ptē Indico mari cōtiguā quā Imeū vocant. nec magis ad aurorā excedere magis recedere q̄ Indiā. ad boreale aūt latus pfectereūti semp mare aliquid de lōgitudine ac latitudie subtrahit. quare Miurū aperit asię partē nūc describendā. quā Taurus amplectit oceanū versus. a q Caspiū pelagus implet. Maxima ptis huius lōgitudo ē. ab Hyrcanio mari in oceanū Imeo vicinū stadiorū circiter. xxx. milia. siquis secus montanā tauri regionē ꝓficiscat. latitudo autē citra. x. milia. Dictū est ei ab Issico sinu vsq; ad oriētale mare indis vicinū eē ad: xl. milia stadiorū. Ab extremo occidente colūnis ꝓpinquo: ad Isicū. xxx. milia. Recessus Issici sinus: aut nihilo aut paulo orientalior est Amiso. Longitudo ab Amiso in Hyrcaniā est. x. milia fere stadiorū: quę pariter ꝓgredit cū ea: quā ab Issico in Indiā dicebamus. Restat igitur dicta longitudo partis nūc pagratę. xxx. miliū fere stadiorū. rursum cū maxime habitabilis: quę Chlamydalis. est. latitudo sit. xxx. fere milia stadiorū: ea distātia meridionali ꝓxima erit: q p Hyrcanū & Persicū mare scribit: si totius habitabilis longitudo est. lxx. milia. Si itaq; ab Hyrcania vsq; in artemisiā babylonię: sunt. viij milia stadiorum: vt Apollodorus vult. Inde ad persici maris ostium tantūdem: rursumq; tantūdem: vel paulominus: ad ea quę iam cū extremis æthiopię pariter & ex aduerso cōsurgunt. Reliquū erit dictæ latitudinis orbis terrarū. ab hyrcani maris recessu: in eius ostio: quantū diximus. Cūq; Miurus sit segmētū ad partes oriētem versus erit figura popinario cultro psimilis: mōte quidem in rectum tendente: et ex parte aciei intellecto Ex altero vero latere maritima ora ab Hyrcano ostio vsq; tamarū porrecta. & Miuro in circularē lineā desinente. Sed de admirabilibus quibusdā: quæ de barbaris vulgata sunt: facienda mentio est: de ijs pręsertim: quę circa Caucasū ac cęterā montis huius regionē habitant. tradūt eni qbusdā Euripidis illud in morē esse.

Natū lugere: ꝓpter ea in quę venit mala.
At cōtra mortuum: quasi vitę laboribus
Perfunctū: efferre lętitia plurima ac iocis.

Sunt qui ꝓ maximis etiā delictis neminē interficiāt. Sed in exiliū cū filijs mittant: ecōtra Derbices: nā ꝓ minimis quibusq; delictis iugulant Tellurē venerant: fœmininū nullum sacrificant nec edunt. Iugulant eos qui septuagesimū annū excesserint. qui genere ꝓximi sunt eius carnes absumunt. Anus autē strangulant. deinde sepeliunt. Eos q citra septuagesimū annū obierint nō eduntur: sed sepulturę mādant. Siginni in cæteris rebus persice viuunt. Equis vero vtuntur pusillis & hispidis: qui equitem vehere nō possunt: quadrigas iungūt: quarū mulieres sunt aurigę: a pueritia exercitatę: & quę optime ducere iudicatur: cuicūq; vult nubit. ferunt nōnullas earū curare vt capite lōgissimo & fronte exporrecta videant: adeo vt mēto emineat. Tapyri atras vestes gerūt: & comas lōgas. mulieres vestes candidas & comas breues habitāt. inter Derbicas & Hyrcanos qui fortissimus iudicat quā vult ducit. Caspij eū qui septuagesimū annū excesserit: fame necāt: quo in solitudine exposito: euentū eminus speculant: nā que*m* ab auibus e lectulo distrahi viderint fœlicē putāt si a feris vel canibus: nequaq;: si a nullo: ducūt infœlicē. Quoniā taurus boreales Asię partes efficit: quas intra taurū vocant: de eo prius dicendū videtur. Hęc eni vel oia: vel pleraq; in ipsis mōtibus sunt. Quęcūq; vero Caspijs portis oriētaliora sunt: ea ꝓpter syluestrē regionē: simpliciorē habēt peragrationē: nec multū refert: cū hoc: an cū alio climate connumerentur. Occidētalia aūt oia magnā de se dicēdi copiam pbēt: quare ad ea q Caspijs portis adiacēt ꝓcedendū est. Adiacet itaq; media occidentē versus: regio sane multa: atq; olim potens: in medio tauro sita: qui circa hęc loca multifidus est & cōualles magnas cōphēdit: quēadmodū etiā Armenia. Mōs hic a Caria Lyciaq; incipiens ibi nec latitudinē mētione dignā ostēdit: nec altitudinē. Attollit autē multū primo circa Chelidoneas. Hę sunt insulæ: initio orę Pamphilię porrectus vero ad oriētē: ꝯualles apud Ciliciam cōplectitur: non sane magnas. Deinde ab

Arius
Oleifons
Ochus

Iaxartes

Parasange
numerus
Schoeni

Taurus
mons
Imeus
Miurus

Miurus

Derbices

Siginni

Tapyri

Caspij

Chelidoneæ

Amanas Antitaurus Melitina cõmagena co Amanus scindit: ⁊ Antitaarus: in quo coma na sunt apud Cappadocas supra memoratos: atq3 hic in cataonia desinit: Amanus ad Euphratẽ ⁊ Melitinã vsq3 ꝓgredit:ad quã Cõmagena Cappadociæ adiacet. Deinde mõtes sequũtur. q trans Euphratẽ sunt ꝓdictis cõtinui: nisi quã tũ flumẽ ꝑ mediũ fluẽs interrũpit. Crescit amanus multũ in latũ ⁊ altũ: ⁊ mult.fidus est. Pars

taurus Tigris euphrates Mesopotamia australior est taurus. q Armeniã disterminat a Mesopotamia. hinc fluũt Tigris ⁊ Euphrates qui Mesopotamiã circũdãt. ⁊ apud babylõios inuicẽ coherẽt. deinde in mare persicũ emittũt. quoꝝ Euphrates maior est. ⁊ plus regionis flexuoso alueo ꝑcurrit. Fontes habet in pte tauri boreali. fluit ad occidẽtẽ ꝑ Armeniã. quæ maior appellat. vsq3 in Armeniã minorẽ. quã a dextris

Lisana habet. a sinistra ꝓ Lisanã. Deinde ad austrũ flexus ꝯfinijs iũgit Cappadocũ quæ ad dextrã relinquit ad Sinistrã Cõmagenoꝝ cõfinia. rursumq3 a

Sicinsina Sophina Sicinsina etiã Sophina maioris Armeniæ. ad sinistrã relicta ꝓgredit in Syriã. atq3 iterũ flexũ aliũ cap't in babylonios ⁊ ꝑsicũ sinum.

Tigris euphrates Tigris ex eodẽ mõte Seleuciã illatus ad Euphratẽ accedit. ibiq3 efficit Mesopotamiã. deinde in eundẽ sinũ intrat. Euphratis ac Tigridis fontes inter se distãt ad stad. duo milia ⁊ quingẽta.

Taurus Antitaurus Sophina Taarus itaq3 septẽtrionẽ versus in multos quasi ramos discinditur: quoꝝ vnus est antitaarus. sic eñi ibi appellat. Ia Sophinã cõphẽdit in cõ ualle quadã quæ inter eũ iacet. atq3 Taurũ vltra Euphratẽ. Circã armeniã minorẽ ꝓtinus post antitaurũ mõs quidã extẽdit: magnus atq3 multifidus. Cuius partẽ

polyartes Moschici Polyartẽ: partẽ Moschicos mõtes: partẽ alijs noib⁹ vocant: Hi armeniã oẽm ꝯphendant vsq3 ad Iberas ⁊ Albanos: Deinde alij ad aurorã Caspio

parachoatra mari imminentẽ cõsurgũt vsq3 in mediã Atropatinã: ac etiã maiorem: has mõtiũ ꝑtes parachoatrã vocãt: atq3 eas ẽt quæ vsq3 ad Caspias portas ⁊ vlterius tendũt: pręterea orientẽ versus Boreales mõtes q Ariæ cõiungunt: Boreales sic vocant. Australes vero vltra Euphratẽ: ⁊ Cappadociã ⁊ Cõmagenã ad aurorã tendẽtes. Hic ipse mõs in initio taurus vocat. Sophinã cæteraq3 Armeniã disterminãs a Mesopotamia sunt q

Gordiei Masius Trigranocerta Nisibis Niphates zagrius Elymei paretasini Cossei Gordieos mõtes vocẽt. In his ẽ Masius mons q supra Trigranocerta Nisibim iacet. Postea magis magisq3 elatus Niphates appellat. hoc in loco sunt Tigridis fontes. ad australe mõtanæ regionis latus. Deinde iugũs Niphate magis extẽsum zagriũ montẽ efficit: q Medos babyloniosq3 disterminat. Post zagriũ supra babylonios Elimeoꝝ ac Paretasinoꝝ mõtes sequũtur. supra mediã vero Cosseorũ regio. In medio est media ⁊ armenia multos mõtes ꝯphẽdens: ⁊ colles: ⁊ cãpos: ⁊ cõualles nõ paruas. Gẽtes etiã frequẽtes q circum paruos mõtes habitãt: ⁊ magna ex pte latrocinĩũ exercẽt. Hoc itaq3 pacto Armeniã Mediãq3: cuius sunt Caspiæ portæ: intra taurũ collocamus. Hæ gẽtes ad nos sunt boreales quoniã et intra taurũ. Eratosthenes vero cũ diuisionẽ in partes Australes fecisset: in locis borealibus: ⁊

Sigilla ijs quæ ab eo sigilla appellant: partim borealia noiãs: partim australia amboꝝ Climatũ terminũ Caspias portas ostẽdit. Iure quidẽ australiora Caspiarũ portaꝝ ad aurorã tendentia: australia ostẽdit. e quibus est Media ⁊ Armenia

Armenia Media septẽtrionaliora vero borealia secũdũ aliũ: atq3 aliũ locoꝝ ordinẽ cõtingũt. hoc fortasse iccirco nõ aduertit quia nulla nec Armeniæ nec mediæ pars extra taurũ est: austrũ versus. Media est in partes duas diuisa. quarũ alterã maiorẽ vocant. cuius metropolis sunt Ecbatana: magna Ecbatana ciuitas ⁊ medici imperij caput: qua nunc etiam parthi regia vtunt. Nã reges ibi æstatẽ agunt: frigida eñi est media: hyemẽ vero Seleuciæ: q Seleucia secus tigrim est: ꝓpe babylonẽ. Altera pars est Atropatia media Atropatia ab Atropato duce noiata: q ne ea macedonib⁹ subigeret: obstitit: cũ maioris mediæ pars esset. Is postea rex declaratus regionẽ hanc ꝑ sese posuit: ⁊ ex illo successores ad hoc vsq3 tẽpus ꝑdurãt. Ii postea cũ armeniorũ regibus affinitatẽ cõiunxere. Postea cum Syris: postremo cũ parthis. Hæc regio armeniæ ⁊ matianæ ad oriẽtẽ adiacet. mediæ vero ma matiana tiori ad occidentẽ: vtriq3 ad Aquilonẽ. Habitantibus aũt circa Hyrcanij maris recessum ⁊ matianã ad Austrũ iacet. Ea satis opibus pollet (vt Apollonides ait) nã equitũ. x. milia peditũ xl. milia exhibet. Lacũ habet noie Spauta: in q Spauta sales nascuntur ⁊ cõgelascunt ij pruritũ dolorẽq3 efficiũt. morbi remedio est oleũ. Si quis vestis in eũ ꝑ imprudentiã lauãdi gratia imerserit: aquæ dulcis exustas emẽdat. Il validos vicinos habẽt Armenios ⁊ Parthos a quibus sæpe aliquid circũcidunt. resistũt tamẽ ⁊ ablata recuperãt: quẽadmodũ Simbacẽ ab armenijs receperũt: q sub Romanis erãt: ⁊ ipsi ad Cæsaris amicitiã accessere. Colũt simul etiã Parthos. Eoꝝ regia æstiualis est gaza in cãpo sita ⁊ vera Castellũ munitissimum quod Antonius in Parthica expeditiõe obsedit. Id ab Araxe flumine qd Armeniã ⁊ Atropatiã terminat stadijs abest duobus milib⁹ quadringentis (vt adelphius araxes refert) qui antonio: familiaris: illius: in Parthos expeditionẽ cõscripsit: in qua ipse ⁊ affuit ⁊ præfuit. Cętera huius regionis loca opulẽta sunt. Septẽtrionalia vero mõtana ⁊ aspera ⁊ frigida Cadusioꝝ mõtanoꝝ ⁊ amardoꝝ domiciliũ: necnon Tapyroꝝ Cyrtioꝝ ⁊ eiusmodi aliorum qui latrones extorresq3 sunt. nã zagrus ⁊ niphates gentes has sparsas habent: ⁊ Cyrtij ⁊ amardi qui in persia ⁊ armenia sunt: adhuc eodem noie appellati: eandẽ formã seruant. Cadusij peditũ Cadusij multitudine non multum ab arianis superãtur Hi sunt Iaculatores optimi In locis asperis pedites pro equitibus pugnant. Antonij expeditionem: non loci natura grauem reddidit: sed viarum dux artauas Rex armeniorum: quẽ artauas ille sibi insidiantem consilij participem fecit: ac belliceæ sententiæ compotem. Cum tamen eq̃ sero vitus est: postq̃ multorum malorum causa Romanis extitisset. tum ipse. cum ille quisquis viam zeugmate: quod est iuxta Euphratem quousq3 in Atropatiam perueniatur. viij. milia

stadiorū vltra duplū rectæ viæ ꝑ montes regres
sꝰ: et anfractus efficit. Media maior olim totiꝰ
Asiæ dominata est Scytorū iperio subacto po-
stea. a Cyro ac persis: ea tanta potētia sublata
est. sub astyage eā multū patriæ dignitatis ser
uauit. Erant eīm ecbatana Persarū hybernacu ecbatana.
lum et macedonū qui subactis illis Syria habe
bant. Nunc etiā Parthorū regibus eundē vsū et
et tutelā p̄stant. media ab oriēte. Parthia ter
minatur Cosseorū montibus latrocinū exerci-
tium. Hi olim cū aduersum Susios et Babylo media.
nios Elymeorū socij essent: sagittariorū. xiij. mi- cossei.
lia exhibebant: Nearchus refert quattuor esse mardi.
gentes quæ latrocinū exercebant: earū mardi Uxij
Persis erant finitimi. His itaq; Susis Uxij et E elymei
lymei. Cossei autē medis: atq; oēs tributū regi
bus pendebant. Cossei etiā cū Rex æstate Ec-
batanis peracta babylonē descēderet: dona ac-
cipiebant. Horū audaciā alexāder cōtudit: hye
me eos adortus. media itaq; ab oriente ijs ter- parecitaci-
minatur: et Parecitacinis: qui etiā montani sunt et ni.
latrones ac persis cōtigui. A septētrione Ca- cadusij
dusijs et alijs circa hyrcanū mare habitātibus apollonia.
de quibus paulo ante pertractauimus. Ab au- sitacina.
stro apolloniatidæ quā Sitacinā veteres ap- zagrus.
pellabant. Itē zagro apud quē messabatica est messabati-
quę ad mediā pertinet. quidā eam ad Elymeam ca.
dicunt ptinere ab occidente atrapijs et Arme-
niorū quibusdā. Sunt etiā grææ vrbes in me- laodicea
dia: a macedonibus cōditæ e quibus est Laodi apamia.
cea: apamia: et rhaga. que apud rhagas est. rha rhaga
gā ncator cōdidit. et aropū noīauit. Parthi vo eropus.
arsaciā: ea australior est: q̄ Caspiæ portæ: quin arsacia
gentis fere stad. (vt apollodorus adramyttinꝰ
sit) media itaq; magna ex parte alta est et frigi-
da cuiusmodi sunt mōtes Ecbatanis imminētes
et qui apud rhagas et Caspias portas consur-
gunt. ac oēs deniq; septētrionales partes vsq;
in matianā et armeniā huiusmodi sunt. Regio ve
ro quæ sub caspijs portis in humili et concauo
solo iacet: opulenta est: et omnia fert. p̄ter oleam
quæ et si ibi nascitur: arida tamen est et sicca. hęc
regio et armenia eximie pascendis equis apta ē
Unde pratū quoddā Hippoboton vocatur: per hippobo-
quod iter faciunt qui ex ꝑsia et babylone in ca- ton.
spias portas ꝓficiscuntur: In eo pasci dicunt e- nesleequi.
quorū. l. milia. quæ armenta regia sunt. Neseos
equos: quibus reges vtebātur: optimos ac ma
gnos: alij hinc genus habere dicunt alij ex ar
menia ꝓpriā quandā formā habentes: quemad
modū parthia præ græcis exterisq; q̄ apud nos
sunt: et herbā quę p̄cipue equos nutrit eo quod
ibi abundet: ꝓprie medicā vocamus. Hęc regio
Silphiū fert a quo medicus Succus appellatur.
Cyrenaico lōge inferior. nonnunq̄ etiā illū p̄stat
siue ꝓpter locorū diuersitatem: siue quod stirps
speciē mutet: siue ꝓpter eos qui succū exprimūt
atq; conficiunt. Unde etiā ad vsum reconditur. media.
medis itaque talis est eius latitudo: ac longi-
tudo: pene par. maxima eius longitudo: ea vi-
detur quæ est a zagri transitu: qui vocatur me
dica porta: ad Caspias portas: per Sigrianam
stadiorū q̄ttuor milliū supra centū, cū magnitudi

ne et opibus regionis cōcordant ea quę de tri-
butis traduntur. Nā cū Cappadoces ꝑsis quo-
tānis pendāt: p̄ter argentū: mille et quingentos
equos Mulorū duo milia. Ouiū quinquaginta
milia. Duplū fere horū Medi pēdebāt. Mores
magna ex parte Medis et armenijs ijdem sunt
ꝓpterea q̄d etiā regio similis est. Tradūt Me
dos multarū rerū auctores armenijs fuisse: ac
prius etiā persis qui in potestate asię succes- persica.
runt. Nā quæ nūc persica schola dicitur. et equi schola
tandi et sagittādi studiū: et cultus: et ornatus: et re
ligiosa a subditis in reges veneratio: a Medis
ꝓfecta est. Idq; verū esse vestitus declarat. Nā
Tiara et citaris: et Pileus: et manicatæ tunicæ:
et anaxyrides in frigidis et borealibꝰ locis: qua
les sunt Medici: apta gestamina videntur. In au
stralibus vero nequaq̄. Persæ aūt magna ex ꝑ persæ.
te rubrū mare accolunt magis. n. meridionales
sunt q̄ babylonij: vel Susij. Hi post subactos
medos quædā sibi vendicauere: quæ medorum
erant. et adeo honesti et regij: victorū mores vin-
centibus visi sunt: vt ꝓ nudis ac leuibus mulie
bria gestare: et velamētis cōtegi paterent. Sūt
qui dicant Medeā quæ ibi īperauit queadmo- Medæa
dū Iason: vestē hanc prius cōmonstrasse. Nā ea Iasonis
faciē suā occultabat: cū ꝓ rege exiret. Dicūt ēt Iasonis
Iasonis monumēta esse Iasonia quæ illi a bar mons
baris posita in honore maximo habentur. Est
etiā mons quidā ingens supra Caspias portas
ad leuā: qui Iasonius appellatur. Medeæ est
et vestis et regionis nomen Dicitur p̄terea Me
dus eius filius regni successor: regionis nomen medus
imposuisse. His concordāt Iasonia: quæ sunt in
Armenia: et regionis nomē et alia ꝑmulta: de q̄-
bus postmodū dicemus. atq; hoc Medorū est: medorū.
q̄q; nō omniū sed montanorū: eū in regē eligere rex.
qui fortissimus sit. Illud quoq; Medorū est re- medorū.
ges vxores multas habere: qui mos et ad mon- vxores
tanos: et ad oēs ꝑmanat. pauciores aūt qui. vij.
nō licet Eodē modo ꝓditum est: mulieres pul-
chrum sibi existimare: vt viros habeant q̄ plu
rimos: pauciores quinq; calamitatē dicere: Cū
cætera Mediæ regio summæ opulēta sit septē
trionalis mōtana tenus est: quare ex arborum
fructibus nutriuntur. Ex malis siccis ac tritis panis ex
massas conficiunt. Ex amigdalis tostis panes: amig.
E radicibꝰ quibusdā vinū exprimūt: ferinis car-
nibus vtuntur: mitia pecora nō alunt: ac de me
dis quidē hęc. De totius aūt Mediæ Noma-
dibus: quoniā ij ꝓpter persarū potentiā persis
accessere: cū de illis loquemur: mentionē facie-
mus. Australes armenię partes taurū obijciūt
qui eā ab omni regione dirimit: quę inter tigri armenia
est: atq; Euphratē quā Mesopotamiā vocant. mesopota-
Orientales vero: Mediæ maiori: et atropatię sūt mia.
contiguę Septentrionales sunt montes Para nediæ.
choatre Caspio mari iminētes. Item albani et parachoa-
Iberes et caucasus: q̄ gentes has circuit. et ar- tre.
menię et moschicię: et Colchicis mōtibus cōti- caucasus
guus ē: vsq; ad eos: q̄ Tibarani appellātur. ab oc tibarani.
casu sunt gētes hę: atq; parvadra. et Cydisa: vsq; parvadra
in armeniā minorē et fluuialē euphratis regio- Cydisa
nē: q̄ armeniā a cappadocia dirimit: et cōmage-

euphrates

na. Nam Euphrates a boreali tauri latere exoriens: primo per armeniā fluit occidētē versus deinde ad austrū flexus inter armenios ⁊ Cappadocas ⁊ Cōmagenos taurū recedit. Egressus vero: cum ꝓpe Syriā peruenerit: ad hyemales ortus reuertitur: vsq; babylonē: ⁊ ad Tygrim mesopotamiā efficit. Ambo in persicū sinū ruūt. Circūiacentia quidē huiusmodi sunt mōtana terre: ⁊ aspera oīa: paucis exceptis Mediā versus Rursum dicti tauri incipientis ab vlteriore cōmagenorū: ⁊ Melitinorū regione: quā Euphrates facit: est Masius mons: qui ab austro i mesopotamia. Mygdonib⁹ imminet: apud quos est Nisibis. A parte autē septētrionali: est Sophina: inter Masium ⁊ antitaurū: qui ab Euphrate tauroq; initium sumens ad orientales Armeniæ partes desinit. ⁊ Sophinā Mediæ cōplectitur. Ex altera parte habet acilesinā inter taurum sitā: ⁊ Euphratis Mesopotamiā: prius q̄ is ad austrū deflectat. Carcathiocerta Sophinæ regia est Masio orientē versus iuxta Gorgodilenā Niphates mōs imminet. Deide ab iis ex q̄ Euphrates ⁊ araxes fluūt alter ad ortū alter ad occasū. Deide Nibarus vsq; in Mediā extēditur. Quomodo aūt euphrates fluat dictū est araxes ad orientem illacus vsq; in atropatiā ad occasum septētrionēq; deflectit. et primo azara præterlabitur: deinde arxata armeniæ vrbē: postea: per araxinū cāpum in mare Caspiū emittit Multi montes ⁊ multi colles sunt in armenia: in qbus nō facile vitis nascit: multę et cōualles aliç modicę: aliæ opulētæ: quēadmodū cāpus araxinus: per quē araxes fluens ad extrema albaniæ ⁊ in mare Caspiū egreditur. Postea est Sacasena: quæ ⁊ albaniæ ⁊ Cyro flumini finitima est. deinde Gogarena. Tota hęc regio fructibus ac domesticis arborib⁹ affluit: ⁊ iia quę sempervirent. Fert etia oleu. armeniæ pars est Faunena ⁊ cōmisena ⁊ Orchistena: quæ equis abundat. Chorzena vero ⁊ Cābysena septentrionales: ⁊ valde niuales sunt. Caucasus montib⁹: et Iberiæ ⁊ Cholchidi: vbi iter agentes in summis montiū cacuminibus niue obrui dicunt. nā ibi plurima cadit vnde baculos habent ad eiusmodi pericula quos in summā niuem respirādi gratia exerant: ⁊ vt eo signo auxiliū ab aduentētibus cōsequātur. quapropter sæpe effossi servantur: In niue glebas quasdā cōcauas cōgelascere ꝓdiderunt aquā optimā tanq; in tunica continētes. In niue animalia quædā cōcreari: quæ apollonides vermes appellat: Theophanes vero mōtanas teredines. Atq; illis aquā optimā contineri: ⁊ ruptis tunicis bibi. Horum animaliū generationē talem putant. qualem culicum: ex flumine ⁊ bactrea metallorꝫ. Tradunt armeniā cum prius parua esset: ab artaxia et zariada auctā qui magni anthiochi imperatores fuere: quo superato: alter Sophinæ: ⁊ acisinę ⁊ Odomāridi: ⁊ quibusdā aliis: alter regioni q̄ circa arxata est imperātes: multū coaluere: ⁊ vicinis loca plurima abstulerunt. Medis Caspianam ⁊ phaunitē: ⁊ Basoropedē: Iberibus circuūmontanā Peadri regionē: ⁊ Chouzenā: ⁊ gogarenā. trans Cyrū Chalybū gentibus ⁊ Mosynoecis parenitā ⁊ xerxenā: quæ armeniæ minori conterminæ vel eius partes sunt: Cataonibus acilisenā: ⁊ regionē quæ circa antitaurū est Syris vero Tamonitā vt omnes vnius linguæ essent. Armeniæ vrbes sunt artaxata: artaxiasata appellata: quā annibal artaxiæ regi cōdidit. Item arxata ambę ꝓpter araxē. Araxata iuxta fines atropatiæ: artaxata apud araxinū campum bene. habitata: ⁊ eius regiōis caput. Ea in flexu quodā iacet: qui peninsulā facit. ꝓ muro flumen opponit pter Isthmū quē ⁊ fossa ⁊ vallo clausum habet. nō ꝓcul ab vrbe sunt castella quędā munitissima Babynsa ⁊ Olana: vbi Tigranis zarthabani thesauri seruabātur. alia secus Euphratē erant. Sed artagera: qui custodiæ pręerat: ador ꝓdidit etiā Cęsaris imperatores diuturna obsessione cœperūt: atq; mures sdemerunt. Multi amnes sūt in armenia: sed clarissimi phasis ⁊ Lycus in mare ponticū exeūtes. Antisthenes Termodontē ꝓ Lyco posuit nō recte i Caspiū Cyrus ⁊ araxes emittunt: in rubrum mare Euphrates ⁊ Tygris. Sunt etiā in hac regione magni quidā lacus. E quibus ē. Mantianus: qui Ceruleanus interp̄ratur. Is post Meotim maximus est: vt ferunt aquę salsæ: ꝓgreditur aūt vsq; in atropatiā: ⁊ salis fontes habet. arsinus vero quē etiā Thoatin vocant: nitrosus est. Unde vestes dilacerat ac rūpit: ⁊ ꝓpterea eius aqua nō bibitur. per hūc lacum Tygris fertur: a mōtana regione iuxta Niphatem ruens: ꝓpter celeritatē vndā impermixtam seruat: Unde ⁊ nomē habet. Nā Medi sagittam Tygrim vocant. Lacus hic varios pisces fert: cū huiusmodi aquę vnius formę pisces habere soleāt. in interiore lacus recessu: flumen in voraginē quandā incidēs: ⁊ longo spatio subter terrā delatū exoritur iuxta Chalonetin. Inde iam ad opā et semiramidis muru defertur. a dextris Gordieos ⁊ totā Mesopotamiam relinquens. E contra Euphrates a sinistra eandē regionē habet cū vero inter se iā appropiquarint: ac Mesopotamiā fecerint alter ꝑ vrbē seleuciā fertur: ꝑsicū sinū versus: alter ꝑ ipsam babylonē vt in iis patet quę aduersus eratosthenē: ⁊ hipparcū s nobis dicta sunt. auri metalla in Syspiritide effodiūtur: apud Cābala: ad quę alexāder menonē cū militibus misit: sed id ab indigenia relatū est. Sunt et alia metalla eius. s. quæ opādix dicitur: quā Armeniū colorē vocāt: Calche ꝑsimilē. Hęc regio nō minus pascēdis eq̄s apta est: q̄ Media. Unde Nysei qui equis ꝑsarum reges vtūtur hinc sunt. ⁊ Armenię Satrapes quotānis ꝑ se viginti milia pullorꝫ ex Mithracana mittebat. Artabazus Antonio p̄ter alios equos cataphractorꝫ instructorꝫ septē millia ostēdit: cū in mediā cū eo ingressus est: quorꝫ equorꝫ nō Medi solū ⁊ Armenii studiosi fuere sed etiam Albani. Nam illi Cataphractis vtuntur. Non paruum diuitiarum et opum huius regionis indicium est: quod cum Pompeius Tigrani patri artabazi sex milia talentorum argēti scripsisset: mox romanorum copiis viritim di

Marginal notes, left: euphrates · melitini. · masius. · nisibis. · Sophina. · acilesina · carcathiocerta. · Gorgodilena. · niphates · nibarus · araxes · azara · arxata · sacasena · gogarena. · Faunena · cōmisena · orchistena · chorzena · cābysena. · vermium. · aqua. · odomātis. · phaunites · basoropeda. · peadrus · corzena.

Marginal notes, right: parenita · xerxena. · cataones · acilisena · tamonita · artaxata · arxata · babynsa · olana · artagera · phasis · lycus · thermodō · Cyrus · araxes · euphrates · mantianꝰ. · ceruleanꝰ · arsinus. · thoatis. · tygris · vnde. · chalōetis · opa. · gordiei. · syspiritis · opādix · tigranes

ſtribuit:militi quinquagenas dragmas: centu=
rioni millenas:ſingulis pfectis puitiæ ꝛ Ciliar
chis talentũ regiõis latitudinẽ Theophanes
tradit ſchoenoꝝ centũ longitudinẽ duplã:qua=
dragenũ ſtadi.ſchoenũ faciens: in quo veritatẽ
tranſgredi videtur.Eſt ergo veritati primũ po
nere longitudinẽ ab illo dictã: Latitudinẽ dimi
dium:vel paulo plus.Armenię natura ac potẽ=
tia eſt huiuſmodi: ſed antiquus quidam ſermo
perhibetur de hac gente. Armenius ex arme=
nia Theſſalię vrbe:quę inter pheras ꝛ Lariſ=
ſam iacet.iuxta bebeida:vt dictũ eſt:Cum Jaſo
ne in Armenia militauit. Myrſilus vero phar
ſalius ꝛ Medius Lariſſeus: qui cũ Alexandro
armenia militarũt:dicunt ex huius nomine Armeniã ap
acileſina pellatã.Eos autẽ ꝙ cũ Armenio erãt Acileſinã
ſypiretis habitaſſe: quę prius ſub Sophinis erat. Alios
chalacha= vero in Sypiretide vſqꝫ in Chalachanã ꝛ ad la=
na. benã extra armenię montes. Atqꝫ armeniã ve=
Jabena ſtem Theſſalicã dicunt : ideſt longas tunicas:
quas in tragœdiis ſtolicas vocant:cingũt quo
qꝫ circa pectus:in prętextis etiã tragici Theſ=
ſalos ſunt imitati. Opus eñ illis fuit aliquo ta
li accõmodato habitu.Theſſali eñ (vt par eſt
quia longas veſtes geſtant:cum inter oẽs græ
cos valde boreales ſint:ꝛ quia frigidiſſima loca
incolũt:aptiſſimã imitationẽ:ideſt poeticarũ p=
ſonaꝝ cultũ pbuerũt Equitãdi ꝙqꝫ ſtudiũ tã his
ꝙ̃ medis theſſalicũ dicũt.Jaſonia aũt expeditio
nẽ iaſonia teſtãt:ꝗ a pricipib⁹ ſunt ſtructa: quẽ
admodũ a Parmenione Jaſonis templũ: apud
Abdera.Araxẽ ex penei ſimilitudine:ꝛ eodẽ no
mine ab armenio vocatũ putant.Nã ꝛ ille Ara=
araxes. xes vocatus eſt:eo qꝺ oſſam abrũpit ab olym=
oſſa. po:ac etiã tempe.Hunc vero in armenia e mon
olympus tibus delapſum:ꝛ ſubiecta planicie olim diluta
cũ exitũ nõ haberet dilatatũ pdidere. Jaſonẽ
vero tẽpe imitatũ viã feciſſe per quã nunc aqua
in mare Caſpium decurrit.Unde araxinus cam
pus nudatus eſt:per quẽ amnis defertur in ca=
taractẽ.Hæc eque de araxe dicuntur rationẽ ali
quã habent. At quæ Herodotus dicit: non val
de ſunt veriſimilia . Dicit eni eum ex Matiana
profluentẽ:in quadraginta amnes ſcindi: ꝛ ſcy=
thas bactianoſqꝫ diuidere.Hunc ſecutus eſt ca
liſthenes.Ex aenianis alios vicina dicunt habi
taſſe:alios vltra armenios:ſupra Abum ꝛ Im=
abus barum qui tauri partes ſunt.Abus prope viam
Imbarus eſt quę Ecbatana fert iuxta baridis templũ.di
ſarapare cuntur etiã thraces quidã Sarapare appella
guranij. ti:ideſt decapitatores:vltra armeniã habitaſſe:
prope Guranios ac Medos: homines pfecto
immanes:indociles ꝛ montani:bracati: ac deca
pitatores. Sic eñ Sarapare ſignificãt De me
dia aũt dictum eſt in rebus medicis. Quare ex
his omnib⁹colligi poteſt:Medos Armenioſqꝫ
e Theſſalis eſſe:ab Jaſone ꝛ Medea ortos.ac
de antiquis quidẽ hæc.Recentiora vero a per=
ſis ad noſtra vſqꝫ tẽpora in ſummã ſic dicũt: qꝺ
Perſæ Armeniã tenuerunt. Poſtea Macedo
nes:qui Syriam Mediãqꝫ habuere. Poſtrem⁹
orontes Orontes ex Indarum genere : vnius ex ſeptem
Perſis:Poſtea ab Imperatoribus magni An

tiochi:qui cũ Romanis bellũ geſſit Artaxia ſci
licet:ac zadriada i partes duas diuiſa eſt. Ji.n. artaxia.
permittente rege imperauerunt: quo ſupera= zadriada.
to Romanos ado:ti:ac reges nuncupati:per ſe
ſe fuerunt. E genere artaxiæ fuit Tygranes
is:qui eam habuit quę ppie. Armenia eſt ap=
pellata.Ea Medis albanis ꝛ Jberibus contin
gua erat:vſqꝫ in Colchidẽ: ꝛ Cappadociã: quæ
iuxta Euxinũ eſt.Ezadriada fuit Artanes So=
phinus qui auſtrales partes habuit: eas maxi
me quæ vergunt ad occidentẽ. Hic eſ Tygrane
deletus eſt:qui ꝙ̃ꝙ̃ rerũ omniũ potitus : varia
tamen fortuna vſus eſt. Nã in in'tio apud pthos
obſes fuit. Deinde ſeptuaginta. Armeniæ val=
libus in pciũ datis:reuerſus eſt. Auctus ve=
ro loca ea recepit:et parthoꝝ regione vaſtata:
perinium ꝛ loca circũ Arbela: Atropatinũ quo
qꝫ:ꝛ Gordieum ꝛ cũ iſo reliquã Meſopotamiaꝫ arbela
ſubegit:pterea Syriam: Phœniciãqꝫ: vi cœpit.
Euphratẽ tranſgreſſus Jnde plurimũ elatus:
vrbem condidit ppe Jberiam: inter hanc atqꝫ
zeugma quod iuxta Euphratẽ eſt:quã Tigra=
nocerta nominauit hominibus duodecim græ zeugma.
carũ vrbiũ a ſe euerſarũ congregatis. Sed Lu Tigrano
cullus qui aduerſum Mithridatẽ bellum geſ= certa.
ſit:cõtinuo ſubſecutus:habitatoribus in ſedes artabazus
ſuas dimiſſis:opus quod adhuc erat imperfe=
ctum:facto impetu demolitus eſt:atqꝫ in par=
uum vicũ redegit. Tygrane ex Syria ac phœ=
nicia pulſo. Artabazus aũt eius filius:ꝙ̃diu mã
ſit in amicitia populi Romani: tandiu fuit for=
tunatus:Poſtea vero ꝙ̃ antoniũ i parthico bel
lo parthia pdidiſſet:perfidiæ pœnas dedit. Nã
vinctus ab eo alexandriã ductus ꝛ contumelio
ſe per vrbẽ circunlatus:ac primũ cuſtodiæ tra
ditus:deinde interemptus eſt.poſt illũ multi re
ges ſub cæſare:ac Romanis fuere:ꝛ nunc etiaꝫ
ſunt. Oia pſarũ templa:tam medi:ꝙ̃ armenij in
venerationẽ habent. Tanaidis vero tẽpla præ
cipue armenij:Cũ in cęteris locis ea ædifican=
tes : tum etiã in acileſina dedicant illis ſeruos
a c ſeruas quod ideo minus eſt mirandũ: quod
etiam nobiliſſimi gentis eius filias ſuas dedi=
cant:quibus lex eſt:vt diu apud deam pſtitutæ
nuptui dentur: nullo renuente talibus coniuga
ri: huiuſmodi quiddam Herodotus de Lydis
commemorat:quæ omnes meretricãtur: ꝛ tam
benigne amatoribus ſuis vtũtur:vt eos hoſpi=
tio ſuſcipiant:ꝛ dona dent:plura etiam ꝙ̃ acce=
pere:Quippe quæ a copioſis dotibus ſuppedi
tantur Accipiũt tamen non quoſcũqꝫ hoſpites
ſed eos maxime qui æque ſint digni.

¶Duodecimus reliqua ponticæ regionis con
tinet.ac deinceps Cappadociam. Galatiã Bi=
thyniam.Myſiam Phrygiam.Meoniam:ꝛ an=
te hæc Sinopem ciuitatem ꝛ Ponticam.ꝛ He=
racleam.ꝛ Amiſiam præterea Jſauriam. Lyciã
Pamphiliam.Ciliciam; cum inſulis montibus
ac fluminibus adiacentibus.

Cappadocia.

Cappadocia multas partes habet. Ea mutationes plu
rimas accepit. Maxime ita
q̄ eiusdē linguę sunt qui au
strum versus Cilicio termi
nātur:qui dicitur taurus o=
rientē versus armenia Col
chide ac diversarū linguaꝝ
gentibus: quæ intermediæ
sunt septentrionē versus Euxino:usq̄ ad Halys
ostia occasum versus Paphlagonū gente: Ga
latis:qui in phrygiam transmigrarunt: usq̄ ad
Lycaonas & Cilicas. Ciliciam Tracheam inco
lentes. Ex his qui vnius erant linguæ antiqui
Cataones separatos ponebāt. Et in dinumera
tione gentium eos:a Cappadocibus tanq̄ alte
rius linguæ gentibus distinguentes: post Cap
padociam Cataoniā locabant. Postea Euphra
tem & gentes quæ trans eum sunt:vt etiā Me=
litinam post Cataoniam collocarent:quæ inter

cataonia
melitina
cōmagena

hanc iacet & Euphratem: cōmagenæ continua:
et decima Cappadociæ pars:est secundum re=
gionem in decem præturas diuisam. Sic enim
reges ante archelaum:Cappadociæ principa=
tum distinctum habuere. Decima pars est etiā
Cataonia.& vtraq̄ ætate nostra suum prætorē
habuit. Sed mirū pfecto est:cū nulla nec linguę
nec morū diuersitas i his erga cæteros Cappa
docas appareat:quomodo peregrinę gentis si
gna oīno deleta sunt. Erant itaq̄ distincti. Eos
autē Ariarathes adeptus est: qui primus cap

ariarathes

padocum rex est nuncupatus. Locus hic est:tā
q̄ magnę cuiusdam peninsulę Isthmus: duob⁹
maribus coartatus:mari scilicet Issici sinus vs
q̄ in tracheam Ciliciam:& euxino inter Sinopā
atq̄ Tibarnorū orā:omnē vero regionē Cap
padocibus ad occidentē versae:quæ intra isth
mum est:peninsulam dicimus. quā Herodotus
cis Halym vocat. Hæc est cui Croesus imperi=
tauit:quem ille gentium dominū appellat:quæ
cis Halym sunt. Iuniores vero eam quæ intra
taurum est. Asiam vocant eodē nomine quo to
tam continentē. In ea gentes hæ continentur
primū ab oriente Paphlagones. Phryges.et
Lycaones. Deinde Bythini:Mysi: & quę Epi=
ctetus dicitur:præterea Troas:et Hellespontia:
post hos ad mare ex grecis Aeoles:et Iones
Ex alijs Cares ac Lycij. in mediterranea Ly=
di. De cæteris postmodū dicemus Macedōes
Cappadociam in duas Satrapias a psis diui=
sam accipientes: partim sponte vel: partim inui
ti. Ex Satrapijs in regna redegerunt:atq̄ ma=
iorem Cappadociam quę taurum versus est p
prie Cappadociam nominarunt. alteram pon=
tum:quidam eam quę pontum versus est Cap=
padociam vocauere:nos autem maioris Cap=
padocię ordinē nunc ignoramus. Nam arche=
lao vita functo:Cęsar ac senatus decreuere: vt
ea Romanorū prouincia esset. Cum vero regio
sub illo:ac prioribus in decē præturas esset diui
sa:quinq̄ taurū versus censebantur. Ut Meliti
na Cataonia. Cilicia. Tyanensis.& Isauriensis
Quinq̄ reliquę e Lauinasina. Sargausina. Sa

asię populi.
paphlagoneo.
phryges
lycaones
bythini.
mysij:
epictetus.
Troas.
hellespontia.
aeols.
Iones
cares.
lycij
lydi.
Cappadocia.
pontus.
tyanēsis
isauriensis

rauna.chamanenena Rhimnenena. Postea ad
dita.est a Romano ex cilicia quod ante Arche
laum erat vndecima ptura regio scilicet casta=
balis & cydistræ vicina vsq̄ Derbam: Antipatri
piratæ sedē. Ab Archelao autē Trachea.cili=
cia circa Eleusam:& omnis ea quæ piratica ex=
ercuerat. Militina psimilis est cōmagene. So=
la eni ex omni Cappadocia: tota domesticis ar
boribus cōsita est:vt etiā oleū ferat & Monari
ticū vinū:qd cum græco decertat. Hęc Sophię
opponit habēs in medio euphratē. Et cōmage
na cōtermina est. In vlteriore regiōe est castel
lum quoddā Cappadocū satis clarū:noie To=
misa. Id Sophinę regi venditū est: talētis cen
tum. postea a Lucullo virtutis gratia i bello ad
uersum Mithridatē gesto: Cappadocię dona=
tū. Cataonia planicies est lata & concaua: & oīa
fert:pter ea q̄ semp virēt. circūstant eā mōtes:
cū alijs:tū Amanus a pte australi q̄ a tauro Cili
cię quodāmō auulsus est.& antitaurus in cōtra
ria abruptus. amanus.n. in Ciliciā & Syriacum
mare ad occasum porrigit. A Cataonia contra
notū quo spatio totū Issicū sinū circūcludit et
cāpos:q̄ inter Cilicas sunt taurū versus. Anti=
taurū vero ad septētrionē inclinat.& orientis nō
nihil appræhēdit. Deinde finit in mediterranea.
In antitauro cōualles sunt pfundæ & angustæ
in qbus sita sunt Comana ciuitas:mēoratu di=
gna:& bellonę fanū.qd illi Ma vocant. Ea ciui=
tas clarissima est:maximāq̄ numine afflatoꝝ et
sacroꝝ seruoꝝ multitudine habet. Eam Catao
nes incolūt:q̄ q̄q̄ regi subditi sint parēt tn̄ sa=
cerdoti. Is fani:& sacroꝝ seruoꝝ magna ex par
te dn̄s est q̄ tpe quo nos pegrinati sum⁹: supra
sex milia erant viri simul ac mulieres: Fano re=
gio adiacet nō parua cuius fructū ac puētum
sacerdos accipit. In honore secūdus est in cap
padocia post regē. reges ac sacerdotes freque
tius ex eadē esse pgente solebāt. Hoc sacrorum
genus Orestes cū sorore Iphigenia:e Scythia
taurica huc videnť attulisse:q̄ dianę tauropolę
erant: Lucubrē comā hic deposuisse:ex qua vrbi
nomē datū est. Urbē Sarus amnis interfluit:q̄
p tauri cōualles deuolutus: Ad cilicū cāpos et
subiectū pelagus ptrāsit. Pyramus vero plabi
tur Cataoniā:& e media planicie exorit: & naui=
gabilis est. Est etiā fossa quædā mēoratu digna
p quā aqua purissima magno spacio occulte sub
terrā fert. Deide in summū exorit:tanta vi: vt si
quis hastā supne demiserit:adeo aquę ipetꝯ ob
sistit:vt vix imergi queat. fert ēt fundo inaui ga
bili:& latitudine imodica. Cū vero se tauro iun
xerit mirū in modū contrahit. Mira est pterea
mōtis Cęsura:p quā alueus ducit. Nā quēad=
modū in petris rimā trahētibus: & p mediū scis
sis cōtingit:alterius ptis eminētia:alterius p=
tis depressionibus ita cōuenire:vt cōiungi pos
sint. Sic videre est imminētes fluminis petras
vtrinq̄ fere:vsq̄ ad montis summa pertenden=
tes:duorum triumue iugerum spacio:concaui=
tates quasdā eminētijs oppositas habere. So
lum vero qd interiacet:totū saxeū:valde pfūdā
et angustā rupturā in medio habet:vt eam ca=

castabalis
cydistrę
derba.
trachea.
eleusa
melitina
Monariticum
Sophina.
Tomisa.
cataonia
amanus
antitaurꝯ.
Issicus.
sinus.
comana.

Sarus.
pyramus

nis ac lepus saliat. Hic fluminis Aleus: ad la-
biū vsq plenus est. Latitudine aque ductui par
ꝑ obliquitatē aūt ⁊ angustias: ⁊ vallis ꝓfundi
tatem: mox de longinquo accedentibus sonitus
exauditur tonitrui ꝯsimilis. Montes vero e-
gressus tantū limū in mare deducit partim ex
Cataonia: partim ex Ciliciæ cāpis: vt huiusmo
di de eo oraculū æditum feratur.
Tempus erit: rapidis olim cū pyramus vndis
In sacram veniet: congesto littore: Cyprum.
Ibi eni sic euenit: vt in ægypto: in qua semper
Nilus ex aggestione: mare continentem efficit.
Unde Herodotus ægyptum fluminis donū ap
pellat. Poeta quoq dicit. pharū prius in pela-
pharos. go fuisse: quæ nunc ægypto cohæret. Tertia est
dacia. Dacia in qua Juppiter colitur nō interior hac:
sed memoratu digna. in ea aquæ salsæ fossa est:
quæ magni lacus ambitū habet: altis ⁊ erectis
clausa superciliis: vt scalarē descensum habeat
Aquā nec manifestū vlla ex parte exitū habere
nec augeri: ꝓditū est: Cataonū cāpi: ⁊ Melitia
ciuitatē nullā habēt. Castella in montibus mu
nita sunt: Azamora et Dastacū quod Carmala
flumen circunfluit. Habet ēt: Apollinis Catao
azamora nis delubrū: quod in tota colitur Cappadocia.
dastacum Aliæ pturæ vrbes nō habent: exceptis duabꝰ.
carmala E reliquis pturis in Sagarausina oppidū est
Herpa: ⁊ flumen Carmala: quod in Ciliciā emit
tit. In cæteris præturis: Argus munitio alta
herpa. iuxta Taurū est: ⁊ Nora: quæ nunc Neroassus
argus. vocatur. in qua Eumenes obsessus diu restitit.
nora Aetate aūt nostra. Sisinus in eo thesauros ha
neroassus. bebat. Is Cappadocū imperium adortus est.
sisinus Huius regia erat Cadena i vrbis modū instru
cadena eta. Ea in montibus est Lycaoniæ. Nā ⁊ Saue-
sauera. ra olim vicus dicitur fuisse: in modū vrbis: ⁊ re
morimena. gionis Metropolis. In Morimena Jouis fa-
venasini. num est: qui apud Uenasinos colitur: In eo ha
bitant sacrorū seruorū fere tria milia. Sacra re
gio fertilis est: quę annuū ꝓuentū sacerdoti dat
talentoꝝ quindecim. Is per totā vitā sacerdos
est. sicut ille: qui est apud cōmana ⁊ post illū secū
dus in honore. Duæ tantū pturæ vrbes habēt.
Tyanensis: Tyana tauro sub iacētia: qui apud
Cilicias portas est: ad quas montiū cacumina:
in Ciliciā ac Syriam tendentia: facillima sunt. ⁊
tyana. omnibus cōmunia. Regio quæ iuxta taurū est
Eusebia vocatur. Ea fertilis est: ⁊ magna ex ꝑ-
eusebia. te planicies. Tyana aggeri Semiramidis sub
iacent: optime munito. Non ꝓcul hinc sunt Ca-
stabala ⁊ Cybistra oppida monti ꝓpinqua: Ca
castabala. stabalis est Dianæ Persicæ fanum: vbi dicūt sa
cybistra. cras mulieres illæsas nudis pedibus: sup pru-
dianæ piri nas ingredi. atq hic etiā eandē historiā narrāt
næ. Orestis ⁊ tauropolæ. ⁊ Perasiam idcirco voci-
perasia. tatam dicunt: quod ex vlteriore regione fuerit
allata. In tyanēsi pturavna ex decē supradictis
oppidū est Tyana. eā vero quæ epictetus dici-
tur His nō cōnumero. Castabala scilicet ⁊ cy-
tyana bistra: ⁊ q̄ in cilicia trachea sunt. in qua Arche-
epictetus. laus Eleusam insulā fertilē muniuit: opus me-
trachea. moratu dignū vbiq magna ꝑpis parte degebat
eleusa. In cilicia est ea quæ Mazaia vocat: gentis eiꝰ

Metropolis: atq ea etiā Eusebia nuncupatur mazaia
quæ iuxta Argeū est. Latet. n. sub Argeo mon argeus.
te omniū altissimo: qui semper in summo niues
habet: ex quo dicūt qui eo ascendunt: q̄q ij per
pauci sunt: sereno cælo vtrunq æquor perspici
Issicū scilicet ac ponticum. cætera ad ciuitatis
habitationē incōmoda sunt. Nam ⁊ sicca est et
debilis: ⁊ ꝓpter principiū negligentiam immu-
nita: ⁊ fortasse de industria nec mœnibus vt mu-
nimento freti: nimis confidant planiciē habitā-
tes quæ colles arduos ⁊ difficiles habet. Loca
vero circūstātia oīno sunt sterilia ⁊ inculta: q̄q
cāpestria sint. Arenosa. n. sunt ⁊ petrosa: paulu
lum vero ꝓgredienti cāpi sunt igne exusti: ⁊ solū
incensum ꝑ multa stad: quapropter necessaria e
longinquo afferūtur: ⁊ quod etiā abū de pericu
losum videat: nō lōge abest ꝑiculi materia. Nā
cū tota fere Cappadocia lignis careat: Arges
tamē circūcirca siluā habet: vnde de ꝓximo li- Cappado-
gnari adest. Sed loca syluæ subiecta ignes ha- cia.
bent. Sūt etiā gelidis aqs plena: q̄q nec ignis
nec aquæ in summū extant: quapp maxia ex ꝑte
herbida sunt. Quibusdā in locis solū palustre
est: ⁊ ꝑ noctē ex eo flāme cōsurgūt: rei itaq gna
ri caute lignātur: sed multis periculū est: ꝑsertī
pecori: in obscuras ignis fossas incidēti. est flu-
mē in planicie ante vrbē noīe melas distans ab
ea stadia. xl. Is fontes habet in loco vrbis hu
millimo sed hac in ꝑte inutilis est: cū non aptū melas.
exitū habeat. In lacus ac paludes diffusus: vr
bis aerē æstate corrūpit ⁊ lapidicinas cū vtilis-
simæ sint: efficit inutiles. Mazatim. n. lapidū co
piam ꝓ ædificiis ex ipsis habēt: nā lapidū cru-
stæ aquis tectæ resistūt. Atq paludes hæ vbi
q ardēt. Ariarathes rex angustiis quibusdam
obstructis: ad quas Melas exitū in Euphratē
habet ꝓximā planiciē totā lacu diluit. atq insu
las quasdā: tanq Cycladas cōpræhendēs: pue
riliter ibi imorabat. Clausura vero ad vnū ru-
pta aque soluta est. Intumefactusq Euphra-
tes: magnā Cappadocię partē traxit: ⁊ multas
habitatiōes ⁊ cōsita deleuit. Agrū quoq gala-
tarū: qui phrygiā habitāt: nō paruo affecit de-
trimēto. Qua ex re. xxx. talētoꝝ dāno mulcta-
tus: eius rei iudicio Romanis cōmisso. idē cir-
ca herpā cōtigit. nā ⁊ ibi Carmale exitu obstru galatæ.
cto: ore deīde rupto: cū aqua quædā Ciliciū loca herpa.
deuastasset: pœnas dedit iis: quia iniuria affe- carmalis
cti fuerūt. Mazacinoꝝ itaq loca q̄q plurimis mazacini.
rebus incōmoda sint: ea tn̄ reges ad habitādū
præcipue videntur elegisse: quia locus totius re
gionis medius erat: ⁊ lignis ⁊ lapidibus abūda
bat: ⁊ herbis: qua plurimū ad alēda pecora indi
gebant. Nā ea vrbs quodāmō illis castra erat.
Cæteꝝ vero tutelā: ex munitiōibus ⁊ castellis
habebāt: q̄ ibi pluria sūt: alia regis: alia amicoꝝ
distāt mazaca a pōto ad stadia octingēta austrū
versus: ab Euphrate paulo minus q̄ duplum.
A ciliciis portis. vi. dierum itinere. ⁊ a Cyrinis mazaca.
castris per vrbem Tyana: quæ circa medium
fere iter iacet a Cybistris ad stadia. ccc. Maza
cini Charondæ legibus vtūtur. eligentes ali- charondas
quē legisperitū: qui sit eis legū īterpreo: quēad

modū apud Romanos sunt Iuriscōsulti. Hos
Tygranes Tygranes Armenius male affecit: cū Cappa-
Cappadociæ. dociam excurreret. Omnes ī transtulit in Me
situs. soporamiā. & Tigranocerta magna ex parte ex
his coluit: postea captis Tigranocertis: potē
tiores reuersi sunt. Regionis latitudo est a pō
to taurum versus: mille fere & octingentoꝝ sta
dioꝝ. Longitudo vero a Lycaonia atq; phry
gia vsq; ad Euphratem: ad aurorā & armeniam
ad tria milia stadioꝝ. Ea frugibus abūdat præ
sertim frumento: & pecore omnis generis: q̄ cū
gabadania ponto australior sit: frigidior tamen est. Gaba-
dania cāpestris est: & cæteris australior. nā tau
rum subit: & vix vllam fructiferam arborē ꝓdu
cit. Ipsa & magna reliquæ regionis pars: pa-
scua optima habet pręsertim quę circa Garsau
ram est & Lycaoniā & Morimenā. In Cappado
cia nascitur ea: q̄ Sinopica rubrica dicitur: om
sinopica rubrica. nium optima: q̄ cū Iberica decertat. Idcirco si
nopica appellatur: quod eā mercatores eo defe
rebant: prius q̄ Ephesioꝝ emporiū tam celebre
crystallus. onyx esset. Dicunt etiā Crystalli & Onychiti lapidis
crustas. ꝓpe Galatas ab Archelai perquisitori
bus inuentas. Eratq; locus quidā candidi lapi
dis: colore ebori ꝑsimilis: qui tanq̄ cotes quas
dam non magnas ꝓducebat: e quibus culteroꝝ
capuli fiebant. Alius vero ad specularia facien
da glebas magnas ferebat: vt etiā extra expor
taretur. Ponti atq; Cappadocię continuum est
regio quędā montana: cū tauro pariter ꝓgre-
diens: q̄ ab occidētalibus cōmagene extremis
initium sumit. In ea castellum quoddā ꝑruptū
conditū est nomine Dameśda: vsq; ad Laulasi
ne orientalia. Cappadocię pręturę cedunt Chā
Dameśda. chāmanena. Laulāsina. manena & Laulāsina. Sed cū primū romani res
asiaticas persequerentur: Antiocho separato:
amicitias atq; societates cū regibus ac popu-
lis iungebant: ac cæteris quidē regibus priua-
tim hic honor Cappadocię: & Cappadocū gen-
ti etiam publicę datus est. Regia deinde stirpe
extincta: romani cōcessere: vt gens ea libera es
set secundum amicitiā & societatē ante contra-
ctam. principes libertatem recusare: & dicere se
eam ferre nō posse: & vt Rex sibi daret vi orare
Romani admirati quod inuenirentur qui liber
tatem recusarent: ꝑmisere vt quē vellent regem
eligerent. Elegerunt itaq; Ariobarzanē: qui in
ariobarzanes. archelaus ꝓgressu tertia ętate defecit. Tum creatus est.
Archelaus: nihil illi affinitate coniunctus: idq;
Antonij opera. atq; de maiore Cappadocia ha
ctenus. De trachea vero Cilicia illi addita: ꝑę
stat: vt tunc persequamur: cū de tota cilicia dice
Mitrydates. eupator. tybarni. mastris. mus. Mithridates eupator ponti Rex consti-
tutus: eam habuit q̄ Haly flumine terminatur:
vsq; ad Tibarnos & armenios et regionē q̄ cis
Halym est: quę vero Mastrim vsq; pertēdebat
et quasdam Paphlagonię partes adeptus est
Item oram Heracliam vsq; ad occidentales pa
trię Heraclidis platonici partes ad contraris
vero vsq; in Cholchidē & armeniam minorem q̄
quidem ponto adiecit. Nam & pompeius: a quo
ille sublatus est: his finibus regionem accepit:
quę vero armeniā versus: & circa Colchidē sunt
principibus distribuit: qui se cū militauerāt. Re
liqua in duodecim gubernationes diuisit: & Bi-
thyniæ addidit: vt ex vtrisq; vna prouintia effi-
ceretur. Paphlagonū quosdam iis regendos
dedit: qui a Pylemone erant quęadmodū gala
tas iis: qui erant genere tetrarchæ. postea Ro
manorum duces alias atq; alias partitiones fe
cerunt. Nam & reges ac principes constituebāt
Ex ciuitatibus alias liberabant: alias princip
bus tradebant: alias sub Romano Po. dimitte
bant. Nos autē qui singula ꝑsequimur: paulu-
lum de prioribus disseramus attingentes quæ
cunq; vtilia videbuntur. atq; ab Heraclia inci-
piamus: quæ horū locorū occidentalissima est. heraclea.
In pontum itaq; euxinum a ꝓpontide nauigan
tibus. A leua iacent ea quæ Byzantio sunt con
tigua: & a thracibus habitata. & ponti leua ap-
pellantur. a dextris sunt Chalcidoni ꝓxima Bi byzantium
thynorum sunt. sequencia Marandinorū. quidā marandini
ea Cauconū dicunt. reliqua Paphlagonum: vsq;
ad Halym flumē. Postrema Cappadocum: qui
iuxta pontum sunt & reliquoꝝ vsq; in Colchidē.
hæc omnia ponti euxini dextra nominātur. To ponti dextra.
tihuic oræ a Colchide: Heracliā vsq; Eupator eupatoris.
imperauit: Vlteriora vero ad os: & Chalcedonē regna.
Regis erant bithynoꝝ. Sublatis regibus Ro. bithyni vnde.
eosdem terminos seruauere: vt heracleā ponto
concederent vlteriora bithyniis: bithyni cū prius
Mysij essent: a thracibus bithynis: & Thynis:
qui ibi habitauere: ita sunt postea nominati. In
ter plurimos quidē constat & indicium bithyni
cæ gentis: ea ducūt: quæ adhuc sunt in thracia
ꝙ quidā bithyni dicūtur. Thynicæ vero gentis
Tyniacum littus quod iuxta apolloniam est et
Salmydessum. Bebryces quoq; qui ante hos thyniacū littus
Mysiam incoluerunt: Thraces quantum ego apollonia.
existimo fuere. Dictum est aūt mysios colonos Salmydessus.
esse thracū: qui nunc mysij appellātur: atq; hęc
a nōnullis ita dicuntur. De mariandynis vero bebryces.
et cauconibus non eodē pacto omnes sentiunt mysij
Nam heracliam quam Milesij cōdidere inter heraclea.
Mariandynos sitam tradunt: qui vero sint vn mariandyni
de: nemo id dicit. sed nec dictio nec alia vlla gē-
tis differentia: ui huiusmodi hominibus appa-
ret. sunt tamen bithynis persimiles. videtur ita
que & hæc natio e thraciæ partibus profecta.
Theopompus autor est Mariandynū quendā
Paphlagonum parti multi subiectæ imperitas
se. atq; facto impetu Bebrycū regionem occu-
passe. quā vero cœpisset de suo nomine reliquis
se: atq; illud dictum est: Milesios qui primi he-
racliam condiderunt: Mariandynos in seruitu
tem redegisse: qui prius locum eū tenebant: vt
etiam ab eis in contemptū venderentur: nā his
contigit: quemadmodū iis qui Minous cetus
appellati sunt. Il. n. Cretensibus dicuntur ser-
uiuisse. Thessalis vero Peneste. Caucones au
tem quos eam oram dicunt habitasse: quæ post Caucones
Mariandynos est: vsq; ad parthenū flumen ha parthenius
bentes vrbem Telum: alij Scythas putant: alij Telus
macedones: alij pelasgos. Sed de his prius di-
ctum est: Callisthenes in dinumeratione scribe
bat hos versus post hunc versum. i. Crōnā atq; Crōna

Eglalus Erythini

Eglalum p̄cceſſos inde Erythinos: hos alios
ponebat ſcilicet.
Inde p olycleſatus magno cauconas agebat
parthenũ circa fluuiũ qui tecta colebant.

Leucoſyri

Progrediunt eñ a mariandynis ꝛ heracliavſqꝫ
ad Leucoſyros: q̄s ꝛ nos Cappadoces appella
mus. Cauconũ ꝓo gēte circa Teiũ vſqꝫ ad par

Eneti Cytorus Heraclia

themũ amnē: poſt Parthenũ Eneti ſequūtur.
Cytoꝝ habitātes atqꝫ nūc etiā cauconas qui
dā circa Parthenīu ſunt. Heraclia optimũ por
tũ hobet. Ciuitas alioquin memoratu digna: q̄
colonias emiſit. nā cherōneſus eius colonia eſt

Calapis

ꝛ Calapis. Ea cũ prius libera eſſet: poſtea diu
ſub tyrānis fuit: deinde rurſum ſe in libertatem
vēdicauit. poſtea cũ ſub Ro. eſſet regē habuit.

Adiatorix

Ro. coloniā in parte vrbis ꝛ agri admiſit. Adia
torix odomeclij tetrarche galatarũ hanc vrbis
partē ab Antonio accipiēs: quam heraclienſes
tenebant: pauloante actica bella Ro. noctu ad
ortus ad vnum oēs iugulauit: iuſſu (vt ipſe dice
bat) Antonij poſt actiacā vero victoriā in triũ
phũ ductus ipſe cũ filio iugulatus eſt. Hęc ciui

Chalcedō Pſilis Calpas Sāgarius Sangia Piſinus Nicomedia Gallus fluuius Mod ꝛ Epictetus

tas ad pōticā ꝓuinciā p̄tinet: cũ bithynia ordi
natā. inter Chalcedonē ꝛ Heracliam multi am
nes fluunt: e q̄bus eſt Pſillis ꝛ calpas ꝛ Sāgri
as: cuius poeta mentionem fecit fontes habet
apud Sāgrā vicũ. Diſtat a Piſinūte. c. ꝛ l. ſtad.
ꝛ magnam phrygię Epicteti ac Bithiniæ par
tem penetrrit: vt ab vrbe Nicomedia paulo pluri
bus q̄. ccc. ſtad. abſit: vbi Gallus amnis in eum
influit: initiũ habēs ex modris phrygię: q̄ in hel
leſpōto hęc ead ē eſt: quę epictetꝰ. et Bithyniã
prius habuere. auctus aũt ꝛ nauigabilis factꝰ:
cũ prius nō eſſet nauigabilis: ad oſtia bithyniã
terminat: in fronte huius oręiacet inſula Thy

Thynia

nia in Heraclienſi agro naſcitur a conitũ. diſtat
hęc vrbs a fano chalcedonio ſtad. in quingētis
a Sangario flumine. d. teloniticũ oppidũ nihil
habet memoratu dignũ: p̄ter q̄ q̄d philęterus

Telonitiũ oppidũ Philętꝰ Parthenius Paphlagonia Eneti

hinc fuit autor generis regũ attalicoꝝ. deinde
parthenius amnis per florida defertur: vnde ꝛ
nomē aſſecutus eſt: ortũ habēs i paphlagonia
poſtea ē paphlagonia: ꝛ eneti. ſed q̄rũt quoſ
nam poeta enetos: dicat cum ait.
Paphlagonaſqꝫ ferox ducebat i arma pylemō
Ex Enetis muli ducũ genus vnde feroces.
Nũc dicunt nuſq̄ enetos in tota paphlagonia
oſtēdi: q̄dā dīit vicũ eſſe in littore decē ſchoenis
ab Amaſtri diſtātē: zenodotꝰ de enetia ſcribēs
putat eã ſignificari: q̄ nũc amiſius appellaṫ. alij
nationē quādā Cappadocibꝰ finitimā ꝓdidert

Amiſus

cũ Cimmerijs militaſſe: poſtea Adriā ꝑueniſſe.
ſed q̄d maxie inter oēs ꝯſtat: ē q̄d Eneti clariſſi

Eneti Pylemon Enetia

ma paphlagonũ natio erāt ex qua Pylemō fuit
cũ quo plurimi ex illis militarũt. Amiſſo autē
duce poſt captā troiā: in Thraciam traiecerũt:
Errātes vero in eā regionē deuenere: q̄ nũc ene
tia appellaṫ. Quidā Antenorē dīit: ꝛ eius filios

Strabonis res italicæ Italia

claſſis huius p̄cipes in interiore Adrię receſ
ſu cōſtitiſſe. Ut in rebus italicis a nobis dictũ
eſt. atqꝫ iccirco veriſimile eſt enetos defeciſſe ꝛ
nuſq̄ in tota Paphlagonia apparere. paphla
gonas ad orientē halys flumē terminat: a meri

Syri Cappadoces Leucoſyri

die fluēs inter Syros atqꝫ paphlagonas: erit
qꝫ (vt Herodotus ait) in eum q̄ euxinus pōtus
appellaṫ: Syros Cappadocas dicēs: q̄ nunc ēt
leucoſyri appellanṫ. cũ q̄ extra taurũ ſunt: ēt Sy
ri noīenṫ: ꝛ cũ illi in ꝯpatiōe ad eos: q̄ intra tau
rũ ſunt: colore ſint aduſtiores: nō eandē appellatio
nē habuere. Pidarus dicit amazonas Syrium
haſtatũqꝫ exercitũ ducere ſignificās Themyſti

Themiſtyra

ræ habitatores. Themiſtyra em amiſinorũ eſt ea
autē Leucoſinorũ q̄ poſt halym ſunt. halys itaqꝫ
orientē ꝟſus paphlagonũ cōfiniũ eſt. Auſtrum
verſus Phryges ꝛ Galathę q̄ ibi habitarũt: oc
cidentē verſus Bithyni ꝛ Marlādyni. Cauco
nũ ꝟo genus oīno interijt. Septētrionē verſus
eſt Euxinus. Hac regione in mediterraneā di
uiſā: ꝛ maritimā orā: q̄ ab haly. vſqꝫ in Bithyniā
p̄tēdit. Orā habuit Eupator Heracleā vſqꝫ. ex
mediterranea vero partē ꝓpinquiorē. Cuiꝰ par
tes q̄dā trās halym tendebat. ꝛ huc uſqꝫ pōtica
ꝓuincia Romanis terminaṫ. Reliqua poteribꝰ
parebāt. etiā poſt Mithridatis euerſionem. de
Paphlagonibꝰ mediterraneis q̄ Mithridati

pontus Amaſtris

nō paruerũt. poſtea dicemus. Nũc eam ꝓſequi
ꝓpoſitũ eſt q̄ illi pareret pōtus vocaṫ. Poſt par
themũ amnē eſt Amaſtris: de cōditoris noīe ap
pellata. ea poſita in peninſula portus habet: ex
vtraqꝫ iſthmi p̄te. Amaſtris vxor fuit Dionyſij
heraclie tyrānii: ꝛ Oxyartis filia fratris Darij
ei: q̄ cũ alexādro bellũ geſſit. Ea triu vrbiũ inco

Seſamus Cytorum Crōna Teius

lis. vnā cōfecit ciuitatē Seſamo. Cytoꝝ. ꝛ crō
na. Quarũ poeta in inſtruēdis paphlagonibus
meminit. Quarta Teioꝝ q̄ cito deſciuit a cōmu
niōe. Ceteris in ea ꝑmanētibꝰ. Seſamus ama
ſtris arx. Cytorũ olim Sinopēſiũ emporium
fuit. dictũ a Cytoro Phrixi filio: vt Ephorus
tradit. In amaſtriano agro plurima atqꝫ opti
ma buxus naſciṫ. p̄ſertim circa Cytoꝝ. Litto
ris ꝟo tractꝰ ſupra cētũ ſtadia lōgꝰ vicũ habet
eiuſdē nois cuius poeta meminit: cũ dicit.
Crōnā atqꝫ Egialũ p̄celſos inde erythynos.
Nōnulli ſcribũt Crōnā ꝛ Gobialũ. Erithynos
vero eos dici putāt: q̄ nũc Erithui vocaṫ a colo

Gobialus Erithyni Erithui Carābis

re ſic noīati. Sunt em̄ duo ſcopuli. Poſt Egialũ
eſt Carābis ꝓmōtoriũ magnũ: ad ſeptētrionē
porrectũ: ꝛ Scithycā peninſulā de qua ſępe fe
cimus mentionē: ꝛ de frōte arietis ei oppoſita:
q̄ euxinũ pontũ bimarē efficit. Poſt Carābim
ſequitur Cinolis: ꝛ Anticinolis: ꝛ oppidũ quod
Abonus cōdidit. ꝛ Harmena de qua ꝓuerbium
fertur cui nullũ negociũ erat harmenā cōſtru

Cinolis Anticinolis Harmena Sinope

xit. Ea Sinopenſiũ vicus eſt. ꝛ portũ habet: De
inde Sinope: vrbiũ q̄ in hac regione ſunt clariſ
ſima diſtans ab Harmena ſtad. L. Sinopē Mi
leſij cōdidere: q̄ claſſe cōpata: mari: q̄d intra cy
aneas eſt: imꝑauit. Extra vero multo. ꝛ certami
nũ: particeps fuit cũ gręcis. et cũ libera fuiſſet:
tandem amiſſa libertate: pharnaci obtēperauit
fuit enim obſidione capta poſtea. ſucceſſoribus
eius vſqꝫ ad Eupatorē ꝛ Romanos qui illũ ſu

Eupator

ſtulerũt. Eupator ibi natus ꝛ educatus: eximie
illam coluit. ꝛ regni Metropolim fecit. Ea na
turali ꝓuidētia optima munita eſt. Nam ſuper
colle peninſulę cuiuſdam ſita: ex vtraqꝫ Iſthmi

f

parte portus & statiões habet: & mira pelamy= dia. de quibus diximus: qđ secundā piscationē Sinopenses tertiā Byzantini habent: peninsu la circūcirca ripas rugosas obtendit: et fossas

Choenici= dæ,

quasdā in petris excauatas: quas choenicidas vocant. Hæ mari tempestate elato: complentur vt nō facile adiri possint. preterea petre summu echinis plena: nudo pedi inaccessibilia sunt. In superiore vrbis parte optimū solū est. & agresti bus ortis ornatū: præsertim suburbana hęc vrbs optime structa est & gymnasio: & foro: & portici= bus splendide ornata bis tamē capta est. primū a Pharnace: de subito & pręter opinionē ingruē te. postea a Lucullo & incidēte tyrāno: cū inter=

bacchides

ius & exterius obsessa teneret. Nam bacchides sb rege custos impositus: ac semper aliquā pdi= tionē e ciuibus suspicans: tandē multis flagris & cæde visus hoies ad desperationē pduxit cum nec strenue tueri se possent: nec ex cōposito ho stem adoriri. Ergo capti sunt sed cætera vrbis ornamēta Lucullus seruauit. Villari vero pilā

Dutolyts

abstulit: & dutolytū: schenidis opus quem illi vr bis cōditorē putātes vt deū colebāt. Ibi eius oraculū habebat. Hic vnus ex iis videtur fuis= se: q cū Iasone nauigarūt: atq hūc locum occu= passe. Postea Milesii loci opportunitate: & inco larū imbecillitate pspecta: illos ex his sedibus pepulerūt. & colonos induxerunt. Nūc Roma= noru coloniam accepit. vnde & vrbis et regionis pars illi datu est. Distat a fano stadiis tribus mi libus & quingētis: ab heraclia duobus millibus: a Carambi septingentis. viros claros tulit Phi=

Diogenis patria thiotheus Diphilus Baton

losophos. Diogenē Cynicū. & Thimotheū pa= trionē. Poetas Diphilū comicū: rex scriptores Batonē: q de rebus persicis pertractauit. Dei ceps sunt Halys fluuius hostia nomē habētia a Salibus quos pręterfluit. fontes habet pe ponticā: in maiore Cappadocia iuxta cābisenā & multus ad occidentē defertur. postea ad Se= ptētrionē cōuersus: p Galatas & Paphlago= nas: hos & Leucosyros terminat. Tota Sinopi ca regio ac montana: q dicte ore imminet vsq in Bithyniam optimā ad ędificādas naues mate riem & pductu facilem habet. Sinopica quoq acerē gignit & nucē montanā: e quibus mensas faciūt. Tota oleis cōsita est. quę vero paulo su

Halys hostia Gadilone= tica

pra mare est: culta est Post halys hostia est ga dilonetica vsq ad Armeniā. fœlix quidē regio: ac tota cāpestris. & omnium ferax. Oues habet mollis pellis & lanę: quod in tota Cappadocia atq ponto perrarū est. insunt et Damæ quarū alibi paucitas est. huius regionis partem ha= bent Amisini: partē Pōpeius Deiotaro dedit.

Amisini deioturus

vt ea q Pharnacię & Trapezuntiæ prima sūt: vsq in Colchidē & armeniam minorē. atq horū regē fecit: cū & paternā tetrarchiā haberet Ex

Telistobogi Gadilon saramena Amisus Pyrea

Galathis eūt eos qui Telistobogi appellātur quo mortuo multi successerunt. post Gadylonē est & Saramena: & Amisus ciuitas insignis a Si nope distans ad stadia nongenta. Refert Theo pompus primu Milesios: postea cappadocū pri cipem eam cōdidisse. Deinde ab Athenocle et Atheniensibus habitatam: & pirea nominatam Hanc reges occupauerunt. Eupator eam tem= plis exornauit: & partem muris instruxit. Hanc Lucullus obsedit: deinde Pharnaces bospho ro traiecto. Antonius autem regibus dedit. A

Straton Themiscyra Sidina

diuo Cæsare liberata. postea a Stratone tyrā= no vexata est: deinde rursum post res actiacas ab augusto cesare liberata: & nūc opria cōstituta est. Quę cū cæterā regionē optimā habet: tum etiam Themiscyram Amazonū domiciliū: & Si diuam: Themiscyra campus est: qui partim pe lago alluitur. ad. xxx. stadia ab vrbe distās. par

Thermodon Iris

tim s mōtana: arboribus plena: & irrigua cū flu mina inde scaturiant. E quibus omnibus flu= men vnum auctū: nomine Thermodon campū pcurrit. alterū huic æquale ex Phanarea flu= ens: eādem planiciem irrigat nomine Iris: qui

Gaziura

in ponto exoritur. fluens autem per media pō= ti Comana: & p Diaxmoniticā fœlicē campum occidentem versus: postea apud Gaziura in an tiquā regiam: nunc vero desertam conuertitur

Amasica strabonis patria phanarea Lycus

ad septētrionē. postea rursum reuertitur a dau roram Scylacæ: & fluminibus aliis assumptis. & ad ipsa Amasicæ moenia patrię nostræ vrbis munitissimę: illatus egreditur in Phanaream: vbi Lycus cū eo circūcurrens: & initia ex arme= nia trahens: nomē amittit. Deinde Themiscy=

Aquæ copia

ra & pontum pelagus: aquam hāc excipit. Qua propter hęc planicies semper rosida est: & her= bida: et tam boum: q equorum nutrix: semen plurimum recipit: panici & milii: immo nunq de ficit. Nam semper aquę copia: q siccitas meli= or est: quapropter nunq ii homines famem sen serunt. Tantam pręterea agrestium pomorum & vltro nascentium copiam pręter montana re= gio affert: vuę prunorū: malorum: ac nucum: vt quocunq anni tēpore in syluas exierint: iis abū dent. Cum interdum adhuc fructus in arbori= bus pendeant interdum in foliis iaceant: quæ

Sidina Sida Cabace phauela Amisina

lapsa multa & alta & humi effusa sūt. Multa est ferarum omnis generis venatio propter alimo nię copiam. Post Themiscyram ē Sidina pla= nicies q non valde ferax irrigua tamen: ha= bens in ora maritima loca munita. Sidam ex qua Sidina nominantur: & Chabacem: & Pha= uela: atq hucusq Amisina pertendit. Hinc viri

Tyrannio pharnacia Trapezus

in disciplinis memorabiles fuere. Mathemati ci quidem Demetrius Rhetheni: & Dionysio= dorus eodem nomine quo Icenes geometria. fuit etiam Tyrannion grāmaticus: quem nos audiuimus. Post Sidinam est Pharnacia: op= pidum munitissimum: deinde Trapezus greca ciuitas in quam ex Amiso duum miliū. & cc. sta= diorū nauigatio est. hinc in Phasim mille & qua

Cytorus Ischopolis Cerasus hermonassa zigopolis

dringentorum: quare vniuersa stadia a templo vsq in Phasidē sunt circiter octo milia vel pau lo plura. In hac ora ab Amiso nauigantibus primo est promontorium herculanum: Deinde promontorium Iasonium et gentes: deinde cy torus oppidum: ex quo Pharnacia habitata est postea Ischopolis: hunc prostrata. postea Si nus: in quo sunt cerasus & hermonassa: medio= cres habitationes. postea non pcul ab Hermo nassa habitatio quędam zigopolis appellata.

Tibarni De Colchide autem ⁊ ulteriore ora dictum est
Chaldæi Trapezunti ⁊ Pharnaciæ imminent Tibarni:
Samni ⁊ Chaldæi ⁊ Samni: prius Macrões nominati:
macrones et minor armenia ⁊ Appaitæ his locis quodã-
Appaitæ modo proximi: qui prius Cercetæ dicebantur.
Cercetæ Per hos preterit Cydrissa mons asperrimus: et
Crdissa Moschicis montibus cõiunctus: qui ultra col
Moschici chidem sunt: cuius summa ab Heptacometis
Heptaco= obtinent: ⁊ Paryadra: qui usq; in armeniam pro
metæ tenditur: a locis Sidynæ ⁊ Themiscyræ proxi
Paryadra mis. et orientale ponti latus efficit. Sunt autẽ
omnes hi agrestes homines: præsertim hepta
comete. horum nonnulli super arboribus ac tur-
Mosynoe. ribus habitant. Unde antiqui Mosynoecos ap
Mosyni pellauere. Turres enim Mosyni vocantur: ii ex
ferina carne ⁊ fructibus arborum viuunt: atq; ex
lignis desilientes peregrinos adoriuntur iter
Põpeii co agentes. Heptacometę tres Põpeii cohortes
hortes obtrũcarunt: dum montana pertrãsirent. Miscen
tes enim crateras furentis mellis: quod rami arbo
rum ferũt: potos ⁊ mente alienatos adorti: faci
Byzares le interemerunt. Quidã ex his Barbaris By
Chaldæi zares vocabãtur: ⁊ qui nũc Chaldęi: olim Cha
Chalybes lybes dicti sunt: apud quos Pharnacia sita est
pharnacia in mari habens pelamydũ copiã. nã hoc in loco
pręcipue eiusmodi piscia capitur. In terra ve-
ro sunt metalla: nunc ferri: prius etiã argenti: ⁊
omnino in his locis ora angustissima est. Immi
nent cõtinuo mõtes metallis pleni ac syluis: q̃
nõ valde coluntur. Restat ergo ut metallorum
operatores ex metallis viuãt. maris aũt studio
si ex piscatu maxime pelamydũ ac delphinũ. q̃
pisciũ gregẽ insequẽtes: ut Cordylos Thũnos:
⁊ pelamidas pinguescũt. Unde facile capiũtur:
cũ terrę appropinquant: ac facile inescantur. at
q; hi delphines in frusta cedunt. ⁊ aruina multa
ad res oẽs vtũtur. Hos ego poetã Halyzonas
halyzões dicere existimo: in dinumeratione post Paphla
gonas: ut
Hinc ⁊ Halyzonas odiusq; ⁊ Epistrophus vna
Lõginqua ex Alyba ducũt: argẽti vena vnia est.
Siue quod scripturę transpositio facta sit ab eo:
quod est lõginqua est Chalyba: siue quod hoĩes pri
Alybs us Alybes pro chalybes sint noiati: nõ enim si nũc
Chalybes chaldęi dici potuerũt: prius nõ po-
tuere pro Alybes Calybes noiari: cum noĩa mul
tas mutatiões suscipiant: pręsertim Barbara:
Nã Thraces quidam: prius Sitines vocabãtur.
Sitines Postea Sinti dicti sunt. deinde Say apud quos
Sinti Archilochus dicit se clipeũ abiecisse Criminis
Say expertẽ clipeũ: nõ sponte reliqui.
Tammei Dum bene Tammeos dimico apud Sayos
Sapæ Iidẽ nũc Sapę appellant oẽs hi circa abdera:
Brygi ⁊ in insulis iacua habitabãt. Eodẽ modo Bry-
Brieges gi: ⁊ Brieges: ⁊ Phryges iidem sunt: ⁊ Mysii et
Phryges merones: ⁊ meones: ⁊ memnes: sed quid multi-
Mysii plicato opus est. Scepsius Alybes in Chaly-
Merones bes mutari existimat: cõsequẽtia vero: ⁊ cõsen-
Meones tanea nõ intelligit Et ex eo maxime: ex quo ha
Mẽnes lyzonas calybes dicit opinionẽ in eã reprobat.
Alybes Nos illius ⁊ aliorũ opinionem nostra conferen-
Amazões tes cõsideremus. Alii Alyzonas Alii Amazõaa
Alopa scribũt. ex Alyba aũt ex Alopa vel ex Aloba fa

ciunt. Scythas vero Alyzonas ultra Borysthe
nem: ⁊ Callipidas ⁊ alia nomina quę Hellanicus
⁊ Herodotus ⁊ Eudoxus ut vana cõtempsere:
Amazonas inter Mysiam: Cariam ac Lydiam
(ut Ephorus putat) prope Cumam patriã suã Cuma
Sed rationem aliquã habet. fortasse enim regio- Ephorus
nem dicit quę prius ab Amazonibus habitaba
tur. postmodum ab Aeolibus: ⁊ Ionibus habi
tatam: ⁊ urbes quasdam ab illis cognominatas Ephesus
ut Ephesum: Smyrnã: Cumã: ⁊ Magnesiã: aly- Smyrna
ba vero: vel ut quidam volunt. Alopa vel Alo- Magnesia
ba: quomodo in his locis censeatur? quomodo
longinqua? quomodo argenti ubi vena est.
Hęc aũt soluit sequẽti versu: quẽ sic scribit.
Hinc ⁊ amazõas odiusq; ⁊ Epistrophus vna.
Ducũt ex Alopa. Unde ferox genus est mulierũ.
Hac solutione in aliam fictionem incidit. nusq;
enim hic Alopa inuenitur et mutatio pręter scri-
ptura fidẽ innouata rei ficticię similis est. Sce
psius nec huius opinionem recipere videtur:
nec eorum qui existimant Halyzonas circa pal halyzones
lenem habitare: de quibus in rebus Macedo-
nicis fecimus mentionem. dubitat etiam quo-
modo ex Nomadibus qui ultra Borysthenem
habitant: putandum sit societatem troianis ve
nisse. Hecatei vero Milesii: ⁊ Menecratis: Xe-
nocrati familiarium: ⁊ Palephati opinionem sũ
mopere laudat. quorum alter in pagrationem
terrę dicit Odrymum amnem ad urbem Alaziaz Odrymus
fluere. ⁊ per Mygdonem campũ ab occidente Alazia
e dascylitico lacum Rhyndacum emittere. nũc Mygdon
dicit Alaziam desertam esse: ⁊ multos Amazo- Dascyliti-
num vicos habitari per quos Odryssa fluit: at cus
q; in iis eximie Apollinem coli. pręsertim apud Rhidacus
Ephoriam Cyzicenorum Menecrates in helle Odryssa
sponti peragratione locis ultra Myream regi- Ephoria
onem imminere ait mõtana quędam perpetua: q̃ Myrea
Halyzonum gens habitauit. scribẽdum inquit zelia
est per geminum. L. quoniam poeta per simplex scri Myrleatica
psit: propter metrum. Palephatus putat ex ama- cus
zonibus tunc Alopam: nunc vero zeliam habi-
tantibus odium ⁊ Epistrophum cum exercitu
venisse. Hæ itaq; opiniones quam laudem me-
rentur? nam nisi antiqua scriptura ⁊ hi mouean
tur: nec argentariæ ostendi possunt: ubi sint: in
Myrleatico lacu: nec quomodo qui hinc Ilion
venerunt: de longinquo fuerint: etiam si detur
Alopam vel Alazlam esse. Hæc enim multo sũt
viciniora Troię: quam ea quę circa Ephesum iacẽt
Sed qui dicunt Amazonas circa pygella esse
inter Ephesum ⁊ Magnesiam: ⁊ Prienem: gar
riunt (ut Demetrius ait) nam longinquitas ei
loco nullo modo potest accõmodari: immo nec
ei accõmodatur: qui circa Mysiam Teutraniã
q; est. dicit itaq; accipienda esse quędam ac si im
proprie addantur: quemadmodum illud lõge ab
Ascania. ⁊ illud.
Quod dederat genitrix Arneus nomẽ habebat.
Et illud.
Ipsa manu clauim comprehendit penelopea.
Quod si detur: at illa certe danda nõ sunt: quibus De-
metrius concedit: q̃ existimãtibus dici oportere:
longinqua ex Chalyba: nequaq̃ probabiliter cõ-

tradixit. nā ꝓcedēs qd licet nūc apud chalybes
nō sint argētarię fuisse tū cōtingit. illud nō con
cedit: quod illustres essent: ⁊ memoratu dignę:
quēadmodū ferrarię. Inquiet aliquis quid ve-
tat eas illustres fuisse: quēadmodū ferrarię. nā
si ferri copia locū illustrem facit: quare nō argē
ti: quod si nō heroum tpe: ac Homeri ætate ar
gētū in opinionē venerat. Sed nū quisq̄ poetę
dictū accuset: quō æris fama e media Italia:
quō Thebatcaꝝ opū ex ægypto peruenerat ad
poetā: cū ipse duplo fere ab ægyptijs thebis
abesset quā a Chaldeis: Sed nec cū eis cōcor
dat: q̄bus assentit. nā cum de scepsi docet patria
sua: dicit ꝓpe scepsim ⁊ Esapū Eneā vicū ⁊ Argy
riā: ⁊ Alazoniā esse: q̄ ꝓfecto si sint circa Esapi
ortū sunt. Hecateus ait vltra eius hostia. pale-
phatus aūt prius Alopā habitatā: nūc zeliā: di
uersa ab illis dicēs. Nec itaq̄ Menecrates di-
cet q̄ sit Alopa: vel aloba: siue quōcūq̄ scribere
velint: nec ipse etiā Demetrius cum aduersus
Apollodorū eisdē de rebꝫ in troiana instructio
ne disputat. Sed cū antea multa dicta sint: nunc
ēt dicēda sunt. Is eīn nequaq̄ putat halyzōas
extra Halym accipi oportere: cū nulla belli so-
cietas troianis aduenerit ab ijs: q̄ trās halym
sunt. Primū itaq̄ postulabimꝰ ab eo vt doceat
quinā sunt Halyzones: ⁊ lōginqua ex Alyba ar
genti vbi vena est. nequaq̄ eīn id poterit. ꝓterea
q̄obrē nō ꝯcedit ex vlteriore Halys regiōe so-
cietatē venisse. Nā si oēs alias cis flumē fuisse
ꝯtingit: pręter Thraciā: nihil obstat vnā hāc ve
nisse ex vlteriore regione: q̄ trās Leucosyros ē.
an ex his locis atq̄ vlterioribꝰ bellādi grā tra-
ijcere poterāt: quēadmodū Amazōes ⁊ treres
⁊ Cimmerij: societatem vero ꝯiungere nō pote
rant. Amazōes itaq̄ belli socię nō fuerint: quia
priamus bellū aduersum eas in societatē Ionū
gesserat. dicit enim priamus.
Tūc ⁊ Amazonidū turmas venisse recordor
Unde viris delectus ego socia arma ferebam.
Quomodo Amazonibus finitimi erāt: cū non
adeo de lōginquo essent: vt difficulter inde accersi
rent: ⁊ cū nullę subessent inimicitię: nihil mea sē
tētia vetabat in societatē cū troianis cōiungi.
Sed nec antiquorꝫ opinio dicere pōt: qd cū oēs
cōcordiā haberēt: nemo ex vlteriore halys regi
one cōmunicarit in bello troiano: quin potius
in ꝯtriū testes inueniunt. Meandrius putat ene
tos a Leucosyris ꝓfectos: troianis auxiliū tu-
lisse: atq̄ inde cū thracibꝰ digressos: in adrię si-
nu habitasse. Enetos ꝓo Cappadoces huius ex
peditiōis nō fuisse pticipes: q̄ res hinc ꝯfirmat
qd tota cappadocia q̄ ꝓpe Halym est: ⁊ paphla
gonię adiacet: duabus vtit linguis: ⁊ paphlago
nicis noībꝰ abūdat: vt Bagas ⁊ Biasas ⁊ Ema
tes ⁊ Rhatoces ⁊ zardoces ⁊ Tibios ⁊ Gases
⁊ Oligases ⁊ Manes. Hęc eīn noīa in Bamoni
tica ⁊ Pemolitica: ⁊ zaglientra ⁊ Gazacena. ali-
isq̄ cōpluribus locis abundant. Apollodorus
ipse zenodoti illud affert: qui scribit.
Ex Eneta multi ducūt genus vnde feroces.
Hanc dicit Hecateū milesiū: ꝓ Amiso accipere.
Dictū est eīn Amisum Leucosyrorꝫ esse. ⁊ extra
halym. Est ēt ab eo alibi dictū: qd poeta paphla
gonū mediterraneorꝫ historiam ex his habebat q̄
regionē pedestri itinere ꝑmeabāt. Orāvero ma
ritimā ignorabat: sicut ⁊ aliā pōticā. noīasset eīn
eā immo ex pagratione nūc ꝑtractata: ꝯtrariū
dici pōt: qd orā maritimā ꝑmeauit: ⁊ nihil prę-
termisit: qd tūc esset memoratu dignū. Quod si
heracliā: ⁊ amastrim: ⁊ Sinopē non nominat: ni
hil mirum. nondū eīn habitabantur: nec absur-
dum est si mediterraneam non ꝯmemorat: nam
nō noīare etiā multa quę nota sunt (vt in suprio-
ribus declarauimus) nequaq̄ ignorantię signū
est ignorare illū dicit multa circa pōtū illustria
tū gentes tū flumina noīasset eīn hoc ꝓfecto in
quibusdam valde insignibus cōcedi potest. vt
Scythis meotide: ⁊ istro. nequaq̄ enim per si-
gna de Nomadibus dixit.
Lac potant. inopes degunt: iustiq̄ sequuntur.
Pręterea claros equi mulgos. de Scythis ve
ro id non dixit: vel Sauromatis vel Sarmatis
siquidem a gręcia ita dicebantur. nec etiam cā
de Thracibus ac Mysia: qui apud istrum sunt
mentionem facit eum silentio pręterit: cum ma-
ximus sit fluuiorum. ⁊ cum alioquin cōmode lo
ca fluminibus disterminentur. nec cū de cimme
rijs diceret: Bosphorum aut meotim omisit. in
ijs vero qui non valde sunt insignia: aut nō tūc:
aut non ad ꝓpositum: quare quisq̄ accusetur: vt
Tanaim ipsum ob nullā rem aliā cognoscimus:
q̄ quia Asię atq̄ Europę cōfinium est. sed eiꝰ
tēporis homines nondū Asiam: nec Europam
nominabant. nec dū terrarū orbis diuisus erat
in tris cōtinentes. Eas eīn nōnunq̄ ꝓpter maxi
mam claritatē nominasset: quemadmodum Li-
byam: ac Libē: qui ab occidētalibus Libye par
tibus flat. sed nec Tanaim cū nondū continen-
tes essent separatę oportuisset eīn mentionem
de eo fieri. Sed multa sunt memoratu digna: q̄
non pręterijt. multiplex profecto est ea ratio: q̄
ad agendum: ⁊ dicēdum hoc potius: q̄ illud ho
mines inclinat. Quibus ex rebus certū est qd
cōiectura nō bona vtunt: qui poetę ignorantiā
ex eo argui putāt: q̄ aliq̄d ab eo reticeat. malū
certe multis redargui argumentis debet. nam
multi eo plurimo vtuntur. Refellendi itaq̄ sunt
qui talia dicunt: q̄q̄ sępius eadem repetamus
vt si quis dicat ideo flumina ignorari: quia non
nominentur: stulte dictum dicemus. qñ nec Ho
merus meletē amnē ꝓpe Smyrnā fluentē noīa
uit. quę a plurimis patria eiꝰ dicta est. ⁊ cū her
nū flumen ⁊ Hyalū noīet: pactolū nusq̄ nomiat:
qui in idē fluentū immittit in qd illi: ⁊ initium a
Tmolo habet. nec Smyrnā. nec alias ionū ciui
tates noīat: cū ex Aeolicis plerasq̄ cōmemoret
vt miletū: Samū Lesbū. Tenedū. nec Lethęum
fluentem iuxta magnesiam: nec marsyam qui in
meandrū emittit cū illū nominet. ad hęc etiam ⁊
septē Rhesi vada: tum Rhodiæ: atq̄ Caresum.
Quorum pleraq̄ nō sunt aquę ductibus maio-
ra: ⁊ cū multas vrbes ac regiones nominet: in-
terdū flumina ⁊ montes adnumerat interdū mī
nime. Aetolica eīn ⁊ Attica: ⁊ alia cōplura flumi
na nō noīat: ⁊ cū de longinquis fecerit mētionē

ꝓpinquoꝝ nō admodū meminit. nō ꝙ ea igno-
ret: q̄ cæteris sunt nota: sed nec ꝓpinquos ꝗque
nominat: nā alios nominat alios minime. vt Ly
cios: ac Solymos. Milyes vero ⁊ Pāphilos ⁊
Pisidas minime: ⁊ paphlagonas quidē: ⁊ phry
ges ⁊ mysios noīat. mariandynos: ⁊ Thynos: ⁊
Bithynos: ⁊ Bebricas minie. Amazonū quidē
meminit. de Leucosyris: Syris: Cappadocibus
⁊ lycaonib⁹ mirū silentiū. Phœnicas ⁊ Aegy-
ptios diuulgat. ⁊ Halesum cāpū: ⁊ arimos no-
minat. gente vero in qua hęc sunt reticet. quare
hmōi argumentū falsum est: sed tunc verū cum
aliquid falso dictū ostēditur. Sed nec Apollo-
dorus in hoc clare se gessit: nec ausus est hęc fi-
gmenta appellare: claros equimulgos: ⁊ lactis
potores atq; hęc aduersus eū dicta sint. nūc ad
reliquā ꝑagratione redeam⁹. Ultra loca phar-
Tibarni naciæ ⁊ Trapezunti ꝓxima: sunt Tibarni ⁊ cal
Chaldæi dæi vsq; in Armeniā minorē. Ea est regio satis
Sophina fœlix ac semp ꝑ potētibus occopata: quēadmo
dū Sophina qui interdū cū cæteris Armenijs
amicitiā habebāt: interdum per sese viuebant.
Hi sub se chaldeos ⁊ Tibarnos habuere: vt eo
Mithridates rum imperiū vsq; Trapezuntem: pharnaciāq;
pertenderet. mitridates vero Eupator auctus
Colchidis: ⁊ horū omniū imperiū adeptus est:
cedente ei Antipatro: atq; ita regionē omnē cu
rauit: vt .lx. castella in ea cōstruxerit: quib⁹ ma
Hydara ximā opū suarū partē credidit. horū clarissima
Bosgodariza erant Hydara ⁊ Bosgodariza ⁊ Sinoria: locus
Synoria in cōfinibus maioris Armeniæ situs. quapropter
Theophanes eū Synoriā noīauit. Nam tota
parysdre mōtana multas huiusmodi commo-
ditates habet Aquosa enim est ⁊ syluosa ⁊ præ-
ruptis vallibus ac pręcipitijs munita quibus
in locis maximā thesaurorum suoꝝ partē habe
bat. atq; in hos tandē pontici regni fines: vrgē
te Pōpeio aufugit: occupās in Aclesina iuxta
Dastira: montē quēdam aquis abundantē ꝓpe
Aclesina quē Euphrates fluebat. qui ab Armenia mino
Dastir re disterminat aclesinam. ⁊ tā diu ibi est immo-
ratus: donec ꝓpter obsidionē in bosphoꝝ fuge
Nicopolis re coactus est Pōpeius circa hunc locū vrbem
cōdidit: in minore Armenia: nomie Nicopolim
quę nūc etiā stat ⁊ optime habitatur. Nā cū mi-
norem armeniā sępe alij atq; alij haberēt: pro-
ut Romani volebāt: postremo eā Archelaus te
nuit: Tibarnos et Chaldæos: vsq; in Colchi-
dem ⁊ Pharnaciā ⁊ Trapezuntē Pythodoris
habet pudica sane mulier: ⁊ imperandi ꝑita. ea
Pythodoris Pythodori Thralliani filia fuit. ⁊ vxor Pole-
monis: q̄ aliquādiu cū illo regnauit. Deinde in
imperio successit: illo apud Aspurgiāos mortuo
Aspurgiani qui Barbari circa Sidicā sunt. Ex Polemōe fi
lij duo relicti: ⁊ filia: quę Coty. Sapeo data est.
quo dolo interempto: celibatū agit. ex eo filios
habēs: quoꝝ natu maior īperat. Ex filijs Py-
thodoridis: alter vt priuat⁹ cū mr̄e administrat
imperiū alter maioris armenię mīor Rex decla
ratus. ipsa Archelao nupta: cū eo māsit vsq; ad
extremū. Nūc vidua ē ⁊ dicta loca habet: ⁊ alia
Sidina illis elegantiora de quibus deinceps dicemus.
Themiscyra Nā pharnacię ꝓximus est Sidina ⁊ Themiscyra

Ultra hac est Phanarea: quę ponti partē opti Phanarea
mā obtinet: nā ⁊ oleis ⁊ vitibus consita est: ⁊ cę
teris rebus excellit: a partibus orientalib⁹ pa- Parryadra
ryadrā obtēdit in lōgitudine: secū pariter pro- Lithrium
gredientē: ab occidētalib⁹ lithriū ⁊ ophlimū. in Ophlimū
ea est cōuallis q̄dā longitudine ac latitudine in
signi. Hanc ab Armenia Lycus irrigat. ab an- Lycus
gustijs circa Amasiā Iris: ambo in media val Iris
le cōcurrunt: in cōcursu vrbs sita quam primus
fundator a se Eupatoriam noīauit: Pōpeius cū Eupatoria
eam inchoatā inuenisset addita illi regione: et
colonis: magnopolim appellauit. ea itaq; in me Magnopolis
dia planicie iacet. Sub ipsis aūt paryadrę radi
cibus: Cabira sita sunt: sta. centū ⁊ .l. q̄ magno Cabira
polis australiora. Mithridatis sedes Cabiris Palmentū
erat. Ibi ē palmentū ⁊ viuaria: ⁊ vicinę venatio-
nes ⁊ metalla. ibi etiā is erat: qui nouus locus
appellatus est. petra munita: ac pręrupta: ad. cc
stadia Cabiris distās. Ea i vertice habet aque
fontē vberrimū: ad radicē flumē: ac vallem pro
fundā: petrę altitudo ingēs: quare obsideri nō
potest: mœnibus autē mirifice structa: nisi quā
tum Romani diruerunt circūcirca syluosa ⁊ mō-
tana ⁊ sicca adeo vt intra centū ac viginti sta.
castra nō patiat. in ea erāt ꝓciosissimi Mithri-
datis thesauri: qui nunc in capitolio sunt a Pō- Mithridatis thesauri
peio dicati: totā hāc regionē pithodoris habet
barbaris cōiunctā qui sub ipsa sunt: habet etiā
zelensem ⁊ Megalopolitanū agrū ⁊ cū Pōpei⁹ Zelensis ager
Cabira struxisset i vrbis modum: ac Diopolim
noīasset. Pythodoris eā auxit: ⁊ augustā appel Megalopolitanus ager
lauit: atq; p regia vtit. Habet etiā phanū q̄d
mensis Pharnacis appellat. Ameriā. I. vicum: Diopolis augusta
in vrbis modū: multos sacros seruos habentē
⁊ regionē sacrā: cuius fructū sacerdos ꝑcipit. Ameria
Hoc fanū adeo reges venerati sunt: vt q̄d ipsi Pharnacie mensis
regium iusiurandū vocāt: id regis fortunam et
Pharnacis mensem dixerint. Est aūt hoc lunæ
phanū: quēadmodū id: q̄d apud Albanos est: et
ea q̄ sunt in Phrygia. mēsis. f. templū in eiusdē
nois loco ⁊ asecti tēplū q̄d apud Antiochiā est:
Pysidiam versus: ⁊ id quod in agro est Antio-
chiæ vltra Pharnaciam sunt Comana pōtica: Comana
eodem nomine quo maioris Cappadocię coma
na ⁊ eidem deæ consecrata: ⁊ inde ędificij exem
plum sumptum est: ⁊ fere simili ritu vtuntur et
sacrorum et diuinationum ⁊ cultus erga sacer-
dotes: et ijs maxime quę ante reges fiebant.
quando bis in anno in festis: quę deę exitus ap
pellantur sacerdos diadema gestabat: ⁊ secun-
dus erat in honore post regem. Sed prius de
Dorylao stactico dicimus: qui proauus fuit ma Dorylaus
tris nostrę ⁊ de altero Dorylao. qui illi⁹ nepos
fuit: ⁊ filius Phileteri: quia ille cum maximos
alios honores et comanorum sacerdotium ab
Eupatore accepisset: regnum prodere Roma-
nis deprehensus est illo euerso totum genus in
calumnia fuit. Tandem Moaphernes matris Moaphernes
nostræ patruus: in regni euersione se dare ges-
sit: quapropter rursum cum rege fuit fortuna-
tus: ⁊ ipse: et illius amici quicunq; ab eo non de
sciuerunt quemadmodum suus noster ex pa-
tre matris: qui cuz regis statum periclitari cer

neret: in eo bello quod cum Lucullo gerebatur
alienatus ab eo: et valde infensus: propterea q
Tibium consobrinũ suam: ꝛ Theophilum fili=
lium pauloante interfecisset: ad se atq; illos vl
ciscendos: permotus est. Quare fide publica a
Lucullo accepta. xv. castella ad defectionẽ per=
duxit quibus ex rebus pollicitationes ei maxi
me ab imperatore factæ. Sed cum Pompeius
belli successor aduenisset: quicũq; Lucullo grati
ficati fuerant: omnes inimicos habuit: propter
eam simultatem: quæ sibi cum illo erat. Finito
autem bello Romam reuersus euicit: ne polli=
citationes quas Lucullus ponticis fecerat. Se
natus perficeret. Iniquum esse dicens: vt cum
alter bellum confecisset alter præmia reporta=
ret: ꝛ munera distribueret. Comana itaq; sub re
gibus administrabantur: vt dictum est. Pom=
peius potestate rerum accepta Archelaum sa=
cerdotio præfecit: atq; duos agri Schoenos sa
cræ religioni addidit. i. stadia. lx. iussitq; habi=
tatoribus: vt ei obtemperarent. His ergo impe
rabat. et in sacris seruis potestatẽ habebat vr=
bem habitantibus: præter quam vendendi qui
quidem nõ pauciores erant. vi. millibus. Arche
laus filius fuit eius quem Sylla ꝛ senat⁹ in ho
nore habuerunt Gabinio quoq; viro consulari:
valde familiaris: quo in Syriã misso: ꝛ ipse spe
cõmunicandi. cum eo profectus est iam ad par
thicũ bellum parato: quod cum senatus nõ per
mitteret hac spe amissa: aliam maiorem nactus
est per id tempus ægyptij Ptolemeũ eiecerãt
archelaus patrem Cleopatræ: cuius filia natu grandior.
Ptolemæ Cleopatræ soror regnum tenebat. Sed cum vir
us electus huic e stirpe regia quereretur. Archelaus fauẽ
Cleopatra tibus quibusdam seipsum obtulit. Mitridatis
Gabinius Eupatoris filium affingens: quare suscept⁹ sex
mensibus regnauit. Hunc postea Gabinius in
prœlio interemit reducto Ptolemæo. eius ve=
ro filius sacerdocium accepit. postea Lycome=
des: cui et alia regio Schoenorũ quattuor ad=
Dytatus dita est eo sublato Dytatus possidet. Adiatori
Adiatori= gis filius: qui dignitatem hanc Cæsare augu=
gea sto ob virtutem videt obtinuisse. Nam Cæsar
Adiatorigem cum vxore ac filijs in triumphum
ducens illum cum filio maiore statuit interime
re: maior vero hic erat: sed cum secundus ex fra
tribus militibus qui eum ducebant se maiorem
affirmaret: diu inter ambos contentio fuit: quo
usq; parentes Dytato persuasere vt iuniori ce=
deret: asserentes: cum ipse ætate esset puerior
maiorem de matre ac reliquo fratre curam ha
biturum. Itaq; alter cum patre interemptus
est alter vero seruatus qui dignitatem hanc est
consequutus. Nam Cæsar vbi viros interem=
ptos sensit: doluit vehementer. quare eos qui
Comana seruati erant beneficio et cura prosecutus: hãc
eis dignitatem impartiuit. Comana hominib⁹
abundant insigne Armeniorum emporiũ. Con=
ueniũt eo ad deæ festa: q̃ exitus appellãtur vn=
diq; ex ciuitatib⁹ viri simul ac mulieres. Multi
huc ex voto venientes deæ sacra perficiunt: in=
colę molles sunt: ac delicati: omnia viribus con
sita. mulierum multitudo maxima: ꝛ operatrix

q̃ magna ex parte sacrę sunt. Hęc enim ciuitas
quasi quędã parua Corinthus est. Nã ꝛ corin=
thũ ꝓpter maximã meretricũ multitudinẽ: quæ Corithus
veneri erant consecratæ multi ꝓficiscebantur.
atq; ibi festa celebrabant. Mercatores vero ac
milites consumebãtur. Unde huiusmodi de eis
ꝓuerbiũ efferẽ. nõ oĩs hoĩs est corinthũ nauiga
re: ac Comana q̃dẽ sunt hmõi: circũstantẽ vero Pytgodo=
regionẽ totã Pythodoris tenet. eius est ẽt pha ris
narea ꝛ zeleticus ꝛ Megalopolitanus ager: de zela
Phanarea dictũ est zeletica regio zela vrbẽ: sup analtis
aggere Semiramidis cõditã habet in ea tẽplu
est analtidis q̃ ab Armenijs colitur. Hoc in lo=
co sacra: cũ sanctimonia maxima celebrantur: ꝛ
iusiurãdũ de reb⁹ maximis hic fit sacroꝝ seruo
rũ multitudo: ꝛ honores sacerdotũ ab regibus
facti: eundem ritum habebant: quem supra me=
morauimus. Nũc omnia pythodoris tenet. Sa=
crorum autem seruorũ multitudo: ac cętera co=
pia a multis labefactata ꝛ iminuta est. Imminu
ta est etiam adiacens zeletica regio in cõplures
principatus distributa. quę sup aggere (vt dixi
mus) Zela ciuitatem habet. nã reges olim zela zela
non vt ciuitatem: sed vt persicorum deorum tẽ=
plũ colebant: et sacerdos rerũ omniũ potesta=
tem habebat habitabatur a multitudine sacro
rũ seruorũ ꝛ a sacerdote potestatẽ maximã ha=
bẽte. Non enĩ pauca hęc vrbs possidebat. Põ=
peius multas ei ꝓuincias adiecerat. ꝛ tũ cãtũ
Megalopolim vroes nolarat. hac ꝛ Camisena: Megalo=
quę minori Armenię ꝛ Lauiã ienę finitimę sunt polis
in vnũ cõpositis. Hę sales fossiles habent ꝛ Ca Camisena
misa peruetustum castellũ: qđ nũc dirutum est. Camisa
Posteriores Romanorum duces ex comanis in
partes duas diuisis alia sacerdotibus Coma=
norum dederunt. alia sacerdoti zelorũ. alia Te=
porigi cuidam homini ꝑpotẽti: ꝛ e tetrarchia
stirpe galataꝝ q̃ mortuo portio hęc q̃ nõ multa
erat Romanis cessit ꝛ ꝓuincia est appellata. in
colæ ad oppidũ Carana cõueniũt. a quo Cara= Carana
nẽsis regio dicit. Reliqua Pythodoris: ꝛ ditat⁹
habẽt. Restãt ex põto ea q̃ inter hãc regionem
ꝛ Amisinos ꝛ Sinopẽses tẽdũt: Cappadociã et
Galatiã ꝛ paphlagoniã versus post Amisinum
agrũ: vsq; ad Halym est Phacemonetica: q̃ Põ Phacemo
peius Megalopolim noiauit ꝛ facta apud pha netica
zemonẽ vicũ hitatiõe: eã Neapolim appellauit Megalo=
Septẽtrioale huius regiõis latus Gazilotis polis
ꝛ Amisinas ager claudit. occidẽtale halys oriẽ Phazemõ
tale phanarea. Reliquũ Amasiẽtiũ regio q̃ plu= Neapolis
rima est ꝛ cæteraꝝ omniũ optima: partem itaq; Gazilotis
Phazemoniticã versus: lacus quidã occupat: ager
pelagi magnitudine: noie Sciphana: piscosus ꝛ Sciphana
varijs pascuis abundans: adiacet ei Cizara ca Cizara
stellũ munitissimũ: nunc autem desertum ꝓpe re
gia cõstructa est. Reliqua regio magna ex par=
te nuda: frumenti tamen fer ax. Amasiensibus
imminent aquę calidę: ꝛ valde salubres: q̃ pha=
cemonẽtiũ sunt. iminet ẽt Sagyliũ castellũ sup Sagylium
monte quodã sitũ: erecto ꝛ excelso ꝛ in acutũ tẽ
dẽte. Id aquas abundãtissimas habet: nunc au
tem q̃q̃ regibus ad multa vtilissimum: negle=
ctum tñ est. Hic arsaces dominatũ ꝛ nouas res Arsaces

mouēs a filiis pharnacis regis capt⁹: interem
ptusq̃ ē: nemine. id ex ducib⁹ ꝑmittēte. capt⁹ ē
aūt nō vi sed fame munitiōe a polemōe ꝛ lyco-
mede regibus capta. Nā ex planicie pulsus in
mōtē aufugit sīn vllo comeat⁹ apparatu: ꝛ aquā
Ogria. ardua petris obstructā īuenit. Id eñ Pōpei⁹
effecerat: iubēs castella oīa dirui. ne latronib⁹
in mōte aufugere volētibus vtilia relinquerent.
Ille phacemonēsem agrū sic cōstituit: posterio
rea vero cū regib⁹ distribuerūt. Urbs nostra in
valle quadā iacet magna et ꝓfūda: ꝑ quā ogria
flumen fertur. mira prouidentia ꝛ natura con-
structa: quæ castelli vsum potest exhibere. nam
petra quædam est alta: ꝛ præceps: et in flumen
a brupta: quæ in fluminis ripa ad quā vrbis ha-
bitatio est: murū habet ex vtrisq̃ lateribus ad
vertices duos recurrit: qui pulcherrime turriti
pariter consurgūt. in hoc circuitu regiæ sunt et
regum monumenta. Uertices ipsi angustum
vtrinq̃ iugum habent: quinq̃ fere stadiorū al-
titudine: a flumine ꝛ suburbanis vtraq̃ ex par-
te ascendentes. a iugo ad vertices est alius sta
dii ascensus acutus sane: qui vim omnem exupe
ret. habet etiā aquas introrsum quę auferri nō
possunt. Sūt. n. fistulę duę. quarū altera ad flu
mē tendit: altera ad iugū. flumē pontibus iun-
gitur: altero: ab vrbe in suburbanū: altero a su-
burbano in exteriorē regionē. ad hunc pontem
mons dēsinit qui saxo imminet. Cōuallis a flu
mine ꝓgrediēs non admodū lata: in initio postea
dilatatur: ꝛ planiciē efficit: quę Chiliocomiū ap
pellatur. deinde est Diacopena: ꝛ pimolisena re
Chilioco- mium. gio: tota fœlix: vsq̃ ad halym atq̃ septētriona-
diacopena les Amasiensiū partes hæ sunt quingētorū fe-
pimolisena re stadiorū longitudine deinceps reliqua sequi
babanomū tur: multo ac longior: vsq̃ in Babanomū ac xi-
ximina minā quę etiā ad halym vsq̃ descendit. Lōgitu
halys. do quidā hæc est Latitudo vero a septētrione
austrum versus in zeliticā ꝛ Cappadociā maio
rem vsq̃ ad Troginos. in ximina sunt salea fos
siles a quibus halym flumē dici putant: in no-
stro agro multa regio deserta ē: ꝛ multa castel-
la diruta: ꝑꝑ Mithridaticū bellū. is arboribus
plenus ꝛ pascendis equis: ac cætero pecori ido
amasia neus ꝛ totus habitabilis est. Amasia prius fuit
ogasia regibus data. nunc ꝓuincia est: reliqua pars ad
ponticā ꝓuinciā ꝑtinet trans halym: circa oga-
sim: Sinopēsi agro cōtigua. Ogasis mons est
altissimus: ꝛ additu difficilimus: in quo plurima
Paphlagonū templa sunt: circūstat Blęna ꝛ do
blęa regio manetica regio satis ferax ꝑ quā amnias flumē
domanetica regio. illabitur. Hoc in loco Mithridates eupator: ni
amnias. comedis bithyni copias funditus deleuit. haud
pompeiopolis. quidē ꝑsens: sed ꝑ īperatores. vnde ille cū pau-
sandara cis domū fugiēs: seruatus est. ꝛ inde ī Italiam
curgium nauigauit. Hic vero secretus: impetu facto: Bi
pimolisa thiniā coepit: Asiā vsq̃ in Cariā ac lyciā occupa
Bithynia. tarat: atq̃ hic vrbs pompeiopolis cōstructa est. in
hac vrbe est Sādara curgiū: nō multū distās a
Pimolisa: qd castellū regiū est nūc aūt dirutū
a quo regio ex vtraq̃ fluminis parte Pimolitica
appellatur. Sandaracurgiū mons est cōcauus
ꝑꝑ metallorum effossionē. hunc operatores ma-
ximis cuniculis subeunt. Solebant olim publi-
ce operari: ꝛ fossoribus vtebantur seruis: ex ali
quo maleficio redemptis: nā pręter operandi la
borem: qui maximus est: dicūt aerem ex metal-
lis lœtiferū esse atq̃ intollerabilem: ꝑꝑ odoris
grauitatem e glebis ꝓdeuntē. vnde corpora ci-
to ibi mori. sæpe metallorū effossionē deficere:
ꝑꝑ operariorū incōmoditatē: qui cū plures sint
q̃. cc. cōtinue ꝛ morbis ꝛ labe absumuntur. atq̃
hęc de ponto dicta sint. post pōpeopoli est reli-
qua Paphlagonię mediterranea: vsq̃ in Bithy
niā euntibus occidentē versus. huic q̃uā q̃ dē
est: pauloante ętatē nostrā multi īperabāt. nūc
stirpe regia extincta. Ro. habēt: quę aūt Bithy
niæ finitima est Timonetica ꝛ Marmoletica ꝛ
Sanisena ꝛ potamia nominatur. Erant etiā Ci timonetica
nistena quædā: in qua erant Cinlata: castellum marmoletica
munitissimū: Olgasi monti subiectum quo Mi sanisena
thridates: qui eius conditor dicitur: receptacu potamia
lo vsus: ponti imperiū adeptus est. et qui ab eo cinistena
profecti sunt: vsq̃ ad Eupatorē successionem ser Cinlata
uare. postremus vero Deiotarus Castori fili⁹: deiotarus.
cognomento philadelphus paphlagoniæ impe gangra.
rauit: ꝛ gangra Morzei regiā habuit id aūt est paphlagonia.
oppidū simul ꝛ Castellum. Eudoxus auctor est
fossiles pisces esse in paphlagonia in locis sic-
cis: locū tamē nō determinat. itē in humidis cir
ca lacum Ascaniū: qui apud Cium est sed nec id
perspicue dicit. Postq̃ paphlagoniā ponto fini
timā exposuimus. nam paphlagonibus occidē
tem versus finitimi sunt Bithyni: quæ ad hos
pertinent: persequi conabimur. postea ex iis at bithynice situs.
q̃ paphlagonibus alio sumpto principio: cæte
ea contexemus: q̃ post hos sunt austrū versus:
vsq̃ ad taurūmontem: quæ. s. cum ponto Cap-
padociaque ꝓcedunt: nam huiusmodi ordinem
ac partitionem ipsam locorū natura describit:
Bithyniā ab oriente paphlagones: ꝛ Mariandy-
dym ꝛ Epicteti pars terminat a septētriōe ma
re ponticum: quod ab hostiis Sangarii: vsq̃ ad epictetus.
os tendit quod iuxta Byzantiū est: ꝛ Calcedo-
nem: ab occidente propontis. Ad austrum My
sia ꝛ phrygia quæ Epictetus dicitur. eadē hel-
lespontia Phrygia nominatur huius est Calce
doni in ponti ore sita: quā Megarenses condi- calcedon.
dere: ꝛ Crysopolis vicus: ꝛ Calcedoniū fanum. crysopolis
Hæc regio paulo supra mare fontem habet: no
mine azaritiū qui paruos Crocodillos nutrit.
post Calcedoniū sequit̃ littus quod astacen⁹ si- azaritus
nus appellat̃: qui ꝑ pōtidis pars est. In eo con astacenus.
dita est Nicomedia: dicta de noīe regia cuiusdā sinus
Bithyni: q̃ eā cōdidit. Multi. n. eodē noīe voca nicomedia
ti fuerūt: queadmodū Ptolemæi: ꝑꝑ priora cla
ritatē. in ipso sinu fuit vrbs astacus: quā Me-
garēses ꝛ athenienses cōdidere: ꝛ postea Doe- astacus.
dalsus. a qua sinus noīatus est. deīde a Lysima doedalsus.
cho diruta hitatores eius nicōediā a nicōediæ
cōditore trāslati sunt: astaceno sinui alius conti
nuat̃ magis ad orientē solē recedēs: i q̃ prusias
est q̃ prius Cius appellabat̃. Cū Demetrius
euertit deditq̃ prusiæ zelæ q̃ hāc euertit: ꝛ myr prusias.
leam prusiæ vicinam is a ruinis eas excitans vrbs
Cium a se prusiā. Myrleam vero ab vxore no cius

myrlea minauit. Hic est ille prusias: qui annibalem huc
amapia. prusidam. Myrleam vero ab vxore apamiā no=
epictetus, concedentem suscepit: post antiochum supera=
argātoniū, tum: & phrygiæ Hellespontiæ seditionē: aduer
hylas sus attalicos ex cōposito factā. hāc priores mi=
norē phrygiā illi epictetū nominauere: prusiadi
mōs iminet: quē argāthoniū vocāt. Hoc i loco
Hylam vnū et sociis Herculis: qui etiam argo=
nauta erat: cū aquatū egrederetur a Nymphis
captum finxerunt. Cū cum & ipse Herculis so
cius esset: & cū eo nauigaret: e cholchis redeun
tem ibi remansisse: & vrbē de suo nomine condi=
disse: & adhuc festa quædā apud prusienses cele
brantur: in quibus per montes vagi: ac saltāres
hylam vocant: quasi in siluas ad illum inquiren
dum egrediātur Prusienses cum beniuole se er
prusia vrbs ga Ro. gessissent: libertatem sunt assecuti. Apa
olympus mienses Romanorū coloniam acceperunt. pru=
phryges, sia vrbs est: in olympo mysio sita: & recte guber
mysi natur. Phrygibus ac mysis finitima. Ea a pru=
sia condita est: qui cū Croeso bellum gessit: sed
Phrygum: & Bithynorū & Mysorū fines deter=
minare Item doliorū: qui circa Cyzicum sunt: &
Troum difficile est: q vna quęq natio distincta
esse debeat: id conceditur. Nam & de Mysis ac
phrygibus huiusmodi puerbium est. Phrygū
ac Mysorum finea separatum: sed diffinire diffi
cile: causa est quia cum incolæ Barbari ac mili
mysia. tares essent: quæ vicissent non firmiter tenebāt
ascanii lacꝰ sed frequentius vt vagi errantes: modo eiicie=
bantur: hæ gentes omnes thraciæ putādę sūt
quia vlteriorem regionem icoluntt: non facile
altera ab altera immutatur. verum quātū nos
coniectura assequi possumus: inter Bithyniam
et esapi ostium: mysia poni potest quæ mari cō
tigua est: & vsq ad totum pene olympū progre
ditur: circūcirca in mediterranea est. Epictetus
quæ nusq mari cōtigua: vsq ad ascanii lacus &
regionis orientales partes euadit. nam eodem
nomine & lacus & regio appellabātur. atq alia
Phrygiaca erat. alia Mysiaca: sed Phrygiaca
nicea. a troianis remotior: nam & illud poetæ dictū sic
accipiendum est: cum ait.
Phorcys & Ascaniꝰ phrygias duxere cateruas
Longe ex Ascania phrygiaca. s. quod alia asca=
nia vicinior sit: quæ Mysica est iuxta eam: quæ
nunc Nicea appellatur: cuius poeta meminit:
ascanius. cum dicit.
dux. Mysorumq duces bellatum cominus armis.
ascania. Palmis & ascanius necnō morys: Hippotione.
esapus Natus ab Ascaniæ campo venere feraci.
lycia Nec mirandum est: cum quādā Phrygum ducē
zela. Ascaniū dixerit: ex Ascania profectum: si dicat
etiam Ascanium quendam ductorem mysorum
ex Ascania venientem: multa enim flumina & la
cus & loca: apud eum eodem nomine appellan=
tur. Nam et ipse poeta Esapum mysorum confi=
nium dicit. nam cum præter montanam troiæ
regionem supra Ilium recensuit: quæ sub Ae=
nea erat & quam Dardaniam nominauit: mox se
ptētrionem versus Lyciam ponit pandaro sub
ditam: in qua zela est. dicens
Quiq colunt zeliā: extremę radice sub Idæ.

Aphnii ab Esapo potantes flumine troes. adrastia
Zeliæ autem subiacet mare versus: & supra Esa= campus
pum: Adrastiæ campus: & Tyria & pitya: ac ea tyria.
quæ cizecena regio appellatur: priapum versus pytia
quam mox dinumerat: deinde rursum ad orien= trocis.
tales & vlteriores partes reuertit. Quare ostē mysia.
dit se regionem vsque ad Esapum septentriona olympus.
lem & orientalem Trocidis terminum arbitra=
ri. Sed post Trocidem mysia est: & olympus: ac
huiusmodi gentium situm antiqua memoria p
didit: nunc omnia sunt immutata. Nam cum sæpe
alii atq alii imperauerint: alia confusa sunt: alia
penitus euersa. Nam post captam troiam phry phryges
ges ac mysi imperauere: deinde Lydi: post eos
Aeoles & Iones deinde Persæ ac Macedōes
postremo Romani sub quibus iam plurimi et
linguas: et nomina simul amiserunt. Cum alia
quædam regionum diuisio facta sit: quam iunio regnorum.
res plurimum curare debent. Priscæ antē par series.
titioni mediocriter intendendum est. in medi= salon
terranea Bithyniæ: Bithynica Teicis immi= nicea
nent & regionem. Saloni proximam. pascendis
bobus idoneam habent: vnde etiam Salonen=
sis caseus dicitur: & Nicea Bithyniæ metropo
lis iuxta lacum Ascanium est: & campus ingens
et valde fœlix circunstat: æstate non admodum
salubris. Eam primo antigonus condidit. Phi antigonia
lippi filius: & Antigoniam nominauit. postea ly nica.
simachus quam ab vxoris nomine filiæ Antipa
tri Niceam appellauit: vrbis ambitus est sta=
diorum sedecim: in figura quadrata quæ in cā=
po sita portas quatuor habet. Ad rectos angu
los: et in munitionem excisa. quare ex vno lapi=
de: qui circa mediū gymnasium positus est om=
nes quatuor portæ cernuntur. paulo supra asca otroea
nium lacum est oppidum Otroea ad oriētales
Bithynię fines. Eam ab otreo dictam putant.
Quod prius mysi Bithyniam habitauerit: te=
stis est Scylax Cariādeus: qui phryges: ac my
sos dicit circum Ascaniū habitare: postea Dio dionysius.
nysius conditarum vrbium scriptor: qui ait an= vrbium.
gustias apud Calcedonem & Byzantium: quæ scriptor.
nunc Thracius Bosphorus appellātur: prius Bosphorus
mysium bosphorum nominatas: atq illud etiam thracius.
testimonium poni potest. mysos Thraces esse
quod Euphorion dicit Ascanium propter my=
sum. alexander quoq Etolus ait. a quibus asca
niæ circunhabitantur aquę ascanii per labra la
cus quibus ante dolion Sileni mansit filius ac
Meliæ. Cum ascanius lacus nusq nisi hic inue xenocra
niatur. in bithynia fuere viri in disciplinis me= tes.
morabiles. Xenocrates philosophus & Diony= Dionysius
sius dialecticus: et Hipparchus: et Theodo= hipparchus
sius: & filii eius mathematici: Itē cleophanes theodosi
orator ex Marlea: & Asclepiades medicus pru cleopha
siensis bithynia ad austrū: Mysi adiacent: olym nes.
po proximi: quos olympinos: alii Hellespōtios asclepia
vocāt. & phrygia quę in Hellespōto est: paphla des.
gonibus sūt galatę: ex his vtrisq austrū versꝰ: Mysi.
maior phrygia & Lycaonia vsq ad taurū ciliciū galatæ
ac pisidicum. Sed qm quæ paphlagoniæ conti phrygia
nua sunt pontos adiacent: & Cappadociæ: & gen= lycaonia
tibus quæ circunstant: ppliū erit vt partes his

vicinas ante pertractemus: post ea consequen-
tia loca ostendamus. Paphlagonibus itaq; ad
austrum sunt galatę: quorum gētes tres sunt: duę
Trogini & Tolistobogiā a ducibus nominatę:
trogini. tertia a gēte quę in Celtica est tectosages. hāc
tolistobo- regionē post multos errores: & multas excur-
gi. siones: in loca attalicis regibus & bithynis sub
tectosages dita: gallatę occuparunt: donec eam: quę nunc
gallatia gallatia: & gallogręcia dicitur: ab illis nō inuitis
gallogrę- acceperunt. Dux trāsitus in Asiam vr̄ fuisse leo
cia. norius. Harū triū gentiū: q̄ vnius sunt linguę: &
in re nulla discrepant: qui vnāquāq; in partes
quatuor disere: vnāquāq; Tetrarchiā vocaue-
runt: q̄ ꝓpriū Tetrachā habebant. Itē iudicē
et tribunū Tetrarchę subiectos & duos sub tri
bunos. & xii. tetrarcharū consilium: qui erant vi
ri. ccc. & in locū conueniebant nomine Drymene
drymenetū tum: consiliū de sanguine de rebus cęteris: te-
trarchi ac iudices iudicabant. Antiquus itaq;
ordo huiusmodi erat: ętate nostra ad tres du-
ces res delata est: postea ad duos: deīde ad vnū
Deiotarū tota potentia deuenit. cui postea suc
cessit Amyntas nunc & hanc: & eam quę sub A-
myntea erat Romani tenent: oībus in vnā ꝓuin-
ciam redactis: partē pontū & Cappadociā ver-
sus Trogini habēt: ea optima omniū est quas
gallatę incolunt: castella mœnibus circundata
habet. vla Emporiū eorum qui in hac regione sūt
in quibus est Aenea Iouis statua: & delubrum
eius Asilū; itē Mithridatiū: q̄d pōpeius Bo-
godaro dedit: e pontica pulso. Tertiū est dana-
la vbi Lucullus & pōpeius conuenere: cū alter
in belli successionem: alter illi potestate ꝯmissa
ad triumphū pergeret. Trogini itaq; has ꝑtes
trogini. habent. Tectosageo vero partes phrygiā ma
danala iorem versus: iuxta pisinuntē & Orcaoreos eorum
tectosa castellū erat Anchora: eodē noīe quo & id quod
ges. Lydiam versus est circa Blayrū phrygiæ oppi
pisinus. dum. Telistobogi bithynis sunt finitimi: & phry
orcaorei. giæ quę Epictetus dicitur. Horū castella sunt
anchora blucium & peiū: quorū alterū deiotari regia e-
blayrum rat: in altero thesauros habebat. pisinus em-
blucium porium est eorum: qui in hac regione sunt: & tem-
peium. plum maximū habet magnę venerationis ma-
deiotarus. tris deū: quā Angidistam vocant. Sacerdotes
pisinus. olim ꝑpotentes quidā erant. Sacerdotiū ma-
angidista ximū habebant: nunc eorum dignitas iminuta est
Emporiū adhuc manet. Hic locus magnifice ab
Attalicis regibus structus est: & tēplo & porti-
cibus ex albo lapide. Romani templum celebre
reddiderūt: accersita inde deę statua quēadmo
dum ea quę aesculapii erat ex Epidauro. Mōs
quidā vrbi iminet nomine Dindyma: a quo dyn
cybeles. dimena dicitur quēadmodum a Cybelis cybe-
statua. le: ꝓpe Sangarius amnis fluit: secus quē erāt
dindyma antiqua phrygū domicilia: vt Midę: & prius gor
Dindyme- dii: & aliorum quorundam: quę nunc vrbium vesti-
na. gia non seruant: sed in vicos redacta sunt pau-
sangarius. lo aliis maiores: sicut Gordiū: & gorbeus: casto
midas ris Saocōdarii regia: in quo Deiotarus Gene
gordius rum & filiam iugulauit. arcē vero demolitus est
Gorbeus. maxima habitationis parte deuastata: post ga
Tatta latiam austrum versus est lacus nomīe Tatta.

Cappadociæ maiori adiacens: iuxta Morimi- morimini
nos et pars est phrygię maioris. Item ea quæ
huic continua est vsq; ad taurum: cuius partē
plurimam Amyntas habuit. Tatta Salis spō
te nascētis fontes habet atq; adeo faciliter sal
rebus immersis circungelascit. vt sępe cum fu-
nalem torquem dimiserint: salis coronas edu-
cant volucres ipse alis aquas contingentes fa
cile capiuntur. cum ꝑ salis concretionē cito de
cidāt. Tatta etiam ea dicuntur: quę circa Orca
orcos sunt & pignisum & frigidos Lycaonū col-
les & nudos: & pascēdis onagris aptos: vbi mul
ta aquę penuris est: quę sicubi inueniatur pro-
fundissimos puteos habet: quēadmodum Soa
tris vbi aqua vēditur. Item vicus in vrbis mo
dum prope Garsabora: quę regio q̄uis sicca sit:
oues tamen mirifice nutrit: sed asperæ lanę. vn garsabora.
de nonnulli maximas ex eis diuitias compara- coralis
runt. amyntas: supra. ccc. ouium greges in his trogetis.
locis habuit: insunt etiam lacus quorum ma- iconium
ior coralis dicitur. minor Trogetis. Hoc in lo- taurus
co est iconium oppidum optime habitatum: q̄d
fortunatiorem regionem habet: q̄ ea quæ ona
gros producit. hoc Polemo habuit. Iam tau
rus locis his appropinquat Cappadociam et
Lycaoniam terminans: ad imminentes Cilicas
Trachiotas. Lycaonum atq; Cappadocū con trachiotæ
finium est locus qui inter coropasum iacet Ly- coropasus
caonum vicum: atq; Gareathyra oppidū Cap- gareathy-
padociæ: interuallum inter hæc castella est cen ra.
tum & xx. fere stadiorū Lycaoniæ est etiā Isau isaurica.
rica taurum versus: deinde Isauria quæ vicos isauria
duos habet eiusdem nominis: & eum qui vetus
dicitur benemunitum: his alia loca obtempe-
rabant omnia latronum domicilia: quæ Roma
nis negocia exhibuerunt. Publius vero Serui
lius cognomento Isauricus: quē nos vidimus
hęc Romanis subegit: & multas piratarum mu
nitiones: quę in ora maritima erant: vi cœpit. in
Isauricæ lateribus est Derba præsertim Cap derbe.
padocię adiuncta Antipatri Derbensis sedes Laranda
eius erant Laranda: & ætate nostra Isaura: a- isaura
myntas Derbensem adortus. Derbam cœpit:
et illum interemit Isaura vero habuit a Ro.
hic regiam sibi construens: antiqua Isaura di-
ruta: & in eodem loco nouum opus ędificans ꝑ
ficere nequiuit. nam cum Omonades inuade- omonades
ret: per insidias captus est et a Cilicibus inter pisidia
emptus. Cum enim Antiochiæ partem habe-
ret Pisidiam versus: vsque in Apolloniadem.
quæ est Apamiam ciborum versus. Item ex
prætermontana regione nonnulla ac etiam Ly
caoniam tentabat cilicibus ex tauro excurren
tibus: et Pisidiis regionem eam auferre: quæ
Phrygium erat et multa profecto loca cœpit:
quæ nunq̄ Antea capi potuerunt: quorum est
Crēna. Sandalo autem accedere non est ausus
quod inter Cremnam atque Sagalassum iace- apollōias.
ret. Cremnam habent Romanorum coloni: Sa cremna.
galassus sub eodē Ro. duce est sub quo totum sandalium
Amyntæ regnum. Distat ab apamia diei itinere sagalassus
descensum hn̄a a b arce. xxx. fere stadiorum vocant selgesus
etiā eā Selgesū. Hęc citas ab alexādro capta

fuit: Amyntas itaq Cremnam coepit: progres-
sus: vsq ad Omanades: qui nunq capi posse ex
istimabantur: multorum iam locorum dominus inter
empto a se eorum Tyranno: fraude vxoris Tyranni
captus est: atq ab illis interemptus. Cirenius
autem eos fame confecit: & quatuor hominum mil-
lia a se capta in alias ppiquas vrbes traduxit
habitaturum. Regionem vero iuuentute desertam re
liquit. Ea est in altis tauri ptibus: in rupibus p
ruptis: & magna ex parte inaccessibilibus. In me
dio est planicies concaua & ferax: in multas co
nalles distincta. hanc excolentes in superioribus
montium superciliis ac speluncis habitabant: et
cum frequentius armati essent aliena excurre-
bant. cum montana haberent: eorum regionem cir-
cummunientia: his contigui sunt cum alii pisidae: tum
etiam Selgenses pisidorum optimi. Maxima co-
rum pars summa tauri obtinet. quidam supra Si

sida.
aspendum.
catanenses.
pisidae.
selga.
sagalassus
petnilisum
adadata
brias
cremna.
pityasum.
amblada.
anabura.
sinda.
arasum.
carbasus.
termesum.
milyas
pamphilia
tlaba

dam Aspendumq habitant pamphiliae vrbes:
tenent loca edita oleis consita: ad montana quae
supra hos sunt: Catanenses incolunt: Selgensi
bus & Omonadensibus finitimi. Sagalenses ve
ro interiora Myliadem versus: Artemidorus di-
cit ex pisidarum ciuitatibus esse Selgam Saga
lassum Petnilisum Adadatam briadem Cremnam
Pytiasum: Amblada Anabura Sinda Arasum
Tarbasum Termesum: Et his alii omnino sunt mo
tani: alii vsq ad montium ima descendunt ex vtra
q parte: & in pamphiliam et Milyadem: phrygibus
Lydis: & Caribus finitimi: q gentes quamq bo-
reales sint omnes tamen sunt pacatae pamphyli ve
ro multum Ciliciae nationis pricipes non omnino ab
stinentia latrociniis: nec finitimos sinunt inque-
te viuere qui australes partes radicis tauri ha
bitent. Sunt etiam phrygibus & Cariae finitima:
Tlaba & Sinda: & Amblada. vnde & Ambladen-
se vinum effertur: ad medicas curationes accom
modatum: ex montanis: vt sic dicam: pysidi caeteri
sunt per tyrannides diuisi: & quemadmodum cilices
latrocinius exercitari: dicunt lelegas quosdam
vagos olim eis immixtos: pp morum similitudinem

Selga

ibi remansisse. Selga vrbs ab initio fuit a La-
cedaemoniis condita & antea Calchante postea
per sese mansit: & pp legitimam gubernationem tm
adoleuit. vt aliquando viginti virorum millia ha-
beret. mira profecto est locorum natura: cum in sum
mis tauri partibus locus sit adeo ferax: vt mul
ta hominum millia possit enutrire. pleraq loca

storax.

ibi oleis & vitibus consita sunt: & omnium pecorum
pascuis abundant. circum imminent siluae varia ma
teriae plenae. plurimus apud eos storax nascitur
arbor non magna recta: ex qua storacinae hastae
fiunt: corneis similes: in trunco edacissimi ver-
mis genus innascitur: quo lignum vsq ad corticem
sursum erodente furfur siue micae quaedam pfun
duntur eis similes quae cadunt ex serra. ex his
aceruus ad radicem congregatur: postea hu-
mor quidam distillat: qui facile coagulatus succi
no similis est: huius pars ad radicem cum scobe
ac terra permiscetur verum quod in summo colle
ctum est: purum manet: pars vero in trunco co
gelascit. vbi defluit: atq hoc etiam purum. Ex
non puro scilicet ligno: ac terra mixturam quan-
dam conficiunt: puro odoratiorem: viribus ta-
men imparem: quae res multos fallit atq eo plu-
rimum superstitiosi ad suffitus & odoramenta vtun
tur. Laudatur etiam Selgica iris & vnguentum
quod ex eo fit. Selgensium montana circa vrbem
ac regionem paucos aditus habent praecipitiis
et vallibus munita: quae cum cetera flumina ef

iris.
eurymedo
cestrus.

ficiunt tum etiam Eurymedon & Cestrus a Sel
gicis montibus in pamphylium mare exeuntes
pp loca ardua pontes passim viis impositi sunt
selgenses nunq antea cuiq paruerunt: & ceteram
regionem intrepide habentes: pro interiore quae
in pamphylia: & quae intra taurum est: cum regi
bus decertabant cum Romanis vero certis con
ditionibus regionem tenebant: Alexandro per
legatos responderunt: se vt amicos imperata
suscepturos: Nunc omnino subditi sunt & in ea cen-
sent q ab Amynta fuit. bithynis (vt dixi) finiti-
mi sunt Phryges ac Mysi: qui circa olympum

phrygia
duplex
mydas
epictetus.
misia du
plex.
niobe.
tantalus.
elaiticus
ager
Caicus.
teuthras
telephus
sipilus

habitant vtraq gens duplex est. Nam Phrygia
altera dicitur maior: cui Mydas imperauit: & p
tem Galatae habuerunt. Altera minor circa o-
lympum: in Hellesponto quae Epictetus appel
latur. Mysia quoq altera Olympia est: bithy-
niae & epicteto continua: quam artemidorus amp
lis qui trans istram sunt dicit habitatam. Al-
tera circa Caicum est: & pergamenum agrum vs-
q in Teuthraniam: & huius fluminis ostia: sed
adeo haec immutata sunt (quemadmodum iam se
pe diximus) vt etiam regionem Sypilo vicinam
antiqui phrygiam nominarint: q verum ne ma-
ioris an minoris phrygiae pars sit incertum est:
vnde Niobem & Tantalum & Pelopem Phrygas
dixerunt: & vtcunq se habeat mutatio certa ma-
nifesta est. Nam pergamenus ager Elaiticus ad
quem caicus exit & Teuthrania inter haec me-
dias in qua Teuthras & Telaphi educatio fuit:
inter Hellespontum sunt & regionem Sipylo & ma-
gnesiae circunstantem: & eam quae sub illa est: qua-

lydi.
meones
maones
mysi

re mysoram ac phrygum fines (vt ante diximus)
diuersi: sed eos definire operosum: Lydi & meo
nes quos Homerus maonas vocat: cum his: et
inter se confusi sunt. hos alii eosdem alii diuer-
sos putant. Item mysos alii Thracas dixerunt:
alii Lydos: secundum veterem quandam histo
riam quam Xanthus Lydus: & menecrates elai
ta referunt mysorum nomen interpraetantes quod
Lydi faguncissimam sic vocent: multa enim eius
modi arbor est in olympo: vbi expositos eos di
cunt quorum posteria fagocissima mysi sunt ap
pellati. Testimonio esse sermonem: ex lydo phry
gioq permixtum: tandem ipsos circa olympum
habitasse: phrygas vero ex thracia traicientes
troiae ac propinquae regionis principes esse co
episse. eos itaque hoc in loco habitasse: mysios
vero supra Caici fontes prope Lydos a aget
has fabulas gentium earum confusio & oppu-
lentia regionis: quae cis Halym est praesertim
in ora maritima cuius causa multi iam vndiq
inuadebant. praesertim ex vlteriore fluminis re
gione: ac etiam viam inter se decertabant: sed p
cipue circa Troiana tempora: ac etiam postea
excursiones transmigrationesq factae fuerunt: cum

barbari simul ac græci ipetu quodā ad aliena adipiscēdas errent. Sʒ añ res troianas hęc erāt Tunc enim pelasgorū natio ꝛ Cauconū ꝛ Lelegum. Prateiectū est eni quod olim ii:quos poeta troianis socios fecit:nequaꝗ̃ ex vlteriore regione in multis Europæ locis errabant. Nā q̄ de phrygibus mysisq; memorātur:troianis sunt antiquiora:duplices quoq; eiusdē generis Lycii:suspitionē exhibent:vel troianoꝝ vel eoꝝ q̄ Caras versus alios habitare fecerunt. Idem fortasse ꝛ de Cicilibus cōtigit:nā et hi duplices sunt ꝛ si huiusmodi testimoniū nō est recipiendum:quia q̄ nūc Cilices dicūtur ante res troianas fuerunt ꝛ Telephus cū matre ex Arcadia venisse perhibet:qua teutrāti qui eum recepit: in cōiugē data:iperiū accepit: ꝛ illius putatus est. Cares quoq; cū prius leleges:ꝛ insulares essent:vt fertur:terrestres facti sunt: fauentibus cretensibus:q̄ miletū cōdidere. Cōditorē ex mileto:quæ in creta est:Sarpedonē accipientes. et termilas in eā quæ nūc Lycia dicitur: habitatū deduxerunt. Hos Sarpedō Minois Rhadamāti frater colonos ex creta duxit:ac termilas noiauit:cū prius Minyæ vocarētur (vt herodotus refert) ac prius etiā Solymi: Postea Lycon pandionis filius:eosdē a se Lycios appellauit:quę pfecto ratio Lycios ac Solymos eosdem esse ostēdit:q̄ꝗ̃ poeta eos separat.nam de bellerophonte Lycia pfecto dicitur. Hic solymis iterū præstantibus intulit arma. Pysandrum etiā eius filium (vt ille inquit) pugnantē cum solymis Mauros interemit. Sarpedonē quoq; indigenā esse dicit:sed victori in cōmune pręmiū ppositū esse terræ virtutē opulentiaq; quæ ego dico:ex multis confirmatur. etiā post res troianas vnde et Amazones eos inuadere ausæ sunt: aduersum quas priamus ꝛ bellerophontes duxisse exercitum dicūtur:ꝛ multæ ciuitates ab illis cognominatæ sunt. in Iliensi campo cumulus quidā est Hunc hoies propriio Bariæam nomine dicunt.

cilices.
telephus
cares.
leleges.
miletus.
termilæ
sarpedon

miny
solymi
lycon.
lycii
pysander

Batiea
myrina

Ast imortales volucris monumēta: Myrinæ, Quā tradunt vnā fuisse ex Amazonibus: cōtecturam ex adiectiuo capiētes. Equi enim pp celeritatē volucres dicuntur:vnde ꝛ illā ab equorum celeritate volucrē dictā: et myrina ciuitas ex ea nominata est. vicinæ quoq; insulæ hæc eadem ob terræ fertilitatē passæ sunt:e quibus ē et Rhodus:ꝛ coe quæ ante conditā Troiam a græcis habitabantur.cuius rei Homerus manifestū exhibet testimoniū. post Troiam vero græcorum colonię ꝛ Treres ꝛ Cimerii ꝛ Lydi: deinde persæ ac macedones postremo Galatæ omnia excursionibus perturbarunt:atq; cōfuderunt ꝛ nō solū pp mutationes res ipse incertæ sunt:sed etiā pp dissidētes scriptorū opiniones.qui eisdē de rebus nō eadē tradiderunt.nā troas phrygas vocant:sicut tragici Lycios vero Caras:eodē modo alios. Sed troes adeo ex paruis aucti sunt vt reges regū essent:ꝛ poetæ et eius expositoribus occasionē pbuerunt.quā oporteat Troiā appellari. Nā oēs troianoꝝ socios in cōmuni troas vocat: quēadmodū aduersarios danaos et achiuos:sed nequaꝗ̃ p Iouē Paphlagoniam Troiā dicemus:nec Cariā:nec Lyciam ei finitimā:vt cū ita dicit. Clamore ingēti troes sonituq; fremebant. At danai tacito spirabant corde furorē. Sæpe etiam aliter atq; aliter dicit quæ cum ita sint: necesse est vt singula pro viribus transigamus:quæ vero nos fugiūt ex antiqua historia:ea omittenda existimamus Non eni̇m in iis est Geographię opus quę nūc sunt ea dicere debemus. Duo itaq; montes ppontidi iminent olympus Mysius ꝛ ida olympo bithynica subiacent. Inter idam atq; mare troia iacet monti contigua:de hac ꝛ de iis quæ austrum versus:ei monti contigua sunt:postmodum dicemus. Nunc de olympinis dicendū est: ac de consequentibus vsq; ad taurū quę cum locis :a nobis ante peragratis ęque pgrediūtur: olympus incircuitu nō habitatur i altis siluas ingentes habet:ꝛ loca optime septa:quę latrones alere possint. in hęc loca sępe Tyrāni conuemunt vbi diutius perdurant quēadmodū ętate nostra Cleon latronū princeps: qui cū esset e vico gordo quē postea augens vrbē fecit:ꝛ Iuliopolim appellauit ab initio vero pdonū receptaculo vtebatur loco validissimo nomie Callydiois Antonio valde vtilis fuit nā pfectus ad eos qui pro Labieno tributa colligebant:omnia impediuit:quo tempore ille Asiam obtinebat. In bello aūt actiaco cum ab antonio desciuisset:cęsaris ducibus adhesit.ac supra q̄ꝗ̃ eius meritū pateretur:in honore habitus est.is vltra munera ab Antonio data:accepit etiā quę Cęsar dedit.quare iam p latrone principis habitū gerebat.Erat eni Iouis abrettā sacerdos:qui Mysius deus est.ꝛ parti morenę iperabat: quę etiā misia est:quēadmodū abrettana:postea comanorum sacerdotiū in ponto accepit: ad quod cū venisset.intra menstruum tempus excessit e vita.nam grauis eum morbus arripuit: siue ex nimia crapula:siue ex ira deę vt dixerunt qui in fano erant.nam intra sacri loci ābitum:vtriusque sacerdotis maris.f.ac fœminę habitatio est fanum quoq; pręter cæterā religionem expresse vetat suillarum carnium esum.Unde nec in totam vrbem sus infertur:ille mox primo ingressu:ex huius consuetudinis pręuaricatione: latrocinium morem ostendit:non vt sacerdos:sed vt corruptor ingressus. Olympus talis est. Habitant tamen circum eum:a Septentrione Bithyni et Mygdones:et doliones:reliquum mysi habent et Epictetus. Doliones maxime eos dicunt: qui circa Cyzicum habitant: ab Esapo vsque in Rhyndacum et Dascyliticum lacum. Post hos Mygdones sunt:vsque in Myrleanorum agrum: supra Dascyliticum lacum sunt alii duo lacus apolloniaticus ꝛ Miletopolitanus:iuxta lacū Dascyliticum Dascyliū ciuitas est:iuxta Miletopolitanum Miletopolis:iuxta Apolloniaticū:sup Rhyndaco est ea:q̄ apollonia vocatur.sed horum pleraq; pars: nunc cyzicenorum est. In ppontide est insula Cyzicus duobus pōtibus iuncta cōtinētı: feracissima q̄dem quingētoꝝ fere stadioꝝ ābitu:ea iuxta pō

olympus
Ida
troia vbi.

olympus

cleon
gordus.
iuliopolis.
Callidius.

Olympus
bithyni.
mygdones.
doliones
esapus
Rhyndacus
dascylitic.
apolloniaticus.
dascylium.
miletopolis.
apollonia.
Cyzicus

tem eiusdē nominis vrbē habet. & portus duos
clausos & naualia supra. cc. vrbis pars iacet in
planicie: pars secus montē qui vrsarũ mons ap
pellatur huic alta Dindyma iminent vnius ver
dindyma ticis. q̃ delubrum habent. Didymenæ matris
deum ab argo nautis ædificatũ. ciuitas ipsa et
magnitudine & pulchritudine & æquitate: cũ pri
mis asiæ ciuitatibus cõtendit paci & bello apta
et ad rhodiorũ & Massiliensium & antiquorũ car
thaginensium formã videt instructa. Sed cæte
ris omissis. ea publicorũ ædificiorũ & instrumen
torũ architectos curatores tres hēt & tria armē
taria: aliud armorũ aliud instrumẽtorũ aliud fru=
mẽti frumẽtũ ne corrũpat chalcidica immixta p
stat: huius rei vtilitatem in Mitridatico bello
ostenderũt. nam rege præter opinionē ingruēte
cum. c. l. milibus hominum: & multo equitatu: &
suburbanũ: & oppositũ montē occupante: quem
adrastia Adrastiæ vocant: postea in iugũ quod vrbi im=
minet traiiciente: & terra mariq; pugnãte. Cyzi
ceni quadringentis nauibus contra omnia re=
stiterunt: vt ꝓpe etiã regē ipsum in cuniculo op
primerent contra effodientes. ille vero p̃cauit.
ac sese extra cuniculũ recepit. Tandem Lucul
lus Romanorũ Imperator: quibusdã ad auxiliũ
missis eos confirmauit. fuit etiã pestis adiumē
to: q̃ Rex nequaq̃ valuit peruidere: verũ mul=
tis amissis discessit. Romani ciuitatē honore p
secuti sunt: & adhuc libera est: & agri multũ ha=
bet. Aliud ab antiquo: aliud a Romanis additũ
Nam ex troadis regione: ea habet: q̃ transferã=
zella pũ sunt: zeliç & adrastiæ campis vicina. Ex Da=
adrastia scylitico lacu: alia ipsi tenẽt: alij Byzãtii. Dolio
migdones. nas vero: ac Migdonas versus regionē multã
rhyndac⁹. habent: & vsq; ad Miletopolitanũ & apolliniati
szantis. cum lacum: per quæ loca Rhyndacus fluit: ex
mecestus. Azanitide ortũ habens: qui assumptis ex abret
besbicum tana Mysia cũ alijs: tum etiam mecesto: ab an=
artaca: chora abasitica in ꝓpontidem iuxta besbicũ in
aziani sulam emittit: in hac Cyzicenorũ insula mõs est
nacolia. arboribus plen⁹: nomine artaca: in fronte iacet
cotyaium. parua quedã insula eodē nomine: ꝓpe est ꝓmõ=
mydaium. torium: quod nigri appellatur id in præternaui=
dorylium gatione est: e Cyzico priapum delatis Phrigiæ
cadi Epictetice aziani nacolia Cotyaiũ midaiũ & do=
misiæ sit rilium vrbes & cadi. Quis Cados quidã ad My
meonia. siam dicũt pertinere. Mysiam in mediterranea
pisinus. ab olympia regione in pergamenã descendit et
phrygia in calci campos: quare iter idam iacet atq; exu
amorius stam: q̃ alij Mysiam: alij mæoniã vocant. supra
eumenia Epictetũ austrũ versus est maior phrygia: q̃a
sinada. sinistra pisinuntē: a dextra meonas: et Lydos et
apamia. Caras relinquit: in ea est phrygia: quç præter=
cybotus mõtana dicitur: & regio pisidiã versus: & ea quç
laodicea amorio & eumeniæ & sinadç ꝓxima sunt. deinde
aphrodi= est Apamia: quç cibot⁹ dicitur & laodicea: quæ
sias. phrygiarũ vrbium maxime sunt. Has oppida
temisonius circunstant. Aphrodisias collasse Themisoniũ
sanaus et Sanaus: apollonie Metropolis. Item vltra
peltæ. has peltç Tabeæ Eucarpia Lysias prætermõ
tabeæ. tana regio iugũ quoddam habet in mõte: quod
eucarpia. ab ortu occasum versus extenditur. Huic vtrin
lysias q; planicies magna subiacet: in qua vrbes sunt

a septentrione philomeliũ: ex altera parte An= philome
tiochia: iuxta pisidiam: quç partim in campo ia lium
cet: partim colle quodã Romanorũ coloniã ha= antiochia.
bet: hanc magnetes habitarunt: qui iuxta meã magnetes
drum sunt Romani eam liberauere: a regibus
occupatã: & asiam quæ cis taurum est Eumeni
dederunt hic sacerdotiũ quoddam erat mensis
arcei quidē maximã sacrorũ seruorũ & sacrorũ lo=
corum multitudinē habebat. sed post Amyntæ
obitum euersum est ab iis: qui in eius heredita
tem missi fuerant. Sinnada vrbs est nõ magna sinnada
ante quã planicies iacet oleis cõsita. lx. fere sta docimia.
diorum: vlterius est docimia vicus & Sinnadici
lapidis: lapidici fodia: sic enim eum Romani ap
pellant: indigne vero docimitē & docimeã. vena
in initio paruas glebas emittebat. nunc ꝓpter
maximos Romanorũ sumptus: colũnæ integræ
et ingentes extrahuntur: & varietate alabastri
tæ lapidi ꝓximç: quare multa huiusmodi one=
ra ad mare deuehuntur: & columnæ: et lapideæ
ta bule magnitudine ac pulchritudine admira= apamia.
biles. Romã deferuntur. Apamia insigne em
porium est eius: quæ ꝓpriæ asiæ nominatur. secũ marsia
das post ephesum ferens: ea cõmune italicorũ
et græcorũ hospitiũ est: in Marsyæ ostiis: ita q̃
amnis vrbē mediã perlabitur: ab ipsa ortũ ha
bens: sed vehementi. ac ꝓno flumine in subur=
banum delatus: immittit in Meandrũ qui iam
orgam amnem accepit: per planiciē æqualem le orga
niter ac placide delapsum. Hinc iã auctus meã meander
der per phrigiam currit postea Cariam Lydiã caria.
q; disterminat: ad cãpos qui Meandri dicũtur.
valde q̃dē flexus sũs: vnde obliquitates oẽs ab il
lo meandri appellantur. tinens vero apud Ca
riam regionē secat: quam nunc Iones tenẽt: et
inter miletũ prieneq; egreditur. Incipit vero a miletus.
Celenis qui collis quidã est: In quo vrbs fuit priene.
eiusdem nominis. Hinc Anthiocus Soter ho= celenæ
mines transtulit in eam: quç nunc apamia dicit: apamia.
et vrbem appellauit de nomine matris apamæ
Artabazi filiç quç Seleuco nicatori nupta fuit
hoc in loco de olympo masyaq; conficta est fa=
bula: & de contentione quã Marsias cũ apolli=
ne habuit: imminet lacus quidã qui calamũ gi= marsias
gnit: ad tibiarũ linguas idoneũ a beo dicũt mar laodicea
siæ ac meandri fontes emanare: Laodicea cum
prius parua esset: ætate nostra & patrũ nostro=
rum maximũ cœpit augmentũ: quãq; ab obsi=
dione mitridatis eupatoris ad modũ labefacta
nam loci virtus: & ciues quidam fortunati val=
de eam magnificarunt primũ hiero qui heredi=
tatem populo dimisit supra duo milia talentorũ
et multis donis ciuitatē exornauit: postea zeno zeno
orator: & Polemo eius filius qui ob ꝓbitatem polemo.
regnum meruit prius antonio: postea augusto
Cæsare concedēte loca laodiceç proxima: oues
optimas ferunt: nõ modo in mollicie lanæ: qua
millesias præstant: sed in colore ex quibus cora=
ces maximũ prouentũ capiunt: quemadmodũ a colossæ.
colore eiusdem nominis qui colossem ꝓpe ha= caper.
bitant. Hoc in loco Caper & Lycus in meandrũ lycus.
influunt: ingens flumē: a quo Laodicea Lyco ꝓ
ꝓxima nominatur: mons vrbi imminet nomine

Cadmus Cadmus ex quo Lycus fluit ⁊ alius eodē noīe
quo mōs appellatur: hic plurimū sub terrā de-
lapsus: postea erūpēs: in idē īn fluuī: in quo alia
flumina ex quo simul regionē valde cauernosā
⁊ cassabilē esse ostenderūt. Nā Laodicea ⁊ pxi
Carura ma ei regio plurimū terremotibus cōcutitur.
Carura Phrygię cariæq; cōfiniū est. Hic vicus
diuersoria habet: ⁊ feruētes aquas: alias i Me
andrū exeuntes: alias vltra fluminis ripā. Nar
rant Leonē aliquādo cū magna mulierū cater-
ua in diuersorio hospitatum: nocte facto terrę
motu: cū oibus perijsse: nā tota fere regio circa
Meandrū a terremotib⁹ quatit ⁊ aquę ⁊ ignis
ductibus pxarat: vsq; in Mediterraneā etuimo
di habitatus regiōis a cāpis incipiēs vsq; in ca
Caroma roma pertēdit. ea est regio circa Hierapolim ⁊
caraca Aysaidis: ⁊ Magnesiā ⁊ Myuntē: nā ter
ra resoluta est: ⁊ putris ⁊ sallugine plena: ⁊ faci
Meāder le igni corrumpitur: pterea fortasse Meander
flexuosus est: qm̄ Alueus multas recipit muta
tiones ⁊ multū limū deducēs: modo huic mō illi
ripę adijcit. Pelagus vero fluctuū vi illū extru
Pirene dit. vnde Pirenē q̄ prius ad mare erat: facta li-
mi aggestione mediterraneā fecit: ad stadia. ccl
exusta quoq; quā Lydi ac Mysi obtinent: iccu-
Philadelphia co hanc appellationē sorti'ta est: vrbs etiā Phi
ladelphia apud eā minime fideles parietes ha
bet: sed quotidie cōcutiuntur ⁊ pādunt: illi intē
ti terremot⁹ pręcauēt: semp architecturas ali-
Apamea quas cōtra extruētes. Apamea inter cæteras
vrbes ante Mithridaticū bellū sæpe fuit cōcus
sa. Rex vero cū vrbē euersam videret: vt repa-
raretur. c. talenta exhibuit. Dicunt Alexandri
quoq; tēpore similia cōtigisse: quare non imme
rito apud eos neptūnus colitur: q̄q; mediter-
Calenus raneī sint: addunt ēt a Caleno Neptūni filio ex
Celeno Celeno vna danaidū procreato. vrbē sic appel-
latā: vel pp lapidē atq; nigredinē ab exustione
Sipylus pueniente: quę vero de Sipylo ⁊ eius euersio-
Magnesia ne mēorant: nō debēt fabulosa existimari: nam ⁊
Sardi magnesiā quę sub eo est nuper terremotus de
iecerūt. ⁊ Sardos et alias clarissimas vrbes la
befactarūt princeps vero pecunia data: ea resti
tuit quēadmodū prius in calamitate trallianis
facta cū gymnasiū ⁊ alię vrbis ptes corruissent.
pater eius et his ⁊ Laodicēsibus dederat. Au
dire est ex antiquis scriptorib⁹ qualia Xāthus
Lydiarū rerū scriptor referat: cōmemorans q̄s
mutationes sępe hęc regio habuerit: de quib⁹
in superioribus fecimus mentionē: hoc in loco
Typhon Typhonis casum fabulantur: ⁊ Arimos ⁊ hāc
exustam dicunt: nec dubitant quæ inter mean-
drū ac Lydos sunt: omnia eiusmodi suspicarī:
tum pter lacuū ac fluminū multitudinem: tum
etiā pter multiplices terrę cauernas: lacus ve
ro qui inter Laodicenā est ⁊ Apamiā cū pelagi
magnitudinē habeat: cenosam ⁊ subterrerrantē
exhalationē emittit. Dicūt pœnā esse: si quis lo
cum meādro pmutet fluminis angulos circum
ferendo: qui depręhensi fuerint: damnū expor-
tatorijs vectigalib⁹ psoluunt. Inter Laodice-
nā atq; Caruram templū est mensis cari appel
latū in maxima veneratione: ętate nostra maxi

ma medicorū schola: ibi a zeuxide cōstructa ē: zeuxis
⁊ postea ab Alexādro Philalethe: quēadmo-
dum tpe patrū nostrorū erasistratiorum schola
Smyrnę ab Icesio: nunc nihil tale fit: noiantur
pręterea: quędam Phrygię nationes quę nunc
nusq; extāt: quēadmodū berecyntes: vn̄ Alcmā Berecyntes
dicit Phrygiū cerbesiūq; cecinit modū. Et for- Cerbesia
sa quędā cerbesia dicitur: quę perniciosas exha
latione a habet q̄ quidem ostenditur homines
vero non amplius cerbesij dicuntu . Aeschilus
hęc in Niobe confundit. Illa em̄ recordari se ait
sociorum Tantali.
Quis in Idæo saxo Iouis patrij ara est. Itē Sipylus
Sipylon Idæā per humū. Tātalus q̄q; dicit.
Sero arua: duodecim dierum iter
Berecyntiæ loca: vbi Adrastiæ solum. Berecyntia
Ideq;. totum rugitu atq; mugitibus sonat.
¶ Tertiusdecimus Asię liber reliqua pponti-
dis cōtinet inferius a Cyzico incipiēs: ⁊ totam
deinceps consequentem oram: et si quæ insulæ
insūt: pręsertim circa Troiam immoratur: q̄q;
deserta sit: pter loci claritatem: et vulgatā bel
li famam.

Hactenus de Phrygia diffinitum sit Propōtis
nūc in ppontidem redeuntes ⁊ in Troas
oram quę post Esapum est: eundē
peragrationis ordinem seruemus.
Huius oræ prima est troas: fama
quidem pcelebris: q̄q; diruta sit
ac deserta: plurima tamē de ea sunt dicēda: li-
cet non q̄cuiuq;: sed ad hęc exhortatione: ⁊ venia
opus est: vt qui nos legerint: non magis nobis
causam prolixitatis tribuant: q̄ ijs qui res an-
tiquas et claras nosse cupiunt quā plurtatem:
tum gręcorum ⁊ barbarorū multitudo auget:
qui regionem hanc incoluerūt: tum scriptores
qui eisdem de rebus non eadem pscripsere: quo
rum in pmis est homerus: qui de multis con-
iectandi causam pręhbet. opus est itaq; vt ⁊ hu-
ius et aliorū dicta transigamus: si prius locorū
naturam summatim descripserimus. Nam a Cy
zicena regione: ⁊ locis esapo ⁊ Granico vicinis
vsq; Abydū ⁊ sestum propontidis oram esse cō
tigit. ex Abydo vero lectum vsq; et lij: ⁊ Tene
di ⁊ troianę Alexandrię regione. His omnib⁹ Alexādria
Ida imminet lectum vsq; descendens a quo vs- Ida
q; in Caicum flumen est assus ⁊ adramytium ⁊ Assus
Aparneus ⁊ Pitana ⁊ Elaiticus sinus: quibus Adramytium
omnibus Lesbiorum insula ex aduerso cōsur- Aparneus
git. Deinde Cumanus ager: vsq; in Hermum ⁊ Pitana
Phocenses: quod Ionice Initium est: ⁊ Eoli- Elaiticus sinus
dis terminus quę loca cum huiusmodi sint: po Lesbos
eta dicit Troianos pręcipue ab Esapo et ea re Cumanus ager
gione: quę nunc Cizicena est imperasse vsq; ad Hermus
Caicum flumen. per principatus in octo vel no phocēses
uem partes diuisos. Cæterorū vero multitudo Ionica
qui auxiliū tulere inter socios adnumeratur. at Aeolis
posteriores illorum fines ducūt ⁊ varijs nomi- Troianorū principatus
nibus partitiones multas conficiūt. Sed ma-
xime gręcorum colonię dicendi copiā prębuerē
Ionia vero nō multū cū a Troade plurimū ab-
sit. Aeolis autē oino. p t- tā em̄ dispsa est a Ci-
zicenogro vsq; ad Caicum: ⁊ plus ēt regioni

occupauit inter caicū atq; hermū. Quatuor em̄
seculis æoliā coloniā Ionica dicūt antiquiorē:
moras em̄ ꝛ lōgiora tēpora suscepisse atq; Ore-
stem classi imperasse: quo in Arcadia mortuo:
Penthilum eius filium suscepisse: ꝛ vsq; in thra
ciam ꝑcessisse annis .lx. post Troiam quo tēpo
re Heraclidę in Peloponnesum redierūt. Dein
de Archelaum illius filium: cū æolica classe cir
ca Dascylum traiecisse: in eam q̄ nūc. Cyzicena
noīatur. Grā vero filiū eius iuniorem vsq; ad
granicum flumē ꝓgressum: ꝛ meliore apparatu
cū maiore exercitus pte: in Lesbum trāmisisse
atq; ea occupasse. Clebam vori filiū: ꝛ Malaum
q̄ ꝛ ipsi ab Agamēnone ꝓfecti erāt: eodem tp̄e
exercitū cōtraxisse: quo pēthilum: sed Penthili
cissem trāsitū ex Thracia in Asiā anticipasse.
Hos ꝓo circa Locrensē agrū ꝛ Phuciū montē
Phricius mons multū temporis cōtriuisse: postea transgressos
Cuma Cumam ꝯdidisse: q̄ Phriconia a locroꝝ mōte
dicta est: sed cū Aeoles dispsi essent ꝑ totā re-
Phriconis gionē: quā diximus a poeta troianā appellari:
quidā ex posterioribꝫ totā Aeolida vocauerūt:
q̄dā partē ꝛ troiam: alij totā: alij partē eiꝰ quo
fit: vt nihil omnino inter se conueniat: mox enim
in locis ꝓpōtidis Homerus ab Esapo troadis
initiū facit. Eudoxus iam eā cōtrahit: a Priapo
Artacs incipiēs: ꝛ artacs q̄ locus in Cyzicenoꝝ insula
Priapus situs aduersus Priapū cōsurgit. Damastes ma
gis eā cōtrahit a pario initiū faciēs: nā his le-
ctū vsq; ꝓgreditur: alij vero aliter charo lāpsa-
cenus alia .ccc. stadia adimit: a p̄erio incipiens:
nā totidē p̄eriū abest a pario: atq; Adramytiū
Praerium vsq; ꝓgreditur. Scylax Caryandeus ab Aby-
do incipit eodē modo ēt Aeolida. Ephorus di-
cit: ex Abydo Cumam vsq;: alij vero aliter: sed
Idae situs pulcherrime describit eam: quę vero
Troia dicitur: q̄ mōs altissimus est: ꝛ ad occi-
Troia dentē spectat: ꝛ mare qđ ibi est: paululū ad se-
ptētrionē atq; orā eam cōuersus: ea ab angusti
is Abydi vsq; ad Esapū: ꝛ Cyzicenū agrū ad ꝓ-
pontidē ptinet. Occidētale aūt mare ē Helles-
pontus: in quo ægeū pelagus est. Ida cū multi
Hellespōtus pes sit: in scolopendre modū his vltimis termi
natur ꝓmōtorio qđ circa zeliā est: ꝛ eo qđ lectū
Ida appellaſ: quoꝝ alteꝝ finit in mediterraneā pau
Lectum lo supra Cyzicenū agrū: nā nūc zelia Cizicenoꝝ
ꝓmō. est lectū vero in egęū pelagus descendit. in pter
zelia nauigatiōe sitū: quę in lesbū fit: vt.
Idę fōtes Venimus in plenā venatu: ꝛ fontibus idam:
Lectum Lectō vbi primū: egressi: maria alta relinquūt.
Nā ꝓpue poeta lectū dixit. Lectū em̄ ad idā pti
net: ꝛ primus e mari exitꝰ ibi fit: in idā ascēdēti
bus. Recte ꝛ fontibꝰ plenā dixit: nā hac in par-
te mons aq̄s abūdat: qđ fluminū multitudo de-
clarat a montibꝰ idęis in mare ꝓfluentiū: vt se
ptē Rhesi vada ꝛ reliqua quę ꝛ ille cōmemorat
ꝛ a nobis sunt inspiciēda. Extremos aūt mōtis
pedes vtrinq; lectū spectat: atq; ēt zeliam: mō-
tana hoꝝ cacumina summus Gargarus dister
minat. Nā Gargarus in superioribus nunc idæ
Gargarus partibus ostenditur: locus a quo gargara dicū
Gargara tur æolica ciuitas. Quare ea inter zeliam lectū
q; prima sunt a ꝓpontide incipientibus: quę vsq;

ad Abydi angustias tendūt: deinde ex ea quę a
Propōtide lectū vsq;. sed lectum deflectenti in
geno sinus diffunditur quem ꝛ ida efficit a lecto
cōtinentē versus secedens: ꝛ cane qđ ꝓmonto-
riū ex altera parte lecto opponiſ. Hunc alij ide
um sinum: alij Adramytinum vocant: in eo sunt
Aeolicę vrbes (vt diximꝰ) vsq; ad hermi ostia
in superioribus em̄ dictū est: qđ e Byzantio se-
ptētrionē versus nauigantibus: recta nauiga- Sestus
tio primo est Sestum ꝛ Abydū ꝑ mediā ꝓpōti Abydus
dem: postea est Asię ora: vsq; in cariam. Hac ita
q; seruata opus est: vt cōsequentiū argumentū
audiamus: ꝛ si quos sinus in ora dicemus: neces
se ē etiā vt sciamus ꝓmōtoria: q̄ ipsos efficiunt
in eadem linea sita esse: tāq; in aliq̄ meridiano:
quare qui harū rerū curā habēt ex ijs quę a po
eta dicuntur aliquid plus colectant: totā. s. hanc
oram sub troianis fuisse in nouem principatus
diuisam: ꝛ sub Priamo in bello troiano cōstitu Priamus
tam ꝛ troiam appellatam: qđ ex singulis notuz Troia q̄
est: nam achillis socij vrbiū debellatores cū vi-
derint initio Ilienses exterius bellum gerere
circūuicina sunt agressi.
Bissenas curuis euerti nauibus vrbes
Per troiam vndenas terrestri mare subegi.
Troiam vocat cōtinentē quę vastabatur: nam
inter cætera vastata sunt: quę lesbo erāt oppo- Thebæ
sita: vt Thebæ Lyrnessus ꝛ pedasus: quæ Lele Lyrnessus
gum erat: et pedasus
Eurypyli regio: filij Thelephi. Vnde. Leleges
Ipse neoptolemus ferro traiecit acuto Eurypylus
Magnanimū Heroa Eurypylū quē Telephus Lesbus
olim
Progenuit: multi circū cecidere sodales
Hęc itaq; vastata dicit: atq; lesbum ipsam
Quum lesbum instructam cœpisti mœnibus vr
bem. Et illud.
Lyrnessum atq; ipm populatꝰ pedason Et illud
Lyrnessum ꝛ magnę populatus mœnia thebæ Briseis
Et lyrnesso quidē briseis capta fuit: Vt illud Mynetes
Hanc e lyrnesso excipit. In cuius captiuita Epistrophus
te Mynetē et Epistrophū. cecidisse dicit: quod
briseis Patroclum lugens declarat.
Nec me dure meū voluisti si ere maritum
Quē celer e vita quondā submouit Achilles.
Funditus euersa diuini sede Mynetis.
Nam cum diuini Mynetis sedem dicit: Lyrnes-
sum significat: vt et subiectam: atq; eum ibi pu-
gnando cecidisse. ex Theba vero capta fuit: vt
chryseis
Nos thebam aduecti sacram cetionis ad vrbē
Ex aduectis eo dicit etiā Chryseida. illud autē Chryseis
non ita intelligendū putant: vt iacet Tu patria
in laribꝰ Priami ad Troiam. ast ego Thebis.
Andromache magno quodā genita cetione:
Qui cunctā syluis babitabat Hypoplacō. atq; Hypoplacos
Ductor hipoplaciam thebam ciliciasq; tenebat.
Secundus itaq; troum pricipatus hic est: post
eum qui mynetis erat. illud quoq; his congru-
it: qđ ab andromacha dicitur:
Hei mihi quo fato trahimur nūc. hector vterq;
Tu patris in laribus Priami ad troiā: ast ego
thebis.

Immo p trāspositionē vterq; ex troia:sed
Tu patris in laribus Priami:ast ego thebis
Tertius principatus est lelegum:ꝛ ipſe troia=
nus:vt maximus alter
Leleges Lycaon Polydoras — Sub cuius lelegum populi ditione tenentur: e
cuius filia Priamus lycaonumꝛ Polydorum ge
nuit:qui in dinumeratione sub Hectore cōstitu
ti:troes dicuntur: vt
Hector idem troas galea pꝛęsignis agebat.
Cæteri vero sub Aenea erant. Ut
Dardanios agit Anchisæ pulcherrima proles.
qui etiā troes erāt.vnde Homerus sic inquit.
Aeneas Lycii pandarus zelia Aphnis — Magnanimū Aenea dux cōsultissime troum.
Lycii vero sub Pandaro erant:;quos etiam tro
as appellat: Ut
Quiq; colunt zeliā extremę radice sub idæ
Aphnis ab Esapo potātes flumine:troes
Dura Lycaonides in prœlia pandarus egit.
Hic sextus est principatus:naz qui inter Esapū.
Abydumq; sunt troes dicuntur.
Abydensia eni sub asio ponuntur. Ut
Percotæ Piaction Sestos Abydos Arista — Et qui percoten atq; ipsum piaction:ꝛ qui
Clarā Seston habent:ꝛ Abydū: et dian aristā
Asius Hyrtacides dux horum. Priami quoq; fi
lius paternas equas Abydi pascebat:vt
Ille nothum Priami transfixit Democōtem
Pernices qui nuper equas pascebat Abydi.
Et Hicetaonis filius apud percotē boues pa=
scebat: nec ipse alienas: Ut
Atq; Hicetaoniden primo alloquit Menalippū
Flexipedū percore custodē armentorum
Troes — Quare hęc regio et consequens adrastiam vsq;
troae vocarunt:nam duo filii Meropis Perco
sii et imperabāt. Abydo igitur Adrastiam vsq;
troes erāt bifariā tamē diuisi:nam alii sub Asio
erant:alii sub Meropis filiis: quēadmodumꝛ
Cilicum regio Priami opes — Ciliciū regio duplex est:nā altera thebaica est:
altera lyrnessya:postq; de ea dicetur: quæ post
lyrnessum est. Eurypylo subdita quod autē om=
nibus his Priamus imperaret. Achillis verba
manifeste declarant.
Ante tuas notamus opes spatiosaq; regna.
Quę fœlix pariter lesbos cōplectitur:ꝛ quę
Cōprehēdit Phrygię tellus:ac hellespōtus
Tunc quidē hæc erant: postea varię mutatiōes
sunt consecutę.nā circa Cyzicū phryges habita
Phryges Thraces Bebryces Dolopes Treres Aeolis Troadis initium — uere:piactiū vsq; circa Abydum thraces:ante
vtrosq; bebrices::ac Dolopes:cōsequētia Tre
res habuerūt atq; hi thraces. Thebæ campū
Lydi:qui tunc Meones erant. ex Mysis autē
ii q̄ supfuerūt Theothranti ꝛ Telepho subdi=
ti. Cū itaq; poeta æolicā regionē ꝛ troiā in vnū
cōponat. Cum æoles totam oram ab hermo vs
q; Cyzicū occupauerint:atq; vrbes cōdiderint;
nec nos absurde faciemus:si eam quæ nūc pro=
Esapus — prię æolis appellatur:a hermo vsq; lectū ꝛ cō
sequētia vsq; ad Esapū in idē cōgeramus. Nam
cum singula pertractabimus:rursum eas se ter
[illegible] — nemus:ꝛ iis quę nunc sunt eam cōferemus quę
s poeta ꝛ ab aliis dicuntur post Cyzicenorum
zelia — vrbē ꝛ esapū est troadis initiū secundū Homeri
descriptionem: nam de ea sic inquit.
Quiq; colunt zeliam: extremæ radice sub idæ.

Aphnis — Aphnii ab Esapo potātes flumine:troes.
Dura Lycaonides in prœlia pandarus egit
Hos quidem lycios vocauit. Aphnios vero ab
aphnitico lacu dici putāt:nāꝛ Dascyliticus lac9
ita dicitur:zelia in extrema idę pꝛętermontana:
est:distās a Cizico stadiis centū ꝛ nonaginta a
ꝓximo mari ad quod Esapus emittit. ad stad.
lxxx. Ea vero quę secundū orā sunt post esapum
cōtinuo partitur in hunc modum.
Apesum Pytia — Qui cāpos Adrastię habēt:necnō ꝛ Apesum.
Qui pytiā tyriæq; colunt iuga maxima terrę
His indura pꝛęest Adrastus ꝛ amphius arma
Pignora percosii meropis duo cara parentis
Hæc loca zelię subiacēt habēt autē Cyziceni ꝛ
priapeni vsq; in maritimā orā. Circa zeliam est
Tarsius — trasius amnis qui eadem via.xx.locis transitur
quēadmodū is:de quo poeta dixit ꝛ septē Rhe
Scarthon — si vada: qui a nicomedia niceā fertur.xxiiii.scar
thō ex pholoe in hilensem agrū. xx. multis po
is q̄ ex coscinis Alabādā:q̄ ex tyanis solos per
taurū defertur.lxxv.vltra Esapi hostia ad stad.
Menonis sepulchrū — fere est cumulus quidā in quo Mēnonis sepul=
chrū ostēditur eius q̄ Tithoni fili9 fuit:et ꝓxi=
mus est mēnonis vicus:inter esapū priapumq;
Granicus — Granicus fuit magna ex parte per Adrastię cā
pos. vbi Alexander Darii satrapas prœlio su=
perauit:totāq; regionē cœpit:q̄ inter taurū iter ꝛ
Euphratē:ad granicū vrbs fuit noīe Sidina:q̄
regionē multā eodē noīe habuit:nūc diruta ē:i
Sidina — Cyziceni ꝛ priapeni agri cōfinio harpagia fuit:
locus vnde raptum dicunt Ganymedē:alii cir=
Harpagia Ganymedes — ca Dardaniū ꝓmōtoriū id cōtigisse arbitrātur:
ꝓpe dardaniā.priapus portus est:ꝛ vrbs ad ma
Priapus — re sita. Hāc alii cōditā volunt a mylesiis:qui et
Abydū ꝛ ꝓcōnesum eodē tpe incoluerunt.alii a
Cyzicenis ꝛ nomē habet a priapo: q̄ apud eos
colitur siue ex horneis quę apud Corinthū sūt
i1 acceperint:siue liberi patris ac Nymphæ fi
lius dicatur. hoīes ꝑfecto ad eū colendū moti
sunt.nā hęc regio ꝛ finitima pariana ꝛ lampsace
na vineis abūdat. vnde Xerses lāpsacū Themi
stodi in vinū dedit. hic a iunioribus in deū habi
Lāpsacus — tus est. Nā Hesiodus priapū nō nouit. ꝛ Ortha
ne ꝛ Conisalo ꝛ Thyconi:ꝛ eiusmodi athenien
Conisalus adrastia — siū diis persimilis est. Regio hęc consuetudine
quadā adrastia vocabat: ꝛ adrastię cāpus duo=
bus enim modis dicitur sicut Theba ꝛ thebæ
campus:ꝛ Mygdonia et Mygdoniæ campus
Migdonia — Callisthenes dicit ab Adrasto rege qui pri=
mus nemesis tēplū ædificauit adrastiā vocita=
tam. Hęc ciuitas inter priapū est:atq; pariū et
subiectū campū eodē noīe habet in quo apolli=
nis actei ꝛ Dianę oraculū fuit iuxta pycatā de=
lubro diruto:oīs ea structura ꝛ lapides pariū
sunt trāslati:vbi ara ędificata est:Hermocreō=
tis opus:ꝛ magnitudine ꝛ pulchritudine memo
rabile:oraculū omnino deletū est. quēadmoduz
et zeliense:quare hoc in loco nullū nec adrastiæ
nec Nemesis temp'ū extat. circa Cyzicū vero
Adrastię delubrū est:de qua sic Antimachus in
Nemesis — quit. Est dea quā Nemesim dicunt: dea magna
potensq;:Quæ bona cœlestiū ꝯcessit cūcta deo
rū possidet:huic primus sacratā, cōdidit aram

Adrastia parium — Fluminis esapi gelidas Adrastus ad vndas at
q ibi nūc colit: seruat q adrastia nomē: Pariū
ciuitas est iuxta mare: quę maiorē pōtū habet
q̄ priapus: ex ea aucta: nam Pariani attalicis
obsequentes: sub quibus est ager priapensis:
multū ex horū regione absciderūt. permittenti
bus quidē illis: Hoc in loco finxerunt Angui=
genas cognationē quandā cū serpentibus ha=
bere: pditum est em̄ mares serpētū morsib9 re
medio esse: si eos cōtinuo attigerint: quēadmo
dū incātatores. ac primo liuorē transferre: post
ea tumorē ac dolorē sedare. Gentis huius au=
ctorem tradunt Heroem quendam: ex serpente
immutatum: qui fortasse vnus aliquis fuit ex ly
bycis psillis: vis autem ea aliquādiu in genus
Pytia — permāsit: parium mylesij z erythrei z parij cōdi
dere. Pytia est apud pytiuntē parianæ regio=
Linum — nis: z mōtē pytiū imminentē habet. Ea inter pa
riū iacet ac priapū: iuxta linum qui locus ad ma
re est: vbi cochile Lynusij appellati optimi om=
niū capiunt. e pario priapum nauiganti: est anti
qua pcōnesus: z noua q̄ ciuitatem habet z ali=
bi lapidis venam magnā: z apprime laudatam.
Aristæus grimaspia — Unde Cyzicena opera circūstantiū ciuitatē pul
cherrima ex hoc lapide fiunt. Hinc fuit Ariste
Thera — us carminū poeta: quę Arimaspia dicuntur: vir
facūdię blāditijs vehemēs: si quis alius. Thereę
mōtem: alij eos putant: q̄ circa Pirossum sunt:
quos Cyzicem habēt zelię vicinos: in his thera
est primo lydorū regia: postea persarū nonnulli
collē quēdā ostendūt stadijs. xl. a lāpsaco distan
Lāpsacus — tem: in quo tēpliū est matri deorū sacrum: quod
Rheæ dicitur lāpsacus insignis vrbs est ad ma
re sita: quę portum optimū habet: ea adhuc op
Pityusa callipolis — time perstat quēadmodū Abydus: a qua distat
ad. c. z. lxx. stadia: prius autē Pityusa vocabat:
quēadmodū de chio dicūt. in peninsula oppidū
est Callipolis quod in littore iacet ad Asiam
exposito: non procul a lāpsaco: vt ab ea nō plus
Pesus — q̄. xl. stadijs absit: inter lampsacū atq parium:
Pesus vrbs fuit: z flumen: vrbe diruta iam pest
ni lampsacū migrauere: cū z ipsi mylesiorū colo=
ni essent: quēadmodū lampsaceni. poeta duplici
ter eos ptulit: et addita prima syllaba: vt nec=
Apesus — non z Apesum z detracta vt Diues opum varia
rum habitabat mœnia pesi. Et adhuc flumē ita
Colonæ — vocatur: vltra lampsacū in eius mediterranea
sunt Colonæ milesiorū. Aliæ sunt ad exterius
hellespōti mare: stadija centum z quadraginta
ab Jlio distantes. e quibus Cygnū dicūt. Ana
ximenes tradit in erithrea z i phocide z in thes
salia colonas dici: in pariano etiam agro ē Jdio
Gergitha lampsacus — colona: in lampsaceno locus est: vineis cōsitus
qui gergithium appellatur. Fuit etiam ciuitas
Neoptolemus — gergitha a gergithis dicta: q̄ in Cumano agro
erat. Jbi em̄ ciuitās fuit pluraliter z fœminine
Charon adimātus — dicta gergites vnde fuit Cephalo gergithius.
adhuc locus in cumano ostenditur gergithium
Anaximenes — apud larissam. Ex pario fuit Neoptolemus co=
gnomento Glossographus vir memoratu di=
Metrodorus — gnus. E lampsaco fuit Charon rerum conscri=
ptor: z adimantus: z Anaximenes orator z Me
Epicurus — trodorus Epicuri sodalis: At qui Epicurus ipse

quodammodo lampsacenus fuit: diu lampsaci
versatus. atq leōtei z Jdomenei amiciciā vsus
qui primi erāt in ea ciuitate. Ex hoc loco agrip
pa leonē qui corruerat transtulit. Lysippi opus
Abydus — cumq collocauit in luco qui inter lacum est et
Euripum. post lampsacum est Abydus: z inter
media loca scilicet lāpsacenus ager et pariani
pars: quæ poeta sic comprehendit. Nam hę vr=
bes troianis temporibus nondū erant.
Et qui percoten atq ipsum praction: z qui.
Clarā Sestō habēt: z Abydū z Dian arisbam.
Asius hyrtacides dux horū venit arisba
Magnanimis aduect9 eqs Seleentis ab amne
Arisba Seleis — Quod cum ita dicat: videtur significare arisbā
regiam esse asij: vnde eum profectum dicit: si ve
nit arisba seleentis ab amne: quę loca adeo sūt
obscura: vt de eis historici non conueniant: nisi
quod circa abydum sunt et lampsacum et pariū
z quod antiq per cote nomen immutatum est.
ex fluminibus autem poeta dicit seleētē apud
Arisbam fluere: siquidem Asius arisba venit: z
Practius — seleentis ab amne. Practius amnis est vrbs ip
sa non reperitur: vt nonnulli putauerunt. Js in
ter abydum z lampsacum fluit. Quum aūt pra=
ction ait de flumine accipiendum est quemad=
modum. Et illud.
Et qui pclarū cephesi flumē habebāt. Et illud.
Parthenū circa fluuiū qui tecta tenebant.
Arisba Arisbus Cebrini — Jn leso ciuitas fuit arisba: cuius agrū methym
nei habēt. est etiam fluuius quidam a. isbus in
thracia (vt dictum est) propequē cebrim thra=
Scei Sceus Scea porta — ces habitant. Multa enim apud troes z thra=
ces eisdem nominibus appellant: vt Scei thra
ces quidam: z Sceus amnis z Sceus murus z
Xanthus — Sceæ Troianæ portæ. Jtem Xanthi thraces z
Xanthus troiæ fluuius. arisbus quoq in hebrū
arisba fluuius — immittit. arisba troiæ ciuitas est. Jtem Rhoe=
asius — sus apud troiam fluit. Rhesus etiam thracum
rex fuit. Jtem alter asius apud Homerum in=
uenitur. asius hic z auunculus erat domitoris
equorū Hectoris atq Hecubæ frater: natusq
Sāgarius — Dymantis: Sangarium phrygię campos ha=
abydos — bitantis ad amnem. abydum milesij condidere:
Gyges — Gyge Lydorum rege permittente. Nam ea lo
Gygas — ca z tota Troas sub illo erat: atq promontoriū
quoddam iuxta dardanum gygas appellatur:
id in ore propontidis iacet: z Hellesponti a lam
psaco z ilio æquali spatio distans: ad stadia cen
tum et. lxx. Hoc in loco est illud septem stadiū
mare quod asiam dirimit ab Europa: Xerxe
ponte iunctum. promontorium ipsum propter
Sestos abydos — figuram cheronnesus appellatur quæ vbi pōs
iunctus est: angustias facit. pons abydo obia=
cet. Sestus cheronnesiarum ciuitatum optima
est: quæ propter vicinitatem sub eodem præfe=
cto constituta erat: cum præfecturę nondum cō
tinentibus distinguerētur. abydus ac Sestus
ad stadia. xxx. inter se distant: a portu in portū
pontis locus est paululum ab vrbibus digredi
apobathra — enti. abydo quidem propōtidem versus. Sesto
vero in eius aduersum apud Sestū locus qui=
dam apobathra nominatur: ad quem ratis iun
cta fuit. Sestus autem est interius: propōtidē

versus ad dexteram partem fluxus: quin ab ea fer
tur: quapropter facilius e Sesto nauigatur ad
Iunonis turrim: si quis paululū deflectat: atq
inde soluat. Cū fluxus ibi ad transitū adminicu
letur: ex Abydo vero transeūtibus in cōtraria
pternauigandū est circiter octo stadia ad tur-
rim quandā Sesto oppositā: postea in obliquū
eundum est: et nequaquam aduersus fluxus na
uigandum. Thraces post res troianas: Aby-
dum habitauere deinde milesij. Sed quum vr-
bes circa propontidem a Dario Xerxis patre
concremarentur. Abydus etiā calamitatis eius
particeps fuit: Nam post reditum e Scythia:
intelligens nomadas aduersus se transitum pa
rare: ad ea vlciscenda: q perpessi fuerant: veritus
ne vrbes exercitui transitum præberent: eas cō
cremauit vnde ad cæteras mutationes & tēpo-
ra: hæc etiā cōfundendorū locorū causa accessit.
De Sesto ac tota cherōneso tūc diximus cum
de thraciis tractaremus. Theopompus ait Se
stum paruā quidē esse: sed bene munitā: & duorū
iugerū crure ad portum coniunctam: vnde pro-
pter hæc & ppter fluxum aditus dominam esse:
abydeorum regioni in troade Ascyra imminet: — Ascyra abydos
quæ nunc Abydeorum sunt vrbs diruta: ea pris
per sese erat: & auri metalla habebat. Quę nunc
perrara sunt: vtpote consumpta: quemadmodū
ea quæ in Tmolo: & circa pactolū erāt. Dicunt
Abydū ab esapo distare ad. lxx. stadia recta au-
tem nauigatione pauciora Iliensia extra aby-
dum sunt: tum cętera maritima lectum vsq tū
etiam quæ in troiano iacent campo: et idę præ-
termontana æneæ subdita quam poeta duobus — Æneæ regio
modis nominat: interdum ita dicens. Dardani
os ait anchisæ pulcherrima proles.
Dardanios vocās: interdū dardanos: vt
Et troes simul & lycij tum dardana pubes — Dardania
Verisimile autem est: hoc loco eam fuisse: quā
poeta dardaniā vocat: vt Nubigena primum sa-
tus ab Ioue dardanus ipsam.
Dardaniam posuit.
Nunc vero ne vrbis quidem vestigium vsquam
apparet. Plato post diluuium tria viuendi ge-
nera putat constituta. primum in ipsis montiū
cacuminibus: simplex & agreste eorū qui aquas
formidant: quæ in campis solent abundare. Se
cundum in ipsis montium radicibus eorum qui
iam audent: maxime quum campi iam arescere
cœpissent. Tertium in campis. Dicet aliquis &
quartum quintum & fortasse plura. Postremū
vero in ora maritima et in insulis iam metu om
ni amoto: nam magis & minus audere ad mare
accedere multas vitę & morū differentias effici
et: & vt boni illi & agrestes imitiorem quodam-
modo vitę modum secundorum subeant: sic est
quędam prēter hos differentia rusticorum ho-
minum & semirusticorum et ciuilium a quibus
iam nomina paulatim immutata in optimum &
vrbanum vitę genus desierunt: secundum muta
tionē morum in melius factam prēter locorū &
vitę diuersitates. Has itaq differentias plato
dicit a poeta descriptas: nam primū viuendi ex- — Cyclopum vitus
emplū Cyclopas ponit: qui fructibus spōte na-
scentibus vtebantur: & mōtiū cacumina in spe-
luncis habitabant: de quibus sic ait.
Omnia per sese nullo nascuntur aratro.
Nō fora nō causas norunt: nō sancta senatus
Iura: sed in celsis habitātes mōtibus: antra
Et puer et magnis de rebus iudicat vxor.
Secūdę ciuilitatis exēplū Dardanū ponit qui — Dardanus
Dardaniā posuit: quoniā nondū ilion esset
In cāpo: sed adhuc idę mōtana teneretur. Pro
ximus illa fuit multis habitātibus aucta. Ter- — Ilium
tię exemplum ilium ponit, quem Ilij conditorē — Ilus
tradunt. Unde par est eum in medio campo se-
pultum esse: quoniam prior ausus est in campis
habitare: vnde illud est. Hi veterem ad tumulū
atq Ili monumenta ruebant: Dardanij mediū
qua campus Erineon ambit. Sed nec hic om- — Erineos
nino ausus est: nam nec ibi vrbem condidit: vbi — Ilij situs
nūc est: sed triginta fere stadijs superius ad ori
entem idam & dardaniam versus: iuxta eum q
nunc iliensium vicus dicitur. Noui Iliēses glo-
rię cupidi cum vellent hanc esse antiquā vrbem
cōiectandi cām pbuerūt: ex Homeri poesi. Hęc
enim nō videtur ea esse: quę ab Homero descri
bitur. Sunt alij qui scripserunt vrbem hāc mul
ta loca mutasse: postremo hic cōstitisse. idq ex
oraculo. Tales itaq mutationes quę tunc in in
ferioribus partibus contigerunt ciuitatum &
viuendi differentias efficere arbitror. Sed de
his alias. Tandem iliensium qui nunc sunt vrbē — Iliensium vrbs
vicum esse dicunt: qui Palladis tēplum habet.
idq paruum ac tenue. Alexandrum vero quam
ex victoria rediret apud granicum habita: tem
plum donis exornasse: atq vrbem appellasse: et
vt ædificijs repararetur: curatoribus mādasse — Minervæ templum
& liberam & immunem censuisse. postea subactę
persis humanissimam epistolam misisse: in qua
se eam magnificaturum pollicebatur: & insigne
templum conducturum: et sacrum certamen insti
tuturum. post eius obitum Lysimachus vrbis
cura suscepta: delubrum construxit: & murum cir
cūduxit: et vicinas & antiquas vrbes in ea habi
tatū deduxit: quę iam erant labefactatę: is etiā
alexandriā curauit: quę iam ab antigono habi
tata erat: & antigonia appellata: nomine tamen — Alexādria antigonia
immutato. Illum enim visum est Alexandri suc — Ilium
cessoribus: vt prius de nomine illius vrbes cō-
derent. postea de suo ea quidem permansit et
aucta est: nunc quoq Romanorum coloniam ac
cepit: & inter claras putatur: et quod nūc Ilium
est: vicus erat in vrbis modum: quum primum
Romani Asiam ingressi Antiochum magnum
eiecerunt ex ea regione: quę intra taurum est.
Demetrius Scepsius refert: cū adolescens ad-
huc in eam vrbem peregrinaretur: adeo negle-
ctam vidisse: vt ne coctilia quidem tecta habe-
ret. Agesianax scribit Gallos ex Europa trans
gressos: in vrbem ascendisse: tutelæ gratia: sed
quum eam sine mœnibus compperissent: ilico re
liquisse. Postea multum reparata est. Deinde
rursum Romani qui cū Fimbria erant ea labe-
factarūt obsidione captā: in bello aduersum mi — Fimbria
thridatē gesto. nā tūc Fimbria quęstor missus ē — Romanorum
cū Valerio Flacco cōsule: bellū aduersum Mi- — autor

thridatē aggrediente. ille mota seditione: ⁊ cō
sule a se in Bithinia iterēpto exercitu potitus
est: ꝓgressusq; Iliū quū Iliēses eū (vt pote la-
tronē) nō susciperent: admoto ad vrbē exercitu
vndecimo die eā coepit. Cui gloriāti quod quā
vrbē Agamēnō. x. anno vix coepit. cū mille naui
um classem ⁊ vniuersam greciā secum haberet:
ipse eā vndecimo die coepisset: respōdit quidam
ex Iliensibus: nō eni Hector aderat: q̄ ꝓ ciuita
te pugnaret. Sed cū Sylla aduētasset: hūc sus-
tulit: Mithridate cōditionibus quibusdam do
mū remisso: Iliēses vero multis būficijs solat⁹
est. Aetate nostra Iulius Caesar maximam de
Iulius caesar.
ijs curā suscepit: Alexādrū emulatus: nā ille vt
cognationē innouaret ad eos curādos impul-
sus est simul qr Homeri studiosus fuit: vnde ēt
Homericę poeseos emēdatio q̄dā fertur: q̄ ex
Alexādri ferula dicit̄ cū Callisthene ⁊ Anaxar
cho. Is eni q̄dā adnotauit quę postea in ferulā
cōlecit: quā in ꝑsica gaza inuenerat sumptuose
instructā. Homeri itaq; studio ⁊ aeacidarum co
gnatiōe: q̄ Molossis imperarūt apud quos ēt
dicūt Andromacā regnasse Hectoris vxorem:
Alexāder erga Iliēsea magnoꝑe erat affectus
Caesar ꝟo qr ⁊ alexādri amātissimus fuit ⁊ cer-
tissima cū iliensib⁹ cognationis signa habebat:
impēdio ad beneficiū incitabat̄. Certissima qui
dē: qr Romanus erat: Romani aūt auctorē ge-
neris aenea putāt. Iulius eni ab Iulo quodam
vno ex ꝓgēitorib⁹: ⁊ ille ab Iulo cognomē hoc
habuit: q̄ vnus fuit ex posteris aeneae. Regionē
itaq; eis tributi libertate ⁊ immunitate serua-
ta in quibus adhuc ꝑmanent. Quod autē anti
Iliū hōeri
quū Homeri iliū nō sit in hoc loco: ex hia cōte-
cturā capiūt. Sed prius loca describēda sunt: q̄
ab ora maritima incipiūt: vbi nos desiuimus.
Dardaniū ꝓmōtoriū. dardanus ciuitas
Post Abydū itaq; est ꝓmōtoriū dardaniū de q̄
paulo āte fecim⁹ mētionē: ⁊ ciuitas dardan⁹. lxx.
Rhodius fluuius
stadijs ab abydo distās: int̄ hęc Rhodius āmis
Cynosema
emittit: apud quē in Cherōneso Cynosema est:
Hecubae sepulchrū
Hecubae sepulchrū q̄dā Rhodiū dicūt in Esapū
emittere: q̄ vnus ex his est: q̄ a poeta cōmemo
rant. Et septē Rhesi vada tū Rhodiū: atq; ca
Caresus
resum: Dardanus prisca res est ⁊ a deo spre-
ta: vt saepe reges alij Abydum trāstulerint: alij
rursum in pristinā habuerit cōditionem: hoc in
Ophriniū
loco Cornelius Sylla Romanoꝝ imperator: et
Hectoris lucus
Mithridates cognomēto Eupator cōuenerūt:
vt bellū dissoluerēt: nō ꝓcul hinc est Ophriniū
Pteleus
⁊ in eo Hectoris lucus: in loco cōspicuo. deinde
Rhitium
pteleus lacus: deinde Rhytiū vrbs in colle sita
Halitenea
⁊ regio littoralis. Rhitio continua ⁊ Halitenes
Eantium
⁊ Eantiū: in ea est Aiacis tumulus ⁊ templū et
Aiacis tumulus
statua: quā ab Antonio ablatam: ⁊ in aegyptum
Sigeum
asportatam: Augustus caesar Iliensibus resti-
tuit: quēadmodū ⁊ plęrisq; alijs. Nam pulcher-
Os lacus scamander
rima dona: q̄ ille ex clarissimis tēplis abstulerat
aegyptiae largiens: hic deis reddidit: post Rhi-
Simois
tiū ē Sigeū vrbs diruta: et nauale ⁊ achiuorū
port⁹: ⁊ achaica castra ⁊ lacus: qui os dicitur et
Scamādri hostia. Nam Simois ⁊ Scamander
in campo cōcurrentes: multū limum deuehunt:
vñ maritimā oram exaggerātes os obstruunt:

et maria stagnantia et loca palustria efficiunt.
Protosileum Eleusa
iuxta Sigeū ꝓmōtoriū in cherōneso est pro-
tosileum ⁊ eleusa: de q̄bus in rebus thracijs aū
dictum est. Huius orę spatiū a Rhitio vsq; Si
geum ⁊ achillis tumulum: recta nauigātib⁹ est
stadiorum. lxx. nouo autem Ilio tota subiacet.
xij. fere stadijs ab eo distans iuxta achiuorum
portum a priore autem alijs. xxx. stadijs ad par
Achillis templum
tem: quae est idam versus. Achilles et templū
habet: ⁊ tumulū iuxta Sigeum Patroclus aūt
Patrocli tumulus
⁊ antilochus tumulos quibus omnibus ⁊ Aia-
ci Ilienses sacrificant. Herculem vero nō colūt
causam afferentes quod ijs vrbem fuerit depo
pulatus. at ille (inquiet aliquis) ita eam depo-
pulatus est: vt posteris depopulaturis: labefa
ctatam quidem relinqueret: ciuitatem tamē: vn
de poeta sic inquit. Pergama diripuit: plateas
viduauit et oēs. Viduatio eni quaedā hominum
imminutio est: non tamen extremum exitiū sed
ij quibus ipsi sacrificant: et quos vt deos colūt
ex toto eam deleuere: nisi hoc causę dicant esse
Hercules in troiam
quod hi iustum bellū intulerunt. Hercules ve-
ro iniustum: Laomedōtis equorum gratia: cui
rei rursum fabula occurritur. non enim equorū
gratia sed mercedis pro hesione accepto: sed o-
mittamus hęc: nam in fabularum cōmenta re-
cidimus: fortasse aliquę veriores causę nō latēt
propter quas Iliensibus incessit: vt alios cole-
rent: alios minime: poeta significare videtur eā
paruā vrbem fuisse. quū de Hercule dicit.
Cūq; viris paucis: ⁊ sex cum nauibus: ipsa
Pergama diripuit: plateas viduauit ⁊ omnes.
Hac ratione Priamus magnus ex paruo et
Acheium
Rex regum effectus videtur: vt diximus: pau-
Tenedij
lulum ab hac ora progredięti est Acheium: q̄d
Troianus campus
iam ad vlteriorem tenediorum regionem per-
tinet: quae loca cum ad mare talia sint: ijs troia
nus campus imminet vsq; ad Idam: stadia plu
rima ascendea. orientem versus: huius praeter
Scepsis
montana perangusta quidem est partim ad me
ridiem extensa: vsq; ad loca quae apud Scepsim
sunt: partim ad septētrionem: vsq; ad Lycios: q̄
Dardania
iuxta zeliam habitant. Hanc poeta sub aenea et
Cebrinia
Antenoridis ponit: ac dardaniam vocat postea
Paris sepul.
est Cebrinia magna ex parte campestris: quae
quodammodo pariter cum dardania progre-
ditur. Erat etiam olim vrbs cebrina: demetriua
hucusq; Ilij agrum Hectori subditum perten-
Oenones sepul.
dere arbitratur progredientem a nauali vsq; in
cebriniam. ibiq; alexādri ⁊ Oenones sepulturā
ostendi: quam dicunt Alexandri vxorem fuisse:
prius q̄ helenam raperet: et poeta inquit. Ce-
brionem haud propria Priamo de coniuge na-
tum. Quem consentaneum est a regione: vel et
ab vrbe potius nomen habuisse. Cebriniam ve
Cebrinia
ro Scepsim vsq; procedere: et eorum confini-
antigonia
um esse Scamandrum: medium inter ea fluen-
alexādria
tē. Cebrinios cū Scepsijs semp inimicitias ex
ercuisse: donec antigonus eos antigoniā trans-
tulit: quę nūc Alexādria dr̄. ac cebrinos quidē
cum alijs alexādriae remāsisse. Sceptios vero
domū redijsse. Lysimacho permittente. a regio
ne Idae quae mōtana est duos quosdam flexus

ad mare excurrere:alterū Rhytium: alterū Si
geum versus:atq; ex vtrisq; dimidiati circuli li=
Iliū nouū. neam effici:& tantū a mari distare: quantū nouū
Ilium atq; in planicię desinere. Nouū itaq; iliū
intra dictorū flexuū finē esse asserit.antiquum
vero intra initiū:interius autem Simoisiū cam
pum cōprehendi:per quē Simois fertur:& sca=
mandriū p quē Scamander fluit:atq; hic pprie
troianus campus appellat:poeta quoq; maxi=
troianus campus mā certaonū partē hic in loco factam ostendit
erineos nam & latior est:& loca celebrata hic videmus:vt
batia Erineon Esare sepulchrū & Batiam Ilu tumu
simois lum:flumina etiā Simois et Scamāder:quorū
scamander alterū Sigeo:alterū Rhytio primū est:ea in cō
os lacus. spectu noui ilii concurrunt.postea Sigeum de
callicolona lata lacum efficiunt:qui os dicitur:Vtrosq; cam
pos alterū ab altero ingens quidā collis dicto
rum flexuū in rectū dirimit:qui a nouo ilio inci
piens:& ei coniunctus:vsq; in cebriniam tendit.
Itaq; ad vtrosq; flexus Philosophi litterā ef=
ficit.paulo vltra eū est iliensium vicus:vbi fuis=
se existimatur antiquū ilium distans ab vrbe q̃
nunc est:stadiis.xxx.vltra iliensium vicū est cal
licolona collis quidā:iuxta quē Simois labitur
quinq; stadiū spatium habens vnde illud qđ de
Marte dicitur:non caret ratione:vt
Parte alia mauors:violenti turbinis instar.
Fertur:& excelsa troes hortatur ab arce. Nōnū
q̃ ad Simoenta ruit:qua collicona est.Nā proe
lio in Scamādri cāpo inito:cōuenięter mars in
terdū ab arce troianos exhortabatur: interdū
ab aliis locis Simoenti: & callicolonæ primis
quousq; verisimile est pugnā progredi.Cū vero
callicolona.xl.stadiis absit a nouo Ilio:qđ opꝰ
erat tantū spaciū cōprehēdi:inquātū castra nō
extendebātur:id quoq; quod lycii sortiti erant
ante Thymbrā,valde cōuenit antiquæ vrbi: nā
thymbris. thymbra cāpus est ibi primus:& thymbræus q
thibræi. per eū fluit:in Scamandrū emittens ad apolli
erineos. nis thymbræi templū.l.stadiis distat. Erineos
etiā asper quidā locus:in quo multę sunt capri=
ficus ātiquæ vrbi subiacet:quare illud quod ab
andromaca dicitur:valde huic cōuenit:vt
Tu populis consiste tuis: ad Erineon Hector.
Qua patet accessus vel adiri moenia possunt.
Nouæ aūt vrbi nō cōuenit phagus quoq; pau=
lo inferior est Erineo:de qua achilles ait Dūq;
ego apud troiā certarē:e mœnibus Hector
Longius ad pugnā nunq̃ prodire volebat.
Sed Sceas portas:& phagū exhibat ad vsq;.
phagus. Præterea id quod nunc nauale dicitur:adeo vi
troiæ, cinum est nouæ vrbi:vt merito partim troiano
nauale rum dementiā liceat admirari: partim metum.
troiæ. Dementiā quidē si tanto tēpore id immunitum
habebāt:cū vrbs ppinqua esset & tanta ciuium
et sociorꝫ multitudine abūdaret. Nup enī factū
murū inquit:vel nō est factus : sed poeta qui eū
finxit etiā deleuit(vt aristoteles dicit) Metum
vero:sł facto muro ex eo pugnabant : cū hostes
ad nauale irruērent:e nauibus certarēt.Verum
nauale cū illi id immunitū haberēt nō audebāt ad obsidē
troiæ. dum accedere:cū distātia parua esset: nauale ē
sigeum. iuxta Sigeū est:& Scamander ppe emittit.di=
stans ab ilio stadiis.xx.Quod siquis dicat.eum
qui nūc achiuorꝫ portus vocat.nauale fuisse p
pinquiorē locū dicet.xii.stadiis ab vrbe distan=
tem:& campū ad mare addet:quia totus cāpus
qui ad mare ante vrbē iacet fluminū aggestio ē:
qua ppter si nūc.xii.stadiorꝫ interuallū est:tunc
dimidio minus erat:narratio quoq; ab Vlyxe
ad Eumeū habita a nauali ad vrbē magnū spa=
tium esse significat:vt actē sub troiā duximus:
et in pgressu ait nimiū longe a nauibus venim⁹
Mittūtur etiā speculatores visuri nō apud na
ues maneāt: valde remoti a mœnibus:an in vr
bem retrocedant:& polydamas dicit.
Nūc reuertamur socii decernite in vrbem:
Ipse quidē iubeo:nā longe a mœnibus itū est.
Demetrius Hesticā alexandrinā in testimoniū
affert:quæ de homeri iliade cōscripsit interro= Hestica.
gantē nō apud nouū ilium bellū fuisse:& troianus de iliade
cāpus:quē poeta dicit inter vrbē fuisse atq; ma conscripsit
re.nā fluminū aggestio:q̃ nūc ante vrbē cernitur
posterius facta est:polites quoq;
Qui senis esiatę tumulo spectabat ab alto
Quid struerēt danai:pedibus pnicibus audax
Stultus erat:nam q̃q; ab alto:tū e maiore ar=
cis altitudine speculari poterat:& ex æquali fe=
re distātia nihil indigens pedum ope ad tutelā
nam Esiatę sepulchrū quod nunc ostenditur.v.
stadiis abest iuxta viam quæ alexandriam fert esiatę sepul
præterea Hectoris discursus circū vrbē ratiōe chrum.
caret.nam noua vrbs ppter perpetuum iugū Iliū vetus
circuiri non potest. Antiqua vero potest:cuius
merito vestigium nullum extat. nam cum vici=
næ vrbes vastatæ essent:nō tamen omnino eru
tæ:& antiqua funditus deleta:omnes eius lapi
des: ad illarum instaurationem sunt translati.
Vnde archeanactē Mitylenæum dicunt:ex iis
lapidibus Sigeum construxisse:quod postea a sigeum.
thenienses:misso phrynone olympionicæ occu vrbs.
pau erunt:quum lesbii de vniuersa fere troade
disceptarent: a quibus maxima eius regionis
pars possidebatur. Eius autem habitationes
partim adhuc stant:partim sunt deletæ. Pitta=
cus mitylenęus:vnus ex septem sapiētibus:ad
uersus.phrynonē imperatorē nauigans:& præ
lio cum eo conserto:maximā cladē accepit: vn=
de alcæus poeta dicit:se in quodam certamine
male latum:abiectis armis aufugisse:& præco= alcæus.
ni cuidam imperassent:vt iis qui domi erant.nū
tiaretur alcęus incolumis nequaq̃ ipsum tol=
let tyrānum:in clarū palladis templū: quē atti
ci suspenderunt.postea phrynone illum ad sin=
gulare certamen prouocāte concurrit sumptis
q; piscatoriis instrumentis:funda conuoluit: et
fuscina gladioq; cōfodit.stante adhuc bello pe
riander ab vtrisq; arbiter electus id diremit.
Demetrius Timæum mentiri ait qui scribat e
lapidibus Ilii Achilleum a periando munitū achilleum
dum atheniensibus contra Pittacum auxilia locus.
retur:munitum quidem hunc locum a mityle=
neis apud Sigeum cōcedit:sed nequaq̃ ex his
lapidibus nec a Periādro:qui quomodo arbi=
ter esset electus:qui erat aduersarius? Achil=
leū locus est in quo achillis monumentū cōdit

parue sane habitatio. Illienses Sigeũ cum mi
nus obtemperaret: euerterunt: nã tota ora dar
danum vsq̃ sub illis fuit: ꝛ nunc est: olim maxima
pars sub æolibus erat: quapropter Ephorus:
aeolis. non dubitat totã regionem quæ Abydo cumã
pertendit: æolida nominare. Thucydides dicit
athenienses Troiam Mitylençis abstulisse: in
bello peloponnesiaco: quod pachetiũ dictũ est
nõ tamen penitus euersam: nec vnq̃ funditus
deletã fuisse. vnde locrẽses virgines paulo post
quotãnis mitti incœperunt: quæ ꝑfecto mini-
me sunt homerica. Nam nec Homerus Cassan-
dræ violentiã nouit: sed eam nunc virginẽ dicit
vt interiore domus parte othryonea premit.
Quem noua bellorum iam pridem fama cabeso
Traxerat intactã: ꝛ forma præstante: petentem
Cassandrã. Violentiæ vero nusquã memi
nit: nec quod Aiacis interitus ĩ naufragio pal
ladis ira euenerit: an alia simili causa sed quod
palladi esset exosus: in cõmuni dixit: nã cũ oẽs
in tẽplũ scelerati atq̃ impii fuissent: oĩbus erat
infensa: interemptos aũt a Neptuno dicit: ꝑꝑ eo
rum insolentiã. Locrẽses virgines mitti conti-
git quum iam ꝑ se obtinerent: ilienses itaq̃ hoc
modo inquiũt. Homerus aũt expresse vrbis ex
cidium ponit: vt.
Tempus enim veniet: quo concidat Ilion in-
gens. Et illud.
Si Priami claram pugnando euertimus vr-
bem. Et illud.
Urbs priami decimo iam tandem corruit anno
Huius rei coniecturã hanc faciũt q̃d palladis si
mulachrũ nunc stat: cum Homerus id sedere si
gnificet. iubet enim peplũ palladis genibus ap
poni ꝑ imponi: vt est etiam illud.
Non cernet genibus caros assidere natos.
Quod melius est: q̃ vt quidam exponunt: pro
iuxta genua poni efferentes illud.
illa foco astabat: rutiliũ q̃ sedebat ad ignem.
id est iuxta focũ: quæ nã. n. pepli positio esset iux
ta genua: Ii quoq̃ qui genibus accentu circun-
flexo ꝑnunciant: quẽadmodũ in multis aliis fit
vtcũq̃ accipiãt: verba in infinitũ ꝑtrahunt. per
multa vero antiqua palladis simulachra seden-
tia ostẽdũtur vt phoceæ: Massiliæ Romæ chii
et multis aliis ĩ locis. Iuniores quoq̃ vrbis ex
cidium cõfitentur: vt Lycurgus orator. Nã Ilii
mentionẽ faciens quis inquit nõ audiuit id se-
mel a græcis euersum: q̃d nũc desertũ? Sunt q̃
putent posteriores hos cõdidisse. ratos locum
eum inauspicatũ esse: ꝑꝑ calamitates vel quod
agamẽnon antiqua cõsuetudine eum fuerit exe
cratus: quẽadmodũ croesus quũ Sidinã cœpit
in qua Glautias tyrãnus aufugerat: execratus
est quicũq̃ eũ locũ instauraret: quare ab eo loco
illos credũt abstinuisse atq̃ aliũ cõdidisse. Asty
palienses itaq̃ qui Rhytiũ tenuerũt primi oppi
dum iuxta Simoẽtẽ habitauere: quod nũc polis
ma noiatur: in loco nõ valde idoneo. qua ꝑꝑ cito
euersum est. Noua vero habitatio ꝛ tẽplũ apud
lydos cõdita sunt. ea in initio nõ erat vrbs: sed
multis annis post ꝛ paulatim vt diximus creuit

pachetiũ bel.
cassandra.
aiacis interitus.
palladis simulacrum
astypaliensis.
rhytium
polisma.

Hellanicus volẽs iliẽsibus gratificari. vt illius
fama est cõcedit nouã: ꝛ antiquã vrbẽ candẽ ẽẽ:
quã deleta qui Sigeũ ꝛ Rhytium habitabant:
regionẽ iter se partiti sunt: ea aũt restituta om
nia reddiderũt. Idã ꝑpter multifontẽ dici existi
mant: ꝑpter fluminũ multitudinẽ ex ea ꝑfluen
tium: ꝑsertim vbi Dardanica regio ei subiacet:
vsq̃ Scepsim ꝛ iliensia. Demetrius eoꝝ locorũ
gnarus: vt homo indigena: ita inquit: est collis:
quidã Idæ noĩe Cotylus vltra Scepsim: ad cẽ
tum ac viginti stadia: ex quo Scamander ꝛ gra
nicus ꝛ esapus fluunt. sed hi ad septentrionẽ et
ꝑpontidẽ tendũt: e pluribus fontibus manan-
tes. Scamãder ad occasum ex vno fonte: fõtes
inter se distant. xx. stadioꝝ interuallo: ꝛ finis esa
pi ab ortu suo plurimũ distat quingẽtis fere sta
diis cuius poeta inquit. Dicendi causam ꝑstat
mirandus aquarũ. Fluctus hic geminis scaman
der fontibus exit: Alter enim tepidis fumosus
labitur vndis. Alter at in medio transfertur fri
gidus æstu. Quã nix ꝛ grando ꝛ glacie distinct
aquai. tepidis id est calidis: addidit etiã fumo-
sus: quia fumus ex eo fit sicut ex igni. Sed ĩ eo
loco nũc calidæ aquæ nõ inueniũtur: nec scamã
dri fons ibi est sed in monte: isq̃ vnus ꝛ nõ duo
Calidas quidẽ defecisse verisimile est: frigidæ
autem per deriuationẽ Scamãdro effluẽtes
iuxta hunc locum exoriuntur: vel quia ꝑpe sca-
mandrum sunt: atq̃ hæc aqua scamãdri fons di
citur. Nam hoc modo plures fontes eiusdẽ flu-
minis dici possunt. In hunc Andrius influit ex
quadem carisene montana regione: cõpluribus
vicis habitata ꝛ optime culta: quæ dardanicæ
adiacet: vsq̃ ad loca zeliæ ac pityæ finitima: eam
regionẽ a careso flumine dictã putãt cuius poe
ta meminit. Et septem rhesi vadatũ rhodiũ: at-
q̃ caresum. Hic idem dicit vrbẽ de nomine flu-
minis appellatam erutam esse. Rhesus fluuius
nunc Rhoites appellatur: nisi qui in granicũ in
fluit. Rhesus sit. Septem vadus quẽ multitu-
dum nominant septies pertransitur: a locis pul
chre pinui finitimis vicum celenas eunti: ꝛ æscu
lapium Lysimachi opus. De pulchra pinu: atta
lus qui primus negauit ita scribit. ambitũ eius
esse pedũ. xxiiii. altitudinẽ a radice. lx. ꝛ. vii. po-
stea in tria scissam æqualiter inter se distantia:
iterum in vnum apicẽ cohiberi: totam eius lati
tudinem esse duorũ iugerum ꝛ. xv. cubitorum: di
stat ab adramyttio stadiis centũ ꝛ. lxxx. ad se-
ptentrionẽ. Caresus a malunte fluit: qui locus
inter palescepsim iacet: ꝛ acheium vlterioris te
nediorum agri: immittit autem in esapum: Rho
dius a Cleandria ꝛ gordo fluit: quæ stadiis. lx.
distaut a pulchra pinu. influit autem in eum in
esapi conualle: quæ a sinistra cursus eius est: pri
mum inuenitur polichna locus munitissimus:
deinde Palescepsis: deinde Halizonium: quod
iam ad halizonum materiam (de quibus ante
diximus) constructum est: postea Caresus vrbs
deserta: et Caresina regio: et flumen ab eo di-
ctum quod conuallem ingentem efficit: mi-
norem tamen ea quæ esapi est. iam vero dein-
ceps zeliæ sequuntur campi ꝛ loca collibus ple

Idæ.
Cotylus.
collis.
scamandri ortus.
Esapus fluuius.
Granicus fluuius.
andrius fluuius.
carisena.
caresus fluuius.
rhesus fluuius.
rhoites
caresus.
rhodius fluuius.
cleandria
polichna.
palescepsis.
halizonium
caresus.

na ꝛ optime culta:in esapi dextra inter polichnã
et palescepsim est vicus nouus ꝛ argẽtarie: q̃d
etiam ad eandẽ materiã ponẽdũ est: vt illud fal
sum esse possit:argenti vbi vena est: siue alybã
siue alopã:siue vt cunq̃ velint nolare. Oportuit
enim eos ꝛ hoc fingere:parũper sibi frontẽ per
fricantes:nec claudũ quicq̃ ꝛ reprehẽsioni ob-
nium reliquere:cum iam semel ausi fuissent:iis
itaq̃ sic occurritur:cętera quoq̃ vel plurima ab
eo animaduertenda erant:vt ab homine perito
et indigena ꝛ tantã de iia rebus curã habẽte vt
xxx.libros cõscripserit:in expositionẽ paulo plu
rium.lx.versuum ex dinumeratione Troianoꝝ.
aenea. vrbs. — dicit itaq̃ pelascepsim abvrbe aenea distare sta
dus.l.ab esapo flumine.xxx. rursum ab hac pa
lescepsi nomẽ ad alia plurima loca deduci. s3 ad
o iam vnde digressi sumus redeundũ est. Post si
achilleum. — geum ꝓmontoriũ est achilleũ ꝛ acheiũ viterior
acheium — tenedioꝝ regio ꝛ ipsa tenedos:distãs a cõtinẽti
tenedos — ad stadia.xl.ea ambitũ habet ad stadia.lxxx. et
sminthcus — vrbẽ aeolicã:ꝛ portus duos ꝛ apollinis Smin-
ap. — thei delubrũ:vt poeta testatur. Sminthe9 : pre
calydnae — clare tenedi:nominatur apollo. Circunstant eã
Leuco — duae paruae insulę quas calydnas vocãt sitas in
phrys. — nauigatione lecti versus Tenedũ: alii calydnã
tenes. — dixerunt:alii leucophrym:circa eam sunt alię q̃
larissa. — dam insulae in hac de Tene conficta fabula nar
colonae. — ratur:a quo insula nominata est ꝛ de cygno qui
chrysa. — genere thrax fuit:ꝛ Tenis pater (vt quidã vo-
amaxitus. — lunt)ꝛ colonarũ rex acheio continua erat laris-
sa ꝛ colonę:quae prius ad diã pertinebãt.ꝛ chry
sa in loco excelso ꝛ petroso supra mare sita:ꝛ a-
maxitus quę cõtinue lecto subiacet.nũc acheio
continua est alexandria oppidauero illa quęad
modũ ꝛ alia cõpiura castella alexandriã migra
cebrina. — uere:e quibus est Cebrina et neandria regionẽ
neandria — tamen illi habent. Locus ipse in quo nũc est ale
sigia. — xandria Sigia vocabatur. In vrbe Chrysa est
sminthcus — apollinis Sminthei delubrium:ꝛ signũ quod no
ap. — minis veritatem seruat.nam mus quidam pedi
statue subiacet. Hanc statuã scopa parius fecit
historia siue fabula:quae de muribus narratur
huic loco congruit. nam teucris e Creta profe
ctis : de quibus primo Callinus elegiae poeta
tradidit:post multi sunt secuti: datum erat ora
culũ:ibi eos sedẽ posituros: vbi terrigenae eos
adorirentur: id circa amaxitũ dicunt contigisse
maximãq̃ agrestiũ muriũ multitudinem noctu
exortam:quicquid armorum ꝛ vtensiliũ ex corio
inuenissent corrosisse:teucros:ibi mansisse:atq̃
Ida mons — idam ab ida quae in Creta est appellasse. Hera
clides ponticus autor est:mures ibi circa tem-
plum abundare:et sacros existimari. Simula-
chrum vero ita instructũ esse:vt murẽ pedibus
premat:alii teucrũ quendã ꝓdidere ex attica ꝓ
fectum:ex vrbe troiũ:q̃ nunc oxypeteõ nomina
oxypeteõ — tur teucros vero nullos excreta venisse. Signũ
q̃ eomũctionis troiũ: cũ atticis dicunt:q̃d apud
vtrosq̃ erichthonius quidẽ generis auctor ꝑdi
catur:iuniores ita dicunt. Homeri aũt carmini
bus ea ꝓcipue videntur cõcordare: q̃ sunt in cã
po thebanoꝝ ꝛ vestigia q̃ chrysae in eo sitae olim
ostendebãtur:de q̃bus mox dicendum est. Sed
multis in locis est Sminthei nomẽ: nam iuxta
Amaxitũ duo loca sũt:q̃ Sminthia vocãt: ꝑter — sminthia.
eũ qui est iuxta templũ. item alia larisseo agro
proxima in pariano etiã agro locus est Smin-
thius appellatus. Itẽ apud Rhodũ ꝛ lyndũ et
alia plurima loca:nũc templũ Sminthiũ vocãt:
in agro itaq̃ lecti seorsum est Halisius cãpus ꝛ — halisius
tragesei sales:qui spõte nascũtur:ꝛ et hesiis ven — campus
tis cõgelascũt. iuxta amaxitũ. Ara ꝗq̃.xii.deoꝝ — tragesei
quã agamẽnon cõstruxit lecti ostẽditur. Hęc lo — sales.
ca cõtra iliũ sunt ad stadia.cc. vel paulo plura.
Sic ex altera parte sunt abydensia q̃q̃ paulo
propior est abydus : deflectenti aũt lectũ sunt
clarissime aeoliũ vrbes. postea est sinus adramyt
tinus in quo poeta maximã lelegũ partẽ videt — adramytti
collocare:ꝛ cilicas q̃ duplices sunt. Hic est mi- — nus sinus.
tyleneoꝝ littus:quod vicos aliquot habet in il
loiũ cõtinẽti.eundẽ sinũ ideũ nominãt.nã iugũ a
lecto ad idã porrectũ primis sinus partibus im
minet:in quibus poeta primũ lelegas sitos di-
xit.de quib9 ꝛ si prius dictũ est:nũc tamẽ est re-
petendũ quia pedason vrbẽ quandã:sub alte po
sitã inquit. Sub q̃bus lelegũ populi ditione te
nẽtur. Pedasus:ꝛ fluuio:q̃ iuncta est Satnioẽti — pedasus
Nũc vrbis locus desertus ostẽdit:quidã sub sat — satniois.
nioẽte scribũt:sed nõ recte quasi vrbs sub mon
te satnioẽte sita sit:cũ nullos ibi mons satniois
existat:sed fluuius ad quẽ vrbs sita est:q̃q̃ nũc
deserta:nominat aũt fluuium.

Satnion oenopidẽ contoꝛts perculit hasta.
Quẽ quõdã Nais pepit pulcherrima nymphae
Oenopi:seruaret dum Satnioentis ad vndam
Ille boues   Et illud.
Ad rapidi ripas ardebat Satnioentis
Pedason excelsam.

Postea Satnioẽta dixit:alii vero Saphnioẽta — saphniois.
qui torrẽs magnus est:ꝛ celebris ꝑꝑ poetã q̃ eũ
noiauit. Hęc loca dardanio agro ꝛ scepsio sunt
cõtinua:tanq̃ alia q̃dã dardania: humiliora tñ.
Nũc assioꝝ ꝛ gargaresiũ sunt vsq̃ ad mare Les-
biũ:cõtenta in regione q̃ olim antandria erat ꝛ — assi.
cerebrinioꝝ:ꝛ neãdrinoꝝ ꝛ amaxitanoꝝ agro : — antandria
neãdrini.n. vltra amaxitũ sũt:cũ ꝛ ipi citra lectũ — cerebrini
sint ꝛ magis mediterranei ꝛ magis ilio ꝓpiqui — neandrini
nã.c.l.stadiis ab eo distãt vltra hos sũt cebrinii — amaxitani.
vltra cebrinios dardanii vsq̃ palescepsim atq̃ — amaxitus.
scepsim ipsam. Alce9 antãdrũ lelegũ vrbẽ dixit. — antandrus
vt Urbs lelegũ i primis antãdros. Scepsius eã — leleges.
in adiacẽtibus ponit ita vt i ciliciũ terrã excat: — andra-
his.n.quodãmodo leleges sũt finitimi:australe — myttium
ide latus terminãtib9:hũiles tñ sunt:ꝛ ii ꝛ q̃ ma — polyme-
ritimã orã attingunt:ꝓsertim iuxta adramyttiũ — dium
nam post lectũ est polimediũ locus quidã ad sta — gargara
dia.xl.ab eo distans:vel ad.lxxx. lucus paruus — pyrrha.
est circa mare:vel ad.c.xl. gargara: quae in pro- — prom.
montorio quodã iacet:q̃d sinũ efficit:qui ꝓpriae
adramyttius vocat.nã tota ora a lecto vsq̃ ca-
nas hoc eodẽ noie appellat: in quo ꝛ eleaticus
compraehenditur ꝛ ꝓprie eũ adramyttinũ dicũt
qui a ꝓmontorio clauditur in quo gargara sunt — aphrodi
et a promõtorio pyrrha vocitato: in quo aphro — sium.
disium situm est oris latitudo est a promonto-
rio in ꝓmontorium,spatium.c.xx.stad:interua

antandros alexandria paris iudicium. astyra. Adramyttium. cisthena perperina. trarium coryphātis heraclia attea. arneus. pitana caicus elaiticas sinus. malia canæ. palescepsia. cebrene. polychna scephis. scamādrius. scepsis

est antandros cui mons imminet: quem alexan
driam vocāt: vbi deas a paride iudicatas dicūt
et aspaneus vbi idæ materies cedit. Hic.n.eam
aptant: postea ꝑ flumē deducūt. Deīde. est asty
ra vicus: ꝛ lucus astyrinæ Dianæ sacer in ꝓrio
est adramyttiū athenīēsium colonia: q̄ et portū
habet ꝛ nauale: extra sinū ꝛ pyrrhā ꝓmōtorium
est cisthena vrbs deserta: q̄ portum habet vltra
eam in mediterranea est ærīa vena ꝛ ꝑperina ꝛ
Trariū: ꝛ aliæ hmōi habitationes in sequēti mi
tyleneoꝝ tota sunt habitationes Coryphantis
et Heraclia. Deinde attea: deinde Arneus ꝛ pi
tana ꝛ caici fluminis ostia quæ iā ad elaiticū si
num ptinent in vlteriore regione est malia: ꝛ re
liquus sinus vsq̄ canas. sed rursum de singulis
dicamus: si quid ꝑtermissuꝫ est memoria dignū
ac primū de scepsi. Est aūt palescepsis vltra ce
brenē: ad excelsiorē idæ partē ꝓpe polichnam.
Ea olim scepsis vocabatur. postea aliter: postea
ex eo dicta est quod locus esset circunspectas:
si antiqua barbaroꝝ nomina græcis vocabulis
interpretāda sunt: postea. xl. stadiis inferius in
eam migrauere: quæ nunc scepsis dicitur: aucto
re. Scamandro hectoris filio: ꝛ ascanio aeneæ
atq̄ hæc duo genera multo tēpore dicuntur sce
psi imperasse: postea in paucoꝝ principatū con
uersi sunt postea cū milesiis populari statu ha
bitauere nihilominus qui ex eo genere erāt re
gea dicebantur ꝛ honores quosdā habebāt: po
stea antigonus scepsios Alexandriā deduxit: q̄
deinde Lysimacho permittente: domū rediere.

Lyrnessus

Scepsius scepsim putat æneæ regiā fuisse: quæ
media erat inter regionem illi sub iectā: ꝛ Lyrnes
sum: in quā ab achille agitatus fuisse dicit. Di
cit enim achilles Nōne memor. quū te sequerer
montana per Idæ: Tu fugeres cursuq̄ celer
lyrnesson adires: Quæ vero de aenea memorā
tur non concordant cum iis q̄ nunc de auctori
bus scepsiis dicta sunt: dicunt enim eum in bel
lo superfuisse: ꝓpterea quod priamo infensus es
set. vt hic odio priamū regem indignatus habe
bat. Quod sibi ꝓmeritos non impartiret hono
res. Alios etiā principes vt antenoridas: ꝛ ipm
antenorem euasisse existimant: ꝑꝑ hospitalita
tem quā cum Menelao habebant: vnde sopho
cles in captiuitate Ilii dicit per da lin ante an
tenoris ianuā positā fuisse: signū vt eius domus
intacta relinqueretur. Unde antenorē ac filios
eius cū enetis in thraciā seruatos tradūt. inde
circa adriā in eam partem venisse: quæ nūc ene

aeneas. anthēor. henetia. mātinia. capuæ egesta. scamander Simois æneæ mēsa

tia nominatur. Aeneam cum patre anchise ꝛ A
scanio filio multis comitantibus enauigasse: a
lii eum dicunt circa macedoniam Olympū ha
bitasse: alii circa mantiniam in arcadia capuas
condidisse: ꝛ a Capi quodam vrbi nomen impo
suisse: alii in Siciliam egestā ꝓfectū cum Elym
no: ꝛ troiano erycē ꝛ lilybeū occupasse: ꝛ fluuios
circa egestam appellasse scamandrum ꝛ simoen
tem: inde in latium profectum ibi permāsisse re
sponso quodam iubente: in eo loco sibi perma
nendum esse vbi mensas ederet. quod in latio ꝓ
pe lauiniu m accidit. Ibi enim ingens panis ꝓ
mensa per impudentiam appositus cum carni

bas quæ super eo erant assumptas est. Home.
nec cum iis consentire videtur: nec cum aliis q̄
de auctoribus scepsios memoratur. Significat
enim æneam imperii successorem in Troia re
mansisse: ac Troiæ imperium extincto Priami
darum genere natis natorum tradidisse. vt iam
priami genus est miseratus iuppiter: at nūc im
perium troiæ aeneas violentus habebit.
Et nati natorum ꝛ qui nascentur ab illis.
Sed hoc modo nec Scamandri successio serua
bitur. Multomagis etiam ab iis dissendit: qui
aeneam dicunt vsq̄ in Italiam errasse: atq̄ ibi
obiisse. Sunt ꝛ qui scribant.
At genus aeneæ cunctis dominabitur oris.
Et nati natorum ꝛ qui nascentur ab illis.

Scepsis erastus. coriscus neleus aristoteles theophrastus.

Quod de Romanis dicunt: ꝛ scepsii fuere philo
sophi. Socratici. Erastus ꝛ Coriscus ꝛ Neleus
Corisci filius qui aristotelē ꝛ Theophrastū au
diait: ꝛ successor fuit bibliothecæ Theophrasti
in qua aristotelica inerat: nam Aristoteles ꝛ bi
bliothecam ꝛ scholam reliquit Theophrasto:
et primus omniū quos scimus libros cōgrega
uit: ꝛ ægypti Reges bibliothecæ ordinē docuit.
Theophrastus vero eam tradidit Neleo. Ne
leus eam Scepsim detulit ac posteris dedit: ho
minibus quidē sane imperitis: qui libros inclu
sos ac negligenter positos tenebant: quūq̄ at
talicorum regū sub quibus erant: studium senti
rent conquirendorum librorum: ad instruēdam
eam bibliothecā quæ pergami erat: eos in fos
sa quadam sub terram occuluerunt: quos ꝛ Ti
neis ꝛ humiditate labefactos: tandē q̄ ex eo ge
nere erant appelliconi Teio tradiderunt: ma
gno emptos argēto. Aristotelicos. s. atq̄ Theo

apelicon.

phrasticos. apelicon: vt qui magis librorū esset
studiosus q̄ sapientiæ: volens corrosiones emē
dare eos transcribendos dedit scriptura nō re
ctæ suppleta. quapropter libros ædidit errori
bus plenos. Sed antiq̄ peripatetici post theo
phrastum cum omnino libris carerent: paucis
dūtaxat exceptis: exteriorum sermonū nihil ha
bebāt in quo firmiter philosopharent: sed post
tiōes quasdā lucubrabāt. Posteriores postq̄ hi
libri i lucē venere: Aristotelē imitātes lōge me
lius q̄ illi philosophati sunt. nā ꝑꝑ erroꝝ multi
tudinē cōsentanea dicere necesse habuere. mul
tum ad hoc Romani cōtulerunt. Nam cōtinuo

tyrānion

post apelliconis obitū Sylla q̄ athenas cœpit
allata illius bibliotheca huc eā transtulit. Ty
rānion quoq̄ grāmaticus incepit cū aristotelis
amātissimus esset eo sibi cōciliato q̄ bibliothe
cæ ꝑerat. Itē libra rii quidā scriptoribus vten
tes nō bonis: nec scripta conferentes: quod in
his libris præsertim fieri solet: qui vēdendi trā
scribantur. Tum hic tum etiā alexandriæ. Sed
de his satis e scepsi fuit Demetrius grammati

demetrius metrodorus

cus is de quo sæpe fecimus mentionem: et qui
troianam instructionem exposuit eodem tem
pore: quo Crates ꝛ aristarchus. Post hunc fuit
Metrodorus: qui e philosophica vita in ciuilē
mutatus est: magna ex parte inscriptis suis ora
toriæ loquens ꝛ nouo quodā dicēdi genere vsus
est: quo multos deterruit ꝑꝑ famā vo q̄ ꝑo

per erat clarum tamen coniugium apud Cartha
ginenses est assequutus: atq; vti Carthaginen-
sis vtebat. Cumq; Mithridatis amicitiam sibi
conciliasset: ad illum cum vxore discessit ⁊ hono
re maximo affectus est. Nam reddendo iuri pre
positus fuit a quo non erat ad regem prouoca
tio et tamen non foeliciter cessit. nam cum in ho
minum improborū odium incidisset legatus ad
Tigranē missus a Rege desciuit. Tigranes in-
uitum eum remisit Mithridati: iam e paterno
regno fugienti. Ille siue regis opera siue mor-
borum vtrunq; dicitur: in itinere mortuus est.
Ac de sceptiis quidē hęc. Post scepsim sunt An
andira pionię. lapis fer reus. orichalcū pseudargy rum. dira ⁊ pionię ⁊ gargaresis ager. circa andira la
pis quidam inuenitur: qui combustus ferrū fit:
deinde cum terra quadam in fornace excoctus.
Pseudargyrū exudat terra: quæ terra si æs ac
ceperit fit mixtura: ꝙ quidā orichalchū vocant
Pseudargyrū etiam circa tmolū gignitur. Hæc
leleges. asseria. assus sunt ea loca quæ leleges tenebāt eodemmodo
et assersia assus ⁊ arte ⁊ natura munitus est. ea
a mari ⁊ portu longum ⁊ erectum ascensum ha
bet. vnde illud Stratonici cōmode dictum est:
qui celeri passu assumit mortis periculum adit
Portus aggere ingēti cōstructus est. Hic fuit
cleanthes. Cleantes philosophus Stoicus qui zenonis
Citiensis scholæ successit: ꝙ postea Chrysipo
solensi reliquit hoc in loco aristoteles aliq̄diu
permansit: propter eam affinitatem quam cum
hermia tyranno contraxerat. Fuit autem Her-
hermias. aristotelis vxor. mias eunuchus: trapezitæ cuiusdam famulus
qui athenas profectus Platonem Aristotelemq;
audiuit: postea ad dominum reuersus atq; cum
eo primū ⁊ aternēses ⁊ assenses aggresso impe-
rauit: postea illi successit ⁊ aristotelem ⁊ xeno-
cratem ad se accersitos diligenter curauit Ari-
stoteli etiam fratris sororem dedit: per id tem-
mēnon pus Mēnon Rhodius cum persis ministraret
et exercitum duceret: simulata cum eunucho a
micitia hospitalitatis nomine ⁊ tractandarum
rerum gratia illum ad se vocat: quem cum com
præhendisset ad regem misit: ibiq; suspēsus est
Philosophi vero fugientes loca a persis occu-
pata: incolumes euasere. Myrsilus dicit Me-
thymneos Assum condidisse. Hellanicus eā eo
assus gargara lamponia. licam esse vult: quare ⁊ gargara ⁊ lamponia æo
lica sunt: nam assii gargara condiderunt: quę nō
bene habitatur: nam reges incolis ex vrbe mi-
leto deductis illam desertam reddiderunt: qua
re Demetrius Scepsius eos pro eolibus semi
barbaros effectos dicit: vt vero Homerus pu-
tat hæc omnia lelegum erant: quos quidam ca
cares pæonea. leleges. cautones. res: nomināt ꝙꝙ Homerus eos separat: vt ad
mare stant carea: curuato ⁊ pæonea arcu. Et le
legum populi: et Cautones. Quod quidem di-
uersi a caribus fuerunt habitabant autem in-
ter eos qui sub ænea erant ⁊ eos qui a poeta
Cilicea appellantur: sed a b achille vastati in ca
riam migrauere: ⁊ loca occupauerunt circa eaz
quæ nūc alicarnassus dicitur vrbs pedasus ab
eis deleta: non amplius extat. In alicarnessēsiū
pedasus alicarna vero mediterranea: quę ab eis pedasa dicta sūt
vrbs erat ⁊ regio nunc pedasensis appellatur.

in ea dicunt octo vrbes prius telegas habitasse
quum hominibus florerent; quas propter Cariā mindus.
occupauerunt vsq; Mindum ⁊ Bargylia ⁊ pist- bargylia.
dię multum absciderunt: Postea exercitum cū
caribus ducentes in totam gręciam sunt diuisi
et genus deletum est. Ex octo ciuitatibus sex gela
mausolus in vnam contulit: vt Calisthenes re- pedasus
fert. Mindum vero cum gela seruauit. Pedasij
et eorum finitimi (vt Herodotus scribit) maxi
mam diligentiam habent: vt eorū sacerdos pal
ladi sacram barbam habeat quod eis ter conti
git pedasus oppidum est in agro. Satratonicē
sium lelegum sepulturæ: ⁊ munitiones ⁊ habita
tionum vestigia apud milesios et in tota caria
apparent: omnis quæ post lelegas sequitur lele- Atarna
ges habitauerunt vt Homerus vult nunc eam cilices
adramyttini habent ⁊ atarnenses ⁊ pitanei vsq;
ad caici fluminis ostia. Cilices (vt antediximus)
in duos diuisi erant principatus: alterum Erio- theba.
nis alterum mynetis vnde Thebam Eetionis
vrbem dicit: vt.
Nos thebam allati sacram eetionis ad vrbem.
Qua etiam Crysam significat: in qua apollinis
Sminthei templum est: siquidam Cryseus ex
theba capta fuit: nos thebam inquit allati. nos
vrbe euersa res huc adueximus oēs. Et illud chrysa
Hæc inter se partiti: cryseida solū Excepere du
ces: Agamēnoni munus atridæ.
Lyrnessum aūt mynetis: quoniā Achilles.
Lyrnessum ⁊ magnæ populatus mœnia The-
bæ mynetē: ⁊ Epistrophū interemit: vnde cum
bryseis dicit.
Nec me dure meū voluisti flere maritū. Lyrnessus mynetes. Epistro phus. bryseis
Quē celere vita quondā submouit achilles.
Funditus euersa diuini sede mynetis.
Non thebā dicit quæ eetionis erat: sed de lyrnes-
sum: ambę enim in eo cāpo erāt: q̄ postea thebans
cāpus est appellatus. Is ꝓpter fertilitatē prius
a mysis ac lydis: postea a græcis infestatus est
qui eum ex æolide ac lesbo habitauerūt: nūc bo
nam partē habēt adramyttini in eo theba est: ⁊
lyrnessus locus natura munitus: nūc ambæ sūe
deserte. Altera ab adramyttio distat stadiis.
lx. altera. lxxx. in agro adramyttino est Crysa ⁊
Cylla. nunc quoq; ꝓpe thebā est locus quidam Adramyt-
cylla appellatus: in quo Cillei apollinis tēplū tium.
est. Hūc locū Cilleus amnis ꝑterlabitur ex Ida chrysa.
delatus: hec aūt sunt in antandri agro: Cilleum cylla.
quod in lesbo est ab hac Cilla nominatū cōstāt cylleus.
est etiā Cilleus mons inter gargara ⁊ antādrū
testis est Daes coloneus: apd colonas Cillei a
pollinis templū ab æolibus e græcia nauigan-
tibus ædificatum esse. Dicūt etiam Chryse A-
pollinem Cilleum esse. sed incertum: nunc idem
sit qui Sminthius ac diuersus: Chrysa oppidū
erat ad mare portum habens: cui proxime the chrysa.
ba imminet: Huic fuit apollinis Sminthei de- theba.
lubrum et Cryseis: nunc locus omnino deser- Sminthe
tus est delubrum ipsum chrysam quę nunc iux- ua ap.
ta amaxitum est: trāslatū fuit. Cum ex cilicibus amaxitus.
alii in Pamphiliam extissent: alii amaxitum ve- Chryseus.
terum autem historiarum periti dicunt chrysen
et chryseida hinc fuisse: ⁊ homerū loci huius fe
cisse mentionem.

Sed hinc nullus est portus: ille vero dicit.
At danai posiq̄ portum tenuere ꝓfundum.
Nec templum ad mare est ille vero ad mare id
fecit: vt.
Ut primū exposita est bibula chryseis arena:
Hanc laerte satus sacras deducit ad aras.
Inque manu cari genitoris ponit alumnam.
Nec ꝓpe thebam: ille autē ꝓpe eam dicit: atq;
illic captam chryseida. Sed nec locus vllus in
Alexandrinorū agro ostēditur cilla appellatus
nec cillei apollinis templum: poeta vero ea con
iungit: vt.
Qui chrysam circum regis cillamq; sacratam.
In thebano aūt campo prope ostenditur: naui
gatio q̄q; a cilicia chrysa ad nauale .lx. fere sta-
diorum est. vnius quodāmodo diei: quantū vly-
xes videtur nauigasse: nā q̄ primū egressus est:
sacrificium deo facit nocte vero occupante ibi
manet: mane autē nauigat: ab vrbe amaxito ter
tia fere parte dicti interualli. quare Ulixes ea-
dem die nauigare poterat ad nauale si sacrifi-
cium pfecisset circa. Apollinis Cillei templū est
cillus. Cilli monumentū: ingens quidē tumulus: hunc
pelopis Aurigam: ducē locorum dicunt: a quo
forsan cilicia dicta est vel contra: quę de teucris
aut de muribus tradūtur: a quibus sminthius
sminthius apollo appellatus est: quando quidē sminthei mures
vocantur huc transferēda sunt: solent homines
conopius. ꝯ paruis rebus imposita: huiusmodi quibusdā
hercules lamētis mitigare. Nam ꝛ a culicibus quos otei
milius conopas vocāt. Hercules conopion apud illos
Ipoctonꝰ. colitur: quoniā eos ab iis liberauit. Apud Eri-
Ipon threos quoq; miliuntē habitantes Ipoctonus
erethibis. colitur: quod Iponvineis infestissimus sit: nam
pornopion ex erythreis omnibus: apud illos solū talis be
stiola non gignitur. Rhodii autē apollinis Eri-
thibii templū habent in agro suo. Hi rubiginē
erethibem vocant: apud æolas qui in asia sunt:
mus quidam pornopion vocatur. Bœotii autē
hoc modo culices vocant: ꝛ sacrificium fit apol
lini pornopioni. Mysia itaq; circa adramyttiū
mysia est: ea olim sub lydis erat ꝛ adhuc in ipso adra-
myttio lydiæ portæ appellantur cū vrbs (vt di
Astyra. cunt) a lydis fuerit condita. Astyra vero qui vi
cus ꝓpinquus est: ad mysiam putant pertinere
Fuit olim oppidulum in quo erat astyrine Dia
næ templū in luco. cui antandri religiose ꝑerāt
quibus id apprime vicinum est: distat ab anti-
qua chrysa stadiis .xx. quæ etiam templū in lu-
co habet: eius est achillis vallum: in mediterra
theba nea est theba ad stadia .l. quā poeta cinctam sil
Hypopla- uis Hypoplacō dicit: vbi nec Hypoplacos: nec
cos. palax: quicq̄ vocatur nec silua imminet: q̄q̄ idq;
proxima sit. Theba ab astyris distat ad stadia.
lxx. ab andiris .lx. quæ omnia sunt desertorū lo
corum nomina: vel male habitatorum vel torrē
tium fluuiorum tamen propter antiquas histo
assus. rias celebratæ vrbes memorabiles sunt. Assus
adramyt- et adramyttiū quod in bello mithridatico cala-
tium mitate maxima oppressum est. Nā Diodorꝰ im
perator consilium ciuium deleuit: regi cupiens
gratificari: simulq; ex academicis philosophis
se vnum esse: ꝛ ius dicere et oratoriam exercere
simulans: qui ꝛ in eum locum cum rege ꝓfectꝰ
est. Rege autem euerso iis quos iniuria affece-
rat pœnas dedit. Nam cū multa in eum crimina
essent illata: non ferens infamiā turpiter ꝛ ob-
stinate periit. In vrbe nostra vir adramyttinꝰ
cum orator clarus asiatici stili: tū certator ſ: q̄s
alius fuit Xenocles: iis in senatu pro asia dixit xenocles.
quo tempore mithridaticæ factionis est accusa sapra.
tus: apud astyra est lacus quidam voraginosus andira.
nomine Sapra qui in iugosum quoddā maris lit palea.
tus erumpit: sub andira templū est: matri deū
andiriæ sacrum: ꝛ subterraneū antrum paleam
vsq;: est autē palea habitatio quędā sic appella
ta: quę ab andiris distat stadiis centum ꝛ trigin-
ta Subterraneum hunc meatū torrens quidā
os eius incidens aperuit: qui postera die a pa-
store quodā ad sacrificiū eūte: ap̄ ādira fortui
to repertus est. atarnius est Hermini tyrāni se
des post quem est pitana vrbs æolica quę por- atarnius
tus duos habet: ꝛ Euoenus fluuius qui eā præ pitana.
terfluit: ex quo aquæ ductus: Adramyttiis fa euoenus.
ctus est. e pitana est arcesilaus academicꝰ: qui arcesilaus.
cum zenone apud polemonē didicit: in ipsa pita artaneus
na locus quidam in mari ꝓximus: artaneus voca
tur sub pitanam iuxta eam quæ insula nuncupa
tur tradūt apud pitanē lateres super aquis in-
natare: quod ꝛ in etruria in insula quadā contin
git. Nam cū terra leuior sit quā aqua vehi eam
contingit. Posidonius vidisse se refert ex qua-
dam creta: quæ res deargentatas abstergit la
teres factos fluitare. Post pitanam est Caicus caicus
qui ad stadia .xxx. in sinum elaiticū em tit elea eleapolis
polis .xii. stadiis est vltra caicū quæ æolica est:
et pergamenorū portus centum ꝛ .xx. stadiis di
stans a pergamo: deinde ad stadia centū est Ca cana
na ꝓmontorium: quod contra lectum cōsurgēs
adramyttinum sinum efficit cuius pars est elai
ticus. Canæ locrorum oppidulum qui ex cygno canæ
profecti sunt: ad australiora lesbi extrema situm arginusæ
est in agro caneo. Is enim vsq; ad arginusas ꝓ-
tendit: ꝛ vlterius promontorium quod nonnulli
ægam nominā: eodem nomine quo animal: sed
secundam syllabam longam ꝓferri oportet. Ae
gam sicut Actan ꝛ archan: sic enim totus mōs aega
nominabatur: quem nunc canam ꝛ canas vocāt
circum montē austrum ꝛ occasum versus est ma
re orientem versus caici campus subiacet: aqui
lonem versus Elaiticus ager mons ipse satis ꝑ
sese contractus est. vergit tamen ad argeū pe-
lagus vnde ei nomen est: post ea id ꝓmontoriū
æga est appellatum vt Sappho dicit. Reliquū
vero cana ꝛ canę inter Eleam pitanam atarneū
et pergamū est teuthranea: distans ꝯ qualibet
harum citra caicū supra stadia .lxx. Teuthras
cilicum ꝛ misorū rex memoratur. Euripides di-
cit augam ab aleo patre: cum ab Hercule corru teuthra-
pta deprehenderetur in vrna quadam cum Te nea.
lepho filio impositam ꝛ in mari demersam esse. teuthras
Sed palladis prouidentia vrnam ad caici ostia auga
transmissam ensisse. Teuthrant est quum eos telephus
eos excepisset: augam in vxorem Telephū etiā
pro filio habuisse: quæ cum fabulosa sint aliam
profecto causam fuisse par est: Q̄obrem arcadisꝰ

filiā cum mysorum rege cōgressa fuerit: ⁊ qui ex
ea natus est regno successerit. Creditū itaq; est
Teuthrantē ⁊ Telephum regioni imperasse:
quæ teuthraniæ ⁊ caico proxima est: poeta sic
huius historiæ mentionem facit: Ipse Neopto
lemus telo traiecit acuto: Magnanimum he-
roa Eurypylum: quem Telephus olim proge
nuit. multi circū cecidere sodales Cetii: ad exi
tium ob muliebria dona ruentes. In quo poeta (Cetii.)
potius nobis inuit q̄ quicq̄ aperte dicat: neq;
enim scimus quos cetios accipere debeamus:
nec propter quæ muliebria dona grāmatici fa-
bulosa quædam afferentes: potius inuētiones
quasdam confictunt q̄ questionem soluant: qua
propter hæc missa faciamus: atq; eo sumpto
quod magis constat dicamus: q; Eurypylus (ut (Eurypyl9.)
Homerus vult) in locis caico proximis vide-
tur imperasse: vnde forsitan magna cilicū pars
sub eo erat: ⁊ non solum duo principatus apud
eos erant sed tres: cui rationi illud assentiri vi-
detur: quod in agro elaitico Cetius fluuiolus (Cetie9 flu uius.)
quidam est torrenti similis. Is in alium similē
incipit: deinde in alium qui in Caicum deuoluū- (Caicus.)
tur: Caicus autē non fluit ab ida quemadmo-
dum bacchilydes inquit: nec vt Euripides dicit
Marsys celebres celenas colit in extremis i- (Celenæ.)
de locis. Nam Celene longæ distat ab ida: lōge
etiam Caici fontes in campo enim ostendūtur (Tegnum.)
Tegnum mons est qui campum hunc termi- (Apia.)
nat ⁊ eum qui apię dicitur: qui in mediterranea (Mysius amnis.)
thebani campi imminet. Et tegno mysius am-
nis fluit: in caicū emittens: sub fontes eius de (Hergetha)
quo quidam arbitrantur Eschylum in ingressu (Lesbos.)
prologi in myrmidonibus dicere.
Io Caice mysieq; lymphæ.
Prope eius ortum vicus est Hergetha: in quē
attalus eos transtulit: qui in troade erant: cum
locū corripisset. Sed quoniam contra oram a le-
cto vsq; Canas lesbos extenditur: insula memo
ratu digna: circū quam etiam insulæ quædā ia-
cent: aliæ exterius aliæ inter eam: atq; continē
tem iam nos tempus admonet vt de his dica-
mus. Nam ⁊ hæc æolica sunt: ⁊ lesbos fere æo-
licarum vrbium metropolis est. Sed ab iis in
cipiendum est: a quibus oram quæ iuxta ipsam
est persecuti sumus: a lecto itaq; Assum nauigā
ti: Lesbiæ regionis initium est secundū Sigriā
promontorium eius ad aquilonem. Hoc in loco
est Metymna Lesbiorū vrbs. l. stadiis distās ab
ora Polymedii Assum versus: vniuersæ insulæ (Sigria.)
ambitus est stadiorum centum supra mille. Sin (Metymna)
gula quidem ita se habent a Metymna vsq; ma (Polymedius.)
liam: quod est australissimū extremū a dextra
insulam habentibus: ad quod canæ plurimum (Malia.)
insulæ opponuntur ⁊ terminantur stadia sunt (Mithylene.)
ccc. ⁊ xl. Hinc vsq; sigriū: quod est insulæ longi-
tudo quingenta ⁊ sexaginta inde in agrum Me
tymneum. cc. ac. x. Mitylene inter Metymnam
⁊ Maliam iacet ciuitas maxima quæ a Malia
distat stadiis. lxx. a canis. c. ac. xx. totidem etiā
ab Arginusis: quæ tres insulæ sunt nō sane ma (Argynusæ)
gnæ continenti proximæ canis adiacentes in-
ter Mithylenem ⁊ Metymnā iuxta vicū agri

Metymnei nomine Egirum. insula est angustis (Egirum.)
sima traiectū habens in pyrrheū euripum sta- (Pyrrha.)
diorum. xx. Pyrrha sita ē in occidentali Lesbi (Mithylene.)
latere. Distat a Malia stadiis. c. Mithylene
portus duos habet quorū australis clausus ē: ⁊. l.
triremiū ac nauiū capax. Borealis vero magnus
est ac profundus aggere protectus. Amboos
obiacet parua quædam insula partem quandā
habens vrbis ibi habitatā. ea rebus omnibus
pulcherrime instructa est: viros claros habuit
antiquitus quidem Pittacum vnum ex septem (Pittacus.)
sapientibus: ⁊ Alcæum poetam ⁊ Antimenidē (Alcæus.)
fratrem eius. quem babyloniorum socium alcæ (Antimenis)
us dicit magnum certamen peregisse: atq; eos (Sappho.)
e maximis laboribus expulisse viro pugnacissi-
mo: ⁊ vt inquit regum luctatore interempto: ac
solo relicto ⁊ calamitate oppresso: cum iis Sap
pho claruit admiranda res nam nullam fœmi-
nam scimus hoc memorabili tempore huic si-
milem visam: nec in minima parte poeticæ cum
illa comparandam. Per hæc tempora ciuitas a
cōpluribus tyrannis oppressa fuit propter in-
testinas seditiones: vnde Alcæi poemata quæ
stasiotica vocantur de rebus iis pertractāt. In
ter tyrannos etiam Pittacus fuit: vnde Alcæ-
tam ei q̄ aliis conuiciatur vt Myrsilo ⁊ Mega
lagyro ⁊ cleantidi ⁊ aliis quibusdam. Sed nec (Myrsilus.)
ipse harum nouitatum non particeps fuit. Pit (Megalagyr9.)
tacus. n. ad dominatus eruēdos principatu vs9 (Cleantis)
est: quibus sublatis ciues in pristinam liberta- (Diophānes)
tem restituit. Diophanes orator multo tempo (Potamon.)
re posterior fuit: ætate autem nostra potamon (Lesbocles)
⁊ Lesbocles ⁊ Crinagoras ⁊ Theophanes rerū (Criagoras)
scriptor. Hic ciuilis vir fuit ⁊ pōpeio magno ad (Theophanes.)
modum familiaris: precipue propter eam facul
tatem ⁊ omnia gesta ea perfecit: quibus patriā
partim per illum partim per sese ornauit: seq;
græcorum omnium clarissimum exhibuit: filiū
reliquit. M. pompeium: quem Cæsar Augusts
Asiæ curatorem constituit: ⁊ nūc inter primos
Tiberii familiares numeratur. Athenienses pi
ciitati sunt in maximum dedecus incidere: quū
. S. C. decreuisset omnē Mithylenæorum pubē
ad vnum iugulari pœnituit tamen eos: ac de-
cretum vna die ante allatum est ad imperato-
res: q̄ mandata essent peracturi. Pyrrha euer (Pyrrha.)
sa est: suburbanum adhuc habitatur ⁊ portū ha (Eressus.)
bet a quo mithylenem vsq; traiectus est: stadio (Sigrium.)
rum. lxxx. post Pyrram est Eressus in colle sita (Theophrastus.)
sed ad mare descendit. Ab ea Sigrium abest ad (Phanias.)
stadia. x. ⁊. viii. Ex Eresso fuere Theophrastus (Tyrtam9.)
⁊ phanias philosophi peripatetici: ⁊ aristoteli (Antissa.)
familiares. Theophrastus prius dictus est (Methymna.)
Tyrtamus: nā Arist. mutato nomine eū The- (Arion.)
ophrastum vocauit simul prioris nominis ab- (Terpādr9)
surditatem euitans: simul etiam studii facundi-
am eius significans. Nam Aristoteles discipu
los suos omnes eloquentes fecit. Theophra-
stum vero eloquentissimum. post Sigrium an-
tissa ciuitas est quæ portum habet. postea me-
thymna vnde arion fuit is quem Herodotus
in tenarum seruatum fabulatur: quum a predo
nibus in mari obrutus fuisset: hic quidem Ci-
tharedus fuit. Dicunt Terpandrum eiusdem

musicæ artificem ex eadem insula fuisse: q primus pro Tetrachordo lyra Heptacordo usus est: ut hi versus declarant: qui ad eum referuntur.

Nos tibi mutato chordarum quattuor usu.
Iā noua per septem modulamur carmina neruos.

[Hellaicus. Callias. Hecatonnesi.] Item Hellaicus rerum conscriptor & Callias qui Alcæum Sapphonq; exposuit: in freto qd̄ inter Asiam est ac lesbum: insulæ sunt circiter viginti: & (ut Timosthenes scribit) quadraginta: hæ composito vocabulo Hecatonensi nominantur: quemadmodum Peloponnesus consuetudine quadam geminandi. n. sicut Mionnesus & Proconesus & Halonnesus. Significant autem Hecatonnesi quasi Appolonnesi: hecatos. n. appollo est: nā per totam hanc orā Apollo colitur: usq; in tenedum Smintheus vel Cilleus vel Grineus vel alio aliquo nomine vocatus: *[Hecatos Apollo. Poirdoselena.]* proxima his est Poirdoselena: in qua ē eiusdem nominis ciuitas: & ante ciuitatem alia insula maior ea: & urbs eiusdem nominis deserta quæ apollinis templum habet: non nulli nominum in famiam fugientes: hanc poroselenam dici malunt: montem quoq; asporidinon pergamo proximum cum sit asper & sterilis: asporinon et templum quod ibi est matris deuz asporinæ: qd igitur dicemus de Poirdali & de Saperde & Perdica & de Simonidio illorum loris Poirdacis cadentes. *[Poroselēa. asporidinos. Asporinas. Poirdalis. Poirdacon. Lesbos.]*

Idest madidis: & in antiqua comœdia poirdacō locus est stagnantibus aquis: lesbos æqualiter distat a Tenedo Lemno & Chio: intra. l. ferre stadia: cū leleges ac cilices adeo cum troianis congruerent: querunt quare non ponūtur in dinumeratione troiana: verisimile quidem ē: cum propter ducuz discordiam: & urbium deuastationem cilices pauci relicti essent ut sub Hectore ponerentur.

Nā Eetion & eius filius ante dinumerationem dicuntur interiisse: ut

Ipse meum patrem vita spoliauit achilles.
Et thebam cilicum pugnando diruit urbem.
Tunc septē fratres: qui se intra tecta tenebant
Abstulit una dies: pariterq; in tartara misit.
Hos etenim cunctos celer interfecit Achilles
Eodem modo qui sub Mynete erant: & duces & urbem amiserunt: ut
Ille quidem deiecit Epistrophon: atq; myneta
Funditus euersa diuini sede mynetis.
Leleges autem certaminibus præstantes facit ut quum sic ait.
Ad mare stant Cares: curuato & pæones arcu.
Et lelegum populi & Caucones Et illud
Satnion oenopidem contorta perculit hasta.
Quem quondā nais peperit pulcherrima nymphæ:
Oenopi: seruaret dum Satnioentis ad undam
Illeboues.
Nam non ita defecerant: ut nullam per seipsos multitudinem facerent: presertim eorum rege adhuc superstite.
Sub cuius lelegum populi ditione tenentur.

Et urbe non omnino deleta: infert enim Pedason excelsam sub Satnionte. *[Pedasos.]* In dinumeratione vero eos prætermisit: ratus multitudinem non sufficere: ut in dinumeratione poneretur: vel sub hectore q̄q; hos dicat troianis valde amicos esse. Nam Lycaon qui hectoris frater erat: sic inquit. *[Lycaon. Laothoe. Alceus.]*

Me paruum. paruo victurum tempore: mater Laothoe genuit: pater illi maximus alceus.
Sub cuius lelegum populi ditione tenentur.

Hęc itaq; hanc habent verisimilitudinem: Verisimilitudo est: si quis exquisitam rei alicuius determinationem quærat in poeta: ut quousq; Cilices & pelasgi pertendebant; & Ceti qui inter eos sunt: & Eurypylo subditi de Cilicibus quidem atq; iis: qui sub Eurypylo erant: quantu attinebat diximus & quod Caicus maxime hęc terminat. Consentaneuz est: ut deinceps pelasgos constituamus: tum ex iis quæ ab Homero dicūtur: tum ex alia historia. Homerus enim sic ait

Hippothous populos ducit turmasq; pelasgū *[Hippothous.]*
Nam quicunq; tenent larissæ fertilis arua Hippothous regit: & par marti in bella pileus. Tautamide letho geniti de gente pelasga. Quibus verbis satis magnam pelasgorum multitudinē significat: non enim populum dixit: sed populos Cuz vero larissæ habitationem dicat: & larissæ multæ sint: aliqua ex propinquis accipienda ē: *[Laryssa.]* p̄cipue eaq̄ circa Cumā est. Nā ex tribus ea q̄ amaxito proxima est: nimis in conspectu est iliū & nimis propinqua ad ducenta fere stadia: unde non verisimiliter diceretur Hippothouz cecidisse procul ab hac larissa: duz pro patroclo pugnatur: sed ab ea quæ proxima est: nam ad mille stadia intersunt. Tertia est larissa agri ephesii: in Caystriano cāpo sita: queȝ dicūt pri⁹ urbē fuisse: ea Apollinis larissei fanum habebat: & tmolo quam epheso vicinior erat. Ab hac enim centuz & octoginta stadiis abest: quapropter sub Meonibus poni potest. Ephesii vero aucti multuȝ postea ex agro meonuz absciderunt: quos nunc lydos appellamus: unde nec hæc erit pelasgorū larissa: sed illa potius: naz de Caystriana quidez larissa Caystro proxima nullaz satis certaz coniecturaz habemus: quod iaz tunc eēt nec de ephesia. Decumana testis est uniuersa æolica historia: quæ paulo post troianas res fuit. Tradunt enim eos qui in phritio locrensi erant: qui mons ultra Termopylas est: inde pfectos: in euz locū venisse: ubi nunc cuma est: cū q̄ pelasgos inuenissēt: troiano bello labefactatos: adhuc tamen larissaz obtinentes ad. lxx. stadia a Cuma distantez: condidisse apud illos locuz euz. qui adhuc nouus murus appellat⁹ *[Phritius. Cuma.]* qui ad stadia. xxx. distat a larissa. pfectos autē condidisse Cumaz & homines qui superfuerāt eo habitatuz deduxisse. Cumaz vero a locrensi monte phricionida appellant: eodez modo & larissam ea nunc deserta est. *[Menecrates.]* Quod autez Pelasgi magna natio essent: alias historias testem adducunt. Menecrates quidez elaita in libris de originibus ciuitatuz refert totaz oram: quæ nunc ionica est facto a Micale Initio: prius a pelasgis habitatā: & propinquas insulas; lesbū

Pyleus mons. quoq; sub pyleo positos: asserunt quem poeta
dicit pelasgorum ducem ⁊ montem eis vicinuz
ab illo pyleũ appellari: Chii auctores suos pe
lasgos ex thessalia profectos putant: quæ gẽs
errabunda est: ⁊ ad trãsmigrationes facilis: ea
vt multum creuit: ita pariter tota extincta est
eo tempore maxime: quo æoles Ionesq; in asiã
traiecere. Sed peculiare quiddam larissęis ca
ystrianis ⁊ phriconensibus contigit: ⁊ iis qui
sunt in thessalia: omnes enim regionem a flu-
minibus dilutam habuere: illi a Caystro hi ab
hermo: tertii a peneo: in larissa phriconide di-
Piasus dux. cunt Piasum coli, quem tradunt cum pelasgio
rum dux esset larissæ filię amore captum fuisse
cumq; puellę violentiã attulisset cuntumelię poe
nas luisse. Nam quum in vini dolium pronus in
spiceret: puella (ꝙ resciuerat) illum per pedes
capiens ⁊ attollens in dolium demisit: atq; hęc
quidem antiqua sunt: nunc cum æolicis vrbib9
Ægæ. æge sunt assumendæ: ⁊ tennus vnde Hermago
Tennus. ras fuit is: qui de dicendi arte conscripsit. Hæ
Hermago vrbes secus montanam regionem iacent: quæ
ras. cumano ⁊ phocensi ⁊ Smyrneo agro imminẽt:
Hermus iuxta ꝙ Hermus labitur: nec procul ab his vr
Magnesia bibus magnesia sub Sypilo est ciuitas a Ro-
manis libera iudicata. Hanc terræmotus nu-
per labefacerunt. Ex aduerso sunt ea: quæ in
caicum vergunt: a larissa Hermum transeunti
vsq; cumam stadia sunt. lxx. hinc vsq; myrinam
xl. ⁊ totidem hinc vsq; Grynium ⁊ inde vsq; Eli-
am vt Artemidorus vult. Post cumam sunt.
Adæ. Adæ deinde post stadia. xl. promontorium no-
Hydra. mine Hydra. quod ad aduersum promontoriũ
Hermaty. hermatuntem elaiticum sinum efficit cuius lati-
Myrina. tudo est. lxx. fere stadiorum. Intra sinuz est my
rina ad stadia. xl. Aeolica ciuitas quæ portum
habet: deinde achiuorum portus: vbi sunt duo
Grynium decim deorum arę. deinde Gryneum myrrineo
rum oppidum: ⁊ Apolinis fanum: ⁊ peruetustũ
oraculum: ⁊ templum candido lapide sumptuo
sum: vsq; ad eam stadia sunt. xl. deinde. lxx. vsq;
Eleam quæ portum habet: ⁊ nauale regum at-
talicorum. Menesthei opus ⁊ athemensiũ: qui
cum eo apud ilium militarunt. De sequentib9
Pitana. autem scilicet Pitana Atarneo ac cęteris: quę
Atarneus sunt in ea regione dictum est: Aeolicacum vr-
Cuma. bium maxima ⁊ optima est cuma: ⁊ fere ea me-
Lesbus. tropolis est: ⁊ lesbus cæterarum ciuitatuz: quę
numero sunt circiter. xxx. quãq; non paucę sint de
letæ Carpuntur cumani: vt homines insulsi et
hebetes: ob hanc causam (vt quidam putant)
quod. ccc. annis post eius vrbis ædificationez
porcue vectigalia exegerunt: cum antea popu-
lus eiusmodi prouentum non haberet: quare
obtinuit opinio quod hi homines sero sentirẽt
cum vrbem ad mare habitarent dicitur etiam
aliter: quod publica pecunia mutuo accepta
porticus construxerunt: postea cum pecuniam
constituta die non reddidissent: a deãbulatio-
ne arcebantur: sed cum pluuiæ essent: in dede-
cus quoddam creditores edictum mittebant:
vt cumani porticus subirent: ⁊ cum præco ita i-
clamaret: porticus subire: dictũ esse prouerbiũ

quod cumani non sentiant: quod in plurima por
ticus sobeunda sit: etiam si nemo per præconẽ
admoneat. Vir sine controuersia clarus ex hac
vrbe est Ephorus Isocrati oratori familiaris
qui ⁊ historiam conscripsit: ⁊ de inuentionibus Ephorus.
tractauit: ⁊ ante hunc etiam hesiodus poeta: Hesiodus.
nam ipse dicit patrez suum relicta æolica: cumã Homerus
in Bœotiaz migrasse: vt ataz in opez coluit vil
lam quę iuncta heliconi: nec per frigus erat cui
quã opportuna nec æstum. homerum vero hunc eẽ
non satis constat. Multi enim de eo satis disce
ptant: nomen vrbi ab Amazone quadam indi- Myrina.
tum putant: quemadmodum ⁊ Myrina: ab ea Batia.
quæ sub batia in troiano campo iacet. At hũc
homines ipsi batieam nomine dicunt. Ast im-
mortalis: volucris monumenta myrinæ. Carpi
tur etiam Ephorus qui cuz patriæ facinora nũ
haberet: quæ cum aliis gestis dinumeraret no
lens tamen eam silentio præterire: sic inclamat
Ea tempestate cumani quietem agebant. Post
ꝙ troianam ⁊ æolicam oram persecuti sumus:
mediterraneaz deinceps percurramus vsq; ad
taurum eodem peregrinationis ordine conser
uato: in his locis principatum quendam obti-
net pergamuz insignis ciuitas: quę diu sub at-
talicis regibus fuit fortunata. Sequentis ita-
q; peragrationis initium hic faciendum est: ac
primo de regibus vnde profecti sunt: ⁊ quo tan
dem euasere breuibus aperiendum. Pergamũ
thesauros seruabat Lysimachi Agathoclis fi Pergamũ
lii: qui vnus fuit ex successoribus Alexandri id Lysima-
montis promontorium habitatum habebat: chus rex.
mons vero turbineus est: in acutuz apicem de-
sinens. Munitionis huius custodia ⁊ pecunia-
rum: que erant nouez millia talentorum com-
missa erat philethero tyanensi: qui a puero spa
do fuerat. Contigit enim in funere quodam cũ Philetery.
ad spectaculuz multi adessent: nutricez que phi
letheruz infantez portabat deprehensaz oppri
mi: adeo vt puer etiaz affligeretur. Erat igi-
tur Eunuchus. Is cuz optime esset educatus
dignus visus est: cui hæc crederentur. Tandẽ Arsinue.
carus Lysimacho erat: sed quuz ab arsinoe il-
lius vxore dissideret: propterea quod eum accu
sauerat locum ad defectionem perduxit: ⁊ vt tẽ
pora erant: ita se gerebat: videns ea ad nouita
tem apta: naz propter ea quod Lysimachus a agatho-
malis familiaribus coactus fuerat agathoclẽ cles.
filiuz interficere. Seleucus nicator reuersus il Seleucus
lum sustulit: ⁊ ipse a Ptolemæo cerauno subla
tus est: ac dolo interemptus. Dum res ita tu-
multuarentur Eunuchus sese in arce contine-
bat: ⁊ pollicitando semper validioribus ac pro-
prioribus obsequendo viuebat. hoc pacto ca-
stellum ac pecuniam possedit annis. xx. erant
ei fratres duo: Eumedes natu grãdior: ⁊ atta- Eumenes.
l9 iunior: et Eumene natus est Eumenes de pa- attalus.
tris nomine: Is pergami successionez habuit:
⁊ iam loca circumcirca tenebat: vnde apud Sar
dis anthiochum Seleuci filium superauit: cuz
eo ingressus: obiit autem quuz viginti ⁊ duo-
bus annis imperasset: attalus ex attalo ⁊ an-
tiochide achei filia natus successit in imperio:

et primo rex est nuncupatus. Hic galatas prœ
lio maximo superauit ꝛ romanorū amicus fuit
ꝛ cum eis aduersus Philippum pugnauit i clas
se rhodiorum: obijt iam senior cum annis. xl. et
trib⁹ regnasset: filios quattuor reliqt ex Apol-
lonidæ cyzicena Eumenē Attalum Philetерū
ꝛ atheneum e quibus iuniores priuatum statuz
duxerunt. Eumenes natu grandior regnauit.
Hic cum Romanis aduersum anthiocum ma-
gnum: ꝛ aduersum persen bellum gessit a Ro-
manis totam eam regionez accepit: que sub an
thioco circa taurum erat. Pergamuz enim in
initio regionem attalici habebat non multam
vsqꝫ ad elaitici: ꝛ adramyttini sinus mare. is vr
bem muniuit ꝛ lucuz Nicephorium seruit: tem-
plorum quoqꝫ dona ꝛ bibliothecas: ꝛ tantā per
gami habitationem quanta nunc est ille dilgē
tissime curauit. Regnauit autē annis quadragi
Stratōice tanouē; imperiū attalo filio reliquit: qui ex stra
tonice ariarathi cappadocum regia filia nat⁹
erat: Filii admodū iuuenis ꝛ imperii tutorem
fratrem attalū reliquit: Is cum annis. xx. ꝛ vno
regnasset: multis rebus gestis iam senior mor-
tuus est. Nam aduersum Demetriū Seleuci fi
lium cum alexandro anthiochi filio bellum ges
sit. Romanorum contra pseudo Philippum so-
tius fuit. Diegylim quoqꝫ regem cœpit ducto
in thraciā exercitu: Prusiam interemit. profe-
cto illi filio Nicomede imperiuz attalo qui sub
Philoma- tutela erat reliquit. Is philomator cognomi-
tor. natus cum annis quinqꝫ regnū tenuisset morbo
assumptus est: heredes Romanos instituit: qui
postea eam regionem prouintiā fecerunt: ꝛ asiā
Caicus. vocauere eodez nomine quo ꝛ continentē. Cai
cus Pergamū pieterfluit: per campū qui caic⁹
appellatur: regionē valde optimam: ꝛ totius fe
re mysie optimā percurrēs. viri clari pergame
ni ætate nostra fuere. Mithridates menodo-
Mithrida. ti filius ꝛ adoborgiō: qui ex tetrachia stirpe ga
dates. latarum fuit hunc cum Mithridatis pellice
congressum dicunt: vnde ꝛ pueto nomen impo
situm est: fingentibus amicis eum ex rege na-
tum. Hic contracta diu cæsaris amicitia ad id
honoruz peruenit: vt materni generis tetrar-
chiæ: ꝛ cum aliorum tum bosphoruz rex efficere
tur. Sublatus est a Lysandro: qui Pharnacem
regē occidit: ꝛ Bosphorū occupauit. Hic quidē
Apollodo magnuz nomen assecutus est. Item apollodo-
rus. rus orator: qui artes conscripsit: ꝛ apollodoriā
sectam introduxit. si qua tandem ea est. Nā mul
ta olim obtinuerunt: quæ maius iudiciū habue
re: e quibus est apollodoria secta ꝛ Theodoria
Sed plurimum apollodoruz extulit augusti cæ
saris amicitia cuius magister fuit. Discipulum
Dionysius memoratu dignum habuit. Dionysiuz ciuez suū
atticus. cognomine atticum: qui ꝛ bonus Sophista fu-
Apollōia. it ꝛ historicus: ꝛ sermonum conscriptor. Pro-
gredienti a cāpo ꝛ ab vrbe orientem versus est
vrbs Apollonia: in loco edito imposito: austrū
Thyatira versus est montanum iugum: quod transgressi
sardis eunt a sinistris est vrbs Thyatira. ma-
cedonum habitatio: quam nonnulli mysorū vlti
mam dicunt: a dextris est apollonis quea per-
gamo distat stadiis triginta totidem ab vrbe Apollonis
Sardana. Ea idem nomen habet quod Apollo Sardana.
nis cizicena. Postea sequitur Hermi campus: ꝛ
Sardis. septentrionales pergami partes ma-
gna ex parte a mysis tenentur: quæ a dextris ablīti.
eoruz sunt: qui abliti nominantur: quibus iun- Sardis.
gitur ea q̄ Epictetus dicitur: vsqꝫ in Bithyniaz
Sardis vrbs magna est: posterior rebus troia
nis antiqua tamen: quæ promontorium muni-
tissimuz habet. Ea lydoruz caput fuit: quos poe
ta maonas vocat: posteriores Meonas dixe- Meones.
runt. Hos quidem diuersos a lydis dicūt: qui- Tmolus
dam eosdē: sed præstat vt eosdē dicamus. Huic
vrbi Tmolus imminet mons fœlix: qui in verti
ce speculam habet: exedraz albi lapidis: quā p
sæ condiderunt: ex ea circunstantes spectantur
campi: presertim caystrianus circūcirca lydi ꝛ
mysi ꝛ macedones habitāt. Pactolus a Tmo Pactolus.
lo fluens: olim multa auri ramenta deferebat:
Ex quo preclaras illas Croesi ꝛ maioruz diuiti
as ferunt. Nunc eiusmodi stricturæ prorsus de
fecerunt. defertur Pactolus in Hermuz: in quē
etiam Hyllus: qui nunc Phrygius appellatur Hermus.
immittit. Ibi tres ꝛ alii ignobiliores concurren Hyllus.
tes: in phocaicum mare exeunt vt Herodotus
ait. Hermus mysiæ initiū est: ꝛ e mōte didyme Didymene
ne sacro per exustam in Sardianum agruz de mons.
fertur: secunduz continuos campos: vt dictum
est: vsqꝫ in mare: vrbi autem Sardiana plani-
cies subiacet: ꝛ Cori ꝛ Hermi ꝛ Caystri campi q̄
continui sunt: ꝛ cāporuz omnium optimi. xl. sta-
diis ab vrbe lacus distat: qui a poeta gygæus Gygæus
appellatur. postea mutato nomine dictus ē co lacus.
lus: vbi Coloenæ Dianæ templū est. quod in re Colus.
ligione maxima habetur: hoc in loco diebus so
lēnibus Simias saltare dicunt: num vero ino-
pinabilia an vera dicant: mihi quidē incertum
est. Sed quū versus ita apud Homerū iaceant
Antiphus: ꝛ Mesthles genuit quos maximus
olim.
Ad perfusa lacu gygæo rure pylemon.
Maonas egerunt: Tmoli in radicibu sortos.
Addunt etiam hunc quartum versum
Pinguis vbi hyda iacet: tmolo supposta niuali, Hyda.
Cum nulla Hyda apud lydos inueniatur: qui-
dam volunt Tychium hinc esse: qui a poeta di
citur.
Cerdonūqꝫ optimus hyde
Addunt etiam propterea quod locus siluosus
est: ꝛ fulminibus tangitur hic arimos esse: vt Arimi.
Ex arimis: vbi stratuz dicunt esse typhoea.
Inferunt etiaz.
Siluosos per agros: hydæ prępinguis vbi gēs
Quidaz hanc fabulaz in cilicia fingunt: quidaz
pithecusis: iis presertim qui simias dicunt ari-
mos ab etruscis vocitari. nonnulli Sardis hy
daz vocant: nonnulli eius arcez. Scepsius veri-
simili⁹ eos dicere arbitratur qui arimos in exu Pitecusa
sta mysiæ ponunt. At pindarus cū iis que sunt Typhon.
i cilicia pitecusia cōiungit: quæ sunt ante cuma
nuz agrum: ac etiaz sicula. Nam sub ætna Sili
ciæ Typhonē esse dicunt:
Quē ciliciæ celeberrimū ædidit antrum:

Nunc circūfluus maris occulit fluctus:
Eius Sicilia lanigerum pectus premit.
Et rursum
Illum ætna vinculis fortissimis coartat.
Et rursum
Immensum pater centimanūq; Typhonem
Vis deum Jupiter: apud arimos excruciat:

Arimi. Quidam Syros pro Arimis accipiunt: quos nunc aramos vocant a cilicas: qui apud troiaz erant: in Syriam cōmigrantes: Syris eā regionem ademisse: quæ nunc cilicia nominatur. Callisthenes auctor est: arimos prope calycadnuz esse: ꝛ Sarpedonis promontoriuz iuxta antruz Corycium: a quibus vicini montes arimi vocantur. Circū lacum Colonuz sunt antiqua regum

Sardis. monumenta. apud Sardis est Alyatis ingens tumulus super crepidine excelsa: ꝛ (vt Herodotus inquit) factus a multitudine ciuitatis: cuius maximam partem ancillæ perfecerunt: quæ (vt ille ait) omnes meretricantur. nonnulli hanc sepulturam meretricis monumentū dicunt. Sunt qui tradant lacuz Coloum manufactum esse ad excipiendas eas inundationes:

Colons lacus. quæ ex fluminibus auctis fiunt. Hypepa ciuitas est: ex Tmolo in Caystri cāpū descendenti:

Hypepa. Callisthenes dicit Sardis prius a cimeriis captas: postea a Treribus ac ciliciibus: quod etiam Callinum elegiæ poetam significare arbitratur. Postea a Cyro ꝛ Croeso: cū Callinus dicat Cimeriorum impetum in Esionenses eo tē

Callinus Esionēses Asia. pore factum fuisse: quo Sardis captę sunt. scepsius Esionenses pro asionēses Ionice proferri putat: nam fortasse inquit maonia asia dicebatur vnde Homerus ait. Asia prata super circūq; fluenta Caystri. Postea hæc ciuitas incredibiliter ob virtutem instaurata est: vt nulla finitimarum inferior sit. Nuper vero multa eius ædificata ex terrę motibus corruerunt. Sed Tiberii prouidētia qui per nostra tempora imperat: et hanc ꝛ multas alias suo beneficio reparauit. quæcunq; eo tempore eiusdem calamitatis participes fuerunt: Viri memorabiles ex eodez genere fuerunt duo Diodori oratores: quorum

Diodori duo. zonas. natu grandior zonas vocatus est vir qui multa certamina pro asia concertauit. Sed quo tempore Mithridates inuasit: accusatus quod ciuitates quæ apud se erant: ad defectionem duceret: habita excusatione oēs calumnias diluit. Junioris Diodori qui nobiscum amicitia coniunctus est historiæ extant: ꝛ carmina ꝛ alia opera: que satis antiquom scribendi genus exprimunt. Xanthus antiquus reruz scriptor Lydus, quidem dicitur. Num vero Sardianus

Xanthus scriptor. Lydi. Mysi. Philadelphia. sit: nobis incertum est. Post Lydos sunt Mysi ꝛ vrbs philadelphia terræmotibus concussa: Non enim cessant parietes romam ducere alia atq; alia vrbis parte labefacta. Quapropter pauci eam incolunt. maxima eorum pars in agris degunt: agriculturam exercentes: terrā nenim fertilē habent: ꝛ profecto mirandum ē taz paucos agris studere: cum edificia tam ruinosa habeant immo eos admirari possumus: qui eam vrbem condiderūt. Post hęc est regio: quę

Exusta regio. Arius rex. exusta dicitur: quingentoruz stadiorum longitudine latitudine quadringentoruz: siue ea mysia siue meonia nominanda sit: nam vtroq; modo dicitur. Ea tota arboribus caret preter vitem: quæ exustum vinū fert: ita elegans vt nulli cedat summa camporum facies cinerulenta est. mōtana petrosa et nigra: tāq; ex adustione quadam: Quidaz putant hoc ex crebro fulminum atq; fulgurū ictu contingere: nec dubitant: quæ de Typhone dicuntur hoc in loco fabulari. xanthus scribit arimum quendam horuz locorū regem fuisse: sed nequaq; verisimile est tantam regionem: p ter eiusmodi causas ex toto desla grare: sed potius propter ignem subterraneuz cuius ortus nunc defecerunt. Monstrātur tamen fossæ tres: quas folles vocant: hæc inter

Folles fosse. Catana. se ad stadia quadraginta distant: imminent colles asperi quos par est: ex efflatis laminibus esse accumulatos: quod autez huiusmodi regio vites optimas ferat ex catania scilicet deprehendi potest: quæ quanquam cinere operta sit nunc tamen optimum vinum ꝛ largum gignit. Unde quidam perurbane atq; eleganter Bac-

Bacchus cur ignigena. chum ignigenam dicunt: ex eiusmodi locis coniecturam capientes: quæ austruz versus sequūtur cum his locis implicantur ad taurum vsq;:

Carina. Lydia. Phrygia. Mysia. Quapropter ꝛ phrygiæ ꝛ cariæ ꝛ Lydiæ preterea Mysiæ loca difficulter distingui possunt: cū inter sese coeant. Ad hanc confusionem non parum facit quod Romani ea diuiserunt: non per nationes sed alio quodaz modo per administrationes in quibus fora fiunt et iura redduntur. Tmolus quidem satis coactus est: ꝛ ambitum mediocrem habens ꝛ in ipsis Lydiæ partibus

Tmolus. terminatur: mediterranea vero ad partem aduersam pertendit: ad Mycalem vsq;: quæ pars (vt Theopompus vult) a celenis incipit qua-

Celenæ. propter quedam eius loca phryges obtinent q̄ sunt Celenaa ꝛ Apamia; versus. quædaz Mysi

Apamia. ac Lydi; quædam Cares ꝛ Jones: sic etiam flumina presertim Meander. Nam gentes quasdā

Meander. disterminant. Earum autem: per quas media feruntur efficiunt: ne facile exquisita distinctio capi possit. De campis qui ex vtraq; ꝛ montanæ ꝛ fluuialis regionis parte sunt eadem ratio est. Sed nobis forsitan non adeo curandū: vt nunc

Cilbianus campus. Hyrcānus campus. Cyri cāpus. Peltinus campus. Cillanus campus Tabinus campus. cybirensis regio. cabalensis regio. Hierapolis. loca metiamur: sed id tantum describendum ē: quantuz ꝛ maiores nostri tradiderunt. Caystriano campo qui inter mediterraneā cadit. ꝛ tmolum continuus est orientem versus Cilbianus campus: multus ꝛ bene habitatus qui regionē optimam habet. postea Hyrcanus cui a Persis nomen impositū est qui ꝛ inde incolas deduxerunt. Eodem modo Cyri campus quem per se nominarunt. postea Peltinus qui iam Phrygius est: ꝛ Cillanus ꝛ Tabinus qui oppida semiphrygia habet. Pisidicum quiddam obtinētia: a quibus ea nominata sunt superātibus vero mediterranea inter Caras ꝛ Nyseum agrum qui trans meandrum est vsq; in Cybirensem et Cabalensem regionem. Sunt vrbes mediterraneam versus/contra Laodiceam Hierapolis vbi calidæ aquæ scaturiunt: ꝛ vbi plutoniuz est:

quæ vtraqꝫ non paruam admiratione̅ præstant
Na̅ aqua adeo faciliter intrfundatur: vt qui
aquæ duct⁹ deducu̅t: integra septa ex eo aquia
conficiant. Plutoniu̅ est os in paruo quoda̅ im
Plutoniu̅. minentis montis supercilio: ita co̅mensuratu3:
vt homines suscipere possit mira profunditate.
Huic propositu3 est valliu̅ quadratu3: ambitu
fere semiiugero quod nebulosa et crassa caligi
ne plenu̅ est: vt vix solu3 discerni possit. Ad sep
tum appropinquantibus: aer innoxius est. pu=
rus ab illa caligine in tranquillitate vento2u3.
Nam caligo intra ambitu3 manet si vero ani=
mal introrsu3 progrediatur stati moritur. qua=
propter Tauri introducti cadunt et mortui e=
ducuntur. Nos passeres immisimus qui subi=
to mortui ceciderunt. Galli vero exectiillesi ac
cedunt: vt etia3 vsqꝫ ad os appropinquent et in
trospiciant et imergantur quousqꝫ possu̅t spiri
tu3 continere. Videbamus enim ex aspectu æ=
stuosæ cuiusdam passionis indiciu3: siue quod
omnes id experiantur: siue soli sacerdotes si=
ue diuina prouidentia: quemadmodu3 verisimi
le in iis est: qui numine sunt afflati: siue quod
hoc viribus quibusda3 reluctantibus contin=
gat: quod autem aquæ quedam lapidescant. di
cunt id in fluminibus contingere apud laodice
am: licet potulentæ sint. Na3 et apud Hierapo
lim aque quęda3 adeo tingendis lanis idonea
est vt ex radicibus tincta cu3 his decerte̅t: quę
ex vermiculo purpuraqꝫ tingu̅tur: Et adeo exu
berat aquaru3 vis: vt regio balneis sponte na=
scentibus plena inueniatur. Post Hierapolim
sequuntur loca: quæ trans meandru3 sunt. Nos
Antiochia quæ ad Laodicea3 Aphrodisiademqꝫ pertine̅t:
cybira. et quæ carura vsqꝫ perte̅dunt diximus. Seque̅
Sinda. tia sunt occidentalia quide3 Antiochia ad mea̅
calabensis druz quæ iam ad Caria̅ pertinet. Australia cy
ager. bira ea quæ magna est: ⁊ Sinda ⁊ Cabalensis
ager: vsqꝫ ad tauru3 ac Lycia3 Antiochia me=
diocris vrbs est: ad meandru̅ sita phrygia̅ ver=
sus. Ea ponte iuncta est: ⁊ regione3 multa in ha
bet ex vtraqꝫ fluminis parte: tota3 fertile̅ ⁊ Ca
rica3 multa3 fert: quæ Anthioca vocatur. Ean=
dem Triphylon vocant. Hic locus facile concu
titur. Ex hac Sophista clar⁹ ⁊ est Diotrephes
carica quem Hybreas maximus nostri temporis ora
diotrephes tor audiuit Credunt Cabalenses Solymos e̅e
Hybreas. vnde collis qui Terme si promo̅torio imminet
Solmus. Solmus vocatur ⁊ ipsi Termenses Solmi
prom. dicuntur: proximu̅ est bellorophontis valliu̅: et
Bellero= Pisandri eius filii sepulchru3 qui in bello ceci=
phon. dit: contra Solymos gesto. hæc plane cum iis
Pisander. concordant quæ a poeta dicuntur: nam de Bel
lorophonte sic ait.
Hic solimis iteru3 præstantibus intulit arma.
De eius autem filio sic.
At natu3 occidit Pisandrum bellerephontis:
termesus. Pugnantem Solymos contra: in certamine
cybirei. mauros.
Pisidæ. Termesus Pisidica vrbs est: quæ proxime ac
plurimum cybiræ imminet. cybirei a Lydis di
cuntur profecti. qui cabalensem agrum tenue=
runt. Postea pisidæ finitimi eam habitauere

atqꝫ in altum locu̅ transtulerunt. munitissimam
quidem ambitu: ce̅tu̅ fere stadioru̅. Ea propter
æquitatem plurimum creuit ⁊ vici propugnati
sunt a pisidia ⁊ finitimo Myliæ agro vsqꝫ in ly=
ciam ⁊ vlteriorem Rhodioru̅ regionem additis
tribus vrbibus finitimis. Bubone Balbura ⁊ bubo vrbs
Oenoandro: quarum conuentus tetrapolis di= Balbura.
ctus est. Hatu3 singulæ singula suffragia habe Oenoan=
bant: Cabyra vero duo. Nam ea triginta pedi= dros.
tum milia: mittebat equitum duo Milia: sem= Cabyra.
per Tyrannis subdita, temperanter tamen: qui
status in Moagero finem habuit. Nam eam
tyrannidem Murena sustulit: Balburam et bu
bonem Lyciis adiecit. Nihilominus cybirensis
administratio inter maximas totius asiæ cen=
setur. cybirei quattuor linguis vtebantur. Pisi
darum Solymorum Græcorum ac Lydorum. Mylia.
Propriu3 apud Cybireos est: ferrum facile ex=
tornari. Mylia montana est: quæ ab angustiis
Termesi, et a transitu qui per eas fit ad citerio
ra Tauri ad Sindaz pertendit vsqꝫ ad Apame
orum regionem ⁊ Sagalassum.

Quartusdecimus liber circa cycladas insu=
las versatur: ⁊ vlteriorem regionem in qua est
Pamphylia Isauria Lycia Pisidia Cilicia vsqꝫ
Seleucia in Syriæ ⁊ Asiam: quę proprie Ionia
appellatur.

Reliquum est vt de Ionibus
caribusqꝫ dicamus: ⁊ deora q̅
trans tauru̅ est qua̅ Lycii ha
bent ⁊ Pamphili et Cilices.
Nam hoc modo tota Cherro̅
nesi peragratio ad finez per=
ducta erit: cuius Isthmu̅ di Ionia.
ximus transitu̅: qui ex ponti
co mari fit in Issicu̅ Joniæ circu̅nauigatio sec⁹
terram est mille fere ⁊ quadringentoru̅ ⁊ trigin
ta stadioru3: propter sinus ⁊ propterea quod re
gio multas peninsulas efficit. Longitudo vero
in rectum non sane multa. Quare ab Epheso
Smyrna̅ vsqꝫ: recto itinere stadia sunt trecenta
ac viginti. Nam vsqꝫ in Metropolim centum ac
viginti reliqua sunt Smyrnam vsqꝫ. Circunna=
uigatio autem paulominus q̅ duo milia ⁊ duce̅ Miletus.
ta. Milesiorum itaqꝫ et caricorum montium po Myus.
sitio. Phocea̅ vsqꝫ ⁊ Hermum est Jonicæ oræ
terminus Pherecydes dicit. Miletum ⁊ Myun
tem ad hanc ora3 pertinere: ⁊ Cares prius my
calensis et Ephesia habuisse. Sequentem ve=
ro oram Leleges vsqꝫ phoceam et Chium ⁊ sa=
mum cui Anceus imperauit: et vtrosqꝫ ab Jo
nibus eiectos in reliquas Cariæ partes eua= Anceus.
sisse. Addit etiam Androclum Codri Atheniẽ Androcl.
sium regis legitimum filium: primo ionum colo Ephesus.
niæ, postea Aeolicæ imperasse atqꝫ Ephesu3 co̅
didisse vnde Jonum regiam ibi constitutam di
cunt ⁊ adhuc qui ex eo genere sunt reges no=
minant ⁊ honores quosda̅ habe̅t in certamini=
b⁹ q̅de̅ p̅sidẽtia̅: ⁊ purpura̅ regii gñis isigne ⁊ sci

Myletus · melãthus · Codrus · Cydrelus · mius vrbs · Lebedum · arta · andremos · puene · Epytus · Teus · Anacreon · Naudus · Gnopus · phocea · dazomenę · Chius · Samus · Smyrna · Ephesus

plonem pro sceptro: et cęteris eleusinæ sacra. Myletum Neleus cõdidit: qui genere Pylius fuit. Meseni ac Pylij quandam inter se cognatione fingunt quapropter posteriores poetę nestorem mesenium dicũt & multos ex Pylijs cũ Melantho Codri patre Athenas cõcessisse: ac totam hanc gentem cum ionibus coloniã misisse. Ara vero quam Neleus condidit, in Posidio ostenditur Cydrelus Codri filius nothus Miuntem condidit. Adropompus Lebedum loco quodã occupato nomine Arta. Colophonem Andremon Pylius: vt Minermus in Nano dicit: Puenem Epytus Nelei filius posterius etiam phylotas gente ex Thebis deducta. Theum prius quidem Athamas quapropter Anacreon eam Athamantida vocat. In ionica colonia Naudus Codri filius nothus: et post eum poegnas & Damathus Athenienses: nam ex bœotia fuit Erythras Gnopus: atq; hic etiam Codri filius nothus phoceam. Athenienses cum phylogene Clazomenas paralus Chium Egertius: mixtã multitudinem ducẽs. Samum Tymbriou ac deinde patrocles. Nam hæ sunt duodecim Ionię ciuitates postea ad Ioniam Smyrna assumpta est ephesiorum opera Nam cum eis olim habitabant: cum Ephesus Smyrna vocaretur. Nam et Callinus eam sic in quodam loco nominauit: quum Ephesios in oratiõe ad Iouem Smyrneos vocat: vt Smyrneorum miserere. Smyrna Amazon fuit: quæ Ephesum tenuit. Ab ea et homines et vrbs dicitur: sicut a Sisyrba quadam ex Ephesijs Sisyrbei dicebantur & locus quidã Ephesi Smyrna vocabatur quod Hipponax. significat vt pone vrbem in Smyrna habitabat inter Tracheã et Lepriamactã. Lepriamacta dicebatur rupes quę nouę vrbi imminet. et partẽ muri vrbis habet Quapropter agri qui pone rupem sunt: adhuc in Opistholepria dicuntur. Trachea vocabatur regio pręter montana: quę vltra coressuz est: antiqua vrbs iuxta palladis templum erat: quod nunc est extra vrbem: apud eam quę Hypeleus vocatur quare Smyrna iuxta gymnasium fuit: quod nunc pone vrbem est: inter Tracheam et lepriam actam. Smyrnei vero a Milesijs secedentes exercitum in eum locum ducunt: in quo nũc Smyrna est: quum Leleges eũ tenerent quibus eiectis antiquã Smyrnã cõdidere: distantem ab ea quæ nunc est ad stadia viginti. postea ab Aeolibus pulsi Colophonẽ sufugerunt & cum Colophonijs contra eos exeũtes: regionem suam occupauere: vt minermus ait in Nãno: cum Smyrnæ mẽtionẽ facit. quod ea semp fuerit bellijs infestata vt

Sisyrba · Lepriamacta · Opistholepria · Thrachea · Coressus · hypeleus · Smyrna

Nos prior et excelsa Nelei ex vrbe profecti.
Oram Asiæ optatam: nauibus attigimus.
Ac primo ad Colophonem instructi tribus vrbem
Auctores cladis sedimus atq; duces.
Inde per asteenta egressi protinus amnem.
Sponte deũ Smyrnam vidimus æolida.

Ac de his hactenus: nunc rursum singula percurrenda sunt: initio a principalibus sumpto: a quibus: alia condita fuere. De Mileto in quam atq; Epheso. Hæ namq; optimæ vrbes sunt: atq; clarissimæ. post Posidium Milesium est oraculum: Apollini Didymeo sacrũ: apud Brãchidas ad decem & octo stadis ascendenti. id a Xerxe incensum est: quemadmodum cetera templa omnia. Ephesio excepto. Branchidę autem dei thesauris per se traditis: cum eo fugiente abscesserunt: ne proditionis et sacrilegij pœnas pẽderent. postea Milesij templum cõstruxerunt omnium maximũ: quod propter magnitudinẽ remansit sine tecto. Huius fani ambitus vici habitationẽ recipit & sumptuosius interius et exterius lucus est. alia vero fana & oraculũ & sacra continent: hoc in loco de Brancho & Apollinis amore conficta fabula est. Templum varijs antiquarũ artiũ donis sumptuosissime ornatũ est. Hinc ad vrbem nec via nec nauigatio permulta est. Ephorus scribit Cretẽses prius eam supra mare cõdidisse vbi nunc antiqua Miletus est: atq; habitatores ex Mileto. Cretẽsia Sarpedone deductos: & vrbi nomen impositum esse de nomine eius quæ ibi est: cũ prius Leleges hũc locum tenerent postea Neleum condidisse: quæ nunc est noua: quatuor portus habet quorum vnus classis ẽ capax. Multæ sunt huius ciuitatis res gestæ: maxima est etiam coloniarum ab ea profectarum maiestudo. Nam totus Euxinus pontus ab his est habitatus. Item propõtis et alia complura loca vnde Anaximenes Lampsacenus dicit: Milesios Icarum insulam ac Ierum habitasse. Circa Hellespontum etiã in Cheronneso Lymnas in asia abydum: & arisbam pesum in Cyzicenorum insula attacem Cyzicuz. In mediterranea troadis Scepsim. Nos cum de singulis tractabimus alias addemus: quæ ab eo sunt prętermissę. Quidam Apollinẽ Ulion vocant: vt Milesij ac Delij id est Salutiferum & Peonicum. Nam vlo idem est quod valeo ex Ula cicatrix dicitur: et illud iamq; Uale & Salue: Apollo enim salutifer est: & Artemis ex eo dicitur quod integros faciat. Sol quoq; & luna his similes sunt ac pares quod causa sint tẽperiei aeris et pestes et spontaneę mortes his applicentur. Ex Milito fuere viri memoratu digni. Thales vn9 ex septẽ sapiẽtibus: qui prim9 Physiologię ac mathematicę auctor fuit: iter Grecos & Anaximãder eius discipulus & Anaximandri Anaximenes. Item Hecateus: qui historiam scripsit per nostra tempora Aeschynes orator: qui assumpta nimia erga Pompeiũ magnum licentia missus est in exilium. Hęc ciuitas aduersitate pressa est: quum Alexandrũ excluderet. Nam vi capta est: quemadmodum halicarnassus: ac etiã prius a Persis: Unde Callisthenes dicit Phrynichium tragicum mille dragmis ab Atheniensibus mulctatum: quod actũ quendam fecisset: Miletũ a Dario captam. Ante eam in proximo iacet Lada insula: circa Trageas insulas: quę stationes piraticas habent. deinceps est Lamicus sinus: in quo est ea q̃ Heraclia dicitur oppidulũ sub latino: quod stationes habet id prius Lamius dicebat: eodẽ no-

Miletus · Ephesus · Brãchidæ · Branchus · Miletus · Anaximenes · Lymnas · Ulios · Apollo · Artemis · Thales · Anaximander · Anaximenes · Hecateus · aeschynes · Lada · Tragee · Heraclia · Lamius

mine quo et imminens mons quem Hecateus
putat eum esse: qui a Poeta pediculorum mōs
appellatur. Dicit enim vltra lamium vrbem pe-
diculorum montem esse. Quidam eum Grium
dicunt: quod is secus atque Lamius progrediatur
a Milesiorum agro orientem versus tendens:
per Cariam Euromū & Chalcetorem vsque. im-
minet autem illi in alto: non procul hunc fluuio-
lum quendam pertranseūti: apud Lamium mō-
tem Endymonis sepulchrum positum in spelun-
ca quadam ostenditur. Deinde nauigatio ab he-
raclia in oppidum Pyrra centum fere stadiorū
paulo plus a Mileto Heracliam si quis se in sinū
inferat. Recta nauigatio ex Mileto Pyrrā ē sta-
diorū .xxx. adeo lōgum iter habet littoris præ-
ternauigatio. Sed opus est: vt huiusmodi geo-
graphiæ excursus in locis claris paululum im-
moretur. a Pyrra vsque ad Meandri ostia quin-
quaginta qui locus stagnis et paludibus ple-
nus est. Subministratorijs vero scaphis adna-
uiganti stad. triginta: est Myus vna ex duo-
decim Ionię vrbibus que nunc propter homi-
num paucitatē a Milesijs habitatur. Hęc the-
mistocli dicitur a Xerxe in opsonium data Ma-
gnesia in panem Lampsacus in vinum. Hinc ad
stad. quatuor Thymbria est: Carię vicus iuxta
quem est Auernus: specu sacrum quod Char-
onii dicitur id pestiferas exhalationes habet
vlterius est magnesia Meandrum versus ma-
gnetum Thessalicorum colonia et cretensium
de qua mox dicemus. Post meādri ostia est prie-
nensium littus vltra quod priene est et mycale
mons feris et arboribus plenus. Is Samię re-
gioni adiacet: et eam quasi octo stadium Isth-
mum facit vltra strogilium promontorium prie-
nes quibusdam Cadme appellatur: quoniam
Philotas eius conditor e boeotia venit. e Prie-
ne fuit Bias vnus ex septem sapientibus de quo
Hipponax sic inquit. Et disceptari quam Bias
Prienensis melius. ante Trogilium parua in-
sula iacet eodem nomine. Hinc Sunium breuis-
simus transitus est: mille et sexcentorum stadio-
rum principio Samum et Icariam et Corsias
ad dextram habenti: ad sinistram vero Melan-
thijos scopulos reliquum autem per medias
Cycladas Trogilium promontorium pes qui-
dam est: qui a Mycale percurrit alius mōs mi-
calæ ipsi adiacet: qui Ephesii agri est nomine
Pactias. ad cum mediterranea deflectit. A
Trogilio Samum vsque stadia sunt quadragin-
ta. Ea ad austrum spectat et portus eius: qui na-
uale habet: maxima eius pars in plano est & ma-
ri alluitur. Pars in imminentem montem ascen-
dit. ad dextram nauiganti vrbem versus est po-
sidium quod promontorium mycalem versus:
septem stadium fretum efficit. Id neptūni tem-
plum habet: ante quod Narthecis iacet parua
insula. Ad sinistram est suburbanum Hereum
versus et imbrasus amnis: & Hereum antiquū
fanum et ędes: quæ nunc tabularum armarium
est: sed præter tabularum multitudinem quæ
hic sunt alia armaria et sacella antiquis artibus
plena: similiter locus sub dio optimis statuis

Pediculorum mōs
Grius mōs
Euromus
chalcetor
Endymionis sepulcrum
Pyrra
Myus
thymbria
auernus
Magnesia
Priene
Mycale
Strogiliū promōtoriū
Cadme
Philotas
Bias
Trogiliū
Corsiæ
Melāthijs scop.
Pactias
Posidium
narthecis
Hereum
Imbrasus

plenus: quarum tria colossica opera myronis
sunt: super vna basi sita. Quæ cū Antonius ab-
stulisset: augustus Cæsar: duo in eādem basim
reposuit Palladem et Herculem: Iouem autē
transtulit in capitolium. et sacellum ei constru-
xit: Sami circumnauigatio est stadiorum trecē-
torum ea prius Parthenias dicebatur: Dū Ca-
rea eam habitarent. postea Anthenus: postea
Melamphylus. postea Samus: postea a quo-
dam indigena Heros colonis ex Ithaca & Ce-
phalenia deductis quoddam eius promonto-
rium ampelus vocatur: ad Icariæ Drepanum
spectans: immo totus mons qui totam insulam
montanam efficit: eodem noīe dicitur. Ea vino in-
foelix est: cū cæteræ circumuicinæ vino optīo
abundent: et tota fere continēs: quę propinqua
est: vina optima ferat: vt Chius: et Lesbus: et
Cos: atque & ephesum et metropolitanum op-
tima sunt. mediterranea vero & Tmolus & exu-
sta Gnidus et Smyrna: et alia ignobiliora lo-
co optimo vino et ad iocunditatem & ad medi-
cam victus rationē excellunt. Samus itaque vi-
no non valde fortunata est: in cæteris vero fera-
cissima: quod ex eo maxime perspici potest: quod
bellis infestatur. vnde laudantes non dubitāt:
illud ei prouerbium accommodare: quod etiam
fert gallinę lac: quemadmodum meander inquit:
in quodam loco: quę res et Tyrannidum causa
fuit: et inimicitiarum cum Atheniēsibus: Sed
Tyrannides plurimum polycratis & sylosontis
fratris eius tempore viguerunt: quorum alter
& fortuna & opibus clarus fuit: adeo vt etiam
mari dominaretur: maximum foelicitatis argu-
mentum ducunt: quod annulo de industria in pe-
lagus proiecto: gemma et scalptura precioso:
paulopost piscator quidam piscem eduxit: qui
eū deuorauerat: quo cæso annulus inuentus est:
quod quū ægyptiorū Rex intellexisset: diuinitus
locutū ferunt. Quod qui eiusmodi prosperitati-
bus vteretur: vitam clauderet fine non fortuna-
to: quod et ita est factū. nam a persarum Satra-
pe dolo captus suspensusque est. eius tempore fu-
it anacreon Lyricus: quapropter tota eius poe-
sis illius mentione plena est. Huius tempore
Pythagoram fuisse in historiis tradiderūt. qui
quū iā Tyrannidē nasci videret vrbē deseruit: &
in ægyptū & Babylonē discēdi studio abscessit:
quū vero reuersus esset & adhuc perdurare Tyrā-
nidē inuenisset: in Italiā nauigās ibi vitā tran-
siit. ac de polycrate quidē hęc. Syloson vero pri-
uatus relictus est. Is cū dario Hystaspis filio
vestē quā ferebat aliquando largitus esset: Nā ille quū
nōdū rex eēt eā magnopere cōcupiuerat: quū vero
regnaret dono Sylosonti Tyrānidē dedit: qui
acerbe imperauit. Quapropter vrbs hominibus vidua-
ta est. Vn̄ dictū est prouerbiū: Sylosontis opera lo-
cus amplus est. Sed atheniēses prius misso pericle
imperatore & sophocle poeta cū eo: Samios nō ob-
tēperantes graui obsidione affecerūt postea duo
municipū milia: ex suis miserūt in quibus fuit Neo-
cles epicuri pater ludi magister: quē & hic & in vr-
be Teo educatū ferūt: adolescētiā vero athenis
egit: quo tempore meāder Comicus adhuc ephebus

Samos
Parthenias
anthenus
Melamphylus
ampelus
Chius
Lesbus
Tmolus
Samus
Syloson
polycratis anulus
anacreon
Pythagoras
Syloson
Pericles
sophocles
Neocles
Epicurus

Creophylus esset ex samo etiam Creophylus fuit quem ali
quando tradunt: suscepto in hospitiū Homero:
accepisse ab eo donū inscriptionem poematis
qd̄ Oechaliæ captiuitatē vocāt. Sed callima-
chus ꝑ epigrāma quoddā ꝯtrariū ostendit: qd̄
quāq̄ creophylus opus cōposuerit. Homeri tñ
dicatur: ꝓpter dictum hospitium: vt
Sum Samij labor: accepit qui dion Homerū.
Hospitio: fæuis ignibus vro duos.
Eu.ryton atq̄ iolē: nūc scriptū dicor Homeri.
Ante creophyli Juppiter at fueram.
Quidā hūc Homeri magistrū tradunt quidam
non hunc: sed aristeū ꝓcōnesium. adiacet Samo
Icaria insula Icaria: a qua Icariū pelagus nomiatur:
ea nomē habet ab Icaro Dædali filio: quem di
Icarus cunt paternæ fugæ comitem: quū ambo penna
ti e creta aufugissent. Hoc in loco cecidisse via
nō seruata. nam quum celsius se ad solē ettolle-
ret: liquæfacta cæra pennæ effluxerunt: insulæ
ambitus est stadiorum trecentorū: ea portū nō
habet sed stationes: quarum optima Istri ap-
pellantur. In hac insula est promontoriū ad ze-
phyrū porrectū. Inest etiam Dianę templum:
Tauropolium quod Tauropolium vocatur: et oppidulum
Oenoe Oenoe: Itē aliud de noīe Dracani promōtorij:
Dracanū in quo sitū est stationē habet. Hoc ꝓmōtorium
Cātharium distat a ꝓmōtorio samiorꝫ: quod cātharium appel
latur: stadijs octoginta qui traiectus minimus
est inter mediorum. Nūc quidē cū ea hominib⁹
effecta sit: samij magna ex parte incolūt: pascen
dorū pecorꝫ gratia. post samiū fretū: quod myca
len versus est. Ephesum nauigātibus est ephe
siorū ora ad dextrā & panionia: quę tribus sta-
dijs supra mare est: vbi panionia cōmunia oium
Panionia Ionū festa Neptūno Heliconio & sacrificium ce
lebratur. sacrificāt autē prienenses: de quibus
in rebus peloponnesiacis dictū est: deinde est
neapolis: quod aūt prius erat ephesiorum nūc
Neapolis Samiorū est: qui cum Marathesio agro ꝓmu-
Pygella tauerūt: ꝓpinqua. s. cum longinquis: deinde py-
munichia gella oppidū quod Dianę Munichię tēplū ha
Diana bet Agamēnonis opus a parte quadā gentiū
Pygallij illius habitatum. nam quidā pygalli nominati:
iam calamitatibus defatigati ibi remanserunt
Unde locus nomen ab illis accepit: postea por-
tus est noīe panormus: qui dianæ Ephesię tem
plum habet. deinde est ciuitas ipsa in eadē ora.
Panormus paulo supra mare est. Ortygia lucus omnis ge
Ortygia neris materię pulcherrimus: pręsertim Cypa-
Cēchrius. risso: per eum Cenchrius amnis fluit: in quo di-
Latonæ partus cunt Latonam ex partu lotam. Nam hoc in lo-
co fabulantur: & partum eius & nutricem ortygi-
am & adytū in quo peperit: & proximam oleam:
ad quā tradunt eam primo post partum quie-
Solmissus. uisse. Mons Luco imminet nomine Solmissus
vbi dicunt curetas armorum sonitu Junonem
obtrudisse ex ęmulatione insidiantē. quo auxilio
latonę partus eam latuit. Sed cum plurima tē
pla sint in eo loco alia vetusta alia posterius fa
cta in antiquis antiquæ insunt statuæ in poste-
rioribus praua opera: vt Latona quæ scæptrū
gerit: & Ortygia quæ manu puerum tenet. Hic
quotannis solennia celebrant. Sed anno quo-

dam iuuenes splendidissimis epulis student.
Curetum autem palatium conuiuia: & quedam
mystica sacrificia percipit: vrbē Cares & Lele-
ges habitauere. Sed cum maximam eorū par
tem Androclus eiecisset: eam ex iis suppleuit.
qui ad se circa Athenęū & Hipeleum conuene
rant assumpta etiam pretermōtana Coresso ꝓ-
Atheneum Hipeleum Coressus xima. Ea itaq̄ vsq̄ ad Cræsi tēpora hoc mō fuit
habitata: postea a prætermontana descendens
circa templum quod nunc est habitauere vsq̄
ad Alexandri tempora. Lysimachus condita vr
be quæ nunc est cum homines non libenter in-
de commigrarent: vehementi hymbre obserua
to subuenit fossas & canales obstruxit: vn̄ vrbs
submersa est: & illi per libenter traducti transmi
grauere. Lysimachus vrbem de vxoris nomine
Arsinone vrbs Arsinone appellauit. Uerūtamen antiquum no
men obtinuit. In ea erat Senatus conscriptus
cum quo etiam cōueniebāt iiq̄ qui vocati dicebā
Ephesiæ templum tur. & oia administrabant. Dianæ tēplum prim⁹
Archiphion. Archiphron mire fabricatus est postea aliud fe
cit maius illo. Sed quum Herostratus quidaz
Herostratus. id incendio cōsumpsisset: aliud præstātius con-
struxerunt: mulierū ornamētis & multis opibus
ad id collatis: refectisq̄ prioribus colūnis qua-
rum rerū testimonio sunt decreta tunc facta q̄
Chinocrates. Artemidorus dicit Timeū taurominitanū igno
rare & inuidū esse et calūniatorē: vnde & Carpto-
rem fuisse vocitatum: q̄ ex persarum depositis
tēpli structuram finxerit. Cū nulla tūc deposita
essent: & si erāt cum templo combusta sunt. Nam
cum post incendium tectum deletum esset: quis
voluisset in templo detecto depositum tenere?
Addit etiā Alexandrum & factas & futuras im-
pensas pollicitum dūmodo ipse titulum habe-
ret. Illos autem noluisse multo magis volue-
runt & sacrilegio & templi spoliis infames fieri.
laudat præterea Ephesium quendam qui regi
dixit non dicere deum diis quicquam dedicare:
post templi consumationem: quod dicit Chino
cratis opus esse qui Alexandriam construxit
alexādrias Architectus. eundem pollicitum fuisse Alexandro sese mon-
temathon in eius formam fabricaturū: vt tanq̄
ex guto quodā aqua in phialā effunderet factu
rumq̄ duas vrbes: alteram ad montis dextraꝫ
alteram ad sinistram: vt ab altera in alteraꝫ am
nis effflueret. Post templum itaq̄ altarum re-
rum dedicatarum multitudinem ingentem in-
uenīri artificum estimatione. Eodem vero totā
Trason. fere praxitelis operibus plenam: nobis Traso
nis nonnulla monstrata sunt: cuius est Hecate-
sium & fons penelope & anus euryclia sacerdo-
Megalobyzi tes eunuchi erant: qui megalobyzi dicebantur
ac semper aliqui accersebantur digni tali præ-
fectura & in honore maximo habebantur: cum
his virgies aliquas sacras esse oportebat. Nūc
earum consuetudinum quædam seruantur: quę
dam minime. Templum et nunc et olim Asyluꝫ
erat cuius libertatis termini sæpe sunt immu-
tati: Alexander ad stadium extēdit: mithridati
vero dimissa ab angulo cerami sagitta visum ē
paululum ipsum stadium transcendere: Anto-
nius huic proxime accessit: et cum eo termi-

no vrbis partem cōprehendit: postmodum Cæsar augustus cū id dānosum existimaret ꝛ nihil aliud esse quā multis malefaciendi causam exhibere: id irritum fecit. Hæc ciuitas et naualia habet et portum quē architecti orephicti [?] fecerunt pariter cu rege decepti. Is attalus fuit philadelphus: qui ratus ingressum nauib⁹ onerarijs profundum fore si terra opponeretur: et cum portus prius stagnosus esset ex aggestionibus a caistro factis ori quod quidem amplū erat terram opponi iussit. Sed contra ꝙ ratus erat venit. Nam limus introrsum impulsus: fecit vt totus portus Ditenus stagnaretur: prius autem affluxus ꝛ refluxus pelagi: satis per sese limum auferebant: ꝛ extrorsum retrahebāt ac portus quidem talis est. ciuitas loci oportunitate quotidie crescit: et maximum citerioris asiæ emporiū est. In ea fuere viri memoria digni: ex antiquis

Heraclit⁹ Scotinus Hermodorus

Heraclitus: cui cognomēto fuit Scotinus. Item Hermodorus: de quo hic idem inquit. Dignos esse ephesios omnes strangulari qui Hermodorum virum inter eos frugi eiecerunt: dicētes nemo nostrū frugi esto alioquin cum alijs eijciatur. Hic vir leges quasdam videtur Romanis cōscripsisse: ex ephe so

Hipponax Parasius apelles Alexander Lychnus selinusius

fuit Hipponax poeta: ꝛ parasius pictor ꝛ appelles ex iunioribus alexander orator: qui Lychnus est cognominatus. Is in repu. versatus ē et historiam conscripsit: et carmina reliquit: in quibus ꝛ de celestibus pertractat: ꝛ terras continentes describit: in quaꝗ edēs poemata: post caistri ostia est lacus nomine Selinusius ex pelago refusus: postea est alius qui in eum confluit hi magnos prouentus habent: quos cū deæ sacri essent: regea abstulerunt: postea a Romanis sunt restituti. Rursum publicani facta violentia: vectigalia sibi vēdicauere: artemidorus legatus missus: et lacus deæ recuperauit: ꝛ heracleotim quæ desciuerat euicit. Romæ iudicatus pro quibus rebus ciuitas auream ei imaginem in fano erexit. In concauissima autē parte Iacus regis fanum est: quod agamennonis opus dicunt: postea est

Gallesius mons Colophon

Gallesius mons: ꝛ colophon ciuitas Ionica: et ante eam apollinis clarij lucus. Tradūt chalchantem augurem cum amphiloco amphiarai filio e troiano bello redeunte terrestri itinere huc peruenisse: cūꝗ apud clarum in

Mopsus Chalchantis mors

Mopsum incidisset: augurē præstantissimum præ moerore mortuum esse: Hesiodus chalchantem mopso huiusmodi quidā proposuisse: mirabor sane: poteris si dicere ficus Quot numero hęc caprificus habet: pparua licet sit.

Mille quidē decies modius mēsura superꝗ
Vna sie: hāc nullo poteris cōprehēdere pacto
Dixit ꝛ inuētus numerus: mēsuraꝗ certa est
Cōtinuo mortis chalchanti somnus obortus.

Pherecides dicit: præ gnanti sue oblata. Chalchantē interrogasse: quot porcos haberet: hūc vero respondisse tres: Atꝗ ex his vnam feminā ꝛ cum mopsus locutus esset illū præ dolore mortuum. Sunt qui dicant Chalchantē suem proposuisse: illum vero caprificum ac mopsum vera dixisse. chalchantem vero minime et præ moerore mortuum ꝛ in quodam loco Sophocles scribit cum Helena reposcitur: quod tunc chalchanti fata mortem decreuerunt: quum præstantiorem augurem offendet. Sed hic chalchātis mortem transfert in ciliciam. Atꝗ hęc quidem antiqua sunt. Colophonij aliquādo nauales opes satis amplas habuere: ꝛ equestribus tantum excelluerunt: vt vbicunꝗ difficulter bella cōponi poterant colophonij equitatis auxilio dirimebantur: qua ex re ductum est prouerbium colophonem addidit: cum summa operi manus imponitur. Viri ex Colophone memorabiles fuere.

Minermus Xenophanes Polymnastus homerus

Minermus tibicen: et Elegię poeta. Itē Xenophanes physicus: qui poemata de Sillis fecit. Pindarus etiam dicit Polymnastum quēdam in musica doctum: vt nosti quicquid dixit Polymnastus vir colophonius. Sunt qui Homerum hinc faciant. ab Epheso colophonem recta nauigatione sunt stadia septuaginta in sinū se inferenti centum ꝛ viginti post Colophonem

Coracius mons Lebedeus

est Dianæ Coracius mons: et insula Dianę sacra in quam ceruas perituras tranare crediderunt. Postea est Lebedus quę centū ac viginti stadijs abest a colophone. hoc in loco artificum liberi patris cōuentus est: ꝛ Ionum habitatio vsꝗ in hellespontum: in qua solēnia ꝛ certamina libero patri quotannis celebrantur. Prius autem

Teos

Teo habitabant: quę consequēs Ionum ciuitas est. Sed ora Ephesi seditione aufugerunt. Quū vero Attalos eos in

Myōnesus Teos

Myōneso collocaret inter Teo ac Lebedum mittuntur Teij Romam oratum ne patiant Romani Myonnesum sibi admuniri: quare ij in Lebedū migrauere Lebedijs: per libenter eos suscipientibus propter hominum paucitatem qua detinebantur. Teos a Lebedo distat stadijs centum ac viginti: inter eas est insula quędam

Aspis arcōnesus myōnesus Teos Anacreon Abdera

Aspis nomine: nonnulli eam Arconnesum vocant. Myonnesus quidē in loco excelso habitatur: qui pēinsulam facit Teos quoꝗ in peninsula sita est et portum habet hinc est Anacreon Lyricus cuius tempore Teij relicta vrbe Abdera Thracum vrbem migrauerunt: cum persarum contumelias ferre non possent: vnde illud dictum est Abdera optima teiorum colonia. Rursum posteriore tempore nonnulli ex eis redierunt. De

Apellico hecateus Gereide chalcides

Apellicone dictum est qui Teius fuit. Ex eadē vrbe fuit hecateus historicus. Est alius quidā portus nomine Gereide distans ab vrbe stadijs. xxx. deinde Chalcides: qui est Cheronnesi Teiorum ꝛ Erithreorum Isthmus intra Isthmū itaꝗ ij habitāt iuxta Isthmū Teij ꝛ Clazomenij. Nā Australe Isthmi latus idest Chalcides: Teij habent Boreale Clazomenij: sed qꝫ Erythreorū agro coniunguntur. In isthmi initio est locus pceps. Interius Erythreorū exteris

Clazomenij

Clazomeniorū agrū cōprehendēs Chalcidib⁹ lucus iminet. Alexādro Philippi filio dicatus. hoc in loco certamen Alexandria nūcupatum: ab vniuersa Ionia celebratur isthmi transitus Ab Alexandria et Chalcidibus: vsꝗ ad præcipitium est stadiorum. l. circūnauigatio plurimū

Erythræ · hippi · Gerræ · Teiū op. · Corycus · Casystes · Erythras · Coryceí · Halonnesus · Argenum · Cybelia · melena · Erythres sybilla · Atheāis · Heraclides · Mus · Chius · Posidium · phane · Leus · Melens · Psyra · Aruisia · Pelineus · Jon · theopōps · Theocritꝰ · homeridæ · Chius · Lesbus · Chytrium · Clazōene

ꝙ mille. Ad mediā fere circū nauigationē sunt Erythræ ciuitas ionica q̄ portū habet: ꝛ quatuor in fronte paruas insulas quæ hippi dicuntur prius ꝙ Erythras peruenatur primum est oppidū Gerræ postea Teiū: postea Corycus mons excelsus: ꝛ portus Casystes sub eo itē aliꝰ portus q̄ Erythras appellat̄ ac deinceps cōplures alij. Dicūt totā Coryci præternauigationē latronibus plenā: q̄ Coryceí dicuntur. hi nouū insidiandi genus adinuenerūt: dispersi enim per portus accedunt ad mercatores qui applicuerint: auscultātes quid rerum ferant ꝛ quo nauigent. postea quū illi soluerint: ꝛ in altū se receperint: cōgregati eos adoriuntur ac diripiunt. Ex quo oēs curiosos ꝛ occulta ac secreta auscultare conantes: Coryceos appellamꝰ ꝛ in ꝓuerbio dicimus hūc ergo Coryceus auscultauit: quū quis aliquid dicere vel facere secreto videat̄ qđ minime videatur: ꝓpter eos qui speculantur ꝛ scire student: q̄ nō cōuenit. Post Corytiū est insula Halonnesus: deinde Argenū ꝓmōtoriū agri Erythrei: qđ Chiorū posidio primū est. Id fretum quoddā efficit. lx. fere stađ. inter Erythras atq̄ præcipitiū est minas mons altissimus. ꝛ feris ꝛ arboribus plenus deinde vicus cybelia ꝛ ꝓmontoriū noie melena: vbi molę effodiuntur. Ex Erythris est Sybilla quędā numie afflata: et diuinatrix antiqua sane mulier tēpore alexādri Alia quędā fuit eodem modo diuinatrix nomine Atheāis. Ex eadē ciuitate ætate nostra fuit Heraclides Herophilus medicus: Apollonij condiscipulus eius qui Mus est cognominatus chius circūnauigationē habet stadiorū nōgentorum siquis secus terram deferatur: ea vrbē ꝛ portū optimum habet: ꝛ nauale nauium octoginta. in circūnauigatiōe habēti insulā ad dextram: primum ab vrbe est posidium deinde Phane portus profundus ꝛ Apollinis templū et palmarum lucus: postea litꝰ australe quod stationes habet postea Leus: ꝛ hoc litus stationes habet. Hinc ad vrbem est fretum stadiorum. lx. Circūnauigatio autem trecentorum et sexaginta quam ipsi peregimus. Deinde Melens promontorium: cōtra quod est Psyra insula excelsa distans a ꝓmōtorio stadijs. xl. ea vrbem habet eiusdem nominis insulæ ambitus stadia xl. deinde Aruisia locus asper et importuosus, stadiorum trecentorū quod vinū fert gręcanicorum optimū. postea Pelineus mons omnium qui in hac insula sunt altissimus. In hac insula marmor effoditur. Viri e Chio: elegantes fuere Jon Tragicus et Theopompus historicus ꝛ Theocritus Sophista. Hi inter se aduersati sunt. Chij etiam de homero ambigunt: atq̄ eos in testimonium adducunt: qui Homeridę vocantur: ab illius genere profectos: quorum etiam Pindarus meminit: et vnde ꝛ Homeridę: rhapsodię cantores optimi. Chij olim classem habuere: ꝛ maris imperium ꝛ libertatem sibi vendicauerunt. E Chio in lesbum vento austro sūt stadia circiter quadraginta. Post præcipitium est Chytrium locus in quo prius Clazomenæ sitę erant deinde Clazomenæ posterius cōditę

Anaxagoras · Anaximenes · archelaus · euripides · Smyrna · Homeri templum · Melas · dolobella · Trebōius · Leucæ · Aristonicꝰ · Heliopolitani · Thyatira · Apollonis · Perpenna · Crassus · Phocea · Jones · Aeoles · Magnesia · Meander · Lætheus · Pactyus · Tricca · Aesculapius

quæ insulas octo habitatas in fronte habent. Vir Clazomenius præclarus est Anaxagoras physicus. Anaximeni milesio familiaris. Eius auditores fuere Archelaus physicus ꝛ Euripides poeta. Post clazomenas est apollinis fanū: ꝛ aq̄ calidę: ꝛ Smyrneorū sinus et ciuitas deinde alius sinus ꝛ antiqua Smyrna distās a noua stadijs. xx. Quū Lydi Smyrnā euertissent: circiter annos quadringentos in vici modum mansit habitata. Postmodum antigonus eam suscitauit. Deinde Lysimachus ꝛ nūc omniū pulcherrima est. Eius pars in monte sita est: pars maxima in campo præter portum et Gymnasium ꝛ matronarum locum. vię sunt in rectum pro viribus distinctæ et lapidibus instratę porticus magnę quadratæ planę: ꝛ altę. habet etiam bibliothecam et Homerum et porticum quadratam cum Homeri templo et statua. Nam et hi maxime hunc poetam sibi vendicant. vnde ꝛ nūmus qđā Aeneus apud eos Homerus vocatur vrbis menia Melas āmis præter fluit ad cæteram structuram etiam portum clausum habet. Sed non paruus error fuit architectorum: qui cū vias insternerent: cloacas non fecerunt: quapropter excrementa fluitant præsertim hymbrium tempore e vasis dimissa. Hoc in loco Dolobella: Treboniū obsidione cœpit vnum ex ijs: qui diuum Cæsarem: dolo occiderūt: ꝛ multas vrbis partes diruit. Post Smyrnam sunt Leucę oppidulū: quod Aristonicus post attali philometoris obitū ad defectionem perduxit: qui putans se esse e regia stirpe: imperium sibi vendicare cogitauit. Quare ab eo excidit: circa cumanū agrum ab ephesijs nauali prœlio superatus. Ascendens vero in mediterraneā hominū inopum ac seruorum ad libertatem vocatorum. quos Heliopolitanos appellabat: tumultuariam manum cōgregauit primumq̄ Thyatira aggressus. Deinde capta Apollonide. alia castella capiebat. Sed non diu restitit. Nā cōtinuo ciuitates exercitū miser̄t. Nicomedes quoq̄ Bithinus ꝛ cappadocū reges auxiliū tulere postea q̄nq̄ Legati a romanis missi. Deinde exercitus et ꝯsul. P. Crassus: deinde. M. Perpēna: q̄ capto aristonico ꝛ Romā misso bellū absoluit. Aristonicus ipse in carcere mortuus ē. Perpēna morbo assumptus Crassus cū quidā eū apud Leucas adorirent̄ in ꝓlio occubuit. postea Manlius aquilius cōsul cū decē legatis missus ꝓuinciā in eā gubernationis formam cōposuit: q̄ adhuc ꝑdurat. post leucas in sinu est Phocea. de qua tūc diximus: quū mētionē de Massilia faceremus: Postea sunt Jonū atq̄ Aeolum fines de q̄bus ante dictū est. In mediterranea orę Jonice restat via q̄ ab epheso vsq̄ in meādrū ꝛ antiochiā tēdit. Hęc loca ꝛ Lydis ꝛ carībꝰ ꝛ græcis admixta sūt. post ephesum prima est Magnesia Aeolica ciuitas: q̄ ad meādrū dicit̄. Nam ei proxima est. Sed multo vicinior est Lætheus: q̄n meandrū influit: ortū habens a pactyo Ephesiorum monte. Est alius Lætheus apud Gortinam: alius circa Triccam: apud quem natus dicit̄ Aesculapius. alius ēt apud Libes hesperi=

Thorax Daphitas os vrbs ipsa in cāpo iacet, iuxta montē qui tho-
rax adpellatur. in quo dicunt crucifixum fuisse
Daphitam grammaticum: propterea quod reges
versibus incesseret: vt
Purpurei stimuli sex vltima diuitiarum.
Lysimachi: lydos subditis: atq; phrygas.
magnetes Didyma Ex quo illud tractum est caue s Thorace. Ma-
gnetes a Delphis videntur profecti qui Didyma
montes in Thessalia habitauerunt: de Didy-
mis sic Hesiodus ait.
Qualis in antamyri: secundo vitibus: agro.
Boebiados stagnante lacus: se lauit in vnda:
Didymenę Quę sacrata colit: præcellaq; Didyma virgo
Hoc in loco erat Didymenæ matris deū fanū
cui nōnulli Themistoclis vxorē nonnulli filiam
eius sacram dicunt. Nunc fanum nō stat propter-
ea quod vrbs in alium locum sit trāslata. In no-
Leuco-phryena Diana ua vrbe Diane Leucophryenę fanū est quod et
ædis magnitudine & multitudine rerum dedica
tarum ab Ephesio superatur artificio vero et
structurę cōcinnitate. circa ędem lōge præstat.
Magnitudine omnia Asiæ fana excellit: præter
Treres Ephesium et Didymenū. cōtigit Magnetas a
Treribus olim funditus deleri: quæ gens cim
merica diu secundis rebus vsa est. postea Mile
sii cum locū occupauere. Callinus Magnetum
meminit: ac si adhuc secundis rebus vterētur:
et in bello cōtra Ephesios recte se haberent.
Archilocus vero iam eorum calamitatē sciēs:
videtur flere Magnetum mala. Ex quo conie-
ctari licet ea posteriora esse Callino. Callinus
enim antiquioris cuiusdā Cimmeriorum expe-
ditionis meminit: cum inquit.
Cimmerii Gens bello aduentat fortissima cimmeriorum.
Hegesias In quo Sardis captas significat: viri ex ma-
gnesia clari extiterunt. Hegesias orator qui asi
Simon Simodia cleomacus atici stili autor fuit: Attico more qui tunc vige
bat immutato. Item Simon modulator qui et
ipse superiorum modulatorum more corrupto: Si
modiam introduxit: quemadmodum etiam Ly
sidi & Magodi. Item Cleomacus pugil: qui in
cinędi cuiusdā et ancille amore incidens quæ a
Cinędo alebatur. Cinędorū & orationem & mo-
res est imitatus cinędicę orationis auctor pri-
Sotades Lysis Simus Anaxenor mus fuit Sotades: postea alexāder etolus sed
hi in pura oratione. Lysis vero etiam adhibito
cantu: et ante hunc Simus. Anaxenorem citha
redū per multū quidē theatra extulerunt. Sed
multo magis Antonius qui quatuor ciuitatum
tributa ei legenda exhibuit. Concessit etiā mi-
lites. auxit illum patria non parum: quæ ei Io-
Sosipolis uis Sosipolidis purpuram dedit quemadmo-
dum imago inscripta: quę in phoro est declarat
Alia Aenea imago est in theatro hoc Epigrā-
mate insignita.
Est operepretium: tales audire canentes
Qualis hic est: qui voce deos exequat: & ode.
ωΔΗ Ubi qui Epigramma inscripsit. cū non
satis considerate animaduerteret: vltimā secū-
di versus litteram pretermisit: cum basis latitu
do non sufficeret: quę res ciuitatem ignorantię
cōdemnari exhibuit propter ambiguitatem: quæ
oritur ex scriptura. Nū vltima dictio in nomina
tiuo casu accipienda sit: an in datiuo. Nā multi
datiuos sine. i. scribunt & cōsuetudinem eiiciūt:
quę naturalem causam non habet. Post Ma-
gnesiam est via quę trallis fert: habentib⁹ me-
diterraneam ad sinistram. In ipsa via et ad dex Meandri campus
tram est Meandri campus: qui a Lydis simul antiochia
& caribus & Ionibus et milesiis & myusis habi Trallis
tatur: præterea ab Aeolibus q in magnesia sūt.
Eadem locorum ratio est Nysam & antiochiam
vsq; Trallianorum vrbs sita est in vertice quo-
dam plano qui promontoriū natura munitū ha
bet: cuius circuitus satis bene septus est: ea op
time habitatur & ab omnibus opulentis: si qua Asiarche
alia asiaticarū vrbiū. Semper aliqui ex Tralia Pythodo
nis principales sunt in prouicia: quos Asiarchas rus
vocant. e quib⁹ Pythodorus fuit vir ab initio
Nysaensis postea propter claritatem eo com
migrauit: et singulari cum Pompeio amicitia
iunctus fuit. In regales opes supra duo milia
talentorum possidebat: quas a Diuo Cæsare ve
nundatas: propterea qđ Pompeii amicus fuis- Pythodo
set: postea redemit: & filiis nō minores reliquit. ris
Huius filia est Pythodoris ponti regina: de Menodo
qua in superioribus dictum ē. Hic ętate nostra rus
viguit. Item Menodorus vir doctus: alioquin
& honestus & grauis: qui Iouis larissei sacerdo
tium habet. Hic a seditionibus amicorum Do-
mitii Aenobarbi vexatus fuit. Atq; ab illo in
teremptus: quum delatores proditæ classis eū
insimularent. Hic clari oratores fuere Diony- Dionysi
socles: & postea Damasus Scombes. Trallis cles
ab Argiuis conditas dicunt & Thracibus qui Damasus
busdam: a quibus etiam nomen vrbi inditū est. Scombes
Cōtigit Trallis aliquādiu sub Tyrannide esse Trallis
filiorum cratippi: circa Mithridatis tempora. Nysa
Nysa ad mediterraneam iacet: et maxima ex
parte monti accumbit: et quasi biurbs est. Nā
torrens quidam vrbem diuidit conuallem effici
ens. Eius pars pontem impositum habet: quo
ambæ vrbes cōiunguntur: pars amphitheatro
exornata est: quod occultum torrentis excursū
habet. Theatro duo insunt extrema: quorū al-
teri gymnasium subest iuniorū. Alteri vero fo-
rum & senaculum. Campus ad austrū vrbi sub-
iacet: quemadmodum Trallibus. In via inter
Trallis atq; nysam: vicus est nysaensium non Acharaca
procul ab vrbe nomine Acharaca: vbi Pluto- Plutoniū
nium est: luco sumptuoso circundatum. Itē plu Charoniū
tonis ac Iunonis delubrum: & antrum Charo-
nium natura admirabile: quod luco imminet:
Tradunt ægrotos: qui horum deorū curis va-
cāt: eo proficisci: atq; in vico specui vicino: apud
sacrorum peritos immorari qui pro eis indor-
mientes curas ex insomniis capiant. Ibi deorū
remedia inuocantes: sępe illos in antrum ducūt
vbi tāq; in cauerna manētes: multos dies & ieiuni
& quieti excubant: nōnunq; ægrotātes propriis in
somniis intendunt: ductu & consilio sacerdotum
Locus hic cæteris pestifer est: & inaccessibilis
Acharacis solennia quotannis fiunt: & tunc ma
xime hęc talia ex iis intelligi et audiri possunt:
qui eo proficiscuntur. Tunc enī iuuenes & ephebi
ex gymnasio nudi & vncti taurū quēdā festinan-

ter in antrum ducunt: qui dimissus paululum progreditur: postea mortuus ad terram cadit. Triginta stadiis vltra Nyssam tmolum montē superanti in mediterraneam ad partes australes lucus quidam pratū vocatur: quo nyssaenses & finitimi ad festa exeunt: nō procul hinc os quoddam est iisdē dīis sacrum. quod Acharaca vsq3 dicitur penetrare. Hoc pratū putant a poeta nominari quū dicit. Asia prata superostendunt Caystri & Asii cuiusdā Heroica monumēta: & Caystrū proxime fluentem. Tradunt praeterea tres fratres. Achymbriū Achymbriadū & Hydrelum e lacedaemone profectos vrbes de suis nominibus condidisse: postea hominibus imminutis ex illis Nyssam esse habitatā: quapropter nūc quoq3 Nyssaenses Achymbriū generis auctorem existimant.

pratum. lucus. Nyssa. achymbrius.

Circūstant habitationes memoratu dignae: trans meandrū quidem Coscinia. & Orthosia: circa vero Bocula Mastaura & Acharaca vltra vrbē in monte sunt Aroma o littera correpta vnde vinum aromense ex mediterraneis optimum est: viri e Nyssa illustres fuere. Apollonius philosophus Stoicus Panetii familiaris & Menecratea aristarchi discipulus: & aristodemus eius filius: quem nos in extrema eius senectute admodū iuuenes audiuimus. Itē Sostratus aristodemi frater: et alius aristodemus eius consobrinus: qui magnū Pompeiū erudiuit. Hinc grāmatici memorabiles fuere. At noster etiā orator fuit: qui & Rhodi & i patria duas scholas habebat. Mane rhetoricam meridie grāmaticā. Ac Romae etiā cuz magni Pompei filios instituerat: grāmaticae scholae satisfaciebat: iā vero quae trās meādrū restāt: omnia ad Cariā pertinēt: quo in loco cares nō amplius immixti sunt Lydis. Sed iaz p sese sunt: nisi Milesii sint vel Myusii: qui ab ora Maritima seiunguntur. Oreque initiū est Trāsmarina Rhodiorū regio: finis vero posidiū Melesiorum. in mediterranea aūt tauri extrema: vsq3 ad meandrū: Nam tauri initium montes quidā dicuntur: q supra Chelidoneas sunt quae insulae in pamphyliae ac Lyciae cōfinio iacent. Hinc em iam taurus in altū consurgit: & re vera totā Lyciam montanum tauri iugum ad vlteriora & australē partē a Cibyraticis seiungit: vsq3 ad trāsmarinā Rhodiorū regionē. Hoc in loco montana perpetua sunt & multo humiliora: nec āplius tauri putārur: nec alia citra alia vltra: eo quod montiū elationes ac depressiones sparsae sint et regionis latitudo longitudini coaequaetur: & nō chil sit in aedificiis simile. Tota circūnauigatio in sinum se inferenti: est stadiorū .iiii. miliū: & nūgentorū. Circūnauigatio vero trāsmarinae rhodiorū: mille fere & quingentorū. Rhodiae initium est locus noīe Dedala: finis vero mons q phoenix appellat: Atq3 is etiā ad Rhodiorū ptinet transmarinam. In fronte iacet Eleusa insula a Rhodo distās stadiis. c. xx. Inter haec a Dedalis nauiganti ad occidentem in rectum orae Ciliciae & Pamphyliae ac Lyciae est sinus sine portu nomine glaucus: postea artemisium promontorium: & templum postea Latonae lucus:

coscinia. orthosia bocula. mastaura. aroma aromense, vinum. Apollonius, panaetius. menecrates. aristodemus sostratus caria.

tauri initiū chelido. neae. licia.

cibyratici. Rhodos.

dedala. phoenix. mons. eleusa. glaucus sinus. artemisiū

supra quē et mare ad .lx. stadia est ciuitas Calymna. postea Caunus ciuitas & in primo Calbis āmis pfundus per quēres inuchuntur. Inter haec est pisilis: vrbs autē naualia habet et portū clausum: vbi castellū in alto imminet nomine imbrus: cū regio valde foelix sit: oēs tamē confitentur vrbē & aestate & autūno grauē esse: propter aestus ac pomorū copiā vnde huiusmodi quaedam narrantur: quod Stratonicus Citharedus videns Caunios colore admodū viridi: dixit hoc illud esse quod poeta inquit.

Tale quidē genus est hominū: quale est foliorū.

Quum vero illum incusarēt: quod vrbē vt morbidam carperet. Ego inquit eam morbidā dicere ausim vbi mortui ambulant. Caunii aliquando a Rhodiis descīuere: sed iudicantibus Romanis recuperati sunt. Extat adhuc Molonis oratio contra Caunios dicunt eos & Cares eandem linguam habere: venisse autē ex creta: & ppriis vti legibus. Deinceps est physcus oppidum quod portū habet & Latonae lucū. Deinde Loryma ora aspera & mons phoenix: omniū qui in ea regiōe sunt altissimus in cuius summo castellum est eiusdē nois ad .iiii. stadia: in frōte est insula Eleusa: quae octo stadiū fere ambitū habet Rhodiorū vrbs sup orientali pmontorio sita & portibus & viis & moenibus & caetera fabrica tantū alias excellit: vt nullā ei aequalē nedū praestantiorē pferre valeamus. Mira est eius iusticia & diligentia cum circa reliquā rei pu. gubernationē: tum circa res naualea: quibus multo tēpore mari nominata est: & piratas sustulit: et romanis amica fuit & regibus romanorū ac graecorū amicis. Nam per eos libera mansit et multis donis fuit exornata quorū pars maxima in templo liberi patris & in gymnasio posita est pars aliis in locis. Sed optima sunt Iouis colossus: quē qui iambum cōposuit dicit a Charete Lindio .lxx. cubitorū factum fuisse: nūc ex terraemotu fractis genibus collapsū: rhodii ex cā quadam phibiti non erexerunt: hoc est ex omnibus dedicatis optimū & vnum ex septem miraculis. Item ex prthogenis picturae ialus. s. ac satyrus. iuxta colūnam stans: super colūna perdix erat: ad quē ita homines hiabanti cū nuper tabula esset posita: vt illum solū admirarētur. Satyrum vero contēnerent: quāq3 pfectissimā opus est. Augebant admirationē pdices mansueti: q a nutritoribus allati & cōtra pictos appositi canebant ad picturā & congredi gestiebant. Protogenes videns rem pter opinionē euenisse editiuos rogat: vt se sui delere pmittāt: quod et ita est factū. Rhodii plebis curā habent non tamē a plebe gubernantur: sed retinere pauperū multitudinem volunt. plebs itaq3 ab eis nutritur. Nam diuites patria quadam consuetudine pauperes accipiunt. Pauperes vero ab illis enutriti: numera quaedā ciuitatis peragunt. Unde simul & ipsi victū habent & ciuitas necessariis ministeriis nō fraudatur: praesertim ad res nauales. Naualiū quaedā multitudini occulta sunt: & secreta: quod siquis introspexerit ingressusue fuerit: capite plectit: Hoc in loco quēadmodā

calymna caunus calbis. pisilia. imbrus.

caunii.

physcus loryma phoenix op. eleusa.

rhodii situs. colossus iouis ex septem miraculis

legit hyalius sed verius ialysus

massiliæ ⁊ Cizici: summū studiū fuit circa archi
tectos: ⁊ instrumenta et armorū ⁊ aliarū rerum
cores. armamentaria. Rhodii aūt sunt dores: quemad
modum Halicarnassei: ⁊ Gnidii ⁊ Coi. Nā ex do
ribus qui post Codri obitū megara cōdiderunt
alii ibi remansere: alii cū Althemene argiuo co
loniæ in cretā missæ participes fuerunt. Alii in
Rhodum sunt dispartiti: atq̃ in eas vrbes quas
pauloante memorauimus. Sed hæc quidē po-
steriora sunt iis q̄ ab Homero traduntur. Gni-
dus.n. et Halicarnassus nondū erant. Rhodus
autē ⁊ Cos erant ⁊ ab Heraclidis habitantur.
Quare Tlepolemus in virum adultus.
Mox patris ipse sui carū interfecit auunculum.
Iam senio effectum longoq̃ Lycimnio æuo
Hic populis secum iunctis ⁊ classe parata.
In rhodon aufugit magnis erroribus actus.
Urbibus ex illo iam culta est insula ternis.
Et vrbes noiat quæ tunc erāt vt
rhodos. Lindon ialysonq̃ dein claramq̃ Camiron.
lindos Cum rhodiorū vrbs ita fuerit habitata: nusq̃
ialysos Dores noiat: sed æoles ac boetios innuit. Siq-
camiros dem ibi erat Herculis et Lycimnii habitatio:
quod si vt nōnulli autumant: Tlepolemus e ti
rynthæ ⁊ argis profectus est hoc modo nō est
æolica colonia quæ inde venit: nā ante Heracli
darum reditū: id factū est itē antiphus ad coos
ducit cum fratre Philippo Thessalici generis
natiq̃ Heraclidis ambo. Nā hi potius ex æoli-
eo genere vidētur esse q̄ Dorico. Rhodus pri⁹
dicta est Ophiusa: ⁊ stadia postea Telechinis
rhodus. eo quod Telechines insulā incolerent: quos nō
ophiusa. nulli fascinat ores: ⁊ maleficos dicunt quod sty-
stadia. giam aquā animalibus ⁊ stirpibus: perniciei gra-
telechinis tia inspergerēt: nōnulli contrariū sentiūt quod
artibus præstantes: a similibus artificibus in-
uidia haberentur vnde hanc infamiā sunt assecu
ti: ⁊ primū ex creta in Cypriū venerunt postea in
rhodū: ⁊ primi ferrum ⁊ æs operati sunt. Nam ⁊
ferrum. Harpē Saturno fecerunt: Sed q̄q̄ de iis pri⁹
aes. dictum est: iccirco tamē fabulosa repetimus: vt
saturni siquidā pretermissum est suppleatur post Te-
harpe. lchines dicunt Heliadas insulā hanc habitasse.
ex quorum vnu Cercapho. ac Cydippe filii p
creati sunt: qui vrbes de suis noibus cōdidere.
Lindon ialysonq̃ dein claramq̃ camiron.
Quidam Tlepolemū, putant eas cōdidisse: no
mina vero nonnullis earum de nominibus filia
rum Danai imposita fuisse. Noua aūt vrbs circa
tempora rerū Pelopōnesiacarū condita est ab
pireus eodē vt fertur architecto a quo pireus factus
est: quamquā is nunc non manet: a Lacedæmo-
niis labefactus: qui prius crura eius destruxe-
rhodos runt: ⁊ a Sylla Romanorū imperatore. De rho
altera. diis quoq̃ hec traduntur: quod nō solū ex quo
noua vrbs habitata est: i mari fortunati fuerūt.
Sed etiā multis annis antequā Olympica in-
stituerentur ad hominū salutem nauiga bāt: vn-
de ⁊ vsq̃ in Iberiā profecti ibi rhodū condide-
opici. runt postea a Massiliēsibus occupatam: apud
partenope. opicos vero parthenopem apud Daunios cum
elpiæ. Cois Elpias quidā post captā Troiam dicunt
insules gymnesias ab eis habitates: quorū ma-
gnitudinē Timeus ait maximā esse post septē. Sardi
niam siciliam Cypriū Cretā Euboeā Cyrnum ⁊
Lesbum: sed nequaq̃ vera dicit. Nam aliæ inue
niuntur lōge maiores: dicūt exercitātes a phoe
nicib⁹ balearidas appellari: vnde ⁊ gymnasias gymnasiæ
balearidas dictas esse: ex Rhodiis nonnulli cir insulæ.
ca Sybarim habitauerunt prope Chaoniam. balearides.
Postea testari videt Rhodios ab antiquo fœ- sybaris.
lices fuisse.
Iam inde a prima triū vrbium origine: vt
Urbibus: ex illo iam culta est insula ternis.
Cara ioui tellus: hominū regiatq̃ deorum
Quiq̃ ⁊ opes illi multas effudit ⁊ amplas.
Quidā hunc versum ad fabulā reduxerunt dicē
tes auru in insula pluisse cū Pallas e Iouis ca palladis
pite nata est: vt Pindarus inquit. Hæc insula ortus
ambitum habet stadiorū nongentorū ac viginti rhodi
nauiganti ab vrbe ⁊ insulā a dextris habēti: pri ambitus.
ma est Lyndus quæ in monte sita: ad meridiem lyndus
spectat præsertim Alexandriā versus. ibi pala
diu Lyndiæ insigne templū est danaidū opus.
Lyndii in initio per sese erant. quēadmodū Ca
mirenses ⁊ ialysii. Postea oēs rhodum cōuene- ialysii.
runt: e Lyndo fuit. Cleobulus vnus ex septem cleobulus.
sapiētibus. Post Lyndū est loc⁹ q̄dā noie Ixia ixia.
et Mnasyriū. deide Atabyris mōs oim q̄ in ea mnasyrius.
sunt altissimus. ioui atabyrio sacer. deide camir⁹ atabyris
deinde ialysus vicus supra quem arx est nomi- camiros
ne Ochyroma. Deinde ad stadia octoginta est ochyroma.
Rhodiorū ciuitas. inter hec est Troantiū acta:
in cuius frōte sunt Sporades insulæ: circa chal
ciam iacentes de quibus ante a fecimus mētio
nem. Hinc multi memoratu digni extiterunt et
imperatores et pugiles: ex quibus sunt panætii
philosophi progenitores. Circa rem ciuilem aūt
et philosophiam ⁊ artes liberales. Panæti⁹ ip
se: ⁊ Stratocles ⁊ andronicus peripateticus ⁊ panætius.
Leonidas Stoicus. ac prius etiā praxiphanes stratocles.
et Hieronymus et Eudemus possidonius: q̄q̄ leonidas
Rhodi uixit: ⁊ Sophisticā exercuit: fuit tamen praxiphanes.
Apamiēsis ex syria quēadmodum apollonius hieronym⁹
Malacus ⁊ Molon. Nā hi alabandenses fuere eudemus
et menecles oratoris discipuli. Sed prius apol- possidoni⁹
lonius rhodū profectus est: tandē etiā Molō: ad molon
quē ille inquit. tandē ⁊ Molon. i. profectus es. itē menecles.
pisander qui Heracleam scripsit poeta rhodi⁹ apollonius.
et simias grāmaticus arostocles qui nunc est. pisander
item Dionysi⁹ thrax ⁊ apollonius qui argonau simias
tas cōposuit: alexandrini quidē fuere: rhodii ta arostocles
men vocati sunt. De rhodo satis dictū est: rur- dionysius.
sum Cariæ ora quæ post rhodū est abeleunte: ⁊ caria.
Lorymis flexū quendā habet ad aquilonē: dein- eleus.
ceps recta nauigatio est vsq̃ in ppōtidem: qua loryma
si quandā meridianā lineā faciens quinq̃ milliū cynozema.
fere stadiorū. Hic est reliqua Cariæ pars ⁊ Io syma.
nes ⁊ aeoles ⁊ Troia: ⁊ quæ ad Cizicum byzan
tiumq̃ pertinet: post loryma est Cinozema ⁊ sy-
mis insula: quæ portus duos habet quorum al-
ter clausus est triremibus aptus. item nauale
nauium viginti: In fronte est insula quæ septē
stadium ambitum habet Theatralis et alta et gnidus.
Aggeribus iuncta continenti faciens Gnidum
quodāmodo biurbem. Nam maxima eius pars

misyrus. Eudorus. agatharchides theopōp⁹. artemidorus. cresias ceramus. bargasa halicarnassus zephyra mausoli. sepulchrū. salmacis arcōnesus herodot⁹ thurius heraclitus dionysius. historicus. hecatōn⁹ artemisia idryeus ada. pyxodar⁹. alinda. termeriuz. candaria Cos astipalea scandaliuz.

insulā habitat: ambos portus contegētem: iux
ta eam est Misyrus in pelago: Viri e gnido me
morabiles fuere: primū Eudoxum mathemati=
cus platonis sodalis: postea agatharchides pe
ripateticum vir historicus: ætate nostra Theo
pompus Diuo Cæsari familiaris: & qui apud eū
maxime potest. Item artemidorum eius filius.
Hinc Ctesias fuit: qui xerxem medicatus est:
et res syriacas: & persicas conscripsit. Post gni
dum est Ceramus: & Bargasa oppida supra ma
re: deinde Halicarnassus principū Cariæ regia
quæ prius zephyra dicebatur. Hoc in loco est
Mausoli sepulchrū: vnū ex septem spectaculis:
quod illi artemisia vxor construxit. Item salma
cis fons: nescio quāobrem calumniatus tanquā
emolliens eos qui inde bibant hominū enim mol
licies videtur ab aere vel ab aqua causam tra=
here: cū ea minime sint causa molliciei: sed diui=
tiæ & victus incontinētia. Halicarnassus arcem
habet & in fronte Arconnesum. Halicarnassum
cum alii habitauere: tum etiā anthas cū Troe
zeniis: ex ea fuere Herodotum historicus: quē
postea Thurium vocauerunt: eo quod particeps
fuisset Coloniæ in Thurios missæ. Item Hera
clitus poeta Callimachi sodalis: ætate aūt no=
stra Dionysius historicus. Hæc ciuitas aduer=
sa fortuna vsa est: vi ab alexandro capta. Nam
Hecatōnum Cariæ rex. tres habuit filios. mau
solum Idrieum & pyxodarū: & filias duas e qui
bus artemisia grandior. Mausolo ex fratribus
grandiori nupsit secūdo vero. Idryeo altera so
ror data est nomine ada. Mausolus itaq; regna
uit: quo mortuo vxor imperiū habuit: quæ illi se
pulchrum construxit. artemisia tabe cōsumpta
propter luctū quē ex viro susceperat: Idryeus
imperauit: atq; huic etiam ex morbo absum=
pto vxor successit: At pyxodarus qui reliquus
erat ex filiis Hecatōni hanc eiecit: Et cū Persi
carum partium esset: Satrapē ad imperii com
municationem acciuit. Eo vita functo satrapes
Halicarnassum tenuit & aduenientis alexandri
obsidionem sustinuit. Hic adā quæ filia erat pi
xodari: ex aphnide muliere Cappadocissa i vxo
rem habebat. Ada vero Hecatōni quam pyxo
darus eiecerat alexandrum orat simulq; erorat
vt se in amissum regnū restituat polli citus se ad
ea oppitulaturā quæ defecerāt: dicens eos qui i
ea tenebant sibi domesticos esse simulq; alexan
dro alinda tradit vbi ipsa immorabatur alexan
der rem probat atq; eam reginam facit. Capta
autem vrbe arcem mulieri obsidendā dat. Erat
enim duplex: paulopost arx capitur: quum iam
obsidio in tediū indignationemq; venisset. De=
inceps est Tremeriuz Myndiorum promonto
rium cui opponitur Candaria Coum pmonto
rium: distans a continenti stadiis quadraginta
supra Coum pmontoriū est locus quidā nomi=
ne Termerum. Cooū vrbs antiquitus astipa=
lea vocabatur: & in alio loco habitabat ad ma=
re. Postea pp seditionē inde migrauere in vr=
bem: q̄ nunc est iuxta Scandaliū: & mutato noīe
eam Con: sicut insulā appellauerunt. Hæc vrbs
non magna est: sed optime omniū habitata: & a=

spectu iucundissima iis: qui eo nauigant insulæ
magnitudo est ad quingenta & quinquaginta sta
dia tota fertilis. & quēadmodū Chius et Lesb⁹
optimo vino abundans ad austrū est pmonto=
rium noīe Lacerer a quo in Nisyrū sunt stadia
lx. iuxta laceteriū locus est quidā Haliarna. ab
occidente est Drecanū & vicus noīe Stomalim
na. hoc distat ab vrbe stadia. cc. Lacerer vero
trigintaquinq; stadiorū longitudinem nauiga=
tione comprehēdit: in suburbano est æsculapii
templū valde insigne & multis donis opulentū
in quibus est antigonum apellis inerat etiā ve=
nus nuda quæ nunc Diuo Cæsari Romæ dica=
ta est. Nam augustus eam patri posuit vt gene
ris parentē. Dicunt pro ea pictura remissa etiā
Cois centum talenta ex imperato illis tributo.
Dicunt etiam Hippocratem ex curis ibi dedi=
catis: exercuisse q̄ ad medici victus rationē per
tinent. Viri Coi illustres fuerūt. hic ipse de quo
diximus. item simus medicus. Philetas poe=
ta simul ac iudicialis; ætate aūt nostra Nicias
qui Coorum Tyrānus fuit: & ariston peripate=
tici auditor & eius hæres. Hinc fuit Theonne=
stus vir clarus administratiōe Reip. viciæ emu
lus in oīa continentis: prope Myndium agrum
est astypalia promontorium & zephyrum. De=
inde Myndus quæ portum habet. deinde Bar
gylia ciuitas: inter hæc est Caryada lacus & in
sula eodem nomine quā Caryandenses habita=
uere. Hinc fuit Scylax antiquus rerū conscri=
ptor prope Bargylia est Dianæ Cindiadis tē=
plum quod circūpluit credunt: fuit olim etiā lo=
cus quidā cindia noīatus. Ex Bargyliis fuit vir
clarus protarchus Epicureus pceptor Deme=
trii: qui Lacon appellatus est. Deīde est Iassus
insula: quæ continenti adiacet: ea portum habet
qui hinc sunt magna ex parte victum ex mari ca
prant. Ea enim regionē sterilem quidem habet
ac piscosam. vnde & huiusmodi quædā de ea nar
rantur. quod quum Citharedus quidam artes
ostentaret audirentq; eū lassii omnes: q̄ primuz
tintinnabulū increpuit vendendorū piscium si=
gnum illico oēs relicto Citharedo: ad pisces di
lapsi sunt pr̄ter vnū surdastrū: Citharedus ita
q; propius ad illū accedens: o homo inquit gra
tias tibi ingentes habeo: cū propter musicę stu
dium tum pp̄ter honorem erga me. Nā cæteri
q̄ primū tintinnabulū increpuit oēs abierunt.
Ille quid ais inquit: num iam tintinnabulū so=
nuit: qui quum affirmaret. At tibi bene sit inqt
et surgens ipse etiam digressus est. Hinc fuit.
Diodorus Dialecticus cognomento Cronus:
in initio quidem falso. Nam apollonius eius p̄
ceptor Cronus dicebatur. sed propter veri cro
ni obscuritatem: nomen in Diodoz. translatum
est. Post Iassum est Milesioz posidium. in me
diterranea sunt tres vrbes memoratu dignæ.
Mylasa Stratonicia alabanda. Cætera vero
vel harum vel maritimarum sunt castella: e qui
bus est Amizon Heraclia Euromus & Chalce=
tor: sed de his parua mentio. Mylasa in campo
iacent admodū fertili: Ei supra verticem mons
imminet: in quo albus lapis effoditur: nō paruæ

lacerer halisarna drecanum stomalina venus nuda. hippocrates simus diodorus Cronus apollonius posidium myiasa stratonicia alabanda amizon. heracia euromus chalcetor

profecto vtilitas est:cū ad cætera ędificia: tum
ad templorū & aliorꝫ publicorum operum fabri-
cas lapidariam copiā habere. Hæc enim vrbs
et porticibus & templis pulcherrime instructa
est siqua alia. Sed mirandum profecto est: quo
modo vrbem tam temere: erecto & acclini præ-
cipitio subiecerunt. Unde dux quidā rem admi
ratus dixisse traditur qui hanc vrbē condidit:si
nō semper metuebat nec etiā erubescebat. My
osogo. labrūna. lasii duo iouis templa habent. eius qui Osogo
et eius qui Labrū denus vocatur. sed alterum
quidem in vrbe. Labrūda est vicus in monte ꝓ
cul vrbe iuxta transitum qui ex alabandis my-
lasa est. in hoc vico est peruetustū Iouis milita
ris templum ac statua a circūuicinis: & a Myla
siis cultum: via est per sexaginta fere stadia vs-
qꝫ ad vrbē instrata noīe sacra per quā sacrorum
pompa mittitur. Sacerdotes nobilissimi ex ci-
uibus eliguntur. Iiqꝫ per totā vitā: Atqꝫ hęc q
dem ad vrbem pertinent. Tertium est templū
Iouio Carii: Caribus oībus cōmune: de quo
etiam Lydi ac Mysi: tanqꝫ fratres participant
Tradunt eam olim vicū fuisse patriā ac regiam
Carū & hecatomni. Hæc vrbs iuxta physcū est
phiscus. mari proxima in quo mylasii portū habent. Ea
ætate nostra viros habuit memoratu dignos
euthydamus hybreas Rhetores simul & oratores: Euthydemū & Hy-
bream. Euthydamus cū ingentes opes a maio
ribus suis accepisset: ipse & dicendi facultatem
et gloriam addidit: & nō solū in patria magnus
fuit. sed etiā in asia primos honores adept⁹ est
Hybreæ vero vt ipse narrare in schola solebat
et ciues id confitebantur: pater mulū lignariuꝫ
et Mulionē reliquit. A quibus aliquādiu enu-
tritus est. postea Diotrephe antiocheno audi
Diotrephes. to reuersus est atqꝫ sese edilitati tradidit ī qua
quidem aliquādiu inuolutus & nō multa lucra-
tus: ad gubernādam Rem publicam sese contu
lit: ac forum secutus cito creuit: & in admiratio
ne maxima habitus est: viuente adhuc Euthy-
damo. sed maxime mortuo illo ciuitatis cōpos
fuit. Nam ille dum viueret multum amabat: cū
simul & potēs esset: & vtilis in Republica vt etiā
siquid in eo tyrannici inesset: id reipublicæ vtili
tate cōpensaretur. Quare illud hybreæ dictuꝫ
vehementer laudatur: quod ipse extremo in cō
cione dixit. Euthydame malum ex ciuitatis per
necessariū. Nam nec tecū viuere possumus: nec
sine te. Quuꝫ ita itaqꝫ plurimū creuisset: & opti
mū se ciuē & oratorem exhibuisset: ad extremuꝫ
errauit contra Labienum: contraria atqꝫ alii in
labienus. Republica sentiens. Nam cæteris illi cum ar-
mis & parthorum societate aduentanti. cesserūt
Iam parthis asiam obtinentibus: vt pote iner
mes & pacati. zeno autem Laodicenus et Hy-
breas oratores nō cessere: sed ciuitates suas ad
defectionem perduxerunt. hybreas quoqꝫ ado-
lescentem stultitia plenū & irritatu facilē: dicto
quodā instigauit. Nam quū ille se parthicū im-
peratorē appellaret. Atqꝫ & ego inquit. meipsū
Caricū imperatorem dico. quo dicto Labienus
impetum in vrbe fecit. quum iam legiones quę
in asia erant instructas haberet. Ipsum tamen
non cæpit: cū Rhodum secessisset: domum vero
eius demolitus est: fabrica sumptuosa instructā
atqꝫ diripuit. Urbem quoqꝫ totam labefacta-
uit. Sed cum asiam reliquisset: hybreas reuer-
sus: se atqꝫ vrbem reparauit: ac de Mylasis qui
dem hactenus. Stratonicia est Macedonū ha stratonicia
bitatio. ea sumptuosis sebricis a ragibus fuit
exornata. In agro stratonicensi sunt duo tēpla
apud Langina templū Hecates nobilissimum: langina.
vbi festa maxima quotānis celebrantur. Pro-
pe vrbem est Iouis Chrysaorei templū: Cari-
bus omnibus commune: quo illi sacrificaturi &
de cōmunibus rebus deliberaturi conueniunt
qui conuentus Chrysaoreus vocatur. ex vicis
coustans vbi qui plures vicos afferunt: iti in su- chrysaores
fragiis antecellunt: quēadmodum Ceranulen- ceranulenses.
ses. Stratonicenses quāqꝫ non sunt Carici gene
ria: de conuentu tamen participant. Ex Strato
nicia vir fuit memoratu dignus: tempore patrū
nostrorum: Menippus orator cognomento Ca menippus
tocas: quem supra omēs asiaticos oratores a se catocas
auditos Cicero laudat. Ut ipse in quodam loco xenocles
refert: quū eum Xenocli comparat: & iis qui illis stratonicia
ætate floruerunt. Est aliud oppidū nomine stra alabanda
tonicia: tauro monti adiacens. Alabanda vrbs
duobus montibus subiecta est: ita dispositis: vt
Cistæ inuersæ aspectum exhibeāt. Unde apol-
lonius molocus: ob hoc & multitudinem Scor
pionum ciuitatem carpens: dixit eam esse cistā
inuersam: Scorpionibus plenam. Nam ea & my
lasia: ac tota intermedia montana regio huius-
modi bestiis abundant. Alabāda homines mol
les & suffitos habet et psalterias multas: hinc
viri memorabiles fuere duo fratres oratores.
Menecles cuius paulo ante mentionem fecim⁹ menedes.
et hierocles. Item apollonius & Molō qui rho hierocles.
dum migrauerunt. Sed cum multa de caribus apollonius.
dicta sint: id quod inter omnes cōstat est: quod molon
ipsi sub Minoe fuerunt: & tunc leleges diceban leleges.
tur: & insulas habitabant. Postea facti sunt cō-
tinentis habitatores: multumqꝫ maritimæ oræ
et mediterraneæ occuparunt. Ea prioribus ha
bitatoribus adimentes: qui & ipsi magna ex par
te leleges erāt: & pelasgi. Rursum iis græci par
tem abstulerunt: iones scilicet ac Dores: quod
autem circa rem militarem fuerint studiosi in-
dicium capiunt. Lora cistas et insignia cætera:
omnia enim carica dicuntur: vnde & anacreō ait
Rectite bene cōpactū Cariæ Lorū.
Manū inseruātes. Alcęus quoqꝫ dicit.
Caricā quatiens Cristā. cares.
Sed quū poeta sic dicat.
Barbarici Caras Mesthles sermōis agebat.
Ratione caret: quomodo eni solos Cares: bar-
bari sermonis dixit: cum tot Barbaras natio-
nes nosset barbaros aucem nunqꝫ: sed nec thu-
cydides recte qui ait ideo non dici Barbaros:
quia nondum Græci illis contrario vno nomi-
ne respondebant. Tunc enim nondum græci vo
cabantur: quod tamen poeta ipse falsum esse cō
uincit: cum dicat.
Huius apud græcos: mediūqꝫ & clara ꝑ argos.
Fama viri. Item.

Si te per græcos: si te oblectare vel argos.
Per medium velis.
Quod si Barbari non dicebantur quomodo bene poterant barbarici sermonis dici? quapropter nec hic recte: nec apollodorus grammaticus: quod communi nomine proprie & contumeliose contra Cares utebantur: & maxime Iones qui eos oderant propter inimicitias & continua bella. Hoc enim modo barbaros dici oportebat. Sed nos quærimus quare eos barbarici sermonis appellat: Barbaros vero nunquam. Quia plurale inquit in metrum non venit: Idcirco barbaros non dixit. hic profecto casus in versum non venit at nominatiuus ingreditur: quemadmodum apud homerum Dardani et Lycii & Troii: ac talia permulta: nec quia cariæ lingua breuissima sit quod non est. Nam ea permulta græca nomina admixta habet: ut philippus testatur: Caricarum rerum conscriptor. Sed ego arbitror ab initio conficto nomine eos Barbaros appellatos: qui difficulter aspere ac duriter loquerentur: ut bleios balbosque dicimus. Sumus enim ad confingenda cognata rebus nomina ingeniosi: qualia apud nos permulta sunt. ut murmur clangor strepitus crepitus vox quorum plurima iam proprie proferuntur. Omnes itaque qui crasse loquuntur Barbari dicuntur: quales sunt nationes omnes præter græcos: quare illos proprie Barbaros appellauit. ac initio quidem per conuitium quasi duriloquos & crassilinguos: postea vero eo nomine abusi sumus tanquam communi ac gentili: distinguentes eos a græcis. Nondum enim multa consuetudo & commercium erat cum Barbaris quod ex crassitudine linguæ: & quadam vocalium instrumentorum ineptitudine: & non ex linguarum vernaculis proueniebat. Alia quædam & quasi barbara loquendi prauitas: in lingua nostra videbatur: si quis non perfecte græca pronuntiaret sed ita nomina proferret: quemadmodum barbari solent: qui ad Græcam dictionem introducti expedire linguam non possunt: quemadmodum nec nos illorum orationem: quod apprime Caribus contigit. Nam alii non multum cum græcis diuersabantur: nec græce viuere nec eorum dictionem ediscere pertentabant nisi pari admodum ac fortuito vir viro congredientes: Nam Cares per totam græciam errauerunt stipendia merentes: quare barbari ex illo sunt appellati ex quo in græciam militarunt. ac postea quam apud insulas habitarunt: id multum in eis eminuit. Inde in asiam profecti: nec ibi sine græcis viuere potuerunt. Nam Iones cum eis ac Dores traiecere. ab eadem quoque causa barbarismus dictus est. cum enim in his dicere consueuimus: qui male græcissitant. non autem in iis qui Carice loquuntur. Sic etiam barbariloquos et barbari sermonis homines eos accipere debemus: qui male græca pronuntiant. Carico autem more barbarismum ad græcæ orationis artem transtulerunt: & soloecismum siue id nomen a solis ductum sit: siue alio modo Scribit artemidorus a physco quæ est transmarinæ rhodiorum regionis usque Langina: Ephesum euntibus esse stadia octingenta & quinquaginta: usque Trallis centum ac viginti. Aliæ Trallis sunt Meandrum transeunti: in medio fere itinere ubi sunt cariæ fines: atque a physco in Meandrum: secundum viam quæ Ephesum fert: eueniunt omnia mille & centum & octoginta stadia. Rursum deinceps a meandro Ioniæ longitudo est: eandem viam peragenti a flumine quidem usque Trallis octoginta. inde Magnesiam usque centum & quadraginta: Ephesum usque centum ac viginti Smyrnam usque trecenta & viginti phoceam usque: & ioniæ fines pauciora ducentis: quare recta ioniæ longitudo erit hæc: vel paulo supra octingenta. Sed quoniam communis quædam via trita est omnibus ex Epheso in orientem proficiscentibus. Atque itur Carura Cariæ confinium Phrygiam versus: per mediam Magnesiam ac trallia & Nyssam & antiochiam: septingentorum & quadraginta stadiorum. Dehinc phrygia est per ipsam Laodiceam & apamiam & Metropolim & Chelidonias: quare & Caruris usque in prætermontanæ initium est Holmos: sunt stadia circiter nongenta ac viginti: usque in prætermontanæ finem: qui est Tyriarium Lycaoniam versus: per ipsum philomelium paulo plura quingentis. Postea e Lycaonia Coropassum usque per ipsam Laodiceam exustæ octingenta & quadraginta: Ex Coropasso Lycaoniæ usque Garsaura oppidum Cappadociæ in finibus eius situm: centum ac viginti hinc usque Mazaca Cappadocum Metropolim: per loca Soandum & Sandacora sexcenta & octoginta. hic ad Euphratem usque Tomisum Sophine locum per oppidum Erpha mille & quadringenta: quæ vero e directo his sunt usque in indiam. Eodem modo apud artemidorum se habent: quo & apud Eratosthenem. Polybius autumat de his quæ ibi sunt illi credendum esse. Incipit autem a Samosatis comagene quæ iuxta transitum ac pontem iacet. a Cappadociæ vero finibus qui circa Tomisum sunt: taurum superanti: usque Samosata dicit esse stadia quadringenta & quinquaginta: deinceps post ulteriorem Rhodiorum transmarinam: cuius confinium sunt Dedala ad orientem solem nauiganti: Lycia est usque in pamphyliam. postea Pamphylia usque in Ciliciam Tracheam. Postea hæc regio usque in alteram Ciliciam quæ circa Issicum sinum est. Hæ sunt Cheronesi partes cuius isthmum diximus esse iter ab Isso amisum usque: vel Sinopem ut quibusdam placet. Regio vero extra taurum in angusta ora est: quæ a Lycia tendit usque ad loca solis vicina: quæ ciuitas nunc pompeiopolis dicitur. Postea Issici sinus ora a solis & Tarso incipiens: iam in campos panditur quare quum hanc lustrauerimus: tota nimirum Cheronesus erit peragrata. postea ad alias asiæ partes vltra taurum progrediemur: postremo Libyca exponemus. post Dedala itaque Rhodiorum montes est Lyciæ quæ etiam Dedala nominatur. Ab eo sumit initium tota Lyciæ prænauigatio: quæ est mille & septingentorum ac viginti stadiorum aspera sane ac difficilis: sed bene portuosa: & ab hominibus temperantibus habitata. Quoniam huius regionis natura: pamphilus & Cilicibus Trachiotis prima est. Sed illi his locis ad latrocinia usi sunt: Piraticam exercentes: vel portus & vendendæ prædæ forum piratis exhibentes.

apollodorus grammaticus

philippus scriptor.
barbari d.

cares barbari

barbarismus.

soloecismus
physcus
trallis.

ioniæ longitudo

carura
phrygia

holmos
tyriarii.

coropessus.
Garsaura.

soandus
sandacora.
sophina.
erpha.

samosata
tomisus

dædala.
lycia.
pamphylia

solæ.
pompeiopolis.
Issicus sinus
dedala
lycia.

trachiotis

Sida. apud Sidam pamphyliæ vrbem: Cilices naui-
gia faciebant: ibiq; captiuos sub hasta vendita-
bant nõ diffitentes eos liberos esse. Lycii adeo
ciuiliter ⁊ cõtinẽter vixerunt: vt cũ foeliciter vſ-
q; in Italiã mari dominarẽtur. tamẽ in nullo vn-
q̃ turpi lucro sese extulerunt secundum patriæ
morẽ: in Lyciaci conuentus administratione p-
manentes. Sunt autẽ viginti ⁊ tres vrbes: q̃ in
suffragiis dandis participant: ⁊ ex quaq; ciuita-
te in cõmune collegiũ conueniunt. Id differen-
tes quod pars maxima cõprobarit: maximarũ
ciuitatũ vna queq; fere potest tria suffragia. me-
diæ duo: Cæteræ vnũ. Sic etiã proportione tri-
buta pendunt ⁊ alia muniere artemidorus au-
ctor est sex esse maximas. xanthũ Patara Pina-
xanthus ra Olympũ Myra Tlon secundũ sitũ Libyro-
patara rum iacentem. In collegio pmũ eligitur Ly-
pinara ciæ prefectus. Post aliu vrbiũ magistrat⁹. Iu-
olympus dicia in cõmuni fiunt. Ibi prius de bello de pace
myra de sociis consultabant: nunc id eis nõ licet. sed
tlos in Romanorũ sitũ est potestate: nisi illi permise-
rint vel illis ipsis expediat. Eodẽ modo ⁊ iudi-
ces ⁊ magistratus proportione suffragiorũ: ex
vnaquaq; ciuitate capiũtur. Hi cum adeo iustæ
viuerent: liberi apud Romanos fuerunt, et pa-
tria habuere ⁊ piratas videtunt funditus dele-
tos. primũ a Seruilio Isaurico quo tẽpore ille
Isaura coepit. postea a põpeio magno: qui su-
pra mille ⁊ trecenta nauigia concremauit. Eorũ
vero habitationes excidit: ex hominibus qui in
proelio superfuere: alios ĩ vrbem solos deduxit
habitatũ: quã ille pompeiopolim appellauit. a-
didymena. lios Didymenã hominibus efferã: quæ nunc ro-
manorum est colonia. Sed poetæ maxime tra-
gici nationes confundunt. qui quẽadmodum ⁊
Troes ⁊ Mysos et Lydos phrygas appellãt.
ita ⁊ Lycios Cares post Dedala Lyciorũ mon-
tem. in primo sequitur Telmesus oppidũ Ly-
ciorũ ⁊ Telmesis pmontoriũ quod portum ha-
telmesus bet. hunc locũ Eumenes in bello antiochico: a
anticragus Romanis accepit. Sed sublato regno Lycii eũ
carmyles⁹. locũ receperunt. Deinceps est anticragus mõs
cragus. erectus: in quo est Carmylesus locus in conual-
chimera le iacens. Post hunc est cragus: qui pmontoria
pinara octo habet: et vrbẽ eiusdẽ noĩs. Hic fabulas de
pandarus. Chimeræ montibus confingunt. est etiam non
procul hinc conuallis quædam noĩe Chimera a
littore porrecta. in mediterranea Crago subia-
cent Pinara: vna ex maximis Lyciæ ciuitatibus
Hoc in loco pandarus colitur: eodem noĩe for-
tasse quo ⁊ troianus: Ut Qualis pandarei chlo-
reis pulchra puella.
xanthus. Nam ⁊ hunc ex Lycia dicunt. deinde est xanth⁹
Sirbis. fluuius: quẽ priores Sirbim vocabant. Ad de-
patara cem stadia lembis nauiganti est Latonæ tem-
mycra. plum: vltra quod ad sexaginta stadia est xanth⁹
vna ex maximis Lyciæ ciuitatibus. Post xan-
thum est patara et ipsa maxima ciuitas Patari
opus quæ portum habet ⁊ tẽpla plurima. pto-
lemęus phyladelphus eũ augens: Lyciacã Ar-
loryma. sinoe noĩauit: sed antiquũ nomen obtinuit. Po-
stea ad stadia viginti supra mare est Myra: in
sublimi colle sita. Postea lorymi fluminis ostia

ascendenti stadia viginti pedestri itinere est Li- limyra
myra oppidum in ipsa præternauigatione sunt
portus ⁊ insulę multę: quarum maxima est Ci- cisthene
sthene: ⁊ vrbs eiusdẽ nominis. in mediterranea phellus
sunt loca phellus ⁊ Antiphellus et Chimera: antiphellus
de qua supra fecimus mentionẽ. Postea Hiera hiera.
promontoriũ ⁊ Chelidoniæ insulę trea: aspere
sanę ⁊ magnitudine ęquales: ad stadia quinq; in-
ter se distantes. a terra autẽ stadiis sex distant.
earum vna stationẽ habet. sunt qui putant tau-
rum initiũ capere hinc propterea quod promõ-
torium altum est ⁊ a pisidicis montibus pãphi-
lię imminentibus descendit: ⁊ propter insulas q̃
in fronte sitę: insigne signũ in mari habent initiũ chelidonię
huiũ modũ. Sed reuera a rhodiorũ transmarina tauri initiũ
pisidiam versus montana regio perpetua est: pisidici
quæ etiã Taurus appellatur. Chelidoniæ aũt montes.
ad Canopum vergere videntur. tralectus ipse olbia
quatuor miliũ stadiorũ dicitur. Ab hiera vero crãbusa.
promontorio olbiã vsq;: reliqua stadia sunt tre- olympus
centa ⁊ sexagintaseptẽ in his est Crãbusa ⁊ O- phoenicus
lympus ciuitas maxima: ⁊ mõs eiusdẽ nominis corycus.
qui Phoenicus vocatur. postea Corycus litt⁹ phasilis
postea phasilis: quę portus trea habet: ciuitas solyma
insignis ⁊ lacus imminet ei mons nomine So- telmisus.
lyma ⁊ Telmisus pisidica ciuitas angustiis ad-
iacens: per quas in Milyadem transitur. pro-
pterea alexander quũ angustias aperire vellet
eam coepit. Ad mare circa phasilidẽ sunt angu-
stię: per quas alexander exercitũ duxit: Est etiã
mons nomine Climax: pãphylio pelago adia- climax
cens: is transitũ arctum in littore relinquit: qui
mari tranquillo nudatur adeo: vt iter facientib⁹
peruius sit. pelago autẽ affluente vadis conte-
gitur. Transitus per montem tum arduus est:
tum etiã prolixus quapropter in tranquillitati-
bus littore vtuntur. At alexander in hyemẽ in-
cidens ⁊ maximã partẽ rerũ suarũ fortunę per-
mittens: prius q̃ fluctus redierit mouit. ⁊ tota
die contigit vt iter in aqua faceret tenus vmbi-
lico Hęc vrbs etiã Lyciaca est in montibus si-
ta: qui pãphyliã spectant: ea cũ Lyciis non cõ-
mũicat: ẜ p se ẽ. postea solymos diuersos facit a solymi
Lyciis. Nã bellerophõtes a rege lyciorũ missus termilę.
Hic solymis iterũ pręstantibus intulit arma. lycii
Quod vero Lycios prius solymos vocatos di-
cũt. postea termilas q̃ ab his q̃ cũ sarpedone ex
creta venerũt. postea lycios a Lyco pãdiõis fi-
lio: q̃ cũ a ppria terra exisset: i regni partẽ a sar-
pedone accept⁹ ẽ: cũ hõero nõ cõcordãt. at q̃ di- solymi
cũt eos a poeta solymos dici: q̃ nũc mylias ap- mylies
pellãt: melius sentiũt. sed de his iã diximus. Post olbia.
phasilidẽ ẽ olbia pãphylię initiũ ĩgẽs sane mu- pãphylis
nitio postea est is qui Cataractes appellatur cataractes.
amnis multus ⁊ torrẽtis more impetuosus. ab attalia
alta petra descendens: adeo vt longissime stre- theba.
pitus exaudiatur. Postea vrbs attalia de noĩe lyrnessus
Philadelphi dicta: q̃ eã cõdidit ⁊ in corycũ oppi- cestrus.
dum trãstulit: habitationẽ finitimã ⁊ paruo am-
bitu cõprehẽsam. Dicũt inter Phasilidẽ ⁊ atta-
liam Thebã Lyrnessũq; ondi: Nã (vt callisthe-
nes refert) troiam cilices ex thebano cãpo i pã-
phyliã exierũt. postea ẽ flumẽ cestr⁹: quẽ ad sta

perga — dia sexaginta nauigãti perga ciuitas est. cui ꝓ-
ximũ est in loco edito Pergeæ Dianę fanum:
vbi quotannis festa celebrãtur. Deinde ad sta-
dia quadraginta supra mare est vrbs alta quæ
a pergeis conspici potest: deinde lacus ingens
Capria — noīe Capria. Deinde Eurymedon flumen: quod
eurymedõ — ad nauigantẽ stadijs sexaginta est vrbs aspen-
Aspendus — dus satis populosa: quã argiui cõdiderunt. Ul-
petrulissꝰ. — tra eam est petrulissus: postea alius fluuius et
Sida — multę in fronte insulæ. postea Sida Cumanoꝝ
Cibyrẽtes — colonia: quę palladis templũ habet. proxima ẽ
Malas — minoꝝ Cibyrentiũ ora. postea Mela amnis et
ptolemais — statio. postea ptolemais vrbs: postea pamphy-
pãphyli — lię finea ⁊ Coracesiũ Cilicię Trachę initium:
Ciliciæ — tota pamphylię pręternauigatio est. vc. ⁊ qua-
diuisio — draginta stadioꝝ Herodotus auctor est pam-
Trachea — phylos ex socijs esse Amphilochi ⁊ Chalcan-
tis mixtis sane hominibus: qui ex troia sunt se
quuti: atq; ex iis alios hic remãsisse alios ĩ alia
loca fuisse dispersos. Callinus dicit chalcantis
obitũ apud Clarũ fuisse. Gentes vero quę cum
eo erãt taurũ cum mopso trãsgressas partim in
pamphylia remansisse: partim Ciliciã: Syriãq;
vsq; in phœnicias dispartitas. Cilicia quę extra
taurũ est diuiditur in Ciliciã Tracheã ⁊ campe-
strem. Trachea oram maritimã pangustam ha
bet et nullũ vel raro locũ planũ. Et taurus immi
Homona-des — net male habitatus: vsq; ad latera Borealia q̃
circa Jsauria sunt ⁊ Homonadea vsq; in pisidiã
trachiotæ — eadem trachiotis dicitur ⁊ incolę trachiote. cã
Tarsus — pestris vero a solis Tarso Jssum vsq; pertẽdit
Jssum — Et ad Boreale tauri latus Cappadoces adia-
cappado-ces — cent. Hęc regio magna ex parte campis ⁊ locis
optimis abundat. Sed quoniã ex his quędã in
tra taurũ sunt quędã extra: de interioribus dei
de ẽ dicẽdũ de exterioribꝰ modo dicemꝰ: a tra
chiotis incipientes: primũ itaq; Cilicię castellũ
coracesiũ — est Coracesiũ in petra prærupta positũ: quo Di
odorus cognomento Tryphon receptaculo v-
sus est. quo tempore Syriã a regibus desciscere fe
cit: aduersum quos bellũ gerebat: interdũ secũ-
do aduentu: interdum aduerso. Hũc antiochus
Demetri filius: in quodã loco inclusum ad suiip
sius internecionẽ cõpulit. Ut aũt Cilices pira
tæ fierent. causa fuit Tryphõ ⁊ regum ignauia:
qui tunc Cilicię ac Syrię ex successione impera
bant. Nã ad illius nouitatẽ ⁊ alia ꝑmulta inno-
uata sunt: ⁊ fratres inter se dissidentes: regionẽ
adorientibus subditam effecerunt. Sed maxi-
me lucrifica mancipioꝝ exportãdoꝝ licẽtia ad
maleficiũ exhortabatur: quę ⁊ facile capiebatur
Delus — Ac Delus q̃ nõ admodũ ꝓcul aberat Emporiũ
magnũ ⁊ pecuniosum exhibebat. Ea eñ multa
mãcipioꝝ milia: ⁊ recipere ⁊ emittere eadẽ die
poterat: ex quo ꝓuerbiũ factũ est. Mercator na
uiga: ⁊ expone iam omnia venũdata sunt Causa
erat quia Romani post Carthaginis ⁊ Corin-
thi euersionẽ diuites effecti multis seruis vte-
bantur quapropter piratę ⁊ prędandi ⁊ venden
di opportunitate oblata: mirum in moduz coa-
luerunt. Permulti Cypri ⁊ Aegypti reges ad-
iuuabant: Syris scilicet inimici. Sed cum nec
illis Rhodij beniuoli essent. nihil auxilij affere-
bant. ad hęc cũ Piratę cõtinuę alia corpora ca
perent: maleficiũ perpetuũ faciebant. Romani
vero quanq; nondũ eos qui transtaurum erant: — romanoꝝ
multum curarent miserunt tamen Scipionem — serui
Aemilianũ qui populos ⁊ vrbes ⁊ alios quosdã
inspiceret. Jntellexerunt itaq; id ex improbita
te principũ euenire: a Seleuco Nicatore ꝑ suc-
cessionem ꝑfectoꝝ. Pudebat eñ Romanos re
gnũ abolere quod ipsi ꝯstituissent: quę res par
thos qui Transeuphratẽ erãt postea regionis
eius dominos fecit. postremo etiã Armenios
qui regione transtaurina vsq; in phœniciã occu
pata: ⁊ reges ⁊ genus eoꝝ vniuersum funditus
sustulerunt. mare aũt cilicibus concessere. De-
mum Romani illos opibus auctos ⁊ bello ⁊ ex
ercitu delevere: quos ne augerẽtur nõ ꝓhibue
runt: sed eoꝝ profecto negligentiã condẽnare
difficile est. Nam rebus vicinis ⁊ in cõspectu si-
tis occupati longinqua prospicere non valebãt
Hęc nobis vt per digressionẽ breui attingere- — Arsinoe
mus visum est. Post Coracesium est vrbs Arsi- — Amaxia
noe. Deĩde Amaxia in colle sita: quę habitatio
stationẽ habet. huc materies ad fabricãdas na
ues deducitur: maxima ex parte Cedrus: nam
hęc regio huiusmodi arboribus abundat. Jd-
circo Antonius eam Cleopatrę dedit quod eẽt — Laertes
fabricandis nauibus idonea. Postea est Laer- — op.
tes castellũ ĩ Tumulo quodã sitũ qui mamillæ — Selenus
speciem pręsbet id stationẽ habet. Postea ẽ Se- — Cragus
lenus amnis. postea Cragus petra prærupta — charadrus
ad mare. postea Charadrus munitio cũ statio- — andriclus
ne. Ulterius est mons Andriclus ⁊ aspera quæ- — Platani-
dam pręternauigatio: noīe Platanistus. postea — stus
est Anemuriũ promõtoriũ vbi cõtinẽs crõmyo — Anemuri-
Cypri promõtorio appropinquat ad stadia tre- — um
centa ⁊ quinquaginta quare a Pamphylię fini- — Crõmyus
bus Anemuriũ vsq; in ciliciæ pręternauigatio.
octingẽtoꝝ ac viginti stadiorum. Reliqua naui
gatio vsq; soloe est ad stadia quingenta. Post
Anemurium primo est Agidus ciuitas. postea
Arsinoe quæ stationẽ habet. postea locus noīe
Melania ⁊ celenderis ciuitas quę portũ habet — Agidus
Sunt qui hãc cilicię initium faciant ⁊ nõ cora- — Melania
sium e quibus est Artemidorus: qui ab ore Pe — Celẽderis
lusiaco vsq; orthosiam dicit esse stadiorum tria
milia ⁊ nongenta vsq; ad orontem flumen mille
⁊ centũ ⁊ triginta vsq; ad portas. deinceps quin
genta ac viginti quinq; vsque ad cilicum fines
duo milia ⁊ ducẽta ⁊ sexaginta. postea est Hol-
mus quã prius habitarunt ii qui nunc Seleucẽ
ses appellant. Sed condita Seleucia in caly-
cadno eo cõmigrarunt. nã deflectẽti ꝓmõtoriũ — Holmus
nomine Sarpedonem quod littoream regio- — Seleucia
nem facit: mox sunt Calycadni ostia: cui proxi- — Sarpedon
mum est zephyrium ꝓmontorium. per hũc flu- — pm.
uiũ Seleuciam nauigatur vrbem bene habita- — calicadnus
tam ⁊ a Cilicio ⁊ Pamphylio more plurimum — zephyrium
discrepantem. Hinc ętate nostra fuere viri expe
ripateticis philosophis memorabiles: Athene
us ⁊ Xenarchus: Sed Athenæus in re publica — athenæus
versatus: aliquãdiu in patria populũ duxit. post — Xenarchꝰ
ea cõtracta cũ Murena amicicia ⁊ cũ illo fugi
ens captus est: quum insidiæ contra Cæsarem

augustum deprehense essent. Sed cū insons
esset inuentus a Cæsare dimissus est: rediens
autem Romam multis eū salutantibus ⁊ inter
rogantibus: illud Euripidis respondit.
Aduenio ab imis: cecis inferum
Tenebris.
Sed breue tempus superuixit a ruina domus:
vbi habitabat per noctē oppressus. Xenarchus
vero quem nos audiuimus non diu domi per-
mansit. Sed Alexandriæ ⁊ Athenis. postea eñ
Romæ electa docendi vita. Is pₘimū arij: post
ea Cæsaris augusti amicicia vsus vsqꝫ ad sene-
ctutem in honore habitus est. Sed pauloante
obitum visu orbatus morbo vitam consumma-
uit. Post Calycadnū est petra nomine Picoela
ea scalam habet vt excisam: qua Seleuciā itur.
postea est Anemurium pmōtoriū eodē noīe
quo et superius. Item Crābusa insula ⁊ Cory-
cum pmontorium: vltra quod ad stadia viginti
est Corycum Antrū in quo Crocus optimus
nascitur. Id autē est ingens quædam concaui-
tas in orbem deducta: cui labrū petrosum ac sa-
tis altū circūiacet. Quū descenderis solum est
inequale ⁊ magna ex parte petrosum ⁊ frutico
sa ⁊ semp virenti ac domestica materię plenum.
Adiacens vero solum orocosatum est. ibi specu
est: quod fontē ingentē habet: purę ac nitentis
aquæ in flumen exeuntē: quod mox terra absor
ptum: et insolubiliter delatum exit in mare. idqꝫ
aquā amarā vocant. Postea est Eleusa insula:
Post Corycum cōtinenti adiacens. Hanc Ar-
chelaus habitauit ⁊ regiam fecit. Tota cilicia
Trachea assumpta præter Seleuciam: eo mo-
do quo ab Amynta ac prius etiam a Cleopa-
tra habita est. Nam cū locus ⁊ terra ⁊ mari ido
neus esset ad latrocinium. Terra quidē ꝓpter
montiū magnitudinē ⁊ viteriores gentes quæ
campos ⁊ agriculturas latas ⁊ excursionibus
faciles habent. Mari sūt ꝓpter materiem fa-
bricandis nauibus opportunā ⁊ ꝓpter portuum
⁊ munitionū ⁊ locoꝝ copiā quæ subiri possunt:
visum est ad omnē rerum euentū satius esse: vt
loca sub regibus essent q̃ sub ducibus Roma-
norum ⁊ ad iudicia mitterentur: et non semper
adesse cum armis possent. Hoc modo Archela
us ad Cappadociā etiā Ciliciam Tracheā as-
sumpsit: cuius fines inter Solos ⁊ Eleusā sunt
Latinus fluuius ⁊ vicus eiusdem nominis in ex
celsis Tauri partibus est Olympus zeniceti
piratæ ⁊ sedes ⁊ mons ⁊ castellū eodē nomine: a
quo tota Lycia ⁊ Pamphylia ⁊ Pisidia cernit.
zenicetus capto monte Isaurico se cū tota do-
mo cōcremauit. Eius erat Corycus et Phasi-
lis ⁊ multa Pamphylię loca quę omnia i Isau
rici venerūt potestatem Post Latinū sunt So
li: ciuitas insignis alterius Ciliciæ initiū: quæ
circa Issum iacet. ea Achiuorū opus est a Rho
diorum qui ex Lindo venerunt. Pompeius ma
gnus in hanc hominibꝰ exhaustam reliquos pi
ratas transtulit præsertim quos ⁊ salute ⁊ pro-
uidentia dignos intelligebat: ⁊ mutato nomine
Pompeiopolim appellauit. hinc fuere viri me
moratu digni. Chrysippus philosophus Stoi-
cus ex patre Tarsensi ortus qui inde migrauit
Item Philemon poeta comicus ⁊ Aratus qui
de astris versu cōscripsit. postea est zephyrium
eodem nomine: quo ⁊ id est Calycadno proxi-
mum. Postea est Anchiala paulo supra mare
sita. Sardanapali opus: vt Aristobolus scribit
vbi Sardanapali monumentū est ⁊ lapidea sta
tua: quę dextrę manus digitos cōmittit ⁊ quasi
cōplodit. quidā dicunt ibi Epigramma esse. As
syriis litteris insculptum huiusmodi Sardana
palus Anacindaraxis filius. Anchialem ⁊ Tar
sum vna die condidit: ede bibe lude. ⁊

Cū te mortalē noris: pₘsentibus exple
Delicijs animum: post mortē nulla voluptas.
Namqꝫ ego sum puluis: qui nuper tāta tenebā.
Hęc habeo quę edi: quęqꝫ exaturata libido
Hausit: at illa manēt multa: ⁊ pₘęclara relicta.
Hoc sapiēs vitę mortalibus est documentū.

Choerilus horum meminit: atqꝫ hi versus cir-
cumfecerunt.

Hęc habeo quę edi: quęqꝫ exaturata libido
Hausit at illa manent: multa ⁊ pₘęclara relicta.

Vltra Anchialam. est munitio nomine Quinda
in qua olim Macedones thesauros seruabant
Eumenes vero ab Antigono deficiens pecuni
as abstulit. vltra hęc ⁊ Solos sunt montana: in
quibus Olbi ciuitas est: quę Iouis templum
habet. Aiacis fratris Teucri opus. Huius sa-
cerdos etiam Trachee dominatus est: postea
multi tyranni eam adorti: latrocinia cōstituere
quibus sublatis adhuc ætate nostra eam Teu
cri principatū ⁊ sacerdotiū vocāt: et maxima ex
parte Secerdotes Teucri vel aiaces dicūtur.
Aba vero Xenophanis filia: vnius ex Tyrānis
ꝑ cognationē in hāc domū ingressa principatū
obtinuit: quē pater antea procuratorio nomine
acceperat. Postea Antonius ⁊ Cleopatra cum
illi ꝯcesserunt: obsequijs et cultu deliniti. Sed
aba sublata principatus ad eos peruēit: qui ex
eodē genere erāt. Post anchialam sunt Cydni
fluminis ostia: iuxta locum Rhegma appellatū.
Id autē est stagnum: quod antiqua naualia ha
bet. In hoc Cydnus exit Tarsum per fluens:
qui ortum a Tauro habet vltra vrbē. Tarsi ve
ro nauale est lacus. Hucusqꝫ tota ora a Rhodi-
orū trāsmarina incipiēs: ad equinoctialis ortus
ab occasu eiusdem nois extenditur. Postea ad
hyemalem ortum cōuersa Issum vsqꝫ. Iam hic
fluxū quendā sumit austrū versus vsqꝫ in Phoe-
niciā. Reliquū ad occidentē finit vsqꝫ ad colum-
nas. quare verus lustrate Cherōnesi Isthmus
est a Tarso ⁊ Cydni ostijs vsqꝫ amisum. Hęc eñ
minima est ex amiso in Ciliciam fines distantia.
nam hinc Tarsum vsqꝫ sunt centum ac viginti
stadia. inde ad Cydni ostia non plura quinqꝫ.
Nulla enim Issum vsqꝫ et eius mare breuior
via est ex Amiso q̃ per ipsam Tarsum. Nec ex
Tarso Issum vsqꝫ propior q̃ in Cydnum. Qua
propter manifestum est hunc esse verum Isth-
mum q̃ q̃ a prædonibus ille verus dicatur: qui
est vsqꝫ in Issicum sinum propter signa quæ
habet. Propter hoc ipsum etiam lineam quam
ex Rhodiis in Cydnum vsqꝫ deduximus: eādem

Margin notes: Picoela | Anemurium | Crambusa | Corycum | Orocosatū | Eleusa | Latinus fluuius | Olympus zenicetus | Isauricus | Phasilis | Soli ciuitas | Pompeiopolis | Chrysippus | Philemō | Aratus | zephyrium | Anchiala | Sardanapali epigrāma | Tarsus | Quinda | Olbi | Abs | Cydnus | Regma | Tarsus

esse asserentes quę Issum vsq; pertendit. nihil
pręter hoc facientes ꝛ tauruꝫ dicimus: e dire-
Tarsus cto huic lineę vsq; in Indiā penetrare. Tarsus
in campo iacet argiuorum opus qui io queren
Cydnus tes: cum Triptolemo errauerūt. hanc Cydnus
mediā ꝑfluit: iuxta gymnasiū iuniorꝫ. Eius ort⁹
nō ꝓcul est. Alueus vero ꝑ ꝓfundā vallē illat⁹
recta in vrbē egreditur. aqua est rapidissima et
frigida: quapropter hoībus ac bestiis auxiliaf:
quę neruos crassiores habent. tantū Tarsen-
sibus studiū circa philosophiam fuit ꝛ alias di-
Alexādrię sciplinas quę in corona versantur vt Athenas ꝛ
schola Alexādriā superarēt. Et si quis alius locus di-
ci potest in quo scholę ꝛ philosophię exercita-
tiones fuerint. Sed hoc vno plurimū excellit:
qđ hic indigenę discunt. peregrini vero nō mul
ti huc aduenīunt. At nec illi ipsi hic manent sed
foris ꝑficiscuntur: ꝛ ꝑfecti libenter peregrinantur:
detinētur aūt ꝑpauci At cęteris ciuitatibus q̄s
modo dixi oībus cōtrariū euenit: excepta Ale-
xandria. Nā multi in eas ꝓficiscuntur ꝛ libēter
immorant. Indigenas nō multos admodū vide
as non extra discēdi studio ꝓficisci. Nec ibi cir
ca hoc studere Alexandrinis vtrunq; contigit.
nā ꝛ multos peregrinos suscipiūt. Ex suis emit
tunt nō paucos. Alexādria olim liberaliū artiū
scholas habet: et ante alias populosa est ꝛ mul
tū potest: ꝛ metropoleos ꝑmonē retinet. viri ex
Antipater ea illustres fuere. Ex Stoicis Antipater: Ar-
archelaus chelaus ꝛ Nestor: ꝛ duo Anthenodori: quorum
Nestor qui Cordylion dictus est: cum. M. Catone vixit
Cordylion ꝛ apud euꝫ mortuus est. Alter vero Sandonis
Cananita filius quē a vico quodā Cananitam dicūt. Cę-
saris pręceptor fuit. et in honore maximo apud
illum habitus est. iam vero senior in patriā re-
uersus eam reipub. gubernationem sustulit. cū
ciuitas partim ab aliis: partim a Boetho quo
dam malo poeta ꝛ malo ciue perperam tracta-
rent. Is plurimum apud plebem valebat. extu
lerat eum Antonius ab initio quum carmen in
victoriam in Philippis habitam ab illo cōpo-
situm accepisset: sed multo magis eius facilitas
quę apud Tarsenses maxima videbatur: adeo
vt ex tempore et vno impetu ad omnem datam
materiam diceret. Simul Antonius gymnasio
rum pręfecturam Tarsensibus pollicitus: hūc
in gymnasiarchę locum cōstituerat: ac omnē ei
gymnasii impensas crediderat. Sed deprehen-
sus cum aliis surripere: tum etiā oleū apud An-
tonium ab accusatoribus conuictus est. cuius
iram cum aliis tum hoc maxime declinauit di-
cens quod quemadmodū Homerus Achillem
et Agamemnonem ꝛ Vlyxem decantauit: ita et
ego te. quare iniquum esset vt huiusmodi apud te
calumniis agar: quod excipiens accusator. At
Homerus inquit oleum Agamemnoni non fu-
rabatur nec Achilli: tu vero furatus es: quapro-
pter pœnas dabis quūq; iram obsequiis et cul
tu a se auertisset nihilominus ꝛ ferre ꝛ tractare
ciuitatem vsq; ad Antonii exercitum persenera
Anthenodorus uit. quare cum Anthenodorus huiusmodi ciui
tatis statum repperisset: primo illū et eius cō-
plices vrbis traducere aggressus est. Sed vbi

nihilominus ab iniuria abstinebāt ea auctorita
te vsus est: quam a Cęsare acceperat. eos itaq;
exilio dānatos eiecit. hi vero in illius edium ꝑs
riete cōscripserunt. res iuuenū consulta virum
crepitus seniorū: quod ille in locū accipiēs ascri
bi iussit tonitrus seniorū. Quidam eius huma
nitatem contēnens cum ventrē lubricū haberet
et noctu pręter eius domū transiret: totū hosti
um ac parietē respersit. Ille quū seditionē acri
ter in cōcione reprehenderet: vrbis inquit mor
bus et malus habitus: tum ex multis rebus: tū
ex excrementis ꝓspici potest. Sed historici fue Nestor
rūt. Nestor vero Academicus: qui ętate nostra phūs
Marcellum Octauię sororis Cęsaris filium in
stituit. Atq; hic etiam post Athenodorum ciui
tati pręfuit ꝛ apud duces ꝛ apud ciues in hono
re maximo habitus est. aliorum quoq; philoso
phorum nomina quos noui multorū dicere pos
sem: sed ex iis qui per vrbes peregrinarentur ꝛ Pluciades
optime scholas regerent. Pluciades fuit ꝛ Dio Diogenes
geses; at Diogenes etiā poemata in adolescē marcellus
tia ꝯposuit maxima ex parte tragica. gramma octonię
tici fuere: quorum scripta extant. Artemidorus Artemidorus
ꝛ Diodorus optimus tragœdię poeta: ex iis q̄ Diodorus
memorantur fuit Dionysides. sed pręcipue Ro dionysides
ma maximam eruditorū hominū multitudinem
afferre potest: qui ex hac vrbe sunt. tarsensibus
enim et alexandrinis plena est: ac Tarsus qui-
dem est huiusmodi. Post cydnum pyramus se- Pyramus
quitur ex cataonia fluens: de quo ante fecimus fluuius
mentionem. scribit Artemidorus: hinc solos re
cta nauigatione esse stadia. L. proxima est Mal- Mallus
lus in edito quodā loco sita: opus Amphilochi op.
ꝛ mopsi auguris Apollinis ꝛ latonę: de quibus
valde multa cōficta sunt: ꝛ nos ante mētionem
fecimus: quū de Calchante diceremus: ꝛ con-
trouersia quā Calchas ꝛ mopsus de diuinatiōe
habuissent. hanc cōtrouersiam nōnulli Lyciam
transferunt: vt Sophocles qui eā tragico more
Pamphyliā vocat quēadmodū ꝛ Lyciā Caricā
ꝛ troicam Lyciā ac Phrygiam: ꝛ cū aliis tū etiam
sophocles calchātis obitū hic tradūt: ꝛ nō solū
de diuinatione sed de imperio contentionē sunt
fabulati. Dicunt eñ mopsum et amphilochum
ex troia profectos mallum condidisse. Postea
Amphilochum argos digressum cū argiuis nō
placuisset: illo rediisse: sed a regni cōmunicatio
ne exclusum singulari certamine cū mopso con-
currisse: et cum simul cecidissent sepultos esse:
inter se tamen distātes: et adhuc sepulturę pro Margaris
pe Pyramum circa Margaria ostenduntur. crates
Hinc fuit Crates grammaticus cuius discipu- Panetius
lum Panetium dicunt. Ultra hanc orā est Ha Halenius
lenius campus: per quem philotas Alexandri Philotas
equitatum duxit quum ille Phalangē ꝑ orā ma
ritimā ꝛ mallensem agrū Issum versus: ꝛ Darii
copias ex solis duceret. Tradūt Alexandrū ꝓꝑ
cognationē cū argiuis Amphilocho sacrificasse
se. Hesiodus dicit: Amphilochū ab Apolline a- Amphilocus
pud solos interēptū qđā apud halenū campū
quidā in Syriā: quū ꝓꝑ contentionē ab halenio Egeę op.
discederet. post mallū sunt egeę oppiduꝫ quod amanides
stationē habet. Postea sunt Amanides portę

Amanus

que stationem habent: in quo Amanus mons desinit a tauro descendens qui vltra Ciliciã est orientẽ versus: semper a Tyrãnis occupatus: loca munitissima obtinentib᷒: ætate nostra his omnibus potitus est Tarcodementus vir memoratu dignus: & ob preclara facinora rex a Romanis nuncupatus: qui posteris suis successionẽ tradidit. post ægeas est Issus oppidum q̃d stationẽ habet: & pindus amnis: hoc in loco alexander cũ Dario conflixit. Item Issicus sinus in quo rhosus ciuitas est & myriandrus ciuitas & alexandria & nicopolis & mopsi domicilium et que portę appellantur. Ciliciũ & Syrorum confinium. in Cilicia est Dianę Sarpedoniæ fanum & oraculũ: vbi numine p̃citi responsa dant. Post Ciliciam prima Syrorum ciuitas est Seleucia in pieria proxime orontes emittit. Ex Seleucia solos vsq; recta nauigatione sunt circiter mille stad. Sunt qui dicant Cilicas troianos quorum Homerus meminit. Ciliciũ qui transtaurum sunt auctores fuisse: q̃q̃ ad illis plurimũ distent: & quędam loca ibi ostendunt: quẽadmodũ in Pemphylia Thebã & Lyrnessum. quidã ecõtra: atq; etiam campũ quendã Halenũ ibi monstrant. Nunc transtaurinis partibus dictę Cheronnesi paragraphis: hęc adijciẽda sunt. Nã apollodorus I nauiũ dinumeratiõe hęc etiã dicit: oẽs Asianos troianorũ socios a poeta dinumerari: qui quidẽ Cheronnesum habitant. Cuius angustissimus Isthmus est iteruallũ inter Sinopensem recessum atq; Issum: exteriora vero latera cũ Cherõnesus Triquetra sit esse inęqualia. Nã ex ijs aliud a Cilicia vsq; Chelidunias p̃greditur: aliud vero citerius vsq; ad Euxinos: aliud iã citerius Sinopen vsq;: quare illud solos eos qui sunt in Cheronneso: p̃ eadẽ cõuincemus falsum esse p̃ quę prius conuicim᷒ nõ solos eos q̃ sunt intra Halym: nã loca pharnacię proxima: in quibus Halyzonos diximus: quẽadmodum ea sunt extra Halym: ita & extra Isthmum siquidẽ & extra angustias quę inter Sinopen sunt: atq; Issum et nõ modo has: sed etiã veras angustias definiuit cum illas p̃ his poneret: et quod oĩm stultissimũ est: dixit cheronnesum Triquetrã esse: & tria esse latera exteriora. Nam qui exteriora latera dicit: id lat᷒ excipere videtur: quod circa angustias est quasi & hoc etiam sit latus: sed non exterius nec ad mare. Si igitur angustię adeo coactę eẽnt: vt & latus ad vrbem Issum: & latus ad ipsam Sinopẽ vergens: pœne inter se iungerentur: dici posset Cheronnesum triquetrã esse: nũc vero cũ angustię quæ ab eo dicuntur: tribus milib᷒ stadiorũ inter se distent inscitia est dicere tale quadrilaterũ triquetrum esse: et non Chorographicum Is etiã q̃ metro comico Chorographiã edidit de terrę situ inscribens in eadẽ est inscitia q̃q̃ Isthmũ ad minimũ interuallũ reducat: quantũ dixerunt qui dimidium totius sunt mentiti: et quantũ Artemidorus qui eum dixit esse mille & quingentum stadiorũ nõdũ enim in hoc triquetram figuram cohibetur. sed nec exteriora latera recte distinxit dicens vnũ esse ab Isso vsq; in

Tarcodemẽtus
Issus op.
Pindus
Rhosus
myriãdrus
Alexãdria
Nicopolis
Seleucia
Orontes

Chelidonias: tota enĩ Lyciaca ora: atq; quę restat in rectũ tendit: & rhodiorum transmarina physcã vsq;: hinc vero cõtinẽs flexum quendã accipiẽs iam secundi et occidentalis lateris initiũ facit: vsq; in propontidem & byzantiũ. Sed quũ Ephorus dicat. xvi. nationes hanc Cherunnesum incolere tres gręcas reliquas barbaras: præter mixtos hoĩes ad mare quidem cilicas Pãphylos Lycios Bithynos paphlagonas Mariandinos & Troas & cares. Pisidas vero ac mysos & calybos & mylias in mediterranea. Apollodorus hęc diuidens: decimam ac septimam nationem addidit galatarum quę iunior est Ephoro ex his autem dicit græcos nõdum troiano tpe colonos misisse. Barbari vero magnitudine tẽporis multam cõfusionẽ habẽt. dinumerari autem a poeta & troes: et eos qui nunc Paphlagones nominantur & mysios et Phryges et cares & cilices: mæones vero pro Lydis et alias incognitas gentes: vt halyzonas & caucoãs. Item extra dinumerationẽ esse cetios solymos & cilicas: qui ex thebano sunt campo & lelegas. Pãphylos vero & bithynos & mariandynos & pisides et calybes & milyes & cappadoces nequaq̃ nominari: tum quod hęc loca nondũ ab eis incolerentur: tũ quod in alijs cõprehenderentur nationibus: vt Hydrienses & Termylæ in carib᷒ Doliones & Bebryces in phrygibus. Sed nec ephori sententia videtur bene hæc transigere. poeta sũt dicta p̃turbat & falso adducit. nã hoc primũ ab Ephoro quęrendum fuit: cur calybes intra cherũnesum ponat cũ a Sinope & Amiso tã lõge distent orientẽ versus. nã qui huius cherũnesi Isthmũ dicũt esse lineã ab isso in Euxinũ ductã: eã quasi meridionalem faciunt. Quidam putãt eam esse: q̃ ad vrbẽ Sinopẽ tendit. quidã eã quę ad amisum est: eã sũt quę ad calybes est nullus cũ ea omnino sit obliqua. nã chalybũ meridianus: p̃ minorẽ armeniã describeretur & per euphratẽ qui totã intra se cappadociã cõprehẽdit: & cõmagenã & amanũ & Issicũ sinũ. Quare si Isthmũ ab obliqua linea terminari cõcederemus: maxima pars horũ & pręsertim cappadocia interius cõprehenderetur: atq; is etiam qui p̃prie nũc pontus appellatur: qui est cappadocię pars euxinũ versus quare si calybes cherõnesi pars dicendi sunt: multo magis cataones & vterq; cappadoces & Lycaones: qui etiã ab eo sunt prętermissi. Sed quare calybes in mediterraneis posuit: q̃ a poeta Halyzones dicti sũt quẽadmodũ nos supra demõstrauimus. Rectius enĩ erat vt eos diuideret & partim ad mare collocaret: partim in mediterranea: quẽadmodum de Cappadocia & cilicia q; faciendũ est. Ille vero ne eam quidẽ nouauit. De cilicibus solum facit mentionem qui ad mare habitant: qui itaq; sub Antipatro derbita erãt: & homonades: & alij cõplures Pisidis finitimi,

Qui mare nõ norũt: nec salsas æquoris escas.

Quę locũ capient? sed nec Lydos nec mæones cõmemorauit. Siue isdẽ sint: siue diuersi: siue p̃ se siue in alia gẽte cõprehendãtur. Nequaq̃ enĩ tam insignis natio occultari potest: nec si nihil

Cheronnesus
Hydrienses
Termyle
Doliones
Bebryces
pontus
Halyzões

de eo dicat videtur nihil neceſſariū prętermit-
tere. Mixti autē quinam ſunt? nulla enim loca
pferre poſſumus vel ab eo nominata vel præ-
termiſſa pręter ƥdicta: quę quidē mixtis tribu-
emus nec ex iis vlios quos dixit vel prętermi-
ſit. Nam ſi immixti ſunt cū aliį pręualerent vel
grę̄ci effecti ſunt vel barbari. Tertiū vero mix-
tū genus nullū ſcimus. pręterea quomodo tres
grece natiões ſunt: quę Cherōneſum habitātę
Nā ſi hoc ideo eſt: quia Jones et Athenienſes
olim iiſdem erant. Dicenſ etiam iſdem Dores ꝛ Dores
Aeoles: ita ꝙ duę natiões tantū fient. Si vero Aeoles
ꝓpter poſteriores mores ſunt diſtinguēdi quē-
admodū ꝓpter linguas nationes quattuor erūt
quēadmodum ꝛ linguę. Sed hanc cherōneſum
ex ephori definitione nō ſolum Jones incolūt
verum etiam Athenienſes: vt in particularib⁹
declaratum eſt. at huiuſmodi quędā aduerſum
Ephorū dubitanda erant: ſed hęc Apollodorus
non multū curauit. xvi. vero nationibus ipſe. x.
ac. vii. addidit galatarū quod exutile eſt. tamen
ad eorꝫ ptractationē quę ab ephoro dicūtur vł
prętermittuntur. nequaꝗ̄ eſt neceſſariū: ipſe enī
cauſam affert quod. ſ. hęc oia poſt illius ætatē
fuere quū vero ad poetā tranſit id recte ait qȯ
poſt troiana tēpora multa barbaroꝝ confuſio
facta eſt ꝓpter mutationes. Nam quędā aucta
ſunt quędā imminuta quędā diſtracta quędam
in vnū coacta. Sed non bene dicit duplicē cau-
ſam eſſe: quare poeta quorundā nō meminit: qȯ
ſcilicet vel nōdum hęc natio inhabitaret: vel qȯ
ab aliis cōprehenderetur. nam cappadociā cum
Cataoniā et Lycaoniā non nominat ob neutrā
tamen harū cauſarū. nullam enim huiuſmodi hi
ſtoriam de his habemus pręterea curare reſpō
dere: quare Homerus Cappadocas et Lycao-
nes prętermiſit: qȯ vero Ephorus pręteriit et
ipſum pręterire ꝛ ad hoc illius ſententiā afferre
quū id perſcrutatur et pertractat ridiculum eſt
Item docere quare Homerus maones pro ly-
dis poſuit: quare vero Ephorus nec lydos nec
maones nominauit nō declarare ſtultū eſt: ꝛ cū
dicat poetā ignotorum quorūdam mentionem
facere de Cauconibus quidem ꝛ Solymis ꝛ ce
tiis ꝛ lelegibus ꝛ cilicibus qui ex Thebano cam
po erant recte dicit. Halizonas vero ipſe fingit:
immo ipſi primo Halizonas ignorauerūt. ꝛ mul
tis modis ſcripturam mutauerunt. argenti ve-
nam fingentes atqꝫ alia permulta ꝛ magna oc-
currūt: quę iam defecere. Ad hanc ambitionem
illas etiam hiſtorias cōtulerūt quas Scepſius
ponit a Calliſthene accipiens ꝛ ab illis quibuſ
dam: qui falſe Halizonū opinionis non ſunt im-
munēs: quod. ſ. Tantali ꝛ Pelopidarum diuitię
a Metallis prouenere: quę circa Phrygiam et
Sipyliū erant: ꝛ quod Cadmi opulētia a Thra-
cia fuit ꝛ Pāgeo monte: ꝛ priami ex auro quod
Abydi aurum circa Abydū effodiebatur. cuius nunc vix vlla
vestigia apparēt. multa tamen antiquoꝝ metal
Mydę lorum ſigna loca effoſſa exhibent. Mydę quoqꝫ
opes opes ex metallis fuere: quæ circa verminū mon
Verminus tem erant: Gygis ꝛ Aliatis et croeſi ex iis quę
Lydium apud Lydium oppidum deſertū inter Atarneū

ac Pergamum: quod quidem loca effoſſa habes
propter metallorum inquiſitionem: prætereɑ
apollodorus merito in hoc reprehēdi poteſt:
quod cum cæteros reprehendere ſolitus ſit: ꝗ
multa pręter Homeri ſententiam innouarunt.
in hoc non ſolum negligens fuit: verum etiam
contraria in vnum collegit: quæ non eodem mo
do dicuntur. Nam cum Xanthus Lydus dicat
poſt res troianas Phryges in Europam et le-
ua ponti veniſſe: et Scamandrium eos ex bere
cyntia et Aſcania duxiſſe. addit Apollodorus
Homerum eius Aſcaniæ meminiſſe: cuius etiā
Xanthus.
Phorcys: ꝛ aſcanius Phrygias ducere cater-
uas.
Longe ex Aſcania.
Quid ſi ſic habet tranſmigratio certe: poſt res
troianas facta eſt. In bello autem troiano au-
xilium a poeta cōmemoratū: ex vlteriore venit
regione: ex berecyntibus. ſ. ꝛ aſcania. quid vam
ergo erant Phryges.
Qui ꝓpe Sangarii ripas tunc caſtra tenebant.
Quum primus auxiliator dicit cum quibus ele
ctus erat: quomodo priamus ex Berecyntib⁹
phrygas accerſiſſet: cum quibus cōuenientiam
nullam habebat? finitimos autem et eos qui-
bus ipſe prius auxiliatus eſt prętermiſit: ꝛ cum
ſic de Phrygibus dicat: de myſis etiā addit non
admodum cohęrentia. Ait enim myſiæ vicum
quendam aſcaniā vocari: circa lacū eiuſdē nois
ex quo ꝛ aſcanium amnē decurrere facit: cuius
meminit Euphoriō aſcaniū ꝓpter myſum ꝛ ale-
xander ætolus inquit.
A quibus Aſcanię circū habitantur aquæ.
Aſcanii per labra lacus: quibus ante dolion Aſcania Dolion
Sileni manſit filius ac melię.
Vocant inquit Doliōniā ꝛ myſiā regionem eam Doliōnia
quę circa Cyzicū eſt Melitopolim verſus qua Myſia
re ſi hęc ita ſe habēt ꝛ ex poetarum teſtimonio Meloto
cōprobantur ꝛ ex iis quę nunc monſtrata ſunt. polis
qd prohibebat Homerū huius aſcanię memi-
niſſe ꝛ non eius quę a Xātho cōmemoratur. ſed
qm̄ de his ante dictū eſt quū de myſis ac phry-
gibus tractaremus: iccirco quantū ad hāc par
tem finem faciamus. Reliquum eſt vt cyprium
peragremus: quæ huic cheroneſo ad auſtrum
adiacet: et quoniam: vt antediximus mare com
prehenſum ab ægypto ꝛ phoenicia ꝛ Syria ꝛ re
liqua oia: vſqꝫ in tranſmarinam Rhodi regionē
cōpoſitum eſt ex ægypto pelago ꝛ Pāphilio: et
eo quod Iſſico ſinui proximum eſt in hoc cyprus
iacet: quæ partes ſeptētrionales cilicię Tra- Cypri ſi-
chęę contiguas habet: quibus etiā continenti tus
proxima eſt orientalis Iſſico ſinui: occidētales
a Pamphylio pelago alluitas: auſtrales autem
ab ægyptio. Hoc itaqꝫ ab occidēte lybico ꝛ car
pathio pelago permiſcetur. ab auſtro atqꝫ oriē
te eſt ægyptus ꝛ ſequēs oia: vſqꝫ ſeleuciam atqꝫ
Iſſū a ſeptētrione Cyprius pāphyliū pelagus. Pāphyliū
Hoc enī ab Aqlone a cilicię Trachęę ꝛ pāphy pelagus
liæ ac Lycię extremis comprehenditur vſqꝫ in
Rhodiā regionē ab occidente Rhodioꝝ inſula:
ab oriente Cypri parte quæ Paphum verſus et

Acamantem iacet. a meridie ægyptio pelago confunditur.
Cypri ambitus — Cypri ambitus est triũ miliũ ⁊ quadringẽtoꝝ ac viginti stadioꝝ:in sinũ se inferẽti.
Eius lõgitudo est a clidibus in Acamãtem pedestri itinere mille ⁊ quadringẽtoꝝ stadioꝝ:ab
Clides — oriente in occidentẽ ꝓgredienti. Sũt aũt Clides insulæ duæ ante Cypruũ ad orientales eius ptes sitæ. Hæ a Pyramo distant stadiis septingẽtis
Acamas — Acamas ꝓmõtoriũ est syluosum quod duarum mamillaꝝ speciem præbet. ⁊ in occidentalibus insulæ partibus sitũ tendit ad Aquilonẽ.id Selenuntẽ versus Ciliciæ Tracheæ ꝓximum est: mille stað.transitu. Sidam versus Pãphyliæ mille:⁊.lx. Chelidonias versus mille et nõgentorum. Tota insulæ figura est parte altera lõgior. Ea Isthmus facit ad latera quæ latitudinẽ terminant. Singulæ eius ptes(vt breui cõprehendamus)ita se habẽt a signo ꝯtinẽti ꝓximo
Cromius — incipiẽtes. Diximus alibi Cromij extremũ qð est Cypri ꝓmõtoriũ.ad Ane murũ ꝓmõtoriuꝫ Ciliciæ Tracheæ opponi ꝑ tricẽtoꝝ ⁊ quinquaginta stadioꝝ. interuallũ. Hinc iam insulam ad dextrã ⁊ cõtinentẽ ad sinistrã habẽtes ad Aquilonẽ ⁊ orientẽ ⁊ clidas nauigãt recta nauigatione stadioꝝ septingentoꝝ.in quo spatio est La-
Lapathus — pathus ciuitas q̃ stationẽ habet ⁊ naualia Laconũ ⁊ Paxandri opus iuxta quã erat Agidus
Agidus — Postea est Aphrodisiũ:ad quod insula perangusta est. Nam septuaginta stadioꝝ interuallo
Aphrodisium — Salamina transitur. Postea Achiuoꝛuꝫ acta q̃ primũ Teucer applicuit:is qui in Cypro Sala-
Salamin — mina cõdidit a patre(vt fertur)Telamone pulsus. postea est Carpasia ciuitas q̃ portũ habet
Carpasia — circa Sarpedonẽ ꝓmõtoriũ sita Isthmi transitus ex carpasia est stadioꝝ triginta versus insulas Carpastas ⁊ australe pelag⁹. postea ẽ mõs ⁊ ꝓmõtoriũ mõti summũ Olympus dicitur: vbi
Olympus — Veneris aereæ tẽplũ est:qð nec videre nec adire mulieribus licet. in fronte sunt Clides ⁊ aliæ cõplures insulæ. Postea carpasiæ post quas est
Salamus — Salamus:vnde Aristus fuit rerum cõscriptor
Aristus — Deinde Arsinoe ciuitas ⁊ portus: deinde alius
Arsinoe — portus nomine Leucola. Deinde ꝓmontorium
Leucola — Pedaliũ cui collis altus ⁊ asper imminet: men-
Pedaliũ — sæ cuiusdã figurã ꝑbens. Veneri sacer. Hinc in Clidas sunt stað.sexcẽta ⁊ octoginta. Postea est Sinuosa quædã et aspera ꝑter nauigatio.
Cetium — ea Cetiũ itur quæ ciuitas portũ clausum habet
zeno — ex hac zeno fuit stoicæ sectæ auctor ⁊ Apollon⁹
Apollon⁹. — medicus. Hinc vsq Barutũ sunt stað. mille et
Barutum — quingenta. Deinde est Amathus ciuitas:inter
Amathus — medio spacio est opidũ noĩe Palea ⁊ Olympus
palea — mõs:q̃ mãmillæ speciẽ ꝑbet. Deĩde curias pẽin-
Olympus — sularis quæ a Thionis distat stadijs septingen-
Curias — tis. Postea est Curiũ vrbs quæ stationẽ habet
Curium — Hanc argiui cõdiderũt. Quare iam licet eius ociũ ꝑspicere qui elegiã ꝯposuit:cuius initiũ est

Nos ceruæ phœbo sacræ:dũ tela per vndas
Effugimus:cursu venimus huc celeri.

Siue ea delus sit siue quæcũq Dicũt enim cer-
nas ex Coryco iugo delapsas: e Cilicio littore
in curiada actam tranare:⁊ addit.

Res dictu mira est:quoniam nos in via pacto
Maria ꝑ aerios transijmus zephyros.

A Coryco enĩ in Curiada actam circũnauigantes nec zephyrũ nec insulã a dextris habẽt: nec transitũ vllũ a sinistris. Initiũ itaq occidẽtalis circũnauigationis Rhodioꝝ respicientis Curium est. Postea est ꝓmontorium vnde iaciuntur qui Apollinis aram cõtingunt. Postea est Te- — Tetra
tra ⁊ Boosura ⁊ Palepaphus:ad.x. stað. supra — Boosura
mare sita:quæ stationẽ habet et antiquũ vene- — Palepaphus
ris Paphiæ templũ. Post ea est zephyriũ ꝓmõ- — zephyriũ
toriũ:qð stationẽ habet:⁊ altera Arsinoe cũ sta- — Arsinoe
tione ⁊ tẽplo ⁊ luco:non ꝓcul a mari est Hiero- — Hierocepia
cepia:postea Paphus ab Agapenoꝛe condita — Paphus
quæ portũ habet ⁊ tẽpla optime structa. ea pedestri itinere distat a Palepapho stadijs. lx. ꝑ eã viã quæ Palepaphũ it quotãnis festa celebrantur.ad quæ viri simul ac mulieres ex alijs vrbibus cõfluunt. Quidã dicũt Paphũ ab Alexandria distare per tria milia ⁊ sexcenta stadia.
Deinde post Paphũ est Acamas. Post Acamã- — Acamas
tem orientẽ versus nauigatur in vrbẽ arsinoẽ ⁊ — Solus
in iouis lucũ.postea est solus: quæ portũ habet ⁊ — vrbs
⁊ flumẽ ⁊ Veneris et Isidis delubiũ eã Phale- — Solij
rus:⁊ acamas athenienses cõdiderunt. incolæ — Stasanor
solij dicuntur. Hinc fuit Stasanor alexãdri soda- — Limenia
lis vir qui principatũ meruit. vlterius est Lime- — Crõmyus
nia ciuitas in mediterranea. Postea est Crommyi ꝓmõtoriũ. Sed quid opus est poetas admirari:eos ꝑsertim qui omne studiũ ponunt in elocutione. Si Damasci dicta cõsideremus. qui insulæ lõgitudinẽ a septẽtrione facit ad meridiẽ ab Hierocepia.s. in clidas. at nec Eratosthenes recte hũc enĩ reprehendens nõ a septẽtrione Hierocepiã ponit: sed ab austro quæ ꝑfecto nõ ab austro est sed ab occidente. Siqui-
dem in occidentali latere iacet vbi et Paphus — Paphus
est ac acamas.ac Cyprus quidẽ situ talis ẽ vir- — acamas
tute autẽ nulla insularũ inferioꝛ: nã ⁊ vino abũ- — Cypri fertilitas
dat ⁊ oleo frumẽti quoq satis habet:æris me-
talla apud Tenassum abundãt in quibus vitre- — Tenassum
olum et rubigo æris nascitur ad medicinæ usum — Vitreolum
idonea.auctor est Eratosthenes: quum olim cãpi adeo syluis essent occupati vt coli nõ possent parũ ad hoc metalla prodesse: quum vero arbores ad æris ⁊ argenti decoctionẽ exciderẽtur: accessisse etiã classiũ ædificationẽ quũ mare iam intrepide ac potenter nauigaretur. sed cũ nulla vt euincere syluã possent permissum est volẽtibus:vt eã exciderent:⁊ purgatã peculiarẽ atq immunẽ sibi haberent. In initio Cyprij Tyrannis per vrbes habebant. Sed post quã Ptolemaici reges potiti sunt ægypto. Cyprus in eorum ditionem concessit fauentibus Romanis. Sed vbi postremus Ptolemæus cleopatræ patruus:nunc regnantis deliquit ⁊ aduersum bene de se meritos ingratũ se ꝑbuit:⁊ ipse sublatus est. Et insula a Ro. occupata: ⁊ ꝓuĩcia ꝓuincia per se facta est. Sed maxime tollendi regis
auctor fuit. P. Claudius pulcher qui ĩ piratas — Claudius pulcher
incidens quo tempore Cilices vigebant:imperato sibi redemptionis ꝑcio: misit ad regem orans vt se redimeret. Rex enim precium misit sed perexiguũ adeo vt piratæ id accipere eru-

bescerent quare pecuniam regi remiserunt. P. Claudio sine precio dimisso. q̃ liberatus veritq; gratiā retulit. Nā Tribunus plæbis creatus euicit vt. M. Cato Cyprum mitteretur eam ab
Cato in cyprum. rege ablaturus. Ptolemæus re intellecta prius q̃ ille aduentasset seipse interemit. Cato insulā accepit & regis opes venūdedit: pecunia omni in publicū ærariū relata. Ex illo cyprus prætoria prouincia fuit & nunc est. q̃q̃ paruo tēpore interiecto. Antonius eam Cleopatræ et sorori eius arsinoe tradidit. quo sublato omnia eius
arsinoe. acta rescissa sunt.

¶ Quitusdecimus circa Indiā Persiāq; versatur
E Xasia restāt ea quæ trāstaurum sunt preter Ciliciā Pāphyliā ac Lyciā: & q̃ ab India in nilū vsq; inter taurum: & exterius australe mare cōprehenduntur. Post Asiam est Lybia de qua postmodū dicemus. Nūc ab India est incipiēdū. Ea.n. & maxima est & ad orientē exposita. Sed æquo aīo audiendū est. Nā & longissime abest: & a nō multis ex nostris visa: & si qui viderunt partē viderūt. pleraq; autē narrāt ex auditu: q̃q̃ etiā ea quæ ab eis pfecta dicūtur: in trāsitu quodā militari: & p discursu dephensa sunt. quapropter nec eadē semp referūtur ab iis etiā q̃ quasi scurstius pqsita conscribūt: ex iis etiam nōnulli q̃q̃ simul & in exercitu & in pegrinatiōe fuissent: quēadmodū q̃ cū Alexādro in asia militarūt psæpe q̃sq; cuiq; cōtraria dicūt: qđ si devi sis tātopere iter se discrepāt q̃d de iis putādū est q̃ sciūtur ex auditu? Sed nec qui multo tpe post de iis ɔscripseft: nec q̃ nūc eo nauigāt q̃cq̃ exacte dicūt. Apollodorus q̃dē pthicarū rerum cōscriptor: quū mentionē de græcis facit q̃ bactrianā cœperūt ac de Syriacis regibus a Seleuco Necatore pfectis refert eos quū admodum aucti essent Indiā inuasisse. de prioribus aūt rebus nihil omnino explicat: imo pugnantia dicit scribens plus Indiæ illos q̃ macedonas subegisse: eucratidā.s. mille vrbes habuisse: macedonas vero gētes eas oēs quæ inter hydaspē sunt atq; hypanim: numerū vrbiū quinq; milia ac nouem: quarū nulla minor esset eo meropide: atq; oēm hāc regionē Alexādrū poro tradidisset. preterea mercatores qui per nilū & Arabicū sinuz ex ægipto in Indiā nauigāt: parari admodū in gāgem vsq; guenuit: atq; hi quidē priuati homies & ad locorū historiā minime idonei. Inde tamē ex vno loco & ab vno rege Pandione & alio poro:
Indi ad augustum. pandion porus. legati cum muneribus ad Cæsarem augustum venerunt. Item sophista indus qui igne cōsumptus tale de se spectaculuz exhibuit: quale Calamus Alexādro quare siquis rebus his omissis ad ea inspiciat quæ ante Alexandri memoriam gesta sunt multa obscuriora inueniet. sed par est alexandrum huiusmodi prosperitatum ambitione per motuz fidem his adhibuisse. vnde Nearchus ait eum contendisse per Gedrosiam cum exercitu proficisci: cum intelligeret Semirami ac Cyrum exercitum in indiam duxisset: illā cū.xx. hoībus: Cyrū cū.vii. aufugisse: maximāq; esse alexandri gloria qui per eadē loca & gentes victor quū exercitu seruatus fuerit ille quidē credidit. Nos vero quomō de rebus indicis: certam fidē habebimus? Cui dicto megasthenes cōcordat dicēs antiquis idoꝝ historiis fidem nō esse adhibendā. Dicit.n. nec ab indie vnq̃ emissam expeditionē nec extrinsecus in Indiā quāq; cū exercitu pfectū esse aut vicisse: pter Herculem & liberū patrē & nup macedonas. Nā Sesostri ægyptiū & Tearconē & æthiopem vsq; in europā pcessisse ait. Nabocodrosorum aūt qui magis a Chaldeis pbatur: q̃ Herculesvsq; ad columnas guenisse: Quousq; etiā Tearconē. Illū vero exercitū ex iberia in thraciam pontūq; duxisse. Idanthyrsum scytā Asia excurrisse vsq; in ægyptū. Indiā eoꝝ neminē attigisse. Semiramim priusq̃ egrederetur obiisse Persas vero Hydracas ex india mercede accersisse. illos at copias suas in indiā duxisse nūq̃: ppe tamē accessisse cū Cyrus duceret in massagetas herculis & Bacchi res gestas Megasthenes cū paucis quibusdā credit. Alioꝝ magna pars e quibus est Eratosthenes fabulosa & minime credenda arbitrantur: vt græca. Nā liber pater apud Euripidē in Bacchis iuuenum more ita inquit.

hercules liber pater sesostris nabocodrosorus.

Aurifera adiui & culta Lydorum loca.
Et Phrygiā: & vstos sole Persarum campos.
Bactraq; rigentēq; hyeme medoꝝ terram.
Foelicem Arabiam: atq; asiā oēm pmeaui omnem
Est etiam quidam apud Sophoclem qui Nysam decantat: vt montem Bacchō sacrum. nysa.
Unde ego cōspexi debacchatā mortalibus claram nyssam.
Quā corniger bacchus iocundam sibi obstetricem colit.
Ubi ales non clangit.
Et cætera dicunt etiam Bacchum ad femur educatum. Poeta de Lycurgo Edono sicait.
Qui quondā altricē Bacchi sacrāq; ruebant.
Per Nysam.
Ac de baccho quidā hactenus. Herculē vero q̃dam tradunt in aduersa parte tantū fuisse vsq; ad occidentis fines: Quidē in vtraq;. Ex his autem Nysseos gentē quandā nominarunt: & Nyssam vrbem a Baccho conditam & monti vrbem nysa imminentē nomine femur: allegantes ederā ibi nasci & vites q̃q̃ fructum ad maturitatē nō perducant. Nā racemos prius q̃ grandescat effluit propter hymbrium exuberantiā. Dicunt præterea Oxydracas a bacccho pfectos: pp vites q̃ apud eos nascuntur: & victum sumpsuosum & ppterea q̃ eoꝝ reges castrensem apparatum: et cæteros exitus cum tympanis & stola colore infecta bacchico more faciunt quod etiam apud indos cæteros percelebre est. Quū alexander petram quandam nomine auernum primo: adortu cepisset: cuius radices Indus nō pcula fonte suo perfluit gloriabundi dixerunt. Herculem ter petram adortum ter inde repulsuz fuisse ab tis autem qui cū eo militauerant profectos volunt Sibas generis signum seruātes quod pel

auernus petra. indus fluuius

libas amiciantur quemadmodū hercules ⁊ q̄d
clauas gerant casq̧ bobus ⁊ mulis iurant. Hāc
fabulam ex iis confirmāt quæ de caucaso ac p̄
metheo memorantur: quæ a paruis quidē causa
huc ex ponto translata sunt. Nam quū sacrā quā
paropamisadæ dam speluncam apud Paropamisadas viderēt
p̄methes vinctus. in ea dixerunt vinctū fuisse prometheū atq̧ her
culem vt illum liberaret huc venisse ⁊ hunc esse
caucasus caucasum: in quo græci vinctū prometheū tra
diderunt: quæ oīa eorum figmenta esse qui ale
xandro adulari studebant: certum est ex eo ma
xime quod scriptores non concordāt sed alii mē
tionem de hoc faciunt: alii minime. Non eni par
est res adeo illustres ⁊ ambitione plenas nō es
se auditas: ⁊ si sunt auditę non videtur verisimi
le non fuisse existiatas dignas memoratu: fuis
se præsertim a fidelissimis eorū: tū ex eo quod
ii per quos herculi et baccho transeundū erat:
nullum signū habent quo ostendant illos p̄ eam
terram transiuisse. præterea eiusmodi herculis
stola multo posterior troiana memoria figmen
tum eorum videtur: qui heracliam cōdiderunt:
siue is p. sander fuerit siue alius. Antiquę eni
statuæ talem ornatū non habent. Quare in his
id tenendum est quod ad fidē proxime accedit.
Nos ⁊ in superioribus Geographiæ libris hęc
digessimus quantū fieri potuit diligēter ⁊ nunc
etiam digeremus. Illis enim ad manū vtemur
et alia adduciemus quantū videbitur ad euiden
tiam opportunum. Sed ex digestione: quæ tūc
facta fuit: ea præsertim certissima videbantur:
quæ summatim ab Eratosthene tradita erant:
in tertio geographiæ libro de ea scilicet q̄ tunc
India putabatur: quum eam alexander pera
grauit: ⁊ Indus flumen eius confiniū erat. ⁊ A
ariana riane quā deinceps ad orientem sitā persę tenue
runt. postea magnā eius partem Indi occupa
uere macedonibus ademptā: atq̧ hæc ab Era
sthene traduntur. Indiam a septentrione tauri
extrema terminant. Ab ariane vsq̧ in orientale
indię situs mare quæ indigenę particulatim nominant p̄
opamisum Emodum Imaū ⁊ aliis nominibus.
Macedones vero caucasum vocant ab occidē
te indus fluuius: Australe ⁊ orientale latus: quę
sunt longe aliis maiora in athlanticū pelagus
procurrunt vnde regio Rhombi figurā p̄bet.
Nam vtrūuis maior laterū contrariū sibi latus
tribus milibus stadiorum exuperat: quantū est
cōmune orientalis ⁊ meridionale oræ p̄monto
rium quod extra in vtrunq̧ æqualiter excurrit
ad aliam littoris regionē. Quare occidentalis
lateris a caucasis montibus in australe mare.
xiii. milia stadiorum colliguntur secandū indū flu
men vsq̧ ad eius ostia. Quapropter ex contra
rio orientale latus assumptis promontorii tri
bus milibus erit. xvi. miliū stadiorum atq̧ hęc est
et maxima ⁊ minima regionis latitudo. Longi
gitudo vero est ab occidente in orientē: quo de
ea parte quæ vsq̧ palibothra pertēdit certius
dici potest. Nam Scoenis mensurata est ⁊ viam
palibothra. regiam habet stadiorum. xx. milium. Vlteriora.
vero coniectura deprehendūtur per nauigatio
nes quæ ex mari fiunt per gāgem Palibothr

vsq̧: quæ sunt stadiorum sex miliū. Tota vero vel
breuissima est stadiorum. xvi. miliū vt ex certa
diurnorum itinerū descriptione deprehēdisse se
Eratosthenes affirmat cui etiā Megasthenes
assentitur. Patrocles vero mille stadia detra
hit. Rursum si huic distantiæ promontorii distā
tia addatur præsertim quæ ad ortum vergit sci
licet tria milia stadiorum. Longitudo maxima cō
ficietur quæ est ab indie ostiis secundum litto
ris regionem vsq̧ ad dictū promontoriū ⁊ orien
tales eius terminos. Hoc in loco ii habitant. q̄ coniaci
coniaci vocantur: ex his perspici potest: quan
tum aliorum sententiæ sint diuersæ. Nam ctesias
dicit Indiā non esse minorē reliqua asia Onisi
critus dicit eam esse tertiā orbis partē. Near
chus quattuor mensium iter per campū: Mega
sthenes et Deimachus moderatius. Nā supra.
xx. milia stadiorum eam partē ponunt: quæ ab au
strali mari in caucasum tendit. Deimachus se
cundū quædā loca supra. xxx. milia: cōtra quos
in superioribus est a nobis disputatū. Nunc hoc
tantum dicere sufficiat: quod id veniam petenti
bus plurimū opitulatur: quęq̧ de rebus idicis
dicunt non affirmant. Tota india fluminibus ir
rigatur. quorū quædā in duo maxima irrūpunt:
Indum atq̧ gangē quędam proprius ostiis in indus flu.
mare emittunt et omnia ortū habent a caucaso gangès.
primo ad meridiē delata. postea alia in eadē p̄
manent cursu præsertim quæ in Indum influūt
alia flectuntur ad orientē quēadmodum gāges
qui a montibus descendens quū in planiciē per
uenerit ad orientem conuersus: et Palibothra palibothra.
ciuitatem maximā præter fluens in eius mare
progreditur: ⁊ vnū hostiū habet: quāq̧ omnium indus.
Indicorum flumen maximū sit. Indus duobus patraleni
hostiis in mare ad meridiē emittit. Patraleni na.
nam complectens ægyptio delta persimilē. Ex indiæ fruges.
horum fluuiorum vaporibus ⁊ etesiis stagnan
tur campi. Nam et Eratosthenes dicit Indiam
æstiuis hymbribus madere: et eo tempore linū
seritur ⁊ milium ⁊ Sesamū. Oriza ⁊ Bosmorus
Hiberno autem tempore seritur triticū ordeum
legumina ⁊ aliæ fruges esculētæ quarū nos igna
ri sumus: ⁊ fere eadem nascuntur in India: quę
in æthiopia ⁊ in ęgypto. Indici fluuii omnia fe
runt præter Hippopotamū quanq̧ onisicritus
dicat eos etiam in india procreari. Ex homini
bus meridionales colore ethiopibus aspectu
a capillatura aliis persimiles sunt. Nam p̄pter
aeris humiditatem non crispātur. At boreales
ægyptiis sunt similes: Taprobanē pelagiā insu
lā distare dicunt ab australissimis partibus quę
sunt apud Coniacos meridiem versus septem taprobane
dierum nauigatione: eius longitudinem esse ad
viii. milia stadiorum ethiopiam versus in ea ele
phantos gigni. Hæc quidē ab Eratosthene tra
duntur quibus ea sunt addenda quæ a nonnul
lis qui propriam scripturam componunt: exqui
site dici existimantur. Vt ab Onisicrito qui ha
tas insulæ magnitudinem facit stadiorum quinq̧
milium. Longitudinem vero ⁊ latitudinem nul
lam distinguit: Distare eam a continenti. xx. die
rum nauigatione: sed naues velorum vitio male

nauigare: quæ etiam aluis non mutatis sint fa
bricare. Inter eam atq; Indiam alias insulas
esse: Ipsam vero omniu australissimã. Circa eã
gigni cete vitæ ancipitis: alia bobus alia equis
alia aliis terrestribus animalibus similia. Ne-
archus de fluuiorũ effusione hæc affert exem-
pla quod dictum est: hermi & Caystri & meandri
et caici campos similes esse propter limũ qui e
montibus delatus campos auget immo facit.
Deferre aũt flumina eum qui mollior sit et pin-
guior: ex quo campi fiunt. Idq; recte dici quod
tale est quale illud quod Herodotus de nilo ait
atq; eius terra quod eallius donũ sit. Et pro-
pterea nearchus putat Nilum recte eodem no
mine vocari quo etiam ægyptus. Aristobulus
dicit solos montes & montiũ ima: pluuiam & ni-
ues sentire. Campos vero tum hymbriũ esse ex
pertes: tum niuis ex incremento fluminũ regio
nem inundarum montibus per hyemẽ ningere
vere incipiente hymbres incipere ac semp ma-
gis augeri. Asiams & die et nocte iugiter & co-
piose flumina effundi vsq; ad arcturi exortũ: ea
niuibus et hymbribus aucta campos irrigare.
Quæ omia & a se & ab aliis deprehẽsa: dicit: quũ
ex peropamisadis in Indiam cõtenderẽt: post
pleiadũ occasum & in montibus immorarentur
et Hypasiorũ & musicam terrã hyeme permea-
rent. Vere autẽ incipiente quũ in campos & Ta
tarta xilam vrbẽ maximã atq; hinc in hydaspẽ ac po-
ri regionem descendissent. Hyeme quidẽ aquã
non vidisse. sed niues solũ & primo taxilis pluis-
se: ac postq; in hydaspem venissent & porũ supe-
rassent: iter in Hypani facientes orientem ver-
sus atq; inde in hydaspẽ rursam. continue pluis
se præsertim flantibus etesiis: Arcturi autem
exortu cessasse: & quum circa nauiũ fabricationẽ
ad hydaspem immorati essent: & non multis die-
bus ante pleiadũ occasum nauigare cœpissent:
totum autumnũ & hyemẽ & ver & aduentantem
æstatem in nauigatione occupantes circiter ca
pattalena. nis exortũ in Pattalenam peruenisse. quũq; men
ses. x. nauigassent nũq; aquam sensisse vigenti-
bus etiã etesiis: & fluminũ vero excrescentia cã-
pos inundari mare propter contrarios ventos
intractabile esse: & nullũ flatum a terra insequi.
quod etiam Nearchus affirmat: de æstiuis aũt
hymbribus non concordat sed ęstate dicit in cã
pos pluere: hyeme vero nequaq;. De fluminu&
excrescentia conuenit inter eos. Nearchus cũ
acesines fiu. prope Acesinem castrametatus esset: dicit se
coactum fuisse vt locũ aliũ ascensu arduũ imu-
taret: idq; circiter ęstiuale solstitium contigisse
Aristobulus excrescentie mensurã cubitorum.
xl. tradidit. quorũ viginti alueum implerent su-
pra priorem profunditatẽ vsq; ad labrũ: reliqui
autẽ. xx. in campos effunderẽtur. Sed in hoc
potissimũ concordant q; cõtingit vrbes insulas
effici cũ supra aggeribus constitutę sint queãd-
modũ in ægypto contigit & ęthiopia. Post ar-
cturũ iam aquis subcidente cessare inundationẽ
Addit etiã terrã semigelatã & frigore fissam se-
ri & fruges optias gigni. Aristobulus dicit O-
ryzam in aquis clausis stare factis areolis qui

busdã eãq; esse altitudine cubitorum quattuor.
multi fructus multarũq; spicarũ meti circiter
pleiados occasum emundari vt speltam. Nasci
etiam in barriano agro: & in babylonio & in Su
sio & in interiore syria. Megillus scribit eam an
te pluuias seri: consitione tamen et irrigatione
indigere & clausis aquis irrigari. Bosmorũ quẽ
Onisicritus ait in veneratiõe esse: minor est tri bosmorus.
tico & inter amnes nascitur Torretur autẽ quũ
in area excutitur: sed iurant ne prius eũ ex area
moueant q; igni concoxerint: idcirco ne semen
exportetur. Hanc regionẽ ægypto & ethiopię si
milẽ dicit. Rursum aristobulus cõtrarietate al
lata: cũ nilus ex hymbribus crescat. Indię vero
flumina ex septentrionalibus: querit quare in-
termedia loca hymbribus carent. Nã nec inter
Thebaica vsq; in Syenẽ & loca Meroe proxi-
ma: nec in indiæ partibus a Pattalena vsq; in
Hydaspẽ pluit. Ulteriorẽ vero regionẽ: in qua
et pluit & ningit perinde excoli dixit: atq; aliam
quæ est vltra Indiã cũ ab hymbrib9 & niuibus
irrigetur. Atq; ex illa q; cõmẽorat verisimile ẽ ter
rã facile a terręmotib9 cõcuti ab hũiditate laxa
tam & facile rumpi: vt etiã fluminũ aluei immu-
tentur. Unde ad negotia quedã missus vidisse se
ait: pluriũ mille vrbiũ & vicorũ regionẽ desertã:
cũ Indus propriũ alueũ reliquisset & ad sinistrã
conuersus esset in aliũ longe profundiorẽ & qua
si abrupisset: adeo vt regio ad dextrã relicta nõ
amplius effusionibus irrigaretur. cũ non modo
alueo sublimior esset: sed etiã omni fluminis in-
undatione: quod autẽ flumina excrescãt & quod
venti a terra non spirent: id concordat quod ab
Onisicrito dictũ est. Is eni maritimã orã dicit
palustrem esse præsertim ad fluminũ ostia pro-
pter limũ & maris affluxũ & propterea quod ma
rini venti preualeant. Megasthenes Indiæ foe
cunditatẽ ex eo maxime declarat: quod eã bis indię foecũditas.
fructum ferre dicit & bifariã nominat queãdmo
dum Eratosthenes: qui inquit alteram hyber-
nam sementem alterã ęstiuam quomodo & hym
brem. Nullum enim annum inueniri dicit vtroq;
tempore sine pluuia: quapropter cõtingit annũ
feracẽ esse: cũ semper terra sit foecunda fructus
autem arboreos multos gigni Arborũ radices arborum lana
præsertim magnarũ arundinum & natura & deco
ctione dulces esse: aqua a solibus tepefacta: tã
cælesti q; fluuiali quasi dicat quod ea quæ apũ
illos & fructum & succorũ maturitas dicitur a-
pud illos coniectio est: quæ tantũ ad dulcedinẽ
operatur quantum ea quæ per ignẽ fit: quapro
pter dicit ramos ex quibus rote fiũt flexibiles
esse ob eandem causam: in quibusdam lanam in
nasci ex qua Nearchus ait Sidonas texi: & ma
cedones ea protomento vsos sagula confecisse mel l arundine.
et serica huiusmodi esse: Bysso scilicet ex corti-
cibus quibusdam excarminata. Dixit etiã arun frondes vti clypeus.
dinem mel sine apibus gignere: & cũ non sit ar- musicanis.
bor fructifera. Ex fructu tamẽ ebriũ facere. In
dia multas quidẽ admirabiles arbores fert. E
quib9 vna ramos ad terrã pronos habet: frõdes
vero nõ minores clipeo. Onisicrit9: q curiosius
ea persequitur: quę sunt in musicani terra indię

arborū cō= textus — australissima:refert arbores quasdam ingētes
esse:quarum rami cū ad duodenos cubitos cre
uerint.reliquum incrementū pronū faciunt de=
flexi quousqȝ terrā contingant. Deinde terram
ingressi radices agunt veluti ꝓpagines: dein=
de rursus in truncum exeunt:a quo postq̄ aucti
arborꝫ trū ci. — fuerint inde flectūtur:et aliā propaginē efficiūt
deinde aliā: ⁊ sic deinceps vt ab vna arbore vm
braculum fiat tabernaculo multicolōnio simi=
le. Narrat præterea miras arborum quarundā
magnitudines: quarū stipitē vix quinqȝ homi=
nes cōplecti queant. Aristobolus vbi acesines
hyarotidi ꝑmiscetur:de arboribus dicit quę ra
mos deflexos habent:⁊ earuꝫ magnitudine: vt
sub vna arbore quinquaginta equites meridia=
ri possit.ille vero quadringētos ait. Refert ēt
Aristobolus arborem esse non magnā:quæ ma
gnas siliquas habeat:vt faba:denorū digitorūꝫ
Acesies fluuius. — longitudine;mellis plenas: quas qui ederit nō
facile euadant. Qui dixerunt trans hyarotidē
hyarotis flu. — visam fuisse arborem:quæ vmbrā in meridie fa=
ceret quinqȝ stadiorꝫ:cunctos exuperant de ar=
arborꝫ. spatium. — borum magnitudine.Hic quoqȝ lanigerarū ar=
borum florem nucleum habere:quo detracto re
lana in ar= bore — liquum vt lana carminetur in musicani regione
musicanis. — frumentū sponte nasci tritico persimile. item vi
tes vini feras cum cæteri vino carere indiā di=
cant:adeo vt nec ibi tibia sit vt anacarsis inquit
nec vllum aliud musicum instrumentum præter
cymbala ⁊ tympana ⁊ crotala:quibus vti præsti
giones solent:⁊ quod india multa medicamēta
habeat ⁊ multas herbarum radices: tum salu=
tares:tum noxias quēadmodū ⁊ multos colo=
res:⁊ hic ⁊ alii dixerūt. Addit legem esse siquis
perniciosum aliquid excogitarit:⁊ remediū non
adinueniat morte plecti.quod si adinuenerit ho=
nore præmioqȝ a regibus affici.habere indiā q̄
australis est cinamomū nardū ⁊ alia aromata:
cinamomū nardum — quēadmodū Arabia ⁊ aethiopia cū his sole ꝑ
indiæ ani= malia. — similis sit differat autē aquarū abundantia.Un
de aerudus est ⁊ fecundus et valde nutritiuus.
nilus fecū dus est — Eodē modo ⁊ terra ⁊ aqua:quapropter anima=
lia tum terrestria tum aquatilia apud Indos q̄
aegyptiæ. mulieres — cæteros magna sunt:⁊ nilus cæteris fœcūdior
est ⁊ magna producit:cum alia tum ea quæ anci
piris sunt vitæ. Aegyptię quoqȝ mulieres inter
dum quatuor gemios pariunt.auctor est Aristo
teles quandam septemgemios peperisse:qui ēt
nilum fœcundissimū vocat: ⁊ nutritiuum ꝓpter
moderatā solis decoctionem relinquentis nutri
mentum ⁊ superfluū euaporantis ex eadem cau
sa verisimile est id cōtingere quod hic dicit q̄d
nili aqua ci tius decoquit. — nili aqua dimidio minori igne decoquitur q̄ cæ
teræ aquæ. Quāto magis inquit nili aqua: mul
tam ⁊ angustā regionē in rectū permeat:⁊ mul=
tos aeres ⁊ mūdi plagas permutat. Indica ve
ro flumina in maiores latioresqȝ effunduntur cā
pos diu in eisdem regionibus immorantia:tan=
to illa hoc magis nutriūt:vnde ⁊ cete plurima
generant ⁊ maiora. Dicunt præterea aquam ia=
ra decoctam e nubibus effundi: quod aristobu
lo non placet qui negat in cāpis pluere. Onesi=
crito autem videtur. Item aquā causam esse ꝑ
ꝑlectatum in animalibus:cuius signū affert:q̄d
peregrina pecora ex hoc potātia colores suos
ad alienū immutant colorē: quod ꝑfecto dictuꝫ
est:quod autē æthiopes nigri sunt ⁊ crispi:ne= — æthiopes. cur nigri ⁊ crispi.
quaqȝ in meris aquis causam ponendā esse: q̄d
vero Theodecten criminetur: qui causam rete
rat ad solem quum sic ait.

Quibus propinquā phœbus admouēs rotam
Atra fauilla corpora infecit virum.
Caloribusqȝ adurens præpotentibus.
Retorridas crispauit illorum comas.

Rationē aliquam habet dicit enim solē non esse
viciniorē æthiopibus q̄ aliis:sed magis perpē
dicularē:⁊ ꝓp ea magis adurere:vnde non bene
dici solē propinquū quū ab omnibus æqualiter di=
stet:nec calorem esse nigredinis causam: Nā nec
iis qui in ventre sunt matris: quos nondū Sol
attigit:sed melius dicūt qui causam soli tribuūt
et eius adustioni per vehementē quandā sum=
mi humoris attractionē quāobrem diximus in=
dos non crispari:nec eorꝫ colorem aduri cum ta
lia non patiātur:quia de humido aere partici=
pāt.in vtero aūt per seminaē dispositionē iam ta
les fiunt quales fuere qui eos genuerunt.Hoc
enim modo ⁊ passiones a generatione contra=
ctæ:⁊ aliæ similitudines dicuntur. Quod auteꝫ
Sol æque ab omnibus distet: hoc ad sensum di
ctum est nō aūt ad rationē. Atqȝ ad sensum non
quomodocunqȝ sed vt terram dicimus ad solis
spherā puncti rationē obtinere:q̄m ad talē sen=
sum quo calorem percipimus: de proximo qui=
dem magis de longinquo vero minus: nō autē
æqualem. Et hoc modo Sol propinquus ęthio
pibus dicitur nō vt Onesicrito visum est:atqȝ il
lud ex iis est quæ conceduntur et similitudinē ad
ægyptum seruant et æthiopiam quod cāpi qui
non inundantur:ꝓp siccitatem sterilescunt. Ne=
archus primā de nilo quæstionē vnde.s.augeat — nilus vnde augetur
ait indica flumina edocere:q̄m ex æstiuis hym=
bribus id contingit:⁊ alexandrū quum crocodi
los in hydaspe vidisset:⁊ ægyptias fabas in a
cesione inuenisset putasse id esse nili initium: et
propterea classem in ægyptū parasse:tanq̄ hoc
flumē in nilum nauigaturū:paulopost intellexis
se:quod sperabat effici non posse. Nam magna
flumina interiacent ⁊ difficiles aluei ⁊ in primis
oceanus in quē omnia indiæ flumina emittunt
postea areana ⁊ persicus ⁊ arabicus sinus ⁊ in ip=
sa arabia ⁊ Troglodytica ac de ventis quidē ex
hymbribus ⁊ fluminū incremētis: ⁊ camporum
inundatione hactenus. Nunc opus est vt de sin=
gulis fluminibus dicamus quæcūqȝ ad geogra
phiam vtilia sunt quorū nos historiam accepi=
mus: Nam flumina in primis ad totam præsen=
tem materiam conducūt: cum ea magnitudines
et figuras regionū naturaliter determinent. Ni
lus ⁊ Indiæ flumina aliquid plus cæteris ha=
bent:propterea quod siue ipsis regio est inha=
bitabilis.nā ⁊ colitur simul ⁊ nauigatur ⁊ aliter
adiri ⁊ habitari non potest. Nos itaqȝ ea histo=
riæ mandamus quæ in Indum emittunt:⁊ quę
memoratu digna existimamus: ⁊ loca per quæ
deferuntur. Cætera vero ex parte maxima igno

tantur. Alexander qui hæc plurimū illustrauit
in initio quum ii: qui Dariū dolo occiderant ad
capiendā arianam impetum fecissent optimum
fore existimauit: si eos persequeretur ⁊ abole-
ret: quare in loca venit Indiæ ꝓxima per aria-
nam qua ad dextrā relicta: paropamisum ab bo
paropamisus. realia bactrianamq̃ transcendit atq̃ oībus sub
iectis quæ persis parebant ac etiam pluribus
in indiā appetere cœpit cū multi de ea q̃q̃ non
certe prædicarent. Quare iisdem mōtibus per
vias breuiores exuperatis: reuersus est habēs
Indiam a sinistris: postea rursus in eam rediit
cophea sin. ac occidentales eius fines ⁊ cophem flumen et
choaspes. choaspem qui in cophē inmittit ⁊ apud Plagy
plagyrium rium vrbē fluens præter gorydi vrbē. ⁊ Bando
gorydus binam ⁊ gandaritim permeat. Intellexit appri-
bandobina me habitabilem ⁊ fructiferā esse montanā: ⁊ bo
gādaritis. realem regionem. Australē vero partim siti va
stam partim fluminibus ⁊ oīno exustā: ⁊ bestiis
q̃ hominibus conuenientē: prius itaq̃ laudatū
aggressus est simul existimabat flumia q̃ trai-
cienda erant transitu faciliora esse: cū non pro-
cul ab eoꝝ fontibus abessent: ⁊ terrā quā per-
meabat transuersa secarent: simul audierat plu
ra in vnū conuenire. atq̃ id semper eo magis ef
fici: quo vlterius procederetur: quare ⁊ transitu
difficiliora: præsertim i nauigioꝝ inopia hoc me
tuens cophem traiecit: ⁊ montana omnia sube
cophes. git quæ ad orientem versa erant: post cophem
hydaspes. erat Indus. Postea Hydaspes: postea Acesi-
acesines nes. ⁊ Hyarotis: postremo hypanis. Ulterius ꝓ
hyarotis gredi cauit: tum pp oracula tum propter exerci
hypanis. tum iam laboribus defatigatum. Sed in primis
continua pluuia laborabat. Ex orientalibus ita
q̃ indiæ partibus ea nobis innotuere: quæ cis
hypanim sunt: ⁊ si qua historiæ sunt mandata ab
iis qui post illū trans hypanim vsq̃ in gangē et
palibothra processere: post cophem: itaq̃ idus
fuit. Regionem inter hec duo flumina mediam
habitant Astaceni: Musiani: Nysei: ⁊ Hypasii.
astaceni. dehinc sequitur Assacani regio: in qua est Ma-
musiani. gosa ciuitas regionis huius caput: deinde iam
nysei. ad indum est alia ciuitas nomine pericolaitis:
hypasii. ad quam alexander facto ponte traiecit exerci
assacani. tum. inter indum ⁊ Hydaspem est Taxila ma-
magosa. gna ciuitas ⁊ iustitiæ studiosa Circunstans ve-
pericolaitis ro regio frequens ⁊ valde ferax iam cāpis vici-
taxilla na. Huius vrbis incolæ ⁊ Taxilus eorum rex p
abisarus humaniter alexandrū susceperunt. Unde ⁊ plu-
ra sunt ab illo consecuti: q̃ ipsi præbuere adeo:
vt macedones ex inuidia dicerent quasi alexan
der non haberet quibus benefaceret: priusq̃ in
dum traiiceret. Sunt qui dicant hanc regionē
maiorem ægypto. Ultra hanc in montibus est
Abisari regio: apud quem legati ab eo missi nū
ciauerunt duos dracones nutriri: alterū. lxxx.
cubitorum longitudine: alterum. c. xl. (vt Onesi
critus refert) qui non alexandri: sed potius ad
mirabilium descriptor est appellandus. Nā oēs
qui de alexādro ptractant miracula ꝓ veritate
habent. Hic aūt oēs monstris videtur exupera
re. Dicit tñ q̃dā verisimilia et memoratu digna:
quæ etiā q̃ nō credit: nō ṗteriret. Sūt ⁊ alii qui

dicant dracones in emodis montibus capi: ⁊ in
speluncis enutriri. Inter Hydaspē ⁊ acesinem dracones
est pori terra: multa sane ⁊ opulenta. ccc. fere ci emodi mō
uitatum. Item silua prope emodos montes: ex tes.
qua alexander multam abietē ⁊ pinū ⁊ Cedrū
et varias alias arbores: in Hydaspem deduxit.
Ex quibus classem cōstruxit iuxta vrbes i vtra
q̃ fluminis ripa ab eo conditas: vbi porum vicit
quarum alteram bucephaliam nominauit: ab e Bucephalia.
quo: qui in eo prœlio cecidit. Is bucephalus a
latitudine frontis dictus est quo semper alexā Bucephalus.
der in certaminibus vtebatur. Erat enim bella
tor optimus. Niceā vero a victoria appellauit.
Dicunt esse in ea silua maximā ingentiū cerco- cercopitheci.
pithecorum multitudinē: adeo vt quum mace- nicea.
dones: aliquando multos in collibus quibusdā
apertis vidissent in aciem instructos: nam id a-
nimal ad humanū accedit ingeniū non minusq̃
elephantes castra putasse: ⁊ in eos tanq̃ in ho
stes irruisse. Sed quū a Taxilo qui quū alexan
dro erat rem agnouissent cessasse. Hoc animal
duobus capitur modis nam quū imitatiuū sit ⁊
in arbores fugiat: venatores quū eos in arbori
bus insidere animaduertunt: catinū aqua plenū
in conspectu ponunt: oculos sibi ex ea abluen-
tes: postea visco pro aqua posito abeunt a lōge
insidiantes. Quū animal ex arbore descenderit
et sese visco illiuerit: ⁊ cōniuenti palpebræ im-
plicitæ fuerint: accedentes viuū capiūt. atq̃ hic
vnus est modus. alter ē postq̃ Culleolos quos
dam in subligaculi modum induti fuerint abeūt
aliis ibi relictis interius villosis: ⁊ visco illitis.
Simiæ in hos ingredientes facile capiuntur.
Sunt qui catheā: Sophitis regionē: qui vnus simiarū captura.
fuit ex Nomarchis: Inter hos amnes locaue-
rint. Quidā trans acesinem ⁊ hyarotidē finiti- cathea
mā terræ pori: cōsobrini alterius pori: qui ab a-
lexandro captus fuit. Regionem vero quæ sub
hoc est gandaridem vocant. Sed mirū in mo- gandaris
dum pulchritudinem in cathea excoli dicunt: vt
equorū ⁊ canū: ⁊ one sterit autor est apud eos re
gem pulcherrimū eligi. Puerū vero post duos
menses quā natus fuerit publice iudicari: vtrū
legitimam formam habeat: ⁊ vita dignā nec ne.
eumq̃ quum ab eo iudicatus fuerit: qui rei pre
est: vel viuere vel interimi. Tingi etiā mentum
eius multis variisq̃ coloribus ornatus gratia indorum colores.
et multos ex indis id studiosius facere: regio-
nem colores admirabiles ⁊ capillis ⁊ vestibus
tingendis ferre homines: cæteris in rebus fru
gales esse circa ornatum autē curiosos: catheo
rum ꝓpriū esse dicit vt sponsus ⁊ sponsa se mu-
tuo eligāt: item vt vxores cū viris defunctis cō
burantur: ob hanc causam: quod quum aliquan
do adolescentulos adamarent: a viris secede- vxores cū
bant: vel eos veneno interimebāt: vt ergo vene viris vrūt
ficia tollerētur hanc legē conditā esse: quæ pro
fecto lex ⁊ causa mihi nō satis ꝓbabilis videtur
Dicunt in terra Sopithis: in monte quodā sa-
les effodi: q̃ toti indiæ sufficiant: itē auri ⁊ argē
ti metalla nō lōge in aliis mōtibus dicuntur vt sopitis
Gorgus tradidit metalloꝝ gnarus. Indi ⁊ me rex.
tallorū ⁊ fusilium imperiti: quibus abundēt ne

sciunt:iccirco rem simplicius tractāt. In eadem
canes maximi.
terra canes optimas narrant: atq alexādrū.c.
et.l.canes a Sophite accepisse:vt periculū face
ret duos leoni amisisse: quibus illū tenētibus:
alios duos soluisse:qui quū iam in certamie cō
sisterent. Sophites iussit:vtvnus ex canib⁹ cru
re apprehēsus abstraheret a morsu ꝛ nisi obtē-
peraret:crus amputaret:quod alexander prio
nō cōcessit cani videlicet pœna. Sed cū sophi-
tes diceret:se quatuor ꝓ vno daturū concessit.
Canis vero prius sibi crus incidi ꝓfundo vul-
nere passus est:q̄ morsum dimitteret. Iter itaq
vsq ad hydaspē magna ex parte erat ad meri-
diem:Vlterius vero ad oriētē vsq ad hypani:
magis mōtibus q̄ cāpis vicinū:quare quū Ale
xander ab hypani ad hydaspē et nauale reuer-
sus esset:classem cōiunxit: postea ꝑ hydaspē na
uigauit. Omnia prædicta flumina in vnū intrāt.
scilicet Indū. Sed postremus est hypanis:qui
indū influūt xv. flumina
decim dicuntur esse vniuersa mentione digna:q̄
indū influūt:ex quibus oibus auctus est. vbi ad
centū stadia dilatatur vt tradūt:qui nō modera
te loquunt:vt vero moderatiores ad.l. ꝛ multæ
gentes ꝛ vrbes circa eum sunt:postea duobus
ostiis in australe mare immittit: ꝛ pattalenā in
sulam facit:ea mente alexander orientales par
tes omisit:primo q ꝓhiberetur hypanim tran-
sire:ꝛ q experiētia intelligetur falsam esse prio
rem famā:quod cāpestris regio exusta esset: et
bestiis q̄ hominū generi habitabilis: quapro-
pter illis partibus omissis. has aggressus est.
Itaq hęc illis sunt ꝑlata. Regionē q̄ iter hypa
nim est:ꝛ hydaspē nouē nationes habere dicū-
tur. Ciuitates vero ad.v.millia: nō minores to.
Meropide; quæ profecto multitudo per exces
sum dici videtur:quæ aūt inter indum est ꝛ hy-
daspē:ꝛ a quibus habitetur: memoratu dignis
fere dictū est. Consequenter deorsum habitant
silbæ. malli. cydracæ oxydrace pattalena.
Silbæ de quibus ante dictū est:ꝛ Malli:ꝛ Cy-
dracæ:maxime natiōes. Malli sunt apud quos
alexander mortis periculū adiit in expugnatio
ne oppidi cuiusdā vulneratus. Oxydracæ sunt:
quos bacchi cognatos diximus. Iam vero iux
ta Pattalenā musicani terrā dicunt ꝛ sabutas
indonaliā:ac etiā porticani terrā: ꝛ gētes alias
quas alexander superauit:fluuialem vidi regio
nem habitantes. Vltima est pattalena quā In
dus facit in duas partes diuisus. Aristobulus
ait mille stadiis eos inter se distare. Nearchus
addit.lxxx. Onesicritus vnūquodq latus com-
præhensæ insulæ que figurā triangulā habet:
duum miliū stadiorū dicit fluminis latitudinē:
vbi in ora scinditur ad.cc.stadia quā insulā del-
ta noiat:ꝛ ægypto delta æquale facit:quod mi-
nime verū est. Nā ægyptū delta mile ꝛ.ccc. sta-
delta. pattala.
diorū basim habere dicitur latera vero vtrunq
minus basi. In pattalena vrbs est insignia no-
mine pattala,a quibus insula noiatur. Onesicri
tus dicit finitimam oram magna ex parte palu
strem esse:præsertim circa fluminū ostia pro-
pter lutū q̄ defert:ꝛ maris affluxū:ꝛ qui a terra
flatus nō spirāt:nā hæc loca a marinis vētis oc
cupantur. Multus est etiā in musicani terra cō
mendanda:cuius nōnulla cū aliis rebus indiciis
memorātur:vt de lōgitudine vitę:quod.c.ꝛ.xxx.
viuāt annos. Nā Seres his lōgiores dicuntur.
Itē de vitæ frugalitate:ꝛ de salubritate: quāq
regio rerū omniū copiā habeat ꝓprium eius esse
laconicas cōmessationes in publico celebrare.
itē opsoniū ex venatione quærere:ꝛ auro:ꝛ ar-
gento nō vti quāq metallis abundent:ꝛ iuueni
bus ꝓ seruis vti: dū adolescūt: quēadmodū cre
tenses Epharmiotis:ꝛ lacones helotibus vte-
bantur. itē nullas artes exquisite discere: ꝑter
indicorum. anni medicina ganges. indus. ister. nilus
medicinā. In quibusdā nimiū exerceri:vti in bel
licis:ac similib⁹:maleficiū putari. Ius nō eē ni-
si cędis ꝛ cōtumelię:cū nō siti seipso hæc nō pa
ti:cū vero q̄ in cōtrastādo cōsistunt: in vno quo
q sint:ferendū esse siquis fidē violarit sed cauē-
dum cui credatur:ꝛ nō implendā esse vrbē con-
trouersiis. Hæc ab iis tradūtur: q̄ cū Alexan-
dro militarūt effertur etiā epistola quædā cra-
teri ad matrē aristopatrā scripta:q̄ cū alia per-
multa admirabilia narrat: ꝛ cū nullo cōcordat:
cū etiā refert alexandrū in gangē vsq ꝓcessisse:
et ipse vidisse se id flumen affirmat ꝛ cete in eo.
Idq ꝛ magnitudine:ꝛ latitudine: ꝛ ꝓfunditate
remotius q̄ iunctius veritati. Nā quod maxi-
mū sit omniū fluminū:quæ in tribus continenti
bus memorātur ꝛ q̄d post id indū ponāt:ꝛ ter-
tium histrū ꝛ quartū Nilū satis cōuenit eoꝝ ve
ro singularia alii aliter tradunt. Quidā minimā
eius latitudinē.xxx.stadioꝝ dicūt:q̄dā triū: me
gastenes quū moderatus est ad.c.eū stadia dila
tari existimat. Nimiā vero ꝓfunditatē.xx.pas-
suū:In huius ꝛ alius fluminis cōcursu sita esse
palibotra.
palibothra q̄ octogita stadioꝝ longitudinē ha
beat latitudinē.xv.in figura quadrata cincto li
gneo:ꝛ ꝑforato circūdata:ita vt ꝑ trāsennas sa-
gittent:ꝓpositā eē etiā fossam tutelæ grā ꝛ re-
cipiēdoꝝ purgamētoꝝ ex vrbe effluētiū. Gētē
in qua ciuitas ē prasios vocari:ab oibus differē
prasii.
tes:eoꝝ regē vltra ꝓpriū eius nomē a gñatiōe
impositū:de noie vrbis palibothrum appellari
quēadmodū ꝛ Sadrocotū:ad quē missus Me-
gastenes fuit idē apd̄ parthos sit:oēs.n. Arsa-
cæ nominātur:priuati vero alius herodes alius
arsacæ
aliter. Totā regionē q̄ trās hypani est:optimā
esse cōsentiūt:q̄ oia nō exacte. a quoquā tradūt
Sed ꝓpter ignorātiā ꝛ locoꝝ distantiā: in maius
ac miracula extollūtur:vt q̄ de formicis ꝑhibēt
aurū effodiētibus ꝛ de bestiis aliis ꝛ hoibus:q̄
ꝓprias quasdā formas ꝛ varias vires hñt. Nā ꝛ
serū vita
Seres tā lōgę dicū tur vitæ:vt ducētesimū an-
num excedāt. Referūt quendā optimatū ordinē
ciuitatē gubernare:ex.v.millibus consiliariorū
tigres.
constantē. quoꝝ quisq elephantem reipu. ꝑbet
Megasthenes autor est. Tigres apd̄ prasios
cercopitheci
gigni:magnitudine duplos fere ad leonem: a-
deo valentis: vt vnus ex mansuetis a quatuor
hominibus ductus: si mulum posteriore pede
apprehenderit: ad se trahit. Cercopithecos
vero maximis canib⁹ maiores:et totos albos:
præter faciem: quæ nigra est: apud alios ve-
ro econtra: Caudę longitudinem supra duos
cubitos: præterea mitissimos: et circa ad-

ortus: et furca non malignos. Lapides quo-
que effodit thureo colore ficu & melle dulcio-
res. Quib⁹ in locis serpentes eē binorū cubito
rū: mēbranacea alis: vt vespertiliones: eos per
Scorpii pēnati.
noctē volare: & lotii & stillas dimittere: q̄ incau-
tos tabe offendūt. Itē Scorpios pēnatos ma-
Hebenum Canes fortes.
gnitudine admirabili. Nasci etiā hebenū canes
esse valentissimos: q̄ nō ante morsuz dimittant:
Silia flu.
q̄ᵐ aqua narib⁹ infundaṫ: nōnullis præ studio in
morsu oculos distorqueri: nōnullis etiā excide
re. Leonē & taurū a cane detineri. Taurū mor
rictu cōphensum: prius q̄ᵐ dimittaṫ. In regio-
ne mōtana Siliā flumē esse: in quo nihil innatet
Q̄ᵐ id Democritus nō credat: qui multū Asiæ
peragrauit. Sed nec id Aristoteles concedit.
Et si aeres q̄dā sint adeo tenues vt nulla in eis
volatilia inuchanṫ. Nonnulli vero vapores ex-
halatos ad se trahūt & ita quodāmodo inbuolā
tia absorbent quemadmodum e ectrū paleaz:
& Siderites ferrū: & forcassis aliquæ eiusmodi
vires in aqua sunt: sed hæc ad physiologiā ptī-
Indorum genera.
nent: & ad casū de rebus inuectis tradūt: quare
in illis est pficiendū: nūc ea assumēda sunt: quæ
ad Geographiam attinēt. Dicūt totam Indo-
rū multitudinē in septē genera dispartiri quoꝝ
philosophi honore ātecedūt: numero vero pau
cissimi sunt vtunṫ eoꝝ vnoquoq̄ priuati: q̄ mac
tant & sacrificāt: publice vero reges in eo cōuē
tu: q̄ maximus apud eos fit: quū nouo anno in-
cipiente: philosophi oēs cū rege ad venationez
exeunt: & q̄cq̄d quisq̄ cōposuerit: vel obseruaue
rit eo anno: de fructib⁹: de aīalib⁹: de republica
in mediū pferunt: vbi qui ter mēdax depēhen
Mēdacium silentium
sus fuerit: ei p totā vitā ex lege silentiū indicitṫ:
q̄ vera dixerit īmunis & omni tributo exēpt⁹ eē
seṫ. Secūdum gen⁹ ē agricolarū: q̄ plurimi sūt
& pacatissimi in maxima operandi licētia: & imu
nitate militiæ. Hi nec ciuitatē: nec publicū ne-
gociū: nec vllū aliud munus attingūt quāobrem
eodē tēpore & eodē loco alii pugnat: & cuz hoste
periclitanṫ. Alii arant: vel fodiunt: sine vllo pe-
riculo: cū illos ppugnatores habeāt: & cū regio
tota sit regis: ipsi eā cōducti operanṫ: in quarta
fructuū parte. Tertiū gen⁹ ē pastorū ac vena-
torū: q̄bus solis & venari & pascere pecora: & vē-
dere: & iumēta locare licet: p eo aūt q̄d terraz
bestiis liberāt: & ab auib⁹: quę semina legūt: sa-
lario a rege cōpensanṫ: & vagi errabūdiq̄ vitaz
in tuguriis agūt priuato homini equū & elephā
tem alere nō licet. Vtrūq̄ .n. regis possessio cen
setur: suntq̄ eorū curatores. Elephantū venatio
hoc modo fit locū aliquē purgatū quatuor aut
quinq̄ stadiorū pfunda fossa circūdant: tum in-
gressū ponte angustissimo iungūt. Deinde tres
quatuorue elephātes fœminas ex māsuetis im
Elephātuz venatio.
mittūt: ipsi in tuguriis occulti insidianṫ: p diē sil
uestres nō accedūt. Nocte autē sigillatim itro-
eunt: q̄b⁹ ingressis venatores clā aditū occlu-
dūt. postea nōnullos ex domesticis certatorib⁹
fortissimos inducētes cū illis pugnant: simul ēt
fame eos macerāt. Quū vero iā defessi fuerint:
aurigarum audacissimi clam descendentes: q̄s-
que sui Elephantis ventrem subeunt: atq̄ hinc
subito siluestriam ventrum subeūtes compedes
illis iniciunt: quo facto domesticos exhortanṫ
vt victos verberent quousq̄ in terram cadant:
postq̄ᵐ ceciderint: bouilis loris eorum colla cū
domesticis alligant: & ne ascēsores excutere pos
sint colla circumcidentes in cæsuris vincula im
ponunt vt præ dolore vinculis cedant: & quietē
agant. Ex captis seligūtur quicūq̄ vel senio: vel
iuuenta inutiles sunt: reliqui in stabula ducunṫ:
& pedibus inuicem victis: & collo ad colūnā be
ne compactā: fame domant: deinde hærba: vel
arundine viridi reficiunt: dehinc obtēperare do
cent: alii oratione alii cantu aliquo vel tympani
sonitu delinii. Rari sunt qui nō facile mansue-
cant. Sunt .n. natura mites & mansueti: vt ad ra
tionale animal proxime accedant: quidam auri
gas suos qui i certamine ceciderint: ex prœlio
eximunt. Quidam anterioribus pedibus vtero
subiectos seruauerunt: quod si quem ex magi-
stris curatoribusue per irā interfecerint: adeo
illum desiderant: vt præ mœrore: a cibo abstine
ant interdum etiā ad mortē obdurent. Elephā
Elephātorum mansuetudo.
tes coeunt: & pereunt: vt equi plurimum vere.
Mas etiā purgationes quasdam habet: quum
domi detentus fuerit: & sæuierit. Tūc .n. pingue
quiddā emittit. per spiramentū: quod et secudū
tempora est. Fœminæ quum hic idem meat⁹ ap
tus fuerit edunt partum maiore ex parte. post
octauum mensem: q̄ᵐ conceperint: nōnunq̄ᵐ post
sextū ac decimuz senia mēsibus a matre nutriū
tur. Viuunt quantū lōgæui homines. Quidam
etiā ad ducentesimum perueniūt annū: morbidi
sunt & incurabiles: ægrotantibus oculis re-
medium est bouillū: lac infusum cōplures mor
bos vinū atrum epotū curat. Vulneribus buty
ruz auxiliatur: ferrū .n. extrahit vlcera Suillis
carnibus inuruntur. Onesicritus dicit eos ad
Elephātorum partus. elephātes libyci.
trecentesimū annū viuere raros ad quingentesi
mū: circiter ducentesimum robustissimos eē. cō
cipere autē .x. anno: & tum ipse tū alii dixerunt
libycos & maximos eē valētissimos: q̄ rictu p-
pugnacula deiciāt: & arbores radicitus euel-
lant: in posteriores pedes erecti. Nearchus au
tor est: casses in cōpitis quibusdā a venatorib⁹
disponi: & a māsuetis in eas agi: qui pstātes sūt
& ab auriga ducuntur. Atq̄ adeo māsuescere vt
lapidē ad intentionem iacere: & armis vti & opti
me natare ediscant: vt maxima possessio existi-
metur Elephantis currus. Duci etiam sub
iugum: et vincula: atque mulierem eam præsta
re: quæ munus ab amante Elephantem acci-
Formicaꝝ pelles. Derdę.
piat. Hic quoque vidisse: se ait formicarum
auriferarum pelles: pardalis pelli persimiles.
Megasthenes de formicis ait: apud derdas
quæ maxima natio est Indorum montanorum
ad orientem expositorum: collem quendam es-
Formicę vulpibus non minores.
se: trium millium stadiorum ambitu: & sub eo
aurifodinas quas formicæ effodiant: vulpibus
magnitudine nō minores: mira celeritate: victū
ex veneratiōe cōparātes. fodere aūt terrā phye
mē & ad hostiū accumulaṫ quēadmodū talpę. ta
lis auri strigiṫ: qua decoctiōe eget: eā vicini in-

mētis clā rapiunt: apte. n. nō possunt: ꝓhibentibus formicis: quæ ⁊ pugnāt: ⁊ fugiētes insectātur: quos quū depręhēderit cū iumētis interimūt. Ut ergo illas lateāt: ferinas carnes per loca plurima disponūt: quibꝰ distractis auri strigilē asportant: ⁊ lusionis ignari cuicūq; mercatori diuēdūt. Sed quoniā in hoc sermone quez de venatoribꝰ ac bestiis habemus meminimus eorum: quę a Megasthene ⁊ ab aliis referuntur hęc etiam sunt addēda. Nearchus ⁊ multitudinē ⁊ maliciā serpentū admirat: q ex cāpis in eoꝝ cauernas refugiāt quę in fluminū inundationibꝰ operiunt: atq; iplēāt: ⁊ ꝓpterea cubilia alta esse dicit: nōnūq; etiā emigrare cū valde fuerit multiplicati: ⁊ nisi multitudo maxia ab aq̄s extingueret regio deserta eēt. Dicit etiā ꝑrauitatem eoꝝ ꝑiculosam eē ⁊ nimiā magnitudinē: alterā quia nō facile possit euitari. Alteram quia

Vipera igēs sic violenta. Uisaz eē viperā fœminā. xv. cubitorū. Circūuagari incātatores qui medicari credunt: ⁊ solā fere hanc medicinā esse. Nā ꝓp vitę frugalitatē ⁊ vini abstinentiā aut morbi nō sūt: aut siqui sunt eos Sophistę curāt. Aristobulꝰ negat vidisse se vllā fulgatarū magnitudinū: ꝑter solā nouē cubitoꝝ ⁊ palmi viperā: Nos i Ęgypto vidimus eiusdē fere magnitudinis viperā: inde allatā. Uiperas aūt mares cōplures se vidisse affirmat multo tñ minores. Itē Scorpios ingētes ⁊ nihil hoꝝ tā infestū esse hominibꝰ q̄ parnos serpētes palmari lōgitudine q̄ ⁊ in vasis: ⁊ in tabernaculis: ⁊ in sepibꝰ occulti inueniātur: a quibꝰ icti sanguinis ꝓfluuiū ex omni meatu cū dolore maximo patianꝰ: deinde pereāt nisi cito subueniaꝰ remediū ꝓp indicarū herbarū: ⁊ medicamentorū vim facile eē. Addit in indo flumine: nec multos Crocodilos inueniri: nec hominibus infestos. Cætera vero aīalia: quę plurima sunt eadē in eo gigni: quę in nilo pter hyppopotamū. Onesicritꝰ ⁊ eū in ido nasci affirmat

Rosa. Mugilis. Delphinꝰ. Tradit etiā Aristobulus nullū ex marinis piscibus in nilū recurrere pręter Rosam mugilē ⁊ Delphinū ꝓp crocodilos. In indū vero multitudinē maximam ex locustellis: paruas vsq; ad mōtes ascēdere magnas vsq; ad idi ⁊ Acesine cōcursum. Ac de bestiis q̄dē hactenus: nūc ad Megasthenē redeūtes reliqua explicemꝰ. post venatores ac pastores: quartū genus ponit eorū qui artes exercēt. Itē cauponarios: ⁊ quicūq; corpore operanꝰ: quoꝝ alii tributa pendunt: statuta munera exibent: alii vero vt sunt q̄ arma ⁊ naues fabricāt alimēta ⁊ stipendiū ab rege habēt: cui ⁊ soli operanꝰ. Nā tribunus arma militibus ꝑbet: ⁊ classis ꝑfectus naues nauigātibus ⁊ mercatoribus ꝑcio locat. Quintū genus ē bellatoꝝ qui reliquū tp̄s ociosi agūt: in locis ab rege cōstitutis: vt cū opꝰ sit cito exeāt nihil dē suo afferētes pręter corpora. Sexti aūt præsides: quoꝝ munꝰ ē vt q̄ aguꝰ inspiciāt: ⁊ regi oīa clā renūtient. Hi in vrbe vrbanas meretrices adiutrices adhibēt i castris vero castrēses: hi sūt viri optimi ac fidelissimi Septimi sūt cōciliarii: et regi assidētes a q̄bꝰ ⁊ magistratꝰ ⁊ iudicia: ⁊ rerū oīm administratio fit nec licet cū alio gn̄e cō

nubia cōtrahi. nec studiū nec artem imitari: nec eūdē plura exercere nisi philosophꝰ sit: huic enī ob virtutē cōcediꝰ. ex magistratibꝰ alii annonę alii vrbi: alii militibꝰ ꝑsunt. Hoꝝ alii curāt flumina: alii agrū metiūꝰ: vt i Ęgypto ⁊ clausis aq̄s ꝑsunt vt ex quo oēs earū vsuz habeāt. Iidē venatoꝝ curā gerunt: ⁊ ꝑmii ⁊ supplicii ꝓ meritis ꝑtātē habēt: ⁊ tributa legūt: ⁊ artes inspiciunt: q̄ ad terrā attinēt: vt eoꝝ q̄ ligna: vel domos: vel æs: vel metalla operanꝰ. Curāt ēt vias et ꝑ dena stadia lapidē locāt diuerticula distātiasq; indicātē. Urbis ꝑfecti in sex q̄terniones sunt diuisi. Nā alii opificia inspiciunt: alii hospitātur Nā hospitia distribuūt: hoīm vitā insequētes: ⁊ illis asseclas dāt: ⁊ eos ꝑmittūt: vel defunctorū bona: ęgrotātiū quoq; curā habent ⁊ mortuos sepeliūt. Tertii natiuitates ⁊ mortes ꝑscrutāꝰ ⁊ q̄n ⁊ quomō factę sūt: atq; tributoꝝ gratia et ne bonę malę ue natiuitates: ⁊ mortes lateant. Quarti circa cauponarias ⁊ cōmertia versanꝰ. Hi mēsarū frugūq; curam habēt: vt signata vēdanꝰ. In quo nō licet eūdē plura cōputare: nisi duplex vectigal ꝑsoluat. Quinti operibꝰ vendēdis ꝑsunt ea obsignata vēdentes seorsuz noua a veteribꝰ quæ q̄ miscuerit dāno afficiꝰ. Sexti ⁊ vltimi venditarū reꝝ decimā exigūt: ⁊ q̄ vectigal furatus fuerit: capite pleciꝰ. Ac priuatī q̄dē singuli hęc curāt: publice vero ⁊ ꝓpria ⁊ ciuilia ⁊ publicā supellectilē: ⁊ ꝑcia ⁊ foꝝ: ⁊ portꝰ ⁊ facia. Post vrbis ꝑfectos ē tertiū collegium: qđ circa rē militarē versaꝰ ad eūdē modū in q̄terniones sex diuisum: quoꝝ vnū cū classis ꝑfecto ponūt: aliū quū eo: q̄ bobꝰ ꝑeest q̄bus instrumēta ⁊ cibaria: ⁊ alia militię necessaria portanꝰ Hi etiā ministros ꝑbēt q̄ tympanis ac tintinabulis vtūtur. Itē stratores: ⁊ machinaꝝ fabros ⁊ hoꝝ famulos: quos pabulatū ad tintinabulū emittūt ꝑmio celeritatē: tarditatē supplicio rependētes: tutela illis adhibita. Tertii peditūz curā habēt: quarti equoꝝ: q̄nti curruū: sexti elephātū: eq̄s ac cęteris bestiis regia stabula fiūt fit ēt regiū armamētarium in quo arma cōseruāꝰ Nā miles armaturā in armamētario reponit: ⁊ equū ⁊ bestiam eodem modo in regis stabulo vtunꝰ illis infrenibus. Currus a bobꝰ in itinere trahunꝰ: equi ꝑ capistrū ducunꝰ: ne pedes labore incedanꝰ: et animositas sub curribus obtundatur. Currus præter aurigam sessores duos habet. Elephas vero aurigam et tres sagittarios. Indi in victu frugales sunt pręsertim in castris: nec multa turba gaudent. ornatu plurimo vtuntur a furtis magnopere abstinent. vnde Megasthenes refert: quum in Sandrocoti castra venisset in quibus erant hominum quadraginta millia nullam diem vidisse in qua vltra. cc. dignarum ꝑcium furta essent allata: etiā quū legibus vterentur non scriptis litteras enim non norunt sed memoriter omnia administrant. Et propter simplicitatem: ac vitę parsimoniā: omnia eis prospere succedunt: vinū non nisi in sacrificiis bibūt potū ex oriza cōficiunt: sicut ex ordeo cibus magna ex parte oriza sorbilis est. In legibus ⁊ cōtractibus maximā

simplicitatē eē:vel ex eo argui pōt: q̄ nō multū sint litigiosi. Nā nec cōmissi nec depositi iura vl la habēt:nec testib⁹ indigēt:nec sigillis: sed sim plicit̄ credūt. Domū frequētius incustoditā ha bēt q̄ pfecto oia sunt cōtinētiæ. Cetera nō faci le q̄s admittat: vt q̄ soli degāt: z nō vna oibus z cenandi:z prandendi hora sit:sed cuique libi= tum sit . Nam z ad ciuilem socialemque vi= tam illa sunt accommodatiora. Exercitium pci= pue frictionē pbāt:z maxime strigilib⁹ hebeni leuib⁹ corpora:expoliūt. In tumulis z sepultu= ris faciēdis pparci. In cultu corporis nimii,nā z aurū gestāt:et lapillis ornāt:z sindonē cādidis= simū induūt z vmbrelas secū portāt:nā pulchritu dinē excolētes oia faciūt:q̄ ad decorandā facie; ptinēt. Veritatē pinde recipiūt atq̄ virtutē eta ti senū prerogatiuā nullā tribuūt:nisi prudētia ex tellāt. Multas nuptas habēt quas a parētib⁹ accipiūt:pari boū emptas:alias obediētiæ gra tia: alias plis ac voluptatis:z nisi castas esse cogāt fornicari licet. Nemo ex indis coronat⁹

Victimarū nex.

sacrificat nec adolet nec libat. Victimā nō iugu lāt: sed pcluso spiritu necāt:ne q̄d mancū deo of

Testiū poe na.

ferat:sed integrū. Qui falsus testis dephendit extremis decurtat:q̄ mēbro aliquo quēpiā or= bauerit: nō mō talionis pœnā subit:sed ēt ma= nu trūcat:q̄ si quis artifici manū: oculūue ade= merint:capitale ē idē dicit neminē indorū seruis vti. Onesicritus id propriū eorū ait: qui sub mu sicano sunt z quasi eorū officiū quēadmodū z alia pmulta eius regionis officia cōmemorat vtpo te iustissime. Regis corp⁹ empticię mulieres cu rāt. Qui regē custodiūt: z reliquus exercit⁹ ma nēt extra portas. Si qua mulier regē ebriū oc= ciderit:munus habet:vt cū illius successore iun gatur. Succedūt aūt filii: regi interdiu dormire nō licet:nocte cogit cubilia p horas mutare id q̄ pp insidias:quū in castris ē sæpe exit. nā z ad iudiciū exit p diē audiēs : ēt si hora sit: vt corp⁹ curet. id aūt fit strigilū pfrictione: nā simul z au

Regis som nus.

dit : z a tribus pfrictoribus pfricat: exit etiam ad sacrificia. Tertio ad venationem: vbi bac= chico more maxima mulierū caterua circūfun= dit. Stipatores exterius manēt. Nā via funib⁹ obtexit. q̄ si q̄s interius ad mulieres pnetraue rit:capite plectit pcedūt eū tympana z tinti= nabula. Quū in locis septis venat e sollo sagit= tat:assistūt ei due tresue mulieres armatæ.quū in locis nō clausis venat: sagittat ab elephāte. Ex mulieribus aliæ in curribus sedēt:aliæ i eq̄s aliæ in elephātis:quēadmodū z militant oibus armis exercitatæ:q̄ pfecto multū a nostris di= screpāt: id maxime q̄ de caucasi habitationi= bus dicit:q̄ in pppatulo cū mulierib⁹ coeāt : et q̄ parentū cadaueribus vescant. Addit aūt cerco= pithecos ibi eē q̄ p præcipitia vadētes: petras cōtra insequētes deuoluāt. Et alia q̄ apud nos mitia sūt:apud illos magna ex parte siluestria esse:equos ibi vnicornes esse:ceruinis capitib⁹. Ex arūdinib⁹ erecta esse tricenū passuū longi= tudine humiles quinquagenū. Tanta crassitu= dine:vt q̄busdā diametros sit ternū cubitorum q̄busdam dupla. Sed ad fabulas rediēs: ait ho

mines quosdā esse quinq̄ palmos:quosdam tri palmos:quorū nōnulli naso careant et duo tan=

Equi vni= cornes.

tū spiramenta supra os habeāt. Cum tripalmis grues pugnare:q̄ z Homerus significet. Item perdices anserū magnitudine. Illos gruū oua legere atq̄ abolere.nam ibi nidificant:nec alibi eorū oua nidiq̄ reperiūtur. Sępe etiā grus ce= cidit:quę ænea spiculū habebat a rebus ibi ge stis. Similia sunt quæ de enotocoetis: z silue= stribus hominibus:ac monstris:cæteris dicun tur. Sed siluestres homines ad Sandrocotū nō

Pigmæi perdices.

esse delatos cū ad mortem obdurēt. atq̄ eos cal canea anterius digitos z pedis deorsum poste rius habere. Adductos fuisse quosdā carentes o. et mites hoies qui circa gangis ortū habitēt: z vaporibus assarū carniū z fructuū ac florū o= doribus enutriuntur: z pro ore spiramenta quę dam habeant. rebus fetidis oppido grauari: a deo vt vix superuiuant:præsertim in castris. de

Odore vi= uentes.

alijs etiam permultis philosophos narrare:vt

Ocypodes.

de ocypodibus qui cursu equos præuertāt: de

Enotocoe ti.

enotocoetis qui aureo ad talos vsq̄ dependen

Vnoculi Hyperborei.

tes habeant:vt super eis indormiant : adeo for tes vt arbores euellāt et neruū frangant. Ali= os esse vnoculos caninis auribus: z crinibus e rectis:pectore hyspido habentes oculū in me= dia fronte:qui naso carent omniaz cruda edere z paruo tēpore viuentes ante senectutez extin guiz:z superiorem oris partem eminentissimam habere. De hyperboreis qui mille annos viuūt eadem scribit:quæ simonides z pindarus z alij poetæ:atq̄ illud fabulosum est:quod a Tima= gine dicitur:quod æneis guttis pluerit: z q̄ ea pluuia tactus fuerit : propinquior veritati est Megasthenes:qui ait flumina auri micas de= ferre ex quib⁹ regi tributū aduehatur:id quod etiam in Iberia contingit. De philosophis di= cit:quod qui sūt montani bacchū celebrant:si= gna quędā ostendentes quod solū apud eos a= grestis vitis nascatur:z ædera et laurus z myr tus z buxus:z alia semper virentia quorū nul= lum sit trans euphratem præter pauca quæ= dam tuhortis irriguis z multo cultu conserua= ta . bacchicum est etiam : Sindonem ærmi= tras gestare : z vnguentis vti; z floribus tin=

Mitras. gestare.

gi z tympana et tintinabula exeuntem regem precedere. Campestres vero Herculem colūt: quæ profecto fabulosa sunt:et a multis redar= guta: præsertim de vino ac vitibus: nam regio trās euphratem z armeniam vineas habet.me sopotamia quidem tota et media:vsq̄ in persiā: z Carmaniam:magna ex parte vitibus z vino a bundant. De philosophis quoq̄ diuisionez aliā facit:quorū duo genera dicit:nā alios Bragma

Bragmāe.

nas vocat:alios germanas: sed precipue brag= manas probat:q̄ cū Græcis in opinionibus cō cordēt. Hi q̄primū cōcepti sūt:viros doctos cu ratores habēt:q̄ z matri z cōcepto accedentes q̄dā canūt in plis fœlicitatē s;re vera q̄dā cōti nētię pcepta dant matres libēt eos audientes: fœlices in prole existimantur : postq̄ vero nati sunt:alios:atq̄ alios curatores fortiunt nā quo magis ætas adolescit:elegantiores magistros

habent. Referet philosophos ante vrbē in luco exerceri: intra cōpositū quēdā circuitum frugaliter viuētes: sup toris ac pellibus: & ab aialibus ac venere abstinere serius sermonibus intētos et cū volentibus audire cōmunicantes. Auditori aūt nō licere nec loq̄ nec sternutare: nec ēt excreare: vel die illa cetu explodi: vt incōtinēte & cū .xxx. & .vii. annos sic vixerit in sua secedere: & laxius licētiusq̧ viuere: sindonē induere aurū in manibus & auribus moderate gestare: & carnibus vesci aialiū: quæ hoiem ad opera nō adiuuant ab acribus: et cōdimētis abstinere: & vxores multas capere ꝓpagādæ ꝓlis gratia. Nā a plotibus plura eueniūt bona. Dicit ēt biagmanas cū vxoribus ñ philosophari ne si iprobe sint aliq̄d qđ efferri nefas sit in ꝓphanos efferāt. si ꝓbæ ne viros relinquāt. Nā qui voluptatē ac dolorē vicā ac mortē æque cōtēnit subditus esse nō patit: hmōi aūt sunt ꝓbus & ꝓba. Itē multa eos de morte dicere: & hāc vitā putandā esse quasi quēdā viuidū hoīum cōceptū mortē vero natiuitatē: ad verā illā & fœlicē vitā: is q̄ recte philosophati sunt. Idcirco eos multa exercitatione vti ad mortis ꝑparationē. Nihilq̧ eorū que hoibus accidere dicūtur bonū esse vel malū: nec eisdē rebus alios angi alios lætari: ac si insomniauiui imaginationes habeant: nec eodē iisdē interdū angi interdū imutatos lætari. Eoꝝ vero q̄ ad naturā ꝑtinent: ꝑtim dicit stulticiā ab eis significari: q̄ in operibus meliores sint: q̄ in verbis et multa ꝑ fabulas ꝑsuadeāt: ꝑtim vero cū grecis sentire: vt qđ mūdus sit creatus: & corruptibilis & sphericus: & qđ cōditor & administrator omnium deus vniuersuz ꝑuadit. Uniuersarū rerū primordia diuersa eē faciendi aūt mūdi initiū aquaz: & ꝑter .iiii. elemēta: q̄ntā quādā naturā eē ex qua coelū astraq̧ cōstēt. Terrā i medio sitā vniuersi: ꝯsemie de aīa: aliisq̧ cōpluribus similia dicūt. Inserunt fabulas quasdā queadmodū Plato de īmortalitate aīæ: & de iudiciis: quæ apud inferos fiūt: & alia hmōi nō pauca: ac de Biagmanis q̄dē hactenus: ex germanis eos honoratissimos ait q̄ silulcolæ appellant: ex eo q̄n siluis degāt ex frondibus & siluestribus fructibus viuētes: vestes ex arborū corticibus habere: vini & veneris expertes. Cū regibus de causis rerū interrogantibus ꝑ nūcios colloqui: & ꝑ illos diuina a regibus coli & placari. Post silulcolas in honore medicos esse: vt q̄ circa hoiem philosophēt: frugales quidē ñ tñ rusticātes: oryza et ordeaceis viuētes: que nemo rogatus illis nō irrogat: nemo hospitio nō libēter suscipit posse eos: & fecūdos facere & mariū & fœminarū ꝓcreationē per medicamēta ꝓstare. Medicinā plurimū ꝑ cibos perfici: nō aūt ꝑ medicamēta: ex medicamētis maxime vnctiōes ꝓbari: & cataplasmata: cætera maleficum: nō esse ex pertia. Atq̧ tā hos q̄ illos: & in laboribus: & tolerātia cōstantiā exercere adeo vt quotidie in eodē gestu imoti ꝑseuerēt. Alios esse quoq̧ quidā diuinatores: incātatoresq̧ sint: & cōsuetudinū: & dictoꝝ circa defunctos non ignari. Errantes ꝑ vicos & vrbes quidam vero his elegātiores atq̧ vrbaniores: nec

Mors natiuitas est

Siluicolæ

Medici.

ipsi abstinētes ab iis q̄ de inferis memorantur: quæcūq̧ ad pietatē sanctimoniāq̧ pertinent. cū hoꝝ etiā nōnullis mulieres philosophari a veneris abstinentes. Aristobolus vidisse se dicit Sophistas duos ex Taxilia: vtrosq̧ Biagmanas alterū seniorē tonsum alterū iuniorē cōatū: quos discipuli sequebāt. Eosdē interdū in foro versari: & vt cōsiliarios honorari auctoritatē habētes: quicquid ex rebus venalibus voluerint gratis auferendi: & ad quæcūq̧ accesserint Sesamino pingui perfundi: vsq̧ ad oculos flueret et multo melle ac Sesamo præsente panē cōficiētes: gratis enutriri. Cūq̧ ad Alexandri mēsaz accederent: assistētes cœnare & patiētiā docere. Postea in locū quendā ꝑximū secedētes: seniorē supinū & solē & hymbres tolerare. Iā. n. pluebat vere incipiente: Iuniorē vero in altero pede stantē: lignū tricubitale ambabus manibus sublatū sustētare: pede aūt iā defesso nisum: inalterū imutare atq̧ ita quotidie perseuerare. Ex his cōtinentiorē visuz fuisse iuniorē: q̄ cū aliquādiu regē secutus fuisset: domū reuersus est: & eo relicto iussit si q̄d vellet ad se veniret: alterū vsq̧ ad extremū secutū. & vestē & vitā apud regem imutasse & cū a q̄busdā increparet respōdisse: q̄ .xl. exercitationis annos cōplesset quos ꝓmiserat Alexandrū filius eius bona plurima dedisse. De taxiloꝝ cōsuetudine noua quędā refert & inusitata: qđ q̄ filias præ inopia locare nō possūt. In ipso ætatis flore in forū ꝓducūt: cū tuba et classicis: q̄bus bellica significari solēt. Cū multitudine cōuocata puella accedēti ꝑmū posteriora humerotenus detegit. Postea vero anteriora: quę cū placita fuerit & approbata q̄buscūq̧ videt nubit. Itē q̄ mortui vulturibus proiiciūt. Plores aūt vxores habere cū multis ē cōmune. Dicit etiā audiuisse apud nōnullas gentes: vxores spōte cū viris comburi: quę vero id nō ferāt in gloriās esse: & alibi a nobis dicta sūt. Onesicritus missum se scribit: vt cū Sophistis colloquere: q̄ Alexāder audiuisse: nudos eos incedere & tolerantia exercētes: in honore maximo haberi. Ad alios aūt nec vocatos ire: sed iubere vt alii ad se venirēt: si q̄d assequi vellent: qđ ab eis agere & dicere: et cū tales essēt: nec decorū videre: vt Alexāder ad illos accederet nec etiā inuitos cogeret: vt quicquā facerēt ꝑter patris instituta: se missum inq̄t: & .xv. hoies .xx. stadiis ab vrbe inuenisse: aliuz in alio gestu: vel stantē vel sedentē: vel iacentē nudū & vsq̧ ad vesperā immotū. postea in vrbē discedere. Sed omniū difficillimū esse: solē perpeti adeo calidū vt nemo alius nudis pedibus scilicet in meridie per terram ire facile ferret: locutumq̧ cum vno eorum nomine Calano qui postea vsq̧ in ꝑsiam Alexandrum secutus: secundum patriam legem mortuus est in rogum impositus: tunc autem super lapidibus iacebat. Quum ita ꝯ accessisset et eum appellasset: dixit se missum ab Alexandro eorum sapientiam auditurū: & regi nunciaturum quare nisi inuidia esset se paratum audire dixit: At Calanum quum chlamydem indutum vidisset et pileatum: et

Sophistæ duo.

Imbrē tolerans. Pede altero insistens.

Nuptiarū mos.

Calanus.

erepi datū risu permotum dixisse. Olim omnia plena erāt triticea z ordeacea farina vt nūc pul uere z fontes alii lacte: alii aqua fluebant non- nulli melle: nonnulli vino: nōnulli oleo ibant bo minea ob satietatē ac delicias in cōtumeliā ex- ciderunt. Juppiter modū exosus oīa aboleuit: z vitā per laborē constituit. Tunc cōtinentia et virtutibus cæteris in mediū prodeuntibus rur sum bonorū copia facta est. Nunc iā res ad satu ritatem cōtumeliāq3 redit: z rerū omniū interi

Vita p la- borem.

tus fieri periclitatur: quæ quū dixisset vidisse: si quid vellet audire: vt eo habitu deposito: super iisdē lapidibus nudus iaceret. Onesicrito aūt

Mādanis.

addubitāte. Mandanī qui senior erat z cæteros antelbat sapiētia: Calanū tāq3 conuiciatorē ob iurgasse: z a contumelia deterruisse. Postea one sicrito ad seuocato dixisse: se summopere quidē Alexandrum laudare: ꝙ in tanta administran- di imperii mole sapientiā cuperet: et solū eū in armis philosophantē vidisset: z rē fore omniu3 vtilissimā: si ii saperent: quibus postea adesset: vt spōtaneis cōtinentiā persuaderēt. Inuitos aūt cogerēt: postea veniā postulasse si per tres interpretea colloquens: qui nihil nisi merā vo- cē perciperent: non plura vtilitatis efficeret: quā vnus aliqs e vulgo quod perinde esset ac si qs diceret: lympidā aquā per cœnū delabi. Oia ita ꝙ dicta ad hoc ptinebant: qđ iis esset optimus sermo: qui voluptatē mœrorēq3 ex animo adime ret: z mœror z dolor differt: quod alter eis esset inimicus. alter vero inimicissimus. Et ꝙ corpo ra ad laborē exercerent: vt mētes cōfirmaren- tur quibus motus sedarēt z bona oībus consu lerent: z publice z priuatim z quomodo nūc ale xandrum suscepturi essent: nam si bene illum susciperent: bene sibi futurum: si male bene al- siteri facturos. Post hæc interrogasse num talia apud græcos dicerentur: cui affirman- ti: quod eadem Pythagoras diceret: et iu- beret ab animalibus abstinere Socrates: et Dyogenes quē ipse audisset respondisse: quod prudenter eos in cæteris sentire existimaret. In vno aūt errare: quod legē anteponerent na

Lex Natura.

turæ. Nequaq3. n. inquit pudere se: vt ipsum nu dos degere frugaliter viuentes: cu3 ea optima

Dom9 op.

domus sit: q̄ minime supellectilis indigeat. Ad didit multa se de natura: de signis: de hymbrib9 de siccitatibus: de morbis deniq3 esse perscruta tos. Abeuntes vero in vrbē per fora dispergi: z quæcūq3 offenderint ficus vel vuas ferentē ab eo gratis capere. Si oleū fuerit eū perfundi: et inungi: z omnē domū: z diuitias sibi patere vsq3 in mulierū conclauia ingressos aūt z in cœna: z in sermonibus cōiteare. Turpe apud eos puta ri corporis morbū: quē siquis veretur seipse per

Pyra.

ignem efferē. Nā constructa pyra super eā per- unctus sedet z accendi iubens immotus cōbu ritur. Nearchus quū Sophistis mētionē fac't. Bragmanas in ciuitatib9 versari dicit: z reges sequi z eo3 cōsiliarios eē. Cæteros vero q̄ ad

Calanus.

naturā ptinēt cōtēplari: z ex his Calanū fuisse: z cū eis mulieres philosophari: z oim vitas du rissimas eē. De istitutis vero q̄busdam hęc ait legū alias eē nō scriptas: alias cōmunes alias proprias: q̄ a balio3 legib9 lōge sunt diuersę: vt

Victus.

qđ apud nōnullos virgines ꝑmiū ꝓponant. pu- gnis vincenti: z ꝙ moderate nubāt: z ꝙ alii q̄dā per cognationes z cōiter operenē: z quū fructꝰ colligunt: q̄sq3 onus suū tollat in anni alimenta. Reliquū vero excoquāt: ne vacui sint: sed habe ant vn de operenē. Armaturā eē arcū: z sagittas tricubitales: vel hastā z peltā: z gladiū latū tri- cubitalē. z capistria pro frenis vti: q̄ a ꝓuis cāis nō differāt. Itē labia clauis ꝑforari: ostendens ꝓterea indos valde studiosos eē circa artes di cit qđ quū spōgiā apud Macedonas vidissent: mox eā sunt imitati: pilos z funiculos subtiles et liciā in lanā consuentes z quū ea perfecissent: partī traxisse partī z coloribꝰ tinxisse. Itē subito multos strigiliū et lecyto3 magistros effectos esse: epistolas in Sindonibꝰ scribete bene fulla tis: aliens litteris nō vti ære fuso vti percusso nequaq3 cām vero nō dixit cū absurditatē con- sequēter dixisset: qđ vasa fictiliū more frāgeren tur: quū cadūt ex his: q̄ de India memorātur: il lud ē qđ apud eos mos ē: z reges z oēs q̄ in po testate aliqua sunt adorari: nō aūt venerari. hęc regio lapides ꝓciosos fert: vt Cristaliū et vari

Lapides ꝓ ciosi margarite Calanus.

os carbūculos z margaritas. Qđ aūt scripto- res inter se cōcordēt ea sint indicio q̄ de Cala- no referūtur. Nā qđ cū Alexādro fuerit: et per ignē spōte interierit: cōuenit inter eos. modum vero nō eundē oēs dicūt: nec eisdē ꝺ causis: sed alii tradūt eū tāq3 regis cōmendatorē secutum fuisse: extra indię fines: ꝓter cōem alioꝝ philo- sophorū cōsuetudinē. q̄ indię regibus assistunt ea curātes q̄ ad deo3 cultū ptinēt vt magi ꝑsis Quūq3 apud Pasargadas ęgrotaret: nā tū pri mū eū morbus inuasit: seipsu3 extulisse: anno vi tæ suæ .lxxiii. regis preces minime exaudien- tem: facta eni3 pyra: z aurea lectica superimpo sita: illum in ea cubuisse z stramentis opertum combustum fuisse: Sunt qui dicant eum in lig- nea domo frondibus plena: et pyra supertecto constructa inclusum: post pompam cum qua e- rat se vt trabē in ignē iniecisse: et cum domo de flagrasse Megasthenes putat nullum philoso phis decretum esse: vt sese afferant. Immo qui id fecerit: puerilem iudicari. Et natura quidem duros in vulnus vel p̄cipitium ferri. doloris impatientes in profundum maris: doloris pa- tientissimos strangulari. Igneos in ignē detru di: de talem Calanum fuisse incontinentem sane hominem: et mensæ Alexandri obnoxiū. Hunc

Calani mors Mandanis sophista.

itaq3 vituperari. Mādanum summopere lauda- ri: qui quū alexādri nūtii cū ad Iouis filiū vo- carent: z obedienti dona pollicerētur. Inobediē ti vero minarēē cruciatū. Respōdit nec illū Io uis filiū eē: nec magnę pti terrarū iperare: nec se illi9 donis ꝓmoueri: cui nulla satietas eēt: nec minas extimere: cū viuēs sat e ab india nutrirēē Mortu9 vero ab atrita iā senio carne liberarēē in meliorē puriorēq3 vita imutatus: vñ z ab ale xandro laudatū dicit: z venia donatū. Atq3 hæc ēt a rerū scriptorib9 dicuntur: ꝙ indi Iouē plu uialē et gāgē fluuiū et idigetes genios colunt.

Et cũ eorũ rex capillos abluit solẽnia celebrãt:
et maxima dona mittũt diuitias suas certatim
ostẽtanteu:addũt etiã nõnullas ex auteris for
micis pennatas asse:z flu mia auri strigmẽta de
Põpæ solẽnes. ferre:vt in iberia. In solẽnibus põpis multos
elephãtes mitti auro z argẽto ornatos:z mul-
tas quadrigas:z boũ paria:deinde exercitũ in-
structũ sequi: z ingẽtes lebetes deauratos; et
magnos crateras: z mensas ex indico ære: z sel
las:et pocula; et labra; q̃ oia maxima ex perte
Smaragdis z beryllis:et carbũculis incrusta-
ta sint. Itẽ vestẽ au reã auroq; interrextã:z par
tales:z leones altes z variarũ:z cõcinnentiũ a-
uium multitudine Clitarchus refert;magnarũ
frondiũ arbores in plaustris catenarũ rotarũ
deportari:z ab eis aues mãsuetas arceri quarũ
canorissimũ dicit orientẽ:aspectu pulcherrimũ
atq; variũ. Catreũ specie pauoni per similẽ. Ce
tera vero imaginis pictura ab illo sumẽda est.
Brãnæ. Bragmanis prãnas philosophos opponũt ar
Brumanæ gutos sane homines z cõtentiosos. Pragma-
nas etiã physiologiã et Astronomiã exercere:
et ab illis:vt stultos z ostentatores derideri:at
q; horũ alios mõtanos: alios gymnetas: alios
ciuiles ac domesticos appellari. Rursumque
montanos pellibus ceruorũ vti:z peras radici-
bus:z medicamentis plenas gestare:et cũ ma-
gica z caminibus z ligaturis medicinã affinge
Gymnetæ re. Gymnetas nudos degere q̃ etiã nomẽ signi
ficet:z magna ex parte sub dio tolerantiã quã
prius diximus. vsq; ad. xxx. et septimũ annũ ex-
ercere mulieres cũ eis viuere: non tamen per-
misceri: atq; hos in admiratione maxima habe
ri quos vero ciuiles diximus Sidonẽ gestare
et in vrbe vel in agro negare: nebridas: vel da-
Indorũ vestes. marũ pelles inducere. Et vt breui dicamus indi
veste cãdida:et Sindonibus cãdidis. et carpa-
sis vtuntur:contra quã ab his peribeatur: qui
eos dicunt vestes coloribus infectas gestare.
Comã z barbã nutriunt: z crinẽ intricantes,mi
tantur. Artemidorus autor est gangem ex mo
Gãgis ori go. dis montibus ad austrũ deferri: et cũ ad gan-
Ganges vrbs. gẽ vrbẽ peruenerit:conuerti ad au rorã vsq; po
lybothra:atq; in mari egredi: itẽ cenadem vnũ
ex iis esse:qui in eũ influũt. Nutririq; in eo cro
codilos z Delphinas addit z alia quædã in cas
sum z confuse z minime curanda. His ea addit
possunt: quæ a Nicolao Damasceno dicuntur.
refert enim se Antiochiæ quæ apud daphnem
est. Indorũ legatos vidisse: qui ad Cæsarẽ au
gustũ venerãt: qui quidẽ plures ex epistola si-
gnificabantur: sed tres tm̃ seruati erant: quos
vidisse se ait. Ceteri longitudine viæ:magna ex
parte perierant. Addit etiã epistolã græcã fuis
se in mẽbrana scriptam:in qua significaretur po
rum esse: qui scriberet:et cũ sexcentis regibus
imperaret. Cæsaris tamen amicitiã multiface-
re et paratũ se quocunq; voluerit aditũ exhibe
re:et in quibuscunq; rectũ fuerit opitulari, hæc
dicit in epistola contineri: allata præterea esse
dona:octo seruos nudos i subligaculis arom
atibus delibutos. esse autẽ dona mercuriũ a pu
ero brachiis ab humeris exertũ:quem nos vidi

mus. Itẽ viperas ingentes z serpentẽ. x. cubi-
torũ:z testudinẽ fluuialem triũ cubitorũ z perdi
cẽ vulture maiorem. aderat etiã his qui se athe oenas su.
nis concrematuit:quod aiit in reb⁹ aduersis fa- Indorũ le
cere dicuntur. vt præsentiã mala effugiant: aliq gati ad au
in rebus secundis quemadmodũ hic. Nã quũ gustum.
omnia ex sententia hucusq; fecisset:abundũ sibi Porupore
eratne quid quod nollet ingrueret immorante. tia.
Nã et ridentẽ eum:z nudũ: et vnctũ in rogũ isse Perdix
affirmat:z in scriptũ fuisse in sepultura. Hic ia- vulture
cet Carmanchagas Indus:ex Bargosa qui se maior.
cundũ patriã Indorũ consuetudinẽ se immorta Carman-
lem fecit. Post Indiã est Ariana:prima regio- chagas.
nis pars: quæ post indũ persis obtẽperat z su- Bargosa.
periorum Satrapiarũ:quę extra taurũ sunt. ab Ariana.
austro et septentrione eodẽ mari:z eisdem mon
tibus terminata: quibus india z eodẽ flumine
Indo qui inter eam fluit: atq; Indiã. Citerius
vero ad occidentẽ porrecta: vsq; ad aliena quæ
a caspiis portis i Carmaniã describitur:vt qua
drilatera sit figura:australe itaq; latus: ab indi
z Patalenæ hostiis portu incipit:finit autem
Carmaniã versus:et persici sinus: os habẽs p
montoriũ ad austrũ satis expositũ. Postea in il
num deflectit:vsq; in persiã. In ea primũ Arbi-
es habitant: eodẽ nomine quo vrbiu flumẽ ap Arbies.
pellati:quod eos a sequentibus oritis distermi Arbis flu.
nat mille fere stadiorũ orã habentes: vt Near- Oritæ.
chus vult:quæ z ipsa indorũ pars est:postea sũt Icthyo-
Oritægens liberæ conditionis: quorũ præter phagi.
nauigatio millæ et octingentorũ stadiorum est:
postea Icthyophagorũ ora. vii. milliũ et qua-
dringentorũ. Postea Carmaniorũ trium milliũ
et septingentorũ: vsq; in persis:quare vniuersa
stadia sunt. xii. millia z nungenta. Ichthyopha
gorum regio secus mare est: z magna ex parte
arboribus caret raritas in ea palmarũ Achãti
myrice aquarũ est domestici cibi maxima ẽ. Ve
scuntur piscibus tũ ipsi:tũ eorũ pecora:z aquas
pluuiales fossiles potant:pecorũ carnes pisci-
b⁹ p̃ebẽt domicilia: ex ossibus cetorũ z ostreo
rum conchis:magna ex parte faciunt. Nã tra-
biũ:z fulcrorum vsum costę p̃estant portas ma
xillę et vertebiu fiũt mortaria:in quib⁹ pisces
subiungũtur ad solẽ assantur: postea ex his pa
nem cõficiunt frumẽti paululũ admiscẽtes. Nã
z molas habent quãquã ferrũ non habeant. q̃d
neq; admirandũ est:id. n. aliunde afferri potest
cõcedunt eas cũ attritæ sunt lapidibus iis qui
b⁹ z sagittas:z missilia perustis exacuũt: pisces
partim i cupis panariis assant parti (quod fre
quenter fit) crudos edũt. Capiũt eos retibus
ex cortice palmarũ factis. Ultra hęc est Gedro
sia: minusq̃ India exusta q̃ reliqua Asia ma-
Gedrosia. gis. Ea fructuũ z aquarũ inopia laborat:nisi æ
state:nec multo melior est:q̃ regio Icthiopha
gorũ:fert tamen aromata p̃cipue nardũ z myr
ram; vt Alexandri exercitus his p̃ tecto z stra
tis vteretur:odoratiorẽ simul:ac salubriorẽ ae-
rem habens:ac de industria quidẽ sub estiuũ
tẽpus ex india discessere. Tũc. n. Gedrosia hym
bribus abũdat:et flumina: et aquę augent hye
me deficiũt. Cadunt hymbres in superioribus

septentionis partibus. in locis mōtanis vñ flu
minib⁹ anctis cāpi mari ꝓximi irrigāt et aquis
abundāt. Alexander aquarū inquiſitorea in de
ſerta pręmiſit ⁊ eos: qui ſibi ⁊ claſſi manſiones
pararēt. Nā copiis trifariā diuiſis: ipſe cū exer
citus parte: ꝑ Gedroſiaꝫ profectus ē remotus
a mari quingentis ſtadiis per plurimū. vt ſimul
⁊ claſſi orā cōmodā pararet: ⁊ ipſe nōnunq̄ ma
ri appropinquaret: quod difficiles quidē ⁊ aſpe
ras actas habebat: exercitus vero partē cū cra
tero pręmiſit in mediterranea: vt ⁊ Arianā ca=
peret ⁊ in eadē loca procederet in quę ipſe iter
erat facturus. Claſſem aūt naro tradidit. One
ſicrito nauiū pręfecto iubens: vt ordinate ſeque
rentur: ⁊ eius itineri pręternauigarent. Nam et
Nearchus refert: iam rege iter pagrante. ipm
i autūno ſub veſpertinū exortū Pleiados: naui
gationem incœpiſſe quū nondū apti flatus ſpi
rarent barbaris eos adorientibus: atq̄ vrgen=
tibus. Jam. n. abeunte rege libertatē ⁊ audaciā
cœperant. Craterus ab hydaſpe mouens per
Arachotos ⁊ drāgas in Carmaniā profect⁹ eſt
Alexander per ſterilē terrā toto itinere penu
ria laborauit: e longinquo tamen parua quædā
Arachoti. Drangæ. ⁊ rara veniebant vt exercitus fame pręmeretur
⁊ iumenta deficerent ⁊ in viis ⁊ in caſtris impe=
dimenta relinquerētur. Palmarum fructus et
medula multos ſeruauere. Dicunt Alexandrū
ſummopere cōtendiſſe. cum difficultates ſciret
ex fama quę obtinebat. Semiramim. cū. xx. in=
columē euaſiſſe: cyrum vero cum. vii. Si poſſet
ipſe victor per eadē loca: tantum exercitum in=
columen educere. pręter cęteras difficultates
grauis erat æſtus ⁊ arenæ profunditas ⁊ ar=
dor nōnullis in locis arenæ cumuli muniebant
vnde difficulter pedes referri poterāt: tanq̄ ex
aliquo profundo accliuia quoq̄ ac decliuia fre=
quentia erāt. Ad hęc diurna etiā itinera longa
fieri oportebat: ꝓpter aquarū inopiam ducente
nū quadrigentenūue ſtadiorum nonnunq̄ etiam
ſexcentenū frequentius noctu iter agebant. ca=
ſtra procul ab aquis ponebāt: ſæpenumero in
tricenis ſtadiis ne ꝓpter ſitim nimis implerent
Nā multi aquā nacti: cū armis bibebant in eā
ſe immergētes vnde intumefacti exanimes flui
tabant: quapropter aquę oēs cū breues eſſent
cōtaminabantur: Alii ſiti perditi: in media via
Alexandri exercitus ſitis. ad ſolem iacebant: deinde tremuli cū manuum
ac pedū cōcuſſu moriebātur ac ſi a b rigore at
q̄ horrore detinerentur. Cōtigit etiā vt nōnulli
iter deflectentes cū ſopirent ſomno ⁊ laſſitudi=
ne ſuperati: vñ poſtea viarū errore ⁊ omniū diffi
cultate: ⁊ æſtu deperibāt: fuere q̄ poſt multas
ærūnas ſeruarent. Diluuiū quoq̄ torrentis per
noctē ingruētis: multa corpora: ⁊ vtēſilia obru
it: ⁊ maxima pars regię ſupellectilis deleta eſt.
Sępe viaꝝ duces ob locoꝝ iperitiā in mediter
raneā diuerterūt: adeo vt nō amplius mare ap
pareret: qđ rex intelligēs: mox ad q̄rendū litt⁹
ꝓperauit: in quo poſtq̄ effodiēti aqua potulēta
inuēta ē: exercitū propere acceſſit: ac deinceps
vſq̄ ad diē ſeptimū ꝑ littoreā regionē ꝓfectus
eſt aquis abūdās: poſtea mox in mediterraneā
receſſit. Erat arbor lauro ſimilis: qua guſtata iu=
uenta oīm cū ſpuma in morem comicialis morbi
emoriebāt. Spina quędā fructibus in terrā fu
ſis quemadmodū cucumeres erat ſucco plena:
cuius aſpergines in quodcūq̄ aīal incidiſſent:
id oculis excęcabāt capiebant. Crudę palmulę
multos enecabāt: a ſerpentibus etiā periculuꝫ
aderat. Nā in arenę cumulis herba quędā inna
ta: ſerpentes occultabat: a quibus icti illico mo
riebātur. Dicunt apud Oritas: lœtiferis vene=
nis ſagittas pęruſtas illini. Quū q̄ ptolemæus Oritaꝝ ſagittæ.
ſaucius pericl. taret: ferunt quēdam Alexandro Alexandri viſio.
in ſomno aſtitiſſe: atq̄ ei radicē cum ramo oſtē
diſſe: quā cōtritam ſaucio imponi iuſſit. Exper=
rectū a ſomno ⁊ viſi memorē quæ ſitam radiceꝫ
inueniſſe: quæ multa aderat. Atq̄ ⁊ ipſum: et
alios vſos fuiſſe: Ac barbaros quū inuētū reme
dium vidiſſent ſe Alexandro dediſſe. Veriſimile
profecto eſt aliquē eā regi indicaſſe: ſed adula=
tionis gratia: adiūcta fabula ē. die ſexageſimo
in Gedroſioꝝ regiā ab oritis veniēs: cū exerci Gedroſia.
tus paululū quieuiſſet ī Carmaniā profectus ē
Auſtrale Arianæ latus huiuſmodi ſitū ore ha=
bet ⁊ vlterioris gedroſiorū et oritarum. terræ:
quę prox. me imminēt. Multa. n. eſt gedroſia: ⁊
in mediterraneā recedit quouſq̄ Drangas cō=
tingat ⁊ Arachotos ⁊ paropamiſades; de qui=
bus Eratoſthenes ſic ait: nihil. n. habem⁹ quod
q̄dē melius de ipſis dicam⁹. Dicit ergo Arianā Drāgæ.
ab Oriente Indo terminari. Ab auſtro mari Arachoti.
magno. Ab aquilone Paropamiſo: ⁊ ſequenti= Paropamiſadæ.
bus mōtibus vſq̄ in caſpias portas. A b occi= Ariāe fines
dēte iiſdeꝫ mōtibus quibus parthia mediā ver
ſus. Carmania vero paretacinā ⁊ perſiam ver=
ſus terminata eſt. Regionis latitudo eſt indi lō
gitudo: a paropamiſo vſq̄ ad oſtia. xii. ſtadio= Carmania
rum ſunt qui. xiii. millia faciāt ⁊ lōgitudo a caſ=
piis portio duplex eſt: vt in Aſiaticis itinerib⁹
deſcriptū eſt. Nā Alexandriam vſq̄: quæ apud
arios eſt. A caſpiis portis: per parthiā vna ea=
dēq̄ via eſt. poſtea eſt: quę recta it per bactria
nam: ⁊ mōtis tranſcēſum: q̄ in oroſpana fit per
triuium: quę ex bactris ē apud Paropamiſadas
Altera paululū ab aria auſtrū verſus deflectit: Triuis.
ꝓpthaſiē. Drangiane poſtea rurſum: vſq̄ ad in
dię mōtes: ⁊ Indū flumē: quare ea: q̄ ꝑ drāgas
it: ⁊ Arachotos vniuerſa lōgior eſt. xv. millibus
ſtadioꝝ: ⁊. ccc. Si quis aūt mille ⁊. ccc. detrahat
habebit reliquā regionis lōgitudinē in rectuꝫ
xiiii. millia: q̄ non multo minor eſt: q̄ maritima
ora: ⁊ ſi nōnulli ad. x. millia carmaniā addāt ſex
milliū eā ponētes: aut. n. cū finibus ponere eam
videbuntur: aut cū ora Carmanica: q̄ intra per=
ſicū ſinū eſt. Arianæ nomē vſq̄ ad partē quādā
pſarū: ⁊ medorū ⁊ ſeptētrionaliū bactrianorū: ac
ſogdianoꝝ extēditur. Sūt. n. quaſi eiuſdē linguę
Gentiū ordo eſt huiuſmodi. Sec⁹ indū ſunt pa= Arianæ.
ropamiſadæ. quib⁹ paropamiſus mōs iminet: Paropamiſadæ.
Poſtea Arachoti ad auſtrū: deīceps ad auſtrū paropamiſus.
Gedroſini ⁊ alii q̄ orā habent oībus. n. ad loco=
rum latitudines Indos adiacet: eorum quę ſe=
cus indum ſunt partem habent Indi: cum pri⁹ Arachoti.
eſſen perſarū: Ea Alexander Arianis ademit: gedroſini.

⁊ per ſeſe cõſtituit. Poſtea ſeleucus nicator ea
dedit Sadracoto contracta cũ eo affinitate: ac
pro iis .l. elephantes accepit. Paropamiſadis
ad occidentẽ Arii adiacẽt: Arachotis: ⁊ Gedro
Seleucus ſiis drangæ. Arii ⁊ ad aquilonẽ. ⁊ ad occidẽtem
Sadrocotue drãgis adiacent: aliquantum quodãmodo cir-
cundati. Bactriana ad ſiniſtram Ariæ adiacet
Arii. ⁊ Paropamiſadis: per quos Alexander cauca
Drangæ ſum traſcendit in Bactrianã. deinceps ad occi-
Bactriani dentẽ ariis parthi adiacent: ⁊ loca caſpiarum
Parthi. portarum. Parthis autem ad auſtrum Carma
Carmania niæ deſerta: poſtq̃ reliqua Carmania ⁊ Gedro
Gedroſia. ſia: ſed pdicta montana maxime cognoſcẽtur:
Drangæ. ſi quis viam nouit qua vſus eſt Alexander: quũ
Caſſiteroſ. bellum ex parthia in Bractianã perſecutus ẽ.
Euergetæ Nam in Arianam venit: poſtea in Drãgas: vbi
paropãiſii. philotas deprehenſis inſidiis Parmenionis fi
Bactriani lium interemit. Patris autem interfectores: q
eum vt conſilii conſcium: interemerãt: miſit ec-
batana. Dicũt eos camelis dromodariis .xxx.
xl. ve dierum itinere in diebus .xi. peracto rem
cõfeciſſe. Drãgæ alioquin perſice viuentes: vi
ni copiam nõ habẽt. Naſcitur quod eos caſſite
ros deinde. ex drangis Alexander venit in euer
getas: quos Cyrus ſic nominauit: ⁊ in ea Ara
chotos per Paropamiſadas Pleiade occi-
dente: nam ea regio mõtana eſt: ⁊ in ea tunc ni
gebat: quare difficulter adibatur: ſed frequen-
tes vici ⁊ rerum omnium copioſi pter oleum:
eorum moleſtias leuabat ad ſiniſtram ſummo
mõtiũ habebant. Ad meridionales paropamiſã
ptes idica ſũt ⁊ ariãa ad ſeptẽtrionales ⁊ occidẽ
tales Bactriana. hyeme ibi peracta ⁊ vrbe con
dita: habens Indiam ad dextram tranſiuit in
Bactrianam: per iter arboribus nudum preter
q̃ Terminthoo eoq; non multo fructicoſo: tamẽ
in ſumma frumenti inopia: vt iumentorum car-
nibus veſcerẽtur: atq; iis crudis propter ligno
rum penuriam: ſed ad hanc cruditatem concoꝛ-
quendam. Silphii copia aderat. Quintodeci-
Adrapſa. mo die ab hibernaculis: ⁊ vrbe quã cõdiderat
Choarina Adrapſa peruenit Bactrianę vrbem circa has
partes: quæ Indis ſunt conterminæ eſt choa-
rina ex omnibus quæ ſub ſunt parthis Indię
proxima. Diſtat ab ariana per arachotos ⁊ dic
ta mõtana .x. ⁊ nouem millibus ſtad ⁊ hanc re-
gionem Craterus oẽm pmeauit ſubiugãs eoſ
qui parere recuſabant: vt cũ Alexandro iũge-
rẽtur: ⁊ profecto ſub idẽ fere tẽpus vtriq; exer
citus pedeſtri itinere in carmaniam concurre-
runt. paulopoſt Nearchus in arabicũ ſinũ naui
gauit: multa ⁊ propter errores ⁊ erũnas ⁊ ceto
rum magnitudinem perpeſſus ⁊ q̃q̃ veriſimile
eſt nauigantes multa garrire verumtamẽ ma-
la ſibi immuniſſe ſignificarunt: ⁊ ſi magis metus
q̃ periculũ affuit periculũ eos turbabãt phyſe
terũ magnitudine fluctũ maximũ ⁊ accumu-
latum ⁊ caligine tantã reſpirationibus excitãtes
vt quę antepedes erãt cõſpici nõ poſſent. Sed
cũ nauigationis duces illis timẽtibus ⁊ cauſaꝫ
ignorãtibus indicaſſent: beluas eſſe quæ facile
tubaruꝫ ſonitu ⁊ plauſu exaudito diſcederent.
Nearchus naues influctũ eget qua maxime ar
cebatur ac tubis beluas exterruit. Illę vndas
ſubeuntes nauale certamen a puppi minaban-
tur verum ſubito ceſſauere. Quod nunc in In-
diam nauigant beluarum quidẽ magnitudines
referunt: quę nec gregatim nec ſæpius ſe offe-
rant ſed diſcedant clamore ac tubis repulſę. Di
cunt eas terræ nequaq̃ appropinquare: oſſa ve
ro iam diſſolutarũ a fluctibus facile eiici: ⁊ ma
teriam faciẽdarũ tegetuꝫ Ichthyophagis ſup Cetorũ magnitudo.
peditare. Nearchus cetorũ magnitudinem vi-
cenum ⁊ ternum paſſuũ refert quod aũt pro ve
ro ab iis habebatur qui in claſſe erant: Near-
chus falſum redarguiſſe dicit: q insula quædaꝫ
eſſet in trãſitu quę accedentes quoſq; abole-
ret. Nã cũ lẽbus qdã ꝓpe inſulã nauigaſſet: nũ-
q̃ amplius viſus ẽ: vñ hõis adinquirendũ miſſi
cũ in inſulã exire nõ auderent ſed pter nauigã
tes clamore: amiſſos reuocarẽt: nemie exaudiẽ
te reuer ſi ſunt: cũ itaq; omnes crimẽ in iſulã cõ
ferret nauigaſſe ſe dicit: ⁊ adacta naui cũ parte
nauigantiũ egreſſum: inſulã omnẽ colluſtraſſe:
quũq; nullum quęſitorum veſtigium inueniſſet
re deſperata rediiſſe atq; docuiſſe falſo inſulam
criminari: nam ⁊ ſibi ⁊ ſociis idem fuiſſet: interi
tus: ſed alius profecto exitii mod⁹ eſſe lẽbo de Carmania
buit: cũ infinita accidere poſſint. Carmania ab
Indi oſtio vltima eſt: At primũ quidem eius
promontoriũ ad auſtrum in mare magnum ex-
poſitum eſt quum vero perſici ſinus os fecerit
ad promontorium fęlicis Arabiæ quod in con
ſpectum eſt perſicum ſinum verſus inflectitur:
quouſq; perſiæ coniungat: multũq; in medi-
terraneam inter gedroſiam parthiãq; porrigit
plus tamen gedroſiæ pręuaricat ad aquilonem
quod fecunditas declarat. Parthia.n.omnia
fert ⁊ magnas arbores Signit præter oleam: et Parthiæ bona.
fluminibus eſt irrigata Gedroſia vero parũ dif
fert a terra Ichthyophagoꝝ vt ſępe eaꝫ ſterili
tas opprimat: quapropter anni fructus in plu-
res annos recondunt. Oneſicrit⁹ tradit flumẽ
eſſe in carmania: quod auri ſtrigilem ferat. iteꝫ
argenti foſſilis ⁊ ęris ⁊ rubricę minii venam et
montes duos alterum arſenici alterum ſalis.
Habet etiam deſerta quędam quę iam quum
parthia ⁊ Paretacina coniunguntur. Item
agriculturas perſicis ſimiles: pręcipuę vitẽ car
manicam a noſtris vocitatã: quę ſępe bicubita
lẽ racemũ facit magnis acinis ac denſis. Par
eſt .n. eam ibi fœcundiorem eſſe. Ibi propter e-
quorum inopiam: aſinis in bello plurimum vtũ Racemus bicubital.
tur: ⁊ Aſinum marti ſacrificant quem ſolum p- Mars a Perſis colitur.
ſę ex omnibus diis colunt ⁊ bellicoſi ſunt. nemo
vxorem ducit: niſi prius hoſtis caput amputatũ
ad regem pertulerit. Rex caluaria in regia col
locata: linguam minutatim ſecans pane permi
ſcet: poſtea deguſtatã ei q attulit ⁊ familiarib⁹
edendã pbet: atq; ille pręclarus eſt: cui multa ca
pita ſunt allata. Nearchus refert Carmaniaꝫ Perſia.
mores ac ſermonem maxima ex parte perſaruꝫ
eſſe: ac medorum Os perſici ſinus maius eſt:
quã vna die tranſfretari poſſit: poſt Carmaniã
pſia ẽ. multa ſane in ora ſinus q ab ea noiat: ſed
lõge maior in mediterranea: pręſertim in lõgi

tudine:q̄ ab austro ⁊ Carmaniam in septētrionē
⁊ medicas gentes ptendit:⁊ tertia est natura:⁊
aeris temperie. Nam ora maritima æstuosa est
ac ventosa ⁊ fructuum inops præterquā palmarū
Ea in quatuor millibus ⁊ quadrigētis stadiis
vel iii.ccc.censetur:⁊ i flumē deflectit quod ibi
Oroates flumius.
oroates appellat̄. Regio vero vltra hanc cam-
pestris ē:⁊ oīm ferax ⁊ optima pecorum nutrix:
fluminibus ⁊ lacubus plena. tertia est hyema-
lis ac mōtana aqlonē versus. in extremis eius
partib⁹ sunt Camelorū pastores. lōgitudo ē(vt
Eratosthenī placet) in septentrionē ⁊ Caspias
portas ad.viii.millia stadiorū scđm promōtoria
quædam occurrētia. Reliqua est in caspias por
tas nō pluriū duobus millibus stadiorū. lōgitu
do vero in mediterranea a Susis vsq̃ persepo
lim stadiorū quattuor milliū ⁊.cc. atq̃ hinc vsq̃
in Carmaniæ fines:sunt mille ⁊ sexcenta. Nati
Patischores. Achemenidæ.
ones incolunt regionē quæ patischores appel
lātur. Itē Achemenidæ ⁊ magi q̄ honestū quod
Cyrtii. Marai.
dā viuendi genus sectant̄. item Cyrtii ⁊ Marai
quorū alii prædatores sunt:alii agricultores: et
Susia.
fere Susia psię pars est inter eam ⁊ babyloniā
posita:⁊ Susa vrbē clarissimā hēt: Nā persæ ac
Cyrus superatis medis quū propiā terrā in vl
timis sitā videret. Susiā vero interius ⁊ baby
loniæ ⁊ aliis gētibus ppinquā:in ea imperii se-
dē locauerūt simul ⁊ regionis a cōfiniū ostendē-
tes.vt vrbis dignitatē ⁊ quod maximū est. Su-
sii nunq̃ ex sese magnis rebus insidiati sunt: sꝫ
semp subditi fuere:in purte maioris cōuentus
Tithonus
collocati nisi herouū tpe: Susa.n.a Tithono cō
Memnon.
dita dicūtur. Mēnonis patre ambitu.c.⁊.xx.sta
Casii
diorū figura ob lōga:cuius arx mēnoniū voca-
Casia.
batur:Susii etiā Casii sunt appellati. Nā æschy
Paltus.
lus mēnonis matrē casiam vocāt. Mēnon ipse
Banda.
sepultus dicitur circa paltū Syriæ iuxta flumē
bandā(vt Simonides ait) in mēnone dithyrā-
bo deliacorū. Urbs mœnia ⁊ tēpla ⁊ regie struc
tura erant babylonicis simili a ex coctili latere
⁊ bitumine vt quida ediderūt. Policletus dicit
eā sine mœnib⁹ fuisse.cc. stađ.ambitu. Quū re
gias apud susa maxime exornassent:nihilomin⁹
p sepolitaria ⁊ Pasargadia, magnope coluerūt
nā ⁊ gazā ⁊ thesauri psarū monumēta ibi erant
vt in locis pgenitorū munitioribus. Erant etiā
regiæ aliæ. Gabis in superioribus persiæ ptibus
⁊ in ora iuxta eam q̄ Oca dicebat̄:atq̃ hæ qui-
Oca.
dē quū per se imperarēt. Posteriores aūt aliis
atq̃ aliis vbi sunt tenuioribus(vt videt̄) vt po-
re persia iā diminuta:⁊ a macedonibus ac par-
this plurimū labefacta. Nā ⁊ si adhuc persæ re-
gnāt:propriū regē hñtes:virib⁹ tñ lōge sunt in
Susa.
feriores:⁊ Parthorū regi adherescunt. Susa
Coaspes
itaq̃ in mediterranea iacent trās coaspē flumē
Urii.
iuxta pontē. Regio vsq̃ ad mare descendit. Ei⁹
ora est a finibus persicæ oræ vsq̃ ad Tigris o-
stia triū milliū fere stadiorum: Coaspes p regio
nem fluēs in eandē orā desinit: ortū habens ab
vriis. Inter Susa.n.ac Persiā mōtana quædā
aspera ⁊ prærupta interiacent q̄ angustias hñt
difficulter p vias:⁊ oēs pdatores q̄ mercedē a
regib⁹ exigebāt: apud ingressum q̄ ex Susis ē

in persiā. addit Polycletus Coaspē ⁊ euelū: et
Coaspes Euelus Tigris.
Tigri in lacum quendā influere:postea inde in
mare emittere:iuxta lacuꝫ Emporiū esse: cū flu
mina maris merces nō recipiāt:nec emittat pp
Catarectas de industria factas:pedestri itine
re ad mercatū proficiscūtur:quidā dicunt octo-
ginta stadia esse vsq̃ ad vrbē Susa: quidā volūt
flumina oīa quæ Susiā pluadunt in Tigris flu-
men influere: ac etiā euphratis canales q̄ iter
mediū sunt ⁊ ppea ad ostia pasitigrim nominari
Nearchus cū Susiæ præternauigationeꝫ palu-
strē dicat addit terminū eius eē euphratē: ⁊ in
ore vicū habitari q̄ merces ex Arabia suscipiat
ac deinceps Arabū orā ori euphratis:⁊ pasitig-
grios cōiungi. Loca media omnia:a lacu quo-
daꝫ occupari:q̄ tigrim in se recipit.c.⁊.l.stadiis
pasitigrim adnauiganti ratē esse q̄ ex Susis in
Persiā ducit. Eāq̃ a Susis abesse stadiis.lx. pa
sitigrim vero:ab oroatide duobus millib⁹ fere
stadiorū nauigationē p lacū los Tigris stadio
ruꝫ.lx.esse. Ad os Susianū vicū habitari quin-
gētis stadiis a Susis distantē. Ab ore euphra
tis vsq̃ babylonē nauigationē esse p loca bene
habitata supra tria millia stadiorū. Onesicrit⁹
autor est Euphratem: tigrimq̃ in lacū mittere
rursumq̃ Euphratē e lacu egressum pprio ore
ad mare iungi. Sunt ⁊ aliæ cōplures angustiæ
vrios trāseunti iuxta persiā: quas Alexander
vi pmeauit ad persicas portas ⁊ loca alia tran-
siens regionē ⁊ videre properās principales e-
ius partes ⁊ thesauros q̄ p tot tpa erāt: quib⁹
persæ Asiā tenuissent:⁊ multa flumina traiecit
q̄ regionē rigant:⁊ in persicū sinū deferūt̄. Naꝫ
post coaspē copratas ⁊ pasitigris q̄ etiā ex vria
Copratas Pasitigris Uria.
fluit. Itē Cyrus q̄ circa Pasagardas p cauam
Cyrus fluuius.
persiā fluit. Ab eo rex appellat⁹ ē. Nā p agra-
pasargade
datom cyrus dictus ē. Iuxta Persepolim Ale-
Persepol.
xander araxē traiecit: persæpolis magnificas
regias habebat:⁊ fabrica sumptuosa in Araxē
Araxes.
ex paretacis descendentē: Medus influit ex me
Medus.
dia delatus. Ibi p cōuallē rerū oīm feracē:⁊ car-
mania iunctā deferūtur:⁊ orientalib⁹ regionis
partib⁹ quēadmodū ⁊ psepolis Alexander per
Cyri sepultura.
sepolitanis regiis cōcrematis:vltus ē græcos
quorū ⁊ illi sacra:⁊ vrbes ferro igniq̃ vastassēt:
deinde in pasargadas venit:vbi erat antiqua re
gum sedes. Hic Cyri sepulturaꝫ in horti a vidit
turrim nō sane magnā arborū densitate occul-
tā a parte inferiore solidā superiore tecto ⁊ sa-
cello exornatā: quod perangustū aditū habe-
bat:p eū aristobulus introisse se ait iubēte re-
ge atq̃ sepulturā exornasse:⁊ aureā lecticam vi
disse ⁊ mensam cū poculis ⁊ aureum alueolum
⁊ vestem plurimā et ornatum lapillis incrusta-
tum:atq̃ hæc vidisse affirmat quum primo ac-
cessisset:postea direpta fuisse:ac cætera quideꝫ
asportata:lecticam vero confractam et alueo
lum transpositum mortuū aūt:⁊ nusq̃ apparere
Quod nō Satrapæ sed pdatorum opus fuerat
q̄ ea reliquerant quæ asportare nequiuerunt:
quæ quidem contigerunt cū Magorum custo-
dia impositis esset: qui quotidie ouem accipie-
bant in alimenta:quot mensibus autem equum

Nam Alexandri absentia in India & bactris p multa innouari pbuit: e qbus hoc vnū est. Sic .n. Aristobulus refert: & hui⁹ epigrāmatis mē-
Cyri epit. tionē facit. O homo ego Cyrus sum Asię rex q persis imperiū cōstitui. Ne igit mihi sepulturā inuideas. Onesicritus ait turrim .x. tabulatis excelsam fuisse: & in superiore tabulato Cyrū iacere. Cū greco epigrāmate persicis litteris insculpto. Cyrus ego: Rex ol regū cōdit⁹ hic sū.

Idem alio epigrāmate persico in eandē sē-
Darii epit. tentiā. Onesicritus quoq & epigrāmatis illius meminit quod in Darii sepultura erat hoc modo. Amic⁹ amicis fui: et eques: & sagittator optimus venatores superaui: & oia facere potui. Aristus Salamini⁹ multo his iunior refert turrim magnā fuisse duo tabulata habuisse & i successione persaꝝ cōditā fuisse sepulturam vero asseruari in qua grecū epigrāma inuenerat (vt ante diximus) & aliud persicū in eandē sententiā. Ideirco Cyrus Pasargadas habuit in ho-
Pasargade Astyages. nore: quod ibi Astyagē medū vltimo prelio superauit & Asiæ imperiū in se transtulit vrbe cōdita & regia cōstructa in memoriæ monumentū. Pecunias vero oēs quę in persia erant. Susa exportauit: que quāq & ipsa thesauris & supellectile plena erant. nō tamen eā regiam existimabat: sed babylonem quā in animo habebat illis oino anteferre: atq hic etiam thesauri seruabant. Tradunt preterea quæ babylone et in castris erant: quę ad hoc sumpta nō fuere: in persia & Susis inuenta fuisse talentorum .xl. millia: Sunt qui dicunt .l. Nonnulli omnia vndiq ecbatana comportata dicunt fuisse .c.lxxx. millia talētoꝝ. viii. millia vero: quę cum Dario e media fugiente exportata sunt ab iis direpta: qui eum occidere. Alexander itaq babylonē longe omnibus anteponebat videns eam: & magnitudine et rebus cæteris excellere. Nā Susiana quanq opulenta sit torridum tamen: & æstuosum aerē habet præsertim circa vrbē: vt ille dicit adeo vt lacertę: & serpentes: per æstatē. dū sol est in meridie vrbis vias transire non possint: sed in mediis interceptæ cōcrementur quod nusq in tota persia contigit: quāq australior est lauacra quoq frigida proposita subito excalefieri ordeum in solæ sparsum: ita conteri quemadmodum milium i mortariis: quapropter ad duo cubita terrā tectis imponūt. domus ipsę propter onus angustę fiunt & longę. Cum longis trabibus careant: & magnis domibus indigeant propter æstum. Palmaceas autem trabes peculiare quidam parti. Nam quū solidę sint: cū ueterascunt: non cedunt in partem inferiorem: sed in superiorem pandūtur propter onus vnde meli⁹ tectum sustinent: æstus causa dicit: quod septētrionem versus montes quidam altissimi imminent: qui omnē borealem flatū excipiunt. Elati enim & sublimes a montibus spirātes: campos nō attingunt: sed in australiora Susiæ perferūt ea ventis trāquilla est: tunc precipue quū reliquam terrā æstu exustā Etesiæ refrigerant: frumēto adeo abundant: vt & ordeū & triticū in planicie centuplū ferat: nonnūq etiam ducentuplū

Ideirco non crebras porcas faciunt: nā crebræ radices germen impediūt. Cum vites in ea nō nascerent. Macedones ibi & babylonæ eas cō seuerunt. Ibi non scrobes faciebant: sed palos quosdam in extremo ferratos in terrā defigentes postea educentes pro eis palmites demittebant. In mediterranea vero plurimū: nostro q tēpore sæpe aliter atq aliter contigit. Dicit Nearchus nec tunc vię duces indigenas habuisse: cū ex India in Babyloniam classe nauigaret: quod nec stationes habere poterat nec hominibus abūdaret qui perite ducerēt. Sub-
sidi autem babylonicę vicina est Sitacena: quę Sitacena.
postea Apolloniatis est appellata: Ambabus Apolloniatis.
a septētrione orientē versus elymei imminēt et Elymei.
paresitaceni homines latrones. & asperis mon- Paresitaceni.
tib⁹ freti sed magis paresitaceni Apolloniatis imminent vnde eos plurimū infestant. elymei autem illos & Susios. cum elymeis vero Uxii Uxii.
pugnant: quanq nunc quidem minus propter Parthorum potentiā vt ego existimo: quibus parent omnes qui loca ea incolūt: quare his bene habentibus & omnes bene habent qui illis parent: dissidentibus vero quod sepæ fit: etiam nostro tēpore sępe aliter atq aliter euenit. sed non eadē omnibus: quibusdam enim tumultus prodest: quibusdam preter sententiā euenit: ac persica quidem: & Susiana regio talis est. Ora maritima plaustris est & importuosa. Ideirco persici mores: & his & medis: & aliis cōpluribus idē sunt: de quibus etsi permulti dixerunt: tamen dicenda nobis videntur quę ad rē attinent. Persę nec statuas; nec aras erigunt: sacrificant in lo- Persarum mores.
co excelso. Celum Iouē putant: colunt solē quē mithrā vocant: Itē lunā & venerē: & ignē & tellurem & vētos: & aquā sacrificant in loco mūdo: cū imprecationibus: & coronatā hostiam statuunt. Cū vero Magus: qui sacrificio preest: mēbratim carnes in quęq diuiserit: abeunt nulla par- Persarum sacra.
te diis relicta: dicunt enim deum nihil velle: preter hostię animā nonnulli (vt fertur precordiorum partē igni imponunt: precipue igni & aquę sacrificant: igni arida ligna imponētes: adēpto cortice: & aruina sup iniecta; deinde infuso oleo succedunt nō inspirantes: sed vētilantes: quod siquis inspirarit: aut mortuū quicquam: cœnūue in ignē immiserit: morte plectitur. Aqua sacra peragunt hoc modo. In lacū vel flumen vel fontē venientes: scrobē faciunt: ibiq hostiā iugulant. Cauētes ne quid proxime aquę sanguine cōtingatur: tanq oia pollutura: postea carnibus super myrto: lauroue impositis: eas magi subtilibus virgis cōburunt: & factis imprecationibus quibusdā: oleū lacte ac melle mistū inspergūt: non in ignē nec in aquā: sed in terram. Imprecationes per multū tempus faciunt: fasciculū virgarum myricinarum tenuium tenentes. In Cappadocia vbi maxima est magoꝝ multitudo: qui pyrethi vocant & multa persicoꝝ deo- Cappadocia.
rum tēpla: nō cultro sed stipite quodā mactāt tanq malleo verberātes. Suntq Pyrethia septa quędam ingētia: in quoꝝ medio ara est. In ea magi & cinerē multū & ignē inextinguibilē seruāt Pyrethi.

quo quottidie ingressi imprecationes faciunt
per horam fere ante ignem: virgarum fasciculū
Anaitis. tenentes filiraceis infulis velati: ex vtraq; pte
Amanus. dependentibus: adeo vt vittæ labia contegant.
Persarum Hæc in Anaitidis & Amani delubris fiunt. Nā
mores. & horum ibi delubra sunt: & Amani statua in pō
pam ducitur. Hæc nos vidimus: Illa & sequen
tia in historiis traduntur: quod in flumen Per=
sæ non micturiunt: nec lauantur: nec abluuntur
nec mortuū iniiciunt: nec alia quæ imūda esse vi
deant. Cuicūq; deo sacrificēt: primū igni impre=
cationes faciunt. Reges habent ex eadē stirpe
q̄ nō paruerit capite & brachio amputato ꝓici
tur. Ducūt vxores q̄plures & multas pellices
alunt: propagandæ sobolis gratia. Reges quo
tannis pręmia proponūt iis: qui plures filios
ædiderint: pueri ante quartū annū in patris cō
spectum nō veniunt. Nuptiæ in initio verni ęq=
noctii celebrant: sponsus in thalamū ꝓcedit co
messo prius malo vel cameli medulla: p̄ter id
nihil eo die. A quinto vsq; ad. xxiiii. annū discūt
sagittare iaculari: equitare: & in primis vera di=
cere. Disciplinarū magistris continentissimis
vtuntur: q̄ fabulas ad vtilitatem reductas inse
runt: cū cantu: & sine cantu: deorꝝ & clarorꝝ virorꝝ
facta referentes: cōgregant eos in vnum locū:
æris sonitu añ lucē excitatos tāq; ad arma aut
venationem. pręficiunt eis ducē aliquem ex re
gis filiis aut satrapę per quinquagenos: quæ
currentē sequi iubent: loco. xxx. xl. ve stadiorum
determinato deposcunt etiaꝫ rationē eorꝝ q̄ illi
didicerint simul & voceꝫ: & latus & spiritum exer
centes ad ęstū: ad frigus: ad hymbres & torren
tiū transitus. Docent arma & vestes madidas
seruare & pascere & rusticari & fructibus silue=
stribus vesci: vt Terminthō: gladibus piris a=
Cardaces gresti bus. Atq; hi cardaces vocantur: ex furto
Carda. viuentes. Nā carda virile ac bellicosum signat
Quotidianus eorꝝ cibus post exercitum est pa
nis durissimus: & cardamum: & salis granū: & car
nes assę vel elixæ potus est aqua: venant autē
pila & sagittas ab equis mittentes & funda vtē
tes In ante meridiano tempore. his exercētur
aut arbores serunt: aut radices effodiunt aut
arma faciunt: aut lino & retibus student: pueri
venationē non attingunt: sed mos est eā domuꝫ
referre. Cursus & cęterorꝝ quę in quinquennus
Pyropus exercentur pręmia ab rege proponūtur. Pueri
auro exornantur. Pyropum in honore habēt:
quare nec cūmo: tuo apponunt quemadmoduꝫ
nec ignem ob honorem quem ei deferunt. Mi=
litant & magistratus obeunt a. xx. anno vsq; ad
Cetrę fi= quinquagesimū & pedites & equites. Forū non
gura. attingunt. Nam nec emunt nec vendunt. Armā
tur Cetra in rhō bi figuram facta præter pha=
retras: Sagarim & Sicas habent circū caput
pileū turritū circū pectus thoracem squamosuꝫ
Principes anaxyridē triplā & habēt & tunicā ma
nicatā duplā genu tenus: cuius suffultura can=
dida est exterior vero pars colore infecta. amic
tum æstate purpureū vel variū hyeme autē va
riū. Tiaras magorum infulis similes: calcia=
mentū altū ac duplū. Multitudo tunicā duplaꝫ
gerit ad mēdiā vsq; tibiā descendētem. Circuꝫ
Tiara. caput Sindonū pāni volumen quisq; arcu & fū=
Persaruꝫ da vtitur. Persæ laute coenant integra & mul=
coenæ. ta: & varia apponentes lecti & poculorum or=
natus splēdidissimus auro & argento refulget.
De rebus maximis inter vinum consultant:
quas ipsi firmiores putant quam quæ in sobri
etate fuerint deliberatæ. Si notis & ęqualibus
in via occurrant eos osculāt si humiliores sunt
adorant sola sepeliūt corpora cera oblinentes.
Magos insepultos auibus edendos dimittūt:
hi cū matribus ex patrio more congrediuntur.
Ac Persarꝝ quidem mores sunt huiusmodi illa
forsitan addenda sunt quę a Policrito dicūtur.
Quod regū quisq; suas ædes in monte faciant
& thesauros & tributa quæ exigūt ibi recondāt
bene administratę rei monumētū. Exigere eos
ex ora maritima argentū ex mediterranea quæ
quæq; regio ferat vt colores medicamēta lanā:
vel aliud tale eodem modo & pecora. Tributa
Darii for= instituisse Darii longimanū: qui omniū hominū
ma. pulcherrimus fuit excepta brachiorꝝ & vlnaruꝫ
longitudine. quę tanta erat: vt genua continge
ret. Maximā auri atq; argēti partē in ędificiis
esse i nūmis pexiguā. Cū gratiora illa ad the=
sauri cōseruationē existimētur: nūmorꝝ vero tā
tum esse: quantū satis sit ad vsum: & tantum au
ri percutere quantum impensis sufficiat. Per
sarū mores magna ex parte tēperati sūt & si ob
opulentiā reges in delicias luxūq; defluxerint
adeo vt triticū ex asso eolica afferri vellēt. Vinū
Chalybo= aūt ex Syria quod Chalybonū dicit: aquaꝫ ex
nium. euleo quod ea olim esset leuissima: vt atticuꝫ ac
Persę. ceptabulū diagma minus appēderet. Ex omni=
bus aūt barbaris persas clarissimos effici apō
Gręcos cōtigit: quod nulli grecis parerunt: q̄
Asiam tenuere: præter eos nec ii græcos nec
gręci illos antea nouerāt: nisi perparū admodū
quantū fama percepissent. Nam nec Homerus
medorꝝ: Syrorūue imperiū nouit. Nā cū ægyp=
tias thebas & earꝝ & phoenicū diuitias nominet
nequaq; Babylonis & Ecbatanarū opes conti
cuisset. Ac primo quidē gręcis persę imperaue
runt. Lydi vero nō toti Asiæ: sed parti peretti=
gue: solū cis halym sunt dominati. Idq; non diu
Croesi: & Aliatis tēpore: sed si quā famā habe=
bāt: eā amiserūt a persis superati Persæ q̄pri
mū medorum res euerterūt Lydos subegere &
gręci q̄ in Asia erāt: illis paruerūt postmodū in
gręciam traiicientes: sępe multisq; certamini=
bus victi sunt. Asiā tñ vsq; ad mare tenuerunt:
donec a macedonibꝰ sunt debellati. Cyrus eos
primū in imperio cōstituit. Cuius successor cā=
byses filiꝰ: a magis sublatꝰ ē: septē vero pse qui
Darius. magos interemerūt Dario hystaspis filio ipe=
riū tradideꝛ. cuiꝰ successores i narse defecꝛ quē
cū Bagos eunuchꝰ iterfecisset: dariū regē fecit
quāq; e stirpe regia nō erat. Sed quū alexāder
hūc euertisset ipse. xxi. ve ānis regnauit. Postea
asię ipiuꝫ i cōplures successores & ab eis ꝓfec=
tos diuisū euersūq; ē. Permāsit tñ ānis. cc. et. l.
nūc iā p sese sūt. Ac reges q̄ oli Macedonibus
paruere nūc parthorū regibꝰ subiectos habēt

¶ Sextus decimus circa assyriam versatur: in qua Babylon est: et Nisibis vrbes maximae. Item circa Adiabenam et Mesopotamiam et Syriam et Phoeniciam et Palestinam: Arabiam omnem: et quaecunque Indica Arabiam contingunt. Item Saracenorum regionem quam Scenetum vocant: et omnem rubrorum: et mortuo adiacentem.

Assirii. babylonia. Aturia. Ninus. Apolloniatis. Elymei. Paretacae. charonetis. tagrum. Dolomena. Calachena. zachena. Adiabena. mesopotamia. Gordiesea. Nisibis. Syrorum nomen. Leucosyri. Ninus. Babylon. Semiramis

Persiae ac Susianae iuncti sunt Assyrii: hi .n. Babyloniam et maximam circunstantis regionis partem vocant. Cuius etiam Aturia est: In qua sunt ninus: Apolloniatis: Elymei Paretacae: et Charonetis. zagro monti proxima. Item circa Nino vicini: et Dolomena: et Calachena: et zachena: et Adiabena: et mesopotamiae gentes: gordiesis: et Mygdonibus iis, primae quae circa Nisibim sunt usque ad Euphratis pontem: et ad multam trans euphratem regionem: quam arabes tenent: et quae proprie nunc Syri appellant usque ad Ciliceu et Phoenices et Lybes: et Aegyptium pelagus et Issicum sinum Syrorum nomen tendere videtur: a Babylonia: usque ad issicum sinum: et ab hoc olim usque ad euxinum. Quare utrique cappadoces: tum qui ad taurum: tum qui ad pontum iacent: ad hoc usque tempus leucosiri appellantur ac si sint aliqui Syri nigri. hi autem extra taurum sunt: taurum dico cum qui ad amanum usque nomen extendit: qui de syrorum imperio scribunt: cum medos a persis euersos dicunt. Syros sunt a medis nullon alios Syron intelligunt: sed qui Babylonem: ac ninum regni caput effecerunt. quarum alteram Ninum .s. Ninus in Aturia condidit: Cuius vxor Semiramis regno succedens condidit Babylonem: atque hi Asiam tenuerunt: Semiramidis opera praeter ea: quae apud Babylonem sunt: multa per vniuersam fere hanc continentem ostenduntur. vt aggeres: qui Semiramidis vocantur: et moenia et munitionum fabricae et aquae ductus: et scalae et fossae in fluminibus: et lacubus: et viae: et pontes. Posteris vero suis imperium reliquerunt: vsque ad Sardanapalum: et orbacum: quod postea in medos translatum est. Sed ninus post euersos Syros ex templo deleta est: ea multo maior erat Babylone in aturiae composita.

Aturia. Arbela. Lycus. Gaugamela. Darius.

Aturia similis est iis locis qui circa Arbela sunt et Lycum flumen intermedium habet. Arbela .n. ad Babyloniam pertinent: et iuxta eam sunt: Trans Lycum vero Aturiae caput Ninum circumiacet. in Aturia quoque vicus est nomine gaugamela apud quem Darius superatus amisit imperium: quare hic locus insignis est eius nomen Cameli domus interpretatur. Sic .n. est Darius hystaspis filius nominauit: quum possessionem hanc camelo defesso in alimentum daret: praesertim in via qua per deserta Scythiam cum oneribus itur. in quibus regi etiam alimentum erat. Macedones cum hunc vicum tenuem viderent. Arbela vero habitationem admirabilem ab arbelo: vt tradunt Athmonei filio condita circa Arbela et proelium et victoriam fuisse diuulgarunt: atque sic scriptoribus tradiderunt:

Artacena.

post Arbela et Nicatorium montem quem sic alexander nominauit: victo apud Arbela proelio est flumen caper in tanta distantia in quanta Lycus. Regio ipsa Artuccna dicitur Circa Arbela est vrbs Demetrias: postea est fons qui naphtha fluit: postea ignes et Aneae templum: et sadrace darii regia eius qui hystaspis filius fuit: et Cupressetum et locus vbi caper transitur: iam cum Seleucia et Babylone coniunctus. Babylon in campo iacet: muri ambitum habet .ccc. et .lxxxv. stadiorum. Eius crassitudinem pedum .xxxii. Altitudinem inter turres cubitorum quinquagenum turrium ipsarum sexagenum: viam super moenibus tam latam: vt quadrigae occurrentes facile pertransire possint. vnde et hoc ex .vii. spectaculis vnum dicitur. Item horti pensiles in figura quadrata: quorum latum quodlibet quaternum est iugerum. Hi fornicibus continentur sese in forcipis modum intercidentibus sitis super pilis in aleatoriarum tabellariorum formam aleae super alia positarum. Pilae concauae sunt et terra plenae: vt arbores maximas concitas recipere possint ex lapide coctili et bitumine structae: tam ipsae quam fornices et fornicum interfectiones supremum tabulatum ascensus scalares habet et cochlias ipsis adiacentes: per quos continue aqua ex Euphrate in hortos afferebatur ad hominibus ad hoc ipsum constitutis: Nam flumen mediam vrbem interluit: eius latitudo stadium occupat: horti super flumine sunt: vbi etiam beli sepultura est nunc eruta: quam Xerxes eruit vt fertur. Ea pyramis quaedam erat quadrata ex latere coctili structa: stadii altitudine: cuius quodque latus stadium obtinebat: hanc Alexander reparare voluit: sed cum multi laboris esset et multi temporis. Nam solum ad expurganddam terram decem millibus hominum duobus mensibus opus erat: quod inceperat perficere non voluit: Illico enim morbus et mors consecuta est. Id posteriorum nemo curauit: quin etiam reliqua neglecta sunt: et vrbis partem Persae diruerunt: partem tempus consumpsit et macedonum negligentia praesertim vbi Seleucus nicator Seleuciam ad Tigrim conditus ad stadia .ccc. babyloni proximam. Nam et ille et posteri omnes circa hanc vrbem maximopere studuerunt et regni caput effecerunt: et nunc Babylone maior est: quanquam magna ex parte deserta: vt id facile de ea dici possit quod de magnis vrbibus: quae in Arcadia erant a quodam dictum est magna ciuitas magna solitudo est. In ea propter lignorum inopiam ex palmaceis trabibus et columnis aedificia faciunt. Circum columnas funes: ex torta stipula confectos ponunt: postea illinentes coloribus pingunt. Portae bituminatae et altae sunt tam ipsae quam domus: quae omnes propter lignorum penuriam fornicantur. Nam regio magna ex parte nuda nihil habet: praeter frutices et palmam: quae et in Babylonia et in Susiana: et in ora persiae: et in Carmania permulta est. Imbribus autem non vtuntur cum hymbribus careant. Susiana Sitacenae similis est. Constituta est habi

demetrias
Aneae tep.
Sadrace.
beli sepul.
Seleucia.

tatio quædam in Babylonia philosophis indi-
genis: plurimū circa philosophiā versantibus:
qui Chaldæi appellantur. Sunt et eis qui Ge-
nethlialogiā simulent: sed a cæteris nō recipiū-
tur. Et alia Chaldęoꝝ ūnatio et Babylonię re-
chaldæi gio ab eis habitata arabibus ⁊ mari proxima:
quod persicū appellatur: Chaldęoꝝ astronomi
corum genera multa sunt. Nam quidam orche-
ni dicuntur: quidā Borsispeni: ⁊ alii complures
qui tanꝙ per sectas eisdem de rebus alias atq;
orcheni. alias opiniones sequūtur: ⁊ Mathematici quo-
borsispeni. ꝗ de nonnullis eoꝝ mentionem faciūt: queād-
cidena. modum decidena: ⁊ naburiano. ⁊ Sudino Nam
et seleucus ex seleucia chaldęus est: atq; alii cō-
plures illustres viri. Borsippa ciuitas est Dia-
naburian⁹. nę ⁊ apollini sacra. In ea maximū linificium est
sudinus. et maxima vespertilionum multitudo: qui lōge
seleucus maiores sunt ꝙ in cęteris locis. capiuntur et in
borsippa. esum condiuntur. Babyloniorꝝ regio ab orien-
vespertilio te cōplectitur a Susiis ⁊ elymis: ⁊ paretacinis.
nes. Ab occidente ab arabibus Scenetis: vsq; in A-
babylonio diabenā: ⁊ Gordyeam. A septētrione ab arme-
rum. niis ac medis vsq; ad zagrū montē et gentes cir-
regio ca eum habitantes. Regio a multis fluminib⁹
Gordyea irrigatur: quoꝝ maximi sunt Tigris ⁊ Euphra-
zagrus. tes. Hęc enim flumina secunda sunt: post indica
ad australes asię partes defluentia: ⁊ per alte-
rum. Opim nauigatur: ⁊ in eam quæ nunc Se-
leucia dicitur. Opis autē vicus est circunstan-
tium locoꝝ emporium: per alterū vero babylo-
nem: supra tria millia stadiorū. Sed persę volē-
tes de industria nauigationem ꝓhibere: Cana-
les manufactos cōstruxerunt: extranearū inua-
opis sionum metu. Alexander quū aduentasset: quoc-
vicus quot potuit restituit: eos præsertim qui opim
euphrates deferebant: ⁊ fossas maximas duci curauit ex-
exundat undat enim euphrates in æstate: a vere icipiēs
in estate Quum iam niues in armenia liquefiunt: vt ne-
cesse sit stagnari arua: atq; obrui nisi quis ingruē-
tem fluxū: ⁊ aquarū vim per fossas ⁊ canales di-
uertat: queadmodū nilū in ęgypto: atq; ob hoc
quidē canales deducti sunt: sed opa multa op⁹
est. Nam cū terra profunda sit: ⁊ mollis ac facile
cedat facile ab aquis trahitur: ⁊ campos nudat
et limus fossas implet: ⁊ eoꝝ ora obstruit. Un-
de rursum aquarum effusionem fieri contingit:
quę in campos egressa lacus ⁊ paludes ad ma-
re efficiunt: ⁊ arundineta e quoꝝ arūdinibus va-
ria contexuntur vasa: quorum quę liquida susci-
piunt: bitumine illinūtur. Cętera nuda ⁊ lituræ
expertia relinquūtur: fiunt etiā vela arundinea
storeis ⁊ cratibus similia. Hæc inundatio omnino
prohiberi nō potest: afferri autē aliquod reme-
diū potest: qđ optimoꝝ principū opus est. Re-
mediū est multā aquarū effusionē obstruēdo ꝓ-
hibere: fossaꝝ vero repletionē quā limus efficit
eas expurgādo ⁊ ora aperiendo. Purgatio faci-
lis est obstructio laboriosa. Nam cū terra faci-
le cedat ⁊ mollis sit: aggestum limū non sustinet
sed sedendo ⁊ ipsa trahitur: ⁊ os effossu difficile
reddit. Nam ⁊ celeritate opus est vt cito fossæ
claudantur ⁊ ne omnino ab eis aqua elabatur: fos-
sæ enim ꝑ ęstatē arefactæ flumen arefaciūt: qđ
humide factum deriuationes ad tempus ꝓbe-
re nō potest: quibus regio perusta ⁊ æstuosa ꝑ
ęstatem plurimū eget. Nā nihil refert siue aqua-
rum multitudine obruantur fruges siue siti de-
pereant. Prętereea cū nauigationes valde vti-
les sint ab antedictis causis īpeditę: aptari nō
possunt nisi fossarum ora cito aperiātur: et cito
claudantur: vt semꝑ fossę mediocritatē seruent
ne in eis aqua redundet: neue etiam deficiat. re-
fert aristobulus Alexandrū ipsum nauigantē
et scaphā gubernantē: operi præfuisse: ⁊ cū cæ-
tera multitudine fossas emundasse ⁊ ora obstru-
xisse: ⁊ nonnulla aperuisse. Quūq; fossam quan-
dam ad paludes ⁊ lacus: qui sunt arabiā versus
tendere animaduerteret ⁊ habētem os intracta-
bile: ⁊ obstructu difficillimū ꝓpter cedentem ⁊
mollē terrā aliud nouum os aperuisse. xxx. sta-
diorū capto loco petroso: atq; traducto alueo.
Idq; tum prouidendi gratia fecisse: tū ne Ara-
bia omnino difficilis esset ingressu: propter lac⁹
et paludes: cū propter aquæ multitudinē iam
effecta insula videretur: habebat enim ī animo
regionem eam adipisci: simulq; ⁊ classem ⁊ rece-
ptacula parauerat. nauigia quoq; partī in phœ-
nicia cyproq; construxerat: tum plicatilia: tū cō-
pacta: q̄ stadiis. vii. Thapsacū portata postea
Babylonem flumine deferrentur: partim in ba-
bylonia ędificauerat: ex hortorum ⁊ lucorū cy-
parissis: Nam in eo loco materiei inopia est. A- thapsacus
pud cosseos vero ⁊ nonnullos alios mediocris
copia: hoc prętextu maxime moturū bellum di-
cunt quod soli arabes ex omnibus gentibus le-
gatos ad eum non misissent: sed reuera cupien-
tem omnibus dominari ⁊ quoniam duos tantū
deos ab illis coli audisset Iouem scilicet: ⁊ bac-
chum: qui quę ad vitam pertinent principalia
dant se tertium existimasse cultum iri: si vicisset
et patriam libertatem quam prius habebant:
illis permisisset. Atq; hęc Alexandrum circa ca-
nales effecisse: ⁊ regum ⁊ principum sepulturas
quarum plurimę in lacubus erant. reportasse.
Eratosthenes lacuum mentionem faciens: qui
apud arabiam erant: dicit cum aqua exitum nō
haberet subterraneos meatus aperuisse: ac ꝑ
illos vsq; in celosyriam deferri: ⁊ ibi ea flumina e-
rumpere: quę circa Rhinocarura: ⁊ Casiū mō-
tem sunt: atq; ibi ⁊ lacus ⁊ voragines efficere: q̄
haud scio an verisimilia dixerit. Nam euphra-
tis effusiones: quæ arabiā versus: ⁊ lacus: ⁊ pa-
ludes efficiūt: mari persico proximę sunt. Isth-
mus autem qui ea dirimit nec sane multus est:
nec petrosus. Quare verisimilius erat aquā in
mare impelli siue sub terram ꝙ vltra sex millia
stadiorum siccam ⁊ aridam regionem permeare
prę sertim quum Libanus ⁊ antilibanus: ⁊ Mar- Libanus.
sias montes medii essent. Atq; hi quidem hæc antilibanus.
dicunt. Polycletus negat euphratem inundare marsias
cum per campos maximos feratur: montium Cosei
vero nonnullos duobus millibus stadiorum ab-
esse. Coseos ad mille distare: non admodum
altos: nec valde niuibus pressos: nec cōfertā ni-

nū liquefactionē inducentes. Nam maximē montiū altitudines in borealibus ptibus sunt: vltra Ecbatana. In australibus vero scissos ac dilatatos plurimum deprimi: simulq; maximam a q̄ parte a Tigri excipi: quod itaq; vltimo dicitur aperte absurdū est. In eosdē.n. campos descendit: ꝛ sic montiū altitudines: quæ inūdare dicūtur: inæqualitatē quandā habent: partim quod borealis magis attollitur: partī quod meridionalis dilatāt. Sz mx nō modo altitudine mōtiū sed climatibus iudicatur. Et eisdē montis boreales partes magis niuibus tanguntur: quam australes: ꝛ diutius illę niuē retināt quam hæ. Cum itaq; Tigris ex supremis armenię partibus: quæ sunt Babyloniæ proximæ niualem aquam suscipiat non sane multā: vt pote ab Australi latere descendentem minus inundabit: euphrates vero exutrisq; partibus aquā recipit non ex vno monte solum: sed ex multis vt in peragratione armeniæ declarauimus ad dita etiā fluminis longitudine quantū ī magna ꝛ ī parua armenia percurrit: ꝛ quantum ex parua armenia per cappadociam ꝛ taurū vadens Tapsaca vsq; desertum: inferiorem Syriā ꝛ Mesopotamiā disterminādo: ꝛ quantū reliquū est vsq; ad hostia ꝛ babylonē quę summa est xxx. ꝛ. vi. milliū stadiorū: Quæ quidē apud canales attinent: nec sūt.

hordeum palma.

Regio hordeum fert quantū alia nulla: Nam modios tricenienos affer vt dicitur. Cętera vero ex palma præbet. Ex ea eni panis ꝛ mel ꝛ vinū ꝛ acetū fit: ꝛ textilia varia nucleis pro carbonibus fabri ferrarii utuntur. Qui ī aqua macerati bobus ꝛ ouibus in pabulū dantur. Dicit esse carmen quod dā persicum ī quo. ccc. ꝛ. lx. palmæ vtilitates numerentur: Oleo frequētius Sesamino vtuntur. Cætera loca huius arboris penuriā habent.

sesaminum oleum. bitumen naphtha.

In babylonia ēt bitumen multū īn nascitur, de quo Eratosthenes dicit: liquidū: quod naphthā vocāt ī Susiāo agro nasci: aridū vero quod cōgelascere potest: In babiloīa cuius fons est prope ipsum naphtham. Hoc autem inundante ex liquefactione niuiū: ꝛ ipse augetur ꝛ effusionē in fluuiū facit. Hic glebæ maximæ cōcreantur ad ædificia idoneæ: quæ ex coctilibus lateribus fiunt. Sunt qui liquidum etiam in agro babylonio innasci dicant. De arido quidē dictum ēt ꝙ præsertī ad ædificia valet: dicūt etiā nauigia contexi: quæ bitumine illita constipēt. At liquidū quod naphthā vocāt admirabilem quandā naturā habet. Nā igni admotū eū corripit ꝛ si corpꝰ co illitum igni admoueris: deflagrat nec aqua vllo pacto extingui potest: sꝫ magis ardet nisi valde multā super infūderis. Ceno ꝛ aceto ꝛ alumine ꝛ visco oppressum extinguitur. Unde Alexandrū tradūt: experientiæ gratia pucro cuidam in balnea Naptham inspsisse: ac lucernā admouisse vt ppe puer totus deflagraret: nisi circūstātes multa aqua flāmas cuississent: ac puerū seruassent. Possidonꝰ dicit ex fōtibus naphthæ Babylonii quosdam nigrū naphthā: quosdā albū producere: atq; ex iis alios esse liquidi sulphuris: eos scilicet qui album naphthā habēt ꝙ ꝛ flāmā arripiāt. Eos vero q̄ ni

naphtha fans

gri bituminis sint liquidos esse et ꝓ oleo in lucernis vti. Babylon olim Assyriæ fuit metropolis nunc Seleucia est: quæ ad Tigrim dicit: prope eā vicus maximus eīt nomine Ctesiphō: in quo parthorū reges hyemabant: Seleuciæ parcentes: ne a Scythica ꝛ militari natione opprimerētur. Hic vicus ciuitatis potentiā ac magnitudinē habet adeo vt parthorū multitudinem ꝛ apparatum omnē reciplat ac venalia ꝛ necessaria artificia illis suppediret. In eo parthorum reges in hyeme propter aeris temperiem degere solent: æstatē vero in hyrcaniā ꝛ ecbatana agunt: propter ea quæ antiqua fama obtinet: ꝛ quēadmodū Babyloniā regionē vocamꝰ: sic indigenas Babylonios dicimus non ab vrbe sed a regione: A Seleucia vero nequaꝙ̄ ꝛ si illic sint: vt Diogenem philosophū stoicum. Est autem artemita insignis ciuitas quingentis stadiis a Seleucia distans plurimū ad oriente exposita: quēadmodū Sitacana. Nam ꝛ ea multa et opulenta inter Babylonem ꝛ susianam iacet quare ex Babylone Susa euntibus totum iter per Sitacenam est. Ad orientem vero ex susis in persiæ mediterraneam euntibus: iter est per vxiam quēadmodū iis qui ex persia in medios Carmanos pficiscūtur. Carmaniā igitur a Septētrione persia circundat: quæ multa est cum paretacinis ꝛ cosseis cōiuncta vsq; ad Caspias portas montanis fane gentibus ac latrocīniis. Susiæ coniungitur Elymaitica: quæ magna ex parte aspera est ꝛ latronibus referta. Elymaiticæ media ꝛ quæ zagro sunt proxima. Cossei magna ex parte sagittarii sunt quēadmodū ꝛ montani: eis finitimi qui semper latrocinia exercēt. Paruam enim ac sterilē regionē incolentes ex alieno viuere ꝛ valentes esse oportet: oēs enim bellaces sunt ꝛ cum Elymei cū Babyloniis Susiisq; bellum gererent: illos in societate habuerunt. xiii. hominū millia conferentes: paretaceni: ꝙ̄ꝙ magis agriculturā exerceant: ꝙ Cossei: nec ipsi tamē a latrociniis abstinēt: elymei plus terræ possident quā hi ꝛ magis variā. Quæcunq; itaq; ferax est incolas agricultores habet montana vero milites nutrit magna ex parte Sagittariorū: ꝛ cū multa sit multum exercitū emittit. Unde cum rex eorū potentiam maximā habeat: non patitur parthorū regi obtemperare: quemadmodum alii: eodē modo se erga Macedonas habebant: qui postmodum Syriæ imperauerunt. Anthiochum quidē magnū cum qui Belli templū spoliare conatus est: finitimi barbari ex sese adorti interemerunt. Parthus ex his quæ illi euenerant edoctus: ꝛ tempore post audiens templa esse apud eos opulenta: videns que minime obtemperantes: vi magna inuasit: et palladis templū ac Dianæ quod Azara dicit cœpit. x. millibus talentorū ablatis. Capta est etiam prope flumen Hedyphontem Seleucia magna ciuitas: quæ prius Soloce vocabatur. Tres sunt in eam regiones aptiores ingressus ex media quidem ꝛ locis zagro vicinis: per massabaticam: ex Susia per gabianam. Gabiana ꝛ Massabatica elymeorū sunt pꝛouinciæ tertius in

babylon seleucia. Ctesiphō

artemita. sitacena.

carmania

elimatica. cossei.

paretnceni elymei

azara hedyphō. seleucia. soloce. gabiana massabarī

cyrbiana
sagapeni
silacceni

gressus est ex persia: est etiā Cyrbiana elymeo
rum prouintia. Is finitimi sunt Sagapeni: ꝛ Si-
lacceni parui sane principatus. Atq; hæ sunt gē
tes: quæ orientem versus vltra Babyloniā ha-
bitant. Ad septentrionem medianı diximus et

adiabena

armeniam. Ad occidentē est adiabena: ꝛ Meso
potamia: maxima adiabenæ paro planicies est
ea præsertim: quæ pertinet ad Babyloniā: quā
q̄ propriū principē habeat: nonnunq; armeniæ
adhereicit. Nam Medi, Armenii ac Babylo-
nii præter omēs alias gentes quæ hic sunt: ita
erant ab initio constituti: vt se inuicē adorien-
tur: vt cuiq; opportunū videbatur: rursum con-
ciliarentur: quod vsq; ad parthorū imperiū per
mansit a Media itaq; atq; Babyloniis Parthi
imperant. Harmeniis autem nūq;. Inuasiones
tamen sæpe factæ sunt olno aut ē capti nūq; im
mo tigranes (vt in rebus armeniacis dictum
est) fortiter restitit. Adiabena quidem ꝛ huius
modi adiabeni etiam Saccopodes vocantur.

saccopo
des.
assiriorum.
mores

De Mesopotamia ꝛ gentibus: quæ ad meridiē
vergunt deinceps dicemus. Si prius pauca de
moribus assyriorum fuerimus persecuti. Ibi ita
q; in cæteris persarū similes sunt propriū vero
habent: q; cuiusq; tribus tres viros integros
ac principales præficiunt: qui puellas publica
in mediā multitudinē producētes eas per præ
conem locandas significant: ac primo eas quæ
digniores sunt. Sic enim cōiugia apud eos cō-
ficiuntur: quoties vero coierint surgunt quisq;
seorsum suffici: lauantur mane priusq; quicq; at-
tingant. ꝛ perinde eis lauacrū in more est a coi-
tu atq; a mortuis. Omnibus Babyloniorū mulieri
bus mos est: ex causa quadam in aliqua venere
rea cū hospite permisceri: cū turba ꝛ cultu plu
rimo ad illum venientibus: quælibet nostro ali-
quo coronatur: qui vero ad eam admittitur: po
sito super eius genibus argento quantū sibi vi
detur: coit longe ea a fano abducta: id argentū
veneri sacrum est. Tres sunt magistratus eorū
qui iam iustitia sunt emeriti: ꝛ nobiliorū ꝛ senum
seorsum regio posito primi ꝛ virgines collocare
et de adulterio iura reddere. Secundi de fur-
tio: Tertii de rebus violentis. Ibi ægrotos in
vio exponētes interrogant prætereuntes: nō
quisq; morbi huius remedium norit: nam nemo
prætereuntium adeo malus est: qui occurrens
non admoneat: siquid salutare habet vestes ge
runt. Interiorem tunicam ex lino talarem: exte
riorem ex lana: amictum album: coma eis par-
ua est. Calciamentum non sane magnū gestant
etiam sigillū ꝛ Scipionē nō frugile sed insignē.
In superiore parte malo vel rosa vel lilio: vel a
liqua eiusmodi re ornatum: inunguntur Sesamo
lugent mortuos vt ægyptii ꝛ alii permulti: se-
peliunt in melle cæra cadauer oblinunt. Tres

riii.
ichthyo
phagi.
gedrosii
mesopota-
mia.
taurus.

sunt natiōes: q̄ frumēto carēt. Alii ꝛ Ichthyo-
phagi: q̄ ita viuūt quēadmodū gedrosii. Meso-
potamia ab euētu rei nolata ē: Dictū est eā cā
inter Euphratē ac Tigrim iacere: ꝛ tigrim oriē
tale eius latus alluere: occidētale vero ꝛ austra
le euphratē ad septentrionem est taurus: qui
Armenios dirimit a Mesopotamia: quare ma-
xima distantia qua inter se absunt: ad mōtes est
duorum milliū ꝛ quadringentorū stadiorū: quę
eadem est quā eratosthenes a Thapsaco dixit:
iuxta quā antiquus Euphratis pons erat: sup
Tigris transitu vbi alexander cū exercitu tra-
iecit: inmunavero distantia paulo supra. cc. Iux
ta Seleuciam fere ac Babylonem labitur Ti-

thopetia

gris per lacū: qui Thopetia dicitur per mediā
eius latitudinem. In alteram vero ripam per-
ueniens cū multo sonitu: ac flatu sub terrā in-

gordyea

greditur: ꝛ lōge inuisibilis delatus. Rursum ex
oritur non procul a gordyea: atq; adeo vehemen
ter lacū p̄meat (vt Eratosthenes ait) vt quanq;
lacus salsus sit: ꝛ piscibus careat: tamen hac in
parte dulcescat: ꝛ fluat ꝛ piscibus abundet: Me
sopotamiæ coartatio in nauigis sane longitudi-
ne exit: ꝛ quodāmodo nauigio psimilis est. ma-
ximam oræ partē euphrates efficit. Distātia a
Thapsaco vsq; Babylonem (vt Eratosthenes
vult) est stadiorū quattuor milliū ꝛ octingento
rum. A ponte vero qui est iuxta commagenam:
vbi Mesopotamia incipit: vsq; Thapsacū: sunt
non pauciora duobus millibus stadiorū. Præ-
termontana quidē regio satio ferax est partem
eius ad euphratē expositam ꝛ pontem qui nūc
iuxta cōmagenā est: ꝛ eum qui olim iuxta Tha

mygdones
nisibis
mnsius
tigranocer
ta.
crassi ce
des
sinnaca
cardulchi.
sarisa
satalca
pinaca

psacū erat: ii habent: qui a Macedonibus my-
dones sunt appellati: apud quos est nisibis: qua
in antiochiā mygdoniā appellarunt sub Masio
mōte sita: ꝛ tigranocerta ꝛ loca quæ sunt circa
caras ꝛ Nicaphorium ꝛ chordiraza ꝛ Sinnaca:
in q̄ Surena parthorū imperator crassum dolo
captū interemit: Ad Tigrim sunt parthorū loca
quos antiqui Carduchos appellabāt: ꝛ vrbes
quædam e quibus est Sarisa: ꝛ Satalca: ꝛ pina
ca munitio optima quæ arces tres habet: quā-
q; suo muro cinctā vt quasi triurbs videatur. ve
rum tamen ea armenio paruit et Romani eā vi
cœperunt ꝛ si gordyei excellentes architecti vi
debantur ꝛ eorū instrumentorū gratiari: quibus

tigranes.
mesopota-
mia.
gangetis
gordina.

vrbes obsideri solēt: vsi ꝛ tigranes eis ad hæc
vtebatur: Reliqua quoq; Mesopotamia Roma
nis parui ticulus magnā partē Pōpeius tigra-
ni dedit quæcūq; præcipua erat. Nā regio fœ-
cunda est et maxime pascendis bobus idonea
fert quæ semper virent ꝛ aroma aromum. Alit
etiam leones gignit naphthā ꝛ gangetim lapi-
dem: quē serpentes fugiunt. Dicunt gordim tri
ptolemi filium gordinam habitasse: postea ere
thrienses quos p se rapuerunt. De triptolemo
mox in reb⁹ syriacis dicem⁹ mesopotamię ptes

scenetæ.

ad meridiē vergētes ꝛ a mōtib⁹ remotas siccas
et steriles arabes scenetę incolūt latrocinii fe-
re homines ꝛ pastorales: q̄ facilit' i alia loca demi-
grāt cū p̄da eis ꝛ pascua deficiūt: q̄re cōtingit vt
prętermontani ab illo infestētur ꝛ ab armeniis
qui desup imminētes ppter potentiā vim eis affe
runt: ꝛ tandē vel illis parēt vel parthis q̄ ad la
tera sunt: Mediā atq; Babyloniā habitātes. in

basilius
fluuius.
anthēusia.
aborras

ter Euphratē atq; tigrim fluit aliud flumen q̄d
Basilius appellatur ꝛ circa anthemusiaꝫ aliud
nōie aborras mercatoribus ex syria Seleuciā:
et babyloniā euntib⁹ iter est p eos q̄ a malliensi-

bus Scenetæ appellantur ꝛ ꝑ eoꝝ deserta. Eu
phratis itaq̃ transitus est eis iuxta anthemu-
siam Mesopotamiæ locū quattuor schoenorum
spatio trans flumē est bambica: quā edesam et
bambica. sacrā vrbē vocāt. In ea Atargatā Syriam deā
edesa. colunt: trāseuntibus vero iter est ꝑ deserta vs-
atargata q̃ Scenas vrbē memoratu dignā sitā sup fossas
scene quādaz in babyloniæ fines: a fluminis transitu
camelite Scenas vsq̃ est iter dierum. v. ꝛ. xx. hic sunt Ca
melitæ qui diuersoria habent partim cisterna-
rum partim aquæ ductuum aquis abundantia
Scenetæ pacē eis præbent ꝛ pendendoꝝ vecti
galium mediocritatē. cuius gratia illi ꝑ deser-
ta fugientes: paropotamiā ꝑtereunt relicto a
paropota- dextris flumine triū fere dierū itinere. Phylar
mia. chi vero qui ex vtraq̃ parte flumen accolunt cū
philarchi regionē habeant non valde feracē a minus ste
rilē colant: suū quisq̃ dominatū exercens: suum
etiā vectigal exigunt idq̃ non moderatū: diffici
le. n. est apud hoīes intractabiles cōmunem ali
quam mensurā definiri mercatoribus vtilē. Sce
næ a Seleucia distant Schoenis. x. ꝛ. viii. Parthi-
scene. ci īperii fines sunt euphrates ꝛ vlterior regio.
parthici Citeriora Romani tenēt ꝛ arabon phylarchi vs
imperii fi- q̃ in babyloniā quoꝝ quidā illis adhærescunt:
nes. quidā romanis: quibus etiaz finitimi sunt ac mi
arabon. nus quidē Scenetæ Nomades: qui fluuio sunt
ꝓximi magis autē remotiores: ꝛ ad felicē ara-
biam accedunt. Parthi prius Romanorū amici
tiam colebant: postea crassum: qui belli initium
fecit vlti sunt: quanq̃: nec ipsi non paria iuuene
runt quū bellū accendissent pacoro in asiā mis-
pacorus so. Antonius vero Sarmenii cōsilio ꝑditus ma
phraates. le pugnauit: ad Phraates qui illi successit tan-
tum circa Cæsaris augusti amicitiā studuit vt
titus etiā illi trophæa remitteret: quæ parthi de ro-
manis erexerant: ꝛ vocato in colloquio Tito q̃
per id tēpus syriæ ꝑerat: quattuor ei filios le-
gitimos obsides tradidit saraspadē: Cerospa-
dem: Phraatē ꝛ boonē ꝛ duas eoꝝ vxores ꝛ fi-
lios. iiii. seditionē metuēs ꝛ ne sibi insidię strue
rentur. Intelligebat enim neminem aduersum
se præualiturū: nisi aliquē ex Arsaciogenere assump
arsacii sisset: propterea q̃ pthi valde Arsacioꝝ sunt a-
mātes: filios itaq̃ eminus ablegauit volens eā
spē maleficiis auferre: quare eius filii q̃cūq̃ su-
ꝑ sunt: Romæ publice ac regaliter curant: Ac re
liq̃ etiā reges ꝛ legatos miserunt: ꝛ i colloquiū ve
nere: Syria septētrionem versus: Cilicia ꝛ ama
no terminatur. Ammari ad euphratis: pontem
stadia intersunt ab Issico sinu vsq̃ ad pontem q̃
syriæ est iuxta cōmagenā dictū latus terminantia nō
situs. pauciora quadringentis: orientē versus termi-
cilicia natur euphrate ꝛ Arabibus scenetis: q̃ cis Eu
cōmagena phratem sunt. Austrum versus foelici Arabia: ꝛ
seleucis. ægypto occidētē versus ægyptio pelago issicū
coelosiria vsq̃ Syriæ partes a Cilicia ꝛ Amano icipien-
phoenicia tes: ponimus conmagenam: ꝛ eā quæ Seleucis
iudea. Syriæ appellatur. post ea coelosyriam ꝛ phoeni
idumæi. ciam in orā ultimā. In mediterranea ponimus
gazei. iudæā: nōnulli totā syriā in Coelosirios ꝛ phoe
azotii. nicas diuidunt: dicētes quattuor nationes his
esse imistas. Iudæos: Idumæos: gazeos: ꝛ azo

tios. Agricultores quidē vt Syros ꝛ Coelosy
ros: mercatores vt phoenices: atq̃ hæc quidez
in vniuersum. Sigillatim vero cōmagena ꝑpar
ua regio est: ꝛ vrbē habet natura munitam. Sa
mosata regni caput nunc ꝓuintia facta est. Cir samosata
cumiacet regio quanq̃ parua foecunda tamen. seleucia.
Hoc in loco nunc est euphratis pons apud quē
sita est Seleucia Mesopotamiæ castellum Cō
magene a Pompeio adiectū: in quo Tigranes
Cleopatrā cui luna fuit cognomento interemit
ea aliquandiu coercita: quum a Syria excidit.
seleucensis ager portionū: quas diximus opti-
ma est: vocatur etiam Tetrapolis: ꝛ est ex insi-
gnibus vrbibus: quæ ibi sunt ꝛ si plures sint ma
ximę: tamen quattuor sunt. Antiochia apud da antiochia.
phnē: ꝛ seleucia in Pieria: ꝛ apamia ꝛ Laodicea seleucia.
quæ propter concordiā sorores dicebātur. Eas apamia.
seleucus Nicator cōdidit. Maxima ab eius pa laodicea.
tre dicta est: munitissima ab eo. apamia vero ab
eius vxore. Laodicea autē a matre nomiata est
propriæ tetrapolis in quattuor Satrapias diui
sa erat Seleucis (vt possidonio placet) in quot
Coelosyria. Mesopotamia vero in vnam. antio antiochia
chia etiam tetrapolis est: ex quattuor partib9
constituta. Ea publico ꝛ priuato muro secundū
quāq̃ partem munita est: primā partē Nicator
habitauit habitatoribus ex antigonia tradu-
ctis: quā paulo prius. antigonus philippi fili9
prope construxerat. Secunda pars est multitu antigonio-
dinis habitatoꝝ. Tertia seleuci Callinici. quar rum
ta antiochi epiphanis: atq̃ hæc quidē Metro-
polis Syriæ est: ꝛ qui regioni imperant: hic re
giam habent: potētia quidem ac magnitudine
non multo a Seleucia superatur: quæ ad tigri
est: ꝛ ab alexādro ægypti: Huc Nicator eos tra
duxit: qui de genere erant Triptolemi: de quo
pauloante fecimus mentionē: quapp antiochē triptolemi
ses eū vt heroē colunt: ꝛ in Casio monte circa se cultus.
leuciam solēnia celebrant. Tradunt eum ad in- casius m.
quirendum Io ab argiuis missum: quū illa apd
Tyrum primo euanesceret: per ciliciā errasse: ꝛ
argiuos quosdam: qui cū eo erant facta dissen-
sione ibi Tarsum condidisse: Cæteros vero se-
cutos in reliquā orā ꝑ vestigatione desperata a tarsus
pud Orontē flumen cū eo remansisse. Gordym
Triptolemi filiū: quū quosdā patris populos orontes.
haberet: in Gordyeam colonos deduxisse. Cæ-
terorum autem posteros cum antiochensibus Gordis.
habitasse. Vlterius est daphne ad stadia. xl. me daphne.
diocris habitatio ꝛ lucus ingēs ꝛ opacus fon-
tanis aquis irriguus in cuius medio est fanuz
asylum ꝛ apollinis: ac Dianæ delubrum: in quo
antiochenses finitimi festa celebrare consueue
runt. Luci ambitus est stadiorum octoginta: ꝓ
pe vrbem orontes labitur: quod ex coelo Syria orontes.
ortum habens: postea sub terram illatus ite-
rum emergit: et per apamiensem agrum et pro
pe antiochiam procedens in mare Seleuciæ
proximam defertur: et quum prius Tiphon di-
ceretur. mutato nomine ab illo qui in eo pontē Tiphon
fecit: orontes est appellatus. hoc in loco de Ti
phonis fulminatione fabulantur: ꝛ de arimis de q̃
bus a nobis antea dictū est: dicūt eū draconem

seleucia. antiochia. bambyca. berrea heraclia cyristis minerua amanus

fuisse: et fulminibus percussum: dum fuge latebras quereret tractibus terrã secuisse: z vt fõs erũperet effecisse. Atq3 ex hoc flumini nomen inditũ fuisse. Mare itaq3 ad occidẽtẽ antiochie subiacet apud Seleuciã ad quã orõtes ostia efficit. Seleucia ab Hostiis distat stadiis. xl. Ab antiochensium vrbe. c. ac. xx. A mari antiochiã nauigio vno die itur. Ad orientẽ antiochiæ adiacent euphrates: Bãbyca Berrea: z Heraclia oppida Dionysio tyrãno heraclionis filio olim subiecta. Distat Heraclia a mineruæ cyristidis templo stadiis. xx. postea est Cyristica regio: vsq3 in antiochensem agrũ. a septẽtrione est mõs amanus: nõ p̄cul etiã cõmagena: quibus Cyristica cõiungitur: eousq3 extẽta. Hoc i loco est tidaruo ciuitas: Cyristicæ regionis arx: z aptum latronib9 receptaculũ z quoddã noĩe heracliũ. Circa hec loca pacorus: q̃ erat natu grãdior ex parthi filiis ducto in syriã exercitu: vẽtidio deletus est. Tindaro Pagre coniunguntur. Locus antiochẽsis agri munitissimus: iuxta amani trãscensum: ex amãitibus portis in Syriã positus: quare antiochie cãpus Pagris subiacet p̄ euz arceutus amnis: z Orontes: z labotas fluũt. In hoc cãpo est meleagri vallũ: z onopoias flumen apud quod Ptolemæus philomator Bala alexãdro pugna superato: ex vulnere obiit his imminet collis Trapezon: a similitudine appellatus apud quẽ vẽtidius cũ Phranicate: parthorum imperatore decertauit. His ad mare est seleucia: z Piceria mõs. amano cõtinuus z rhossus inter ipsum z seleuciã posita. Seleucia prius aquæ flumina dicebat: ea insignis munitio est: quæ vim oẽm exuperet quapp̄ obsesso Tigrane: Põpeius eã liberã iudicauit. Antiochẽsib9 ad austrũ apamia est in mediterranea sita. Seleucensibus vero casius mons: z anticasius. itẽ p̄mo post Seleuciã sunt Orõtis ostia: postea nympheũ specu quoddã sacrũ: postea casius deinceps Possidiũ oppidulum: z heraclia. Deinde laodicea optime ad mare sita z portuosa locum habẽs p̄ter cęterã feracitatẽ: vino aptũ: quapp̄ maximã vini partẽ alexãdrinis p̄bet cũ mõtem habeat sibi iminentẽ vineis plenũ vsq3 ad vertices fere: qui lõge absunt paulatim ab ea ascendentes. apamiæ vero iminent erectã altitudinẽ erecti. Hanc dolobella nõ mediocriter labefactauit: in eã fugiẽs z vsq3 ad interitũ a Cassio obsessus. multas vrbis partes secum traxit. Apamia vrbẽ habet magna ex parte optime septã. Est. n. collis quidã in cãpo bene munitus: quem orõtes z ingens quidã lacus circũpositus z latæ paludes peninsulã faciunt. Cũ prata pascendis equis z bobus excellẽti magnitudine diffunduntur: vrbs in tuto iacet: eaq3 cheronnesus e re ipsa vocata est. Regione z multa z vbere abũdat: p̄ quã orontes fluit: z multa in ea oppidula sunt. Hoc in loco Seleucus Nicator quingẽtos elephantes alebat: z magnã exercitus partem: sic etiã posteriores reges ea olim Pella dicebatur a p̄mis macedonibus p̄ptera q̃d maxima macedonũ pars: qui in Asiam militauerãt hic habitauere. pella vero macedonũ metropolis fuit philippi z alexandri patria. Hoc in loco milites recensebãtur z qui alebãtur z regis eq̃ numero supra. xxx. millia Harum emissarii. ccc. Hic erant equorum domitores: hic bellici ludi magistri cõducebãtur: z quicunq3 rei militaris erant periti: quã potentiã tryphonis incrementum: cui cognomẽto fuit Diodorus plurimũ declarat. Is. n. hinc mouẽs. Syrorũ regnum adortus est natus Cosianis castello apamiẽsiũ: educatus vero apamiæ: z regi z eius familiaribus cõmẽdatus: q̃ñ nouas res mouere orsus est: ab hac circũuicinæ vrbes innouãdarũ rerũ causas accepere: vt larissa z Cassiani: z Megara: z apollonia ac cæteræ oẽs quæ cũ apamia erant: ac ille quidẽ regiõis huius rex effectus est: z diu regnũ tenuit. Bassus cecilius cũ duabus legionibus apamiã capiẽs: adeo obstinate duorũ Romanorũ exercitũ obsidionẽ sustinuit: vt non prius in illorũ potestatẽ deueniret: q̃ q̃bus volebat cõditionibus seipse tradidisset. Nã z exercitũ regio alebat: z sociis abũdabat phylarchis: q̃ loca munita in p̄mo habebãt e q̃bus est Lysias vltra lacũ: qui iuxta apamiã z arethusam iacet. Itẽ sampsicerami z iamblichi: eius filii regio q̃ phylarche genti emessiue p̄fuerant: nõ p̄cul est heliopolis: z Chalcis sub ptolemæo posita mẽnei filio: q̃ Marsyã z Itureorũ mõtana obtinet Ex bassi sociis fuit Halchedamus Rhambeorũ rex: qui Nomades cis euphratẽ habitant. Ia Romanorũ amicus fuerat: sed quũ se iniuria affectũ a principibus existimaret: egressus in mesopotamiã cũ basso stipẽdium merebat. Ex hac vrbe est Possidonius stoicus: vir philosophorũ nostri temporis eruditissimus Apamiẽsium regioni ad auroram finitima est Philarchorũ arabum ea quæ Parapotamia dicitur: z chalsidica a Marsya monte descendens: z tota ea: quæ apamiensibus ad austrũ iacet: hominũ magna ex parte Scenetarũ: qui Mesopotamie Nomadibus sunt persimiles. Nam quo Syris magis magisq3 appropinquant eo mitiores sunt: z minus arabes z Scenetæ: et ordinatiores principatus habent: quemadmodum Sampsicerami Arethusa: z quæ gambari est et themella: et aliæ huiusmodi: atque Seleucensis quidem mediterranea est huiusmodi: reliqua vero præter nauigatios Laodicea incipiens sic se habet. Nam hec oppida laodiceæ appropinquant. possidium Heraclium et Gabala: deinde antiqua Aradiorum regio: Paltus Balanea et Caramus: Aradiorum portus. Postea Enhydra et Marathus antiqua Phoenicum ciuitas nunc diruta. Regionem vero aradii tenent: deincepa est Teximira. His continua est orthosiaa z eleutherus amnis: quem quidẽ Seleucidis terminum faciunt: phœniciam z Cœlosyriam versua. In fronte rugosæ cuiusdam et importuosæ oræ Aradus iacet: inter eius portum scilicet atq3 Marathum distans a terra stadiis. xx. Ea est petra quædam: a mari circũfusa septem fere stadiorum ambitu habitationibus plena: tãta hominũ multitudine: vt adhuc dom9 multis tabulatis sublimes inhabitẽt: opus (vt ferũt) quorũ

tyndarus op. pagræ arceutus labotas onopoias. orontes trapezon

piceria rhossus. seleucia. apamia. casius. m. anticasius nympheũ. spec. possidium heraclia laodicea.

apamia.

pella

larissa. casiani megara. apollonia.

lyssas arethusa heliopolis chalcis. iturei.

possidoni9. parapotamia. chalsidica.

sampsicerami. arethusa themella possidium. heraclium gabala aradii. paltus balanea cara mus enhydra marathus teximira orthosias eleuterus.

dã ex Sydone pro fugorũ. Aquarũ copiã parti
ex cisternis habent: parti ex trãsmarina regiõe
In bello aũt paulo ante urbẽ aquatũ mittunt.
Nam abundantis aquæ fontem in medio freto
habent in quẽ cupa quædã extorquet a Sca-
pha aquaria demissa plumbea ore lato: in angu
stum fundum coacta: fundũ mediocre foramen
habet: quo fistula ex chorio siue utriculũ dicere
maiumus: astricta ẽ: quæ aquã ex fonte per cu-
pan exhaurit. Prima itaq3 aqua quæ exhauri-
tur salsa est: expectantes uero puræ ⁊ dulcis a-
quæ cursũ in uasis ad id paratis excipiunt: atq3
in urbem deferunt. Olĩ aradii per sese reges ha
bebant: ut cætere phoenicum ciuitates. postes
partim persæ: partim Macedones: partim Ro
mani in hunc ordinẽ redegerũt. Aradii itaq3 cũ
aradii. cætera phoenicia Syriacis regibus: vt amicis
obtẽperabant: postea duobus fratribus dissi-
dentibus Callinico Seleuco: et Antiocho: qui
Hierax cognominatus est: callinico adhęrẽtes
in has conditiones cõuenerunt: vt ad se ex re-
gno cõfugientes recipere liceret: nec tradere i
uitos: sed nec etiã quẽq3 iniusso regis enauiga
re ꝑmittere: quibus ex rebus amplissimę eis di
uinæ cõtigerunt. Cõfugiebãt. n. ad eos nõ qui
cunq3: sed hi ꝓcipue quibus grãdia credita erãt
et qui de rebus maximis extimescebãt: q̃ susce
pti beneficiũ ab illis: ac salutẽ recognoscebãt: si
mulq3 gratiã referebãt: tum ꝑsertim: quũ in pa-
triam reuertissent qua ex re multũ vlterioris re
gionis adepti sunt: ⁊ nũc partẽ maximã tenẽt: ⁊
ante oẽs beniuolã: cui felicitati: ⁊ ꝓudentiã ad
diderũt: ⁊ studiũ circa rẽ naualẽ ⁊ quũ viderent
vicinos cilicas piraticã exercere: nũq3 cũ eis in
eo studio cõmunicare voluerũt. Post Orthosiã
et eleutherũ est Tripolis: q̃ nomẽ a re ipsa acce
tripolis. pit: trea. n. vrbes habet: tyrũ Sidonẽ ⁊ Aradũ.
tyrus. Tripoli cõtinua est ea: q̃ dei facies appellatur:
sidon. in qua libanus mons desinit: Inter hæc est lo-
aradus cus quidã noie trieris. Ibi duo mõtes sunt qui
libanus. eum faciunt: qui cõcauus angulus dicitur: qua
trieris si inter sese pares. Libanus ⁊ antilibanus pau-
antilibanꝰ. lo vltra mare incipiẽtes. Libanus vltra tripoli
tanũ mare circa dei faciẽ. Antilibanꝰ vltra ma-
re Sidoniũ desinunt ad arabiæ mõtes: qui sunt
vltra damascũ ⁊ eos q̃ ibi Trachani dicũtur in
alios quosdã fructiferos colles. In medio con-
Trachani cauum campũ relinquunt. Cuius latitudo mari
ꝓxima est: stadiorũ. cc. lõgitudo a mari in medi
terraneã dupla. Irrigatur autẽ a fluminibus ꝑ
regionẽ foecunda ⁊ oĩa ferentẽ delabẽtibus: ꝓ-
sertim a Iordane lacũ habet q̃ aromaticũ iun-
iordanis. cum ⁊ Calamũ fert: habet etiã paludes lacus q̃
gẽnesareticus. dam gẽnesareticus vocatur: gignit etiam balsa
mũ. inter cætera flumina Chrysorroas ab vrbe
balsamum et regione damascenorũ incipiens: totus fere in
chrysorroas. deriuationes cõsumitur: multa. n. loca ⁊ reposi-
ta irrigat. Lycũ ⁊ iordanẽ mercibus nauigãt: ꝓ
lycus. sertim aradii pars cãporũ prima a mari macras
iordanis vocatur: ⁊ macra cãpus in quo possidonius scri
aradii. bit: visum fuisse serpentẽ mortuũ ingeri lõgitu-
macras. dine: crassitudine tanta: vt equitis exvtraq3 par
serpens te astãtes se inuicẽ intueri nõ possent hiatu au
ingens

tem tanto: vt hominẽ equo insidentẽ reciperet
Exuuiarũ squamã qualibet clipeo maiorẽ. Post
macrã est massyas habẽs mõtana quędã in qui massyas
bus est chalcis tanq3 massyę arx: eius initiũ est chalcis.
laodicea: q̃ apud libanũ est. Montanã regionẽ laodicea
Iturei ⁊ arabes habẽt: malefici oẽs. qui vero iturei.
cãpos habitãt agriculturã exercent: et ab illis
læsi sępe alieno indigẽt auxilio receptacula mu
nitissima habẽt: quẽadmodũ: qui libanũ incolũt
In mõte quidẽ Sinnã ⁊ boramã ⁊ alias huius-
modi munitiões. Inferius vero bostra: ⁊ gigar stynna
tum: ⁊ speluncas ad mare stras: ⁊ castellum in dei borama
faciẽ impositũ: q̃ oĩa Põpeius euertit: et ab his bostra
Byblũ ⁊ Barutũ excurrebat: q̃ inter Sidonem gigartum.
ac dei faciẽ iacent: Byblus est. Cyniræ regia: byblus.
in qua Adonidis tẽpla sunt: eã tyrãno oppressã barutus
Pompeius liberauit: illo securi ꝑcusso. Sita est cyniras.
autẽ in excelso quodã loco nõ ꝓcul a mari. Post adonis
hanc est Adonis fluuius: ⁊ mons Climax: ⁊ aũt fluuius.
qua byblus. postea lycus fluuius et barutus a climax
Triphone diruta: nũc vero a Romanis instau- lycus flu.
rata duas legiones suscipit ibi ab agrippa col orontes.
locatas multã regione massyæ adiecta vsq3 ad massya
orontis exortũ qui ꝓpe libanũ est: ⁊ viridariũ damascus.
et ægyptiũ murũ spamensi agro ꝓximũ. Atq3 trachones
hæc quidẽ ad mare sunt: vltra massyã montẽ pri
mũ ea q̃ regia cõuallis: dicit ⁊ Damascenus a-
ger valde laudatus. Damascus vrbs est insignis
omniũ fere nobilissima: q̃ in ea sunt regione per
sæ vicina. Vltra eã sunt duo q̃ Trachones ap-
pellãtur: postea arabiã ⁊ itureã versus: sunt mõ
tes asperi: et altis speluncis insignes: quarũ vna
quatuor hominũ millia recipit in excursionibꝰ:
quæ vndiq3 Damascenis fiunt ac frequẽtius q̃
dẽ Barbari infœlicis arabiæ mercatores grassantur: q̃ res nunc minus sit: ꝓpter zenodori la-
tronis euersionẽ: ⁊ Romanorũ iustitiam: ⁊ mili-
tum præsidium: qui in Syria aluntur. Tota ita
q3 regio vltra seleucidẽ in ægiptũ ⁊ arabiã rece
dens: coelosyria appellatur: sed ꝓpriæ q̃ libano
terminatur: ⁊ antilibano. Reliquæ regionis ora coelosyria
ab orthosia: vsq3 pelusium phoenicia vocat: per orthosia
angustus sane ac maritimus quidã tractus. me gaza
diterranea vltra hanc vsq3 in arabes: inter Ga- iudæa.
zam ⁊ antilibanã iudæa noiatur: quare cum iam
Coelosyriã peragrauerimus iter in phoenicẽ
deflectamus de cuius vna parte locuti sumus:
quæ ab orthosia Barutũ vsq3 pertẽdit. Post ba
rutũ est Sidon quadringẽtis fere stadiis ab ea Sidon
distãs in quo spatio est Tamyras flumẽ: ⁊ æscu tamyras
lapii lucus ⁊ leonũ vrbs, post Sidonẽ maxima flu.
⁊ antiquissima phoenicũ est Tyrus: q̃ cum illa ⁊ leonũ
magnitudine ⁊ facie ⁊ antiquitate cõtẽdit: mul vrbs.
tis fabulis celebrata: sed poetæ q̃q3 magis Si tyrus.
donẽ celebrant: adeo vt homerus tyri nõ memi sidon
nerit. Coloniæ tamẽ in iberiã: ⁊ Lybiã vsq3 ad
loca extra columnas ꝓfectę. Tyrũ plurimũ ex-
tollunt: quare ambæ: ⁊ nũc ⁊ olim clare illustresq3 extiterũt: vtrauis. n. phoenicũ metropolis di
catur in vtrisq3 cõtẽtio est. Sidon sitũ habet in
pulcherrimo cõtinentis portu. Tyrus tota in-
sula est: ac fere eodẽ modo habitata quo aradꝰ tyrus.
Cõtinẽti ⁊ aggere coniungitur: q̃ Alexander aradus.

in obsidione cōgessit. Ea portua duos habet: al
terū clausum: alterū apertū: quē ęgyptiū vocāt
dicūt in ea domos altiores fieri q̄ Romę: vnde
parū abfuit olim quin tota vrbs terremotibus
deleref. Infortunata fuit: obsidione ab alexan
dro capta. Has tamē calamitates oēs euicit: et
seipsam nauigādo instaurauit. Nā in ea re phœ
nices semp oībus p̄stitere. itē purpurarū pisca
purpurarū piscatus. tu. Tyria.n. purpura optia oim perhibetur: ac
piscatio ipsa prima est: 7 cętera oia q̄ ad inficiē
sidonii prestantes viri das vestes ptinēt: abūde habet: 7 q̄q̄ maxima
huiusmodi officinarū multitudo vrbē reddent
paulo grauiorē tamē ob hanc virtutē: locuple=
tio: efficif: 7 nō solū ab regibus: sed ab Roma=
nis libertate donati sunt: 7 parua impensa i sua
sentētia cōfirmati. Colif apd eos hercules mi=
rum in modū. Naualis potētię 7 apparatus: si=
gnū est multitudo 7 magnitudo coloniarū: atq̄
ti quidē sunt huiusmodi. Sidonii multarū atq̄
optimarū artiū magistri perhibētur: quod etiā
poeta declarat: Ad hęc optimi circa Astrono=
miā 7 arithmeticā philosophi: q̄a cōputatione
et nocturna nauigatione initiū habuere: vtrū=
q̄ enim mercatoriū nauale est. queadmodū ęgy
ptiorū inuentū geometria perhibef: ab agrorū di=
geometrię inuentio mensione: quā faciūt qm̄ nilus auctus terminos
astronōia. cōfundit: q̄ ratio ab ægyptiis ad græcos ema=
arithmetica. nasse credif: a phœnicibus vero astronomia et
arithmetice. Nūc quoq̄ 7 oīs reliquę phyloso=
phię copia maxima: ab his ciuitatibus sumi po
atomi. test. Ac (si possidonio credendū est) antiquū de
mochus Atomis dogma Mochi est hois sidonii: q̄ ante
bethus. troianas res fuit. Sed omissa antiquis nostro
diodorus tempore ex Sidone philosophi illustres fuere.
antipater Bethus cū quo nos aristotelica philosophati
apollonius sumus. itē Diodorus eius frater. Ex tyro fuit an=
tyrus. tipater: 7 pauloante nos apollonius: q̄ librorū
sidon. et philosophorū a zenone pfectorū: tabulā edi=
aulum op. dit. Distat tyrus a Sidone nō plus quā. cc. sta=
ptolemais diis. inter eas est oppidū noie aulū. ciuitas: po=
aca. stea apud tyrū amnis elabif. Post tyrū est anti=
qua tyrus. xxx. stadiis distans. Postea Ptole=
mais magna ciuitas: quā prius acā noiabāt. Ea
persæ receptaculo cōtra ægyptios vtebantur.
Inter hanc. 7 tyrū est littus aggerosum: quod
vitrariā arenā fert: quā dicūt hoc in loco nō fun
di: quū vero Sidonē delata sit: fusionē recipere
Sunt qui dicāt Sidonios vitrariā arenā habe
re: fusioni aptā: quidā aūt oēm vbiq̄ fundi. Ego
a vitrariis alexādrię audiui quandā terrā vitra
riam. esse: in egypto sine qua sumptuosa q̄dā: et
multorū colorū opera pfici nequirēt: quęadmo=
dum 7 alia aliis mistuis idigēt. Ac Romæ mul
ta: 7 ad colores: 7 ad operū facilitatem inueniri:
quęadmodū in iis q̄ Chrystallina videntur: vbi et
æneū Carinū cū operculo emere est. Tradunt
mirū quēdā casum: 7 ex iis q̄ raro cōtingunt in
littore accidisse inter tyrū ac ptolemaidē. Nam
quo tēpore Ptolemaici prœliū cū Sarpedone
imperatore gerunt hoc i loco fuga insigni facta
pelagi affluxus inundationi similis fugiētes ob
ruit: atq̄ alios in pelagus rapuit 7 assumpsit: ali
os in locis cōcauis mortuos reliqt. Sed cū ite

rū refluxus successisset corpora detexit: atq̄ osten
dit inter pisces mortuos pmiscue iacētia. Ta= casius.
lia circa Casiū apud Aegyptū contingunt vbi
terra cōtractu quodā celeri: atq̄ simplici in al=
terā partē transferri decidit: vt pars eius in su
blime eleuata mare ipellat: pe deorsū subsidat
qua cōuersa rursum locus pristinā sedē accipiat
atq̄ nōnunq̄ pmutatio q̄dā fiat: nōnunq̄ vero
minime q̄ motus: q̄busdā forasse circuitibus in
nexi cōtinenf: nomini incognitis. Scilicet 7 hęc
de Nili excrescētis dicunf diuerso modo factis stratonis
et incertū ordinē habētibus. Post acā est Stra turris.
tonis turris: q̄ stationē habet: iter has est Car carmelus.
melus mons 7 pter oppidorū noia nihil aliud: vt sicaminorū
Sycaminorū ciuitas 7 bubulcorū 7 crocodilorū ciuitas.
ciuitas 7 huiusmodi alia. Postea est ingēs silua iope
postea iope iuxta quā ægypti ora initū in mo= androēda.
dum flectif ad aquilonē: prius ad ouentē exten hierosoly=
sa. Hoc in loco nōnulli andromedā ceto exposi ma.
tam fabulis tradidere. Nā locus satis æditus
est: vnde dicūt ab eo hierosolyma cōspici iudęo
rū metropolim. Atq̄ 7 iudęi portu hoc vtūf: vsq̄
ad mare descēdentes. Sed portus latronū. f. re
ceptacula sunt: horū fuere 7 silua et Carmelus.
Atqui locus hic adeo hoibus abundauit: vt ex
iamnia pximo vico 7 circūuicinis habitationi= iamnia
bus. xl. hoim millia armarētur. Hinc in Casiū q̄ casius.
pelusio pximus est: sunt paulo plura. x. millibs gadaris.
stadiorū: 7 alia. ccc. Pelusiū vsq̄ inter hęc est ga azotus
daris: quā iudæi sibi vendicauerunt. postea A= ascalon.
zotus 7 ascalon. iānia azoto 7 ascalone distat. cc. antiochus
fere stadiis. Ascalonēsiū regio pcipue cæphas philodēus
fert oppidū sane nō magnū est. Hinc antiochus meleager
philosophus fuit pauloante nos. Ex gadaribs menippus.
fuit philodemus epicurus 7 Meleager: 7 Me theodorus
nippus cognomēto Spudogelocus: et Theo= ga. corum.
dorus orator: q̄ ætate nostra viguit: postea est portus
ga. corū portus: 7 paulo vlterius ad septem sta
dia ciuitas q̄ olim illustris fuit: ab alexādro au
tem euersa nō habitaf: ex hoc loco dicif esse mil
le 7. cc. 7. lx. stadiorū transcensus in vrbē Ailā sitā
in arabici sinus recessu q̄ duplex est. Alter ara= aila
biam: 7 Gazā versus: quē elaniticū appellāt: ab arabicus
vrbe q̄ in eo est. Alter ęgyptū versus: ad heroū sinus
vrbē in quā breuissimū iter est: ex pelusio: inter= elaniticus.
dum etiā iter habent sup Camelis p loca deser sinus
ta: 7 arenosa: sed magna est in eis serpentū mul= heroū
titudo. Post Ga ā est Raphia: vbi ptolemæus vrbs.
quartus cū antiocho magno pręliū: cōmisit. po Gaza
stea sit Rhinocoluta: ab iis dicta: q̄ Rhinas ha raphia
bitauere. Nā æthiopū qdā ægyptū inuadēs: nō rhinocolu
interitu: sed nasi mutilatione: maleficia coercēs ta
vt pp oris deformitatē. peccare deicepe nō au= rhine
derent. In his locis habitauit. Regio q̄ Gazā sirbonis
sequif sterilis 7 arenosa. Eiusmodi est q̄ vlterius lacus.
Sirbonidē lacū secus mare succedentē habet 7 casius.
paruū quendā aditū: in medio relinquentē: vsq̄
ad id quod eruptio appellatur eius longitudo
est. cc. fere stadiorum: Maxima latitudo. L. eru
ptio ipsa obruta est: postea est regio eadem lon
gitudine huic certius in Casium atq̄ inde pe
lusium. Casius est mons quidem accumulatus
in promontorii modum: aquarū inops. eo ma=

a

põpeii sepult.

gni põpeii corpus iacet:⁊ iouis cassii templū:⁊ nõ ꝓcul inde magnus iugulatus fuit:⁊ ab ægyptiis:dolo interēptus:postea est via q̄ pelusiū defert. In ea sunt Gerra ⁊ id quod chabriæ vallum appellat:⁊ vorago pelusio ꝓxima:a nilo facta cū ea loca palustria:⁊ natura cõcaua sint:ac phœnicia quidem est huiusmodi. Artemidorus dicit ab Orthosia pelusiū esse stadioꝝ.tria millia ⁊ sexceta.l.in sinū se interēti. A Melenis cilicæ ac Syriæ mille ⁊ nongēta:hinc in Orontē.l. ac.xx.postea Orthosiam vsq̄ mille ac.c.xxx. Iudeę extrema occidētalia casio ꝓxima. Idumei quidē nabatei sunt q̄ orta seditione inde egressi: ac iudeis inherentes: eisdē legibus cõmunicauerūt. Ad mare aūt serbonis ⁊ cõtinua regio loca plurima occupāt vsq̄ hierosolyma q̄ sunt mari vicina dictū est.n.ea ab iopes portu cūspici:atq̄ hæc quidem septētrionalia sunt oīa magna ex parte:a mistis gentibus habitata ægyptiis:Arabibus: ⁊ phœnicibus. Nā tales sunt q̄ galileā habēt ⁊ hiericūtē:⁊ philadelphia:⁊ Samariā:quā Herodes sebastā noīauit. Cūq̄ misti hoīes sint fama:q̄ plurimū obtinet:de rebus creditis circa hierosolymorū templū asserit ægyptios fuisse eoꝝ ꝓgenitores q̄ nūc iudei appellant:nā Moses vn⁹ ex ægyptiis sacerdotibus:cū partē quandā regionis haberet:ac moleste ferret eoꝝ īstituta:hinc eū cõmigrauit discessere cū eo multi: q̄bus diuina curę erāt. Docebat.n.ille quomodo ægyptii nõ recte sentirent:q̄ ferarū ac pecoꝝ imagines deo tribuerēt:nec græci q̄ deos hoīm figuris insignirēt:⁊ q̄ id solū deus esset:q̄d nos cõtineret terrā:ac mare:quod cœlū ⁊ mundū ⁊ rerū oīum naturā appellamus:cuius ꝓfecto imaginē nemo sane mētis nostræ simile audeat effingere: opoītere itaq̄ relicta omni simulachroꝝ effigię et digno ei fano:ac tēplo constituto. sine forma colere:⁊ vel ꝓ se quēq̄ indormire:vel alius q̄ boni insomniatores essent ꝓ aliis. Ac semꝑ bonū aliquod:⁊ donū ⁊ signū a deo expectare eos p̄sertim:q̄ caste integreq̄:⁊ cū iusticia viuerēt:cęteros vero nequaq̄. Ille hæc dicēs hoībus bonis nū sane paucis id ꝑsuasit:⁊ in eū locū deduxit:vbi nūc cõdita sunt hierosolyma: quē facile obtinuit cū minime esset inuidiosus : nec ꝓ quo quisq̄ studiosius cõtēderet:est.n.petrosus aq̄s tantū abūdans.circūstantē vero regionē sterilem ac siccā habet:⁊ intra.lx.stadia petrosam simulq̄ ꝓ armis sacra ⁊ deū ꝓponebat cuius sedem querere vellet:⁊ eiusmodi cultū et sacrificium se traditurū pollicebat:q̄ nec impensa nec afflatu nec reulla absurda eos ꝑturbaret:q̄ ob rem ille his rebus excellēs īperiū haud exiguū cõstituit. Nā facile gētes oēs finitimæ ob ꝓpositā spē:⁊ huiusmodi cõsuetudinē adhæserunt. Successores quoq̄ aliquādiu in iisdē institutis permāsere. Cū reuera ⁊ iusti essent : ⁊ religiosi: postea cū sacerdotio p̄essent: primū q̄dē supstitiosi hoīes:deinde etiā tyranni: ex supstitiōe instituta est carniū abstinētia:a q̄bus adhuc abstinent:⁊ circūcisiones ⁊ excisiones:⁊ si qua sunt huiusmodi alia. Ex tyrānide aūt latrocinia:nam

gerra. chabria. mithosia melenæ. idumæi. nabatei. hierosolyma Galilea. hiericus philadelphia samaria sebasta moses deus quid hierosolimoꝝ situs.

carniū abstinentia circuncisiu

qui deficiebant simul ⁊ eam regionē:⁊ viciuā vexabant:at q̄ principibus fauebant:aliena diripientes. Syriæ ac phœnicię nõ pauca subegerunt:verū tamē decor quidā circa arcē seruabatur:quā nõ vt sedē tyrannoꝝ exhorrebāt:sed venerabant:vt templū. Sic.n.a natura est hoibus cõparatū:⁊ cõmune hoc Græcis et Barbaris est:vt cū ciuiles sint:cõmuni p̄cepto atq̄ instituto viuant. Aliter.n.multi vnū ꝑ se cõmode fieri nõ possut:q̄d est ciuiliter degere:nec aliter quodāmodo cõmunis vita duci potest: sed p̄ceptū duplex est:aut eni diuinū aut humanū. Antiqui cū diuinis institutis p̄starent:⁊ ea venerarētur multi tunc ad oracula ꝓficiscebātur: atq̄ ea cõsulebant. In dudonā quidem.

Ut iouis ex alta raperent oracula quercu.
Cuius cõsilio plurimū vtebatur. Delphos aūt
Expositum pater scirenum viuat volens:
Ac ipse phœbi ad templa pergebat puer.
Sciturus e quibus parentibus foret.

Minos quoq̄ ꝑ nouonū magni iouis familiarę fuit.idest ꝑ nouēnium (vt plato dicit) in iouis antrū descēdēs: ⁊ ab illo p̄cæpta acciplēs: q̄ ad hoīes p̄ferebat. Eadem Lycurgus eius imitator factitabat. Nā sæpe peregrinatus ea ex pythia intellexit:q̄ Lacedęmoniis iperanda erāt. Hęc.n.ab huibus putabant ⁊ credebātur vera et ꝑpea diuinatores in p̄cio erāt: vt etiā iperio digni iudicarēt.vt q̄ diuina nobis p̄cepta ac documēta æderent:⁊ viui ⁊ mortui quēadmodum Tyresias.

minos. iouis familiaris lycurgi leges.

tiresias.

Cui dederat vita functo ꝓserpina mentem
Ut sapet:pariterq̄ hoīes leuis vmbra iuuaret.

Talis fuit amphiaraus:⁊ Trophonius ⁊ Orpheus: ⁊ musęus ⁊ Getarum deus olim ⁊ amolxis Pythagoreus ætate nostra decinæus:q̄ byrebistę respõdit:⁊ apud Bosphoranos achaicarus: Apud Indos Gymnosophistę: Apud ꝑsas Magi:⁊ qui Necromantici ⁊ Lecanomantici:⁊ Hydromantici appellātur. Apud Assyrios Chaldei. Apud Romanos hetrurię Haruspices. Talis erat Moses ⁊ successores eius; qui cum initia nõ mala habuissent:postea in deteriꝰ delapsi sunt. Iā vero aperte Iudęa a tyrannis opprimitur:primus pro sacerdote se regē fecit Alexander cuius filios hyrcanum et aristobulum de imperio disceptantes Pompeius sustulit:atq̄ eoꝝ munitiunes euertit:⁊ ipsa in primis Hierosolyma vi capta sunt. Ea munitio petrosa erat:⁊ bene septa:⁊ interius aqua abundās: exterius omnino sicca:fossam habebat in lapide excisam.xl.pedum profunditate: latitudine.cc.⁊.l. E lapide autem exciso educta erant templi mœnia. Põpeius ea cœpit obseruato ieiunii die : dum ab omni opere Iudei abstinerent impleta fossa et admotis scalis: iussitq̄ mœnia omnia conualli:qua ex re ⁊ Latronum et tyrannorum receptacula sublata sunt; et loca vbi gaza recondita erat:quorum duo thrax: atq̄ taurus in hiericuntis ingressi sita erant. Item alia Alexandrium ⁊ hyrcanium: et Macherus et Lysias:⁊ quę circa philadelphiam erant. Item Scythopolis Galilęę ꝓxima. Hiericus est cā=

amolxis achaicarus. gymnosophistæ magi. chaldei. haruspices moses. iudæa. hyrcanus. aristobolus hierosolyma a põ. capta.

scytopolis hiericus

pus a mõtana quadã circundatus: q̃ in theatri
speciẽ ad ipsum declinat. Hoc in loco est palme
tum: cui imista est etiã alia materies domestica
et ferax: palmis abundãs spatio stadioꝝ.c.z to
tum irriguũ z habitationibꝰ plenũ: vbi z regia
est: z balsami viridariũ: q̃ arbor aromatica est z
fruticosa: Cytiso z Terinitho ꝑsimilis: eius cor
ticẽ scidẽtes succũ in vasis suscipiũt: tenaci lacti
ꝑsimilẽ: susceptus aũt in conchis coagulat. Is
capitis doloreã: z suffusiones oculoꝝ incipien-
tes: z hebetudinẽ mirifice soluit: quare ꝓciosus
est eo ꝓsertim qꝫ hic solũ nascit palmetũ: quod
palmetum palmã caryotũ fert hic solũ est excepto babylo
nio: z vlterioribus orientẽ versus. Maximꝰ qui
balsami. dem ex eis ꝓuentus est: q̃nctiã xylobalsamo: vt
viridariũ. aromate vtutur. Sirbonis lacus ꝑmagnus est
sirbonis cuius ambitũ nõnulli mille stadioꝝ tradiderũt
Is secus maritimã orã extẽditur. Lõgitudine
paulo plurimi.cc.stadioꝝ: ꝓfunda z grauissima
aqua: vt vrinatores in eo inatare nõ possint: ve-
rum q̃tenus vmbilico in eũ ꝓcedit mox extolli
tur: plenus est bitumine: qꝫ e medio fundo tem
poribus inordinatis: cũ bullis quasi feruẽtis a
quæ efflatur. In summo aũt incuruatus: mõtis
speciẽ ꝓbet fauillę multũ emittit: fumosus z a-
spectu ater æri: z argẽto z nitidis ac tersis om
nibus rubiginẽ inducit vsq̃ ad aurũ: vnde cũ va
sa sitũ contrahũt: iam accolę intelligũt bitumi-
nis eruptionẽ incipere. Ac sese grũdineis rati-
bus: ad id inquirendũ accingũt. Bitumẽ est ter
bitumen rę gleba q̃ a calore liquefacta efflat atq̃ diffun-
dit: rursumq̃ in glaciẽ fortissimã ab aqua frigi-
da immutat: qualis est lacuũ aqua vnde z sectio
ne z incisiõe opus est. Id postea in summo flui
tat: ꝑꝑ eã naturã qua diximus ingredientẽ nec
innatare: nec immergi posse: sed attolli. Ratibꝰ
aũt adnauigãtes: quantũ quisq̃ vult: referũt: ac
de bitumine quidẽ hæc dicimus. Possidonius
dicit: ꝙ tũ accolę magici hoies sint: incantatio-
nes quasdã faciũt: z lotia z alios huiusmodi fe-
tidos humores inspergũt: atq̃ exprimũt: quibꝰ
bitumẽ coagulat: postea incidũt nisi aliqua lo-
tii vis sit: qualis eoꝝ q̃ calculos inuesica habẽt
Nam etiã ex pueri lotio chrysocolla conficitur:
chrysocol- ac in medio quidẽ lacu: iure huiusmodi res acci
la. dit. Ignis.n.ac bituminis fons: ac multitudo in
medio est ꝙꝙ et flatio sit inordinata: qm̃ ignis
motus ordinẽ nõ habet nobis manifestũ: queãd
modũ et multoꝝ alioꝝ flatuũ. Talia etiã apud
Apolloniã epirroticã eueniunt. Quod aũt regio
ignea sit: ꝑ multa alia signa afferũt. Nam z pe-
tras asperas exustas circa moasadas ostẽdũt
et multis in locis ꝓrupta z terrã cinerulentã et
picis guttas ex petris distillantes: z flumina fe
tido odore efferuentia: z habitationes passim e
uersas vt iis fidẽ adhibeãt: q̃ ab indigenis ꝓdi
cantur: qꝫ in hoc loco.xiii.vrbes olim habitant
quarũ Metropolis Sodoma. adhuc.lx. stadio-
rum ambitũ seruet: z quod et terræmotibus: z
sodoma. ignis afflate: et aquis calidis: z bituminosis: et
sulfureis lacus eruperit: z ꝙ petræ igniferę fa-
ctę sint: z vrbiũ alię absorptę: alię ab iis: q̃cunq̃
fugere potuerũt derelictę. Eratosthenes cõtra

sentit ꝙ quũ regio stagnis teneret: maxia eius
pars eruptionibus retecta fuerit: queãdmodũ
mare. In agro etiã gadareno est aqua quædã
pessima ex lacu: qua degustata: pecora pilos: vn
gues: z cornua amittũt: apꝺ eas q̃ tarichię ap- Gadarenus
pellãt: est lacus q̃ optimas pisciũ cõdituras ꝓ- lacus
bet: gignit etiã arbores fructiferas malis simi tarichiæ
les: ægyptii bitumine ad mortuoꝝ condituras bitumen
vtuntur. Põpeius circũcisis q̃busdã: q̃ Iudęi si herodes
bi violẽter asciuerãt Herodẽ sacerdotio ꝓfecit.
Postea Herodes vir idigena: id q̃busdã ex ea-
dem stirpe cõtulit: tantũq̃ superiores oẽs z ci-
uilitate: z Romanoꝝ cõsuetudine ꝓstitit: vt rex
fuerit cõstitutus: Antonio primũ: postea: Cęsa
re augusto potestatẽ ei concedente. Ex filiis a-
lios ipse sibi insidientes interemit alios mo-
riens: data vtrique portione: successores re-
liquit. Cæsar z Herodis filios: z sororẽ Salo- salome
men: z Berenicẽ eius filiã: honore ꝓsecutus est berenice
sed filius nõ feliciter cessit: Nã cũ essent accusati
alter in exiliũ apꝺ gallos allobroges relegatꝰ
fuit: alii vix multo obsequio reditũ impetrarũt: et
suã vterq̃ tetrachiã vltra Iudæã z Coelosyriã
vsq̃ in babyloniã z fluuialẽ euphratis regionez
austrũ versus tota ẽ arabia: exceptis. Scenetis Scenetę
qui sunt i mesopotamia. De Mesopotamia q̃dẽ
et gentibus: q̃ eã incolũt satis dictũ est. Vlterior
euphratis regio q̃ ad eius ostia ẽ a babylonis
incolit: z Chaldæoꝝ gẽte: de q̃bus etiã antedi-
ximus. Quę post Mesopotamiã sunt: vsq̃ i coe
losyriã finium ꝓxima: z Mesopotamiæ: Ara-
bes Scenetę obtinẽt: ꝑ paruas quasdã poten-
tias in sterilibus locis ꝑꝑ aquarũ inopiã ꝓriti.
Agriculturã aut parũ aut nihil exercẽt: pascua
oĩs generis pecoꝝ: ꝓserti camelorꝝ optia habẽt
Vltra hos deserta sũt haud exigua: q̃ vero his camelli
iam australiora sunt ab iis tenẽtur: q̃ foelicẽ ara arabia fo
biam incolũt. Cuius septẽtrionale latus: faciũt lix.
antedicta deserta: oriẽtale ꝑsicus sinus: occidẽ
tale Arabicus: Australe: mare magnũ: qꝫ ex-
tra vtrũq̃ sinũ est Idq̃ totũ mare rubrũ vocat:
persicus itaq̃ sinus ꝑsicũ mare appellatur. De
quo Eratosthenes ait: os eius adeo angustũ eẽ
vt ex armozo carmanię ꝓmõtorio: arabię pars rubrũ.
cõspiciatur q̃ est macis ꝓxima. Ab ore aũt ora mare.
quę a dextris ẽ cũ curua sit: a ꝑncipio quidẽ. a persicus
Carmania paululũ orientẽ versus: postea ad au sinus.
strũ vergit: postea ad occidentẽ: vsq̃ ad euphra armozus
tis ostia: z Teredonẽ: cõplectit aũt z carmanio
rũ orã z ꝑsarũ z Susianoꝝ z Babyloniæ partẽ
quę.x. miliũ fere stadioꝝ est: de q̃bus iam ante
diximus. Hinc protinus vsq̃ ad os: alia totidem
stadia sunt: vt traditũ dicũt ab antisthene Tha
sio: qui cũ Nearcho nauigauit vt perspicuum ex
his sit: mare hoc paulo minus esse: mari euxino
dicunt etiam illum dicere quoniam sinum cum
classe circumnauigauit: ꝙ a Teredone deinceps
continentem a dextris habenti prætemaui-
gatio: insulam Icarium in fronte habet et A-
pollinis templum in ea sanctum et tauropolæ
oraculum: et ꝙ præter nauiganti Arabiam ad
duo millia et.cccc. stadia in interiore sinu vrbs
iacet nomine gerra: quam caldæi tenebãt: a ba- gerra.

bylonia ꝓfugi loca salsa: ⁊ domos ex sale habi-
tantes quas cũ salis squãmæ ꝑ solis ardorem
separate: cõtinue cadũt: crebro aquis aspergãt:
atq; eo pacto cõtinuãt parietes. Hæc vrbs .cc.
stadiis a mari distat. Gerrei frequẽtius pede-
Gerrei thapsus
stri itinere arabũ merces: ⁊ aromata mercãtur
Aristobolus diuersas sentit Gerreos frequen
tius in Babyloniã ratibus mercatũ ire: Atq; in
de ꝑ euphratẽ thapsum cũ mercibus adnauiga
re: postea quo libeat pedestri itinere deferri. na
uiganti vlterius sunt aliæ insulæ. Tyrus ⁊ ara-
tyrus. aradus.
dus q̃ tẽpla phœnicijs similia habent. Dicũt q̃
in eis habitãt: insulas ⁊ vrbes. quas phœnices
eodẽ noĩe habẽt: suas esse colonias. Distãt hæ
insulæ a Teredone .x. dierũ nauigatiõe: a ꝓmõ
torio vero quod est in ore apud macas diei na-
uigatiõe. Nearchus ⁊ Orthagoras dixerũt Ty
rinã insulã in pelago ad austrũ iacere: duob⁹ mil
tyrina. erythre. sepul. erythreũ mare.
libus stadiorũ a Carmania distantẽ: in qua Ery
thræ sepulchrũ ostẽditur: Ingẽs sane tumu-
lus ⁊ siluestribus palmis cõstitutus. atq; eũ in
iis locis regnasse: ⁊ de se mari nomẽ reliquisse.
Atq; hec sibi a Mithropastæ arcini filio: satra
pis phrygię patefacta: q̃ Dariũ fugiẽs in ea in-
sula esset imoratus: ⁊ cũ eis diuersatus in ꝑsicũ
sinũ delatus: ⁊ ꝑ eos quęreret in patriã remea
re. In tota rubri maris ora arbores in ꝓfundo
nascũtur lauro ⁊ oleo ꝑsimiles: q̃ in refluxibus
ex toto deteguntur: in affluxibus nõnũq; ex toto
obruuntur. Atq; hoc etiã cũ vlterior terra arbori
bus careat: adeo vt admirandũ sit. De ꝑsico ita
q; mari: qð nos orientale latus fœlicis arabię di
ximus: talia Eratosthenes tradidit: Nearchus
ait mithropastẽ eis cũ Mazena occurrisse. Ma
mazena. doracta. cetus igẽs arabiæ. initium. macena.
zenã vero insulæ cuidã in ꝑsico sinu p̃fuisse. In-
sulę nomẽ Doracta: ac mithropastẽ quũ in hãc
confugeret: hospitio acceptũ fuisse: qð in exter
na decessisse: ⁊ Mazenã cõuenisse: q̃ in Macedo
nũ classe fuerat: atq; Mazenã nauigationis du-
cem fuisse. Dicit etiã in ꝑsicæ p̃ternauigationis
initio insulã esse: in qua multę ac p̃ciosæ marga
ritę gignãtur. In aliis vero clari ac pellucidi la
pilli. In insulis quoq; ante euphratẽ arbores
thus redolentes innasci: quarũ radices fractæ
succũ effundãt. Itẽ mira a cancrorũ atq; echino
rum magnitudines: q; in toto exteriore mari cõ
mune est: quorũ alii pileis maiores sint: alii duo
a cetabula capiãt: vidisse etiã Cetũ mari eiectũ
c. ⁊ l. cubitorũ. Arabię initiũ a Babylonia est re
gio Macena. Ante hanc iacẽt partim arabũ de
serta: partim Chaldeorũ paludes: quas euphra
tes effusus facit: partim ꝑsicũ mare. Ea etsi gra
uem ac nebulosum aerẽ habet: simulq; pluuiosa
sit ⁊ æstuosa fructus tamẽ optimos ꝓducit. Vi
tis in paludibus nascit̃ terra in arũdineis crati
bus iposita: quantã stirps recipiat: vt sępe etiã
ab aqua deferat̃: quã rursus in pristinã sedẽ cõ-
tis ꝓpellũt: sed redeo ad ea q̃ deinceps Erato
sthenes de arabia cõmẽorat. Dicit .n. de ꝑte se-
ptẽtrionali ad deserta q̃ inter fœlicẽ arabiam ⁊
Coelosyrios ⁊ iudæos est: vsq; ad arabici sinus
recessum: quod ab heroum vrbe: q̃ est ad Nilũ
recessus arabici sinus: Nabateã petrã versus vs

q; Babylonẽ. stadia sunt .v. milia: ⁊ sexcẽta. Ac
tota quidẽ ad æstiuales ortus est ꝑ adiacentes
arabũ gẽtes nabateos. s. chauloteos: ⁊ agreos
vltra quos ⁊ fœlix arabia: ad .xii. millia stadiorũ
ad austrũ exposita vsq; in atlanticum pelagus. nabatei. caulothei agrei arabia fœlix. scenetę
incolũt eã primi post Syros: ⁊ iudæos hoĩes a-
gricultores. Post hos regio est arenosa ⁊ steri-
lis: q̃ palmas habet multas: ⁊ acantos: ⁊ myri-
cam e fossilesaquas: quẽadmodũ gedrosia: eã
arabes scenetæ camelorũ pastores habitãt. Vl
tima vero austrũ versus cõtra æthiopiã assur-
gentia æstiuis hymbribus tangunt̃ ⁊ bis serũt̃
quẽadmodũ india habẽt etiã flumina q̃ in cam-
pos e lacus absumunt̃ ⁊ cũ cæterorũ fructuũ: tũ
etiã lunfici abũdantia est: pecorũ quoq; oĩm co
pia exceptis equis: mulis: ⁊ porcis. Auiũ etiã
omniũ p̃ter anseres ⁊ gallinas. Ac vltima qui-
dem regio de qua ante diximus: a quatuor ma-
ximis nationibus inhabitatur. A Mineis: q̃ in
parte sunt: rubrũ versus maxima eorũ ciuitas. minei.
Carna. Hos sequũt̃ Sabęi quorũ Metropolis carna sabęi
est mariaba. Tertii sunt cattabanẽses: q̃ ad an mariaba
gustias: ⁊ arabici sinus transitũ descendũt. Eorũ cattabanẽses.
regio dicit̃ Tamna. Ad oriẽtem in primis sunt tamna
Chartanotitę vrbẽ Chabatanũ habẽtes: earũ chartanotitæ.
quæq; sub suo principe est ⁊ fœlices sunt ⁊ opti chabatanus
mas tẽplorũ ac regiarũ cõstructuras habẽt. do
micilia vero lignorũ cõpage ægyptiacis similia
et plus regionis occupant: quatuor p̃fecturæ:
quas nomos vocãt: quã ęgyptiacũ delta succe- nomi
dit. apud eos in regno: nõ filius patri: sed q̃ pri cattabenia
mus e nobili genere post cõstitutũ regẽ nascit̃. thus
Nã simul ac aliquis in iperio cõstitutus est: om catramotitica.
nes nobiliũ virorũ vxores p̃gnantes cõscribunt̃ myrrha.
et custodes apponunt̃: q̃ obseruẽt: q̃ prima pe-
perit. Nã eius filius ex lege assumit̃: et ad regni
successionẽ regaliter educat̃. Cattabania thus
gignit. chatramotitica myrrhã et tũ hęc: tũ alia
aromata mercatoribus p̃ponũtur: q̃ ad eos ex
elanis mercã veniũt in diebus .lxx. Elana vrbs
est in altero recessu arabici sinus: q̃ apud gazã elana
est noĩe Elaniticus: quẽadmodũ iã diximus. Ga
bei in Chatramotiticã in diebus .xl. ꝓficiscunt̃
Arabici sinus latus: qð secus arabiã est: ab ela
nitico recessu incipiẽdo (vt alexãder ⁊ anaxicra
tes scripserũt) .xiiii. millia stadiorũ cõp̃hẽdit:
quẽadmodũ sæpe dictũ est. qð vero Troglody-
ticã versus est in dextra parte nauigãtibus ab
Heroũ vrbe vsq; ad elephantũ venationẽ: ⁊ pto
lemaidẽ stadiorũ .ix. millia ad meridiẽ ⁊ paulu-
lum ad orientẽ. Hinc vsq; ad angustias circiter
quatuor millia ⁊ quingẽta magis ad orientẽ an
gustiæ æthiopiam versus a promontorio fiunt
quod dira nominatur: ⁊ oppidũ eodẽ noĩe: quæ
loca ab Ichthyophagis habitãtur. Dicũt hoc
in loco Sesostris ęgyptii columnã esse q̃ sacris dira. sesostris
litteris transitum eius significet. Is enim pri-
mus videtur Aethiopiam Troglodyticãq; sub-
egisse. post ea in Arabiam transgressus: Inde a
siam omnẽ permeauit: quapropter multis in lo
cis Sesostris vallum appellat̃: et ægyptiorum
deorum templa inueniuntur ab eo constructa.
Angustiæ diræ ꝓxime .in .lx. stadia contrahunt̃

nunc vero nõ hæ dicũtur angustiæ: sed vlterius
nauigãti: vbi traiectus est inter cõtinentes. cc.
fere stadiorũ. Ac sex quidẽ insulæ. inter se cõti=
nuæ transitũ implentes: valde angustas naui=
gationes relinquunt per quas merces vltro ci
troq; ratibus transuectantur: atq; has angu=
stias vocant: post insulas: deinceps in sinũ se in=
ferenti est nauigatio secun Myrrhiferã regionẽ
ad meridiẽ atq; aurorã: vsq; ad ea quæ cinamo=
mũ fert ad. v. millia stadiorũ. Vltra hanc negant
quẽquã hactenus pfecisse. Et in ora quidã vrbes
esse: non tamen multas. In mediterranea vero
multas: ꝛ optie habitatas. Ac de arabia quidẽ
hec ab Eratosthene dicũtur. his ea sunt adden
da: q̃ ꝛ alii ea de re tradiderũt. artemidorus scri
bit arabicũ p montoriũ dire oppositũ acilã vocari.
Dira circa dirã eos habitare: q̃ glãdes curti sunt. Cũ
acila ab Heroũ vrbe nauiganti iuxta troglodyticam
philothera philoterã esse a sorore secũdi Ptolemæi appel
latam satyri opus q̃ ad Troglodyticã ꝛ elephã
tum venationẽ pscrutandã missus est: deinde a=
arsinoe liam vrbẽ arsinoẽ: deinde calidarũ aquarũ exit9
exielesa q; amare ac salsæ ab Exielesa quadã petra in
mare emittũt nõ pcul mons quidã est: rubrica
plenus in cãpo situs: deinde muris statione: et
veneris statione: vocari aũt portũ magnũ igres
sa admodũ flexuoso. In fronte insulas tres esse
duas oleis opacas. alterã minus opacã: q̃ Me
meliagri leagrides multas habeat: deinceps sinũ qui im
des mundus dicit: ꝛ ipsum cõtra thebaidẽ sitũ quẽ
admodũ muris stationẽ. Immũdus icirco q̃a
occultis cautibus: ꝛ dorsis exasperat: et flatib9
qui frequẽter tẽpestates cient. Hoc in loco Be
beronice ronicẽ vrbẽ in penitiore sinu positã: post sinũ est
ophiades. ophiades insula ab euentu rei appellata: vel q̃
topazia. rex eã a serpentibus liberauit: vel q̃ multi ap=
plicantes a serpẽtibus interficerẽtur ꝛ pp To
pazia: Id aũt est lapis pellucidus splẽdore au=
reo refulgẽs: vt interdiu videri nõ possit: visq; a
deo illustratur. Noctu vero videt ab iis: qui eũ
colligũt. Nã signo aliquo imposito de die effo=
diunt: ægypti reges maximã hominũ multitu=
dinẽ mercede cõductã: ad horũ lapidũ collectio
sopita dea nem custodiãq; collocauerãt. Post hanc insulã
multæ Ichthyophagorũ et Nomadũ nationes
sunt postea sopitæ deæ portus: hunc principes
quidã e maximis periculis seruati ab euẽtu rei
sic nominauerũt. postea est maxima ꝛ oræ et si=
nus mutatio. Nã præternauigatio nõ amplius a=
spera est: sed quodãmodo cũ arabia coniũgitur:
ac pelagus humile est duorũ fere passuũ: ꝛ sum=
ma eius facies herbida musco ꝛ alga pellucẽs:
quæ plurimũ in freto abũdãt vbi arbores etiã
sub aquas nascũtur. Fretũ marinorũ canũ multi=
tauri mon tudinem fert. Postea sunt tauri duo quidẽ mõ
tes. tes: q̃ a lõge formã quandã ostendũt tauris si=
ptolemais milem. Postea est alius mons: q̃ Isidis templũ
habet Sesostris opus: post ea insula oleis cõsi
ta mari circũuallata: post eã est ptolemais apd
elephantiũ venationẽ ab Eumede conditã cũ in
venationẽ a philadelpho mitteret clã cherõne
so quadã ꝛ fossa ꝛ muro circũdata: ꝛ cultu ꝛ ob=
sequiis eorũ amicitia cõciliata: a quib9 arceba=

tur. Intra hoc spatiũ emittit pars quædã abru
pta: a flumine Astabora: q̃ ex lacu ortũ habens
partem emittit. cũ ea vero: q̃ maior est influit in astaboras
Nilũ: postea sunt insulæ sex Latomiæ appellatæ latomiæ
postea est os: quod Sabatticũ dicitur. In me= sabatticũ
diterranea castellũ est: a Sucho cõditũ. Postea os.
port9 noie Elea: ꝛ Stratonis insula. postea por Elea.
tus Saba ꝛ Elephantũ venatio ab eis dicta. re stratonis
gio q̃ interior est Tenesis dicit eã ægyptii ha= insula
bent a Psammiticho pfugi ꝛ sebritæ: idest ad= saba.
uenæ appellãtur. Reginã habẽt sub qua est me tenesis
roe insula his locis vicina: et in nilo sita. Vltra sebritæ.
meroen est alia quædã insula in flumine nõ lon=
ge admodũ: quã hi ipsi pfugi inhabitãt. A me=
roe in hoc mare est iter dierũ. xv. homini expe=
dito. Circa meroẽ astaboras: ꝛ astapas influũt.
Hæc flumina Rhizophagi accolunt: q̃ etiã Elii astaboras.
vocãtur ppterea quod ex adiacẽte palude euul astapas.
sis radicibus Massulas conficiũt: ꝛ ad solẽ co= rhizopha=
ctis vescũtur. Hæc loca leones alunt: q̃ sub ca= gi.
nis exortũ a maxima culicibus hinc expellunt. elii.
Sunt etiã Spermophagi nõ pcul: q̃ deficientib9 spermopha=
seminibus pomis nutriuntur: ea cõficientes quẽ gi.
admodũ Rhizophagi radices. Post eleam sunt demetrii.
Demetrii speculæ: ꝛ cononis aræ. In mediter= speculæ.
ranea vero maxima indicarũ arundinũ multitu cononis
do nascitur. Ea coracii regio appellat. Fuit etiã aræ.
Endera quædã interius gymnetarũ hoiũ habi coracii re=
tatio: q̃ arcu ꝛ arũdineis sagittis præustis vtũ= gio.
tur. Hi frequẽtius feras ab arboribus sagittãt endera
nõnunq; etiã a terra. Maxima est apd eos silue melius
strium boũ multitudo ex horũ ꝛ aliarũ ferarũ car portus
nibus vitã trahunt. Quũ vero nihil capiũt sicca antiphili
coria pruniis assant: ita p cibo vtũtur. Mos est portus
apud eos sagittãdi certamẽ adolescẽtulis ppo creophagi
nere. Post Cononis aras est portus melius vl cynamolgi
tris quẽ est castellũ: ꝛ venationes plurimæ. Po agrii
stea antiphili portus supra quẽ sunt Creopha=
gi glandes curti: ꝛ eorũ mulieres iudaice excisæ
supra os quasi ad meridiẽ sunt Cynamolgi: qui
ab indigenis agrii appellãtur. Comati ꝛ barba
ti. Hi canes maximos alunt: quibus Indicos bo
ues venãtur: e vicina regione venientes siue a fe
ris pulsos: siue pascuorũ inopia. Eorum aduen=
tus est ab æstiuo solstitio vsq; ad mediam hye=
mẽ. Post antiphili portũ est alius portus: noie curtorũ
curtorũ lacus ꝛ berenicæ ciuitas Sabææ: ꝛ Sa lucus.
bææ ciuitas maxima: postea eumenis lacus: Vl= berenice
terius est vrbs Daraba: ꝛ elephantũ venatio: op.
quæ ad puteũ nominatur: eã elephãtophagi ha sabæ.
bitant: huiusmodi venationẽ exercẽtes elephã eumenis
torum gregẽ per siluã delatũ ex arbore aliqua lucus
cernẽtes: eũ minime adoriũtur: sed ad eos q̃ po daraba.
ne gradiũtur clam accedẽtes: neruos incidunt: elephantũ
nõnulli eos sagittis interficiunt serpentũ felle venatio.
tinctis. Sagittatio per homines tres perficit:
quorũ duo arcũ tenent: ꝛ vltra pgrediuntur: ter
tius vero neruum trahit. Nonnulli arbores: no
tant: quibus elephantes accumbere solent. Ac
cedentes itaq; ex altera parte truncum recidũt
cui cum bestia inhæserit: pariter cũ arbore ruit
cũq; surgere nequeat: propterea quod crura cõ
tinuum ꝛ inflexum os habeant ex arboribus de

fillentes:illã obtruncãt. Uenatores a Nomadi-
strutopha bus immũdi vocãt:supra hos sunt Strutopha
gi. gi:gens nõ admodũ magna:apđ quos aues di
aues cũtur esse ceruoꝝ magnitudine:q̃ volare nõ pos
vt ceruí. sunt sed celeriter currũt.quẽadmodũ Strutho
struthoca- cameli:nõnulli eas arcu venãt:nõnulli pellibus
meli Struthoꝝ tecti:nã dextrã manũ pelle colli ope
riunt:atq; eã sic mouẽt:quẽadmodũ aialia col-
lum:Sinistra vero semẽ spargũt:⁊ suspensa pe-
re eductũ:eo auẽ aliciẽtes in conualles detru-
dunt:vbi viri animal circũsistẽtes obtruncant:
Atq; hi huiusmodi auiũ pelles induũt ⁊ sušter
fylli. nunt. Cũ iis æthiopes q̃ Silli appellãtur bel-
locustæ. lum gerunt:oryguin cornibus ꝓ armis vtẽtes:
his finitimi sunt q̃ cęteris ⁊ nigriores sunt ⁊ mi
nores:⁊ vitę breuioris. Raro.n.quadragesimuz
transcendũt annũ eoꝝ carne iam in ternã versa
viuunt ex locustis quas verni libes: ac zephyri
vehemẽtius flantes in ea loca compellũt. Eas
hoc modo captũt fumosam materiẽ in cõualli-
bus inicientes:⁊ incidentes:cũ illæ parũ volãt
obtenebratas ⁊ cadẽtes colligũt ⁊ admisto sa-
le:ex eis massulas cõficiunt ⁊ vtũtur. Ultra hos
est regio deserta:q̃ pascua larga habet ob scor-
pionũ multitudinẽ derelicta; ⁊ aranearũ q̃ qua-
drimale appellãtur. Hæ ; animalia adeo aliquã
do affluxerunt: vt hoibus ex toto fugã facerẽt
post eumenis portũ vsq; in dirã:⁊ sex insularum
creophagi angustias Ichthyophagi Creophagiq; habi-
curti. tant:⁊ q̃ Curti appellant:vsq; in mediterraneaꝫ
Sunt ⁊ aliæ quãdã elephantũ venationes:⁊ vr
bes ignobiles:⁊ insulę ante maritimã oiam pa
stores magna ex parte agricolę pauci apđ nõ-
nullos plurim⁹ storax nascit. Ichthyophagi in
reflexu maris pisces colligũt,eosq; in petras ia
ichthyo centes ad solẽ coquũt:postea exassant:spinas q̃
phagi. dem aceruant carnẽ vero subigentes massulas
cõficiũt:rursumq; ad solẽ positos edũt. Hyeme
cũ pisces legere nõ possint:aceruatas spinas cõ
terentes:massulas cõficiũt:⁊ vtũtur:recẽtes ve
ro exugũt:nõnulli cõchas:q̃ carnẽ habeãt: hoc
modo nutriũt iis in fossam vel lacunã aliquã im
missis:pisciculos in eã iniciũt. Atq; in penu-
ria pisciũ vtũtur. Sunt eis varia pisciũ viuaria
in quibus seruãtur. Nõnulli ex iis q̃ siccã oiã in
colunt.v.dierũ iter cũ tota familia pæana canẽ-
tes aquarũ ascẽdũt. Ibiq; pni ꝓiecti more boũ
bibunt:quousq; vẽter in tympanum intumescat
postea ad mare redeũt hi in speluncis habitant:
vel tuguriis oleæ frõdibus cõtectis ⁊ trabib⁹
ac tignis:ex ossibus ac spinis cetoꝝ ꝑfectis. at
chelono chelonophagi testudinũ testis cõtegũtur: q̃ a-
phagi. deo magnę sunt:vt vel in eis nauigẽt nõnulli ex
testudinuz alga mari eiecta ingẽtes ⁊ montosos cumulos
testæ. facientes eos suffodiũt atq; inhabitãt:mortuos
piscibus ędendos iaciũt:q̃ statim a fluctib⁹ cor
ripiũtur. Ex insulis tres sunt deinceps: quaruz
vna testudinũ:alia phocarũ:alia accipitrũ dicit.
Tota oia palmeta ⁊ oliueta ⁊ laureta habet nõ
modo q̃ intra angustias est:sed etiã q̃ extra est
arsinoe. magnę ex parte. Est etiã insula quædã philippi
contra quã imminet elephantũ venatio: q̃ py-
thanguli dicitur:deinde arsinoe ciuitas et por-

dira. tus:deinde dira:⁊ vltra hæc iacet Elephantũ ve
natio. Post Dirã deinceps est regio aromati-
fera ⁊ prima quæ myrrã fert:quæ etiã Ichthyo
phagorũ est et Creophagoꝝ. gignit etiã Per-
sicum ⁊ ægyptiacũ moꝝũ. Ulterius est licha ele
licha phantũ venatio:multis in locis sunt pluuialiuz
aquarũ lacunæ:qbus arefactis elephantes pro
boscide ac dentibus puteos effodiũt: ⁊ aquã in
pytholai ueniũt. In hac oia vsq; ad Pytholai ꝓmonto-
prom. ria sunt duo ingẽtes lac⁹:alter aquæ salsæ: quẽ
mare dicũt:alter dulcis qui hippopotamos alit
et Crocodilos. Circũ labia vero papirũ: atqui
et Ibea in hoc loco cõspiciuntur. Circa pytho
lai ꝓmontoriũ iam sunt hoies integri corpori-
bus.post hos est regio thurifera:in qua ꝓmon
toriũ est qđ sacrũ populetũ habet In mediter-
ranea est regio quædã fluuialis. quæ Isidis di
citur:⁊ alia quędã Nilus. Ambę myrra ⁊ thuri-
feras arbores innatas habent. Est etiã piscina
quędã:q̃ mõtanis aquis implet. Postea leonis
pythãgeli vicus:⁊ pythãgeli portus. Sequẽs regio pseu
portus docasiam fert. Ac demũ complures fluminũ re-
pseudoca- giones sequuntur:q̃ thus habẽt: ⁊ phloeũ:vsq;
sia. ad eam q̃ cinamomũ fert:flumẽ quod hãc diri-
phloeum. mit phloeũ multũ gigni.postea est aliud flumẽ
Daphnus. et daphnus portus ⁊ fluuialis regio:q̃ Apolli-
portus nis dicit:⁊ thus habet ⁊ myrrã ⁊ cinamomũ: qđ
elephas. plurimũ locis semotioribus viget. Postea ele-
mons. phas mons in mare expositus:⁊ fossa ⁊ psygmũ
psygmũ. portus ingens:⁊ Cynocephaloꝝ aquatio ⁊ au-
stri cornu:vltimũ huius oiæ ꝓmõtoriũ. Quum
vero ad meridiẽ deflexit:negat se vlterius por-
tum aut alioꝝ locoꝝ descriptionẽ habere:quod
incognita sint:tamẽ insequẽti oia sunt colũnę ⁊
aræ Pytholai ⁊ Lichę ⁊ Pythãgeli:⁊ leonis et
charimõti.ꝑ oiam notã a dira vsq; ad austri cor
nu. Ipsa vero distãtia ignota est: hęc regio ele
phantis abundat ⁊ leonibus q̃ formicæ vocant
et genitalia sursum versa habẽt: ⁊ colorẽ aureũ
nudiores arabicis. Fert ẽt ꝑdales fortissimas
pardalez et Rhinocerotes:qui(vt Artemidorus ait) lõ
rhinocer gitudine parũ ab elephãtis excedũtur:qđ ale-
tes. xandriæ vidisse se affirmat se fere etiam quan-
tum ad altitudinem: eius autem quem nos vi-
dimus color non buxo sed Elephanti similis e
rat:magnitudo vero tauri forma apro proxima
præsertim quantum ad rictum præter nasum q̃
cornu quoddam est recuruum:omni esse durius
eo pre armis vtuntur:quẽ admodũ aper denti-
bus:habet etiã duo cingula tanq̃ draconũ volu
mina:a dorso vsq; ad vterũ circũeuntia:alterum
iubã versus:alterũ ad lumbũ.nos hęc de eo di-
cimus quia nobis visus est. Artemidorus vlte
ri⁹ addit ꝙ id aĩal de pastu cũ elephãte pugnet
eũ rictu subiens:ac vterũ rescindẽs:nisi ab ele-
phantis ꝓboscide vel dentibus anticipet. In
camelo iis.locis Camelopardales nascũtur nullã cum
pardales pardalis similitudinem habentes. Coloris enĩ
varietate hinulo simillima est: virgatis pilis di
stincto:posteriora quoque humiliora sunt ante
rioribus: vt a cauda sedere videatur ad bouis
altitudinẽ. Anteriora vero crura a cameli cruri
bus nõ superantur:collũ rectũ est:⁊ in altũ aue-

ctũ: verticẽ paulo sublimiorem Camelo habet
vnde propter hanc incõmẽsurationẽ: nec tantã
celeritatẽ habere eam puto: quantã dixit Ar=
temidorus: q camexcellẽtẽ fecit: at nec fera est:
sed pecus: nullã eni præ se sæuitiã fert: gignũt
etiã ibi (vt ipse testaṫ) Sphiges ⁊ Cynocepha
Sphinges cynocephali. li: ⁊ Cepi qui faciẽ leonis, reliquũ corpus panthe
ræ magitudinẽ Damæ habent. Itẽ vrsi qui car
nem edũt: nostros ⁊ magnitudine ⁊ celeritate lõ
Cepi. ge exuperantes: colore autem fului. Crocutas
Crocutas. quoq̃ (vt ille inq̃t) ex cane lupoq̃ permistus ẽ.
Dracones Quæ vero Metrodorus Scepsius in libro de
consuetudine dicit: fabulosa sunt ⁊ minime curã
da. Artemidorus Draconum magitudines re=
fert tricenum cubitorũ: qui tauros elephãtosq̃
capiãt: moderatus sane ĩ his. Nã indici ac Lybi
ci dracones fabulosiores sũt super quibus her
ba etiã ĩ nasci dicitur. Troglodita҃ vita pasto
ralis est: ⁊ multos tyrãnos habẽt: mulieres ⁊ fi
Troglodytæ. lii eis cõmunes: nisi quæ tyrãnorũ sũt: qui tyrã=
ni vxorem corrupit oue mulctaṫ. Eorũ mulieres
diligenter sibi cerusam inducunt. Circum collũ
conchas cõtra fascinationes gestãt: Viri de pa
scuis contendũt: primo se manibus impellẽtes:
deinde lapidibus quod si vulnus fiat: tũc sagi=
Mulierum pax. tis ⁊ gladiis res geritur: sed mulieres in mediũ
ꝓdeuntes: ⁊ præces effũdentes illos conciliãt
Vescuntur carnibus ⁊ ossibus simul cõtusis: ⁊ in
coria inuolutis: ⁊ postea assatis. Item que mo
dis aliis quos coci norũt. Cocos ipsi immũdos
vocant: quare nõ solũ carnes ⁊ ossa: sed etiã co=
ria comedũnt. Vescuntur etiam sanguine admi=
sto lacte: vulgus aquã bibit: in qua paliurus sit
imma defactus. Tyranni mulsum potant: mel
le ex flore quodã expresso. Hyemem habẽt quũ
Etesiæ flant: nã ⁊ hymbres hñt: æstatẽ vero re=
liquũ tẽpus nudi sunt: ⁊ pellibus ⁊ Scipiones ge=
stant ⁊ sunt nõ solũ Curti sed etiam circũcisi nõ
nulli: quẽadmodũ ẽgyptii: ẽthiopes vero mega
bari clauas gesẽt: ferreis nodis ornatas vtũt et
megabari. lanceis: ⁊ scutis ex corio confectis. Reliqui æ=
thiopes arcu ⁊ lancea: nõnulli ex Troglodytis
sepeliũt. Paliuri virgis: mortui ceruicẽ cũ pe=
dibꝰ alligãtes: postea subito efferũt: læti ac ri=
paliurus. dentes: quousq̃ corporis aspectũ occultẽt. De=
inde sposito capræ cornu, ab scedũt. Iter noctu
pagũt: pecoribꝰ masculis tintinabula e collo su
spẽdũt: vt feræ sonitu exterreaṫ. Arcu ⁊ facibꝰ
cõtra feras vtũṫ. Inuigilãt ad ignẽ gregis gra
cãtu quodã vtẽtes: quũ vero hæc de Troglody
tis ac vicinis æthiopibꝰ dixit: reuertiṫ in Ara=
biã ac primo eos ꝓsequiṫ: q arabicũ sinũ termi=
nãt: ⁊ troglodytis opponũt: a posidio incipiens
dicit itaq̃ hoc vltra elaniticũ recessum iacere:
Posidio vero cõtinnũ eẽ palmẽtũ quoddã aq̃s
abũdãs: ⁊ ĩ magno honore haberi: ꝓpterea q̃
tota circũstãs regio æstuosa sit: ⁊ arida ⁊ vm=
braꝝ expers: Hic maxima palmarũ copia ẽ lu=
co vir ⁊ vxor ꝓsunt ꝑ genus cõstituti pellitei am
bo victũ ex palmis ducẽtes dormiũt ĩ tuguriis
Phocaꝝ insula. factis sup arboribꝰ ꝓpter feraꝝ multitudinem
postea ẽ phocaꝝ insula: a multitudine earũ be=
luaꝝ dicta: In primo ꝓmontoriũ ẽ: q̃ vsq̃ ad

Arabũ petrã ꝑtendit: q nabatei dicũṫ: ⁊ vsq̃ ĩ pa
lestinã in quã ⁊ menei: ⁊ gerrei: ⁊ vicini oẽs aro= Nabatei
mata cõuehunt. Postea ẽ alia ora: q̃ prius ma- Menei.
ranitaꝝ dicebaṫ: quoꝝ alii erãt agricolæ: alii tu Gerrei.
gurales: nuc garindei: illos dolo interemerunt: Maranitæ.
nã eos adorti: dũ festa q̃dã quinquẽnia celebrare= Garindei.
rẽt: nõ solũ eos assumpserũt: sed etiã ingruẽtes Nabatea.
in alios fũditꝰ oẽs ꝺeleuere: postea ẽ elaniticus
sinꝰ: ⁊ nabatea: populosa sane regio ⁊ pascuis a
bũdans. Insulæ q̃ in frõte sunt: ab hoibꝰ tenẽṫ
q prius q̃etẽ agebãt: postea ratibꝰ ꝑdari cœpe
rũt: eos q in ẽgypto nauigabãt: sed classe irruẽ
te pœnas dederũt: ab ea deleti: deinceps ẽ cãpꝰ
aquis ⁊ arboribꝰ plenus: ⁊ omni pecore abun=
dãs cũ cetero: tũ etiã camelis ⁊ mulis siluestri
bus ⁊ ceruis ⁊ dãmis. Sũt etiã in eo leones et
pardales ⁊ lupi plurimi. ẽ insula q̃dam in fronte
noie dia. postea sinus quingẽtoꝝ fere stadiorũ Dia.
a mõtibus circũclusus: cuiꝰ os ingressu diffici=
le ẽ. Circũhabitãt hoies terrestriũ aialiũ vẽato
res. postea sunt insulæ tres desertæ oleis obsitæ
nõ nostratibꝰ: sed indigenis quas æthiopicas
vocamꝰ: eaꝝ lachryma medicã vim habet: dein=
ceps ẽ littus lapidosum. post hac ẽ ora aspera ⁊
nauigatu difficilis mille fere stadioꝝ: portuũ ⁊
iaciendaꝝ anchoraꝝ inopia. Nã mõs quidã al=
tus ⁊ asꝑ exporrigiṫ. postea montiũ ima spelun
cis plena vsq̃ ad mare q̃ ꝑ∫ertim etesiis: ⁊ plu
uiis ineuitabile ꝑiculũ exhibẽt: dehinc est sinus
q sparsas insulas habet ꝓximꝰ sunt cumuli are=
næ nigerrimæ tres valde excelsi. post hos ẽ. cher
motas portus. c. fere stadioꝝ ambitu. ingressu charmotas
angusto: ⁊ oĩ scalphẽ ꝑiculoso. emittit in eũ flu
men. In medio insula iacet arboribus plena et
cultui apta dehinc ẽ ora asꝑa. post quã sinus q̃=
dã est ⁊ regio nomadũ victũ ex camelis ducẽtiũ.
Nã ⁊ ex eis pugnãt ⁊ iter faciũt: ⁊ nutriũtur lac
te ⁊ carnibus vtunṫ: flumen ꝑ eos labiṫ q̃ auri
strigilẽ defert: q̃q̃ id oꝑari nesciũt. Hi debæ vo Debæ.
canṫ: quoꝝ alii pastores sunt alii agricolæ: ego
prisca gentiũ vocabula. tũ ꝓpter eoꝝ oscuritatẽ
tũ ꝓpter absurditatẽ, ꝓnũciandi non pono. post
hos sunt hoies mitiores tẽperatiorẽ quidẽ ter
rã habitãtes. Nã ⁊ aquas ⁊ hymbres affati ha=
bẽt. Apud eos aurũ effodiṫ nõ strigiles: sed gle
bulæ quædã: q̃ nõ multa purgatiõe indigẽt ma
gnitudine minima Sanæ: mediana mespili ma=
xima nucis quas ꝑforantes cũ lapillis perluci=
dis alternis positis armillas faciũt incerto fi=
lo: ⁊ collo manibusq̃ circũponũt: vendũt id auꝝ
vicinis vili ꝑcio æris triplo argẽti duplo: tũ ꝓ=
pter oꝑandi inscitiã: tũ ꝓpter inopiã eoꝝ: q̃ con=
tra accipiũṫ: quoꝝ vsus magis ẽ ad vitã: nec ius
Hiis ꝓxima ẽ fœlicissima Sabæoꝝ terra: q̃ ma= Sabæorũ
xima natio ẽ. Apud hos thus ⁊ myrrha ⁊ cinna Terra.
momũ nasciṫ. In ora etiã balsamũ ⁊ alia quædã Thus.
herba valde odorata: quãq̃ eius odor cito de= Myrrha.
perit: habẽt ꝓterea palmas odoratas ⁊ calamũ cinamomũ
Serpẽtes quoq̃ palmares: colore puniceo vs= Balsamũ
q̃ ad ilia assiliẽtes: quoꝝ morsus incurabilis ẽ.
Hoies ꝓpter maximã fructuũ copiã ociosi se=
gnesq̃ viuũt. In radicibꝰ arboꝝ cubãt: ⁊ ex eis
incidũt q̃ ꝓximi suscipiẽtes: ꝓximus alter alteri

Meriaba.

consequēti tradunt: vsq; in Syriā atq; Mesopotamiā. Ab odoribus aūt superactis: bitumino suffitu: z hirci barba stuporē tollūt. Meriaba Sabeorū vrbs: in mōte iacet arboribus pleno. Sub rege sunt qui iudicioꝝ ac cæterarū reꝝ potestatē habēt. Illis vero regibus fas nō ē: aut subito eū turbe abdicāt: idq; ob causam quēdam z tuz ipse: cū sui i delitiis mulieribus viuūt. Multitudinis pars agriculturā exercet: pars aromata mercaf: z indigena z æthiopica: nauigātes ad ea per angustias nauigiis ex corio cōfectis: z profecto tāta sunt apud eos aromata vt pro fructibus z cætera cōbustili materie: cinnamomo cassia: cæterisq; vtanf. Apud sabeos Larimnū nascit suffitu odoratissimu. Hi atq; garrei ditissimi sunt: ex mercatura supellectilē ex auro z argēto multā habēt vasa lectos: tripodas: crateras cū operculis: domosq; sumptuosas. Nā z portæ z parietes: z tecta ex ebore auro argēto lapidibusq; incrustatis sunt distincta: atq; hæc sunt quę ille de his dixit. Cætera vero partim refert quēadmodū Eratosthenes: partim ab aliis historicis sumpta: dicit. n. quosdā putare mare rubruz eē: a colore per reflectionē expsso: vel a sole quum supra verticē est: vel a mōtibus ex adustione rubētibus: nā vtroq; mō verisimile ē. Ctesiā vero gnidiū historię mādasse fontē quēdā eē: q aquā rubicundā ac minio pleuā in mare emittit. Agatharchidē autē illius ciuē a boxo quodā accepta tradidisse: qd persa qdā: quū equoꝝ armentū a leena aſilo tacta: vsq; ad mare agitaref: atq; inde in insulā quandā trāsmitteret: primus cōstructa rate in insulā trāsierit: vidēsq; eā habitabilez armentu rursum in psiā abegerit: ac nuntio in ea z in alias insulas: z in maritimā ora colonis: pelagus de suo nole appellarit. Alios vero perseï filiū erythrā asserere: q in his locis imperarit. Sūt q velint ab arabici sinus angustiis: vsq; ad extremā cinnamomi terra eē stadioꝝ. v. millia nō satis apte: nec ad austrū nec ad orientē. Produci ē etiā Smaragdū z beryllū in auri venis nascī. Sūtq; apud arabes (vt Posidonius refert) salea odorati supra Syriā Nabatei ac Sabæi fœlicē arabiā icolūt. Hi sępe Syriā excurrebāt priusq; Romanoꝝ essent: nūc z ipsi z Syri Romanis parēt. Nabateoꝝ metropolis est ea: q petra nolaf. Ea in loco alioquin æquo z plano iacet. In circuitu vero rupibus ac præcipitiis munito. Introrsuz fontes z ad hortos irrigationē vberrimos habēte. Extra circuitū regio magna ex parte deserta ē presertim iudeā versus. Hinc hierico ē breuissimū iter itrū dieꝝ aut quattuor. In palmetū vero. v. semper ibi aliqs e regia stirpe regnat. Cū rex ipse aliquē ex sodalibus: qui frater vocaf: curatorē habet z iustissime oia administrant: vsi z Antenodorus philosophus sodalis noster reuersus in patriā cū admiratione quadā narrobat: multos fetū ex romanis atq; ex aliis peregrinis inuenisse: q eo profecti essent ac peregrinos qdē sępe z inter se maximam agitātes. Recens romanoꝝ expeditio: quę nostro tēpore duce Aelio gallo in Arabiā facta est permulta eius regionis peculiaria docet. Aeliū Augustus Cęsar in arabiā misit: quo eas gētes z loca pertentaret: præterea æthiopū mōtes z troglodyticam ęgypto finitimā: z vicinu illis Arabicuz sinu: q perangustus sane arabes dirimit a Troglodytis eo cōsilio scilicet vt vel eos sibi volētes cōciliaret: vel subigeret inuitos: Audiebat. n. ex oī tpe ditissimos eē q z auro z argēto preciosis lapidibus aromata pmutarēt: z nihil iis rebus extrinsecus accipiēdis expēderēt: aut. n. se diuitibus amicis vsurū sperabat: aut locupletes inimicos superaturū: pmultūq; eū nabateoꝝ ipos exerat q cum amici essent: in oībus se iuturos pollicebāt. His fretus gallus exercitū duxit: sed a Syleo nabateorū legato deceptus est: q se iter mōstraturū: z in oibus iuturū pollicitus oia insidiose fecit: nā nec tutū iter: nec expeditā nauigationē exhibuit: sed per auia z lōgos anfractus z loca oīm indiga: z importuosa duces vel occultis cautibus: vel cœnosis stagnis obiecit: sed præcipue maris affluxus: ac refluxus eos perturbauerūt: atq; id maxime in initio erratū fuit: quod lōga nauigia construxerunt nullo nec pñti nec futuro nauali prœlio. Nā nec terra valde bellaces sunt Arabes sed caupones potius: ac mercatores nec etiā mari. Ille vero ad octoginta dicrota ædificauit: et triremes: et phaselos iuxta cleopatridē: q antiquæ nili fosse proxima e: z cuz falli nō putaret: fabricatus ē. c. ac xxx. nauigia q supellectilē ferrēt: qbus nauigauit: ducēs peditū Romanoꝝ ex his q in ęgypto erāt z sociorū circiter. x. millia: quibus iūgit quingenti: z nabatei mille cū syleo erant. Tandē multo perpessus quintodecimo die in Albū vicū peruenit maximum nabateorum emporiū multis nauigiis amissis: quoꝝ nōnulla cū ipsis hoibus nullo bello: sed ob nauigādi difficultatē periere. Id Sylei improbitas fecit nauigātis terrestri itinere in albū vicū exercitū duci posse: in quē ac etiā vlterius mercatores tāta cameloꝝ z hoim multitudine tuti z copiosuz iter ex petra in alterā petrā pagūt: vt nihil ab exercitu differāt: q iccirco eueniebant: q a rex Obodas nihil de cōmunibus rebus presertim bellicis sollicitus: erat qd oibus Arabum regibus cōmune vitiū ē: Oia enim sub Sylei legati potestate erāt. Is oia dolo struēs qrebat (vt ego qdez existimo) regionē peruidere: z vrbes z gētes aliquas capere opa ro. seq; rerum dñm efficere. Illis morbo fame laborē: z malis oibus cōfectis qcunq; ipse dolo moliebaf: quare in albū vicū peruenit iā exercitu oris: z crurū vitiis: cæterisq; eius loci morbis tētato: quoꝝ illa circa os: hęc circa crura resolutio quędā iut ob aquas z fructus pueniēs: æstatē itaq; ac hyemē ibi agere coactus est: dū reficeret infirmos. Ex albo vico in ipsā petrā: ex petra Rhinocolura q in phœnicia est apud ægyptū merces cōportanf: atq; hinc in alia loca. Nūc pars maxima per Nilū Alexādriā vehif. Arabicę z Indicę merces in muris portū: postea camelis coptū Thebaicā transfēdunt. Inde Alexādriā per nili fossaz. Rursuz Gallus ex Albo vico cū exercitu digressus: per eiusmodi loca profectus ē: vt camelis aquā portarent: eoꝝ improbitate q vias monstrabant:

Meriaba.
Larimnū.
Sabeorū diuitiæ.
Rubrū mare.
Erythras.
Smaragdus.
Beryllus.
Nabatei.
Sabæi.
Petra vrbs.
Antenodorus.
Gallus poeta.
Syleus.
Arabes imbelles.
Cleopatris op.
Albus vicus.
Obodas.
Rhinocolura.
Coptus.

areteę terra quare post multos dies in Aretæ terrã puenit
qui obodę affinitate cõiunctus erat. Jo galtuz
amice suscepit; ꝛ dona obtulit. Sed Sylei ꝓdi=
tio ꝛ hãc regionẽ difficilẽ reddidit. Eã itaqꝫ in
dieb⁹.xxx.ꝑmeauit ꝑ loca inuia: spelta: ꝛ palmu
Ararena. Negrani. llo nõ multis: ꝛ butyro ꝓ oleo vsus: quaꝫ vero
deinceps adibat nomadũ erat: ꝛ reuera magna
ex parte deserta: ea Ararena dicebaꝶ rex erat
Sabus; quã etiã ꝑ auia ꝑmeauit dieb⁹.l. cõsūp
tis vsqꝫ ad vrbẽ negranoꝝ ꝛ pacatã ꝛ fertilẽ re=
gionẽ; coꝝ rex aufugit: vrbs primo aditu cap
ta ẽ. Hinc post sextũ diẽ ad flumẽ puenit. ibi iaꝫ
barbaris ad pugnã instructis, e ꝗbus ad.x. milia
cecîderũt ex romanis duo hoies tãtũ. Nã omo
ībelles erãt; ꝛ armis iperite vtebanꝶ arcu ꝛ lã=
Asca. cea ꝛ gladio ꝛ funda; ꝛ magna ex ꝑte bipẽnibus
Athrula. Mox etiã vrbẽ cœpit noie Asca a rege derelic
marsyaba. tã. Hinc Athrula venit quã nullo negotio cœ=
thamanitę pit; ꝛ p̄sidio firmauit; ꝛ frumẽti ꝛ palmulaꝝ via=
arõatifera tico cõparato. Marsyaba ꝓcessit vrbẽ thama
nitaꝝ: ꝗ sub Ilesaro erat. Eã adort⁹ sex dieb⁹
obsedit. postea aquę inopia destitit ab incœpto
Jã duoꝝ dieꝝ itinere aberat ab aromatifera:
vt ipse ex captiuis intelligebat; sex mẽses con=
triuit inaniter ducẽ⁹: pleniꝰ tñ sero atqꝫ aspec=
tu insidias dephendit: vñ ꝑ aliã viã reuerterẽ.
Anagrana Nã nonis castris Anagrana puenit: vbi prœliũ
Chaala. cõmissuꝫ fuerat vndecim⁹ deinde ad septẽ pu=
Malotha. teos re ipsa sic nolatos. Hinc tã ꝑ loca pacata i
Negra. vicũ chaala: post in aliũ noie Malothã ad flu=
Coptus. men poitũ: postea ꝑ desertũ nõ multũ aquę ha
bẽtia: vsqꝫ in vicũ negrã; ꝗ sub oboda ẽ ꝛ ad ma
re lacet. In reditu totũ iter in dieb⁹.lx. ꝑegit in
quo prius sex mẽses cõsumpserat. Hic in murif
stationẽ exercitũ in dieb⁹.xi. traiectũ vñ Coptuꝫ
itur. Cũ vtilib⁹ itaqꝫ copiis Alexandriã ꝓfect⁹
ẽ. Cęteros.n. nõ bello; sed fame: labore: morbo:
ꝛ itineꝝ difficultate amiserat. Nã.vii. dũtaxat in
bello perierãt; qꝫ obrẽ nec multũ hęc expeditio
ꝓfuit ad locoꝝ cognitionẽ: nõ nihil tñ adiuuit.
Syleus. At Syle⁹ hui⁹ rei cã Romæ pœnas dedit: quã
arõatifera qꝫ amicitiã simularet. Nã quũ ꝛ ad hãc ꝑfidiam
alia facinora patrare cõuict⁹ esset: securi ꝑcuss⁹
ẽ. Aromatiferã regionẽ in partes quattuor (vt
Casia. ante dictũ ẽ) diducũt ex aromatib⁹ thua ꝛ myr
Thus. rã ex arborib⁹ esse dicũt: Casiã vero ex lacub⁹.
Sũt ꝗ dicãt magnã eius partẽ ex India affer=
ri. Th⁹ optimũ apud persiã nascꝫ sed alia qua=
dã diuisione totã fęlicẽ regionẽ in ꝗnqꝫ regna ꝑ
tiunꝶ; quoꝝ aliud bellatores; ꝛ oim ꝓpugnato=
res habet: Aliud agricultores, a ꝗb⁹ frumẽtum
ad alios iportaꝶ: aliud alios ꝗ opificia ꝛ artes
tractãt: aliud myrrhã fert: aliud vero thus. Ea
dẽ tñ ꝛ Casiã ꝛ cinnamomũ ꝛ nardũ ferũt. artes
Nardum. ac studia ab alio in aliũ nõ transferũꝶ: sed quiqꝫ
in patriis ꝑmanẽt īstitutis vinũ magna ex par=
te ex palmulis cõficiũꝶ: fratres honore filios an
tecedũt. Quod natu grãdiores sunt. Qui ex ea
dẽ gente sunt regnãt; ꝛ cæteros magistrat⁹ ob=
eunt ꝗ possederũt: omnibus cũ sanguineis sunt cõ
munia; sed natu grãdior dominus ẽ. vna omnibus
vxor ẽ: ꝗ prior ingrediꝶ posito añ ianuã baculo
cũ ea cõgrediꝶ. nã in morẽ habẽt vt ꝗsqꝫ bacu=
lũ gerat: ea tñ cũ grãdiore ꝑnoctat quapropter
oẽs oim sũt fratres: coeũt etiã cũ matrib⁹ adul
ter capite pleciꝶ. Adulter vero ex alio gñe est.
Sed huiusmõi ꝗdda narraꝶ regis cuiusdã filia
mira pulchritudine: quũ fratres.xv. haberet: ꝗ Soror.xv. fratrum.
oẽs eã misere adamarẽt: ꝛ ꝓpterea alius post a
liũ cõtinue ad eã ingredereꝶ iã defessa rẽ hu=
iusmõi machinaꝶ baculos facit baculis eoꝝ
ꝑsimiles: ꝛ quũ ꝗsqꝫ ab ea exiret cõtinuo bacu=
lũ aliquẽ similẽ añ ianuã ponebat ꝛ paulo post
aliũ cõsiderãs ne ꝗ eẽt ingressur⁹: illi simile hẽ
ret: quũ itaqꝫ aliquãdo oẽs in foro eẽnt: vn⁹ ad portã
accedẽs ꝛ baculũ vidẽs putauit ex hoc aliqueꝫ
int⁹ cũ ea eẽ ex eo añt qꝺ fratres oẽs in foro re
liquisset: adulterũ suspicatus ẽ: currens ad pr̄eꝫ
atqꝫ huc eũ adducẽs cõuict⁹ ẽ sororẽ falso crimi
nari. Nabatei ꝗdẽ cõtinẽtes sunt: ꝛ rei pariẽdæ
atqꝫ cõseruãdę intẽti: quare ꝗ opes suas immi
nuit publice mulctaꝶ: ꝗ auget honore afficitur. Nabatei.
et cu pauci apꝺ eos seruiãt: frequẽtius cõsan=
guinei ministrãt; vel alter alteri vel ꝗsqꝫ sibi ipse
etiã hic mos ad reges ꝑuenit. Cõuiuia faciũt
ꝑ tredenos quisqꝫ cõuiuio bini adsunt: ꝗ musicaꝫ
exercẽt. Rex in apparatu maximo multa cõti=
nue cõuiuia celebrat. nemo supra duodena po=
cula bibit. alio atqꝫ alio aureo poculo: ꝛ adeo rex
popularis ẽ: vt ad id: qꝺ ipse sibi ministrat: etiaꝫ
aliis ministret. Sępe ẽt apud populum pœnas
dat: nõnũqꝫ in eis vita inqriꝶ: domus sunt ex lapi
de sũptuoso. Urbes sine mœnib⁹: nã in pace de=
gũt: regio oĩ, feraꝫ: ꝑter oleũ vtũꝶ oleo sesamio
oues sunt albę boues magni ęquos nõ habẽt: sꝫ
cameli suplẽt eoꝝ officiũ. Tunicę tñ subligacula
ꝛ sandalia reges purpurati incedũt: ꝗdã iportãꝶ:
ꝗdã minime ꝗdã idigena sũt aurũ argẽtũ ꝛ plu
rima ex aromatib⁹ æra ꝛ ferrũ ꝛ vestis purpu=
rea ꝛ Storax ꝛ Croc⁹ ꝛ Cost⁹ ꝛ Toreumata ex
signa ꝛ tabulæ: nõ sunt indigena. Mortua cor=
pora æquę sterc⁹ (vt Heraclit⁹ inqt) cadauera Cadauera i sterqlinis
stercore abiectiora reges ꝗpropꝶ ẽt sterqlinio
ifodiũꝶ: Solẽ colũt Arulã sup̄ atã cõstituentes
ꝛ quottidie in ea imolãt; ꝛ th⁹ adolẽt. Sed quũ
poeta dicat: veni ad æthiopas Sidonios ꝛ erẽ
bos dubitãt: quinã ii dicendi sint: ac de Sidonii
is ꝗdẽ in Persico sinu habitãtib⁹: quoꝝ coloni Sidonii.
sunt Sidonii nostri quẽadmodũ: Tyrios quos= Tyrii.
dã ibi insulares tradũt aradios: quoꝝ colonos Aradii.
Aradios nostros dicũt ita ꝛ sidonios ipsos: sed Erembi.
tota ꝗstio de Erẽbis ẽ: an Troglodytę intelli=
gi debeãt quasi ex etymologia cogãꝶ ab eo qꝺ
in terrã erãt: an arabes ac noster zeno sic scrip=
turã mutat: Sidonios arabesqꝫ. Sed verisimi=
lius scribit Possidonius paululũ imutãs: sido
nios atqꝫ erẽbos: qꝺ poeta sic nũc arabes voca
uerit quẽadmodũ ab aliis suo tpe vocabanꝶ. di
cit etiã has tres nationes cõtinẽter inter se po Armenii.
sitas: quã ꝺã mutuẽ cognationẽ ostẽdere ex eo ꝙ Arabes.
ꝓximis noibus appelleꝶ. Armenios.s. arabes: Erẽbi.
ꝛ Erẽbos; ꝛ quẽadmodũ existimandũ ẽ vnã gen Erẽni.
tẽ in tres eẽ diuisaꝫ ꝓ climatũ diuersitatib⁹; quę
semꝑ magis magisqꝫ imutãtur: sic ꝛ noibus plu
rib⁹ vel ꝓ vno nec sunt audiẽdi: ꝗ Erẽnos scri=
bũt. Jd.n. maxime æthiopib⁹ conuenit. Poeta

Arimei. etiã eos arimos vocat: quos posidoni⁹ dicit eẽ
Dariaces. accipiēdos: nō in loco vllo Syriæ vel cilicię vel
Darius. alius terrę: sed Syriā ipsā. Nā arimei sunt: qui
Pharziris in ea habitant: ⁊ fortasse gręci eos arimeos vel
paroesatis arimos vocabāt. Noim. n. mutationes ꝑmultæ
Atargiata sūt: ꝓserti Barbaroꝝ: quēadmodū Dariacē Da
Athara. riū. pharziri vero ipsaꝝ paroesati: atargatā atha
Derceto. ra: quā etesias derceto vocauit. Arabū opulen
tię testis ē Alexāder q̄ eā (vt fama ē) regiā effi
cere cōstituerat: postq̄ ex India redijsset: sed
oīa ei⁹ cōsilia morte sunt euersa. Atq̄ vnū ex iis
q̄ ille molliebat: erat si spōte fuissent recepe⁹: sin
minus: bellū expectarēt. Nā cū eos videret nec
prius nec posteri⁹ legatos misisse: vt in superio
ribus dictū est: sead bellū cōparabat.

¶ Decimusseptimus totam Aegyptū atq̄ Libycum continet.

Quoniam in Arabia pagrandis sinus: cos cōplexi sum⁹: q̄ eā stringūt: ac peninsulaꝫ faciūt: Persicū. s. atq̄ arabicū. Cū hoc ⁊ ęgypti ps que dā lustrata ē: ⁊ ęthiopię troglodytica. s. ⁊ sequentia vsq̄ ad extrēa terrę q̄ cinnamomū fert: nūc reliqua iis gentib⁹ cōtinua explicāda sunt q̄ circa nilū iacent.
Post hęc Libya: q̄ toti⁹ geographię reliqua ē
ꝑcurrem⁹. sed pri⁹ Eratosthenis sentētię expo
nēdę sūt. Is. n. dicit Nilū ab Arabico sinu occi
Nilus. dētē versus distare. ix. millib⁹ stadioꝝ: eūq̄ cir
ca ostia similē esse nā lræ resupinę iacēti: fluēs
. n. vt ille inq̄t a meroe ad septētrionē: ꝑ duo mil
lia fere ⁊ septigēta stadia: rursum conuertit ad
meridiē ⁊ hyemalē occasuꝫ: ꝑ tria millia fere et
septingēta stadia: ⁊ quasi cōtra meroē assurgēs
⁊ mult⁹ in Libyā egressus: ⁊ flexū aliū ad septē
trionē efficiēs: ꝑ q̄nq̄ millia ⁊. ccc. stadia defert
in magnū cataractē: paululū ad aurorā cōuers⁹:
ꝑ mille vero ⁊. cc. in minorē cataractē: q̄ est Sye
ne ꝓximus ꝑ. v. millia ⁊. ccc. in mare. Influūt in
eū duo flumina e lacub⁹ q̄busdā ab oriēte dela
ta: ⁊ meroen ingētē insulā cōplectunt: quoꝝ di
cit Astaboras: ad oriētale lat⁹ fluēs. Alterū a
astaboras. stapus: q̄d nōnulli astosabā vocāt. Astapū vero
Astapus. eē aliū dicūt: q̄ e lacub⁹ quibusdā a meridie flu
Astosaba at: atq̄ hūc fere rectū nili corp⁹ efficere: sed ab
Meroe. æstiuis hymbrib⁹ augeri. Supra astaborē ⁊ Ni
li cōcursum stadiis septingētis meroē vrbē eē
eodē noīe quo insulā. Itē supra Meroē aliā in
sulā quā ægyptioꝝ exules habēt: q̄ a Psammi
ticho desciuerūt: ⁊ sebritæ id est aduenę noiant
Sebritæ ⁊ reginā habēt: q̄ regi meroes paret. Quę vero
megabari. īfra meroē sunt: sec⁹ Nilū ex vtraq̄ ei⁹ pte rubrū
Blēmies vars⁹: Megabari ⁊ Blēmiea habitāt ægyptiis
Nubæ. finitimi ⁊ æthiopib⁹ parētes: secus mare autē
Pelusiacū Troglodytę: quoꝝ q̄ Meroe primi sunt. x. xi.
ostium. ve dieꝝ itinere a nilo distāt. A sinistra vero cur
sus Nili habitāt nubæ magna libyæ gēs: a Me
roe incipiētes vsq̄ ad nili flex⁹ nequaq̄ æthio
pib⁹ parētes: sed ꝑ sese in multa regna dispertiti:
ægypti ps: q̄ secus mare ē ab ore pelusiaco ad
Canopicū ē stadia tria millia ⁊. ccc. atq̄ hęc sūt

q̄ ab eratosthene dicūt. Sed vlteri⁹ dicendū est
⁊ primo q̄ ad ęgyptū ꝑtinēt: vt a notioribus ad
sequētia ꝓcedam⁹. Nilus. n. q̄dā huic regioni et
sequēti ęthiopię q̄ supra ē cōmunia effecit eas
irrigās dū crescit: ⁊ solū partē hāc habitabilē re Nili curs⁹.
linquēs: q̄ ab inundationib⁹ tegit. Accliuē aūt
⁊ aqua sublimiorē totā vndiq̄ inhabitabilē: ⁊ ꝓ
pter eandē siccitatē desertā præterit. Sed nec
oēm æthiopiā Nilus ꝑmeat: nec in rectū nec so
lus nec bene habitatā. Aegyptū vero ⁊ solus ⁊ Aethiopū
totū ⁊ in rectū a minore cataracte supra Syenē vita.
⁊ Elephantiā incipiēs: q̄ sunt ⁊ ægypti ⁊ æthio
piæ fines vsq̄ ad Nili ostia in mare emittentia.
Enim vero æthiopes magna ex pte pastoralem
ac inopē vitā degūt: tū ꝓpter soli tenuitatē: ⁊ ae
ris intēperiē: tū ꝓpterea q̄d lōge a nobis sepo Aegyptio
siti sunt: ecōtra ægyptii: nā ⁊ ciuilē: ⁊ mitē vitaꝫ rum vita.
degētes in locis notis habitāt. vn̄ ⁊ ordo eoꝝ
memorat ⁊ laudatur: videt. n. recte vti regionis
vbertate: ⁊ bene cultā: ⁊ bene diuisaꝫ habere. nā
rege cōstituto multitudinē trifariā diuiserunt:
⁊ alios q̄dē milites: alios agricolas: alios sacer
dotes vocauerūt: ⁊ alios sacroꝝ curatores ali
os coꝝ: q̄ ad hoiem ꝑtinēt. Alios q̄ ad bellum:
alios q̄ ad pacē ⁊ terrā e artes spectant: ex q̄b⁹
regi ꝓuētus afferebāt sacerdotes philosophiā
⁊ astronomiā exercebāt: ⁊ cū regib⁹ diuersabāt.
Regio prius in ꝓfecturas diuisa fuit: quas No
mos vocāt. Thebaica quidē in decē: q̄ vero in Nomi.
delta est in totidem. Intermedia sūt in. xvi. et Aegypti ꝓ
(vt quidā volunt) tot erant huiusmōi ꝓfecturę fecturæ.
quot aulas labyrith⁹ habebat: q̄ circiter. xxx. e
rant. rursum hę ꝓfecturę diuisiones alias ha
buere. Nā pars eoꝝ maxima in Toparchias di
uisę fuerūt. Toparchię rursum in diuisiones a
lias minimę portiones aruserant. Op⁹. n. fuit
tam diligenti ac subtili locoꝝ diuisione ꝑꝑ cō
tinuas finiū cōfusiones: quas nilus auctus ef
ficiebat: nūc addēdo: nunc adimēdo: nūc imutā
do figuras: ⁊ signa quædā reuelando q̄bus ꝓ Geōetriæ
prium discernit ab alieno. Vn̄ iterū atq̄ iterum ortus.
mēsurari oportebat: vn̄ ab iis geometriā ortuꝫ Arithmetica.
credūt habuisse: quēadmodū computādi scien
tiā ⁊ arithmeticā a phœnicib⁹ ꝑꝑ mercaturas:
⁊ quēadmodū vniuersa regio in tris ęquas par
tes diuisa est: ita ⁊ multitudo q̄ in quaq̄ pręfec
tura est: tāta ē circa flumen sollicitudo: vt natu
ram diligētia exuperet. Nā cū regio natura mul Nili auct⁹.
tum fructū afferat: irrigata plurimū affert. Na
tura. n. ⁊ maius nili incremetū plus terræ irri
gat: sed sępe diligētia naꝫ supplet ꝺficiētē vt tm̄
terrę in minorib⁹ nili excrescentiis irriget: quā
tum in maioribus ꝑ fossas aggeres quare an
te petronii templa tunc maxima vbertas erat:
quū nilus ad quartū ac decimū cubitū excresce
bat: quū vero ad octauū cresceret: fames ⁊ pe
nuria eueniebat: quū vero ille regioni impera
ret ⁊ duodecimū cubitū tm̄ nilus implesset: ma
xima fames fuit: ⁊ cū octauū solū aliq̄n implesset
famē nemo sensit: atq̄ ordo q̄dem talis est. Se
quētia vero iā dicemus. nilus ab vltimis ęthio
pię finibus recta fluit ad septētrionē vsq̄ ad eū Nili curs⁹.
locum: qui delta appellatur: vbi tanq̄ a uertice Delta.

quodã scissus (vt Plato inqt) hûc locû effecit:
trianguli verticem latera vero triãguli fluen-
ta: q ex vtraq parte z vsq ad mare descendunt.
Alterû ad dextrã Pelusiû versus: Alterû ad si-
nistrã in canopicû mare z ꝓximû heracliû. Ba-
sim aût maritimã oram: quæ interpelusium est
atque heracliû: quare insula mari: duobusq ni-
li fluêtis facta est: z delta nominatur: ꝑꝑ figuræ
similitudinê: locus q ad verticem est eodê noie
vocatur: propterea quod dictæ figuræ initium
Delta. est. Uicus quoq q ibi est: Delta nominat. Duo
itaq sunt nili ostia. Alteru pelusiacû: Alterum
Nili ostia canopicû z heracleoticuz. Inter quæ alia. v. o-
stia sunt mentione digna: alia vero tenuiora per
multa. A primis. n. ptes quædam obruptæ: z in
totã isulã dispertitæ: multos riuulos insula q
fecerunt: vt tota sit nauigabilis fossis in fossas
alias diuisis: quæ tanta facilitate nauigatur: vt
Scaphete nõnullæ testaceas scaphas habeãt Insula triû
staceæ. milliû fere stadioꝝ ambitû cõphêdit. Habitãt
eã quoq totã interius. z inferiora loca cû fluui
alib⁹ quoq regionib⁹: q ex aduerso ipsi delta po
sitæ sunt. In nili incremêtis tota vndis obruit:
ꝑter habitatiões: hæ nãq in naturalib⁹ qbus-
dã cumulis: vel aggerib⁹ sitæ sunt: tã vrbes ma
ximæ: quã vici q a lõge isularû speciê ꝑbêt. aqua
in æstate vltra quadragesimû diê ꝑmanet: po-
stea paulatim decrescit quêadmodû creuit. In
dieb⁹. lx. oino cãp⁹ denudat atq exiccat: z quo
citius exiccat: eo citius z arat z serit z celerius
apud eos: q maiores æstus habêt eodê modo
regio supra delta irrigat nisi qꝺ nilus quattuor
nili ꝺfect⁹. millib⁹ stadioꝝ ꝑꝛimû alueû recta delabit sicubi
insula nõ occurrat: e qbus ea ꝑcipua ê: q hera-
cleoticã ꝑfecturã cõphendit vel sicubi diuerti-
giû aliqꝺ fiat: ꝑ canalê frequêtius in magnû ali
quê lacû: vel regionê: quã irrigare possit: quê-
admodû is: q arsionoiticã ꝑfecturã facit z moe-
ridis lacû z in mareotim refundunt. z (vt breui
colligã) solû vltima fluuialis regio ex vtraq ni
li pte ægyptus ê: q raro vsq .ccc. stadioꝝ cõti-
nuã latitudinê obtinet quæ qdê habitet. Ab æ-
thiopiæ mõtib⁹ incipiês vsq ad ipsi⁹ delta ver-
Aegyptus ticê: quare manui cuidã expanse ꝑsimilis ê. Di-
uertigiis magna ex pte in longû exeuntib⁹ figu
rã vero fluuialis regionis z terræ quã dico mõ-
tes efficiût. a locis Syene ꝓximis deducti: ex
vtraq parte vsq ad ægyptiû pelagus. nã quan
tû extêdunt ii z inter se distãt tm flumê diffundit
z cõtrahit: z regionê habitabilê diuerso modo
figurat. Regio vero supra mõtes magna ex p-
te inhabitata: quare antiq cõiecturi postera: êt
visu ipso cognouerût: Nilû ab æstiuis hymbri-
bus augeri: cû superior æthiopia vltimis mõti-
bus diluerêt Hymbrib⁹ aût cessantib⁹: paulatî
Nili auct⁹ inundationê cessare: q res iis maxime liqt: q in
vnde. Arabicû sinû nauigarût: vsq in cinnamomi re-
gionê: z iis q ad elephantû venationê missi fue
rût: z si q aliæ necessitates ptolemæos ægypti re
ges impulerût: vt hoies aliquos eo mitterêt: ii
. n. talia curabât. Is ꝑcipue cui cognomêto sit
Philadelph⁹ cognoscêdarû reꝝ studiosus q ꝑꝑ
corporis imbecillitatê semꝑ noui aliqꝺ ꝑquire

bat: in quo sese traduceret atq oblectaret. An
tiqui aût reges nõ multû hæc curauerût: quã-
tû ipsi sapiêtiæ dediti essent: tû sacerdotes cum
qbus plurimû viuebât: vt ꝑꝑ hoc magnopere
sit admirandû: z ꝓpterea qꝺ Sesostris totã æ-
thiopiã ꝑmeauit: vsq ad cinnamomi regionem
z adhuc qdã eius monumêta extant: z colûnæ z
epigrãmata. Cãbyses quoq ægypto occupata:
cû ægyptiis vsq in meroê ꝓgressus ê: z nomê vr
bi z insulæ ab illo impositum ferût: meroe sorore Meroe.
ibi mortua: alii eã vxorê fuisse tradût. Nomê ita
q ob honorê mulieris loco dedit. Et mirandû
ꝓfecto est: ex his causis cur nõ omnino euidês
erat hymbriû historiciis q erãt ꝑsertim cu sa-
cerdotes ea diligêtius in sacras litteras refer
rêt: z summo studio recõderêt: quæcûq maximã
aliquã disciplinã ꝑ se ferût. Nã si hoc qrêdû fuit:
qꝺ adhuc qrit: quare æstate z nõ hyeme in par
tibus australissimis hymbres cadût. In The-
baide vero z circa Syenê minime. quare z non
illud quõ ex hymbrib⁹ nilus augeat: ne talibus
testib⁹ indigerêt: quales attulit Possidonius:
Tradût. n. eratosthenê dicere æstiuos hymbres
causam eê: idq a b aristotele sumpsisse. Aristo-
telê vero a Trasialco thasio: q vnus fuit ex anti
qs physicis. Trasialcum autem ab alio atq il-
lum ab Homero: qui nilum cælestem dixit. Trasyalc.
Rursus ad ægypti cælestê nauigat amnem.
Sed omittamus hæc cû a multis sint pertracta
ta: e qbus satis sit duos afferre: qui ætate nr̃a li
brû de nilo cõposuerût: eudoꝝ z Aristonê peri-
pateticû. Nã excepto dûtaxat ordine: cetera oia
z stilo z tractatu eadê fere ab vtrisq posita sût. Eudoxus.
Unde quû libros conferre vellemus: z exempla Ariston.
ria nõ hêremus: alterû cum altero cõtulimus.
Uter aût ab vtro surripuerit apud Ammonem
inueniri posset. Eudoxus Aristonê culpã esse di
cebat z ꝓfecto ipm dicêdi genus poti⁹ erat ari
stonis. Antiq itaq id solû ægyptû vocauere: qꝺ
habitat: z a nilo irrigat: a locis Syene ꝓximis
icipiêtes vsq ad mare: posteriores vero ad hoc Aegypt⁹
vsq tps oês fere oriêtales ptes assumpserût: q quænam.
inter Arabicû sinû sunt atq nilû. Ab occidente
vero loca vsq ad abases. In ora maritima ab
ostio canopico vsq ad eû locû q Catabathm⁹
dicit: z ea q Cyrenæi tenent. Nã ptolemaici re-
ges: q cyrenaicã tenuere: adeo quondã polue- Catabath
runt: vt eã ab ægypto cyproq separarêt. Roma mus.
ni q postea successerunt illoꝝ: ꝓuinciã ægyptuz
iudicãtes in iisdê finibus seruauere. Aegyptii
Aebases regiones vocãt habitatas: z maximis
desertis circûdatas: quasi quasdã pelagi isulas Abases.
qꝺ frequens ê in libya. Harû tres sunt ægypto
finitimæ z ei subditæ. Atq hæc z eius virtutes
mox ꝓseqmur: Et quoniã maxima huius opis
ps ac principalissima est Alexãdria: z q ad eã p-
tinet: hinc icipiendû ê. maritima itaq ora a Pe
lusio vsq ad canopicû os ad occidêtê nauiganti
est mille fere z. ccc. stadiorû qꝺ z basim ipsi⁹ del- Pelusium
ta diximus. Hinc in pharû insulã. c. z. l. phar⁹ in Canopicû
sula qdã ê ob longa q cõtinenti adiacet: Bicipi Pharus.
tê ad ea portû faciens. Nã quû littora regio ut
sinuosa: duo ꝓmontoria in mare emittit: Inter

q̄ īsula iacet q̄ portū claudit. Ei nāq; ꝑ lōgū obu
cit. Ex pharī ꝓmontoriis oīētale magis cōti=
nentē: oppositū. sibi ꝓmontoriū attingit: ⁊ acro
lochias vocat̄: qꝙ portum efficit ære optio: Ac=
Acrolochias.
cedit qꝺ in intermedio freto petrę sunt: partim
aq̄s opertę: ptim eminētes: cōtinue occurrentē
ex pelago fluctū exasperātes. Ipsumq; insulæ
ꝓmōtoriū ē petra q̄dā mari circulata: q̄ turrim
habet multis tabulatis excelsam: ⁊ albo lapide
mirifice structā eode noīe quo insula. Eam So
Sostrat⁹.
stratus Gnidius regū amicus posuit ob naui=
gantiū salutē: vt epigrāma declarat: vt Sostra=
tus gnidius Dexiphanis filius: diis seruatori=
bus ꝓ nauigātibus. Nā quū ora ex vtraq; parte
īportuosa: ⁊ humilis esset: ⁊ cautes ⁊ breuia ha
beret: lignū aliqꝺ necessariū fuit: altū ⁊ clarū quo
nauigātes ad portus ingressuȝ dirigerent̄. Oc=
cidentale ēt ostiū qꝙ nō tutū ingressuȝ hēt: nō
tn̄ tāta indiget ꝓuidentia: sed hoc aliū portū ef
Eunosti portus.
ficit. q̄ Eunosti dicit̄: atq; hic añ fossum ⁊ clausū
portū iacet. Nā q̄ ex dicta turri ingressū habet:
is maximus portus ē. Hi vero continui in secel
suillo. q̄. vii. stadiū appellat̄ aggere ab eo direp
ti adiacēt. Agger aūt ē pōs q̄dā a cōtinenti ī in
sula. Ad occidentalē eius partē porrect⁹ duos
tm̄ aditus relinquēs in eunosti portū atq; ipsos
sponte iunctos: qꝺ opus nō mō pōs erat in in=
sulā. lea ēt aquę duct⁹ quū habitaret̄. Nūc diu⁹
Cæsar eā in Alexandrino bello: nā cū regib⁹ e=
rat: desertā reddidit: pauci tn̄ nautę iuxta turrī
habitāt. Ac maximus q̄dē portus adid: qꝺ ⁊ na
tura ⁊ aggere bene claudit̄: ꝓfundus ē adeo vt
maxima nauis iarmēto teneat̄. Atq; in portus
cōplures scinditur: p̄mi q̄dē ægyptioꝝ regea
lis cōtinēti q̄ habebant: nec valde accersitis a
liunde reb⁹ indigentes ab oibus nauigātib⁹ ac
cusabāt̄ p̄sertim a gręcis. Depopulatores. n. e=
rant: ⁊ alienī appetētes: ꝓꝑ soli tenuitatē huic
loco custodiā iposuerunt: iubētes: vt quosq; ar
cerent: atq; his habitandā dederūt eā q̄ Rha=
Rhacotis. alexādriæ origo.
cotis appellabat̄. Ea nūc Alexādriæ pars ē: na
ualibus iminēs: tūc vicus erat. q̄ vero vico ꝓxi
ma erant bubulcis tradidere: q̄ etiaȝ externos
arcerēt quū Alexāder eo venisset: loci opportu
nitate ꝑspecta statuit vrbē ad portū collocare.
Opulentię q̄ postmodū vrbi secuta ē: signū re=
ferunt: qꝺ in fabricę designatione contigit. Nā
quū Architecti ambitus lineā gypso designa=
rent: ⁊ aduētante rege terrę defecisset: qui fari
nā operariis dispēsabant: partē illis præbuere:
qua vias in plures diuiserūt: atq; id (vt mihi vi
det̄) in bonū omen acceptū est. opportunitas q̄
dem multiplex ē: nā duo maris locū vndiq; aluūt.
Alterū a septētrione: qꝺ ægyptiū dicit̄: Alteruȝ
a meridie qꝺ mariæ lacus: mareotis appellat̄.
Hūc nilus multis fossis tū e superiori bus ꝑtibus
Mariæ lacus.
tū e lateribus adauget ꝑ q̄ multo plura īportāt̄:
quā e mari quare portus q̄ in lacu est: ditior est
maritimo: q̄ hac exportant̄ ex Alexādria plura
sunt: q̄ q̄ importanī: qꝺ q̄ alexandrię fuit: ⁊ Di=
cearchiā exercuit ꝓbe tenet cū onerarias na=
ues viderit: ⁊ venientes ⁊ recedētes: quanto gra
uiores ac leuiores vltro citroq; nauigēt: ac diui

tias: q̄ ex vtraq; ꝑte ⁊ in maris: ⁊ in lacus por=
tum aduehūtur: aeris temperies accedit: q̄ id=
circo contingit qꝺ ea vtrinq; aluitur: ⁊ nilus in
crementa cōmode facit. Nā cęterę vrbes q̄ ad
lacus sitę sunt grauē ⁊ ęstuosum aerē in ęstiuis
ardoribus sentiūt. Nā ꝓꝑ euaporationes a so=
le factas cenū in lacuū labiis cōcreat̄ vñ lutoso
humore exhalato aer morbidus attrahit̄: qꝺ ē
pestis initiū. alexandrię vero incipiente ęstate
Alexādrię situs.
nilus auctus auget ēt lacū: ⁊ nullū cenū relinqt
a quo nullus malign⁹ vapor cōsurgat. Tūc etiā
etesię a borealib⁹ ꝑtib⁹ ⁊ pelago flāt quare ale
xandrini optime ęstatē agūt. Urbis situs chla=
midis figurā habet: cuius latera q̄ ī lōgū tēdūt
circūalliant̄. xxx. fere stadioꝝ diametro: latera
vero q̄ in latū sunt: isthmi obtinēt. ꝑ. vii. viii. ve
stadia quoꝝ vtrinq; hinc mari: illinc lacu distin=
gunt̄. Ac tota q̄deȝ vrbs viis distincta est: q̄b⁹
⁊ equi ⁊ currus ag. possint: sed duab⁹ latissimis
q̄ pl⁹ iugero expandūt̄: ⁊ sese medias ad rectos
āgulos secāt ciuitas publica fana pulcherrima hēt
⁊ regias; q̄ quartā tertiam ue totius ambitus
partē occupāt. Nā regū quisq; quēadmodū pu
blica deoꝝ dona aliquo ornamēto decorabant:
sic ⁊ ad eas que factę erāt regiā aliquā ędifica
bāt: vt nūc poetę illud vere dici possit. Sūt alia
ex aliis: atq; oīa inter se iūcta sunt ⁊ portui cōti
gua: etiā q̄ extra eū sunt pars ēt regiarū est mu
seū: qꝺ ambulacrū hēt: ⁊ exedrā ⁊ maximā do=
mū: in qua coenaculū est eoꝝ q̄ museo ꝑticipāt:
Museum.
hoīm circa disciplinas versantiū. Hic couentus
cōes pecunias habet ⁊ Sacerdotē: q̄ museo p̄
est olim a regib⁹: nūc a Cęsare constitutū regia=
rū pars ⁊ illud ē: qꝺ corpus appellat̄. Id cir=
cuitus quidā ē: in quo regū sepulturę: ⁊ alexan
Alexādri corpus.
dri erat. Nā ptolemęus lagi filius: alexādri cor
pus ꝑdiccę abstulit: cū id ex babylone deferret:
Atq; huc diuerteret auaritia tractus: vt ęgyp=
tū sibi vendicaret: periit ille a militibus īterēp
tus. Nā quū ptolemęus aduētasset: eū in insu=
la deserta inclusit. Ubi irruentib⁹ in eū militib⁹
Sarissis cōfossus ē. Cū eo reges Aridei: ⁊ Ale
xandri filii: ⁊ Rhoxana vxor. in macedoniā discef
serunt. alexandri corp⁹ ptolemęus alexandriaȝ
Rhoxana.
detulit: eiq; parētauit: qꝺ ⁊ adhuc ibi iacet: sed
Alexandri sepult.
nequaq; in eodē alueolo. Nā q̄ nūc vitreus est:
prius aureus erat. Coccas. n. cui cognomento
Coccas.
fuit Ptolemęus accersitus illū rapuit ex Sy=
Pharus
ria ꝓfectus: q̄ cito excidit: quapꝑ parū ei spolia
Lochias.
profuere. In magno portu iuxta ingressum ad
dextrā est insula: ⁊ turris pharus: Ad leuā sunt
cautes: ⁊ lochias ꝓmontoriū: in quo regio ē. In=
gredienti ad sinistrā sunt interiores regię con=
tinue iis q̄ sunt in lochiade: q̄ multas ac varias
mansiones ⁊ lucos habēt. His occultus claus⁹
portus subiacet q̄ ꝓprius ē regū. Itē antirho
Antirhod⁹ Posidiū.
dus insula qui ante effossum portū iacet: ⁊ re=
giam hēt ⁊ paruū portū ea sic vocata est quod
quasi cū rhodo cōtenderet. Supra hāc theatrū
est: postea posidiū flexus q̄ dē ab eo prominēs:
qꝺ emporiū vocat̄: ⁊ neptūni tēplū habet. Id an
tonius addito aggere fecit: vt magis in mediū
portū emineret, in extremo regiā domū cōstru=

xit: quã Timoniũ appellauit: Idq; I extremu
timonius. fecit quũ ab amicis derelictus: Post actiacã ca
lamitatẽ: Alexandriã discessisset statuẽs sibi so
litudinẽ quandã: reliquã vitã: quã victurus erat
cæsarium a tot amicis destitutus. postea est Cæsarium: ꝛ
Emporiũ ꝛ secessus q̃dã: postea naualia: vsq; ad
vii. stadiũ: atq; hæc circa magnũ portũ sunt: dei
ceps post septẽ stadiũ est Eunosti portus ꝛ sa-
pra hũc est defossus portus noie Cibotus: q̃ et
cibotus. ipse naualia habet Interius fossa est nauigabi
lis: vsq; ad Mareotidẽ lacũ extensa: extra fossã
itaq; restat vrbis pauluiũ. Postea est Necro-
necropolis polis: ꝛ suburbanũ in quo horti plurimi sunt et
sepulturæ: mansiones condiẽdis mortuis ido-
sarapium neæ. Intra fossam sunt Sarapiũ ꝛ alia q̃dã an-
tiqua fana derelicta quodãmodo pp tẽploꝝ fa-
bricã: q̃ Nicopoli sit: nã ꝛ ãphitheatrũ ꝛ stadium
ꝛ quinquẽnalia certamina ibi celebrãtur. Anti-
qua vero derelicta sunt: ꝛ (vt breui colligamus
vrbs ꝛ donariis ꝛ sacris plena est. Sed pulcher
rimũ est gymnasiũ: qđ porticus hẽt stadio maio
res: ꝛ forũ iudiciale ꝛ lucos. Est etiã paniũ alti-
tudo quẽdã manufacta: turbinea: petrosę ripæ
persimilis in quã per chocliã ascendit. Ab eius
vertice tota vrbs subiecta vndiq; cerni potest.
A necropoli vero platea q̃ in longum est secus
gymnasiũ pcẽdit vsq; ad canopicã portã: postea
hippodromus est id qđ hippodromus appellat: ꝛ aliẽ adiacẽ-
tes vsq; ad canopicã fossam exeũti p hippodro
nicopolis. mũ est nicopolis: q̃ habitationẽ ad mare habet
vrbe nõ minorẽ: distat ab alexãdria stadiis. xxx.
Hic locus summe a Cęsare augusto cultus est
ppterea q hic plio eos fugauit q̃ cũ Antonio
cõtra se exierãt: ꝛ ipetu facto vrbẽ cœpit. Antu
niũ vero coegit vt ipse sibi manũ afferret: Cleo
patrã vt viua in potestatẽ suã veniret: q̃ paulo
cleopatræ mors post ꝛ ipsa se in vicīs clã admotu aspidis mur-
su vel veneno delibutorio cõfecit. nã vtroq; mo
ptolemęorum series. do dicit quare lagidarũ iperiũ euersũ est: quum
multos ãnos pmãsisset. Nã ptolemęus lagi fi-
lius alexãdru successit. Ptolemæo sũt philã-
auletes. delphus. Philadelpho euergetes: postea phi
cleopatræ. pater. lopator. Agathoclię: postea Epiphanes: postea
Philometor filio a patre iperiũ accipiẽte. Huic
vero frater successit secũdus euergetes nolat
hũc physconẽ dicũt: cui ptolemęus cognomẽto
lathurus successit. lathuro ãt ętate nrẽ Auletes
cleopatrę pr. Sꝫ oẽs post tertiũ ptolomęũ ma
leviuerũt delitiis corrupti oĩꝫ pro pessime: quar
tus ꝛ septim⁹ ꝛ vltim⁹ Auletes: q̃ pter alia fla-
gitia ẽt choraulã exercuit: ꝛ adeo I ea gloriabat
vt nõ cõtaret certamia I regia celebrare: ad q̃ ꝛ
ipe cũ aliis cõcertatur⁹ pdibat. Atq; hicẽ quẽ
alexãdrini exegerũt: ꝛ cũ ei tres filii essent vnã
natu grãdiorẽ: q̃ legitima erat reginã fecerũt et
duo eius filii ifantes adhuc atq; inutiles. a re-
gno exciderũt. Reginę viri ex syria accersiti p-
ferti cybiosactes q̃dã: q̃ se ex syriacoꝝ regũ stir
pe simulabat. hũc dieb⁹ paucis regia eiecit quũ
eius ignobilitatẽ: illiberalitatẽq; pati nõ posset
Cybiosactes pro illo ali⁹ venit: q̃ ꝛ ipe se archelaũ mithridatis
filiũ simulabat: qui archelai quidem filius erat
archelaus ei⁹ q̃ cõtra syllã bellũ gessit: ꝛ postea a Romãis

in honorem maximo habitus ẽ: ꝛ auus eius fuit:
q̃ tpe nostro postrem⁹ in Cappadocia regna-
uit. Comanoꝝ sacerdos: q̃ in põto sunt: ꝛ cũ ga
binio tũc diuersat⁹ ẽ tãq; cũ eo cõtra pthos mi
litaturus. Hoc itaq; nesciẽte ille p amicos quos
dã ad reginã deductus rex declarat. Interea
Auletes Auletẽ Romã pfectũ: põpeius suscipit: ꝛ se-
natui cõmẽdat. Ac de reductione eius agit: et
de nece legatoꝝ q̃ supra. c. cõtra regẽ venerãt:
e q̃bus fuit Dion Academicus princeps lega-
Dion. tionis. Ptolemęus itaq; a Sabino reductus:
Archelaũ ac filiã interemit: sed nõ multo post
morbo assumptus ẽ: relictis duobus filiis: ꝛ to
cleopatra. tidẽ filiab⁹: quarũ grandior erat cleopatra. ale
xandrini ꝛ puerũ natu grandiorẽ: ꝛ Cleopatrã
regno pfecerũt. Sed pueri familiares mota se
ditione cleopatrã eiecerũt q̃ postea cũ sorore in
Syriã secessit. Interea magnus ex phalephar
solo fugiẽs in casiũ mõtẽ ac Pelusiũ venit: ibiq;
a regis familiarib⁹ dolo obtrũcatus ẽ. Cæsar
põp. mors qui aduenisset adolescentulũ interemit ꝛ Cleo
patrã ab exilio reuocatã ægypti reginã cõsti-
tuit: atq; ei in regni partẽ reliquũ fratrẽ addi-
dit admodũ iuuenẽ. Post Cæsaris mortẽ: ꝛ res
in philippis gestas antonius in Asiã pfect⁹ cle
opatrã summis honoribus cõplexus ẽ: vt etiã
acciperet in vxorẽ: ꝛ filios ex ea susciperet. Am
bo in actiaco bello fuerũt: ambo fugerũt: ambo
postea a Cęsare Augusto sunt euersi: q̃ furẽtẽ
ægyptũ cõposuit: ꝛ nũc puincia ẽ: ꝛ tributa ma
xima pẽdit ab hoibus cõtinentib⁹ administra
ta: q̃ in eã mittunt: q̃ mittit regis ordinẽ gerit:
sub eo est iustitię administrator: q̃ maximam in
iudiciis potestatẽ hẽt. Itẽ alius quidã q̃ ppria
rũ rationũ assertor appellat. Is ea pscrutat: q̃
domino carẽt: ꝛ ad Cęsarẽ recidũt. Hos sequnt
Cęsaris liberti: ꝛ administratores: q̃bus maio-
ra ꝛ minora negotia cõmittũt. Sunt ẽt tres mi
litũ legiones: quarũ vna circa vrbẽ sedet. Alia
in reliqua sunt regiõe: pter has. ix. cohortes ro
manoꝝ. Tres I vrbe. Tres I finibus æthiopiæ
psidio circa Syenẽ collocatę: ꝛ reliquæ tres in
cætera regione. Sũt etiã tres equitũ turmæ p
loca opportuna eodẽ mõ dispositę exidigenis
magistratibus in vrbe ẽ sacroꝝ interpres: q̃ pur
purã induit: ꝛ patrios honores habet: ꝛ ea cu-
rat: q̃ vrbi sunt necessaria. Itẽ cõmentariorum
scriba: ꝛ q̃ iudicibus pest. Quart⁹ ẽ pretor no-
cturnus. Hi magistratus ẽt tpe regũ erant: sed
cũ reges maleviuerẽt: ꝛ ipsi minus valebãt: ꝛ vr
bis opportunitas pp iniquitatem obscurabat.
Unde polybius q̃ in ea vrbe fuit: eũ statũ: q̃ tunc
erat videt fastidire dicens: tria hoim gñ a vrbe
habitare: ꝛ ęgyptiũ indigenã nationẽ acrem: at
q; ciuilẽ: ꝛ stipatores mercede cõductos mul-
tos sane ac dissolutos. Ex antiqua .n. cõsuetudi
ne pegrinos milites alebant: ꝛ pp regũ ignauiã
potius imperare: q̃ seruire edocti erãt. Tertium
genus erat Alexandrinoꝝ: nec id valde ciuile:
p p easdẽ causas melius tñ q̃ illi. Nã q̃q; pmisti
hoies essent ab antiquo tñ gręci erãt ꝛ commu
physco. nis gręcoꝝ cõsuetudinis haud imemores. Sed
hæc multitudo ẽt ab euergete physcone dele-

z

ta est:quo regnātæ Polibyus Alexandriā pro-
fectus ē. Nā Physco per sæpe mota seditione
multitudīnē militib⁹ obiecit atq̃ cōsumpsit. cū
itaq̃ talis essent in ea vrbe alt re vera reliquū
esse:quod a poeta dicitur.
Durū iter ac longū ægypti perducit ad oras.
Talis ēt erat si non peior:posterior regū stat⁹
Ad Romani multa p virib⁹ emēdarūt vrbe(vt
dictū est cōposita:⁊ qbusdā p īperatorib⁹ ⁊ no-
marchis ⁊ ethnarchis p regionē cōstitutis:q̄-
bus tñ haud magna negotia pmittebāt. Vrbis
opportunitas prima ē. Nā hic solus locus ex
tota ægypto ad vtraq̃ idoneus ē:⁊ ad res ma-
ritimas: pp̄ter portus cōmoditatē:⁊ad terre-
strea: q̄a oīa facilīꝰ in hūc locū flumie deferūt:
vbi maximū toti⁹ orbis ēporiūē:atq̃ vrbis q̄dē
virtutes hę sunt. ægypti pꝛuentū Cicero ī quo-
Auletę tributa.
dā loco explicat dicēs: Auletę patri Cleopatrę
quotannis duodenū miliū ⁊ quingenū talētorū
tributū afferri solituz: quare cū is:q̄ pessime ac
segnissime regnū administrabat: tātos reditus
haberet:qualia putanda sunt p̄sentia:quę cū tā
ta diligentia a romanis administrant̄. Indicis
Trogiodyticisq̃ emporiis adeo adauctis. Naz
superiore q̄dem tpe:ne.xx.quidē nauigia in ara
bicū sinū transire audebāt: vt extra angustias
caput exererent nūc maxime classes vsq̃ in In
diam ⁊ extrema ęthiopię trāmittunt:vnde p̄cio
sæ mercea in ægyptū aduehūtur.ac rursum ex
ægypto in alia emittūt̄ loca:quare dupla vecti
galia exigūt̄. Altera q̄dem rerū q̄ important̄. al
tera earū q̄ exportant̄:ac p̄ciosaꝝ q̄dem merciū
p̄ciosa sunt vectigalia. Nā solū hic talia vendū-
tur ac recipiuntur: ⁊ cætera loca ex Alexādria
copiā petūt:q̄ pfecto opportunitas facile vide
Catabathmus.
ri potest:siq̄s regionē pagret:ac primo mariti-
mā oram a Catabathmo incipiens. Nā ʒ eo usq̃
Cyrenaici.
ægyptus pertendit. Deinceps est cyrenaica et
Marmaridę.
Marmaridæ q̄ barbari circūhabitant a Cata-
bathmo Paretoniū vsq̃ recta nauigatiōe ē cur
Paretoniuz
sus stadioꝝ nongētoꝝ. Paretoniū ciuitas est:⁊
Ammonia
portus ingēs.xl.fere stadioꝝ. Hanc alii Pare-
Nesisphyra
toniū:alii Ammoniā vocāt. In intermedio spa-
Tyndarii
tio ē ęgyptioꝝ vicus:⁊ Nesisphyra promōtoriū
Drepanuz
⁊ Tyndarii scopuli:q̄ sunt quatuor paruę insu
Enusispia.
lę:q̄ portū hñt. Postea ē Drepanū pmontoriuz:
Apis vicus
⁊ insula enisispia cū portu. post vic⁹ apis: a quo
Leucogiū.
Paretoniū vsq̃:sunt stadia.c.vsq̃ ad Ammonē
Alba acta
v.dierū iter. A paretonio circiter mille ⁊.ccc.sta
Phenic⁹.
dia. Inter hæc primo ē Leucogiā pmontoriū:
[illegible]tus.
q̄d Alba acta noiatur:postea phoenicus port⁹:
Sidonia.
⁊ Pnigeus vicus. deinde Sidonia insula:q̄ por
Antiphræ
tū haber. Deinde antiphræ nō pcul a mari. to
ta hęc regio nequaq̃ vini ferax ē:cū ceram⁹ po
tius mare recipiat q̄ vinū:q̄d Lybicū appellāt:
quo plerīq̃ alexandrini ad pōdus vtunt̄ vñ plu
rimā antiphrę carpunt:deinde ē portus Deris
appellat⁹ pp petrā quandā prima collo p̄simi-
Deris.
lē. Vocat̄ etiā zephyriū locus q̄dā ppinqu⁹ po-
Zephyriuz.
stea ē alius port⁹ noie Leucaspis:⁊ alii cōplu-
Leucaspis
res deinde Cynossema:deinde Taposiris : non
Cynossema.
tñ ad mare quo in loco festa maxima celebrant̄.
Taposiris
Itē alia Taposiris satis vltra vrbē: pp eū loc⁹

quidam ē petrosus ad mare:qui quouis āni tē-
pore multā iuuentutē hēt festis indulgētē. po-
Plinthina.
stea est plinthina:⁊ Nitię vicus ⁊ Cheronnes⁹
Nitię.
castellū Alexādrię:⁊ Necropoli proxim⁹:ad sta
maria lac⁹.
dia.lxx. lacus aūt maria:q̄ hucusq̃ ptendit. lati
tudinē hēt supra.c.⁊.l.stadia longitudinē citra
ccc.hēt ēt insulas octo:⁊ loca circūstantia om̄ia
bene habitata. In his locis maxima vini copia
ē:vt ēt mareoticū vinū ad vetustatē pduret. In
Mareoticū vinum.
ægypti lacubus ac paludib⁹ biblus nascit̄:⁊ æ-
Biblus.
gyptiaca faba ex qua cib⁹ [illegible]ū fit. eius virgæ al-
titudine fere æquales:ad decē pedes sunt. Bi-
Aegyptiaca faba.
blus nuda virga est lanuginē quādā in summo
habēs: faba in multis partibus ⁊ folia: ⁊ fron-
fabaꝝ folia
des emittit:⁊ fructū fabe nostrę psimilē: magni
tudine foliū ⁊ gestu differentē quare fabeta io-
cūdum quēdā aspectū ac delectionē p̄bēt: oblec
tant aūt mirū in modū in scaphis thalamiferis
densissima fabeta subeūtes:⁊ foliis inūbrati : q̄
adeo magna sunt: vt poculoꝝ ⁊ catinoꝝ vsum p
beant. hñt.n.cōcauitatē quandā ad id idoneaz:
vnde Alexandrinæ officinæ iis plenæ sunt. ⁊ vt
vasis vtunt̄. Agri quoq̃ magnū ex iis foliis p-
uentū habēt ac faba quidē talis ē. Hoc in loco
biblus nō multa nascit̄:non.n. excolit̄. In infe-
rioribus vero ipsius delta partibus pmulta est
Hieratica.
alia deterior:alia melior. Hieratica appellata
nonnulli pꝛuentū augeri cupientes: iudaicā idu
dustriam huc transtulere q̄ illi in palma ⁊ maxi
me in cariotica:atq̃ balsamo ādinuenerūt. Non
.n. permittūt eā multis in locis nasci:quo fit vt
penuriæ p̄ciū imponentes: prouentū q̄dem au-
Canopi fossa.
geant. Cōmunē vero vsum atq̃ cōmoditatē vio
lent. Canopica porta exeunti ad dextrā ē fossa
q̄ lacui iungitur:⁊ canopū fert:p lacū vero i ma
Eleusina.
gnum flumen:⁊ canopū Schediā nauigatur: ac
primo eleusinā:q̄ habitatio Alexandrinę ⁊ nico
copoli prima ē:in ipsa canopica fossa imposita:
q̄ mansiones hēbet ⁊ secessus quosdā secretos
viris ac mulierib⁹ suffiri volētib⁹ idoneos: q̄d-
dā canopicę luxuriæ initiū paululū ab eleusine
pcedēti. Ad dexterā est fossa q̄ Schediā dedu-
cit. Schedia quatuor schoenis distat ab Alexā
dria:q̄ habitatio vrbi similis est ⁊ nauale habet
thalamiferoꝝ nauigioꝝ: qbus principes in su-
periorē nauigāt regionē. Hic ēt earū rerū vecti
Schedia.
gal exigit̄ q̄ a superiore Alexandrię ptei portāt
Taposiris
⁊ exportāt:cuius gr̄a ⁊ ratis ī flumine iuncta ē
zephyrium
vñ loco nomē inditū est. Post fossaz q̄ schediam
Thona.
⁊ canopū ducit est nauigatio scꝫ maritimā orā
Canopus.
deducta:q̄ a pharo vsq̃ ad canopicū ostiū ptē-
dit. Angustus.n. quidē tractus:inter pelag⁹ at
q̃ fossaz extendit:in quo ē pua taposiris. Post
Nicopolim ac zephyriū:q̄d pmontoriū veneris
arsiōes sacellū hēt. hoc in loco dicūt olim vrbē
thonē fuisse:eodē noie:quo rex:q̄ Menelaum ⁊
Helenā hospitio suscepit:vnde de medicamen-
tis helenę:sic poeta inquit.
Quæ polydāna dedit:tonis carissima coniux.
Canopis cētū ac viginti stadiis distat ab alexā
dria:pedestri itinere y adētib⁹:dicta de noie cāo
pi q̄ menelai classē gubernabat:⁊ ibi mortu⁹ ē:
Serapis templum.
Inea ē Serapidis tēpliū:⁊ cultu ⁊ religione ex

cellē:vt ēt doctissimi viri credāt:ꝛ ꝑ se vel pro
Insonnia. Canopi fossa.
alijs insōnia ibi captēt. Sūt q̄ curas cōscribāt
qdā vero virtutes eoꝝ:q̄ ibi rn̄dent. Sed ante
oīa igens est eoꝝ turba:q̄ ad solēniaꝝ fossam ex
Alexādria descēdūt. Nā die ac nocte nauiculis
plena est viroꝝ ac mulieꝝ impudenter canētiū
ac saltātiū cū oī dissolutiōe:ꝛ ita ꝑterea:q̄ diuer
toria hīt fossæ imposita ad huiusmōi relaxatio-
nē ꝛ celebritatē idonea. post canopū est hera-
cliū:qđ Herculis templum hēt postea est cāo-
Heracliuz. Delta. Elaitica pfefec. Nili ostia. Bolbiticū sebenniticū phatniticū Mēdesiuz. Tāiticum Pelusiacū Agni cornu Milesioꝝ murus. Naucratis Buticum: Burus. Sebētica ciuitas. Sais. psāmitichi sepul. hermopol Latonę oraculum. Xois. Mendes. Pan. Hirci cum mulierib⁹.
picū ostiū:ꝛ ipsius delta initiū. Ad dextrā cano-
picæ fossæ:elaitica pfectura a fratre primi pto-
lemæi appellata:ꝛ nō me hercule ab heroe (vt
qdā volunt) eqbus est artemidorus. post cao-
picū hostiū est Bolbiticū. Postea Sebiniticū
ꝛ phatnicū:qđ magnitudine tertiū est ꝑter pri-
ma duo:qb⁹ delta terminat. Nā nec ꝓcula ver-
tice scindit in pte ipsius delta interiore. Phani
co vero cōiungit mendesiū. postea taniticū ꝛ vl
timū pelusiacū. Sunt inter hęc alia qdā ostiola
ignobiliora:falsa ostioꝝ appellatiōe:hnt.n.hęc
ostia igressū nō tn̄ aptū magnis nauigijs: sed
scaphis ꝑpea q̄ breuia ac paludes loca obtine
ant:sed pcipue cāopico ostio vtebāt:tāq̄ empo
rio:occlusis alexādriȩ portub⁹ (vt an̄ dictū est)
Post Bolbiticū ostiū arenosuz quoddā ꝛ hūile
ꝓmōtoriū valde expositū ē qđ agni cornu appel
lat. postea ē ꝑsei specula:ꝛ milesioꝝ murus. naz
milesij p cyaxaris tpa:q̄ medoꝝ rex fuit.xxx.na
uibus cōtra psammiticuz nauigātes:in bolbiti-
cū ostiū tenuerūt. Postea egressi dictū op⁹ cō-
diderūt. Tpe post i Saitica pfectura nauigan
tes:Inaris nauali ꝑlio supatis:naucrati vrbez
nō mlto supra schediā posuerūt. post milesioꝝ
op⁹ in sebenniticū ostiū ꝓcedēti sunt lac⁹: quoꝝ
alr butic⁹ a buto vrbe noiat. Itē sebennitica ci-
uitas:ꝛ Sais: inferioris regionis metropolis.
In hac mineruā colūt: in cui⁹ tēplo psāmitichi
sepultura ē. Circa butū hermopolis ē. In insu-
la buti ē latonę oraclū. In mediterranea supra
sebenniticū ꝛ phatnicū ostiū ē:Xois īsula: ꝛ ciui-
tas i sebennitica pfectura ꝛ Hermopol ꝛ mēdes
vbi Pan colit:ꝛ hirc⁹ aial:ꝛ (vt pidar⁹ ait) hoc
i loco hirci cū mulierib⁹ coeūt vt Mendeta:ꝓ-
ximum mari ꝑcipitium.
Vltimūq̄ nili cornu:capraꝝ pascūtur greges.
Et lasciui mulieribus admiscentur hirci.

Prope mendetē ē Diospolis:ꝛ lac⁹ ei ꝓximi: ꝛ
Diospolis Leōtopol Busiris. Cynospo.
Leōtopolis:vlteri⁹ in busiritica pfectura ē bu-
siris ciuitas:ꝛ cynospol: autor ē Eratosthenes
cōem barbaris oīb⁹ cōsuetudinē eē: vt hospi-
tes pellāt. Aegyptios vero accusari: ꝑpea quę
i fabulis de busiride:ꝛ busiritica pfectura dicta
sunt. Volētib⁹ posteris loci hui⁹ inhospitalita-
tem calūniari:cū mediusfidius nullum busiris:
nec rex fuerit nec tyrān⁹:illō quoq̄ vulgatū eē.
Durū iter ac lōgum ęgypti perducit ad oras.
Atq̄ illō ꝑmultū ad hoc fecit:qđ loc⁹ ē iportuo
sus:ꝛ quāq̄ portū hēat is tn̄ q̄ pharo ꝓxim⁹ ē: ne
quāq̄ pz:sed a bubulcis custodit hoīb⁹ ꝑdato
ribus. Qui applicātes quousq̄ adoriāt. Cartha-
ginēses vero demergūt ꝑegrinos:q̄ī Serdiniā
vl herculis colūnas adnauigāt:ꝛ ꝓpterea plæ
raq̄ occidētaliū nō credūt:ꝛ ꝑ se putant id iter
situ eē difficillimū. postea seqt Athribitica ꝑ-
Athribes Veneris ciuitas.
fectura:ꝛ Athribes ciuitas. Itē ꝓsopitica ꝑ-
fectura i qua ē veneris ciuitas supra mēdesiuz:
ac Taniticū ostiū ē ingēs lac⁹. medesia pfectu-
ra:ꝛ leōtopolitana:ꝛ veneris ciuitas:ꝛ pharbe
tica pfectura:postea tāiticū ostiū:qđ nōnulli sai
ticū vocāt:ꝛ Tanis maxīa in eo ciuitas. Inter
Tanis. Barathra
taniticū ꝑelusiacūq̄ ostiū sūt lac⁹ ꝛ marię ꝛ cō-
tinuę paludes i qb⁹ crebri sūt vici pelusiū quoq̄
circucirca paludes hēt:quas nōnulli barathra
vocat. Atq̄ ēt loca cenosa habitātur ad mare:
ad stadia supra.xx.muri ambitū habet stadio-
rū.xx.a luto ac ceno dictū ē. Ex hac pte ęgypt⁹
Aegypti aditus.
difficilē ingressū hēt. Ex orientalib⁹ ptib⁹ phœ-
nicia:ac iudęa. Itē ex Arabia Nabatea q̄ con-
tinua ē:aditus in ęgyptū pz. Arabia inter niliū
iacet ꝛ Arabicū sinū:ꝛ in extremis ei⁹ ptib⁹ situ
ē pelusiū:verū tuta deserta ē ꝛ exercitui in via.
Isthm⁹ q̄ inter pelusiū ē atq̄ recessū: q̄ ad he-
roū vrbē pertēdit nōgentoꝝ ē stadioꝝ (vt vero
Possidoni⁹ putat) ad milleꝝ q̄ngēta nō ꝑuenit
ꝛ ad id qđ sicc⁹ ē ꝛ arenos⁹ multos serpētes hēt
q̄ laritāt i arēa: Ex schedia mēphi nauigāti: ad
dextrā sūt vici plurimi vsq̄ in lacū mariā: e qb⁹
ē is:q̄ chabrię vic⁹ appellatur. Ad flumē ē her
Cathabria hermopol cynocopol momēphis mēphitæ. Heliopolitani. Serapis. menelaus op. Naucratis Sais. Osiris. Asilum. Isis.
mopolis:deīde Cynocopolis ꝛ gynecopolitana
pfectura. deinceps Momēphis ꝛ momēphitica
pfectura. Inter hæc sūt fossę plurimę:i mare o-
ti emittētes. momēphitę Venerē colunt: et sa-
cram vaccam alunt quēadmodū mēphitę apī ꝛ
Heliopolitani Mneium.h.n.dij apud eos pu-
tātur alij vero apud alios. Nam multi:ꝛ in del-
ta ꝛ extra delta: Alij marē:alij fœminā bouē a-
lunt:q̄ tn̄ nō putāt deū:sed sacri. Vltra Momen
phim sūt nitrarię duę q̄ nitrū plurimū ferūt vn̄
nitriotica pfectura ē. Hic serapis colit: ꝛ apud
hos solū in ægypto ouis mactat: nō ꝓcul hinc
ē ciuitas noīe menelai⁹: Ad sinistrā vero in ipso
delta flumē ē naucratis: duob⁹ schoenis a flu-
mine distat Sais:ꝛ paulo supra eā est Osiridis
Asylū: in quo osiri iacere arbitrāt:quāq̄ multi
de hoc ābigūt:ij ꝑserti q̄ supra Syenē ꝛ elephā
tinā habitāt:fabulāt.n. Isim multis i locis sub
terra osiridis alueolū posuisse: sed vn⁹ tn̄ osiriz
habebat:quē vero sciebat id fecit latere volēs
typhonē: ne veniēs corpus ex sepulchro erue-
ret:atq̄ ab Alexandria q̄dē ad ipsius delta ver-
ticē hęcpagratio ē. Artemidorus dicit octo ac
viginti schoenoꝝ ad nauigationē esse.i.octogin
ta ꝛ quadraginta stadia tricenū stadioꝝ schoe-
nū faciēti. nobis autez nauigātib⁹ alia atq̄ alia
Schoenoꝝ mēsura distātias reddiderūt vt qui
busdā in locis quadragenū stadioꝝ schoenū: ac
pluriū eē concedent:qđ aūt ēt apud ægyptios
iconstās sit:schoenoꝝ mēsura. Ipse artemido-
r⁹ deinceps declarat a mēphi.n.vsq̄ in thebai-
dē schoenos singulos facit.c.ac.xx.stadioꝝ. A
thebaide vsq̄ in Syenē.lx. A pelusio ad eundē
verticē nauigātib⁹ schoenos.v.ac.xx. dicit sta-
dia septingēta ꝛ.l.eadē mēsura vs⁹. Dicit insup
eā eē primā fossaz a pelusię ꝓcedēti: q̄ lac⁹ eos
iplet: q̄ ad paludes vocāt. Atq̄ ij quidē duo sūt

p ii

ꝛ ad ſiniſtrã magni fluminis iacent. Supra Pe
luſiũ in arabia dicit eſſe alios quoſdã lacꝰ: ꝛ foſ-
ſas in eiſdẽ partibꝰ extra delta: ſecꝰ alterũ lacũ
ẽ pfectura Sethoitica: q̃ vna ex .x. nũerat q̃ in
delta ſunt. In hos lacꝰ aliq̃ duæ foſſæ cõueniũt
eſt alia q̃ in rubrũ mare: ꝛ arabicã ſinũ emittit:

Arſinoe op.
Cleopatris
amari lacꝰ
Rubrum
mare.

ꝛ in vrbẽ arſinoẽ quã nõnulli Cleopatridẽ vo-
cant: atq ꝑ eos lacus fluit: q̃ amari vocãt: qui
quidẽ prius amari erãt: ſed facta foſſa ꝛ admiſ-
ſo flumine ſunt imutati. Ac nũc q̃dẽ amœni ſũt
ꝛ aquatilibꝰ volucribꝰ pleni foſſa primũ a Se-
ſoſtri inciſa ẽ añ res troianas: nõnulli eã a pſã-
mitico puero morte intercipiẽte: ſ. iñ inchoa-
tã putãt. Poſtea a Dario primo eius rei ſucceſ
ſore: falſis opinione pſuaſo: pene pfectum opus
derelictũ eẽ pſuaſus eſt. n. rubrũ mare ægypto
ſublimiꝰ. Vñ ſi intermediũ Iſthmus inciderẽt
ægyptũ a mari obrutũ iri. ptolemaici quidẽ re-
ges cũ incidẽres: euripũ clauſuz fecerũt: vt quũ
vellent in exterius mare nauigarẽt: ac rurſũ ſi-
ne periculo reuerterent. De aquaꝝ aũt effuſio
ne in ſuperioribꝰ cõmentariis dictũ ẽ. Arſinoe

Heroũ ci-
uitas.
cleopatris
Phagro-
riopolis.
Phacuſa.
Philonis
vicus.
Bubaſtus
Solis ciui
tas.
Mneuis.

ꝓxima eſt Heroũ ciuitas ꝛ Cleopatris: in Ara
bici ſinus receſſu q̃ eſt egyptũ verſus. Itẽ por-
tus ꝛ habitationes: ꝛ foſſæ cõplures: ꝛ lacus iis
vicini hoc in loco ẽ Phagroriopolitana pfectu
ra: ꝛ Phagroriopolis ciuitas: foſſæ aũt in mare
rubrũ emittentis initiũ eſt: a vico Phacuſa: cui
cõtinuus eſt philonis vicus. Foſſa latitudine
hẽt cubitoꝝ. c. profundũ quantũ nauigio ſatis
ſit. x. millia ferenti. Hæc loca ipſius delta verti
ci ꝓxima ſunt. Ibi eſt Bubaſtus ciuitas: ꝛ bu-
baſtica pfectura: ſupra quã eſt regio heliopoli-
tana: vbi Solis ciuitas eſt in aggere ingẽti: po
ſita: q̃ ſolis templũ hẽt ꝛ mneui bouẽ: q̃ in ſepto
quodã nutrit: ꝛ ab Heliopolitanis ꝓ deo habe
tur: quẽadmodũ ꝛ Apis mẽphitis. Ante ager
lacus iacẽt in quos propinquæ foſſæ refundun-
tur. Nũc omnino vrbs deſerta ẽ. In ea eſt per-
uetuſtũ tẽplum: ægyptio more ſtructũ: q̃d mul-
tis inditiis Cãbyſis inſaniã: ac ſacrilegiũ oſten
tat. Cãbyſes. n. tẽpla ptim igni: ptim ferro de-
uaſtabat: mutilãs: excidẽs: ꝛ ãburẽs. quẽ admo
dũ ꝛ obeliſcos: quoꝝ duo romã delati ſũt ñ oĩno

Triebis
Dioſpolis.
Anubis
Dromus.

vlceti alii adhuc ibi ꝛ triebis ſũt q̃ nũc dioſpolis
noiatur Alii ſtantes aciẽ igni exeſi: alii iacẽtes
Temploꝝ fabrica ſic ſe hẽt. In ingreſſu fani ẽ
pauimentũ: latitudine q̃dem iugeri: aut paulo
minus: lõgitudine vero tripla: quadrupla ue. et
q̃buſdã in locis etiã maius: atq hoc quidẽ Dro
mus dicitur: vt Callimachus inquit.
Dromus hic ſacer eſt anubidis.
Per totã longitudinẽ ꝓximus ex vtraq latitu
dinis parte ſunt poſitæ lapideæ ſphinges: vige
nis cubitis vel paulo pluribꝰ inter ſe diſtantes
ꝛ, alter ſphingũ ordo ẽ a dextra: alter a ſiniſtra.
Poſt Sphinges ẽ veſtibulũ ingẽs: ꝓcedẽti vl
terius aliud veſtibulũ. poſtea aliud ꝛ neq veſti
buloꝝ neq ſphingũ diffinitꝰ ẽ nũerus. In aliis
vero tẽplis alia: quẽadmodũ ꝛ lõgitudines: et
latitudines dromoꝝ: poſt veſtibula ẽ tẽplũ q̃d
ingẽs ꝓtemplũ hẽt: ac memoratu dignũ ꝛ ſeptũ
cõmẽſuratũ ſimulachrũ vero nullum. Aut nõ i
hois formã: ſed bruti alicuiꝰ. Ex vtraq parte ꝓ
tẽpli ꝓiacent ex: q̃ pinnæ appellãt. Ii ſunt duo
parietes: eoq alti atq tẽplum in initio inter ſe di
ſtantes: paulo plus: q̃ ſit lata tẽpli crepido. po
ſtea in anteriorẽ partẽ ꝓcedut ad inclinãtes li-
neas: vſq ad. l. aut. lx. cubitos. Hi parietes in-
gẽtiũ ſimulachroꝝ ſcalpturas hñt: hetruſcis ꝛ
antiq̃a Græciæ operibꝰ pſimiliũ. Eſt etiã do-
mꝰ q̃da multis columnis ſtructa: ſicuti memphi:
barbarica fabrica. Nã pter q̃ q̃d colũnæ multæ
ſunt: ꝛ ingẽtes: ꝛ multiplici ordine cõſtitutæ ni- Heliopol.
hil pictũ aut elegans hẽt: ſed potius vanũ quẽ
dam laborẽ pſe ferrt. Heliopoli domos ãplas
vidimus: in quibus ſacerdotes habitabant: im
mo dicũt hanc olim ſacerdotũ habitationẽ fuiſ-
ſe: hominũ philoſophiæ ꝛ aſtronomiæ deditoꝝ.
Nunc is ordo ac ſtudiũ defecit: nec quiſq nobis
tali exercitio præeſſe oſtendebatur: ſed hoies
tantũ: qui ſacrificia curarent: atq ritus eoꝝ pe-
regrinis cõmoſtrarẽt. Secutus vero eſt Aemi
liũ Gallũ ducẽ: ex alexãdria nauigãtẽ in egyptũ
quidam nomine Cheremon: qui eiuſmodi ſcien- Cheremõ.
tiam tenere ſe ſimulabat. ſed vt ignarus ꝛ oſtẽ- Eudoxus
tator plurimũ deridebatur. oſtẽdebatur itaq ibi Plato
ſacerdotũ domicilia ꝛ loca vbi Eudoxus: ꝛ plato
habitauerant. Nã Eudoxus cũ platone eo pro-
fectus eſt. Et ambo cũ ſacerdotibus annos. xiii.
ſunt verſati: vt quidam volunt: nam cũ ſacerdo-
tes illi ꝛ in rerũ celeſtiũ ſciẽtia præſtarẽt eſſẽtq
myſtici: ꝛ incommunicabiles: tamen ꝛ tempore
ꝛ obſequio exorati nõnulla præcepta cõmoſtra
rũt: plurima enim Barbari occultabãt. Ii excur
rentes diei ac noctis particulas. ccc. ꝛ. lxv. die- Annus die
bus in anni complementũ tradiderũt. Ignora- rũ. ccclxv.
batur ãnus eo tempore apud græcos quẽad-
modũ ꝛ alia ꝑmulta quouſq iuniores Aſtrolo-
gi, ab iis ea acceperũt qui ſacerdotũ monumẽta
in græcam linguã trãſtulerunt. ꝛ adhuc tũ ab il-
lis tum a Chaldeis accipiunt. Hinc iam nilus
ſupra delta eſt: cuius dextra ſurſũ verſus naui-
gando lybiam vocant quemadmodum ea quæ Lybia
Alexandriæ ꝛ mareotidi proxima ſunt. Siniſtra Arabia
vero Arabiã quare heliopolis i Arabia eſt. In Heliopo-
Libia vero cerceſura ciuitas ad Eudoxi ſpecu- lis
las ſita. Nã ante Heliopolim ſpecula quædam cerceſura
oſtenditur quemadmodũ ꝛ ante gnidũ: ad quam Latopoli-
ille celeſtiũ motus adnotabat: atq præfecturã tana pref.
hæc latopolitana nominatur. Ulterius adnaui Babylon.
ganti eſt Babylon: caſtellũ natura munitũ: aba-
bylonis quibuſdã cõditũ q̃ huc ſecedẽtes hoc
in loco habitationẽ a regibus impetrarũt. Nũc
in ea collocata eſt vna ex tribus legionibꝰ: quæ
ægyptũ cuſtodiunt. Ab hoc loco vſq ad nilum:
iugum quoddã deſcẽdit: per quod aqua rotis: ꝛ pyramides
cochleis a flumine trahitur: c. ꝛ. l. hominibus ca Mẽphis.
ptiuis cõtinue operantibus. hinc pyramides: q̃
apud mẽphi ſũt in vlteriore regione manifeſte
apparẽt: quæ quidẽ ꝓpinq ſũt: ꝓpinqua eſt ẽt
mẽphis ægyptio ꝝ regia tribus eniſchoenis di
ſtat a delta. Ea apidis tẽplũ habet: idẽ ẽ: q̃d
oſiris Ibi bos apis in ſepto quodã alitur: ꝛ vt
diximꝰ apud eos ꝓ deo habet. Albꝰ frõtẽ: ꝛ quaſ Apidis
dã paruas corporis partes. Cetera vero niger: ſeptum.

qbus signis iudicant qui sit ad successionē ido-
neus: alio vita functo. Ante id septum aula qdā
iacet: in qua est aliud septū matris eius. In hac
aula nōnuq̄ Apis emittit: pcertim vt pegrinis
ondat. Videt. n. p fenestrā quandā in septo ex-
tra ēt si velint volvero paululū lasciuerit: rursū
in ppriā mansionē recipit. Apidis tēplū: vulca-
nio adiacet: edis ac ceterarū rerū magnitudine
sumptuose structo. In frō te dromi colossus ia-
cet: ex integro lapide. In hoc dromo taurorū
certamina fieri solēt: inter se pugnantiū: quos
nōnulli dedita: opa ad hos ipm alūt: quēadmo
dū nōnulli equos. Nā diuisi inter se pugnā cō-
mittunt: q victor iudicat: pmiū hēt. Mēphi est
veneris phanū: que greca dea cēset. qdā lune id
dicūt. Est etiā serapiū in loco valde arenoso: a-
deo vt areni cumuli a ventis exagerētur. in lis
sphinges erāt: quarū alie vsq ad caput obrutę
videbant: alię ex dimidio apparebāt: qbus ex
rebus periculū cōsiderari pōt: si ad templū eū-
ti turbo incidisset. Urbs magna est: ꝛ populosa
ꝛ scda post alexandriā: mistis hoibus referta q̄
eo cōmigrarūt. Iacent lacus in fronte vrbis ꝛ
regiarū: q̄ nūc dirute sunt ꝛ deserte. Sitæ erant
in loco edito ꝛ vsq ad inferiorē vrbis partē de-
scēdebant: vbi lacus ꝛ lucus iūgebat. xl. stadiis
ab vrbe pgredienti est montanū quoddā super-
ciliū in quo stāt multę pyramides regū sepultu
rę. Earū tres eximię sunt: sed duę inter septem
spectacula adnumerāt. Singulę altitudine sta
dii figura quadrata altitudinē habētes paulo
maiorem quolibet latere. ꝛ paulo altera altera
maior. In media fere laterū altitudine: ingens
lapis extat: in quo cochlius ē obliquus: vsq ad
sepulturā. Atq eę inter se pximę in eodē sūt pla
no: Ulterius i maiore mōtis altitudine ē tertia
multo primis duabꝰ minor: maiore tn̄ impensa
structa. Nā ab ipsis fere fundamētis vsq ad me
diū cōstat ex nigro lapide: ex quo mortaria fa-
ciunt: ab extremis æthiopię mōtibus delato: q̄
cū ꝛ durus sit: ꝛ operatu difficilis reddidit opꝰ
sumptuosum. hęc dicit meretricis sepultura: ab
amātibus effecta. eā mulierē Sappho carminū
poetria: doricā vocat: ꝛ fratris sui charaxi ama
cā: quū lesbiū vinū negociatori naucrati cōporta
ret. Alii eā rhodopē noiant. Atq fabulā quan-
dā narrāt: qd ea dū lauaret aquila alterū ex cal
ceis e manu ancille correptū mēphim deporta
rit. Et in sublime supra regis verticē iura dāti
elata calceū in illius gremiū dimiserit: ꝛ qd ille
calcei cōcinnitate ꝛ rei miraculo pmotus p to-
tā regionē misit ad eā inquirēdā q̄ huiusmōi cal
ceū ferret: ꝛ qd ea in vrbe naucraticarū inuēta:
atq adducta: ꝛ regia vxor fuerit. Post mortem
vero hanc sepulturā habuerit: sed vnū ex mira-
culis a nobis in Pyramidibus visuz: haud quā
q̄ pterreundū ē. Aceruus quidā extiturs lapidū:
eā pyramides iacēt. In qbus lapilli ꝛ forma: ꝛ
magnitudine lētis inueniunt: qdā vt hordei gra
na q̄ semiexpoliata excurrunt. Dicūt reliquias
ciboꝝ q̄ operātibus superant: in lapidē indura
tas: qd qdem satis videt verisimile. Nā ꝛ apud
nos collis qdam ē oblōgus: in cāpo situs q̄ to

Mēphi veneris phanum.

Pyrāidis duę inter septē spectacula.

Sappho charamis. rhodopis.

fi calculis in modum lētis plenus est maritimi
quoq ꝛ fluuiales calculi eandē fere ābiguitatē
pstāt: sed ii pp motū: q̄ in aqua fit rōnē aliquā
hñt. In illis vero cōsideratio dubia ē dictū est
qd circa ea loca vbi lapides effodiunt: ex quibꝰ
pyramydes factæ sunt: mōs qdā est noie Troi
cus satis petrosus ꝛ speluncæ sub eo: ꝛ vicus iis
ꝛ fluuiini pximus noie Troia antiqua. Troia-
norū habitatio eorū: q̄ captiui Menelaū secuti
sunt ꝛ ibi remāsere. Post memphim est acan-
thꝰ ciuitas in lybia ꝛ Ositidis: ꝛ acāthi thebai-
ci lucus ex quo gūmi fit. Postea ē atroditopoli
tana pfectura ꝛ ciuitas eodē noie in arabia: in
qua bos alba sacra alit: postea heracleotica p-
fectura in insula magna iuxta quā ad dextram
in Libyā: ad Arsinoiticā pfecturā fossa ē: vt et
duo ora hēat cū pars qdā insulę intercidat atq
pfectura hec ceteras oēs: ꝛ aspectu ꝛ virtute ꝛ
ędificiis āncellit. Sola. n. ꝛ oleis ꝛ pfectis ꝛ fru
ctiferis arboribꝰ cōsita. est. Ac si qs bene exco
lat ēt oleū optimum gignit. id. n. negligētes ꝛ si
multū odore tn̄ malum hñt. Aegyptus reliqua
oleo caret exceptis hortis: q̄ circa alexandriaꝝ
sunt q̄ oleas qdem ferre possunt. oleū vero mi-
nime. At vinū nō parū fert frumentū quoq legu
mina: ꝛ alia semina abūdanter. Habet ēt lacum
admirabilē: muridos appellatū pelagi magni-
tudine ꝛ marino colore. vnde ꝛ littora videre ē
maris littoribus psimilia vt idē de hoc loco: at
q iis q̄ sunt circa ammonē existimari possit. Nā
nec multū inter se distāt. nec a paratonio ꝛ vt ex
multis dephendi cōiecturis pōt: templuz illud
priꝰ in littore stabat: atq hęc loca prius ad ma-
re erāt. inferior vero ægyptus: ꝛ q̄ vsq ad Sir-
boniticū lacū tendūt: pelagꝰ obtinebat cōiūctū
fortasse cū mari rubro qd heroū vrbi ꝛ elanitico
recessui pximū ē. Sed de his in primo geogra
phię volumine pluribꝰ dictū est. Nūc illud pau
lulū cōmone faciemus: naturę simulatq pruidē
tię opus in vnū cōferentes. Naturę qdem quia
rerū oīm ad vnū vergentiū: qd vniuersi mediū est
ꝛ qd circa id positū est mediū atq densissimū ē
terra: qd nō minus hoc habet aqua ē atq verū
q sphericū: sed altera quidē solida: altera cōca
ua inter sese terrā cōplectēs pruidētiæ vero q̄a
cū ea variatrix quędā sit: ꝛ plurimorū operū cō-
ditrix: in primis aialia creauit q̄ lōge cæteris p
starent: atq horū pstantissima deos atq hoies
quorū gr̄a cætera sunt cōstituta: diis itaq : celū
hoibꝰ vo terrā icolēdā dedit: q̄ duo mūd ex trēa
sūt: nā spher extrēa sūt: mediū ipz: ꝛ id qd extimū ē
Sed quoniā aqua terrā circūdat: hō non est a-
quatile aial: sed terrestre: ꝛ aerēū: ꝛ cū multis lu-
mē cōmune hēt. Fecit. n. multas in terra eminē
tias: ac recessus: vt in iis tota aqua: vel maxima
eiꝰ ps cōtineret: ꝛ terrā sub se occultaret: i illis
vero terra extaret: atq a baq̄ dtegeret: nisi quā
tū hoim generi cęterisq aialibus ac stirpibus
necessariū videbat. Sed qm̄ oīa cōtinue mouēt:
ꝛ trāsmutant. Aliter. n. talia ac tāta recte admini-
strari nō possēt. existimādū ē: nec terrā sp pmane
re: vt sp tāta sit ne qcq sibi addat aut adimat. sz
nec aquā. nec eadē sede sp ab ipsis obtineri: p-

Troicus mons.

Troia vic[us] achāt[ꝰ] op[pidum]

Athroditopolitana.

Aegyptu[s] oleo care[t].

Muridos lacus.

Sirboni[ti]cus lac[us].

Terra. Aqua.

Terra [...] semp [...] Aqua [...] tat. i te[...]

sertim cum transmutatio eis cognata sit: ꝛ na=
turalis quinimmo terræ multum in aquam cō=
uertit: ꝛ aq̄ multū in terrā trāsmutat ꝛ quemad
modū in terra hę differētię inueniūt: vt alia est
fragilis: alia solida: ꝛ petrosa: ꝛ ferrea: ꝛ sic dein
ceps eodē mō in humida essentia: nā alia est sal
sa: alia dulcis: ꝛ poculēta: alia salubris: ꝛ medicā
vi hēt: alia ꝑniciosa: ꝛ frigida ꝛ calida: quare mi
nime mirandū ē: si quas terrę partes q̄ nūc ha=
bitant: olī mare occupabat: ꝛ q̄ nūc pelag⁹ sunt
pri⁹ habitabant: ꝛ quēadmodū de fontib⁹: alios
deficere cōtingit: alios relaxari. itē ꝛ flumina: ꝛ
lac⁹: sic mōtes: ꝛ cāpos parē inuicē cōmutari:
de q̄bus: ꝛ si in superiorib⁹ dictū ē: nūc tñ multa
Myridis lacus. dicēda videbant. Myridis itaq̄ lac⁹ in nili icre
mētis ad excipiēdā inundationē satis est ita
vt in sata ꝛ habitationes nō exūdet: postea de=
crescente nilo abundantē in eo aquā eidē fossæ
reddit: reliquā vero aquā ex vtroq̄ ore vtiię ha
bet: ad irrigationes: ꝛ ipse: ꝛ fossa atq̄ hęc qui=
dē naturalia sūt. Vtrisq̄ aūt fosse hostiis claustra
imposita sunt q̄bus architecti: ꝛ influentē ꝛ ef=
fluentē aquā cōseruāt. Post hęc est Labyrinthi
Labyrinth⁹ fabrica: opus haud impar Pyramidibus ꝛ adia=
cēs regis sepultura eius: q̄ labyrinthū cōstru=
xit. Locus aūt in primo fossę ingressu ad. xxx. xl.
ve stadia ꝓcedenti ē planities q̄dā edita q̄ vicū
habet: ꝛ multorū regū regiā: quot prius ꝓfectu
ræ erāt. Nā totidē aulę sunt: cū circūcolumniis
inuicē cōtinuæ: q̄ oēs vno ordine: ꝛ vno pariete
tāq̄ ꝓ uno quodā muro ꝓiacentes aulas hūt.
Viæ vero q̄ ad eas tendūt ex aduerso sunt ipsi⁹
muri: añ ingressus cripię quædā multæ ac lōgę
q̄ inter se vias flexuosas hūt vt nemo pegrin⁹
ingredi aulā vllā possit: nec egredi sine duce: et
q̄d admirandū sit: cuiusq̄ domus tabulata: ac ēt
criptarū latitudines: ex lapideis pluteis inte=
gris: ꝛ magnitudine excellētibus cōfectæ sunt:
nulla vsq̄ nec ligni: nec alius materię admistio=
ne. Ac siquis in tabulatū ascēdat: q̄d nō admo=
dū altū est: vt pote vnū videre pōt lapideū cāpū
eiusmodi lapidib⁹ instratū. Hinc iā in aulas e=
gressus: videbit deīceps eas. xx. ꝛ. vii. ordine po
sitas: ꝛ ab integris colūnis sustētatas parietes
quoq̄ ipsos ex lapidibus nō minorib⁹ compo
sitos. In fine huius ędificii q̄d plus stadio occu
pat est sepultura q̄dā Pyramis quadrata cui⁹
quodlibet latus quadriiugerū fere est ꝛ altitu=
do par sepulti nomē est Ismandes dicūt tot au
Ismādes las ibi factas eē quot mos esset oēs ꝓfecturas
eo cōuenire: atq̄ epulū quoddā sacris viris ac
mulierib⁹ fiebat sacrificii gr̄a deo reddendi ꝛ iu
ris dicēdi de rebus maximis: ꝛ q̄ ꝓfecturę ī suā
aulā ꝓcedebat: ꝓternauigāti hęc ad. c. stadia ē
ciuitas Arsinoe: q̄ prius Crocodilorū ciuitas di
Arsinoe op. Crocodilo ciuitas. cebat. In hac ꝓfectura mirū in modū colit cro=
Crocodili codilus: ꝛ ē sacer apud eos in lacu quodā seor=
[...]rus. sum nutrit⁹: ꝛ sacerdotib⁹ māsuetus: ꝛ Suchus
Suchus. vocat. Nutrit aūt pane: carne: ꝛ vino q̄ a pegri=
nis offerāt ad eiusmodi spectaculū venientibus:
hospes itaq̄ vir: inter alios honoratissim⁹: q̄ no
bis sacra cōmostrabat ad lacū veniens placētu
lam: ꝛ carnē assam: ꝛ quoddā mulsi vasculum ex

cœna attulit: bælua in ripa lac⁹ inuenimus ex
sacerdotib⁹ alii eius os apperuerūt: alius bel=
laria īposuit. postea carnē deinde mulsū iniecit
Ille in lacū exiliēs in vlteriorē partem traiecit
Sed quū alius hospes aduenisset ꝛ similiter pri
mitias attulisset: cursu lacū circūeuntes itidem
inuēto Crocodilo obtulerūt. Post arsinoiticā
heracleoticāq̄ ꝓfecturā est: Herculis ciuitas: Herculis ciuitas.
in qua colit Ichneumō: cōtra quā faciant Arsi
noitę. hi. n. Crocodilos colūt. ꝛ ꝓpterea fossam ha Ichneumō
bēt Crocodilis plenā ꝛ muridis lacū: nā ꝛ eos
colunt ꝛ ab eis abstinēt. Arsinoitæ vero Ich=
neumones: q̄ Crocodilis ꝛ aspidibus ꝑniciē in=
ferunt eas. n. ꝛ caput ora delēt luto incrustati. in=
uoluunt. n. in eo postea ad solē siccati aspides ꝑ Aspides.
caput: vel caudā capientes in flumē trahūt atq̄
occidūt. Crocodilo vero apricātibus insidian=
tes in oris hiatū intrant: ꝛ ex ꝓpiis visceribus ꝛ vē Cynopolis
tre mortuorū egrediūtur. Deinceps est Cyno= Anubis.
politana præfectura: ꝛ canū ciuitas: in qua A=
nubis colit: ꝛ honor ꝛ sacer q̄dā cib⁹ canib⁹ ē cō Oxyryn=
stitutus. In vlteriore regione ē oxyrynchus ci chus.
uitas ꝛ ꝓfectura eodē noīe. Hic oxyrynchus co
lit ꝛ oxyrynchi templū ē enimuero ꝛ cęteri ęgy=
ptii oēs oxyrynchū piscē colūt. Nā quędā aia=
lia sunt: q̄ ægyptii vniuersi colūt: quēadmodum
ex terræstrib⁹ tria: Bouē: Canē: Felē. Ex vola= Bos.
tilibus: Accipitrē: atq̄ ibim. Ex aquatilib⁹ duo Canis.
Lepidotū piscē et oxyrynchū. Sūt alia q̄ quisq̄ Feles.
seorsū colit: vt Saitę ꝛ Thebani: ouē. Latū ve Accipiter.
ro q̄ piscis quidā est in nilo: latopolitani. lupū Ibis.
lycopolitani. Sincephalū Hermopolitani. Le Ouis.
pū: Babylonii qui sunt iuxta mēphim Cep⁹ fa= latopolitā
ciē habet: Satyro simulē. Cętera inter canē: at Hermopo=
q̄ vrsum ꝛ in ęthiopia nascit. aquilā Thebani: litani.
Leonē leōtopolitani. Caprā ꝛ hircū Mendesii Lepus.
Murē araneū: Athribitę. alię alii aliud. Causas Aquila.
vero afferūt: haud q̄q̄ cōsentaneas. Deinceps Mendesii.
est hermopolitana custodia vbi vectigal exigit Athribitæ
earū rerū: q̄ ex thebaide deferunt. hinc sexagenū
stadiorū Schoeni incipiūt: vsq̄ in Syenē: ꝛ Ele
phantinā. postea thebaica custodia: ꝛ fossa: quę Luporū ci=
tani defert: postea luporū ciuitas ꝛ veneris pa= uitas.
nopolis antiqua habitatio hoim: q̄ linū ꝛ lapi= panopolis
des operant: postea ptolemaica ciuitas olim ma ptolemais
xima quę in thebaide sunt ꝛ mēphi ñ minor. La Abydus.
grǽco more ciuilitatē habet. supra hanc ē Aby mēnonis.
dus in qua est Mennonis regia mirifice stru= regia.
cta tota: ex lapide quēadmodū diximus de La=
byrintho: sed ea nō multiplex est. itē fons qui=
dam in ꝓfundo positus in quē ꝑ fornices descē
dit: in forcipē flexos: ex integris lapidib⁹ ꝛ ma=
gnitudine: ꝛ structura excellētib⁹. Est ēt fossa: q̄
ex magno flumine in hūc locum deducit. Circa
fossam ē ægyptiarū achantorū lucus apollini sa Abydus.
cer. Abydus olim ciuitas maxima videt fuisse: Mennon
scda post thebas: nūc in paruā habitatione re Ismādes.
dacta est ꝛ si (vt quidā volūt) mēnon ab ęgypti Auasis.
is ismādes dicit etiā Labyrinthus mēnoniū. e=
rat: ꝛ eiusdē opus cuius abydēsia: ꝛ Thebana
Nā ꝛ ibi quędā mēnonia dicūtur: scdm Abydū
est prima. auasis ex trib⁹: quæ sunt in lybia di=
stās itinere dierū. vii: vbi habitatio est aq̄s ꝛ vi

no abundans: ⁊ ceteris reb⁹ satis copiosa. Se
cũda est iuxta Mœridis lacũ. Tertia est ammo
nia oraculo proxima. Atq; hę optime habitatio
nea sunt. Cum multa a nobis de ãmone dicta sint
hoc etiã addendũ videt: qd antiqui ⁊ diuinatio
nem ⁊ oracula plurimũ venerabant. Nũc earuz
Sibyllę re- rerũ maxima negligentia est. Nã romanis sibyl
sponsa. læ responsa satisfaciũt: ⁊ hetrusca diuinatio p au
Ammõis guria p extã: ⁊ iouis signa: Quapp Ammonis
oraculum. oraculũ quasi ex toto deficit: pri⁹ in honore ma
ximo habebat: qd vel in primis declarãt: q Ale
xandri gesta cõscripserũt: q cũ adulãdi gratia
nõ pauca adiecerunt: indicãt tñ q credenda sint
Callisthenes dicit Alexandrũ ambitione quã
dã cõtendisse: vt ad id oraculũ ascenderet: cũ in
telligeret pseum ⁊ Herculẽ prius eo ascendisse:
atq; ex paretonio digressum incũbente austro
repulsum fuisse: qui vero p puluerẽ erraret ad-
uentu hymbris ⁊ duorũ coruorũ q iter cõmõstra
Coruorum runt seruatũ esse. Iã hęc adulatorię dicunt: si-
auspicium milia sunt que secunt: qd solũ regi sacerdos p-
miserit: vt in tẽplũ ingrederet cũ stola cõsueta:
⁊ qd ceteri vestẽ mutarint ⁊ qd oẽs extrinsecus
oraculũ audierint pter Alexandrũ q interius e
rat: ⁊ qd responsa nõ: vt apud Delphos: ⁊ bran-
chidas verbis darẽt. Sed magna ex parte nu-
tu ⁊ signis quẽadmodũ apud Homerũ.

Annuit: ⁊ vultu pater illi clara sereno
Signa dedit.

Presertim cũ Antistes Iouẽ affingeret. Hoc
profecto nihil aliud ẽ: q aperte dicere Alexãdũ
fuisse iouis filiũ. His Callisthenes alias quas-
dã: tragędias addit: qd quũ apollo brãchidarũ
oraculũ deseruisset: ex quo tẽplũ a Branchidis
cũ Xerxe sequẽtibus spoliatũ est: ⁊ qd quũ fons
defecisset tũc vero ortus fuerit ⁊ milesiorũ lega
ti mẽphim pfecti: multa responsa retulerũt de
futura apud Arbela victoria de Darii morte: de
rebus in lacedęmonis innouatis: ⁊ qd Alexan-
der ex ioue nasceret: q de ea generis nobilita
te: ferunt etiã ab erythrea athnaide pdictũ fuis
Erythrea. se que erithreę antique Sibyllę similis fuit. at
Athanais q hæc sunt q a scriptoribus tradũt. Abydei osi
Osiris tẽ- ri colũt i osiridis tẽplo n licz nec cãtori nec
plum. tibicini: nec psalte canere quẽadmodũ mos est
aliis deis. Post abydũ est parua diospolis po
stea Tẽtyra ciuitas. Hic propter ceteros egy
Diospolis ptios supra modũ crocodil⁹ dedecorat: ⁊ ex oi-
Tentyra bus beluis inimicissimus habet. Nã ceteri q
Crocodili eius aialis maliciã norint: ⁊ humano generi p-
dedecus. niciosum existiment venerant tñ ⁊ ab eo absti-
nent. Tẽtyritę oibus modis id puestigant atq;
occidunt. Sũt q dicant. qd quẽadmodũ Psylli
apud cyrenaicam regionẽ naturalẽ quandã vim
hñt cõtra serpentes: sic ⁊ Tẽtyritę contra cro-
codillos vt nihil ab eis patiãt: sed intrepide na
Psylli. tent ⁊ aquã tranent: alio nemine audente. Cũq;
crocodili Romã allati essent. vt viderent Tẽty
ritę eos sequebãtur facta ẽ illis piscina quędã
⁊ foramen in vno laterũ vt ex aqua sapricũ egre
di possent. Tentyrice aderant: q eos interdum
rete educebant ad solẽ vt a spectatoribus vide
rent interdũ in aquã intrãtes rursuz eos in pi-
scinã retrahebãt. Colũt aũt venerẽ p one vene-
Typhõi ris tẽplũ est isidis phanũ: postea sunt ea q ty-
Coptus. phonia vocant: ⁊ fossa q coptũ defert cõem: ⁊ e-
gyptiorũ ⁊ arabũ vrbẽ. Deinceps est isthmus p
rubrũ mare porrectus: iuxta beren.cẽ vrbem: q
quãq; sine portu est apta tñ diuersoria habet.
Dicũt philadelphũ: primo hanc viã exercitu ap
peruisse: cũ sicca esset: ac mãsiones cõstituisse tã
pedibus iter agentib⁹ q camelis. idq; effecisse
quoniã rubrũ mare difficulter nauigaret: pser-
tim ex arabico recessu nauigãtibus. Enimue-
ro ex experientia vtilitas maxima visa est: atq;
Muris st- nũc totũ indicũ: ⁊ Arabicũ tributũ ⁊ æthiopicũ
tio. quod arabyco sinu aduehit: coptũ defertur q
Apollinis eiusmodi mercium emporiũ est. n pcul a beren
vrbs. ce est muris statio: q ciuitas nauale habet. A
copto quoq; non multũ abest Apollinis ciuitas
quare duę vrbes isthmũ terminantes vtriq; sũt
Sed coptus ⁊ muris statio nũc excellũt: nã iis
nũc oẽs vtunt. Primũ camelis vecti p noctem
iter agebãt ad astra respicientes quẽadmoduz
nautę: ⁊ ita aquã portabãt: nũc terra in pfundũ
effossa aquas parauerũt: ⁊ cęlestibus q rarę
sint: cisternas fecerũt. hoc est. vi. vii. ve dierũ iter
Thebæ. In hoc isthmo sunt Smaragdi ⁊ aliorũ quorũ-
Diospoli da preciosorũ lapidũ metalla: vbi arabes pfun-
dos quosdã meatus effodiunt. Post apollinis
vrbẽ sunt Thebę: q nũc diospolis vocãt vt

Quia centũ portæ portarũ quanq; ducenti,
Sublimes in equis hoies: ⁊ curribus errãt.

Sic enim homerus inqt: addit et diuitias: vt

Nec quot diuitias ægyptia theba recõdit.

Sunt ⁊ alii q eadẽ dicant: hãc ægypti metropo
li ponẽtes: nũc quoq; nõnulla eius vestigia ser-
uant: q magnitudinẽ declarãt longitudinẽ qdẽ
.lxxx. fere stadiorũ. Sunt in ea tẽpla q plurima:
Mẽnoni magna ex parte a cãbyse mutilata: nũc vicatim
habitat: sc ps qdã i Arabia vbi ciuitas ẽ pars
ẽt in vlteriore vbi mẽnoniũ. Hic cũ duo colossi
sint: ex integris lapidib⁹ inter se ppinq: alt q-
dẽ seruat alteri⁹ vero superiores a sede partes
corruerũt facta (vt fama) ẽ terręmotu. credit
ẽt semel i die sõitũ quẽdã ictu haud magno effi
ci a pte q in sede ac basi ẽ. Atq; quũ ego ibi cũ
Aelio gallo adessem: ⁊ euz reliqua multitudine
amicorũ ac militũ: q cũ eo erãt circiter horã pri
mã sonitũ audiui siue a basi siue a colosso siue a
circũstantib⁹ de idustria factũ. Id. n. haud qua
q affirmari: cũ pp incertã cãm: oia magis sube
ant: vt credã: q ex lapib⁹ sic cõpositis crepitũ
edi. Supra mẽnoniũ sunt regũ sepulturę: in spe
luncis qbusdam in lapidẽ excisæ circiter. xl. mira
in modũ structę q aspectũ quẽdã pulcherrimuz
pbeãt. thebis quoq; in obeliscis qbusdã litterę
sunt q regũ illorũ diuitias: ac potẽtiã declarãt.
atq; iperiũ vsq; in scythiã: ⁊ Bactrianã ⁊ Indiã
Theban ⁊ q nũc Ionia dr: ppagatũ. itẽ tributorũ magni
sacerdo. tudinẽ: ⁊ exercit⁹ circit decies cẽtena millia. the
bani sacerdotes astronomiã philosophiãq; ex
ercere dñr. Hi non a luna a sole dies sed dedu-
cũt. xii. mẽsib⁹ trecẽtorũ dierũ quos dies singul
ãnis adiiciẽtes. Ad toti⁹ pro ãni cõplemẽtũ: cuz
qdã diei pticula excurrant spatiũ quoddã cõpe

nunt ex oibꝰ diebus ⁊ oibus ãnis ꝙ ꝑticule ex
currẽtes: ⁊ coñtes diẽ cõficiũt hmõi sapiẽtiam
oẽm mercurio in primis tribuũt: ac ioui quem
ꝑcipue colũt virgo q̃dã gñe clarissima: ⁊ specie
pulcherrima sacraꝛ eas greci palladas vocãt:
virgo pellicis more cũ q̃bꝰ vult coit: vsq̃ ad na-
turalẽ corpis purgationẽ. Post purgationẽ vi
ro daꝛ priꝰ ĩʒ ꝙ̃ nubat: post pelicatꝰ tpˢ vt mor
tua lugeꝛ. Post thebas ẽ hermõtis ciuitas. in
qua Apollo ⁊ iupiter colũtur. hic ẽt bos alitur
deinde ẽ Crocodiloꝝ ciuitas q̃ eã bęluã colit.
deide veneris ciuitas: ⁊ postea latopolis q̃ pal
ladẽ ⁊ latũ colit. Postea lucinæ ciuitas: ⁊ eiꝰ tẽ
plũ. In viteriore est accipitrũ ciuitas vbi acci-
piter colit. Deide apollinis ciuitas: q̃ ẽt croco-
delis ẽ inimica. Syenę vero: ⁊ elephãtina. Alte
ra i finibꝰ ẽ æthiopię. Altera ẽ isula spatio se-
mistadii: i qua ciuitas ẽ q̃ Cnuphidis tẽplũ hẽt
⁊ Nilometriũ quẽadmodũ mẽphis nilometriũ
ẽ puteꝰ q̃dã i nili ripa ⁊ ex itegro lapide cõstru
ctus i quo ⁊ maxia ⁊ minia: ⁊ mediocria nili in-
cremẽta adnotanꝛ. Nã putei aqua cũ nilo pariꝛ
crescit ac decrescit. Sũtq̃ i putei ꝑiete notę q̃-
dã icremẽtoꝝ oim mẽsure. hæc: itaq̃ obseruan-
tes cũ aliis notãt: vt icremẽta cognoscãt. Nã ex
his signis: ac diebꝰ multo añ futurã nili excrescẽ
tiã cognoscũt idq̃ oibꝰ ꝑdicunt q̃ res ꝑfecto a-
gricolis ad aquaꝝ cõseruationẽ: ⁊ aggeꝝ ⁊ cã-
naliũ effossionẽ. pricipibꝰ vero ad ꝓuẽtꝰ vtilissi
ma ẽ. Maiora. n. incremẽta: maiores ꝓuẽtꝰ de-
nũciãt. In Syenę puteꝰ q̃dã ẽ: q̃ęstiuũ indicat
solstitiũ: qm̃ hęc loca circulo tropico sũt subie-
cta: ⁊ i meridie vmbilicos faciũt sine vmbra: a no
stris. n. locis: hoc ẽ a Gręcis i meridiẽ ꝓcedẽti
bꝰ: hic primũ sol nobis supra verticẽ fit ⁊ i meri
die vmbilicos efficit sine vmbra: necesse. n. ẽ quũ
nobis supra verticẽ fuerit in puteos ꝙ̃ ꝓfun
dissimos vsq̃ ad aquã radios iaci: nã ⁊ nos ꝑpẽ
dicularit stamꝰ: ⁊ puteoꝝ effusiões ad ꝑpẽdicu
lũ sũt factę. Hoc i loco tres romanoꝝ cohortes
collocatę sũt ꝑsidii gr̃a paulo supra. elephãtinã
ẽ ꝑuus catarractes i quo scaphari spectaculũ
quoddã principibꝰ exhibẽt. Catarractes ẽ ad
mediũ fere flumẽ petrosũ quoddã supciliũ in su
periore ꝑte planum: vt flumẽ recipe possit: desi
nẽs vero i ꝑcipitiũ: ex aqua ꝑcipitaꝛ. Vtrinq̃ se
cꝰ terrã aluęꝰ ẽ: q̃ facile adnauigari potest. Hac
itaq̃ ad nauigantes defluũt in Catarractẽ: ⁊ cũ
scapha in ꝑcipitiũ detrudũꝛ: ⁊ ipsi ⁊ scaphæ illę
si paulo supra catarractẽ sũt philę cõis æthio-
pũ ⁊ ægyptioꝝ habitatio structa quẽadmoduꝫ
elephãtinã ⁊ pari magnitudine. Hęc tẽpla ęgy
ptia hẽt: vbi ales colit: quẽ accipitrẽ vocat: qui
nec n̄ris simile q̃cq̃ hẽt. nec egyptiis: nã ⁊ ma-
gnitudine excedit: ⁊ varietate lõge diuersus est
dñt eũ ethiopicũ eẽ ⁊ inde afferri cũ aliꝰ deficit:
sc ẽt multo añ: ⁊ tũc nobis oñsus ẽ: cũ iã morbo
deficeret. Nos phylas ex Syene plaustro veni-
mꝰ ꝑ cãpũ valde planũ. c. stadioꝝ spatio ꝑ totaꝫ
feꝛ viã videꝛ erat vtrinq̃ multis i locis quasi sco
pulos petrã arduã rotũdã politã: ꝓpemodũ sphi
cã: nigri ac duri lapidis ex quo mortaria fiũt: su
ꝑ maiore petra positã: ac rursũ sup ea aliã non-

nullę ꝑ sese iacebãt eaꝝ maxia erat nõ minore
.xii. pedũ diametro: atq̃ oẽs maiores ꝙ̃ hoꝝ di
midię. Traiecimꝰ i insulã sup pactõe delati. pa
cton est scaphæ genꝰ ex virgis its cõpositꝰ: vt
textile q̃dã videaꝛ: stãtes itaq̃ in aqua: vel in
assseribꝰ sedẽtes facile trasmisimꝰ nihil omnino
metuẽtes. Sũt. n. sine ꝑiculo: nisi scapha nimis
impleaꝛ. Cũ in tota Aegypto palma sterilis sit:
vel fructũ afferat nõ esculẽtũ: tñ in locis delta ⁊
Alexãdrię ꝓximis thebaica palma optima est:
quare admiratiõe dignũ ẽ qũo q̃ eandẽ plagaꝫ
habitat: quã Iudęi ⁊ finitimi q̃ circa delta sũt
⁊ alexandriã tñ ab illa differãt: q̃ vltra aliã pal-
mã ẽt Cariotã gignit nõ multo nõ meliorem ꝙ̃
babylonia: in Thebaide ⁊ in iudæa duplex est
palma Cariota. s. atq̃ reliqua ac Thebaica qui
dẽ ꝙ̃ durior sit: gustatu tñ suauior. Est ẽt insu
la q̃dã q̃ palmã optimã fert: ⁊ ꝓuentũ maximũ
principibꝰ pẽdit regis. n. erat ⁊ priuatus nemo
in ea ꝑtẽ hẽbat nũc principiũ ẽ. Sed multa cum
cęteri: tũ Herodotus garrit: vt cãtu vel modũ:
vel iocũditatẽ quãdã orõni mõstra adhibẽtes:
vt illud ẽ q̃ de insul' dicũt iuxta Syenẽ ⁊ Ele-
phantinã: nili fontes cõplures eẽ: ⁊ ad eũ locũ
flumẽ: ꝓfundũ immẽsũ hẽre. Nilus q̃dẽ insulas
sparsas q̃ꝑplurias hẽt: alias q̃ ex toto crescẽte flũie
obruũꝛ: alias ex ꝑte loca vero q̃ valde sublimia
sũt cochleis irrigaꝛ. In initio itaq̃ ægyptꝰ val
de trãquilla erat: ⁊ ꝓ ꝑ regionis vbertatẽ: tum
ꝑꝑea q̃ nõ facile externis gẽtibꝰ pateret. Nã
a septẽtrione maritia iportuosa ⁊ ęgyptio pela
go cīgebaꝛ. Ab ortu ⁊ occasu desertis ⁊ mõti-
bꝰ libycis ⁊ arabycis (vt diximꝰ) tuta Austruꝫ
veriꝰ troglodytę ⁊ Blẽmyes ⁊ nubę ⁊ megaba
ri erãt: q̃ ęthiopes supra syenẽ habitãt. Sũt qui
nomades tñ multi: nec bellicosi ꝙ̃ oiꝫ viderenꝛ
ꝑꝑea q̃ sępe latronũ more incautos adoriebãꝛ
ęthiopes quoq̃ q̃ ad meridiẽ meroẽq̃ ꝑtẽdũt
nec ipsi valde multi sũt: nec cõgregati q̃ppe ꝑ
fluuialem regionẽ longã angustãq̃ habitant:
qualẽ ante diximus nec ad bellum nec ad aliã
vitę rationem bene instructi quinetiã nunc eo-
dem modo tota regio se habet. Cuius rei indi
ciũ est: q̃ a tribꝰ Ro. cohortibꝰ: nec eis satis ple
nis ea custodiꝛ: quũq̃ aliq̃ñ æthiopes aggredi
n̄ros ausi eẽnt: cũ tota regiõe ꝯtigit ꝑiclitariꝫ
nec reliq̃ copię i ęgypto tãtę erãt: nec oibꝰ vnq̃
Romani vsi sunt: nã nec ægyptii ipsi sũt admo-
dũ bellicosi: quãq̃ multi sint: nec ẽt finitimæ gẽ
tes. Gallus Cornelius cui primũ ꝓuĩtia a Cæ
sare cõmissa ẽ herosũ vrbẽ q̃ defecerat cũ paucis
recepit: rursuꝫ quũ in Thebaide seditio: ꝓꝑ tri
buta exorta eẽt: facile eã cõposuit. Deide petro
nius multis millibꝰ alexãdrinoꝝ in eũ irruẽti-
bus: iactu lapidũ cũ militibus suis obstitisset nõ
nullis eoꝝ interemptis: cęteros facile repressit
Gallus aelius cũ ꝑte ꝑsidii q̃ erat i ęgypto. in
arabiã igressus dictũ ẽ: quõ eos ibellea ostdit e
nisi syleus eũ ꝓdidisset: felicẽ arabiã totã subε-
gisset. Cũq̃ ęthiopes n̄ros ꝯtẽnerent: ꝓpterea
q̃ ꝑs q̃dã copioꝝ: q̃ i ægypto erãt: cum Gallo
aelio distracta esset: bellum in arabia gerente: in
gruẽtes i thebaidẽ tris cohortes q̃ syenes ꝑ-

Mercurii Pallades
Hermõtis ciuitas.
Crocodiloꝝ ciuitas.
Veneris ciuitas.
Latopolis
Lucinæ ciuitas.
Accipitruꝫ ciuitas.
Syenæ.
Elephãtina
Nilõetriũ.
Syenes puteus
Catarractes.
Philæ.
Accipiter.
Aethiopicus.
Pacton.
Palma optima.
Cariota.
Nili insulæ
Troglodytæ.
Blẽmyes.
Nubę.
megabari.
gallus cornelius

sidio erant: Syenẽ ꝛ Elephantinã: ꝛ philas re-
pentino impetu cœperũt ꝛ captiuos duxerunt:
et Cesaris statuas euerterũt: quũq; petronius
aducentasset: cũ paucioribus q̃. x. millibus pedi
tum ꝛ equitibus octingẽtis aduersus xxx. ho-
pselcha minũ milia pimũ eos cõpulit: vt pselchã fuge-
rent: æthiopicã vrbẽ: missisq; ad eos legatis: re
petiit q̃ capta erãt: ꝛ causas q̃bo biẽ bellũ mouis
sent: quũ vero se iniuria affectos a principibus
dicerent: respondet nõ illos esse regionis domi
nos: sed cęsarẽ petẽtibus tres dies ad deliberã
dum: ꝛ nihil tandẽ efficientibus eoꝝ q̃ oporte-
bat mouẽs cõtra eos in pugnã ꝓcedere coegit
Ac subito in fugã vertit cũ male armati essent
et inordinati. nam scuta ingẽtia: ꝛ ex bouis ter
gore cõfecta habebant arma: q̃bus offenderẽt
secures erant; alii sudes nõnulli gladios gere-
bant: fuere q̃ in vrbe latitarent alii p deserta fu
gam cœperũt: alios ꝓxia insula excepit sese in
flumẽ immittentes. Nã hoc in loco pp aq̃ flurũ
Crocodili pauci sunt: ex iis erant imperatores
candaces reginæ Candaces: q̃ p nostra tẽpora æthiopi-
regina bus iperauit: virilis sane mulier: sed altero ocu
lo capta. Hos itaq; oẽs cœpit traiecto ratibus
s cnauibus flumine ꝛ ex tẽplo alexandriã misit:
atq; Pselchã ꝓfectus eã cœpit: vnde adnume-
ratis captiuis multitudine eoꝝ q̃ in ꝑlio cecide
runt pauci oĩno euasere. Ex pselcha prẽnã venit
vrbẽ natura munitã: cumulos trãsgressus in q̃-
bus Cãbysis exercitus obrutus est vẽto inci-
dente. Eam adortus primo ipetu cœpit. Inde
Napata ꝓgressus ẽ q̃ candaces regia erat: vbi
eius filius imorabať: Ipsa vero cũ in loco ꝓxio
esset: legatos misit: q̃ de pace tractarẽt: reddi-
tis statuis: ꝛ captiuis q̃ capti fuerãt in Syene
Ille ingruẽs napata capit ac diruit puero fu-
gente: rursusq; vlteriora inia eẽ cũ spoliis regre-
ditur. Prẽna ꝛ mœnibus ꝛ ꝑsidio ꝛ quadrigẽto
rũ hominũ cibariis in biẽniũ firmata abiit. Ale
xandriã. Ex captiuis aũt cæteris venundatis:
mille ad Cæsarem mittit: nup ex cãtabris reuer
som. Nõnulli vero ex iis morbo cõsumpti sunt.
Interea Cãdacẽ cũ multis hominũ milibus ꝑ-
sidiũ aggressam. Petronius cũ auxilio anteuo-
tit: ꝛ castellũ ingressus multo apparatu confir-
mauit: ꝛ cũ illi legatos ad eũ mitterent: iussit si
quid vellẽt ad Cæsarẽ ꝓficiscerẽtur: q̃bus: ne
gantibus scire se q̃s Cæsar eẽt: ꝛ q̃ ad eũ irent:
dedit q̃ eos ducerẽt. In samũ itaq; ꝓfecti Cæ-
sarẽ inuenerũt in Syria ꝓgredi parãtem ꝛ Ty-
berium in armeniam. Ab eo facile: quę volebãt
impetrauere. Nã ꝛ tributa eis remissa sunt: sed
de æthiopicis rebus satis in superioribus di-
ctum est quare et hæc cum ægypto peragrata
sit vt autem sic dicendum sit extremas habitã-
ti mũdi partes: quę in tẽperatę ꝛ ihabitabilis re
gioni adiacẽt: pp frigus aut æstũ esse quasi ab-
errata quædam ac defectus temperatę: necesse
est quod ex vita ꝛ earum rerum inopia: quę ad
humanũ visum attinent: perspici potest. Hi enĩ
magna ex parte nudi incendentes pastoralem
ac durã vitã degũt: eoꝝ pecora pua sũt vt oues:
capræ: et boues Canes quoq; pusilli aspi tũ ac

pugnaces: ꝛ fortasse ad hoꝝ paruitatẽ pygmæi pygmæi
cõficti sunt. Nã nemo fide dignus id ex visu nar-
rat: viuũt: et milio ꝛ ordeo: ex q̃bus etiã potum
conficiũt. Butyrũ ꝛ adipẽ ꝓ oleo habẽt. Poma
nõ habent ꝑter palmulas: atq; eas p paucas in
hortis regiis. Nõnulli hęrba vescũtur: ꝛ ramis
tenellis ꝛ loto ꝛ calami radice. Carnibus ꝛ la-
cte ꝛ caseo: ꝛ sanguine vtũtur Reges colunt vt
deos: q̃ plerũq; tẽporis clausi domi sedent. Re-
gni caput est Meroe: ciuitas eodẽ noĩe quo et meroe
insula. Hãc insulã clipei figurã habere dicũt. cu
ius magnitudo fortasse supra verũ dicta est: lõ-
gitudine triũ milium fere stadioꝝ amplitudine
mille: ea mõtes frequẽtes habet ꝛ nemora im-
modica habitãt parti pastores partim venato
res: parti agricolę. Sũt in ea ærariæ: ferrariæ
et aurariæ: ꝛ ꝑciosoꝝ lapidũ genera: libyã ver-
sus magnis q̃busdã arenę cumulis ambit Ara
biam versus cõtinuis ꝑcipitiis: Austrũ versus
flaminũ cõcursu: Astabora Astapode ꝛ Astaso
ba. A septẽtrione est nili decursus: vsq; in ęgy-
ptũ secũdũ ante dictã fluminis obliquitatẽ. Ci-
uitatũ domus ex palmaceis strigmẽtis sunt cõ
textæ parietes etiã ex lateribus. Sales apud
eos fossiles sunt queadmodũ ꝛ in arabia: Abun
dant arboribus palma: persico: ebeno: ꝛ siliqua
stro. Venãtur elephãtes: leones ꝛ pdales Dra-
cones hñt qui cum elephãtis pugnãt: ꝛ multas
alias feras q̃ s tostis ꝛ aridis loc̃: ad palustria
et aquosa cõfugiũt. supra meroẽ est Pseboa la
cus ingens q̃ insulã hẽt satis habitatã. Sed cũ pseboa la-
citeriorẽ nili regionẽ libes habeãt. Vlteriorem cus.
vero æthiopes: cõtingit eos isulæ ꝛ fluuiali re Deus im-
gioni impare: quibus victoribus alii expulsi ce mortalis.
dant: æthiopes arcubus quadricubitalibus li beneficii ꝓ
gneis ac pustis vtũtur. Armãtur etiã mulieres deis habit
quarũ plęreq; oris labiũ ęneo circulo traiectuz soli infensi
habẽt ꝛ cũ velleribus careãt pelliti sunt. Nam sepulcroꝝ
oues apud eos caprinã lanã habẽt. nõnulli nu- genera
di incedunt aut breuibus pellibus incincti: aut
texturas quasdã īduũt: ex pilis bene cõtextis.
Deũ putãt alterũ imortalẽ: alterũ mortalẽ. Im
mortalẽ q̃dẽ eũ q̃ rerũ oĩm causa sit. Mortalis
vero apud eos incertus est: ꝛ noĩe caret: sed fre
quẽtius eos a q̃bus beneficiũ acceperũt ꝛ re-
ges ꝓ deis habẽt. Putãt ꝑterea reges suos cõ
munes oĩm cõseruatores ꝛ custodes esse. cęte-
ros vero priuatos: eoꝝ esse q̃bus benefecerũt
ex iis q̃ ad torridã hicã t: nõnulli sũt q̃ deos nõ Rex quis
colũt: quos etiã soli dicũt infensos eẽ: ꝛ detesta- Sacerdo
ri cũ eũ exoriri videẽt ꝓpterea q̃ eos vrat ꝛ op- tiũ autori
pugnet atq; ob idin paludes fugere. Meroitæ tas.
vltra aliũ quẽdã barbaꝝ deũ ẽt Herculẽ: Pana aethiopũ
et Isim colũt. Mortuos alii in flumẽ ꝑcipitãt: mores i r
alii circũfusonitro domi seruãt: alii ifictilib⁹ al gem
ucolis eos circũ tẽpla defodiunt. Iusiurandũ p
eos exigũt: ꝛ oẽs ꝓ sciis habẽt. Regẽ cõstituũt
eũ: q̃ vel forma vel alẽdoꝝ pecoꝝ virtute vel ro
bore vel opibus excellat in meroe olĩ primũ or-
dinẽ sacerdotes obtinebant: qui tantã autorita
tẽm habebant: vt nõnunq̃ misso nũcio mortẽ re
gi iperarẽt: ꝛ pro eo aliũ faciebant. Postes rex
quidã consuetudinẽ hanc aboleuit: cũ armis in

fanũ irruẽs: vbi aureũ sacellum erat: & sacerdotes oẽs iugulauit. Atq; hic etiã æthiopũ mos est vbi rex aliqua parte corporis orbat: familiares idẽ quoquõ patiũtur: & cũ eo moriunt. Iccirco maxima regi custodia adhibet. ac de æthiopicis quidẽ hactenus. ægyptiacis vero ea adiicienda sunt q̃ illorũ ꝓpria dicũtur: vt ęgyptia faba ex qua ciboriũ fit. Itẽ biblus: hæc. n. solũ ibi sunt & in India: psicus vero ibi et in æthiopica solũ: Arbor magna: fructu dulci: & grãdi. Itẽ morus q̃ fructũ fert: q̃ Sycomorũ dicit. Nã ficui ꝑsimilis est: gustatu vero malus. Nascit ẽt corsiũ fructus piperi similis: aliquãto tñ maior. Pisces in nilo ꝑmulti sũt: ac diuersi q̃ ꝓpriã quandã & suã formã habẽt: sed maxime noti sunt oxyrynthus & lepidotus: & latus: & alabes: & coracinus et porcus: & phagorius: quẽ etiã phagrũ vocãt. Itẽ Silurus: & Citharus: & Alosa: & Mugil et testaceis dilichnus: Physa Boe. Itẽ cochleæ ingẽtes: q̃ vocẽ vlulatui similẽ edũt. Aspidas q̃q; sua habet. Ichneumonẽ & ægyptiã aspidẽ: q̃ ꝓpriũ quiddã habet: ꝑter alias aliorũ locorũ. Ea duplex est. Altera palmaris q̃ celerius interficit. Altera passus fere lõgitudine (vt Nicander ait) q̃ de serpẽtibus cõscripsit ex auib⁹ est ibis et accipiter ægyptius q̃ mitis est: ꝑter alios q̃ alibi sunt quẽadmodũ & felis: bubo quoq; aliusmodi ibi ẽ. Nã apud nos aq̄læ magnitudinẽ habet: & graue canit. In ægypto vero graculi magnitudinẽ vocẽ aũt diuersam. Sed mitissima ẽ ibis magnitudine & figura ciconiæ ꝑsimilis colore aũt duplex: nã altera ciconiæ similis. altera tota nigra: & nullũ alexandriæ triuiũ: nõ eis plenum est: parti vtiliter: partim inutiliter. Vtiliter quidẽ quia oẽm serpentẽ: & oẽs macelli imũditias colligit. Inutiliter vero. q̃a imunda est: et oĩa comedit: nec facile a mundorũ coinquinatione arceri ꝑõt. Verũq; illud herodoti est ægyptiorũ esse lutũ manib⁹ tractare massam vero ex qua panis fit pedibus. Caces quoq; apud eos est ꝓpriũ quoddã panis genus q̃ ventrẽ sistit: et cici ex quo oleũ exprimit: et in aruis serit: eo oẽs fere idigenæ ad lucernã vtũtur: pauperiores vero & opeꝛũ ad vnctionẽ: tũ viri: tũ mulieres. Itẽ rubia cõtexta ægyptiaca sũt; ex stirpe quadam cõficiũtur iũceis vel palmaceis similia. ceruisia q̃q; ꝓprie apud illos fiat: tñ cõis est: & apõ quẽq; diuersomõ cõficit. atq; hoc quoq; peculiare apud eos est: oẽs filios educare: & circũcidere: & foemias excidere q̃õ iudæi ex lege habẽt qui (vt supra diximus) cũ de eis loqueremur: ab antiquo sunt ægyptii. Autor est Aristobolus: nullũ piscẽ ex mari in Nilũ ascẽdere ꝑter: mugilem: alosam: & delphinũ: ꝑꝑ crocodilos Delphinos: q̃a ꝑstantiores sunt: Mugiles q̃a a porcis secus terrã ducãtur ob quandã naturalẽ cõuenientiã Crocodili. n. a porcis abstinẽt. q̃ cũ rotũdi sint: & spinas ad caput habẽt periculũ beluis afferũt. Ascendũt itaq; mugiles (vt ille inq̃t) in vere quũ ꝑgnãtes sunt: descendũt aũt paulo ante pleiadis occasum. vna oẽs parituri. Tũc ẽt in septa incidẽtes capiũtur. Idẽ de alosa licet cõiectare. Ac de ægypto quidẽ hactenus. De Lybia deinceps dicendũ est: q̃ totius geographię pars reliqua est. Quare cum multa de ea dicta sint: q̃ nũc maxime ad rem videtur ꝑtinere commemoranda sunt. In quo siqua prius dicta non fuerint ea adiiciemus. Qui itaq; terrarũ orbẽ in cõtinentes diuisere: inæqualiter diuiserunt q̃õ autẽ in tria æqualia diuiserint. tripartita diuisio indicat. Sed tantũ abest lybiã tertiã esse orbis partẽ; vt etiã posita cũ europa Asiæ nõ coæquetur: & fortasse minor est q̃ Europa: virib⁹ profecto multo est impar. Nam maxima mediterraneæ pars & regio circa oceanũ deserta est paruis ꝑterea habitationibus: & sparsis & magna ex parte pastoralibus distincta est: ad solitudinẽ accedit: q̃õ multa loca q̃ habitari possẽt nõ habitantur ꝑꝑ feras. Multũ quoq; torrida zona occupat. Ora vero q̃ ex aduerso nobis est tota bene habitatur; quæcũq; iter nilũ atq; herculis colũnas iacet ꝑsertim ea q̃ sub carthaginẽsibus est: quẽq; & ibi loca q̃dã intercidũt siti vasta qualia circa syrtes: & marmaridas: & catabathmũ sunt eius figura est: siquis in plano cõsideret: rectangula: triquetra. Cuius basis est ora nobis aduersa ab ægypto atq; nilo vsq; in mauritaniã: & herculis colũnas. Rectũ vero angulũ hæc efficit & latus a nilo vsq; in æthiopiã ductũ intrantibus vsq; ad oceanũ. latus vero recto angulo subtensum est: regio tota: quę secus oceanũ iacet: inter æthiopes alios: atq; mauritaniã: quare loca q̃ circa ipsum dicę figuræ verticẽ: iam torridę subiacẽt: ex coniectura quadã dicimus: ꝓpterea q̃õ inaccessa sint: vnde nec maximã regionis huius latitudinẽ dicere ꝓmptũ est. In superioribus tamen hoc diximus: ex alexandria in meroẽ æthiopici regni caput: eunti Austrum versus eẽ stadiõ fere. x. mil. Inde recta in exustæ fines & habitabilis sunt alia tria milia. maxima itaq; lybiæ latitudo ponẽda est. xiii xiiii. ve milium stadiorum. longitudo vero paulo minor q̃ dupla. atq; hæc de libya in vniuersum dicta sunt: particulatim vero dicemus. Ab occidentalibus clarioribusq; partibus incipiẽtea. hoc in loco ii habitãt: qui a græcis maurusii appellantur lybicum genus & magnũ & opulentum: eos Romani. et indigenæ mauros vocant & Iberiæ sunt oppositi. Iuxta hos etiam est columnarum fretum: de quo iam multa dicta sunt extra columnarum fretum procedenti ad sinistram mons est in libya: quem græci atlantem vocant: Barbari vero Dyrim. Hinc iugum quoddam expositum est: extrema mauritaniæ pars occidentem versus et cotes appellatur: proximum est oppidum quoddam paruum: supra mare. Id barbari Tinga vocant. artemidorus linga: Eratosthenes lixum appellauit: & contra gades est octingentorum stadiorum transitum direptum: quantum vtraq; etiã distantes freto columnarum. lixo & cotibus ad austrum sinus iacet: qui emporicus vocatur: et habitationes mercatorias habet: ex palma cõfectas. Tota ora huic sinui cõtinua: sinuosa est detractis aũt sinib⁹: & eminẽtiis: q̃ sũt in triq̃tra Libye figura: a nobis descripta: intelligẽdũ est

faba ægy. biblus ciborium persicus Sycomorũ corsium. oxyrynch⁹. lepidotus. lat⁹ piscis alabes coracinus. phagorius phagrus silurus citharus alosa mugil dilichnus physa. aspis. bubo ibidis figura caces. cici. ceruisia. pisces in nilum ex mari q̃ crocodili porcis abstinere. mugiles

lybiæ sermo. asiæ pars maior libyæ deserta libyæ latitudo lõgitudo. maurusii mauri. atlas diris cotes. tinx. lixus. linx.

continentē plurimū ad meridiē atq̃ orientē exe
cotes. rescere: Mons q̃ a cotibus vsq̃ in syrtes p̄ me-
diā Mauritaniā tendit: t ipe: t montes q̃ cū eo
pariter p̄cedūt satis habitant. In initio q̄dē a
Masaesilis in ipso vero regiōis secessu: a maxi
ma Libyę natiōe: q̃ Getuli appellāt. Sed mul
getuli. ta figmēta ore exteriorīs Libyę rerum scripto
res cōmenti sunt: ab ophole circūnauigatione
incipiētes: de q̄bus t sup̄ra mētionē fecimus
nūc tñ nō nihil dicendū videt: petita narrādorū
mōstrorū venia: sicubi in talia icidere cogemur
nolumus. n. oia silētio p̄terire: simul t historiam
quoquomodo iplere cupimus. Dicūt itaq̃ i em
porico sinu antrū eē: qd̄ interius suscipit vsq̃ ad
vii. stadia in eius aūt frōte locū esse humilē: et
planū: in quo Herculis ara sit. eamq̃ mie obrui
ab influxu: qd̄ ego vnū ex figmētis puto huic p̄
ximū illud est: qd̄ in sequētibus finibus tradūt
antiquas. f. Tyrior̄ habitatiōes: q̃ nūc desertę
sunt vrbes nō pauciores. ccc. quas pharusii: ac
Nigretes fuerint depopulati. Dicūt hos a Lin
ge distare itinere dierū. xxx. Mauritaniā feracē
esse: parte tñ excepta: q̃ deserta est: fluminibus
ac lacubus abūdare ab oibus cōcessum est. Ar
bores p̄fecto t multas t magnas hēt: t oīa fert
At qui t ea mēsas ex vno integroq̃ ligno: ac va
rias Ro. suppeditat: eius flumina Crocodilos
eophole et alia animaliū genera habere p̄ditū est: iis si
mauritani. milia: q̃ sunt in Nilo. Sūt q̃ credāt Nili ortū: ex
nili ortus tremis mauritanię partibus p̄rimū eē. In quo
hirūdines. dam flumine Hirūdines gigni septenū cubitor̄
maxime. q̄ gulā p̄foratā habeāt p̄ quā respirent. itē in
vitis cras- ea regiōe vitē nasci: cuius crassitudinē: vix duo
sior. homines cōplecti queant. racemū esse cubitalē: et
oēm herbā altā: t olus recēs. t Dracontiū. Sta
bylinor̄. Hippomarathri: t Carduor̄ Scapos
duodenū cubitor̄: crassitudine palmor̄ quater
num. Alit hęc regio Dracones. Elephātos. ca
preas: Bubalos t similia animalia itē leōes ac
pardales: fert etiā mustellas: felibus pares: ac
similes: excepta rictus eminētia. Simiar̄ quo-
q̃ maximā multitudinē. Refert possidonius se
quū ex gadib9 in italiā nauigaret: in Libyę oiā
delatū esse. Ac siluā quandā secus mare vidisse
simiis plenā: quar̄ alię sup̄ arborib9 alię inter
ra sederēt. Nōnullę catulos haberent t vbera
dependētia. risisse itaq̃ cū eas vberib9 graues
cerneret nōnullas etiā caluas: nōnullas ernio-
sas: t alia quędā hmōi detrimēta p̄ se ferētes.
Supra hanc est Ethiopū regio q̃ Hesperii vocāt
hesperii magna ex parte male habitata. Autor est iphi
camelo crates: hoc in loco cāelo pardales gigni: t ele-
pardales phantes: t eos q̃ Rizes vocant forma tauris p̄
rhizes similes vita vero: t magnitudine t pugnādi viri
dracones bus elephantis referre: addit magnos draco-
magni nes inesse: adeo vt herba sup̄ eis inascat. leōes
Bogus. quoq̃ elephātor̄ pullos aggredi: quos quūvel
calami nerarint: iā matribus succurrētibus fugiāt. il-
ingentes. las vero cū filios sanguine maculatos viderint
eos interficere. leones postmodū reuersos ca-
daueribus vesci. Narrat ēt Bogū Maurorū re
gem: quū in hesp̄ios Ethiopes ascēdisset: misis-
se dono vxori calamos indicis similes: quor̄ ge

nus q̄dlibet octonos modiolos caperet: t similē as
paragor̄ magnitudinē. a Linge in exterius ma
re nauigantibus ē ciuitas zelis t Tiga. postea zelis
septē fratrū monumēta: t iminens mōs: multis Tiga.
feris: t magnis arborib9 plenus noie Bela co- septē fra
lūnar̄ fretū lōgitudine dicit stad. c. ac. xx. mini- trū mona-
ma vero latitudine. lx. ad elephātē. Alteri9 naui menta.
ganti: sunt vrbes: t flumia cōplura vsq̃ ad āne bela
molochath: q̃ Maurorū massęsyliorūq̃ regionē molochat.
terminat. Vocat p̄terea t p̄mōtoriū magnū flu fl.s.
mini p̄rimū: t locus aridus ac sterilis Meta- metagonii
gonitū: t fere mōs a Coteis huc vsq̃ p̄tēdit. lōgi Cotei.
tudo a Coteis vsq̃ in Massęsylior̄ fines ē stad mauri.
v. miliū. Metagoni ūnone Carthagini respon-
det q̃ est e regiōe. Timosthenes dixit id cōtra
Massiliā eē. At nō bene. Trāsit9 n. a noua car-
thagine Metagoniū est stad triū miliū: Prae-
ternauigatio ab ea Massiliā vsq̃ pluriū sex mi
libus stadior̄: sed cū Mauri adeo vberē regio
nē ihabitēt: tñ ad hoc vsq̃ tēpus: magna ex par
te pastoraliter viuunt. Hi cōę cicinis exornāt: t
barba: t auro: t tersura dentiū: et vnguiū cultu.
Raro videas iter se cōtigere dū ambulāt: ne ca
pillor̄ ornatus p̄turbet. pugnāt frequētius ab
equo astati. eq̄s nudis vtētes: t iūceis frenis ge
runt ēt gladios. At pedites elephantū pellib9
p̄ clipeis se p̄tegūt. leonū t pardaliū: t vrsorum
pelles induūt: t dormiētibus substernūt ac fere
et ii: t sequētes massęsyli t Libes magna ex par
te vni9 sunt cultus t in ceteris p̄similes paruis
equis vtētes: celerib9 tñ: t obtēperātib9: adeo
vt sola virgula gubernēt. Equi collaria ex ligno
habēt: aut pilo cōfecta e q̄bus hēns dependet. eq̄ celeres
Sunt q̃ etiā tracti dn̄m sequūt vt canes. Pelta
vtunt parua ex chorio cōfecta: lācea lata t qua
discincti tunicę amplę: t pellis. vt dixi: vestis est
et clipeus. At pharusii: t Nigretes: q̃ vltra hos
hitāt: Hesp̄iis Ethiopib9 vicini: sagittāt quē ad
modū ethiopes. falcatis q̄q̃ currib9 vtūt miscēt pharus.
nōnūq̃ mauris pharusii p̄ deserta: aquar̄ vtres nigretes.
equis portātes: nōnūq̃ p̄ loca q̄dā palustria t la
cus: Cyrtā veniūt. Quidā ex eis dicūt Troglo
ditar̄ more: sub terrā habitare: t ęstiuis hym-
bribus abūdare hyeme vero siccitate laborare:
nonnulli ex iis barbaris: serpentū ac pisciū co-
riis indumētis ac stramētis vtūt. Sūt q̃ dicant
Mauros Indos eē: q̃ cū hercule i hūc locū de
scenderūt: sed paulo ante nr̄a tp̄a Bogas t bo
chus reges romanor̄ amici eā tenebāt: q̄b9 de mauri.
ficiētibus Iuba successit in iperio. Nā cęsar au bogas
gustus ad paternū regnū: hoc ēt illi cōcessit. Is bochus.
iubę filius fuit: eius q̃ cōtra Diuū cęsarē cū sci iuba
pione bellū gessit. Quū vero Iuba nup̄ dīē o-
biisset: successit in iperio Ptolemęus ex antonii
et cleopatrę filia ortus. Artemidorus Erato- ptolemeus
stheni contradicit q̃ pro linge lixū vrbem dicit: antonii n
circa extrema mauritanię occidentalia: palma pos.
ceas quoq̃ vrbes permultas dirutas esse qua lixus op.
rum vestigium nullum appareat. In hesperiis linge op.
ęthiopib9 aeris aptos esse: cū ante dixerit ma
tutinis t antemeridianis tp̄ibus crassos eē: et
caliginosos quomodo. n. in siccis t ęstuosis lo-
cis hęc eē possūt? Verū ipe lōge peiora dixit de

isdem locis scribit.n. Lotophagos quosdā: qui
lotos herba. siccā regionē incolāt: & loton edant herbā quan
dam & radicē: qua comesta nihil potu indigeāt:
eosq; vsq; ad loca supra cyrenē pgredi: q vero
ibi sint: lac bibere & carnibus vesci: quāq; in ea-
dem sint plaga: sed nec Gabinius Ro. scriptor a
mauritaniæ mōstris recēsendis abstinet. Scri-
Gabinius scriptor. bit.n. apud linge antæi sepulturā esse & tibiā cu
bitorū.lx. quā a Sertorio nudatā ait. ac rursum
linge op. terræ demandata. Addit etiā de elephātis fabu
antæi se pultura. losa quędā. Dicit.n. cæteras feras ignē fugere
elephantes et resistere ac repugnare: pptereа
integi tibia quod siluā cōsumat. eo cū hoībus certare & spe
ignis fuga culatores ptermittere & cū illos viderint fuge-
re quoq; vulnera acceperint. ramos vel herbā
vel puluere supplices ptendere. Post maurita-
massesylii niā est massesyliorū regio: a Molochath flumie
molo- initiū sumēs finiēs vero in pmōtoriū qd masse
chath. syliorū & masylibū cōfiniū dicitur. A Metago-
masylibes. nio tretū vsq; sunt stadiorū sex millia sunt q pau
metagoniū ciora arbitrent. ora maritima cōplures habita
tretum tiones. & cōplura flumina hēt: & regionē valde
cōmodā; sz satis sit mētionē eorū facere: q sunt
siga. clariora. Distat itaq; Siga ciuitas a dictis fini
syphacis bus: mille stad interuallo: et Syphacis regia q
regia nunc diruta est. post Syphacē Masinissa obti
masinissa. nuit regionē. postea Micipsa. postea eius suc-
micipsa. cessores. p nostra tpa Iuba. Iubæ pater nuper
iuba mortui diruta est a romanis zama quius regia
zama Post Siga in .ccc.tis stad est deorū portus. po-
deorū por- stea alia loca obscura: q vero in penitiore iacēt
tus. regione mōtana sunt: ac deserta q getuli tenēt
getuli. quodāmodo dispsa sunt: vsq; ad syrtes. Ibi ve-
scorpiones ro ad mare & cāpi vberes sunt: & vrbes multę &
ingentissimi flumina & lacus. posidonius scribit an vere: haud
q; scio raris paruisq; fluminibus libyā irriga
ri: de iis.n. dicit: q artemidorus magna existant
hoc pfecto in mediterranea verius dici potest
et huius rei cām affert q in partibus septētrio
nalibus nō pluat: quēadmodū nec in ęthiopia:
vt sępe pp siccitatē pestis incidat: & lacus ceno-
si fiat: & locustę abūdent: addit ēt orientalia hū-
da esse q sol exortis cito ptereat. Occidētalia
vero sicca: q sol ibi cōuertat. Nā hūida et sicca
illa pter aquarū copiā vel inopiā hęc pter eadē
in sole dicunt. Vult dicere pter sol ea hęc oēa se
ptētrionalibus: vel meridionalibus plagis assi
gnant. Nā ex orientalibus & occidētalibus nō nul
la ad habitatiōes dicta: secundū quā habitatio
nē: & orizontū diuersitatē: alia atq; alia sunt: qua
re de iis: q multitudie incōprehensibilia sunt: in
vniuersū dici nō pōt q orientalia. s. hūida sint: oc
cidētalia vero sicca. Sed vt ad habitabilē totā
et talia extrēa referūtur qualis est India: & ibe
ria dicit itaq; huiusmodi cām: sed quē tādē sua
sionē hēt hęc respōsio? In cōtinuo.n. ac iugi so
lis circūductu: q nā eē pōt cōuersio? Preterea
trāseūdi gnicitas: vbiq; ē ęqualis. Dicere ēt q
Iberię vel mauritaniæ extrēa occidēti pxima
Cæteris oībus sicciora sunt pter euidentiā est:
et qd aerē tēperatū habeāt: & qd aqs plurimis
abūdēt: qd si conuerti tale qddā accipiat: qd. s.
habitabilis extremis hoc i loco supra terrā sint

quid hæc mehercule attinēt ad siccitatē? Nā &
in his & i cęteris habitabilis terrę locis: q eius
dem sunt plagę: Sol ęquali tēpore noctis absi-
stens iterū reddit & calefacit terrā. Est etiā ibi
bitūinis fons & gratię & pēnatorū & nō pēnatorū
scorpionū multitudo magnitudine (vt fertur)
septenū vertebrarū. Itē Sphalāgiarū multitu- lacertę
dine & magnitudine excellētia: lacertas etiā bi- magne
cubitales dicunt. In pmuntana lapillos in
ueniri carbunculos et carchedonios. In cāpis
testacearū: & serpentū multitudinē: vt dictū est:
quū de Amone ageremus. Itē apud eos arbor
est noie Melilotus ex quo vinū cōficiūt nōnulli melilotus.
terram biferā hēnt: & duas messes faciunt. Cul arbor
mus est quinū cubitorū longitudine: crassitudi- culmus q
ne vero parui digiti fructū affert modius ducē num cubi-
tenos & quadragenos: vere nō serunt: sed terrę torum.
colligatis paliuris verse atq; scarifate semina sa
tisfaciunt: q ex spicis in messe: ceciderunt: matu
rescunt.n. ibi ęstiue fruges: sed pp serpentū mul
titudinē operarii ocreas gerunt cęteras corpo
ris partes pellibus contingētes. Dormituri ve
ro lecti pedes alio illinūt. scorpionū gratia pa-
liuris circūligant. In hac ora fuit ciuitas quæ- iol op.
dam nomine iol: quā cum iuba ptolemęi pater cęsarea.
muniret mutato nomine Cęsaream vocauit. Ea salda
portum habet: & insulam ante portū Inter por-
tum: atq; tretum est magnus portus quē Sal-
dam vocant. atque hęc sunt confinia Iubę et
ro. Nam multis modis regionis particiones fa
ctæ sunt. Cum qui eam incolerent cōplures es-
sent & Ro. aliis amicis aliis hostibus vterentur
vt aliis alia & dare & auferre non eudem modo
contingeret: Ea quidē pars q mauritanię est p
xima vires ac pventus maiores habebat: q ve
ro carthaginē & massesyliorū terrā contingit flo
rentior est & melius composita quāq; primo pp
res carthaginēsium valde labefacta postea pp
id bellū qd cū Iugurtha gestū est. Nā ille quū
Aderbalē romanorū amicū v.ticæ obsedisset: at
q; interemisset regiunē bello cōpleuit. Postea
alia atq; alia bella sunt secuta: Sed vltimū fuit
quod Cęsar cū Scipione gessit in quo et Iuba tisians
mortuus est vrbes principibus deletę sunt: Ti- op.
sians: & vata & Thala & capsa: vbi iugurthę the vata op.
sauri erāt: & zagma & zicha & eæ apud quas Cæ thala op.
sar Scipionem debellauit primo apud Rhuspi capsa op.
num: deinde apud vzita deinde apud Thapsum zagma
et primū ei lacū & apd alia loca vt zellā & achol zicha.
lam liberas ciuitates. Cępit etiā Cęsar primo rhuspina.
adortu insulā: & Thenā vrbē maritimā e quib⁹ v,ita
omnibus alię prorsus deletę sunt: alię semidiru thapsus
tę relictæ. Pharā Scipionis equites incede- zella
runt: post Tretū est Massesyliorū & carthaginē acholla.
sium regio Cirta Sanasi: & successorū regia est thena.
in mediterranea vrbs munitissima & optie stru phara.
cta: cū a cęteris tū a Micipsa: q et gręcos in eā tretum
habitatū deduxit & tantā effecit vt.x. equitūmi massesylii.
lia & peditū.xx. emitteret. Cirta itaq; hic est et cirta
duo hippones alter vticæ pximus: alter remo sanasi
tior: & tretro ppinquus ambo regię vtica & magni hippones.
tudie: & auctoritate secūda ē post carthaginem vtica
quę illa excisa vt metropolis erat & receptacu-

apollonius piom.
hermea piom.
bagrada.
carthaginis situs = byrsa

lium romanorum ad res in libya gerēdas. Ea i eodem sinu est quo carthago: Ad alterū ex ꝓmontorius q sinū faciunt: Atq id qd iuxta vticā est Apollonium vocatur. Alterū vero Hermeā vrbes ipse ex adverso inter se respōdent pp vticā Bagrada āmis labitur a tecto carthaginē sunt stadiorum duo millia z quingenta quāq nec hæc distātia concedit nec q vsq in syrtes est Carthago in peninsula quadā iacet q ambitū habet stadiorum trecēta z.lx. muro cinctū cuius.lx. stadiorum longitudinē iugū occupat: qd a mari in mare descendit vbi carthaginensiū elephantes stabula habebāt q locus amplissimus est. In media fere vrbe arx fuit quā byrsam vocarūt supercilū satis erectū est circūcirca habitatū in cuius vertice esculapii templū erat: quod asdrubalis vxor capta vrbe secum cō cremauit. Arci portus sub iacent: z Cothō parua insula z in orbē ducta et euripo cōprehensa: ea circūcirca nauale hēt qd Dido cōdidit: cū gente ex Tyro ꝓfecta z adeo fortunata fuit: hec phoenicū colonia z ea que in Iberia est etiā vsq ad Herculis colūnas: vt ad huc optimā europe partē z incōtinēti cōplura loca: z adiacentes insulas habebant. Ac libyam profecto omnē adepti sunt q quidē nō pastoraliter habitari poterat: his opibus vrbē Ro. imperii ęmulā cōpararūt. z tribus maximis inter se bellis decertarūt. Sed carthaginensium potentia pręsertim ex vltimo bello ꝯspicua est i quo a scipione aemiliano euersi sunt z vrbs funditus deleta. Hi. n. in initio belli. ccc. vrbes in libya habebant. In ciuitate hominū millia septingenta obsessi z in deditionē coacti: Armaturarum dederunt. cc. millia bellicorum instrumentorum tria millia: tanq nō amplius bellaturi. Sed quū rursus bellum gerere decreuissent: mox arma fabricare cōstituerunt: vnde singulis diebus. c. z. xl. clipei cōfecti in armamētariū referebant: z gladii ccc. z lanceæ quingētę: z mille tela missilia. Ancillæ funes ex pilo cōfectos prębebant: adhuc naues. xii. stabāt ab anno quinquagesimo ex federibus in secundo bello ꝑcussis. Nā tunc quū in arcem cōfugissent: duobus mensibus. c. ac. xx. naues cataphrastas cōstruxerunt: z quum Cothonis hostiū asseruaret aliud effodere vnde subito classis erupit adhuc. n. antiqua materies aderat: z fabrorum multitudo publice cōducta assidue operabat. Et quāq Carthago talis esset tamē capta est z deleta. Totā vero regionē carthaginēsibus subditā Ro. ꝓuinciā effecere: atq Massinissam ei pręfecerunt: z Micipsæ posteros: Nā Massinissa ob virtutē z amicitiā plurimū romanis curę fuit: z ipse numidas ciuiles et agricultores reddidit: z ꝓ latrocinio eos militiam docuit: sed ꝓfecto peculiare quiddā hominibus iis cōtigit. Nā cū regionē fecundā incolerent: q feris abundantē iis omissis z agricolendi studio licētius inter sese cōuertebant z regione feris dimissa vagā z instabilē vitā agebant nō secus q qui ob inopiā z locorum sterilitatem et aeris inclementiā eiusmodi vitæ genus eligunt: quare massesylii id nomē assecuti sunt: numide. n. vocātur necesse quidē hos inopes esse z plerūq radices edere carne z lacte et caseo nutiri. Cū vero diu carthago deserta ꝑmansisset eodē fere tēpore quo et corinthus rursum a Diuo cęsare ꝑ id fere tēpus instaurata est missis eo colonis: q quicūq vellēt z ex militibus nōnullis z nunc quoq bene habitat: si qua alia libyæ vrbs. In medio ostio carthaginēsis sinus corsura insula est. Ex aduerso his locis respōdet lilybeū: in Sicilia mille quingētorum fere stadiorū interuallo. Nā tanta a lilybeo carthaginē vsq. distantia nō ꝑcul a Corsura z Sicilia distant cū alię cōplures insulę tū etiā eginurus. Item. lx. stadiorum nauigatio est carthagine in vlteriorem proximā regionē vnde Nepherim ascensus est stadiorum. c. ac. xx. vrbē natura munitā: z super petra quadā ædificatā: In sinu carthaginensi est Tunis ciuitas z aquæ calidę: z lapidarię quędā deinde hermea ꝓmōtoriū asperū cui ꝓxima est ciuitas eodē noīe deinde neapolis: deinde Taphitis ꝓmōtoriū z in eo collis quidā Aspis nomine a similitudine appellatus quē Agatocles siciliæ tyrānus habitauit: quo tēpore carthaginem nauigasset: hæ vrbes a romanis cū carthagine sunt euersæ stadiis quadringētis procul a Taphitide est Corsura insula: cōtra selinūtē siciliæ fluuiū posita ambitū habēs. c. et. l. stadiorū et vrbē eodē noīe Distat a sicilia ꝑ sexcēta fere stadia. Melite etiā insula distat a Corsura: stadiis quingētis. Deide est adruma ciuitas: i qua erāt naualia postea insulę multę z crebræ noīe Tarichiæ. Postea tapsus ciuitas: post quā insula est in pelago lopadussa. Postea āmonis ꝓmōtoriū postea Thera vrbs circa quæ syrtis initium. Alia quoq oppidula ꝑmulta interiacent nō digna memoratu. In principio syrtis: insula quædā adiacet oblōga noīe Cercina bene magna: q vrbē habet eodē noīe. Itē altera minor cercinitis his cōtinua est mior syrtis quā lotophagiti syrti vocant Huius sinus ambitus est mille z sexcentorum fere stadiorum oris latitudo sexcentorum iuxta vtrūq ꝓmontoriū q os efficiūt. insulæ ad herescūt cōtinēti: cercinna. s. de qua diximus: z Meninx magnitudine ęquales Meningem lotophagorum terrā putāt: cuius hōerus meminit: z signa qdā extāt z olyssis ara z fructus ipse. Nā lotos arbor multa in ea ē fructu suauissio ꝑmulta i ea oppida sūt: s vnū eodē noīe q isula et in ipa syrti oppida plurima sūt. In recessu ipso ē ingēs: ēporiū: cui flumē allabit in sinū emittens: maris afluxus z refluxus hucusq ꝓcedūt. Ac tūc finitimi maxio studio ad captādos pisces excurrūt. post syrtiē lacus noīe zuchis qdringētorum fere stadiorum hña ingressū arctū ad quē vrbs est eodē noīe. Ea purpurificū z varias pisciū cōdituras hēt. postea ē alius lacus lōge mior post quē est Abirotonū ciuitas: z alia qdā ꝯtinua ē neapolis: q lepti vocāt: de hic ē epyzephiriorum locrorum tratectus idē stadia tria millia z. xc. postea ē flumē postea murus quidē quē carthaginenses cōdiderunt: barathris quibusdā in ponte iunctis: quæ in regionē recedebāt. Hic sūt loca qdā i portuosa cū cetera oīa portus habeat postea est ꝓmōtoriū altū z siluosū magnę syrtis initiū qd cepha

cothon

numidæ
corinthus.
corsura.
lilybeus.
Eginurus
nepherinus.

tunis
hermea. piom.
neapolis.
taphitis
aspis.
selinus

melite
adruma.
tarichię
tapsus
lopadusa
thera.
cercina
syrtis.

meninx.

lotos
zuchis
abirotonū op.
neapolis
leptis.
syrtis magna.

las vocant. Ex carthagine ad hoc ꝓmontoriuz
sunt paulo plura .v. millibus stadioꝝ. Imminet
autē ora a carthagine vsq; cephalaeas massesy-
lios libyphoenicū terra vsq; ad getuliæ monta
na q̄ iam libyca sunt. Ultra Getuliam est Gara
mantū regio q̄ cū illa pariter ꝓgredit. Unde car
garamantes. chedonii lapilli afferūtur dicūt Garamantas ab
æthiopibus: ꝛ parocceanitis abesse .viii. x. ve die
rum itinere: Ab āmone .xv. Inter getuliā ꝛ no-
strā orā multi cāpi interiacēt: ꝛ multi montes
et magni lacus ꝛ flumina quoꝝ quædā in terra
demersa euanescunt. Ibi ꝛ in victu ꝛ ornatu fru-
gales sunt vxores multas ꝛ multos filios ha-
bent. In cæteris arabū Nomadibus ꝯsimiles.
Eoꝝ equi ꝛ boues vngulas cæteris longiores
habent. Eoꝝ reges plurimū equis studēt vt ad
centena pulloꝝ millia quotānis recenseantur.
Oues carne ꝛ lacte nutriūtur. p̄sertim in locis
æthiopiæ vicinis. Atq; in mediterraneis quidē
hæc. Maior vero syrtis nōgentoꝝ: ꝛ .xxx. stadio
rum ambitū habet. Diametrū in recessum mil-
syrtis magna. le ꝛ quingētoꝝ: quāta fere est oris latitudo. Ma
ioris ac minoris syrtis difficultas est: q̄ cū mul
tis in locis fundū sit cenosum: ꝑꝑ affluxus ꝛ re-
fluxus maris cōtingit vt multi in breuia incidē
tes inhærescant ꝛ rara nauigia euadāt: quapꝑ
eminus nauigāt: cauētes ne incaute a vētis de
præhensi in sinus illidant. Nā hominū periculū
oia prætrat p̄sertim nauigationes secus terraz
in maiorē vero syrti nauigāti. post cephalas ad
dexterā est lacus .ccc. fere stadioꝝ lōgitudine la
titudine .lxx. in sinū emittēs. Is insulas quasdā
habet: ꝛ stationē ante os post lacū est locus no
mine Aspis: ꝛ portus optim⁹ oim qui sint in syr
te. Deinde cōtinua est Euphrātas turris: car-
aspis. thaginēsis regiōis: ꝛ Cyrenaice ptolemęo sub
euphrātes ditæ cōfiniū: postea locus noie charax quo car
charax thaginēses emporio vtebant aduehētes vinū:
silphium. et inde succū ꝛ Silphiū reportantes ab illis: q̄ id
philenoꝝ ex cyrene clā exportabant. Postea sunt phileno
aræ. rum aræ. Postea automala castellū: in totius si
automala. nus recessu positū huius recessus parallelus:
heroum Alexandrię parallelo paulo est australior mille
vrbs. stadiis carthaginis parallelo paucioribus q̄ duob⁹
millibus. Cadit enī parti ad heroū vrbē q̄ est in
Arabici sinus recessu: partim in massesylioꝝ et
maurorū mediterranea: vbi iam reliqua oræ pa
est: vsq; in vrbē berenicē stadia .ix. milia ꝛ quin-
genta: lōgitudini imminēt: latitudinē ꝑuaricātes
berenice op. vsq; ad philenoꝝ aras. Nasamones lybicū ge-
nasamōes. nus. In eo spatio interiacēt portus nō sane mul
ti: aque quoq; perexiguę. Promontoriū in quo
pseudopenias. Berenice sita est. Pseudopenias dicit iuxta la
cum noie Tritoniadē in quo insula est: q̄ vene-
tritonias. ris templū habet. Est et hesperidū lacus in quē
lacus flumē lathō immittit. Ultra berenicē ē paruū q̄d
lathō flu. dam ꝓmōtoriū noie boniū quidē syrtis hostium
hostium. ac cephalas facit. Berenice cōtra pelopōnesum
ichthis. iacet: ad id quod ichthys vocat. Atq; etiam cō
iacynthus tra iacynthū stadioꝝ triū milliū ꝛ sexcentorum
catonis iter. interuallo. Ex hac vrbe .M. Cato terrestri iti-
nere: Syrtim peragrauit in diebus .xxx. ducto
x. millium hominū exercitu: ꝛ in partes diuisos

quarum gratia: ꝑfectus autem est pedibus ꝑ
æstū ꝛ ꝓfundā arenā. Post Berenicē est vrbs
Teuchira quā Arsinoē vocant. Postea est bar teuchira
ce q̄ postmodo ptolemais dicta. est: deinde phy arsinoe.
cus ꝓmontoriū humile quidē: sed valde expon barce.
tur ad aquilonē p̄ter reliquā libyæ orā. Id con ptolemais
tra tenax Laconię iacet: duoꝝ milliū ꝛ octingē phycus.
torū stadioꝝ trāsitu. Est aūt ibi oppidulū eodē apollonias
noie: quo ꝓmōtoriū nō ꝓcul a phycūte est apol cyrene
lonias: quo Cyrenensiū naues applicāt ad .c. et
lxx. stadia A berenice mille: A cyrene vrbe ma-
xima octoginta q̄ in cāpo quodā iacet adeo edi
to vt ex mari eā videremus Cyrenē therei con
didere q̄ ex laconica ꝑfecti Therā insulā colue
rūt Thera olim Callisto dicebat: vt callimach⁹
ait. Nomine Callisto primū sed thera.
postmō thera Dicta fuit tellus: vr calisto
bis origo meæ. Cyrenensiū portus cōtra occi-
dentalē cretę extremitatē idest arietis frontē
iacet mille stadioꝝ interuallo. Nauigat aūt leu
conoto dicūt cyrenē a batto conditā quē callima
chus ait ꝓgenitorē suū fuisse. Ea ob regiōis bo battus
nitatē plurimū creuit. nā ꝛ equorū nutrix est et callimach⁹
fructus optios fert. Ea viros claros cōplures
habuit q̄ ꝛ libertati optime ꝑesse poterāt: ꝛ im-
minētibus barbaris fortiter resistere. Nā ꝛ oli
libera fuit cū postea macedonū potentia esset
adaucta ægypto occupata eā adorti sunt: Thi
brone īperāte a quo Harpalus occisus est. Cūq;
aliq̄diu sub regibus fuisset: tandē in romano
rum potestatē deuenit ꝛ nūc ꝓuincia est cū cre
te cōiuncta Cyrenaica oppida sunt. Apollonia
Barcæ ꝛ Theuchira ꝛ berenice ꝛ alia quędam cyrenaica
proxima: Cyrenecis finitima est regio q̄ Silphiū op.
gignit ꝛ Cyrenaicū succū: quē Silphiū posteri⁹ apollonia
efferet id ꝓpemodū defecit: quū aliquādo barba barce.
ri odio quodā ingruissent: ac radices eius pene theuchira.
omnes eruissent: fuere hi nomades viri ex cyre berenice
ne illustres fuere: Aristippus Socraticus qui silphium
cyrenaicam philosophiā instituit ꝛ arena eius aristippus
filia q̄ in schola successit: ꝛ aristippus filius qui cyrenaica
matri successit: ꝛ Matrodidactus cognomina- philoso-
tus est ꝛ anniceris: qui cyrenaicam sectam vide phia
tur emendasse: et anniceriam ab ea deriuasse. areta
Callimachus quoque cyreneus est: et Erato- matrodida
sthenes: ambo ab ægypti regibus i honore ha ctus
biti. Alter poeta simul et grammaticæ studio- anniceris
sus. Alter et in his et in philosophia: et in ma- callimach⁹
thematicis præstantissimus. Item carneades eratosthe
quem Academicorum optimum confitentur et nes.
Cronus Apollonius hinc etiam fuit. Diodo-
ri Dialectici magister qui et ipse cronus dict⁹
est: magistri adiectiuo in discipulum translato.
Post Apolloniam est reliqua cyrenorum ora:
vsque ad eum locum qui catabathmus dicitur
stadiorum duum millium et .cc. præternauiga-
tioni non satis apta propter portuum et statio
num et aquarum inopiam. In hac præternaui- nausta-
gatione loca sunt præclara. Nausthmū et ze- thmum.
phyrium q̄ stationem habet et aliud zephyriū zephyrium
et cheronnesus promontorium vbi portus est.
Hoc contra Cretę circulum iacet mille et quin
gentorum stadiorū interuallo austro nauigāti. Po

heraclium ftea est Heracliũ: citra qđ est vicus paluirus.
menelaus. postea portus Menelaus ꝛ Ardanaxes humi-
portus le ꝓmontoriũ quod statione̅ habet. postea ma
ardanaxes gnus portus cui obiacet cherõnesus:q̄ in creta
est triũ miliũ fere stadioꝝ traiectu. Nã toti fe-
re huic oræ creta pariter opponit̃:angusta sane
ac lõga. Post magnũ portũ est alius portus:no
mine plynus vltra eũ sunt Tetrapyrgia. Jã ve
plynus ro reliqua sunt paretoniũ vsq;:ꝛ inde alexandriã
tetrapyr vsq;:locus aũt catabathmus dicit̃. Atq; eo vsq;
gia. cyrenaica ptendit:de qua nobis in Ægypriacis
libes rebus dictũ est. Vlteriore̅ ac repostã syrtis re-
nasamões. gione̅ ꝛ cyrenaicã: libes obtine̅t sterile̅ sane et
psylli aridã primi Nasamones·postea psylli:ꝛ getulo-
garamãtes rum pars:ꝛ Garamãtes:magis ad oriente̅ mar
marmaricæ maritæ cyrenæ plurimũ accede̅tes ꝛ vsq; ad am
mone̅ ptende̅tes. A maioris itaq; syrtis recessu
in diebus quattuor ad hyemales ortus dicunt̃
peruenire:etiã q̄ placide ꝛ ociose incedunt. Hic
loc⁹ est ãmon ĩsimilis palmifer ꝛ aquosus. Jm
minet aũt cyranice ad meridie̅ vergenti:vsq; ad
c. stadia ꝛ arbores fert vsq; ad alia. c. ferit̃ solũ-
modo:hæc terra etiã oizã gignit:pp siccitate̅:
oiza vltra hanc est regio q̄ silphiũ fert postea inha-
silphium bitata ꝛ Garamãtũ terra: q̄ Silphiũ fert angu
sta est ꝛ lõga ꝛ arida lõgitudo ad oriente̅ solem
eunti circiter mille stadia latitudo. ce. vel pau-
lo plura q̄ quide̅ cognita sit cõiectare possum⁹
totã deiceps eã q̄ in eodem est parallelo huius-
modi esse ex aere:ꝛ stirpe huius ꝓductione. Sed
quoniã vastæ intercidũt solitudines nõ oĩa lo-
ca scimus: eode̅ modo ignorãtur:q̄ vltra ãmone̅
sunt ꝛ Auases vsq; in æthiopiã. Nã nec æthio-
auases piæ fines nec libyæ dicere ꝓpriũ e̅. Jmmo nec
eius q̄ secus ægyptũ iacet:apte quicq; scimus:
nec eius q̄ secus oceanũ est quare nostræ habi
tabiles ptes sic se habe̅t. Sed quoniã Romani
optima atq; notissima obtine̅t: oĩ superioꝝ pri
romanorũ. cipũ imperia supgressi quoꝝ nos memoriã te-
regna neamus nõ ab re visum est: vt eoꝝ res breuib⁹
attingamus:qđ itaq; Romani ex vna ciuitate ꝓ
fecti belli ꝛ pacis artibus totã Jtaliã deide quę
italiæ pria sunt oĩa:eade̅ virtute adepti fuerit
dictũ est cũq; tres sint cõtinentes. Europã fere
totam habent:pter eas ptes q̄ extra istrũ sunt:
paroceani et pter Paroceanitas q̄ inter Rhenũ Tanaiq;
tæ. habitãt Africæ vero oĩa:q̄ nobis ex aduerso e̅:
tota eis paret nã reliqua vel inhabitabilis est ꝛ
sterilis vel a pastoribus incolit̃: eode̅ modo et
Asiæ oĩa q̄ ad nos vergit tota Romanis suble
cta est nisi quis Achæos ꝛ zygos et Eniochos
achæi in ratione ponat:q̄ in angustis admodũ ꝛ sterili
zigi. bus locis latrocinia̅ ꝛ pastorale̅ vitã degũt. Ac
eniochi. mediterraneæ ꝛ penitioris regiõis parti roma
ni habent partim parthi ꝛ barbari:q̄ vltra hos
sunt:oriente̅ ad septe̅trione̅ versus vt:Jndi Ba
ctrii ꝛ Scythæ dehinc Arabes ꝛ æthiopes: ac
semp eis aliquid addit̃. Vniuersæ huius terræ
quæ romanis paret:partim reges tene̅t:quã ve
ro ipsi habe̅t ꝓuinciã vocãt ꝛ p̄fectos ꝛ quæsto
res in eã mittunt: Sunt etiã nõnullæ ciuitates
liberæ cõditionis. Aliæ ab initio p amicitiã ro
manis adiunctæ. Aliæ ab ipsis honoris gratia
libertate donatæ. Sunt et principes quidã sub
eis ꝛ phylarchi ꝛ sacerdotes atq; hi quide̅ secũ
dum quasdã patriæ leges viuunt. ꝓuinciæ p̄se-
p aliter atq; aliter diuisæ fuerũt. at in p̄sentiaꝝ
vt Cæsar Augustus cõstituit. Nam quũ patria
et totius imperii patrociniũ ꝓmiserit ꝛ pacis ꝛ prouinc. augusti.
belli quãdiu vixerit potestate̅ habeat:totũ ipe- imperium
rium bifariã diuisit. nã parte̅ sibi asciuit: parte̅ ro. populi
populo dedit:ac sibi quide̅ quæcũq; militũ p̄si- imper.
dio indiget Ea est regio barbara:ꝛ ge̅tibus nõ- prouinciarũ diuisio.
dum subactis finitima sterilis sane ꝛ cultu diffi ꝓuinciæ
cilis:vt pp cæteraꝝ rerũ inopiã ꝛ copiã munitio consulares
num iugũ detracte̅t. Populo aũt reliquã cõces
sit:q̄ pacata est:ꝛ facile sine armis retinet̃ vtrã-
q; portione̅ in ꝓuincias cõplures diuisit:quarũ
aliæ Cæsaris aliæ populi dicũtur. Jn suas p̄fe
cturas Cæsar ipse administratores mitti ꝛ alio
tempore aliter partitur regione̅: ꝛ vt res postu
lat ita versat̃. Jn populi ꝓuincias populus im-
peratores vel cõsules mittit:sed hæ quoq; in di
uisiones alias diducũtur:prout vsus postulaue
rit in initio tame̅ duas cõsulares fecit libyã sci-
licet:q̄ Romanis paret ea dumtaxat excepta:q̄
prius sub iuba fuit: nũc vero sub ptolemæo est
illius filio. Et Asiam cis halym ꝛ monte̅ taurũ:
galatis exceptis:ꝛ gentibus q̄ sub amynta fue
runt:p̄ter etiã bithyniã ꝛ ꝓpontide̅:p̄luras ve-
ro dece̅. Jn Europa quide̅ ꝛ adiacentibus insu-
lis eã scilicet q̄ vlterior Jberia dicit̃:circa Beti
flume̅ est ꝛ attace̅ ꝛ excelitica narbone̅sem. Ter
tiam Sardiniã cũ cyrno quartã Ciciliã quintã p̄fecturæ. x.
et sextã illyrii parte̅:q̄ ad Epiros:quæ Macedo
niæ sunt conterminæ. Octauam Crete̅ cum cy-
renaica. Nonam Cyprum. Decimã bithyniã cũ
propontide:ꝛ quibusdam ponti partibus. Cæ-
tera Cesar prouincias habet:in quarum alia ꝓ
curatores mittit. Consulares viros:in alias p̄fe
torios in alias homines ex equestri ordine. Re
ges vero ꝛ principes:ꝛ de carchæ ad eius por-
tiones sunt ac semper fuere.

Finis.

Strabonis Amasini Scriptoris illustris geographiæ opus finit. Parisiis impressum Anno salutis. M.D.XII. decio Calendas Februarii.

REGISTRUM.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z ꝛ ꝯ

Terni omnes p̄ter ꝯ quaternum.

garai
co.